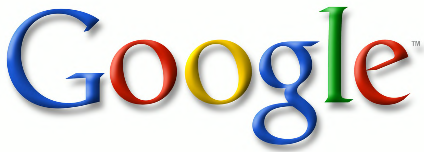

Google

RELIQUIÆ
TABULARUM TERRÆ
REGNI BOHEMIAE
ANNO MDXLI IGNE CONSUMPTARUM.

SUMPTIBUS

EXCELLENTISSIMI DOMINI

HENRICI JAROSLAI COMITIS DE CLAM-MARTINIC,
GUBERNATORIS DOMUS SMEČNENSIS,

EDIDIT

Dr. JOSEPHUS EMLER.

TOMUS I.

PRAGÆ, MDCCCLXX.
TYPIS JAROSLAI POSPÍŠIL.

POZŮSTATKY
DESK ZEMSKÝCH
KRÁLOVSTVÍ ČESKÉHO
R. 1541 POHOŘELÝCH.

NÁKLADEM

JEHO EXCELLENCÍ PANA

JINDŘICHA JAROSLAVA HRABĚTE CLAMA MARTINICE,

VLADAŘE DOMU SMEČANSKÉHO,

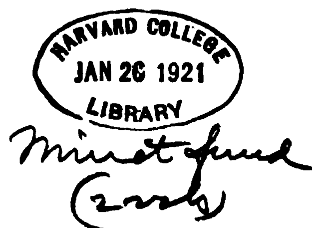
VYDAL

Dr. JOSEF EMLER.

DÍL I.

V PRAZE, 1870.

TISKEM JAROSLAVA POSPÍŠILA.

HARVARD COLLEGE
JAN 26 1921
LIBRARY

REGNO BOHEMIÆ

DICATUM.

Hoc opus edentem quamquam decebat procemium addere, quo adumbraretur, quod primum initium et quam annorum decursu commutationem habuissent tabulæ terræ regni Bohemiæ, quoque planius describeretur, quem ad modum in usum populi fuissent institutæ: tamen quum in fine operis de institutione et fatis tabularum terræ usque ad annum 1541 latius disserere propositum mihi sit, in præfatione non exhibeo, nisi quod ad opus ipsum percipiendum utique necessarium esse videtur. Ita enim fieri poterit, ut in illa dissertatione lectores ad eos ipsos operis locos, qui ad institutionem tabularum atque fata pertineant, revocentur.

Institutio tabularum terræ quum ad judiciorum in Bohemia consuetudinem maxime referatur, ab ultima antiquitate initium sumit, fortasse ab illo tempore, quo ars scriptoria apud majores nostros coli coepta est. Antiquissimis certe temporibus omnia judicia provincialia (cúdy) tabulas terrestres asservabant, in quas omnium rerum judicatarum, quæ ab oblivione hominum vindicarentur, memoria referebatur. Reliquiæ tabularum provincialium ad nostram usque ætatem propagatæ quamquam non crebræ sunt, tamen manifeste testantur, fuisse tabulas terræ provinciales in oppidis Zacz, Pilsna, Grecz reginæ, Neumburga, Litoměřic, Mělník; ergo quin quot judicia provincialia tot fuerint tabulæ terræ, minime potest dubitari.

Quum apud omnia judicia, tum apud judicium Pragense erant tabulæ terræ, quarum fides certe et auctoritas, sicut inter judicium Pragense et cetera judicia provincialia initio nihil differebat, ita per solum judicii Pragensis districtum valebat. Postquam vero regibus Přemyslao Otacaro II et Venceslao II, quum omnes res forenses in dies magis ad judicium Pragense ruerent, judicium hoc auctoritate ceteris judiciis provincialibus tamquam superior curia judicialis præstitit, tabularum terræ quoque Pragensium auctoritas per universum regnum Bohemiæ dilatata est. Deinde quum crebris nobilium et clericorum exemtionibus ab jurisdictione auctoritas judiciorum provincialium magis magisque concideret, etiam institutio tabularum terræ provincialium concidebat; tandem exortis bellis Hussiticis æque ac judicia provincialia ipsa memoria tabularum terræ provincialium prorsus evanuit.

Tabulis terræ incolæ regni Bohemiæ ad consignanda confirmandaque jura publica atque privata utebantur. Initio certe in illas tabulas id solum referebatur, quod in judiciis peractum ab oblivione hominum vindicandum erat.

Item tabulis terræ confirmabatur, quo jure hereditates liberæ acquisitæ essent, quæ jura erant contractus, emtionis, obligationis, testamenti ect. Ante tabulas terræ cautionem dominii (hereditatis) aut literis aut pronunciationibus in foro majores nostri sibi adhibuerant. Hereditates in

tabulas terræ referri coeptas esse opinor sæculo XIII, easque initio fuisse perraras. Deinde quum cautionem tabulis terræ sibi adhibere homines paulatim consuessent, tanta earum sæculo XIV apparuit fides, ut esset regula: „si quis haberet testimonium tabularum, nullam contra tabulas esse testium auctoritatem, nisi forte tabulas a beneficiariis esse vitiatas alter litigantium argumentis confirmasset.“

Comitia (sněmy) superiorem curiam judicialem olim fuisse constat, quorum decisiones in causis privatis factæ quum in tabulas referrentur, dein consuetudo publicas quoque decisiones (decreta, leges) in tabulas referendi inveteravit. Itaque omnes leges, quæ in vita populi publica atque privata valerent, ad tabulas referebantur.

Quæ quum ita sint, facile intelligitur tabulas terræ fuisse tamquam tabularium juris quam publici tam privati, quibus ad cautionem sibi adhibendam antiquitus usam esse et universam regni Bohemiæ communitatem et singulos regni ordines, omnes familias et singulos homines, quibus fuerint liberæ hereditates. Quum 2 die Junii anno 1541 regia arx Pragensis et quidquid in ea erat magnifici atque pretiosi, incendio deleta essent, tabulæ quoque terræ infestis ignibus penitus consumtæ sunt. Quidquid de illa atroci calamitate accepimus, omnium sententiæ congruunt, majores nostros maxime deploravisse deletas tabulas tamquam „præcipuum regni Bohemiæ thesaurum atque ornamentum“. Quod damnum eo gravius esse videbatur, quo major fuerat fides sanctitatis earum atque incolumitatis, id quod Victorinus de Všehrd his verbis demonstrat*): „Singulæ literæ pereunt aut a tineis corrosæ, aut ignibus deletæ, aut ab improbo fure ademtæ; sed tabulas terræ neque ætas dissolvit, neque a tineis neque ignibus urgentur, neque aquam neque ferrum curant, fures irrident; fideles omnium rerum in eas relatarum custodes bona sibi credita incolumia conservant non solum nobis et liberis nostris, sed etiam horum liberis et iis, qui genus ducent ab ipsis.“

Tabulis exustis quum omnes timerent, ne ipsis fundamenta juris adimerentur, neve jus ipsum in dubium vocaretur, et rex ipse et regni ordines id maxime curabant, ut tabulæ terræ restituerentur; sed quo major erat cura cautionum juris privati denuo in tabulas referendarum, eo magis negligebantur juris publici quæ vocantur „impositiones“. Ita factum est, ut tabulis restitutis eæ potissimum exustarum tabularum impositiones inscriberentur, quæ eo tempore ad usum vitæ spectarent. Certe præter aliquot comitiorum decreta perexigua pars impositarum hereditatum ex veteribus tabulis in novas relata reperitur. Attamen veteres tabulæ terræ, id quod supra commemoravimus, tamquam tabularium fuerant juris non solum privati sed etiam publici a sæculo XIII usque ad annum 1541, et quo modo regni Bohemiæ res publicæ, forenses, privatæ crevissent, in iis, ut in speculo, cerni potuerat. Cujus tabularum partis ad rem publicam spectantis ii, qui eas restituere jussi erant, rationem habebant nullam, quamquam eo tempore permultæ literæ, quæ e tabulis descriptæ manibus hominum terebantur, facile erant recuperandæ.

Nunc quæritur — quæ res ad historiam Bohemiæ accurate scribendam est gravissimi momenti — numquid reparare possimus, quod ante 300 annos majores nostri neglexerint? Quærentibus nobis ante annos plus viginti ***Franciscus Palacký***, perillustris regni Bohemiæ

*) Knihy devatery o práviech ꝛc pag. 259.

historiographus, respondit, quum reliquiarum illarum partem haud exiguam in libris, qui inscribuntur „Archiv Český", ederet. Is jam tum non solum non acquievit in demonstrando, quanti momenti atque pretii essent illa historiæ nostræ monumenta et quantopere esset expetendum, ut colligerentur atque ederentur, sed etiam ut quæ opus essent ad edendum, præpararentur, omnibus viribus contendebat. Quo concitante ***Carolus Jar. Erben,*** vir doctissimus et de patria optime meritus, qui tum erat præfectus tabulario Musei regni Bohemiæ, tabulas terræ restitutas perlustrare coepit, quidquid tabulis exustis olim contineretur, ex restitutis excerpturus. Qui deinde quum aliis imprimis juris prudentiæ studiis ita occupatus esset, ut a præparatione reliquiarum edendarum desistere cogeretur, post aliquot annos ***Ign. Jos. Veselý,*** assistens Musei regni Bohemiæ, etiam a Palacký excitatus idem appetebat. Post ejus mortem postquam hæc studia plus decem annos jacuerunt, tandem anno 1863 eodem impulsu ego rem porro tractare coepi, quæ ut perficeretur, omni tempore otioso contendebam atque enitebar.

Postquam vero studiosissimo adjutore Dr. ***A. Gindely,*** præfecto regni Bohemiæ tabulario, res eo processit, ut reliquiæ tabularum terræ exustarum typis edi potuissent, ipsum opus sumptuosissimum pæne in irritum cecidit, nisi ***Excellentissimus Dominus Henricus Jaroslaus comes de Clam-Martinic,*** alter Mæcenas, tam animi magnitudine quam generis nobilitate clarissimus, rem fere desertam liberalissime adjuvisset.*)

Hi sunt fontes, ex quibus in colligendis tabularum exustarum reliquiis hausimus:

1. ***Pars quaterni citationum ann. 1316—1320 et registra quaterni citationum rubri ann. 1539—1542,*** quæ unicæ reliquiæ atrox incendii damnum effugerunt. Quarum pars altera mirabili quodam modo Novam Domum pervenerat, ubi ante tres annos inventa et ab Excellentissimo Domino Eugenio comite Černín de Chudenic Museo regni Bohemiæ donata est. Alteram partem (quaternum rubrum), quum incendium oreretur, procurator camerariorum manibus tenuit et servavit.

2. ***Extractus tabularum terræ,*** singulis hominibus a beneficiariis ante tabulas exustas concedente rege vel judicio terrestri editi. Quorum extractuum post ipsum incendium numerum fuisse permagnum, e numero haud mediocri eorum, qui ad nos pervenerunt, colligitur.

3. ***Literæ originales,*** in quibus versis annotatum est, ipsas insertas esse tabulis terræ.

4. ***Codices manu scripti et libri typis editi.*** Nam præter extractus ad usum judicii definitum exhibitos ii quoque extractus e tabulis terræ prodibant, „quorum consilio in judiciis ii uterenter, quibus opus esset". Qui erant extractus decissionum baronum, quos partes litigantes vel procuratores (comissarii) earum in judiciis ostendebant petentes, ut sibi in causis similibus vel paribus (quasi e præcedente) idem adjudicaretur. In hac consuetudine fundamenta universi juris bohemici tam publici quam privati posita sunt, quum paullatim apparerent extractuum libri, qui transcribebantur et novis decisionibus supplebantur. Sed alias quoque propter causas extractus tabularum terræ majores nostri expetebant. Nam quum barones atque equites primum

*) Antiquissimi dominorum de Martinic generis historiam mox typis editum iri, per parenthesin nobis liceat annotasse.

de beneficiis terrestribus inter se, dein utrique cum civitatibus litigarent, neque controversiæ de religione defervescerent, longinquæ transactiones tabulis inscribebantur, ex quibus in libros supra memoratos perveniebant. Item ad crebrum tabularum usum nobilium de generis vetustate lites adducebant, quibus antiquissimos debemus tabularum extractus, etsi præter nomina baronum, qui vario tempore judiciis assidebant, nihil aliud afferunt. Memoriæ sublevandæ causa etiam aliis in rebus extractus ex tabulis describebantur et vel singula vel plura simul in varios codices manu scriptos referebantur.

Ita magnus numerus judicialium in causis publicis privatisque decisionum, decretorum comitialium, aliorum quorundam monumentorum, quæ olim in tabulas relata erant, usque ad nostram ætatem in variis codicibus manu scriptis asservatur, quos hosce præcipuos commemoro:

a) Codicem mscr. sign. n: 1, ad tabulas curiæ regalis asservatum, quo plures formulæ, anno circiter 1350 e tabulis descriptæ, continentur.

b) Codicem decisionum in bibliotheca coenobii Raigradensis in Moravia asservatum; quod est corpus „inventionum“ vetustissimum, annis 1465—1485 congestum.

c) Codicem c. r. bibliothecæ aulicæ Viennensis, sign. n: 3483 (olim Ambrasianum 406, deinde juris civilis 220), qui eadem atque prior manu exaratus est.

d) Alterum ejusdem bibliothecæ codicem, sign. n: 5106 (olim Ambrasianum 398, deinde juris civilis 220).

e) Codicem Treboniensem anno 1486 manu scriptum, cujus folia 387—462 decisiones ex tabulis descriptas habent.

f) Codicem mscr. Musei regni Bohemiæ, olim n: 768, nunc 23. G. 3. sign., qui cum priore plurimum congruit.

g) Codicem Talmbergicum ibidem asservatum, qui ineunte sæculo XVI conscriptus et, si multitudo literarum e tabulis descriptarum respicitur, omnium locupletissimus est; nam de 450 foliis circiter 400 foliis partes tabularum continentur.

h) Codicem olim Hořovicii, nunc nescio quo in loco asservatum, et

i) Codicem bibliothecæ Gersdorfianæ Budissæ asservatum, qui cum codice Talmbergico congruunt, sed posteriore ætate exarati sunt.

k) Codicem tabularii Konopištensis exeunte sæculo XVI mendosius scriptum.

Leges publicæ majoris momenti, imprimis articula comitiorum, continentur:

l) Codice mscr. Raudnicensi, qui multa decreta sæculo XV exeunte et XVI ineunte in comitiis facta habet.

m) Codice mscr. Crucigerorum cum rubea stella Pragensium.

n) Codice mscr. principum de Fürstenberg Pragæ asservato.

o) Duobus codicibus mscr. bibliothecæ Lobkovicianæ Pragensis.

Singulas partes e tabulis incolumibus descriptas nonnulli codices bibliothecæ universitatis Pragensis, tabularii urbis Pragensis, alii habent, quos non commemoro, quum singulas partes exhibens, ex quibus codicibus sint descriptæ, additurus sim. Ceterum hi codices cum codicibus supra memoratis, quorum singulæ partes quadam affinitate inter se conjunctæ sunt, nequaquam cohærent.

Huic capiti addendum mihi videtur opus Victorini Cornelii de Všehrd, quod inscribitur „Knihy devatery o práviech a súdiech i deskách země České“ (De juribus, judiciis, tabulis terræ regni Bohemiæ libri novem); item „Zřízení zemské království Českého za krále Vladislava r. 1500 vydané“ (Jura et constitutiones regni Bohemiæ regnante Vladislao anno 1500 editæ); item „Nálezové práv zemských tohoto slavného království Českého od mužnov mnohých a v právích této země známých sebraní a l. 1536 na světlo vydaní“ (Decisiones juris hujus clarissimi regni Bohemiæ a viris multis ejusdem juris peritis congestæ et anno 1536 in lucem editæ); postremo codex mscr. M. IV. 25, qui in tabulario marchionatus Moraviæ asservatur, inscriptus „Zpráva krátce z nálezuov a zřízení zemského po abecedě vybraná“ (Liber decisionum atque institutionum terræ literarum ordine breviter selectarum). Quorum operum primum, tertium, quartum tantum summam decisionum eamque nonnunquam paucis verbis expressam exhibent ommissis momentis minoribus.

Codicum sub lit. b—k recensorum non solum communia fundamenta in tabulis terræ posita sunt, sed etiam ad communem originem referuntur, quum alii codices ex aliis describerentur atque pro peritia usuque eorum, qui sibi vel ipsi describebant vel aliis describendos dabant, additamentis recentioribus vel etiam vetustioribus augerentur. Omnium codicum, qui majorem ex tabulis descriptarum decisionum multitudinem habent, vetustissimus est codex Raigradensis, locupletissimus, sed passim paulo mendosior, codex Talmbergicus.

Codices lit. b—i signati omnes conscripti sunt XV exeunte et XVI ineunte sæculo, eo tempore, quo juris constitutiones in Bohemia in dies stabiliores fiebant.

Itaque servatis decisionibus, quas ex tabulis exustis descriptas codicibus recensis contineri supra commemoravimus, ordo judicii terræ, qui erat sæculo XV exeunte et XVI ineunte in Bohemia, tam perspicuus est, quem partes tabularum terræ incendio deperditæ haud facile supplerent.

5. ***Tabulæ curiæ regalis***, quæ incendio die 2. Junii a. 1541 exorto magna virium contentione cum registris judicii cameræ regalis a præsente interitu servatæ sunt. Quibus servatis non solum preciosus rerum forensium atque historiæ thesaurus, sed etiam permultæ tabularum terræ exustarum reliquiæ ad nos pervenerunt. Persæpe enim accidebat, ut apud judicium curiæ regalis, imprimis in causis de caducitatibus (odúmrtě) agendis partes extractus e tabulis terræ afferrent, quibus docerent, „se habere melius jus quam dominum regem aut quemque alium post eum“. Tales extractus e tabulis terræ notarii curiæ regalis solebant initio inserere quaternis proclamationum curiæ regalis, postea vero propriis quaternis curiæ regalis, quibus haud exigua pars tabularum terræ exustarum nobis servata est. Quod si respicitur, locupletissimi sunt quaterni tabularum curiæ regalis sign. n[ris] 13, 14, 15, 20, 21.

6. ***Tabulæ terræ restitutæ;*** ex quo fonte magnus numerus literarum hauritur, imprimis earum, quæ post ipsum incendium ad vitæ usum spectabant.

Ex his sex fontibus in colligendis tabularum terræ anno 1541 igne consumptarum reliquiis hausi; quibus editis spero fore ut, quantam multitudinem congesserim, plerique mirentur.

Res postulare mihi videbatur, ut in edendis his pretiosis populi nostri monumentis diligenter respicerem, quo sermone literæ ad nos pervenissent, quem locum in libro deberent obtinere, quibus notis verba quædam sæpius usitata signarentur.

*

Tabulis terræ a sæculo XIII usque ad annum 1495 pleræque „impositiones“ sermone latino inscribebantur, exinde vero omnes sermone bohemico inscribendæ erant præter literas regales (majestales) et alias latinas vel teutonicas literas, quæ, quum verborum ratio habenda esset, vel latino vel teutonico sermone tabulis terræ inserendæ erant. Sed jam sæculo XIV exeunte literæ bohemicæ in tabulas recipi solebant, et quum in judicio consilium dominorum exportaretur, majores nostri consuetis judiciorum formulis latinis, bohemico sermone in argumentis addendis utebantur. Ceterum quum litigatores ne nossent quidem linguam latinam, totas causas ante judices patrio sermone peragebant; imo etiam notarii verbis quidem latinis, genere dicendi bohemico utebantur, et quum verborum latinorum copia non suppeditaret, literis latinis bohemica verba vel singula vel plura vel totam enunciationem immiscere non dubitabant. Quam ob rem plerasque enunciationes latinas, nisi noverit linguam bohemicam, nemo percipiet et ut quisque est elegantioris latinitatis scientissimus, ita maxime barbarum tabularum sermonem exhorrescet.

Reliquiæ tabularum terræ latinæ ad verborum fidem editæ sunt; bohemicarum vero verba integra manent, sed recentioribus literarum et syllabarum notis reddita sunt. Equidem literarum tenorem nequaquam immutavi, nisi forte error manifestus interpositis singulis vel pluribus verbis emendari poterat; quidquid autem additum est, hocce signo [| cingitur. Singula verba, quæ emendavi, integra infra leguntur, ut lector ipse possit emendare, si ego minus accurate videar emendasse. In reliquiis originalis quaterni, qui habet citationes ann. 1316—1320 et paginis 5—67 (I) continetur, hocce signo ( ) cincta sunt ea verba vel partes vel totæ causæ, quæ in codice ipso „deletæ“ („cancellatæ“) reperiuntur. Multas earundem reliquiarum partes sequuntur verba literis minoribus reddita, quæ in codice originali supra versus scripta sunt, et literarum verba eodem numero sunt signata atque notæ ad ea pertinentes.

In aliis codicibus iidem extractus tabularum terræ igne consumptarum latino, in aliis bohemico sermone reperiuntur; facile intelligitur extractus latinos esse originales, bohemicos ex latino sermone versos. Partes originales, quotquot inveniri poterant, latino sermone edidi; perditis extractibus originalibus latinis, quum non censerem partes bohemicas in latinum sermonem esse vertendas, versione bohemica usus sum. Quum pleraque tabularum excerpta plures habeant codices eaque nonnulli tantummodo in epitomen coacta, in hac editione posui excerpta quam uberrima et accuratissima, atque inter codices enumeratos iis, ex quibus exscripta sunt, primum locum attribui. Ut spatio parceretur, fontes verbis decurtatis (notis) hisce signati sunt: Tab. ter. = tabulæ terræ; Tab. cur. reg. = Tabulæ curiæ regalis; Raigr. = Codex manu scr. Raigradensis; Vindob. N. 3483 = Codex manu scr. c. r. bibliothecæ aul. N. 3483; Vindob. N. 5106 = Codex manu scr. c. r. bibliothecæ aul. N. 5106; Treb. = Codex manu scr. Treboniensis; Mus. Boh. = Codex manu scr. Musei regni Bohemiæ sig. 23. G. 3; Talmberg. = Codex Talmbergicus; Všehrd = Opus Victorini Cornelii de Všehrd: „Knihy devatery o práviech a súdiech i deskách země České“; Jura et const. r. B. = Jura et constitutiones regni Bohemiæ Wladislai regis; Nálezové = Nálezové práv zemských etc. edit. in actis, quæ vocantur „Právník“ ann. 1861; Brun. = Brň. = Zpráva krátce z nálezuov a zřízení zemského po abecedě vybraná; DZ. = Dsky zemské; DD. = Dsky dvorské.

Reliquias tabularum in eum *ordinem* digerebam, qui olim fuerat tabularum igne consumptarum. Antiquissimis temporibus quæcunque causæ publice actæ essent, haud dubium est, quin omnes relatæ sint in eosdem libros — quaternos citationum. Deinde quum „intabulationes“ eiusdem generis augerentur, suus cuique generi quaternus institutus est, et in tabulis terræ plura quaternorum genera erant. Antiquissimi erant quaterni citationum, posteriores quaterni contractuum, quaterni obligationum majorum, quaterni obligationum minorum; medio sæculo XV quaterni memoriarum in usum venerunt; item commemorantur quaterni relationum, quaterni missivarum (literarum), quaterni (libri) testimoniorum, libri camerariorum, libri depositionum censuum, ceteri.

Singuli tabularum quaterni certam habebant multitudinem plagularum junctarum (složky), quarum series literis A, B, C, D, cet. signata erat; plagulæ quaternorum tricena folia habebant; tantummodo quaternorum Zdislai et primi quaterni memoriarum nonnullæ plagulæ pluribus foliis continentur. Facile intelligitur priori plagula expleta in posteriorem plagulam res coeptas scribi et ita observatum esse temporum ordinem, ut, si quaternum, plagulam, folium noverimus, satis perspiciamus, quo quidque tempore „intabulatum“ sit; contra si noverimus „intabulationis“ tempus, res ipsas in suum quamque quaternum, plagulam, imo etiam folium redigere possimus. Quaterni citationum non habebant plagulas literis signatas, sed tot partes, quot sunt literæ, et citationes in eam partem scribebantur, cujus litera eadem erat atque prima litera prænominis, quod erat actori. Quaterni contractuum, qui majoris momenti erant quam ceteri, appellabantur a nomine vicenotarii tabularum, qui tum munere fungebatur, quum instituerentur; si fungente eodem vicenotario plures quaterni instituti sunt, et nomen ejus et seriem numerorum habent; ex. gr. quaternus Zdislai primus, secundus, tertius. Ceterorum generum quaterni colore tegumenti in fronte impicto inter se differebant, ut erat quaternus majorum obligationum albus, viridis, ruber, cæruleus, niger etc., quaternus memoriarum fulvus, ruber, cæruleus, viridis etc.

In reliquiis tabularum terræ igne consumptarum in ordinem quaternorum originalium redigendis nonnullæ difficultates apparuerunt, quas variis præsidiis doctrinæ superabam; quamcunque vero partem non ad summam fidem, sed tantum ad meam opinionem, quam argumentis licet firmissimis adjuverim, in hoc vel illo quaternorum loco posui, ipsi initio hocce signum = addidi.

Quum in extractibus ejusdem generis quædam formulæ iterum atque sæpius redeant, totum tenorem tantummodo aliquoties, iteratas easdem formulas vel primis literis reddere, vel lectorem ad priorem tenorem revocare statui. Ad eas formulas in singulis quaternorum generibus revocaturus hic tantummodo notas nonnullorum verborum, quæ in toto opere identidem apparent, cum interpretatione exhibeo, easque latinas: a. d. = anno domini; fer. = feria; mar. = marca, marcæ, marcam, marcarum, marcis, marcas; arg. = argenti; sex. = sexagena (omn. cas.); gr. = grossus (omn. cas.); pr. = Pragensis; boh. = bohemicus; mis. = misnensis; den = denarius; hal. = halensis; p. e. c. b. Prag. = protestatus (protestata) est coram beneficiariis Pragensibus; bohemicas: k. = kopa (omn. cas.); gr. = groš (omn. cas.); pr. = Pražský; míš. = Míšenský; p. vel p. př. u. Praž. = přiznal (-a, -i, -y) se před úředníky Pražskými.

Quamquam neque tempori neque operæ parcebam, ut hæc præclara populi nostri monumenta, quod esset eorum ad perspiciendam majorum nostrorum vitam publicam privatamque momentum

atque pretium, congererem, in ordinem redigerem, prelo subjicerem: quum omnes res humanæ sint mendosæ, et hoc opus mendis non caret, quarum veniam spero fore ut mihi det candidus lector, qui cogitaverit rei difficultatem, quam perillustris noster historiographus regni Bohemiæ, qui in reliquiis tabularum omnium plurimum versatus est, his verbis expressit „hoc enim opus singulorum vires superat". (Přednešení dra. Frant. Palackého o historické důležitosti starých desk zemských r. 1541 pohořelých, a o potřebě a spůsobu obnoviti je, pokud možná, zase. Čas. Mus. král. Č. 1863 pag. 182.) Quem longissimum laborem ne ego quidem suscipere potuissem, nisi opem plurimam mihi tulisset celeberrimus atque doctissimus D. Dr. ***Ant. Gindely***, præfectus tabulario regni Bohemiæ, cui maximas ago gratias; quas item debeo viris perillustribus atque doctissimis D. ***Franc. Palacký***, historiographo regni Bohemiæ, D. ***Carolo Jar. Erben***, præfecto tabulario civitatis Pragensis, D. ***V. V. Tomek***, historiæ Austriacæ in universitate Pragensi professori, qui omnes editionem hujus operis curanti mihi officiosissime aderant; item D. ***Carolo Demuth***, præfecto tabulis regni Bohemiæ, D. ***Ant. Jar. Vrťátko***, præfecto bibliothecæ Musei regni Bohemiæ, qui singularem liberalitatem commodatis codicibus manu scriptis mihi exhibebant et quam maxime operam meam sublevabant.

Maximas vero gratias debeo atque ago ***Excellentissimo Domino Henrico Jaroslao comiti de Clam-Martinic***, qui præstita in hoc opere juvando liberalitate tam singulari, ut alterum opus literarum nostrarum largius adjutum haud invenires, magnanimitatis suæ monumentum ære perennius posuit.

Quod in hac brevi præfatione restat, mihi liceat expetere atque exoptare, ut hoc opere id assequar, quod Palacký in illa de tabulis restituendis dissertatione, quam supra commemoravi, his verbis expressit: „Persuasissimum mihi est et breviter simpliciterque profiteor, me nullum aliud scire monumentum, quo honoratiorem populi nostri memoriam in orbe terrarum consecrare, quo justius in conspectu omnium gentium gloriari possimus, quam illas igne consumptarum tabularum terræ reliquias, in quibus conquisitis, congestis, in ordinem redactis, tamquam in speculo, vitam majorum nostrorum publicam atque privatam cerni posse existimo."

PRAGÆ, mense Februario 1870.

Dr. **Jos. Emler.**

KRÁLOVSTVÍ ČESKÉMU

VĚNOVÁNO.

Byloby příhodno, abych vysílaje dílo toto u veřejnost, doprovodil je předmluvou, v níž by zevrubně vylíčeno bylo celé zřízení desk a v níž bych objasnil i všecky změny, které se v zřízení tomto během času udály. Nečiním-li tak a podávám-li v předmluvě své jen tolik, mnoho-li k porozumění celého díla nevyhnutelně jest zapotřebí, stalo se to proto, poněvadž zamýšlím teprv k závěrku díla tohoto připojiti širší pojednání o celém zařízení desk království Českého a o osudech jejich až do r. 1541, abych v pojednání tomto mohl již ukázati na místa díla našeho, která se zřízení desk zemských a jejich osudů týkají.

Závod desk zemských jest v úzkém spojení se soudním zřízením zemským v Čechách, a první počátky jeho padají do šedé dávnověkosti, asi do té doby, když umění písařské v národě našem vznikati počalo. Bývalyť zajisté již za časů pradávných při každé cúdě čili krajském soudu desky zemské, do nichž se zapisovala pamět všeho toho, o čem se při soudu jednalo a co na časy budoucí paměti lidské zachováno býti mělo. Pozůstatky desk krajských až dosud zachovalé jsou sice velmi skrovné, ale máme patrné svědectví o tom, že bývaly župní čili krajské desky v Žatci, v Plzni, v Hradci, v Nymburce, v Litoměřicích a na Mělníce, a sotva lze pochybovati o tom, že byly župní desky všude, kde byl úřad župní.

Jako v každé cúdě byly i v cúdě Pražské desky a měly zajisté z počátku jen platnost pro obvod cúdy této, zrovna tak jako se rovnal župní soud Pražský ostatním soudům župním. Když pak se za Přemysla Otakara II a za Václava II v Čechách soudnictví více a více centralisovalo a cúda Pražská stala se vyšším soudem nežli byly jiné cúdy v Čechách, byla jim tedy co vyšší instance představena, nabyly též i desky cúdy Pražské platnosti pro celou zemi. Když pak stálým vynímáním panstva a duchovenstva z područí soudů župních klesala vážnost soudů těchto, klesal všude i ústav desk župních, až válkami husitskými vzal docela za své jako soudy župní.

Desky zemské sloužily k zaznamenávání a tudíž k pojištění veřejných i soukromých práv obyvatelů království Českého. S počátku vpisovalo se do desk zajisté jen to, co se při soudu župním a zemském jednalo a čeho pameť na časy budoucí měla zachována býti — tedy zápisky o všelikých rozepřích ve všech stadiích jejich, počna od vložení půhonu až do panování a odhádání, kteréž bylo vrch všeho práva.

Deskami zemskými pojišťováno bylo dále nabytí práv k statkům pozemským smlouvami dobrovolnými, na př. koupí, zápisem, poslední vůlí a t. d. Dříve než deskami dělo se zjišťování si práva majetnického k statkům pozemským na díle vyhlašováním na veřejném trhu, na díle

listinami. Vklady dědinné do desk zemských začaly se tuším díti ve věku XIII a byly z počátku dosti řídké, teprva poznenáhla zvykali si lidé na pojišťování práv svých k statkům pozemským deskami zemskými, k nimž však ve XIV věku byla taková důvěra, že bylo pravidlem, „že ve všech přech, ktož má dsky, žádní svědci proti dskám moci nemají, lečby kto proti úředníkóm chtěl dovesti, že jsú dsky falšovány“.

Sněmové bývali za starodávna i vrchní instance soudní, a poněvadž se do desk zemských vpisovaly nálezy sněmu ve přech soukromných učiněné, vešlo v obyčej zapisovati deskami i sněmovní nálezy věcí veřejných se týkající, tedy všecky zákony, kteréž platnost měly v právním a správním životě národa.

I viděti z toho, co se do desk vpisovalo, že byly desky zemské archiv jak práva veřejného tak i soukromného: jimi pojišťovali si od pradávna práva svá nejen veškerá obec národa Českého, ale i jednotliví stavové jeho, a všecky rodiny a jednotlivé osoby, jenž byli v držení nějakých dědin svobodných. Když pak dne 2. června 1541 popelem lehl královský hrad Pražský i se vším co v sobě choval vzácného a neocenitelného, zastihla povodeň ohňová a přivedla na dobro na zmar i desky zemské. Všecky zprávy o hrozném neštěstí požárem tenkráte spůsobeném srovnávají se v tom, že nade všecky ztráty šla bolest národa, oplakávajícího zničení desk zemských, „jednoho z nejvyšších a nejpřednějších klenotů království Českého“. Ztráta ta byla tím citelnější, čím větší byla víra v jejich neporušitelnost a bezpečnost, již nejlépe naznačují tato slova Viktorina ze Všehrd: „Listové se potracují a mol a oheň a zloděj jim uškoditi může, ale dskám starost neškodí a mole a ohně neznají, na vodu, na železo žádné péče nemají, zlodějóm se smějí, věrná stráž všech věcí do nich zapsaných i vložených bezpečně sobě svěřeného chová nejen nám toliko a dětem našim, ale jich dětem i těm, kteříž se narodie z nich.“ *) Když desky byly zničeny, obával se každý, že tím odňat právům jeho základ, a ona že octla se v nejistotě více méně nebezpečné. Aby se tomu zlu odpomohlo, staráno se jak od krále tak i od stavův o obnovení desk, a při tom přihlíženo k pojištění práv osob a rodin ke statkům pozemským, na obnovení zápisův práva veřejného se týkajících málo se dbalo. Tak se stalo, že z desk zemských pohořelých přišli do desk zemských znova založených jen takoví kusové, kteří měli v tehdejší době ještě cenu praktickou. Byl to kromě několika usnešení sněmovních nevelký díl hypotekární částky desk zemských zničených. Ale staré desky byly, jak jsme již podotkli, skladištěm nejen práva soukromného ale i veřejného, a to od věku XIII až do pohoření jich; ony byly zrcadlem, v němž se odrážel jasný obraz vyvinování se národního života našeho, jak politického tak i právního a společenského po celou tuto dobu.

Při novém zřizování desk zemských ušla tato stránka pozornosti komissí k účelu tomu složené, ač tenkráte by se velké množství kusů bylo dalo snesti, které z desk byly vypsány a v rukou lidí se nalezaly. Nastává otázka, nemůže-li doba naše v této pro historii českou předůležité záležitosti nahraditi aspoň poněkud, co předkové naši před třemi sty roky zanedbali? Na otázku tuto odpověděl již před více než dvadcíti lety slovútný náš historiograf *Palacký*,

*) Vikt. Korn. ze Všehrd knihy devatery o práviech a súdiech i o dskách země České, str. 259.

vydav v Archivu českém značné množství zbytkův z pohořelých desk zemských. Palacký to byl, který již tenkráte nespokojil se s pouhým naznačením důležitosti a ceny těchto vzácných památek, a jak žádoucno by bylo, aby se sebraly a tiskem vydaly, ale všemožně se i činil, aby se k tomu konaly potřebné přípravy. K povzbuzení jeho začal tehdejší archivář musejní náš velezasloužilý *K. J. Erben* probírati obnovené desky zemské, aby z nich vyňal, co druhdy bylo obsaženo v deskách pohořelých. Jiné práce, zvláště obsahu právnického, poutaly všecky síly horlivého badatele tohoto, že dalších příprav k vydávání zbytků desk zemských pohořelých zanechati musel. O několik let později byl činným na poli tom opět vedením Palackého *Veselý*, assistent Musea král. Českého, ale smrtí jeho přerušeny byly práce k účelu tomuto konané na více než na deset let. Teprv r. 1863 vybídnut jsa od Palackého jal jsem se pokračovati v započatém díle, a od té doby věnuji všecky volné chvíle vyvedení jeho. Podporován jsa při tom horlivě zemským archivářem p. drem *Gindelym* přišel jsem s prací svou tak daleko, že se mohlo pomýšleti na započetí vydávání pozůstatků tohoto vzácného pokladu národního.

Ale vydávání díla tak rozsáhlého, jako nynější bude, nemohlo by se začíti, kdyby *J. Excellencí p. Jindřich Jaroslav hrabě Clam-Martinic* jako pravý mecenáš celé věci se nebyl ujal a jí znamenitou podporou nebyl obmyslil.*)

Prameny, z nichž při sbírání zbytků desk zemských bylo čerpáno, jsou následující:

1. *Kus kvaternu půhonného z l. 1316—1320* a *registra půhonná červené barvy od r. 1539—1542;* jediné to zbytky desk pohořelých v původní spůsobě, z nichž prvnější neznámo jakým spůsobem do Jindřichova Hradce se dostal a tam před třemi roky byl nalezen a od J. Excellencí p. Eugena hraběte Černína z Chudenic Museu král. Českého darován; druhý pak v čas ohně u starosty komorníkův se nacházel a tak všeobecné záhubě desk zemských unikl.

2. *Výpisy* vydávané od úředníkův desk zemských před shořením jich jednotlivým osobám s povolením královým aneb soudu zemského. Takových výpisů muselo býti v době po shoření desk znamenité množství; neb i za našich dnů není počet jejich nepatrný.

3. *Původní listiny,* na nichž na rubu napsáno jest, že byly do desk zemských vloženy.

4. *Rukopisy a tisky.* Mimo k určitým potřebám soudním dělaly se též výpisy z desk „pro radu", a aby se uměli spraviti (při soudě), kdož toho potřebovali. Byly to výpisy nálezův, jež strany aneb řečníci jejich při líčení pře na soudu zemském ukazovali, žádajíce aby v případech podobných anebo stejných taktéž jim bylo za právo nalezeno, t. j. aby se nálezů dřívějších ve při jejich užilo co prejudikatův. Na tomto základě vyvinul se pozvolna systém práva českého jak veřejného tak i soukromného. Pomalu povstaly sbírky takových výpisů, které přepisovány a později novými nálezy byly doplňovány. Ale ještě z jiných příčin dělaly se výpisy z desk zemských. Roztržky stavu panského s rytířským o úřady, později pak obou se stavem městským, rozepře náboženské a. p. byly příčinou dlouhých jednání. Výsledky jednání těchto kladly se obyčejně do desk, z kterých přišly do sbírek nadepsaných. Hojného hledání po deskách byla též příčinou pře panstva o starožitnosti rodů, jíž máme co

*) Mimochodem budiž podotknuto, že dějiny starožitné a slavné rodiny pánů z Martinic k vydání se připravují a v čase nedlouhém veřejnosti budou podány.

*

děkovati za nejstarší výpisky z desk zemských, které arcit neobsahují ničeho jiného než seznam osob panských, které v rozličných dobách na soudu zemském zasedaly. Pro paměť byly i z jiných příčin dělány výpisy z desk a zanášeny buď jednotlivě neb ve větším počtu do rozličných rukopisů.

Tak se nám zachoval z pohořelých desk velký počet nálezů soudních, veřejných i zvláštních, a usnešení sněmovních a jiných pamětí v rozličných rukopisech, z nichž nejdůležitější jsou následující:

a) Rukopis znamenaný č. 1 při deskách dvorských, který v sobě drží více formulářů, vzatých kolem r. 1350 z desk zemských.

b) Rukopis nálezův v bibliotece kláštera Rajhradského na Moravě. Jest ze všech sbírek nálezův nejstarší a psaný mezi l. 1465—1485.

c) Rukopis c. k. dvorské biblioteky Vídenské pod č. 3483 (druhdy Ambrasianus 406, potom juris civilis 220), psaný touž rukou jako předešlý.

d) Jiný rukopis tamže pod č. 5106 (někdy Ambras. 398, potom juris civilis 220).

e) Rukopis Třebonský, psaný r. 1486; výpisy z desk jsou v něm na listech 387—462.

f) Rukopis Musea král. Českého, druhdy č. 768, nyní 23, G, 3, který se s předešlým nejvíce srovnává.

g) Rukopis Talmberský tamže chovaný, z počátku věku XVI psaný a co do obsahu bohatší než všecky ostatní. Ze 450 ohromných jeho listů jsou asi na 400 listech samé kusy z desk zemských.

h) Rukopis někdy Hořovický, nyní na neznámém místě chovaný, a

i) Rukopis knihovny Gersdorfské v Budyšíně rovnají se co do obsahu rukopisu Talmberskému, ale jsou později psány.

k) Rukopis archivu Konopištského z druhé polovice věku XVI pocházející ale poněkud nesprávný.

Důležitá ustanovení veřejná, zvláště nálezy sněmovní mají:

l) Rukopis Roudnický, jenž čítá mnohé zápisy sněmovní z konce XV a počátku XVI století;

m) Rukopis křižovníkův v Praze;

n) Rukopis Fürstenberský v Praze, a

o) Rukopisy dva biblioteky Lobkovické v Praze.

Jednotlivé kusy, vypsané z desk zemských před jich pohořením, obsahují i některé rukopisy universitní biblioteky Pražské a rukopisové archivu města Prahy, jakož i rukopisové jinde se nalézající, jichž však vyčítati nechci, poněvadž udáno bude při každém kusu, odkud vzat jest, a poněvadž nejsou v žádném genetickém spojení s rukopisy výše vyčtenými, které mezi sebou dle jistých skupení jsou příbuzny.

Do oddělení tohoto přičísti také sluší dílo Vikt. Korn. ze Všehrd: „Knihy devatery o práviech a súdiech i o deskách země české“, pak: „Zřízení zemské král. Českého za krále Vladislava r. 1500 vydané“; dále: „Nálezové práv zemských tohoto slavného království Českého od mužuov mnohých a v práviech této země známých sebraní a l. 1536 na světlo vydaní“

a konečně v rukopise archivu markrabství Moravského M, IV, 25 „Zpráva krátce z nálezuov a zřízení zemského po abecedě vybraná“. Dílo Vikt. Korn. ze Všehrd, pak „Nálezové“ a „Zpráva krátce z nálezuov“ podávají jen tresť nálezů, často jen několika slovy, všecky vedlejší okolnosti pomíjejíce.

Rukopisové vyčtení vedle písmen b—k mají nejen společný základ ve dskách zemských, ale oni mají také i společný kmen, t. j. jedni vznikli z druhých, rozmnoženi byvše toliko přídavky novějšími neb i staršími, jak toho vyžadovala nabylá zkušenost a praktická potřeba osoby, která rukopis spisovala aneb sepsati si dala. Nejstarší ze všech rukopisů, v nichž jest větší množství nálezův z desk zemských vyňatých, jest rukopis Rajhradský, nejbohatší však, ale místy poněkud nesprávný, jest rukopis Talmberský. Rukopisy znamenané písmeny b—i pocházejí vesměs z druhé polovice XV a z počátku věku XVI, tedy z toho času, když se soustava právní v Čechách ustálovala. Nálezy v rukopisech výše vyčtených obsaženými a z desk zemských vyňatými zachoval se nám celý řád soudu zemského z konce XV a z počátku věku XVI, a pohořením desk sotva které kusy přišly na zmar, které by jej byly mohly podstatně doplniti.

5. *Desky dvorské.* S velikým namaháním podařilo se při požáru dne 2. června l. 1541 desky dvorské a knihy soudu komorního z nebezpečenství jim hrozícího vyrvati. Tím zachoval se nám nejen tento vzácný poklad právnictví a dějepisu českého, ale s ním i přečetné zbytky desk zemských pohořelých. Přiházeloť se totiž velmi často, že při soudu dvorském, zvláště ve přech o odúmrti, dokazovaly strany práva svá ku zboží, o něž pře byla, výpisy z desk zemských, kteréžto výpisy v plném znění do zápisků o přech těchto byly pojaty, ano později pro ně i zvláštní kvaterny založeny. Takto se zachovalo mnoho kusů z desk zemských pohořelých. Zvláště bohaty v příčině té jsou čísla kvaternů desk dvorských 13, 14, 15, 20 a 21.

6. *Desky zemské znova vyzdvižené.* Pramen tento poskytuje taktéž znamenité množství vkladů, z desk starých zničených, a to zvláště takových, které měly při založení desk nových důležitost a cenu praktickou.

Z těchto šestero druhů pramenův vážil jsem pozůstatky desk zemských r. 1541 pohořelých, a sebral jsem jich tolik, že množství jejich, až vydány budou, očekávání každého překvapí.

Při vydávání těchto drahocenných pozůstatků národního pokladu našeho bylo potřebí míti na zřeteli řeč, v kteréž se nám zachoval výpis, pak vřadění jeho při vydání a konečně některá zkracování všeobecně užívaných forem.

Desky zemské byly v Čechách od XIII století až do r. 1495 nejvíce jazykem latinským psány, od tohoto pak leta mělo do nich všecko česky psáno býti; jen majestátové a jiní listové latinští a němečtí, kteří se do desk slovo od slova vpisovali, měli buď latině neb německy ve dsky býti kladeny. Ale již ve XIV věku přijímáni listové čeští do desk zemských, a při vynášení nálezů užíváno běžných forem soudních latině, věcné však motivování nálezu dálo se česky, jakož vůbec celé jednání při soudě zemském bylo české, poněvadž strany ani latinsky neuměly, ano i písaři při zapisování svém užívali sice latinských slov, ale mysleli po česku, a když jim jejich zásoba slov latinských nepostačovala, neštítili se napsati do textu docela latinského jedno neb více slov neb i celou větu českou. Tím se stalo, že mnohým

obratům latinským jen ten bude rozuměti, kdo zná jazyk český, a že znalec latinského jazyka se barbarské latiny desk zemských zhrozí.

Vydání jednotlivých kusů latinských jest věrně diplomatické, při kusích českých podrženo znění slova, ale užito novějšího pravopisu. Sám jsem k znění výpisu nepřičinil ničeho, leč kde patrná chyba vložením jednoho neb více slov neb i písmen dala se napraviti; co pak bylo do textu přidáno, to vloženo do takovýchto znamení [ ]. Bylo-li místy některé slovo opraveno, položeno jeho znění rukopisné do poznamenání, aby si čtenář mohl sám opravu učiniti, kdyby oprava má byla pochybena. Při zbytku původního kvaternu desk půhonných z r. 1316—1320 na str. 5—67 položeného dána do závorek ( ) taková slova neb i části pří a celé pře, které v něm jsou přetrženy neb mřežovány; a pod mnohé kusy menším písmem položena jsou taková slova, která psána jsou v původním rukopise nad řádky, a sice tak, že přidáno v textu číslo k tomu slovu, ku kterémuž náleží tímtéž číslem opatřená a menším písmem tištěná poznámka.

Mnohé výpisy z desk zemských pohořelých zachovaly se v některých rukopisech latinsky, v jiných česky; netřeba podotýkati, že prvnější nám podávají znění původní, druhé pak jen překlad, a že při vydání užito znění původního; ale kde se nám zachoval již jen český překlad, podal jsem tento; překládání jej zase do řeči latinské bylo by bývalo zajisté nemístné. Dosti výpisů z desk zemských přichází ve více rukopisech, v některých z nich také ve znění kratším: ve vydání našem užito znění nejširšího a nejsprávnějšího, a rukopis, dle něhož ten který kus k tisku zvláště byl upraven, položen při vyčtení rukopisů, v nichž se tento výpisek z desk nalézá, na první místo.

Pro ušetření místa pojmenován pramen, z něhož učiněn výpis, slovy skrácenými, jež takto sluší vyložiti: Tab. ter. = Tabulæ terræ; Tab. cur. reg. = Tabulæ curiæ regalis; Raigr. = Codex Raigradensis; Vindob. N. 3483 = Codex mscr. c. r. bibliothecæ aul. Vindob. Nr. 3483; Vindob. N. 5106 = Codex mscr. c. r. bibl. aul. Vindob. N. 5106; Treb. = Codex Treboniensis; Mus. Boh. = Codex mscr. Mus. regni Bohemiæ sig. 23, G, 3; Talmberg. = Codex Talmbergicus; Všehrd = Vikt. Korn. ze Všehrd: „Knihy devatery o práviech a súdiech i deskách země české"; Jura et const. r. B. = Jura et constitutiones regni Bohemiæ Wladislai regis; Nálezové = Nálezové práv zemských ꝛc vydané v časopise „Právník" zvaném r. 1861; Brun. = Brň. = Zpráva krátce z nálezuov a zřízení zemského po abecedě vybraná; DZ. = Dsky zemské; DD. = Dsky dvorské.

Pořádání pozůstatků desk zemských dělo se dle původního složení desk pohořelých. V nejstarší době zanášeno bylo tuším vše, co se před úředníky zemskými dálo, do kněh jedněch — do kvaternů půhonných. Když pak vklady jistého druhu se množily, byly zakládány pro ně kvaterny zvláštní, tak že se vedlo při úřadě desk zemských více druhů kvaternů. Nejstarší kvaterny byly půhonné, pozdější trhové, zápisné větší, zápisné menší, na počátku druhé polovice XV věku vznikly dsky památné; mimo to se jmenují kvaterny škodní, kvaterny relací, kvaterny listů poselacích, registra kde se svědomí chovají, libri camerariorum, libri depositionum censuum a j.

Každý kvatern desk zemských skládal se z jistého množství sešitů čili složek, které byly poznamenány dle toho, jak po sobě šly, písmeny A, B, C, D a t. d.; sešity každého kvaternu čítaly po 30 listech; jen kvaterny Zdislavovy a první kvatern památný měly v některých sešitech

i více listů. Netřeba podotýkati, že se děly vklady nejdříve do sešitů prvního (A), a když ten popsán byl, do sešitu druhého (B) v postupu chronologickém, tak že když nám je znám kvatern, složka a list vkladu, můžeme i dosti určitě čas vložení udati, a zase obráceně, když nám znám jest čas vkladu, můžeme výpisek ze starých desk vřaditi do příslušného kvaternu, do příslušné vložky, ano i na patřičný list. Kvaterny půhonné nebyly složeny ze sešitů písmeny znamenaných, ale každý se skládal z tolika oddělení, kolik má abeceda písmen, a půhon se vepsal do toho oddělení, jehož písmeno se srovnávalo s počátečním písmenem křestního jména původova. Kvaterny trhové, které byly důležitější než ostatní, obdržely jmeno dle místopísaře desk zemských, za něhož byly založeny; bylo-li za úřadování jednoho místopísaře založeno více kvaternů trhových, naznačovaly se kromě jeho jmenem ještě řadovou posloupností čísel, ku př. Zdislavovy (desky) první, druhé, třetí. Kvaterny jiných druhů desk rozeznávaly se od sebe dle barvy vazby na hřbetě. Tak ku př. byly zápisné větší bílé, zelené, červené, modré, černé a t. d.; nebo památné žluté, červené, modré, zelené a t. d.; a při jiných druzích desk užíváno taktéž tohoto spůsobu pojmenování kvaternů.

Při pořádání pozůstatků desk zemských pohořelých dle původního pořadu kvaternů naskytly se některé překážky, jež jsem všelikými pomůckami hleděl odstraniti; když však jsem ne dle úplné jistoty, nýbrž jen dle kombinací, arciť dle největší možnosti své odůvodněných, ten který kus na jisté místo toho neb onoho kvaternu položil, naznačil jsem to hned na počátku téhož kusu takovýmto znamením =.

Při výpisech téhož druhu vracejí se jisté formy slovo od slova; bylo by plýtvání místem, kdybychom při stech ano snad při tisících případů tytéž formy opakovali, a proto ustanovil jsem se na tom, formy takové jen při několika případech v plném znění podati, při ostatních pak je buď jen začátečními písmenami anebo poukázáním na formu úplnou ve výpisech již předcházejících obsaženou naznačiti. Na takové formy poukáži při každém druhu kvaternů zvláště, na tomto místě kladu jen užívání některých skrácených slov, která se vyskytují od počátku až do konce celého díla, tak zejmena latinských: a. d. = anno domini; fer. = feria; mar. = marca, marcam, marcæ, marcarum, marcis; arg. = argenti; sex. = sexagena, sexagenæ, sexagenam, sexagenarum, sexagenis; gr. = grossus, grossi atd.; pr. = pragensis, pragensi, pragensem atd.; boh. = bohemicus atd., mis. = misnensis atd., den. = denarius atd., hal. = halensis atd.; p. e. c. b. Prag. = protestatus (protestata) est coram beneficiariis Pragensibus; p. s. c. b. Prag. = protestati (protestatæ) sunt coram beneficiariis Pragensibus; a českých: k. = kopa, kopy, kop atd.; gr. = groš, grošů atd.; pr. = pražský, pražských atd.; č. = český atd., míš. = míšenský atd.; p. neb p. př. ú. Praž. = přiznal (přiznala, přiznali, přiznaly) se před úředníky Pražskými.

Při sbírání, pořádání a připravování k tisku těchto drahocenných pozůstatků národního pokladu našeho nešetřil jsem ani času ani práce, abych podal obecenstvu našemu dílo v té spůsobě, jak toho jeho důležitost a cena pro poznání veřejného a soukromného života předkův našich vyžaduje. Ale že pod sluncem nic není dokonalého, nebude ani dílo toto prázdno některých poklesků, za jejichž prominutí soudného čtenáře prosím; „neboť to dílo převyšuje sílu kterého koli jednotlivce,“ praví nejlepší znalec pozůstatkův desk zemských roku 1541

pohořelých v přednešení svém o jejich historické důležitosti. (Přednešení dra. Frant. Palackého o historické důležitosti starých desk zemských r. 1541 pohořelých, a o potřebě a spůsobu obnoviti je, pokud možná, zase. Časopis Mus. král. Č. 1863 str. 182.) Ani mně by nebylo bývalo možno práci tak rozsáhlou podniknouti, kdyby mne v ní nebyl co nejvřeleji podporoval slovútný a veleučený pán, dr. *Ant. Gindely,* archivář král. Českého, jemuž za to nejsrdečnější vzdávám díky, jimiž i nekonečně zavázána se cítím slovútným a veleučeným pánům, p. dru. *Frant. Palackému,* historiografu král. Českého, p. *Karlovi Jar. Erbenovi,* řediteli archivu i jiných pomocných úřadů magistrátu Pražského, p. *V. V. Tomkovi,* professoru na vysokých školách Pražských, kteří mne při pracích v příčině vydání díla tohoto konaných co nejochotněji radou svou byli pomocni, p. *Kar. Demuthovi,* řediteli desk zemských království Českého, a p. *Ant. Jar. Vrťátkovi,* prvnímu bibliotekáři Musea král. Českého, kteří mi vzornou liberalností v propůjčování rukopisných pokladů, opatrování jejich svěřených, práce mé všemožně ulehčiti se snažili.

K největším však díkům cítím se povinna *Jeho Excellenci p. hraběti Clamu Martinici,* který jako pravý mecenáš a syn slavných předků svých takovou podporou obmyslil dílo toto, jaká posud žádnému spisu ani starší ani novější literatury naší od nikoho nebyla poskytnuta. Velkodušnou a štědrou obětí, položenou na oltář vlasti, získal si Jeho Excellencí nehynoucí zásluhy o dějepisectví české, a národ náš jich po všecky věky vděčně bude pamětliv.

Konečně nemohu uzavříti krátkou předmluvu svou, abych nepodotkl, že by to bylo mým nejvřelejším přáním, kdybych skutečně dosáhl dílem tímto toho, co Palacký v přednešení svém o historické důležitosti desk zemských, výše dotčeném, naznačil následujícími slovy: „Vyznávám bez obalu dle úplného přesvědčení svého, že nevím o ničem, co by národu našemu čestnější památku v dějinách světa zjednati, čím bychom my před očima všech národův spravedlivěji pochlubiti se mohli, nežli zrcadlem tím starého života našeho státního a společenského, které ze zbytkův našich pohořelých desk, jakkoli znuzilých, kdyby jen úplně shledáni, sebráni a v jedno sestaveni byli, vysvítati by muselo."

V PRAZE v měsíci únoru 1870.

Dr. **Jos. Emler.**

QUATERNI CITATIONUM.

DSKY PŮHONNÉ.

QUATERNI CITATIONUM VETUSTISSIMI.

I.

1287, 13 Maji.

Anno domini M°CC°LXXX°VII° proxima feria III^a ante Ascensionem domini in Rogacionibus dominus Hogerus, tunc summus cammerarius regni Boëmie, dictus de Lompnice, protestatus est coram W[enceslao] dei gratia domino et herede regni Boemorum necnon marchionatus Morauie in palacio Pragensi predicti domini et heredis coram B. summo judice, R. notario regni Boemie ceterisque beneficiariis Pragensibus, quia vendidit dotem uxoris sue Ztrezce ea consentiente, ut in registro plenius continetur, uidelicet uillam Prezkacz et uillam Chinov cum omni usufructu ad eas pertinente, uidelicet pratis, pascuis, riuis, molendinis, ortis, pomeriis, piscacionibus pro CC marcis argenti puri jure hereditario possidere uenerabili patri domino Theodrico abbati et conuentui suo de Waltshax, de quibus se iam C marcas recepisse recognouit, alias uero C marcas predictus abbas et conuentus in octauo beati Wencezlai proxime uenturo se persoluere plenarie obligarunt et predictus H. predictas uillas eodem die debet secundum consuetudinem terre circuire et easdem uillas a quolibet inpeditore siue affini uel non affini per triennium secundum ius terre emendare. Sin autem sepedictum H. medio tempore decedere contingeret, omnes condiciones interpositas filius eius Zmil se consummare obligauit coram predicto domino W. dei gracia [domino] et herede regni Boemorum nec non marchionatus Morauie, B. summo iudice, R. notario regni Boemorum ceterisque beneficiariis Pragensibus, et hec omnes ex utraque parte uiua uoce registro omnia inseri mandauerunt.

Orig. extr. tabularii reg. Monac.

II.

1287.

Anno 1287 assessores judicii: Hogerus summus camerarius, Radoslaus notarius terrae, Thomas de Zabiehlicz vicecamerarius, Nicolaus vicejudex, Rathmirus de Krassikow, Albertus de Seberka, Habartus de Zyrotina, Poto de Msseneho, Miloslaus de Klenoveho, Peregrinus de Radonicz, Jaroslaus de Sternberg sententiarunt.

Balbini Miscellan. liber curalis, cap. IX ap. Riegger, Materialien, XI, pag. 66. Palacký, Archiv český, II, 332.

III.

1291.

Anno 1291 assessores: Joannes praepositus Wissehradensis, Wok de Borovia, Budilow de Chotirzini, Petrus de Cheinow et Tyna, Olricus praepositus Pragensis, Benessius burgravius Pragensis, Boress de Ossek, Henricus et Botz de Borku & Hussenec, Heralt de Hradku, Nicolaus

filius Potonis de Mseneho, Odolen de Chiss, Drslaus de Chudenicz, Dietrich de Ustie, Jaroslaus filius Olrici Leporis de Waldek, Zavissius filius Joannis de Polna, Bawarus de Strakonicz burgravius de Zwikow alias de Klinberg, Henricus de Rozmberg, Zdislaus etc. [sic].

Ibidem.

IV.

1292.

Anno domini MCCXCII tento puohon najdeš na kvaternu malém pod takovým znamenim △: Anka de Lubkowicz conqueritur super Ludek, quia raptam compressit et violauit virginitatem eius, multis plagis [eam] afficiens, sex apertis et XII liuidis.

Talmberg. f. 33. Arch. č. II, 332.

V.

1295.

Anno 1295 sederunt in judicio: Albertus summus camerarius, Sezema judex, Bartholomaeus notarius, Thobias de Benessow Pragensis episcopus, Witko de Rozmberg, Zdiko de Janowicz et Winterberg, Sudek subcamerarius, Zdislaus vicejudex.

Balbini Miscellan. lib. cur., cap. IX apud Riegger, Materialien, XI, p. 67. Palacký, Arch. č. II, 332.

VI.

1297.

Anno 1297 assessores judicii: Benessius de Wartmberg, Hermannus de Gestrzebiho, Andreas de Kosova Hora vel de Duba, Henricus de Rozmberg supremus camerarius, Benessius de Wartemberg, prius camerarius postea burgravius Pragensis, Joannes notarius terrae, Bertoldus commendator s. Mariae claustri Pragae in pede pontis, Dietrich Borzita de Perutcze, Habardus de Zirotin, Hinek de Duba, Andreas de Duba burgravius in Ponte, Wilhelm de Talmberg, Burkardus de Winterberg burgravius Pragensis, Zosimir de Kolowrat & de Prohonicz.

Ibidem.

VII.

In Třebič, 1312, 5 Maji.

Johannes ɔc Bohemie et Polonie rex ɔc dilectis fidelibus suis Petro de Rozmbergk summo regni Bohemie camerario, Vlrico de Rzicziano judici, Petro notario et ceteris beneficiariis Pragensibus necnon vniuersis aliis beneficiariis per Bohemiam et Morauiam constitutis, quibus presentes exhibite fuerint, gratiam suam et omne bonum. Noueritis nos nobili domine, relicte quondam Vlrici de Noua domo, et filio eius talem fecisse gratiam, quod nec ipsi, mater et filius, nec homines sui in bonis ipsorum residentes debeant ad aliquod judicium citari per vnum annum a dato presentium computandum, sed quicumque contra eos vel aliquem eorumdem habuerit infra ipsum annum aliquid querelari, illis coram Vlrico dicto Flubro dicte domine procuratore, quem ad hoc in judicem constituimus, prosequatur; quod per nos prefato Vlrico commissum est expresse, vt unicuique conquerenti debeat plenam et expeditam iusticiam exhibere. Quare volumus et mandamus vobis vniuersis et singulis, vt dominam et filium eius ac homines ipsorum predictorum ad vestra iudicia per eiusdem anni spacium citare vel iudicare nullatenus presumatis. Datum in Trzebicz III Nonas Maji anno domini MCCCXII regnorum nostrorum anno secundo.

Talmberg. f. 32.

VIII.

1315, 22 Novembris.

Dominus Johannes rex Boemie et Polonie protestatus est coram domino Petro de Rozmberg summo camerario regni Bohemie, Vlrico de Rziczano judice, Petro notario, ceterisque Pragensibus beneficiariis et baronibus terre, domino Benessio de Michalowicz purgrauio Pragensi, domino Wilhelmo de Waldek subcamerario, Thobia de Bechin, domino Hermanno de Hohenberk, Protiwa de Rosental, quia intuens grata et fidelia seruitia domini Bawari de Baworow promte, fideliter et indefesse hactenus exhibita et exhibenda in posterum, deliberata mentis consideratione pensans et volens ipsum proinde largis suis munificientie premiis velut benemeritum premiare sibi montem vulgariter Pracheň dictum cum villa Porzicz prope flumen Otawa sitam cum suis pertinentiis necnon annua solutione, videlicet decem et octo quartalium et duarum aucarum, que de bonis Broziedl, Domarazich, villa Prachen, flumen Otawa et riuis ac siluis ville Hartmanicz adiacentibus, que temporibus diue memorie domini Wenceslai, Bohemie et Polonie regis, consueuerunt exsolui, liberaliter dedit, contulit et donauit per ipsum dominum Bawarum et heredes ipsius jure hereditario in perpetuum possidendum. Ad habundantioris quoque gratie cumulum et singularis affectus indicium, quo ipsum Bawarum prosequitur, sibi vt in dicto monte castrum pro securiori tuitione sui de nouo construere et instaurare valeat, et quod idem castrum constructum jure hereditario teneat et possideat, concessit et fauit gratiose, eo patente expresso, quod si ipsum dominum Bawarum, quod absit, decedere filiis masculis ex se legittime genitis non relictis contingeret, quod tunc frater eius Wilhelmus de Strakonicz sibi succedere debeat in possessionem castri eiusdem et bonorum predictorum. Sique ipsum dominum Wilhelmum, quod absit, similiter contingeret decedere liberis masculis non relictis per ipsum, tunc castrum, quod in dicto monte Pracheň constructum fuerit, solutis per ipsum dominum regem, heredes vel successores ipsius regis Bohemie, que in structura ipsius castri impense fuerint, iuxta estimationem et taxationem baronum et nobilium regni Bohemie, qui ad hoc eligendos contigerint, ei qui castrum ipsum tenuerit, castrum ipsum ad nos vel heredes seu successores nostros reges Bohemie sine dilatione et difficultate qualibet libere reuertetur. Actum anno domini MCCCXV. x Calendas Decembris in die [sic] s. Katherine virginis.

Talmberg. f. 32.

IX.

1316, 14 Augusti.

Diuissius de Manczicz protestatus est coram beneficiariis Pragensibus, quod dedit hereditatem suam in Manczicz, quicquid ibi habuit, in Albrechticz et in Chwalowicz, quicquid ibi habuit cum agris, pratis et qualibet libertate ad ipsam pertinente Hermanno de Manczicz, fratri suo patrueli et heredibus suis, ita tamen, si ipsum liberis legitimis non habentibus decedere continget. Actum anno domini MCCCXVI in vigilia Assumpcionis Marie coram Petro de Rozimberg camerario, Vlrico de Rziczano judice, Petro notario, ceteris[que] Pragensibus beneficiariis et baronibus supradictis.

Raigrad. f. 13; Talmberg. f. 36 bohemice.

X.

Anno domini M°CCC°XVI°.

1. Crziss de Zakolan orphanus conqueritur iure orphanorum super Przibislaum de Otwogecz, quia occidit sibi patrem suum Symonem quondam de Zakolan sine iure in via pacis.

Item idem conqueritur super Przibislaum de Zakolan, Mathiam ibidem, quia receperunt circa caput Symonis quondam de Zakolan, patris sui, capitalis pecunie quilibet X mar. arg. minus lotone. Camerarius . . ., terminus sequenti die post Nicolai.

2. Hermannus de Sbyslawyc conqueritur super Budislaum de Byelawy, quia occidit Sdenconem, fratrem suum, quondam de Ledczie sine iure in via pacis.

Item idem conqueritur super Budislaum de Byelawy, quia recepit circa caput Sdenconis quondam de Ledczie, fratris sui, C mar. arg. capitalis argenti.

Nicolaus de Byele conqueritur super Chwalek de Syenczie, quia recepit circa caput Sdenconis quondam de Ledczie, fratris sui, C mar. arg. capitalis argenti.

Welek de Ledczie conqueritur super Wlk de Syenczie, quia recepit circa caput Sdenconis quondam de Ledczie, fratris sui, C mar. arg. capitalis argenti. Camerarius Radslau, terminus feria IIII quatuor temporum post Crucis. Camerarius II Hodislau, terminus feria secunda post Galli.

3. Nyepr de Koryt conqueritur super Wyclam de Wboczie, quia occidit patrem suum Sdeborium quondam de Koryt sine iure in via pacis.

Item idem conqueritur super eundem, quia recepit circa caput Sdeborii quondam de Koryt, patris sui, quingentas mar. arg. Camerarius Troyan, terminus in octaua beati Galli. Camerarius secundus Hodislaus, terminus in octaua beati Martini. Camerarius tercius Troyan, terminus feria IIII quatuor temporum in Aduentu. Wycla non astitit, terminus monere feria VI quatuor temporum Quadrigesime. Terminus datus monere feria VI quatuor temporum Penthecostes. Terminus datus sequenti die post Jeronimi.

4. Dyetleb orphanus de Lub conqueritur iure orphanorum super Sulislaum de Czyrnoczie, quia occidit sibi patrem suum Cstiborium quondam de Lub sine iure in via pacis.

Item idem conqueritur super eundem, quia recepit circa caput Cstiborii, patris sui, quondam de Lub CCC mar. capitalis argenti. Camerarius Sdeslau, terminus sequenti die post octauam Epiphanie. Camerarius II Smil, terminus in vigilia Purificacionis.

5. (Jan orphanus de Benatek conqueritur iure orphanorum super Franciscum de Dyedomylicz, quia occidit sibi patrem suum quondam Laurencium de Benatek sine iure in via pacis. Camerarius Hotart, terminus feria VI ante Letare.

Item idem conqueritur super eundem pro capitali pecunia C mar. arg.

Michal de Hyrlewa conqueritur super eundem Franciscum, quia occurrens sibi sine iure in via pacis dedit sibi C plagas liuidas. Camerarius idem. Actores non astiterunt contra citatum, terminus monere feria IIII post Conductum Pasche. Citato datum est pro iure, dedit memoriales.)

6. Michal de Neprobylicz conqueritur super Tyessek de Swyrczowicz, quia occidit sibi fratrem suum Jurzik quondam de Swyrczowicz, sine iure in via pacis.

Item idem conqueritur super eundem Tyessek de Swyrczowicz, quia recepit circa caput Jurziconis quondam de Swyrczowicz fratris sui, X mar. arg.

Item idem conqueritur super Ratibor de Olsan, Wanek ibidem pro simili capitali pecunia. Camerarius Hodislaus, terminus in octaua beati Jacobi.

7. Miloslaus de Neczek conqueritur super Cunradum de Sanowa, quia occidit sibi patruum suum Paulum quondam de Neczek sine iure in via pacis.

Item idem conqueritur super eundem, quia recepit circa caput Pauli quondam patrui sui de Neczek C mar. argenti capitalis. Camerarius Bohusud, terminus sequenti die post Jeronimi. Citatus obtinuit ius contra actorem.

8. Bussek [1] de Lesczan conqueritur super Raczek [2] de Byele, quia occidit sibi filiastrum suum Sulislaum quondam de Lesczan sine iure in via pacis. Si Bussek decedet, succedet sibi Bohusud de Lypna. Camerarius Czastonye, terminus feria IIII quatuor temporum Penthecostes.

Camerarius II Blasei, terminus sequenti die post Procopii. Camerarius III Czastonie, terminus sequenti die post Jacobi. Terminus datus ad judicium sequenti die post Jeronimi. Terminus datus cum concordia vel ad judicium feria IIII quatuor temporum in Adventu. Terminus datus cum concordia vel ad iudicium feria VI quatuor temporum Quadragesime anno domini MCCCXIX. Citatus astitit et actor non astitit, terminus monere feria VI quatuor temporum Penthecostes. Terminus datus cum concordia vel ad judicium omnibus sequenti die post Jeronimi. Terminus datus ad idem ius sequenti die post Martini. Terminus ad idem ius IIII feria quatuor temporum in Aduentu.

Raczek stetit in termino suo, sabbatho quatuor temporum Penthecostes sibi dato, in quo Bussek non astitit, Raczconi datum est pro iure, dedit memoriales. Coram Alberto de Lubiessicz camerario, Vlrico de Rziczano judice, Johanne notario, ceterisque Pragensibus beneficiariis anno domini M°CCC°XX°.

Item idem conqueritur super eundem, quia recepit circa caput Busconis quondam de Lesczan, filiastris [sic] sui, CC mar. capitalis argenti.

[1]) non astitit. [2]) astitit.

9. Przibislaus [1] de Dobrzan conqueritur super Sezemam [2] de Wyrtba, quia quando Raczek de Byele occidit Sulislaum quondam de Lesczan, fratrem suum, tunc recepit circa caput ipsius CC mar. capitalis argenti. Przibislaus non astitit, citato datum est pro iure, dedit memoriales. Coram predictis beneficiariis et eodem anno et tempore.

[1]) non astitit. [2]) stetit.

10. Dobran orphanus de Drzienowa conqueritur iure orphanorum super Hron [1] de Palczie, quia occidit sibi patrem suum quondam Paulik de Drzienowa sine iure in via pacis.

Item idem conqueritur super eundem, quia recepit circa caput Pauliconis occisi XXX mar. arg. Camerarius Witek, terminus sequenti die post Procopii. Camerarius II Hodislau, terminus sequenti die post Jacobi. Camerarius III Sdeslaus, terminus in octaua Assumpcionis Marie. Citatus non astitit, terminus monere sequenti die post Jeronimi. Hron non astitit, actori datum est pro iure, dedit memoriales. Anno domini M°CCC°XVIII° coram Petro de Rosenberk camerario, Vlrico de Rziczano judice, Karulo notario, ceterisque Pragensibus beneficiariis. Camerarius datus Sdenek, vt inveniat graciam actoris et beneficii. Camerarius datus Knyezek, vt inveniat graciam actoris et beneficii.

[1]) non astitit.

11. Beneda, orphanus de Wolfsteyna, conqueritur iure orphanorum super Dluhomil [1] de Brodow, quia occidit patrem suum quondam Cstibor de Wolfsteyna sine iure in via pacis.

Item idem conqueritur iure orphanorum super eundem, quia quando occidit patrem suum quondam Cstibor de Wolfsteyna sine iure in via pacis, circa caput ipsius recepit CC mar. arg. capitalis argenti.

Item idem orphanus conqueritur super Bedrzich [2] de Brodow, quia quando occidit patrem suum quondam Cstibor de Wolfsteyna sine iure in via pacis, circa caput ipsius recepit C mar. arg. capitalis argenti.

Item idem conqueritur super Cstibor [3] de Chodoweplane pro C mar. arg. capitalis pecunie. Actor astitit contra Cstibor, et Cstiborius non astitit, orphano datum est pro iure, dedit memoriales.

Item idem orphanus conqueritur super Hynek de Brazczie pro C mar. arg. capitalis pecunie. Terminus datus Hynconi ad judicium sabbato quator temporum Penthecostes.

Item idem orphanus conqueritur super Vlricum [4] de Chodoweplane pro C mar. argenti capitalis. Camerarius Witek, terminus in octaua Omnium sanctorum. Camerarius II Jan, terminus in

vigilia Andree. Camerarius III Witek, terminus sabbato quatuor temporum in Adventu. Terminus datus ad iudicium sabbato quatuor temporum Quadragesime anno domini M°CCC°XIX°. Citati omnes non astiterunt, terminus monere sabbato quatuor temporum Penthecostes. Actori datum est pro iure super Dluhomil, Bedrzich, Cstibor, Vlricum; dedit memoriales. Anno domini M°CCC°XIX° coram Alberto de Lubyessicz camerario, Vlrico de Rziczano judice, Johanne notario, ceterisque Pragensibus beneficiariis.

[1]) non astitit. [2]) non astitit. [3]) non astitit. [4]) non astitit.

12. Roprecht de Zhorczie conqueritur super Andream de Paczowa, filium Czeczonis, quia occidit patrem suum quondam Lutman de Zhorczie sine iure cum suo posse in via pacis.

Item idem conqueritur super eundem, quia quando occidit patrem suum quondam Lutman sine iure cum suo posse, circa caput ipsius recepit XX mar. arg. capitalis pecunie.

Item idem conqueritur super Proczek de Paczowa pro capitali pecunia XX mar. arg. Camerarius Cris, terminus sequenti die post Purificacionem. Camerarius II Witek, terminus feria IIII quatuor temporum Quadragesime. Camerarius III....., terminus feria IIII quatuor temporum Penthecostes.

Causa, que vertitur inter Roprecht de Zhorczie ex vna, et Andream de Paczowa, filium Czieczonis, ex altera parte, est compromissa superarbitrio ex parte Roperti [sic] Wlachnony de Czyrmne, et ex parte Andree Ottoni de Lutkowa, domina Elyzabeth inclusa et omnibus amicis eorum, pro omnibus causis, quas habent in tabulis terre, qui debent sub amissione cause ratum tenere, quicquid ipsi mandabunt; et quicumque eorum ratum non tenebit, extunc perdet causam suam quasi in obtento iure. Terminus pronunciandi arbitrium sabbato quatuor temporum Penthecostes. Otto de Lutkowa et Wlachen de Czyrmne commiserunt pronunciacionem arbitrii vnus alteri; et quicumque eorum pronunciabit, debet habere vigorem. Terminus datus pronunciandi arbitrium in octaua Viti.

Anno domini M°CCC°XVIII°.

13. Beness de Zagesda conqueritur super Sdislawam de Zbudyehosticz, Adleytham ibidem pro debito, quamlibet X mar. arg. minus lotone, tali, quia quando rogauit, vt sibi equum seruarent, et illum sibi non restituerunt, et ille valuit eandem pecuniam. Camerarius Radslaw, terminus in octaua beati Galli.

14. Boleslaw [1] de Rozalowicz conqueritur super Scepan [2] de Porzechan pro vadio fideiussorio X mar. arg. minus lotone tali, quia fideiussit ad eum pro Bicen de Costomlat, cum quo habuit terminum in Rozalowicz sub dicto vadio feria quinta ante Wenceslai hoc anno, et ibi debuit eum euadere gracia vel iure. Et ibi Boleslaw fuit et ipse defuit, ideo amisit vadium nominatum. Camerarius Bochusud, terminus in octaua beati Galli. Terminus infirmo iurare secunda feria post Martini. Actor astitit, et Sczepan non astitit, actori datum est pro iure, dedit memoriales.

In margine: In octaua Venceslai. [1]) actor invenit graciam beneficii pro se ipso. [2]) infirmus; non astitit.

15. (Beness [1] de Prziewory conqueritur super Bochuslaum de Przieboy pro debito X mar. arg. minus lotone tali, quia non recte diuisit me ab ipso. Camerarius Radslaw, terminus in octaua beati Galli.)

[1]) invenerunt graciam beneficii.

16. Bochuslawa de Palczie conqueritur super (Dirsscraye, alter Dirsskray de Palczie,) quia fecerunt sibi dampnum cum suo posse per excussionem in hereditate sua in Palcye dotali. Per-

dicio in equis, pecoribus, diuersis domesticis rebus: quemlibet pro L mar. arg. Actor Andreas de Kokowicz, Petr ibidem, siue sola; camerarius Sdeslaw; terminus feria II post Katherine. Terminus datus ad judicium feria IIII quatuor temporum in Adwentu. Actrix commisit causam fratri suo Nicolao de Kokowycz, terminus datus cum concordia uel ad iudicium feria secunda post Epiphaniam.

Anno domini M⁰CCC⁰XVIII⁰.

17. (Bleh [1] de Wsskur) conqueritur super Dyetrihz de Lissowicz, quia fecit sibi dampnum cum suo posse per spolium in via pacis. Perdicio in crinalibus argenteis et diuersis clenodiis pro X mar. arg. minus lotone. Actor Hauel de Bratkowicz, siue Pribyslaw de Zbudiehosticz, siue solus; Camerarius Dobross; terminus sequenti die post Katherine.

(Item idem) conqueritur super Suatoslauam de Lissowicz, super Petram ibidem pro debito X mar. arg. minus lotone, quia sibi tenentur pro crinali aureo et za spinadla. Camerarius idem, terminus feria II post Martini.

In marg.: In octaua Galli. [1]) Blh inuenit graciam beneficii pro omnibus culpis suis anno domini CCCxx sequenti die post Viti.

18. Budislaus, Bernardus, Hroznata de Kossycz conqueruntur super Bochuslaum de Mosczka, Ottonem de Byssicz et de Kowacy, Scepan de Lubonycz, quia fecerunt ipsis dampnum cum suo posse per excussionem in Kossicz, hereditate ipsorum. Perdicio in equis, pecoribus, diuersis domesticis rebus: quilibet super quemlibet pro L mar. arg. Actor Petrus de Kossicz, Radslaus ibidem, siue solus, camerarius Medwed, terminus feria III post Jeronimi. Citati non astiterunt, actoribus datum est pro iure, dederunt memoriales. Camerarius datus Ostas, ut inveniant graciam actorum et beneficii.

19. Boleslaw de Rozalowicz conqueritur super (Jan abbatem, totumque conuentum de Postolopirtz pro vadio C mar. arg.) quia roborauerunt se sibi amicabili ordinacione sub dicto vadio, quod qualiscumque loquela fuit inter eum et abbatem et totum conventum, hoc commiserant arbitrio Fridrici de Czachowicz, et quidquid idem inter eos diceret, quod vtraque pars obediret, et Fridricus arbiter dedit ipsis terminum in suburbio Pragensi — feria quarta post Epiphaniam hoc anno erunt tres anni — et ibi Boleslaus fuit et abbas et conuentus defuit, ideo amisit vadium nominatum. Camerarius Bochusud, terminus in vigilia Symonis et Iude. Actor commisit causam suam Jaroslao de Lybossyna siue Medwed de Zlonicz, camerarius II Troyan, terminus sequenti die post Andree. Camerarius III Bochusud, terminus sabbato quatuor temporum in Adventu. Camerarius datus Sudek, vt abbati, quod rex reformauit, dicat ius suum Boleslao. Terminus sequenti die post Purificacionem anno domini M⁰CCC⁰XIX⁰. Nunctius ad tabulas ex parte regis Albertus Skopko.

20. Beness de Potrupima [Petrupina?] conqueritur super Witham de Strziezkowa pro hereditate.

Item idem conqueritur super Wanek [1] de Chotyenicz pro debito fideiussorio LXXX mar. arg., quia fideiussit pro domino Thobia de Bechin pro equo, quem emptum sibi non persoluit.

Camerarius Medwied, terminus feria secunda post Martini. Camerarius II Beness, terminus sequenti die post Andree. Camerarius Medwed III, terminus feria IIII quatuor temporum in Aduentu. Actori datum est pro iure, dedit memoriales.

[1]) non astitit.

21. Bochuslawa de Kluchowa conqueritur super Dywiss de Olticz, quia fecit sibi dampnum cum suo posse per excussionem in hereditate sua Chowanicih, quando ibi habuit. Perdicio in vestibus et diuersis domesticis rebus pro C mar. arg. Actor Wylk de Porziechan, siue Budywoy de Sbilewa, siue solus; camerarius Nycolaus; terminus feria II post Martini. Dywiss astitit contra Bochuslauam, dedit memoriales. Anno domini M°CCC°XXIII° in vigilia Natiuitatis Christi dominus Vlricus judex terre mandauit ex parte regis, quod Diuissus respondeat Bochuslae ad istam causam, quia maritus eius Hrabissius fuit in seruicio regis, et propterea Bochuslawa non astitit in primo termino; nunctius ex parte Vlrici judicis ad tabulas Sdislaus vicejudex. Camerarius datus Radslaw, vt Diuiss compareat feria II post Epiphaniam. Terminus datus de mandato regis ad idem ius feria VI quatuor temporum Quadragesime.

22. (Bleh de Wzkor conqueritur super) Hedwycam [1] de Hobssowycz pro debito VI mar. arg., quia sibi tenetur pro promptis denariis concessis, quos sibi concessit et marito suo Byczen quondam de Hobssowycz. Camerarius Medwed, terminus feria secunda post Martini. Actor astitit et Hedwiga non astitit, actori datum est pro iure, dedit memoriales.

[1]) non astitit. In marg.: In die lune.

23. Bussek de Horzyessowicz conqueritur super Bauor de Sepetel pro debito X marc. argenti minus lotone, quia sibi, tenetur pro promptis denariis concessis. Camerarius Smil. Terminus feria VI quatuor temporum in Aduentu.

Item idem conqueritur super Miloslaum de Sepetel pro debito fideiussorio X mar. arg. minus lotone, quia fideiussit ad me pro Bauaro de Sepetel, qui sibi tenetur pro promptis denariis concessis. Camerarius idem, terminus idem.

Item idem conqueritur super Miloslaum [1] de Horzyessowycz pro mutilacione,[2] qui obuians sibi in via pacis i ohromil eum in sinistra manu in tribus digitis sine iure. Camerarius idem, terminus idem. Camerarius II Sdislaus, terminus sequenti die post Purificacionem. Actor comisit causam sua[m] Radymowy de Czeradicz, camerarius Sudek III, terminus sabbato quatuor temporum Quadragesime. Terminus datus feria IIII [post] Conductum Pasche. Terminus datus sabbato quatuor temporum Penthecostes. Terminus in octaua Viti.

Causa, que vertitur inter Bussek et Miloslaum, est compromissa arbitrio Sdislai de Neprobilicz et Nekmyr de Skal, qui debent ratum tenere, quicquid ipsi mandabunt, sub amissione cause et vadii XL mar. Terminus pronunciandi arbitrium feria V post octauam Johannis Baptiste. Terminus datus ad idem ius feria VI post Jacobi, siue sit gwerra siue non. Bussek stetit ante capellam, Miloslaw non stetit, terminus sequenti die post Jeronimi. Terminus datus sequenti die post Martini. Actor iurauit pro mutilacione super Miloslaum, obtinuit ius suum, dedit memoriales. Camerarius datus Knyesziek, ut inueniat graciam actoris et beneficii.

Barones adinuenerunt, quod nullus debet ducere super hereditatem in Horziessowicz, quia est dotalis hereditas et orphanorum; si quis habet aduersus aliquid, querat bona sua.

Item idem Bussek conqueritur super Sdislauam de Zhorzyessowycz, quia obuians sibi in via pacis sine iure intulit sibi CC plagas liuidas. Camerarius Smil, terminus feria II post Epiphaniam. Terminus datus ad jdem ius feria VI post Jacobi, siue sit gwerra siue non, sub amissione cause et vadio XL marcarum.

[1]) negauit. [2]) z hromoty.

24. Bohuslaus de Prohonicz conqueritur super Wanek de Chotyemicz, quia fecit sibi dampnum cum suo posse per spolium in via pacis. Per... [sic] Camerarius Radslaus, terminus feria secunda sequenti post Epiphaniam.

25. (Branik de Ludicz conqueritur super Mathiam, Sulconem de Zahorzye pro debito, quemlibet decem mar. arg. minus lotone, quia sibi debiti sunt pro censu Swemislicyh. Camerarius Vitek, terminus sequenti di post Martini.)

Item idem conqueritur super Nicolaum[1], Jessek[2], Doberach[3] de Ludicz, quia fecerunt sibi dampnum per incendium ignis in hereditate sua in Ludicz. Perdicio in siligine et tritico: quemlibet pro XX mar. arg. Actor solus, camerarius Witek, terminus sequenti die post Andree. Terminus datus ad iudicium feria IIII quatuor temporum in Adventu. Terminus iurare feria secunda post Epiphaniam. Terminus datus cum concordia vel ad idem ius cum Nicolao et Jessek feria V. quatuor temporum Quadragesime. Terminus datus feria VI ad barones, vtrum debeat ferrum recipere domina Doberacha. Terminus datus Nicolao et Jesconi cum concordia vel ad iudicium in octaua Viti.

[1]) negauit. [2]) negauit. [3]) negauit

26. Blasias de Dassicz conqueritur super Radslaum de Chrasti, quia fecit sibi dampnum cum suo posse per spolium in via pacis. Perdicio equis, armis bellicis pro L mar. arg. Actor solus, camerarius Milek, terminus sabbato quatuor temporum in Aduentu.

27. Bohusud de Siskowa conqueritur super Cunrat de Czeradicz, Przibek ibidem, quia fecerunt sibi dampnum furtiue cum suo posse in deduccione et recepcione domorum in hereditate sua Siskow. Perdicio: quemlibet X mar. arg. minus lotone. Actor solus, camerarius Pessek, terminus feria II post Epiphaniam.

Item idem conqueritur super alios de Porta ....

Anno domini M°CCC°XVIII°.

28. Bochuslaus de Hory conqueritur super Benedam de Hrasta pro debito X mar. arg. minus lotone, quod sibi tenetur pro vinea, quam aput ipsum emit in hereditate Owcyerz, quando ibi habuit, quam emptam non persoluit. Camerarius Smil, terminus sabbato post Natiuitatem Christi.

In margine: Nicolai.

29. Boleslaus, frater de Hradcze, conqueritur super Sdeslaum de Morauam, Wilhelmum de Lypecz siue de Slepoticz pro debito fideiussorio, quemlibet XXX mar. arg. tali, quia fideiusserunt ad ipsum pro Pilungo de Turowa, Petro ibidem, et idem tenentur sibi pro censu Zelewiensi et in Bezdyecow. Camerarius Vitek, terminus feria II post Epiphaniam. Camerarius II Vitko, terminus sequenti die post Purificacionem. Actor comisit causam suam fratri Alberto de Sancta Anna, preposito apud Sanctum Laurencium. Camerarius tercius Witek Komosa, [terminus] sabbato quatuor temporum Quadragesime. Citati non astiterunt. Terminus monere feria IIII post Conductum Pasche. Terminus monere sabbato quatuor temporum Penthecostes. Actori datum est pro iure, dedit memoriales. Anno domini M°CCC°XIX° coram Alberto de Lubyessicz camerario, Vlrico de Rziczano judice, Johanne notario, ceterisque Pragensibus beneficiariis. Marquardus vicenotarius cum camerario Mikess induxit fratrem Boleslaum super hereditatem Sdeslay in Morawan, quicquid ibi habet, et super hereditatem Wilhelmy in Slepoticz, quicquid ibi habet, in causa obtenta anno domini M°CCC°XX° sabbato ante quatuor tempora Quadragesime.

In margine: Camerarius datus Mikess, vt inveniat graciam actoris et beneficii.

Anno domini M°CCC°XVIII°.

30. Byczen de Wynarzecz conqueritur super Petrum .... Jaroslaum, Jacub, Maczek, Martin, Zoberz, Bech de Rzedhosczie, Woyslaum de Lukova, Zdon de Gyetssowicz, Manek, Paulik de Ka-

menicze, Sdislaum ibidem, Welek ibidem, Bernhart ibidem, Dobrohost de Wytova, Jan ibidem, quia fecerunt sibi dampnum cum suo posse per spolium in via pacis. Perdicio equis, vestibus et promptis denariis: quemlibet X mar. arg. minus lotone. Camerarius Nicolaus, terminus feria VI quatuor temporum Quadragesime.

31. Blahut de Cstyniwssi, Wach de Ratssiniwssi, Waurzinetz, Jacub, Paulik, Kvness, Marzik, Swaton, Crziss, Symon, alter Jacub, Thyesek, Pessek de Ratssiniwssi conqueruntur super eosdem pro simili dampno. Camerarius idem, terminus idem.

Item idem conqueritur super Borzutam de Rziedhosczie, Petrum ibidem, Wanek de Hrzieskowa.

Item idem Byczen conqueritur super Borzutam de Rziedhoscze, quia captiuauit homines suos Witkonem de Rathssiniwssi, Baram de Ledczicz, Laurencium ibidem sine iure cum suo posse in via pacis, et duxit eos ad castrum suum in Rziedhoscz. Tunc assumpto camerario Nicolao a Pragensi beneficio volens eos excipere, quia sine iure eos captiuauit, ibi fecit repulsam, ita quod habet dampni in equis et promptis denariis pro quingentis marcis argenti. Actor Bartuss de Wynarzec, siue Climent ibidem; camerarius Witek, terminus sabbato quatuor temporum Quadragesime.

Petrus de Rosenberk et alii beneficiarii conqueruntur super eundem.

32. Wanek de Hrzieskowa, Troian de Wynarzecz conqueruntur super Wogin de Hrzieskowa pro spolio facto in via pacis. Perdicio equis pro decem mar. arg. Camerarius idem, terminus idem.

33. Bohuslaus de Oypirnicz conqueritur super Miroslaum [1] de Wochowa, quia obsedit municionem suam in Oypirnicz sine iure cum suo posse in hereditate sua, et vsus est pernis, tritico, diuersis domesticis rebus pro C mar. arg. Camerarius Troian, terminus feria IIII quatuor temporum in Aduentu. Actor astitit et citatus non astitit; actori datum est pro iure, dedit memoriales.

[1]) non astitit.

34. Bussek de Crassova conqueritur super Marqwart [1] de Rziebrzika, quia fecit sibi dampnum cum suo posse per rapinam in Chrzuczi, hereditate sua. Perdicio equis, pecoribus, diuersis domesticis rebus pro C mar. arg. Actor Blasias de Wgiezdczie, siue Jurzik de Wssehird, siue solus; camerarius Sudek; terminus sequenti die post Purificacionem. Actor astitit, Marquardus non astitit, terminus monere feria VI quatuor temporum Quadragesime. Actor commisit pro causa sua monere Maczek de Strzyeboweticz, Mstitye de Wssehird. Terminus datus monere feria IIII post Conductum Pasche. Terminus datus monere feria VI quatuor temprum Penthecostes. Terminus datus de mandato regis ad judicium sequenti die post Jacobi.

In margine: V feria quatuor temporum in Adventu. [1]) non astitit.

35. Beness de Horziewczicz conqueritur super (Puten, Dasek, Woytyech, Jan, Hodek, Jacub, Duchon, Sebest, Pauliss, Welek, Wanek de Popowicz), quia fecerunt sibi dampnum cum suo posse per spolium in via pacis. Perdicio vestibus, denariis: quemlibet II mar. argenti. Actor solus, camerarius Bohusud, terminus sequenti die post Purificacionem. Terminus datus cum concordia feria IIII quatuor temporum Quadragesime. Terminus datus ad judicium feria IIII post Conductum Pasche. Terminus datus ad idem ius feria IIII quatuor temporum Penthecostes. Terminus datus cum concordia vel ad judicium sequenti die post Jeronimi. Citati invenerunt graciam beneficii.

Item idem conqueritur super (Jan de Popowicz) pro mutilacione.

36. Budislaus de Rosental conqueritur super Habhardum de Lnarz, quia fecit sibi dampnum cum suo posse per rapinam in Haynyech, hereditate sua. Perdicio equis, pecoribus, diuersis domesticis rebus pro C mar. arg. Actor Welislaus de Wgiezda siue solus; camerarius Swanek; terminus sabbato quatuor temporum Quadragesime. Actor commisit causam Benede de Chzahlaw, terminus datus ad judicium feria IIII post Conductum Pasche, in quo termino actor infirmus. Terminus infirmo feria VI post Stanyzlay.

In margine: Inposicio facta sabbato post Innocentum.

37. Beness de Horziewczicz conqueritur super (Marzik [1] de Popowicz), quia quando invenit ipsum [2] in via pacis, cum suo posse sine iure, dedit sibi apertam plagam et X liuidas. Camerarius Bohusud, terminus sequenti die post Purificacionem. Camerarius II Smil, terminus feria IIII quatuor temporum Penthecostes. Camerarius III Bohusud, terminus feria secunda post Palmas. Terminus datus ad judicium feria IIII post Conductum Pasche. Terminus datus cum concordia vel ad judicium feria IIII quatuor temporum Penthecostes. Terminus datus ad idem ius sequenti die post Jeronimi.

[1]) Marzik invenit graciam beneficii. [2]) occurrit sibi.

38. Benessius de Michalowicz conqueritur super (Bohuslaum de Sowynicz, Martinum ibidem, Syeczecz) de Knyeziemost, quia fecerunt sibi dampnum cum suo posse furtiue, quia sine iure receperunt teloneum [1] suum, quod sibi rex dedit in Knyezemost et in Sowynicz, argentum et denarios. Perdicio: quemlibet X mar. arg. minus lotone. Actor Rzehorz de Hlauna, siue Mathias ..... [sic], siue solus; camerarius Martin; terminus sequenti die post Purificacionem. Terminus sabbato quatuor temporum Quadragesime ad judicium.

[1]) clo.

Anno domini M°CCC°XIX°.

39. Benessius de Michalowicz conqueritur super (Mutynam de Chluma siue de Dobrowiczewssi, Marquardum de Zwyerzeticz) pro uadio fideiussorio, quemlibet duo millia mar. arg., quia fideiusserunt ad eum pro Hermanno de Zwyrzeticz, quia idem Hermannus sub dicto vadio debuit dare famulo suo Nicolao de Rzehnicz LX mar. arg. amicabili ordinacione preterito anno feria V in die Petri in castro in Michalowicz, et quia Hermannus non compleuit, ideo amiserunt vadium fideiussorium nominatum. Camerarius Witek, terminus sabbato quatuor temporum in Aduentu. Camerarius II Milek, terminus sequenti die post Purificacionem. Actor commisit causam Wyeczkoni de Wykowicz siue Lambyn de Czachowicz, camerarius III Wytek, terminus sabbato quatuor temporum Quadragesime. Terminus datus ad judicium sabbato quatuor temporum Penthecostes. Terminus datus ad judicium feria IIII post octauam Johannis Baptiste. Terminus datus ad judicium sequenti die post Jeronimi. Anno domini M°CCC°XIX° die dominico in die beate Marie Magdalene dominus Johannes Bohemie rex mandauit per dominum Albertum de Lubyessicz camerarium, et Vlricum de Rziczano judicem, nunccios ad tabulas, delere omnes causas, pro quibus Benessius et filius suus citauerant Hermannum et Marquardum de Zwierzeticz, Mutynam et homines ipsorum, et si quis hominum suorum citauerint. Terminus datus sequenti die post Martini ad idem ius. Terminus datus ad idem ius IIII feria quatuor temporum in Aduentu. Citati non astiterunt, terminus monere VI feria quatuor temporum Quadragesime. Terminus monere III feria ante Palmas. Anno domini M°CCC°XXI° sabbato quatuor temporum Quadragesime (coram Alberto de Lubyessicz camerario, Vlrico de Rziczano judice, Johanne notario ceterisque Pragensibus beneficiariis).

Dominus Johannes rex Boemie dedit eis terminum pro causa ista per nuncium suum dominum Johannem cancellarium sabbato quatuor temporum Penthecostes, quia solus wlt ipsam

causam audire anno domini M°CCC°XXI°, et infra illum terminum non debent inducere Benesium, nec impignorare citatos. Barones inuenerunt, si rex non intererit judicio, nec audiet solus causam, tunc differi debet usque ad aduentum regis. Rex Johannes mandauit istam causam delere.

Item idem conqueritur super (Hermannum de Zwyerzeticz) pro vadio duo milia mar. argenti talis, quia roborauit se sibi amicabili ordinacione sub dicto vadio, quod debuit dare famulo suo, Nicolao de Rzehnicz, LX mar. argenti preterito anno feria V in die Petri in castro Michalowicz, et quia non compleuit, ideo amisit vadium nominatum. Camerarii iidem, termini iidem. Terminus datus ad judicium sequenti die post Jeronimi.

Anno domini MCCCXXI° in die sancte Trinitatis dominus Johannes rex Boemie mandauit per nuncios suos dominum Albertum de Lubyessicz camerarium, et dominum Vlricum de Rziczano judicem ad tabulas imponere, quod (Hermannus et Marquardus de Zwierzieticz et Mutyna de Chlum) debent hoc ostendere probis hominibus, quod vadium istud sit propter ipsum dominum regem, et quod ex se ipsis ad dictum wadium domino Benesio non teneantur, quam expurgacionem debet dictus Benesius ab eis suscipere, quando dominus rex ad terram reueniet. Et interim Pragenses beneficiarii non debent dare induccionem nec inpignorare eos in causa ista.

Benessius absoluit Hermannum, Marquardum et Mutynam a causa ista anno domini MCCCXXII sequenti die post Margarethe in concilio generali.

Hermannus et Mutynye invenerunt graciam beneficii; Marquardus similiter invenit graciam beneficii.

40. (Bohuslaus [1] de Przieboy conqueritur super Michal [2] de Prziewori, quia fecit sibi dampnum furtiue cum suo posse [in] hereditate sua Przieboy in diuersa annona pro X mar. argenti minus lotone. Actor solus, camerarius Duchon, terminus sequenti die post Purificacionem.

Item idem conqueritur super Katherinam [3] de Prziewori pro debito X mar. arg. minus lotone, promptis denariis.

Item idem conqueritur super Beness [4] de Przіewori pro simili debito. Camerarius idem, terminus idem. Citati non astiterunt, actori datum est pro iure, dedit memoriales.)

[1]) Concordauerunt, invenerunt graciam beneficii. [2]) non astitit. [3]) non astitit. [4]) non astitit.

41. Bech de Zlyczyny conqueritur super Bohuslaum de Drzienye, Paulik ibidem, quia quando recepit camerarium Witek a Pragensi beneficio et voluit aprehendere vaccam aput Paulik de Drzienowa, ibi fecit repulsam. Perdicio pecore pro X mar. arg. minus lotone. Camerarius Domaslau, terminus sabbato quatuor temporum Penthecostes.

Petrus de Rosenberk camerarius, Vlricus de Rziczano judex, Johannes notarius conqueruntur super eosdem.

Witek camerarius conqueritur super eosdem.

Jacub de Zlyczyny conqueritur super Paulik .... pro L plagis liuidis.

Actum anno domini M°CCC°XVI° tempore Johannis notarii terre.

42. Dalebor de Kozoged conqueritur super Petrum [1] de Hrzywicz, Przibek ibidem, quia fecerunt sibi dampnum cum suo posse per excussionem in Kozoged, hereditate sua. Perdicio equis, peccoribus, diuersis domesticis rebus: Super Petrum C mar. arg., super Przibek X mar. arg. minus lotone. Actor Nicolaus de Zhorzan, siue Jacub de Chwatyrub, siue solus; camerarius Smil; terminus sequenti die post Jeronimi. Terminus datus cum concordia vel ad judicium sequenti die post Martini. Dalebor commisit causam Pakoslao de Kozoged, terminus datus ad judicium feria IIII quatuor temporum in Adventu. Citatus non astitit, actor obtinuit ius, dedit memoriales. Camerarius datus Smil super Petrum, vt inveniat graciam actoris et beneficii.

Pakoslaus de Kozoged conqueritur super eosdem pro simili dampno. Actores iidem, camerarius idem, terminus idem.

Item idem Dalebor conqueritur super Smil[2] de Msseneho pro debito X mar. arg. minus lotone, quod sibi tenetur pro equo, quem emptum sibi non persoluit. Camerarius idem, terminus idem. Citatus non astitit, actori datum est pro iure, dedit memoriales.

In margine: in octaua Bartholomei. [1]) non astitit. [2]) non astitit.

43. Dmytr de Tuzetyna conqueritur super Sdislauam de Horziessowicz pro debito fideiussorio IX mar. arg., quia fideiussit pro ipsa ad Hermannum de Horziessowicz pro poledro. Camerarius Sdeslau, terminus sabbato post Natiuitatem Marie.

In margine: sabbato post Assumpcionem Marie.

44. (Dalebor de Kozoged conqueritur super Vlricum de Hrzywicz, Hyncze, Cunrat, Bertoldus, Swach, Welek, Pezolt, Hermannum, Hodek, Prziemil, Wolfil, Slauek, Waczlau, Jan, Pessek, Beran, Jaross, Swach, Mathei, Sebek, Gerunk, Prowod, Wit, Troian, Petr, Martinum de Hrzywicz, quia fecerunt sibi dampnum cum suo posse furtiue in Horzass, hereditate sua. Perdicio siligine, feno et diuersa annona: a Vlrico L mar. arg., a quolibet aliorum pro IX mar. arg. Actor Jacub de Chwatirub [sive] solus, camerarius Smil, terminus sequenti die post Jeronymi. Terminus datus cum concordia vel ad judicium sequenti die post Martini. Vlricus cum hominibus suis commisit causam Petro de Hrziwicz siue Wenceslao ibidem. Homines dicti Vlrico [sic] receperunt camerarium Bohusud, et Dalebor recepit camerarium Smil ad preuidendam hereditatem inter metas Horzass et Hrziwicz, qui debent esse in hereditate in die beati Clementis, et redire cum nuncciis feria IIII quatuor temporum in Adventu. Citati comiserunt causam Wanconi siue Johanni de Hrziwicz, terminus datus cum concordia vel ad judicium cum omnibus sequenti die post octauam Epiphanie. Terminus datus cum concordia vel ad judicium sabbato quatuor temporum Quadragesime. Terminus datus cum concordia vel ad judicium sabbato quatuor temporum Penthecostes.)

45. (Domaslaus de Nosatczicz) conqueritur super Ottonem de Ludicz, quia fecit sibi dampnum cum suo posse furtiue in Nossatczicz, hereditate sua. Perdicio vestibus, denariis promptis pro X mar. arg. minus lotone. Actor Jacub de Nossatczicz, siue Pauel ibidem, siue solus; camerarius Sdeslau; terminus feria secunda post Galli. Terminus datus cum concordia vel ad judicium ex mandato arbitris [sic] Sdislai de Neprobylicz sequenti die post octauam Epiphanie. Actores invenerunt graciam beneficii pro se ipsis.

(Mechthilta de Nossatczicz) conqueritur super eundem pro debito X mar. arg. minus lotone, quod sibi tenetur pro promptis denariis concessis. Camerarius idem, terminus sequenti die post Jeronimi.

In margine: feria secunda post Natiuitatis Marie.

46. (Dyetoch de Zuzelicz conqueritur super Alwik[1] de Myrchoged, quia fecit sibi dampnum cum suo posse per spolium in via pacis. Perdicio equis et armis bellicis pro XC mar. argenti. Actor Pessek de Lewyna, siue Dywiss de Lestneho, siue solus; camerarius Jurzik; terminus feria II post Galli.)

[1]) mortuus est.

47. Dywiss de Tallenberka conqueritur super Franciscum de Dobessowicz et de Zelenczie pro debito fideiussorio X mar. arg. minus lotone talis, quia fideiussit ad eum pro Vnka

de Hryzela, quod idem sibi tenebatur pro promptis concessis denariis. Camerarius Nicolaus, terminus sequenti die post Martini.

In margine: in octaua Galli.

48. Ditricus de Nesuchynye conqueritur super Johannem de Horzusedl pro debito X mar. arg. minus lotone, quod sibi tenetur pro panno, quod emptum sibi non persoluit. Camerarius Bohusud, terminus sequenti die post Martini. Testes Ditrici contra Johannem: Waltherus de Hostunye, Peczolt ibidem, Cunrat ibidem; testes Johannis: Swatoslaus de Radunycz, Przibislaus de Bukowa, Cunrat de Ratkowa. Terminus feria V quatuor temporum in Adventu. Terminus datus cum concordia vel ad idem ius feria V quatuor temporum Quadragesime. Terminus datus Cunrado de Ratkowa ex parte Johannis ad ius aque feria V quatuor temporum Penthecostes.

49. (Dominek de Lubiechowa conqueritur super Petrum de Zlussyna, Barton ibidem, Petrum alterum ibidem, Przibek ibidem, quia fecerunt sibi dampnum cum suo posse per excussionem in Zlussinye, hereditate sua. Perdicio equis, pecoribus, diuersis domesticis rebus: quemlibet pro decem mar. arg. minus lotone. Actor Waczlau de Lubyechowa, siue Jurzata ibidem, siue solus; camerarius Witek; terminus sequenti die post Katherine. Actores commiserunt causam Dominek, patri ipsorum. Terminus datus ad judicium feria IIII quatuor temporum in Advėntu. Terminus datus omnibus cum concordia vel ad judicium sequenti die post octauam Epiphanie.) Actores invenerunt graciam beneficii.

(Lupolt, Woyslau de Lubiechowa) conqueruntur super eosdem pro simili.

50. (Dyetoch de Zuzelicz conqueritur super Sezemam [1] de Smyrczan, Henricum de Czeksicz pro vadio, quemlibet C mar. argenti.)

Item idem Dyetocht conqueritur super Symek de Holyssicz, quia fecit sibi dampnum cum suo posse furtiue in succisione silue sue in hereditate sua Holysiczke. Perdicio X marc. arg. minus lotone. Actor Diuiss de Lestneho, siue Pessek de Lewina, siue solus, camerarius Milek, terminus post Nativitatem Marie. Citatus non astitit, actori datum est pro iure, dedit memoriales. Camerarius datus Jurzik, vt inveniat graciam actoris et beneficii.

[1]) mortuus est.

51. Ditricus de Kutna conqueritur super Hrabissium de Pabyenicz pro debito X mar. arg. minus lotone, quod sibi tenetur pro promptis concessis denariis. Camerarius Blasius, terminus sabbato quatuor temporum in Adventu.

Cunrat Heynczil de Kutna conqueritur super eundem pro simili debito.

52. (Domaslaus [1] de Drast) conqueritur super Rzehak de Hosczicz, quia fecit sibi dampnum cum suo posse per excussionem in Lubcziczkach, hereditate sua. Perdicio equis, peccoribus, diuersis domesticis rebus pro X mar. arg. minus lotone. Actor Pessek de Postrzyzyna siue solus.

(Item idem) conqueritur super Sdenek de Letek pro simili excussione in Wyetrossicz. Perdicio X mar. arg. minus lotone.

(Item idem conqueritur super Mladon de Kleczan) pro debito X mar. arg. minus lotone, quod sibi tenetur pro censu Drastensis hereditatis. Camerarius Smil, terminus in octaua Epiphanie. Citatus obtinuit ius contra actorem, dedit memoriales.

[1]) actor invenit graciam beneficii pro se ipso.

53. (Domaslaus de Drast) conqueritur super Byczen [1] de Hobsowicz pro debito fideiussorio X mar. arg. minus lotone talis, quia fideiussit pro Rudolt quondam de Budyehosticz, quod idem

sibi tenebatur et fratri suo domino Mladote, canonico Wyssegradensi, pro hereditate Bohumislsku. Camerarius Smil, terminus in vigilia Purificacionis. Citatus non astitit, terminus monere feria IIII quatuor temporum Quadragesime. Actori datum est pro iure, dedit memoriales. Camerarius datus Smilo, vt inveniat graciam actoris et beneficii, et istud primo inposuit in octaua Galli anno domini M°CCC°XVIII°. Sdislaus viceiudex cum camerario Witek induxit Domaslaum super curiam arature Byczen in Hobsowicz cum agris et qualibet libertate ad ipsam pertinente in jure obtento. Actum anno domini M°CCC°XVIII° in vigilia Andree.

(Item idem) conqueritur super Mladon de Kleczan pro debito IX mar. arg. talis, quia habuit ab ipso hereditatem in censu in Drast, ibi debuit sibi soluere censum, quem sibi non soluit. Camerarius Smil, terminus in vigilia Purificacionis.

[1]) non astitit.

54. (Ditricus de Chwoyna conqueritur super Ottonem de Lutkowa pro debito fideiussorio XL mar. arg. talis, quia fideiussit pro Nymir de Kamene, quia idem Nymir debuit sibi dare XL mar. arg. pro hereditate Dolsko in domo ipsius Chwoynie preterito anno sabbato in die beati Wenceslai, hoc sibi non compleuit, ideo tenetur debitum fideiussorium nominatum. Camerarius Welek, terminus sequenti die post octauam Epiphanie. Camerarius II Ozwald, terminus in vigilia Purificacionis. Camerarius III Welek, terminus feria IIII quatuor temporum Quadragesime. Terminus datus de mandato domini archiepiscopi Maguntinensis feria IIII post Conductum Pasche ita, si dominus rex venerit; et quia famulus Ottonis posuit ipsum infirmum, si rex venerit, tunc expurgabit se infirmitate feria V post Conductum Pasche. Terminus datus ad idem ius, si rex venerit, feria V quatuor temporum Penthecostes. Terminus datus cum concordia vel ad idem ius sequenti die post Jacobi. Terminus datus ad idem ius sequenti die post Jeronimi. Citatus concordauit cum actore, invenerunt graciam beneficii.)

55. (Dobrohost [1] de Blahoticz) conqueritur super Wyeczemil [2] de Quiczie pro debito X mar. arg. minus lotone, quod sibi tenetur pro promptis concessis denariis. Camerarius Bohusud, terminus feria VI ante Letare. Actor commisit causam Medwiedoni de Zlonicz siue Bohess de Welemisliwssi, terminus datus feria IIII post Conductum Pasche. Testes Dobrohostonis sunt: Wyecemil, Bolebor de Zelenicz [Zeleuicz?], Wykart de Chlumczan, Luderz de Tuzetyna; testes Wyecemili: Chotiecz de Cralowicz, Rapota de Drzienowa, Sczepan de Przieluczie. Terminus feria V quatuor temporum Penthecostes. Terminus datus sequenti die post Viti. Terminus datus ad idem ius III feria in octaua beati Jacobi. Terminus sequenti die post Jeronimi. Terminus datus ad idem ius feria V quatuor temporum Penthecostes. Citatus non astitit, actori datum est pro iure, dedit memoriales. Anno domini M°CCC°XVIII° camerarius datus Jan, vt inveniat graciam actoris et beneficii. Anno domini M°CCC°XVIII° feria secunda in die beatorum apostolorum Johannis et Pauli Sdislaus viceiudex cum Witkone camerario induxit Dobrohostonem super hereditatem Wieczemili in Blahoticz, super tres curias rusticorum cum agris, pratis et qualibet libertate, in iure obtento.

[1]) invenit graciam beneficii Dobrohost pro omnibus culpis suis et testes liberauit. [2]) non astitit.

56. Dobess de Lochprzieticz conqueritur super Dobronyha de Karnberka, quia tenet hereditatem suam VIII curias rusticorum in Hlassiwie in obligacione in XXXIII mar. arg. et XX grossis dotalis argenti cum agris, pratis et qualibet libertate ad ipsam pertinente, quod argentum dotauerunt sibi, quando tradita fuit Bernhardo de Bernarticz, et ipse eam sibi duxit in vxorem, pro qua non wlt argentum recipere, nec de hereditate condescendere nominata. Camerarius Medwied, terminus feria VI quatuor temporum Quadragesime. Camerarius II Swanek, terminus sabbato ante Palmas. Camerarius III Medwied, terminus feria IIII post Conductum. Terminus infirme feria V quatuor temporum Penthecostes.

57. (Dcherz de Mssecz conqueritur super Woyslaum de Nossaczicz pro vadio X mar. argenti minus lotone talis, quia amicabili ordinacione sub dicto vadio debuit sibi ius facere super famulum suum Jacobum de Nossaczicz feria VI ante Assumpcionem Marie hoc anno in Slana, hoc sibi non compleuit, ideo amisit vadium nominatum. Camerarius Witek, terminus feria IIII post Conductum Pasche. Terminus datus cum concordia vel ad judicium feria IIII quatuor temporum Penthecostes.)

(Item idem conqueritur super Lupoldum de Cralowicz pro vadio fideiussorio X mar. arg. minus lotone talis, quia fideiussit pro famulo suo Jacobo de Cralowicz, quia debuit eum statuere in Drzienowie feria IIII ante Assumpcionem Marie hoc anno, ut expurgaret se, quidquid sibi culpe daret, et quia eum non statuit, ideo amisit vadium nominatum. Camerarius idem, terminus idem. Terminus datus cum concordia vel ad judicium feria IIII quatuor temporum Penthecostes. Citati concordauerunt cum actore, invenerunt graciam beneficii.)

58. Dcherz de Mssecz conqueritur super Byrzwen [1] de Croczihlau pro debito X mar. arg. minus lotone dotalis argenti talis, quia dictum argentum dotauit sibi post Sdenkam filiam suam de Mssecz, quando eam sibi tradidit, et ipse eam sibi duxit in vxorem. Camerarius idem, terminus idem. Terminus datus omnibus citatis cum concordia vel ad judicium feria IIII quatuor temporum Penthecostes. Terminus datus ad idem ius sequenti die post Viti. Terminus datus ad judicium in octaua beati Jacobi. Terminus ad judicium in vigilia Natiuitatis Marie. Terminus datus ad judicium sabbato quatuor temporum Penthecostes anno domini M°CCC°XVIII°. Actor astitit et Byrzwen cum Bohuslaua non astiterunt, actori datum est pro iure, dedit memoriales. Camerarius datus Sdislau, vt inveniat graciam actoris et beneficii.

Item idem conqueritur super Bohuslauam de Kroczihlau pro simili.

Item idem conqueritur super Sdislaum [2] ibidem, quia dotauit sibi post sororem suam ...... [sic] Pro causa, que uertitur inter Dcherz ex vna, et Byrzwen, Bohuslauam et Sdislaum ex altera, compromiserunt arbitrio Kladnonis de Kladnowa et Woyslao de Hrziebczie; quidquid ipsi mandabunt, debent ratum tenere sub amissione XXX mar. arg.; si uero dicti arbitri non concordabunt eos, extunc debent redire ad ius suum in octaua Assumpcionis Marie.

(Item idem conqueritur super Jacobum de Nossaczicz, Pauel ibidem, quia fecerunt sibi dampnum cum suo posse furtiue in Mssecz, hereditate sua. Perdicio auena et diuersa annona: quemlibet pro X mar. arg. minus lotone. Actor solus, camerarius idem, terminus idem.)

[1]) non astitit. [2]) infirmus; infirmus; tercio infirmus. Terminus iurare sequenti die post Crucis. In margine: Bohuslaus de Drzienie posuit infirmum. Terminus infirmo sequenti die post Procopii.

59. (Dmytr [1] de Ludicz conqueritur super Ottonem de Ludicz, Pessek ibidem, Jan, Sdeslaum ibidem, quia occurrens sibi in via pacis sine iure dedit quilibet LX plagas liuidas. Camerarius Jacub, terminus sequenti die post Viti. Actores commiserunt causam Dmitr de Ludicz, terminus datus ad judicium in octaua beati Jacobi. Terminus datus ad judicium in vigilia Natiuitatis Marie. Terminus datus cum concordia uel ad iudicium sequenti die post Jacobi anno domini M°CCC°XVIII°. Citati commiserunt causam Ottoni de Ludicz, terminus datus sequenti die post Jeronimi. Causa, que vertitur inter Dmitr et Ottonem, est compromissa arbitris Petro de Bysnye et Sulislao de Wssehluch, qui debent ratum tenere sub amissione XXX mar. arg. Terminus pronuncciandi arbitrium sequenti die post Jeronimi. Actum anno domini M°CCC°XXIIII° sabbato quatuor temporum in Aduentu. Commiserunt se interum eisdem arbitris sub eadem pena. Terminus pronuncciandi VI feria quatuor temporum Quadragesime. Terminus ad idem IIII feria post Conductum Pasce. Infirmus Otto. Terminus V feria quatuor temporum Penthecostes. Iterum commiserunt se potenter eisdem arbitris sub eadem pena. Terminus secunda feria post Laurencii

ad idem. Terminus ad idem sequenti die post Jeronimi. Terminus ad idem sabbato ante Martini. Terminus in octaua Epiphanie. Terminus ad idem sabbato quatuor temporum Quadragesime. Terminus ad barones super eo, quod arbitri in dicto termino nichil pronunciauerunt, sequenti die post Jeronimi.)

(Prziedslaus et Elisabeth de Ludicz conqueruntur super eosdem pro simili.)

[1]) Concordauerunt, invenerunt graciam beneficii.

60. Domaslaua de Chrasczicz conqueritur super Zacharz de Bukowan, quia fecit sibi dampnum per incendium ignis in Bukowas, hereditate sua dotali. Perdicio domibus, diuersis domesticis rebus pro L mar. arg. Actor Mathias de Pzriedborzicz, siue Hyrdon de Zluczyna, siue sola; camerarius Witek; terminus sequenti die post Viti.

Item eadem conqueritur super Ditricum nullumde pro vadio XL mar. arg. talis, quia roborauit se sibi amicabili ordinacione sub dicto vadio. Debuit sibi taxare.

61. (Dyrzikray de Palczie) conqueritur super Sdislaum de Wyssyna pro vadio X mar. arg. minus lotone talis, quia cum suscepit ab eo obligacionem in Palczi, ibi non debuit ipsum inpedire sub dicto vadio, et quia recepit censum in dicta obligacione hoc anno sabbato in die beati Georii, ideo amisit vadium nominatum. Camerarius Witek, terminus in octaua beati Jacobi. Terminus datus ad judicium in vigilia Natiuitatis Marie. Terminus datus ad judicium sequenti die post Jeronimi.

62. Diuiss de Kyssicz conqueritur super Milhost de Drahalczicz pro vadio LX mar. arg. talis, quia emit aput eam hereditatem in Drahalczicz, sub mensura semper duo jugera pro marca; pro qua debuit denarios recipere hoc anno tercia feria ante Georii in Drahalczicz sub dicto vadio, et quia dictos denarios noluit recipere, ideo amisit vadium nominatum. Camerarius Medwied, terminus feria VI post Ascensionem domini. Camerarius II Jacub, terminus sabbato quatuor temporum Penthecostes. Camerarius III Medwied, terminus sequenti die post Viti. Terminus datus ad judicium in octaua beati Jacobi. Terminus datus ad judicium in vigilia Natiuitatis Marie.

63. Anno domini MCCCXXI° quinta feria ante festum beati Wenceslay Marquardus vicenotarius cum camerario Smil induxerunt Dyetoch et alios actores inferiores super hereditates Tluczkonis in Cratonoh et in Vgiezd, quidquid habet, super Sezemam, super Nycolaum, Bohunconem in Cratonoh, quicquid ibi habent, cum hereditate et qualibet libertate ad ipsa pertinente super quemlibet in C mar. arg. in iure obtento, et ab inferioribus actoribus super quemlibet inductus est quilibet in L mar. argenti. Anno quo supra XXIIII° III feria post Purificacionem Dobrohost viceiudex et Sudek vicecamerarius cum camerario Bohusud taxauerunt ipsi Dietoch et aliis actoribus hereditates citatorum, super quas ipsi actores inducti sunt, semper pro X mar. arg. vnam marcam in censu, in tota pecunia obtenta et inducta hereditarie ad hereditatem.

Dyetoch de Zuzelicz conqueritur super Luczek de Cratonoh, Sezemam, Nicolaum, Luczek, Bohunek ibidem, quia fecerunt sibi dampnum cum suo posse per rapinam in Zuzelicz, hereditate sua. Perdicio equis, pecoribus, diuersis domesticis rebus: quemlibet pro C mar. arg. Actor Pessek de Lewina siue solus; camerarius Luczek; terminus in octaua beati Jacobi. Terminus datus propter gwerram sabbato quatuor temporum Penthecostes. Citati non astiterunt, actoribus datum est pro iure, dederunt memoriales. Anno domini M°CCC°XVIII. Camerarius datus Bohusud, ut inveniant graciam actoris et beneficii.

Cunrat, Nicolaus, Sczepan de Zuzelicz conqueruntur super eosdem pro simili rapina. Perdicio a quolibet super quemlibet pro L mar. arg. Citati non astiterunt, terminus monere sequenti

die post Jeronimi. Actores commiserunt causam monendi Hartmanno de Noskowa siue Cstiborio de Woyslauicz.

64. Dyrzislaus de Radicz conqueritur super Nicolaum de Lesczan, quia intromisit se et tenet sine iure hereditatem suam in Lesczan, curiam arature cum agris et qualibet libertate ad ipsam pertinente, ad quam hereditatem habet melius ius quam ipse post patrem suum Quietek quondam de Radicz, quia dictam hereditatem sibi dedit et dare potuit Dyrzikray quondam de Lesczan sano corpore. Camerarius Sdislaus, terminus feria IIII ante Palmas. Actor commisit causam Busconi de Lesczan, siue Cunrado ibidem, camerarius II Duchon. Camerarius III Sdislau, terminus feria IIII quatuor temporum Penthecostes. Terminus datus ad judicium sequenti die post Jeronimi. Nicolaus astitit contra actorem sabbato quatuor temporum in Adventu, monens pro iure suo, et Dyrzislaus non astitit. Terminus datus ad barones sabbato quatuor temporum Quadragesime, quia termini ipsorum exspirauerunt. (Terminus monere fer. VI quatuor temporum Penthecostes.) Nicolao datum est pro iure, dedit memoriales. Anno domini M°CCCXIX° coram Alberto de Lubyessicz camerario, Vlrico de Rziczano judice, Johanne notario, ceterisque Pragensibus beneficiariis. Terminus datus per camerarium Sudek ad judicium feria IIII post octauam Johannis Baptiste. Terminus datus ad idem ius sequenti die post Jeronimi. Terminus datus ad idem ius sequenti die post Martini. Terminus datus ad idem ius IIII feria quatuor temporum in Aduentu. Nicolaus debet statuere Raczkonem de Biela ad disbrigandam hereditatem. Terminus sequenti die post octaum Epiphanie. Terminus ad idem ius IIII feria quatuor temporum Quadragesime. Si Raczek decedet, tunc Sezema de Biele idem facere tenetur loco sui.

65. (Dyetoch de Zuzelicz conqueritur super Plichtam de Rozczalowicz pro vadio quingentis mar. arg. talis, quia roborauit se sibi amicabili ordinacione sub dicto vadio, quia debuit ipsum eximere de tabulis terre Pragensibus, quando Bussie de Wapna citauerat ipsum ad Pragense beneficium — hoc anno feria VI in die beati Michaelis transacti sunt octo anni — .... proptera quia non exemit ipsum de tabulis terre Pragensibus, ideo mansit sibi vadium nominatum. Camerarius Medwied, terminus sequenti die post Jacobi. Camerarius II Bartus, terminus in octaua Assumpcionis Marie. Actor commisit causam Hartmanno de Smolyna, siue Cstiborio de Woyslauicz. Camerarius III Medwied, terminus sequenti die post Jeronimi. Terminus datus ad judicium sabbato quatuor temporum in Aduentu. Terminus datus cum concordia vel ad idem ius feria VI quatuor temporum Quadragesime anno domini M°CCC°XIX. Terminus datus feria IIII post Conductum Pasche. Terminus datus sabbato IIII temporum Penthecostes. Terminus datus sequenti die post Jeronimi anno domini M°CCCXIX°. Terminus datus sabbato quatuor temporum in Aduentu. Plichta obtinuit ius suum, dedit memoriales. Coram Alberto de Lubyessicz camerario, Vlrico judice, Johanne notario, ceterisque Pragensibus beneficiariis anno domini M°CCC°XIX sabbato quatuor temporum in Aduentu.

Item idem conqueritur super Wsseslau[1] de Zachrasczan siue de Chuderzicz, Sulek ibidem, quia fecerunt sibi dampnum cum suo posse per excussionem in Cunraticz, hereditate sua. Perdicio equis, peccoribus, diuersis domesticis rebus: quemlibet C mar. arg. Actor Cunrat de Zuzelicz, siue Pessek de Lewyna, siue solus; camerarius Medwied; terminus sequenti die post Jacobi. Citati non astiterunt, actori datum est pro iure, dedit memoriales. Anno domini M°CCC°XVIII°. Camerarius datus Milek, ut inveniat graciam actoris et beneficii. Jacobus beneficiarius cum camerario Smil induxerunt Dyetoch super hereditates Wsseslay et Sulconis in Zachrasczan et in Chuderzicz, quidquid ibi habent, in iure obtento anno domini MCCCXX in die sanctorum apostolorum Philippi et Jacobi. Dyetoch accepit nunccium camerarium a Pragensi beneficio Medwied, voluit poprawyty in hereditatibus suis inductis, in eis nichil inuenit; iussit arare eas et seminare,

et tenet eas in Zachrasczan et in Chuderzicz potenter. Anno domini M°CCC°XXIII° feria II vltima ante Translacionem Wenceslay.

Anno domini M°CCC°XXIIII° tercia feria post Purificacionem Sudek vicecamerarius, et Dobrohost viceiudex cum camerario Bohusud taxauerunt hereditates Dytochoni, super quas inductus est, videlicet ipsius Vseslay et Sulconis, ad veram hereditatem hereditarie, XX mar. in censu in ipsis hereditatibus.

[1]) non astitit.

66. (Dmitr de Ludicz) conqueritur super (Dyrzek) de Ludicz, (Ditricum) ibidem, (Czastowoy) ibidem, quia fecerunt sibi dampnum cum suo posse in recepcione census in Ludicz argenti et denariorum, hereditate sua. Perdicio: quemlibet X mar. arg. minus lotone. Actor solus, camerarius Sdenek, terminus sequenti die post Jacobi. Terminus datus cum plena concordia ad omnes causas sequenti die post Jeronimi. Dyrzek, Dyetricus, Czastowoy, Sdeslaua inuenerunt graciam beneficii, quilibet pro se ipso.

Item idem conqueritur super (Sdeslauam) de Ludicz pro debito X mar. arg. minus lotone, quod sibi tenetur pro promptis concessis denariis. Camerarius idem, terminus idem.

(Item idem conqueritur super Jan de Ludicz, Jacub ibidem, Welek ibidem pro vadio: quemlibet X mar. arg. minus lotone talis, quia roborauerunt se sibi amicabili ordinacione sub dicto vadio, quia nunquam debuerunt esse super dampnum suum, et quia induxerunt Petrum de Ludicz super dampnum suum, qui excussit eum in Ludicz, hereditate sua, ideo amiserunt vadium nominatum. Camerarius idem, terminus idem. Citati inuenerunt graciam beneficii pro se ipsis et actore.)

Item idem conqueritur super Hawel de Quiczie, Pechanecz ibidem, Woyslau de Kameniczie, Woytiech de Cralowicz, Wanek ibidem, Prossymyer ibidem, Wanek de Ludicz, Czastowoy ibidem, Chotyebor ibidem, Sebek de Wssehluch, Ditricum ibidem, quia fecerunt sibi dampnum cum suo posse per excussionem in Ludicz, hereditate sua. Perdicio equis, pecoribus, diuersis domesticis rebus: quemlibet pro X mar. arg. minus lotone. Actor Hawel de Cralowicz siue solus. Camerarius idem, terminus idem.

Item idem conqueritur super Wysseslawam de Ludicz, quia quando Jan de Ludicz fecit sibi dampnum per excussionem in Ludicz, hereditate sua, hoc ipsa suscepit et vsa est equis, pecoribus pro X mar. arg. minus lotone. Camerarius idem, terminus idem.

67. Dobroslaus de Zagiezda conqueritur super Sudv de Zagiezda pro debito X mar. arg. minus lotone, quod sibi tenetur promptis denariis concessis. Camerarius Bartus, terminus in octaua Viti. Terminus datus ad iudicium sequenti die post Jacobi. Terminus datus cum concordia uel ad judicium in octaua Assumpcionis.

68. (Dyetoch [1] de Zuzelicz conqueritur super Gyndrzich de Czeksicz) pro uadio fideiussorio C mar. arg. talis, quia fideiussit pro Sezema quondam de Smyrczan, quia idem sub dicto vadio debuit statuere homines suos de Holyssicz et de Hoyanowicz in Horzupnik, — feria III post quatuor tempora Quadragesime erunt tres anni hoc anno — ibi debuit sibi ius facere ad ipsos [et quia non fecit], ideo amisit vadium fideiussorium nominatum. Camerarius Sdislau, terminus fer. IIII post Conductum Pasche. Camerarius II Witek, terminus sabbato quatuor temporum Penthecostes. Camerarius III Meduied, terminus in octaua Johannis Baptiste. Terminus datus ad iudicium sequenti die post Jeronimi. Terminus dato sabbato quatuor temporum in Aduentu. Actor commisit causam Hartmanno de Smolyna. Terminus datus sabbato quatuor temporum Quadragesime. Terminus datus ad iudicium sequenti die post Jeronimi.

[1]) Inuenit graciam beneficii pro se ipso et citato in ista causa.

69. (Dyrzek de Ludicz) conqueritur super Bohuslauam et Elisabeth de Ludicz pro debito, quamlibet X mar. arg. minus lotone, quod sibi tenentur pro promptis concessis denariis. Camerarius Quieton, terminus sequenti die post Jacobi.

70. Dyetoch de Zuzelicz conqueritur super Bernhardum [1] de Kutow, Jan [2] de Sbraslauicz, Artleb [3] de Wyrbky, quia fecerunt sibi dampnum cum suo posse per excussionem in Trziebilicz, hereditate sua. Perdicio equis, peccoribus, diuersis domesticis rebus: quemlibet C mar. arg. Actor Pessek de Lewina, siue Dyrzek de Lukonoss, siue solus; camerarius Bartus, terminus sequenti die post Egidii. Actor astitit et citati non astiterunt; sed camerarius, qui citauit eos, non pronunciauit citacionem, sed loco sui pronunciauit Medwied, camerarius Pragensis, cum camerario Czaslauiensi. Terminus datus sequenti die post Crucis. Terminus datus monere sequenti die post Jeronimi. Citati non astiterunt, actori datum est pro iure, dedit memoriales. Camerarius datus Milek, ut inveniat graciam actoris et beneficii. Jacobus beneficiarius cum camerario Beness induxerunt actorem super Jan de Sbraslauicz super villas Zandow et Henrichow cum hereditate et qualibet libertate ad ipsas pertinente in C mar. arg. in iure obtento, anno domini M°CCC°XX° dominico die ante festum Johannis Baptiste.

Anno domini Millesimo CCCXXIIII° Sudek vicecamerarius cum camerario Bohusud induxerunt Dyetochonem super hereditatem Rynardy in Kut, quidquid ibi habet, in C mar. arg. in causa obtenta tercia feria post Purificacionem.

In margine: Actor commisit causam Hartmanno de Smolyna, siue Cstiborio de Woyslauicz. [1]) non astitit. [2]) non astitit. [3]) non astitit.

71. Dykerz de Quicze conqueritur super Mathiam [1] de Cralowicz, quia sagittauit sibi equum sine iure in via pacis, pro X mar. argenti minus lotone. Actor solus, camerarius Czaston. Terminus sequenti die post Egidii. Terminus datus ad iudicium sequenti die post Crucis. Terminus iurare feria IIII post Jeronimi.

Item idem conqueritur super Marzik [2] de Slapanicz, quia quando Cramolecz excussit ipsum in hereditate sua obligata in Tuhani, hoc ipse suscepit, et vsus est equis et peccoribus pro X mar. argenti minus lotone.

Item idem conqueritur super Petrum [3] de Quicze, quia fecit sibi dampnum furtiue cum suo posse in subtraccione diuerse annone in Quiczi, hereditate sua. Perdicio X mar. arg. minus lotone. Actor solus, camerarius idem, terminus idem.

In margine: sequenti die post Jacobi: [1]) negauit. [2]) non citatus. [3]) non citatus.

72. (Ditricus [1]) de Skuhrowa conqueritur super Branik de Ludicz, quia fecit sibi dampnum cum suo posse per spolium in via pacis. Perdicio equis et armis bellicis pro XL mar. argenti. Actor Sczepan de Makotrzass, siue Pessek ibidem, siue solus; camerarius Wanek; terminus sequenti die post Egidii. Terminus datus ad judicium sequenti die post Crucis. Terminus datus sequenti die post Jeronimi. Terminus datus feria IIII quatuor temporum in Adventu.

(Item idem) conqueritur super Nicolaum de Ludicz, quia fecit sibi dampnum furtiue cum suo posse in Stochowic, hereditate sua. Perdicio equis pro XL mar. arg. Actores iidem, camerarius idem, terminus idem.

(Item idem) conqueritur super Jan de Ludicz pro suscepcione ..... Perdicio: XL mar. arg.

(Item idem) conqueritur super Bohuslaum de Wylczieho et de Strziedokluk, quia fecit sibi dampnum cum suo posse per excussionem in Stochowie, hereditate sua. Perdicio equis, peccoribus, diuersis domesticis rebus pro XL mar. arg. Actores iidem, terminus idem. Terminus datus

ad iudicium sequenti die post Crucis. Terminus datus sequenti die post Jeronimi. Terminus datus cum concordia vel ad judicium feria IIII quatuor temporum in Adventu.

[1]) invenit graciam beneficii Dyetricus pro se ipso. In margine: Sequenti die post Jacobi.

73. (Dobroslau [1]) de Lkanye conqueritur super Ottonem de Lkanye, Jacobum ibidem, Martinum ibidem, Wanconem [2] de Woyniczek, quia fecerunt sibi dampnum cum suo posse per excussionem in Lkany, hereditate sua. Perdicio equis, peccoribus, diuersis domesticis rebus: super Ottonem pro XX mar., et alios quemlibet pro X mar. arg. minus lotone. Actor solus, camerarius Hodislau, terminus sabbato quatuor temporum post Crucis. Camerarius Luthomericensis defuit ad pronunciandum causam citatoriam, sed dictus infirmus. Terminus datus iurare feria quarta [post] Jeronimi. Terminum dare precepit judex citatis, vt compareant feria secunda proxima post Martini ad idem ius; camerarius Sdenek vt compareant. Testes Dobroslai contra Margaretham pro debito: Czaslaus de Zlonicz, Dobrohost de Slaneho, Woyslau de Peruczie; testes Margarethe contra Dobroslaum: Thomas de Dlazkovicz, Jan de Stehelcziewssi, Jan de Lkanye. Terminus feria IIII post Jeronimi. [In margine]: Regina Elisabet Bohemie mandauit per litteram suam et per nunctium suum Conradum notarium beneficiariis Pragensibus, non iudicare Ottonem et vxorem ipsius Margaretam de Lkanye, sed si quispiam habet loqui adversus eosdem, de ipsis wlt facere in curia ipsius iusticiam, cum sint de familia ipsius dictus Otto et Margaretha.

Item idem conqueritur super Margaretam de Lkanye pro debito X mar. arg. minus lotone, quod sibi tenetur pro promptis concessis denariis. Camerarius idem, terminus sequenti die post Egidii. Actor commisit causam Medwiedowy de Zlonicz; Margaretha commisit causam Ottoni de Lkanye; terminus datus ad iudicium sequenti die post Crucis. Terminus datus de mandato regine Jacobo et Martino ad iudicium sabbato quatuor temporum in Adventu.

[1]) actor obtinuit ius super Wanek, dedit memoriales. Actor invenit graciam pro se et Wancone beneficii. [2]) non astitit.

74. Dyetricus de Załezlicz conqueritur super Jenecz de Swoytina pro debito X mar. arg. minus lotone, quod sibi tenetur pro equo, quem emptum non soluit. Camerarius Andreas, terminus feria IIII post Jeronimi.

75. Dietricus (de Zkuhrowa) conqueritur super Micola de Sacz pro vadio XL mar. arg. tali, quod amicabili ordinacione roborauit se sibi, quod debuit sibi popelice reddere et pannum preterito anno IIII feria in die Margarete sub dicto vadio, et illud sibi non compleuit, ideo amisit vadium nominatum. Camerarius Wanek, terminus sequenti die post Jeronimi.

(Item idem conqueritur super Henricum de Ztriedoklucz, quod fecit sibi dampnum cum suo posse per excussionem in hereditate sua Makotrzas. Perdicio in piscibus XL mar. arg. Actor Crux de Stohowa, siue solus; camerarius idem, terminus idem. Terminus datus cum concordia vel ad iudicium feria IIII quatuor temporum in Adventu. Citatus obtinuit ius contra actorem, dedit memoriales.)

(Item idem conqueritur super Fridricum de Ztriedoklucz pro simili excussione. Actor idem, camerarius idem, terminus idem. Terminus datus cum concordia vel ad judicium feria IIII quatuor temporum in Adventu. Citatus obtinuit ius contra actorem, dedit memoriales.)

(Item idem conqueritur super Domaslaum [1] de Ryessuti, quod fecit sibi dampnum cum suo posse per excussionem in hereditate sua Stohowe. Perdicio in pecoribus, diuersis domesticis rebus XL mar. arg. Actor idem, camerarius idem, terminus idem.)

Item idem Dietricus de Stohowa conqueritur super (Branikonem de Ludicz), quod fecit sibi dampnum cum suo posse per excussionem in hereditate sua Stohowe. Perdicio in equis, pecoribus,

diuersis domesticis rebus pro XL mar. arg. Camerarius idem, terminus idem. Terminus datus cum concordia vel ad iudicium fer. IIII quatuor temporum in Aduentu. Terminus datus cum concordia vel ad iudicium sabbato quatuor temporum Quadragesime anno domini M°CCC°XIX°.

Item idem conqueritur (super Woyslaum) de Hrziebcze, quod fecit sibi dampnum cum suo posse per incendium in hereditate sua Macotrzas. Perdicio in domibus, diuersis domesticis rebus pro XL mar. arg. Actores ad omnia [iidem], camerarius idem, terminus idem.

[1]) non citauit.

76. (Dyethoch de Zuzelicz conqueritur super Sdeslaum [1] de Sbraslawicz pro vadio fideiussorio XL mar. arg. talis, quia fideiussit pro Jescone quondam de Swabynowa, quia sub dicto vadio debuit ipsum statuere in termino in Crziwsudow, — hoc anno in Quadragesima sabbato post Letare fuerunt nouem anni — et in ipso termino debuit ipsum euadere iure vel gracia; ibi fuit in termino, et non euasit eum nec iure [nec] gracia, ideo amisit vadium fideiussorium nominatum. Camerarius Milek, terminus sequenti die post Crucis. Camerarius II Medwied, terminus sequenti die post Egidii. Camerarius III Sdeslaus. Recepit pro trina citacione, terminus sequenti die post Jeronimi. Terminus datus ad judicium sabbato quatuor temporum in Adventu. Terminus datus Sdeslao per camerarium Milek ad judicium in octaua Petri. Actor commisit causam Hartmanno de Smolina, siue Cstiborio de Woyszlawicz; terminus ad judicium feria VI post Jacobi. Terminus datus ad judicium in octaua Assumpcionis. Sdeslaus positus infirmus, sed non inposuit infirmitatem; terminus monere feria IIII ante Nativitatem Marie. Terminus ad idem ius post Jeronimi. Terminus ad idem ius post Martini. Sdeslaus non astitit, actori datum est pro iure, dedit memoriales. Camerarius datus Domaslaw, vt inveniat graciam actoris et beneficii. Anno domini MCCCXX dominico die ante festum Johannis Baptiste Jacobus beneficiarius cum camerario Beness induxerunt Dyetoch super hereditatem Sdeslay de Sbraslawicz, quidquid habet in Lossan, in iure obtento in XL mar. arg.)

(Item idem conqueritur) super Jan de Nyemczicz pro vadio fideiussorio XXX mar. arg. talis, quia fideiussit pro Dobessio de Nyemczicz, quia idem Dobessius sub dicto vadio debuit sibi dare XV mar. arg. in Zuzelicz, — hoc anno feria V post Galli erunt duo anni — et quia sibi non dedit, ideo amisit vadium nominatum. Camerarius idem, terminus idem. Actor commisit causam Hartmanno de Smolina siue Cstibor de Woyslawicz. Jan recepit pro trina citacione. Terminus datus ad judicium feria secunda post Jeronimi. Terminus datus sabbato quatuor temporum in Adventu.

[1]) invenit graciam actoris et beneficii.

77. Dyepolt de Przibislawicz conqueritur super Woyslaum de Zalessan, quia fecit sibi dampnum cum suo posse per spolium in via pacis. Perdicio equis pro X mar. arg. minus lotone. Actor solus, camerarius Nicolaus, terminus feria secunda post Martini.

Item idem conqueritur super Byczen de Squyrnowa, quia fecit sibi dampnum cum suo posse per rapinam in Przibislawicz, hereditate sua censuali. Perdicio equis, pecoribus, diuersis domesticis rebus pro X mar. arg. Actor solus, camerarius idem, terminus idem.

Item idem conqueritur super Pvss de Seradym pro simili.

In margine: Sequenti die post Jeronimi.

78. Dietricus de Choyna conqueritur super Jessek [de] Wzdiczowa, Bartuss de Klokot siue de Surabova, Slawa de Turowczie, Petr de Kluzowicz, quod fecerunt sibi dampnum cum suo posse per excussionem in Wyssowie, hereditate sua. Perdicio in equis, pecoribus, diuersis domesticis rebus: quemlibet pro XX mar. arg. Actor Radak de Przibyssycz, siue Duchon de Wztycz, siue solus; camerarius Swanek, terminus feria II post Martini. Inuenerunt graciam beneficii.

79. Hawel de Wyssowa, Simon, Martin ibidem conqueruntur super eosdem pro simili. Camerarius idem, terminus idem. Actor....

80. Dluhwoy de Wgezda conqueritur super Wchynu de Taklowicz, quia fecit sibi dampnum cum suo posse per spolium in via pacis. Perdicio equis, armis bellicis pro LX mar. arg. Actor solus, camerarius Domaslaus, terminus feria secunda post Martini.

Actum anno domini M°CCC°XVIII° tempore Karuli, notarii terre nec non archidiaconi Bechinensis.

81. Dominus Hroznata, canonicus Pragensis, conqueritur super Hermannum, Jessek, Dyrzislaum, Vlricum de Rychenberka, quia fecerunt sibi dampnum per incendium ignis in Pyeczynie et in Rokytniczi, hereditate sua. Perdicio domibus, diuersis domesticis rebus: quemlibet C mar. argenti. Actor Miley de Pyecini, siue Bartus ibidem, siue solus. Camerarius...., terminus in octaua Assumpcionis Marie. Terminus datus cum concordia vel ad iudicium sequenti die post Jeronimi. Idem terminus cum domina Gerussa sequenti die post Jeronimi.

Item idem conqueritur super Gerussam de Rychenberka, quia mandauit possi suo facere sibi dampnum per rapinam in Pyeczinie et in Rokytniczi, hereditate sua. Perdicio equis, peccoribus, diuersis domesticis rebus pro C marcis argenti. Actores iidem, camerarius idem, terminus idem.

Item idem conqueritur super Arnust de Cyrnczicz, quia fecit sibi dampnum cum suo posse per rapinam in Pyeczynie et in Rokytniczi, hereditate sua. Perdicio equis, peccoribus, diuersis domesticis rebus pro C mar. argenti. Actores iidem, camerarius idem, terminus idem. Citacio non fuit pronunciata super Arnust.

82. Henricus de Zymuntycz protestatus est coram Pragensibus beneficiariis, quod super hereditate sua in Zymunticz, super toto, quidquid ibi habuit, et in Knyezie Clada, quidquid ibi habuit, cum hereditate et qualibet libertate ad ea pertinente, et cum jure patronatus ecclesie dotauit uxori sue domine Ancze, et ei de dictis hereditatibus ad dotalem obligacionem veram condescendit. Actum anno domini MCCCXVIII° VI feria IIII temporum Quadragesime.

83. Domka, relicta Rynardi quondam de Kowarzow, protestata est, quod dedit et dare potuit hereditatem suam in Kostelecz et in Skalksk, totum quidquid ibi habuit, cum omnibus suis pertinenciis et cum jure patronatus ecclesie, nepotibus suis Przibislao, Rynardo et Thobie de Vstupenicz, et condescendit. Actum supra.

84. Henricus de Zarziecze conqueritur super Vlricum de Sebyerzow, Buzek ibidem, quia fecerunt sibi dampnum cum suo posse per rapinam in Zarzieczi, hereditate sua. Perdicio equis, armis, peccoribus, diuersis domesticis rebus: quemlibet L mar. argenti.

Vlricus de Zarzieczie conqueritur super eosdem pro simili dampno.

Cunrat de Zarzieczie conqueritur super eosdem pro simili dampno.

Item idem Henricus conqueritur super Syebyerz de Krziecowicz, Przibik ibidem, Naczek de Osne, quia fecerunt sibi dampnum furtiue cum suo posse [in] hereditate sua in Krziecowicz. Perdicio siligine, tritico et diuerse annone: quemlibet L mar. arg. actor Crzisek de Krziecowicz, siue solus. Camerarius.... [sic] terminus in octaua Assumpcionis Marie. Citati perspexerunt causam et non invenerunt, per quem camerarium essent citati.

In margine: Tercio die post Diuisionem apostolorum.

85. Herka de Kamenicze conqueritur super Bochuslaum de Kamenicze, Franciscum ibidem, Miloslaum ibidem pro debito, quemlibet X mar. arg. minus lotone, quia sibi tenentur pro tritico,

siligine et ordeo, quod emptum sibi non soluerunt. Camerarius Przibek, terminus sequenti die post Exaltacionem crucis. Actrix commisit causam suam Miloslao de Kamenicze, siue Frankoni ibidem; terminus datus ad iudicium feria III post Jeronimi. Terminus datus cum plena concordia in octawa beati Galli.

In margine: In die Augustini.

Anno domini M°CCC°XVIII°.

86. Hynek de Wlassimie conqueritur super Ydyk[1] de Kamene, quia fecit sibi dampnum cum suo posse per excussionem in Dobreuodye, hereditate sua obligata. Perdicio equis, peccoribus, diuersis domesticis rebus pro CCCC mar. argenti. Actor Przibek de Curatezie, siue Sudek de Wraczowicz, siue solus; camerarius Nicolaus; terminus feria secunda post Martini. Terminus monere sabbato quatuor temporum in Aduentu. Terminus ad monendum sabbato quatuor temporum Quadragesime anno domini M°CCC°XIX°.

Item idem conqueritur super Jaroslaum[2] de Byele, Nymyr[3] de Kamene, Sdeslaus[4] de Dworziscz, Jaroslaum[5] ibidem, quia fecerunt sibi dampnum furtiue cum suo posse in depabulacione tritici et diuerse annone in hereditate sua obligata in Dobrewodie et in Weznem; quemlibet LXXX mar. argenti. Actores iidem, camerarius idem, terminus idem. Contra omnes citatos, qui non astiterunt, Hynconi datum est pro iure; dedit memoriales.

Item idem conqueritur super Adloch[6] de Nossakowa, Jaroslaus ibidem, Zmyhrad de Slapanowa, Bolesud de Wesczie, quia fecerunt sibi dampnum cum suo posse per excussionem in Cunratczi, hereditate sua. Perdicio equis, pecoribus, diuersis domesticis rebus: quemlibet LXXX mar. arg. Actores iidem; terminus datus cum concordia vel ad idem ius in octaua beati Galli. Camerarius datus monere pro termino Nicolaus Adlochi. Hynek positus infirmus, terminus feria II post Martini. Adloch non astitit, actori datum est pro iure, dedit memoriales.

(Item idem conqueritur super Sdislaum[7] de Malowid, Wanek[8] ibidem, quia fecerunt sibi dampnum furtiue cum suo posse in subtraccione siliginis et diuerse annone in Wraczowicz, hereditate sua; quemlibet L mar. arg. Actores iidem, terminus iurare in octaua beati Galli.)

Item idem conqueritur super Damyanum de Lazan, Bernhart[9] de Lesczini, Artleb[10] ibidem, quia fecerunt sibi dampnum cum suo posse per spolium in via pacis. Perdicio equis: quemlibet L mar. arg. Actores iidem, camerarius Nicolaus, terminus sequenti die post Jeronimi. Citati omnes, qui sunt scripti superius, non astiterunt; terminus monere sabbato quatuor temporum in Adventu. Actori datum est pro iure, dedit memoriales. Camerarius datus Benes super omnes, qui non astiterunt, vt inveniant graciam actoris et beneficii.

In margine: In die Francisci. [1]) non astitit. [2]) non astitit. [3]) non astitit. [4]) non astitit. [5]) non astitit. [6]) non astitit. [7]) infirmus. [8]) negauit. [9]) non astitit. [10]) non astitit.

87. Hostis de Porzieczie, camerarius Prachynensis, conqueritur super Bleh de Strziely, quia quando iuit cum Wenceslao actore de Strakonicz, volens apprehendere vaccam in Kathowicz, hereditate sua, ibi apprehendimus eam cum omni iure, ibi fuit repulsus a dicta vacca et dedit sibi CCC plagas liuidas. Camerarius Blasei, terminus sequenti die post Jeronimi.

88. Hawel de Brzyeznicye conqueritur super Sezemam de Fridburka, quod fecit sibi dampnum cum suo posse per spolium in via pacis. Perdicio in equis et armis bellicis pro mille mar. argenti. Actor Dyetricus de Malynicz, siue Samson de Hrussicz, siue solus. Camerarius Swatoslaw, terminus feria secunda post Martini. Terminus datus ad iudicium feria VI quatuor temporum in Aduentu. Actor commisit causam Ditrico de Malonycz. Dominus Sdeslaus de Sternberk renunciauit arbitrio, terminus datus ad idem ius in octaua Assumpcionis Marie. Actor Gallus

jurauit in capella et Zezema eciam. Terminus datus fuit ad aquam mittendi. Gallus stetit cum jure suo, Zezema non astitit cum jure suo. Terminus datus ad barones monere in octaua Bartholomey in colloquio generali. Gallo datum est pro iure, dedit memoriales. Coram Alberto de Lubiesicz summo camerario, Vlrico de Rziczano judice, Johanne notario, ceterisque Pragensibus beneficiariis, et baronibus Pothone de Pordebicz, Plichta de Szirotym anno domini MCCCXIX° in octaua Bartholomei in concilio generali. Causa, que vertitur inter Hawel de Brzieznicze et Sezemam et Protywam de Fridburka, est compromissa in superarbitrum Sdeslaum de Sterenberk; qui debent ratum tenere arbitrium sub amissione cause, quidquid ipse mandabit. Terminus pronunciandi arbitrium VI feria quatuor temporum Quadragesime. Arbiter infirmus, terminus pronunciandi eodem iure VI feria quatuor temporum Penthecostes anno domini MCCCXXI; si vero se Sdeslaus nollet intromittere, aut si moreretur, tunc terminus datus ad iuramentum omnibus eis per barones sabbato sequente.

In margine: Sequenti die post Francisci.

89. Henricus de Weznika conqueritur super Bukole de Wylkonicz, Eberhardum de Jablone, Jarohnyew de Nahorub, Sdislaus de Nesper, Andream de Scrissowa, quia fecerunt sibi dampnum cum suo posse per excussionem in Weznik, hereditate sua. Perdicio equis, peccoribus, diuersis domesticis rebus: quemlibet C mar. argenti. Actor solus, camerarius Nicolaus, terminus sequenti die post Galli.

Jacobus de Weznika conqueritur super eosdem pro simili dampno. Actor solus, camerarius idem, terminus idem.

In margine: Sequenti die post Natiuitatis Marie.

Anno domini M°CCC°XVIII°.

90. Hodislaw de Cralowicz conqueritur super Gylek de Cralowicz, Swatoslaw ibidem, quia fecerunt sibi dampnum per incendium ignis in hereditate sua in Cralowicz. Perdicio in domibus et feno: quemlibet V mar. arg. Actor solus, camerarius Sdenek, terminus in octaua beati Galli.

Item idem conqueritur super Chotyecz de Cralowicz [super Hawel de Stradomicz], quia fecerunt sibi dampnum cum suo posse furtiue in Cralowicz, hereditate sua. Perdicio in auena et tritico: quemlibet V mar. arg. Actor solus, camerarius idem, terminus idem.

91. Habarcz de Lnars conqueritur super Bauor [1] de Byelcicz siue de Zahradka, quia fecit sibi dampnum cum suo posse per incendium ignis in hereditate sua in Zerziscih. Perdicio in domibus, diuersis domesticis rebus pro C mar. argenti. Actor Nicolaus de Lnars, Conradus ibidem, siue solus; camerarius Blasius; terminus in octaua beati Galli. Citatus non astitit, actori datum est pro iure, dedit memoriales. Anno domini M°CCC°XVIII°. Wilem de Zerziscz dedit ius omne suum et resignauit domino suo, domino Habardo de Lnars, quod obtinuit super Bauor de Byelcicz et Vlricum de Strziezowicz. Habardus de Lnars ostendit coram domino Johanne, inclicto rege Boemie, quod propter legitima impedimenta inter debitum tempus non potuit dominari in hereditatibus in hac causa obtentis super Vlricum et Bauarum et inductis, vnde concessit sibi, quod hoc in jure suo sibi nichil preiudicare debet, et in eisdem hereditatibus potest, quando voluerit, legitime dominari. Nuncius ex parte domini regis Henricus de Lichtenburch anno domini M°CCC°XXVIIII° diebus Rogacionum.

Wilem de Zerziscz conqueritur super eundem pro simili dampno in hereditate sua feodali in Zerziscih. Actor solus, camerarius idem, terminus idem. Camerarius datus Blasias super Bauor, Vlricum, vt inueniant graciam actoris et beneficii.

Habarcz de Lnars conqueritur super Vlricum [2] [de] Strziezowicz, quod fecit sibi dampnum cum suo posse per incendium ignis in hereditate sua in Zerziscih, quod porrexit carbones ad incendendum. Perdicio in domibus, diuersis domesticis rebus pro C mar. arg. Actor Nicolaus de Lnars, siue Conradus ibidem, siue solus; camerarius Blasius, terminus in octaua Galli. Citatus non astitit, actori datum est pro iure, dedit memoriales. Camerarius datus Blazieg, vt inveniant graciam actorum et beneficii.

Jacobus beneficiarius cum camerario Swatozlao induxerunt Habardum super hereditates Vlrici de Strziezouicz in Strziezouicz super mediam uillam et duas araturas, super Newzelicz super duas araturas et quatuor curias rusticales, super Crassolow III curias rusticales. — Item induxerunt eum super hereditates Bosconis in Byelcicz super Byelczicz villam, super Zahradku villam, super quemlibet in ducentis marcis argenti in iure obtento cum omni libertate ad dictas hereditates pertinente anno domini MCCCXX fer. III post octauam Conductus Pasce.

Wilem de Zerziscz super eundem pro simili dampno in hereditate sua feodali in Zerziscih. Camerarius idem, actor solus, terminus idem. Bauor et Vlricus non astitit, actori datum est pro iure, dedit memoriales. Camerarius datus idem, vt inveniat graciam.

[1]) non astitit. [2]) non astitit.

92. Habarcz de Lnars conqueritur super Petr de Tyssowe, quod quando fuit sibi factum dampnum per rapinam a Johanne de Luczkowicz in hereditate sua Prziedmirzi — perdicio in equis, pecoribus, diuersis domesticis rebus — hoc ipse suscepit et vsus est pro L mar. arg. Actor Nicolaus de Lnars, Conradus ibidem, siue solus; camerarius Blasius, terminus in octaua Galli. Terminus datus cum concordia vel ad idem ius feria VI quatuor temporum in Adventu.

Item idem conqueritur super Hawel de Tyssowe, quod quando Johannes de Luckowicz rapinam fecit in hereditate sua in Prziedmirzi, ipse eum adduxit et consuluit sibi hoc, propterea habet dampnum pro L mar. arg. Camerarius idem, terminus idem. Testes ducit Petr contra Habarcz, quod Hawel nihil habet in Tyssowe: Woyslaw de Tysowe, Przibik de Luckowicz, et in illis wlt Habart contentari. Terminus feria V quatuor temporum in Adwentu. Petri testes non astiterunt, nec Petrus astitit in capella. Actori datum est pro iure, dedit memoriales. Camerarius datus Blazieg, vt inveniat graciam actoris et beneficii. Jacobus beneficiarius cum camerario Swatozlao induxerunt actorem super hereditatem Haulonis de Tyssoue: super curiam arature in Tyssoue, cum omni libertate et hereditate ad ipsa pertinente, in L marcis argenti in iure obtento anno domini MCCCXX tertia feria post octauam Conductus Pasce.

93. (Hyncye de Kutna et Conradus filius suus ibidem conqueruntur super Hermannum de Wranowycz, quod fecit eis dampnum cum suo posse per spolium in via pacis. Perdicio in pannis a quolibet pro C marcis argenti. Actor quilibet solus; camerarius Medved, terminus feria secunda post Martini. Hermannus positus infirmus per patrem ipsius, sed infirmitatem pater ipsius nolluit ponere ad tabulas. Hermannus non astitit, actoribus datum est pro iure, dederunt memoriales. Camerarius datus Swatoslaus, vt inveniant graciam actoris et beneficii. Anno domini MCCCXX, feria sexta ante Natiuitatem sancte Marie Franciscus beneficiarius regine cum camerario Prziech induxerunt Hinczonem de Kutna et Conradum filium suum ibidem super hereditatem Hermanni de Wranowicz: super Wranowicz villam, super Chochanow villam cum hereditate et qualibet libertate ad ipsa pertinente in CC marcis argenti in iure obtento.)

In margine: Istam causam mandauit dominus Petrus de Rozenberk delere asserens, quod Hynczie coram eo concordauit cum Hermanno citato et satisfecit ei in toto; nuncius Lupoldus, miles suus, vicecamerarius.

Anno domini M⁰CCC⁰XVIII⁰.

94. Hynce de Kutna conqueritur super Hynek de Bochussyz, super Sdyslaw[1] de Smratsce, super (Radon de Pomnyenicz), super Jan[2] de Buchowan, super Alberam de Stuchinye, super Sdatam de Pomnyenycz, quod qando fuit sibi factum dampnum per spolium in via pacis in panno, hoc ipsi susceperunt et vsy sunt. Perdicio: quemlibet pro XX mar. arg. Camerarius Witek, terminus feria secunda post Martini. Actor astitit et citati non astiterunt, terminus monere feria IIII quatuor temporum in Aduentu.

(Item idem conqueritur super Stiborium[3] de Cozogied pro debito X mar. arg. minus lotone, quod sibi tenetur pro panno. Camerarius idem, terminus idem. Terminus iurare feria V quatuor temporum in Adventu. Cstibor cecidit in iuramento, actor obtinuit 2 ½ mar. datum est sibi pro iure, dedit memoriales. Camerarius Medwied datus, vt inveniat graciam actoris et beneficii. Jacobus beneficiarius cum camerario Radslaw induxit Hinczonem de Kutna super bona Stiborii in Cozogied anno domini MCCCXX, V fer. post octauam Epiphanie.)

[1]) non astitit. [2]) non astitit. [3]) negauit.

95. Hawel de Cralowicz conqueritur super Vlricum de Brasscowa pro debito fideiussorio X mar. argenti minus lotone, pro quo fideiussit ad Pribyslaum de Nowosedl et sororem suam Margaretham de Nowosedl, quibus debuit soluere pro censu dotali argentum. Camerarius Witek, terminus feria secunda post Martini.

Item idem conqueritur super Woytyeh de Cralowycz, Prosymir ibidem pro debito, quemlibet X mar. arg. minus lotone, quod amicabili ordinacione debuit [sic] sibi dare 2 ½ mar. arg. in die Wenceslai beati feria V hoc anno in castro Pragensi in domo purcrauii, et si non darent, extunc tenentur sibi quilibet X mar. arg. minus lotone veri debiti. Camerarius idem, terminus idem.

In margine: In die Galli.

96. Hawel de Malessicz conqueritur super Protywam[1] de Wraczowycz siue de Smyedrazycz, quia fecit sibi dampnum cum suo posse furtiue, quod rusyl sibi municionem et disduxit in Blahustiech, hereditate sua, quando ibi habuit. Perdicio in municione et diuersis domesticis rebus C mar. arg. Actor solus, camerarius Domaslaw, terminus feria II post Martini. Terminus datus cum concordia uel ad iudicium feria IIII quatuor temporum in Aduentu. Hauel recepit camerarium Czaston ad preuidendum hereditatem in Blahustiech, et Protywa recepit camerarium Blasiam, qui debent esse in hereditate in octaua Purificacionis et redire cum nunciis feria IIII quatuor temporum Quadragesime anno domini M⁰CCC⁰XIX⁰. Citatus non astitit, terminus monere feria IIII quatuor temporum Penthecostes. Terminus datus de voluntate amborum, actoris et citati, cum concordia vel ad judicium sequenti die post Jeronimi. Terminus datus ad idem ius sequenti die post Martini. Terminus datus ad idem ius IIII feria quatuor temporum in Aduentu. Terminus iurare sequenti die post octauam Epiphanie. Terminus ad concordiam uel idem ius IIII feria quatuor temporum Quadragesime.

In margine: In die Francisci. [1]) negauit.

97. Hawel de Byrloha conqueritur super Przibconem de Swynczan, quia fecit sibi dampnum per incendium ignis in Benessowicz, hereditate sua. Perdicio domibus, diuersis domesticis rebus pro L mar. arg. Actor . . .

Item idem conqueritur super Vlricum de Horka, quia fecit sibi dampnum cum suo posse per excussionem in Crasnicz, hereditate sua. Perdicio equis, pecoribus, diuersis domesticis rebus pro L mar. arg. Camerarius Smil, terminus in octaua beati Martini.

98. Hermannus de Straneho conqueritur super Bussek[1] de Oypyrnycz pro debito XC mar. arg. talis, quia rogaui ipsum, quod seruaret dextrarium meum taliter, quod michi ipsum redderet; propterea quia ipsum michi non restituit, et idem dextrarius valuit pro XC mar. arg., propterea tenetur sibi XC mar. arg. Camerarius Swanek, terminus feria II post Martini.

[1]) non citauit.

99. Hermannus de Gyetssowycz conqueritur super Dyetricum, Borzutham de Perucye pro vadio fideiussorio, quemlibet IX mar. arg. minus lotone, quod amicabili ordinacione debuerunt sibi dare IIII mar. arg. sub dicto vadio pro mutilacione sua hoc anno feria secunda in die beati Galli in Telecz coram Daleborio, propterea quod sibi non adinpleuerunt, ideo amiserunt vadium nominatum. Camerarius Radslaw, terminus feria VI[a] quatuor temporum in Adwentu. Citati obtinuerunt, dederunt memoriales.

In margine: In die Briccii.

100. Hermannus de Straneho conqueritur super Bussek de Oypyrnycz pro debito XC mar. argenti talis, quod rogauit ipsum, quod seruaret dextrarium suum, et quod ipsum sibi redderet. Et idem dextrarius valuit XC mar. arg., quem sibi non restituit, propterea tenetur sibi XC mar. arg. pro illo dextrario. Camerarius Swanek, terminus feria IIII quatuor temporum in Adventu.

101. (Sdyslaus de Chudyers et Wseslaus de Solecz fratres protestati sunt coram Pragensibus beneficiariis, quia vniuerunt se hereditatibus suis in Solecz et in Chudyers, quidquid ibi habent, uel vbicumque habent, et omnibus bonis mobilibus uel inmobilibus, et facti sunt veri hromadnyczi, et qui alium supervixerit, alterius filias, si quas reliquerit, tradere debet maritis et dotare post eas, secundum consilium amicorum. Actum anno domini M°CCC°XXIII° [?] VI feria quatuor temporum Penthecostes coram Alberto de Lubiessicz camerario, Vlrico de Rziczano judice, Johanne notario, ceterisque Pragensibus beneficiariis, et baronibus Hincone de Duba burcrauio Pragensi, Benessio de Wartenberg, Henrico de Lichtenburg, Buscone de Bor et Byczeno de Winarzecz.)

102. Hyncze de Kutna conqueritur super (Vlricum[1] de Thynecz,) Protywa de Rosental, Czenek de Straneho, quia quando fecerunt sibi dampnum per spolium in via pacis in panno, hoc ipsi susceperunt et vsi sunt, quilibet pro L mar. arg. Camerarius Swatoslau, terminus sequenti die post Purificacionem. Terminus datus ad judicium feria VI quatuor temporum Quadragesime. Terminus datus feria V post Conductum Pasche. Terminus datus ad idem ius feria V quatuor temporum Penthecostes. Vlricus euasit Henricum iuramento in capella Pragensi, dedit memoriales. Anno domini M°CCCXIX° coram Alberto de Lubyessicz camerario, Vlrico de Rziczano judice, Johanne notario, ceterisque Pragensibus beneficiariis.

Item idem conqueritur super Vlricum de Rosental, (Hermannum) de Straneho, (Jaross[2]) ibidem, quia fecerunt sibi dampnum cum suo posse per spolium in via pacis. Perdicio panno: quemlibet C mar. arg. Actor solus, camerarius idem, terminus idem. Terminus datus feria VI quatuor temporum Quadragesime. Terminus datus Jarossio feria IIII post Conductum Pasche. Terminus datus ad judicium feria VI quatuor temporum Penthecostes. Terminus datus Jarossio ad judicium feria IIII post octauam Johannis Baptiste. Terminus iurare infirmo feria VI post Jacobi. Terminus datus sequenti die post Jeronimi. Terminus datus ad idem ius sequenti die post Martini. Hermannus et Jaross astiterunt, Hinczie non astitit, datum est ipsis contra actorem pro iure, dederunt memoriales.

In margine: Citacio prima amissa. [1]) negauit. [2]) infirmus.

103. Hynek de Wyrbychan conqueritur super Scepan de Horzyessowicz pro debito X mar. arg. minus lotone, quia rogaui ipsum, quod seruaret michi porcos et diuersam annonam taliter, quod mihi ista redderet, et propterea quod mihi non restituit ista, et idem porci et diuersa annona valuerunt X mar. argenti minus lotone, propterea tenetur mihi dictum debitum. Camerarius Smil, terminus feria II post Epiphaniam.

In margine: Feria secunda post Katherine.

104. Hyncze de Kutna conqueritur super Beness de Konopiscze, quia quando (Beness de Cziemie) fecit sibi dampnum cum suo posse per spolium in via pacis, hoc ipse suscepit et vsus est equis et panno pro C mar. arg. Camerarius Swatoslaus, terminus sabbato quatuor temporum in Adventu.

105. (Hrabissius de Pabyenicz conqueritur super Hermannum de Kostela, Wilhelmum de Nemoysicz, quia fecit sibi dampnum per incendium ignis in Czietkowie et Nerozowicz, hereditate sua. Perdicio domibus, diuersis domesticis rebus: quemlibet C [mar.] argenti. Actor Marzek de Pabyenicz, siue Swenek de Syeczi, siue solus. Camerarius Nicolaus, terminus sabbato quatuor temporum in Adventu.)

(Hæc causa cancellata est; in margine superiori vero est notatum): Citacionem Hrabissii quere in littera J.

106. Hermannus de Slywna conqueritur super Protywoy de Zissowa siue de Chmelisty pro debito X mar. arg. minus lotone, quod sibi tenetur pro armis bellicis. Camerarius Medwied, terminus sabbato quatuor temporum in Aduentu.

Anno domini M°CCC°XVIII°.

107. (Henricus[1] et frater suus Voyslaus de Cekssycz) conqueruntur super Andream[2] de Pachowa pro vadio fideiussorio, quemlibet C mar. arg. talis, quod fideiussit ad ipsos pro fratre suo Andrea de Pachova, qui sub dicto vadio debuit sibi cedere de heredidate sua in Pachowye de mandato arbitri Suosskonis de Zahradky — proxima tercia feria post Georgii hoc anno tres anni transacti sunt —; propterea quod non cessit, ideo amisit vadium nominatum. Camerarius Mikess, terminus feria II post Martini. Camerarius II Beness, terminus sequenti die post Andree. Actores commiserunt causam Slawkoni de Ceksycz, siue Raczkoni de Nyemczicz. Camerarius III Mikess, terminus sequenti die post Purificacionem. Terminus datus ad judicium sabbato quatuor temporum Quadragesime. Terminus datus ad idem ius feria IIII post Conductum Pasche. Terminus datus ad idem ius sabbato quatuor temporum Penthecostes. Terminus datus sequenti die post Jeronimi. Terminus datus post Martini. Terminus datus VI feria quatuor temporum in Aduentu. Terminus datus ad idem ius VI feria quatuor temporum Quadragesime. Terminus ad idem ius IIII feria post Conductum Pasce. Terminus infirmo sabbato post Geori contra ambos. Terminus datus ad idem ius V feria quatuor temporum Penthecostes. Terminus datus ad idem ius sequenti die post Margarethe. Terminus datus sequenti die post Jeronimi. Terminus datus ad concordiam vel ad idem ius IIII feria quatuor temporum in Aduentu. Terminus datus V feria quatuor temporum Quadragesime. Citatus obtinuit, dedit memoriales.

Item idem conqueruntur super Elizabet de Pachova, quod recepit sine iure cum suo posse census suos argenti et denariorum in Pachowye, hereditate ipsorum. Perdicio LXXX mar. arg. Actor Slauek de Czeksicz siue solus; camerarius idem; terminus sequenti die post Martini. Terminus datus ad judicium sabbato quatuor temporum in Adventu. Terminus datus cum con-

cordia vel ad idem ius sabbatto quatuor temporum Quadragesime anno domini M°CCC°XIX°. Terminus datus idem in omnibus terminis.

[1]) infirmus. [2]) infirmus.

108. (Hirzek de Myecholup conqueritur super Rudolt de Wran, Guntherum Ot Rani, Albertum de Wran, Jordan ibidem, Hannus de Okorzina, quia fecerunt sibi dampnum cum suo posse per rapinam in Myecholup, hereditate sua. Perdicio equis, pecoribus, diuersis rebus domesticis: quemlibet pro C mar. arg. Actor solus, camerarius Ostasch, terminus sequenti die post Purificacionem beate Marie. Citati non astiterunt; terminus datus propter gwerram feria IIII quatuor temporum Quadragesime. Citati non astiterunt, terminus monere feria IIII post Conductum Pasce. Terminus monere feria IIII quatuor temporum Penthecostes. Actori datum est pro iure, dedit memoriales. Anno domini M°CCC°XIX° coram Alberto de Lubieschicz camerario, Vlrico de Rziczano judice, Johanne notario, ceterisque Pragensibus beneficiariis. Camerarius datus Sdeslaw, vt inveniant graciam actoris et beneficii. Anno domini M°CCC°XX° in wigilia Penthecostes Sudek wicecamerarius cum camerario Smyl induxit Hirzconem super hereditatem Guntheri de Ran et de Welemysslewsi ibidem in Ran super curiam arature et V curias rusticales in C mar. arg. in iure obtento.)

109. Henricus de Lhotha conqueritur super Petr de Tunochod siue de Prosyecy siue de Pracz, Vlricum de Onsowa, quod fecerunt sibi dampnum cum suo posse per rapinam in hereditate sua in Lhotha.. Perdicio in equis, pecoribus, diuersis domesticis rebus, pro XL mar. arg. quemlibet. Actor Sobek de Lhotha siue solus, camerarius Andreas, terminus sequenti die post Walentini.

110. (Hirsek de Myecholup conqueritur super Rudolcz[1] de Wran, quod fecit sibi dampnum cum suo posse per rapinam in hereditate sua Myecholup. Perdicio equis, pecoribus, diuersis domesticis rebus pro C mar. argenti. Actor solus, camerarius Ostas, terminus sequenti die post Purificacionem. Rudolt, Kvnthyerz, Jordan .... [sic] commendator dictus Schamfort non astiterunt feria IIII quatuor temporum Quadragesime. Terminus monere feria IIII post Conductum Pasche. Terminus monere feria IIII quatuor temporum Penthecostes. Actori datum est pro iure, dedit memoriales. Anno domini M°CCC°XIX° coram Alberto de Lubyessicz camerario, Vlrico de Rziczano judice, Johanne notario, ceterisque Pragensibus beneficiariis.)

(Item idem conqueritur super Konthyerz[2] Otrany, Albertus[3] de Wran, Jordan[4] ibidem. Hannus[5] de Okorzina pro simili dampno C mar. arg. Actor solus, camerarius idem, terminus idem, Terminus monere super illos, qui non astiterunt, feria IIII quatuor temporum Quadragesime.)

(Item idem conqueritur super Samforst .... commendatorem, totumque conuentum de Chomutow, Ditricus iudex ibidem, Nicolaus Apecz, Henricus, Tycz ibidem ...., quia quando Kvnthyerz, Albertus fecerunt sibi dampnum per rapinam in Myecholup, hereditate sua cum suo posse, hoc ipsi susceperunt et vsi sunt equis, peccoribus: quemlibet L mar. arg. Camerarius idem, terminus idem. Terminus datus de mandato regis commendatori et hominibus suis feria IIII quatuor temporum Quadragesime.)

Leo, commendator ordinis domus Theutonice per Boemiam et Morauiam constitutus, proposuit coram domino Johanne Bohemie rege, quia in privilegiis ipsorum a fundacione ordinis et principum sequencium contineretur, quod ipsi cum hominibus ipsorum a beneficiariis quibuslibet terre stando iuri sint totaliter absoluti. Tunc rex experienciam huius rei commisit Vlrico de Rziczano judici et Johanni notario terre, qui videntes et perlegentes privilegia ipsorum, id ipsum inuenerunt, reperientes eciam, quod solummodum homines ipsorum in curia regia debeant respondere, et pena denariorum ipsis deriuari, capitalis vero curie. Quam veritatem rex percipiens mandauit omnia iura obtenta super ipsos et homines ipsorum deleri penitus et cassari, et ammodo coram

Pragensibus beneficiariis nullatenus respondere. Actum anno domini millesimo CCC⁰XIX⁰ infra octauas [sic] beati Jacobi in concilio generali.

¹) non astitit. ²) non astitit. ³) mortuus. ⁴) non astitit. ⁵) non astitit.

111. Hynco de Wlassimye conqueritur super Sdislaum[1] de Malowid, Wanek[2] ibidem, quia fecerunt sibi dampnum cum suo posse per excussionem in Hyrzinye, hereditate sua. Perdicio equis, peccoribus, diuersis domesticis rebus: quemlibet LXXX mar. arg. Actor Przibislaus de Cunratczie, siue Sud. de Wraczowicz, siue solus; camerarius Swatoslaus; terminus sabbato quatuor temporum in Adventu. Citati non astiterunt, actori datum est pro iure, dedit memoriales. Camerarius Beness datus, vt inveniat graciam actoris et beneficii.

Item idem conqueritur super Milotam de Syrziemye[3], quia fecit sibi dampnum cum suo posse per spolium in via pacis. Perdicio equis et promptis denariis pro CCCC mar. arg. Actores iidem, camerarius idem, terminus idem. Terminus monere sabbato quatuor temporum Quadragesime anno domini M⁰CCC⁰XIX⁰. Terminus monere fer. IIII post Conductum Pasche. Terminus datus monere feria VI quatuor temporum Penthecostes. Actori datum est pro iure, dedit memoriales. Coram Alberto de Lubyessicz camerario, Vlrico de Rziczano judice, Johanne notario, ceterisque Pragensibus beneficiariis. Camerarius datus Bohusud, vt inveniat graciam actoris et beneficii. Dominus Johannes Bohemie rex, vt causa obtenta, quam delere fecerat, debeat habere vigorem. Sdislaus viceiudex cum camerario Bohusud induxerunt Hinconem super hereditatem Milote de Syrzem super Syrzem villam, in Sobyechleb mediam villam in CCCC mar. arg. cum hereditate et omni libertate ad ipsam pertinente in iure obtento, et beneficium in totidem anno domini MCCCXX tercia feria ante Viti. Anno domini M⁰CCC⁰XXII⁰ dominica die in Palmis Sudek wicecamerarius cum camerario Luczek taxauerunt hereditatem Milote de Syrzemye, primo Syrzem villam, Sobyechleby mediam villam cum agris, pratis, siluis, fluminibus, molendinis et qualibet libertate ad ipsa pertinente Hynconi de Wlassymye et heredibus eius ad veram hereditatem in CCCC mar. arg., et beneficio similiter in CCCC mar. arg.

¹) non astitit. ²) non astitit. ³) non astitit.

112. Hyncze de Kutna conqueritur super Cstibor[1] de Kozoged pro debito X mar. arg. minus lotone, quod sibi tenetur pro tritico et siligine, [quod] emptum non persoluit. Camerarius Radslau, terminus sequenti die post Purificacionem. Terminus iurare feria V quatuor temporum Quadragesime. Actori datum est pro iure, dedit memoriales.

Cunczman de Kutna conqueritur super eundem pro simili debito, terminus idem.

Item idem Hyncze conqueritur super (Buzek de Rozental, Thobiam de Konopiscz), quia quando Beness de Cziemie fecit sibi dampnum cum suo posse per spolium in via pacis, hoc ipsi susceperunt et vsi sunt panno, ... quilibet pro L marcis argenti. Camerarius Swatoslaus, terminus sequenti die post Purificacionem. Buzek obtinuit ius contra actorem, dedit memoriales.

¹) infirmus; non astitit.

Anno domini M⁰CCC⁰XVIII⁰.

113. Hynco de Wlassimie conqueritur super Zwyerz de Cziestina, Pessek de Radossowicz, quia fecerunt sibi dampnum cum suo posse per excussionem in Hyrzyn, hereditate sua. Perdicio equis, peccoribus, diuersis domesticis rebus: quemlibet LXXX mar. arg. Actor Przibislaus de Cunratczie, siue Sud de Wraczowicz, siue solus; camerarius Swatoslau; terminus sequenti die post Purificacionem.

(Item idem conqueritur super Racz[1] de Tozicze, de Hornosin et de Zauissin pro simili dampno CCC mar. arg. Actores iidem, camerarius idem, terminus idem. Leo de Tozicze ducit

testes, quia Racz in Tozicz, in Zauissin et Hornosin nihil habet, excepto in Zauissin habet mediam araturam: Martinus de Wyssowa, Bolesud de Wesczie, Rziwyn de Chotowyn, Wyeczemil de Ozerewicz, Mikess de Neswaczil, Dyuiss de Olticz, Jaroslaus de Chrasta; terminus feria V quatuor temporum Quadragesime. Terminus datus ad idem ius Leoni feria IIII post Conductum Pasche. Terminus datus ad idem ius feria V quatuor temporum Penthecostes. Terminus datus ad idem ius in octaua Petri.)

Item idem conqueritur super Prziedbor [2] de Sedlczie, Janek [3] ibidem, quia fecerunt sibi dampnum cum suo posse per excussionem in Hyrzyn, hereditate sua. Perdicio equis, pecoribus, diuersis domesticis rebus: quemlibet L mar. arg. Actores iidem, camerarius idem, terminus idem. Citati non astiterunt, terminus monere feria VI quatuor temporum Quadragesime.

[1]) Racz concordauit cum actore, inuenit graciam beneficii. [2]) non astitit. [3]) non astitit.

114. Henricus de Holedczye conqueritur super (Myloslaum [1] de Holedczye, Thomam, Wech [2], Myrzen [3] ibidem), quod fecerunt sibi dampnum cum suo posse per excussionem in hereditate sua Holedczyh. Perdicio in armis bellicis et diuersis domesticis rebus: quemlibet XX mar. arg. Actor solus, camerarius Pessek, terminus sequenti die post Purificacionem. Terminus datus sequenti die post Jeronimi. Terminus datus ad idem ius sequenti die post Martini. Inuenerunt graciam beneficii citati preter Wech.

Item idem conqueritur super Witoslaw [4], Strzieh [5], Jarek [6] de Myecholup pro simili. Camerarius idem, terminus idem.

Item idem super Sthass [7] de Strupcye, Beness [8] de Zuzelicz, Cstibor [9], Dirzek, Rzyuin [10] de Milcyewssy, (Pessek), Waurzinecz de Zhorzan, (Sdeslaum [11] de Zhorzan), Jan [12] de Hrziwycz siue de Holedczye pro simili excussione. Camerarius idem, terminus idem. Terminus infirmis et aliis V feria quatuor temporum in Aduentu ad iuramentum.

[1]) infirmus. [2]) infirmus. [3]) infirmus. [4]) negauit. [5]) infirmus. [6]) infirmus. [7]) negauit. [8]) infirmus. [9]) infirmus. [10]) infirmus. [11]) infirmus. [12]) infirmus.

115. Hauel de Drahcowa conqueritur super Andream de Hradka, quia fecit sibi dampnum cum suo posse per excussionem in Choczerad, hereditate sua feodali. Perdicio equis, pecoribus, diuersis domesticis rebus pro C marcis argenti. Actor Holik de Drahkowa siue solus, camerarius Swatoslaus, terminus sequenti die post Purificacionem. Terminus datus ad iudicium feria VI quatuor temporum Quadragesime. Terminus datus ad idem ius feria IIII post Conductum Pasche. Actores commiserunt causam Maczkoni de Rudolticz et Hawel de Drahkowa, terminus datus ad idem ius feria VI quatuor temporum Penthecostes. Terminus datus omnibus cum concordia vel ad iudicium sequenti die post Jeronimi. Terminus datus ad idem ius sequenti die post Martini. Causa, que vertitur inter Bohussium de Drahcoua et omnes homines, et Andream de Hradca et omnes homines eius, commiserunt eam arbitrio Bohuslay de Kamenniczie; si vero ipse decederet, tunc filio eius Nicolao, siue Bohuslao ibidem, ita quod quidquid ipsi mandabunt uel vnus eorum, debent obedire sub amissione sue [cause] quilibet et CC mar. argenti. Si vero quis non obediret, et arbiter hoc protestaretur coram Pragensibus beneficiariis sabbato quatuor temporum Penthecostes anno domini M°CCC°XXI°, quod beneficiarii Pragenses ipso facto inducant obedientem super hereditatem non obedientis in causa obtenta et in CC mar. arg. sine omni citacione tamquam pro iure obtento. Terminus pronunciandi arbitrium sequenti die post Jeronymy, ita quod nunquam amplius debent ad beneficium litigantes pro predictis causis redire, sed solummodo arbitris obedire.

Martin de Drahcowa conqueritur super eundem pro simili dampno.

Prziben de Drahcowa conqueritur super eundem pro simili, in Rudolticz facta, quando ibi habuit.

Drahon conqueritur super eundem, in Rudolticz facta, quando ibi habuit.
Jan conqueritur super eundem, in Drahkowie facta, quando ibi habuit.
Petr conqueritur super eundem pro simili, in Rudolticz, quando ibi habuit.
Wan conqueritur super eundem pro simili, in Rudolticz facta, quando ibi habuit.
Mathias conqueritur super eundem, in Rudolticz facta, hereditate sua feodali.
Wyeczek de Choczerad conqueritur super eundem, in Choczerad facta, hereditate sua feodali.
Pawel de Choczerad conqueritur super eundem, in Choczerad facta, in hereditate sua feodali.

116. Hodislaus de Kowarzowicz conqueritur super Sdeslaum de Tysmye, quia fecerunt [sic] sibi dampnum cum suo posse per excussionem in Loyowicz, quando ibi nocturnum habui. Perdicio equis, pecoribus pro XXX mar. arg. Actor solus, camerarius Crziss, terminus in die beati Walentini.

117. Leo de Brziezie conqueritur super Wchynam[1] de Brziezie, (Michal ibidem), Thobias[2] ibidem, Jan[3] ibidem, (Albera ibidem), quia tenent hereditatem suam in obligacione in Brziezi, curiam arature et duas curias rusticorum, in Nequassowicz curiam rusticalem cum agris et qualibet libertate ad ipsam pertinente, in IX mar. argenti ab ipso et a patre suo quondam Walkvn de Brziezie in obligacione, pro qua nolunt dictum argentum recipere, nec de hereditate condescendere nominata. Camerarius Medwied, terminus sequenti die post octauam Jacobi. Actor commisit causam Jacobo de Praga. Camerarius II Blasias, terminus in octaua Bartholomei. Camerarius de Wodnan non pronunciauit citacionem in secundo termino, sed Witek camerarius Pragensis pronunciauit citacionem loco sui, quia commisisset sibi pronunciare. Camerarius III Swanek, terminus sequenti die post Jeronimi. Terminus datus ad judicium feria VI quatuor temporum in Adventu. Terminus datus monere super Wchynam et alios feria VI quatuor temporum Quadragesime. Dobess, Jan et Albera commiserunt causam Wchyne de Brzieze. Terminus datus monere feria VI quatuor temporum Penthecostes. Leo commisit causam monere Jacobo de Wgezda, siue Nicolao ibidem. Terminus datus monere super illos, qui non astiterunt, sequenti die post Jeronimi anno domini M°CCC°XVIII°. Citati non astiterunt, actori datum est pro iure, dedit memoriales anno domini M°CCC°XVIII°. Anno domini M°CCC°XVIII° in octaua Wenceslai Lupoldus vicecamerarius cum Blasio camerario induxit Leonem de Brziezie super hereditatem in Briezy super curiam arature et II curias rusticorum, in Nequassowicz curiam rusticalem cum agris et qualibet libertate ad ipsas pertinente secundum ius obtentum.

[1]) non astitit. [2]) non astitit. [3]) non astitit.

118. Luderz de Lzek conqueritur super Dyrzislaum[1] de Lzek, Jacub[2] ibidem, quia fecerunt sibi dampnum cum suo posse per excussionem in Lzek, hereditate sua. Perdicio equis, pecoribus, diuersis domesticis rebus: quemlibet pro L mar. arg. Actor solus, camerarius Sdeslau, terminus feria II post Galli.

Wilem de Lzek conqueritur super eosdem pro simili.

Item idem Wilem conqueritur super Jelenam[3] de Lzek, quia fecit sibi dampnum cum suo posse per rapinam in Lezkach, hereditate sua. Perdicio equis, peccoribus, diuersis domesticis rebus pro L mar. arg. Actor solus, camerarius idem, terminus idem. Jelena et Symana commiserunt causam Jacobo de Lzek, terminus datus ad iudicium sequenti die post Martini. Luderz commisit causam Wilhelmo, terminus datus ad judicium feria IIII quatuor temporum in Adventu.

[1]) negauit. [2]) negauit. [3]) negauit.

119. Lupolt de Cralowicz conqueritur super Wratislauam de Cralowicz pro debito fideiussorio X mar. arg. minus lotone talis, quia fideiussit pro ea ad Hawel de Cralowicz, quod idem sibi

tenebatur tritico et siligine. Camerarius Sudek, terminus feria IIII quatuor temporum Penthecostes. Citata non astitit, (terminus monere sequenti die post Viti). Terminus datus ad judicium in octaua beati Jacobi.

120. (Dominus Lupus, sacrista Pragensis, conqueritur super Adam de Welenczie, Roprecht ibidem, Sdislaus ibidem, Prziedbor ibidem, Otto ibidem, Wanek de Trzieboradicz, Hynek ibidem, quia fecerunt sibi dampnum per incendium ignis in Welenczi, hereditate sua ecclesie Pragensis sancti Wenceslai. Perdicio domibus, diuersis domesticis rebus: quemlibet XL mar. arg. Actor Blahut de Welencze, siue Wanek ibidem, siue solus; camerarius Nicolaus, terminus in octaua beati Jacobi. Terminus datus cum concordia uel ad iudicium sequenti die post Jeronimi.)

(Zdon de Welenczie conqueritur super eosdem pro simili dampno. Actores iidem, camerarius idem, terminus idem.

Blahut de Welenczie conqueritur super eosdem pro simili dampno. Camerarius idem, terminus idem.

Jan de Welenczie conqueritur super eosdem pro simili dampno.

Wanek de Welenczie conqueritur super eosdem pro simili dampno. Actores iidem, camerarius idem, terminus idem.

Item idem dominus Lupus, sacrista Pragensis, conqueritur super Gyrud de Sluh, Sbynek ibidem, quia fecerunt sibi dampnum cum suo posse per excussionem in Welenczi, hereditate sua ecclesie Pragensis. Perdicio equis, diuersis domesticis rebus: quemlibet XL mar. arg. Actores iidem, camerarius idem, terminus idem.

Zdon, Blahut, Jan, Wanek de Welenczie conqueruntur super eosdem pro simili dampno. Actores iidem. Camerarius idem, terminus idem.)

In margine: Inposicio facta in vigilia Petri et Pauli.

121.*) Item idem Ludwicus conqueritur super Lucek [1] de Rossicz, quia fecerunt [sic] sibi dampnum cum suo posse per spolium in via pacis. Perdicio equis, armis bellicis pro L mar. arg. Actores iidem, camerarius idem, terminus idem.

Hoscz [2] de Morauan conqueritur super eundem Lucek [3] pro simili dampno. Camerarius idem, terminus idem. Terminus feria secunda post Epiphaniam. Lucek infirmus, terminus iurare sequenti die post Purificacionem.

Item idem Ludwicus conqueritur super Miroslaum, iudicem de Chrasty, Rzehnik, Hodicz, Quieton, Cstibor, Hnewecz, Scriuanecz, Symon ibidem, Radslaus de Chacholicz, Thoma ibidem, Wyeztiss ibidem, Jacub ibidem, Tyesislaus [4] de Rossicz, Andreas [5] ibidem, Pechen [6] ibidem, Bonecz ibidem, Dymitr [7] ibidem, Jan ibidem, quia fecerunt sibi dampnum cum suo posse per spolium in via pacis. Perdicio equis, armis bellicis: quemlibet X mar. arg. minus lotone. Actor Bartoss de Morauan, siue Hoscz ibidem, siue solus; camerarius idem, terminus sabbato quatuor temporum in Aduentu. Thyesislao de Rosicz cum omnibus terminus datus sabbato quatuor temporum Quadragesime. Tyessislau et Andreas de Rossicz non astiterunt, terminus monere feria IIII post Conductum Pasche. Terminus datus monere sabbato quatuor temporum Penthecostes. Terminus datus Tyessislao et Andree de Rossicz ad idem ius sequenti die post Jeronimi. Item idem terminus datus Luckoni, Dmytr, Pechen.

Hoscz de Morauan conqueritur super eosdem pro simili dampno. Actor solus, camerarius idem, terminus idem.

Item idem Ludwicus conqueritur super Artleb, abbatem de Podlasicz, totumque conuentum ibidem, Scedronium [8] de Holissowicz pro debito, quemlibet X mar. arg. minus lotone, quod sibi

***) Desunt hoc loco sex folia in manuscripto.**

tenentur pro equis. Camerarius idem, terminus idem. Terminus datus actori de mandato regis sabbato quatuor temporum Quadragesime anno domini M°CCC°XIX°; nunctius ad tabulas Bycen de Racynawssy. Actori datum est pro iure, dedit memoriales.

[1]) negauit; non astitit. [2]) infirmus, terminus iurare feria V quatuor temporum Quadragesime; sed Lucek et Byczen non astiterunt. [3]) negauit. [4]) non astitit. [5]) non astitit. [6]) non astitit. [7]) non astitit. [8]) non astitit.

122. Lstimir de Brzatrzienczie conqueritur super Maczek[1] de Cyetowa, (Byczen ibidem) pro debito V mar. arg. talis debiti, quia tenetur sibi pro fratre suo quondam Przibak de Czietowa, quia pro eodem Przibak quondam fideiussi ad Przibislaum de Obrowicz dotalis argenti, quia dictum argentum dotauit post sororem suam Obyezdam de Obrowicz, quando tradidit ipsam Pribislao et ipse duxit eam sibi in vxorem, et idem Maczek suscepit et subintrauit dictum debitum soluere. Actori datum est pro iure, dedit memoriales. Camerarius datus Miczek, vt inveniant graciam actoris et beneficii.

Item idem conqueritur super Byczen[2] de Czietowa pro debito quinque mar. arg., quod sibi tenetur pro patruo suo quondam Przibak de Czietowa similiter. Camerarius Radslaus, terminus sequenti die post Purificacionem.

[1]) non astitit. [2]) non astitit.

123. Lubsca de Zagiezdczie conqueritur super Pessek[1] de Turowa, Pilung[2] ibidem, Cstibor[3] de Hedczan, Jessek[4] ibidem, Gyeczimir[5] de Prachowicz, Sezema[6] ibidem, Rzehnyerz[7] de Ostrowa, Pessek[8] ibidem, (Wilhelmus de Neymoysicz), quia fecerunt sibi dampnum cum suo posse per excussionem in Zagiezdczi, in Troyowicz, hereditate sua dotali. Perdicio equis, peccoribus, diuersis domesticis rebus: quemlibet C mar. argenti. Actor Budislaus de Troyowicz, siue sola. Camerarius Nicolaus, terminus sequenti die post Purificacionem. Terminus monere, qui non astiterunt, feria IIII quatuor temporum Quadragesime. Infirmitatem posuerunt; sed qui infirmos posuit, noluit terminum imponere. Actor commisit causam Wlachnoni de Kozoged, siue Hynczi de Popowczie. Cstibor, Jessek, Gyeczimyer, Sezema, Rzehnerz infirmi secundo. Terminus feria IIII post Conductum Pasche. Citati non astiterunt in capella, terminus monere sabbato quatuor temporum Penthecostes. Pessek, Pylung, Cstibor, Jessek, Gyeczmyr, Zezema, Rzehnyerz, Pessek, Bonka non astiterunt. Actori datum est pro iure, dedit memoriales. Anno domini M°CCC°XIX° coram Alberto de Lubyessicz camerario, Vlrico de Rziczano judice, Johanne notario ceterisque Pragensibus beneficiariis. Camerarius datus Domaslaus, vt inveniant graciam actoris et beneficii. Anno domini M°CCC°XXV° sequenti die post Margarete Franciscus beneficiarius, subcamerarius, cum camerario Mikess induxerunt dominam Lubscam super hereditatem Pilungi, Pesconis, Hermanni in Turow, in Cziczeradicz et in Sedlecz, quidquid ibi habent, cum hereditate et qualibet libertate. Item similiter induxerunt super Czstyborium in Hedczan et in Horkach, quidquid ibi habet. Item super Sezemam in Prachowicz, quidquid ibi habet. Item super Rzehnyerz et super Pessek in Ostrow et in Martynycz, quidquid ibi habent, cum hereditate et qualibet libertate: super quemlibet in causa obtenta et beneficium in tantumdem.

Item idem conqueritur super Bonkam[9] de Turowa, quia quando Pessek de Turowa fecit sibi dampnum cum suo posse per excussionem in Zagiezdczi, in Troyowicz, hoc ipsa suscepit, et vsa est equis et pecoribus pro C mar. arg. Camerarius idem, terminus idem.

[1]) non astitit. [2]) non astitit. [3]) infirmus. [4]) infirmus. [5]) infirmus. [6]) infirmus. [7]) infirmus. [8]) non astitit. [9]) non astitit.

124. (Perchta de Tyechlowicz conqueritur super Slauek de Bynicz, quia fecit sibi dampnum sine iure cum suo posse in recepcione census argenti et denariorum in hereditate sua dotali

obligata in Wodyerad. Perdicio L mar. arg. Actrix sola, camerarius Smil, terminus in octaua Assumpcionis Marie. Slauek commisit causam Sulconi de Wodierad siue Domaslao de Bynicz, terminus datus ad judicium sequenti die post Jeronimi. Terminus datus cum concordia vel ad idem ius in octaua beati Galli.

Item idem [sic] conqueritur super Sulkonem de Wodyerad, quia fecit sibi dampnum furtiue cum suo posse in heredidate sua in Wodyerad obligata dotali, in molendino. Perdicio diuersa annona pro X mar. argenti minus lotone. Actrix sola, camerarius Medwied, terminus sabbato quatuor temporum ante Michaelis. Terminus datus cum concordia vel ad idem ius in octaua beati Galli. Terminus datus ad idem ius sabbato quatuor temporum in Adventu. Actrix commisit causam Medwed de Zlonycz.)

Pro causa, que uertitur inter Perchtam et Mabiliam ex vna, Slauek, Sulek ex altera, compromiserunt arbitrio Medwied de Zlonicz, Alberti de Myecholup sub amissione cause. Arbitri pronunciauerunt arbitrium [et] mandauerunt, vt Slauek daret LXXX gr. den., videlicet XL grossos in Epiphania domini et XL gr. in Purificacione; et de molendino eis condescendere debet, et vlterius eas non impedire in dicto molendino. Actum anno domini M°CCCXVIII feria V quatuor temporum in Aduentu.

In margine: In octaua Assumpcionis Marie.

125. Pessek de Jezwyn conqueritur super Przibik de Krzecowicz, Sebyerz ibidem, Naczek ibidem et de Oslyneho, quia fecerunt sibi dampnum cum suo posse per excussionem in Lhota et in Jezwinach, hereditate sua. Perdicio equis, pecoribus, diuersis domesticis rebus: quemlibet L mar. arg. Actor Swatobor de Jezwin, siue solus; camerarius Medwied, terminus in octaua Assumpcionis Marie.

In margine: Sequenti die post Jacobi.

126. Pabyk de Zuzicz conqueritur super (Jan de Zuzicz [1]), quia fecit sibi dampnum furtiue cum suo posse in recepcione tritici, siliginis in hereditate sua obligata in Zuzicz, quando dictam hereditatem habuit. Perdicio X mar. arg. minus lotone. Actor solus, camerarius Domaslaus, terminus sequenti die post Egidii. Terminus datus feria secunda post Martini. Pabyk recepit camerarium Dobross ad preuidendum hereditatem in Zuzicz; debent esse in hereditate in die beati Andree et redire cum nunciis feria IIII quatuor temporum in Aduentu. Jan recepit camerarium Nicolaum ad preuidendum hereditatem in Zuzicz. Terminus iurare feria II post Epiphaniam.

[1]) infirmus.

127. Petr de Skorkyne conqueritur super Henricum de Cziemie, quia quando occurrit sibi in via pacis, cum suo posse interfecit sibi equos suos furtiue. Perdicio LX mar. arg. Actor solus, camerarius Bohusud, terminus sabbato quatuor temporum ante Michaelis.

In margine: Feria VI post Assumpcionis Marie.

128. Paulus de Jarpicz conqueritur super Vlricum de Brascowa, super Woyslaum de Zlucowa pro vadio X mar. arg. minus lotone tali, quod amicabili ordinacione roborauerunt se sibi sub dicto vadio, quod non debuerunt se citare ad Pragense beneficium, et quod citauerunt eum ad Pragense beneficium, ideo amiserunt vadium nominatum. Camerarius Sdenek, terminus sequenti die post Exaltacionem crucis.

Manko de Nulliunde super eosdem pro simili. Camerarius idem, terminus idem.

In margine: In octaua Assumpcionis Marie.

129. Petrus de Komorzan conqueritur super Sobyechird de Skirchleb, Lwik ibidem, alterum Sobyechird ibidem pro debito, quemlibet X mar. argenti minus lotone, quod sibi tenentur pro siligine. Camerarius Beness, terminus sequenti die post Crucis exaltacionem. Citati non astiterunt, actori datum est pro iure, dedit memoriales. Camerarius datus Medwied, ut inveniant graciam actoris et beneficii.

In margine: Sequenti die post Bartholomei.

130. Przibek de Kamenycze conqueritur super Sdislaum de Kamenicze, Luczna ibidem, Mateyka ibidem pro vadio, quemlibet X mar. arg. minus lotone, quia non debuerunt super ipsum incipere, nec super fratrem ipsius Miloslaum, hoc non tenuerunt, quia uerberauerunt ipsum lapidibus in via pacis cum suo posse, ideo amiserunt vadium nominatum. Camerarius Dobross, terminus sequenti die post Jeronimi.

In margine: In die Crucis.

131. (Rubin de Masczewa protestatus est coram Pragensibus beneficiariis, quia dotauit domine Elzcze, vxori sue, CCC mar. argenti super hereditatibus suis in Masczew, super X laneis cum domibus ad ipsos laneos pertinentes [sic], et super XIIII subsidibus ibidem, et super tercium forum, quod exinde prouenire potest, et super tribus makcellis carnium, et super tercia parte juris patronatus ecclesie ibidem, et super tercia parte balnei ibidem, et super aratura in Chotyebiczicz, et super Mladyeyewicz, quidquid ibi habuit, cum agris, pratis, siluis, fluminibus, molendinis et cum qualibet libertate et vtilitate ad ea pertinente, et sibi de dictis hereditatibus in dicto argento dotali ad veram obligacionem dotalem condescendit. Actum anno domini MCCC°XXIIII° sequenti die [post] Jeronimi.)

132. Protywen[1] de Zalezlicz conqueritur super Sdenconem de Przierubenicz, Jan de Ptyna, Prziedwoy de Przierubenicz, quia fecerunt sibi dampnum furtiue cum suo posse in succisione silue et conculcacione tritici et diuerse annone in hereditate sua Zalezlicz. Perdicio: quemlibet X mar. arg. minus lotone. Actor solus, camerarius Andreas. Terminus sequenti die post Jeronimi. Terminus datus cum concordia vel ad idem ius in octaua beati Galli. Sdenco obtinuit ius contra Protywen, dedit memoriales anno domini M°CCC°XVIII°.

[1]) non astitit; Protiwen invenit graciam beneficii.

133. Prziedslau de Ludicz conqueritur super Dyrzek de Ludicz, quia fecit sibi dampnum cum suo posse per excussionem in Ludicz, hereditate sua. Perdicio equis, pecoribus, diuersis domesticis rebus pro XL mar. argenti. Actor solus, camerarius Radslau, terminus sequenti die post Natiuitatem Marie.

134. Protywen de Zalezlicz conqueritur [super] Jenecz de Swoytina pro debito fideiussorio X mar. arg. minus lotone, quod fideiussit pro ipso ad Sudkonem de Tyter pro censu Tytrensi. Camerarius Andreas, terminus feria IIII post Jeronimi.

135. (Potho de Wydimye conqueritur super Nicolaum[1] de Myerunycz et de Jablonczie, quia fecit sibi dampnum per incendium ignis in Costelczi, hereditate sua. Perdicio domibus, diuersis domesticis rebus pro XL mar. arg. Actor Marzik de Slapanicz, siue Gindrzich de Wydimye, siue solus. Camerarius Milek, terminus sequenti die post Jeronimi. Citatus non astitit, actori datum est pro iure, dedit memoriales. Invenit graciam actoris et beneficii. Anno domini M°CCC°XXV° in octaua Martini Dobrohost viceiudex cum camerario Bohusudone induxerunt

actorem super hereditatem Nicolai in Merunicz et in Jablonczi, quidquid ibi habet, cum agris et qualibet libertate, in iure obtento.)

[1]) non astitit.

136. (Petrus[1] de Suhdola conqueritur super Sdeslaum[2] de Tysmicz, quod fecit sibi dampnum cum suo posse per excussionem in hereditate sua Wikani censuali. Perdicio in equis, pecoribus, diuersis domesticis rebus XL mar. arg. Actor solus ....., camerarius Mikes, terminus sequenti die post Jeronimi. Terminus iurare in octaua beati Galli. Actor non astitit, citatus obtinuit ius, dedit memoriales.)

[1]) non astitit. [2]) negauit.

137. Pauel de Howedlina conqueritur super Sdeslaum[1] de Malessowa, quod quando dampnum fuit sibi factum in Howedlinye per excussionem, et illud dampnum habuit in equis, peccoribus, diuersis domesticis rebus, hoc ipse suscepit et vsus est. Perdicio pro XX marcis arg. Camerarius Mikes, terminus sequenti die post Jeronimi. Citatus non astitit, actori datum est pro iure, dedit memoriales.

[1]) non astitit.

138. Potho de Pordobicz conqueritur super Johannem de Holohlaw, Miroslaum ibidem, quia fecerunt sibi dampnum cum suo posse per excussionem in Holohlau, hereditate sua. Perdicio ordeo et diuersa annona pro C mar. arg..... Camerarius Smil, terminus sequenti die post Jeronimi.

Item idem conqueritur super Milotam et Myerkonem de Czirnoticz, quia fecerunt sibi dampnum per incendium ignis in Holohlau, hereditate sua. Perdicio domibus, diuersis domesticis rebus: quemlibet pro C mar. arg.

Item idem conqueritur super Milotam de Rodowa, quia fecit sibi dampnum cum suo posse in Holohlaw, hereditate sua, recepit sibi captiuos suos. Perdicio C mar. arg.

139. (Neuhlas de Rychan conqueritur super Dostupa de Kirssowicz pro debito V mar. arg., quod tenetur sibi pro censu suo in Czeneczicz. Camerarius Suanek, terminus in octaua Galli.)

140. Prziedslaw de Ludicz conqueritur super Dymitr[1] de Ludicz, quod fecit sibi dampnum cum suo posse furtiue in hereditate sua Ludicyh. Perdicio in equis pro XXX mar. arg. Actor solus, camerarius Mikes, terminus feria II post Epiphaniam. Terminus iurare sequenti die post Purificacionem. Terminus datus cum concordia vel ad idem ius feria V quatuor temporum Quadragesime.

In margine: Feria II post Katherine. [1]) negauit.

141. Prziedbor de Wirbichan conqueritur super Scepan, Sdislaw de Horzessowicz, Jurik ibidem, quod fecerunt sibi dampnum cum suo posse per spolium in via pacis. Perdicio in equis et armis bellicis: quemlibet pro X mar. argenti minus lotone. Actor Hynek de Wirbichan, Jan de Klobuk, siue solus; camerarius Radslaw, terminus sequenti die post Katherine. Camerarius non pronunciauit citacionem super istos.

Item idem conqueritur super Wirchotam de Kladna pro vadio IX marc. arg., quod roborauit se sibi amicabili ordinacione, quod sub dicto vadio debuit sibi dare V fertones argenti pro equo, quem aput ipsum emit — dominica die hoc anno fuerunt[1] tres anni in die Georgii — in Wirbichan in domo sua, et quod non compleuit istud, ideo amisit vadium nominatum. Camerarius idem, terminus idem. Camerarius non pronunciauit citacionem super omnes istos.

In margine: In octaua Galli. [1]) minula.

142. Plichta de Rozczalowicz conqueritur super Leonem de Chrzenowicz, Wilem de Sebestyenicz pro debito fideiussorio quingentarum marcarum argenti talis, quia fideiusserunt pro Cunca de Hnyewcowicz amicabili ordinacione, quia debuit excipere de tabulis terre Pragensis beneficii C mar. arg. dotalicii sui hoc anno feria VI post Viti, hoc non fecit, ideo amisit debitum fideiussorium nominatum. Camerarius Swanek, terminus sequenti die post Jeronimi. Camerarius II Beness, terminus feria VI ante Martini. Actor commisit causam Sdenconi de Semczicz, siue Marzconi de Rozczalowicz. Camerarius III Swanek, terminus feria VI quatuor temporum in Adventu. Terminus datus ad iudicium sabbato quatuor temporum Quadragesime anno domini M°CCC°XIX°. Terminus datus ad idem ius sabbato quatuor temporum Penthecostes. Terminus datus sequenti die post Jeronimi.

143. Potho de Modrzowicz conqueritur super Dyrzislaum de Cziste pro vadio fideiussorio X mar. arg. minus lotone, qui fideiussit ad me pro Hogero de Cziste, cum quo sub dicto vadio amicabili ordinacione habui terminum hoc anno feria VI post Mathei in Mylyczowye, et ibi debuit me euadere gracia vel iure, et ibi in termino existens nec gracia nec iure euasit me, ideo amisit vadium nominatum.... Camerarius Bohusud, terminus sequenti die post Katherine.

Item idem conqueritur super Hogerum de Cziste pro debito fideiussorio X mar. arg. minus lotone, pro quo fideiussi ad Marquardum quondam nominatum de Hradisscye pro promptis denariis concessis. Camerarius idem, terminus idem. Actor astitit vsque ad meridiem monendo pro iure; citati vero venerunt et comparuerunt coram beneficiariis post meridiem. Terminus datus pro isto ad barones sabbato quatuor temporum in Adventu. Inclitus dominus rex Johannes Bohemie mandauit per nunctium suum dominum Leonem, comendatorem tocius terre ordinis cruciferorum de Rzyepin, vt Hogero et Dirzyslao, non obstante alio inpedimento, detur terminus ad idem ius respondere sabbato quatuor temporum in Adventu Pothoni de Modrzowycz.

144. Pessek de Lhotha conqueritur super Tassonem de Brzyezowycye, super Petr de Bassnyewssy pro vadio, quemlibet quinquaginta marcis argenti fideiussorio, quod fideiusserunt pro Luczkone de Trzyebnussyewssy, aput quem emit hereditatem in Clenycy, dimidium quintum laneum, et idem Lucyko sub dicto vadio non debuit eum inpedire in illa hereditate Clenycy. Propterea quod inpediuit eum et intromisit se de illa hereditate Lucyko, ideo amiserunt vadium nominatum. Camerarius Smil, terminus feria secunda post Martini. Camerarius II Ostas, terminus sequenti die post Andree. Camerarius III Smil, terminus sabbato quatuor temporum in Adventu. Petrus recognouit fideiussoriam L mar. argenti. Petrus debet statuere Lucykonem. Terminus feria VI quatuor temporum Quadragesime anno domini M°CCC°XIX°. Luczek suscepit pro trina citacione contra Petrum. Terminus feria VI quatuor temporum Quadragesime. Camerarius datus Radslaus super Tass, ut astet contra actorem ad iudicium feria VI quatuor temporum Quadragesime. Rex mandauit dari terminum Luczkoni et fideiussoribus suis, pro quibus ipse fideiussit, quousque ad quatuor tempora Penthecostes feria VI; nunccius ad tabulas Plichta de Zyrotyn. Actor commisit causam suam Jurziconi patri suo de Ohnisczan, siue Budislao de Kossicz. Leo de Koneczchlumie suscepit pro trina citacione. Terminus feria VI quatuor temporum Penthecostes ad judicium. Luczek recognouit Petro XXX mar. arg. et recepit ad se, et Pessek obtinuit super Petrum de Passnyewssi ius in XX mar. argenti; dedit memoriales. Terminus datus super idem ius sequenti die post Jeronimi. Tass commisit causam Symoni de Prohonicz, siue Johanowi de Trziebnussiewssi. Terminus datus ad idem ius sequenti die post Martyni. Terminus datus feria IIII quatuor temporum in Adventu ad idem ius. Citati non astiterunt, actori datum est pro iure, dedit memoriales. Camerarius datus Martin, ut inveniat graciam actoris et beneficii.

In margine: In octaua Luce.

145. Przyebor de Wirbichan conqueritur super Scepan, Sdyslaum, Jurzik de Horzyessowycz, quod fecerut sibi dampnum cum suo posse per spolium in via pacis. Perdicio in equis et armis bellicis: quemlibet X mar. arg. minus lotone. Actor Hynek de Wyrbichan, siue solus; camerarius Smil; terminus feria secunda post Epiphaniam.

Item idem conqueritur super Pribyslaum de Horzyessowycz, quod quando fuit sibi factum dampnum per spolium in via pacis per Jurzikonem in equis, armis bellicis, hoc ipse suscepit et vsus est. Perdicio X mar. arg. minus lotone. Camerarius idem, terminus idem.

Anno domini M°CCC°XVIII°.

146. Pauel de Tuchomyerzycz, conqueritur super Dyetwin, Pessek, Jan, Waurzynecz de Knyezyewssy, quod adduxerunt super me Petrum de Byelok sine iure cum suo posse, qui rapinam fecit in hereditate mea censuali in Tuchomyerzycz; propterea recepi dampnum a quolibet pro V mar. arg. Camerarius Quyeton, terminus sequenti die post Andree.

In margine: Symonis et Jude.

147. Petrus de Krzessowa conqueritur super Chwalonem de Tecznìwssi, Wyssonem de Dyescirp, Henricum de Krzessicz, Petrum de Zahorzan, Jesconem de Dobcowicz pro uadio, quemlibet X. mar. arg. minus lotone, quia fideiusserunt pro Stanislao de Crzessowa, qui debuit venire ad terminum in Lubyessicz et non venit — preterito anno in octaua Conductus Pasche feria II — et ideo amiserunt vadium nominatum. Camerarius Duchon, terminus sequenti die post Katherine. Terminus datus cum concordia uel ad iudicium sabbato quatuor temporum in Aduentu.

148. Styborius de Drahonicz commisit pueros suos patruelis suis siue filiis fratris sui Rynardo, Przibislao et Tobie cum omnibus bonis suis mobilibus et inmobilibus super fidem eorum. Actum anno domini M°CCC°XXVII sequenti die post Jeronimi.

149. Petr de Tunochod[1] conqueritur super Wyenek de Syebrziny, Sdislaw ibidem, quia fecerunt sibi dampnum cum suo posse furtiue in succisione silue in hereditate sua Syebrzynye. Perdicio: quemlibet XX mar. arg. Camerarius Blasey, terminus sequenti die post Andree. Terminus infirmo iurare feria V quatuor temporum in Adventu.

[1]) infirmus.

150. Petr de Zahorzan conqueritur super Matey[1] de Hosspozyna, Druzek de Postowicz, Ottonem de Hobssowycz, Slavatam, Mutine ibidem, (Macek[2] de Radossyna), Sbynek de Lobcye, quod fecerunt sibi dampnum cum suo posse per spolium in via pacis. Perdicio in equis, vestibus, et in argento: quemlibet pro X mar. arg. Actor Jan de Zahorzan, siue Marzyenye ibidem, siue solus. Camerarius Quieton, terminus feria II post Epiphaniam, terminus datus cum concordia uel ad iudicium feria VI quatuor temporum Quadragesime. Otto, Slawata, Mutynye, Maczek, Sbynek non astiterunt. Terminus monere feria IIII post Conductum Pasche. Terminus datus feria IIII quatuor temporum Penthecostes. Actori datum est pro iure, dedit memoriales. Camerarius datus Knyesziek, ut inueniat graciam actoris et beneficii.

Item idem conqueritur super Nicolaum de Lun, alter[um] Nicolaum de Syrzowycz, quod quando fuit sibi factum dampnum furtiue in hereditate sua in Zahorzan in equis, peccoribus, diuersis domesticis rebus, hoc ipse suscepit et vsus est. Perdicio: quemlibet X mar. arg. minus lotone. Camerarius idem, terminus idem.

Item idem conqueritur super Nicolaum de Striebyewlicz pro simili. Camerarius idem, terminus idem.

(Item idem conqueritur super Wyecek[3] de Myekowycz, Andreas, Zoch, Walenta, Barton, Sczepan, Baress, Mathias, Petr, Witek, Marzek, Jacubecz, Blasias, Sebak, Michal, Pauel de Myekowicz, quia fecerunt sibi dampnum cum suo posse per spolium in via pacis. Perdicio equis et promptis denariis: quemlibet X mar. arg. minus lotone. Actores iidem, camerarius idem, terminus idem.)

In margine: In die Katherine. [1]) non citauit. [2]) Sdislaus et Sudco fecerunt delere. [3]) Citati de Myekowicz invenerunt graciam beneficii.

151. Przibek de Wylkowa conqueritur super Blud[1] de Morassicz siue de Sedlisczek, quia recepit census suos sine iure, argenti et denariorum, cum suo posse in hereditate sua in Budislawi et in Desna dotali obligata, quando ibi habuit. Perdicio LX mar. arg. Actor Petr de Kokowicz, siue Cunrat ibidem, siue solus; camerarius Milek, terminus feria V post Barbare. Terminus iurare feria V quatuor temporum in Aduentu.

Item idem conqueritur super Elizabeth de Morassicz siue de Sedlisczek pro debito LX mar. arg., quod sibi tenetur pro argento concesso.

Item idem conqueritur super Bohuslaum de Desne, Hroznata ibidem pro debito dotalicii fideiussorio, quemlibet LX mar. argenti, quia fideiusserunt ad ipsum pro Bluda de Morassicz, quia idem Blud dotauit dictum argentum post Budislauam de Wylkowa, filiam suam, quando tradidit ipsam sibi et ipse eam duxit sibi in vxorem. Camerarius Milek, terminus feria V post Barbare. Camerarius II Domaslaus, terminus in octaua beati Stephani. Actor commisit causam Budislao de Kossicz, siue Petro de Skochowicz ad omnes causas. Camerarius tercius super Hroznatam Beness, terminus in octaua sancti Jacobi.

[1]) infirmus.

152. Paulus de Mladussowa conqueritur super Benes[1] de Martinicz, Hron ibidem, Troyan[2] de Hrussicz, Bohuchwal de Bynicz, quia fecerunt sibi dampnum cum suo posse per excussionem in Mladussow, hereditate sua. Perdicio equis, peccoribus, diuersis domesticis rebus: quemlibet XXX mar. arg. Actor solus, camerarius Medwied, terminus in octaua Purificacionis. Terminus datus Bohuchwal et Hrononi ad judicium sabbato quatuor temporum Quadragesime. Beness de Martinicz et Troyan de Hrussicz non astiterunt in octaua Purificacionis. Terminus sabbato quatuor temporum Quadragesime monere. Terminus datus Bohuchwal et Hrononi ad judicium sabbato quatuor temporum Quadragesime. Hron stans dixit, quia Beness in Martinic nichil habet.

[1]) non astitit. [2]) non astitit.

153. Petr de Dobrzieczkowa conqeritur super (Sdeslaum[1] de Tysmye), quia fecit sibi dampnum cum suo posse per excussionem in Dobrzieczkowie, hereditate sua. Perdicio equis, pecoribus, diuersis domesticis rebus pro XC mar. arg. Actor Henricus de Krziwewssi, siue Beness de Kowarzowicz, siue solus; camerarius Crziss, terminus in die beati Walentini.

[1]) Sdeslaus invenit graciam beneficii pro omnibus culpis suis anno domini MCCCXX sabbato quatuor temporum Quadragesime.

154. Wilhelmus de Waldek protestatus est coram domino Johanne rege Bohemie et beneficiariis Pragensibus ac baronibus terre, quia dedit et dotauit domine Elizabet vxori sue quingentas marcas argenti super hereditatibus suis Lochowicz ciuitate, Lhota willa, Chlustinie villa cum agris, pratis, siluis, molendinis, jure patronatus ecclesie, et cum qualibet libertate ad ea pertinente, ita tamen, quod si ipsa domina Elizabet preuixerit ipsum dominum Wilhelmum et in viduitate remanserit, tunc ipsas hereditates habere, tenere et possidere debet libere absque omni

inpedimento et sine omni exsolucione vsque ad (finem) vite eius; si vero maritum ducet, tunc quamdiu pueri ipsius Wilhelmi sibi predictas quingentas mar. arg. integraliter non dederint, ipsas hereditates tenere debet, et quam cito sibi eas dederint, ipse hereditates statim ad eos libere deuoluentur. Et eciam ipsa domina Elizabet predictam dotem suam et possessionem predictarum hereditatum suarum dotalium, et omnia jura sua potest donare, vendere, obligare, cui voluerit, et transferre, in quem voluerit, per omnia eo jure, vt ad eam pertinet, vt superius est expressum.

155. (Przibram de Brzezowe conqueritur [super] Wessel de Vmonina, Bunonem ibidem, quod tenent hereditatem meam sine iure in Brzezowey, III curias rusticorum cum agris et qualibet libertate ad ipsam pertinente, ad quam hereditatem melius ius habeo, quam ipsi, post patrem meum Henricum quondam de Brzezowe. Camerarius Beness, terminus in octaua Valentini. Camerarius II Medwied, terminus feria IIII post Conductum Pasche. Camerarius III Beness, terminus feria VI post Stanyzlai. Citati concordauerunt cum actore, invenerunt graciam beneficii.)

Item idem conqueritur super Marquardum[1] de Chuatliny siue Kamenicye pro debito fideiussorio XXXX mar. arg., quod fidciussi pro eo ad Bunonem de Sbyleyoua pro promptis denariis concessis. Camerarius idem, terminus idem. Camerarius II Medwed, terminus feria IIII post Conductum Pasche. Camerarius III Beness, terminus feria VI post Stanislai. Citatus non astitit, terminus monere sabbato quatuor temporum Penthecostes. Citatus non astitit, actori datum est pro iure, dedit memoriales. Anno domini M°CCCXIX° coram Alberto de Lubyessicz camerario, Vlrico de Rziczano judice, Johanne notario, ceterisque Pragensibus beneficiariis. Camerarius Swatoch fuit in monicione anno domini M°CCC°XXXII° sequenti die post Jeronimi, inposuit vmluwam.

[1]) non astitit.

Actum anno domini M°CCC°XVIII° tempore domini Karuli, notarii terre.

156. (Vitus de Slopessicz conqueritur super Hogerum de Dobrziczan pro uadio X mar. arg. minus lotone, quia roborauit se sibi per amicabilem ordinacionem, quia debuit sibi dare marcam argenti in die beati Georgii die dominico hoc anno in Dobrziczas, hoc non compleuit, ideo tenetur vadium nominatum. Camerarius Wanek, terminus in octaua Assumpcionis Marie.)

Beneda de Slopessicz conqueritur super eundem pro simili vadio. Camerarius idem, terminus idem.

In margine: Sequenti die post Jacobi.

157. Vlricus de Gyenissowicz conqueritur super Cstibor[1] de Kozleho, quia quando Mikess nulliunde recepit sibi dextrarium per rapinam in Gyenissowicz, hereditate sua, illum ipse suscepit et vsus est pro LX mar. arg. Camerarius Nicolaus, terminus in vigilia Assumpcionis Marie. Terminus datus ad iudicium in octaua Assumpcionis Marie. Terminus datus ad judicium sequenti die post Jeronimi. Actor commisit causam Obradecz de Kvnycz, terminus iurare in octaua beati Galli.

[1]) negauit.

158. (Woyslaua[1] et Katherina de Lubochowa conqueruntur super Ottonem de Lubochowa, quia intromisit se et tenet sine iure hereditatem suam in Lubochowie, curiam arature et duas curias rusticorum cum agris et qualibet libertate ad ipsam pertinente, ad quam hereditatem habent melius ius quam ipse post patrem suum Albertum, matrem suam quondam Elizabeth de Lubiechowa. Camerarius Bartus, terminus sequenti die post Jacobi. Actrices commiserunt causam Gyndrzich de Melnika, Mathie ibidem, camerarius II Radslaus, terminus in octaua Assumpcionis

Marie. Camerarius III Mikess, terminus sequenti die post Jeronimi. Otto respondit coram judicio ad querimoniam dicens, quod emit hereditatem aput patrem actorum (sic), et non dixit quantitatem pecunie, pro qua emit. Woyslaua' et Katherina rogauit querere judicem a baronibus, vtrum ius obtinuisset, quod Otto non nominauit nec disbrigatorem hereditatis, nec annos, in quibus sine inpedimento tenuisset hereditatem. Terminus monere sabbato quatuor temporum in Adventu. Terminus datus ad barones sabbato quatuor temporum Quadragesime. Terminus datus sabbato quatuor temporum Penthecostes. Citatus non astitit, actricibus datum est pro iure, dederunt memoriales. Anno domini M°CCCXIX° coram Alberto de Lubyessicz camerario, Vlrico de Rziczano judice, Johanne notario, ceterisque Pragensibus beneficiariis. Sudek wicecamerarius cum camerario Przibek induxit Woyslawam et Katherinam super hereditates, super quas suum ius obtinuerunt, anno domini M°CCC°XIX° proxima IIII feria post Wenczeslay. Woyslaua et Katherina dederunt Sofcze, sorori sue, equalem partem in hereditatibus obtentis. Concordauerunt actrices cum citato, invenerunt graciam beneficii.)

[1]) Concordauerunt ita, quod Otto de Lubiechowa remaneat circa hereditates.

159. Vlricus de Sebyerzowa conqueritur super Vlricum de Zarzieczie, Henricum ibidem, Kuness ibidem, quia fecerunt sibi dampnum cum suo posse per excussionem in Lhotie, hereditate sua. Perdicio equis, peccoribus, diuersis domesticis rebus: quemlibet X mar. arg. minus lotone. Actor Bohuslaus de Osne, sine solus. Camerarius Witek, terminus sequenti die post Bartholomei. Camerarius non citauit ad eundem terminum. Camerarius Andreas, terminus sequenti die post Jeronimi. Beřkovský

Item idem conqueritur super Hroznatam de Krzessin, quia fecit sibi dampnum furtiue cum suo posse in hereditate sua Syebyerzow. Perdicio equo pro XL mar. arg. Actores iidem, camerarius idem, terminus idem.

In margine: (Inposicio facta in vigilia Marie Magdalene); sequenti die post Assumpcionis Marie.

160. Wychna de Welencze conqueritur super Martinum de Byerzkowicz, Jarosium ibidem pro debito, quemlibet X mar. arg. minus lotone, quod sibi tenentur pro hereditate Byerzkowsku dotali empta, [quam] non persoluerunt. Camerarius Smil, terminus sequenti die post Natiuitatem Marie.

Prziedbor de Welencze conqueritur super eosdem pro simili debito. Camerarius idem, terminus idem.

161. Adam de Mirzek protestatus est coram Pragensibus beneficiariis, quod dedit et dare potuit pro remedio anime sue et suorum predecessorum hereditatem suam in Mirzek, curiam arature et curiam rusticalem cum tribus subsidibus et totum, quidquid ibi habuit, cum agris, pratis, siluis, riuis, aquis, ortis, pomeriis et cum qualibet libertate ad ea pertinente domui sancti Benedicti in Praga et toti conuentui ibidem ordinis fratrum cruciferorum de domo Deutunica, et toti eidem ordini, et hereditarie condescendit, et domina..... vxor ipsius Ade protestata est ibidem, quod nullam dotem habet in predicta hereditate, nec aliquod ius ad eandem, et si quam dotem ibidem habuit, eidem et omni juri in totum renunciauit. Actum anno domini M°CCCXXXIIII° sabbato quatuor temporum in Aduentu.

162. Wyssata de Skrissowa conqueritur super Jan de Syebyerzowa, Jan alterum, Witek ibidem, Medwied ibidem, Marquard ibidem, Prziemil ibidem, Cunrat ibidem, Cunrat alterum, Heynreych ibidem, Nicolaus, Henricum alterum nulliunde, quia fecerunt sibi dampnum per incendium ignis in Skrissow, hereditate sua. Perdicio domibus, diuersis domesticis rebus: quemlibet

X mar. arg. minus lotone. Actor Henricus de Zihbach (?), siue solus. Camerarius Medwied, terminus sequenti die post Jeronimi.

In margine: In vigilia Bartholomei.

163. Vlricus de Bossowicz conqueritur super Czenek[1] de Hradenyna, Lutobor[2] ibidem, quia fecerunt sibi dampnum cum suo posse per excussionem in Przieboziech, in hereditate sua dotali obligata. Perdicio equis, diuersis domesticis rebus: quemlibet XXX mar. arg. Actor Budislaus de Bossowicz, siue Troian ibidem, siue solus. Camerarius Blasei, terminus sequenti die post Jeronimi. Anno domini M^{o}CCC^{o}XIX° in octaua Epiphanie Jacobus vicenotarius cum camerario Miczek induxit actorem super hereditatem Lutoborii, Sbislai, Michaelis super curiam arature in Hradenyn cum agris et quidquid ibi habent in iure obtento. Eodem die et anno induxit actorem super hereditatem Henrici in Planan in iure obtento.

Item idem conqueritur super Sbislaum[3] de Hradenyna, Henricum[4] ibidem siue de Plana siue de Radymecz, quia fecerunt sibi dampnum per incendium ignis in hereditate sua dotali obligata in Przieboziech. Perdicio domibus, diuersis domesticis rebus: quemlibet LXX mar. arg. Actores iidem, camerarius idem, terminus idem. Terminus infirmis iurare in octaua Galli. Lutobor, Sbislaus, Henricus, Michael non astiterunt contra actorem, Vlrico datum est pro iure, dedit memoriales anno domini M^{o}CCC^{o}XVIII° in octaua beati Galli. Camerarius datus Bohusud, vt inveniant graciam actoris et beneficii.

Item idem conqueritur super Luderz[5] de Chwatlyni pro simili dampno. Actor absoluit Luderium.

Item idem conqueritur super Michal[6] de Hradenyna, quia fecit sibi dampnum cum suo posse sine iure, quia fugauit homines ipsius de hereditate sua dotali obligata in Przieboziech et desolauit; propterea habet dampnum in censu argenteo et denariis pro XXX mar. arg. Actores iidem, camerarius idem, terminus idem. Terminus monere in octaua beati Galli de illis, qui non astiterunt.

Item idem conqueritur super Sweslauam[7] de Hradenyna, quia quando Czenek et Lutobor fecerunt sibi dampnum cum suo posse per excussionem in Przieboz, hereditate sua dotali obligata, hoc ipsa suscepit et vsa est equis et peccoribus pro X mar. arg. Camerarius idem, terminus idem.

1) non citauit. 2) infirmus. 3) infirmus. 4) non astitit. 5) infirmus. 6) non astitit. 7) non citauit.

Anno domini M^{o}CCC^{o}XVIII°.

164. Wyeczek de Wykowicz conqueritur super Thomam de Semczicz pro vadio fideiussorio L mar. arg., quia fideiussit pro Wsseslao de Peczicz, quia non debuit [eum] inpedire in hereditate sua innata in Cstiemyerzicz, quamdiu viueret, ibidem ipsum inpediuit, quia intromisit se de dicta hereditate et tenet sine iure, ideo amisit vadium fideiussorium nominatum. Camerarius Milek, terminus sequenti die post Egidii.

Item idem conqueritur super Lutoldum de Zlunicz pro simili vadio. Camerarius idem, terminus idem.

Item idem conqueritur super Jessek[1] de Wykowicz, quia conscendit[2] sibi municionem suam in hereditate sua cum suo posse. Perdicio argento, denariis pro XXX mar. arg. Actor Bartos de Wykowicz, siue solus, camerarius idem, terminus sequenti die post Egidii. Actor astitit et citati non astiterunt, terminus monere sequenti die post Crucis. Terminus datus monere sequenti die post Jeronimi.

Item idem conqueritur super Sdenek[3] de Wykowicz, quia fecit sibi dampnum cum suo posse per spolium in via pacis. Perdicio equis pro XX mar. arg. Actor Crzisek de Wykowicz, siue

solus. Camerarius idem, terminus sequenti die post Egidii. Jessek et Sdenek non astiterunt, actori datum est pro iure, dedit memoriales.

In margine: In octaua Jacobi. [1]) non astitit. [2]) zlezl. [3]) non astitit.

165. Woyta de Cziechowicz conqueritur super (Nicolaum [1] de Cziechowicz), quia fecit sibi dampnum cum suo posse furtiue in hereditate sua Cziechowicz. Perdicio tritico, siligine pro X mar. arg. minus lotone. Actor solus, camerarius Medwied, terminus sequenti die post Egidii. Terminus datus ad iudicium sequenti die post Crucis.

Item idem conqueritur super (Wilhelmum [2] de Dlazkowicz), quia fecit sibi dampnum furtiue cum suo posse in Dlazkowicz, hereditate sua. Perdicio tritico, siligine pro X mar. arg. minus lotone. Camerarius idem, terminus idem. Terminus iurare fer. IIII post Jeronimi.

In margine: In octaua Jacobi. [1]) negauit. [2]) negauit. Citati invenerunt graciam beneficii.

166. Wyeczemil de Quicze conqueritur super Radosta de Trziebyzie, Witek, Laurencium, Michal, Sich, Dywiss, Przibislau, Martinum de Trziebyzie, quia fecerunt sibi dampnum furtiue cum suo posse in subtraccione silue in Dobre, que fuerat educta. Perdicio: quemlibet V mar. arg. Actor solus, camerarius Sdislaus, terminus sequenti die post Egidii.

Item idem conqueritur super (Dobrohost) de Blahoticz siue de Weltyez pro uadio X mar. arg. minus lotone, quia amicabili ordinacione fuit deductum ab officio Pragensi, extunc non debuit monere de iure, propterea quia monuit pro jure, ideo amisit vadium nominatum. Camerarius idem, terminus idem, terminus datus ad iudicium sequenti die post Jeronimi.

In margine: Sequenti die post Jacobi. Dobrohost invenit graciam beneficii pro se ipso.

167. Wylczek de Nouosedel conqueritur super Sdislaum de Wissina, quia intromisit se et tenet sine iure hereditatem suam in Vissin, IIII curias rusticorum et curiam arature ibidem, in Nouosedl curiam rustici cum agris et qualibet libertate ad ipsam pertinente, ad quam hereditatem habet melius ius quam ipse post Thyemam patrem suum quondam de Wyssina. Camerarius Sdenek, terminus in vigilia Assumpcionis Marie. Actor commisit causam Cstiborio de Nouosedl siue Radim de Sczeradicz. Camerarius II Hodislaus, terminus sequenti die post Egidii. Camerarius III Sdeslau, terminus sequenti die post Jeronimi. Terminus datus ad judicium feria VI quatuor temporum in Aduentu. Terminus datus cum concordia ad idem ius fer. VI quatuor temporum Quadragesime anno domini M°CCC°XIX°. Terminus datus feria VI quatuor temporum Penthecostes. Wlczek recepit camerarium Sdeslaum ad preuidendam hereditatem in Wyssynye, et Sdislaus recepit camerarium Hodislau, qui debent esse in hereditate in octaua Natiuitatis Marie et redire cum nunccis sequenti die post Jeronimi. Terminus datus ad idem ius sequenti die post Martini. Terminus datus ad concordiam uel ad idem ius IIII fer. quatuor temporum in Aduentu. Actor debuit testes inponere contra citatos, sicut sibi fuit per beneficiarios inuentum, et non comparuit; citati cum testibus steterunt, ideo amisit ius suum IIII feria quatuor temporum in Aduentu. Sdislaus obtinuit, dedit memoriales. Coram Alberto, judice Vlrico, Joanne notario, ceterisque Pragensibus beneficiariis.

168. Wylem de Wozicz conqueritur super Jaroslaum [1] de Kuta, quod fecit sibi dampnum cum suo posse expiscando sibi piscinam in hereditate sua Wozicz. Perdicio in luceis et diuersis piscibus pro L mar. arg. Camerarius Mikes, actor Wanek de Janowa, siue Barta de Janowa, siue solus, terminus sequenti die post Jeronimi. Terminus infirmo in octaua Galli iurare. Citatus non astitit, actori datum est pro iure, dedit memoriales. Camerarius datus Beness, vt inveniat graciam actoris et beneficii.

In margine: Dominico die post Bartholomei. [1]) infirmus; non astitit.

169. (Wbyssek de Kamenycze) conqueritur super Cziecz de Kamenycze, Elyzabeth ibidem pro uadio, quemlibet X mar. arg. minus lotone, quia roborauit se sibi per amicabilem ordinacionem sub dicto vadio, quod Johannis hereditatem in Kamenicz non debuit obligare nemini sine scitu suo, propterea quod dictam hereditatem obligauit, ideo amisit vadium nominatum.

Item idem conqueritur super Woyslaum[1] de Kamenicze, quia quando occurrit sibi in via pacis, dedit sibi XXX plagas liuidas. Camerarius Hodislaus, terminus sabbato quatuor temporum ante Michaelis.

In margine: In octaua Assumpcionis. [1]) non astitit.

170. (Wichna de Welencze conqueritur super Martinum de Zbiercowicz pro debito X mar. arg. minus lotone tali, quia tenetur sibi pro hereditate dotali sua Zbiercowicz, quam emit circa ipsam et non persoluit. Camerarius Mikes, terminus sequenti die post Jeronimi.

Item idem conqueritur super Jarossium de Zbyercowicz pro simili. Camerarius idem, terminus idem.

Przedbor de Welencze conqueritur super eosdem pro simili. Camerarius idem, terminus idem.)

In margine: Sequenti die post Natiuitatem Marie.

Anno domini M°CCC°XVIII°.

171. Wilem de Woziczie conqueritur super Benessium[1] de Chusnika, quia fecit sibi dampnum cum suo posse per spolium in via pacis. Perdicio equis et promptis denariis pro LX marcis arg. Actor Wanek de Pnowa, siue Jacub ibidem, siue solus; camerarius Mikess, terminus sequenti die post Laurencii. Terminus monere sequenti die post Jeronimi. Terminus monere feria II post Martini. Terminus monere sabbato quatuor temporum in Adventu. Actori datum est pro iure, dedit memoriales.

Item idem conqueritur super Rzym de Dyedicz et de Kladorub et de Zahradky pro vadio CCC mar. arg. talis, quia amicabili ordinacione roborauit se sibi et sub dicto vadio, quia debuit sibi ponere fideiussores in Woziczi — hoc anno feria IIII post Natiuitatem Marie transacti sunt tres anni — in CCC mar. arg., quia non debuit esse super dampnum suum cum hominibus suis, et quia non posuit sibi fideiussores, ideo amisit vadium nominatum. Camerarius Mikess, terminus sequenti die post Laurencii. Camerarius II Witek, terminus sequenti die post Egidii. Actor commisit causam Johanni de Tuchomerzicz, siue Jacobo de Janowa; camerarius III Mikess, terminus sequenti die post Jeronimi. Terminus datus cum concordia uel ad iudicium sabbato quatuor temporum in Adventu. Terminus datus cum concordia uel ad iudicium sabbato quatuor temporum Quadragesime anno domini M°CCC°XIX°.

In margine: Vilhelmus tenetur memoriales. [1]) non astitit.

172. Waczlau de Petrowicz conqueritur super Pessek,[1] Martin[2] de Trzietozeli, Chwalata[3] de Wgezda, Batyna de Brziezy, Sdislaum de Kalowicz, Sbislaum de Borku, quia fecerunt sibi dampnum cum suo posse per excussionem in Petrowie, hereditate sua censuali. Perdicio auro et promptis denariis: quemlibet pro L mar. arg. Actor Philippus de Podskale, siue Gindrzich de Straneho, siue solus; camerarius Benes, terminus sequenti die post Jeronimi. Terminus iurare infirmis in octaua Galli.

Item idem conqueritur super Jaross de Trzietozeli, quia quando fecerunt sibi dampnum per excussionem in Petrowie, hereditate sua censuali, hoc ipse suscepit et vsus est pro XXX mar. arg. Camerarius idem, terminus idem.

[1]) infirmus. [2]) infirmus. [3]) negauit.

173. Vlricus de Zlenicz conqueritur super Cstibor de Kozleho, quia fecit sibi dampnum cum suo posse per excussionem in Kvtiech, hereditate sua obligata. Perdicio equis, pecoribus, diuersis domesticis rebus pro C mar. arg. Actor solus, camerarius Nicolaus, terminus feria II post Martini. Terminus datus de mandato regis sabbato quatuor temporum in Aduentu; nuncius ad tabulas Andreas filius Vlrici de Rziczano.

Weygel de Kvta conqueritur super eundem pro simili. Actor solus.

Tyrman de Kvta conqueritur super eunden pro simili. Actor solus.

174. Wilhelmus de Strakonycz conqueritur super Vlricum de Boru et de Zynkow pro debito fideiussorio quingentarum marcarum argenti talis, quia excepit eum fideiussorie de captiuitate aput Sezemam de Hradka et soluit pro eo promptos denarios. Camerarius Blasei, terminus in octaua Assumpcionis Marie. Terminus datus cum concordia vel ad judicium sabbato quatuor temporum in Adventu. Actor commisit causam Czadkony de Svdomyerzi, siue Bassek de Czeknye; Vlricus commisit causam Jan Tystye, siue Milote de Lub ad omnes causas.

175. Wit[1] de Slaneho conqueritur super Hedwicam de Hobsowicz pro debito XX strichonum siliginis, quas sibi concessit et sibi non reddidit. Camerarius Ratibor, terminus feria secunda post Martini.

Item idem conqueritur super Miloslaum de Slatini, quia fecit sibi dampnum cum suo posse furtiue in Slatyny, hereditate sua. Perdicio tritico pro XXX mar. arg. Actor solus, camerarius idem, terminus idem. Terminus iurare feria V quatuor temporum in Adventu. Miloslaus astitit contra actorem. Terminus cum Miloslao ad idem ius feria quarta quatuor temporum Quadragesime anno domini MCCCXIX°.

[1]) infirmus.

Anno domini M°CCC°XVIII°.

176. Wratislawa de Dywicz conqueritur super Hawel de Cralowicz pro vadio X mar. arg. minus lotone talis, quod quidquid habuimus inter nos locucionis, hoc compromisimus super arbitrum Bochuslaum de Cralowicz, quidquid mandaret ipsis, debent ratum tenere. Extunc dedit vtrique parti terminum feria sexta in Natiuitate sancte Marie hoc anno in Cralowicz, tunc idem Hauel noluit audire arbitrium, ideo amisit vadium nominatum. Camerarius Sdenek, terminus in die beati Galli. Wratislawa commisit causam Oness de Diuicz, terminus datus ad iudicium feria secunda post Martini.

Item eadem conqueritur super Woytieh de Cralowicz, Lupolt, Prosimir ibidem, Pribislaum de Wsse[s]tud pro debito fideiussorio, quemlibet X mar. arg. minus lotone dotalis argenti, quia fideiusserunt pro Bechlino quondam de Cralowicz, quod idem dotauit sibi dictum argentum, quando duxit eam sibi in vxorem. Camerarius idem, terminus idem.

177. (Wanek) de Kamenicze conqueritur super Ossel, Pribecz, Jakub de Kamenicze, quod fecerunt sibi dampnum cum suo posse furtiue in hereditate sua Kamenicze. Perdicio in graminibus: quemlibet V mar. arg. Actor solus, camerarius Witek, terminus sequenti die post Galli. Actor invenit graciam beneficii pro se ipso.

Item idem conqueritur super Jan, Lucus de Kamenicze pro simili. Perdicio in siligine; actor idem, camerarius idem, terminus idem.

(Item idem) conqueritur super Petrum et Paulum de Kamenicze pro simili; perdicio in humulo et ouochu.

(Item idem) conqueritur super Marzicz, Woyslaw, Symon de Zwissina pro simili; perdicio in diuersa annona. Actor ad omnia idem. Camerarius idem, terminus idem.

(Item idem) conqueritur super Swatam de Kamenicze pro debito III mar. arg., quod sibi tenetur pro promptis denariis concessis. Camerarius ad omnia vnus, terminus idem.

Anno domini M°CCC°XVIII°.

178. Wanek de Basczie conqueritur super Sdenkam de Rostok, Jessek ibidem pro debito, quemlibet X mar. arg. minus lotone, quod sibi tenentur pro promptis denariis concessis. Camerarius Jacub, terminus in octaua Galli.

179. Valentinus de Kamenicye conqueritur super Woyslauam[1] de Pcherz, super (Wyeczkam[2]) ibidem pro debito, quamlibet X mar. arg. minus lotone, quod sibi tenentur pro promptis denariis concessis. Camerarius Sudek, terminus sequenti die post Katherine.

Item idem conqueritur super (Sudek[3] de Pchzer,) quod fecit sibi dampnum cum suo posse per excussionem in Kamenicye, hereditate sua. Perdicio in equis, pecoribus, diuersis domesticis rebus [pro] X mar. arg. minus lotone. Actor Franek de Kamenicye siue solus, camerarius idem, terminus idem.

In margine: In octaua Galli. [1]) invenit graciam beneficii pro se ipsa. [2]) mortua. [3]) invenit graciam beneficii pro se ipso.

180. Wilem de Woziczie conqueritur super Jaroslaum de Kuta siue de Stanimirzicz siue de Nahorzan, quod fecit sibi dampnum cum suo posse per rapinam in Janowye, hereditate sua. Perdicio in equis, pecoribus, diuersis domesticis rebus pro quingentis mar. arg. Actor Jacub de Janowa, siue Bartha ibidem, siue solus; camerarius Beness, terminus sequenti die post Andree. Jaroslaus non astitit, terminus monere sabbato quatuor temporum in Adventu. Terminus datus monere feria IIII post octauam Johannis Baptiste. Terminus datus monere sequenti die post Jeronimi.

Anno domini M°CCC°XVIII°.

181. Wyecemil de Ozorowicz conqueritur super Maczek[1] de Mirwiczie, quod fecit sibi dampnum cum suo posse per excussionem in Ozorowicz, hereditate sua. Perdicio in equis, pecoribus, diuersis domesticis rebus pro L mar. arg. Actor solus, camerarius Hauel, terminus feria II post Martini. Terminus feria quinta quatuor temporum in Adwentu. Testes ducit Stibor de Sudymirzicz contra Wycemil de Ozorowycz et dicit, quod in hereditate Maczek de Mirwice habet obligata[s] sibi X mar. arg. minus lotone: Huk de Drahcowa, Albertus de Chwoyna, Radslaw de Pnyetluk. Actor Wycemil wlt contentari de suis testibus. Terminus feria V quatuor temporum in Adwentu. Wyecemil non astitit ad recipiendum testes Cstiborii. Cstiborius dedit super eo memoriales.

[1]) infirmus.

182. Vylem de Dlaskowycz conqueritur super Voytham, Cubatam de Cyeczkowycz pro vadio, quemlibet LX mar. arg.

Nycolaus et Franciscus de .... conqueruntur super eosdem pro simili. Camerarius Witek, terminus feria II post Martini.

In margine: In die Luce.

183. (Waltherus[1] de Hobssowycz conqueritur super Nyetkam[2] de Wgessd sub Petrino siue de Hwhy, quod fecit sibi dampnum cum suo posse sine iure recipiendo census suos argenti et denariorum in hereditate sua Lessas obligata, quando ibi habuit. Perdicio X mar. arg. minus lotone. Actor Hwalek de Hobssowycz, siue Hawel de Zyecrowycz, siue solus. Camerarius Ratibor.

Terminus feria II post Martini. Terminus datus cum concordia uel ad iudicium feria VI quatuor temporum in Aduentu. Actor commisit causam Jaroslao de Gyeczsowicz.)

[1]) invenit graciam beneficii. [2]) Nyetka invenit graciam beneficii pro se ipsa.

Anno domini M°CCC°XVIII°.

184. Wyecemil molendinator Podclobassycy conqueritur super Wratislawam de Squirnowa siue Hrzyezyela pro debito X mar. minus lotone, quod concessit sibi et marito suo Strziezimiro quondam de Waurzincye, et illud sibi non persoluerunt. Camerarius Medwed, terminus feria IIII quatuor temporum in Adventu.

Item idem conqueritur super Crale de Squirnowa siue de Hrzizyela pro simili. Camerarius idem, terminus idem.

185. Wylem de Wozycye conqueritur super Sdeslaum de Blanycye, quod fecit sibi dampnum cum suo posse per rapinam in Wozycye, hereditate sua. Perdicio in equis, pecoribus, diuersis domesticis rebus pro L mar. arg. Actor Bartha de Janowa, Jacub ibidem, siue solus; camerarius Mikes, terminus feria II post Martini. Terminus sabbato quatuor temporum in Adventu ad judicium omnibus istis actoribus cum Sdeslao. Terminus datus cum concordia vel ad idem ius sabbato quatuor temporum Quadragesime anno domini M°CCC°XIX°.

Welislaw de Wozycye conqueritur super eundem pro simili. Actores iidem, camerarius idem, terminus idem.

Scepan de Wstoyowa conqueritur super eundem pro simili. Actor idem, camerarius idem, terminus idem.

Anno domini M°CCC°XVIII°.

186. Vlricus [1] de Slywna conqueritur super Vlricum [2] de Lucowa siue de Brascowa, Bochuslaum [3] de Wylcye, alter Bochuslaw [4] de Drzyenye, Albertum [5] de Brascowa, quia fecerunt sibi dampnum cum suo posse per rapinam in Sliwna, hereditate sua. Perdicio in equis, pecoribus, diuersis domesticis rebus: quemlibet pro C mar. arg. Actor Mikes de Sliwna, siue Sulek de Drziss, siue solus. Camerarius Radslaw, terminus sequenti die post Andree. Terminus iurare feria V quatuor temporum in Adventu. Terminus monere fer. IIII quatuor temporum in Aduentu; Bohuslao ad iudicium feria IIII quatuor temporum in Aduentu. Terminus datus cum duobus Bochuslais cum concordia vel ad idem ius feria II post Epiphaniam. Actor obtinuit ius super Vlricum, dedit memoriales. Camerarius datus Medwied, ut Vlricus inveniat graciam actoris et beneficii. Terminus datus Bohuslao de Wylczieho cum concordia sabbato quatuor temporum Quadragesime. Terminus datus feria IIII post Conductum Pasche monere super Bohuslaum. Terminus monere sabbato quatuor temporum Penthecostes. Bohuslaus non astitit, actori datum est pro iure, dedit memoriales anno domini M°CCCXIX. Camerarius datus Przibek super Bohuslaum de Wlczieho, vt inveniat graciam actoris et beneficii.

Item idem conqueritur super Jan [6] de Przieboy pro debito X mar. arg. minus lotone, quod tenetur sibi pro pecoribus, que dedit sibi seruare et illa non reddidit sibi, et illa valuerunt eosdem denarios. Camerarius idem, terminus idem, terminus iurare feria V quatuor temporum in Aduentu. Terminus infirmo iurare feria II post Epiphaniam.

In margine: Feria secunda post Symonis et Jude. Anno domini M°CCCXXIII Sdislaus viceiudex cum camerario Smil induxerunt actorem super hereditatem citati in Lucow, quidquid ibi habet, et Brascow, quidquid ibi habet, in iure obtento, in vigilia sancti Viti. [1]) Vlricus de Sliwna invenit graciam beneficii preter vadiorum, si habet, pro omnibus culpis suis, quas habuit vsque hoc tempus, anno domini MCCCXXIIII in octaua Purificacionis. [2]) non astitit; absolutus et invenit graciam beneficii. [3]) non astitit. [4]) infirmus. [5]) non citauit. [6]) infirmus; infirmus.

187. Vlricus de Bossulecz conqueritur super Czenek [1] de Hradenyna, quia fecit sibi dampnum cum suo posse per excussionem in Prziebozi, hereditate sua obligata et dotali. Perdicio peccoribus, diuersis domesticis rebus pro LX mar. arg. Actor Budislaus de Bossowicz, siue Troian ibidem, siue solus; camerarius Bohusud, terminus sequenti die post Katherine. Terminus monere feria VI quatuor temporum in Adventu. Actor obtinuit ius super citatos, dedit memoriales. Rex mandauit per dominum Karulum notarium, quod obtentum ius super Czenek non debet habere vigorem.

Item idem conqueritur super Sweslauam [2] de Hradenyna, quia quando Czenek et Lutobor de Hradenyn fecerunt sibi dampnum cum suo posse per excussionem in Prziebozi, hereditate sua obligata dotali, hoc ipsa suscepit et vsa est peccoribus, diuersis domesticis rebus pro L mar. arg. Camerarius idem, terminus idem. Actor commisit causam Woyslao, siue Michaeli de Bossow.

1) non astitit. 2) non astitit.

Anno domini M°CCC°XVIII°.

188. Wirchota de Kladna conqueritur super Hermannum [1] de Kyssicz, quia recepit census suos sine iure cum suo posse argenti et denariorum in hereditate sua in Kladne pro XC mar. argenti. Actor solus, terminus iurare feria V quatuor temporum in Aduentu. Terminus cum Hermanno cum concordia ad idem ius feria V quatuor temporum Quadragesime. Hermannus, Kladen et Sdenco invenerunt graciam beneficii.)

Item idem conqueritur super (Kladen de Kladna, Sdenconem de Kacziczie) pro debito fideiussorio, quemlibet L mar. arg., quia fideiusserunt pro Hermanno de Kyssicz, quia habui cum eodem terminum — hoc anno post Assumpcionem Marie feria VI duo anno transacti — propterea quia in dicto termino non astitit, ideo amisit vadium nominatum. Camerarius Milek, terminus feria II post Martini. Camerarius II Czaston, terminus sequenti die post Andree. Camerarius III Medwied, terminus sabbato quatuor temporum in Adventu. Terminus datus cum concordia vel ad idem ius feria VI quatuor temporum Quadragesime anno domini M°CCC°XIX°.

In margine: Citati invenerunt graciam beneficii; Wrchota non invenit graciam. 1) infirmus.

189. (Wanek [1] de Kladna) conqueritur super Slauibor [2] de Kladna, Anthonis de Swyrczowicz, Crassek ibidem, Duchon, Maczek, Wanek, Wachek, Marzik de Kladna, quia fecerunt sibi dampnum furtiue cum suo posse in hereditate sua in Kladne, quando ibi habuit. Perdicio tritico, siligine, diuersa annona: super Slauibor X mar. arg., alios quemlibet II mar. arg. Actor solus, camerarius Milek, terminus feria VI post Martini. Terminus iurare feria V quatuor temporum in Adventu. Terminus datus aliis ad iudicium feria IIII quatuor temporum in Aduentu. Terminus datus cum concordia vel ad idem ius feria V quatuor temporum Quadragesime anno domini M°CCC°XIX°.

1) Wanek invenit graciam beneficii pro se ipso. 2) negauit.

190. Woytyech de Cralowicz conqueritur super Oness de Dywicz, Jurzik ibidem, Wratislauam ibidem pro uadio, quemlibet X mar. argenti minus lotone, quia roborauerunt se sibi per amicabilem ordinacionem, sub dicto vadio debuerunt pro ipso soluere censum Gallo de Cralowicz hoc anno feria V in die beati Wenceslai, hoc non compleuerunt, ideo amiserunt vadium nominatum.

Prossimir de Cralowicz conqueritur super eosdem pro simili vadio.

Lupolt de Cralowicz conqueritur super eosdem pro simili vadio. Camerarius Sdeslaus, terminus fer. IIII quatuor temporum in Adventu.

191. Wessel de Zalessie conqueritur super Hermaunum de Myrdicz, Cstibor' ibidem, quia fecerunt sibi dampnum cum suo posse per rapinam in Zalessy, hereditate sua. Perdicio equis, peccoribus, diuersis domesticis rebus: quemlibet XXX mar. arg. Actor solus, camerarius Nycolaus, terminus sabbato quatuor temporum in Adventu.

192. Wysye de Dyehrirp conqueritur supur Prziedbora de Solan, Anthonium de Zhirnosiek, Nicolaum ibidem, quia fecerunt sibi dampnum per incendium ignis in Gyenczicz, hereditate sua. Perdicio domibus, diuersis domesticis rebus: quemlibet LX mar. arg. Actor Jacobus de Dyechriper siue solus, camerarius Duchon, terminus sequenti die post Katherine. Terminus datus cum concordia uel ad iudicium sabbato quatuor temporum in Adventu.

193. Wilhelmus de Wozicze conqueritur super Vlricum de Sebyerzowa pro uadio fideiussorio XXV mar. arg. talis, quia fideiussit pro Przibislao de Trzimyna siue de Selnberk, et idem Przibislaus sub dicto vadio debuit sibi Prage ad tabulas terre inponere hereditatem Paulowhoru hereditarie — sabbato ante Michaelis quatuor temporum hoc anno transacti X anni — et quia sibi non compleuit, ideo amisit vadium nominatum. Camerarius Beness, terminus sequenti die post Andree. Camerarius II Blasei, terminus sabbato quatuor temporum in Aduentu.

Item idem conqueritur super Ottonem de Lutkowa pro simili vadio L mar. arg.

Item idem conqueritur super Hynek de Wlassimie pro simili vadio XXV mar. arg.

Camerarius primus Blasias, terminus sabbato quatuor temporum in Aduentu. Camerarius II Crux, terminus sequenti die post Purificacionem. Actor commisit causam suam Przyeslao de Sdyeticz.

Anno domini M°CCC°XVIII°.

Item idem Vilhelmus conqueritur super Domaslaum de Jurzeticz pro debito XXX mar. arg., quod sibi tenetur pro promptis denariis concessis. Camerarius Beness, terminus sequenti die post Andree. Camerarius II Blasey, terminus sabbato quatuor temporum in Aduentu.

194. Vlricus de Praga conqueritur super Luthobor[1] de Hradenina siue de Planani, quod fecit sibi dampnum cum suo posse per spolium in via pacis. Perdicio in equis, et armis bellicis pro XXX mar. arg. Actor Wanek de Cholczie, Jan ibidem, siue solus; camerarius Mikess; terminus sabbato quatuor temporum in Adventu. Terminus iurare feria secunda post Epiphaniam. Lutobor non astitit in capella contra actorem, Vlrico datum est pro iure, dedit memoriales.

Item idem conqueritur super Jarek de Podwek pro simili. Actor idem, camerarius idem, terminus idem.

[1]) infirmus.

195. Wiczen de Zwoleniwssi conqueritur super Przibislaum[1] de Dolan, quia fecit sibi dampnum cum suo posse per spolium in via pacis, quia recepit equos suos et uestes et promptos denarios aput patrem suum quondam Sbraslaum de Olouicze pro XXX marc. arg. Actor solus, camerarius Witek, terminus feria IIII quatuor temporum in Adventu. Terminus iurare feria II post Epiphaniam. Terminus datus cum concordia uel ad idem ius sequenti die post Purificacionem.

[1]) negauit.

196. Wikardus de Polne conqueritur super (Pilungum[1] de Zunberk, Bohunek[2] de Popowa dolu,) Wenceslaus[3] de Zagiezdecz cum filiis, Malecz[4] cum filiis de Bliznowicz, Czechen[5] de Martinicz, Zauisca[6] ibidem, Radslau[7] de Czancowicz, Przesek[8] ibidem, (Radslau[9] de Lukauicze,)

Henricus [10] de Troyowicz, Zwiezst [11] de Honbicz, (Bauarus [12] ibidem,) Budislaus [13] de Troyowicz, quia fecerunt sibi dampnum cum suo posse per rapinam in Nyezkow, in Syrakowie, in Pozdyessine, hereditate sua. Perdicio equis, pecoribus, diuersis domesticis rebus: quemlibet quingente mar. arg. Actor Wsseslaus de Olesnicze, siue Wnyeslaus de Wyskrzie, siue solus; terminus iurare V feria quatuor temporum in Aduentu; camerarius Smil; terminus sabbato quatuor temporum in Aduentu. Actor [14] commisit causam Proczkoni de Bratrczicz feria secunda post Epiphaniam. Henricus et Zwiezst non astiterunt, terminus monere sabbato quatuor temporum Quadragesime. Terminus datus Bauaro, Radslao ad iudicium sabbato quatuor temporum Quadragesime. Citati non astiterunt in capella contra actorem, terminus monere sabbato quatuor temporum Quadragesime. Terminus iurare Pilungo sequenti die post Purificacionem. Terminus datus cum Pilungo ad judicium sabbato quatuor temporum Quadragesime. Terminus datus ad idem ius sabbato quatuor temporum Penthecostes. 'Terminus datus ad idem jus feria IIII post octauam Johannis Baptiste.

[1]) Infirmus; secundo infirmus; negauit; obtinuit. [2]) negauit; obtinuit. Ad 1) et 2) in margine: Dederunt memoriales; cancellati. [3]) negauit. [4]) infirmus; negauit. [5]) infirmus; negauit. [6]) negauit; infirmus. [7]) negauit; infirmus. [8]) non citauit. [9]) negauit. In margine: obtinuit. [10]) non astitit. [11]) non astitit. [12]) negauit. In margine: obtinuit. [13]) non astitit. [14]) In margine: Actor commisit causam Henrico de Polne. In margine inferiori: Terminus datus Wikardo cum citatis per barones feria secunda ante Palmas.

197. (Wyeczemila de Olticz conqueritur super Bohuslauam [1] de Kluczowa, Cstibor [2] ibidem pro debito, quemlibet L mar. arg., quod mater mea Sobyslaua quondam de Kluczowa dedit sibi in hereditatibus in Kluczow in curia arature et V curiis rusticorum. Camerarius Medwied, terminus feria VI quatuor temporum in Adventu. Actrix commisit causam Diuissio marito suo de Olticz, siue Leoni de Tozicze. Camerarius II Hauel, terminus feria secunda post Epiphaniam. Camerarius III Medwied, terminus feria VI quatuor temporum Quadragesime. Non astitit; terminus monere feria IIII post Conductum Pasche. Terminus monere feria sexta quatuor temporum Penthecostes. Wyeczemile datum et pro iure, dedit memoriales. Anno domini M°CCC°XIX° coram Alberto de Lubyessicz camerario, Vlrico de Rziczano judice, Johanne notario, ceterisque Pragensibus beneficiariis. Camerarius datus Medwied, vt inveniat graciam actoris et beneficii. Anno domini M°CCC°XIX° dominus Johannes rex Bohemie fauit Wyeczemile de jure obtento et mandauit tabulis terre annotari; nuncius Vlricus Pluh dictus, subcamerarius, ad tabulas fuit. Eodem anno rex mandauit per dominum Albertum de Rzyczano summum camerarium Bohemie hanc causam obtentam deleri.)

[1]) non astitit. [2]) non astitit.

198. (Wilhelmus de Strakonicz conqueritur super Vlricum de Boru siue de Zynkow pro debito fideiussorio quingentarum marcarum arg., quia excepi ipsum de captiuitate a Sezema et Protywa de Fridburk et solui pro ipso promptos denarios. Camerarius Blasias, terminus sequenti die post Egidii. Wilhelmus stans in primo termino recepit pro fratre suo pro trina citacione; terminus datus sequenti die post Jeronimi. Actor commisit causam Czadkoni de Sudomyrzie, siue Alberoni de Dobyewie. Vlricus et Wilhelmus commiserunt causas suas Johanni de Nebniczicz, siue Milote de Lub; terminus datus ad iudicium sabbato quatuor temporum in Adventu. Terminus datus ad iudicium sabbato quatuor temporum Quadragesime anno domini M°CCC°XIX°. Terminus datus ad judicium sabbato quatuor temporum Penthecostes. Testes ducit Wilhelmus contra Vlricum: Lupolt de Dluhewssy, Zacharz de Humpolczie, Jan [1] de Bukownika, Buden ibidem, Habrek [2] de Dubrawiczie, Hroznata [3] de Rownych, Cstibor de Milonowicz. Testes Vlrici: Stanek de Drazkowicz, Budywoy de Rakowe, Vlricus de Syethczie, Welislaw de Czunow, Bohuslau [4] de

Domasicz, Przibik[5] de Hory, Pomyen[6] de Hlyny. Terminus feria IIII post octauam beati Johannis Baptiste. Causa, que vertitur inter dominum Wilhelmum de Straconicz et Wlricum de Szinkow est compromissa duobus arbitris, quos sibi eligent; si illi non possunt eos concordare, tunc compromissum est domino Vlrico de Rziczano; qui debent ratum tenere sub amissione cause. Terminus pronunciandi arbitrium sequenti die post Jeronimi. Superarbiter dedit terminum III feria ante Palmas. [In margine:] Testes Vlrici de Szincow quos debet statuere in capella — solus debet iurare et duo cum ipso, quos Wilhelmus eliget —: Hrdyebor[7] de Rakowe, Gienik[8] de Meczkowa, Petr de Zutyna, Prziedik de Sietczie, Wlricus ibidem, Jan de Wgezda, Welislau de Czunow, Wlricus de Szincow. Terminus V feria post Conductum Pasce. Vlricus recommisit se in hac causa Wilhelmo de Straconicz: qui debet ratum tenere, quidquid idem Wilhelmus mandabit, sub amissione cause et quingentarum marcarum argenti vadii. Vlricus ratum tenere noluit, quod Wylhelmus mandauit; Wylhelmo datum est pro iure, dedit memoriales, anno domini MCCCXX sabbato quatuor temporum Penthecostes. Camerarius datus . . . . ., vt inveniat graciam actoris et beneficii. Anno domini MCCCXX secunda feria post festum apostolorum Petri et Pauli Marquardus vicenotarius cum camerario Sudek induxerunt Wilhelmum super hereditates Vlrici, primo super willam Hostyczie, Brziezany mediam villam, super Zynkow castrum, Zinkow ciuitatem cum hereditatibus et omni libertate ad ipsum castrum, ciuitatem et villas pertinente in quingentis marcis argenti in iure obtento. Coram Alberto de Lubyessicz summo camerario, Vlrico de Rziczano sudario, Johanne notario, ceterisque Pragensibus beneficiariis.)[9]

Pro causis omnibus, que inter Wilhelmum de Straconicz et Vlricum de Potenstayn wertebantur et inter omnes fideiussores ipsorum ac homines eorum compromissum est in superarbitros dominum Brzeczislaum de Ryzenberk et Sezeman de Fridenburk; qui debent ratum tenere, quidquid ipsi mandabunt sub ammissione qwingentarum marcarum arg.; si autem dicti arbitri concordare non possent, tunc vnum superarbitrum eligent, qui eis widebitur expedire, sorte uel quocumque modo. Qui superarbiter per priores arbitros electus, quicumque ille fuerit, debet potenter arbitrare inter ipsos. Quicumque autem arbitrium eius ratum non teneret, amitteret quingentas marcas argenti, et beneficiarii Pragenses inducent alterum super hereditatem infringentis sine omni citacione in quingentis mar. arg. Terminus pronunciandi arbitrium IIII feria post Jeronymy. Actum anno domini M⁰CCC⁰XXI⁰ sabbato quatuor temporum Penthecostes.

Item idem conqueritur super Wilhelmum de Boru siue de Synko[w] pro repulsa.

[1]—[8]) electus. [9]) Nota: Sequitur alia compromissio ad tale signum: (delineatio manus), werte quatuor folia tantum. In margine: Concordauerunt; invenerunt graciam beneficii anno domini MCCCXXII sabbato quatuor temporum in Aduentu.

199. Vlricus de Tynchye conqueritur super Troyan de Hrussicz, Maczek de Myrwycz, quod fecerunt [sibi] dampnum cum suo posse per excussionem in hereditate sua Hraschan. Perdicio equis, pecoribus, diuersis domesticis rebus: super Troyan LX mar. arg. super Macek XX mar. actor . . . . ., siue solus, camerarius Suatoslaus; terminus sabbato quatuor temporum in Adventu.

200. Wznata de Zap conqueritur super (Maczek de Zahorzie, Sulek ibidem) pro debito fideiussorio, quemlibet XL mar. argenti talis, quia fideiusserunt ad Johannem de Ostrowa pro equis; emptum non persoluerunt. Camerarius Radslau. terminus in octaua Galli. Camerarius II Witek, terminus feria II post Martini. Camerarius III Radslaus, terminus feria VI quatuor temporum in Adventu. Citati non astiterunt, actori datum est pro iure, dedit memoriales.

201. Wlk de Polek conqueritur super Sulislaum de Chuderzina, quia quando invenit ipsum in via pacis, sine iure mutilauit ipsum in sinistra manu. Camerarius Pessek, terminus sequenti die

post Purificacionem. Camerarius Pragensis positus infirmus, terminus iurare feria V quatuor temporum Quadragesime, sed camerarius Zacensis pronunciauit citacionem.

Item idem conqueritur super Nicolaum de Holedczie, Wlastibor ibidem, Wyecz de Zabkluk, Cstibor de Milczewssi, Thoma ibidem, Ywanis de Wazcowicz, Cunrat de Chrasczan, Raczek ibidem, Strziezimir de Lubyedicz pro debito vadii fideiussorio, quemlibet X mar. arg. minus lotone, quia fideiusserunt ad ipsum pro Sulislao de Chuderzina, quia idem Sulislaus debuit sibi dare sub dicto vadio V mar. arg. in Polekczich hoc anno feria secunda in die beati Philippi et Jacobi pro mutilacione, hoc non impleuerunt, ideo amiserunt vadium nominatum. Camerarius idem, terminus idem.

Causa, que vertitur inter Wlk de Polak, Bawor ibidem, et Sulislaum de Chuderzina, pro omnibus causis citatis est conpromissa Woyslay arbitrio de Kolessowicz. Qui debent ratum tenere, quicquid ipse mandabit sub amissione LXXX mar. arg., et quicumque mandatum arbitri ratum non tenebit, perdet LXXX mar. arg. obtenti juris. Terminus pronunciandi arbitrium in octaua Johannis Baptiste. Ita eciam quod Pragenses beneficiarii inducent super hereditatem non tenentis in LXXX mar. argenti, vbicumque habebit, eodem modo Allexio de Chuderzina incluso.

202. Wyecek de Vykowycz conqueritur super Wsseslaum de Pyeczicz, quod emit hereditatem meam przinussnu in Stimiricih aput nepotes meos Gallum de Vykowycz, Sebyk ibidem, curiam arature et III curias rusticorum cum agris et qualibet libertate ad ipsam pertinente pro VI mar. arg., ad quam hereditatem melius ius habeo, quam ipse, post nepotes meos Gallum et Sebik de Vygowicz, et argentum non wlt suum recipere et de hereditate mea cedere. Camerarius Milek, terminus sequenti die post Katherine. Camerarius II Witek, terminus sequenti die post Purificacionem. Camerarius III Milek, terminus sabbato quatuor temporum Quadragesime. Terminus datus ad iudicium sabbato quatuor temporum Quadragesime. Terminus datus feria IIII post Conductum Pasche. Citatus non astitit, terminus monere sabbato quatuor temporum Penthecostes. Terminus datus ad idem ius feria IIII post octauam Johannis Baptiste. Actori datum est pro iure, dedit memoriales. Anno domini millesimo CCCXIX° coram Alberto de Lubyessicz camerario, Vlrico de Rziczano judice, Johanne notario, ceterisque Pragensibus beneficiariis. Camerarius Milek datus, vt inveniat graciam actoris et beneficii.

Item idem conqueritur super Wsseslaum de Pyecycz pro repulsa.

Item omnes beneficiarii super eundem Wsseslaum pro repulsa. Camerarius Milek, terminus sequenti die post Purificacionem.

203. Wykardus de Polna conqueritur super (Ludwik [1] de Morauan,) Cstibor de Wylcznowa, Nyquart de Zestok, Przibek de Zagyeczicz, Cstibor de Prziestawlk, Cunrat de Nassawyrk, Wilem [2] de Sebestinicz, quia fecerunt sibi dampnum cum suo posse per rapinam in Byrzkowie, in Hyrbowie, hereditate sua. Perdicio equis, peccoribus, diuersis domesticis rebus: quemlibet quingente mar. arg. Actor Wsseslaw de Olesnicze, siue Wneslaus de Wyskrzie, siue solus. Camerarius Jan, terminus sabbato quatuor temporum Quadragesime. Terminus datus ad judicium feria IIII post Conductum Pasche. Terminus datus sabbato quatuor temporum Penthecostes. Terminus datus Wylem de Sebestenicz in die beati Jacobi de mandato regis ..... Terminus datus omnibus contra dominum Wicardum sequenti die post Martini preter illos, super quos obtinuit. Terminus infirmo jurare feria V quatuor temporum in Aduentu. Citati preter Wilhelmum non astiterunt, actori datum est pro iure, dedit memoriales. Anno domini M°CCC°XIX°. Camerarius datus Jan, vt inveniant graciam actoris et beneficii.

Item idem conqueritur super Hennyk de Waldensteyna, Albertus ibidem, Jan ibidem, Hynek ibidem, quia fecerunt sibi dampnum cum suo posse per rapinam in Przissowicz siue in Wsen,

hereditate sua. Perdicio equis, pecoribus, diuersis domesticis rebus: quemlibet CC mar. arg. Actores iidem; camerarius idem, terminus idem.

Item idem conqueritur super Rubyn de Brzezowicze, quia fecit sibi dampnum cum suo posse per rapinam in Wssen, in Olesnicz, hereditate sua. Perdicio equis, pecoribus, diuersis domesticis rebus pro quingentis mar. arg. Actores iidem, camerarius idem, terminus idem.

Item idem conqueritur super Artlebum, abbatem de Podlazicz, totumque conuentum ibidem, quia quando Pilungus de Zunberk et Bohunek de Popowa dolu fecerunt dampnum per rapinam in Nyezkow, Syrakow, hereditate sua, hoc ipse suscepit et vsus est equis, pecoribus pro quingentis marcis argenti. Camerarius idem, terminus idem.

[1]) non citauit. [2]) infirmus.

204. Wok*) de Rotsteyna conqueritur super (Henricum de Luchtenburk, Petrum de Suchdola,) Hinek de Welwsie, (Jan de Cameniczie,) Poto [1] de Hradisczka, Naczerat [2] de Koneczchlumye, Pacoslaw [3] ibidem, quia fecerunt sibi dampnum cum suo posse per rapinam in Lhotie, hereditate sua. Perdicio equis, pecoribus, diuersis domesticis rebus: quemlibet pro quingentis mar. arg. Actor Hosczek de Wrata, siue Mathieg de Vdrinicz, siue solus. Camerarius Wanek, terminus IIII feria quatuor temporum Quadragesime. Camerarius super omnes Ostas, terminus IIII feria quatuor temporum Penthecostes. Camerarius Luczek super omnes, terminus IIII feria quatuor temporum Penthecostes. Anno domini millesimo CCC°XXV° Dobrohost viceiudex cum camerario Bohusud induxerunt Wokonem super hereditatem Potonis super Hradyszco, Olesnyczu et super Hostyni, quidquid ibi habet, cum hereditate et qualibet libertate in causa obtenta, et beneficium similiter secunda feria post Exaltacionem sancte Crucis.

Item idem conqueritur super Lewam [4] de Koneczchlumye, Hermannum [5] ibidem, quia [quando] Naczerat et Pacoslav de Koneczchlumye fecerunt sibi dampnum cum suo posse per rapinam in Lhotie, hereditate sua — perdicio equis, pecoribus, diuersis domesticis rebus —, hoc ipsi susceperunt et vsi sunt, quilibet pro quingentis marcis argenti. Terminus sabbato quatuor temporum Penthecostes. Actori datum est pro iure, dedit memoriales super illos, qui non astiterunt. Camerarius datus Jan, vt inveniant graciam actoris et beneficii.

[1]) non astitit. [2]) non astitit. [3]) non astitit. [4]) non astitit. [5]) non astitit.

Item idem conqueritur super Sdeslaum de Wa[l]dsteyna, Hinek, Henyk ibidem, quia consuluerunt [1] cremare castrum suum Ro[t]steyn. Perdicio domibus, diuersis domesticis rebus: quemlibet pro mille mar. arg.

[1]) radili.

Item idem conqueritur super Albertum de Waldsteyna, quia mandauit possi suo facere sibi dampnum furtiue in hereditate Hinconis in Noweywsi. Perdicio diuersa annona pro quingentis mar. arg.

Item idem Wok conqueritur super (Bohuslaum) [1] de Labunye et de Chwalyny, (Ottonem, Jan ibidem,) Sulconem de Drahoraz, quia consuluerunt Jaroslao filio eius de Luha, qui mandauit eum captiuare in via pacis sine iure. Pertulit dampnum a quolibet promptis denariis pro quingentis marcis argenti. Camerarius Jacub, terminus in octaua beati Martini.

[1]) infirmus; citacio amissa.

Item idem conqueritur super Wok de Zaluzan, Jaros [1] de Brziestie, Nicolaum de Kowanye, Sdeslaum de Dubrawan, quia fideiusserunt ad eum pro Hermanno de Zwierzieticz, qui non debuit

*) Desunt iterum duo folia in manuscripto.

eum inpedire in Sowynyez, hereditate sua obligata, et quia sustulit census suos sine iure argenti et denariorum in eadem hereditate, pertulit dampnum a quolibet pro C mar. arg.

In margine: Aliter citat omnes. [1]) citatio amissa.

Item idem conqueritur super Sdeslaum[1] de Rotsteyn, Wok[2] ibidem, quia cremauerunt sibi furtiue castrum suum Rotsteyn. Perdicio domibus, diuersis domesticis rebus: quemlibet pro mille mar. arg. Actori datum est pro iure, dedit memoriales. Camerarius datus Jan, vt inveniat graciam actoris et beneficii.

[1]) non astitit. [2]) non astitit.

Item idem conqueritur super Hermannum[1] de Zwierzieticz, quia obligauit sibi hereditatem suam in Sowynycz et in Odycz, et sustulit sine iure census suos argenti et denariorum. Perdicio pro quingentis mar. arg. Actori datum est pro iure, dedit memoriales. Camerarius datus Ostas, ut inveniat graciam actoris et beneficii.

[1]) non astitit.

Item idem[1] conqueritur super (Jaroslaum de Luha), quia mandauit possi suo captiuare eum in via pacis sine iure. Perdicio promptis denariis pro mille mar. arg. Citato datum est pro iure, dedit memoriales.

[1]) actor proprziel causam.

Item idem conqueritur super Przibek[1] de Mostca, Hrabisium de Ctowy, Gestbor[2] de Vgiezda, Rzywyn[3] ibidem, Bohuslaw[4] de Costelczie, quia fecerunt sibi dampnum cum suo [posse] per rapinam in Vdrinicz, hereditate sua. Perdicio equis, pecoribus, diuersis domesticis rebus: quemlibet pro quingentis mar. arg. Actori datum est pro iure, dedit memoriales. Camerarius datus Jan, ut inveniat graciam actoris et beneficii.

[1]) non astitit. [2]) non astitit. [3]) non astitit. [4]) non astitit.

Item idem conqueritur super (Sobyehird de Lomnycz,) Hawel[1] de Zitoweho, quia fecerunt sibi dampnum cum suo posse per rapinam in Bistrem, hereditate sua. Perdicio equis, pecoribus, diuersis domesticis rebus: quemlibet pro C mar. arg.

[1]) non astitit.

Item idem conqueritur super Andream de Mostca, quia fecit sibi dampnum cum suo posse per rapinam in Ketnye et in Vdrinicz, hereditate sua. Perdicio equis, pecoribus, diuersis domesticis rebus pro C mar. arg.

Item idem conqueritur super Gindrzich de Wesczie, quia fecit sibi dampnum cum suo posse per rapinam in Klococzv, hereditate sua. Perdicio equis, pecoribus, diuersis domesticis rebus pro C mar. arg.

Item idem conqueritur super Ratibor[1] de Zelezniczie, Sdislaum de Zwierzieticz, quia mandauerunt possi suo facere sibi dampnum per rapinam in Ketny, in Vdrinycz, in Bartussowie, in Loktussy et in Klokoczv, hereditate sua. Perdicio equis, pecoribus, diuersis domesticis rebus: quemlibet pro quingentis marcis argenti. Terminus V feria post Conductum Pasce. Terminus monere IIII feria quatuor temporum Penthecostes. Camerarius datus Ostas, vt inveniat graciam actoris et beneficii.

[1]) infirmus; non astitit.

Anno domini MCCCXXII. *)

Idem Wok conqueritur super Purkart[1] de Turnowa, Pessek ibidem, Jaroslaum[2] de Rohozcze, Cstibor ibidem, Hannus de Czynoua, Waczlaw de Turnoua, Sdislaw ibidem, Benes, Marzek, Bohuslav, Kub ibidem, quia fecerunt sibi dampnum cum suo posse per rapinam in Klococzv, in Wratiech et in Luczkach, hereditate sua. Perdicio equis, pecoribus, diuersis domesticis rebus: quemlibet pro quingentis mar. arg. Terminus ad idem ius sequenti die post Jeronymy cum Jarozlao. Terminus V feria quatuor temporum Quadragesime. Actori datum est pro iure, dedit memoriales.

[1]) omnes citati non astiterunt. [2]) infirmus; secundo infirmus.

Item idem conqueritur super Hawel[1] de Lemberk, Hawel de Bradelczie, quia sustulerunt census suos sine iure argenti et denariorum in Bistrem et in Podmocliczich et in Climcowiczich, hereditate sua. Perdicio: quemlibet pro quingentis mar. arg. Actor et camerarius omnibus idem, terminus idem. Actori datum est pro iure, dedit memoriales.

[1]) non astitit.

Richczie de Rotsteyna conqueritur super Jaroslaum de Luha, Bohuslaum[1] de Labunye, Ottonem, Jan[2] ibidem, quia intromiserunt se sine iure et tenent hereditates Vdrinyczie mediam villam, Keten duas partes ville et molendinum, Bartusow villam, Lhota villam cum municione, cum hereditatibus et qualibet libertate ad ipsa pertinente, super quibus hereditatibus habet octingentas marcas argenti dotis sue, quod argentum dotauit sibi Wok de Rotsteyna vir eius, quando sibi fuit tradita et ipse eam sibi duxit vxorem. Camerarius Wanek, terminus quarta feria quatuor temporum Quadragesime anno domini MCCCXXII. Citacio amissa, actrix commisit causam suam Wokoni de Rotsteyna et Budywoyo de Peczky. Camerarius Jacub in octaua beati Martini .... Aliter citat. Camerarius Jan, terminus VI feria quatuor temporum Quadragesime. Camerarius II — verte folium. — Camerarius III Przibislaw. Terminus VI feria quatuor temporum Penthecostes in omnibus causis Wokonis. Actori datum est pro iure, dedit memoriales; et cum aliis terminus ad idem ius sequenti die post Jeronimi.

[1]) non astitit. [2]) non astitit.

Idem Wok conqueritur super Marquardum[1] de Zwierzieticz pro wadio CCC mar. arg., quia roborauit se sibi amicabili ordinacione, sub hoc wadio debuit eum excipere[2] de tabulis terre in Newburga — ante festum beati Wenceslay transierunt VI anni hoc anno —, et quia non fecit, amisit vadium nominatum. Camerarius idem, terminus idem. Camerarius Jacub, terminus in octaua beati Martini. Citatus commisit causam Milote de Rokitowczie. Camerarius II Swach, terminus sabbato post Conductum Pasce. Camerarius III Pribislaw. Terminus sexta feria quatuor temporum Penthecostes. Actor propurziel causam, citato datum est pro iure, dedit memoriales.

[1]) citacio amissa. [2]) wiprawiti.

Item idem conqueritur super Boleslaum[1] de Rozczalowicz pro wadio CCC mar. arg., quia roborauit se sibi amicabili ordinacione, sub hoc vadio debuit sibi duos velcres, duos accipitres et duos ogarzie — hoc anno ante festum Wenceslay transierunt X anni — ...... et quia non fecit, amisit vadium nominatum. Boleslaus obtinuit, dedit memoriales anno domini M°CCC°XXII.

*) Deest unum folium in manuscripto.

Item aliter citat. Camerarius Jacub, terminus in octaua beati Martini...... Manyeta et Boczek de Rozczalowicz defenderunt, quia Bolezlaus in Rozczalowicz nichil habet.

In margine: super Boleslau de Budynicz. Camerarius III Swach, terminus sequenti die post Jeronimi. [1]) citacio amissa.

Jessek de Dolan conqueritur super Jessek de Dolan, Jessek, Pessek ibidem et de Dolanek, quia fecerunt sibi dampnum cum suo posse furtiue in Dolan, hereditate sua. Perdicio piris, nucibus.

Item idem [Wok] conqueritur super Kabalczie [1] de Sobotka, quia quando Sdenek et Marquart de Rotensteyn fecerunt sibi dampnum [cum] suo posse per rapinam in Vdrinicz, hereditate sua...... Perdicio equis, pecoribus, diuersis domesticis rebus pro CC mar. arg.

[1]) non astitit.

Item idem conqueritur super Waczlaw [1] de Plaz, quia fecit sibi dampnum cum suo posse per spolium in via pacis. Perdicio equis, vestibus pro CC mar. arg.

[1]) non astitit.

Item idem conqueritur [super] Smil [1] de Czirwynywsi, Zacharz [2] de Mlynczie, Sulek [3] de Hlussecz, (Petr [?] de Kopidlna,) Sezema de Byechar, Adlolt de Bydzowa, quia fecerunt sibi dampnum cum suo posse per rapinam in Vdrinicz, hereditate sua. Perdicio equis, peccoribus, diuersis domesticis rebus pro CC mar. arg.

[1]) non astitit. [2]) non astitit. [3]) non astitit.

Item idem conqueritur super Benak,[1] Jacub, Jan, Radomil, Mathieg, Hawel, Ssebek, Martin, Budek de Dolan, quia fecerunt sibi dampnum cum suo posse furtiue in Vdrinicz, hereditate sua. Perdicio silue succisione pro CC marcis arg. Actori datum est pro iure, dedit memoriales.

[1]) omnes citati non astiterunt.

Item idem conqueritur super Hinek [1] de Lubstata, quia fecit sibi dampnum cum suo posse per rapinam in Ketnye et in Vdrinicz, hereditate sua. Perdicio equis, pecoribus, diuersis domesticis rebus pro CC mar. arg. Camerarius super omnes Jan, terminus VI feria quatuor temporum Quadragesime.

[1]) non astitit.

Item idem conqueritur super Gienys de Dalemylicz, quia fecit sibi dampnum cum suo posse per rapinam in Klokoczw, hereditate sua. Perdicio equis, peccoribus, diuersis domesticis rebus pro C mar. arg. Item omnes citat ad eundem terminum.

Nota. Cum omnibus, contra quos obtinuit Wok de Rotensteyn, camerarius datus Swach, ut inueniant graciam actoris et beneficii.

Wok *) de Rotensteyn conqueritur super Lucek de Czeczelicz, Lowatam ibidem, quia fecerunt sibi dampnum cum suo posse per excussionem in Rotensteyn, hereditate sua. Perdicio argento et diuersis clenodiis: quemlibet pro CC mar. arg. Camerarius Jan, terminus sexta feria quatuor temporum Quadragesime.

*) In superiori parte marginis: actor Hossczek de Wrata, siue Mathieg de Vdrinicz, siue solus.

Item idem conqueritur super Lowatam de Czeczelicz, quia fecit sibi dampnum cum suo posse per rapinam in Lhotie, hereditate sua. Perdicio equis, pecoribus, diuersis domesticis rebus pro CC mar. arg.

Item idem conqueritur super Olen de Cocznyoyowicz, quia fecit sibi dampnum cum suo posse furtiue in Clococzw et in Luczkach, hereditate sua. Perdicio tritico, siligine et diuersa annona pro C mar. arg.

Item idem conqueritur super Petr de Medwiezieho, quia fecit sibi dampnum cum suo posse furtiue in Bielem, hereditate sua. Perdicio tritico, siligine et diuersa annona pro C mar. argenti.

Item idem conqueritur super Hynek de Czidlini, quia quando Hawel de Czidlini quondam fecit sibi dampnum cum suo posse per rapinam in Vdrinicz et Ketnye, hereditate sua — perdicio equis, pecoribus, diuersis domesticis rebus —, hoc ipse suscepit et vtitur pro CC mar. arg.

Item idem conqueritur super Nycolaum de Vtiechowicz, quia fecit sibi dampnum cum suo posse per spolium in via pacis. Perdicio equis et vestibus pro CC mar. arg.

Item idem conqueritur super Bohuslaum de Czebricowa, quia quando Wok de Rotensteyn fecit sibi dampnum cum suo posse per rapinam in Klokoczw, in Wratie et in Luczkach — perdicio equis, pecoribus, diuersis domesticis rebus, — hoc ipse suscepit et vtitur pro CC mar. arg. Camerarius Swach, terminus sabbato post Conductum Pasce.

Item idem conqueritur super Zbud de Radczie, quia fecit sibi dampnum cum suo posse per rapinam in Wratie, in Luczkach, in Klokoczw, hereditate sua. Perdicio equis, pecoribus, diuersis domesticis rebus pro CC mar. arg. Actores supra.

Item idem conqueritur super Blahut de Kbelnyczie pro simili. Terminus idem.

Item idem conqueritur super Albrecht de Miecholup, quia quando Gyndrzicz de Lichtenburch fecit sibi dampnum cum suo posse per rapinam in Lhota et Vdrunicz, hereditate sua, equis et pecoribus, hoc ipse suscepit et vtitur pro CC mar. arg. Camerarius Radslaw, terminus sequenti die post Margarete.

Anno domini M°CCC°XXIII°.

Wok de Rotensteyn conqueritur super Hawel [1] Riba de Rohoscze, Jaroslaw ibidem, Sdenek, Hynek, Henyk, Albrecht, Jan de Waldsteyn, Sczepan de Borku, Oldrzich ibidem, Petr de Dalimilicz, Beness de Turnowa, Gosswyn ibidem, Henik, Kuba, Thomass, Bohuslaw, Petr, Bolemest, Pruczek, Janek, Marzek, Sypota, Puten, Ondrzey, Purkart, Sczepan ibidem, Hawel Huba de Sytoweho, Hawel Beran de Lemberk, Beneda [de] Rokitnycze, quia quando nuncium misit cum beneficiariis Neumburgensibus, iuit poprawiti in obtento iure in hereditate Turnowske, ibi eum sunt otbili. Perdicio equis, peccoribus, diuersis domesticis rebus pro duobus milibus mar. arg. Actor Hosczek de Wrata, siue Wanek de Vdrynycz, siue solus. Camerarius Swach; terminus vltima feria VI ante Marie Nativitatem. Actori datum est pro iure, dedit memoriales.

[1]) citati omnes non astiterunt.

Idem conqueritur super Sulek de Wylcziehopole, Sbislaw de Mokrzicz, Cstybor de Bussowcze, quia quando Jaroslaw de Luha fecit sibi dampnum cum suo posse per rapinam in hereditate sua Vdrynicziech et Lhota, — perdicio equis, pecoribus, diuersis domesticis rebus et annona — hoc ipsi susceperunt ab eo et vtuntur. Quemlibet pro CC mar. arg. Camerarius, terminus idem. Citati non astiterunt, actori datum est pro iure, dedit memoriales.

Idem conqueritur super Albyn de Milkowicz, quia otprzisahl sibi sine iure X mar. arg. minus lotone. Camerarius, terminus idem; terminus monere sequenti die post Jeronimi. Actori datum est pro iure, dedit memoriales.

Idem conqueritur super (Beneda de Meczierzie), quia inuenit iniquum ius, ideo amisit X mar. arg. minus lotone. Camerarius, terminus idem.

Idem conqueritur super Beness[1] de Kyrchleb, quia [quando] arbitrium ad eum przipusczenq de vadio sexcentarum marcarum arg. et sue fidei commissum, debuit arbitrari argentum, et ipse arbitratus est sibi duos chyrti, et duos oharz et duos gastrzab. Perdicio pro sexingentis mar. arg. Camerarius, terminus idem.

[1]) non citauit.

Item Wok conqueritur super Przisnobor[1] de Lobecz, quia fecit sibi dampnum cum suo posse per rapinam in hereditate sua in Klokoczu et in Dubeczku. Perdicio equis, pecoribus pro CC marg. arg. Actor Hosczek de Wrata, siue Wanek de Vdrinicz, siue solus. Camerarius Radslaw, terminus in octaua sancti Martini.

[1]) citati omnes non astiterunt, preter . . ., vt infra.

Idem conqueritur super Budislaw de Hradisczka, quia obligauit sibi equum, qui valuit X mar. arg. minus lotone, et illum sibi zatratyl. Camerarius, terminus idem.

Idem conqueritur super Bohuslaw de Dassicz, quia commutauit sibi equum, qui valuit X mar. arg. minus lotone, et ipse promisit, quod esset bonus et ipse fuit pressazeny [et] expirauit. Camerarius, terminus idem.

Idem conqueritur super Sbuda[1] de Radcz, quia fecit sibi dampnum cum suo posse per excussionem in hereditate sua in Vdrinicz et in Ketny. Perdicio equis, pecoribus pro CC mar. arg. Actor, camerarius, terminus idem.

[1]) absoluit.

Idem conqueritur super Albrecht de Mecholup et de Kralup, quia quando Gindrzich de Luchtenburk fecit sibi dampnum cum suo posse per rapinam in hereditate sua in Vdrunicz et in Lhota — perdicio equis, pecoribus — hoc ipse suscepit ab eo et vtitur pro CC mar. arg. Camerarius, terminus idem. Albrecht dictus fuit residere cum vxore sua in Broda.

Idem conqueritur super Beness de Wessele, quia roborauerat se sibi contra Potam de Hradisczka, non habuit eum ostaty et ostal eum, et ideo accepit dampnum, quia captiuauit eum Pota in propugnaculo suo in Lhota. Perdicio in Vdrinicz et in Lhota cum twyrzu, Bartussow, Keten et in hereditate et in diuerso statku pro duobus milibus mar. arg. Camerarius, terminus idem.

Idem Wok de Rotensteyn conqueritur super Otu de Labune et de Chwalini, quia consuluit filio suo Jaroslao de Luha, quod eum caperet in propugnaculo suo in Lhota, quando ipse Wok Jaroslaum de Luha, Bohuslaw de Labune, Otu, Jan de Labune citauit pro hereditate ad VI feriam quatuor temporum Quadragesime, et ipse captiuauit eum III feria et tenuit eum vsque ad diem dominicum in septimana quatuor temporum predictorum, quod amisit ius suum. Perdicio in Vdrinicz, Lhota cum twyrzu, Bartussow, Keten et hereditate et diuerso statku pro mille mar. arg. Camerarius, terminus idem. Famulus Ottonis dixit, Ottonem habere a rege, quod non debet citari vsque ad aduentum regis.

Idem conqueritur super Budislaw[1] de Kossicz, quia dedit sibi de panno pro XIIII mar. arg., quia habuit eum wzwesty super Beness de Wartenberk, super Hawel Ribu de Lemberka et non induxit. Perdicio super Beness pro mille mar. arg. et super Budislaw pro quingentis mar. arg. Camerarius, terminus idem. Citati omnes non astiterunt preter Sbud. (Albreht de Mecholup dictus fuit non residere ibi in Mecholup cum vxore sua, sed in Broda); terminus monere VI feria quatuor temporum in Aduentu.

[1]) non citauit.

Wok de Rotensteyna conqueritur super Beness[1] de Wessele, quia mandauit sibi desolatas ponere hereditates suas Klokocz villam, Luczki villam, Wrat villam, Mnychowa hora villam, Loktusse villam, Bucowina, Ryli cum suo posse. Perdicio in censibus pro mille mar. arg. Camerarius Milek, terminus secunda feria post quatuor tempora in Aduentu. Terminus monere VI feria quatuor temporum in Quadragesima.

[1]) non astitit.

Idem conqueritur super (Jaroslaum[1] de Luha,) quia mandauit posse suo captiuare eum in Lhota, sua municione, ibi eum tenuit, ibi recepit dampni in hereditatibus suis in Vdriny, Ketny, Lhota et Bartussowie, quia citaciones omnes amisit pro predictis hereditatibus. Perdicio in illis hereditatibus pro duobus millibus mar. arg. Camerarius, terminus idem. Terminus monere VI feria quatuor temporum Quadragesime.

[1]) non astitit.

Wok de Rotensteyna conqueritur super (Bohuslaum[1] de Podolu,) quia naprawil Hynkonem de Dube, quia accepit sibi sine iure CCCC mar. arg. dotales. Camerarius Ostas, terminus VI feria quatuor temporum Penthecostes.

[1]) non astitit. In margine: Anno domini MCCCXXIIII°.

Idem conqueritur super Gindrzich[1] de Luchtenburk, quia mandauit facere sibi dampnum per rapinam in hereditate sua in Vdrinicz, in Ketny, et in Lhota et in Bartussowie — perdicio equis, pecoribus, diuersis domesticis rebus — hoc suscepit et vtitur pro mille et quingentis mar. arg. Camerarius, terminus idem. Terminus, quia in seruicio regis, sequenti die post Margaretam. Terminus monere sabbato quatuor temporum in Aduentu. Actori datum est pro iure, dedit memoriales.

[1]) non astitit.

Idem conqueritur super (Jan[1] de Wilkowa?) pro vsu, quod Gindrzich de Luchtenburk fecit pro CC mar. arg. Camerarius, terminus idem.

[1]) non astitit.

Idem conqueritur super Protywam[1] de Lubisse, (Odolen[2] de Poyed,) quia poyeli [et] cum suo nuncio propustyli sine sua licencia peccora, propter hoc perdicionem habet pro C mar. arg. Camerarius, terminus idem; actori datum est pro iure, dedit memoriales.

[1]) non citauit. [2]) non astitit; dominus Hince mandauit delere.

Idem conqueritur super Wilczek[1] de Vgezdcze, quia fecit sibi dampnum cum suo posse per rapinam in hereditate sua in Lhota. Perdicio equis, pecoribus, diuersis domesticis rebus pro C mar. arg. Actor Hosczek de Wrat, siue Wanek de Vdrinicz, siue solus. Camerarius, terminus idem. Actori datum est pro iure, dedit memoriales.

[1]) non astitit.

Idem conqueritur super (Wok de Dietinicz,) quia fecit sibi dampnum cum suo posse per spolium in via pacis. Perdicio equis, peccoribus pro CC mar. arg. Actor, camerarius, terminus idem.

Idem conqueritur super (Beneda[1] de Mecziersie,) quia sine iure otsudil eum X mar. arg. minus lotone. Actori datum est pro iure, dedit memoriales.

In margine: Dominus Henricus mandauit delere. [1]) non astitit.

Idem conqueritur super Beness de Kyrchleb, quia dimisit ad eum, quod debuit arbitrari in diuersis, et ipse arbitratus est sibi chirty, oharzi, gyastrzabi. Perdicio pro mille mar. arg. Camerarius, terminus idem.

Anno domini MCCCXXIIII.

Idem Wok de Rotensteina conqueritur super Budislaum[1] de Kossicz, quia habuit eum inducere super Hawel Ribu de Bradlcze in quingentis mar. arg. et super Beness de Wessele in mille mar. arg., accepit pecuniam, non induxit, et anni transiuerunt; illo habet dampnum. Camerarius, terminus idem. Terminus ad iudicium sequenti die post Margarete. Terminus monere sabbato quatuor temporum in Aduentu. Actori datum est pro iure, dedit memoriales.

[1]) non astitit.

Idem conqueritur super Miculauss[1] de Bolicz, quia fecit sibi dampnum per ignem in hereditate sua in Drzewolis. Perdicio domibus, diuersis domesticis rebus pro CC mar. arg. Actor, camerarius, terminus idem. Actori datum est pro iure, dedit memoriales.

[1]) non astitit.

Idem conqueritur super Albin[1] de Milkowicz, quia fecit sibi dampnum cum suo posse per excussionem in hereditate sua in Ketny. Perdicio equis, pecoribus, diuersis domesticis rebus pro C mar. arg. Actor, camerarius, terminus idem. Actori datum est pro iure, dedit memoriales.

[1]) non astitit.

Idem conqueritur super Pertolt[1] de Przieperz pro excussione in hereditate sua in Rotensteinie. Perdicio aureis anulis et promptis denariis pro C mar. arg. Actor, camerarius, terminus idem. Similiter obtinuit.

[1]) non astitit.

Idem conqueritur super beneficiarios Bidzowienses, quia eum iniuste citant, quia vxor sua ibi non sedet.

Idem conqueritur super Gindrzich de Menina, Martin ibidem, quia fecerunt sibi dampnum cum suo posse per rapinam in hereditate sua in Vdrinicz, Ketny, Bartussow, Lhota. Perdicio equis, peccoribus, diuersis domesticis rebus: pro CC mar. arg. quemlibet. Actor, camerarius, terminus idem.

Idem conqueritur super Hanuss[1] de Chicz, Zibrzid[2] ibidem pro rapina in hereditate sua in Vdrinicz et in Ketny, in Lhota. Perdicio equis, peccoribus, diuersis domesticis rebus: pro trecentis mar. argenti quemlibet. Actor, camerarius, terminus idem. Similiter obtinuit.

[1]) non astitit. [2]) non astitit.

Idem conqueritur super (Sobiehird[1] de Lompnicze) pro CCCL mar. arg. dampni, quia quando sibi obligauit villam Bistri, quidquid ibi dampni sibi faceret, quod perderet ad eum mille marcas argenti — et hoc habet in tabulis —, ibi fecit dampnum, quia succidit sibi siluam et nachudine. Camerarius, terminus idem. Similiter obtinuit.

[1]) non astitit.

Bartoss iuuenis de Waleczowa et de Strak debet stare ad oprawam cum notario Zibrzid perscriptorum et cum socero poprawczu, quo iure fecit Wokoni id, quod fecit sibi. Terminus sequenti die post Jeronimi. Bartoss iuuenis cum Wokone commiserunt se arbitrio Bartussii senioris

sub amissione cause. Terminus pronunciandi vsque ad festum Martini. Terminus ad idem sabbato quatuor temporum in Aduentu.

Vok de Rotensteina conqueritur super (Marquart de Gyeque, Miroslaum ibidem), quia mandauerunt posse suo facere sibi dampnum in hereditate sua in Ketny. Perdicio tritico, siligine — hoc susceperunt et vtuntur, pro C mar. arg. quemlibet. Camerarius Swach, terminus in octaua sancti Martini.

Idem conqueritur super (Miroslaum de Gyeque), quia mandauit subtrahere sibi gyastrzab in suo hospicio in Neumburga, et ille valuit X mar. arg. Camerarius, terminus idem.

Idem conqueritur super Beness de Kirchleb pro vadio C mar. arg., quia roborauit se sibi amicabili ordinacione sub hoc vadio [et] habuit sibi dare VIII grossos arg. in Rohosczie vltima V feria ante Jacobi hoc anno, et quia non dedit, ideo amisit vadium nominatum. Camerarius, terminus idem. Causa, que vertitur inter Vok ex vna parte et inter Marquart de Gieque, Miroslaum ibidem, Beness de Kirchleb ex parte altera, commissa est arbitrio domini Woislai, decani Pragensis, sub amissione L mar. arg. et fidei. Terminus pronunciandi sabbato quatuor temporum in Aduentu.

Anno domini M°CCC°XXV°.

Wok de Rotensteina conqueritur super (Marquart de Gieque et de Bradlcze, Miroslaum ibidem), pro vadio L mar. arg. quemlibet, quia roborauerunt se sibi amicabili ordinacione, [et] sub hoc vadio habuerunt secum terminum in castro in Praga sabbato quatuor temporum in Aduentu hoc anno, et quia non fuit in illo termino, ideo amisit vadium nominatum. Camerarius Pessek, terminus sexta feria quatuor temporum Penthecostes.

Idem conqueritur super Zdeslaum de Juchosirb et de Zabirdowicz pro debito fideiussorio pro CXX korczow siligine et tritico, quia fideiussit ad eum pro Jaroslao de Luha, qui sibi tenetur pro prompta concessa siligine et tritico. Camerarius, terminus idem.

Idem conqueritur super iuuenem (Marquart de Gieque et de Bradlcze,) quia fecit sibi dampnum cum suo posse per rapinam in hereditate sua in Ketny. Perdicio equis, pecoribus, diuersis domesticis rebus pro C mar. arg. Actor Hosczek de Wrata, siue Wanek de Vdrinicz, siue solus; camerarius, terminus idem.

Idem conqueritur super Zdeslaum de Cunraticz pro simili rapina in hereditate sua in Drziewolis et in Wratie, et in Klokoczy pro C mar. arg. Actor, camerarius, terminus idem.

Wok de Rotensteyna conqueritur super Sulislaum de Hlussecz, (Benyecz de Milcziwsy, Cunrat ibidem, Ondrzei de Witiniwsi, Stoyslaum [1] de Olanicz,) Marquardum de Goldenburka, Jan de Labunie et de Hawrana, Ottonem de Wissoke et de Labunie, (Lutolt de Zlunicz,) quia quando poyem beneficium Pragense super inducciones et super poprawam, ibi sunt eos pobili in Vdrinicz villa, quando ibi iacuerunt cum eo. Dampni propter hoc habet ab omnibus duo millia mar. arg. in equis et armis bellicis et induccionibus et in poprawiech. Actor Wanek de Vdrinicz, siue Hosczek de Wrata, siue solus; camerarius Pessek, terminus VI feria quatuor temporum in Aduentu. Item citat camerarius Jacub, terminus VI feria quatuor temporum Quadragesime. Omnes infra.

[1]) non citauit.

Idem conqueritur super Beness [1] de Wessele et de Wartenberka, quia mandauit posse suo facere sibi dampnum — quia quando poyem beneficium Pragense et cet. ut supra [sic] — pro duobus millibus mar. arg. Camerarius, terminus idem. Item citat; terminus VI feria quatuor temporum Quadragesime. Terminus monere quatuor temporum Penthecostes.

[1]) non astitit.

Idem conqueritur super (Ottonem de Labunie et de Wissoke, Jan de Labunie et de Hawrana,) Bohuslaum de Labunie, (Sulislaum de Hlussecz,) quia quando voluit ad terminum suum Pragam — feria VI quatuor temporum Quadragesime transiuerunt quatuor anni — pro hereditatibus Vdriniczske, Ketenske, Bartussovske, Lhotske et municione ibi, consuluerunt Jaroslao de Luha, quod ipsum caperet. Perdicio propter hoc duo millia mar. arg. in illis hereditatibus. Camerarius, terminus idem. Item citat; camerarius Jacub; terminus VI feria quatuor temporum Quadragesime.

In margine: Dobrohost fecit delere Bohuslaum.

Idem conqueritur super Radslaum de Wyrsecz, quia sustulit census suos argenti et denariorum sine iure cum suo posse in hereditate sua in Vdrinicz, Bartussowie, Ketnie, Lhote. Perdicio pro CC mar. arg. Actor, camerarius, terminus idem. Item citat camerarius Jacub, terminus VI feria quatuor temporum Quadragesime. Terminus ad iudicium VI feria quatuor temporum Penthecostes.

Vok de Rotensteyna conqueritur super (Ottonem de Labunie et de Wissoke,) quia radil et adduxit Benessium de Wessele, qui sibi russil inducciones, poprawam spoliando vestibus et equis. Perdicio propter hoc pro mille mar. arg. Camerarius Jacub, terminus sexta feria quatuor temporum Quadragesime.

Idem conqueritur super eundem, quia mandauit hominibus suis — et vsus est illud — facere sibi dampnum cum suo posse per rapinam in hereditate sua in Bistrem. Perdicio equis, pecoribus, diuersis domesticis rebus pro CC mar. arg. Camerarius idem, terminus idem.

Idem conqueritur super (Ondrzei de Witiniwsi,) Marquardum de Goldenburka, quia quando poyem beneficium Pragense cum camerario ..... voluerit poprawiti in hereditatibus suis vbique, ibi sunt eum otbili. Perdicio equis et armis bellicis, pro quingentis marcis arg. quemlibet. Actor Hosczek de Wrata, siue Wanek de Vdrinicz, siue solus. Camerarius, terminus idem.

205. Domina Katherina, relicta Ottonis de Wseticz, protestata est coram Pragensibus beneficiariis, quod dedit et dare potuit LXX mar. arg. dotis sue in hereditate sua dotali in Wseticz super toto, quidquid ibi habet, filiabus suis Elizabet et Ancze; residuum vero totum aliis omnibus pueris suis invicem, videlicet Przibiconi, Pesconi et ipsis Ancze et Elizabet.

206. Sezama de Dolan recognouit coram Pragensibus beneficiariis, quod vendidit hereditatem suam Ketniczie villam cum agris, pratis, siluis et qualibet libertate ad ea pertinente Wilhelmo de Skali pro CCC mar. arg. sibi integraliter persolutis.

In margine: Quando beneficiarii fecerint, inponi debet.

207. Raczko de Dyekowa senior et alter Raczko filius suus ibidem recognouerunt coram Pragensibus beneficiariis, quod dederunt et condescenderunt omne id, quod habent in Dyekowie et in Lipnye, cum agris, pratis et qualibet libertate domino Bernhardo de Blsan et Prziechoni fratri suo de Kolesewicz et eis hereditarie condescenderunt.

In margine: In die sancti Egidii.

208. Woyslawa vxor Slawkonis quondam de Schestlicz recognouit coram Pragensibus beneficiariis, quia hereditatem suam dotalem in Schestlicz, totum quidquid ibi habuit, videlicet CLXXXX strichones hereditatis, vendidit ..... pro CXX mar. arg. grauibus persolutis et sibi eo iure condescendit, sicut ad ipsam pertinebat. Et huic vendicioni Jesco, Cstibor et Slawek addiderunt plenum consensum, et eciam cum eadem Woyslawa vendiderunt eidem ...., et de

dicta hereditate condescenderunt ei hereditarie, et disbrigare debet a quolibet homine jure terre Hawel de Lipan sub pena inducciouis consueta.

In margine: Nota: hec sunt omnia in notis.

209. Jesko filius Slawkonis quondam de Schestlic protestatus est coram Pragensibus beneficiariis, quod vendidit hereditatem suam ..... videlicet XXXIII strichones hereditatis mensurate cum agris, pratis, siluis, ortis et cum qualibet libertate ad ea pertinente, Seydlino de Praga et heredibus suis pro XX mar. arg. grauibus, et fassus est, se eandem pecuniam integraliter percepisse et hereditarie condescendit; quam hereditatem debent sibi disbrigare a quolibet homine iure terre et nominatim ab vxore sua domina ....., quia eam de hac hereditate transducere debet cum eius dote super aliam hereditatem in Probostow, super curiam arature, quinta feria post Bartholomei, et eciam a schussione, quod ssutye dicitur. Cuius disbrigacionis sunt fideiussores Cstibor de Probostowa, Cstibor de Hyrdoborze, Slawek de Hrussicz et ipse Jesco solus sub pena inducciouis absque citacione in tercia parte plus pecunie supradicte.

210. Sobiehird de Stakor protestatus est coram Pragensibus beneficiariis, quod hereditatem suam in Swoborzicz totum, quidquid ibi habuit, cum agris, pratis, siluis, riuis, pascuis, jure patronatus ecclesie, et cum omnibus pertinenciis suis, et qualibet libertate et omnibus censibus, vtilitatibus, proventibus, dominio, sicut ipse habuit, tenuit et possedit, vendidit dominis Wanconi, Jesconi et Benessio fratribus de Wartenberk pro CL sex. gross. pragensium denariorum, et fassus est, se eandem pecuniam integraliter percepisse et eis hereditarie condescendit de dicta hereditate cum suis pertinenciis omnibus supradictis. Eandemque hereditatem predictis fratribus debent et fideiusserunt disbrigare a quolibet homine iure terre et eciam ab affinitate, videlicet Hinco de Duba purgrauius Pragensis, Hinco et alter Hinco fratres de Nachod dicti Hlawacz; quam hereditatem si non disbrigare uollent, non possent vel negligerent, tunc Pragenses beneficiarii inducere debent ipsos Wankonem, Benessium et Jesconem super hereditates predictorum fideiussorum absque omni citacione tamquam in iure obtento in tercia parte plus pecunie supradicte.

Reliquiæ quat. orig. Mus. Boh. prius tab. in Nova domo.

XI.

1351, 12 Junii.

Causa, que inter dominum Hynconem, abbatem et totum conuentum monasterii in Zelew ex vna et Jesconem de Podole parte ex altera pro hereditatibus in Dussyegowe, u Dworow, Nowaues, Zahradka, et Marssow villis cum agris, pratis, siluis, jurepatronatus ecclesie, omnibusque suis pertinenciis et qualibet libertate ad ea pertinente coram Dytrico Spaczek dicto de Kostomlat, judice regis curie, vertebatur, fuit deducta ad presenciam et noticiam domini regis et baronum infrascriptorum, in terre judicio presidencium. Qui rex et barones auditis literis et allegacionibus parcium earundem dederunt deliberacioni domini Johannis de Wessele, vt inveniret, quid juris foret in causa eadem. Qui dominus Johannes baro de consilio aliorum baronum pronunciauit ac pro jure finali sentencialiter invenit ex eo specialiter: quod ipse litere per ipsum abbatem exhibite erant merito invalide, prout apparet ex aliis allegacionibus ipsarum parcium, dixit, quod ipse Jesco et sui heredes ad predictas hereditates et villas cum pertinenciis vniuersis jus plenum et hereditarium debeant perpetuo obtinere eisdem abbati et conuentui in causa eadem silencium perpetuum imponendo. Ibique datum est eidem Jesconi pro jure et ipse dedit memoriales. Actum anno domini MCCCLI° sabbato quatuor temporum Penthecosthes coram excellentissimo domino

Karolo Romanorum et Boemie rege, Jescone de Rosemberch summo camerario, Andrea de Duba judice, Stephano canonico Pragensi, notario terre, ceterisque Pragensibus beneficiariis et baronibus Wilhelmo de Lantstayn purchrauio Pragensi, Johanne de Wessele, Wankone et Benessio de Wartemberch, Wilhelmo de Strakonicz, Johanne de Zlenycz, Jaroslao de Sternberch, Wilhelmo de Skaly, Bohuslao de Krassikow, Tassone de Skuhrowa, Russone de Lutycz subcamerario et Ditrico Spaczek de Kostomlat judice curie regalis, ac eciam aliis baronibus terre. Camerarius Wanek dictus Gynak fuit in monicione. Item anno domini MCCCLII sabbatho post festum sancti Joannis Baptiste [30 Jun.] Nycolaus de Boziessicz vicecamerarius cum camerario Sczepan induxerunt ipsum Jesconem super predictas hereditates, quas obtinuit contra abbatem et monasterium predictos hereditarie.

Tab. cur. reg. I, 108.

XII.

1355, 3 Octobris.

Causa, que inter dominam Marussiam, que Kunca dicitur, relictam Johannis quondam de Michalowicz ex vna et dominum Petrum de Rozemberch, tutorem et commissarium orphanorum eiusdem Johannis quondam de Michalowicz, parte ex altera vertebatur, sic extitit terminata et eciam ordinata, quod idem dominus Petrus tutor de sua speciali gracia cessit et condescendit eidem domine Kvncze de ponte in flumine Gyzera circa Michalowicz proxime sito, et de toto eo, quod in Boleslawy Juueni predictus Johannes quondam post dotacionem eidem domine vxori sue factam ademit seu przykupil est, ita quod eundem pontem et id ademptum ipsa domina tenere et possidere debet, quamdiu ipsius domini Petri tutoris placuerit voluntati. Et quandocunque idem dominus Petrus voluerit, tunc ipsa domina statim de ipso ponte et de eo adempto debet condescendere et resignare, et hoc sine preiudicio juris sui, quod habet ad eadem. Et tunc barones terre debent decernere et invenire, quid juris eidem domine, aut ipsi domino Petro tutori ac ipsis orphanis competit ad eadem, pro quibus inter eos questio vertebatur. Actum anno domini MCCCLV die dominico proximo post festum sancti Jeronimi coram dominis, domino Johanne de Wessele summo camerario, Andrea de Duba judice, Stephano canonico Pragensi, notario terre, ceterisque Pragensibus beneficiariis, et baronibus Wilhelmo de Lantstayn purchrauio Pragensi, Wancone de Wartemberch, Petro et Jescone fratribus de Rozemberch, Henrico de Leuchtenberch, Hyncone Berka de Duba, Benessio de Dieczyn, Bohuslao de Krassikow, Jaroslao de Sternberch, Wancone de Duba et coram aliis baronibus terre.

Tab. cur. reg. I, 108.

XIII.

c. 1356.

Czenko de Lypa summus camerarius, Andreas de Duba judex, Stephanus notarius, ceterique beneficiarii Pragenses. Vobis beneficiariis districtus Greczensis significamus, quia coram serenissimo domino Karolo et nobis multe contra vos a diuersis querimonie proposite exstiterunt. Quare auctoritate eiusdem domini nostri, domini Karoli et nostra districte vobis precipiendo mandamus, quatenus feria VI quatuor temporum Penthecostes sitis coram nobis personaliter constituti, omnibus querulantibus de justicia responsuri. Datum ɔc [sic].

Tab. cur. reg. I, 116.

XIV.

c. 1356.

Causa, que inter Jesconem dictum Osswald de Czaslawia ex vna et Czstiborium de Wlkowa, Slawek de Ostrziedka parte ex altera pro hereditate in Tupadel vertebatur, admissa est potenter

per easdem partes arbitrio Bohunconis de San vicecamerarii et Mstidruhonis de Wyrbka viceiudicis ita, quidquid ibi mandabunt, ratum tenere eedem partes debent sub amissione ipsius cause et C marc. arg. juris obtenti, profitentibus ipsis arbitris inobedienciam alicuius partis soluendarum per partem inobedientem parti ipsum arbitrium seu mandatum seruanti. Qui arbitri ibi statim mandauerunt, vt ipse Jesco de hereditate eadem in Tupadl mox condescendat Czstiborio et Slawconi eisdem, et hoc ipse Jesco statim fecit, quod condescendit hereditarie eis de eadem. Item mandauerunt, quod ipsi Czstibor et Slawco eidem Jesconi et suis heredibus dent et dare debeant sabbato quatuor temporum Penthecostes proximo coram tabulis terre LXXXIIII sex. gr. den. prag., et cum eandem pecuniam ei persoluerint, tunc ipsa hereditas in Tupadel inposita eidem Jesconi ad tabulas terre de ipsis tabulis mox debet deleri. Si autem hec pecunia sibi non fuerit persoluta, ex tunc idem Jesco Ozwald et sui heredes ad eandem hereditatem tanquam ad aliam rem suam propriam et hereditariam debent se tenere. Et nihilominus adhuc ipsi Czstibor et Slawek predictas centum mar. arg. nomine pene perdent ad ipsum Jesconem et heredes suos ipso facto, in quibus C mar. arg. ipse Jesco vel heredes sui pignorare poterunt in hereditatibus ipsorum Czstiborii et Slawconis vbicumque habent vel habebunt absque omni citacione, monicione et induccione tamdiu, donec de premissis C mar. arg. eis fuerit satisfactum. Actum ∞ [sic].

Tab. cur. reg. I, 105.

XV.

c. 1356.

Vobis vniuersis purchrauiis, justi[ci]ariis seu poprawczonibus in regno Boemie constitutis, quibus presentes exhibite fuerint, significamus, quia domicella Jutka de Raczynywsi hereditatem suam ibidem in Raczynaues, quidquid ibi habuit, dedit libere et ad terre tabulas inposuit ac hereditarie condescendit Hukoni de Ciesczowicz et Wychne de Slapanowicz, prout hoc in ipsis tabulis plenius continetur expressum. Vnde vobis auctoritate domini nostri, imperatoris Romanorum et Boemie regis ac nostra committimus, quatenus ipsos Hukonem et Wichnam in eadem hereditate Raczynawsy manuteneatis et non permittatis per quempiam inpediri, in eo nobis specialiter placituri. Datum Prage feria V ante dominicam Palmarum.

Tab. cur. reg. I, 115.

XVI.

c. 1356.

Johannes de Wessele summus camerarius, Andreas de Duba judex, Stephanus notarius terre, ceterique beneficiarii Pragenses. Vobis domino Herbordo de Janowicz, supremo officiali regni Boemie, presentibus notificamus, quia Byczen de Raczynywsy et Pota de Hostky bone memorie hereditates suas ad invicem permutauerunt ita, quod idem Byczen eidem Pote et suis heredibus hereditatem suam in Raczynyewsy, duas curias araturarum et quatuor marcas argenti census annui pro aliis hereditatibus dedit et hereditarie in perpetuum condescendit; in qua quidem hereditate domicella Jitka, filia ipsius Pote, tamquam heres legitima successit. Et quia eidem domicelle de ipsa hereditate per quosdam est violenter intromissum, vt didicimus, idcirco vos tamquam supremum officialem hortamur presentibus et rogamus, quatenus eandem domicellam de ipsa hereditate potentem faciatis et contra omnes et singulos ipsam in hoc inpedientes defendas [sic], ammoto ab eadem hereditate quolibet illicito et violento detentore. Datum Prage sub sigillo nostri beneficii sabbatho quatuor temporum Penthecostes.

Tab. cur. reg. I, 115.

XVII.

c. 1356.

Reuerende pater et domine. Significamus vestre gracie, quod veniens ad presenciam nostram, cum in judicio presedimus, Nycolaus miles, ciuis Pragensis, lator presencium, nobis instantissime supplicauit, vt suum jus super castro et hereditate in Kolodey et in Holy villis, quod habetur in terre tabulis, audiremus, quod et fecimus, quod predictum castrum et ville cum omnibus juribus memorato Nycolao iacet in terre tabulis, prout hoc in eisdem tabulis plenius continetur. Datum Prage feria secunda post Reminiscere sub sigillo nostri officii.

Tab. cur. reg. I, 115.

XVIII.

c. 1356.

Karolus Quartus diuina fauente clemencia Romanorum imperator semper Augustus et Boemie rex. Tibi nobili Henrico de Noua domo, fideli nostro dilecto, precipimus et presentibus damus in mandatis, volentes, quatenus super omnibus dissensionum, displicenciarum ac tediorum materiis, que inter te ab vna et honorabilem Stephanum canonicum Pragensem, Pragensem notarium terre, deuotum nostrum dilectum ac vestros homines et subditos hactenus durauerunt, supersedere debeas nec aliquam innovacionem occassione premissa contra prefatum Stephanum aut eius homines seu familiares attemptare, quousque nos personaliter et octo diebus postea Pragam advenire, quia dictarum displicenciarum, dissensionum [sic] examini nostri culminis ex certa sciencia decreuimus reseruandam, aliud non facturus, sicut nostre maiestatis offensam volueris euitare. Datum etc. [sic].

Tab. cur. reg. I, 116.

XIX.

c. 1356.

Vobis dominis czudariis et vrziedniconibus prouincie Kamycensis innotescimus per presentes, quod nos nec de jure nec de consuetudine antiqua et approbata homines ecclesiasticos, cuiuscunque status uel condicionis existant, ad nostrum judicium per quempiam vocatos judicare non possumus nec tenemur, nisi prius justicia ab eisdem coram judice ecclesie exposcatur. Quocirca vos hortamur iusticia mediante, quatenus Pesconem de Chleb et Paulum ibidem, qui sunt ad vestrum beneficium ad instanciam Bartonii cum quibusdam orphanis de Neweclow citati et vocati, non judicetis, nec contra ipsos aliquas sentencias uel jura obtenta proferatis, ipsos pocius unacum predictis actoribus ad judicem ecclesiasticum remittendo. Datum Prage sub sigillo nostri officii etc. [sic].

Tab. cur. reg. I, 116.

XX.

c. 1356.

Nobilibus viris, dominis vrziedniconibus in districtu Greczensi constitutis. Epyko cum aliis ceteris vrziedniconibus Pragensis districtus paratam ad quevis beneplacita voluntatem. Dominacioni vestre presentibus significamus, quod Petrus et Nycolaus fratres germani de Chotecz, nulla bona ibidem in Chotecz habent, quia anno de presenti in crastino dedicacionis ecclesie Pragensis predictus Petrus omnia bona mobilia et inmobilia, que ibidem habuit, cum omnibus juribus et pertinenciis ac libertatibus, in quibuscunque rebus existebant, Sdenconi fratri ipsorum de Wogycz juxta consuetudinem juris tabularum intabulauerunt. Vnde omnes illos, qui predictos

Petrum et Nycolaum citauerunt aut citabunt ad tabulas nostras providendo intabulacionem huiusmodi remittatis. Datum Prage etc. [sic].

Tab. cur. reg. I, 116.

XXI.

c. 1356.

Vobis beneficiariis czude Nemburgensis innotescimus per presentes, quod dominus Wanko de Wartenberch nobis proposuit cum querella, quomodo eum circa ea jura, quibus sui antecessores vtebantur, non mittitis permanere. Vnde hortamur vos iusticia mediante, quatenus eundem dominum Wankonem circa omnia jura, quibus sui predecessores vsi sunt, illesum conseruetis, alioquin si aliqua questio inter vos de predictis juribus ventilatur ante nos veniatis et quod justum fuerit secundum juris viam modo congruo inter vos discernemus.

Tab. cur. reg. I, 106.

XXII.

1359, 29 Sept. — 6 Octob.

Beneficiarii Pragenses. Tibi Czachborio de Semczie presentibus innotescimus, quod Sulco et Cunso fratres de Semczie contra citacionem, cuius virtute eosdem ad nostrum traxisti judicium, quasdam opponunt excepciones, easdem se offerentes ad probandum; nos vero volentes aliam partem audire, nolumus admittere probaciones eorundem. Quocirca tibi presentibus mandamus, quatenus coram nobis Prage in curia protonotarii regni, alias in castro Pragensi, proxima feria III post Martini peremptorie compareas ad audiendas excepciones contra tuam citacionem predictas, alioquin in eadem causa, quod justum fuerit, faceremus, juris tamen ordine obseruato. Datum Prage anno domini MCCCLIX infra octauas sancti Michaelis. Hanc litteram volumus circa camerarium seu nuncium presentem remanere.

Tab. cur. reg. I, 113.

XXIII.

c. 1360.

Czstibor de Kyrssowycz, Katherina ibidem conqueruntur super Czstibora de Nedossowa pro debito X mar. arg. dotali minus lothone, quod argentum mandauit ei dare Woyslaus quondam de Nedossowa, pater eius indiuisus, et ipse hoc debitum subintrauit et ad se suscepit ei soluere, et non soluit. Katherina tantum, sed Czstibor super eum pro debito X mar. arg. minus lothone, quod argentum ei mandauit dare Woyslaus quondam de Nedossowa pro simili.

Margaretha de Pragensi suburbio conqueritur super Pesca de Chab pro debito dotali fideiussorio X mar. arg. minus lothone, quia fideiussit pro marito eius Johanne quondam de Chab, quando sibi tradita fuit et ipse eam duxit in vxorem.

Marso de Mylussicz conqueritur super Sobothku de Radechowa, quia quando Purchart de Trziebsicz fecit sibi dampnum cum suo posse per rapinam in sua hereditate seruili in Milussicz — perdicio tritico, siligine, diuersa annona pro X mar. arg. minus lothone — hoc dampnum ipse suscepit et vtitur.

Martinus de Praga conqueritur super Radslaum de Krzyuoussi pro debito fideiussorio X mar. arg. minus lothone, quia fideiussit pro eo ad Mussatkonem Judeum de Praga pro promptis denariis et vsua . . . . . .

Mathias de Praga, Sdenco, Nycolaus, Habart ibidem conqueruntur super Chotyebora de Zbrassyna, Chotoy de Byrloha, Prziedwogie de Korna, quilibet quemlibet pro debito X mar. arg. minus lothone, quod ei[s] tene[n]tur pro diuersis expensis, promptis denariis.

Iidem conqueruntur super Perchta de Hradku, Lytolt ibidem, quia quando mandauit suo posse Paulo de Hradku, Clementoui nulliunde facere sibi dampnum per rapinam sine jure in sua dotali obligata hereditate in Hradku, quando ibi habuit...... Perdicio tritico, siligine, diuersis domesticis rebus pro X mar. arg. minus lothone.

Rus de Lupenyczie conqueritur super Sdyslaum de Trziebessowa, quia se intromisit et tenet hereditatem suam sine jure in Lupenczy II curias rusticales cum laneo hereditatis cum agris, ad quam hereditatem habet melius jus, quam ipse post patrem suum Protywam de Lupenczie indiuisum quondam.

Sdyslaus de Ryczano conqueritur super Ogyerzie de Marsowycz, Andream de Popowycz pro debito fideiussorio X mar. arg. minus lothone, quia fideiussit ad eum pro Nycolao de Brzieze, quia eum non debuit impedire in silua Brziezey, gesto ei vendidit et pecunias sustulit na smyczenye hoc anno do massopustnyeho vtereho et impediuit — hoc anno feria tercia, prima post sanctum Martinum, annus transiit — ideo sibi eodem debito fideiussorio debitus remansit.

Sdenca de Zdymyrzicz conqueritur super Paulica de Zdymyrzicz, quia se intromisit et tenet jure hereditatem eius dotalem obligatam in Sdymyrzicz, curiam arature et 1 curiam rusticalem cum agris, pratis, siluis ꝛc, in qua hereditate habet C mar. arg. dotalis, quod argentum dotauit ei Slauibor quondam de Sdymyrzicz maritus eius, quando sibi tradita fuit et ipse eam duxit in vxorem.

1360, 24 Nov. Stephanus de Oborzysceze conqueritur super Pesca de Suchehodolu et Pesca de Oborziscze: super Pesca de Oborziscze pro vadio X mar. arg. minus lothone, quia se roborauit ad eum amicabili ꝛc, sub eodem vadio debuit esse obediens dominum Vlricum de Hwozdan, quid ipse mandaret inter eos in Praga coram tabulis terre hoc anno feria VI vltima ante Trinitatis, hoc ei non impleuit, ideo ad ipsum amisit hoc vadium; sed super alium pro vadio fideiussorio X mar. ꝛc, quia fideiussit ad eum pro Pesca de Oborziscze, sub eodem vadio fideiussorio debuit esse obediens, ut supra, ideo ad ipsum hoc vadium fideiussorium amisit. Ibi citatus non astitit, actori datum est pro jure, dedit memoriales. Camerarius Zdon fuit aput Pesconem de Suchehodolu et Pesconem de Oborziscze in monicione.

Anno domini MCCCLX feria tercia post octauam sancti Martini proxima Sdyslaus de Dobre beneficiarius subcamerarii cum camerario Gyran ex parte omnium beneficiariorum induxerunt actorem super hereditates citatorum in Suchehodolu villam et in Oborziscze curiam arature et toto, quidquid habent ibi, cum agris, pratis siluis ꝛc in causa obtenta et beneficiarios tantumdem.

Tab. cur. reg. I, 94—95.

RUBEUS CITATIONUM.

(C. 1389—1404.)

1. Albertus de Ssternberg citat Albertum de Konopisst et de Praga. Ibi testata prima citatione Albertus citatus locutus est contra eum dicens, quia per vnum camerarium citatus est in Praga et camerarius non fuit in hereditate, de qua citatur, videlicet in Konopisst, et ex alia, quia post meridiem citauit, et cum hoc defert se ad barones. Contra quæ verba Albertus actor respondens dixit, quod citauit, sicut debuit de jure, quia vbi est domina Pragae, citari non debuit nisi per camerarium, et camerarius recognouit, quia citauit, sicut de jure debuit; et actor super jus suum petiit secundum camerarium pro secunda citatione, et est sibi decretus cum hac memoria super damnum et lucrum. Secundus camerarius Venceslaus citat secunda citatione ɔc.

Talmberg. 64. Palacký, Arch. č. IV, 533.

2. Alexander de Trczeus citat Kunkam de Rozdialowicz et Nicolaum ibidem. Et statim contra ipsum Alexandrum et suos coadiutores quandam literam domini regis obtulit in hec verba: Všem úředníkuom desk, věrným našim milým. Václav z boží milosti Římský král, vždycky rozmnožitel říše a Český král. Milí věrní! Srozuměli jsme, že někteří Mikuláše z Mochova a máteř jeho, věrné naše milé, pohání od desíti puovoduov, kterýžto puohon zdá se nám proti obyčeji; protož vám přikazujem pod milostí, abyšte hued, jakž tento list ohledáte, ten jistý puohon ostavili a poodložili až do naší příjezdy do Prahy. Neb my, dáli buoh na suché dni nyní příští v Praze budeme, a tu chceme chudému i bohatému plnú pravdu pustiti a spravedlnost učiniti. Datum in montibus Kuttnis. Sed ipse Alexander super jus suum correxit terminum ad jus in feria in crastino Fabiani.

Talmberg. 64. Brun. 236. Palacký, Arch. č. IV, 533.

3. Anno domini M⁰CCCLXXXXII. Camerarius Jan. Sequitur querela: Alsso de Slawietin conqueritur super Bozdiechonem de Trzebiewlicz, quia fecit ei dampnum. Perdicio CCC sex. Ibi citatus in prima nec in capella astitit, actori datum est pro jure obtento, dedit memoriales. Relacio omnium beneficiariorum. Ibi Bozdiech defendebat contra jus obtentum. Item non docuit otpor. Item data monicio per camerarium Johannem. Item anno domini MCCCLXXXXIII Hassko beneficiarius imperatricis induxit actorem super hereditates Bozdiechonis in Trzebiewlicz curia arature et curiis rusticalibus et villa Mila cum omni libertate, in Hradku, quantum habet, fer. III post Judica [3 Apr.]. Item anno quo supra sabbato in vigilia Spiritus sancti [2 Jun.] actor cum camerario Zdisslao dominatus est in hereditatibus citati Bozdiechonis predicti in induccione contentis pleno jure. Relacio omnium beneficiariorum.

Tab. cur. reg. XIV, 215.

4. Anna de Wyssehorzowicz citat Sigismundum de Praga. Ibi domini barones in pleno judicio auditis partibus inuenerunt pro jure, et Vlricus de Noua domo dominorum consilium exportauit: quod ex quo zastupczones se deffendunt dicentes, quod ipsa Anna habuit pro dote sua fideiussores, et illi eam pro eius dote paratis pecuniis in toto evaserunt, quod debent ipsi zastupczones illos fideiussores, qui viuunt, adducere et statuere coram beneficiariis Pragensibus minoribus in

10

capella in crastino Margarethæ et si iurabunt in cruce, quod ita est, že jsú eam odbyli pro eius dote pecunia parata, mají toho požiti, et ab ea esse liberi in toto et soluti; si vero non iurabunt, vel non procedent iurando, tunc ipsa actrix debet induci per beneficiarios Pragenses super hereditates in querela contentas in suo dotalicio. Actum coram dominis baronibus Alssone Sskopek de Drazicz supremo camerario, Hinkone Berka de Honsstein supremo judice, Nicolao de Praga et de Wozicze prothonotario tabularum, Alberto judice curie dicto Koldicz, et ceteri barones, qui eidem iudicio presiderunt. Ibi in crastino Margarethe Albertus de Brzezowe, fideiussor pro dote Anne, iurando in capella in cruce processit, quia est eam odbyl pecuniis paratis pro eius dote; et Albertus interrogatus a beneficiariis, pro quo iurauit, respondit, quod pro sua porcione iurauit tantum. Sed alia pars, videlicet Anna defendebat dicens, quia plures fideiussores debuerant adduci et nominaliter Procopius de Wyssehorzowicz iuxta inuentionem baronum, qui Procopius ibi non adstitit, et petiit, vt ab ea memoriales acciperent, quo memoriali recepto beneficiarii non potázavše se cum maioribus beneficiariis dederunt eis terminum k sepření ad barones in crastimo Jeronimi.

Ibi de mandato dominorum baronum Nicolaus de Wozicze prothonotarius tabularum cum dominis baronibus audita Anna actrice et inuentione ac processu cause, inuenerunt pro jure, et Vlricus de Noua domo dominorum potaz exportauit: quod si testis secundus mortuus est ante inuentionem baronum prius factam, extunc ipsa actrix nihil habere debet; sed si testis obiit post inuentionem baronum et non iurauit, tunc ipsa nemá svého věna ztratiti.

Item anno domini MCCCCXI fer. quinta post Epiphaniam domini [8 Jan.] Johannes Oprssal camerarius missus a beneficiariis Pragensibus fuit in Nehwizdech aput Procopium de Wyssehorzowicz, quem actrix dixit fore secundum fideiussorem dotis suæ, et vidit eum viuentem, et locutus est sibi eodem die facie ad faciem. Relacio eiusdem camerarii.

A. d. MCCCCXI fer. quarta in crastino Fabiani [21 Jan.] fuit apud Sigismundum Rokyczansky et apud possessores hereditatum in Wyssehorzowiczich in monitione, et statim Procopius de Wyssehorzowicz veniens coram beneficiariis dixit, quia nunquam fuit fideiussor nec est pro dote ipsius Annæ actricis.

Ibi temporibus Pentecostes [3—6 Jun.] domini barones Alsso de Dube supremus camerarius, Hinko Berka de Honsstein judex, ceterique barones, sicut Anna dixit, Procopium de Wyssehorzowicz esse fideiussorem pro dote sua, et ipse dixit non esse fideiussor, et ipsa Anna podlé jiných rukojmí nepohnala, inuenerunt pro jure: máli ona Anna s ním co činiti, aby jej právem připravila. Relacio omnium beneficiariorum.

Talmberg. 63. Brun. 234. Palacký, Arch. č. IV, 532.

5. Bietka de Libusse citat Petrum de Kadano. Ibi Petrus citatus non adstitit nec zastupczones statuit, ter vocatus ex more feria sexta quatuor temporum Pentecosten. Ibi dominus rex Venceslaus Bohemie per literam suam restituit citatum ad jus suum ex eo, quia tempore eo, in quo debuerat statuere zastupczones, habuit inimicitias capitales, et ad hoc adtulit literas, vnam domini regis et aliam ciuitatis Cadanensis, quarum tenores sequuntur. Tenor primæ literæ regis talis est: Wenceslaus dei gratia Romanorum rex semper Augustus et Bohemiæ rex, nobilibus camerario, czudario et vicenotario, ceterisque beneficiariis tabularum regni Bohemie, fidelibus dilectis, gratiam regiam et omne bonum. Fideles nostri dilecti! Quia Petrus Wentler, ciuis Cadanensis, fidelis noster dilectus, occasione bonorum in Libuss coram vobis dudum tractus in causam, tum propter viarum discrimina, tum propter vite et rerum pericula, nec non ob custodiam ciuitatis nostre Cadanensis tabulas terræ adire non potuit ad statuendum suos disbrigatores quovis modo: idcirco fidelitati vestre seriose precipimus et mandamus omnino volentes, quatenus mox visis presentibus omnia et singula aduersus dictum Petrum occasione dictorum bonorum per aduersarios suos coram vobis quomodolibet adtemptata annihilare et cassare totaliter debeatis,

ipsum Petrum juri suo restituentes. Debebit namque prefatus Petrus cuilibet ipsum ex nunc in antea jure conuenienti coram vobis de justicia respondere, suos disbrigatores juxta consuetudinem regni Bohemiæ coram vobis statuendo. Aliter in premissis non facturi, nostro regio sub fauore. Datum Mendici.

Talmberg. 64. Palacký, Arch. č. IV, 534.

6. Kaczka [1] de Hradisstka citat Jankonem de Dieczin. Ibi Jessko Tiechlewecz Jankonis nomine loquutus est contra citationem dicens, quia ibi domina non est inuenta, sed residet Janko cum vxore sua in Marchia; et beneficiarii mandauerunt, quod actrix citet ipsum de nouo ꝛc.

Talmberg. 65. Palacký, Arch. č. IV, 536. — [1]) Raczka in mspto.

7. Katherina de Rzehowicz citat Johannem de Nezamyslicz. A. d. 1405 f. IV ante Letare [23 Mart.] Dobessius commissarius potens actricis dimittit citatos omnes de citationibus et 8 sex. gr. recepit, et pro eis cum beneficiariis pro culpis concordauit; ideo deletum. Relatio omnium beneficiariorum.

Talmberg. 68. Palacký, Arch. č. IV, 532.

8. Katherina de Praga citat Smilonem de Sulegiowicz. Ibi citatus non adstitit, actoribus datum est pro jure obtento, dederunt memoriales. Relatio omnium beneficiariorum.

Ibi fer. VI quatuor temporum Quadragesime Venceslaus rex Bohemie per dominum Vlricum de Noua domo prothonotarium regni Bohemie tabularum terre arrestauit hoc jus obtentum in Smilone dicens, quia tunc temporis, cum stare debuit, fuit in seruicio domini regis, et mandauit continuari terminum ad querelas ad fer. IIII post Conductum Pasce.

Talmberg. 67. Brun. 223. Palacký, Arch. č. IV, 527.

9. Kaczie de Trziebiewlicz conqueritur super Johancam de Trzyebiewlicz et de Hradku, quia se intromisit sine jure et tenet eius poslúpnú hereditatem in Trziebiewlicz, curiam arature, curias rusticales cum censu, agris, pratis, siluis, riuis, piscinis, pomeriis et omni libertate [ad ea] pertinente, ad quam hereditatem habet melius jus quam ipsa post patrem suum Jesconem quondam dictum de Trziebiewlicz. Camerarius Quieton, terminus fer. VI quatuor temporum Penthecostes. II camerarius Jan, terminus in crastino Magarethe. III camerarius Quieton, terminus in vigilia Bartholomei. Ibi Johanca citata infirma, Smil de Solan posuit. Terminus jurare pro infirmitate in crastino Jeronimi. Ibi Johanca de Trziebiewlicz citata stans in capella jurare pro infirmitate noluit. Kaczi actrici datum est pro jure obtento, dedit memoriales. Relacio omnium beneficiariorum.

Item a. d. M⁰CCCC⁰III⁰ fer. VI post Galli [18 Oct.] camerarius Ostass fuit aput Johancam citatam in monicione. Item anno, quo supra fer. VI quatuor temporum Adventus [21 Dec.] Jarco de Mireticz defendit contra jus obtentum et hereditates in Trziebiewliczich dicens, quia ad huiusmodi hereditates habet melius jus quam aliquis, ad suam partem tantum racione indiuisionis post Cunkam matrem suam, et post Jesconem de Borczie vnitorem suum, et post obligacionem factam sibi a Smilone et Hanussio de Sulegewicz ad L sex. gr., prout in tabulis continetur. Docere wlt tabulis uel sicut domini inuenerint, terminus fer. VI quatuor temporum Quadragesime [22 Febr.].

Ibi Janco de Mireticz pr. e. c. b. P., quia actricem in ista cum sua defensione predicta non wlt impedire, nec vlterius ducere predictum otpor. Relacio omnium beneficiariorum.

Jan de Tabnyeho et Wenceslaus Brozan de Brozan fideiusserunt pro actrice, quod ducit poprawam. Item a. d. M⁰CCCC⁰IIII⁰ sabbato ante Georgii [19 Apr.] Nicolaus dictus Micoss de Chotiewicz vicecamerarius regni Boemie cum Johanne Oprssal induxerunt actricem super hereditates Johanczie in Trziebyewliczich, curiam arature, curias rusticales cum censu, agris, pratis,

siluis, riuis, piscinis, pomeriis et omni libertate ad ea pertinente ad verum jus hereditarium obtentum pleno jure. Relacio eorundem.

Item a. d. M°CCCC°IIII° fer. II ante Laurencii [5 Aug.] Caczie actrix et eius commissarii cum camerario Quietone dominata est in hereditatibus in Trzyebiewliczich in induccione contentis, obtentis et inductis, ut premittitur, pleno jure. Relacio eiusdem camerarii.

Ibi terminus ad idem ex utraque parte sabbato quatuor temporum Aduentus [20 Dec.]. Terminus ad idem ex utraque parte sabbato quatuor temporum Quadragesime [14 Mart.].

Visa per Dobessium facta, quia aduersarii sui jura ipsorum non sunt prosecuti. Anno domini MCCCCVIII fer. VI in vigilia Annunciacionis b. Marie [24 Mart.].

Tab. cur. reg. XIV, 225.

10. Kerusse de Koldemburg citat Joannem de Koldemburg. Querela: že se jí uvázal bezprávně i drží dědiny její posloupné a dědičné, Koldemburg hrad, Paku město cum agris, pratis, siluis, riuis, piscinis, pomeriis, curiis araturarum et rusticalium, s vesnicemi, montibus, vallibus et cum omni libertate et dominio ad ea pertinente, ad quas hereditates habet melius jus quam ipse post patrem suum indiuisum post Vlricum quondam dictum de Kolmburg ad veram medietatem, a k druhé pravé polovici těch dědin, i hradu, i města po Venešovi z Kolmburku a společníka [sic] po nedílném, prout huiusmodi vnio plenius in terre tabulis continetur, a dokládá se o ten spolek desk zemských, a o dědictví po svém otci Voldřichovi někdy řečeném z Kolmburka po nedílném má dobré lidi.

Ibi dominus Procopius, marchio Morauiæ, et domini barones in pleno judicio auditis querela actricis et replicatione ac deffensione citati, qui impugnauit hoc, quod due querele ratione vnius citationis ponuntur, inuenerunt pro jure et Andreas de Duba dominorum consilium exportauit: quod primo vna querela debet definiri et deinde alia proponi potest separatim, et quod citatio non est intricata sed processit, et statim ibidem factis per partes disceptationibus, si statim debet proponere querelas vel habere hojení, inuenerunt pro jure et Raczko de Sswamberg dominorum consilium exportauit: quod ipsa actrix debet suam querelam corrigere seu opraviti, sicut vult o ta dva kusy, et debet eam repetere seu obnoviti coram dominis baronibus in quatuor temporibus Quadragesime. Actum coram domino Procopio, marchione Morauiæ, et dominis Hermanno de Chusnik supremo camerario, Bohuslao de Sswambergk, supremo judice, Vlrico de Noua domo prothonotario tabularum terræ, Benessio de Libiessicz judice curiæ regalis, Henrico de Noua domo purgrauio Pragensi, et aliis quam pluribus baronibus, qui in maioribus tabulis sunt conscripti.

Ibi terminum emendauit actrix ad idem judicium feria sexta quatuor temporum Pentecosten.

Item querele de nouo impositæ et emendate: že se uvázal bezprávně i drží dědiny její společné Kolmburk hrad, Paku město ɔc; že se uvázal i drží dědiny její bezprávně poslúpné Kolmburk hrad, Paku město ɔc.

Ibi Nicolaus commissarius citati negauit, et ducunt testes hinc inde. Testes actricis: Zbinko de Kunijho, Nicolaus de Gessticz, Litoldus de Gesenicze, Vlricus de Giwy, Giljiss de Rzekowa, Radim de Radicze et Petrus de Rzekow tenentur jurare in crastino Margarethæ.

Et super aliam querelam tangentem vnionem Nicolaus predictus commissarius petiit terminum ad plures barones, že se o dsky svého pána nemuož příti. Et domini barones audita querela et responsione prædicti Nicolai commissarii inuenerunt pro jure, et dominus Andreas de Dube dominorum potaz exportauit: quod ex quo Nicolaus est commissarius per tabulas, mandauerunt, quod responderet querelæ. Ibi ipse Nicolaus querele non respondit, sed petiit, vt prius terminum super his monere in crastino Jeronimi [sic]. Actum coram dominis baronibus, domino Venceslao, patriarcha diocesis Antiochensis preposito ecclesiæ Wyssehradensis, et ceteris baronibus.

Talmberg. 65. Brun. 236, 246. Palacký, Arch. č. IV, 534.

11. Elisska de Czitolib citat Annam de Czitolib. Ibi domini barones in presentia serenissimi principis et domini, domini Sigismundi, regis Vngarie et gubernatoris regni Bohemie, inuenerunt pro iure: quod domina Elisska iuxta continentiam suarum tabularum, quas ibidem coram eis ostendit, debeat super hereditates contentas in eisdem tabulis induci, et super eo decreuerunt ei litera sub sigillo beneficiariorum ad purgrauium Pragensem, quod eam tueatur inductam. Et super eo ex parte dicti domini regis et baronum nuntii fuerunt ad tabulas Brzenko de Skala alias de Sswihowa et Vlricus de Noua domo, qui ambo sunt ad hoc a dicto domino rege et baronibus deputati. Actum coram eodem domino rege et baronibus, qui sunt in maioribus tabulis conscripti, anno MCCCCII⁰ quatuor temp. Quadragesime [15—18 Febr.].

Talmberg. f. 79. Brun. 226. Palacký, Arch. č. IV, 530.

12. Hassko de Praga cum coactoribus citat Michalka de Oswraczina. Ibi a. d. 1389[1] quatuor temporum Quadragesimæ [10—13 Mart.] dominus rex per Nicolaum de Ziampach mandauit, vt presens jus pretereat in Elisska et Hasskone et eius coactoribus ex eo, quia citata propter certa seruitia regia custodiendo castra domini regis post obitum mariti sui non potuit ad terminum testationis comparere, et mandat, vt terminus emendetur ad querelas ad fer. IIII post Conductum Pascæ, et mandat parti[2] per camerarium intimare, vt adstarent ad querelas. Ibi terminus quatuor temporum Pentecostes.

Talmberg. 67. Brun. 223. Palacký, Arch. č. IV, 526. — 1) Brun. habet 1399. 2) patri in cod. Talmberg.

13. Henricus de Blasim conqueritur super Henricum de Byelenecz mediam villam, in Skytal mediam villam cum agris, pratis, siluis, jure patronatus ecclesie, piscinis et omni libertate ad ea pertinente, ad quam hereditatem habet melius jus quam ipse ad veram medietatem et ad alias hereditates ipsius habitas uel habendas, prout vnio in terre tabulis continetur. Anno d. M⁰CCC⁰LXXXX primo fer. V post Letare [9 Mart.]. Camerarius Przyech, terminus fer. IIII post Conductum Pasce [5 Apr.]. Secundus camerarius Jan, terminus sabbato post Georgii [29 Apr.]. Tercius camerarius Bohusud, terminus fer. VI quatuor temporum Penthecosten [19 Maji]. Ibidem dominus Procopius, marchio Morawie, et barones in pleno judicio audita vnione et tabulis et defensione citati, quia dicebat, quod non haberet cum eo vnionem sed cum Henrico presbitero et tabule non continebant presbyterum, sed simplex nomine Henricum, invenerunt pro jure et Boczko de Podyebrad dominorum consilium exportauit: ex quo presbyter non est expressus sed simpliciter Henricus, quod debet Henricus actor vti vnione. Et mox barones sibi actori Henricum vicecamerarium uel alium vicecamerarium, qui pro tempore fuerit, diuisorem secundum thabulas assignauerunt et dederunt ei pro jure obtento; dedit memoriales. Relacio omnium beneficiariorum, presentibus dominis baronibus in eodem judicio contentis.

Item anno eodem fer. VI post Viti [16 Jun.] Fremut de Krassneho dworu defendit contra predictum jus in Skytal terciam porcionem dicens, quod hereditates sunt sue et citatus ibidem perdere non potuit. Docere wlt tabulis terre, quando sibi domini terminum assignabunt. Relacio Wenceslai. Ibi fer. VI post Viti proxima Fridricus de Erwenycz defendit contra predictum jus in villa in Skytal duas porciones dicens, se habere melius jus quam ipse, et hoc wlt docere tabulis, quia citatus ibidem nichil perdere potuit, quando sibi terminum domini assignabunt.

Anno eodem in crastino s. Jeronimi [1 Oct.] domini barones in pleno judicio auditis partibus antedictis Henrico actore et Henrico similiter citato invenerunt pro jure et Henricus de Noua domo dominorum consilium exportauit, quod ex quo domini barones prius inuenerunt facere diuisionem inter eos modo quo supra, quod hoc volunt habere processum jus, quod super eadem re plus nollunt judicare seu inuenire. Actum coram dominis baronibus eodem judicio presidentibus. Vide hanc diuisionem in terre tabulis maioribus.

Anno eodem fer. VI post festum Omnium sanctorum [3 Nov.]. Camerarius Wenceslaus, terminus fer. VI post Nicolai [7 Dec.]. Ibi Fremuth infirmus. Sdenko ponit terminum parare fer. V quatuor temporum Aduentus [21 Dec.]; sed cum Fridriko terminum fer. VI quatuor temporum Aduentus [22 Dec.] ad querelas. Ibi Fridrich et Fremuth negauerunt; terminus jurare pro negatiua in crastino Fabiani [21 Jan.]. Ibi dominus Procopius marchio mandauit hanc causam permanere in pace usque feriam V quatuor temporum Quadragesime [6 Mart.]. Ibi terminus ad idem fer. V quatuor temporum [sic] sine prima; terminus ad idem vel concordiam fer. III proxima; terminus ad concordiam vel idem fer. IIII post Conductum Pasce sine prima [24 Apr.]. Admiserunt se arbitrio, quere infra.

Henricus de Byelenecz olim filius Pesskonis de Wysskowa ex vna, et Henricus dictus Koze de Byelenecz et Fremuth de Krasneho dwora, Fridricus de Eruenicz parte ab altera super omnibus causis, intricacionibus, controuersiis et specialiter super vnione Henrici et Henrici predictorum, nichil penitus in hunc diem post se dimittendo potenter admiserunt se arbitrio Bawari de Merunycz, Dywyssii de Kutrowycz; si vero in aliquo discordabunt, tunc arbitrio Otte Bergow purgrauii Pragensis et Purkardi de Janowycz dicti Strnad judicis curie, quidquid mandabunt ɔc sub pena CC sex. gr. et sub ammissione cause inter ipsos vertentis, super quam partem dicti arbitri ɔc, ita quod pars obediens partem inobedientem poterit inpignorare cum solo camerario ɔc. Qui quidem arbitri Bawarus de Merunycz, Dywyssius de Kutrowicz de consensu parcium predictarum sub pena predicta pronunciauerunt primo, quod omnes cause et controuersie, lites, dampna, impense inter ipsas partes et coactores ipsorum hinc inde in hunc diem versate sine fraude debent preterire et omnio mori, et se debent de omnibus citacionibus liberos dimittere; qui statim parte ab utraque fecerunt et se de omnibus predictis liberos dimiserunt. Item pronunciauerunt eadem sub pena, quod ipse Henricus filius Pesskonis predicti omne jus suum, videlicet vnionem, quam habuit cum Henrico dicto Koze in villa Bielenecz integre, sicut solus habuit, fiat in censu siue in curiis rusticalibus, curiis araturarum, agris, pratis, siluis, riuis, lucis, piscinis jure patronatus ecclesie et omni libertate ad ea pertinente, ac jure hereditario ad ea pertinente et rebus mobilibus, nichil penitus sibi eximendo, et in Skytalech et aliis hereditatibus omnibus et rebus mobilibus et alias omnibus dimittere debeat libere Henrico dicto Kozye, qui statim hoc coram beneficiariis Pragensibus dimisit cum effectu, exclusis hereditatibus in Skytal, quas Jenczoni de Janowycz vendidit, videlicet sexta porcione ibidem in Skytalech, prout Henricus vicecamerarius de Kokowycz diuisit, et hoc in terre tabulis continetur, quas hereditates sic Genczoni venditas non debet liberare, sed sine fraude petere dictum Jenczonem, vt predictas hereditates in eo foro sicut ipsas emit a predicto Henrico, easdem dimittere debeat Henrico dicto Kozye in pecuniis eisdem. Et statim dictus Henricus filius Pesskonis de mandato predictorum arbitrorum beniuole se submisit, quod predictum Henricum Kozye et alios suos amicos, quorum interest, non debeat temporibus affuturis perpetue super predicta vnione jure hereditario ac alias omnibus intricacionibus inter ipsos habitis in hunc diem monere, inquietare, de jure uel de facto per se uel per aliam interpositam personam sine fraude in nullo beneficio et jure spirituali, et si inquietaret, tunc nullum jus debet sibi suffragari. Item pronunciauerunt, vt si predictus Hendricus filius Pesskonis predictas hereditates et jus suum quodcumque alicui hominum, cuiuscumque status secularis uel spiritualis fuerit, intricauerit, hoc disbrigare debet, et cum eo Otrad de Wskur, Wikerz de Jenissowycz et Nicolaus de Dobraskow a quolibet homine, et specialiter a dotibus, jure spirituali et a Judeis. Quod si non disbrigarent, tunc vt in forma. Item pronunciauerunt eadem sub pena, quod predictus Henricus dictus Kozye debet dare et soluere Henrico filio Pesskonis pro predicto jure suo vnionis et jure hereditario CLXV sex. gr., excluso illo, quod a domino Genczone pro hereditatibus in Skytal recepit, videlicet CXXX sex. gr., exclusis LVIII sex. gr., quas recepit in Byelenecz a predicto Henrico. Et super easdem pecunias sibi literas dare tenetur infra duas septimanas

sub pena predicta. Que litere debent circa terre tabulas reponi cum sigillis pendentibus et fideiussoribus competentibus, et non debent dari Henrico predicto, donec disbrigatores apponentur competentes ad locum predictum, et obstagium debet fieri in Luna ciuitate. Actum anno domini M°CCC°LXXXXII° fer. V in die s. Benedicti confessoris domini gloriosi [21 Mart.].

Item a. d. M°CCC°LXXXXVIII° fer. II in crastino Fabiani [21 Jan.] Henricus de Byelenecz filius Pesskonis cum camerario Pessikone dominatus est in hereditatibus Skytalech prescriptis in vadio, ut premittitur, pleno jure, et in crastino fer. VI cum eodem camerario dominatus est in hereditatibus [in] Byelenczych in vadio prescripto, vt premittitur, pleno jure.

Anno quo supra sabbato post Lancee Fridrich de Eruenicz defendit contra hanc inpigneracionem factam in hereditatibus Bielenecz et Skytalech dicens, quia minus juste impigneratum est pro eo, quia ipse pecunias, quas soluere debuit, soluit, et Henricus filius Pesskonis annos transire permisit. Docere wlt, sicut domini invenerint, sabbato quatuor temporum Penthecostes [1 Jun.], et petit ne vlterius camerarius daretur usque sepřenie.

Item anno quo supra sabbato post Jeronimi [5 Oct.] Henricus de Wyskow dominatus est in hereditatibus Fridrici in Doxi cum camerario Hostass prescriptis, ut premittitur, pleno jure. Relacio omnium beneficiariorum.

Tab. cur. reg. XIV, 219.

14. Heress de Brzezowe citat Albertum de Brzezowe, quia se intromisit ei sine jure et tenet hereditates eius poslúpnú [sic]. Ibi citatus audita querela deffendit se, quia actor esset illegittimus et non de legittimo thoro, et quod ei de jure respondere non debet, et replicatione actoris domini inuenerunt pro iure, et Boczko de Podiebrad dominorum consilium exportauit, quod actor de huiusmodi obiecto debet se expurgare in curia archiepiscopi Pragensis coram officialibus suis, et presens causa vsque huc debet stare in quiete. Actum coram serenissimo principe et domino, domino Sigismundo rege Vngarie, pro tunc capitaneo regni Bohemiæ, Hermanno de Chusnik supremo camerario, Hinkone Berka de Honsstein supremo judice, Smilone de Rychmburg prothonotario tabularum ɔc.

Item anno domini MCCCCIIII fer. VI quatuor temporum Pentecostes [24 Maji] domini in pleno judicio inuenerunt pro jure, et Brzenko de Sswihow dominorum potaz exportauit: ex quo Heress actor expurgauit se de obiecto sibi illegittimitatis crimine et docuit per litteram officiolatus curie archiepiscopatus Pragensis, se esse legittimum, et Albertus citatus contra eum aliam defensam non habuit, quod ipse Heress ad huiusmodi hereditates est iustus, et sibi super huiusmodi hereditatibus in querela contentis dederunt pro jure obtento; dedit memoriales. Actum coram dominis Zbynkone archiepiscopo Pragensi, Hinkone Krussina supremo purgrauio Pragensi ɔc.

Talmberg. 80. Všehrd, 163. Brun. 232. Palacký, Arch. č. IV, 531.

15. Hinko de Wismburg citat Johannem de Wismburg pro hereditate, quia se intromisit et tenet hereditates eius. Ibi dominus Procopius marchio Morauiæ et domini barones audita querela actoris et defensione Johannis citati, quod actor non esset de legittimo thoro et quod hereditare non deberet, ac aliis defendentibus suis ɔc inuenerunt pro jure et Raczko de Sswamberg dominorum consilium exportauit: quod vtraque pars debet ducere suos testes, vt est juris, videlicet actor super legittimitate et citatus de illegittimitate, ad fer. VI quatuor temporum Quadragesimæ [1 Mart.] coram dominis baronibus, et si tunc domini inuenient et mandabunt, tunc iurabunt, vel sicut domini ibi inuenient. Acta sunt hec coram domino Procopio marchione Morauiæ et coram dominis Hermanno de Chusnik supremo camerario, Bohuslao de Krasikov supremo judice,

Vlrico de Noua domo prothonotario tabularum terre, Henrico de Noua domo purgrauio Pragensi et aliis quam pluribus baronibus eodem judicio presidentibus. Actum anno M°CCC°XCVIII°.

Talmberg. 67. Všehrd, 163. Brun. 232. Palacký, Arch. č. IV, 527.

16. Jan de Michalowicz citat Jaroslaum de Herzman ciuitate. Ibi actor non comparuit pro eo, quod ex mandato domini regis Vngariæ jednal commune bonum et fuit in seruicio regis Vngariæ et totius terræ. Dominus rex Vngariæ mandauit continuare terminum ad idem sine præiudicio juris partium ad cras Jeronimi, et super eo fuit nuncius ad tabulas Otto[1] senior de Bergow. Ibi Jaroslaus secundo infirmus. Nicolaus de castro Pragensi ponit terminum juris pro infirmitate in crastino Martini. Ibi citatus tertio infirmus.

Ibi dominæ reginæ literæ veniunt ad beneficiarios in hec verba: Nobilibus ac famosis zudariis Pragensibus, nostris dilectis. Sophia z boží milosti královna Česká. Věrní a milí! Zpravil jest nás Jaroslav z Opočna, náš věrný milý, že jest on pohnán, aby stál před vámi na tyto suché dni. Dáváme vám na vědomí, žeť on nyní sám sebú nevládne; neb jsme my jeho zavázali k takové práci, že on nyní bez odpočinutí vždy jezdí o královo pána našeho i naše počestné a dobré, pro něž on nyní naším zavázáním pracuje, k tomu roku pro nižádnú věc nebude moci přijeti. Protož žádáme toho a prosíme, majíc zřítel k tomu, jenž on v takových věcech naším přikázaním pracuje, [abyste] tak to ujednali (jakož my Vám toho věříme a ufáme,) aby on skrze to jisté nestání k tomu roku škody nevzal o tu věc, o kterúž jest pohnán. Na tom nám zvláštní službu učiníte. Datum ɔc. Qua litera per beneficiarios lecta Johannes Michalecz actor locutus est contra eam dicens, quod regina non habet hanc potestatem, quod per seruicia sua supportet quem a jure, ex quo est ad causam vstúpil ponendo se infirmum, petendo sibi dare pro jure; et beneficiarii cum huiusmodi memoria dederunt actori, ex quo citatus ad iurandum pro infirmitatibus non adstitit, pro jure obtento; dedit memoriales.

Talmberg. 68. Brun. 223. Palacký, Arch. č. IV, 529. — [1]) actor in codice Talmbergico.

17. Johannes de Mokrcze et de Krassowicz citat Offkam de Zelcze[1]. Ibi camerarius Bohunko voluit testare citationem, sed camerarius Piescensis non venit, et beneficiarii pro eo, quod idem camerarius plures citationes intricaret non veniendo ad testandum, decreuerunt, quod actores citent per duos camerarios Pragenses. Camerarius Bohunko iterum citat sic, prout beneficiarii decreuerunt. Actum a. d. M°CCCC°II°.

Talmberg. 68. Brun. 224. Palacký, Arch. č. IV, 529. — [1]) Brun. h., kdež Jan z Mokče z Krašovic pohání Elžky z Elče.

18. Johannes Zak de Zlunicz ex vna et Johannes filius Henrici de ibidem parte ab altera super omnibus causis, controuersiis, litibus, dissensionibus, omnibusque intricacionibus, quocumque nomine dici possint, in hunc diem nihil post se relinquentes, admiserunt se arbitrio potenti Johannis dicti Psik subpurgrauii castri Pragensis et Otticonis de castro Pragensi. Quidquid mandabunt et inter partes predictas pronunciabunt, hoc ratum et gratum tenere debent sub pena C sex. gr. et amissione omnium causarum inter ipsos vertencium ita, super quam partem arbitri inobedienciam faterentur, ex tunc pars obediens partem inobedientem cum solo camerario Pragensi poterit impignerare in hereditatibus suis, quas nunc habet vel in futuro habebit usque plenam percepcionem dicte pene cum impensis. Terminus pronunciandi in octaua s. Jeronymi proxime venturi. Ibi arbitri prenominati mandauerunt et pronunciauerunt: primo mandauerunt, quod ipse Johannes filius Henrici predictus predicto Johanni seniori de Zlunicz dare et soluere tenetur et debet LXV sex. gr. pr. diuisim, videlicet in die s. Georgii proxime venturi XXX sex. gr. et in die s. Galli tunc mox secuturi XXXV sex. gr. In casu si in aliquorum terminorum

termino sibi Johanni predictus orphanus soluere et dare neglexerit, extunc predictus Johannes senior debet se intromittere et poterit cum solo camerario Pragensi de hereditatibus orphani in Zlunicz ad verum jus hereditarium in summa pene memorate. Item pena sub eadem pronunciauerunt et mandauerunt, quod ipse Johannes senior sibi orphano omnes hereditates et omnia jura, que habuit in hereditatibus in Zlunicz, libere dimittere debet, et si alicui easdem hereditates intricauit seu zavadil, hoc debet liberare et odvaditi plene et ex toto. Si vero que pars contra arbitros predictos uerbo uel facto contrairet nebo se protivil, mox pateretur penam memoratam super ipsum. Actum et pronunciatum a. d. M°CCC°LXXXXIII° fer. III in octaua Jeronimi [7 Oct.].

Item a. d. M°CCC°LXXXXIIII° fer. II post festum Trinitatis sancte [15 Jun.] Johannes filius Henrici reposuit XXX sex. gr. minus XVI gr., quas Johannes senior recepit numeratas.

Item anno domini M°CCCLXXXXIIII° sabbato post Galli [17 Oct.] Johannes senior de Zlunicz omne jus, quodcumque et qualecumque habuit ad hereditates Henrici in Zlunicz, dimisit Johanni filio predicti Henrici plene et in toto, et Nicolaus vicenotarius tabularum ad hoc consensit.

Item anno domini MCCCC fer. V post Martini [18 Nov.] Jessco de Zlunicz cum camerario Ostas dominatus est in hereditatibus orphanorum Henrici de Zlunicz ibidem in Zlunicz in vadio juxta continenciam tabularum arbitrii et compromissi pleno jure. Relacio eiusdem camerarii. Et idem Johannes se cum eodem camerario de prefatis hereditatibus omnibus intromisit ad verum jus hereditarium. Relacio eiusdem camerarii.

Tab. cur. reg. XV, 22.

19. Jessco de Sebin conqueritur super Johannem de Krasneho dwora et de Witnye, quia quando Henricus de Kelecz fecit ei dampnum suo posse sine jure in hereditate regis Wenceslai in Praga — perdicio in diuersis impensis, in promptis pecuniis pro CC mar. arg. — et ipse hoc dampnum ab eo suscepit et vtitur.

Imposicio a. d. MCCCCII° f. IIII post Lancee [12 Apr.] pro dampnis maioribus.

Camerarius Gyrzik, terminus fer. VI quatuor temporum Penthecostes [19 Maji]. Ibidem terminus ad judicium in crastino Jeronimi [10 Oct.]. Ibidem terminus ad judicium fer. VI quatuor temporum Aduentus [22 Dec.]. Ibidem terminus ad judicium fer. VI quatuor temporum Quadragesime [9 Mart. 1403]. Ibidem terminus ad judicium fer. VI quatuor temporum Penthecostes [8 Jun.]. Ibidem terminus ad judicium fer. VI [sic] in crastino Jeronimi [1 Oct.]. Ibidem terminus ad judicium fer. VI quatuor temporum Aduentus [21 Dec.]. Ibidem terminus ad judicium fer. VI quatuor temporum Quadragesime [22 Febr. 1404]. Ibidem terminus ad idem judicium fer. VI quatuor temporum Penthecosten [23 Maji]. Ibi terminus ad idem judicium in crastino Jeronimi [1 Oct.]. Ibi citatus non astitit, terminus monere fer. VI quatuor temporum Aduentus [19 Dec.]. Ibi terminus ad idem monere fer. VI quatuor temporum Quadragesime [13 Mart. 1405]. Ibi terminus ad idem monere in crastino Jeronimi [1 Oct.]. Ibi terminus ad idem monere fer. VI quatuor temporum Aduentus [18 Dec.]. Ibi terminus ad idem monere fer. VI quatuor temporum Quadragesime [5 Mart. 1406]. Ibi domini baro[nes] Boczco de Podyebrad prothonotarius tabularum terre, Brzienco de Skali, Johannes senior de Noua domo, Albertus de Conopiscz, Petrus de Strazie deputati a dominis baronibus cum minoribus beneficiariis judicantes stánie a nestánie, ex quo citatus iterum ter vocatus non astitit, actori datum est pro jure obtento; dedit memoriales. Relacio omnium beneficiariorum. Camerarius Jan Pykuss fuit aput citatum in monicione.

Item a. d. MCCCCVII° fer. VI post festum Pasche [1 Apr.] Mathias de Chrzienow notarius minorum tabularum cum camerario Podywczone ex parte tocius beneficii induxerunt Jessconem actorem super hereditates citati in Strazow oppido, tabernas, curias rusticales cum censu, toto

quidquid ibi habet, in Witny villa integra, curia arature, municione, curiis rusticalibus cum censu, agris, pratis, siluis, riuis, piscinis, molendinis et omni ɔc., ac super totum, quidquid habet, in CC mar. arg. et beneficio tantumdem obtentis, vt premittitur, pleno jure. Relacio eorundem. Item a. d. MCCCCVII⁰ fer. II post Georii [22 Apr.] actor cum camerario Wenceslao dominatus est in hereditatibus in induccione contentis, obtentis, vt premittitur, pleno jure. Relacio eiusdem camerarii. Et idem Johannes actor p. e. c. b. Prag., quod de omni jure suo presenti obtento, inducto et dominato, sicut ei tabule testantur, condescendit Johanni de Rabye et de Swihow ad faciendum de eo, quidquid wlt, et deducendum illud, sicut velit; sed ipse Johannes de Swyhow statim facit eidem Johanni actori graciam specialem, si deus eum prius tolleret de medio, extunc ipse Johannes ab hac obligacione erit liber et solutus, et ipsum jus ad ipsum Johannem actorem viceuersa plene deuoluetur. Puotha de Skali fideiussit pro Johanne de Rabie, quia juste ducit jus.

Item a. d. MCCCCVIII⁰ fer. III ante Katherine [20 Nov.] Johannes de Swihow cum camerario Sigismundo dominatus est in hereditatibus citati in induccione contentis, obtentis ɔc. Relacio Sezeme camerarii, sed nichil receptum. Sulko de Zalezl fideiussit pro actore, quod juste ducit jus suum.

Item a. d. MCCCCIX⁰ fer. III ante Stanislai [30 Apr.] actor cum camerario Henrico dominatus est in hereditatibus citati in induccione contentis ɔc. Relacio eiusdem camerarii.

Item a. d. MCCCCIX fer. II in die Marie Magdalene [22 Jul.] Jaroslaus de Budiehossczicz vicecamerarius regni Boemie cum camerario Sigismundo taxauerunt hereditates citati in Strazowye XV curias rusticales et tabernas, quorum quilibet soluit XX gr. census annui; item quilibet horum eciam soluit pro robota Crotieyowska; item za roboty Vitenské [1] II sex. gr. census de jure omnes soluunt, cum agris, pratis, riuis, et omni ɔc Johanni de Swihow in CC mar. arg. ad verum jus hereditarium et in Wytnye curiam arature, curias rusticales cum censu et municione, agris, pratis, siluis, riuis et omni ɔc et beneficiariis tantumdem, obtentis, inductis et dominatis intromittere juxta ɔc. Relacio eiusdem vicecamerarii.

A. eodem fer. IIII post Egidii [4 Sept.] Johannes de Swihow cum camerario Wenceslao dominatus est in hereditatibus predictis obtentis, inductis, dominatis et taxatis, ut premittitur, pleno jure. Relacio eiusdem.

Tab. cur. reg. XIV, 163. — [1]) Wytensku in codice manuscripto.

20. Lucas de Praga citat Liczkonem de Zagieczicz [1]. Ibi Martinus de Chomuticz nomine Liczkonis defendit contra citationem dicens, quia Liczko ibi cum domina non residet, sed in Krnow, et hoc iidem camerarii sunt testati, quia dominam ibi non inuenerunt. Et beneficiarii inuenerunt pro jure, quod actor debet eum de nouo citare, si vult. Relatio omnium beneficiariorum.

Talmberg. 68. Brun. 235. Palacký, Arch. č. IV, 530. — [1]) Zazieticz in codice Talm.

21. Martinus de Litowicz citat Wilhelmum de Zdiara. Ibi citatus audita querela locutus est contra actores dicens, quia dicti citati fuerunt sui censuales et sui homines, et quod ipsum de jure citare non debent. Et ipsi actores contra replicauerunt, quod ipsius censuales nunquam fuerunt, et beneficiarii maiores et minores inuenerunt pro jure, quod dictus citatus debet probare, ipsos actores fuisse homines suos, bono testimonio vel per tabulas; et si probauerit, tunc inuenerunt, quod ipsum citare non possunt nec potuerunt. Et ipsa inuentione facta mox dicti actores recesserunt non expectantes ukázaní dicti Wilhelmi, qui voluit docere per tabulas, quod fuerunt sui homines. Relatio omnium beneficiariorum.

Talmberg. 68. Brun. 218. Palacký, Arch. č. IV, 530.

22. Martha de Vgkowicz citat Albertum de Ledecz [1] pro damnis X mar. Ibi citatus odepřel se ex eo, quia actrix habens maritum de damnis citare non potest; et ideo ab instantia ipsius absolutus. Relatio omnium beneficiariorum.

Talmberg. 68. Brun. 249. — [1]) Brun. hab. Marketa z Rojkovic pohání Albrechta z Ledec.

23. Mathias de Praga, Marsso et Petrus de ibidem conqueruntur super Johannem de Wytnye. Querela: a quolibet pro X mar. arg. ꝯc.

Imposicio a. d. MCCCCIII⁰ fer. VI post Martini [16 Nov.].

Camerarius Prziech, terminus sabbato quatuor temporum Aduentus [22 Dec.]. Ibi citatus infirmus, Johannes de Glatow ponit; terminus jurare pro infirmitate in crastino Fabiani [21 Jan. 1404]. Ibi citatus secundo infirmus, Jan de castro Pragensi ponit; terminus jurare pro infirmitate fer. V quatuor temporum Quadragesime [21 Febr.]. Ibi citatus in prima non astitit, actoribus datum est pro jure obtento, dederunt memoriales. Camerarius Prziech aput citatum fuit in monicione.

Item a. d. MCCCCIIII⁰ fer. II ante Gregorii [10 Mart.] Thomas de Mantow beneficiarius subcamerarii ex parte tocius beneficii cum camerario Ostassone induxerunt actores super hereditates [in] Wytny, super curiam arature cum curiis rusticalibus et censu, in Straziowie oppido, tabernis, curiis rusticalibus et censu, agris, pratis et omni libertate ad ea pertinente obtentas pleno jure. Przibik de Malessicz fideiussit pro impigneracione zájem.

Item anno quo supra fer. IV ante Magdalene [16 Jul.] actores cum camerario Ostass dominati sunt in hereditatibus predictis obtentis, inductis pleno jure.

Actores cum camerario Podywczone dominati sunt in hereditatibus citati in induccione contentis, obtentis, inductis et dominatis, vt premittitur, pleno jure. Relacio eiusdem camerarii.

Item a. d. MCCCCVII fer. IIII post festum Viti [22 Jun.] Mathias cum suis coactoribus dominati sunt in hereditatibus citati in induccione contentis cum camerario Sigismundo obtentis, inductis et dominatis, ut premittitur, pleno jure. Relacio eiusdem camerarii; sed nichil receptum.

Tab. cur. reg. XIV, 158, 164.

24. Nicolaus de Caroli ciuitate conqueritur super Johannem de Witnye, quia fecit eidem dampnum suo posse in regis ꝯc. Perdicio: diuersarum literarum cum pendentibus sigillis neplněnie in diuersis impensis ꝯc et in promptis pecuniis pro C mar. argenti. Propter hoc dampnum actor literam cum pendentibus sigillis [sic]. Camerarius Jan a. d. MCCCCII⁰ fer. III in die Jacobi [25 Jul.]. Camerarius Girzik citat sabbato post Jacobi [29 Jul.], terminus in crastino Egidii [2 Spt.]; alter citat camerarius idem, terminus in Natiuitate s. Marie [8 Spt.]. Ibi citatus infirmus, Wenceslaus de Witnye ponit; terminus jurare pro infirmitate in crastino Jeronimi [1 Oct.]. Ibi citatus ad jurandum pro infirmitate in capella et in prima non astitit, actori datum est pro jure obtento, dedit memoriales. Relacio omnium beneficiariorum. Camerarius Prziech fuit in monicione. Item a. d. MCCCCIII [1] fer. III in die Philippi [1 Maji] Thomas de Mantow beneficiarius subcamerarii ex parte tocius beneficii cum camerario Hostassone induxerunt actorem super hereditates citati in Witnye, curia arature, curiis rusticalibus cum censu, in Strazowie oppido, tabernas, curias rusticales cum censu, agris, pratis, siluis, riuis et omni libertate in C mar. arg. obtentis, vt premittitur, pleno jure et beneficiarios tantumdem. Relacio eorundem.

Item anno quo supra fer. IIII post octauam sancti Viti [27 Jun.] Nicolaus actor cum camerario Hostassone dominatus est in hereditatibus citati in induccione contentis, obtentis, inductis, ut premittitur, pleno jure. Relacio eiusdem.

Item a. d. MCCCCV⁰ in die Viti (15 Jun.] Nicolaus actor p. e. c. b. Prag. se teneri C sex. gr. Raczkoni de Bra[daczow] et Wenceslao de Karoli ciuitate, in quo debito statim non habens eis

pecuniam dare [sic] condescendit eis de jure suo presenti, quod illud posint juxta tabularum continenciam deducere et de eo disponere pro libito sue voluntatis, tamquam ipsemet facere posset, et ita, quod pars mortui in superstitem deuoluatur. Jessko dictus Drastata de Salan fideiussit pro Raczkone, quia juste ducit poprawam.

Item a. d. MCCCCVI° fer. II post dominicam Palmarum [4 Apr.] Raczko de Bra[daczow] cum camerario Przechone dominatus est in hereditatibus Johannis citati in induccione contentis, obtentis, inductis ac dominatis, ut premittitur, pleno jure. Relacio eiusdem camerarii, sed nichil receptum.

Item a. d. MCCCCVI° fer. V ante Bartholomei [19 Aug.] Raczko cum camerario Przechone dominatus est in hereditatibus predictis, ut premittitur, pleno jure.

A. d. MCCCCVII fer. VI ante Philippi et Jacobi [29 Apr.] Raczko predictus cum camerario Sigismundo dominatus est in hereditatibus predictis inductis et dominatis, ut premittitur, pleno jure.

A. d. MCCCCIX°[1][2] feria II in die Marie Magdalene [22 Jul.], Jaroslaus de Budyhosticz vicecamerarius regni Boemie cum camerario Sigismundo taxauerunt hereditates citati in Brty villa cum sex laneis agrorum et curiis rusticalibus cum censu, et molendinum prope Brty cum censu, agris, pratis, riuis, robotis, pullis, et aliis honoranciis nichil penitus eximendo, quorum quilibet laneus soluit $1\frac{1}{2}$ sex. gr. census annui et in Witnye curiam arature cum municione, curiis rusticalibus cum censu, agris, pratis, siluis, riuis, piscinis et omni ɔc, et quidquid ibi resultat ultra hoc, quod est beneficiariis taxatum cum Johanne de Swihow, Raczkoni de Bradaczow [in] C mar. arg. ad verum jus hereditarium et beneficiariis tantumdem obtentis, inductis, dominatis, ut premittitur, pleno jure. Relacio eorundem.

Tab. cur. reg. XIV, 164. — [1]) In manuscr. MCCCCIIII°. [2]) In manuscr. MCCCCX°.

25. Nicolaus de Vgezda citat Agnezkam de Zalanow[1] ɔc. Ibi citati exceperunt se dicentes contra citationem, esse de prouincia Gurimensi et quod cum vno camerario citari non debent, et beneficiarii deliberati cum Sezema procuratore camerariorum indagati sunt, quod sunt de prouincia Gurimensi. Ideo si actor vult citare de nouo, prout debet de jure, bene potest.

Talmberg. f. 80. Brun. 224. Palacký, Arch. č. IV, 531. — [1]) Brun. habet: kdež Mikuláš z Újezda Elšky z Čakanova pohání.

26. Ogierz de Mrdicz conqueritur super Henzlinum de Hermani ciuitate et Hostinneho et de Mrdicz, quia se intromisit sine jure et tenet hereditatem eius poslúpnú Hermanowo miestcze, duas curias arature et integram ciuitatem, u Mrdicz municionem et dva pluhy role, in Clesiczich villam integram, in Costelczi villam integram, in Naczesiczich curias rusticales, in Wiczemiliczich curias rusticales, in Wydrziczich integram villam, in Slawkowiczich integram villam, in Hodech integram villam, in Prachowiczich [villam] integram, in Dietoniczich [villam] integram, in Nowemdworu duas curias rusticales cum agris, pratis, siluis, riuis, piscinis, molendinis, juribus patronatus ecclesiarum et omni libertate ad ea pertinente, ad quam hereditatem habet melius jus quam ipse post svém patrem Hermannum quondam dictum de Mrdicz indiuisum.

Imposicio fer. III post Katherine [1398?]; trina citacio. Camerarius Przech, terminus fer. VI quatuor temporum Aduentus. Secundus camerarius Ostass, terminus in vigilia Purificacionis Marie. Tercius camerarius Jan, terminus sabbato quatuor temporum Quadragesime. Ibi terminus ad judicium fer. VI quatuor temporum Penthecostes. Ibi terminus ad idem judicium in crastino Jeronimi.

Tab. cur. reg. XXI, 146.

27. Petrus de Smikus citat Petrum de Przibenicz. Ibi facta citatione citatus dixit, se non vocari Petrum sed Nicolaum, et beneficiarii inuenerunt pro jure, quod citatus debet docere iuramento sine errore, quod non vocatur Petrus sed Nicolaus.

Talmberg. 69. Všehrd, 110. Brun. 235. Palacký, Arch. č. IV, 530.

28. Prziba de Bynicz citat Katheriuam de Planias. Ibi domini barones maiores beneficiarii, Alsso de Drazicz supremus camerarius, Hinko Berka de Honsstein supremus judex, Nicolaus de Praga et de Wozicze prothonotarius regni Bohemiæ cum dominis baronibus auditis partibus et visis tabulis traductionis ipsius Przibæ actricis et vnione et responsione Zachariæ, qui habuit se přiti [1] cum Prziba, ex eorum in eos beniuola submissione inuenerunt pro jure et Andreas de Duba dominorum potaz exportauit, quod quicquid ipsa Prziba, viuente marito eius obligauit vel vendidit, hoc sibi in eius dotalicio preiudicari non debet; si vero quid in sua viduitate venderet vel obligaret, to má odvaditi: ex quo dotem habet in hereditatibus in Biniczych, pro qua citat, et eam nulli in sua viduitate obligauit, super eisdem hereditatibus dotalibus in querela contentis dederunt sibi Przibæ pro jure obtento; dedit memoriales. Actum a. d. 1410.

Talmberg. 68. Všehrd, 220. Brun. 236, 249. Palacký, Arch. č. IV, 532. — [1]) In cod. Talm. se przi te.

29. Sstiepan et Niclas de Praga citant Johannem de Vsti. Ibi a. d. 1398 sabbato quatuor temporum Aduentus Przibiko de Kamenicze nomine Johannis citati defendit contra hoc jus obtentum dicens, quia ipse citatus est de genere baronum et per minores beneficiarios judicari non potest nec debet, nec etiam debet citari minoribus damnis per coactores; docere vult, sicut domini sibi inuenient.

Talmberg. 67. Palacký, Arch. č. IV, 528.

30. Wessel de Lhoty conqueritur super Henricum de Libieticzek ꝛc. Camerarius Bohunko citauit; terminus sabbatho Penthecosten. Querela: quia mandauit posse suo Dyepoldo de Libieticzek facere sibi dampnum sine jure in eius hereditate in Lhotie. Perdicio in diuersis impensis, in domesticis rebus et in promptis pecuniis pro X mar. arg. minus lothone. Ibi quilibet actor similiter conqueritur. Ibi citatus non astitit, datum actoribus pro jure obtento, dederunt memoriales. Relacio omnium beneficiariorum. Camerarius Nicolaus Przihoda fuit in monicione.

Item a. d. M°CCC°LXXXXV° fer. V ante Mathei Ewangeliste Johannes dictus Hajek cum camerario Johanne Oprssal induxerunt actorem Wesel super hereditates Henrici in Libieticzek, curiam arature [cum] agris, pratis, siluis, riuis et omni libertate ad ea pertinente, in X mar. arg. minus lothone, vt premittitur, pleno jure et beneficio tantumdem.

Item eodem die idem beneficiarius cum eodem camerario induxerunt Wenceslaum de Praga, Welikonem et Andream de nulliunde super hereditates Henrici de Libieticzek cum agris ꝛc ut supra.

Item anno quo supra sabbatho post Jeronymi actores Wessel, Wenceslaus, Welik et Andreas cum camerario Johanne Oprssal dominati sunt in hereditate Henrici in induccione contenta, prout in tabulis citacionum terre plenius continetur.

Tab. cur. reg. XIV, 245.

31. Vlricus de Kostelecz citat Putham de Opoczna pro decem millibus mar. arg. Ibi domini barones auditis partibus, videlicet actoris et citati et eorum narrationibus inuenerunt pro jure et Brzenko de Sswihow dominorum potaz exportauit, quod actor de tanto, quod non habuit nec habet, neque citare non potest, et ideo Putha ab hac citatione debet esse liber. Actum coram dominis baronibus; relatio domini Smilonis prothonotarii regni Bohemiæ anno MCCCLXXXXVII°.

Talmberg. 67. Brun. 234. Palacký, Arch. č. IV, 526.

32. Wilem de Duban senior citat Georgium de Hradku. Ibi citatus locutus est contra citationem dicens, quia actor est captiuus et citare non potest, et actor contra dicebat, quia incepit citare, quando fuit liber. Terminus cum his ad barones. Actum a. d. 1399.

Talmberg. 67. Palacký, Arch. č. IV, 527.

33. Venceslaus Bohemiæ rex cum maioribus beneficiariis et Pragensibus beneficiariis et Otta de Bergow citant Petrum de Kosti. Ibi Petrus citatus locutus est contra citationem dicens, quod est kmet, et quod non est debite citatus, prout kmet deberet citari; secundo, quia beneficium non est plenum, quia vicecamerarius non fuit locutus et camerarius testatus est a pleno beneficio; tertio, quia actores positi in citatione — dominus rex, supremus camerarius, Hinko Berka de Honsstein supremus judex et Smilo prothonotarius tabularum, qui sunt expressi in citatione — non adstiterunt. Ex aduerso Otta actor dixit, quod citatus non esset kmet, nec vnquam v kmetstvo iurauit, et si esset kmet, pro repulsa non deberet vt kmet citari; sed ex quo ordo juris antiquitus tentus circa repulsa est obseruatus et maiores beneficiarii stant simul cum minoribus beneficiariis, prout fuit ab antiquo circa repulsas seruatum, quod ipsa citatio jure processit, et eius testatio potest esse etiam coram solo notario tabularum quocumque tempore, nec potest contra eam citatus contra minores beneficiarios quidquam loqui, quia testata est pleno jure, et Otta actor, per quem facta repulsa, in testatione eius adstitit. Terminus cum his ad barones in crastino Jeronimi. Ibi Johannes Seraphin commissarius Ottæ petiit emendari terminum ad idem ad barones, prout est de jure; et beneficiarii non permiserunt emendari termiuum per literam domini regis, per quam mandat, quod contra citatum non procedatur, nisi sit tanquam kmet citatus.

Ibi a. d. MCCCC ante Georgii Venceslaus Bohemiæ rex per Hermannum Chusnik supremum camerarium regni Bohemiæ dimisit et mandauit dimitti istud jus Ottoni de Bergow, quod mandauerat prius arrestari per literam suam, quod habeat processum suum. Relatio Bohunkonis Publice [sic] et Stephani vicenotarii.

Talmberg. 67. Všehrd, 172, 338. Brun. 223, 230, 237, 238. Nálezové, 286, 329. Palacký, Arch. č. IV, 528.

34. Venceslaus et Jan de Praga citant Pessika de Ohnisstian. Ibi a. d. 1401 fer. VI post Omnium sanctorum actores postulauerunt beneficiarios super inductione in jure presenti super citatum, et beneficiarii tunc eis responderunt, quia camerarios habere non possunt ex eo, quia camerarii ire nolunt ad inductiones nec aliquem actum facere, nisi prius camerarius, qui tenetur in captiuitate Johannis de Wartmberg, de captiuitate mittatur. Et ipsi actores, ne juri eorum noceat, petierunt hanc memoriam adnotare, et est jussu beneficiariorum adnotata.

Talmberg. 68. Palacký, Arch. č. IV, 529.

35. Venceslaus Wnietierz [1] de suburbio Pragensi citat Michalkonem de Ostrowa. Ibi pro eo quod citatus respondit querelæ non muniendo sibi jus, actoribus [sic] datum est pro jure obtento; dedit memoriales etc.

Talmberg. 68. Brun. 231. — [1]) Brun. h. Vintíř.

36. Wienko de Slupna citat Venceslaum de Slupna. Ibi pro eo quod citatus adstans mandauit se ponere infirmum, actori datum est pro jure obtento.

Talmberg. 67. Všehrd, 24. Brun. 229. Palacký, Arch. č. IV, 527.

ALBUS CITATIONUM.

(C. 1405—1406.)

1. Albertus de Konopisst citat Agnezkam de Janowicz, et etiam super eo, quod sicut ipsa domina Agnezka dotem suam proscripsit, si per hoc mutauit statum suum vel non mutauit, debent tenere, quicquid beneficiarii inuenirent sub dicta pena. Ibi in termino sancti Jeronimi beneficiarii auditis partibus et visis tabulis dotalicii ipsius Agnezcze potázavše se cum dominis Czienkone de Wesele, Henico de Walsstein et de Nieztieky, Jaroslao de Hermanni ciuitate in præsentia ambarum partium inuenerunt pro jure et pronuntiauerunt sub pœna præfata: quod ipsa domina debet circa dotem suam, videlicet tantum in Janowiczych et munitione et curia araturæ cum agris, pratis, siluis, piscinis, quæ fuerunt eidem dominæ ex gratia addita, donec statum vidualem non mutaret, illa debent pertinere ad ipsum Albertum, et ipsa debet eis carere, quia per obligationem dotalicii sui statum suum mutauit. Iterum pronuntiauerunt et mandarunt sub ipsa pœna, quod ipse Albertus debet dimittere jus in ea obtentum in toto. Iterum pronuntiauerunt, quod omnes impensæ, damna, lites, dissensiones, et etiam de vestimentis et lectisterniis, de quibus ipsa eum inculpauit, illa omnia debent præterire et recompensari. Actum a. d. MCCCCVII°.

Talmberg. 63. Brun. 238. Palacký, Arch. č. IV, 536.

2. A. d. MCCCCV Bedricus de Winarzicz conqueritur super Petrum de Trziebotczie, quia mandauit posse suo Petro de nullis facere ei dampnum sine jure in eius hereditate in Winarzicz. Perdicio in diuersis impensis, in diuersis domesticis rebus et in promptis pecuniis pro CC mar. arg. Inposicio ut supra ante Katherine. Citacio per Henricum camerarium. Ibi citatus infirmus; Wenceslaus de Trziebotcze ponit; terminus jurare pro infirmitate fer. V quatuor temporum Quadragesime [4 Mart. 1406]. Ibi citatus secundo infirmus; Johannes de Trziebotczie famulus ponit; terminus jurare pro infirmitate fer. IIII post Conductum Pasche [21 Apr.]. Ibi citatus ad iurandum pro infirmitate in capella non astitit; actori datum est pro jure obtento, dedit memoriales. Relacio omnium beneficiariorum. Camerarius Prziech fuit apud citatum in monicione.

Item anno domini M°CCCC°VIII° sabbato ante Galli [13 Oct.] Buzko de Libowycze cum camerario Prziechone ex parte tocius beneficii induxerunt actorem super hereditates citati in Trziebotczy super municionem, curiam arature, curiis rusticalibus [sic] cum censu, agris, pratis, siluis, riuis, piscinis et omni libertate ad ea pertinente in CC mar. arg. et beneficio tantumdem, obtentis, ut premittitur, pleno jure. Relacio eiusdem beneficiarii et camerarii. Petrus de Trziebewlicz fideiussit pro actore, quia juste ducit jus.

Item a. d. MCCCCIX fer. II post Dorothee [11 Febr.] actor cum camerario Johanne Oprssal dominatus est in hereditatibus citati in induccione contentis, obtentis et inductis, ut premittitur, pleno jure. Ralacio eiusdem. Sigismundus et Puress de Trziebiewlicz fideiusserunt pro actore, quia juste ducit jus.

Item a. d. MCCCCX sabbatho ante Georgii actor cum camerario Prziech dominatus est in hereditatibus citati in induccione contentis, obtentis, inductis et dominatis, ut premittitur, pleno jure. Relacio eiusdem camerarii.

Item anno domini MCCCCX sabbatho post Corporis Christi [24 Maji] Petrus citatus recognouit coram b. Prag., se teneri XLV sex. gr. Bedrico actori et suis heredibus pro dicto jure

suo obtento et pro dampnis et impensis ex concordia amicabili, quas sibi soluere debet in festo s. Galli [16 Oct.] proximi et dare sibi literam super eisdem pecuniis cum pendentibus sigillis et bonis fideiussoribus in festo s. Margarethe [22 Jul.] proximo sub pena CC sex. gr. in citacione contenta pro jure obtento et plene deducto. Et idem Petrus debet traducere dotem vxoris sue CCL sex. gr. de hereditatibus in Trziebotczi ad alias hereditates liberas hinc et festum S. Spiritus proximum sub dicta pena, ita, si non faceret premissa, tunc ipse Bedricus cum solo camerario poterit eum impignorare in hereditatibus omnibus habitis et habendis ad percepcionem dicte pene cum impensis et quod omnes alie lites, dampna, impense, repulse, quidquid concernit ipsum Bedricum, inter eos debent preterire in toto, excluso hoc, quod jus obtentum pro dampnis illud non debet dimitti, donec sibi Bedrico premissa non implebuntur per dictum Petrum cum effectu; sed postquam premissa implebuntur, tunc ipse Bedricus debet illud jus obtentum imponere ad tabulas in eo jure, sicut solus habet, illi uel illis, cui ipse Petrus mandabit, sine contradiccione. Et eciam prefati Petrus et Bedricus pro omnibus aliis rebus, quidquid simul habuerunt agere, vna cum eorum heredibus debent habere pacem perpetuam et vna pars aliam et eorum heredem non debet inquietare seu monere vllo jure perpetue, quia sunt in toto concordati; si uero aliqua pars aliam inquietaret aliquo jure, ex tunc nullum jus debet sibi juuari [sic].

Item a. d. MCCCCX fer. IIII ante festum s. Jacobi [23 Jul.] beneficiarii Pragenses in presenti causa inter Bedricum actorem et Petrum citatum sic ex eorum in eos beniola submissione ipsos concordauerunt, quod prefatus Petrus dedit sibi Bedrico L sex. gr. pecunia in parata, et ipse Bedricus debet intabulare hoc jus obtentum, inductum et dominatum, cui ipse Petrus mandabit. Et statim idem Bedricus p. e. c. b. Prag., quod omne jus suum predictum obtentum, inductum et dominatum ita et in eo pleno jure, sicut sibi tabule testantur, vendidit Barbare vxori Petri de Trziebotczie et Jesskoni dicto Dupowecz de Praga pro CC sex. gr. integre persolutis et eis de dicto jure plene et in toto condescendit, nullum jus sibi ad huiusmodi hereditates reseruando, et quod decedente vno ex eis pars eius in superstitem deuolui debet, cum ea condicione, si prefata Barbara maritum suum preuixerit et vellet sáhnúti dotalicio suo super hereditates in Hlubanech, tunc ipsi debent hoc jus obtentum vendere et intabulare sibi Bedrico viceuersa sine contradiccione, et ipse Bedricus, si sibi hoc jus intabulare nollet, poterit se de eodem intromittere jure cum camerario Pragensi et facere ac disponere de eo pro libito sue voluntatis sine contradiccione cuiuslibet hominis. Et prefati Bedricus et Petrus pro hiis omnibus, quidquid secum habuerunt agere, habere debent pacem perpetuam, et vna pars aliam inquietare non debet vllo jure pro hiis omnibus rebus.

Item a. d. MCCCCXI fer. V ante dominicam Invocauit [19 Febr.] Barbara vxor Petri de Trziebotcze p. e. c. b. Prag., quod de omni jure predicto, obtento, inducto et dominato ita et in eo jure, sicut sibi tabule testantur, condescendit Jesskoni dicto Dupowecz de Praga et suis heredibus, nullum jus sibi amplius ibidem reseruans.

Item a. d. MCCCCXIII fer. V ante Georgii [20 Apr.] Jessko Dupowecz de Praga cum camerario Henrico dominatus est in hereditatibus in Trziebotczy in induccione contentis, obtentis, inductis et dominatis, ut premittitur, pleno jure. Relacio eiusdem camerarii.

Item a. d. MCCCCXIIII fer. IIII ante Galli [10 Oct.] Johannes Dupowecz predictus cum camerario Johanne dominatus est in hereditatibus in Trziebotczy in induccione contentis, obtentis, inductis et dominatis, ut premittitur, pleno jure. Relacio eiusdem camerarii; sed nichil receptum.

Item a. d. MCCCCXVI fer. II post Stanislai [11 Maji] actor Johannes Dupowecz cum camerario Wenceslao Nyemecz dominatus est in hereditatibus in Trziebotczy in induccione contentis, obtentis, inductis et dominatis, ut premittitur, pleno jure; sed nichil receptum. Relacio eiusdem camerarii.

Tab. cur. reg. XV, 93.

3. Czenko et Zawisse de Tuchonicz citant Purkhardum de Rupowa. Ibi camerarii duo, Przech et Kwieton, testati sunt citationem dicentes, quia camerarii illius districtus propter nimiam inundationem aquarum haberi [1] non potuerunt; et ad huiusmodi citationem citatus non adstitit, sed literam misit dicens, se indebite esse citatum, cuius est literæ tenor talis, vt sequitur: Služba má napřed. Také vám věděti dávám, tak jakž jsem pohnán od těch z Walšteina, od Čenka a bratra jeho k dnešnímu dni, že jsú mně křivě pohnali; neb jest komorník kraje našeho při tom nebyl; a tohoť se táhnu na toho komorníka; ani jsú kterého dalšího práva učinili, jakož země za právo má. Protož vás prosím z práva, abyšte na mne svědčiti nedali, tak ačli by chtěli svědčiti; neb by mi se od nich krátko stalo. Pakli byste svědčiti dali, tehdy bych to musil žalovati přede pány na zisk i na ztrátu, že by mi se krátko stalo.

Talmberg. 63. Palacký, Arch. č. IV, 537. [1]) In codice Talmberg. habere.

4. Leta 1410 v středu na svatú Kedrutu, kdež Jiřík z Kasalic pohání Jana. Kdož na vyhlášení póhonův právo ustojí, a potom po soudu, když staná práva dávají, do šrankův nevstoupí, ztratí to stané právo.

Nálezové, 158.

5. Anno domini M°CCCC°VI°. Johannes de Luniek conqueritur super Benessium de Lemberga, Jankonem de Dieczina, Henricum de Pokraticz, Johannem de Milessowa, quia mandauit posse suo Johanni de nulliunde facere ei dampnum sine jure in eius hereditate in Luniek. Perdicio diuersorum censuum argenteorum peccunialium, desercione in diuersis impensis et in promptis peccuniis pro CCC marcis argenti. Similis super aliis.|

Juxta: Imposicio fer. II post Lancee [26 Apr.] pro dampnis, quemlibet pro CCC marcis.

Juxta: Camerarius Jan, terminus feria VI quatuor temporum Penthecostes [4 Jun.]. Ibi Henricum citatum infirmum Bernardus de Radiczin posuit; terminus jurare pro infirmitate in crastino Margarethe; sed Benessius, Janko et Johannes citati non astiterunt; terminus monere in crastino Jeronimi [1 Oct.]. Ibi Henricus citatus ad jurandum pro infirmitate in capella non astitit, actori datum est pro jure obtento, dedit memoriales. Relacio omnium beneficiariorum. Camerarius Wenceslaus fuit aput Henricum in monicione.

Dominus Wenceslaus Byczіek altarista Omnium sanctorum in ecclesia Lutomirziczensi defendit et Nicolaus de Montibuscuthnis similiter defendit contra hoc jus obtentum et hereditates in Pokraticzich, de quibus Henricus citatur, dicentes, quia in eisdem hereditatibus habent XXIIII sex. gr. census prescripti annui nudi et perpetui; docere volunt, sicut domini invenient et quando eis terminum dabunt. Actum a. d. MCCCCVI fer. VI post Bartholomei [27 Aug.]. Ibi terminus ad idem monere cum Benessio, Jancone et Johanne fer. VI quatuor temporum Aduentus.

Item a. d. MCCCCVI dominico post Jeronimi [3 Oct.] actor ex vna et Henricus citatus parte ex altera pro omnibus causis, litibus, controuersiis, dampnis, impensis, quidquid est inter eos in hanc diem nichil penitus post se dimittendo, potenter admiserunt se arbitrio actor Wankonis de Keblicz, uel si illum habere non posset, tunc alterius, quem poterit habere; quidquid mandabunt, pronunciabunt [sic] auditis literis, tabulis et narracionibus ipsorum, ratum et gratum tenere debent sub pena centum sex. gr. et amissione cause presentis pro jure obtento, inducto, dominato et plene deducto, super quam partem dicti arbitri inobedienciam faterentur, sic quod pars obediens inobedientem cum solo camerario poterit impignorare in hereditatibus omnibus habitis et habendis vsque plenam percepcionem dicte pene cum impensis. Terminus conducendi arbitros in crastino Martini [12 Nov.] coram beneficiariis in castro Pragensi tota die sub pena prefata; terminus terminandi statim ibidem illo die, si vero ibidem non terminarent illo die, tunc finaliter debent

terminare vsque sabbatum quatuor temporum Aduentus, et illa tota die sine dilacione sub ipsa pena. Si vero in aliquo discordarent et terminare non possent, tunc debent statim vznesti super beneficiarios Pragenses, et quidquid eos informabunt, hoc pronunciare debent statim ibidem sabbato quatuor temporum Aduentus [8 Dec.] sine dilacione sub pena prefata.

Ibi videlicet sabbato quatuor temporum Aduentus beneficiarii Pragenses ita sicut Wanko de Keblicz et Dalibor de Malikowicz arbitri vznesli jsú super eos nichil neučinivše, tak ipsi beneficiarii navrátili jsú je strany k témuž právu, jakož jsú byly před zapsáním tohoto ubrmanstvie. Relacio omnium beneficiariorum.

Ibi terminus ad idem monere cum Jankone, Benessio et Johanne feria VI quatuor temporum Quadragesime [18 Feb.]. Ibi domini Boczko prothonotarius tabularum, Brzenko de Skala, Johannes de Noua domo senior, Albertus de Conopisst et Petrus de Straze cum minoribus beneficiariis judicantes stánie et nestánie, ex quo Janko de Dieczina et Johannes Hlawa de Milessowa iterum ter vocati non astiterunt, actori dederunt pro jure obtento; dedit memoriales. Relacio omnium beneficiariorum. Camerarius Wenceslaus fuit aput citatos Johannem et Jankonem in monicione.

Item a. d. MCCCCVII fer. III ante Georgii [19 Apr.] Buzko de Libowicze beneficiarius regine cum camerario Jacobo induxerunt actorem ex parte tocius beneficii super hereditates Johannis dicti Hlawa citati, in Milessowie curiam arature, villam integram, castrum, in Chotomyrzi curiam arature, curias rusticales cum censu, in Dolikowiczich curiam arature, curias rusticales cum censu, in Trzstienie curias rusticales cum censu, cum agris, pratis, siluis, riuis, piscinis et omni libertate ad ea pertinente in CCC marcis argenti et beneficio tantumdem obtentis, ut premittitur, pleno jure. Relatio eorundem.

Item anno eodem fer. II ante Georgii [18 Apr.] beneficiarius et camerarius iidem ex parte tocius beneficii induxerunt actorem super hereditates Jankonis de Dieczina citati, Dieczin opidum, curiam arature, in Slawikow, in Krzessiczie, in Boleticze villas, in Podmokly curiam arature, villas, curias rusticales cum censu, in Schonburn, in Kunysgwald, in Syrzegewicze curiam arature, curias rusticales cum censu et Dieczin castrum cum agris, pratis, siluis, riuis, piscinis et omni libertate ad ea pertinente in CCC marcis argenti et beneficio tantumdem obtentis, ut premittitur, pleno jure. Relatio eorundem. Erhardus de Skalky fideiussit pro actore, quia juste ducet jus.

Item a. d. MCCCCVII fer. VI post Corporis Christi [27 Maji] actor cum camerario Wenceslao dominatus est in hereditatibus citatorum in induccione contentis, obtentis et inductis, ut premittitur, pleno jure. Relatio eiusdem. Erhardus de Skalky fideiussit pro actore, quod juste ducet jus.

Item a. d. MCCCCVIII fer. II post Omnium sanctorum [5 Nov.] actor cum camerario Johanne dominatus est in hereditatibus Johannis Hlawa in induccione contentis, obtentis et inductis, ut premittitur, pleno jure.

Item a. eodem fer. quinta post Omnium sanctorum [8 Nov.] actor cum eodem camerario dominatus est in hereditatibus Jankonis citati in induccione contentis, obtentis et inductis, ut premittitur, pleno jure. Relatio eiusdem camerarii.

Item a. d. MCCCCVIII fer. III post Martini [13 Nov.] Smil, Habardus de Solan et Bussko de Vgezda per Przibkonem de Wolkerzowa defendunt contra hoc jus obtentum et hereditates in Trzstienie, de quibus Johannes Hlawa citatur, dicentes, quod habent eas in terre tabulis prius, quam eum citacio apprehendit et citatus eis ibi nichil potuit perdere. Docere volunt tabulis fer. VI quatuor temporum Aduentus [21 Dec.]. Ibi terminus ad idem docendi fer. VI quatuor temporum Quadragesime [1 Mart. 1409].

A. d. MCCCCVIII dominico ante Natiuitatem Christi [23 Dec.] Bussko beneficiarius regine recognouit coram beneficiariis Pragensibus, quod sicut fecerat induccionem super hereditates

Jankonis de Dieczina, quia eciam induxit super hereditates dicti Jankonis in Brzezen paruo, Brzezen magno, in Rochow, in Wrbyeziany et in Lukowczy, villas, curias rusticales cum censu, agris, pratis, siluis, riuis et omni libertate ad ea pertinente in summa memorata. Ad relationem dicti Buzkonis et omnium beneficiariorum. Erhardus de Skalky fideiussit pro actore, quod juste ducet jus super Jankonem citatum.

Item a. d. MCCCCIX fer. III post dominicam Palmarum [2 Apr.] actor Johannes cum camerario Wenceslao dominatus est in hereditatibus Jankonis citati in induccione contentis, obtentis, inductis et dominatis, ut premittitur, pleno jure. Relatio eiusdem camerarii.

Item anno eodem fer. III ante Assumpcionem sancte Marie [13 Aug.] Jaroslaus de Budiehosticz vicecamerarius regni Bohemie cum camerario Jacobo taxauerunt hereditates Jankonis citati, in Rochowie quatuor curias rusticales cum censu, in quibus resident Mikess soluens 2 $^1/_2$ sex. et 3 gr. census, Nicolaus soluens 1 $^1/_2$ sex. gr. census, Anka soluens 1 $^1/_2$ sex. et 3 gr. census, et illi omnes homines eciam soluunt 6 pullos, 55 oua census; et in Wrbiczan duas curias rusticales cum censu, in quibus resident Walenta soluens 2 sex. minus 9 gr. census, Jan Pisczick subses soluens quinque gr. census, Broz soluens 28 gr. census; in Syrzegewicz curiam arature, mediam vineam, illam partem a vinea Hanussii dicti Kaplerz, cum agris pratis, pomeriis, flumine et omni libertate ad ea pertinente; et in Lukowczy villam, curias rusticales cum censu, in quibus resident Jan Trehlaw soluens 28 gr. census, Mathias soluens 2 sex. 6 gr. census, Hadacz soluens 15 gr. census, Textor soluens 75 gr. et 15 hal. census, Nicolaus soluens 37 gr. census, duos pullos et pro vno grosso suinilas [?] Mauricius subses soluens XV grossos census, cum agris, pratis et omni libertate ad ea pertinente Johanni actori in CCC marcis argenti et beneficio tantumdem ad verum jus hereditarium obtentis, inductis, dominatis, ut premittitur, pleno jure. Relacio eorundem. Et statim post taxam Wenceslaus vicenotarius tabularum et Margaretha de Ssepetel defendunt hereditates in Syrzegewiczich in taxa nominatas dicentes, quod habent in eisdem hereditatibus CCL s. gr. dotales prescriptas, de quibus se cum camerario intromiserunt; docere volunt tabulis, quando eis necesse erit.

Item a. d. MCCCCX f. VI in octaua Assumpcionis sancte Marie [22 Aug.] actor Johannes cum camerario Johanne Pikus dominatus est in hereditatibus olim Jankonis de Dieczina citati obtentis, inductis, dominatis et taxatis, ut premittitur, pleno jure. Relacio eiusdem camerarii.

Item a. d. MCCCCXIX f. III post festum sancte Trinitatis [13 Jun.] Johannes Srsa de Lunyek dimittit jus obtentum et taxatum predictum in toto Sigismundo filio Jankonis de Dieczin et ipse cum beneficiariis pro culpis concordauit. Relacio omnium beneficiariorum.

Extr. orig. Mus. boh.

6. Johannes de Sowogiowicz citat Jarossium de Opoczna. Ibi domini barones auditis vtriusque partis tabulis et narrationibus eorum inuenerunt pro jure et Johannes de Noua domo et de Wilharticz dominorum consilium exportauit: quod nullus hominum potest přesvědčiti tabulas, et inde Jarossio pro hereditatibus in Opoczna, pro quibus eum Johannes citat, cum solus consensit et disbrigator fuit, dederunt pro jure, quia debet in eis ab eo perpetuam pacem habere. Actum a. d. MCCCCVI quatuor temporum Quadragesime [3—6 Mart.].

Talmberg. 63. Brun. 219. Nálezové, 277. Palacký, Arch. č. IV, 536.

7. Johannes de Opoczna citat Tassonem et Alssonem de Wrzesstiow. Ibi domini barones Alsso Sskopek de Duba supremus camerarius, Hinko Berka de Honsstein supremus judex, Czenko de Wesele et alii barones ex prorogacione termini a sabbato quatuor temporum ad barones audito Johanne Krussina et litera citati, per quam excusat se, quia in termino citationis stare non potuit, inuenerunt pro jure et Albertus [de] Kolowrat dominorum potaz exportauit: quod

Alsso citatus per literam suam missiuam non potuit jus suum arrestare, et ideo mandauerunt actori dare pro jure obtento; dedit memoriales. A. 1407 fer. III post Francisci [11 Oct.].

Talmberg. 63. Brun. 232. Palacký, Arch. č. IV, 536.

8. *V bílých dskách puohonných krále Václava na konci knih.*

Co komorníkóm od kterého kraje, když pohánějí, dáváno býti má:

Pražský	5 gr.
Kouřimský Vltavský Boleslavský Litoměřický Žatecký Rokycanský [1] Berounský Čáslavský	ti dávají Pražskému komorníku X gr. a druhému V gr.
Chrudimský Hradecký Majtský Piesecký Podbrdský	ti dávají Pražskému komorníku XV gr. a druhému dávají VII gr.
Prachenský	Pražskému XV gr. a druhému IX gr.
Klatovský Plzenský Střiebrský Sušický	ti dávají Pražskému komorníku XV gr. a druhému X gr.

Vindob. N. 5106, f. 12. Talmberg. 69. Palacký, Arch. č. IV, 537. — [1]) Recte: Rakovnický.

NIGER CITATIONUM.

(C. 1407—1410.)

1. Anna de Byssicz conqueritur super Pechlinum de Liblicz, quia se intromisit sine jure et tenet eius hereditatem dotalem obligatam in Byssiczich curiam arature, curiam rusticalem cum censu, agris, pratis, siluis, riuis, piscinis, ortis, molendinis et omni libertate ad ea pertinente, in qua hereditate habet LXX mar. argenti dotales, quia ei hoc argentum dotauit Pawlico de Bissicz quondam dictus, maritus eius, quando pro eo tradita est et ipse sibi eam duxit in vxorem, prout hoc in tabulis terre continetur. Inposicio citacionis a. d. MCCCCVIII fer. II post festum s. Viti [18 Jun.].

Camerarius Bohunco, terminus in crastino Margarethe [14 Jul.]. Terminus ad judicium in crastino Jeronimi [1 Oct.]. Ibi terminus ad idem judicium fer. VI quatuor temporum Aduentus [21 Dec.]. Ibi terminus ad idem judicium fer. VI quatuor temporum Quadragesime [1 Mart. 1409].

Ibi terminus ad idem judicium fer. VI quatuor temporum Penthecosten [31 Maji]. Ibi citatus audita querela dixit, quia in illo eam impedire non wlt, quando per tabulas ostendet, et wlt sibi statim cedere, et statim actrix docuit per tabulas, quia habet dotalicium a Pawlicone de Bissicz in Bissiczich in curia rusticali et in omnibus suis aliis hereditatibus, que sibi cesserunt in diuisione, cum agris, pratis, siluis, ortis, riuis et omni libertate ad ea pertinente et in toto, quidquid sibi cessit, a fratribus suis cum omnibus rebus mobilibus habitis et habendis, excepto molendino LXX sex. gr., et super eo dederunt ei pro jure obtento; dedit memoriales. Relacio omnium beneficiariorum.

Item a. d. MCCCCIX fer. IIII ante Omnium sanctorum [29. Oct.] Anna actrix ex vna cum fideiussoribus suis Wenceslao de Wrbicze et de Praga et Martino sartore de Praga et Pechlinus citatus cum fideiussore suo Biczeno de Bechlina parte ex altera super omnibus causis, litibus, controuersiis, dampnis, impensis, citacionibus et signanter super dotalicio ipsius Anne, quod habet in hereditatibus in Byssiczich, nihil penitus post se dimittendo potenter admiserunt se arbitrio et ordinacioni beneficiariorum Pragensium minorum et Jesskonis Rotsteiu purgrauii Pragensis; quidquid mandabunt visis tabulis eorum, ratum et gratum tenere debent sub pena amissionis cause et XXX sex. gr., super quam partem arbitri inobedienciam faterentur, sic quod pars inobediens perdat causam suam et penam predictam in toto ad partem tenentem. Terminus terminandi hinc et quatuor tempora Aduentus [18—21 Dec.] proxima circa apercionem tabularum, donec fuerint aperte, sub dicta pena. Si vero in dictis quatuor temporibus tabule non fuerint aperte, tunc circa primam apercionem sub eadem pena, et quando partibus terminum dabunt. Et statim Anna commisit causam suam Elzcze filie sue et Stephano filio suo, et Pechlinus condescendit Johanni plebano de Liblicz.

Ibi videlicet fer. VI post Epiphaniam domini [10 Jan. 1410] beneficiarii Pragenses et Jessco Rotstein purgrauius Pragensis potentes arbitri, davše partibus terminum ad pronunciandum, auditis partibus et eorum narracionibus, testimoniis et tabulis et ex eorum beniuola submissione pronunciauerunt et mandauerunt sub pena prefata, quod prefata Anna debet habere pacem in illa curia rusticali et quidquid ad hoc pertinet, in qua residebat Pawlico maritus eius, prout sibi tabule ipsius dotalicii testantur, et debet habere pacem ab ipso Pechlino in tercia porcione in agris curie arature cum agris, pratis, siluis, ortis, riuis et omni libertate ad ea pertinente, excepta curia tantum, que fuit olim curia Ramssonis, patris dicti Pawliconis, et sicut idem Pawlico ibi habuit vnam porcionem curie arature predicte, et aliam porcionem emerat aput Ramssonem fratrem suum ipse Pawlico. Que curia erat prius diuisa inter sex fratres et in sex porciones equales, prout hoc et ipsi Anne et Pawlikoni in tabulis continetur. Ex quibus omnibus porcionibus simul junctis ipsa Anna debet habere veram terciam porcionem sine impedimento, exclusa tantum curia arature in se, in qua porcionem non habet, et ipse Pechlinus eam in illis impedire non debet sub pena prefata. Item mandauerunt sub dicta pena, quod prefatus Pechlinus non debet eam in his impedire, nec filio eius juuare nec alicui alteri, qui contra eam instaret super dictis hereditatibus ipsius dotalicii. Et ipsa debet se intromittere de eisdem hereditatibus, quando sibi placebit et quando videbitur sibi expedire. Item mandauerunt sub eadem pena, quod prefatus Pechlinus debet sibi Anne dare et soluere pro impensis et subsidio, vt equitet ad intromittendum se de hereditatibus predictis vnam sex. gr. hodie toto die sub dicta pena. Qui statim dedit vnam sex. gr. et Anna recepit eandem. Item mandauerunt sub eadem pena, quod alie omnes res, lites, dissensiones, dampna, citaciones, impense inter eos ex vtraque parte facte debent preterire et mori et hincinde compensari, et pro hiis omnibus debent inter se habere pacem perpetuam sub eadem pena.

Tab. cur. reg. XV, 69.

2. Katharina de Tassowa citat Venceslaum, alias Wankonem ibidem de Tassowa. Ibi domini barones in pleno judicio audita querela actricis et responsione citati, et viso svědomí consulum juratorum Maioris ciuitatis Pragensis, quod portauerunt coram dominis baronibus, inuenerunt pro jure, et Vlricus de Noua domo dominorum consilium exportauit: quod ex quo actrix jest byla vdána za svých bratří a zapsala se v městském právě na rathúze, že jich nemá svých bratří upomínati, ani jich budúcích, a že ten, kdož je koupil ty dědiny v Tašově a v Hřebci, i jiní, kdož potom dále právo mají na nich, od ní věčný pokoj jmíti [mají], et super eo dederunt Waczkoni pro jure obtento. Actum coram dominis baronibus anno vt supra. [1410?].

Talmberg. 66. Palacký, Arch. č. IV, 538.

3. Gitka de Mezirzieczie conqueritur super Hynkonem ibidem et de Czerwenehory et de Aberspachu, quia se intromisit sine jure et tenet eius dotalem obligatam hereditatem in Mezirzieczi et in Kralowielhotie, villas integras, curias rusticales cum censu, agris, pratis et omni libertate ad ea pertinente, in qua hereditate habet 500 mar. arg. dotalis, quia ei hoc argentum dotauit Hynko de Trzebochowicz maritus eius quondam dictus, quando pro ea tradita fuit et ipse sibi eam duxit in vxorem, et super hoc habet testes.

[*Juxta*]: Imposicio sabbato in octaua s. Georgii [30 Apr. 1407]. Trina citacio.

[*Juxta*]: Camerarius Przech, terminus sabbato quatuor temporum Pentecostes [21 Maji]. Secundus camerarius Jacobus citauit fer. V ante Bonifacii [2 Jun.], terminus in crastino Margarethe [14 Jul.]. Tercius camerarius Jan Oprssal, terminus in vigilia Bartholomei [23 Aug.].

Ibi citatus non astitit, sed literam excusatoriam misit; terminus cum ea memoria eum monere in crastino Jeronymi [1 Oct.]; relacio omnium beneficiariorum. Ibi terminus ad idem monere fer. VI quatuor temporum Aduentus [16 Dec.]. Ibi terminus ad idem monere fer. VI quatuor temporum Quadragesime [9 Mart. 1408].

Ibi de mandato dominorum baronum domini Boczko de Podiebrad protonotarius tabularum, Andreas de Duba, Puota de Skaly, Johannes de Wilharticz et de Noua domo, Raczko de Sswamberg cum minoribus beneficiariis judicantes stánie et nestánie auditis presentibus tabulis, mandauerunt mitti pro citato. Qui veniens habuit defensionem sicut prius per literam, quod propter capitales inimicicias d. regis in termino citacionis stare non potuit, et hoc wlt probare, sicut domini sibi invenient, fer. VI quatuor temporum Pentecostes [8 Jun.], dicens eciam, quia actrix citat pro dote, jež jest propustila per tabulas, ad quas se refert. Et statim constituit commissarium Nicolaum de castro Pragensi, si eum contingeret abesse, cum memoria na přesúzenie de premissis ad fer. VI quatuor temp. Pentecostes, ut prefertur.

Ibi domini Boczko de Podiebrad protonotarius tabularum, Hynko Berga de Honstein, Johannes de Sswihow, Jaroslaus de Hermanni ciuitate, Henyk de Sstiepanicz, Hynko Zagiecz de Pihle et Raczko de Sswamberg de mandato dominorum baronum cum minoribus beneficiariis judicantes zmatkones et stánie a nestánie auditis tabulis et defensione dicti Hynkonis citati inuenerunt pro jure, quod Hynko citatus super defensione sua, qua defendit se, quod propter inimicicias domini regis in termino citacionis stare non potuit, quod Hynko citatus debet producere septem testes wladykones habentes liberas hereditates et imponere eos in crastino Margarethe [14 Jul.] ad tabulas, ex quibus tres electi debent jurare in crastino Jeronymi [1 Oct.] super dicta defensione, prout fuerint informati, cum errore; et si procedent, tunc actrix proponat contra eum suam querelam, sin autem, tunc fiat, quod est iustum.

Ibi Hynko testes imposuit, videlicet Wysskonem de Weselicze, Johannem de Drzewicze, Johannem de Obiedowicz, Johannem de Wyznowa, Kunatum de Przepych, Johannem de Zbyty, Johannem de Wyznowa minori.

Ibi terminus ad concordiam vel idem jurare cum sex testibus, qui sunt producti, et cum septimo ad producendum fer. V quatuor temporum Aduentus [20 Dec.] sine prima, quia septimus fuit in seruicio regis.

Ibi Hynko citatus nec solus nec cum testibus ad jurandum astiterunt, sed portata est litera domini regis in hec verba: Wenceslaus dei gracia Romanorum rex semper Augustus et Bohemie rex nobilibus vrzednikonibus et beneficiariis tabularum terre regni nostri Bohemie, fidelibus nostris dilectis, graciam regiam et omne bonum. Fideles dilecti! Quia nobilis Hynko de Eberspach fidelis noster dilectus in seruiciis nostris pro presenti constitutus coram vobis in proximis quatuor temporibus non potest quomodolibet comparere, idcirco fidelitati vestre seriose precipimus et mandamus omnino volentes, quatenus causam suam vsque ad futura immediate post hec sequencia quatuor tempora [27 Febr. 1409] debeatis differe et modis omnibus prorogare, aliter non facturi nostro regio sub fauore. Eciam scire velitis, quod Johannes de Wyznowa, fidelis noster dilectus, qui prefato Hynkoni debuit testari coram vobis in preteritis quatuor temporibus non potuit propter nostra seruicia comparere; propter quod volumus, vt huiusmodi [non] comparicio prefatis Hynkoni et Johanni non debeat aliquod preiudicium irrogare. Datum Wratislawie die quinta Decembris, regnorum nostrorum anno Bohemie XLVI, Romanorum vero XXXIII [1408]. Ad mandatum domini regis Jacobus canonicus Pragensis. Super quo ipsa domina Gitka actrix petiuit in capella a beneficiariis recipi memoriales, et beneficiarii responderunt ei, quia non sunt ausi recipere propter literam d. regis et eius mandatum. Ad relacionem omnium beneficiariorum. Terminus ad idem de mandato domini regis fer. V quatuor temporum Quadragesime [28 Febr. 1409].

Ibi actrix ex vna et citatus Hynko parte ex altera super omnibus causis, litibus, controuersiis, dampnis, impensis, citacionibus et quidquid est inter eos in hanc diem, nichil penitus post se dimittendo nec excipiendo, potenter se admiserunt arbitrio, actrix Jesskonis Rothsstein purgrauii Pragensis, vel si illum habere non posset, tunc alterius, quem poterit habere, et citatus Vikerii de Mysslina, vel si illum eciam habere non posset, tunc alterius, quem potest habere; quicquid mandabunt et pronunciabunt, ratum et gratum tenere debent sub pena amissionis cause presentis pro jure obtento, inducto et plene deducto, super quam partem arbitri inobedienciam faterentur, ita, si super actricem, quod perdat causam suam in toto, pro qua amplius nunquam citare poterit; si vero super citatum, quod ipse eciam perdat causam suam presentem, pro qua ipsum citat. Terminus conducendi arbitros hodie facto prandio coram beneficiariis Pragensibus, donec sedebunt, sub eadem pena; terminus terminandi, quando arbitri poterint et terminum dabunt, et sine restitucione parcium ad jura. Si vero ipsi arbitri per se terminare non possent, tunc debent se tázati cum baronibus vel beneficiariis vel cum quocunque voluerint; et quicquid se utiežíc pronunciabunt, hoc partes tenere debent sub dicta pena et sine restitucione parcium ad jura, a tak že sě jim nebudú moci kázati držeti ku právuom nižádným kusem et sub dicta pena; sed eciam et iuramenta inter eos debent preterire et omnio minúti sub dicta pena. Qui se arbitri de dicto arbitrio intromiserunt.

Ibi, videlicet a. d. MCCCCX fer. V post Jeronimi [2 Oct.] Jessko Rothsstein et Wikerz de Mysslina, potentes arbitri, in pleno judicio de consilio et inuencione dominorum baronum, quod potaz dominorum baronum exportauit Vlricus de Noua domo, pronunciauerunt et mandauerunt sub pena prefata in hec verba: že Hynek de Abrsspachu debet nalezti věno jejie, kteréž má ve dskách v Moravské zemi, na prvniem sněmu panském, kterýž bude, a toho má svědomie přinesti výpis; pakli by jemu výpisu nedali, ale listy na svědomie toho věna přede pány České země na súd pod tiem základem. Actum coram dominis baronibus, qui tunc judicio presiderunt, qui in maioribus tabulis sunt conscripti. Relacio omnium beneficiariorum. Visa per Raczkonem commissarium actricis.

Item anno domini MCCCCXIII fer. V post Sophie [18 Maji] Gessko Rotsstein et Wikerz arbitri predicti pro vno homine fatentur inobedienciam super Hynkonem citatum ex eo, quod non fecit id, quod facere debuit juxta pronunciacionem, et fuit obeslán per camerarium Pragensem et per Hynkonem de Czerwenehory fratrem eius ad certum terminum, ut faceret satis pronunciacioni, quod hucusque non fecit.

Item a. d. MCCCCXIII fer. III ante Viti [1 Jun.] camerarius Cztiborius fuit aput Hynkonem citatum in monicione.

Item a. d. MCCCCXIV fer. V ante festum s. Wenceslai [27 Sept.] Andreas dictus Klubeczko beneficiarius subcamerarii cum camerario Cztiborio ex parte tocius beneficii induxerunt Gitkam super hereditates citati in Mezirzieczi et in Kralowie Lhotie villas integras, curias rusticales cum censu, agris, pratis et omni libertate ad ea pertinente in 500 mar. arg. dotalis, obtentis, ut premittitur, pleno jure. Relacio eorundem.

Item a. d. MCCCCXIV fer. VI [8 Nov.] in octaua Omnium sanctorum actrix cum camerario Wenceslao Przihoda dominata est in hereditatibus citati in induccione contentis, obtentis et inductis pleno jure. Relacio eiusdem camerarii. Litera data ad purgrawium.

Item a. d. MCCCCXIV fer. V in octaua Corporis Christi [14 Jun.] Hynko de Abrsspachu in presenti causa fecit suos potentes commissarios Hynkonem de Czerwenehory fratrem suum et Bohunkonem de Praga, ambos in solidum, ut omnia in loco sui dictam causam tangencia facere possent, sicut ipsemet facere posset.

Tab. cur. reg. XXI, 41. Palacký, Arch. č. II, 50.

4. Anno domini MCCCCVII. Johannes de Hersstein conqueritur super Puotam, Wankonem et Purkardum de Wlkossowa, quia mandauit posse suo Johanni quondam dicto de Wetly facere ei dampnum sine jure in eius hereditate in Hersstein, tu kdež post mortem patris ipsius upadl ei v jeho zbožie, et pro eo recepit dampnum diuersorum censuum argenteorum, pecunie vybránie, in diuersis domesticis rebus et promptis pecuniis pro CCCC mar. argenti. Similis super aliis.

Juxta: Imposicio fer. VI quatuor temporum Penthecostes [20 Maji]. Útok pro dampnis maioribus.

Juxta: Camerarius Jan; terminus fer. VI ante Procopii [1 Jul.]. Camerarius Sigismundus citat fer. V in octaua Corporis Christi [2 Jun.], terminus in crastino Margarethe [14 Jul.]. Alter citat camerarius Sigismundus; terminus in vigilia Bartholomei [23 Aug.]. Ibi terminus ad judicium in crastino Jeronimi [1 Oct.]. Ibi terminus ad idem judicium fer. VI quatuor temporum Aduentus [16 Dec.]. Ibi terminus ad idem judicium fer. VI quatuor temporum Quadragesime [9 Mart. 1408]. Ibi terminus ad idem judicium fer. VI quatuor temporum Penthecostes [8 Jun.]. Ibi terminus ad idem judicium in crastino Jeronimi [1 Oct.]. Ibi terminus ad idem judicium fer. VI quatuor temporum Aduentus [21 Dec.]. Ibi terminus ad idem judicium fer. VI quatuor temporum Quadragesime [1 Mart. 1409]. Ibi terminus ad idem judicium fer. VI quatuor temporum Penthecostes [31 Maji]. Ibi terminus ad idem judicium in crastino Jeronimi [1 Oct.]. Ibi terminus ad idem judicium fer. VI quatuor temporum Aduentus [20 Dec.]. Ibi terminus ad idem judicium fer. VI quatuor temporum Quadragesime [14 Febr. 1410]. Ibi terminus ad idem judicium fer. VI quatuor temporum Penthecostes [16 Maji]. Ibi terminus ad idem judicium in crastino Jeronimi [1 Oct.]. Ibi terminus ad idem judicium fer. VI quatuor temporum Aduentus [19 Dec.]. Ibi terminus ad idem judicium fer. VI quatuor temporum Quadragesime [6 Mart. 1411]. Ibi terminus ad idem judicium fer. VI quatuor temporum Penthecostes [5 Jun.]. Ibi terminus ad idem judicium in crastino Jeronimi [1 Oct.]. Ibi terminus ad idem judicium fer. VI quatuor temporum Aduentus [18 Dec.]. Ibi citati na opovědi non astiterunt; terminus monere fer. VI quatuor temporum

Quadragesime [26 Febr. 1412]. Relacio omnium beneficiariorum. Ibi terminus ad idem monere fer. VI quatuor temporum Penthecostes [27 Maji]. Ibi terminus ad idem monere in crastino Jeronimi [1 Oct.]. Ibi terminus ad idem monere fer. VI Aduentus [16 Dec.]. Ibi terminus ad idem monere fer. VI quatuor temporum Quadragesime [17 Mart. 1413]. Ibi de mandato dominorum baronum Nicolaus de Egerberg prothonotarius tabularum cum dominis Alssone de Drazicz supremo camerario, Hynkone Berga supremo judice, Alberto [de] Coldicz judice curie regalis, Arnessto de Ssomburg, Wilhelmo de Zwierzeticz, Johanne de Sswihow, Johanne de Herssteiu, Henykone de Sstiepanicz, Wilhelmo de Rabie et de Skaly et Henrico de Plana Elsterberg cum minoribus beneficiariis judicantes stánie et nestánie, ex quo citati iterum ter vocati non astiterunt, actori Johanni datum est pro jure obtento, dedit memoriales. Relacio omnium beneficiariorum. Camerarius Sigismundus fuit aput citatos in monicione.

Item a. d. MCCCCXIII fer. VI post Lucie [15 Dec.] Andreas Klubeczko beneficiarius subcamerarii cum camerario Podiwczone ex parte tocius beneficii induxerunt actorem Johannem super hereditates citatorum Puothe, Wankonis et Purkardi in Wlkossow, in Cziesstietin, in Zbraslaw, in Buczie et in Zrucz, municiones, curias araturarum, curias rusticales cum censu, agris, pratis, siluis, riuis, piscinis et omni libertate ad ea pertinente et super toto, quidquid ibi habent, super quemlibet in CCCC mar. arg. et beneficio tantumdem, obtentis, vt premittitur, pleno jure. Relacio eiusdem beneficiarii.

Johannes de Herssteiu a. d. MCCCCXIIII fer. III post dominicam Palmarum [3 Apr.] actor cum camerario Johanne Picus dominatus est in hereditatibus citatorum in induccione contentis obtentis, inductis, vt premittitur, pleno jure. Relacio eiusdem camerarii. Johannes de Sswihowa fideiussit pro actore, quia juste ducet jus.

Item a. d. MCCCCXIIII° fer. VI post Sigismundi [4 Maji] Johannes actor cum camerario Sigismundo dominatus est in hereditatibus citatorum in induccione contentis obtentis et inductis, vt premittitur, pleno jure. Relacio eiusdem camerarii. Johannes de Sswihow et de Rabie fideiussit pro actore, quia juste ducet jus.

Item a. d. MCCCCXV° fer. III ante Letare [5 Mart.] actor cum camerario Sigismundo dominatus est in hereditatibus citatorum in induccione contentis obtentis et inductis pleno jure. Relacio eiusdem camerarii. Czenko de Czrnikow fideiussit pro actore, quia juste ducit jus.

Item a. d. MCCCCXVIII fer. II ante festum s. Georgii [18 Apr.] actor cum camerario Wenceslao dicto Niemecz dominatus est in hereditatibus citatorum in induccione contentis obtentis, inductis et dominatis, vt premittitur, pleno jure; sed nichil receptum. Relacio eiusdem camerarii.

Item a. d. MCCCCXIX fer. VI post Corporis Christi [16 Jun.] Jaroslaus de Budiehosticz vicecamerarius regni Bohemie cum camerario Sigismundo taxauerunt hereditates Puothe, Wankonis et Purkardi citatorum in Wlkossow, in Cziestietin, in Zbraslaw, in Buczy et in Zrucz, municiones, curias araturarum, curias rusticales cum censu, agris, pratis, siluis, riuis, piscinis et omni libertate ad ea pertinente ac totum, quidquid ibi habent, Johanni de Herstein actori et suis heredibus in mille ducentis mar. arg. ad verum jus hereditarium obtentum, inductum et dominatum, vt premittitur, pleno jure. Relacio eorundem beneficiarii et camerarii.

Item a. d. MCCCCXXXVII° fer. II post Marcelli [16 Jan.] Johannes de Herssteiu p. e. c. b. Prag. se teneri trecentas sex. gr. Raczkoni, Przybramo de Raczyna fratribus et eorum heredibus, in quo debito statim condescendit eis de omni jure suo predicto obtento, inducto, dominato, taxato et plene deducto, quodcunque habet in hereditatibus citatorum, in Wlkossowie, municione, villa integra, curia arature, curiis rusticalibus cum censu, agris, pratis, siluis, riuis, piscinis et omni libertate ad dictam hereditatem pertinente, ita et in eo pleno jure, sicut sibi in tabulis continetur, plene et in toto, nullum sibi jus ad huiusmodi villam cum suis pertinenciis reseruans,

saluo jure ad alias villas et hereditates in induccione et taxa contentas, ad habendum et tenendum, vendendum, alienandum, et obligandum et facere de eis tamquam de propriis, quidquid placet, ita quod decedente aliquo ex eis pars eius in superstitem deuolui debet. Actum ut supra.

Item a. d. MCCCCLV fer. VI in vigilia Omnium sanctorum [31 Oct.] Arnestus de Herstein filius olim Johannis ibidem p. e. c. b. Pragensibus, quod omne jus suum obtentum, inductum, dominatum et taxatum, quodcunque habet ad hereditates in Buczie, villam, curias rusticales cum censu, agris, pratis et omni libertate ad ea pertinente, totum, quidquid ibidem virtute dicti juris obtenti, inducti, dominati et taxati habet, nichil juris sibi ibidem virtute dicti juris reseruando vendidit Johanni et Nicolao fratribus de Gutsstein et eorum heredibus pro quinquaginta sex. gr. integre persolutis, et eis de dicto jure hereditarie condescendit. Disbrigare debet ipsemet vendens tantum ab omni homine jure terre et specialiter a dotibus et orphanis, vt juris est terre, et debet tantum disbrigare ad summam 90 sex. gr., sine tercia parte plus; quod si non disbrigaret, tunc Pragenses beneficiarii debent inducere ipsos ementes super hereditates disbrigatorum, vbi habet aut habebit, in prefata summa omni absque citacione tamquam in jure obtento.

Item anno quo supra fer. III post Omnium sanctorum [4 Nov.] Wilhelmus de Hersstein defendit contra hoc forum et hereditates in foro contentas dicens, quia ipse Wilhelmus habet jus ad terciam porcionem hereditatum in foro contentarum, quia eius porcionem vendere non potuit. Docere wlt coram dominis baronibus, quam primo judicio presidebunt.

Ibi a. d. MCCCCLVI⁰ fer. IIII ante Conductum Pasche [31 Mart.] litera tuicionis ad purgrauium Pragensem emanauit ex parte Arnesti de Hersstein filii Johannis actoris super hereditates in Zbraslaw et in Zruczy.

Domini barones in pleno judicio mandauerunt presentem memoriam tabulis assignare. Juxta causam, vbi Arnestus de Hersstein proposuit querelam coram dominis baronibus in pleno judicio super Czaltam de Camenne hory, quia dicto Arnesto přes panský nález a přes dovedenie práva zemského úroky pobral, mandauerunt Johanni Czalta, aby mu na tom viec nepřekážel a úroky dicto Arnesto viceuersa navrátil, a že dicto Johanni Czalta to páni jsú prominuli, et dictus Johannes Czalta i jiní aby se téhož nedopúštěli, že žádnému taková věc lehce prominuta nebude; neb to bude počteno za odboj; a máli Jan Calta které právo, aby Arnešta právem hleděl. Actum in quaterno anno domini MCCCCLVI⁰ fer. III in die Vrbani [25 Maji].

Tab. cur. reg. XXI, 53.

5. Venceslaus rex Bohemiæ citat Putam de Brzeznicze. Querela: quia se intromisit suo posse sine jure et tenet hereditatem eius Brzezniczy, medium oppidum, tabernas, curias rusticales cum censu et muuutionem, in Bobowiczych villam integram, curias rusticales cum censu, et de quinquaginta sexagenis gr. census annui nudi perpetui, quem habet hic idem Venceslaus rex in hereditatibus in Brzezniczy in alia medietate oppidi, munitione, curiis araturarum, tabernis, curiis rusticalibus cum censu et aliis omnibus villis ad dictam medietatem pertinentibus, cum agris, pratis, siluis, riuis, piscinis, molendinis, jure patronatus ecclesiæ et omni libertate ad ea pertinente, ad quas hereditates et censum habet melius jus quam ipse, quia easdem emit et persoluit apud Andream de Orlik, prout hoc in terræ tabulis continetur; et ipse citatus Putha habens cum dicto rege smlúvu, že jemu těch dědin měl sstúpiti sine difficultate, et rex Venceslaus ei voluit et paratus fuit pecunias dare et soluere et eum ssúti, lečby které listy on pohnaný měl, ježto by je měl jemu plniti.

Ibi domini barones in pleno judicio post testationem citationis audita querela et responsione citati inuenerunt pro jure et Vlricus de Noua domo dominorum potaz exportauit: ex quo citatus habens quatuor septimanas chvíli ante suam citationem et terminum comparendi, si habuit insecuritatem aliquam, infra illas septimanas debuit obeslati beneficiarios Pragenses, vt sibi prouide-

rent de securitate, et si non prouidissent sibi, tunc ipse per suam noncomparitionem nihil perdidisset; sed ex quo id non fecit et neobeslal v té chvíli, et Venceslaus rex propria in persona fuit in testatione citationis sicut communis terrigena, volens jure vti a právem živ býti, ipso citato non comparente, dederunt sibi domino regi pro jure obtento juxta querelam suam et suas tabulas; dedit memoriales. Actum coram dominis baronibus Alssone de Dube et de Drazicz supremo camerario, Hinkone Berka de Honsstein supremo judice, Nicolao de Wozicze prothonotario tabularum, Alberto de Koldicz judice curie regalis, Andrea de Duba, Vlrico de Noua domo et aliis pluribus baronibus, qui eodem judicio presiderunt. Actum a. d. MCCCCX[0] fer. VI quatuor temporum Penthecostes [16 Maji].

Talmberg. 65. Všehrd, 105. Nálezové, 160. Brun. 223, 228. Palacký, Arch. č. IV, 538.

VIRIDIS CITATIONUM.

(C. 1411—1417.)

1. Albertus de Konopisst citat dominum Witkonem de Cziernczicz. Ibi domini barones audita querela Alberti actoris et visa litera domini Witkonis citati, quam portauit ex parte domini archiepiscopi Pragensis, videlicet Albikonis, inuenerunt pro jure et Johannes de Wilharticz dominorum potaz exportauit: sicut Albertus citat dominum Witkonem et ipse Witko habet et tenet hereditates liberas et portauit literas dicens, quia Albertus actor est in excommunicatione, et ex eo ei respondere non debet, debet dominus Witko respondere querelis Alberti, a páni prosí krále, a úředníci mají s JMstí mluviti, aby každý kněz, kdož má svobodné děčiny, odpovídal přede pány a před úředníky Pražskými, kterýž pohnán jest. Pakli by kdo kdy byl pohnán a listu klecího dobyl proti puohonu, aby byl staven, a právo aby předce šlo. Actum coram dominis, videlicet serenissimo principe et domino Venceslao Romanorum et Bohemiæ rege, domino Cunrado gubernatore achiepiscopatus Pragensis et ceteris baronibus eodem judicio presidentibus.

Talmberg. 66. Brun. 223. Palacký, Arch. č. IV, 539.

2. A. d. MCCCCXV. Andreas de Zwiekowcze conqueritur super Petrum de Trziebotcze, quia mandauit posse suo Johanni de nullis facere ei dampnum sine jure in eius hereditate in Zwykowczi. Perdicio: diuersarum literarum cum pendentibus sigillis neplněnie, in diuersis impensis et in promptis pecuniis pro C mar. argenti. Imposicio fer. VI post Jeronimi [4 Oct.]; pro dampnis C mar. arg. Camerarius Wenceslaus, terminus in crastino Martini [12 Nov.]. Ibi citatus infirmus; Wenceslaus de Trziebotcze ponit; terminus jurare pro infirmitate fer. V quatuor temporum Aduentus [19 Dec.]. Ibi citatus secundo infirmus, Johannes Schitka ponit; terminus jurare pro infirmitate in crastino Fabiani [21 Jan. 1416]. Ibi citatus tercio infirmus, Johannes, qui supra, ponit; terminus jurare pro infirmitate fer. V quatuor temporum Quadragesime [12 Mart.]. Ibi citatus ad jurandum pro infirmitatibus in prima et in capella non astitit, actori datum est pro jure obtento, dedit memoriales. Relacio omnium beneficiariorum. Camerarius Nicolaus fuit apud citatum in monicione.

Bartico de castro Pragensi et Martinus ibidem conqueruntur super Petrum predictum, qui mandauit posse suo Johanni de nullis facere eis dampnum sine jure in regis Wenceslai Bohemie hereditate in castro Pragensi. Perdicio: diuersarum literarum cum pendentibus sigillis neplněnie, in diuersis impensis et in promptis pecuniis pro X mar. arg. minus lothone. Similis ab alio. Imposicio ut supra; pro dampnis quilibet X [mar.]; camerarius et terminus ut supra. Ibi citatus infirmus; Wenceslaus, qui supra, ponit; terminus jurare pro infirmitate fer. VI quatuor temporum ut supra. Ibi citatus secundo infirmus; Johannes Schitka ponit; terminus jurare pro infirmitate in crastino Fabiani. Ibi citatus tercio infirmus, Johannes, qui supra, ponit; terminus jurare pro infirmitate fer. V quatuor temporum Quadragesime. Ibi citatus ad jurandum pro infirmitatibus in prima et in capella non astitit, actori datum est pro jure obtento, dedit memoriales. Relacio omnium beneficiariorum. Nicolaus fuit apud citatum in monicione.

Item a. d. MCCCCXVI fer. V ante dominicam Palmarum [9 Apr.] Johannes Oducz de castro Pragensi beneficiarius subcamerarii cum camerario Sigismundo ex parte tocius beneficii induxerunt actorem Andream et coactores Bartikonem et Martinum super hereditates Petri citati in Trziebotczy, munucionem, curiam arature, villam integram, curias rusticales cum censu, agris, pratis, siluis, riuis, piscinis et omni ɔc ac super totum, quidquid ibi habet, actorem in centum marcis et coactorem quemlibet in X marcis arg. minus lothone, et beneficio tantumdem obtentis, vt premittitur, pleno jure. Relacio eiusdem beneficiarii.

Item anno quo supra fer. V in die s. Georgii [23 Apr.] actores cum camerario Stiborio dominati sunt in hereditatibus citati in induccione contentis pleno jure. Relacio eiusdem camerarii.

Item a. d. MCCCCXVI fer. V post festum s. Stanislai [14 Maji] Andreas de Zwyekowcze et Martinus de castro Pragensi actores p. s. c. b. Prag., quod omne jus eorum predictum obtentum, inductum et dominatum in hereditatibus in Trzieboczi in induccione contentis, ita et in eo jure pleno, sicut soli habuerunt et prout eis in tabulis continetur, vendiderunt Barticoni de castro Pragensi et suis heredibus pro C et decem sex. gr. plene persolutorum et ei de dicto jure condescederunt plene et in toto, nullum sibi jus ad huiusmodi hereditates reseruando, vt illud possit ducere et deducere et disponere de eo pro libito sue voluntatis. Actum ut supra.

Tab. cur. reg. XV, 94.

3. Anno MCCCCXI°. Benessius de Winarzecz conqueritur super Johannem alias Marquardum de Wtelna, Pesskonem ibidem et de Krp et Witkonem ibidem et de Sukorad, Johannem de Mnetiessie, Wenczeslaum de Diedicz et Chwalikonem de Costelcze, quia manduerunt posse suo Johanni de nulliunde facere ei dampnum sine jure in eius hereditate in Winarziczich, quam ibi habuit. Perdicio diuersarum literarum cum pendentibus sigillis neplněnie, in diuersis impensis et in prompta pecunia pro CCC mar. arg.

Imposicio fer. IIII ante Mathie [18 Febr.]; útok pro dampnis maioribus. Camerarius Jan, terminus fer. IIII ante Ambrosii. Camerarius Henricus, terminus fer. IIII post Stanislai [13 Maji]. Camerarius Venceslaus citat fer. II in die Gothardi [5 Maji]; terminus sabbato quatuor temporum Penthecostes [6 Juni]. Terminus ad idem judicium in crastino Jeronimi [1 Oct.]. Ibi terminus ad idem judicium fer. VI quatuor temporum Aduentus [18 Dec.]. Ibi terminus ad idem judicium fer. VI quatuor temporum Quadragesime [26 Febr. 1412]. Ibi terminus ad idem judicium fer. VI quatuor temporum Penthecostes [27 Maji]. Ibi terminus ad idem in crastino Jeronimi [1 Oct.]. Ibi terminus ad idem judicium fer. VI quatuor temporum Aduentus [16 Dec.]. Ibi terminus ad idem judicium fer. VI quatuor temporum Quadragesime [17 Mart. 1413]. Ibi Bohunko commissarius citati negauit. Terminus jurare pro negatiua fer. IIII post Conductum Pasce [3 Maji]. Ibi citatus

stans in capella recognouit se ad sigillum et jurare noluit, ideo actori dederunt pro jure obtento; dedit memoriales. Relacio omnium beneficiariorum. Camerarius Paulus fuit apud citatum in monicione.

Item a. d. MCCCCXIII° fer. VI in vigilia s. Johannis Baptiste [23 Jun.] Andreas Klubeczko beneficiarius subcamerarii cum camerario Ctiborio ex parte tocius beneficii induxerunt actorem Benessium super hereditates citati in Wtelnie, curiam arature cum agris, pratis, siluis et omni libertate ad ea pertinente, super totum, quidquid ibi habet, in CCC mar. arg. et beneficio tantumdem obtentis, vt premittitur, pleno jure. Relacio eiusdem beneficarii.

Item a. d. MCCCCXIII° fer. VI post Assumpcionem s. Marie [18 Aug.] actor cum camerario Mauricio dominatus est in hereditatibus citati in induccione contentis obtentis, inductis, ut premittitur, pleno jure. Relacio omnium beneficiariorum. Venceslaus de Sukorad jiný nežli purkrabě et Johannes Michalecz fideiusserunt pro actore, quia juste ducit jus.

Item anno quo supra fer. II post Andree [4 Dec.] actor cum camerario Mauricio dominatus est in hereditatibus citati in induccione contentis obtentis, inductis et dominatis, vt premittitur, pleno jure.

Item a. d. MCCCCXIV° fer. II post dominicam Invocauit [26 Febr.] Johannes Hayko de Hodietina et Dorothea de Wtelna per Albertum de Zahorzie defenderunt hereditates in induccione contentas dicentes, quia in eisdem hereditatibus ipse Johannes Hayko habet II sex. XL gr. census et Dorothea V sex. gr. census annui nudi, perpetui, prius quam presens citacio apprehendit hereditates, docere volunt tabulis fer. VI quatuor temporum Quadragesime proxime venture [1 Mart.] et petunt, vt non daretur camerarius super impigneracionem, jeližby jim bylo prvé zaručeno, aby jim úrokové jich nesešli.

Item terminus ad idem docendum fer. VI. quatuor temporum Penthecostes [1 Jun.]. Ibi terminus ad idem docendum in crastino Jeronimi [1 Oct.]. Ibi Albertus de Welenye commissarius Johannis Hagiek de Hodietin et nomine Dorothee de Wtelna et nomine Anne Sstukonis de Praga ostendit per tabulas, quia Johannes Hagiek habet II sex. gr. census annui nudi, perpetui in dictis hereditatibus in Wtelnie ab Alssone de Wtelna emptas et sibi per dominum regem datas post mortem Hrononis ab anno domini MCCCCXVII dominico ante festum s. Thome [19 Dec.].

Item Anna Sstukonis de Praga habet a Diwissio de Nyniechowicz LXXX gr. census annui nudi, perpetui in hereditatibus in Wtelnie ab anno dom. MCCCCIX fer. VI in vigilia s. Andree [29 Nov.]; postea taxate sunt sibi in XX sex gr. ad verum jus hereditarium per Jaroslaum de Budiehosticz vicecamerarium regni Bohemie. Relacio omnium beneficiariorum.

Item Dorothea de Wtelna habet V sex. gr. census dotalis per modum obligacionis in hereditatibus in Wtelnie curia arature, curiis rusticalibus cum censu, agris, pratis, siluis, riuis, piscinis et omni libertate ad ea pertinente in griseo obligacionum S, 24 ab anno domini MCCCCX fer. III post Natiuitatem s. Marie [9 Spt.]. Wilhelmus de Wartmbergk et de Zakupi fideiussit pro actore, quia juste ducit jus, et wlt caucionare defendentibus juxta mandatum beneficiariorum minorum.

Item a. d. MCCCCXV fer. IIII ante festum s. Lucie [11 Dec.] actor cum camerario Paulo dicto Passek dominatus est in hereditatibus citati in induccione contentis obtentis, inductis et dominatis, vt premittitur, pleno jure. Relacio eiusdem camerarii.

Item a. d. MCCCCXVI fer. IIII ante festum s. Zophie [13. Maji] actor cum camerario Wenceslao dicto Niemecz dominatus est in hereditatibus citati in induccione contentis obtentis, inductis et dominatis, vt premittitur, pleno jure. Relacio eiusdem camerarii.

Item a. d. MCCCCXXXVII fer. VI ante festum Penthecostes [17 Maji] actor cum camerario Marssone dominatus est in hereditatibus citati in induccione contentis obtentis, inductis et dominatis, vt premittitur, pleno jure; sed nichil receptum. Relacio eiusdem camerarii.

Item a. d. MCCCCXXXVIII fer. VI ante festum s. Procopii [28 Jun.] Benessius de Winarzecz p. e. c. b. Pragensibus, se teneri CCC sex. gr. Johanni de Miekowicz, in quo debito statim condescendit ei de omni jure predicto obtento, inducto et dominato, quodcunque habet in hereditatibus Johannis citati in Wtelnie, curia arature cum agris, pratis et omni libertate ad ea pertinente ita et in eo jure, prout sibi in tabulis continetur, plene et in toto, vt illud jus possit nomine suo ducere et deducere, vendere, alienare, obligare et facere de eo, tamquam ipsemet facere posset. Sed ipse Johannes facit ei hanc graciam specialem, si ipsum mori contigerit prius, quam dictum Benessium, quod ipse Benessius ab hac obligacione et debito a quolibet homine erit liber et solutus.

Tab. cur. reg. XXI, 38.

4. A. d. MCCCCXII. Bawuorek de Sswamberg et de Slawicz conqueritur super Bohuslaum de Swamberg, Johannem de Swamberg, de Lompcze et de Trzeble, quia fecit ei dampnum posse suo sine jure in hereditate eius in Slawiczich, tu kdež super eum et eius hereditates vpadl a jeho dobýval, an super eum ižádné péče nemá; pro eo recepit dampnum in diuersis domus rebus, in diuersis argenteis clenodiis et in promptis pecuniis pro quinque centenis marcis argenti; post hoc dampnum actor solus.

Juxta: Imposicio fer. II post Laucee [18 Apr.] pro dampnis maioribus.

Juxta: Camerarius Sigismundus, terminus sabbatho quatuor temporum Penthecostes [28 Maji]; ibi citati non astiterunt. Terminus monere in crastino Jeronimi [1 Oct.]. Relacio omnium beneficiariorum. Ibi terminus ad idem quatuor temporum Aduentus monere [14—17 Dec.]. Ibi terminus ad idem monere fer. VI quatuor temporum Quadragesime [17 Mart. 1413]. Ibi de mandato dominorum baronum Nicolaus de Egrberg protonotarius tabularum cum dominis Alssone de Drazicz summo camerario, Hincone Berka de Honssteyn supremo judice, Albertho de Coldicz judice curie, Arnesto de Sonburg, Wilhelmo de Zwierzeticz, Johanne de Sswihow, Johanne de Herssteyn, Henikone de Sstiepanicz, Wilhelmo de Rabie et de Skaly, Henrico Elstrberg de Plana cum minoribus beneficiariis judicantes stánie et nestánie, ex quo citati iterum ter vocati non astiterunt, actori datum est pro jure obtento; dedit memoriales. Relacio omnium beneficiariorum. Camerarius Sigismundus fuit aput Johannem citatum in monicione.

Item a. d. MCCCCXIII fer. II in die Stanislai [7 Maji] Andreas de Karoli ciuitate Klubeczko beneficiarius subcamerarii cum camerario Mauricio ex parte tocius beneficii induxerunt Baworkonem actorem super hereditates Johannis citati in Kokassiczich, curias araturarum, curias rusticales cum censu, quantum ibi habet, in Lompczy municionem, curiam arature, villam, curias rusticales cum censu, in Pieczynye curiam arature, curias rusticales cum censu, in Kamyku curias rusticales cum censu, agris, pratis, siluis, riuis, fluminibus, piscinis, molendinis et omni libertate ad prefata bona pertinente, in D mar. arg. et beneficio tantumdem obtentis, vt premittitur, pleno jure. Relacio eiusdem beneficiarii.

Item a. d. MCCCCXIII fer. V post Natiuitatem s. Marie [14 Sept.] actor cum camerario Sigismundo dominatus est in hereditatibus citati Johannis in induccione contentis obtentis, inductis, vt premittitur, pleno jure. Relacio Sezeme camerarii. Johannes de Litowicz fideiussit pro actore fer. VI ante dominicam Palmarum, quia juste ducit jus [30 Mart.].

Item a. d. MCCCCXIIII fer. V in Cena domini [5 Apr.] Baworek actor cum camerario Wenceslao dominatus est in hereditatibus citati Johannis in induccione contentis obtentis, inductis, vt premittitur, pleno jure, sed nichil receptum. Relacio eiusdem camerarii. Diwissius de Miliczyna fideiussit pro actore, quia juste ducit jus.

Item a. d. MCCCCXIIII fer. VI post Sigismundi [4 Maji] actor cum camerario Sigismundo dominatus est in hereditatibus citati Johannis Hannowecz in induccione contentis obtentis, inductis et dominatis, vt premittitur, pleno jure. Relacio eiusdem camerarii.

Item a. d. MCCCCXVIII sabbato post festum s. Bartholomei [27 Aug.] Bawor actor cum camerario Johanne dicto Nedwiedek dominatus est in hereditatibus Johannis Hanowecz citati in induccione contentis obtentis, inductis et dominatis, vt premittitur, pleno jure; sed nichil receptum. Relacio eiusdem camerarii.

Tab. cur. reg. XXI, 140.

5. Henzlinus de Kuterzicz conqueritur super Johannem de Wsseborzicz. Camerarius Jan citat; terminus fer. IIII ante Lancee [13 Apr. 1412]. Ibi citatus non astitit; terminus monere fer. VI quatuor temporum Penthecostes [27 Maji]. Ibi terminus ad idem monere fer. VI quatuor temporum Quadragesime [17 Mart. 1413]. Ibi de mandato dominorum baronum Nicolaus de Egrberg protonotarius tabularum cum dominis Alssone de Drazicz dicto Sskopek supremo camerario, Hinkone Berka de Honsstein supremo judice, Alberto de Coldycz judice curie, Arnesto de Ssomburg, Wilhelmo de Zwierzeticz, Johanne de Sswyhow, Johanne de Hersstein, Henikone de Sstiepaniz, Wilhelmo de Rabie et de Skaly et Henrico de Elsterberg et de Planee cum minoribus beneficiariis Pragensibus judicantes stánie et nestánie, ex quo citatus iterum ter vocatus non astitit, actoribus datum est pro jure obtento; dedit memoriales. Relacio omnium beneficiariorum. Camerarius Zdislaus fuit aput citatum in monicione.

Item a. d. MCCCCXIII fer. IV post Bartholomei [30 Aug.] Buzko de Libowicze beneficiarius regine cum camerario Zdislao ex parte tocius beneficii induxerunt actorem super hereditates citati Johannis in Wsseborzicz, in Nowewsy, in Bielczicz, in Cameniczy, in Zdiarze et in Strazky, curiam arature, curias rusticales cum censu, agris, pratis, siluis, riuis, piscinis et omni libertate ad ea pertinente, super toto, quidquid ibi habet, in trecentis marcis arg. et beneficio tantumdem, obtentis, vt premittitur, pleno jure. Relacio eiusdem beneficiarii. Sezema de Horzessowicz fideiussit pro actore, quia juste ducit jus.

Item a. d. MCCCCXIII sabbato ante Galli [14 Oct.] actor cum camerario Przechone dominatus est in hereditatibus citati in induccione contentis obtentis, inductis et dominatis, vt premittitur, pleno jure. Relacio eiusdem camerarii; sed nichil receptum. Sezema de Horzessowicz fideiussit pro actore, quia juste ducet jus.

Item anno quo supra fer. III ante Andree [28 Nov.] dominus Gregorius altarista altaris s. Trinitatis in Vsk super Albea per dominum Wenceslaum decanum ecclesie s. Stephani in Lithomirzicz defendit contra jus dicens, quia habet in eisdem hereditatibus censum certum prescriptum prius, quam citacio [eas] apprehendit; docere wlt tabulis coram dominis, si tabule apperientur, alias circa primam appercionem tabularum. Henzl actor recognouit coram beneficiariis et credit, quod habet dominus Gregorius censum quatuor sexagenarum in hereditatibus predictis in induccione contentis obtentis et inductis ac dominatis, vt premittitur, pleno jure. Relacio Sezeme camerarii.

Item a. d. MCCCCXIIII sabbato post festum s. Viti [16 Jun.] Henzlinus actor cum camerario Wenceslao Niemecz dominatus est in hereditatibus citati predictis, in induccione contentis obtentis, inductis et dominatis, ut premittitur, pleno jure. Relacio Sezeme camerarii.

Item a. d. MCCCCXIIII fer. II ante festum s. Katherine [14 Nov.] actor cum camerario Stiborio inductus et dominatus est in hereditatibus citati in induccione contentis obtentis, inductis et dominatis, vt premittitur, pleno jure; sed nihil receptum. Relacio eiusdem camerarii.

Item a. d. MCCCCXV fer. IIII [9 Oct.] ante festum s. Galli Jaroslaus de Budiehosticz vicecamerarius regni Bohemie cum camerario Sigismundo taxauerunt hereditates Johannis citati

in Wsseborziczych, in Nowewsy, in Bielczy, in Cameniczy, in Zdyarze et in Strazkach, curiam arature, curias rusticales cum censu, agris, pratis, siluis, riuis, piscinis et omni libertate ad ea pertinente ac totum, quidquid ibi habet, Henzlino de Kuterzicz actori et suis heredibus in trecentis marcis arg. et beneficio tantumdem ad verum jus hereditarium obtentum, inductum et dominatum, vt premittitur, pleno jure. Relacio eiusdem beneficiarii.

Item a. d. MCCCCXV fer. IIII post Vndecim millia virginum [23 Oct.] Katherina relicta olim Hanussii de Wsseborzicz defendit hereditates in Wsseborzicz tantum in induccione et in taxa contentas dicens, quia sunt hereditates sue dotales obligate et in eis habet dotalicium suum tabulis terre prescriptum. Docere wlt tabulis terre coram dominis baronibus quatuor temporum Aduentus proxime venturorum, si tabule apperientur et domini judicio presidebunt, alias circa primam apperciouem tabularum. Et statim committit ad docendum tabulis defensam Johanni Fink et Johanni Ssytka de Praga.

Item a. d. MCCCCXV fer. VI ante festum s. Katherine [22 Nov.] actor cum camerario Sigismundo dominatus est in hereditatibus in induccione et in taxa contentis obtentis, inductis, taxatis et dominatis, ut premittitur, pleno jure; sed nichil receptum. Relacio eiusdem camerarii.

Item a. d. MCCCCLIIII fer. VI in Kathedra s. Petri [22 Febr.] Margaretha filia olim Henzlini de Kuterzicz p. e. c. b. Pragensibus, se teneri trecentas sexagenas grossorum Gallo dicto Camyk et Johanni fratribus de Pokraticz et eorum heredibus, in quo debito statim condescendit eis hereditarie de omni jure suo obtento, inducto, dominato, taxato et plene deducto, quodcunque habet post olim Henzlinum de Kuterzicz patrem suum ad hereditates Johannis citati in Wsseborzicz, in Nowewsy, in Bielczicz, in Cameniczy, in Zdyarze et in Strazky curia arature, curiis rusticalibus cum censu, agris, pratis, siluis, riuis piscinis et omni libertate ad ea pertinente ad habendum, tenendum, vendendum, alienandum, obligandum et faciendum de eis tanquam de propriis hereditariis, quidquid placet, et decedente aliquo ex eis pars mortui in superstites deuolui debet.

Tab. cur. reg. XX, 66.

6. Paulus de Zittawia citat Benessium de Zdierzi pro damnis quinque marcarum. Ibi domini barones judicio presidentes inuenerunt et Johannes de Noua domo dominorum potaz exportauit: že si vult actor ducere jus suum, debet cautionare fideiussore habente hereditates liberas, ex quo solus non habet hereditates liberas et citat pro maiori, aby stál k svému právu, dáli jemu citatus z čeho vinu, aby jeho také odbýval. Actum vt supra.

Talmberg. 66. Palacký, Arch. č. IV, 540.

7. Petrus de Drahobuze citat Benessium et Bohunkonem de Picziny. Ibi domini barones audita querela actoris et responsione citati inuenerunt pro jure et Johannes de Michalowicz dominorum potaz exportauit, quod ex quo heres hereditatum in Piczinie vendidit ipsas hereditates, et actor filius vendentis instat pro dote vxoris sue ipsa viuente, quod ipse Petrus actor, filius heredis, non debet sahati super hereditates predictas virtute dotalicii vxore sua viuente, nisi vxore decedente; si aliquod jus sibi competere pretendit in dictis hereditatibus, hoc jure queratur, et si ipsa maritum suum preuixerit, tunc debet suam dotem ibi inuenire, et citatus respiciat suos disbrigatores. Et super hoc dederunt ipsi Benessio pro jure; dedit memoriales. Anno 1412 [1].

Talmberg. 66. Všehrd, 219. Vlad. reg. jura et const. 56. Brun. 244. Nálezové, 287. Palacký, Arch. č. IV, 539. — [1]) Brun.: nález v bílých póhonných l. 1420 o suchých dnech postních.

8. Petrus de Tyncze citat Koczkonem de Morawan pro dampnis. Ibi citatus ad querelas non astitit, actori dederunt pro jure; dedit memoriales. Relacio omnium beneficiariorum. Item a. d. MCCCCXV in die Jeronimi [30 Sept.] visa per citatum, quia actor non est jus prosecutus et anni lapsi juri. Actum anno quo supra.

Talmberg. 66. Brun. 232. Palacký, Arch. č. IV, 540.

9. Rubin de Krczina citat Wichnam de Kniezicz prima citatione. Ibi in citatione Wichna citata locuta est dicens, quia ibi ipsa nihil habet a jest zavadila jiným hereditates, et alii habent in tabulis. Et ipse Rubin fuit paratus cum pecunia dare eis, et ostendit eas beneficiariis et deponere voluit, et causam petiuit nazavitmu; sed beneficiarii non fuerunt ausi dare sine mandato dominorum baronum. Terminus cum hoc ad barones in crastino Jeronimi [1 Oct.]. Actum a. d. MCCCCXIII⁰.

Talmberg. 66. Palacký, Arch. č. IV, 540.

10. Zdeslaus de Stermberg citat Erhardum et Georgium de Bechine pro hereditate. Ibi citatus ad querelas non adstitit, et commissarii stantes noluerunt se příti nec respondere, ex quo citatus habuit gleit, jakožto jiní et noluit stare ad terminum. Terminus monere....

Talmberg. 66. Palacký, Arch. č. IV, 540.

ALBUS CITATIONUM.*)

(C. 1418—1437.)

1. Albertus de Bieliny [1] citat Benessium de Pabienicz. Ibi Benessius citatus defendit se in testatione citationis dicens, quod non est debite citatus, quia eum citauit camerarius districtus Gurimensis et ipse residet in districtu Czaslawiensi; et beneficiarii audita eius deffensione et actoris replicatione mandauerunt eum de nouo citare duobus camerariis Pragensibus, et statim camerarius Johannes Nedwidek citat Benessium.

Sed Ridkerius stans citatus in capella coram cruce iurare noluit. Actori datum est pro jure obtento, dedit memoriales.

Item a. d. 1419 fer. VI post dominicam Judica [7 Apr.] Ridkerius citatus predictus suscepit Alberto actori pro inductione in hereditatibus suis in Wrssowiczych munitione, curia arature, curiis rusticalibus cum censu et ceteris hereditatibus ad ea pertinentibus in tribus millibus marcarum argenti obtentis pleno jure, tamquam cum beneficiario Pragensi et camerario ipsam inducionem faceret. Relacio omnium beneficiariorum.

Talmberg. 79. Všehrd, 79. Brun. 234. Nálezové, 278. Palacký, Arch. č. IV, 541. — [1]) Nálezové: Albrecht z Bělavy.

2. Anna de Sswabinow citat Dobraně et Margaretham de Sswabinow. Ibi fer. VI post Galli domini barones in pleno judicio audita querela actoris et tabulis ipsius et responsione

*) Etiam *Albus citationum tempore imperatoris*, vel *citationum tempore imperatoris Sigismundi*, vel *Póhonné za ciesaře Sigmunda nom.*

citate et ipsius dotalicii tabulis inuenerunt pro iure et Jaroslaus Plichta de Zierotin et Nicolaus de Landsstein et de Borotin dominorum consilium exportauerunt, quod prefata Margaretha citata debet manere circa dotem suam iuxta suas tabulas bez pohoršení těch platuov a úrokuov, kteříž jsú na těch dědinách poostaveny, když jest Konrad Náz ty dědiny prodávaje Kozlíkovi i poostavil ty platy na těch dědinách, a má-li Anna právo které k dědictví, tehdy také má právo k splacení věna. Actum coram dominis etc. [sic].

Talmberg. 79. Palacký, Arch. č. IV, 541.

3. Dorothea de Milessowicz citat Bohuslaum de Bohdancze prima citatione pro dote ad tabulas. Ibi domini barones in pleno judicio audita querela actricis et tabulis dotalicii, quas ostendit coram dominis baronibus, et responsione Bohuslai citati, et litera, quam ostendit coram eis, quam habebat a Mathia Kabat, cum fideiussoribus, inuenerunt pro iure et Jaroslaus Plichta de Zierotin dominorum consilium exportauit, quod prefata Dorothea est iusta dotalicio suo ad prefatas hereditates iuxta ipsius tabulas, et in eis pacem habere debet, et citatus iuxta suam literam upomínaj své rukojmě, et predictus Johannes debet sibi Dorothee condescendere. Actum anno domini ꝛc.

Talmberg. 79. Brun. 243. Palacký, Arch. č. IV, 542.

4. Juxta causam, ubi Georgius de Podiebrad citat Petrum de Michalowicz. Ibi domini barones in pleno iudicio audita Girzikonis querela actoris et tabulis ipsius et responsione Petri citati et litera Jodoci marchionis, quam ostendit coram dominis baronibus, quam habet super bonis Tussen, domini invenerunt pro iure et Sbinco Zagiecz de Hazemburg et Jaroslaus Plichta de Zirotin dominorum consilium exportauerunt: poněvadž Petr Michalec má starší list nežli desky páně Bočkowy na to zbožie Túšenské, že tomu listu páni moc dávají k zástavě, jakož jeho list svědčí, a pan Jiřík jest spravedliv k dědictví a k výplatě té zástavy, jakož páně Petruov list svědčí. A jakož pan Jiřík jest dotekl, žeby měl ještě jiná práva a listy na to zbožie u pana Heralta, a pohnav pana Petra a měv to mieti, což mu jest ku potřebě k svému právu, i neokázal toho před pány, páni jsú je rozsúdili a dali panu Petrovi za právo podle jeho listu, jakož svědčí. Actum a. d. MCCCC, quo supra [1437] fer. V post Dionisii [10 Oct.].

Raigrad. 30; Mus. boh. 180. Talmberg. 78. Brun. 225. Palacký, Arch. č. II, 392.

5. Herbordus de Roczow citat Margaretham de Smilowicz. Ibi citata[m] secundo infirma[m] Johannes Ssitka de Praga ponit, et statim actor dixit coram beneficiariis, quod citata est in ciuitate Pragensi et est sana, et petiuit a beneficiariis camerarium ad conspiciendum eam, et beneficiarii destinauerunt Johannem Oducz beneficiarium subcamerarii ad scrutandum de ea et ad videndum eam, qui beneficiarius inuenit citatam in monasterio s. Thome in Minori ciuitate Pragensi ambulantem sanam, sed cum baculo. Pro eo beneficiarii dederunt actori pro jure obtento; dedit memoriales. Actum anno domini 1418.

Talmberg. 79. Všehrd, 24. Nálezové, 288. Palacký, Arch. č. IV, 541.

6. Hinco de Duba et Benessow citat Heniconem de Skal trina citatione pro hereditate dotali, quia se intromisit posse suo et tenet hereditates eius ꝛc. Ibi domini barones in pleno judicio auditis tabulis dotalicii olim Gitcze matris predicti Hinkonis actoris et responsione Henikonis citati, kterýž jest pravil, že se jim mocí neuvázal, ale že jest Hynek řečený z Šorfšteina jemu toho zboží hradu Šorfšteina i města Benešova postúpil, nemoha jeho jim zachovati, i nalezli za právo a pan Petr z Michalovic a pan Petr z Rozmberka dominorum consilium exportauerunt: ač mu jest zboží svrchupsaného postúpil i v dluzích zavadil, že jest

věna zavaditi nemohl, a o to panu Hynkovi puovodovi dali za právo, a pan Heník aby jemu postúpil města Benešova, neb tomu, kohož by on poslal i se vším příslušenstvím oc; než dědici kdyby dali 800 k. gr. věnných, že mají výplatu. Actum anno domini 1437 fer. VI post Dionisii [11 Oct.].

Talmberg. 79. Všehrd, 219. Brun. 243. Nálezové, 287. Palacký, Arch. č. IV, 542.

7. Juxta causam, ubi Johannes de Lobkowicz citat Johannem de Rupow. Ibi domini barones in pleno iudicio auditis tabulis et querela actoris et responsione citati et literis ipsius invenerunt pro jure et Sbinco Zagiecz de Hazemburg et Sdenko de Rozemtal dominorum consilium exportauerunt: že jakož Rydkéř, kterýž jest mluvil od Jana z Lobkovic, mluvil proti listóm, kteréž jest ukazoval Jan z Rúpova pohnaný, a pravie, že by to byli listové neřádní, tak dotýčíc, že Nicolaj taký člověk nikdy nebyl, by na sě tak neřádné listy dělal, a na tu řeč tázán Jan z Lobkovicz od Jana z Rúpova, jestli jeho slovo, což Rydkéř mluvie, a on řekl: jest, a druhá strana Jan z Ruopova žádala zaručenie, jakož jest řekl, že by listové byli neřádní, a tázán jsa ode páuuov, chceli to učiniti a zaručiti, jakož jest řekl, i odpověděl, že nemá co zarukovati: poněvadž sě jemu nezdálo zaručiti, by listové byli neřádní, kteréž jest Jan z Rúpova okazoval, že listové Janovi z Rúpova mají moc tak, jakož svědčie, a Jan póvod podle svých desk má dědictvie na těch dědinách v Oplotech k výplatě, jakož listové svědčie. Actum a. d. MCCCCXXXVII fol. III post Francisci [8 Oct.].

Raigrad. 30. Mus. boh. 180. Talmberg. 78. Brun. 225. Palacký, Arch. č. II, 391.

8. Johannes de Nesper conqueritur super Dorotheam de Zdebuzewsy, quia fecit ei dampnum suo posse sine jure in eius hereditate in Zdebuzewsy, tu kdež jest jemu sahala a sahá na ty dědiny v Zdebuzevsi přes přátelskú smlúvu, nemajíc sahati; pro eo recepit dampnum in diuersis impensis et in promptis pecuniis pro CC mar. arg. Post hoc dampnum actor solus.

Imposicio fer. IIII ante Purificacionem s. Marie; útok pro dampnis CC marcarum.

Camerarius Jan, terminus fer. IIII post Gregorii [13 Mart.]; camerarius Johannes citauit sabbato ante Georgii [20 Apr.], terminus sabbato quatuor temporum Penthecostes [25 Mai]. Ibi citata non astitit; actori datum est pro jure obtento; dedit memoriales. Relacio omnium beneficiariorum. Camerarius Johannes fuit aput citatum in monicione.

Item a. d. MCCCCXXXVII fer. quinta in die s. Jacobi [25 Jul.] Johannes Oducz de castro Pragensi vicejudex regni Bohemie cum camerario Johanne ex parte tocius beneficii induxerunt Johannem actorem super hereditates Dorothee citate in Zdebuzewsy, municionem, curiam arature, villam integram, curias rusticales cum censu, agris, pratis, siluis, riuis, piscinis, jure patronatus ecclesie et omni libertate ad ea pertinente, ac super totum, quidquid ibi habet, in CC mar. arg. et beneficio tantumdem, obtentis, vt premittitur, pleno jure. Relacio eorundem vicejudicis et camerarii.

Item a. d. oc XXXVII fer. II post Mathei Apostoli et Ewangeliste [23 Sept.] Johannes actor cum camerario Benessio dominatus est in hereditatibus in Zdebuzewsy in induccione contentis obtentis et inductis, vt premittitur, pleno jure; sed nichil receptum. Relacio eiusdem camerarii.

Item anno quo supra fer. II post Francisci [7 Oct.] Johannes de Kunstat defendit contra hoc jus obtentum, inductum et dominatum et hereditates in Zdebuzewsy in induccione contentas dicens, quod sunt hereditates sue et est in possessione earum pacifica prius, quam citatam citacio apprehendit, et citata sibi ibi nichil perdere potuit, quia sibi easdem hereditates dedit et dare potuit. Docere wlt coram dominis baronibus litera cum pendentibus sigillis, vel sicut

sibi barones invenient in istis terminis s. Jeronimi et per illos terminos, donec beneficiarii sedebunt, et petit, quod jus non ducatur super dictis hereditatibus vsque diffinicionem dominorum baronum. Visa per actorem, quia non docuit defendens et barones judicio presiderunt.

Item a. d. MCCCCXXXVII fer. V post Omnium sanctorum actor cum camerario Marssone dominatus est in hereditatibus citate in Zdebuzewsy in induccione contentis obtentis, inductis et dominatis in censu s. Galli proxime preteriti et zájem videlicet 7 vacce, 4 juuenculi et duo thauri juuenes taxati in 10 sex. gr. Relacio eiusdem camerarii.

Item a. d. MCCCCLIIII fer. II ante Kyliani [1 Jul.] Wikerz de Chmelneho tamquam vnitor per tabulas Johannis de Nesper de mandato domini Alssonis de Ssternberg supremi camerarii cum camerario Benessio dominatus est in hereditatibus in induccione contentis obtentis, inductis et dominatis, sed nichil receptum. Relacio eiusdem camerarii.

Anno quo supra fer. IIII ante Ad vincula Petri [31 Jul.] Johannes Dupowecz de Dupow viceeamerarius regni Bohemie cum camerario Johanne taxauerunt hereditates Dorothee citate in Zdebuzewsy, curiam arature, villam integram, curias rusticales cum censu, agris, pratis, siluis, riuis, piscinis, jure patronatus ecclesie et omni libertate ad ea pertinente Wikerio de Chmelneho et suis heredibus in CC mar. arg. et beneficio tantum ad verum jus hereditarium, obtentum, inductum, dominatum, vt premittitur, pleno jure. Relacio eorundem beneficiarii et camerarii.

Anno ut supra fer. VI post Ad vincula Petri [2 Aug.] Johannes de Kunstatu defendit contra presentem taxam hereditatum in Zdebuzewsy, que facta est Wikerzoni de Chmelneho et suis heredibus, dicens, quia sicut Johannes de Nesper citat Dorotheam de Zdebuzewsy, a že je jie neprávě pohnal, vzev jí list muže jejieho mocí bezprávně a kázal jej sobě zase [?] obnoviti Zdenkovi z Tichonic, a k tomu jej mocí přitiskl, aniž jesti jemu ten list prvnie svědčil, a to chce okázati coram dominis baronibus svědomím hodným juxta eorum inuencionem, quam primum judicio presidebunt. Visa defenditur per Artleb de Kostnik commissarium orphanorum olim Wikerii de Chmelneho ex eo, quia defendens non docuit et domini judicio presiderunt in crastino Jeronimi a. d. MCCCCLV fer. V post Simonis et Jude [30 Oct.].

Tab. cur. reg. XXI, 3.

9. Juxta causam, vbi Johannes de Rabij citat Wilhelmum de Jankow. Ibi Wilhelmus de Jankow non adstitit ad querelas; actori datum est pro jure obtento. Ibi dominus imperator per Alssonem de Ssternberg supremum camerarium mandauit, vt non detur camerarius super jura obtenta in Wilhelmum de Jankow, nec super eum jus ducatur vsque diffinitionem dominorum baronum.

Talmberg. 78. Všehrd, 33.

10. Johannes de Sekyrzicz conqueritur super Ottam de Trosk et Purgardum de Kniezicz, super Ottam, quia fecit ei dampnum suo posse sine jure in eius hereditate in Sekyrzicz, tu kdež jemu na jeho dědiny a lidi v Veselici i jinde, což k tomu příslušie, sahá mocí bez práva; pro eo recepit dampnum in diuersis impensis et in promptis pecuniis pro DCCC mar. arg.; post hoc dampnum actor solus; super Purgardum, quia fecit ei dampnum ɔc vt supra, tu kdež jemu jeho spravedlivých úrokóv neplatí; pro eo recepit dampnum ɔc vt supra.

Imposicio fer. II ante Elisabeth [18 Nov. 1437]; Ottam pro dampnis DCCC et Purgardum D.

Camerariuss Beness, terminus fer. VI quatuor temporum Aduentus [20 Dec.]. Ibi citatum infirmum Johannes de Trosk posuit. Terminus jurare pro infirmitate in crastino Fabiani [21 Jan.]. Sed cum Purgardo terminus ad idem judicium fer. VI quatuor temporum Quadragesime. Ibi citatus secundo infirmus, Jarossius notarius citati posuit. Terminus jurare pro infirmitate fer. V

quatuor temporum Quadragesime [6 Mart. 1438]. Ibi citatus tercio infirmus, Jaross qui supra posuit. Terminus jurare pro infirmitate fer. IV post Conductum Pasce [23 Apr.]. Ibi cum Purgardo terminus ad idem judicium fer. VI quatuor temporum Penthecostes [6 Jun.]. Ibi citatus ad jurandum pro infirmitate in capella non astitit, actori datum est pro jure obtento; dedit memoriales. Relacio omnium beneficiariorum. Ibi cum Purgardo terminus ad idem judicium in crastino Jeronimi [1 Oct.]. Ibi videlicet a. d. MCCCCXXXIX fer. IIII post Purificacionem s. Marie [4 Febr.] Hron de Vdynie beneficiarius regine cum camerario Benessio ex parte tocius beneficii induxerunt actorem super hereditates citati in Chlumecz, municionem, oppido, tabernas, curias rusticales cum censu, in Starem Chlumczi et super alias villas ad hoc pertinentes, curias rusticales cum censu, curias araturarum cum agris, pratis, siluis, riuis, flumine, piscinis et omni libertate ad ea pertinente, ac super totum, quidquid ibi habet, in DCCC sex. gr. et beneficiariis tantumdem obtentis et inductis pleno jure. Relacio eorundem beneficiarii et camerarii.

Item a. d. MCCCCXXXIX fer. IIII post Valentini [18 Febr.] actor cum camerario Borssone dominatus est in hereditatibus citati in induccione contentis obtentis, inductis et dominatis, vt premittitur, pleno jure; sed nichil receptum. Relacio Cztiborii camerarii.

Item a. d. MCCCCXXXIX fer. IIII ante Elisabeth [18 Nov.] ɔc Johannes actor p. e. c. b. Pragensibus, quod de omni jure suo predicto obtento, inducto et dominato, ita prout solus habet et tabule ei testantur, condescendit post mortem suam et non prius Cunssoni, Janconi, Zawissio et Diuissio filiis suis et eorum heredibus, omnibus insolidum plene et in toto, et de predicto jure condescendit eis pro porcione eorum paterna et hereditaria, sic quod possint illud jus ducere et deducere, vendere, alienare, obligare, dimittere et facere de eo, tamquam de proprio, quidquid eis placebit, sicut ipsemet facere posset. Et decedente aliquo ex eis, pars eius in superstites deuolui debet. Si vero omnes cum pueris mori contigerit, extunc predictum jus totum ad ipsum Johannem actorem debet deuolui sine omni impedimento et contradiccione. Hynko de Krniewicz fideiussit pro Cunssone et Johanne fratribus de Sekyrzicz, quia jus recte ducunt.

Item a. d. MCCCCLIIII fer. V in Ad vincula Petri [1 Aug.] Cunsso, Zawissius et Johannes fratres de Wodierad cum camerario Benessio dominati sunt in hereditatibus Otte citati in induccione contentis, pleno jure. Zájem fideiussit Wilhelmus de Chlumu. Relacio eiusdem camerarii.

Item a. vt supra fer. III post Bartholomei [27 Aug.] Sobieslaus Mrzak de Miletinka per Nicolaum de Nowewsy defendit contra dominacionem factam in hereditatibus Otte de Trosk citati in Chlumpczi, et in aliis bonis in induccione contentis dicens, quia in eisdem hereditatibus habet LX sex. gr. census annui nudi et perpetui priusquam citatum citacio apprehendit, et quia citatus sibi ibi nichil perdere potuit; docere wlt coram dominis baronibus juxta eorum invencionem, quam primum judicio presidebunt, et petit, ne jus vlterius ducatur vsque dominorum baronum decisionem.

Item a. d. MCCCCLIIII fer. II post Laurencii [12 Aug.] Johannes de Bergow defendit contra impigneracionem factam per Cunssonem, Zawissium et Johannem fratres de Wodierad dicens, quia impignerare non debuerunt ex eo, quia citacio et jus facta per olim Johannem de Wodierad proti ustanovení domini imperatoris i všie země; docere wlt coram dominis baronibus in crastino Jeronimi juxta ipsorum invencionem.

Ibi terminus ad idem docere fer. VI quatuor temporum Aduentus [20 Dec.]. Ibi terminus ad idem docere fer. VI quatuor temporum Quadragesime [28 Febr. 1455]. Ibi terminus ad idem docere fer. VI quatuor temporum Penthecostes [30 Maji]. Ibi terminus ad idem in crastino Jeronimi [1 Oct.]. Ibi Cunsso de Sekyrzicz, Zawissius de Sekyrzicz, Johannes de Sekyrzicz

filius Diuissii et Cunsso de Bieleczka filius Johannis de Sekyrzicz condescenderunt Procopio de Trnowe super lucrum et dampnum.

Ibi a. d. MCCCCLV fer. VI ante Natiuitatem Christi [19 Dec.] Cunsso de Sekyrzicz et Cunsso de Sekerzicz et de Bieleczka suo et fratrum suorum juniorum nomine, Zawissius de Sekyrzicz et de Bierunicz et Johannes Wazacz suo et fratris sui junioris nomine p. s. c. b. Pragensibus, quod omne jus eorum obtentum, inductum et dominatum, quodcunque habent ad hereditates Johannis de Bergow in Chlumpczi, municionem, oppidum, tabernas, curias rusticales cum censu, in Starem Chlumpczi et ad alias villas ad hoc pertinentes cum censu, curias araturarum cum araturis, agris, pratis, siluis, riuis, flumine, piscinis et omni libertate ad ea pertinente, totum jus eorum obtentum, inductum et dominatum, quod ad prefatas hereditates habent, ita et in eo jure pleno, prout ipsis tabule a Johanne de Sekyrzicz plenius testantur, nichil juris ipsis ibidem reseruantes, vendiderunt Johanni de Bergow et de Trosk, possessori dictarum hereditatum, et suis heredibus pro D sex. gr., et fassi sunt, se easdem pecunias ab eo plene percepisse et ei de dicto jure in eo jure, sicut soli habuerunt, condescenderunt. Disbrigare debent ipsimet vendentes tantum, videlicet Cunsso et alter Cunsso cum suis fratribus ad summam CCL sex. gr. cum tercia parte plus, et Zawissius cum Johanne Wazacz et eius fratre eciam ad summam CCL sex. gr. cum tercia parte plus ab omni homine jure terre et specialiter a dotibus et orphanis, vt juris est terre. Quod si non disbrigarent, tunc Pragenses beneficiarii debent inducere ipsum ementem super hereditates disbrigatorum, vbi habent aut habebunt, cum tercia parte plus pecunie antedicte nomine pene et impensarum omni absque citacione, tamquam in jure obtento; et debent tantum disbrigare, quantum soli aut olim Johannes de Sekyrzicz actor intricarent et non vltra.

Tab. cur. reg. XXI, 91.

11. In causa vbi Ludmilla de Tiechlowicz citat Jesskonem de Struzincze.[1] Ibi feria V post Galli [17 Oct.] domini barones in pleno judicio audita querela actricis et citati litera concordie cum pendentibus sigillis, quam ostendit ipsa domina Ludmila coram dominis baronibus, inuenerunt pro jure et Georgius de Podiebrad et Jaroslaus Plichta de Zierotin dominorum potaz exportauerunt, že poněvadž list smluvní mezi nimi učiněný s pečetmi na svědomí [jest], a ona Lidmila ten list přijala, majíc leta a brala úroky, že ona Lidmila při té smlúvě vedle toho listu má ostati, a on Ješek má jí toho potvrditi dskami zemskými, jakož ten list smluvní svědčí od dnešního dne v témdni pořád zběhlém, a úroky zadržalé od té chvíle, jakož jest CMst král Český do země České přijel. Actum coram dominis baronibus anno MCCCCXXXVII°.

Talmberg. 78. Brun. 225, 242. — [1]) Talmberg: Sruznicze.

12. MCCCCXXXVII. Nicolaus de Kadano et de Wylemow conqueritur super Johannem de Wylemow.

Imposicio fer. V ante Viti [13 Jun.]; pro hereditate trina citacio. Camerarius Maress....

Tab. cur. reg. XXI, 179.

13. Juxta causam, vbi Petrus de Pieczyny citat Czastolora.[1] Ibi domini barones audita querela actoris et tabulis ipsius dotalicii et addicionis et responsione citati et ipsius tabulis invenerunt pro jure et Petrus de Zwierzeticz et Hinko de Czerwene hory dominorum consilium exportauerunt: quod prefatus Petrus actor est iustus[2] ad hereditates in Pieczinie et alias hereditates in querela nominatas virtute dotalicii sui, quod habet post vxorem suam, et citatus Czastolor respiciat suos disbrigatores et eorum hereditates pro nezprávu, ut est juris, et pro eo dederunt actori pro iure obtento; dedit memoriale. Ibi videlicet feria V post Oculi

Czastolor predictus suscepit Petro actori pro inducto, dominato et taxato pro hereditatibus dotalibus obligatis in querela contentis, tamquam cum camerario fuisset inductus ɔc, et ei de dictis hereditatibus dotalibus condescendit juxta invencionem factam per dominos barones. Actum a. d. MCCCCXXXVII sabbato quatuor temporum Quadragesime [23 Febr.].

Raigrad. 29; Mus. boh. 178. Talmberg. 77. Všehrd, 181, 189. Palacký, Arch. č. II, 390. — [1]) Všehrd: Častolova. — [2]) Mus. boh.: iniustus.

14. MCCCCXXXVII. Petrus de Teressow conqueritur super Nicolaum Corandam de Plzna et de Sedlcze. Ibi camerarius Gira citauit fer. III post Reminiscere [26 Febr.]; terminus fer. IIII post Conductum Pasche [10 Apr.]. Ibi citatus infirmus, Paulus Ebrzwin de Nekmirz posuit. Terminus jurare pro infirmitate fer. V quatuor temporum Penthecostes [23 Maji]. Ibi Nicolaus Coranda citatus odpieral pravě, že jest měštěnín ciuitatis Plznensis, et de bonis, de quibus citatur, et[iam] patitur cum eorum ciuitate bonum et malum. Et beneficiarii Pragenses remiserunt partes ad consules et juratos ciuitatis Plznensis, ut facerent iusticiam actori contra citatum in eorum ciuitate, et citato mandauerunt, vt portaret litteram a consulibus, quia fatentur, eum esse ciuem eorum, et quia patitur cum ciuitate eorum bonum et malum, et hoc in crastino Margarethe. Ibi citatus nullam litteram portauit a consulibus, nec aliquis a consulibus venit ad beneficiarios, aby vyznali, že s nimi Koranda patitur de bonis in Sedlczy bonum et malum, sed actor portauit litteram in hec verba: My purkmistr a přísežní konšelé města Nového Plzně službu svú vzkazujem a vyznáváme tiemto listem všady, kdežby potřebí bylo, a zvláště pánóm u zemských desk úředníkóm, že urozený Petr Terešovec z Terešova poslal k nám do našie plné rady urozeného Dobeše řečeného Wrš z Modřejovic, přietele svého, s plnú mocí, chtě na nás přestati, což má s Mikulášem Korandú súsedem našim činiti. A my sme sě v to mezi nimi nechtěli uvázati. Toho na svědomie pečet svú městskú jsme k tomuto listu přitiskli. Jenž jest dán leta b. narozenie MCCCCXXXVII ten pátek po sv. Prokopě [5 Jul.]. Et beneficiarii audita et perlecta littera ciuium actori dederunt pro jure obtento; dedit memoriales. Relacio omninum beneficiariorum. Camerarius Wenceslaus Niemecz fuit aput Nicolaum citatum in monicione.

Item a. d. MCCCCXXXVII fer. IIII post Katherine [27 Nov.] Johannes Oducz de castro Pragensi vicejudex regni Boemie cum camerario Jancone ex parte tocius beneficii induxerunt actorem super hereditates Nicolai citati in Sedlczi, villam integram, curias rusticales cum censu, agris, pratis, siluis et omni libertate ad ea pertinente, ac super totum, quidquid ibi habet, in centum mar. arg., et beneficiariis tantum obtentis, ut premittitur, pleno jure. Relacio eiusdem beneficiarii.

Item a. d. MCCCCXXXVIII sabbatho ante Epiphaniam domini [4 Jan.] dominus Nicolaus, custos monasterii sancte Marie in Noua Plzna fratrum minorum ordinis sancti Francisci, suo, dicti monasterii et conuentus nomine defendit contra hoc jus obtentum et hereditates in Sedlczi in induccione contentas dicens, quod sunt hereditates dicti monasterii et conuentus, et sunt pro pecuniis eorum empte, et quod Nicolaus nichil eis ibi perdere potuit, volunt docere coram baronibus bono testimonio, vel sicut eis inuenient fer. VI quatuor temporum Quadragesime proxime venture [7 Mart.], vel quam primum domini barones judicio presidebunt, et petit, quod ius non ducatur super dictas hereditates usque invencionem dominorum baronum.

Ibi a. d. MCCCCLIIII fer. VI in die Lancee [3 Maji] visum per Petrum actorem ex eo, quia presentem defensam non docuit, et domini barones judicio presiderunt in quatuor temporibus Quadragesime proxime preteritorum [sic].

Tab. cur. reg. XX, 101.

15. *In memoriis in albo citacionum.* Domini barones infrascripti et alii, qui cum eis tunc presentes fuerunt, mandauerunt beneficiariis, vt nullam obligacionem seu aliam intabulacionem faciant seu admittant tabulis ex parte ciuium ad aliquam personam quamcunque super hereditatibus eorum liberis aut super censibus, quos habent in hereditatibus liberis, vsque aduentum domini regis. Domini barones Czenko de Wartimberg et de Wesele supremus purgrauius Pragensis, Alsso Sskopek de Dube et de Drazicz, supremus camerarius, Albertus de Coldicz et de Bieliny judex tabularum curie regalis, Nicolaus de Lobkowicz prothonotarius tabularum, Johannes de Michalowicz, Wilhelmus Zagiecz de Hazmburg, Johannes de Wartmberg et de Ralska, Petrus de Sternberg, Henricus de Elssternberg, Nicolaus Zagiecz de Costi, Wilhelmus de Ssumburg, Sigismundus de Wartmberg, Johannes de Sswihow et de Rabie, Bohuslaus de Sswamberg, Hermannus de Borotin, Hinco Hlawacz de Lippeho, Otta Bergow de Trosk, Johannes et Zdenko de Rozmital et alii plures barones. Actum anno domini MCCCCXIX feria sexta post festum sancti Martini [17 Nov.].

Raigrad. 30. Palacký, Arch. č. III, 309.

FLAVEUS CITATIONUM. *)

(C. 1438—1462.)

1. Leta MCCCCLIIII°,[1] kdež Anna z Milevska pohání Macha z Hor. Tu páni na plném soudě slyševše žalobu puovoda a odpovědi pohnaného a jich z obú stran dsky a pře líčení nalezli za právo a Jindřich z Michalovic a Vilém z Ryzmberka a z Rabí panský potaz vynesli: poněvadž jsú trhové šli za krále Václava, a proti těm trhuom ižádných odporuov se nestalo, a k tomu také jakož jsú páni nález učinili, kdož by koli za krále Václava pokojně které dědiny držel tři leta a vosmnácte nedělí bez nárokuov vedle řádu a práva zemského, aby při tom zuostal, z té příčiny dali jsú Machkovi pohnanému za právo. Dal památné.

Talmberg. 131. Brun. 221. — [1]) Brun. false: 1404 o suchých dnech Letničních.

2. Anno ꝯc LIII, vbi Agnezka de Kowarzowa citat Johannem Czalta. Ibi domini barones in pleno judicio audita querela actoris et sui commissarii et citati responsione et eorum ex utraque parte narraccione invenerunt pro jure et Jaroslaus Plichta de Zirotin et Wilhelmus junior de Ryzmberg et de Rabij dominorum consilium exportauerunt, tak jakož jesti Jan Czalta citatus odpieral actori a pravě, že je nemohlo na těch dědinách více věna kladeno býti než decem sex. gr. bez povolenie královy milosti, a táhna sě na panský nález, kterýž sě je za ciesaře Sigmunda, krále Českého slavné paměti, stal, kterýžto nález páni jsú ohledali, kdežto na týchž dědinách jest věno přisúzeno Katruši relicte olim Johannis Smetena, a podle toho Agnežka actrix má také při svém věně ostati a jeho požívati v manském právě bez pohoršenie práva manského, a ten list, kterýž jest všel ad tabulas terre, domini mandauerunt, aby byl převeden do dvorských desk, a potom aby se nižádný toho nedopúštěl, aby nekladli v zemské dsky, což slušie k dvorským dskám. A také toho věna aby Johannes Czalta citatus

*) *Modré póhonné.*

sibi Agnezcze actrici condescenderet infra hinc et duas septimanas continue decurrentes, a když by jie dal ducentas sex. gr., tehdy má jemu to věno propustiti. Actum a. d. MCCCCLV fer. VI post Vndecim millia virginum [24 Oct.].

Raigrad. 49. Trebon. 424. Mus. boh. 211. Talmberg. 131. Všehrd, 156. Brun. 220, 228. Nálezové, 156, 289. Palacký, Arch. č. IV, 542.

3. Anna de Holeyssowa citat Machnam Lapaczkowu de Rzimowicz anno oc M⁰CCCC⁰LV⁰ fer. V in die s. Galli [16 Oct.]. Ibi domini barones in pleno judicio inuenerunt, et Jaroslaus Plichta de Žerotin et Teodricus de Janowicz et de Chlumcze dominorum consilium exportauerunt: ex quo actrix tabulis docuit, quia ius hereditarium habet ad hereditates, de quibus citat Machnam, et eadem Machna etiam tabulis et literis ostendit ius dotale, quod habet in dictis hereditatibus, i zuostavili páni actricem při jejím dědictví et citatam při jejím věně, a budeli actrix chtíti, bude moci věno také citate splatiti; et prout dali Anně actrici vinu, že by bez přátelské vuole ušla, ex quo nullus amicorum eius jí v tom nevinil, pánuom toho před se vzíti nebylo potřebí.

Talmberg. 98. Všehrd, 213. Brun. 232, 242, 244. Nál. 287. Palacký, Arch. č. IV, 551.

4. Anna de Horzepnika citat Johannem Malowecz de Paczowa anno quo supra [1455]. Ibi domini barones in pleno judicio auditis querela actricis et tabulis eius et citati literis inuenerunt, et Wilhelmus junior de Rysmberg et de Rabi et Bohuslaus de Zieberg et de Plane dominorum consilium exportauerunt: ex quo actrix osiřela byla a let neměla toho času, když jest jí listem zboží prodáno Petrovi Malovcovi, ani poručníkuov žádných neměla, a ona pro leta nedošlá tomu odpírati nemohla, a v tom než let došla spravedlivých práva zemská nešla, a vedle toho páni a vedle desk actricis dali sibi actrici pro jure, aby jí postúpil.

Talmberg. 99. Brun. 239. Palacký, Arch. č. IV, 552.

5. Anna de Kuniowicz[1] citat Hulricum de Kramolina. Ibi domini barones in pleno judicio inuenerunt, et Georgius de Kunstat et de Podiebrad, gubernator et magister curie regni Bohemiæ, královým slovem a na královč místě dominorum consilium exportauit: ex quo pater ipsius Annæ actricis obligauit litera tabulis inserta hereditates, pro quibus citauit Hulricum, že jest tudy pohnala na zmatek, et propter hoc aby tudy trpěla pokutu iuxta dominorum baronum inuentionem. Actum anno domini M⁰CCCC⁰LVI⁰ fer. VI post Urbani [28 Maji].

Talmberg. 99. Všehrd, 423. Brun. 235. Nálezové, 281. Palacký, Arch. č. IV, 557. — [1]) Talmberg. Luniowicz.

6. Agnezka de Alberowicz citat Machnam de Bohdancze. Ibi a. d. MCCCCLXI⁰ fer. VI quatuor temporum Aduentus [19 Dec.] domini barones in pleno judicio tento puohon zdvihli ex eo, quia ipsa Machna citata dixit, quia non est potens commissaria hereditatum, de quibus citatur, et orphanorum, qui eadem bona tenent.

Talmberg. 141.

7. Agnezka de Alberowicz conqueritur super Johannem Hadinburg de Wrbicze,[1] quia se intromisit posse suo sine jure et tenet hereditatem eius hereditariam [in] Seboborzi, quatuor curias rusticales cum censu et curiam arature, et in Laczenboku municionem et septem laneos silue, [cum] agris, pratis et omni libertate ad ea pertinente, ad quam hereditatem habet melius jus, quam dictus Johannes. Refert se ad tabulas, prout in eisdem plenius continetur.

Impositum fer. II post Johannis Baptiste [30 Jun.]; pro hereditate trina citacio. Camerarius Johannes Obrzitewsky; terminus fer. V in crastino Margarethe. Secundus camerarius Benessius; terminus fer. V [sic] in crastino Laurencii. Tercius camerarius; sabbatho in crastino Jeronimi. Ibi terminus ad idem judicium fer. VI quatuor temporum Aduentus. Ibi terminus ad idem judicium fer. VI quatuor temporum Quadragesime. Ibi terminus ad idem judicium fer. VI quatuor temporum Penthecostes. Ibi citatus ad querelas iterum ter vocatus non astitit. Actori datum est pro jure obtento, dedit memoriales. Relacio omnium beneficiariorum. Actum a. d. MCCCCLXI fer. VI ante Viti [13 Jun.]. Camerarius Rzeha sabbato post Viti [21 Jun.] fuit apud Johannem citatum in monicione.

A. d. MCCCCLXI fer. V post Diuisionem apostolorum [17 Jul.] Johannes Dupowecz de Dupow vicecamerarius regni Bohemie cum camerario Johanne Cikule induxerunt Agnezkam actricem super hereditates Johannis de Hadburg citati in Seboborzi, quatuor curiis rusticalibus et curia arature deserta cum censu; in Laczenboku municione, sex laneis silue, agris, pratis, riuis et omni libertate ad ea pertinente, ad verum jus hereditarium pleno jure. Relacio eiusdem beneficiarii.

Anno quo supra fer. VI in vigilia Jacobi [24 Jul.] Henricus de Rziczan et de Ledcze per Johannem Czerni, seruitorem suum, defendit contra hanc inducionem et signanter hereditatum in Laczenboku dicens, quia ipsa Agnezka dictam inducionem facere non potuit, quia ibi Johannes Hadburg nihil habet, quia sunt hereditates dicti Henrici, quia eas emit et persoluit, et quia sunt hereditates omagiales. Docere vult coram dominis baronibus, quando sibi necesse fuerit.

Anno quo supra fer. III ante Sixti [5 Aug.] Agnezka actrix cum camerario Johanne Cikule dominata est in hereditatibus in induccione contentis pleno jure. Relacio eiusdem camerarii.

A. d. MCCCCLXV fer. VI post Johannis Baptiste [28 Jun.] serenissimus princeps et dominus, dominus Georgius, Bohemie rex oc cum dominis baronibus vzhledše v to a uptavše se na ty dědiny v žalobě jmenované, že když jest právo vedeno na ty dědiny pro nezprávu, byly ještě v svobodě a svobodné, a potom jsú v manství poddány, protož KMst se pány jí Agnežce z Alberovic propúštějí, aby mohla právo vésti na ty dědiny, na kteréž jest prvé úřadem zvedena. Nuntius ad tabulas fuit Zdenko Kostka de Postupicz et de Morawske Trzebowee.

Tab. cur. reg. XXI, 150. Talmberg. 134. Brun. 250. — [1]) In marg.: citatus non astitit.

8. Arnestus de Hersstein citat Johannem de Kolowrat. Ibi serenissimus princeps ac dominus, dominus Georgius, Bohemie rex oc cum dominis baronibus in pleno judicio audita querela actoris et tabulis et responsione citati et literis eius, jakožto actor vinil Johannem citatum, kterak by se v jeho dědiny v Češtíně uvázal proti jeho právu stanému, zvedenému a odhádanému, a k tomu přes panský nález, kterýž se stal prvé mezi týmž Arnoštem actorem et Johannem citatum o touž ves, on Jan citatus také odpíral, že by se uvázal v to právem manským úřadu Tachovského, a také listy ukázal, že by ta ves Češtieno byla manství k Tachovu, tu páni znamenavše dsky actoris, že právem zemským saženo jest na ty dědiny za slavné paměti krále Ladislava, krále Českého, a při tom nálezu položeno, byloli by to provedeno, že by ty dědiny měly k manství býti, aby to toliko králi JMsti a koruně bez škody bylo; ale dosavad od krále JMsti ani od koruny nejsou naříkány ty dědiny Arnoštovy, by jměly k manství býti, invenerunt pro jure, et Wilhelmus de Ryzmberg et Rabij et Bohuslaus de Ziberga et de Plane dominorum consilium exportauerunt: poněvadž Arnestus ty dědiny vždy za svobodné drží, i nebyl jest povinen nižádnému k manskému právu odpovídati, a podle toho regia maiestas

cum dominis baronibus dederunt sibi Arnesto actori pro jure; však mělyli by ty dědiny k manství býti, toho aby KMsti Arnestus actor nebyl odporen, a těch dědin aby on Jan citatus postúpil. Actum anno ꝛc MCCCCLXII fer. V post Francisci [7 Oct.].

Talmberg. 134. Brun. 226, 250.

9. Adam de Luthkowa citat Katherinam et Agnezkam de Lamberg. Ibi domini barones in pleno judicio audita querela, kdežto actor vinil dictas sorores citatas, že by za jich otce slíbil vedle jiných rukojmí, a že by svuoj díl dal a plniti musil, a protož že by vzal škody, jakož žaloba káže, a pohnané pravice odpíraly, že tomu listu jest odpíráno před purkrabí Pražským, ze jmena Bořita z Martinic že v ty časy v zemi nebyl, když jest ten list dělán; puovod zase odpíral, že jemu ke škodě to odpírání není, a že se on zná k své pečeti a že jest slíbil za otce nadepsaných sester a díl svuoj dáti musil, inuenerunt pro jure et Henricus de Strazie, magister curie regni Bohemie, et Wilhelmus junior de Rysmberg dominorum baronum consilium exportauerunt: ex quo prefatus actor slíbil a svuoj díl dal, ten aby jemu napřed vrácen byl infra duas septimanas continue decurrentes, ostatku což puohon svědčí, k čemuž se seznají, to jemu dajte infra septimanas [sic] ꝛc, a v čem by se neznaly, to zpravte vedle práva in capella Omnium sanctorum. Actum a. d. MCCCCLXIII⁰ po Přenešení sv. Václava [c. 4 Mart.].

Talmberg. 134. Brun. 237.

10. Anna de Dubeczka citat Nicolaum de Lobkowic. Ibi domini barones in pleno judicio inuenerunt pro jure et Wilhelmus de Rysmberg dominorum consilium exportauit: ex quo Nicolaus citatus k původově žalobě odpovídaje sám se položil k nevině, aby se v tom stalo vedle práva zemského.

Talmberg. 98. Palacký, Arch. č. IV, 551.

11. Juxta jus obtentum, vbi Bohunko de Clinsstein citat Wenceslaum de Tupadl anno MCCCCLIIII⁰. A. d. MCCCCLV⁰ fer. V ante Margarethe [10 Jul.] Bohunko de Clinsstyn p. e. c. b. Pragensibus, quod omne jus suum CCCC mar. gr., quodcunque habet ad hereditates in Tupadl, municionem, curiam arature, villam, curias rusticales cum censu, agris, pratis, rubetis et omni libertate ad ea pertinente in induccione et in taxa contentis, nihil juris sibi amplius ad predictas hereditates reseruando, vendidit Venceslao de Tupadl et suis heredibus pro CC sex. gr. et fassus est, se easdem pecunias ab eo plene percepisse, et ei de dicta hereditate hereditarie condescendit. Disbrigare debet ipsemet vendens tantum ab omni homine jure terre et specialiter a dotibus et orphanis, ut juris est terre. Et debet tantum disbrigare, quantum solus in sua possessione intricaret, et non ultra. Quod si non, tunc ꝛc ut in forma. Actum ut supra.

Tab. cur. reg. XXI, 253.

12. Anno ut supra [1454?], ubi Borzywoy junior de Lochowicz citat Nicolaum de Lobkowicz. Ibi domini barones in pleno judicio audita querela actoris et eius tabulis, et Nicolai citati responsione et tabulis et eorum ex utraque parte probacionibus et narracionibus invenerunt pro jure et Henricus de Michalowicz et Johannes de Colowrath et de Bezdruzicz dominorum consilium exportauerunt: ex quo Nicolaus citatus nesahal jemu Bořivojovi mocí v držení jeho, jakož mezi nimi pře jest, než právem sáhl, totiž komorníkem se uvázal vedle desk svých, a potom listem od úřadu k purkrabí a poslem téhož purkrabí na vrch právo dovedl na těch dědinách, pro eo dederunt domini Nicolao citato pro jure; dedit memoriales. Relacio omnium beneficiariorum.

Raigrad. 54. Mus. boh. 213. Talmberg. 98. Palacký, Arch. č. IV, 547.

13. Bietka virgo abbatissa citat Henricum Miczan de Roztok, a Jaroslaus Plichta zastúpil Henricum Miczan. Ibi domini barones in pleno judicio inuenerunt, et Henricus de Straze et Johannes de Kolowrath dominorum consilium exportauerunt: jakož jest panna Bětka abatyše z Týnce odpírala proti Jaroslavovi z Žerotína, že by ten list, kterýž na ně má, měl bez její vuole, a Jaroslav Plichta provedl přede pány hodným svědomím, že jest ten list Jaroslavovi s volí abatyšinú přišel, et ex quo est Jaroslaus Plichta [toto] provedl přede pány, tehdy jest on Jaroslav tudy očištěn; a by byla provedla naň na Jaroslava, že by ten list bez její vuole přišel, bylo by se jemu Jaroslavovi stalo vedle práva; a také by byla živa panna Bětka abatyše, též by se jí stalo vedle práva pro nedovedení nároku. Actum anno domini MCCCCLV°.

Talmberg. 99. Brun. 222, 225. Palacký, Arch. č. IV, 552.

14. Anno ꝛc LV [1], vbi Bohunko de Clinsstein citat Nicolaum de Piesstian. Ibi domini barones in pleno judicio audita querela actoris et responsione citati et tabulis eorum ex utraque parte invenerunt pro jure et Jaroslaus Plichta de Zirotin et Johannes de Colowrath et de Bezdruzicz dominorum consilium exportauerunt: že jakož dsky svědčie řádně olim Zawissio de Clinsstein, patri dicti Bohunkonis, et suis heredibus tempore diue memorie Wenceslai Bohemie regis, že jest přes první trh olim Wilhelmus de Ronow nemohl těch dědin zapisovati, a také že jest olim Zawissius tempore imperatoris Sigismundi Bohemie regis dictas hereditates in Piesstianech póhonem nařiekal, et pro eo dederunt domini barones Bohunkoni actori pro jure, et predictus Nicolaus citatus aby postúpil dědin v Piešťanech, tvrzi i se vším příslušenstvím, prout tabule testantur, prefato Zawissio et suis heredibus nižádného stavenie neboře, et hoc a data presencium infra hinc et quatuor septimanas continue decurrentes sine omni vlteriori dilacione.

Raigrad. 51. Mus. boh. 212. Talmberg. 97. Brun. 243. Palacký, Arch. č. IV, 545. — [1]) Raigrad. et Talmberg. LIII°.

15. Barbara de Kamenicze citat Joannem ibidem. Ibi fer. II post Galli Johannes citatus coram dominis baronibus in pleno judicio dixit, že jest byl raněn, a že jest beze lsti státi nemohl na svědčení puohonu. Ibi domini barones mandauerunt, jestli že by ona Barbora jemu toho nollet credere, quia debet ei to zpraviti in crastino Martini. Actum anno quo supra [1455?].

Talmberg. 99. Brun. 237. Palacký, Arch. č. IV, 552.

16. Anno ꝛc LV°, vbi Benessius de Kolowrath citat Fridericum de Wilsstein ꝛc. Ibi domini barones in pleno judicio audita querela actoris et litteris eius et citati litteris, et tabulis et narracionibus eorum ex utraque parte o zbožie Řevničovské, invenerunt pro jure et Henricus de Straze et Bohuslaus de Zieberg et de Planee dominorum potaz exportauerunt: poněvadž Beneš [z] Kolovrat pohnal Fridricha de Donyna o zbožie Marklety z Donína, tetky jeho, jakož jest on Beneš úmluvný list okázal, a ten jest umořen panským nálezem za ciesaře Sigmunda slavné paměti a paní Margretě z Donína to zbožie přisúzeno, a on Fridrich z Donína provedl jest, že to zbožie jemu panie Markleta listem dala a postúpila jakožto dědici, a protož páni dali jsú jemu Fridrichovi za právo in pleno judicio, a ten póhon, kterýmž on Beneš [z] Kolovrat Fridricha z Donína pohoní, páni zdvihli; neb jest na zmatek pohnán.

Raigrad. 52. Mus. boh. 212. Talmberg. 97. Brun. 248. Palacký, Arch. č. IV, 545.

17. A. d. MCCCCLV ad crastinum Jeronimi. Bohuslaus de Praga ab Albo Leone conqueritur super Wenceslaum Skuhrowsky de Skuhrowa. Ibi domini barones in pleno judicio auditis querela actoris et responsione citati et eorum ex utraque parte narracione, inuenerunt, et Georgius

de Cunstat et de Podiebrad, gubernator et magister curie regni Bohemie, slovem královým a na králově miestě dominorum consilium exportauit: ita prout žaloba prošla od pόvoda super Wenceslaum citatum, že by žena jeho jemu zapisovala dskami, a on dále zapisoval dskami, práva ani ve dskách nemaje, vedle toho domini barones actori dederunt pro jure, a ty škody aby ipse citatus dal a splnil actori a dato presencium infra duas septimanas continue decurrentes. Et prout Wenceslaus citatus dskami zapisoval, sám ve dskách řádně nemaje, tu je zavinil kázni a pomsty veliké; ale toliko že sú páni s ním milost učinili, a zvláště proto, že na něm ta vina najprv se okázala za najjasnějšieho kniežete, krále a pána našeho milostivého, krále Ladislava; než po dnešní den, jestli že by potom na koho se to shledalo, že by kladl ve dsky a sám práva nemaje, má s hrdlem i s statkem na králově a na panské milosti býti, a k tomu za falešníka vedle té viny má zuostati. Než tento nález nemá Skuhrovskému na jeho cti nic škoden býti, a on Skuhrovský aby očistil tomu sirotku ty dědiny, které je dskami zavadil, a to také a data presencium infra duas septimanas continue decurrentes. Actum a. d. MCCCCLVI fer. II [1] ante Galli [11 Oct.].

Tab. cur. reg. XXI, 214, 335, 371. Raigrad. 49. Vindob. N. 3483, 45. Mus. boh. 210. Talmberg. 96. Všehrd, 6. Nálezové, 156. Palacký, Arch. č. IV, 543. — [1]) Talmberg. fer. VI.

18. Bohunko de Klinsstein citat Joannem de Wrabie, quia fecit ei damnum posse suo sine jure in hereditate sua zápisné in Rzeporigych, kdež jemu někdy Waněk de Wrabij quondam dictus, pater eius indiuisus, úroky vybíral i dědin požíval. Ibi domini barones in pleno judicio inuenerunt, et Georgius de Kunstat et de Podiebrad, gubernator et magister curie regni Bohemie, slovem královým a na královĕ místě dominorum consilium exportauit: prout citatus odpírá, quia Wanko, pater eius, nebral k své ruce puožitkuo z těch dědin, o kteréž jest puohon, že tú škodú za otce svého není povinen, poněvadž ta věc není toliko otce pohnaného, ale jest sirotčí a jiných poručníkuov.

Talmberg. 99. Palacký, Arch. č. IV, 553.

19. Bohuslaus de Dobrossowicz citat Bohussium de Sswabinowa. Ibi domini barones in pleno judicio inuenerunt et Georgius de Kunstat et de Podiebrad 9c dominorum consilium exportauit: prout Bohuslaus actor litera tabulis inserta ostendit coram dominis baronibus, qualiter olim Margaretha de Techonicz, mater Bohussii citati, legauit Offcze et Katrussi filiabus dictæ Margarethæ LXV sex. gr. dotis sue, prout dicta litera tabulis inserta continet, a také ipse Bohussius citatus ostendit tabulis, qualiter a Ketrusse sorore sua jus eius toho zápisu, quod sibi legauit et perscripsit, prefata Margaretha mater emit et persoluit, prout tabulæ testantur; ex quo ipse citatus právo dicte Ketrusse sororis sue koupil a jí to zaplatil a s druhú sestrú o její díl a právo se nesmluvil, a v tom ipsa Offka, vxor Bohuslai actoris, jus eius legationis et perscriptionis obligauit, prout tabule testantur, iuxta hoc domini barones dederunt Bohuslao actori pro jure; a ty škody sibi Bohuslao in querela contentas aby ipse Bohussius citatus actori dal. Actum anno 1457 fer. II ante Viti [13 Jun.].

Talmberg. 99. Brun. 221.

20. Burianus iunior de Gutnsstein citat Johannem de Kolowrat. Anno MCCCCLXII sabbato post Francisci [9 Oct.]. Procopius commissarius per tabulas actoris dimisit Johannem Hwozdierz citatum de citatione plene et in toto; ideo deletum. Relatio omnium beneficiariorum; et cum beneficiariis pro culpis concordauit.

Talmberg. 99. Všehrd, 58. Brun. 236. Nálezové, 216.

21. Juxta causam, ubi Bohuslaus de Dobrossowicz citat Martinum de Dobrossowicz. Ibi domini barones in pleno judicio audita querela actoris et eius tabulis et responsionibus citati et eorum narracione et replicacione, kdežto citatus pravil, že ty dědiny, z kterýchž jest pohnán, že jest je držal pokojně, a leta zemská vydržal bez nároku, a to jest okázal, inuenerunt pro jure, et Vilhelmus junior de Ryzmberg et de Rabie et Bohuslaus de Swamberg dominorum baronum consilium exportauerunt: ex quo ipse citatus pokojná leta vydržal bez nároku těch dědin, že toho má požiti; neb jest o to panský nález, kdo by držal které dědiny tři leta a osmnácte nedělí bez nároku, že toho má požiti. A vedle toho páni dávají jemu citato pro jure; ale on citatus actorem pro tento póhon ze škod nemá pohoniti. Actum a. d. MCCCCLXIII sabbato in die Gregorii [12 Mart.].

Tab. cur. reg. XXI, 187. Všehrd, 292.

22. Buryan de Gutnsstein citat Hinconem Krussina de Sswamberg. Ibi domini barones in pleno judicio mandauerunt: sicut Buryan actor voluit ostendere svědomí listovní, jichžto páni neslyší, protož aby Buryanus, má-li jaké svědomí osobní, aby s ním přede pány stál in crastino Jeronimi.

Talmberg. 99. Brun. 239. Palacký, Arch. č. IV, 559.

23. Beneš z Buřenic pohánie Dorotu z Otic. Povedešli jináč při, anebo jiné budešli mluviti, nežli si prožaloval, budeť póhon zdvižen.

Všehrd, 31. Nálezové, 159.

24. Anno ꝯc LIIII⁰, vbi Katherina de Nestanicz citat Johannem Malowecz. Ibi domini barones in pleno judicio audita querela actricis, tabulis et litteris, et citati responsione, tabulis ipsius et eorum ex utraque parte narracionibus invenerunt pro jure, et Henricus de Rozmberg et Sbinco Zagiecz de Hazmburg dominorum potaz exportauerunt: že jakož jest list paní Kateřina okázala, kterýmž sě Petr a Jan, synové Janovi Haníkovi z Malowic, zapisují, jakož jsú Petr a Bohuslav z Malovic vložili sobě spolek ve dsky s Janem Haníkem otcem jich, že když by oni Petr a Bohuslav požádali na nich propuštěnie z těch spolkuov, že je mají oni Petr a Jan synové Haníkovi z takových spolkuov propustiti; tu za ciesaře Sigmunda slavné paměti Jan z Pacova rytieř, což se jeho dědin dotýče toliko, jakož dsky káží, propustil Jana z Nestanic z těch spolkuov; et ex quo Johannes Malovec při tom byl a stál, když jest Jan z Pacova jej Jana z Nestanic, manžela panie Kateřiny, z těch spolkuov propúštěl, a poněvadž na něm nenie požádáno, aby jej on Jan Malovec také z těch spolkuov propustil svrchupsaného Jana z Nestanic, domini invenerunt pro jure: že on Jan Malovec jest spravedliv k polovici těch dědin po Janovi otci svém nedielném, a ona také paní Kateřina jest spravedliva k druhému dielu těch dědin po Janovi z Nestanic muži svém vedle desk a jeho zapsánie; neb je viec nemohl zapisovati, jediné pokud jest jemu propuštěno od Jana rytieře Malovce. Dederunt memoriales. Relacio omnium beneficiariorum. Actum a. d. MCCCCLIIII fer. IIII ante Corporis Christi [19 Jun.].

Raigrad. 52. Mus. boh. 213. Talmberg. 97. Brun. 240. Palacký, Arch. č. IV, 546.

25. Anno ꝯc LIIII⁰, vbi Katherina de Praga citat Jarossium de Trczeus. Ibi domini barones in pleno judicio audita querela Katherine actricis et responsione Jarossii citati invenerunt pro jure, et Henricus de Dubee et de Lippeho et Wilhemus de Ryzmberg et de Rabie dominorum consilium exportauerunt: ex quo Katherina okázala jest dsky, kteréžto jie svědčie od Máry, relicte olim Przibiconis de Praga et de Trczeus, et Jarossius citatus neodpierá, než

toliko praví, že na těch dědinách má polovici, i páni dederunt actrici pro jure, aby on citatus medietatem illarum hereditatum jie postúpil ve dvú nedělí pořád zběhlých bez pohoršenie těch dědin, jakož jí dsky svědčie. Dedit memoriales. Relacio omnium beneficiariorum.

Raigrad. 53. Mus. boh. 213. Talmberg. 98. Palacký, Arch. č. IV, 547.

26. Katherina de Praga filia Albiconis citat Mathiam de Zacz. Ibi domini barones in pleno judicio auditis querela actricis et responsione Wenceslai vicenotarii tabularum de Praga, zastúpíce Mathiam citatum, et tabulas invenerunt, et Wilhelmus junior de Rysmberg panský potaz vynesl: ita prout magister Albijk obligauit hereditates suas personis aliquot sub ea conditione, si ipsum mori contigerit prius quam eos, quibus obligauit, aby se de eis poterint cum camerario Pragensi intromittere, et decedente aliquo ex eis pars cuiuslibet mortui in superstites deuolui debet, prout tabule ipsius obligationis testantur, juxta quas tabulas a [vedle] zápisu svého cum camerario Pragensi se intromiserunt magister Cristannus de Prachatic, Mathias et Andreas notarii tabularum a Margareta Šleglova, a dále každý z nich zavazoval svuoj díl, komuž se jim zdálo, jakož šíře dsky ukazují, et ex quo magistro Cristanno nedostalo se jest více toho zápisu nežli čtvrtý díl vedle desk, kteréž jest jí Kateřině actrici zapsal, extunc magister Cristannus non potuit plus obligare, nisi suam quartam portionem eiusdem obligationis, super quam quartam portionem Mathias citatus et zástupce jeho praví, že se jí na to nesahá, a vedle toho dávají páni citato pro jure. Et ex quo ipsa Katherina actrix směla na zmatek pohnati Matiáše citatum, domini mandauerunt, aby pokutu trpěla iuxta dominorum baronum inuentionum. Actum a. d. MCCCCLVI fer. IIII ante Galli [13. Oct.].

Talmberg. 135. Všehrd, 292, 424. Brun. 221, 247, 248. Nálezové, 333.

27. Katherina de Sekyrzicz citat Nicolaum Czapek de Zalužan in crastino Jeronimi [1 Oct.] a. MCCCCLVI°. Ibi domini barones in pleno judicio inuenerunt pro jure et Jaroslaus Plichta de Zierotin panský potaz vynesl: poněvadž jest Kateřina actrix coram dominis baronibus vyvedla svědomí, že jest vdána s přátelskú radú za Jana, Kostelákova syna, a věna po ní dáno sto kop gr. a jí jmenováno 2½ sta k. gr. tu na Zalužanech, a tu i vznešena jest, a toho svědomí vyvedla jest, jakož svrchu dotčeno jest, a vedle toho páni dederunt pro jure Katherine actrici, že nemá svým věnem hnúti, a toho věna jejího aby jí Kateřině on Mikuláš postúpil.

Talmberg. 100. Všehrd, 218. Brun. 244. Nálezové, 287. Palacký, Arch. č. IV, 558.

28. Anno ut supra, vbi Czastolor de Pieczini citat Johannem Czalta de Kamenne hory. Ibi domini barones in pleno judicio audita querela actoris et responsione citati invenerunt pro jure et Henricus de Straze et Bohuslaus de Zieberga et de Planee dominorum consilium exportauerunt: že jakož Jan Calta položil se k nevině takové, pravě že jest byl jeho strýc nedielný a že jest nemohl dáti na svobodných dědinách, a poněvadž Častolor jsa od pánuov tázán o tom nedielenstvie odpověděl, pravě že nevie o tom dielu a že je v ty časy mlad byl, a poněvadž jest toho nedielenstvie coram dominis baronibus neprovedl, a o to jsú páni Johanni citato dederunt pro jure.

Raigrad. 51. Mus. boh. 212. Talmberg. 97. Palacký, Arch. č. IV, 545.

29. Katherina [1] de Vlibicz citat Boczkonem de Smidarz. Ibi regia maiestas cum baronibus in pleno judicio auditis ꝛc, kdežto se viní po spolcích, žeby jich otcové spolčivše se že jedni bez druhých zavazovali zboží a statky, kterýmiž jsú se spolčili, bez vuole druhých, neměvše moci, jakožto pak v svých odpořích vše šíře mluvili jsú, a právo jest, kdo se s kým spolčí, že by jeden bez druhého povolení dědin neměl zavazovati, leč by zvláštnie výminka o tom

byla, inuenerunt pro jure: poněvadž obojí v tom vedle práva se nezachovali, aby každá při svých dědictvích zuostala po svých otcích, a tento puohon aby mezi nimi bez škody minul. Actum a. d. 1463.

Talmberg. 135. Všehrd, 266. Brun. 240. Nálezové, 530. — [1]) Všehrd et Brun.: Dorothea; Nálezové: Dorota z Ulitic pohání Bočka z Sundorfu.

30. Katherina de Zaborzij citat Petrum de Trziteze. Ibi domini barones in pleno judicio auditis [sic], kdežto actores ostenderunt tabulas, kdežto Johanna měvše věno zapsané dskami na polovici dvoru poplužního tu v Záhoří [sic] a to dále zapsala dskami prefatis actoribus; proti tomu pohnaný nějaký list ukázal v němžto smlúva, invenerunt pro jure: ex quo ipsi actores ostenderunt tabulas, a on citatus nějaký list, ješto vyznává smlúvu, iuxta hoc domini barones dederunt actoribus pro jure.

Talmberg. 135.

31. Cztiborius de Stakor citat Agnezkam de Sobieticz. Ibi domini barones in pleno judicio auditis narrationibus ɔc, tak jakož actor ostendit literam tabulis insertam, kterýž svědčí super duas sex. gr. census annui in Masstiowie a Henrico seniore de Wartmberg, et citata ostendit tabulas, quæ ei testantur a prefato Henrico de Wartmberg super dictas hereditates k dědictví, a puovod tomu ve dsky kladení neodpíral, vedle znění listu jejího inuenerunt .... [sic]. L. p. 1463 v úterý po sv. Bonifací [17 Maji].

Talmberg. 140. Brun. 230.

32. Cztibor Rohlijk de Maloticz citat Burianum de Lippy. Ibi anno domini MCCCCLXIIII fer. VI ante Gregorii [8 Mart.] RMsts cum dominis baronibus presentem citationem zdvíhají ex eo, quia litera, ad quam citat, non habet vigorem, quia eandem literam maiestatis Sigismundus imperator dedit, non existens adhuc rex Bohemie.

Talmberg. 140.

33. Dorothea de Skalicze citat Kunssonem de Skalicze. Ibi RMsts cum dominis baronibus in pleno judicio auditis ɔc, jakož ona Dorota vinila jeho Kunše, že by jí měl klásti ve dsky Hacky a že jest toho neučil, a on citatus [pravil,] že jest o tu při prvé rozsúzen panským nálezem, a to okázal a provedl, inuenerunt pro jure: že ona Dorota puovod neměla jest přes panský nález této žaloby vésti, ale ten puohon opustiti, neb jest to na zmatek taková žaloba, iuxta hoc RMsts cum dominis baronibus sibi Kunssoni citato dederunt pro jure; a ona Dorota actrix má tu pokutu trpěti, jako ten, kdož koho na zmatek požene. A což se dotýče prvního panského nálezu o tu věc, v tom aby se zachovali z obú stranú, jakož panský nález svědčí. L. p. 1461 ve čtvrtek před sv. Řehořem [5 Mart.].

Talmberg. 135. Brun. 228, 247.

34. Anno ɔc LIIII, vbi Elzka de Wartmberg citat Petrum Zmrzlik ɔc. Ibi domini barones in pleno judicio audita querela actricis Elzcze et responsione Petri citati et eorum ex vtraque parte tabulis et litteris et eorum narracionibus invenerunt pro jure et Henricus de Michalowicz et Johannes de Colowrath et de Bezdruzicz dominorum consilium exportauerunt: že poněvadž Petrus Zmrzlik uvázal sě v zbožie v Dchořovice, quidquid ad hoc pertinet, mocí a ne právem, aby prefatus Petrus dicte Elzcze toho zbožie svrchupsaného postúpil od dnešnieho dne ve dvú nedělí pořád zběhlých, toho zbožie nic nepohoršuje, a jestli že prefatus Petrus quod jus ad dictas hereditates habet, mát právo před sebú; dedit memoriales. Relacio omnium beneficiariorum.

Raigrad. 52. Mus. boh. 212. Talmberg, 97. Palacký, Arch. č. IV, 546.

35. A. d. MCCCCLIV. Elsska filia Venceslai Costenpir de Tachowia conqueritur super Nicolaum de Sweyssina, quia se intromisit sine jure et tenet eius hereditatem in Czeske Lomy 3 ½ sex. gr. census annui cum curiis rusticalibus, agris, pratis, siluis et omni libertate ad ea pertinente, ad quam hereditatem habet melius jus quam ipse post olim Wenceslaum Costenpir de Tachowia patrem suum indiuisum. Refert se ad tabulas, prout in eisdem plenius continetur.

Juxta. Imposicio fer. III ante Stanislai [30 Apr.]; útok. Imposicio fer. IV ante Margarethe [12 Jul.]; pro hereditate trina citacio.

Juxta. Camerarius Johannes; terminus fer. III post Viti [18. Jun.]. Camerarius Nicolaus; terminus fer. III post Jacobi [30 Jul.]. Camerarius Maress; terminus sabbato in die Laurencii [10 Aug.]. Secundus camerarius Martinus; terminus sabbato in die Bartholomei [24 Aug.]. Tercius camerarius Beness; terminus in crastino Jeronimi [1 Oct.]. Ibi terminus ad testandum terciam citacionem fer. VI quatuor temporum Quadragesime [28 Febr.]. Ibi terminus ad idem fer. VI quatuor temporum Penthecostes [30 Maji]. Ibi terminus ad idem testandum in crastino Jeronimi [1 Oct.]. Ibi Nicolaus citatus in testacione citacionis non astitit; terminus monere ad barones cum memoria beneficiariorum, ut supra. Ibi domini barones Girziko de Cunstat et de Podiebrad, gubernator et magister curie regni Bohemie, Henricus de Michalowicz supremus camerarius, Nicolaus Zagiecz de Hazmburg et de Costi supremus judex, Arnestus de Lestkowcze prothonotarius tabularum, Zdenko de Ssternberg et de Konopisst supremus burgrauius Pragensis, Henricus de Roznberg, Zbinko Zagicz de Hazmburg, Henricus de Straze, Jaroslaus Plichta de Zirotin, Wilhelmus junior de Ryzmberg et de Rabie, Henricus Berka de Dube et de Lipeho, Johannes junior de Dieczin cum aliis dominis baronibus et cum minoribus beneficiariis judicantes stánie et nestánie, ex quo Nicolaus citatus iterum ter vocatus non astitit, actrici datum est pro jure obtento. Actum a. d. MCCCCLV fer. IV post Simonis et Jude [29. Oct.].

Ibi fer. IV ante Leonardi [5. Nov.] camerarius Mikess fuit in monicione aput citatum. Relacio eiusdem camerarii.

Ibi a. d. MCCCCLV fer. V ante Nicolai [4 Dec.] Johannes Dupowecz de Dupow et de Wssetat vicecamerarius regni Bohemie cum camerario Johanne Czikule induxerunt Elsskam actricem super hereditates Nicolai citati in Czeske Lomy 3 ½ sex. gr. census annui cum curiis rusticalibus cum agris, pratis, siluis et omni libertate ad ea pertinente in querela contentis ad verum jus hereditarium obtentum, ut premittitur, pleno jure. Relacio eiusdem beneficiarii. Ibi anno quo supra fer. III ante Natiuitatem [23 Dec.] Christi Elsska actrix cum camerario Marssone dominata est in hereditatibus in Czeske Lomy in induccione contentis pleno jure. Relacio eiusdem camerarii.

Tab. cur. reg. 130.

36. Leta božieho MCCCCLVII°. Elška z Skuhrova a z Bítova pohánie Jana z Skuhrova z dědictvie. Tu královská milost se pány na pluém soudu slyševše žalobu pővoda a odpověd pohnaného i jich dsky, kdežto pővod vinil, že by on Jan pohnaný držal jejie dědiny v Skuhrově, a že by jie bratr její zavázal, a sama znala, že by bratr nedielný byl téhož pohnaného, kterýž jí ty dědiny zavázal, a on pohnaný skrze svého poručníka to přisvědčil, odpieral, že poněvadž bratr jeho nedielný byl, že bez jeho vuole těch dědin jí ani žádnému jinému zavazovati nemohl, nalezli za právo a Jan z Rozmberka a Vilém mladší z Ryzmberka a z Rabie panský a vladycký potaz vynesli sú: poněvadž bratr pohnaného nedielný neodděliv se od bratra svého, a také dielu na bratru svém nevedl k konci vedle řádu a práva, ano práva šla, tehdy jest nemohl ižádnému těch dědin zavazovati bez vuole nedielného bratra, a podle toho královská milost se pány dali jemu pohnanému za právo. Stalo se leta božieho MCCCCLXIII ve čtvrtek před svatým Řehořem [10 Mart.].

Tab. cur. reg. XXI, 131, 352. Talmberg. 136. Všehrd, 261. Brun. 217. Nálezové, 330.

37. Elsska de Sobieticz citat Kunsse, Odolena fratres de Slawkow. Ibi domini barones in pleno judicio auditis ɔc, jakož jest Elsska actrix prožalovala, že by pohánčla z těch škod, kteréž jsú byly Kateřiny z Mutěnic v své při líče, že jest táž Kateřina jí všecko právo své zapsala, a pohoníc z cizích škod, nemajíc žádného dílu s touž Kateřinou, a také v své žalobě puovod panský nález položila, a týž nález panský jí na škody neukazuje, inuenerunt pro jure: ex quo ipsa actrix z cizích škod jest poháněla, a panský nález za puovod položila, an na škody neukazuje, iuxta hoc domini barones Kunssoni, Odoleno dederunt pro jure. Actum vt supra.

Talmberg. 136. Brun. 240.

38. Elsska de Kowanie citat Johannem de Hazmburg, quia se intromisit posse suo sine jure et tenet hereditatem eius Fridsstein castrum s jeho příslušenstvím, k kterýmžto dědinám má lepší právo nežli on post olim Bohussium fratrem suum odtudž také nedílném; neb od nich nikda odbyta ani oddělena není. Ibi domini barones in pleno judicio auditis ɔc, kdežto ipsa actrix inculpauit citatum, quia se intromisit posse suo ɔc, a dále pravila, že věna nemá a že jest odbyta nebyla bratrem svým Bohuší z Kovaně, et Johannes citatus odepřel jest pravě, že se jest mocí v to neuvázal a bez práva, než toliko vedle svého poručenství, a také ukázal list, kdežto Bohuše z Kovaně, bratr Elšky nadepsané, po ní tím listem dává C k. gr., jakož týž list šíře ukazuje, i také týž Jan citatus pokázal list, kdežto Heník z Walšteina jí Elšce věnuje 1 $^{1}/_{2}$ sta k. gr., jakož také to plněji vykazuje, inuenerunt pro jure podle líčení nadepsaných stran: že se jesti on Jan citatus mocí a bez práva neuvázal, ale pravě podle svého poručenství, a ona Elška podle toho, kdežto on Bohuše bratr její po ní listem dává C kr. gr. jest oddělena; a poněvadž on Bohuše nebožtík z Kovaně bratr nadepsané Elšce, sestře své, věna nedovedl, a list Jan nadepsaný [ukázal,] kterýž svědčí od Heníka jí Elšce na 1 $^{1}/_{2}$ sta k. gr. č. tu na Fridštajně, kdežto poručenstvím Jan citatus v Bohušu statek všel, tehdy on Jan citatus na místě Bohuše dovedl právem jí Elšce věna jejího, totiž 2 $^{1}/_{2}$ sta k. gr. na dědinách Heníkových, poněvadž ipse Heník jí Elšky ženy své sám věnem neopatřil.

Talmberg. 135. Všehrd, 218. Nálezové, 287.

39. Anno ut supra [1454?], vbi Fridericus de Donin citat Burjanum de Gutsstein. Ibi domini barones in pleno judicio audita querela Friderici actoris et tabulis ipsius et Buryani citati similiter eciam tabulis, et eorum ex utraque parte narracionibus invenerunt pro jure et Henricus de Straze et Johannes de Kolowrath et de Bezdruzicz dominorum consilium exportauerunt: quod ex quo tabule zejmena svědčí Fridrichovi actori o ty dědiny, o kteréž jest pře mezi nimi, dávají jemu actori páni vedle desk jeho za právo, a on Burian citatus jemu Fridrichovi actori aby těch dědin skutečně postúpil infra hinc et duabus septimanis continue decurrentibus a to bez pohoršenie těch dědin, et ipse Buryan citatus má právo před sebú; dedit memoriales. Relacio omnium beneficiariorum.

Raigrad. 53. Mus. boh. 213. Talmberg. 98. Brun. 226. Palacký, Arch. č. IV, 547.

40. Georgius de Puchobrad citat Sobieslaum Mrzak de Miletinka a. d. MCCCCLXIII[o] fer. III ante Gertrudis [15 Mart.]. Ibi domini barones in pleno judicio auditis eorum narrationibus ɔc, kdež Jiřík vinil Soběslava pohnaného, že by vyprosil dědiny jeho na KMsti za odúmrť, a že by té odúmrti neprovedl, a skrze to že by on škody vzal za 200 hřiven stříbra, a on citatus odpíral, že těch dědin na KMsti vyslúžených on Jiřík jmenem svým neodpíral, ale toliko Dorota žena jeho, a na to nález panský slyšán, v kterémž se znamenitě ukazuje, že ten muož ze škod citare, kdož by svých dědin před právem královským obránil, ale on Jiřík

obránil jest jmenem Doroty, ženy své, ale ne svým, inuenerunt pro jure: že poněvadž Dorota, žena puovodova, neporučila jest jemu toho vedle řádu zemského, aby těch škod mohl dobývati na pohnaném, kteréž jest vzala, bránic těch dědin, neměl jest práva on actor poháněti ze škod, iuxta hoc domini dederunt citato pro jure.

Talmberg. 136. Brun. 240.

41. Hedwika de Horziniewsy citat Smilonem ibidem. Ibi domini barones in pleno judicio inuenerunt: ex quo actrix odevdána a odbyta otcem prvé, než jsú se spolčili Procopius et Paulus cum filio suo Nicolao, prout tabule testantur, domini barones dederunt Smiloni citato a jeho zástupci Johanni de Wyhnanicz pro jure iuxta tabulas ipsius. Et prout Mraksso de Radimowicz est commissarius a Hedwiga vxore sua super lucrum et damnum, ideo debet ipse Mraksso pokutu trpěti za ženu svú, vedle toho že jest muž její, iuxta dominorum baronum inuentionem. A nezdáli se Mrakšovi pokuty napřed psané trpěti, aby ženu svú od dnešního dne v témždni k té pokutě postavil v purkrabinu moc; neb jest ten puohon na zmatek učinila. Actum anno domini 1454⁰ fer. IIII ante Galli [9 Oct.].

Talmberg. 100. Všehrd, 58, 424, 440. Brun. 236, 247. Nálezové, 216, 281. Palacký, Arch. č. IV, 549.

42. Hermannus de Zborze citat Johannem de Gedemilicz. Ibi actor in testatione citationis non adstitit, ibi citatus absolutus a citatione. Relacio omnium beneficiariorum. — Ibi fer. III post Laurentii [12 Aug.] Georgius de Kunstat et de Podiebrad, gubernator et magister curie regni Bohemie, per Nicolaum de Dube mandauit, vt non comparitio eius Hermanni actoris in testatione citationis non noceat ex eo, quia missus est ex parte domini gubernatoris i v potřebě královĕ Msti. Relacio omnium beneficiariorum. Actum anno M⁰CCCC⁰LV⁰.

Talmberg. 100. Palacký, Arch. č. IV, 551.

43. Hanussius de Strpij citat Joannem de Strpij. Ibi domini barones audita querela actoris et responsione citati ex quo Hanussius actor zmatečně žalobu položil, páni ten puohon zdvihají et hoc ideo, že jest žalobu vedl po otci svém nedílném, a to jest naň provedeno hodným svědomím, že mu jest nebyl otec, ale děd, a máli kdo právo k čemu, právo se mu nezavírá. Actum a. d. M⁰CCCC⁰LV⁰.

Talmberg. 100. Všehrd, 427. Palacký, Arch. č. IV, 551.

44. Henricus Bawor de Sswamberg citat Bohuslaum de Sswamberg. Ibi domini barones in pleno judicio hanc citationem zdvihli ex eo, quia actor in querela damna, que posuit, non sunt sibi illata in illis bonis, sed in aliis. Actum a. d. MCCCCLVI⁰ [1] fer. IIII post Bonifacii [19 Maji].

Talmberg. 103. Brun. 249. Palacký, Arch. č. IV, 556. — [1]) Talmberg.: 1455.

45. Humprecht de Tassnowicz citat Johannem de Zwierzincze pro hereditate. Ibi a. d. MCCCCLX fer. II in die Getrudis [17 Mart.] serenissimus princeps et dominus, dominus Georgius, dei gratia Bohemie rex ɔc cum dominis baronibus auditis narrationibus ɔc, kdež jest ipse actor coram dominis baronibus literam cum pendentibus sigillis ostendit, per quam olim Bohussius de Rzepina et de Zwierzincze obligauit hereditates zápisné in Rzepin prefato Humprechtoni actori et Johanni filio suo citato, et ipse Johannes citatus, filius Bohussii odepřel, že jest to zápis svěřený od otce jeho Johannis citati inuenerunt: že jest to zápis, k kterémuž ipse Humprecht actor citat Johannem citatum, svěřený, a ten zápis aby byl jemu Johanni citato vrácen bez zmatku podle svěření, a KMst má toho Humprechta actorem v své vězení vzíti

a jej z toho trestati, aby se potom toho i jiní nedopouštěli; neb jest to zřejmě shledáno, že jest to byl zápis svěřený, že on Bohuše zapisuje jemu Humprechtovi a Janovi synu svému let nedošlému tak, aby díl mrtvého na živého spadl, a tak v tom zápisu stojí, jestli že by jich obú buoh neuchoval prvé než nadepsaného Bohuše, tehdy on Bohuše toho zápisu má prázden býti, a že moci nižádné dále nemá míti; a tudy jest shledáno, že jest zápis byl svěřený.

Talmberg. 136. Všehrd, 294. Brun. 247. Nálezové, 284.

46. Henricus de Sluh citat Habardum de Hoholicz.[1] Ibi RMsts cum dominis baronibus in pleno judicio audita querela actoris, kterýž pohání k listu pro damnis et literam non ostendit, et responsione citati inuenerunt pro jure: ex quo ipse actor citat ad literam et eandem coram RMstate et dominis baronibus non ostendit, juxta hoc RMsts cum dominis baronibus dederunt Habardo citato pro jure. Actum anno domini 1463 sabbato quatuor temporum Quadragesime [5 Mart.].

Talmberg. 136 et 137. Brun. 240. — [1]) Talmberg.: Hololicz.

47. Henricus Bawor de Sswamberg citat Joannem judicem de Tiechlewicz. Ibi domini barones in pleno judicio auditis eorum narrationibus et replicationibus, quia Johannes citatus pravil jest coram dominis baronibus, že by tu nic neměl, než toliko žena jeho, a že by na zmatek byl puohon, inuenerunt pro jure: poněvadž Henricus actor citatum in dictis hereditatibus puohonem zastíhl jest, že to puohon není na zmatek, než kázali jej páni zdvihnúti proto, poněvadž Johannes citatus pravil, že tu nic nemá; a již Henricus actor bude věděti k komu o to má hleděti.

Talmberg. 100. Palacký, Arch. č. IV, 549.

48. Henricus de Ssprimberg citat Katherinam de Dessnicze. Ibi Katherina citata in testatione citationis non adstitit; ibi terminus ad barones cum memoria. Ibi domini barones in pleno judicio ex quo ipsa Katerina citata pro dopuštění boží a zvláště pro nemoc na sehnaném roce nemohla státi, quia eius non paritio sibi in preiudicium non debet esse, ibi domini mandauerunt sibi corrigi terminum ad judicium.

Talmberg. 100. Palacký. Arch. č. IV, 549.

49. Anno MCCCCLIIII⁰. Johannes Dupowecz de Dupow et de Wssetath et Alsso de Zieberg conqueruntur super Hinconem de Hniewssyna et de Sacro campo, quia fecit eis dampnum posse suo tamquam potentibus commissariis orfanorum olim Johannis Dupowecz in eius et dictorum orfanorum hereditate obligata in Sacro campo, municione, curia arature, curiis rusticalibus cum censu. Perdicio diuersorum censuum argenteorum pecunialium in diuersis impensis et in promptis pecuniis pro CX mar. arg. Referunt se ad tabulas, prout in eisdem plenius continetur.

Camerarius Jan Cicule, terminus fer. VI quatuor temporum Penthecostes [14 Jun.]. Ibi terminus ad judicium. Ibi domini barones in pleno judicio auditis actorum querela et citati responsione et eorum ex utraque parte tabulis et replicacionibus inuenerunt, et Wilhelmus de Ryzemberg et de Rabie et Bohuslaus de Zieberg dominorum potaz exportarunt: ex quo Dupowecz věda, že paní Dorota z Adlar klade Hinconi marito suo citato ve dsky, a on žádného odporu neučinil, že tudy právo své ztratil.

Tab. cur. reg. XX, 141; XXI, 221. Talmberg. 102. Palacký, Arch. č. IV, 555.

50. Anno ɔc LIIII, vbi Johannes de Chczebuze citat Johannem Czigan de Welezicz. Ibi domini barones in pleno judicio auditis tabulis actoris et responsione citati et eorum ex utraque parte narracionibus invenerunt pro jure, et Wilhemus de Ryzmberg et de Rabie et Johannes junior de Dieczin dominorum consilium exportauerunt: ex quo actor docuit tabulis Katherine de Chczebuze a potom dánie jejie, aby on Jan póvod k tomu právo jměl, což dsky prefate Katherine svědčie, a toho aby prefatus Johannes citatus sibi Johanni actori condescenderet skutečně infra hinc et duas septimanas continue decurrentes. Actum fer. VI in vigilia Petri et Pauli [28 Jun.].

Raigrad. 54. Mus. boh. 214. Talmberg. 98. Palacký, Arch. č. IV, 548.

51. Johannes Malowecz de Paczowa citat Wesela de Witanowicz. Ibi domini barones in pleno judicio inuenerunt: ex quo citatus non ostendit tabulas seniores, vbi Nicolaus de Borotina vnitor[1] těch sirotkuov, kteříž Johanni Malowecz actori vendunt, vendidit Wenceslao Wesel citato, priusquam dicti orphani habuerunt annos etatis, a k tomu dicti orphani let došedše, tomu trhu až do smrti neodpírali, vedle toho domini barones dederunt Wenceslao citato pro jure. Actum a. d. 1454 in crastino Jeronimi [1 Oct.].

Talmberg. 103. Brun. 229. Palacký, Arch. č. IV, 555. — [1]) Talmberg.: vnitori.

52. Anno ɔc LIII, vbi Jaroslaus Plichta de Zirotin citat Przibikonem de Clenoweho. Ibi anno domini MCCCCLIIII sabbato ante Johannis Baptiste [22 Jun.] domini barones in pleno judicio audita querela actoris et responsione citati et tabulis, et eorum ex vtraque parte replicacionibus invenerunt pro jure et Henricus de Michalowicz et Wilhemus de Ryzmberg et de Raby dominorum consilium exportauerunt: ex quo Jaroslaus Plichta citat pro dampnis et non pro hereditate ani z dluhu a dsky Přibíkovi svědčie od Žampacha dluh, on se svých desk drž a o to, z čehož póvod viní Přibíka, ex quo Přibík praví, by jemu póvodovi tiem vinen nebyl, aby sě očistil vedle práva země této.

Raigrad. 54. Treb. 428. Mus. boh. 214. Talmberg. 98. Palacký, Arch. č. IV, 548.

53. Anno ɔc LIIII vbi Johannes Ssteger[1] de Myrowicz citat Sstiepanconem de Sochowicz.[2] Ibi domini barones in pleno judicio audita querela actoris et tabulis ipsius et citati responsione et eorum ex utraque parte narracione inuenerunt, et Henricus de Dubee et de Lippeho et Wilhemus de Ryzenberg et de Raby dominorum consilium exportauerunt, ex quo citatus tak starodávné drženie má za pokoje a za řáduov jemu na to nižádný nesahal, et actor tantum ostendit tabulas ab annis X a nic jiného, vedle toho domini dederunt citato pro jure. Actum a. d. MCCCCLV sabbato post Galli [18 Oct.].

Tab. cur. reg. XX, 194. Raigrad. 50. Mus. boh. 211. Talmberg. 96. Všehrd, 296. Brun. 221. Nálezové, 284. Palacký, Arch. č. IV, 543. — [1]) Brun.: Stěkar. [2]) Talmberg.: Socholowicz.

54. Jakub z Vřesovic citat Girzikonem de Zdiaru. Ibi domini barones in pleno judicio inuenerunt pro jure et Georgius de Kunstat et de Podiebrad, gubernator et magister curie regni Bohemie, slovem královým a na králově místě dominorum consilium exportauit: quia domini dederunt Jacobo pro jure pro damnis, quibus citat, a to proto, poněvadž jsú se dskami položili strýci nedílní, kdež jsú Jacobo actori ve dsky kladli hereditates infra nominatas, a toho neprovedli, by byli nedílní, ani že by byli commissarii potentes, et per hoc dictarum hereditatum est Jacobus actor odsúzen panským nálezem, ita tamen, si prefati Girziko et Teodricus possunt sibi Jacobo očistiti i v škodách zastati k Jiříkovi sirotku juniori de Zdiaru hereditates sibi orphano adiudicatas[1] per dominos barones in pleno judicio, že to Jacobus

actor má přijíti od nich v těchto škodách, z kterýchž fratres prefatos pohání, a jich pominúti, a to budeli moci očistiti a v škodách jej zastati do neděle prýovodní najprv příští, a to bez puohonu. Actum anno MCCCCLVI⁰.

Talmberg. 101. Palacký, Arch. č. IV, 558. — [1]) Talmberg.: adiudicate.

55. Josst de Tupadl citat Johannem de Strharz.[1] Ibi domini in pleno judicio inuenerunt: quia prout ostendit literas in pargameno cum pendentibus sigillis, že otec vxoris Jesskonis actoris dal jest jistú sumu peněz pro patre indiuiso Johannis citati, et citatus neokázal, by ty peníze byly zase navráceny patri vxoris actoris, domini barones dederunt actori pro jure obtento, a škody citatus aby zaplatil. Actum a. d. 1456 fer. IV post Francisci [6 Oct.].

Talmberg. 103. Brun. 239. Nálezové, 331. Palacký, Arch. č. IV, 556. — [1]) Talmberg.: Straz. Nálezové: Jan z Kupadl pohání Jana ze Strhař.

56. Johannes junior de Dieczin citat Diepoldum de Ryzmberg et Katherinam vxorem eius. Ibi domini barones in pleno judicio auditis narrationibus eorum ex utraque parte inuenerunt et Georgius de Kunstat et de Podiebrad, gubernator et magister curie regni Bohemie slovem královým a na králově miestě dominorum consilium exportauit: prout Joannes actor ostendit tabulas, kdežto Joannes de Wartmberg iunior domine Katherine vxori sue dotauit per literam tabulis terre insertam 300 sex. gr. in hereditatibus, prout eadem litera plenius in se continet, et citati ostenderunt literam, kdež se idem Joannes iunior patri suo Joanni seniori zapsal, aby na diele svém žádnému nic nezavazoval ani zapisoval, doníž by ti dluhové nebyli zaplaceni, kteříž se v tom listu vypisují, a v témž listu světle se ukazuje, že jest byl dílen otce svého; a dále citati mluvili a žádali, aby paměť byla čtena, kteráž jest v památné knihy zapsaná, v kteréž paměti shledalo se, že Joannes actor dedit coram dominis provesti, quod Joannes Ralsko prius decessit, quam Joannes iunior filius eius, a to proto páni kázali to pokázati, umřelli jest prvé Jan otec starší nežli syn jeho, chtice toho dojíti, mohlli jest a měllí jest moc Jan mladší věno klásti ženě své čili nic: ex quo jest to shledáno z toho listu, kterýž jsú citati okázali, že ipse Johannes junior de Wartmberg o své věno nemá přijíti, proto že jsú se sami mezi sebú po díle zapisovali, juxta hoc domini barones dederunt actori pro jure, a toho aby citati actori postúpili. Actum anno domini MCCCCLVII fer. II post Viti [20. Jun.].

Talmberg. 100. Brun. 220.

57. Johannes de Wartmberg citat Andream, Kunssonis filium Rozkoss. Ibi citatus ter vocatus non adstitit, actori datum est pro jure. Camerarius fuit in monitione.

A. d. MCCCCLVII⁰ [1] fer. VI ante Sixti [5 Aug.] Johannes Dupowecz induxit actorem ɔc. Anno vt supra Wilhelmus de Ilburg per Elsskam, filiam Kunssonis Rozkoss de Dube, defendit contra inductionem factam super Ralska dicens, quia prefatus Andreas nullum jus ad dictas hereditates habet, sed ipse Wilhelmus Ilburg habet jus, quia prefatum castrum emit et persoluit et pacifice tenuit, et etiam prefatus Wilhelmus in terra non fuit v ty puohony, a nyní také in terra není pro potřebu KMsti.

A. d. MCCCCLVII⁰ fer. V post Francisci [6 Oct.] Kunsso Rozkoss de Dubá deffendit contra hoc jus obtentum et inductionem dicens, quia Andreas, filius eius, svým nestáním nihil perdere potuit ex eo, quia ipse Kunsso v té míře v zemi nebyl, et Andream, filium eius, puohon nezastal, a před tím málo ne na rok sjel dolů s hradu a zase se nevracoval, a také jemu trh žádný nesvědčí, aniž jest on toho kupoval.

A. d. MCCCCLVII° fer. IIII post Bartholomei [31 Aug.] Johannes de Wartmberg cum camerario dominatus est in hereditatibus in inductione contentis et obtentis pleno jure.

Talmberg. 141. Brun. 249. — [1]) Talmberg.: MCCCCLXII.

58. Joannes de Horzepnika citat Joannem de Kunstat. Ibi Joannes de Kunstat citatus ter vocatus in testatione citationis non adstitit. Terminus ad barones. Ibi Georgius de Kunstat, gubernator et magister curie regni Bohemie, Joannem citatum ponit extra terram.

Talmberg. 100. Brun. 242.

59. Johannes de Stežowa citat Johannem de Tecziniewes. Ibi a. d. MCCCCLX sabbato post Jeronimi [4 Oct.] domini barones in pleno judicio auditis querelis ɔc, prout ipse Johannes actor inculpauit Johannem citatum, že dědiny sirotčí má a drží a z nich aby odpovídal, et ipse citatus odpíral, že není dskami poručníkem otcovským vedle řádu zemského, et etiam že jemu zápis nesvědčí, leč by buoh sirotka neuchoval, inuenerunt: ex quo Johanni Teczensky citato dsky nesvědčí, než toliko po smrti nápad po tom sirotku jměl by naň připadnúti, vedle toho ipse Johannes Teczensky citatus Johanni actori nemá odpovídati. Actum anno quo supra.

Talmberg. 137. Brun. 228.

60. Johannes iunior de Dieczin citat Diepoldum de Ryzmberg. Ibi serenissimus princeps ac dominus, dominus Georgius Bohemie rex ɔc cum dominis baronibus in pleno judicio auditis querelis ɔc, prout actor inculpabat citatos, že by mu držali čtvrt cla v Mimoni k Wartemberku, a oni pohnaní pravili, že to clo držáno k Wartmberku za pokojných let bez nárokuov, a to se zavedli provesti svědomím, i vystavili Ramše z Hrádku, kterýžto svědčil, že jest byl u pana Ralska starého, že jest jej posílal do Mimoně pro clo, a co mu celný dal, to pánu nosil, a druhého svědka Štěpána z Stránky, kterýž svědčil, že tu čtvrt toho cla u Mimoni byla k Wartmberku od čtyrydcíti let; a také páni slyšeli dsky citatorum, kterak olim pater eorum Nicolaus castrum Wartmberg kupoval u Václava z Wartmberka, a že v tom trhu cla nic se nedotýče, et ipse actor Johannes se čtvrtí clem v Mimoni a Benessio de Wartmberg kúpil; a druhý trh také ukázal, kterak druhú čtvrť cla v Mimoni olim Sigismundus pater eius emit a Benessio de Wartmberg, jakož dsky šíře vykazují, dominus rex cum dominis baronibus inuenerunt pro jure: ex quo ipsi citati neprovedli dosti svědomí vedle práva, jakož jsú se na svědomí odvolali, a také trh nesvědčí, když jest Wartmberg kupoval, by se cla co dotýkalo, iuxta hoc dominus rex cum dominis baronibus dederunt Johanni acto[ri] pro jure, a toho cla aby jemu Johanni actori postúpili. Actum a. d. MCCCCLX°.

Talmberg. 137.

61. Johannes Teczensky de Czeczelicz citat Kristannam de Praga pro damnis. Ibi beneficiarii minores audita querela, jakož ona Kristina citata k žalobě odpovídala, že se táhne na panský nález, kdež páni nalezli Janovi Tečenskému, že není povinen odpovídati z sirotčí věci, poněvadž poručníkem otcovským není, a poněvadž odpovídati nemá, že vedle toho nálezu také pro sirotčí věc poháněti by neměl, ibi beneficiarii minores auditis tabulis et dominorum baronum inuentione, ex quo ipse Johannes Teczensky tabulis otcovským není poručníkem, inuenerunt pro jure, aby Kristina při tom zuostavena byla. Actum a. d. MCCCCLXI°.

Talmberg. 138. Brun. 228. Nálezové, 335.

62. Jaroslaus [1] Plichta de Zierotin citat Plichtam de Zierotina et de Lipna pro damnis. Ibi citatus ad querelam non adstitit, datum actori pro jure obtento. Monitionem dedit. Inductionem.

A. d. MCCCCLXII° fer. IIII in vigilia Annuntiationis Marie [24 Mart.] Plichta citatus suscepit Jaroslao actori fratri suo pro duplici dominatione et pro taxa, tanquam cum beneficiariis hereditates taxarentur, et cum camerario dominationes omnes solute essent. Relacio omnium beneficiariorum.

Talmberg, 138. Všehrd, 181. Brun. 234. — [1]) Talmberg.: Johannes.

63. Johannes Sslechticz de Mrdicz citat Zdenkonem Kostka de Postupicz. Ibi serenissimus princeps et dominus, dominus Georgius, Bohemie rex ɔc cum dominis baronibus in pleno judicio auditis narrationibus ɔc, kdežto actores okázali panský nález, kterýž se stal v soudu dvorském, kdežto jsú dicte hereditates in Prziwratu iuxta tabulas eorum a iuxta dominorum baronum inuentionem adiudicate, a také Bohuše z Drahoňovic i z Přívratu, bratr indiuisus Pardusuo, učinil odpor a k odporu nestál, a také Jan Pardus z Drahoňovic odporu neučinil, tedy sú právo své ztratili, a také Jan Pardus nemohl jest těch dědin Zdeňkovi z Postupic prodávati a ve dsky klásti, inuenerunt pro jure: ex quo dictus Bohusse et Jan Pardus právo své zamlčeli a ztratili, vedle toho KMst se pány dederunt actoribus [sic] pro jure vedle prvního panského nálezu, a těch dědin ɔc. Actum a. d. MCCCCLXII° fer. II post Francisci [11 Oct.].

Talmberg. 141. Brun. 244.

64. Johannes Teczensky de Czeczelicz citat Johannem de Stezowa pro damnis, tu kdež jest jej pohnal z sirotčího statku, ješto jeho poháněti neměl. Ibi domini barones in pleno judicio auditis querelis, kdež Jan Tečenský actor vinil Johannem citatum ze škod, a to pro puohon, kdež jest jej prvé pohnal Jana z Stěžova, když jest držal dědiny sirotčí ve Škvorci, a pro ten puohon on puovod položil 300 marc. argenti, proti tomu on citatus odpověděl, že jest pohánčl jakožto držitele těch dědin, inuenerunt: ex quo citatus poháněl jest Jana Tečenského actorem, když jest ty dědiny držel, a v nálezu panském, kterýž o ten puohon stal se, není položeno, by Janovi Tečenskému za právo dáno bylo, než toliko že nemá těch dědin odpovídati, poněvadž není otcem poručním dskami sirotkuov, než toliko po smrti toho sirotka mělo to zboží naň připadnúti, a protož těmi škodami ipse Johannes Stěžovský citatus jemu Janovi Tečenskému actori vinen není; a že on Jan Tečenský jest 300 marcas arg. položil, páni shledali, že to podobné není, by pro takový puohon měl tolik škod vzíti, a že ipse citatus sibi actori těmi škodami vinen není. Juxta hoc domini barones dederunt citato pro jure. Actum a. d. MCCCCLXIII°.

Talmberg. 138. Brun. 228.

65. Johannes Hlawacz de Mitrowicz citat Dobessium Snopussowsky de Czieczowicz. Ibi RMsts cum dominis baronibus in pleno judicio audita querela actoris et tabulis et responsione Johannis de Rozmberg, zástupci Dobessii citati, tabulis et literis eius, kdež jest Johannes actor vinil Dobeše, že by jeho dědiny v Čičovicích držel, a k tomu dsky okázal, kdež Anna z Vilhartic zapisuje Janovi a Petrovi z Abršpachu, synuom svým, a dále Jan z Abršpachu jemu Janovi Hlaváčovi actori; proti tomu Jan z Rozmberka, zástupce Dobessii citati, ukázal dsky, kdež Kateřina z Vilhartic prodává dědiny Jindřichovi z Rozmberka, dědu dicti Johannis de Rozmberg, k dědictví, a k tomu list na pargameně s visutými pečeťmi, kdež Anna z Vilhartic učinila smlúvu s tímž Jindřichem z Rozmberka, tak že jí měl úroku ročního vydávati 170 k. g. č. do jejího života, a že dále na ty dědiny sahati neměla, inuenerunt pro jure: poněvadž dříve dotčená Anna z Vilhartic těch dědin nenaříkala, a dala letuom zemským

projíti, že již moci dále neměla zapisovati, ani sahati na ty dědiny vedle panského nálezu; ideo RMsts cum dominis baronibus dederunt sibi Dobessio citato pro jure et eius zástupci. Actum a. d. MCCCCLXIII⁰.

Talmberg. 137.

66. Johannes de Zwierzincze citat Alssonem de Klinsstein. Ibi domini barones in pleno judicio auditis querelis ꝛc, kdežto on Jan actor vinil Alše pohnaného, že by někdy Bohuněk z Klinšteina pater ipsius řekl postúpiti dědin jeho v Kameně, což jest víc držel přes 15 k. gr. platu ročního, i nepostúpil, a po té škodě sám se ꝛc klade, svědomí i list, a jakož on puovod dokládal se svědomí a tím svědomím nižádného duovodu nedokázal jest, a také jakož list puovodem položen jest, ten list jest prořezaný, ješto jím duovodu žádného shledáno není, a on Aleš citatus okázal list celý na ty dědiny v Kameně, jakož týž list sám v sobě šíře okazuje, inuenerunt pro jure: ex quo ipse Johannes položil se po té škodě puovod, svědomí a list zkažený, a tu jest tím nic neprovedl, by mu co řekl dáti otec pohnaného, proti listu puovodovu, vedle toho páni pohnanému dávají vedle jeho listu za právo; a tento puohon učinil on puovod na zmatek. Actum a. d. MCCCCLXIII⁰.

Talmberg. 137. Všehrd, 33, 427. Brun. 220, 237, 247.

67. Jaroslaus Plichta de Zierotin ꝛc citat Henricum, filium Sezeme de Mydliny. Ibi actores notificauerunt coram beneficiariis Pragensibus, quia voluerunt citatum dohnati iuxta dominorum baronum inuentionem, sed quia de mandato domini regis et dominorum baronum pro tunc camerarii super citationes non transierunt ꝛc.

Talmberg. 103. Palacký, Arch. č. IV, 556.

68. Johannes de Sledowicz citat Johannem Sadlo de Lesstna, quia fecit ei damnum posse suo sine iure in hereditate eius in Sledowiczych ꝛc, tu když jest naň a na bratra jeho nedílného služebníky své jízdné i pěší poslal, aby je zahubili. Ibi domini barones in pleno judicio auditis testibus inuenerunt pro jure: ex quo Johannes actor táhl se na svědomí, pohnav, i nepostavil svědkuo osobních, a on Jan Sádlo citatus testes osobně postavil, kteřížto svědčili pod přísahú, že jest on Jan Sádlo citatus s Bohunkem Crhlem, bratrem svým Jana z Sledovic actoris smluven o všecky věci, a ta smlúva má již mezi nimi zachována býti, a o ty věci nemají mezi sebú nižádných puohonuov činiti. Actum ꝛc.

Talmberg. 103. Palacký, Arch. č. IV, 556.

69. Johannes de Tassnowicz citat Benessium de Mutienijna. Ibi Benessius citatus in testatione citationis non adstitit ter vocatus. Terminus monere [sic]. Ibi in citatione Katrusse de Roczowa vxor citati deffendit contra hanc citationem dicens, quia ipsum Benessium puohon doma nezastíhl, dicens, quia ab vno anno et decem septimanis in domo habitationis sue non fuit, a že neví o něm, kde jest, et etiam dicens, quia dotem habet in dictis hereditatibus, de quibus citat, super hoc optat dominorum baronum iustam inuentionem.

Talmberg. 137.

70. Margaretha de Dudleb citat Albertum de Gilowcze. Ibi domini barones in pleno judicio auditis querelis, kdežto ona Marketa puovod žalovala, že by jí on Vojtěch citatus držel dědiny její, k kterýmž právo má po strýcích svých nedílných v Stražkovicích, v Huoře, pravieci, že to chce provesti dskami zemskými, a on citatus odpíral, že ona práva k těm dědinám nemá, ale on že právo k nim má, a na to dsky okázal, kdežto o to zboží královým

dáním v dvorských desk[ách] právo úplně a docela dovedeno jest, a dále ve dsky zemské zase vedle řádu a práva převedeno jest, ale ona puovod neukázala jest nic sobě k zisku, než toliko okázala dsky, kdežto někdy strejci její spolčivše se, zase se z těch spolkuov propustili, inuenerunt pro jure: poněvadž ona puovod neokázala, by které právo jměla k těm dědinám, z kterýchžto jest pohnala, ale on citatus okázal právo své, kteréž k těm dědinám má, jakož svrchu vylíčeno jest, juxta hoc domini barones dederunt sibi Vojtěchovi pro jure. A poněvadž ona Margaretha actrix směla pohnati práva nižádného k tomu nemajíc, ana ta pře prvé přesouzena byla, a tak puohon učinila jest na zmatek, protož z toho má trestána býti vedle jejího provinění. Actum a. d. MCCCCLV°.

Talmberg. 101. Palacký, Arch. č. IV, 554.

71. Margaretha de Polak citat Chotkonem de Woynina. Ibi domini barones in pleno judicio auditis narrationibus ꝛc, vedle toho prout domini barones byli dali prodlení Chotkoni, aby to provedl, že jest Vlad neměl k těm dědinám práva než toliko Huček, inuenerunt: ex quo ipse citatus docuit tabulis, že Jan Huček kladl věno ženě své in hereditatibus suis, kdež to se také i v Vidolicích klade, a proti tomu věnu nižádný jest neodpíral, ani kněz Jindřich, po kterémžto knězi Jindřichovi Margetha actrix chtěla právo jmíti, et ex quo jest kněz Jindřich neodpíral tomu věnu, maje leta dospělá, tudy se dokazuje, že tu již dílu neměl a k těm dědinám také práva neměl, by je komu ve dsky kladl, vedle toho domini dederunt citato pro jure. Než kdyby bylo okázáno, že by se knězi Jindřichovi na kterých dědinách díl dostal, a on ty dědiny komu zavázal, tento nález tomu právu nebude na překážku. Actum a. d. MCCCCLV°.

Talmberg. 101. Palacký, Arch. č. IV, 553.

72. Margaretha de Želewicz [1] citat Balthazar de Želewicz. Ibi domini barones in pleno judicio inuenerunt: ex quo takové smlúvy se staly, při kterýchžto smluvách pečeti jsú mnohých dobrých lidí, ješto jest jich ona sama za ně prosila, kterýchžto smluv neodpírala jest, než toliko řečí svú praviec, že by k nim přinucena byla, que litera concordie tabulis terre inserta est, a vedle toho dominis barones citato dederunt pro jure. Et ex quo actrix směla jest poháněti na zmatek Baltazara, domini mandauerunt, aby pokutu trpěla vedle nálezu panského. Actum anno domini MCCCCLV°.

Talmberg. 101. Všehrd, 424. Brun. 248. Nálezové, 281. Palacký, Arch. č. IV, 553. — [1]) Nálezové: z Malovic. Všehrd: Marketa z Želevčic pohání Baltazara z Želevčic.

= 73.* Zuostání na tom panské aby žádnému řečníku z těch, kteříž žalobu vysvědčují, nedávali než XV gr.

Item těmito slovy má poháněti úředníky vyšší zemské purkrabí Pražského, komorníka a sudího, jakož pak Zbyněk Zajíc z Hazmburku takto pohnal pana Zdeňka: Pane Zdeňku z Šternberka, najvyšší purkrabí Pražský, poháním tě od paní Markety z Michalovic, aby jí ku puohonu stál tento pátek o suchých dnech adventních z dědin a zboží, kterýchž jest ona mocnú poručnicí a najvyšší dskami i listy, a to dskami i listy provesti chce. To se stalo leta božího 1455.

Item když koho z těch úředníkuo pohnati chceš, máš tento řád zachovati: přistúpě před vyšší úředníky a pány na plném súdě, předlož, proč puohonu žádáš, prosiž sudího a komorníka, ať by ráčili pána dáti, kterýmžto by pohnati měl, a potom ten pán, kterýž k tomu vydán bude, má pohnati stoje svú tvaří proti jeho tváři v lavicích, nebo v jeho dvoře nebo

v domu v Praze. A pakli by jeho doma nebylo, tehdy týž pán úředníku jeho anebo domovníku má oznámiti a pověděti, a pak potom právo komorníkem dohnati, jako jiného zeměnína.

Talmberg. 86. Všehrd, 102, 103. Brun. 235. Nálezové 158.

74. A. d. MCCCCLVI⁰.[1] Markwardus de Vlicz citat Wilhelmum Bukowina de Sstiedrych. Ibi domini barones in pleno judicio auditis [sic] querelam actoris, literam et bonam voluntatem super eandem a odpovědi pohnaných a jich z obú stranú pře líčení a odpory, kdežto citati odepřeli dobré vuoli, že by nebyla vedle panského nálezu, dále také sami páni znamenali, že list, k kterémuž jest pohnáno, svědčí na $7\frac{1}{2}$ k. gr. platu ročního a dobrá vuole na papíru Nevlasova ukazuje na 8 kop gr. platu, též i svědomí téhož Nevlasa, kteréž jest dal na dobrú vuoli, a také na listu napsáno na hlavním, že by Petr z Nekmiře toliko jsa rok toho platu v držení i umřel dříve nálezu panského o dobré vuole, inuenerunt a Jindřich z Stráže najvyšší hofmistr král. Českého a Vilém mladší z Ryžmberka a z Rabí panský potaz vynesli: ex quo dominorum baronum est inuentio, aby dobré vuole byly dělány na pargameně s visutými pečetmi, a ta dobrá vuole není než na papíře s přitištěnými pečetmi, a ta dobrá vuole i s svědomím nesrovná[vá] se s hlavním listem, neb hlavní list svědčí sumy $7\frac{1}{2}$ k. gr. platu, a dobrá vuole svědčí na 8 k. gr.; a k tomu věc jest vědomá, že jest Petr z Nekmiře umřel dobře potom po několika letech po panském nálezu o dobré vuole na listy vzdělání, a podle takového běhu domini barones dederunt citato pro jure. Actum ut supra.

Talmberg. 101, 131. Brun. 220. Palacký, Arch. č. IV, 554. — [1]) Brun. l. b. 1462.

75. Juxta causam, vbi Nicolaus Wentlar de Kadano citat Johannem Mladie ꝛc. Ibi domini barones in pleno judicio audita querela actoris et responsione citati et eorum ex utraque parte narracione et replicacione inuenerut, et Jarolaus Plichta de Zyrotina et Johannes de Cunstatu et de Gewissewicz dominorum potaz exportauerunt: prout ipse Nicolaus actor pravil, že to zbožie, kteréž on Mládě vyprosil, že jesti všie té chvíle v zemi nebyl, když jest to zboží provoláno a zvod dělán, a právo na vrch dovedeno, a tudy že jest nemohl odpierati a odporuov zapsati, domini mandauerunt, aby to ipse Nicolaus provedl coram judice supremo curie regalis, et coram dominis baronibus in judicio curie, že jesti v zemi nebyl, ut prefertur, a provedeli to, že toho pan sudí cum dominis baronibus pochválé, že on Nicolaus actor má k odporu připuštěn býti, a dále panského nálezu a rozsudku se držeti súdu dvorského. Actum a. d. MCCCCLX fer. II in die Gedrudis [17 Mart.].

Tab. cur. reg. XXI, 178. Talmberg. 138. Brun. 244.

76. Nikolaus Czapek de Dalkowicz citat Sigismundum Koykowecz de Ostrowa. Ibi domini barones in pleno judicio inuenerunt: jakož Nicolaus actor ostendit tabulas, kteréž svědčí Pelhřimovi Čapkovi otci puovod[ov]u v Rakovicích 6 k. gr. platu, z kteréhožto platu ze tří kop Nicolaus actor citat Sigismundum Koykowecz, et ipse Koykowecz citatus seznal se, že má ten plat a Nicolao Strycz de Libossowicz dskami zapsán, ješto se jest shledalo, že týž Nicolaus Strýc kladl ve dsky sám ve dskách nemaje, iuxta hoc domini barones dederunt actori pro jure; et ipse Sigismundus citatus aby puovodovi těch dědin postúpil, a on Nicolaus Strýc, že jest zapisoval dskami, sám nemaje, má býti trestán pro takový běh vedle práva. Actum a. d. MCCCCLXI⁰ sabbato post Boniffacii [16 Maji].

Talmberg. 139. Brun. 219.

77. Nicolaus de Lobkowicz citat Johannem de Trzebossowicz.[1] Ibi domini barones a. d. MCCCCLXII⁰ fer. VI quatuor temporum Quadragesime [12 Mart.] beneficiarii Pragenses minores

auditis querelis, qualiter ipse Nicolaus citat pro damnis, et citatus dixit, quia ipse Nicolaus nemá v držení hereditates iuxta tenorem querele, inuenerunt: quod primum v držení těch dědin místo vzali, a dále ze škod sebe vedle řádu a práva poháněti nemají, quia nullus pro damnis debet citare, nemaje držení těch dědin, na kterýchž by se škoda dála; protož ipsi beneficiarii dictam citationem zdvihají, a dále právo před sebú mají.

Talmberg. 139. Brun. 240. — [1]) Brun.: z Třebošnic.

78. Nicolaus Wentlar de Kadano citat Joannem Pitrkaff. Ibi domini barones in pleno judicio auditis querelis ꝛc, kdežto puovod viní pohnaného, že by škodu vzal pro jeho ubrmanství nekonání, kteréž naň přišlo, kdy Ojíř u kříže svú nevinnu jměl zpraviti, kteréž na se vzal mezi puovodem a někdy Ojířem, a pohnaný okázal dskami zápis, kterak on puovod a Ojíř zapsali se, jestli že by který ubrman k roku státi pro kterú příčinu nemohl, aby místo toho postaven byl o[d] strany jiný, inuenerunt: ex quo actor et olim Ojíř také na se zápis dskami učinili, nestálli by který ubrman, aby strana jiného postavila, že jest neměl proto poháněti Jana Pitrkaffa, a tak jest ten puohon na zmatek; neb jest proti zápisu svému učinil, který jest dskami okázal. Actum a. d. 1462° fer. III ante Galli [12 Oct.].

Talmberg. 138 et 139. Všehrd, 425. Brun. 248. Nálezové, 336.

79. Nicolaus de Nowe wsy citat Girzykonem de Puchobrad. Ibi serenissimus princeps et dominus, dominus Georgius Bohemie rex ꝛc cum dominis baronibus in pleno judicio auditis ꝛc, kdežto oni obojí, puovod i pohnaný, chtěli by jmíti právo k těm dědinám v Třišicích, inuenerunt pro jure: poněvadž to není provedeno, když jest poručník Machnu, starší sestru vdával, by odbyta byla věnem svým, pro to odevdání nemá od svého dědictví odtištěna býti, ale ten statek dědičný zuostal jest při obú sestrú při Machně i při Kateřině, sestře její, [a] podle toho jakož jesti jedna sestra zapsala ten statek Vankovi a druhá sestra .... z Pardubic, a dále Vaněk puovodovi a druhá sestra pohnanému, aby se o ten statek obojí, puovod i pohnaný, na rovný díl dělili. Actum a. d. 1462 [1] fer. VI post Francisci [8 Oct.].

Talmberg. 138. Brun. 242. Nálezové, 328. — [1]) Nálezové: 1492.

80. Nicolaus de Lobkowicz citat Jacobum de Wrzesowicz. Ibi serenissimus princeps et dominus, dominus Ladislaus Bohemie rex cum dominis baronibus inuenerunt, že poněvadž jest Mikuláš de Lobkowicz actor prožaloval žalobu svú po řečníku super citatum Jacobum, a v tom té žaloby nezachoval, a řečí svú jinak žalobu proměnil, a tak ten puohon i žaloba stala se jest na zmatek, a protož ten puohon i s žalobú královská milost i se pány zdvihají, a potom aby se nižádný téhož nedopouštěl a na zmatek nižádný nepoháněl. Actum anno MCCCCLIIII° fer. VI quatuor temporum Quadragesime [15 Mart.].

Talmberg. 101. Jura et const. r. B. 44. Všehrd, 427. Brun. 247. Nálezové, 159. Palacký, Arch. č. IV, 550.

81. Nicolaus Czelich de Minicz citat Petrum Pusskarz. Ibi domini barones in pleno judicio inuenerunt pro jure: ex quo citatus habet literam seniorem šesti lety nežli actor, kterýž svědčí od Racka z Truzenic Johanni de Wchinicz, in qua litera zapisuje 60 sex. gr. v Hořanech i jinde, kdež by co měl, s takovú výminkú, jestli že by Zdeňka, bratra jeho, a Jana synovce buoh neuchoval, tehdy aby v tom dluhu ty dědiny Johanni de Wchinicz dědicky zuostaly, pro eo domini barones dederunt citato pro jure vedle listu, kterýž jest jemu ve dsky vešel. Actum anno ut supra [1454?].

Talmberg. 102. Brun. 225. Palacký, Arch. č. IV, 550.

82. A. d. MCCCCLIIII. Nicolaus Wentlar de Cadano conqueritur super Sigismundum Thos de Wlow et de Gysyble.

Imposicio fer. II post Francisci [7 Oct.]; pro hereditate trina citacio. Camerarius Johannes Czikule; terminus fer. II post Galli [21 Oct.] ɔc.

Tab. cur. reg. XXI, 179.

83. Offka de Czastolowicz citat Girzikonem de Kumstat. Ibi domini barones innuenerunt: ex quo actrix neokázala práva k těm dědinám, z kterýchž pohání vedle práva, než toliko zakládala se svědomím, a listové všickni ani svědomí proti dskám moci nemají, et citatus tabulis ostendit právo k těm dědinám, z kterýchž jeho pohnala, pro eo domini barones dederunt citato iuxta eius tabulas pro jure obtento. Actum anno 1455⁰ sabbato ante Galli [11 Oct.].

Talmberg. 102. Brun. 219, 225, 239. Nálezové, 278. Palacký, Arch. č. IV, 554.

84. A. d. MCCCCLVI⁰. Offka de Vstupenicz conqueritur super Vlricum seniorem de Janowicz, Sulkonem de Strazowa et Dobessium de Letow.

Juxta: Imposicio fer. III in vigilia [sic] Johannis; pro hereditate trina citacio.

Juxta: Camerarius Miksso; terminus ɔc.

Tab. cur. reg. XXI, 188.

85. Ottiko de Borssicz [1] citat Cztiborium Sekerka de Sedczicz. Ibi domini barones in pleno judicio inuenerunt: prout actor ostendit literam zprávní super hereditates in Borssiczych, super 20 sex. gr. dotales, et citatus respondit dicens, že jesti ten list vyvazen, a to tímto obyčejem, že jest ve dsky vloženo těch 20 k. gr. věnných, a to dskami provedl, kdež to dsky svědčí, že za tři leta continue decurrentes zpraviti to věno měl a dále nic, a k tomu citatus provedl, že to právo věnné na těch dědinách není ztraceno pro nezprávu než pro nestání ku právu; ex quo citatus okázal, že ten list vyvazený ve dsky vložen, ut prefertur, a také actor pro nezprávu těch dědin není vyveden, než pro nestání ku právu, a tak jest ten puohon na zmatek: juxta hoc domini barones dederunt citato pro jure. Actum a. d. MCCCCLVII⁰.

Talmberg. 102. Všehrd, 176, 425. Nálezové, 324. — [1]) Nálezové: Otík z Krašovic.

86. Anno ɔc MCCCCLVII⁰ ad quatuor temporum Penthecostes [8—11 Jun.]. Otiko de Tluczne conqueritur super Johannem dictum Zyd de Wetly et de Czieczkowicz, quia fecit sibi dampnum posse suo sine jure in hereditate eius in Vgezdczy, tu kdež má naň list na pargameně na zprávu od Oldřicha z Svržna na puol Čiečkovic; prodávající toho jemu plniti netbá vedle zapsánie svého; pro dampno in diuersis impensis in promptis pecuniis pro CCCC mar. arg. Post hoc dampnum actor solus a list nadepsaný.

Juxta: Imposita fer. IIII post Stanislai [11 Maji]; pro dampnis CCCC mar. arg. Ibi RMsts cum dominis baronibus in pleno judicio audita querela actoris et responsione citati et eorum ex vtraque parte narracione et replicacione, tu kdež Otík dává vinu Johanni Zyd citato, že by mu zboží v Čiečkovicích nechtěl ve dsky zemské vložiti vedle listu, kterýž na to zboží má na Jana Žida pohnaného; proti tomu Jan Žid odpieral, že jest vložiti chtěl, toliko že sumy nenie v listu, za kterú sumu kúpenú mělo by to zboží ve dsky kladeno býti, ale že toliko za to zbožie quinquaginta sex. gr. recepit, a proto že chce to zboží všecko, načež list svědčí, jemu Tlučnéřovi trhem za padesát kop gr. dědicky vložiti, inuenerunt pro jure, et Henricus de Strazie magister curie regni Bohemie et Sdenko Kostka de Postupicz et de Morawske Trziebowe supremus magister monete regni Bohemie dominorum baronum consilium exportauerunt: ex quo Johannes Zyd citatus chtěl jest to zboží nahoře psané ve dsky vložiti

dědicky trhem za tu sumu, kterúž za to vzal, totiž pro quinquaginta sex. gr., a on Votík toho přijíti nechtěl a moha bez své škody, poněvadž jemu to zpraviti chtěl jinými dědinami svými třetinú výš vedle řádu a práva, a že on Jan citatus jemu těmi škodami, kterýmiž ho Otík actor viní, vinen nenie; ale aby on Jan Žid jemu ty dědiny tak ve dsky vložil, jakož i prvé chtěl to učiniti; a jakož Woldřich z Svržna zapisoval nadepsané dědiny dskami Otíkovi Tlučnéřovi, sám jich ve dskách nemaje, a Otík přijímal zápis věda, že je těch dědin on Woldřich ve dskách neměl, to sú učinili proti právu a nálezu panskému, a pro tu vinu královа milost ráčí je v svú moc vzieti a tresktati vedle jich provinění. Actum anno ɔc MCCCCLXIII fer. V ante Gregorii [10 Mart.].

Tab. cur. reg. XXI, 382. Talmberg. 132. Všehrd, 153. Brun. 219.

87. Leta MCCCCLVII⁰, kdež Otík z Tlučné pohání Alše. Tu najjasnější kníže a pán, pan Jiří, král Český ɔc se pány s Jindřichem z Michalovic najvyšším komorníkem království Českého, Zbyňkem Zajícem z Hazmburku, najvyšším sudím království Českého, s Burianem z Lipy a z Lipnice, najvyšším písařem desk, s jinými pány, kteříž v větších dskách jsú popsáni, na plném soudu s menšími úředníky soudíce stání i nestání; poněvadž Aleš pohnaný opět po třikrát volán jsa k žalobě neodpovídal, ani stál, puovodovi dáno jest za právo stané; dal památné.

Talmberg. 131.

88. Ottiko de Tluczne citat Johannes Hoholta de Wysskowa. Ibi domini barones in pleno judicio auditis querelis ɔc, tak jakož Ottiko žalobu provedl, že by citatus člověka jeho jmenem Sýru jal výbojem, a pohnaný odepřel, že jal jej z rozkázání svého pána, jsa jeho úředníkem; neb jest pánu jeho člověka zbil a zranil, a na to okázal pohnaný list poselací KMsti za JMsti správy, na kterémž se píše knězi opatovi, aby toho člověka dal na rukojmě, i z toho jest duovod, že jest jeho nejímal k své ruce než z rozkázání svého pána, inuenerunt pro jure: poněvadž byl úředníkem pána svého, že jest z toho poháněti neměl a že se ten puohon stal na zmatek. Actum a. d. 1464 fer. III post Urbani [29 Maji].

Talmberg. 139. Brun. 245, 248. Nálezové, 319.

89. Pechanecz Ogirz de Oczedielicz citat Nicolaum Wentlar de Kadano. Ibi domini barones in pleno judicio inuenerunt pro jure: ex quo citati tabulis docuerunt jus ad hereditates in Czachowicz, domini pamatujíc nález predecessorum suorum, quod nullus hominum tabulas přesvědčiti non potest, et pro eo dederunt citatis iuxta eorum tabulas pro jure. Actum a. d. MCCCCLIIII⁰ quatuor temporum Penthecostes [12—15 Jun.].

Talmberg. 102. Brun. 219. Palacký, Arch. č. IV, 550.

90. A. d. MCCCCLIIII. Procopius Munheim de Krcze conqueritur super Johannem Manda de Praga, quia se intromisit sine jure et tenet eius hereditatem in Krczi, municionem, curiam arature, curias rusticales cum censu, agris, pratis, siluis, s háji, et omni libertate ad ea pertinente, ad quam hereditatem habet melius jus, quam ipse post Anthonium de Munheim olim patrem suum, qui eam emit et persoluit, prout super eodem foro habet řádné listy královské i trhové.

Juxta. Impositio fer. IV post Tiburcii [17 Apr.]; pro hereditate trina citacio.

Juxta. Camerarius Rzieha, terminus fer. IV post Conductum Pasche [1 Maji]. Ibi citatus in testacione citacionis defendit dicens, quod hereditates, de quibus citatur, non sunt libere, quia sunt k městu připsané s berní i s šosy. Terminus cum memoria beneficiariorum ad barones

fer. VI quatuor temporum Penthecostes [14 Jun.]. Secundus camerarius Johannes, terminus fer. IIII in die Sophie [15 Maji]. Tercius camerarius Waltierz; terminus fer. VI quatuor temporum Penthecostes. Ibi domini barones in pleno judicio audita querela Procopii actoris et replicacione Johannis Manda citati et literis eorum parte ab utraque inuenerunt pro jure, et Henricus de Straze et Wilhelmus de Ryzmberg et de Rabie dominorum consilium exportauerunt: ex quo Procopius actor ostendit literam Antique ciuitatis Pragensis s jich pečetí, že sě jest od města odčetl s tiem zbožím v Krči Anthonius z Munheima pater actoris, a proti tomu pravil citatus, že sě jest Anthonius k městu s tiem zbožím připověděl, a toho jest přede pány neokázal, pro eo domini barones dederunt actori pro jure, a toho zbožie aby jemu postúpil ab hodierna die ve dvú nedělí bez pohoršenie toho zbožie, totiž tvrze, dvoru, lidí i s obilím; dedit memoriales. Relacio omnium beneficiariorum.

Tab. cur. reg. XXI, 134, 171.

91. A. d. MCCCCLIIII°. Procopius de Kreze conqueritur super Vitum de Noua ciuitate Pragensi.

Juxta: Imposicio sabbato Ante ad vincula Petri; pro hereditate trina citacio [27 Jul.].

Juxta: Camerarius Johannes citauit, terminus in crastino Margarethe [14 Jul.]. Secundus camerarius Martinus, terminus in crastino Laurentii [11 Aug.]. Tercius camerarius Benessius citauit fer. IV post Bartholomei [28 Aug.]. Ibi terminus ad judicium in crastino Jeronimi [1 Oct.]. Ibi terminus ad idem judicium fer. VI quatuor temporum Aduentus [20 Dec.]. Ibi terminus ad idem judicium fer. VI quatuor temporum Quadragesime [28 Febr.]. Ibi terminus ad idem judicium fer. VI quatuor temporum Penthecostes [30 Maji].

Tab. cur. reg. XXI, 134.

92. Protiwecz de Rochowa citat Zbinkonem de Duba. Ibi a. d. MCCCCLV° fer. VI post Fabiani [24 Jan.] Zbinko citatus suscepit pro trina citatione actori, tamquam cum camerario esset tribus vicibus citatus et testatione citationis similiter, sicut omnes tres citationes essent testate.

Talmberg. 102. Brun. 234. Palacký, IV, 555. Brun. ht.: Přijal jeden druhému za puohon i za svědčení.

93. Anno vt supra vbi Procopius de Praga et de Obrzistwie citat Nicolaum de Lobkowicz. Ibi domini barones in pleno judicio audita querela actoris et responsione citati et narracionibus eorum ex utraque parte invenerunt, et Georgius de Cunstat et de Podiebrad, gubernator et magister curie regni Bohemie, slovem královým a na králově miestě dominorum consilium exportauit, tak jakož póvod okázal tabulas coram dominis, kteréž svědčie olim auo ipsius et sibi post awum, že jest hereditates in Obrzistwie kúpil, et citatus etiam okázal tabulis, která práva má ad prefatas hereditates et bona, a k tomu také okázal smlúvu, kteráž sě stala mezi někdy Johannem de Smierzicz et Nicolaum de Lobkowicz s volí olim Angeli patris indiuisi actoris, a k tomu postavil svědky, videlicet Jaroslaum Plichta de Zirotin et Johannem de Rabstein, kteříž pod svými přísahami, kterúž jsú zemi učinili, vyznali jsú coram dominis, že ta smlúva sě stala s volí Angelovú, otce indiuiso actoris, et super eo domini citato juxta ipsius tabulas a svědomí dederunt pro jure. Actum a. d. MCCCCLVI fer. V salus populi [4 Mart.].

Raigrad. 51. Mus. boh. 212. Talmberg. 96. Všehrd, 338. Brun. 241. Palacký, Arch. č. IV, 544.

94. Leta MCCCCLVI°,[1] kdež Přibík z Klenového pohání Jaroslava Plichtu. Tu páni na plném soudu slyševše žalobu poručníka puovodova, jeho list a odpovědi pohnaného, a jich z obú stran pře líčení a odpory, nalezli za právo a Jan z Wartmberka a z Děčína, foit šesti

měst, a Jetřich z Janovic a z Chlumce panský potaz vynesli: jakož puovod pohání k listu z šesti set hřiven, a tomu listu jest čtyrydceti šest let, a Jaroslav pohnaný odpíral, že tím listem není napomínáno, až jsú i leta zemská prošla vedle panského nálezu, vedle toho páni dali jsú jemu Jaroslavovi pohnanému za právo; dal památné.

Talmberg. 133. Jura et const. r. B. 182. Brun. 225. — [1]) Brun.: 1462 v sobotu po sv. Františku.

95. Procopius de Tiessnicze citat Ottikonem de Miecholup. Ibi beneficiarii minores in pleno judicio inuenerunt: ex quo actor non existens in reali possessione hereditatum, de quibus citat, ideo eandem citationem tollunt. Actum anno quo supra [1457?] den Božího těla.

Talmberg. 102. Brun. 240.

96. Petra de Hodkowa citat Nicolaum Fikuless de Hradku. Ibi domini barones in pleno judicio inuenerunt pro jure: ex quo olim Johannes de Sedlcze, maritus dicte Petre actricis, prius ei dotauit tabulis in hereditatibus in Sedlczy in querela contentis, et postea easdem hereditates zastavil listem, quia hoc ipse Johannes facere non potuit, ex quo dotem non traduxit, juxta hoc domini barones dederunt sibi actrici pro jure iuxta eius tabulas. Actum a. d. MCCCCLX fer. V post Annuntiationem Marie [27 Mart.].

Talmberg. 139. Všehrd, 219. Brun. 243.

97. Pertoldus Filiber de Tachowa citat Hinconem de Sedlcze.[1] Ibi anno domini MCCCCLXII° fer. IIII ante Galli [13 Oct.] serenissimus princeps et dominus, dominus Georgius, Bohemie rex ꝯc, cum dominis baronibus in pleno judicio auditis querelis ꝯc, kdežto puovod okázal dsky, kteréžto Weiglowi, dědu jeho, s Guldanem svědčí, v kterémžto trhu v Ostrkově jest VI k. gr. platu ročního koupeno, a to leta božího MCCCCXV; proti tomu řekl Hinko citatus, že jesti toho platu v držení on i otec jeho od padesáti let, v pokojném držení, a na to se zavodil svědky, a některé postavil osobně a některé listy; proti tomu puovod okázal dsky, kdež Vlach, otec pohnaného, kúpil tři kopy platu v Ostrkově u Wencle Guldana z Tachova, a tomu trhu jest 36 let, inuenerunt pro jure: ex quo actor ostendit starší dsky nežli on pohnaný, kdežto jeho dědu tři kopy platu kúpeného svědčí a Wenclovi Guldanovi tři kopy platu v Otrkově, vedle toho RMsts cum dominis baronibus dederunt sibi Pertoldo actori pro jure, a těch dědin aby citatus postúpil. Ale že pohnaný v nepravostech, kterýž jest před KMstí mluvil a vedl, nalezen jest, kdež jest mluvil, že on i otec jeho byli v držení toho platu od padesáti let bez nárokuo, a nad to svědky dva osobně postavil a od jiných listy přinesl, ano proti tomu dsky ukazují, že Weigl a Wencl Guldan, od kteréhož Vlach, pater citati kúpil, ty dědiny kúpili, a tomu jest teprv bez tří padesáte let, a dva svědky [sic], kteréž osobně postavil, svědčili a za to přisahati chtěli, že on Vlach a syn jeho Hynek od padesáti let bez nárokuo držali ty dědiny, a v rukú těch svědkuov nalezeni jsú listové pod jich pečetmi, kterýmižto listy oni svědčí, že Vlach a Hynek toliko od 44 let jsou v držení těch dědin, a také listové těch, kteříž nestáli svědčí, že Vlach a syn jeho těch dědin v držení byl od 44 let; více když Hynek pohnaný přinesl list přede pány k registrování, ten, kterýmžto jest kúpil tři kopy platu u Guldana, nepověděl jest, by dědic Guldanuo živ byl, a tak i přede pány, kteříž k registrování vydáni byli, nepravost učinil, že jest list kladen ve dsky a dědic při tom nebyl, pro ty jeho nepravosti KMst se pány jej pohnaného i s jeho svědky pro křivé svědectví, kteříž osobně stáli tu, v svú kázeň berú, a trestati je chtí vedle jich zavinění. Actor dedit memoriales.

Talmberg. 140. Jura et const. r. B. 139. Brun. 225, 229. Nálezové, 288. — [1]) Talmberg.: de Sedce.

98. Procopius de Hroznicz citat Nicolaum de Hroznicz. Ibi anno domini MCCCCLXIIII° fer. VI [1] post Fabiani [27 Jan.] Procopius actor in capella se ad jus predixit; sed ipse Nicolaus citatus cum suis expurgatoribus se non predixit, sed existens ex parte beneficiariorum idem citatus ter interrogatus, si est aptus ad jus cum suis expurgatoribus, respondit, quia est solus tantum, sed expurgatores non habuit; et ex quo idem citatus cum suis expurgatoribus se non predixit, nec eosdem habuit, nec nominauit, actori datum est pro jure obtento.

Talmberg. 140. Brun. 230. — [1]) Brun.: v úterý po Fabianu.

99. Ssleybor, Wienko, Wilhelmus fratres de Chlumu citant Mikssonem Panczjrz de Slupna. Ibi domini barones in pleno judicio auditis tabulis et literis inuenerunt: jakož citatus pravil jest, že by jim těmi škodami vinen nebyl, a také dokládaje [se] i svědkuo lidí sedlských, kterýchžto páni nepřijímají v takovém běhu, et ex quo ipse citatus položil se k nevině, aby svú nevinu spravil in crastino Margarethe, vt juris est terre. Anno LIIII quatuor temporum Penthecostes [12—15 Jun.].

Talmberg. 102. Brun. 239. Palacký, Arch. č. IV, 550.

100. Sezema de Wssenor [1] citat Johannem de Rzitky. Ibi domini barones in pleno judicio inuenerunt: tak jakož actor Sezema ostendit tabulis dotem matris sue, aby to věno při Sezemovi actorem zuostalo, ex quo cum eo chlebila až do smrti stavu svého nezměnivši; et etiam ipse Sezema viceuersa debet vyvaditi správce, kteříž jsú byli správce za jeho otce za dědiny v Černidlicích, kdežto po smrti otce Sezemova, musivše ten list plniti za otce jeho i učinil se jeden z nich jistcem a druzí správcemi, k kterýmžto věcem KMst povolení své ráčil jest dáti, a on Sezema aby již dotčené správce vyvadil. Actum anno MCCCCLVI° ve čtvrtek o středopostí [4 Mart.].

Talmberg. 102. Všehrd, 215. Brun. 218. Nálezové, 287. Palacký, Arch. č. IV, 559. — [1]) Nálezové: Sezima ze Mšené.

101. Vbi Sigismundus de Porzessina deffendit contra inductionem. Ibi anno domini MCCCCLX fer. VI ante Ambrosii [28 Mart.] serenissimus princeps ac dominus, dominus Georgius, Bohemie rex ɔc, cum dominis baronibus in pleno judicio zdvihli visu, quæ facta est contra defensam orphanorum Nicolai de Talmberg, vt preiudicium juris eorum orphanorum non sit, sed quod transeat ad judicium. Relatio omnium beneficiariorum.

Talmberg. 141.

102. Sobieslaus Mrzak de Miletinka citat Johannem de Bieleczku. Ibi RMsts cum dominis baronibus in pleno judicio auditis replicationibus et querelis ɔc, jakož on Mrzák actor viní Johannem citatum, že by někdy Jan Bělečský, otec jeho, úředníkem jeho nevyčteným byl, a počtu jemu nečinil, a pohnaný odepřel, že otec jeho úředníkem jeho nebyl, a že otce jeho drahně časuov živého před sebú měl, a jeho z toho nevinil, anižto bratra jeho staršího, inuenerunt pro jure: ex quo Sobieslaus actor nevinil Jana Bělečského otce citati za zdravého života, ani bratra jeho, juxta hoc domini barones dederunt sibi Johanni citato pro jure. Actum anno MCCCCLXIII° fer. V ante Gertrudis [10 Mart.].

Talmberg. 140. Brun. 245.

103. Anno domini MCCCCLIIII, ubi Venceslaus de Radiczowa citat Nicolaum Humpolecz pro hereditate. Ibi domini barones in causa Wenceslai actoris et Nicolai Humpolecz

citati in pleno judicio auditis querela Venceslai actoris et responsione citati et eorum ex utraque parte tabulis et responsionibus, inuenerunt pro jure et Vilhelmus junior de Ryzmberg et de Rabij et Theodricus de Janowicz et de Chlumczie dominorum potaz exportauerunt: ex quo ipse Nicolaus Humpolecz citatus okázal trh tabulis ještě za krále Václava, kterýžto svědčí od Vikéře de Mysslina, a tomu trhu ižádný odpor nestal se jest, a tak bez nároknov to zbožie držáno jest za pokojných let, od čtyr a ode čtyřiceti let, a vedle toho také Nicolaus citatus trh svuoj tabulis ostendit, protož páni vedle toho dederunt Nicolao Humpolecz citato pro jure; et ex quo ipse Wenceslaus actor směl na zmatek pohnati ipsum Nicolaum Humpolecz, domini mandauerunt, aby pokutu trpěl juxta dominorum baronum invencionem. Actum a. d. MCCCCLV fer. III post Francisci [7 Oct.].

Tab. cur. reg. XXI, 198.

104. A. d. MCCCCLIIII°. Wenceslaus de Radiczowa conqueritur super Nicolaum Humpolecz de Praga et Bohuslaum de Dobrossowicz, quia intromisit se suo posse sine jure et tenet eius hereditatem hereditariam in Dobrossowiczich, curiam arature cum aratura, agris, pratis, rubetis, riuis, piscinis et omni libertate ad ea pertinente, ad quam hereditatem habet melius jus, quam ipse post olim Petrum patrem suum indiuisum, prout in tabulis plenius continetur.

Juxta: Imposicio fer. IIII post Tiburcii [1 Apr.]; pro hereditatibus trina citacio.

Juxta: Camerarius Clima; terminus fer. IIII post Conductum Pasche [1 Maji]. Secundus camerarius Martinus, terminus fer. IIII in die Zofie [15 Maji]. Tercius camerarius Waltierz; terminus fer. VI quatuor temporum Penthecostes [14 Jun.].

Ibi Bohuslaus citatus ter vocatus in proposicione querele non astitit per se nec per commissarium; actori datum est pro jure obtento. Item anno quo supra fer. IIII in vigilia Jacobi [24. Jul.] camerarius Nicolaus Niemecz ex parte Venceslai actoris fuit in monicione apud Bohuslaum citatum.

Item a. d. MCCCCLIIII post Assumptionem Marie [15. Aug.] Johannes Dupowecz de Dupow vicecamerarius regni Bohemie cum camerario Martino induxerunt Venceslaum actorem super hereditates Bohuslai citati in Dobrossowicz curia arature cum aratura, agris, pratis, rubetis, riuis, piscinis et omni libertate ad ea pertinente ad verum jus hereditarium pleno jure. Relacio eiusdem beneficiarii et camerarii.

Item a. d. MCCCCLIIII fer. IIII post Egidii [4 Sptb.] Venceslaus actor cum camerario Waltirone dominatus est in hereditatibus in Dobrossowiczich in induccione contentis et nominatis pleno jure. Relacio eiusdem camerarii; sed nihil receptum.

Tab. cur. reg. XXI, 187.

105. Wenceslaus de Skuhrowa citat Margaretham de Praga. Ibi a. d. MCCCCLIIII°[1] domini barones zdvihli tento puohon ex eo, quia actor querelam non imposuit, když jest ohlášen a naň přišlo a voláno, aby vožaloval; ideo deleta querela.

Talmberg. 103. Brun. 246. Palacký, Arch. č. IV, 549. — [1]) Brun.: 1463.

106. Wenceslaus de Konieprus citat Elsskam de Trzebska. Ibi domini barones in pleno judicio inuenerunt: ex quo Elsska vxor Vlrici de Trzebska věno své, kteréž jest od muže svého měla, ovdověvši to zapsala tabulis Johanni de Hlubosse, filio Ulrici, jsúci sebe mocna, a tak dále to prodáváno dskami až i na Václava actorem přišlo, a ten trh, kteréhož jsú citati list okázali cum pendentibus sigillis, kdež prodává Oldřich z Třebska, a její jmeno Elšky, manželky jeho, v tom listu také stojí, kterémužto trhu odepřel jest puovod, že jest

ona byla muže svého poddaná, a protož že jest ten trh moci neměl, že ona o své věno přijíti nemá; et iuxta hoc domini barones actori dederunt pro jure, a toho aby bylo postoupeno. Actum a. d. MCCCCLV⁰ fer. V post Vndecim millia virginum [23 Oct.].

Talmberg. 103. Všehrd, 220. Brun. 244. Palacký, Arch. č. IV, 557.

107. Wilhelmus de Hersstein citat Arnesstum de Hersstein. Ibi domini barones in pleno judicio auditis querelis, kdež jesti ipse actor inculpauit citatum pro portione sua juris obtenti, inducti, dominati, taxati post patrem eorum super eos deuoluti, in querela contenti, et ipse Arnesstus citatus odepřel, že jest on Wilhelmus actor nechtěl jemu toho pomocen býti k dobývání, a sám on Arnošt náklady činil, et ipse actor odepřel, že jest stál na soudu zemském vedle něho, když se jest súdil o to, a toho se táhl na pány, inuenerunt: ex quo dictum jus super eos post patrem eorum est deuolutum, a o to nikdy jsú se nedělili, že jest on Vilém actor tudy spravedliv k dílu svému juris prefati. A jakož on Arnošt pravil, že jest sám náklady na to činil, máli co o ty náklady činiti contra Wilhelmum actorem, právo má před sebú, a toho dílu jeho práva svrchudotčeného ipse Arnosstus citatus aby jemu Vilémovi postúpil. Actum anno 1455.

Talmberg. 102. Palacký, Arch. č. IV, 555.

108. Wilhelmus de Talmberg citat Petrum Zmrzlik de Swoyssina. Ibi Nicolaus Smysl de Zaluzij Petrum citatum ponit infirmum. Terminus iurare pro infirmitate feria V quatuor temporum Quadragesime. Ibi Petrus Zmrzlik in capella ad jurandum pro infirmitate ter vocatus non adstitit; actori datum est pro jure obtento. Ibi anno domini MCCCCLVI⁰ sabbato post Mathie [28 Febr.] domini barones in pleno judicio admiserunt Petro Zmrzlik, vt possit substituere suum potentem commissarium super lucrum et damnum Czenkonem de Klinsstein vicepurgrauium Pragensem, a to pro jeho nedostatek. Ibi domini barones in pleno judicio restituerunt Petrum Zmrzlik predictum ku právu viceuersa et hoc pro nedostatek ipsius infirmitatis, sed alii aby se téhož nedopouštěli.

Talmberg. 103. Všehrd, 23. Brun. 234. Palacký, Arch. č. IV, 559.

109. Wenceslaus de Waleczow citat Hanussium Segental de Swidnicze. Ibi anno domini MCCCCLVI fer. V ante Gregorii [11 Mart.] Georgius de Kumstat et de Podiebrad, gubernator et magister curie regni Bohemie, et Nicolaus Zagicz de Hazmburg et de Kosti supremus camerarius regni Bohemie mandauerunt: ex quo Segental citatus obydlé nemá in regno Bohemie, aby komorník se stavil in hereditatibus, pro quibus citat, a odtud jel do jeho obydlé do Svidnice a tu jej pohnal k právu zemskému. Ad relationem Johannis Daupowecz.

Talmberg. 103. Všehrd, 172. Brun. 234. Palacký, Arch. č. IV, 559.

110. Wenceslaus Hisrle de Drahowicz citat Joannem Czalta de Kamenné hory. Ibi domini barones inuenerunt: ex quo Johannes Czalta ostendit tabulas, kdežto troje trhy a čtvrté věno od nadepsaného puovoda, strýce, syna jeho a vnuka prodáváno jest a dskami zavázáno jest, jakož dsky okazují, a on puovod těm trhuom neodpíral jest, tudy se světle okazuje, že jsú dílni byli, a podle toho domini barones dederunt Johanni Czalta pro jure, a takový puohon jest na zmatek, ale protože jest puovod Němec a snad českým právuom nerozuměl jest, proto páni jemu tu milost činí a tu vinu jemu odpúštějí. Actum anno, quo supra 1460 v úterý po sv. Gerdrutě [18 Mart.].

Talmberg. 104. Všehrd, 260, 423. Brun. 218, 248. Nálezové, 281, 328. Palacký, Arch. č. IV, 557.

111. Wenceslaus de Skuhrowa citat Nicolaum Hobzowsky. Ibi domini barones inuenerunt: ex quo actor více škod položil jest, nežli jest nájem mohl požit býti v tom času, a pohnaný v držení toho nájmu nikdy nevšel jest, aby ten puohon minul. Actum a. d. MCCCCLXI°.

Talmberg. 141.

112. Wenceslaus de Peczky citat Dorotheam relictam Johannis de Sstiepanicz. Ibi a. d. MCCCCLXI dominus rex cum dominis baronibus in pleno judicio zdvihají tento puohon ex eo, quia citata non est commissaria orphani et orphanus annos non habet.

Talmberg. 141. Brun. 239.

113. Wenceslaus Rozen de Nelzegiowicz citat Joannem de Sedlcziek.[1] Ibi a. d. MCCCCLXII° sabbato post Francisci [9 Oct.] domini in pleno judicio hanc citationem zdvihli, protože jest žalobu nezřízeně [učinil,] položiv v žalobě víc dědin nežli dskami mohl provesti.

Talmberg. 141. Brun. 246. — [1]) Brun.: Žaloba nezřízená puohon zdvihla, když se v ní více dědin klade než se ve dskách okáže. Kde Václav Rožeň z Nelžejavic pohání Jana Sedláčka.

114. Anno ut supra, vbi Woyslaw de Czieradicz citat Wenceslaum doctorem de Prachaticz ꝛc. Ibi domini barones in pleno judicio audita querela actoris et citati responsione et eorum ex utraque parte tabulis et narracione invenerunt pro jure et Jaroslaus Plichta de Zirotin et Wilhemus junior de Ryzenberg et de Rabij dominorum potaz exportauerunt: ex quo Blazko de Drnowa, pater Woyslai actoris, obligavit hereditates in Dolankach in centum sex gr. Jesskoni Behm de Praga sub ea condicione, si ipsum Jesskonem mori contigerit prius quam dictum Blazkonem ante solucionem dicti debiti, extunc debuit viceversa jus prefate obligacionis super patrem actoris Blazkonem deuolui, et ex quo ipse Jessko bez toho dluhu býti nechtěl a uvázal sě v ty dědiny vedle desk svých, tehdy jsú prefate hereditates nemohly zase připadnúti super prefatum Blazkonem, a vedle toho domini barones dederunt citato pro jure; et Woyslaw actor kdyby chtěl ty dědiny zasě jmieti, poněvadž prefato Jesskoni nenie zavázán k dědictví, bude moci dědiny své vyplatiti zasě v nadepsané sumě, prout tabule testantur.

Raigrad. 50. Mus. boh. 211. Talmberg. 96. Palacký, Arch. č. IV, 544.

115. Wenceslaus Hruza de Czilczicz citat Erasmum de Michnicz. Ibi RMsts cum dominis baronibus auditis querelis ꝛc, vbi Wenceslaus actor vinil jest nomine Margarethe de Czegeticz ipsum Erasmum citatum dicens, že by držel dědiny její dědičné post patrem eius indiuisum po Pavlíkovi de Czegeticz a po Romanovi strejci jejím, také nedílném, et ipse Erasmus citatus defendit, že ty dědiny drží právě vedle řádu zemského, a že ty dědiny drží po dědici, po strýci jejím nedílném, a to provedl, že on Roman, strýc její nedílný, jsa toho všeho statku mocen, rozdal a zavadil jej mezi přátely své a jí jakožto sestře své nedílné z toho statku kázal dáti dvě stě kop gr., inuenerunt pro jure: ex quo ipse Roman byl strýc její indiuisus, že jest tu moc jměl tak statek ten zavaditi; ale poněvadž Erasmus dskami okázal, že jest smlúvu dobrovolnú s Přibíkem z Čejetic učinil takovú, aby co jest dědin Pavlíkových otce jejího, aby při Přibíkovi a při Marketě, manželce jeho, zuostaly, a při jich dědicích, a což jest Romanových dědin, aby ty při Erasmovi pohnaném ostaly, a při tom jich také KMst i se pány vedle jich dobrovolné smlúvy ostavují.

Talmberg. 140. Brun. 217.

116. *In memoriis, in flaveo citacionum tempore imperatoris.* A. d. MCCCCXXXVII fer. IIII in die sancti Galli [16 Oct.] domini barones in pleno iudicio per Alssonem de Ryzmberg prothonotarium tabularum regni Bohemie et Jaroslaum de Zirotin mandauerunt, quod nulla intabulacio tam hereditatum quam censuum fiat ciuibus quibuscumque.

Raigrad. 31.

117. *In flaveo citationum, in memoriis, K, VIIII°.* Ladislaus dei gratia ꝛc de plenitudine potestatis sue et gratia speciali Johanni de Tazowicz et de Niemczicz hanc gratiam fecit specialiter: sicut olim Brum de Niemczicz hereditates suas in Niemczicz, in Trzebiessowie et in Petrowiczkach per terræ tabulas obligauit, prout tabulæ maiorum obligationum testantur, Zdislao de Niemczicz, de quibus hereditatibus idem Zdislaus se cum camerario iuxta consuetudinem regni non intromisit, et in eo decessit, quas quidem hereditates idem Zdislaus Johanni Nasek de Niemczicz, patri suo, per literam obligauit, virtute cuius literæ prefatæ hereditates sunt dicto Johanni de Tachowicz contra jus regni in judicio curiæ adjudicatæ, prout tabule curie toho přisúzení plenius testantur, quapropter præfatus dominus rex dicto Johanni Tazowecz mandauit dare camerarium super intromissionem prædictarum hereditatum iuxta obligationem, vbi prefatus Brum obligauit, vt ipse Johannes et sui heredes possint dictas hereditates pacifice tenere et facere de eis, quicquid placet, sicut de propriis hereditatibus. Nuntii ad tabulas fuerunt Zbynko Zagicz de Hazmburg et Johannes junior de Dieczin referentes predicta ꝛc. Actum a. d. MCCCCLIIII° fer. V Ad vincula Petri [1 Aug.].

Talmberg. 106. Palacký, Arch. č. IV, 548.

118. *In flaveo citacionum, in memoriis, L, primo.* Jan Krský z Nasetic, místosudí desk dvorských, oznámil před úředníky Pražskými, jakož dědiny v Dolankách, 4 kopy gr. platu ročnieho, kterýž se platí z luk tudiež po smrti někdy Mikulášově z Putnova, a tudiež v též vsi šest kop grošův platu ročnieho s dvory kmetciemi po smrti někdy Ondřejově z Putnova sú na pana Ladislava krále spravedlivě připadly, a týmž panem králem dány jsú a obdarovány Fremutovi z Krásného dvora, kterýž přátelskú smluvú a postúpením s Vilémem z Krásného dvora učiněným úředníky desk dvorských jest zveden, a jemu jsú odhádány ve stu kopách groších ku pravému právu dědickému, jakož o tom dsky dvorské plnějie svědčí. Stalo se leta ꝛc MCCCCLIIII v středu před svatým Václavem [2 Septbr.].

Tab. cur. reg. XXI, 375.

119. = *C. 1456.* Jindřich z Michalovic najvyšší komorník koruny a království Českého, Mikuláš Zajíc z Hazmburku a Kosti najvyšší sudí téhož království Českého, Arnošt z Liskovce najvyšší písař desk zemských království Českého, znamenavše, že z daru božího země naše Česká upokojena jest a práva již svobodně propuštěna jsú chudému i bohatému, a soud zemský vedle práva a řádu osazen jest, úředníci také menší naši u desk s řádem starodávním usazeni jsú; ale že po hříchu dlúhý čas neřád veliký tato leta nepokojná trval jest, že mnozí běhové, slušní řádové i spuosobové lidem z paměti pominuli jsú: protož my jakož úředníci najvyšší téhož úřadu zemského chtějíc tomu i péči o to majíce, aby při takovém velikém úřadu mezi našimi menšími úředníky poctivost i spuosob řádný zachován byl, kterýžto od starodávna držán, zachován jest i ustaven, toto najprvé úředníkuom našim menším přikazujem zachovati, a takto se při tom úřadu jmíti:

Najprvé, když se sejdú k úřadu, a dsky nebo kvaterny vynesti mají, aby naši úředníci vždy při tom byli, a písaři sami aby nikdy bez úředníkuov našich desk ani kvaternuov nebrali, a aby ani sklepu ani truhel, kdežto jsú dsky zápisné aneb kvaterny, bez vědomí neb pří-

tomnosti úředníka našeho některého neodvírali ani ohledávali; a nad to aby písaři sami žádnému nic ve dsky nezapisovali, leč naši úředníci jim rozkáží a při tom budú; neb které se věci ve dsky píší, tak se vypisují, že přiznali se před úředníky Pražskými, ale ne před písaři; a klíčuov sami písaři od desk aby nemívali, než úředníci naši, totiž úředník pana komorníka najvyššího a pana sudího najvyššího.

Také úředníci i písaři aby se časem svým buď ráno aneb po obědě tím spiešněji scházeli, aby lidé meškáni nebyli, a písaři aby tím pilněji ve dsky vpisovali, ale nikdy nic aby sami písaři nepsali ve dsky, leč naši úředníci při tom budú; a také aby naši úředníci neodcházeli od písařuov, leč všecky kvaterny i dsky schovány budú a klíč k sobě od písařuo vezmú. A to jest proto, aby písaři zemští všelikého zlého přísloví vyvarovali se a ostříhli, jakož tak od starodávna bylo jest zachováno.

Také když se sejdú úředníci, takto v lavicech sedati mají: najprvé úředník pana komorníka najvyššího, a potom ihned úředník pana sudího najvyššího, potom písař najvyššího pana písaře, potom úředník králové České, potom úředník proboštа Vyšehradského, potom úředník podkomořího, potom písař menších desk, potom ingrossator, a více žádný aby nesedal mezi nimi. A když přijde starosta komorničí, má rozmluviti s úředníky neb s písaři, oč mu jest potřebí, ale mezi nimi nesedati, poněvadž úředníkem není, než nad komorníky starostú toliko.

Také když páni neb zemané přijdú před úřad, mají počestně se míti. A když se s nimi oč táží, aby prvé sami rozmluvíc spolu, potom jeden z úředníkuov s vážností pověděl odpověď, zvláště úředník pana sudího neb komuž on rozkáže, jakož tak pak prvé od starodávna bývalo jest; a jiný žádný aby se neutíkal s odpovědí, a písaři aby v tom pohotově byli, leč jim co naši úředníci rozkáží aneb jich k radě požádají; neb by pak čemu lípe písaři rozuměli, nemajíce se před úředníky ničímž utíkati, než ve všem se úředníkuov dotáží pro poctivost tak velikého úřadu zemského. A to jest lépe písařuom.

Také žádný písař, by ho kdož koli požádal k radě, nemá z lavic vstáti; neb snad radě jednomu obmeškal by psáti mnohým potřeb jich. Také úředník nemá žádný vstáti z lavic bez odpuštění jiných úředníkuov, a zvláště lečby jemu odpustil a kázal najvyššího pana sudího úředník, a to proto, jakož pan sudí v súdu mezi pány úřad zachovává, též mezi menšími úředníky jeho úředník pro poctivost toho úřadu má zachován býti, jakož pak od starodávna bývalo jest držáno a zachováváno.

Také když by dsky otevřeny byly anebo když koli jindy, tehdy úředníci naši, to jest úředník pana komorníka najvyššího a pana sudího, ta dva mají i mohú sobě k své potřebě neb rozkázání panuov svých dsky ohledati i přečísti, umějíli; pakli by čísti neuměli, ale písař má jim to přečísti, a to jim bráněno býti nemá. A oni naši úředníci mají se v tom opatrně jmíti, aby jiným nic z desk nepravili, což by bylo k újmě puožitku pana písaře najvyššího. Neb když by bylo to našim úředníkuom zbraňováno ve dsky hleděti, skrze to byli by naši úředníci dáni v nějaké zlé domnění, jako by jim mělo méně věřeno býti než písařuom, a to by nám i našemu úřadu bylo neslušné i nepodobné; neb skrze to přišlo by zlehčení úřadu našemu zemskému, když by písařuom jedno toliko samým v tom mělo věřeno býti, a tak by v lehkost úředníci naši dáni byli, a zlehčíce sobě úředníky naše, potom by skrze to mohlo přijíti něco horšího. A protož úředníci naši při úřadu jsú místo nás, aby písaři nic bez nich nečinili; neb poněvadž písaři menší, komuž chtí, mohú kázati ve dskách čísti, proč by pak našim přísežným úředníkuom mělo to zbraňováno býti od písařuov, poněvadž to bez všelikć újmy požitkuov pana písaře najvyššího muož býti.

Také jakož často zmínka o ty juksty děla se jest, tak že písaři juksty, totiž vejpisy ve dsky a v puožitky vedle zápisuov lidé sobě prodávají a ve dsky kladú, tak to činí:

když kdo komu zapíše tisíc kop [a] v tom umře, pak ten, komuž zápis svědčí, potom prodá to jinému, od toho sami písaři sobě berú, a tomu přezděli jsú juksty, sami sobě berúce, a tak těmi jukstami v potomních časech všecky knihy zápisné převedli by sobě v juxty, a pod těmi jukstami řád a právo starodávní desk a knih zápisných hynul by, a puožitky pana písaře najvyššího i naši od toho úřadu hynuly by, a my jakožto najvyšší úředníci toho úřadu pro to a skrze to mohli bychom k hanbě i velikému trestání od KMsti i ode vší země v budúcích časech přijíti. I chtíce se toho uvarovati všickni my jednostajně a společně ty juksty sstavujem a přikazujem z jedné vuole a jednostajné, aby písaři žádným obyčejem časy věčné a budúcí od těch juxt sobě nic nebrali, než pořád aby psali v knihy, a což sluší na nás, aby to spolu naši úředníci brali, a což na pana písaře, to buď jemu dáváno. A po dnešní den přikazujem úředníkuom našim, aby žádným obyčejem více od těch jukst písařuom bráti nic nedopouštěli, pod zbavením každý úřadu svého; neb pan písař najvyšší to muož dobře opatřiti, i opatřil jest písaře své, ježto mohú při tom zuostati bez takých jukst braní jim nesluších a nepodobných. Pakli by který písař o ty juksty po dnešní den stál, aby úřadu byl zbaven, a aby kárán byl, jakož by na takového slušalo neposlušného a svévolného. Actum annorum ɔc LVI°.

Také jsme jednostajně na tom se ustanovili, aby ku písařuom každé suché dni přihlídáno bylo, to jest čtyřikrát do roku, ne proto, by jim to mělo býti pro které zlé domnění, ale proto, aby ve dsky s pilností bylo vpisováno, aby pan písař najvyšší v svých puožitcích obmeškán nebyl, a také aby nebylo v budúcích časech připsáno nedbanlivosti a nerozšafnosti pana písaře najvyššího i také naší neopatrnosti, jestli že by do roka ve dsky málo vpisovali a na kvaterních mnoho pozuostalo; neb tak jest od starodávna bývalo.

Také když koli kdo chce koho ze škod poháněti, má se prvé opověděti úředníku pana komorníka neb pana sudího, a má opověndé dáti od každé osoby, kterúž pohnati chce 4 gr., a potom teprv komorníka na puohon vzíti, a to jde na úředníka pana komorníka a p. sudího.

Item kdož na kom právo ustojí, zvlášť z desíti hřiven stříbra, nebo z dluhu malého, nebo pro člověka nebo pro čeledína poháněje, muožli ho potom z těch nákladuov, což k úřadu po staném právu naloží, jakožto na zvod, na panování neb na odhádání pohnati čili nic? Neb mnozí z malých škod neb z dluhu rovného jsúce pohnáni, druhdy dobrovolně na sobě právo ustáti dávají, a potom plniti toho, což ustáno jest nechtí, znajíc, že když na ně právo vedeno bude, úmluva, zvod, panování čtvero, odhádání, víc na to naložiti musí ten, kdož právo ustojí, nežli jest dluhu neb škod ustálých. A též se přiházi i po nálezu neb po rozsudku, když kdo z malého dluhu neb z menších škod pohání a stane se mu přísudek, že ten, kdož odsúzen jest, vedle nálezu plniti nechce, než čeká, aby právo veda ten, komuž se přísudek stal, k větším škodám přišel než jest dluh byl neb ty škody, z kterýchž jest poháněl. Přiházi se také při tom, a již se jest nejednú přihodilo, že ten kdož odsúzen jest pro malé škody nebo dluh, aneb kdož na sobě právo dá ustáti, když na vrch právo vede, komuž jest přisouzeno neb právo stané má, dada mu což jest ustál nebo vysúdil, nechce z těch nákladuov pohánín býti, kteréž ten, kdož právo vede vezme, k úřadu nakládaje, i máli z těch nákladuov pohánĕn býti, račte to opatřiti, čili bez puohonu je puovodovi navrátiti, jako po braní neb po uvázání.

Item když se komu dluhem co zapíše s uvázáním, a potom čas plnění přijde a neplní se, tehdy kdo se komorníkem uváže, v držení ho nepustíc, odpor uvázání udělají, aby se straně prodlévalo, máli nejvyšší purkrabie přes ten odpor v držení uvesti toho, kdož se uvázal komorníkem čili nic? Neb při braní odpor udělali přes ten odpor strana, vždy beře kolikrát toho potřebí jest, a netoliko přes odpor, ale i přes puohon k odporu; ale když se proti uvázání odpor stane, tehdy musí ten, kdož spravedlivost svú dskami zapsanú má čekati až odpor bude

rozsúzen, a prvé k němu poháněti a náklady činiti k soudu stávaje. Pakli práva a soudové nepujdou, tehdy musí toho tak dlúho čekati, až otevříni budú, a v tom muož i s dědici umříti, a nešlili by pak nikdy súdové, tehdy bez své spravedlnosti na věky býti musí.

Item když kdo statek svuoj dědický aneb zástavu zavazuje, ten a ti zápisové postúpením a ne s komorníkem uvázáním se ve dsky zapisují. A skrze takové neobyčejné zapisování lidé ke škodám a zmatkuom, k souduom, k nákladuom přicházejí; neb kdy se postúpením zapíše, držitel zboží postúpiti nechce a ten komuž zápis svědčí, nemoha se s komorníkem uvázati, neb se o to musí súditi neb toho tak nechati, a mnohý pro chudobu nemaje se nač súditi musí spravedlnosti své oželeti, aneb se s držitelem vedle vuole jeho s své spravedlnosti ujmú a škodú umluviti. Úřad také se zemský, právo i dsky lehčí; neb když se tak ve dsky bez uvázání zapisuje, jistotu sobě lidé dsky opovrhúc jinak dělají, aby statku svého v súdy a zmatky nedávali, a tudy všem pánuom a úředníkuom najvyšším se škoda děje, ujma najvyššímu komorníku i úředníkuom menším, kteříž u desk sedíce a jich pilni jsúce, nemohú jich tak pilni býti, když se jim jich duochod umenšuje a odjímá. A skrze to také děje se záhuba komorníkóm, že jich lidé nepotřebují k uvázání, a oni jiného nemají, zvláště když práva nejdú, nač by živi byli, než což jim od uvázání přichází.

Talmberg. 141.

120. = *C. 1458—1463.* Toto jest mluveno a kázáno od nás najvyššího komorníka, sudího a písaře uředníkuom našim, od Jindřicha z Michalovic a Zbyňka z Hazmburku a od Buriana z Lipy:

Vy ouředníci, kteříž jste od nás v tyto úřady usazeni, jakož jste na to přísahu KMsti učinili, i k nám i ke vší zemi, abyšte chudému i bohatému pravdu činili, protož abyšte v tom tak se vedle úřadu vašeho chovali každý z vás, a pravě se měli, aby to nám k hanbě a vám ke škodě nebylo. I teď vás tížem všech spolu, vědělili byšte nyní neb kdy potom které věci na koho z vás, ješto by to bylo a mohlo býti komu k škodě, abyšte toho na žádného netajili, ale nám to zjevili a pověděli; pakli by co takového vámi zatajeno bylo, nebyloť by toho k jednomu hledíno, ale k vám ke všem. Protož chtíce tomu a péči o to majíce, aby při takovém velikém úřadu mezi našimi úředníky poctivost i spuosob řádný zachován byl, kterýžto od starodávna držán i ustaven jest řádně, [nařizujem]:

Item najprvé, když se sejdú k úřadu a dsky neb kvaterny vynesti mají, aby při tom naši úředníci vždy byli, aby písaři sami nic ve dsky nezapisovali, jakož o tom šíře napsáno najdeš na čtvrtém listu zpátkem počítajíc [pag. 141].

Item když sednú v lavicech, jak seděti mají, také napřed napsáno najdeš na pátém listu zpět počítajíc [pag. 142].

Item také když páni neb zemané před úřad přijdú, mají pilně poslúchati, oč se s nimi tíží, neb co se k nim mluví, a poctivě s potazem a s opatrností odpověd dávati pro úřad tak znamenitý, a jestli že by byl hluk veliký před úřadem, že by tu křičeli, má jim býti kázáno mlčeti, aby ti komuž by potřebí bylo, mluviti mohli a pořádně vyslyšáni býti.

Item také písaři v radu úředničí nemají kvapiti, leč jich úředníci přivolají.

Item také písaři od písma, když psáti třeba jest, nemají v radu od úředníkuov stávati nikam z lavic; neb snad radě jednomu mnoho by jiných obmeškáno bylo.

Item také úředníci i písaři aby se časem scházeli, buďto ráno aneb po obědě, a to tím spěšněji tu hodinu, kterúž sobě položí, aby k té hodině všickni byli, aby tím lidé nebyli meškáni, a písaři aby tím pilněji ve dsky vpisovali; ale nikda aby sami písaři nic nepsali, leč při nich úředníci budú, a úředníci od písařuo neodcházeli, leč všeckny knihy i kvaterny schovány budú, a to proto, aby písaři zemští všelikého příslovi zlého varovali se

a ostříhali, jakož pak tak od starodávna zachováno jest bývalo. Neb kdyby toliko na samého písaře se mělo spúštěno býti, a jedno samým písařuom aby bylo v tom věřeno, tehdy by úředníkuov třeba nebylo; a když by úředníci naši od písařuov byli zlehčeni, něco by se skrze to tomu úřadu mohlo přihoditi škodnějšího.

Item také o jukstách že písaři toho, což se zapisuje vedle zápisuov, nemají sobě sami bráti; než budeli zápisem kladeno, to má býti panu písaři najvyššímu, pakli trhem, ale všem třem úředníkuom vyšším; neb pan písař najvyšší muož dobře písaře opatřiti, i opatřil jest, že mohú dobře při tom ostati bez těch jukst braní.

Item také pečeť téhož úřadu zemského má pilně chována býti; neb se po ní vrch práva dokazuje, a také pod tú pečetí o pilné znamenité věci, když páni káží, ode všeho úřadu zemského má odsíláno býti. A protož ta pečeť aby byla chována ode tří úředníkuov našich, komorníka, sudího a písaře, a truhlici svú aby k tomu měli; a z těch tří úředníkuov našich aby každý klíč jeden měl od té truhlice; a když by bylo potřebí té pečeti, tehda aby ji ti tři úředníci mezi se vzali a též zase aby opět spolu schovali.

Item také písaři na kvaterních aby mnoho písma nenechávali, ale což do roka zápisuov na kvaterních bude, aby také též to tak všecko bylo z kvaternuov ve dsky vepsáno; a když se co napíše, aby to hned bylo úředníky našimi ohledáno v kvaterních i ve dskách, právěli jest napsáno.

Item také když primu zazvoní, aby úředníci šli do kaply a celú hodinu kázali zvoniti, aby se žádnému neukrátilo, a s písaři aby v kaple seděli neb stáli; a když do kaply jdú puovodové i pohnaní, aby se opověděli úředníkuom. A to má skrze ouředníka voláno býti, aby se opovídali, a kdož by se pak v tom obmeškal, zmeškej se na své právo.

Talmberg. 145.

ALBUS CITATIONUM. *)

(C. 1463—1495.)

1. Albertus princeps Minsterbergensis per kmetonem Johannem de Sselmberg ꝯc citat Johannem de Janowicz supremum purgrauium Pragensem. Ibi a. d. MCCCCLXXXIIII° fer. V quatuor temporum Aduentus [16 Dec.] domini barones et clientes in pleno judicio auditis partibus ꝯc, — vbi ipse Albertus actor inculpauit Johannem citatum dicens, quia se intromisit ꝯc, ita prout querela testatur; proti tomu ipse citatus odpíraje okázal jest spolek, kdež Venceslaus někdy de Waleczow otec Viktorinu spolčil se s Samuhelem z Hrádku; při tom také on Jan citatus žádal jest toho, aby on kněz Albrecht to okázal, že prefatus Wictorinus let neměl, dříve než umřel; ibi prefatus princeps Albertus okázal jest dsky, kdež jsú témuž Viktorinovi leta na králi vyprošena, ita prout tabule testantur; proti tomu ipse Johannes citatus odpíraje ostendit tabulas, kdež týž Viktorin vedle nadepsaného Samuhele prodává Chlum hrad ꝯc Joanni Krzineczky de Ronowa, v kterémžto zápisu a trhu se neukazuje, by jemu Viktorinovi k tomu trhu leta králem JMstí dána byla; a k tomu také vedl jest svědomí, kteréžto svědomí vyznává, že před smrtí i na smrtedlné posteli u téhož Viktorina leta spravedlivá znamenána

*) Etiam *Novus albus citationum*, vel *dsky póhonné bílé*, vel *dsky póhonné bílé tlusté* nominatus.

a vidína jsú byla, ita prout illud testimonium plenius testatur, — inuenerunt pro jure: poněvadž on citatus svědomím dostatečným provedl jest, že on prefatus Wictorinus ante mortem et in morte leta spravedlivá měl jest, a proti tomu ipse Albertus princeps actor nic dostatečného neokázal, by on Viktorin let spravedlivých neměl, i z té příčiny domini barones et clientes in pleno judicio dederunt sibi Johanni citato pro jure.

Talmberg. 254.

2. Albertus de Rysmberg [1]) citat Johannem de Czernczicz. In causa, que est inter Albertum de Ryzmberg actorem ex vna et Johannem Cziernicziczky, de Kaczowa parte ex altera: jakož jest pohnal Albrecht puovod Jana Černčického, při tom KMst a páni na plném soudu dali jemu Albrechtovi z milosti hojemství do třetího dne, aby ku právu uručil, a on jest toho neučinil, ibi RMsts cum dominis baronibus et wladiconibus in pleno judicio inuenerunt: poněvadž jest on Albrecht právu dosti neučinil vedle rozkázání panského [a] jsa puovod puohonu předce nevedl, že ten puohon jest na zmatek, i protož aby on Albrecht pokutu panskú vedle práva a panského nálezu trpěl. Actum a. d. MCCCCLXXXV⁰ in crastino Jeronimi [1 Oct.].

Talmberg. 252. Brun. 223, 244. — [1]) Brun. Aleš (Albrecht) z Ryzmburka.

3. Anna de Nestrassiowicz citat Kasparum de Suche. Ibi serenissimus princeps et dominus, dominus Wladislaus, Bohemie rex ɔc, cum dominis baronibus in pleno judicio auditis narrationibus ɔc — vbi Anna inculpauit ipsum Casparum dicens, quia tenet hereditatem eius dotalem obligatam in Suche, ad quam hereditatem habet jus dotale L sex. gr. post olim Johannem de Suche maritum suum litera cum pendentibus sigillis proscripta, et super eo ostendit eandem literam, kdež týž Jan z Suché jí zapisuje Anně vxori sue L sex. gr. věna na některých lidech a na rybníce; a proti tomu on Kaspar Robnhaup citatus nic nemluvil, než okázal dsky, že jest kúpil a správce za to má — inuenerunt pro jure: poněvadž jest ona Anna okázala list prvnější nežli dsky Kašparovy, kterýž jí svědčí na L sex. gr. věna na těch lidech v listu zapsaných a na rybníce, i poněvadž jsou všickni rukojmě v tom listu zemřeli, že ona proto svým věnem hynúti nemá, i protož on Kašpar aby jí Anně těch L sex. gr. dal ɔc, aneb lidí postúpil, jakož list ukazuje. Actum anno MCCCCLXXXVII⁰ fer. VI quatuor temporum Quadragesime [9 Mart.].

Talmberg. 253. Brun. 225. Nálezové, 287.

4. Alsso de Ryzmberg [1] citat Benessium et Zdislaum. A. d. MCCCCLXXXVIII⁰ fer. II in crastino Fabiani [21 Jan.] in capella Omnium sanctorum Zdislaus citatus nominauit et statuit »oczistnikones« Johannem Ssestayowsky et Johannem Bohniczky, vt juris est terre. Ibi anno et die quo supra prout Alsso actor debuit stare cum suo coactore ad juramentum et non adstitit, et Zdislaus citatus nominauit oczistnikonem Johannem Ssestayowsky, qui non habet in hereditatibus liberis sed tantum zápisných, jakož jsa tázan úředníky sám se k tomu seznal, ibi beneficiarii minores sibi Alssoni dederunt pro jure, quicquid concernit decem marcas minus lothone, et etiam ex quo ipse Alsso cum suo coactore non adstitit, ideo ipse Zdislaus citatus absoluitur ab eius coactore, quicquid alteras decem marcas concernit.

Talmberg. 253. — Ryzmburg in mspto.

5. Anna de Nelzegiowicz citat Diepoldum de Lobkowicz. Ibi a. d. MCCCCLXXXVIII⁰ fer. VI quatuor temporum Pentecostes [30 Maji] regia maiestas cum dominis baronibus et clientibus in pleno judicio auditis querelis ɔc — jakož jest ona Anna pohnala Děpolda ze škod

sama práva k těm škodám nemajíc, a že jest to prvé pohnala, než jí mátě k těm škodám moc dala, kteréž se ty škody staly, — inuenerunt: poněvadž jest ona Anna z cizích škod poháněla sama k nim práva té chvíle nemajíc, i z té příčiny ten puohon jest na zmatek, a protož KMst se pány a vladykami in pleno judicio Annu v svú kázeň berú.

Talmberg. 252. Všehrd, 424. Brun. 240. Jura et const. r. B. 43. Nálezové, 281.

6. Leta božího MCCCCXCI⁰ k suchým dnuom adventním [14—17 Dec.], kdež Anna Nádherná z Klatov pohání Matěje [1] ͻc. Tu leta božího MCCCCXCIII [2] v sobotu před sv. Řehořem [9 Mart.] — jakož táž Anna puovod vinila je pohnané po právu staném v komoře královské ze sta kop grošuo věnných ͻc, tak jakož žaloba plněji svědčí; proti tomu pohnaní odpírajíc pravili jsú, že by jim králem JMstí rozkázáno bylo, aby domuov jeli, a že JMst ráčí podkomořímu poručiti, aby tu věc mezi stranami slyšel a soud jim vosadil, a oni že jsú tak učinili a odjeli na takové JMsti rozkázání, a ona tudy že jest na nich právo stané ustála, jakož pak podkomoří království Českého to jest seznal, že se to tak stalo, — tu páni a vladyky na plném soudu ráčili jsú o tom takto rozkázati: poněvadž oni Klatovští pohnaní z rozkázání krále JMsti domuov jsú odjeli, a ona Anna tudy na nich právo ustála jest, i z té příčiny páni a vladyky na plném súdu ten puohon a stané právo zdvihají a podkomořímu poroučejí, aby stranám soud vosadil o to, oč pře jest, a ona Anna puovod z čehožkoli bude chtíti viniti již dotčené pohnané, aby jí před podkomořím právi byli.

Vindob. N. 5106, 15. Talmberg. 234. Brun. 238. Nálezové, 158. — [1]) Brun. Václava. [2]) Brun. 1492.

7. Aleš a Albrecht bratří z Rismberka pohánějí Jana Karlíka z Nežetic l. 1492 ve čtvrtek po sv. Benediktu [22 Mart.]. Listové promlčaní a prošlí moci nemají.

Brun. 225.

8. Alsso Rubik de Hlawatecz citat Litwinum [1]) de Stodnie. Ibi a. d. MCCCCXCIII fer. VI ante Gregorii [8 Mart.] [2]) barones et clientes in pleno judicio auditis narrationibus ͻc — vbi ipse Alsso actor inculpauit ipsum Litwinum citatum dicens, quia se intromisit posse suo sine jure et tenet hereditatem eius in Rzewnikowiczych villam; proti tomu on Litvín citatus odpíraje pravil, že se to tak nenajde, a na to ukázal list na svědomí pod pečetmi, kterak jest od úřadu purkrabství Pražského po staném právu v tu ves v Řevnice uveden, jakož pak týž list v sobě šíře ukazuje; a také druhý list na svědomí pod pečetmi ukázal jest týž Aleš, že za to žádal jest Litvína, aby s ním před Vokem z Rozmberka smlúvu učinil, jakož týž list v sobě šíře ukazuje, a také on Litvín okázal jest smlúvu, kterúž jest učinil Vok z Rozmberka, kdež to táž smlúva ukazuje, aby Petřík Koza dal Litvínovi sto zlatých a vosmnácte zlatých, jakož ta smlúva v sobě šíře ukazuje; a to jest týž Vok z Rozmberka pod přísahú seznal, že jest se ta smlúva tak stala, ale on Aleš jim té smlúvě odpíral, že jest jeho Voka za to nikdy nežádal — ibi domini barones et clientes in pleno judicio vážili jsú žalobu, odpory i listy i svědomí, inuenerunt pro jure et Benessius de Kolowrath ͻc: poněvadž on Litvín okázal jest smlúvu Vokem z Rozmberka učiněnú, k kteréž se smlúvě on Vok jest pod svú přísahú seznal u dvorských desk, páni a vladyky in pleno judicio jeho Litvína při té smlúvě zuostavují, a podle té smlouvy jemu Litvínovi dávají za právo. A poněvadž jest on Aleš jeho Voka z Rozmberka jakožto jednoho súdci zemského vysoce nařekl, že by tu smlúvu činil bez jeho žádosti, i bez jeho přítomnosti, že jest jemu na tom křivdu učinil, i pro tu příčinu páni a vladyky JMst jej Alše v svú kázeň berú a jej trestati chtí podle jeho provinění.

Talmberg. 252. Nálezové, 282. — [1]) Nálezové: Lauryn. [2]) Brun.: v pátek před sv. Havlem [11 Oct.].

9. Nález, kdež Aleš učinil zvod na dědiny správcuov svých pro překážku někdy Maruše, kteráž ty dědiny v Mokrovúsích nařekla jest čtyřmi sty věna svého, a proti zvodu stal se jest odpor od správcí těch dědin. I nalezli za právo a Jan Zajíc z Hazmburka a Jiří Berka z Dubé z pánuov a Albrecht Ojíř z Očedělic z vladyk panský potaz vynesli: a nahledše pilně ve dsky prvního trhu, tu kdež Bavor zastavil Mokrovúsy Alšovi a Líckovi a spravuje napřed sám, čímž má aneb míti bude, a vedle něho nadepsaný Jiřík, když týž Bavor odprodal Mokrovúsy k pravému dědictví témuž Alšovi za CCC a LXXV k., a také spravuje napřed sám a podle něho Makuška, i poněvadž jest on Jiřík ukázal dědiny jistcovy odprodané potom tu v Mokrovousích, za které on Makuška jest správce, i mělo se jest najprvé na dědiny jistcovy vésti, a protož on Makuška není výše povinovat spravovati, než k čemu se jest přiznal, to jest ke CCC a LXXV k. a to třetinú vejše, jak země za právo má. A což by pak výše té nesprávy bylo mimo nadepsanú sumu, to on Jiřík jest povinovat spraviti, podle jeho předešlé správy a přiznání.

Talmberg. 180.

10. Nález o tom, kdež Aleš viní Kdulince, že by jemu vsi drželi zápisné bez práva. Tu páni a vladyky na plném soudu nalezli za právo a Vilém z Pernšteina najvyšší hofmistr ɔc, Beneš z Kolovrat z pánuov, Albrecht Ojíř z vladyk panský potaz vynesli: a poněvadž on Aleš nic jest proti tomu těch vsí směnění neodpíral a také smlúva ukazuje, že jsú se ty vsi Máslojedy ɔc knězi Vichtorinovi, krále Jiřího synu nedílnému, dostaly, že jest to mohl dobře jeho milost královská učiniti a ty vsi svrchudotčené Petrovi Kdulincovi ɔc; z té příčiny to se znáti muože, že jsú to staří zápisové zadržalí a vyvazení, podle toho páni dávají Kdulincovi za právo. Actum anno vt supra [1494?].

Talmberg. 192.

11. Alsso Karlik de Niezieticz citat Bohuslaum et Johannem de Wysoké. Ibi domini barones in pleno judicio toho puohonu odkládají až do suchých dní letničných najprvé příštích z té příčiny, že pohnaní praví, že to mohú provesti, že jest za to právo on Jeník od nich, z kteréhož pohání, vzal štiky a jim to právo ve dsky klásti měl, a že týž Jeník neudělav toho i kladl Alšovi Karlíkovi, i jestližeby to tak bylo a na Jeníka se to dovedlo, to páni vážiti chtí; a strany vt compareant coram dominis baronibus fer. VI quator temporum Pentecostes, a tu pohnaní aby to na ten čas dostatečně provedli.

Talmberg. 253.

12. Anna z Nelžejovic pohání Václava a Ladislava před menší soud. Puovod táhl se na pamět pánuov a vladyk a oni vyznali pamět a dali stané právo.

Nálezové, 158.

13. Bohuslav Břekovec pohání Děpolta l. b. 1486. Jestli že by se rybník komu strhl, máli škody platiti jinému učiněné?

Nálezové, 213.

14. Bussko de Horzessowicz citat Procopium de Horzessowicz. Ibi a. d. MCCCCLXXXVII fer. IIII ante Viti [13 Jun.] serenissimus princeps et dominus, dominus Wladislaus Bohemie rex cum dominis baronibus in pleno judicio auditis querelis ɔc, — vbi ipse Bussko actor inculpauit Procopium citatum dicens, quia tenet hereditates ipsius in Kystrze, munitionem ɔc, ad quam hereditatem dicit se habere melius jus quam ipse Procopius post Justinam vxorem

suam et super eo ostendit tabulas, vbi eadem Justina vendidit hereditates in Wrzesskowe seu nápady, ad quascumque jus haberet, ad quod forum Procopius de Horzessowicz patruus dicte Justine indiuisus suum prebuit consensum, ita prout tabulae testantur; et contra hoc Johannes Zagicz de Hazmburgk et Thobias dicti Procopii commissarii ostenderunt tabulas, vbi Johannes de Horzessowicz obligauit Procopio fratrueli suas hereditates in Kystrze, et tabulas alias dotales et fora dicens, že by tudy dílní byli, poněvadž jest tím zápisem nepovoloval, — inuenerunt pro jure: poněvadž on Bušek okázal dsky a zápisy najposlednější, to těch všech zápisech třech a věních [sic], kteréž jsú poručníci Prokopovi okázali, a k nadepsanému trhu Justině on Prokop citatus vyznávaje býti se strýc její nedielný povolení dával jest dobrovolně, ibi RMsts cum dominis baronibus et clientibus in pleno judicio dederunt sibi Busskoni pro jure iuxta eius tabulas, quicquid concernit post Johannem de Horzessowicz tantum, a toho jemu Buškovi aby postúpil. Actum vt supra.

Talmberg. 253.

15. Leta 1488 k suchým dnuom adventním; vložen puohon v sobotu po sv. Dionisi [11 Oct.] z podacího kostelního v Drahově i což k tomu přísluší a z svrchního panství.

Bořivoj z Donína žaluje na Jana Mráze z Radimovic a z Drahova. Tu leta ɔc LXXXXIII° ve čtvrtek před sv. Řehořem [7 Mart.] páni a vladyky na plném soudu slyševše strany a jich z obú stranú pře líčení, odpory a svědomí, — kdežto on Bořivoj puovod vinil jej Jana pohnaného pravě, že jest se uvázal mocí svú bez práva v dědictví jeho a sirotčí v Drahově, totižto v podací kostelní tudíž, i v kostel i se vší zvolí k nadepsanému podací kostelnímu příslušející ɔc, tak jakož žaloba plněji svědčí; proti tomu on Bořivoj puovod okázal smlúvu, kterúž má s Janem z Šelnberka kancléřem království Českého, v kteréžto smlúvě dva rybníčky od toho podacího kostelního při Mitrnosovi zuostati jsú měly až do živnosti jeho; i z toho se rozumí, že Jan z Šelnberka byl jest v držení toho podacího kostelního v Drahově, — nalezli za právo a Beneš z Kolovrat a z Libšteina a Jiřík z Ronova a z Kuntšperku z pánuov a Mikuláš mladší Trčka z Lipy a z Lichtmburka z vladyk panský a vladycký potaz vynesli: poněvadž jest on Jan Mráz pohnaný v to podací kostelní mocí se uvázal, aby jemu Bořivojovi toho podacího kostelního v Drahově zase postúpil ve dvú nedělích od dnešního dne pořád zběhlých, a zdáli se jemu Janovi Mrázovi jeho Bořivoje z čeho viniti, hleď ho právem, právo se mu nezavírá; a jeho Jana Mráza pro takovú moc páni v svú kázeň berú; neb páni jich milost v této mírné zemi moci žádnému trpěti neráčí. Dal památné; vyznání všech úředníkuov.

Talmberg. 198. Nálezové, 280.

16. Burianus de Sswamberg citat Zygunam de Ortmbergk. [1]) Juxta causam vbi Burianus de Sswamberk citat Zygunam hrabinku de Ortmbergk, — viní ji z nevydání čeledína jeho Wolfhanzla, ita prout ɔc; proti tomu ipsa Zyguna citata odpírajíc pravila, že jest jeho Wolfhanzla v svú kázeň vzala pro skutek nešlechetný, kterýž jest v městě jejím v Tachově o jarmarce za frejunkem učinil, že měštěnína jejího mordéřsky zranil kradmo, et super hoc ostendit testimonium magistri ciuium et consulum ciuitatis Tachow sub sigillo ciuitatis eorum; proti tomu on Burian actor nic jest neodpíral, než pravil jest toliko, že by čeledín jeho byl, ale toho jest ničímž neprovedl, — ibi beneficiarii minores in pleno judicio inuenerunt pro jure: poněvadž ona Ziguna hrabinka k žádné své potřebě aniž službě téhož Wolfhanzle jest nepřijala, než toliko pro skutek nešlechetný v svú kázeň vzala, že jest tu nic proti nálezu panskému ani svolení zemskému neučinila, i z té příčiny jemu Burianovi těmi škodami ani pokutú povinna není. L. b. 1493 v středu o suchých dnech postních [27 Febr.].

Talmberg. 254. Brun. 218. Nálezové, 318. Jura et const. r. B. 136 — [1]) Brun.: Zygonnu z Otmbergka.

17. Blasius custos pohání Jana Tluksu l. 1490 k s. d. adventním. Jestli že by služba boží v kterém kostele se nedála, tak jakž nadání ukazuje, proto když správce kostela požene z platu nadaného, má ten plat vydán býti.

Nálezové, 322.

18. Bořivoj Donínský pohání Jana Běžkovce l. 1491. Kdož se podvolí před soudem co provesti a toho neprovede, a potom by chtěl svú při něčím jiným než tím, což jest řekl provesti, nebude jemu platno a bude odsouzen.

Nálezové, 277. Wlad. jura et const. 44.

19. Bořivoj z Donína pohání Zdeňka z Švamberka l. 1491 k s. d. letničným. [25—28 Maji]. Kdož by jináč v který statek všel nežli řádem a právem a propustil člověka, nemá to propuštění moci.

Nálezové, 318. Jura et const. r. B. 135.

20. Burian z Javora pohání Jana z Chřenovic l. 1492 k postním suchým dnuom [14—17 Mart.]. Nalezli za právo: jestli že by kto k tomu poslal, aby mu čeledína vydal neb člověka a služebníka neb sirotka, jakož o tom nález obecní první šíře ukazuje, a ten, k komuž by posláno bylo, toho nevydal, až by jej puohon zastihl, a teprv jej chtěl po puohonu vydati, tehdy ten, ktož jest jej pohnal, má vuoli mieti jej přijieti aneb se puohonu držeti.

Jura et const. r. B. 135. Nálezové, 318.

21. Bořivoj z Donína pohání Zdeňka z Švamberka k suchým dnuom letničným l. 1492 [13—16 Jun.]. Nalezli vuobec za právo: ktož by na kom člověka vysoudil, má jemu toho člověka vydati (podle rozsudku) s tiem statkem, s kterýmž se jest týž člověk k němu přibral; než což tu pod tiem pánem statku nabude, má u toho pána milosti o ten statek hleděti, a ten pán má vuoli jej jemu propustiti neb nechati.

Jura et const. r. B. 136. Nálezové, 318.

22. Nález, kdež Baltazar Mrzák puovod vinil kněze Jindřicha pohnaného z listuov a z majestátuov, kteréž byl král Jiří k sobě přijal. Tu král se pány a vladykami na plném soudu nalezli za právo a Jan z Šelnberka a Zdeněk z Postupicz z pánuo, Albrecht Ojíř z vladyk panský potaz vynesli: poněvadž jemu Soběslavovi Mrzákovi otci knězi Baltazarovu držení dále nesvědčilo než toliko do jeho živnosti, i jest jeho milost to dobře vyplatiti mohl jakožto král Český, kterémužto vejplata přislušela jakožto králi Českému, a z té příčiny témuž knězi Baltazarovi na plném soudu leta dána ke škodě jsú nebyla, i dali jsú knězi Jindřichovi za právo. Leta ꝯc MCCCCXCIII°.

Talmberg. 191.

23. Kde Bartoloměj Buben .... Nalezli vuobec za právo: jestli že by synové po otci zuostali, ti a takoví, kteříž leta mají, z otcovských závad jakých koli mají všickni pohánĕni býti; pakli by nebyl který z nich pohnán, tehdy ten puohon bude zdvižen. A též zase z otcovských spravedlností všickni synové po něm zuostalí, kteříž leta mají, [mají] všickni poháněti; pakli by který nepohnal, bude puohon zdvižen. L. b. 1493.

Jura et const. r. B. 36.

24. Blasius de Plana pohání Jana Tluksy l. 1493. Kdož by držel dědiny, na kterých by plat kněžský kostelní byl, a že by ten plat od správce toho kostela vysouzen byl na něm, že má všecky úroky zadržalé dáti.

Nálezové, 323.

25. Kdež Barbara z Vrchlabie pohánie Čeňka bratra svého l. b. 1493 k postním suchým dnuom [27 Febr.]. Tu l. p. MCCCCLXXXXIV v pátek před Sv. Františkem [3 Oct.] páni a vladyky na plném soudu slyšíce strany a jich z obú stran odpory a pře líčení, dsky i svědomí, — kdež ona Barbora puovod vinila téhož Čenka pohnaného pravieci, že se uvázal mocí svú bez práva a drží dědictví její tudíž v Vrchlabí, tak jakož žaloba plněji svědčí; proti tomu nadepsaný Čeněk pohnaný odpíraje pravil, že bratr jeho jemu jest to dědictví dal, a také že jest na ní právo ustál; proti tomu řečená Barbora pravila, že to ustání práva mému dědictví ke škodě není, a také že od svých bratrův nikdy oddělena nebyla až do jich smrti — nalezli za právo a Vilém z Pernšteina najvyšší hofmistr království Českého a Jan z Švamberka mistr převorství po Čechách a v Strakonicích z pánův a Jan starší z Dobřenic z vladyk panský a vladycký potaz vynesli: poněvadž on Čeněk pohnaný jest dílen bratří svých, a ona Barbora při bratřích svých zůstala jest, nejsúci odbyta od bratří svých, a bratry své jest přebyla, a on Čeněk pohnaný jest v držení statku týchž bratří, že toho statku jí Barboře má postúpiti, poněvadž ona Barbora jest neodbytá sestra jich; a ona Barbora má se v tom statku takto zachovati, aby z téhož statku sirotkům neutrácela, nic neprodávala ani zastavovala, než v tom statku sedieci a živnost svú majíci sirotkům hleděla přičiniti, pokudž moci bude. A jestližeby kto na ten statek pójčil na díl neb na všecken, že to moci míti nemá; než kdyby sirotci k letuom přišli, v statek svój se uvázati mohú a jí odbyti, jakož jiných sestr odbýváno jest. Pakliby ona Barbora jsúci v tom statku sirotčím nedočekajíc let týchž sirotkův vdala se, že hned více v tom statku seděti nemá, a odbyti ji mají sty zlatými, a páni na plném soudu ten statek i sirotky opatřiti mají. Pakliby ona Barbora v tom statku jsúci nevdala se a sirotci neduojdúc let žeby zemřeli, že ona Barbora dědičkú zůstati má. A toho statku on Čeněk aby jí Barboře postúpil ode dnešního dne ve dvú nedělích pořád zběhlých bez umenšení téhož statku. A také co by on Čeněk provedl před úředníky Pražskými menšími na zajtří sv. Martina najprv příští na jich schválení, což jest za ty sirotky z svého statku dal, to aby ona Barbora jemu Čeňkovi zase navrátila aneb se s ním o to smluvila. A také on Čeněk hned tu na ten čas před týmiž úředníky má počet z držení toho všeho statku učiniti jim sirotkuom, a cožby sečtěno bylo, to on Čeněk jim sirotkům má hned zase navrátiti beze vší otpornosti; a také ona Barbora ten statek držieci aby s lidmi platnými spravedlivě nakládala žádné křivdy jim nečiníci. Dala pamätné. Vyznání všech úředníkův.

Tab. ter. 250, M, 29. Všehrd, 238. Nálezové, 217, 325.

26. Benessius de Weytmille citat Helenam et Katherinam de Petrowicz. Ibi a. d. MCCCCLXXXXIIII° fer. VI quatuor temporum Quadragesime [21 Febr.] domini barones in pleno judicio auditis narrationibus ꝛc — kdežto nadepsaný Beneš z Weitmile citat predictas Helenam et Katherinam z dědictví z Běškovic a z jiných vsí k tomu přislušejících pravě, že jsú se v to uvázaly mocí svú bez práva ꝛc; proti tomu dicte Helena et Katherina odpírajíc pravily, že jsú se v to žádnú mocí neuvázaly et super hoc ostenderunt literas maiestatis regum Bohemie, jakož též majestátové in se plenius testantur, — ibi domini barones et clientes in pleno judicio nahledše v puohon i v žalobu inuenerunt pro jure: poněvadž ony Helena a Kateřina okázaly literas maiestatis regum Bohemie, kteréž na to mají, a mocí že jsú se neuvázaly, i z té příčiny domini barones et clientes in pleno judicio ten puohon zdvihají.

Než zdáli se jemu Benešovi k nadepsaným Heleně a Kateřině a k těm zápisuom dědictvím svým hleděti, právo mu se nezavírá.

Talmberg. 254.

27. Beneš a Kryštof bratří Berkové citant Mikuláše Grabšteinského z Donína. Ibi páni a vladyky na plném soudu slyševše strany, — kdežto oni Beneš a Kryštof puovodové vinili jej Mikuláše pohnaného z CCCC k. gr. základu Venclem z Donína otcem téhož Mikuláše pohnaného někdy Albrechtovi Berkovi z Dubé otci jich propadeného, tak jakož žaloba plněji svědčí, proti tomu on Mikuláš pohnaný odpíraje pravil, že ti listové smluvní jsú jeden den psáni a v tak dlúhých časích nikdy jsú toho neukazovali ani provedli, by týž základ téhož Mikuláše otcem kdy propaden byl, — nalezli za právo: poněvadž oni puovodové v tak dlúhých časích neukázali ani provedli, by kdy ten základ otcem Mikulášovým pohnaného propaden byl, i z té příčiny dali jsú jemu Mikulášovi pohnanému za právo. A to stané právo v komoře královské jemu Mikulášovi ke škodě býti nemá; poněvadž jsú nad ty smlúvy nic neprovedli. Actum a. d. MCCCCXCV⁰ fer. V [sic] in die Viti [15 Jun.].

Talmberg. 255.

28. Benessius z Weitmile pohání Jindřicha Sendražského. Vedle té pře, kteráž jest mezi panem Benešem z Weitmile mincmeistrem ꝛc z jedné a Jindřichem Sendražským z strany druhé, kdež pan Weitmiler mluvil, kterak by jemu Jindřich Sendražský vysoce svú řečí na jeho čest sáhl, tu jest Jindřich pravil, že jest nic nemluvil sám od sebe, než toliko z poručení havéřuov, pak poněvadž on Jindřich nezná se k tomu, by sám od sebe co mluvil, to pan Beneš od něho přijíti má. A což se pak dotýče havéřuov, kteříž jsú naň pravili a k němu mluvili, žeby často na něho vznášeno bylo o některých nedostatcích hor, i nenalezají páni pana Beneše mincmeistra ve všem tom vina býti, by on proti své cti i své dobré pověsti co učinil, ještoby učiniti neměl. A jestliže jest pan mincmeistr co vedle úřadu svého při horách zanedbal, o to král JMst k němu mluviti muož. A poněvadž pan Beneš z Weitmile o tomto sněmě minulém jest v tom ohlášen, že páni JMsti o suchých dnech tento nález zjevně čísti a v knihy památné vepsati ráčí. Actum vt supra.

Talmberg. 271.

29. Beneš z Weitmile pohání Elenu z Čečetic a Kateřinu z Petrovic. Žádný po vyhlášení póhonu k soudu nemá ven z země položen býti.

Všehrd, 40. Nálezové, 159.

30. Biczen de Racziniewsy citat Smilonem de Sulewicz. Ibi beneficiarii minores in pleno judicio auditis querelis ꝛc, — vbi ipse Biczen inculpauit ipsum Smilonem, že by mu škodu učinil, tu kdež jest člověka v Starém vzal, jímal a vězel, et prefatus Smil odpovídal řka, že ten člověk jest jeho dokládaje se desk zemských, a též nadepsaný Bičen pravil, žeby ten člověk byl jeho, také dokládaje se desk zemských, — inuenerunt pro jure: poněvadž se žaloba Bičenova s líčením pře nesrovnává, a o dědictví místa nemají, ktož by k tomu člověku právo měl, protož on Bičen ze škod poháněti neměl, a tak ten puohon úředníci zdvihají.

Talmberg. 254.

31. V té při, kteráž jest mezi Bohuslavem Břekovcem z Ostromeče z jedné a mezi Janem mlynářem a měšťany Plzenskými z strany druhé, — jakož jest někdy Jiřík Dobronička byl rukojmě za Vondráčka a za Stada Jiříka, měšťany Plzenské, na postavení pod C k. gr., jakož

jest on Bohuslav se táhl na list slavné paměti krále Jiřího, v němžto JMst vyznává, že nadepsaný Přibík slíbil vedle někdy Viléma z Ryzmberka za svrchupsané měšťany na postavení pod CC k. gr., a dále on Břekovec ukázal svědomí Vondráčka Oremusa, kterýž toho času úředník přísežný byl královský, který vyznává, že on Přibík ten základ propadený dáti musil, a také podle toho ukázal kšaft téhož Dobroničky, v němž vyznává, že jest ten základ propadený za ně dal; proti tomu oni Plzenští mluvili jsú odpírajíc, že list krále Jiřího neukazuje, by co Dobronička dal, ani také jeden svědek totižto Oremus přesvědčiti jich nemohl, ani také on Dobronička kšaftem svým nic sobě sám přisvědčiti nemohl, tu páni a vladyky na plném soudu rozkázati ráčili: poněvadž král Jiří JMst vyznává, že on Přibík byl rukojmě, a on Oremus jsa toho času úředník přísežný vyznal potom pod svú přísahú, že on Dobronička za ně L k. gr. dal, ačkoli jeden svědek obecní nebyl by dostatečen k tomu svědomí, ale poněvadž jest on Oremus byl toho času úředník přísežný a potom pod svú přísahú vyznal, že jest Dobronička dal L k. gr. za ně k ruce králi JMsti, i z té příčiny aby oni Plzenští jemu Bohuslavovi vedle vyznání téhož Oremusa těch L k. gr. dali a zaplatili od dnešního dne ve dvú nedělích pořád zběhlých.

Talmberg. 250.

32. Žaluje Bořivoj z Donína ɔc na Jindřicha z Hradce ɔc, že jest jemu udělal moc bez práva, tu kdež jest jemu mocí sáhl na jeho lúku, a seno jemu z ní kázal pobrati opustiv právo a řád, kteréhož každý chudý i bohatý svobodně v této zemi užívá ɔc. Item odpíraje té žalobě pan komorník takto praví, že se tak to v skutku nenajde, bych já jemu jakú moc udělal, než takto ten skutek v sobě pravdu drží. Když jsem já to zvěděl, že Hamerník lúky s senem požívá, a to bez vuole mé, já jakž jsem to zvěděl, hned jsem o to poslal k nebožtíku Janovi bratru jeho dávaje jemu to znáti, co mi se od Hamerníka děje, že mi mé lúky požívá, a já nevím, jakú k tomu spravedlnost má, aby mi to okázal, a pakli mi na tu lúku spravedlnosti nevokáže, že já jemu jí více požívati nedám. A on pan Jan bratr jeho vzkázal jest mně, že se o to chce se mnú rád přátelsky smluviti, a žádaje toho na mně, abych toho ponechal v dobré vuoli postáti, a to do spolusjezdu našeho. A já k jeho žádosti ponechal jsem toho v dobré míře znaje to, že se k tomu chce skutečně jmíti; a v tom než jsme se spolu sjeli, pán buoh jest jeho smrtí zachvátil. A potom ihned po jeho smrti se panem kancléřem jsem také o též mluvil, o též spravedlnosti okázání na túž lúku ɔc; takéž se jest k tomu jměl pan kancléř, že o tom se mnú chce přátelsky uházeti, a v tom, že jest postúpil toho zboží bratru nebožtíka pana Jana. A já opět ihned jsem poslal o též ku panu Bořivojovi dav jemu totéž znáti, že mi Hamerník mé lúky požívá, aby mi to okázáno bylo, jakou k tomu spravedlnost má; pakli mi na to spravedlnosti žádné neokáže, že já své lúky jemu požívati nedám, a že to zastávati chci, a to dotud, dokavadž mi neokáže, jakú na tu lúku spravedlnost má. A on mně zase vzkázal, abych toho tak ponechal, až bychom se v Německém Brodě sjeli, a že tu o to chce přátelsky rád se uházeti. A já na takové jeho dobrovolné podvolení a takovéto přátelské jednání jemu k vuoli svolil jsem k tomu, ponechav toho tak postáti v dobré míře až do toho sjezdu do Brodu, tu naději maje, pokudž mi jest vzkázal a k čemu se jest dobrovolně podvolil, že tomu skutečně dosti udělá. A když jsme v Brodě byli, nic jest o to se mnú nemluvil, ani co jednal, a já přijev domuov poslal jsem k němu o to, a on mi po svém úředníku vzkázal, abych ho o to právem hleděl, a já srozuměv tomu skrze jeho takové poselství, že mi již z toho jíti chce, k čemu se jest sám dobrovolně podvolil, a že mi již k právu ukazuje, já znaje to, kdež se samy strany k čemu dobrovolně podvolí, že takové dobrovolné podvolení práva ruší; nebo když jsem byl k němu poslal, že na té lúce seno sstaviti chci, dokavadž mi neokáže, jakú k té lúce spravedlnost má, nevzkázal

jest mi, abych na ní mocí nesahal, ani abych jeho právem hleděl, než hned mi vzkázal bez výminky, podávaje se k tomu dobrovolně, že o to se mnú přátelsky uházeti chce v Brodě; nebo když se kdo na přátelské jednání podá a strana k témuž svolí, již jim právo škody žádné nésti nemuož, by pak v puohoních před právo byli, leč by to bylo, že by se nesmluvíce, zase ku právu přistúpili. Též toto, poněvadž jsme se k přátelskému jednání mezi sebú svolili, já jsem k tomu hotov, i ještě, muožli mne co přátelského potkati, hotov jsem to přijíti od pana Donínského, a pakli se nebudem moci přátelsky smluviti, budem se teprv právem hleděti. Ale poněvadž jsme se z takového přátelského jednání mezi námi svoleného dobrovolně ještě nepropustili, a na takové přátelské mezi námi jednání, aby se již déle neprodlévalo, já jsem seno zastavil do okázání spravedlnosti na tu louku, i zdá mi se, dokudž to prvé přátelsky mezi námi jednáno nebude, k čemu jsme se obojí podvolili, a z toho se nepropustivše, že jeden druhého ku právu poháněti nemuož. A protož z té příčiny mně se zdá, že jest mne zmatečně pohnal, poněvadž jest tomu prvé dosti neučinil, k čemu se jest dobrovolně podvolil, aby to mezi námi přátelsky bylo jednáno. A také kdož na koho z moci žaluje, vždy prvé musí to provesti podle práva, jakú k tomu gruntu spravedlnost má, na kterémž se komu moc děje od někoho, anebo že jest jeho grunt dědičný anebo zápisný; jestli dědičný, okaž to dskami, pakli jest zápisný, okaž na to zápis, jakož pak toho jsem na něm žádal. A na to jsme se byli svolili, že jsme to jměli mezi sebú v dobré vuoli přátelsky jednati, a kterú by tu byl spravedlnost na tu lúku okázal, a já jí srozuměl, že jest přijití hodna, byl bych ho při ní zuostavil; ale neprovodiv, čím toho užívati chce, ani na to jaké spravedlnosti okázav, podle toho, jakož jsme se byli dobrovolně podvolili k přátelskému umlúvání v Brodě, tomu dosti neudělav, k čemuž se jest sám dobrovolně podvolil, i pohání mne z moci. A by pak i to provedl, že jest ta lúka jeho, proto by toho na mne neuvedl, bych já jemu na té lúce jakú moc udělal, neb jsem já toho sena z té louky nekázal pobrati, ale kázal jsem to seno skliditi do rozeznání toho, jakú toho sena spravedlností užívati chce. Ku puohonu pak jeho, kdež mne z moci pohání, mně se zdá, že jest tento řád měl při puohoních zachovati, že jest mne měl napřed z dědictví pohnati, ač které k té lúce míti chce, a ne z moci, poněvadž se jemu zdá, že já jemu na té louce mocí bez práva škodu dělám, a obdrže na mně právem na té louce dědictví teprv měl jest mne pohnati z škod, poněvadž se jemu zdá, že bych já jemu mocí bez práva škodu na té lúce udělal. On pak proti tomu jest zpět učinil, pohnav mě z moci ani žádné hodné spravedlnosti na tu lúku neokázav, ani pruovodu ku přijetí hodného. I vždy mi se zdá, že jest mne na zmatek pohnal z příčin těch již pověděných. Najprvé, že k čemu se je sám dobrovolně podvolil, tomu dosti neudělav, aniž mnú z takového jeho podvolení propuštěn jsa, i pohání mě ɔc. Druhé, neokázav k té lúce žádné spravedlnosti, i pohání mne z moci ɔc. Třetí, měv mne pohnati z dědictví, ač které má na té lúce, i předchází mne puohonem o škody, jako bych mu je mocí na té lúce učinil. Již pak vaše královská milost se pány ráčíte to rozvážiti, jaká se jest jemu od mne moc stala, leč ta, že jest mé lúky užíval, neokázav k ní žádné spravedlnosti, ješto toho já časem svým těch škod, k kterýmž jsem přišel skrze neužívání své lúky, puohonem nezapomenu, ani toho obmeškám, když se této při konec spravedlivý stane. A pakli příti bude, by se kdy k které přátelské smlúvě o to s vámi jednati podal, a vy toho naň provesti nemohli, žádajte toho na něm, poněvadž toho pří, ať to spraví podle práva. A díli, proč jsi mne právem z mého držení nevyvedl na mě mocí nesahaje, proti tomu odpověď, však jsem pro to k tobě posílal, aby mi toho dal znáti, jakú spravedlností mé lúky užívati chceš. Pakli mi toho neokážeš, že já to seno na té louce zastaviti chci, a tys mi vzkázal, že to chceš učiniti a o to se mnú v Brodě přátelsky uházeti chceš, a já jsem k tvé žádosti tobě k tomu svolil, a na to jsem to seno sstavil. A toho vždy čekám, aby to okázal jakú spravedlnost k mé lúce jmíti chceš, a to

podle podvolení tvého, a když to okážeš, že máš lepší spravedlivost k té lúce než já, hotov jsem tobě to seno s ní propustiti. A ten pruovod má se přátelským během státi a ne puohonem, a to podle tvého i mého k tomu podvolení.

Talmberg. 202.

33. Brzetislaus de Podlesycz citat Johannem Jenczonem de Janowicz. Ibi RMsts cum dominis baronibus in pleno judicio auditis querelis et narrationibus ɔc, — tu kdež někdy otci jeho prodal dědiny v Křířích listem, jměv mu je ve dsky vložiti i nevložil, a on pohnaný skrze poručníka jakožto syna svého pravil, že ten list, kterýž jest puovod ukázal před pány, že nesvědčí naň ale na děda a otce, a okázal dsky, že ten děd jeho klade ženě syna svého věno, paní Anně otce pohnaného, kdežto jest srozuměno po těch dskách, že on pohnaný nezapisoval se jest, — inuenerunt: poněvadž ten list nesvědčí na Jence pohnaného a tomu listu, k kterémuž on puovod pohnal, jest padesáte pět let, že jest list promlčený; neb za těch časuov řád a práva šla jsú, ješto mohl každý jeden druhého připraviti, aby jeden druhému práv byl, juxta hoc RMsts cum dominis baronibus et clientibus dederunt Jenczoni pro jure. Actum ɔc.

Talmberg. 253.

34. Katerusse relicta Klech de Hugwicz citat Wankonem de Obroczowicz a. d. MCCCCLXIII. Ibi regia maiestas cum dominis baronibus in pleno judicio auditis eorum narrationibus ɔc, — kdežto ona Katruše vinila pohnaného, že když jest otec citati kúpil ve[s] u ujce jejího, a měv tu ves doplatiti i nedoplatil; a na to ukázala list kšaftní i svědomí, kterak Petr rytíř z Březnice kšaftuje a odkazuje Petrovi z Chrašťan, a toho dále neprovedla, od koho on Petr rytíř to právo měl, což Petrovi z Chrašťan kšaftuje, — iuxta hoc regia maiestas cum dominis baronibus dederunt citato pro jure.

Talmberg. 134.

35. V té při, kteráž jest mezi pannú Kateřinú, dcerú někdy Vilémovú Krsovú, a Markem z Rochlova KMst se pány a vladykami na plném soudu slyševše jich pře líčení i odpory i dsky, — jakož nadepsaná panna Kateřina okázala dsky, kdežto nadepsaný Vilém otec její zapsal jest všecko právo své, kteréž má v Rochlově, Mikulášovi Vrbickému, nižádného sobě práva nepozuostavuje, a v tom zápisu jest položeno tak a v témž plném právě, jako list ve dsky zemské vložený od někdy Přecha z Rochlova Janovi z Krsova, Vilémovu otci, plněji svědčí, — nalezli za právo a Jiřík Berka z Dubé a z Lipého a Albrecht z Kolovrat a z Nového Hradu z pánuov a Jaroš Stranovský z Sovojovic a z Nového Stranova z vladyk panský potaz vynesli: poněvadž jmenovaný Vilém otec Kateřiny toliko na jmenovaných dědinách zapsal C kop gr. dluhu zapsaného, tak jakož dsky svědčí, králova milost se pány a vladykami na plném soudu ji Kateřinu při dědictví zuostavují, aby dědictví své vyplatiti mohla. Dedit memoriales; relatio omnium beneficiariorum. Actum a. d. MCCCCLXXXV feria secunda ante Thomae apostoli [19 Dec.].

Talmberg. 165.

36. Cztiborius Rohlijk de Maloticz citat Benessium de Sedczicz. Ibi beneficiarii minores in pleno judicio té pře odkládají; poněvadž on Ctibor Rohlík actor jest v kázni krále JMsti a panské, protož toho odkládají vsque ad feriam quartam quatuor temporum Pentecostes i s spolupuovodem.

Ibi a. d. MCCCCLXXXVI⁰ fer. IIII quatuor temporum Pentecostes [17 Maji] beneficiarii minores Pragenses in pleno judicio auditis querelis ɔc — vbi Cztiborius Rohlijk actor inculpauit Benessium citatum dicens, quia fecit sibi damnum in hereditate regis Georgii in Praga, tu kdež jest slíbil za Michala Žida, ita prout querela testatur, et ipse Benessius respondit et dixit, že jej pohnal z dědin krále Jiřího z Prahy, nemaje poháněti; neb máme krále Vladislava pána svého milostivého, — inuenerunt pro jure: poněvadž jest pohnal z dědin krále Jiřího slavné paměti mrtvého, někdy krále Českého, že jest toho učiniti neměl, protož ten puohon zdvihají.

Talmberg. 255.

37. Leta MCCCCLXXXVII⁰ na zajtří sv. Jeronyma [1 Oct.], kdež Kateřina z Chořov pohání Jana Náza ɔc. Tu najjasnější kníže a pán, pan Vladislav boží milostí král Český ɔc se pány a vladykami na plném soudu slyševše strany a jich z obú stranú pře líčení a odpory, — kdežto ona Kateřina puovod vinila jej Jana pohnaného pravieci, že jest se uvázal mocí svú bez práva a drží dědiny její ve Lhotě Zdichově, dvuor poplužní, tak jakož žaloba plněji svědčí; proti tomu on Jan pohnaný ukázal jest zápis, kdežto Jan z Chořov zapsal Příbě z Čejova mateři své a Anežce a Anně sestrám svým ty dědiny ve Lhotě Zdichově, a že on Jan má sestru téhož Jana zapisujícího, kteréhožto také zápis svědčí od bratra jejího; proti tomu Víšek poručník Kateřiny puovoda pravil jest, že když jest on Jan ten zápis dělal, že jest na službu z země jeti chtěl, a přijev zase domuo oženil se jest, a děti s svú manželkú jměl, a v tom se jest zabil, a že jest to zápis svěřený, — nalezli za právo a Jan z Šelnberka kancléř královstvì Českého a Sigmund z Wartmberka a z Děčína z pánuo a Albrecht Ojíř z Očedělic z vladyk panský a vladický potaz vynesli: poněvadž on Jan z Chořova [sic] zapisující chtě ze země ven jeti zápis jest udělal s místem osobám nahoře dotčeným, a přijev zase do země oženil se jest, a děti s manželkú svú měl, a v tom že jest náhle z tohoto světa smrtí sšel, i tudy se znamenitě ukazuje, že jest to zápis svěřený, a to dítě jeho tudy toho ztratiti nemohlo, i z té příčiny dali jsú jí Kateřině dceři nadepsaného Jana z Chořow za právo, a on Jan Náz aby jí těch dědin postoupil ve dvú nedělích od dnešního dne pořád zběhlých bez pohoršení týchž dědin. Dala památné.

Talmberg. 235. Vindob. N. 5106, 15. Všehrd, 294.

38. Katherina de Kalenicz citat Arnestum ɔc. Ibi a. d. MCCCCLXXXVIIII feria V post Annuntiationem beate virginis [26 Mart.] regia maiestas cum dominis baronibus et clientibus in pleno judicio ad vota Arnesti citati dederunt partibus hojemství ad feriam VI quator temporum Pentecostes proximam tantum, aby stály se všemi potřebami svými, a potom aby sobě žádného hojemství nebrali.

Talmberg. 255. Všehrd, 39. Jura et const. 28. Brun. 223. Jura et const. 28.

39. Ctibor z Bukovky citat Borzkonem et Jirzikonem commissarios. Ibi a. d. MCCCCXCI fer. IIII ante Marcelli [12 Jan.] domini barones et clientes in pleno judicio — vbi Cztiborius actor inculpauit ipsos citatos, quia ei et olim Sezeme patri eius Johannes de Hradku fecit damnum, tu kdež jsú[ce] držitelé Rúdnice měli jim platiti XL k. gr. census annui, na kterézto dědiny on Sezema vedl jest právo, a on proto škody vzal úrokuov neplacením, dědin opuštěním, tvrze prodáním, rybníkuov slovením, prout querela plenius testatur; proti tomu on Jiřík a Bořek pohnaní commissarii orphanorum prefati Johannis de Hradku respondentes dixerunt, že jemu těmi škodami povinni nejsou, poněvadž on Sezema pater actoris nezachoval se jest podle smlouvy Mikulášovi Šepetkovi, kterážto smlúva ukazuje, že pro úroky zadržalé

s komorníkem bráti jest neměl, a že by pro to zmatečně pohnal, — inuenerunt pro jure: poněvadž on Sezema i tudíž Cztiborius actor nezachovali se podle pokuty, kteráž v smlúvě položena jest, kdežto pro úroky zadržalé s komorníkem bráti měli, že jsú to sami sobě ke škodě udělali; a z té příčiny prefati commissarii jemu Ctiborovi těmi škodami pro zadržalé úroky povinovati nejsou, než v jiných ve všech věcech páni jej Cztiborium při prvním nálezu zuostavují. Ale jiné škody, kteréž jsú se jemu Ctiborovi staly mimo zadržalé úroky, ty prefati commissarii citati aby dali jemu Ctiborovi, kteréž on Ctibor provede před úředníky Pražskými.

Talmberg. 255. Brun. 245. Nál. 215.

40. Cztibor de Maloticz citat Przibijkonem Tluxu de Cziechticz a. d. MCCCCXCIII fer. II ante Bonifacii [13 Maji]. Ibi domini barones et clientes in pleno judicio auditis querelis ɔc — vbi ipse Cztiborius actor inculpauit ipsum Przibikonem pro damnis CC marc., tu kdež jest odpor vložil proti výsluze krále JMsti, a on Ctibor že jest skrze ten odpor tyto škody vzal, ita prout querela plenius testatur, a také týž Ctibor okázal jest nález od desk dvorských, kterýmž jest jemu přisouzeno LX k. gr. věnných, jakož týž nález v sobě šíře ukazuje; proti tomu ipse Przibiko citatus odpíraje pravil jest, že jemu těmi škodami povinovat není a tomu příčinu klada tuto, že mu jest tu sumu skrze smlúvu, kterúž mezi sebú Puotú z Ryzmberka najvyšším sudím království Českého učiněnú mají, dal, — ibi domini barones et clientes in pleno judicio ráčili jsú žalobu i odpor vážiti, inuenerunt pro jure: poněvadž on Přibík ty peníze věnné jemu Ctiborovi přisouzené dal skrze smlúvu, že jemu těmi škodami vinovat není, poněvadž jest jeho dědictví nedržel a výsluhy královské se dotýče.

Talmberg. 255. Jura et const. r. B. 137.

41. Cztibor Rohlijk ɔc citat Girzijkonem Pardubsky. Vedle té pře, — kdež Ctibor Rohlík z Malotic s svým spolupuovodem pohání Jiříka Pardubského ze škod vině jej, že mu učinil škodu, tu kdež mu řek puojčiti 30 k. gr. a nepuojčil, tak jakož žaloba svědčí: proti tomu on Pardubský pohnaný odpíraje pravil, že k té žalobě odpovídati povinen není z té příčiny, že chtělli jest jej ze škod viniti, že jest měl na něm prvé řčení obdržeti, — tu úředníci Pražští menší slyševše strany a jich pře líčení, poněvadž jest on Ctibor Rohlík řčení neprovedl a ze škod pohnal, z té příčiny ten puohon zdvihají. Actum a. d. MCCCCXCV° fer. IIII quatuor temporum Pentecostes [10 Jun.].

Talmberg. 256. Brun. 241.

= 42. Ctirad z Nemyšle žaluje na Ctibora z Němčic, že se jest uvázal bez práva a drží dědictvie jeho v Zalužanech tvrz, dvór poplužní s poplužiem, ves, dvory kmetcie s platem, s dědinami, s lukami, rybníky, k kterémužto dědictví týž Ctirad má lepšie právo než Ctibor pohnaný; dokládá se desk zemských nebo jiné spravedlnosti, kterúž má, a na to žádá spravedlivého panského nálezu.

Všehrd, 29.

= 43. Ctirad Chuchla žaluje na Hrdibora z Sedmipan, že jest jej na cti jeho vysoce zhaněl a nařekl, tu kdež jest jej na rynku v Praze před mnoho dobrými lidmi chlapem nazval; dokládá se svědomie a starého nálezu o čest, a vedle toho žádá spravedlivého panského nálezu.

Všehrd, 30.

44. Diwissius Cholinka de Buczewsy citat Zdenkonem ꝯc fratres de Waldeka. Ibi a. d. MCCCCLXXXVIII[0] fer. II post Translationem s. Venceslai [3 Mart.] — jakož jest ta pře přišla před královskú milost a pány, a on Diwissius puovod maje býti hotov s žalobú svú ve dsky vloženú vedle práva i nebyl hotov, žaloby ve dsky nevložil, a puovod maje se všemi potřebami hotov býti, a také králem jeho milostí a pány jest rozkázáno, kdož má žalovati, aby ve dsky sobě žaloby kladli a s těmi hotovi byli, a kdo se v tom obmešká, že se k své škodě obmešká — i z té příčiny RMsts cum dominis baronibus et clientibus in pleno judicio ten puohon zdvihají.

Talmberg. 256. Všehrd, 31.

45. Diepoltus de Lobkowicz citat Wenceslaum ꝯc fratres ibidem. Ibi a. d. MCCCCLXXXVIIII fer. V quatuor temporum Aduentus domini [17 Dec.], jakož jest Děpolt vyznal, že se o tu při s pohnanými súditi nechce, i z té příčiny úředníci na plném soudu ten puohon zdvihají.

Talmberg. 256.

46. Dorothea de Chlumu citat Margaretham de Horzicz. Ibi a. d. MCCCCXC fer. IIII quatuor temporum Quadragesime [3 Mart.] beneficiarii minores in pleno judicio auditis partibus — vbi ipsa actrix cum suo coactore inculpauit ipsam Margaretham citatam dicens, quia fecit ei damnum, tu kdež Tomíka čeledína jich u sebe drží a jim jeho vydati nechce proti svolení zemskému, ita prout querela testatur; proti tomu ipsa Margaretha citata odpírajíc pravila, že Karlík maritus Dorothee actricis jej Tomíka od sebe vyhnal, a jest již tomu na třinácte let, když jest od něho odešel, a že jest i prvé jiné puohony měl, než u jejího otce byl, i také že jest k nim do domu jejich chodil z dluhu svého upomínaje, a oni o něho nikdy nestáli ani naň sahali, až teprv když jest jim koně sstavil a z svého dluhu napomínal, — inuenerunt pro jure: poněvadž ona Dorota s svým spolupuovodem vědúce, kdež jest byl týž Tomík, a mohúce k němu prvé sáhnúti i nesahali, až taková leta zašly, i z té příčiny ona Marketa jim toho člověka vrátiti ani škodami povinna není. Dedit memoriales; relatio omnium beneficiariorum.

Talmberg. 257. Nálezové, 218.

47. Diepoldus de Lobkowicz citat Wenceslaum ꝯc fratres ibidem. A. d. MCCCCXC fer. V quatuor temporum Quadragesime [4 Mart.] beneficiarii Pragenses minores in pleno judicio auditis partibus — tu kdež jemu drží člověka jeho Petra proti svolení zemskému, kteréhož jemu vydati nechtěli, ita prout querela testatur; proti tomu ipsi citati respondentes dixerunt, že když jest k nim poslal dobré lidi, aby jemu jeho vydali, řekli, že se na to vyptati chtí, a budeli člověk jeho, že jej jemu vydati chtí, a potom psali jemu Děpoltovi, že jemu toho Petra vydati chtí, a on Děpolt jest útok udělal o téhož člověka, prvé než jest list k němu přišel — inuenerunt: poněvadž on Venceslaus sám se k tomu seznal, že on Děpolt k nim o toho člověka dobré lidi poslal, aby ten člověk byl vrácen, i není vrácen, a on Děpolt pro to nevrácení udělav útok je z toho pohnal, i z té příčiny ipse Venceslaus et Ladislaus fratres těmi škodami jemu Děpoltovi s jeho spolupuovody jsú povinni, a ty škody aby jemu dali ꝯc i člověka Petra.

Talmberg. 256.

48. Dorothea de Sabienicz citat Ssimkonem judicem de Mostu. Ibi a. d. MCCCCXCI fer. IIII quatuor temporum Quadragesime [23 Febr.] beneficiarii minores in pleno judicio, — jakož jest ona Dorota vinila jeho Šimka citatum dicens, že jest jí povinovat dluh spravedlivý

7 k. a $3\frac{1}{2}$ gr., ita prout querela testatur; proti tomu on Šimek citatus k právu nepřistupuje žádal za opatření, pravě, že ona Dorota jest spolusúseda v jich městě, a že tam duom má a není vyhoštěna, a k tomu se sama seznala, že tam duom má a že z té příčiny není jí povinen odpovídati, a žádaje, aby při jich městském právě zachován byl, a že jí před radú města jich chce práv býti; a poněvadž jest měšťka a spolusúseda jich z té příčiny úředníci na plném soudu ten puohon zdvihají, a zdáli se jí o to k němu právem města jich hleděti, to buď při ní.

Talmberg. 257. Brun. 226.

49. Diwissius Malowecz de Libiegiowicz citat magistrum ciuium et communitatem Wodnianensem. Ibi a. d. MCCCCXCVIII fer. quarta post Translationem s. Venceslai [7 Mart.] RMsts cum dominis baronibus et clientibus in pleno judicio, ex quo ipse Diwissius actor ad querelam in judicio terre non adstitit, nec per commissarium suum, maje hotov býti se všemi potřebami svými, i z té příčiny RMsts cum dominis baronibus et clientibus in pleno judicio ten puohon zdvihají.

Talmberg. 256. Nálezové, 281.

50. Diwissius Malowecz de Libiegiowicz citat magistrum ciuium et communitatem Wodnianensem. Ibi RMsts cum dominis baronibus in pleno judicio inuenerunt pro jure: ex quo Diwissius actor terminum non correxit, et Wodnianenses visam super hoc fecerunt, domini barones et wladikones in pleno judicio ten puohon zdvihají. Actum ꝛc [sic].

Talmberg. 256. Všehrd, 426.

51. Diwissius Cholinka de Budczewsy citat Georgium Krzineczky ꝛc. Poněvadž smlúva to ukazuje, že to podtrubí ze spolka opatřiti mají při spúštění rybníka, a on Jiřík o té smlúvě nic nevěda pro to k němu poslal dobré lidi, jestli že by jemu tím podtrubím kterú škodu učinil, že mu napraviti chce po dobrých lidech vyznání, a on Diwiš Cholinka toho od něho přijíti nechtěl, ani jemu té smlúvy okázal, i z té příčiny dali jsú jemu Jiříkovi za právo, a že jemu těmi škodami povinen není.

Talmberg. 256.

52. Danyel de Krziwe wsy cum suo coactore citant Johannem de Przeleticz. Ibi Johannes Gelinek coactor ad querelas non adstitit, protož beneficiarii ten puohon zdvihají, a cum Daniele actore dederunt hojemství.

Talmberg. 256. Brun. 240.

53. Daniel ze Všebořic pohání z nářku cti. Nařčení ktož sám mstí skutkem opravu práva ztracuje, a řečí ktož zase hanějícího, sebe haní.

Všehrd, 428. Brun. 228. Nálezové, 282.

54. Elsska de Letow citat Bohuslaum de Sswamberg. Ibi a. d. MCCCCLXXXV fer. V post Thome apostoli [22 Dec.] domini barones in pleno judicio mandauerunt: poněvadž se manství dotýče, aby strany obě stály před pány u desk dvorských fer. IIII quatuor temporum Quadragesime se všemi potřebami svými; neb se nalezá u desk ve dskách dvorských, že jsú se manové Zvíkovští u desk dvorských súdili a až do dnešního dne súdí.

Talmberg. 257. Brun. 226.

55. Erhart de Dupow citat Johannem de Swoykow a. d. MCCCCLXXXVIII⁰ ad quatuor tempora Quadragesime. Ibi a. d. MCCCCLXXXVIIII fer. V quatuor temporum Quadragesime [12 Mart.] beneficiarii Pragenses minores in pleno judicio, — vbi ipse Erhardus actor inculpauit Johannem citatum dicens, že někdy Ctibor z Výškova [1] pater Johannis citati indiuisus et ipse post eum fecerunt sibi damnum, tu kdež jsú drželi člověka jeho nad Blahotici molendinatorem, pravě se právo jmíti po dědičkách Pešíkových z Blahotic, ita prout querela testatur, táhna se na dsky a registra královská, kteráž jsú čtena, kdežto dsky svědčí, že ony dědičky jemu dědictví vložily ve dsky Blahotice, i ten mlejn, jakož pak také registra královská svědčí, že jemu Erhartovi ten mlejn přisouzen jest, ale že jest v tom přísudku pozuostaveno jemu Kapúnovi, chtělli by jeho Erharta z toho mlýnu právem viniti, že mu se právo nezavírá; proti tomu on Jan Kapoun odpíraje pravil, že jemu těmi škodami povinen není, poněvadž jest toho nikdy v držení nebyl, a že to jeho škody nejsú, neb k nim práva nemá, než toliko k dědictví, a také pro ty škody, kteréž by vzal o to před krále JMst do komory poháněje, že by pohoniti neměl, neb se jest ještě o to nález byl nestal, — inuenerunt pro jure: poněvadž on Erhart pohání ze škod pravě, že by jemu někdy Ctibor nadepsaný i on Kapoun škodu udělal, kteréžto neprovedl jest, by jměl po dědičkách Pešíkových zapsané, než toliko provedl, že jemu ty dědičky Blahotice ve dsky vložily toliko dědicky, ale žádných škod při tom jemu nezapsaly, a také v registrách královských toliko jemu Kapúnovi pozuostaveno jest, chtělli by jej z toho mlýna viniti, ale jemu Erhartovi nic, a on nedočekav toho poháněl jest z cizích škod, k kterýmž již nižádného práva neokázal, i z té příčiny on Erhart ten puovod i s svými spolupuovody učinil jest na zmatek, a úředníci na plném soudu jej v svú kázeň berou. A poněvadž jest pře jeho samého Erharta, že spolupuovodové jsú té pokuty prázdni.

Talmberg. 257. Brun. 240. Nálezové, 281, 283. — [1]) Recte Svojkova.

56. Alžběta z Jabloné pohání Václava odtudž 1496 k s. d. letničním [25—28 Maji]. Každý otec, bratr neb strýc nedílný muože statek a dědictví prodati, by pak měl dceru, sestru anebo přítelkyni nedílnú a neodbytú; než má ji odbyti a opatřiti sumou, když by se vdala, aby věno měla.

Když dva bratří jsú nedílní, a jeden nechá po sobě syna, druhý dcery, tehdy ten syn jest pravý dědic všeho statku, a dcera ta nemá s ním dílu tu pravého, než muože ji odbyti jako dceru svú. Než jestli že by syn umřel prvé nežli by ji odbyl, tehdy ta dcera ostane pravá dědička toho všeho statku.

Nálezové, 286, 325.

57. L. 1488 na zejtří sv. Hieronyma [1 Oct.]. Fridrich, převor kláštera v Bělé sv. Václava řádu sv. Augustina poustevníkův, svým i všeho konventu téhož kláštera jmenem pohání Jiřieho Berku z Dubé a z Kuřích vod ꝯc. Tu l. 1481 [?] ve čtvrtek po sv. Frant. páni a vladyky na plném soudu slyševše strany a jich obou stran pře líčení — kdež on kněz Fridrich převor vinil jeho Jiříka pohnaného pravě, že někdy otec jeho a on po otci svém uvázal se mocí svou a drží dědictví jich a nadepsaného kláštera, totiž ves Kadlín, tak jakž žaloba plněji svědčí; proti tomu Gerunk poručník pohnaného pravil, aby to on kněz Fridrich původ okázal, máli na té vsi panství na Kadlíně; tu on kněz Fridrich původ okázal list jeden ciesaře Karla a druhý pánův z Dubé výsadní, v kterýchžto listech témuž knězi Fridrichovi převorovi, tudíž konventu žádného panství se neukazuje — nalezli za právo a Vilém z Pernšteina, nejvyšší hofmistr král. Českého a Beneš z Kolovrat a z Libšteina z pánuov a Albrecht Ojieř z Očedělic a z Lobkovic z vladyk panský a vladycký potaz vynesli: poněvadž se v listu

pánův z Dubé ani v listu císaře Karla toho nenalezá, by on převor ani konvent v té vsi Kadlíně která panství měli, i z té příčiny dali jsou jemu Jiřímu pohnanému za právo proti knězi převorovi a konventu, což se toho panství na té vsi dotýče. Dal památné. Stalo se ut supra.

Tab. ter. VI, K, 6.

58. Georgius Zagicziek de Chrzenicz citat Joannem Woykowsky. Ibi a. d. MCCCCLXXXVI fer. VI post Francisci [6 Oct.] serenissimus princeps et dominus, dominus Wladislaus Bohemie rex cum dominis baronibus in pleno judicio auditis querelis ꝛc — vbi ipse Girzijko actor inculpauit citatos dicens, quia tenet hereditatem eius in Brazdimczy paruo, ita prout querela testatur, dokládaje se litera tabulis inserta; a proti tomu pohnaní odpírajíc pravili, že to drží od Jaroslava z Brazdiny, že jsú zaň slibovali, i nemaje jich čím vypraviti, že jim toho postúpil, žádajíc za opatření, a spravedlnosti žádné jiné k tomu neokazovali, — inuenerunt pro jure: poněvadž puovod dskami pokazoval svú spravedlnost, a oni pohnaní žádné spravedlnosti neokazovali, juxta hoc RMsts cum dominis baronibus in pleno judicio dederunt sibi Girzijkoni pro jure; ale vědieli se oni pohnaní kde hojiti, právo se jim nezavírá, a těch dědin aby postúpili ꝛc. A poněvadž oni pohnaní v ty dědiny jsú v svém dluhu vešli, že proto poháněni ze škod býti nemají.

Talmberg. 258 Brun. 237.

59. Mezi Jiříkem a Benešem z Kolovrat l. 1486 k adventním s. d. [20—23 Dec.]. Stané právo bylo zdviženo.

Nálezové, 158.

60. Gerunk de Lomu citat Samuhelem de Hradku. Ibi a. d. MCCCCLXXXVII fer. IIII ante Viti RMsts cum dominis baronibus in pleno judicio, — jakož jest on Gerunk poháněl jeho Samuhele jakožto úředníka samého, maje purkmistra a všecku radu pohoniti, protož JMst král se pány a vladykami in pleno judicio ten puohon zdvihají.

Talmberg. 258. Brun. 226.

61. Gerunk de Lomu citat Duobram de Solczicz. Ibi a. d. MCCCCLXXXVIII sabbato quatuor temporum Quadragesime [1 Mart.], — vbi Gerunk de Lomu viní jej [sic] z dědin v Dehnicích, prout querela testatur, a ona proti tomu odpírajíc pravila, že není vedle práva pohnána, a to z té příčiny, že ona sama v držení těch dědin není, a že dobrá vuole svědčí tak dobře Anně někdy Mladětově manželce jako jí, jakož pak tu dobrú vuoli okázala jest coram RMste et dominis baronibus in pleno judicio, — ten puohon zdvihají.

Talmberg. 258. Brun. 234.

62. Georgius Bradacz de Taussenie citat Johannem Zapsky de Zap. Ibi anno domini MCCCCLXXXVIII fer. IIII post Translationem sancti Venceslai [5 Mart.] RMsts cum dominis baronibus in pleno judicio inuenerunt: poněvadž on Zapský u vězení sedie a sobě svoboden není, i z té příčiny té pře odkládají ad feriam secundam quatuor temporum Pentecostes proxime.

Talmberg. 262.

63. Gerunk de Lomu citat Jarossium ꝛc fratres de Wrzesowicz. A. d. MCCCCLXXXVIII fer. quinta post Translationem s. Venceslai [6 Mart.] — jakož on Gerunk z Lomu citat Jarossium

et Johannem fratres de Wrzesowicz pro CCCC marcis argenti podle smlúvy mezi nimi učiněné, jakož žaloba plněji svědčí; proti tomu Johannes de Wrzesowicz pravil jest, že ten statek děda jich všem bratřím se jest dostal, — ibi RMsts cum dominis baronibus in pleno judicio, poněvadž on Gerunk z dluhu pohání a ne z dědictví, a ta smlúva předešla všem před rozdílem, že z té příčiny ten puohon zdvihají.

Talmberg. 259.

64. Gerunk de Lomu citat magistrum ciuium Pragensem et Samuhelem de Hradku. Ibi a. d. MCCCCLXXXVIII fer. VI post Translationem s. Venceslai [7 Mart.] serenissimus princeps et dominus, dominus Wladislaus Bohemie rex ꝛc in pleno judicio, — vbi ipse Gerunk actor inculpauit ipsos dicens, quia fecerunt ei damnum posse suo sine jure, tu kdež někdy Jan Gerunk z Lomu, strýc jeho z Lomu, zapsal jemu dědictví své v Suchdole i se všemi svrchky a nábytky, kteréžto pobrala Anna manželka dicti Gerunkonis práva k nim nemajíc, a on Gerunk před králem JMstí právo stané obdržel na ní na Anně, a oni purkmistr a konšelé po rozkázání krále JMsti jemu toho pomoci nechtěli, ita prout querela testatur, a v tom že jest poháněl Samuhele z Hrádku a Jana z Radiče, a ten puohon zdvižen jest a ukázano jest mu ku puohonu na purkmistra a radu; proti tomu purkmistr a konšelé odpírajíce pravili, že mu tím nic vinni nejsou, ani o tom že vědí, co se za staré rady dálo, — inuenerunt: poněvadž jest on Gerunk nepohnal tehdáž staré rady, kteráž tehdáž byla, ale teprv pohnal radu novú, i z té příčiny dávají této nové radě za právo. Než proto, poněvadž se jest zmýlil v těch radách JMKská cum dominis baronibus in pleno judicio to zdvihají, aby jeho Gerunka ipsi citati nepoháněli ze škod, než proto chceli o to k tomu hleděti, právo mu se nezavírá.

Talmberg. 259. Brun. 226, 238.

65. Gerunk de Lomu citat Venceslaum de Stezowa. Ibi a. d. MCCCCLXXXVIII quatuor temporum Penthecostes [28—31 Maji] RMsts cum dominis baronibus in pleno judicio auditis partibus ꝛc — vbi ipse Gerunk inculpauit citatum, že mu udělal křivdu, ješto učiniti neměl, kdežto někdy Mikuláš, bratr jeho Václavu, učinil jej spoluporučníkem podle ženy své a téhož Václava, a že on Václav sám se v ten statek po smrti téhož Mikuláše uvázal a ten držel, ženě své zapisoval, tak jakž žaloba svědčí; proti tomu on Václav pohnaný odpíraje pravil, že se žaloba s puohonem nesrovnává, jakož položil v žalobě, že ženě své zapisoval, toho jest dskami neprovedl; k tomu také, že sirotek, Mikulášuo syn, maje leta doplněná ten statek jest prodal, inuenerunt pro jure: poněvadž jest Gerunk již byl z toho poručenství vyšel, když jest sirotek ten statek prodal, a prvé tím svým poručenstvím neodpíral proti tomu trhu, ani sirotek jej z čeho vinil, ani kterú škodu on Gerunk pro to vzal, a teprv po smrti téhož sirotka poháněl, že ten puohon na zmatek učinil, a z té příčiny RMsts cum dominis baronibus in pleno judicio jej Gerunka v svou kázeň berou.

Talmberg. 258. Brun. 248. Jura et const. r. B. 44.

66. Gerunk de Lomu citat Johannem Zagiczek, starú radu. A. d. MCCCCLXXXVIIII° fer. V post Annuntiationem Marie virginis [26 Mart.] RMsts cum dominis baronibus, — tu kdež jest on Gerung ipsos citatos vinil ze škod, ita prout querela testatur; proti tomu citati odpírajíc pravili jsú, že mají to vysvobození, kdož by kterého z nich souseduov a měštěnína Pražského chtěl z čeho viniti, že jej má na rathúze před purkmistrem a konšely města jich viniti, kromě což by se dědin svobodných dotýkalo, že jsú se podvolili před právem zemským odpovídati a je trpěti, — ibi RMsts cum dominis baronibus in pleno judicio ráčili jsú o tom takto rozkázati: poněvadž oni Pražané takové osvobození mají, a král JMst i se pány

je viděli, že je při tom zuostavují, poněvadž ten puohon není o svobodné dědiny; a protož on Gerunk, kohož se jemu zdá viniti z měšťan Pražských, aby jej vinil před purkmistrem a konšely téhož města Pražského, a oni Pražané purkmistr ꝛc aby témuž Gerunkovi o to konec učinili bez odtahuo; pakli by neučinili, aby strany stály zase před králem JMstí a pány.

Talmberg. 260. Brun. 233. Tab. civ. Prag. N. 993, fol. 219.

67. Georguis de Hustirzan citat Czenkonem Wyssehniewsky. Ibi a. d. MCCCCXC fer. V. quatuor temporum Quadragesime [4 Mart.] beneficiarii Pragenses minores in pleno judicio auditis partibus, — vbi Girzyko actor cum suo coactore inculpauit Czienkonem dicens, quia fecit ei damnum, tu kdež mu měl úrok platiti z dědin z Běrunic i neplatil, ita prout querela plenius testatur, et super hoc ostendit tabulas fori sui et taxae; proti tomu ipse Czienko citatus respondit dicens, že jemu těmi úroky placení povinen není, a to z té příčiny, že jsú jemu ty dědiny v Běruničkách v těch úrocích odhádány, — inuenerunt pro jure: že poněvadž on z Čeněk zapsav se úrok platiti i neplatil, až i k odhádání přišlo pro nezaplacení úrokuov a spuštění týchž dědin, i úředníci vážíce to odhádání, před kterýmžto odhádáním troje panování s komorníkem předešlo, že on Čeněk jemu Jiříkovi cum eius coactore ty tři úroky, v kterých se panování stalo, jest povinen dáti ab hodierna die ꝛc, a v kterýchž panování není, v tom jest se sám on Jiřík obmeškal cum suo coactore; et ipsi actores dederunt memoriales.

Talmberg. 261. Brun. 245.

68. Gerunk de Lomu citat Dubram de Solsycz et Annam. Ibi a. d. MCCCCXC sabbato post Gregorii [13 Mart.] serenissimus princeps et dominus, dominus Wladislaus Bohemie rex ꝛc, — vbi ipse Gerunk actor inculpauit ipsas citatas dicens, quia se intromiserunt posse suo sine jure et tenent hereditates eius zápisné v Dehnicích, ita prout querela testatur, pravě že by jemu ty dědiny králem JMstí v komoře přisúzeny byly a za právo dáno; tu páni a vladyky in pleno judicio nahledše pilně v ten rozsudek královský a v žalobu jeho, kdežto on Gerunk žaluje z dědin zápisných jemu přisúzených, kdežto ten rozsudek královský toho neukazuje, než toliko že jemu Gerunkovi za právo stané dáno pro neposlušenství a nestání Anny z Divic, — inuenerunt pro jure: poněvadž se žaloba s registry královského rozsudku nesrovnává, ideo ten puohon jest zmatečný a páni jej zdvihají.

Talmberg. 260. Všehrd, 32. Brun. 246.

69. Girzyk de Kasalicz citat Johannem Kozel de Sussin. Ibi a. d. MCCCCXC fer. V in die Gedrudis [17 Mart.] RMsts cum dominis baronibus et beneficiariis maioribus et minoribus in pleno judicio iudicantes stání et nestání, ex quo ipse Girzijko actor při vyhlášení práva staného opět po třikrát volán jsa nestál jest, ideo domini barones et clientes in pleno judicio ten puohon zdvihají. = Kasalic Jiřík

Talmberg. 261. Všehrd, 22. Brun. 238.

70. Georgius de Hrussowa citat Hermannum de Sulicz. Ibi a. d. MCCCCXCIII fer. III in crastino Jeronimi [1 Oct.], — vbi Girziko Wodieradsky cum coactore citat Hermannum de Sulicz vině jej, že mu učinil škodu na dědině jeho v Čeradicích, tu kdež Jiříkovi synu svému i jiné čeledi své kázal ryby loviti v tůních lidí nadepsaného Jiříka ꝛc, ita prout querela testatur, et super hoc ostendit tabulas, kdež mu Johannes Makowsky ve dsky zemské kladl Čeradice s tůněmi, et testimonium, kteréž vyznává, že za všech pánuov a držiteluov Slepotic vždycky lidi z Čeradic lovili v těch tůních, než za Heřmana nikda; proti tomu Hermannus citatus

odpíraje pravil, že to dědictví i s tůněmi i s řekú jest jeho, a že toho on jest v držení, et super hoc ostendit tabulas, kdež předknom jeho s tůněmi i s řekami kladeno jest, et super hoc etiam duxit testimonium, kteréž vyznává, že jest toho vždycky hájil, — ibi beneficiarii Pragenses minores in pleno judicio inuenerunt: poněvadž jest on Jiřík dostatečně neukázal, by k těm gruntuom spravedlnost měl aneb jich v držení byl, ani Makovský, od kteréhož on Jiřík má, i z té příčiny on Heřman jemu Jiříkovi těmi škodami vinovat není.

Talmberg. 262. Brun. 240.

71. Girzyk Bradacz de Taussenie citat Johannem Zapsky de Zap. Ibi a. d. MCCCCXCIII sabbato ante Gregorii [9 Mart.] domini barones et clientes in pleno judicio takto o tom rozkázati ráčí: poněvadž jest on Jiřík Bradáč puovod pohánčl, a otec jeho jest živ byl ještě a jemu statku a dědictví svého nesstúpil, že jest toho podle práva učiniti nemohl, by poháněti měl, i z té příčiny páni a vladyky in pleno judicio ten puohon zdvihají.

Talmberg. 261. Brun. 239. Nálezové, 327.

72. V té při, kteráž jest mezi Jiříkem Lapačkú z Sukorad z jedné a Helenú z Kateřinic z strany druhé. Tu najjasnější kníže a pán, pan Vladislav boží milostí Český král ꝛc slyševše strany a jich z obú stranú pře líčení, odpory a dsky, — kdež někdy Jan Lapačka otec Jiříkuov svým a téhož Jiříka syna svého jmenem odpírá proti zápisu, kterýž učinila nadepsaná Helena Mikulášovi z Kateřinic bratru svému, a on Jiřík pohnal jest jí Heleny k tomu odporu, pravě se jmíti nápad vedle zápisu někdy Jana Loskota z Hobsdorfu, táhna se na ten zápis, kterýž jest on Loskot učinil; proti tomu ona Helena ukázavši týž zápis po témž Loskotovi pravila, že má právo lepší než on Jiřík, jakož on Loskot zapsal jí Heleně ženě své a Magdaleně dceři jich dědiny své v Kolovratech, v Sukoradech, a nápad s mrtvé na živú, a to aby mohli držeti, prodati, zastaviti, zapsati a učiniti z nich, což by se jim líbilo, jako s svým vlastním dědictvím, — nalezli za právo, a Jiřík Berka z Dubé a z Lipého a Bušek z Žiberka a z Plané z pánuov a Ctibor z Volšteina z vladyk panský potaz vynesli: poněvadž ona Helena ji Magdalenu dceru svú přebyla, a svědčí dsky nápadu s mrtvé na živú, vedle toho královská milost se pány a vladykami na plném soudu dali jsú jí Heleně vedle desk jejích za právo.

Talmberg. 175.

73. Georgius filius Ulrici Bradacz de Taussenie citat Cztiborium Towaczowsky. Ibi serenissimus princeps et dominus, dominus Wladislaus dei gracia Bohemie rex ꝛc cum dominis baronibus in pleno judicio auditis partibus ꝛc — vbi ipse Girzijko inculpauit ipsum Cztiborium dicens, quia tenet hereditatem eius in Slupna Gizerze [sic], ita prout querela testatur, et super hoc ostendit tabulas, kdež kněz Vichtorin s knížaty s bratřími svými a Bočkem prodali dědiny v Túšeně, v kterýchžto dskách nižádné zmínky o Jizeře není, ideo RMsts cum dominis baronibus in pleno judicio, poněvadž se s žalobou dsky nesrovnávají, ten puohon zdvihají.

Talmberg. 258. Všehrd, 32. Brun. 246.

74. Georgius de Dubé [1] citat Benessium [de] Kolowrat. Ibi RMsts cum dominis baronibus et beneficiariis maioribus et minoribus in pleno judicio judicantes stání i nestání, ex quo Benessius propter bonum RMstis et commune bonum extra terram vyjel jest, protož to nestání jemu Benešovi ku pohoršení práva jeho a ke škodě jeho býti nemá. Super hoc nuntius

ex parte RMstis et dominorum fuit Johannes de Sselnberg cancellarius regni Bohemie referens premissa ad hoc specialiter delegatus.

Talmberg. 259. Všehrd, 129. Brun. 238. — [1]) Všehrd et Brun.: Jiřík z Záduba.

75. Georgius de Miletinka citat Henricum seniorem principem. Ibi domini barones in pleno judicio — vbi ipse Girzijko actor inculpauit ipsum principem citatum z nezdržení smlúvy, že mu jest na ten čas nepostúpil, jakož smlúva ukazuje, ita prout querela testatur; proti tomu Zbynko Buchowecz commissarius principis citati odpíraje pravil, že kníže těm smluvám dosti chtěl učiniti, než že jest on Jiřík sám odtahu žádal, a na to okázal svědomí Cztiborii Towaczowsky de Czimburg, kterýž to seznává, že jest on Jiřík za odtah prosil, a podle toho jiných dobrých lidí, kteříž všickni seznávají, že při postupování Pardubic on Jiřík vyznal, že jest se jemu dosti stalo vedle smlúvy kromě ryb a rybníka, a [o] to také že jsú přestali na prvních smluvcích na Ctiborovi z Cimburka a na Jarošovi z Sovojovic; a proti tomu Jiřík puovod odpíraje pravil, že jest jej z nezdržení smlúvy pohnal, a když o to bude jmíti konec, že k tomu svědomí odpovídati chce, když k tomu právem připraven bude, — inuenerunt pro jure: poněvadž Buchovec svědomím provedl, že jest on Jiřík sám odtahu prosil přes smlúvy, a potom při postupování seznal jest, že se všemu dosti stalo a přes to poháněl, že jest toho puovod učiniti neměl, a že jest na zmatek pohnal, i protož jemu kněži Jindřichovi citato dederunt pro jure a jej Jiříka pro ten puohon v svú kázeň berou.

Talmberg. 259. Brun. 248.

76. Georgius Wodieradsky z Hrušowa citat magistrum ciuium Gurimensem. Ibi beneficiarii Pragenses minores inuenerunt: poněvadž jest ten čeledín v jich moci nebyl než toliko na rukojmích, když jest Jiřík jeho na nich žádal, a že když postaven bude, že mu jej vydati chtí, a on toho nezčekav i pohnal jich pro nevydání čeledína, z té příčiny jemu těmi škodami povinni nejsou. Než poněvadž jsúce tázáni ipsi citati, sami se k tomu seznali, že jej na rukojmích mají, i z té příčiny aby rukojmím kázali, aby jej postavili; a když postaven bude, aby jemu jej vydali. Pakli jeho rukojmě nepostavili, aby ten základ od rukojmí vezmúce jemu Jiříkovi jej dali sine omni contradictione.

Talmberg. 262.

77. Kdež Jiřík z Dubé a z Kuřích vod pohánie Homberka.[1] Při tom má toto najprvé vědieno býti, že žádný nemóž té pře žádného poručníka udělati, kteréž ještě nemá. Aniž to komu spomóž, že by pořád v památných poručníky zapsal, aby ve všech přiech jeho, kteréž nynie má, nebo ještě kteréž potom mieti bude, na miestě jeho stáli; neb se tu nemínie než ty pře toliko samy, kteréž již skutečně má, ne ty, kterýchž ještě nemá, a ty toliko, k kterým jest skutečně pohnán, nebo k kterýmž jest skutečně pohnal, a kteréž jest na svědčení póhonóv osobně vystál: ty se toliko tiem takovým poručenstviem pořáduým v památných dskách zapsaným mínie po póhonu ne před póhonem, by pak tato slova v tom poručenství stála, že ve všech přiech svých, kteréž má nebo mieti bude, poručníky tyto dělá.

Všehrd, 55. Nálezové, 216. — [1]) Nálezové: Houberíka.

78. Hynek z Raškovic pohání knížete Hynka mladšího, Jindřicha jinak Hynka Minstrberskýho l. 1481 [?] k suchým dnuom adventním.

Tab. ter. CCL, L, 2.

79. V té při, kteráž jest mezi Heřmanem z Sulic a z Slepotic z jedné a Janem z Šumburka z strany druhé, tu královská milost se pány a vladykami na plném soudu slyševše jich z obú stranú pře líčení i odpory, — kdežto kněz Hynek, kníže Minstrberské a hrabě Kladské ꝛc, mluvil jest jmenem Heřmana nadepsaného, dávaje vinu nadepsanému Janovi z Šumburka, že jemu pobral i jeho lidem cti své jemu neohradiv v mírné zemi, ješto naň péče žádné neměl; proti tomu jmenovaný Šumburk mluvil jest odpíraje, že jest to učinil z jeho počátku, neb jest jemu jeho lidi zjímal; proti tomu kníže na místě jeho Heřmana mluvil, že jesti jich nikdy nejímal ani stavoval; a na to okázal nadepsaný Šumburk list od Heřmana, kterémuž jest Heřman prvé odpíral i pečeti, a potom jsa tázán KMstí i pány, k němu se jest seznal, kterýžto list svědčí, že jemu lidí propustiti nechce, leč jemu toho člověka lékaře pošle, jakož týž list plněji svědčí; a také při tom okázal Heřman list odpovědní páně Šumburka pravě, že dostatečný k odpovědi není, — ibi RMsts cum dominis baronibus et vladykonibus na plném soudu za právo nalezli, a Jan z Šelnberka kancléř království Českého a Jiřík Berka z Dubé a z Lipého z pánuo a Albrecht Ojíř z Očedělic z vladyk, panský potaz vynesli: poněvadž on Heřman prvé se neznal, by lidi jeho jímal a stavoval, a v listu píše, že jich propustiti nechce, a z toho jest Jan Šumburk odpověděl listem svým pod svú pečetí, že jemu ničem vinen býti nechce, tu jest svrchupsaný Jan Šumburk proti své cti nic neučinil, než což jest pobral v mírné zemi, toho se jest státi nemělo, a protož všecko, což jest pobráno jemu Heřmanovi nebo lidem jeho a navráceno není, to má nadepsaný Jan Šumburk zaplatiti podle práva od dnešního dne ve dvou nedělích. Actum anno domini MCCCCLXXXV fer. tercia in vigilia Thome apostoli [20 Dec.].

Talmberg. 166.

80. L. 1486 k nazajtří sv. Jeronyma [1 Oct.] Hynko de Rasskowicz citat Slawatam de Chlumu. Ibi terminus pro damnis ad iurandum in crastino Fabiani [21 Jan.] in capella Omnium sanctorum in castro Pragensi. Ibi ipse Slawata citatus nominauit oczistnikones Stephanum de Pocziepicz et Venceslaum de Sempczicz. Ibi in capella Omnium sanctorum in crastino Fabiani Slawata statuit Venceslaum in prefatum oczistnikonem seruitorem suum, a on Václav jsa tázán úředníky k tomu se jest seznal, že jest jeho pán, qui iuxta jus terræ oczistnik esse non potuit; ideo actori datum est pro jure obtento et ipse citatus dicta damna dare debet ab hodierna die ꝛc [sic].

Nalezli vuobec za právo: ktož by pod kým měl člověka, a právem že by nehleděl k tomu, pod kýmž sedí, a kázal by se jemu nočně vystěhovati a vybrati, aneb jakž koli by jej přijal na svuoj grunt, propadne pokutu, jakož svolenie nahoře psané o pokutě ukazuje.

Talmberg. 258. Jura et const. r. B. 140 et 141. Tab. ter. CCL, L, 2. Brun. 233, 234.

81. Henricus Berka de Dube citat Jesskonem Swoyanowsky de Boskowicz. Ibi a. d. MCCCCLXXXVII fer. II post Primi [11 Jun.] serenissimus princeps et dominus, dominus Wladislaus, Bohemie rex ꝛc auditis partibus ꝛc, — vbi ipse Henricus actor inculpauit Jesskonem dicens, quia tenet hereditates eius in Olssanech ꝛc, et super eo ostendit tabulas, vbi olim Wenceslaus Czarda de Petrowicz obligauit sibi Henrico eandem medietatem dictarum hereditatum in Olssanech, ita prout tabulæ testantur, et etiam ostendit tabulas, quia jus plenarie deduxit post impetrationem post olim Johannem Nesspor, Henricum Czeczek sine omnibus defensis, et etiam ostendit tabulas diuæ memoriæ regis Wenceslai, per quas olim Hanussius Nesspor permutationem fecit pro VIII sex. gr. census annui, nudi, perpetui de hereditatibus in Wrapiczy et in Olssanech cum presbitero Henrico, altarista altaris Omnium sanctorum in ecclesia beate Virginis ante Letam curiam pro aliis VIII sex. gr. in Kralowiczych, ita prout

tabule eiusdem permutationis testantur, que hereditates in Olssanech positæ sunt pro hereditatibus liberis; et contra hoc Paulus de Gensstein commissarius Jesskonis citati dicebat, easdem hereditates esse zápisné a duchovní, et super hoc ostendit literas diuæ memorie Sigismundi imperatoris, Romanorum et Bohemiæ regis, cum bonis voluntatibus, et regis Georgii similiter, kdež JMst jemu Ješkovi víc na tom připisuje, ita prout eædem litere testantur, pravě že dědin těch ipse Venceslaus intabulare non debuit, pokládaje je za duchovní a zápisné, — inuenerunt: poněvadž jest on Venceslaus Czarda easdem hereditates in Olssanech sibi Henrico pro liberis obligauit et vlterius jus deduxit na vrch, ita vt prefertur, a těmi listy žádný neodpíral, et etiam ipse Hanussius Nesspor permutationem fecit pro censu in eisdem hereditatibus in Olssanech s povolením krále Václava, a ty dsky jsú starší než list krále Sigmunda JMsti, i z té příčiny RMsts cum dominis baronibus in pleno judicio dederunt sibi Henrico pro jure iuxta eius tabulas. Actum anno vt supra.

Talmberg. 260. Brun. 220, 230, 242.

82. In causa, que est inter Hynkonem de Waldssteyn et de Sstiepanicz ex una, et inter Alssonem de Ssanowa et de Hostinneho parte ab altera. Tu kdež jest vznikla ruoznice mezi stranami o rudu železnú, kteráž jest u vsi Hertvikovic, ibi regia maiestas cum dominis baronibus et clientibus in pleno judicio slyševše jich listy, dsky i svědomie, i purkrabí hradu Pražského, kterýž byl na ty meze k ohledánie vyslán, ráčili sú to pilně vážiti, tu kdež jest on Hynek Štěpanický ukázal list smluvnie Petra řečeného Couch, tehdáž pána na Navarově, kterýž jest smlúvu udělal svědky Heníkem z Waldšteina o rudu za patnáct let, jakož pak týž list smluvnie o tom šíře v sobě zavierá, i poněvadž ten list smluvnie jest starší než dsky jeho Alšovy i svědomie jeho, regia maiestas cum dominis baronibus et clientibus in pleno judicio jej Hynka při té rudě zuostavují, na kterúž ten list smluvnie ukazuje; neb v tom listu zjevně stojí, aby to svolenie za XV let potomně uebylo v právo uvedeno, jestli že by kdy ruoznice jaké o to vznikly.

Tab. cur. reg. XXI, 227.

83. Leta ○c MCCCCLXXXVIII k suchým dnuom postním [26 Febr. — 1 Mart.]. Hynek z Walšteina pohání Alše z Šanova. Leta ○c LXXXVIII v pondělí před sv. Řehořem [11 Mart.] jakož Hynek z Walšteina a z Štěpanic pohání Alše z Šanova, poněvadž jest jim stranám králem JMstí k soudu zemskému rozkázáno bez puohonu o rudu, a o to se rozsudek stal, i poněvadž on Hynek poháněl jej Alše ku právu zemskému o škody, kterýžto Aleš na dědinách svobodných nemá než toliko na manských královských, že z té příčiny KMst se pány a vladykami na plném soudu ten puohon zdvihají a o útoku o tu při aby na se nekladli, než aby se hleděli tu, k kterémuž právu přisluší, kdež se královští manové soudí, totiž před soudem dvorským.

Talmberg. 236. Vindob. N. 5106, 16. Brun. 226.

84. Leta 1488 k suchým dnuom postním [26 Febr. — 1 Mart.] Hynek z Raškovic, Petr Sak z Bohuňovic a Martin z Vovčar jeho spolupuovodové pohánějí Bohuše a Jana bratří Kostkuov z Postupic.

Tab. ter. CCL, L, 2.

85. Henricus de Wrzesowicz citat Jarossium de Wrzessowicz. Ibi a. d. MCCCCLXXXVIII fer. V post Translationem sancti Wenceslai [6 Mart.], — jakož jest on Jaroš pohnaný umřel, učiniv poručníka Jana bratra svého nedílného, — inuenerunt: poněvadž jest on Jaroš umřel,

že ten puohon také umřel i poručnictví také minulo; a také jakož jsú sobě poklid zapsali Jindřich a Jakub, to při tom stuoj, jakž jsou jej sobě udělali ꝛc.

Talmberg. 259. Brun. 235.

86. L. 1489 k suchým dnuom postním [11—14 Mart.]. Hynek z Raškovic pohání Alše Vlka z Újezda.

Tab. ter. CCL, L, 2.

87. Hinko comes Minstrbergensis citat Benessium de Burzenicz. Ibi a. d. MCCCCLXXXVIIII feria secunda post Bonifacium [18 Maji] RMsts cum dominis baronibus in pleno judicio inuenerunt: poněvadž on Beneš prvé jest pohnal a ve dsky vložil, nežli puohon knížecí k němu přišel, i z té příčiny ten puohon zdvihají. A zdáli se jemu knížeti jej Beneše znova poháněti, právo mu se nezavírá.

Talmberg. 260.

88. Henricus Weyrek de Ryzmberg citat Brzenkonem de Ronssperk. A. d. MCCCCLXXXVIIII fer. II post Procopii [6 Jul.] camerarius Laurentius ex parte totius beneficii missus ad Magdalenam vxorem Brzenkonis de Ronssperk et intimauit in hec verba: paní Magdaleno, jakož jsi položila pana Břenka manžela svého, že by z země byl, a tos měla provesti vedle práva tu středu po Provodní neděli [29 April.] v kaple Všech svatých na hradě Pražském, a toho jsi neučinila vedle práva, i ještě úřad a úředníci zemští ne z práva, ale z milosti pokládajíť, aby to provedla ten úterý po svatém Vavřinci [11 Aug.] v kaple Všech svatých na hradě Pražském, a jej postavila osobně proti Jindřichovi Vejrkovi; ibi in termino non adstiterunt nec Brzenko nec vxor eius ad juramentum; actori datum ex pro jure obtento.

Talmberg. 261. Brun. 242.

89. Hinko de Prawieticz citat Joannem, Bohunkonem de Muticz. Ibi anno domini MCCCCXCII fer. IIII quatuor temporum Pentecostes [13 Jun.] beneficiarii Pragenses minores audititis partibus ꝛc — vbi ipse Hynko actor inculpauit Johannem citatum dicens, quia sibi fecit damnum, tu kdež mu vyvedl vodu z starého toku, ita prout querela testatur; proti tomu Johannes citatus pravil, že jsú ty dědiny pána jeho, žádaje v tom za radu a naučení, máli se o grunty pána svého súditi, — ibi beneficiarii Pragenses odpověděli, že na radě nesedí ani na naučení, než toliko na soudu. Poněvadž jsi dvoje hojemství vzal, že jsi k soudu přistoupil, a aby odpovídal, a on vždy přes to odpovídati nechtěl, inuenerunt: poněvadž jest on Jan citatus k žalobě odpovídati nechtěl a prvé vzav sobě dvoje hojemství, i z té příčiny dederunt sibi Hynkoni actori cum suo coactore pro jure, aby škody ty jemu dal infra duas septimanas continue decurrentes.

Talmberg. 261. Všehrd, 39. Brun. 223, 230. Nálezové, 158, 159.

90. Henricus de Drahobuze citat Petrum de Rzenecz. Ibi a. d. MCCCCLXXXXIII feria VI post Bonifacii [17 Maji] páni JMsti z plného soudu zemského ráčili jsú vydati Puotu z Ryzmberka a z Švihova ꝛc, aby tu při mezi stranami vyslyšel a na pány JMsti na plný soud vznesl, a s pány o to radu vzal. Tu nadepsaný Puota z Ryzmberka ꝛc strany slyšav i jich z obú stran pře líčení, odpovědi a odpory to na plný soud předepány vznesl jest, a páni to vyslyševše ráčili jsú tak mezi nadepsanými stranami skrze téhož Puotu vypověděti a nalezti: poněvadž on Petr z Řenec nařekl jest Jindřicha z Drahobuze zrádcí Marburským a toho jest ničímž neprovedl, ani provesti mohl; než on Jindřich Nebilovský stoje po své

cti, nechtěje toho na sobě a na svých dětech nechati, ukázal jest slušná svědomí vedle práva dskami zapsaná i také jiná svědomí, že jest té chvíle, když jsú Marburg dávali, vězněm jsa, seděl na jiném zámce ve Kdánště v těžkém vězení, a že jest tu nebyl, když jsú smlúvu na Marburce dělali, i z té příčiny dávají jemu Jindřichovi za právo, a že jest ho týž Petr neduovodně na jeho cti zhaněl, a to zhanění téhož Jindřicha cti ani dětem jeho ke škodě býti nemá. A poněvadž on Jindřich práva nesečkav mocí toho nároku hájil, dav nadepsanému Petrovi políček, z té příčiny páni pokutu vedle nálezu, v kterúž jest týž Petr upadl pro zhanění a nedovedení, jemu Petrovi promíjejí, ale potom Petr ani jiný žádný o takovú věc neduovodnú se nepokúšej. Actum ut supra.

Talmberg. 262. Brun. 227, 228.

91. Hanussius Kotwicz de Przitoczna citat Raczkonem Czukr de Tamfeldu. Ibi anno domini MCCCCXCIII fer. IIII in die Dionisii [9 Oct.] domini barones et clientes in pleno judicio auditis partibus, — vbi ipse Hanussius actor inculpauit Raczkonem citatum dicens, quia fecit sibi damnum suo posse, tu kdež mu sekal trávu na rybnících jeho, ita prout querela testatur; proti tomu Raczko citatus odpíraje pravil jest, že svých gruntuo užívá, a ne jeho, et super eo ostendit tabulas et testimonium, kteréžto dsky má od téhož Hanuška, — inuenerunt pro jure: poněvadž on Hanušek neobdržav dědictví i pohání ze škod, z té příčiny páni ten puohon zdvihají. Actum ut supra.

Talmberg. 262.

92. L. b. MCCCCLXXXXIII na zajtřie sv. Jeronyma [1 Oct.]. Osviecená kniežata Jindřich, mocný poručník Frydricha syna a sirotka osvieceného kněze Hynka, a Albrecht, Jiří a Karel, kniežata Minstrberská, hrabě Kladští, žalují na Kateřinu Vojkovu z Štítar a z Strážnice z moci, tu kdež jest proti zřízenie a kšaftu osvieceného kněze Hynka zámku Kostomlat tak neopatřila, aby jim otevřín byl, a od nich spravován, kterýmžto zámek JMstí měl jest ke všem potřebám vždycky odevřín býti; a také že jest úředníka na témž zámku k ruce JMstí zavázati měla, a toho jest neučinila; a majieci s tím zámkem k JMsti a prvotně k knězi Jindřichovi jakožto k poručníku sirotka nadepsaného zřenie mieti a jimi se spravovati, a žádným jiným, to jest opustila, a zámek sirotčí, kteréhož sú nadepsaná kniežata nápadníci, v ruce cizí i zboží k němu příslušné jest dala, i jiné zboží téhož sirotka bez vuole a vědomie JMstí, bez JMstí rady, vuole a vědomie nic činiti jest nemohla ani měla. Dokládají se téhož kšaftu a svědomie a na to žádají spravedlivého panského nálezu.

Tab. cur. reg. XXI, 345.

93. Leta MCCCCXCIII k suchým dnuom adventním [18—21 Dec.], kdež Heřman Slepotický pohání Jana z Dubče z moci. Leta božího MCCCCXCVI° v pátek o suchých dnech letničních [27 Maji] páni a vladyky na plném soudu slyševše strany a jich z obú stran pře líčení a odpory i svědomí, — kdež týž Heřman viní nadepsaného Jana z Dubče pravě, že mocí svú bez práva pojal vodu nápadní, tu, kteráž od starodávna na rybník téhož Heřmana struhami chodila ͻc, tak jakož žaloba plněji svědčí; proti tomu Jan Dubečský pohnaný odpíraje pravil, že jest pojal vodu nápadní na svém, a na to jest vedl svědomí komorničí, — nalezli za právo, a osvícený Jindřich, kníže Minsterberské, hrabě Kladské, pán z Gumstatu, a Zdeněk z Rožmitálu a z Blatné z pánuov a Mikuláš Trčka mladší z Lipy a z Lichtmburka z vladyk panský a vladycký potaz vynesli: poněvadž on Jan Dubečský pohnaný nápadní vodu pojal na svém a po svém vede, že jest to mohl učiniti. A co se moci dotýče, poně-

vadž jest tento puohon učiněn prvé nežli se jest nález pány JMstmi o moc stal, že tu moc páni JMsti v nivec obracují. Dal památné.

Talmberg. 232. Vindob. N. 5106, 13.

94. Nález, kdež kněz Jindřich odpírá ustanému právu, kteréž dal na sobě ustáti Jeníkovi Pardubský, nalezli za právo a Jan z Šelnberka a Jiřík Berka z Dubé z pánuo, a Albrecht Ojíř z vladyk panský potaz vynesli: a poněvadž jest on Jeník zveden právem staným na Pardubice, aby on Jeník toho svého zvodu užil, však tak, bez ujmy předešlé spravedlivosti dskami jeho kněze Jindřichovými. A což se register úřadu hradu Pražského dotýče, když by on Petr podle register stál a své svědomí s registry srovnal, že by jeho a register žádný přesvědčiti nemohl; ale poněvadž jest sám proti registruom svým pod svú přísahú svědčil a takový zmatek učinil, že jest hrdlo i statek proti králi a pánuom ztratil. Z té příčiny páni jej v svú kázeň berou.

Talmberg. 192.

95. Hermannus de Stezova [1] citat magistrum ciuium ɔc Zatensem. Ibi magister ciuium, consules et tota communitas Ziatczie, jakož vedle nálezu panského oni Žatečtí mají správu učiniti o ty škody, kteréž se témuž Heřmanovi staly, že ten purkmistr, kterýž tu chvíli byl, jestli že jest živ, ten spraviti má sám napřed, a vedle něho jiná dva dobrá člověky, kteří by měli na svobodných dědinách, a pakli by umřel ten purkmistr, ale konšel najstarší, kterýž tu chvíli byl, aby spravil tak, jakož se nahoře píše.

Talmberg. 257. Brun. 226. — [1]) Brun.: z Těžova.

96. Henricus Zumr de Hersstossicz citat Wonssonem de Malokratrzecz. Ibi beneficiarii Pragenses minores in pleno judicio judicantes stání i nestání, ex quo ipse Wonsso in testatione citationis iterum ter vocatus non adstitit, ideo Henrico Zumr actori et Johanni de Bohmicz et Paulo de Czierhotok coactoribus suis datum est pro jure obtento, et contra Johannes Woykowsky a coactore citatus absoluitur a citatione ex eo, quia ipse Johannes Woykowsky coactor ad judicium ɔc [sic].

Talmberg. 259.

97. Henricus de Walssteyn citat Agnezkam de Swieticz. Ibi RMsts cum dominis baronibus in pleno judicio auditis partibus ɔc, — kdežto on actor viní citatam, že by se jemu uvázala v dědiny jeho, jakožto v Valdštein hrad i s jeho příslušnostmi, a poručníci pohnané odpírali pravíce, že to řádem a právem drží, a na to dsky ukázali, kdežto Henricus de Wartemberg ty hrady prodává Janovi Čapkovi z Sán, a Jan Čapek dále zapisuje dskami Žofce dceři své a Janovi Talafúsovi, muži jejímu, a Soběslavovi Mrzákovi z Miletínka, a dále on Soběslav to prodává Agnežce pohnané, jakož dsky šířeji ukazují, a dále pravíce, že by trhóm odporové nebyli; a proti tomu puovod odpíraje pravil, že více odpor nemohl býti a více než odpor, když jest na to zboží obranný list dán ku purkrabí Pražskému od úřadu desk zemských, jakožto k Meinhartovi de Noua domo na to zboží brzce po vkladu Jindřichovu z Vartmberka; a k tomu kdež jsú se mohli uptati kterého vkladu toho zboží, tu jest odpíráno, a kdež není odporuov, tu jest opuštěno, protože sirotci let neměli; a to také sobě ku pomoci okazujíc, kterak slavné paměti císař Sigmund Český král se pány JMstmi na soudě zemském sedícími list obranný z rozkázání JMstí ve dsky vložen jest [sic], v kterémžto listu také se dotýče zboží, o kteréž puohon jest, — inuenerunt pro iure: ex quo commissarii Agnežky citate nižádného jiného práva neokázali [mimo] dsky, jakož svrchu dotčeno jest, že to právo

pohnané proti právu, puovodovu nemá moci, a k tomu také že o takovéž dědiny téhož práva již týmž právem puovodovým dvakráte nálezové jsú se stali, jeden za slavné paměti krále Ladislava a druhý za krále Jiřího, pána našeho milostivého, juxta hoc RMsts cum dominis baronibus dederunt Henrico actori pro iure.

Talmberg. 260.

98. Henricus Strpsky de Strpij, citat Georgium Korzensky. Vedle té pře, kdež Jindřich ze Strpí puovod s svým spolupuovodem pohánějí Jiříka z Terešova viníc jej z nevydání čeledína svého Matěje, tak jakož žaloba svědčí; proti tomu Jiřík pohnaný odpíraje pravil, že on Jindřich má bratří nedílné a sám pohání žádaje při tom zachován býti podle práva, — tu úředníci Pražští menší na plném soudu nalezli: poněvadž on Jindřich ze Strpí puovod pohání sám maje bratří nedílné let došlé, že z té příčiny ten puohon zdvihají. Stalo se leta božího MCCCCXCV v středu o suchých dnech letničních [13 Jun.].

Talmberg. 263. Brun. 217.

99. Jindřich Opozdil ze Strhař pohání Dorotu z Hostúně. Tu páni a vladyky na plném soudu slyševše strany a jich pře z obú stran líčení, odpory i svědomí, — kdežto on Jindřich puovod vinil ji pohnanú ze řčení, tu kdež jemu řekla jest dáti plat svuoj v Kurojedech ꝛc, tak jakož žaloba svědčí; proti tomu ona Dorota odpírala pravieci, že jest to řčení učinila jemu Jindřichovi k vuoli manžela svého, jakož pak to svědkové jeho Jindřichovi vyznávají, — i nalezli za právo: poněvadž jest ona Dorota za živnosti manžela svého, jsúci vězeň manžela svého, jakož to svědkové Jindřichovi vyznávají, že jest jim to táž Dorota oznamovala, že to činí k vuoli manžela svého, že z té příčiny ona Dorota jemu Jindřichovi tím řčením povinna není. L. 1495 v sobotu o suchých dnech letničních [13 Jun.].

Talmberg. 263. Všehrd, 220, 221. Jura et const. r. B. 243. Brun. 237, 249. Nálezové, 288.

100. Jindřich Trmický z Mansdorfu žaluje na Henricha z Štorfridle. Vedle té pře kdež Jindřich Trmický s svým spolupuovodem pohání Hendricha z Štorfridle vině jej z nevydání člověka svého Tolšmidle ꝛc, tak jakož žaloba šíře ukazuje, a na to ukázal jest svědomí, kterak jest k němu vedle svolení zemského posílal, aby jemu nadepsaného člověka vydal, a on Henricus jest na to odpověď dal, že jest jej v svú obranu přijal vedle obyčeje knížat Míšenských pánuov svých; proti tomu odpíraje pravil jest, že o toho člověka smlúvu má, a na to jest chtěl okázati přípis smlúvy, — tu úředníci Pražští menší na plném soudu slyševše strany a jich z obú stranú pře líčení, odpory i svědomí nalezli: poněvadž jest on Trmický dostatečně to provedl, že vedle svolení on Henrich nadepsaného člověka jemu nevydal, a on Henrich, kdež jest pravil, že o toho člověka s ním Trmickým smlúvu má, toho jest vedle práva dostatečně ničímž neprovedl, i z té příčiny dali jsú jemu Trmickému s jeho spolupuovodem za právo, a on Henrich aby jemu toho člověka i s pokutú dal ve dvú nedělích.

Talmberg. 263.

= 101. Nález o tom, kdež Hynek odpor učinil proti braní s komorníkem v úroce jemu Alšovi z Býchor, a pravě, že také ten plat na těch dědinách jest zapsán, jakož jest je sám držel, nalezli za právo, a Jan z Švamberka a Bušek z Žiberka z pánuov a Albrecht Ojíř z Očedělic z vladyk panský potaz vynesli: a poněvadž on Aleš bral jest na dvoře Hynkově ve všech pěti kopách platu, a maje také bráti na dědinách, kteréž on Aleš sám drží, jakož dsky svědčí, i protož aby on Aleš jemu Hynkovi polovici zase navrátil, a to od toho času, kdež jest Vilém smlúvu mezi nimi učinil, ve dvú neděli, a on Aleš že jest přes smlúvu

s komorníkem bral, všech pět kop, ano dsky byly otevřeny, a on jich neohledav, z té příčiny jest na zmatek s komorníkem bral. Leta vt supra.

Talmberg. 180.

102. Johannes Slatina de Praga citat Annam de Zrnosek. Ibi domini barones in pleno judicio auditis partibus, — kdežto on Jan actor viní Annu pohnanú pravě, žeby jeho nechtěla z rukojemství vyvaditi, kdež jest rukojmí za jejího muže, i také na jednom listu jistcem jest ona i muž její někdy Martin Bořek, a ona skrze svého poručníka odpírala, žeby nebyla povinna dluhuov muže svého platiti pravieci, žeby to statek její byl a ne muže jejího, a to, že se jest jistcem učinila, že jest to musila učiniti, jakožto vězeň muže svého; a ku pomoci každá strana své pře pokázali jsú dsky, v kterýchžto dskách obojích stojí a svědčí muži jejímu a jí i jich dědicuom, — inuenerunt pro jure: ex quo ipse actor nedotýče věna Anny pohnané, a ona drží statek muže svého nikam nezavázaný, než tak, jakož svrchu dotčeno jest, k ruce muže jejího, a jí a dědicuom jich, že jest povinna vyvaditi citatum z rukojemství, kdež jest rukojmím za muže jejího a za ni, tak kdežby jistcem nebyla ona, tehdy z statku muže jejího i dědicuo jeho, a kdež jest jistcem s mužem, tu i svého; neb v takovém běhu, kdež by se vedle muže svého zavadila a věna se jejího nedotklo, že tu vězněm muže svého není; juxta hoc domini barones dederunt Johanni Slatina actori pro jure, a z toho rukojemství aby jej vypravila in duabus septimanis ꝛc absque omni damno. A. d. MCCCCLXV fer. III post Gertrudis [19 Mart.].

Talmberg. 263. Jura et const. r. B. 241. Brun. 237, 249.

103. Juxta causam, vbi Johannes Mandelik de Chrastu citat Venceslaum de Gilmanicz et de Mostku. Ibi a. d. MCCCCLXXXV serenissimus dominus, dominus Wladislaus, dei gracia Bohemiæ rex ꝛc, cum dominis baronibus et clientibus in pleno judicio auditis partibus, eorum ex vtraque ꝛc — vbi Johannes Mandelik actor vinil jest ipsum Venceslaum citatum, že by byl rukojmí zaň, za Václava, k Janovi Zumrovi vedle jiných dobrých lidí za 75 k. gr., a že jeho z toho rukojemství nevyvadil, a že musil jest svuoj díl zaň dáti; a také dále pravil jest, že jest na něm ustál právo, kdež jest jeho pohánčl před purkrabí Pražského, a pro to nestání on Mandelík jest poslem purkrabí Pražského zveden na dědiny téhož Václava pohnaného; kterémužto dluhu a rukojemství on pohnaný jest neodpíral, by zaň neslíbil, a by zaň svého dílu nedal, a pravě, že jest jemu v tom jeho díle chtěl rybníka postúpiti, než když jest se na ty dědiny zvedl, že jest ničímž hýbati nesměl, a skrze to žeby škodu vzal, — inuenerunt pro jure, et Johannes de Sselnbergk, cancellarius regni Bohemiæ, et Sigismundus de Wartnberg et de Dieczin de dominis et Jarossius de Sowogiowicz et de Noweho Stranowa de clientibus dominorum consilium exportauerunt: poněvadž jest on Mandelík maje právo ustané úvodem purkrabí Pražského v ty dědiny pohnaného jest uveden, a přes to poháněl práva nedokonav, že jest na zmatek pohnal, a jej proto KMst se pány v svú kázeň berú. Než proto Mandelík práva svého uvedeného jest neztratil, než aby je sobě předce dovedl k odhádání.

Et Wladislaus, dei gracia Bohemie rex ꝛc, per Albertum Ogijrz de Ocziedielicz et de Lobkowicz mandauit, vt sibi Johanni Mandelik jus deducatur ad taxam per vicenotarium, a to poněvadž dále svoleno králem JMstí a zemí, aby právo purkrabí vedeno nebylo k odhádání a k zvoduom, než toliko do práv, i z té příčiny aby jemu odhádáno bylo v té sumě sine tercia parte plus, poněvadž jest toliko dluh, a správa dědin nic.

Talmberg. 245. Všehrd, 8, 187, 196, 340. Brun. 231, 232, 233, 249. Nál. 221.

104. Johannes de Falknauru citat Venceslaum de Zwijkowcze. Ibi serenissimus princeps et dominus, dominus Wladislaus, Bohemie rex, cum dominis baronibus, — vbi Johannes actor inculpauit Venceslaum citatum dicens, quia fecit sibi damnum, tu kdež jest vyprosil na králi JMsti 9 k. a 40 gr. platu ročního nudi perpetui in Sibrzinie, a on Jan actor tomu jest odepřel dskami dvorskými, a potom na plném soudu dvorském pány proti královu právu vyprošenému dáno jest jemu Janovi odpírajícímu za právo obdržané, — inuenerunt pro jure: poněvadž jest on Jan actor panským nálezem proti té vejprose králové právo obdržel, a panský nález jest: kdož na králi JMsti co vyprosí a toho neobdrží, že odpírající muož jej ze škod pohnati, podle toho dávají jemu Janovi actori pro jure obtento. A. d. 1485 fer. VI quatuor temporum Quadragesime [25 Febr.].

Talmberg. 266. Brun. 244.

105. Johannes Wlassimsky de Tymberg citat Joannem de Rupow prothonotarium. Ibi a. d. MCCCCLXXXV fer. II post Dionisii [10 Oct.] RMsts cum dominis baronibus in pleno judicio mandauerunt presentem citationem zdvihnúti ex eo, quia Johannes de Rupow prothonotarius citatus non est jure terre kmetem pohnán. Relatio omnium beneficiariorum. Actum vt supra.

Talmberg. 263. Brun. 233.

106. Johannes Wlassimsky de Tymberg citat Samuhelem de Hradku. Ibi RMsts cum dominis baronibus inuenerunt pro jure: ex quo ipse Johannes Wlassimsky actor citat pro debito et damnis smísiv to vše spolu, ješto to jest proti právu, RMsts cum dominis baronibus ten puohon zdvihají. Actum a. d. 1485 fer. VI quatuor temporum Adventus [16 Dec.].

Talmberg. 263. Brun. 234.

107. Johannes Czycz de Nemyczewsy citat Procopium filium Cunssonis de Litowicz a. d. MCCCCLXXXVI fer. VI quatuor temporum Quadragesime [17 Febr.]. Ibi serenissimus princeps et dominus, dominus Wladislaus, Bohemie rex ɔc, — kdež prefatus Johannes Czycz actor viní ipsum Procopium citatum, že by držel dědiny jeho věnné zástavné v Sýrovicích, ad quas habet melius jus quam ipse Procopius post Ofkam de Petrowicz relictam olim Sigismundi de Wartmberg et ostendit tabulas, vbi eadem Ofka obligauit sibi Johanni Czycz easdem hereditates dotales, prout in eis plenius continetur; et prefatus Procopius odpíraje pravil, že ty dědiny v Sýrovicích ɔc koupil nadepsaný Kuneš pater eius s manželkú svú sobě a dědicuom svým od nadepsaného Sigmunda manžela Ofky nadepsané, a na to okázal dsky; a dále pravil on Číč, žeby ten trh jemu a jí ke škodě býti neměl, protože jest byla vězeň muže svého a na těch dědinách věno své měla; proti tomu on Prokop pohnaný mluvil pravě, že ona Ofka po smrti muže svého uvázala se ve všecky jiné dědiny dědičné i zápisné a v tyto dědiny věnné se neuvázala ani odporu neučinila proti tomu trhu, — inuenerunt: poněvadž ona Ofka jsúci vdovú tomu trhu jest neodpírala až i leta zemská prošla, juxta hoc RMsts cum dominis baronibus dederunt sibi Procopio pro jure obtento.

Talmberg. 267.

108. Johannes de Zasmuk citat Nicolaum Popel de Wescze. Ibi serenissimus princeps et dominus, dominus Wladislaus, Bohemie rex ɔc, cum dominis baronibus in pleno judicio auditis partibus, — vbi ipse Johannes Przebozsky inculpauit Nicolaum citatum dicens, quia olim Bohusse de Sswabinowa fecit ei damnum, tu kdež jest naň mocně přestal pod základem 400 k. gr., prout querela testatur, poněvadž on Přebozský základu jest neobdržel, ze

škod poháněl, a také král JMst z milosti své nápad po sirotcích ráčil jest jemu dáti za takové škody, a on to přijal, ita prout tabule testantur, — inuenerunt pro jure, že jest on Přebozský toho puohonu učiniti neměl, a že jest učinil na zmatek, ideo RMsts cum dominis baronibus jej Jana v svú kázeň berú. Actum a. d. 1486 quatuor temporum Quadragesime [15—18 Febr.].

Talmberg. 264. Brun. 248. 1.

109. Johannes Heralt de Kunstat citat Heimannum Krussina de Lichtmburk. Ibi serenissimus princeps et dominus, dominus Wladislaus, Bohemie rex ɔc, cum dominis baronibus in pleno judicio — vbi prefatus Joannes Heralt actor inculpauit Hermannum citatum dicens, quia sibi tenet hereditatem eius hereditariam in Colmberg ɔc, ad quam hereditatem dicit se jus habere post olim Erhartum de Kunstat patrem suum et Kerussy auam suam, et super hoc ostendit tabulas, vbi prefata Kerusse obligauit Erharto et Vlrico de Kunstat filiis suis; proti tomu Heyman citatus odpíraje pravil, že má starodávní držení, a na to okázal list smluvní, kdež někdy Smil z Leštnice, děd Heraltuo actoris zapsal se jest i s manželkú svú Keruší, i jich dědice i budúcí, aby nenaříkali nižádným právem po nadepsané Keruši zboží Kolmburského, a to pod pokutami v tom listu položenými, — inuenerunt pro jure: poněvadž on Hajman Krušina pohnaný okázal tak starodávní držení po svých předcích a z toho právem nikdy vyveden není, ješto v tom práva šla a leta zemská násobně prošla, i také nadepsaný list okázal on Hajman, kterýž jest starší nežli dsky jeho Heraltovi od Keruše, juxta hoc RMsts cum dominis baronibus in pleno judicio dederunt si[bi] Heimanno pro jure obtento. A. d. 1486 fer. VI quatuor temporum Pentecostes [19 Maji].

Talmberg. 267. Brun. 225.

110. Leta MCCCCLXXXVI k suchým dnuom letničním [17—20 Maji], kdež Jan Přebozský pohání Václava. Tu úředníci Pražští menší desk královstvi Českého na plném soudu slyševše strany a jich z obú stranú pře líčení a odpory, — jakož jest on Jan Přebozský puovod s Radišem spolupuovodem svým vinil jeho Václava pohnaného, žeby jemu pobral vosm koní vozníkuo a dva vozy, a čeleď zjímal, zranil, a zsekl některú, a že skrze to vzal škodu na ochromení koní a vozuov zlámání, jakož v žalobě plněji svědčí, a žeby na ně mocí svú sáhl neopověděv se jemu, ani králi JMsti, ani právu, a na to okázal obvedení komorníkem těch škod dskami zapsané; a proti tomu Václav pohnaný odpíraje pravil, že jest to učinil proto, že jsú jemu jeho Janova čeleď jezdili přes jeho a lidí jeho pole pšenicí osaté, a že jsú jim škodu těmi jízdami činili, a že jest z té příčiny ty pacholky Přebozského zjímal a zavázal je slibem, aby se jemu stavěli, a potom že by s nimi o ty všecky věci smlúvu a místo jměl, a žádaje aby při té smlúvě zuostaven byl; a na to také okázal svědomí dskami zemskými zapsané, žeby se ty škody tak na těch dědinách staly, — i nalezli za právo: poněvadž jest on Václav na ně na čeleď téhož Přebozského mocí sáhl v mírné zemi, ano práva jdú, jemu nežaloval, ani na krále JMst, ani na právo nevznesl, a škod svých neobvedl, jakož právo jest, vedle toho úředníci Pražští menší na plném soudu dali jsú jim puovodovi s jeho spolupuovodem za právo, a k čemuž se zná on Václav, to aby dal od dnešního dne ve dvú nedělích pořád zběhlých, a k čemuž se nezná, to aby spravil v kaple Všech svatých na hradě Pražském na zejtří sv. Markety [14 Jul.]. Dal památné; vyznání všech úředníkuov.

Vindob. N. 5106, 19. Talmberg. 239.

111. Johannes Czycz de Nemyczewsy citat Benessium de Weytmille. Ibi a. d. MCCCCLXXXVI quatuor temporum Jeronymi [c. 1 Oct.] domini barones et clientes in pleno judicio, že král JMst ráčil jest ukázati pánuom list, kterýž píše král Matiáš JMst král Uherský králi JMsti, že jesti Beneše z Weitmile zdržel pro dobré JMsti, ibi domini barones to váživše i odkládají té pře ad fer. VI quatuor temporum Aduentus [22 Dec.], a to první nestání jeho Benešovo KMst se pány a vladykami chtí v paměti jmíti.

Item a. d. MCCCCLXXXVI jakož jest on Beneš jsa pohnán od Jana Číče k svědčení puohonu nestál, poněvadž on Beneš není v zemi puohonem zastížen, a byl z země po královské potřebě a obecné, že to právo stané jemu Benešovi ke škodě býti nemá, než aby stál on Beneš quatuor temporum Quadragesime, a tu jemu aby odpovídal bez puohonu.

A. d. MCCCCLXXXVII fer. II post Viti [18 Jun.] domini barones in pleno judicio, poněvadž on Jan Číč stoje přede pány in pleno judicio pravil, že jich Beneše a Pavla pohnaných v té žalobě viniti nechce, protož páni a vladyky na plném soudu ten puohon zdvihají.

Talmberg. 265. Všehrd, 129. Nálezové, 158.

112. Johannes de Slawikowa citat Johannem Kostka de Postupicz. Ibi a. d. MCCCCLXXXVI sabbato ante Dionisii [7 Oct.] serenissimus princeps et dominus, dominus Wladislaus, dei gracia Bohemie rex ɔc, in pleno judicio, — jakož on Jan Slavikovec pohání sám, maje bratří nedílné, kteříž leta mají a jemu Janovi Slavikovcovi neporučili ani moci dali, by sám poháněti měl, poněvadž znova puohon o škody jest, — ideo RMsts cum dominis baronibus ten puohon zdvihají.

Talmberg. 246.

113. Jan Slavikovec z Slavíkova žádal na úřadu, aby jemu komorník vydán byl na ohledání škod, kteréž jsú se jemu staly a bratřím jeho na dědinách jich v Rovně od někdy Jana Kostky z Postupic; i dán jest jemu komorník Laurin, kterýž přišel po ohledání škody, kteréž pořád psány stojí. Najprvé, že rychtu svobodnú v Rovni zbořili a pustú učinili, v kteréžto rychtě byla pekárna s jistbou, ješto jsou v ní chleb pekli na prodaj; a při tom byla gleinice s jistbou, pivovár, marštale, stáje a stodola na desíti slúpích a chlévy se vší ohradú k té krčmě, to všecko jest zbořeno a zpustlé, krom jizba ta ještě stojí s krokvemi holejmi; a také něco dědin zkaženo hlínu kopání[m] a braní[m], a také jest vysazena nová krčma tu v Rovni od pana Kostky, na které sedí Beneš z rozkázání páně Kostkova Bohušovi, a to jest týž Beneš sám seznal, a tím se škoda Slavikovcuom děje. A při tom ohledání byli jsú tito dobří lidé: Hajman z Slepočic, Vaněk z Malejova, kněz Jakub farář odtud z Rovně, lidé knížecí Michek, Jakub Markrabě a Mikuláš Hyksa, lidé Markvartovi Špinovi, Michal z Prudic, a lidé Jeníkovi Jakeš Špriner, Jan Nešpor, lidé Zdeňkovi Dašického Matěj, Štěpán a páně Kostků krčmář Beneš nadepsaný, a lidé Slavikovcovi z Rovně Martin, syn kovářuov, Petr, Jiřík ɔc.

Item Slavikovec žaluje na Jana a Zdeňka z Postupic a z Brandejsa a z Rovně, že se uvázali mocí svú bez práva a drží dědinu jeho dědičnú v Rovně, rychtu, kterúž někdy Martin rychtář držel, i s příslušenstvím, k kterémužto dědictví má lepší právo nežli oni. Dokládá se desk zemských, jakož v nich plněji záleží, a na to žádá spravedlivého panského nálezu.

Vedle té pře, kdež Jan z Slavíkova pohání Jana a Zdeňka Kostky z Postupic a z Brandejsa a z Rovně, KMst se pány a vladykami na plném soudu slyševše jich dsky a z obú stranú pře líčení a odpory, nalezli za právo, a Jan z Švamberka mistr převořství po Čechách a na Strakonicích a Sigmund z Vartmberka a z Děčína z pánuov a Jaroš z Sovojovic z No-

vého Stranova z vladyk panský potaz vynesli: tak jakož jest Jan Slavikovec puovod okázal dskami, že Petra rychtáře někdy otec Slavikovcuov kúpil jest u Jana z Šternberka i jiné lidi s plným panstvím prvé nežli jsú dsky Jana a Zdeňka z Postupic strýcuov pohnaných, vedle toho páni a vladyky na plném soudu dali jsú jemu Janovi Slavikovcovi puovodovi vedle jeho desk za právo, a toho rychtáře aby jemu Slavikovcovi postúpil ab hodierna die infra duas septimanas bez dalšího prodlévání. Dedit memoriales; vyznání všech úředníkuov.

= V té při, kteráž jest mezi Janem Slavikovcem z jedné a mezi Janem Kostkú z strany druhé:

Václav řečený Šroter z Holic učiniv přísahu na kříži svědčil jest takto: Byl jsem šest let na rychtě v Rovni ve vsi, i přihodilo se, že lidé páně Jeníkovi z Měčkova a na Uherště nějaké překážky činili mně i lidem páně Kostkovým, kteříž jsú u mne v krčmě na pivě byli. Tehdy lidé páně Kostkovi nemohúce od nich toho trpěti i v[yš]edše ven i zbili se a zranili se. Tehdy pan Kostka kázal mne proto jíti, i vsadil mne i syny mé, a nechtěl nás vypustiti, až jsem jemu musil vosm kop dáti. A potom opět lidé páně Kostkovi učinili svádu s mými syny a zbili se spolu. Tehda opět kázal mne pan Kostka jíti a vsaditi do vězení, a já jsem se volal na pana Slavikovce pána mého. Nic mi to platno nebylo. Proto mne nechtěl vypustiti, až jsem jemu musil dáti kopu grošuo úroka a od věže XX gr., a potom mne nechtěl vypustiti, než abych se vyručil. I vyručil jsem se pod 100 k. gr., a on kázal mi se vyprodati v šesti nedělích, a já vyprodal jsem se, a musil jsem dáti jako za kus chleba, a lidé páně Kostkovi slíbili jsú za peníze, zač jsem prodal, i nedali mi ještě nic až do této chvíle, i nemám statku ani peněz.

Martin z Radostína učinil přísahu na kříži, svědčil jest takto: Byl jsem koupil rychtu v Rovně u pana Václava Slavikovce, a když jsem tu na té rychtě seděl, nemohl mi toho svoboditi, a také jsem jemu úrokuo neplatil, a potom když jsem počal vopravovati, i přišel ke mně rychtář páně Kostkû i řekl ke mně: Martine, zdá mi se, že ty tu daremně náklad činíš, neb neobdržíš i s svým pánem, panem Slavikovcem; neb jest to páně Kostkovo. A já jsem řekl, ale nebudu opravovati. A potom když jsú konšelé a sousedé měli soud u mne, i přivolali mne před se a řekli mi: pověz nám, koho ty za pána máš? A já jsem jim řekl: Milí páni, nevím kohož bych jiného jměl jmíti než pana Slavikovce, poněvadž jsem u něho koupil. A oni uručili mne hned pod 50 k. gr. č., abych se ve dvú nedělích stavěl na Litomyšli. A když jsem se stavěl, tehdy kázal mne pán vsaditi, a seděl sem několik dní. A potom opět musil jsem se vyručiti na postavení do dvú nedělí, a když jsem se po dvú nedělích stavěl a poctu jsem přinesl, tehdy nevsadil mne, než kázal mi slíbiti, abych se opět ve dvú nedělích stavěl, a já jsem slíbil, že se postavím. A v tom pán muoj k tomu se přičinil, že jsem se jemu víc nestavěl. A potom lidé páně Kostkovi vyhnali mne ven, a žena má ležela v šesti nedělích, tu také z jejího kouta jsou vytiskli a vyhnali, že musila s dítětem jíti ven k jinému súsedu k člověku páně Slavikovcovu, a by jí byl ten soused nepřijal do domu svého, byla by zimú umřela i s dítětem. A potom opět učinili na mě útok, a jsú mi stříleli na syna, chtíce jej zabiti. A on sotva že jest utekl do marštale a zavřel se tam, a oni vzavše pluh, i chtěli naň dvéře vyraziti. A já prosil jsem jich, aby toho neučinili, a synu jsem řekl, aby jim otevřel, a dal se jim, a on jest jim otevřel. Tehdy oni hned jali jsú jeho a vsadili do klády na dvoře u rychtáře páně Kostkova řečeného Pacák. A zima jest veliká byla, i seděl tu v té kládě přes noc, že jest mohl zimú umříti, a potom jsem jej vyručil. A tak vždycky mi překážky činili, až mne odtud sehnali, že jsem skrze to k veliké škodě přišel, a jsem lidský dlužník, ješto, by mi toho nečinili, byl bych mohl potřebu jmíti.

Jiřík krčmář z Rovně učinil přísahu na kříži, svědčil jest takto: Když Martin krčmář s krčmy sběhl v Rovni, tehdy jsem já šel ku panu Slavikovcovi a prosil jsem ho, aby mi

v té krčmě býti dopustil, a on dopustil. I šenkoval jsem tu čtyry neděle, i přišli ke mně konšelé a rychtář a šenkovati mi nedali pravíce, že by byl grunt páně Kostkuo. I kázali mi jíti ku panu Kostkovi, i šel jsem. A když jsem přišel, tehdy Vojtěch úředník páně Kostkű tázal se mne, od koho to povolení máš, že na té krčmě sedíš a šenkuješ? A já mu odpověděl, že mám povolení od pana Slavikovce, a on mi to také řekl: Bratře milý, totě darmo, by ty chtěl šenkovati na gruntu pána našeho, leč u něho najmeš. I najal jsem tu hned krčmu a smlúvu jsem s úředníkem učinil, abych pět kop dával do roka. I dal jsem za dvě letě panu Kostkovi 10 k. a nyní dávám panu Slavikovcovi groš od každého sudu. A tu jsú panu Slavikovcovi páně Kostkovi lidé škody veliké dělali, že jsú několik set vozuov hlíny z té rychty k svým potřebám vyvezli, rybník mu slovili, a chlév o třech krovích, kterýž vedle toho rybníka byl, ten jsú spálili. A také pan Kostka když jest byl rozkázal, aby žádný do krčmy s braní nechodil, i trefilo se, že Jakeš Hradecký přišel jest do krčmy maje sekerku za ňádry, a já jemu řekl: Milý súsede, však věz, že nemá žádný do krčmy s braní choditi, a ty jsi s sekerkú přišel. A on to přel, a já sem mu sáhl za ňádra a vytrhl jsem mu sekerku a položil jsem ji před konšely tu v krčmě na stuol. Tehdy pro tu věc obžaloval mne rychtář k purkrabí Kostkovému na Brandejs, i kázal mi rychtář na Brandejs. A když jsem tam přišel, kázal mne purkrabie do věže vsaditi, a vězel mě do čtvrtého dne, až jsem se mu musil vyručiti pod L k. do dvú neděli. I stavěl jsem se po dvú neděli s rukojmími svými, a jeho doma nebylo v ten den, kterýž mi uložil, abych se stavěl. A ten den chodil jsem třikráte nahoru, a nikdy nás vrátný pustiti nechtěl, až na zejtří ráno, když již purkrabie doma byl; i žádal jsem ho, aby mě i rukojmí mého propustil. A on rukojmí propustiti nechtěl a mně domuov kázal a řekl, že se mnú nemá nic činiti, než že rukojmí za mne má ɔc.

Mikuláš z Rovně učinil přísahu na kříži, svědčil jest takto: Pomním do tří pánuov, kteříž jsú Roveň drželi, a nikda nepomním, by se od koho panu Slavikovcovi nebo jeho lidem škoda stala, aniž mu kdo v jeho statek kdy sahal, až teď za pana Kostky, že jsú mu již třetího rychtáře vytiskli, a rybník mu spustili v ten den před sv. Havlem, a v pondělí po sv. Havle vylovili.

Petr z Rovně učiniv přísahu na kříži svědčil jest takto, a toto mu jest svědomo, že když jsú úředníci páně Kostkovi do Rovně přijeli k zahájenému súdu, i tu se Martina krčmáře tázali, koho za pána má, a on řekl, že pana Slavikovce. A oni jej uručili pod 50 k. do dvú neděli, a já s jinými slíbil jsem zaň; i postavil se jest ve dvú nedělích, a[by] nás jako dobrý člověk vyvadil. Také mi to svědomo jest, že kdy se člověk súdil s jednú vdovú, kteráž byla za panem Slavikovcem, o lúku, tehdy úředníci páně Kostkovi tchána mého, že jest při tom súdu seznal, čehož byl svědom, v těžkú vazbu jej vzali a pustiti ho nechtěli, než až se vyručiti musil pod L k. Týž mu se dálo jako Martinovi. Také jsem toho svědom, že jsú páně Kostkovi lidé rybník panu Slavikovcovi slovili sto kop plodu, a ostatek se zkazilo, a stáji o třech krovích, kteráž byla u rybníka, spálili.

Václav řečený Slúp z Slavětína učinil přísahu na kříži a svědčil jest takto: Když jsem jezdil s panem Slavikovcem do vsi do Rovně, i přijeli jsú k žádosti páně Slavikovcově a s námi pan Heřman, pan Jeník a pan Mikuláš od Týnce, tehdy byli jsú při tom, když pan Kostka sstupoval rychty panu Slavikovcovi i jiných lidí jeho vedle krále JMsti a pánuov rozsudku. Tehdy úředníci páně Kostkovi, že byl prvnější krčmář sběhl, osadili krčmu jiným člověkem páně. A pan Slavikovec toho člověka přijíti nechtěl a řka, proč jste mi mého člověka sehnali? A dále řekl pan Slavikovec, když toho člověka přijíti nechtěl, před těmi dobrými lidmi: Milí páni, již já se teď v své uvazuji. Ale úředníkuom páně Kostkovým řekl, proč jste mi rybník slovili po rozsudku krále jeho milosti a panském? A oni jsú řekli, že ne po soudu ale před soudem jsme jej slovili. Tehdy rychtář z Rovně i jiní lidé pověděli jsú

a vyznali, žeby ten rybník po soudu byl loven. Tehdy pan Slavikovec řekl jest rychtáři, proč jsi jej lovil? A on řekl: Neb jsú mi úředníci kázali. Kam jsi pak ryby děl? A rychtář řekl: Vezl jsem je na Litomyšl.

Zdeslav Jeník z Mečkova učinil přísahu a svědčil jest takto: Přijel ke mně pan Slavikovec proše mne, abych byl při tom, že jemu má pan Kostka rychty postúpiti. Tu Jan Čipla postupoval jemu s druhým úředníkem a v Rovni postúpil jemu rychty pusté, a chtěl jemu člověkem osaditi nějakým Hrochem. A pan Slavikovec jeho přijíti nechtěl, pravě, že jest jeho člověk prvé platný i dlužný, než aby jemu osadili člověkem rychtářem, kteréhož jsú sehnali. Potom se jest tázal pan Slavikovec Hynka rychtáře svého, kdo jest jeho rybníček slovil, a on jest ukázal na rychtáře páně Kostkova, že jest on jej slovil. A pan Slavikovec jemu řekl: Proč jsi muoj rybníček lovil, však jsem tobě nerozkázal? Kdož jej tobě kázal loviti? A on jest řekl: Mám rozkázání od pánuov svých, a pan Johannes Šrámek ten mi rozkázal loviti. A on se jeho otázal, kams pak ryby děl? A on jest řekl, že je na Litomyšl poslal. Tu se pan Slavikovec otázal po druhé, kdy jsou jej lovili, a oni řekli: v pondělí. A my jsme hned tu středu tam byli.

Mikuláš z Mezilesic učinil přísahu, svědčil jest takto: Přijel ke mně pan Slavikovec žádaje mne, abych s ním jel do Rovně, že jemu má pan Kostka rychty postúpiti. Tehdy úředníci páně Kostkovi chtě[li] jemu postúpiti rychty a člověkem některým osaditi, a on jeho přijíti nechtěl, než tak řekl: postupte mi s tím člověkem, kteréhož jste mi sehnali. I postúpili mu rychty neosazený. A při tom postupování tázal se Slavikovec člověka svého Hynka, kdo jest ten rybníček slovil? A on řekl: Rychtář páně Kostkuov. A on hned tu rychtáře otázal: Rychtáři proč si mi rybníček slovil? A on řekl: Učinil jsem to z rozkázání pána svého. A on řekl: Kdož jest kázal? A on rychtář řekl: Kázal mi jest pan Johannes Šrámek úředník z Litomyšle. A řekl: Kams pak ryby děl? A on řekl: Dovezl jsem je na Litomyšl. I tázal se Hynka, když jsú rybníček slovili, a on řekl: Tento pondělí. A to se dálo v středu po tom.

Heřman z Sulic a z Slepotic učinil přísahu i svědčil v tato slova: Stalo se, že přijel ke mně pan Slavikovec se panem Mikulášem Bořickem, abych s nimi jel do Rovně, a pravě, že pan Jan Kostka má jemu rychty postúpiti vedle panského nálezu. I jel jsem k jeho žádosti. A když jsem do Rovně přijel ku páně Slavikovcovu kováři, ano pan Jirák tam jest i pan Mikuláš i pan Slavikovec. Tu jsme šli všichni před rychtu páně Slavikovcovu, i stálo jest tu drahně lidí. Tu jest pan Slavikovec řekl svému rychtáři Hynkovi: Ano my rybníček spustili, dávnoli jsú jej spustili? I řekl Hynek: Není tomu týden, jakž jsou jej spustili a ryby preč vezli. I řekl pan Slavikovec páně Kostkovu rychtáři: Proč jste mi to učinili, kdo jest tobě kázal, že jste mi to učinili proti panském nálezu? I řekl rychtář páně Kostkú: Jáť jsem učinil panské kázání. I řekl jemu Slavikovec: Který jest pán tobě to rozkázal? A rychtář řekl, že mi jest to rozkázal pan Jan Šrámek, úředník páně Kostkú. A pan Slavikovec řekl: Vždy jest mi se stalo to proti právu; a pak což mi postúpite, to přijmu. To jest mluvil Slavikovec k úředníkuom páně Kostkovým k Čiplovi a k Tobiášovi: Postupte mi vedle nálezu panského, a jáť přijmu. A úředníci řekli: My chcem postúpiti, co jest nám pán náš rozkázal, a tomu dosti učiniti. A pan Slavikovec jest řekl: Postuptež mi rychty osedlé, ale ne pústky. A úředníci řekli jsú: Teď člověka máme a tobě jeho chceme s rychtú postúpiti; neb jest nám pán kázal, abychme jej z člověčenství propustili. A pan Slavikovec jest zase řekl proti tomu: Jest to člověk platný, že já jeho přijíti nechci, než osaďte mi člověkem mým, kteréhož jste šacovali a z té rychty sehnali. A úředníci jsú řekli, že my jeho nemáme, i postoupili jsou jemu rychty neosazené.

Talmberg. 246.

114. Jan z Slavíkova žaluje na Bohuši a na Jana bratří z Postupic a z Rovně, že někdy Jan Kostka z Postupic otec jich nedílný udělal jemu škodu a kvalt mocí svú bez práva na dědině jeho v Rovni, na rychtě, tu kdež jemu jeho člověka šacoval a sehnal, póžitky a úroky jeho vybíral a bral, a po rozsudku po nálezu panském příkop jemu spustil a slovil, a ryby na Litomyšl odvezl, a na též rychtě člověka jeho lidé téhož Jana Kostky jemu ssekali, a to také po rozsudku a po nálezu panském. A ta škoda na rozličných nákladích, užitkuov vybírání, příkopů spuštění, platuo scházení, a na rozličných útratách a na hotových penězích za 267 hřiven stříbra. Po té škodě puovod sám, a nález panský a svědomí; a na to žádá spravedlivého panského nálezu.

Talmberg. 249.

115. Johannes Hlawacz de Trzijbrzijch citat Sigismundum Mleczko de Sebuzina. Poněvadž jest on Aleš prvé ty dědiny dluhem věnným zavázal, nežli jemu Hlaváčovi ve dsky vložil, že JMst prvnějšímu zápisu věnnému moc dává; než věděl-li by on Hlaváč statek téhož Alše, ješto u věné zapsán nebyl, chceli k tomu hleděti, že se mu právo nezavírá: A tu také on Hlaváč k tomu se opověděl, poněvadž svrchkové ze jmena nejsú jí Kateřině zapsány, zdá mu se k ním právo míti, též také i ku penězuom, kteréž jest on Sigmund pobral, inuenerunt: poněvadž jest on Hlaváč komorníkem v ty dědiny se nemohl uvázati pro zápis prvnější věnný, a král JMst ráčil jest prvé rozsudek v komoře udělati, aby mohl k jinému statku Alšovu hleděti, ješto by v věně zapsán nebyl, a poněvadž také jí Kateřině svrchkové zejmena dskami nesvědčí, že jest jich také dále zapisovati nemohla; i z té příčiny RMsts cum dominis baronibus dederunt sibi Hlavaczoni pro jure, což se těch svrchkuo a nábytkuov dotýče, a on Hlaváč aby okázal a provedl zejmena, co jest těch svrchkuov a nábytkuov bylo, a to před úředníky Pražskými na jich schválení. A také jakož jest Sigmund seznal, že jest díl peněz za apateku po smrti ženy své vzal, to také aby jemu Hlaváčovi dal. Actum a. d. MCCCCLXXXVII fer. VI quatuor temporum Quadragesime [9 Mart.].

Talmberg. 267. Brun. 242.

116. Johannes Sspan de Barssteiu citat Johannem de Wolynie. Ibi serenissimus princeps et dominus, dominus Wladislaus, Bohemie rex ɔc, jakož jest on Špán pohnal Matiáše z jistiny i ze škod to smísiv obé spolu, že jest toho učiniti neměl, než najprvé měl pohnati z jistiny, a obdrže jistinu potom ze škod, i protož z té příčiny páni a vladyky ten puohon zdvihají. Actum a. MCCCCLXXXVII° fer. VI post Longini [16 Mart.].

Talmberg. 264. Brun. 234.

117. Johannes Heralt de Kuustat citat Dorotheam Miloticzku de Lanthsstayn. Ibi a. d. MCCCCLXXXVII fer. IIII in die Benedicti [21 Mart.] serenissimus princeps et dominus, dominus Wladislaus, Bohemie rex ɔc, cum dominis baronibus in pleno judicio, — vbi ipse Johannes Heralt inculpauit ipsam Dorotheam Miloticzku dicens, quia ei k vuoli před králem JMstí s přátely svými stávati sobě k škodě musil, tak jakož žaloba svědčí; a ona Dorota odpírajíc pravila, že jemu těmi škodami povinna není, při tom tahnúci se na rozsudek KMsti registry zapsaný a na pamět; pak ačkoli ten rozsudek není v registrách zapsán, proto král JMst se pány, radú svú, kteří jsú při tom súdu byli, ráčili se dostatečně pamatovati, že on Jan Heralt i také ona Dorota přistúpili jsú před JMst s potřebami svými k soudu spravedlivému; ale jeho milost slyše jich pře se pány radami svými neráčil jest toho rozděliti súdem, než prostředkem spravedlivým ráčil jest výpověď učiniti k dostatečné ohradě jich cti obojích — inuenerunt pro jure: poněvadž ta pře, kteráž jest mezi nimi byla, nevzala jest konce rozsud-

kem, ale toliko prostředkem spravedlivým, aby oni obojí podle toho se zachovali, a strany oboje z té příčiny aby se o ty škody více nepoháněli.

Talmberg. 264. Brun. 241.

118. Kdež Jan Svojšický [1]) pohání s svými spolupuovody Slavatu z Chlumu k suchým dnuom letničním leta božího MCCCCLXXXVII [6—9 Jun.]. Tu úředníci Pražští menší na plném soudu slyševše strany a jich z obú stranú pře líčení a odpovědi, — kdež on Jan Svojšický puovod vinil jej Slavatu pohnaného pravě, že mu učinil škodu mocí svú bez práva, tu kdež někdy jeho předkové i on udělal strúhu, jakož žaloba plnéji svědčí; a na ohledání těch škod vedl komorníka, tak jakož dsky památné svědčí; a on Slavata proti tomu odpíraje pravil, že tu strúhu a vedení vody túž struhú drží on a předci jeho od šedesáti let bez překážky, že ho ani předkuov jeho žádný z toho nenaříkal, ani právem vyvedl; proti tomu on Svojšický mluvil pravě, že jest tomu odpíráno a bráněno, skopáváním té strouhy, a otázán jest od úředníkuov, máli to čím provesti, že jest bráněno, i táhl se na vyznání komorničí, kdežto vyznává komorník a lidé před komorníkem, že mu se škoda děje i lidem jeho, ale nevyznávají by tomu kdy odpíráno a bráněno bylo; a také okázal list smluvní mezi ním Slavatú a mezi Alšem z Lipovce o vodu u rybníka pod Bukovinú, jakož týž list smluvní plněji svědčí; a jsa týž Svojšický tázán úředníky, přisluší́li jemu ta smlúva po Alšovi, a on pověděl, že nepřisluší, — i nalezli: poněvadž on Slavata tu strúhu a vedení vody tou struhou vydržal jest pokojná leta bez naříkání, a on Svojšický toho dostatečně neprovedl, by kdy naříkáno a bráněno bylo, protož jemu Slavatovi dali jsú za právo proti němu Janovi Svojšickému a jeho spolupuovoduom.

Talmberg. 239. Vindob. N. 5106, 19. — [1]) Talmb.: Swojčický.

119. Johannes Radkowecz de Mirowicz citat magistrum ciuium, communitatem Pijska. Ibi a. d. MCCCCLXXXVII fer. II post Primi [11 Jun.] serenissimus princeps et dominus, dominus Wladislaus, Bohemie rex ꝛc, — vbi ipse Johannes actor inculpauit ipsos citatos dicens, že jsú jemu zbořili srub na dědině jeho zápisné v Maleticích vytáhše naň mocí, ita prout...; et ipsi citati contra hoc defendentes dixerunt, že jsú nic neučinili, což by učiniti neměli, z čehož je viní, a což jsú učinili, [učinili] z obdarování výsad svých slavné paměti císaře Karla a potvrzení také krále Václava slavné paměti, kterééžto obdarování okázali jsú před JKMstí a pány, kteréž svědčí takto: Volumus, vt infra predicti miliaris spacium a dicta ciuitate Pijsek computando, vt iam declaratum est, nulla castra, munitiones seu fortalicia de nouo per quemcumque construi debeant seu edificari; et si qua incepta essent, diruantur, nisi talia essent facta vel incepta, aut in futurum fuerint de nostra ac heredum et successorum nostrorum regum Bohemiae licentia speciali ꝛc; tu také oznamujíc, že nic jiného neučinili, než že to podsebití a rozvod, kteréž sobě k brani dělal, na srubu jemu smetali jsú, držíce se obdarování svrchupsaného, — inuenerunt pro jure: poněvadž jest on Jan puovod stavěl na dědinách zápisných a ne dědičných, nemaje povolení královského, že se jemu žádná moc od nich nestala, a z té příčiny RMsts cum dominis baronibus in pleno judicio dederunt ipsis citatis pro jure. A jakož je on puovod viní v své žalobě, že by jemu škody při tom učinili, ty aby spravili vedle práva in castro Pragensi in capella Omnium sanctorum in crastino Jeronymi. Actum vt supra.

Talmberg. 264. Brun. 238.

120. Johannes Hlawacz de Trzijbrzych citat Zdenkonem de Pithkowicz. Ibi a. d. MCCCCLXXXVII sabbato in crastino Margarethæ [14 Jul.] Zdenko de Pitkowicz citatus stans

in capella Omnium sanctorum non statuit oczistnikones nec nominauit, ideo sibi Johanni actori cum suo coactore datum est pro jure obtento.

Talmberg. 265.

121. Johannes Cumpan de Noua Plzna citat Andream Oremus de Praga. Ibi a. d. MCCCCLXXXVII fer. III post Remigii [8 Oct.] beneficiarii Pragenses minores in pleno judicio auditis partibus ꝛc — vbi ipse Johannes Cumpan inculpauit Andream Oremus citatum pro damnis listovních, kterýžto list má na téhož Ondřeje citatum na jistú sumu peněz, ita prout querela testatur, v kterémžto listu táž suma i s škodami jměla plněna býti, — inuenerunt: poněvadž se škod dotýče listovních, že úředníkuom té pře súditi nepřisluší, i protož úředníci ten puohon zdvihají.

Talmberg. 265. Brun. 241. Jura et const. r. B. 179.

122. Johannes Wlassimsky de Tymburg citat Samuhelem de Hradku. Ibi a. d. MCCCCLXXXVII fer. VI quatuor temporum Aduentus [21 Dec.] serenissimus princeps et dominus, dominus Wladislaus, Bohemie rex ꝛc, cum dominis baronibus in pleno judicio ꝛc — vbi ipse actor inculpauit Samuhelem citatum dicens, že jest byl dlužen Voldřichovi z Rohatic 300 k. gr. za dědiny v Chlumci, ita prout querela testatur; proti tomu Cztiborius Rozwoda de Stakor comissarius Samuhelis citati respondens dixit, že jest ten zápis promlčený, kdež Samuhel z Hrádku prodav Chlumec učinil v tom zápisu duominku o tři sta kop gr., kteréž měly ležeti u desk ve správě, než sto kop gr. on Voldřich k sobě z té sumy jest přijal, a také on Rozvoda okázal zápis, kdež Voldřich z Rohatic těch 2 set kop gr. zapsal Stephano Wambersky, a že by tudy..., on Vlašimský odpíraje mluvil, že těch 300 k. gr. měli ve správě položeny býti a zuostati, a také že jest jeho zápis prvnější v moci zuostal, poněvadž propuštěn není, — inuenerunt pro jure: poněvadž on Voldřich zápis udělav prvnější jemu Vlašimskému a toho zápisu jest nepropustil, že jest toho dále Vamberskému zapisovati moci neměl, a poněvadž on Voldřich, po kterémž se Vlašimský táhne, zapisuje Vamberskémn toliko o 200 k. gr. zmínku činí vedle toho KMst cum dominis baronibus in pleno judicio k těm dvěma stóm dali jsú jemu Janovi actori za právo. .

Talmberg. 267.

123. Jan z Janovic pohánie 1488. Nalezli za právo: ktož by koli u čiehož koli člověka čeledína svého anebo člověka nalezl, má žádati člověka toho, aby se jím ujistil, a potom má pána jeho žádati, aby mu jej vydal.

Jura et const. r. B. 150.

124. Jaross de Niessova citat Leonardum ꝛc de Hradku. Ibi a. d. MCCCCLXXXVIII fer. IIII quatuor temporum Quadragesime [27 Febr. 1 Mart.] beneficiarii Pragenses minores in pleno judicio auditis partibus ꝛc — vbi ipse Jarossius actor cum suo coactore inculpauit Leonardum dicens, quia fecit ei damnum, tu kdež člověka jeho dědičného Velka vzal, nemaje k němu práva, ita prout querela testatur; proti tomu ipse Leonardus citatus odpíraje pravil, že jest jeho z jiné příčiny nevzal, než pro zadržalé úroky k kostelu v Epeřicích jakožto pán podací; i jsúce úředníky otázáni oni puovodové, na kterých gruntích ten člověk vzat jest, i pověděli jsú, že jest vzat ve vsi Stříbrských, neb jest otec jich jemu dal vuoli, aby se živil, kdež muože, — inuenerunt: poněvadž jsú se oni Něšovkové k tomu sami seznali, že jest s jich otce vuolí na jiných gruntích byl, a odtud jest vzat, a tudy se žaloba s puohonem vedle jistých

seznání nesrovnává, i z té příčiny úředníci na plném soudu ten puohon zdvihají, a zdáli se jim Něšovkuom k tomu člověku právo jmíti, to se jim nezavírá.

Talmberg. 266. Brun. 246.

125. Johannes Kapaun de Swoykowa citat Petrum Makusska de Nemyeziewsy. Ibi a. d. MCCCCLXXXVIII fer. IIII quatuor temporum Pentecostes [28 Maji] beneficiarii Pragenses minores in pleno judicio auditis partibus, — vbi Johannes Kapaun inculpauit Petrum dicens, quia fecit ei dampnum, tu kdež jemu 4 k. gr. k úřadu jeho, aby jemu práva dopomohl na Zdeňka, i nevydal komorníka, ita prout querela testatur; proti tomu on Petr pohnaný odpíraje pravil a znal se k nadepsaným 4 k., než že král JMst ráčil jest toho práva vedení staviti a na přátely je podati, na Jana de Rupowa a na Venceslaum de Swarowa, jakož je pak i smluvili, ita prout tabule testantur, a v té smlúvě nic není dotčeno o těch 4 k. gr., aby jemu Kapounovi byly počteny, — inuenerunt pro jure: poněvadž on Kapoun ty peníze dal a práva nevedl, aby jemu ty 4 k. gr. dal ab hodierna die ʖc, a k čemu se on Petrus citatus zná, to aby dal také jemu actori infra duas septimanas, a k čemu se nezná, aby spravil in capella Omnium sanctorum in castro Pragensi. A jakož jest Přibík coactor ad judicium non adstitit, ideo ipse Petrus citatus a dicto Przibikone coactore absoluitur a citatione.

Ibi a. d. MCCCCLXXXVIII fer. II in crastino Margarethe [14 Jul.] ibi Petrus citatus před kaplú očistníkuov neopověděl a nejmenoval, ani zapsati dal, a vstúpil jest do kaply, ideo sibi actori contra ipsum citatum datum est pro jure.

Talmberg. 266. Brun. 230, 233, 240.

126. L. b. MCCCCLXXXVIII na zajtří sv. Jeronyma [1 Oct.], kdež Jan z Pintic pohání kněze opata Teplského. Tu l. b. MCCCCLXXXVIIII v středu o suchých dnech adventních úředníci Pražští menší na plném soudu slyševše žalobu puovoda a odpověď pohnaného, — kdež on Jan puovod s svým spolupuovodem vinil jeho kněze Sigmunda opata pohnaného pravě, že mu učinil škodu, tu kdež jest přijal k sobě čeledína jeho Lekerhauza a jej na svém zboží v Landeku u rychtáře svého choval, a tu jej zastihl, tak jakož žaloba plněji svědčí; proti tomu on kněz Sigmund pohnaný skrze Ondřeje Hozlara poručníka svého odpíraje pravil, že jest o tom nic nevěděl, a že jest na něm nežádal, aby jemu jeho vydal, než teprv když jest ten pacholek z Landeku ušel, jakož jest pak kněz opat pánu jeho odepsal, jestli že jej kde na jeho zboží najde, aby jej vzal, že on proti svolení zemskému býti nechce; a na to obojí vedli svědomí, — nalezli: poněvadž on Pintic zastihl čeledína svého u rychtáře v Landeku a týž čeledín nebyl gleitován před právem než toliko před mocí, a on Pintic nežádal na rychtáři, aby se jim ujistil vedle práva, až by to na kněze opata vznesl, než teprv to na kněze opata vznesl, když jest týž čeledín od rychtáře odešel, že jest se on Pintic sám tím obmeškal; i z té příčiny on kněz opat jemu a jeho spolupuovodu těmi škodami povinen není. Dal památné.

Talmberg. 238. Vindob. N. 5106, 19.

127. Johannes Ssumburgk de Ssumburga citat Ottikonem de Studeniewsy. Ibi a. d. MCCCCLXXXVIII fer. V in die Dionisii [9 Oct.] serenissimus princeps et dominus, dominus Vladislaus, Bohemie rex, — vbi ipse actor inculpauit Ottikonem citatum dicens, quia olim Henricus Sypawy, pater eius fecit ei damnum Wilhelmo de Ssumburg patri eius, tu kdež jsa v službě u nadepsaného Vilhelma na zámku Hofvérdě, že toho zámku knížeti Míšenskému jest postúpil a peníze zaň vzal, a potom druhý zámek zlezl, ita prout querela testatur; proti tomu Otík odpíraje pravil, že jesti za řáduov a práv Otík z toho viněn nebyl, a na to

ukázal list smluvní, kdež on Jindřich otec jeho s Vilímem z Šumburka o to o všecko smlúvu má, — inuenerunt pro jure: poněvadž on Jindřich otec Otíkuo s Vilémem z Šumburka smlúvu a konec o to má, a také list smluvní ukázán, kdežto se ctí a věrou zavazují tu smlúvu zdržeti, protož z té příčiny on Otík actor těmi škodami vinen není. A jakož také on Otík mluvil, žeby na zmatek pohnán byl, poněvadž jest on Jan puovod té smlouvy sám nedělal a žádal, aby jemu jí ukázal, i neukázal, i protož ten puohon není na zmatek.

Talmberg. 268. Jura et const. r. B. 40.

128. Johannes Przebozsky de Zasmuk citat Venceslaum Kladiwo z Ejstebna. Ibi a. d. MCCCCXCI sabbato quatuor temporum Quadragesime [26 Febr.] domini barones in pleno judico rozkázati ráčili: poněvadž on Přebozský prius citat ipsum Venceslaum do královy komory, a ta pře před JMstí o to konce nevzala, a on Jan Přebozský přes to pohnal jest k zemskému soudu o túž při, i z té příčiny domini barones et clientes in pleno judicio ten puohon zdvihají, et prefate partes vezmúce vejpisy z desk aby stály před hajtmany v královské komoře.

Talmberg. 266. Brun. 235.

129. Kdež Jan Lajdich z Čečelic pohání Petra Wighorta 1492. Z škod kto chce pohnati, kteréž se jemu na gruntech dějí, má to prvé vznesti na toho, ktož mu škodu dělá, a sousedy obvesti nebo komorníkem.

Brun. 241.

130. A. d. MCCCCLXXXXII ad quatuor tempora Quadragesimae [14—17 Mart.]. Johannes Wambersky de Rohaticz citat Girzikonem et Paulum fratres de Hradku et de Waleczow et quicquid habent pro debito 509 sex. minus duobus gr. Jakož Samuel z Hrádku otec jich dlužen zuostal Janovi Němčickému pět set a devět kop bez dvú gr. vedle smlúvy učiněné Zdeňkem Kostkú z Postupic oc a úředníky menšími desk zemských, kterážto smlúva ve dsky zemské jest vložena, i nezaplatil jest témuž Němčicovi, a týž Jan Němčic tu sumu 509 k. bez dvú gr. zapsal jest Kateřině sestře své, a táž Kateřina umřela jest žádnému nezavázavši, i statek její připadl jest na krále JMst, a Štěpán otec téhož Jana póvoda nedielný vyprosil jest právo též Kateřiny na JMKské sobě a dědicuom svým, kteréžto právo královské dovedl jest, a strana tomu neodepřela jest, a týž Štěpán poslal jest k Jiříkovi pohnanému, aby tu sumu nadepsanú zaplatil, kterážto suma měla jest dána býti Kateřině: i neměl se jest k tomu; a že on Štěpán všecko chce učiniti, což on Němčic aneb Kateřina učiniti sú měli vedle té smluvy. Dokládá se desk zemských a svědomie, et super hoc petit justam dominorum inventionem.

Ibi a. d. MCCCCLXXXXIII fer. IIII in die Dionisii [11 Oct.] domini barones et clientes in pleno judicio mandauerunt: poněvadž právo o tu při, což se výsluhy dotýče na vrch dovedeno není, protož aby strany stály před sudím a před súdcemi dvorskými sabbato quatuor temporum Aduentus proxime venturis, a tu aby o tu při před súdem dvorským konec vzaly.

Tab. cur. reg. XXI, 323.

131. Johannes Lukaweczsky de Lukawcze citat Victorinum principem et Boczkonem. A. d. MCCCCXCII fer. VI quatuor temporum Pentecostes [15 Jun.] domini barones in pleno judicio kázali jsú zavolati Bočka z Kumstatu citatum. Ibi Zdenko Mtěhavský ohlásil se pravě, že jest poručníkem kněze Albrechtovým dskami zapsaný; proti tomu Stephanus Wrchota commissarius Johannis Lukaweczky actoris odpíraje pravil, že poručník poručníka učiniti

nemuož, žádaje na pánich JMstech za opatření vedle práva. Ibi domini barones in pleno judicio nahledše v tu milost, kterúž jest JMKská se pány jemu Bočkovi dáti ráčil pro jeho nedostatek, podle kteréhožto obdarování on Boček učinil jest poručníky kníže Albrechta a kníže Jiříka, strýce své, a to zřízení jeho Bočkovo na kněze Albrechta a na kněze Jiříka toliko ukazuje a na jiného žádného, — inuenerunt pro jure: poněvadž on kněz Albrecht a kněz Jiřík, poručníci téhož Bočka, jsúce po třikrát vedle práva voláni nestáli jsú, i z té příčiny dederunt sibi Johanni Lukaweczky pro jure; neb poručník poručníka činiti nemuož podle práva. Actum vt supra.

Talmberg. 268. Všehrd, 57, 243. Brun. 236.

132. Johannes et Bohuslaus fratres Muchowe de Bukowa citant Borziwogium de Donin. Ibi a. d. MCCCCXCIIII fer. IIII quatuor temporum Pentecostes [21 Maji], — vbi Johannes et Bohuslaus fratres Muchowe citant Borziwogium de Donin viníce jej, že jim drží člověka jmenem Jíru z Krasovce proti svolení zemskému, ita prout querela testatur; proti tomu ipse Borziwogius odpíraje žádal toho, aby to provedli, kdy a koho jsú k němu posílali po svolení zemském, — ibi beneficiarii minores inuenerunt: poněvadž se oni Muchové vedle práva nezachovali a po svolení zemském k němu o toho člověka neposlali, aby jim jeho vydal, než toliko list okázali, kterýž jest před svolením dán, jakož datum ukazuje, i z té příčiny beneficiarii Pragenses ten puohon zdvihají. Actum vt supra.

Talmberg. 268. Brun. 218.

133. Leta MCCCCXCIIII k suchým dnuom letničním [21—24 Maji], kdež Jan Čéček pohání Duchka. V té při, kdež Jan Čéček z Pakoměřic s svým spolupuovodem pohání Duchka z Cítova vině jej, že drží čeledína jeho jmenem Esteru a jemu jeho vydati nechce podle svolení zemského, tak jakož žaloba plněji svědčí; a na to okázal svědomí, že jest u něho byla několik let; proti tomu on Duchek pohnaný odpíraje pravil jest, že jemu též Hestery vydati není povinen z té příčiny, že by Jetřich úředník Čéčkuov toho času, když jest Čéčka doma nebylo, že jest túž Hesteru sehnal a za čeledína jí jmíti nechtěl, a na to okázal svědky čtyři, kteříž vyznávají, že jest ji týž Jetřich sehnal se dvora, a ona že jest po vsi chodila, a že jí žádný přijíti nechtěl, a že on Duchek nad ní se jest slitoval a jí že jest přijal, tu úředníci Pražští menší na plném soudu slyševše strany a jich z obú stranú odpovědi a pře líčení i svědomí nalezli jsú: poněvadž jest Jetřich úředník Čéčkuo túž Hesteru ze dvora vyhnal, a jí za čeledína jmíti nechtěl, a Duchek pohnaný to jest dostatečně provedl, i z té příčiny on Duchek pohnaný jemu puovodovi s jeho spolupuovodem těmi škodami povinovat není, a táž Hestera že jest také jeho Čéčka svobodna, a když by u Duchka doslúžila, že muož býti u koho chce. Dal památné.

Talmberg. 231. Vindob. N. 5106, 13. Jura et const. r. B. 218. Brun. 218.

134. Kdež Jan Hlavsa z Prahy Albrechta Rendle z Oušavy pohání l. b. 1496 nebo 1497. List zatykací na zmatek vezme, ktož jej vezme na toho, ježto na dědinách svobodných neb zápisných má.

Všehrd, 9. Brun. 226. Nálezové, 222.

135. Jan a Hynek bratří Kordulové pohánějí Jana z Sekyřic. In causa, — vbi Johannes et Hynko fratres Kordulové inculpant Johannem de Sekyrzicz et Girzikonem de Slaupna dicentes, že by se jim v statek jich uvázali po otci jich i v sirotky mladší bratří jich; proti tomu ipsi Johannes et Girziko respondentes dixerunt, že jsú v tu věc nevešli žádnú mocí, nežli

skrze poručenství otce jich, ibi domini barones et clientes in pleno judicio takto o tom rozkázati ráčí: poněvadž oni Johannes a Hynko praví, že by se jim tím otcovským rozdílem na jejich dílech ukrátilo, aby oni jakožto bratří starši dělili všecken statek dědičný i zápisný, i všecky svrchky i hotové peníze, a jsúli kteří otcovští dluhové, ty aby taky položili, a ač jsú se sami več také zdlužili, to zvláště aby položili. A páni ty věci všecky slyšíce, královský mocný list, otcovo zřízení i díly znovu položené, ty všecky věci slyšíce spravedlivý nález udělati ráčí, při čem se mají Johannes a Hynko i poručníci zachovati, a do té chvíle všecky užitky peněžité, obilné i jiné aby Johannes a Hynko bez poručníkuov a poručníci také bez nich neutráceli, než společně aby to opatrovali. A také zámkem aby společně vládli, a ze spolka z těch duochoduov aby zámek, i sami se do toho času aby chovali útratú slušnú; a penězi, kteří jsú jim Johanni et Hinkoni od pručníkuov puojčeni, ti aby také do času toho tak stáli. A co se pak paní Alžběty vxori[s] dicti Kordule dotýče, také aby tu na ten čas přede pány stála, a tu také má se jí od Johanne a Hinkone i od poručníkuov spravedlivé státi, a odtud aby hýbána nebyla, ale aby tu podle dítek svých poctivě do toho času chována byla i dítky spravovala.

= Jan a Hynek bratří Kordulové z Sloupna z jedné a Purkhardt a Jindřich bratří z Sloupna strany druhé přiznali se před úředníky Pražskými, že dědinami a zbožím jich, které jsú po otci svém až dosavád spolu měli, takový jsú učinili rozdíl, tak že Jan a Hynek za díl svuoj otcovský, bratrský a dědičný mají jmíti dědiny a zboží dole psané, Vřeštov hrad, dvuor poplužní s poplužím, městečko, krčmy, domy, dvory kmetcí s platem, Vilantice, Žiželeves, Rožnov, Dubeneč, Miřejov, Sedlce, Manovice, Dúbravu, Chlumek, Hořice, Bubovunku, Zálezlu, Jerče, Bohánku, vesnice, dvory kmetcí s platem, což tu otec jich a oni po otci spolu měli a drželi, s dědinami vornými i nevornými, lukami, lesy, potoky, rybníky, s pustinami, s pastvištěmi, s mlýnem i se vší zvolí, což k tomu přisluší, s plným panstvím, s polovicí svrchkuo a nábytkuo všech, to vše, což jsú po otci jich spolu měli a drželi, v týchž mezech a hranicech, jakož v nich to dědictví záleží. A Purkhardt a Jindřich bratří také za díl svuoj otcovský bratrský a dědičný míti mají dědictví a zboží dole psané: Kozojedy, dvuor poplužní s poplužím, dvory kmetcí s platem, Volanice, Robúsy, Třtěnice, Vršce, vesnice, dvory kmetcí s platem, což jsú tu měli a drželi, s dědinami, lukami, lesy, pastvištěmi, rybníky, potoky i se vší zvolí, což k tomu přisluší, s plným panstvím, s polovicí svrchkuov a nábytkuov všech, to vše, což jsú tu spolu měli a drželi po otci jich, a k tomu pět set kop gr. míš. peněz hotových. Než toto jest znamenitě vyminěno, jestli žeby svrchupsaní bratří ještě jakú spravedlnost po otci jich měli, ješto by na ní nyní pozapomenuli, buď peněz na dluzích neb cožkoli jiného kde koli se doptali, že toho všeho každá strana má jmíti polovici. Pakli by také kde jaký závazek otcovský na kterém koli dílu [byl], buď věno neb jaký jiný dluh, to také mají obě strany ze spolka nésti a trpěti. A tento díl Purkharta [a] Jindřicha bratří ze Sloupna mladších let spravedlivých nemajících pány JMstmi z plného soudu Jan Oděrad z Sekeřic a Jiřík z Sloupna a z Heřmanic poručníci jich otcovští kšaftem od Věna Kordule otce týchž bratří na list mocný krále JMsti daný a ve dsky zemské vložený učinění, [a] paní Alžběta, máte týchž sirotkuov, k ruce týchž sirotkuov Purkharta a Jindřicha na místě jich jsú přijali, a statek týchž sirotkuov Purkharta a Jindřicha Jan a Hynk bratří starší držeti mají a jej spravovati, užitky a duochody na témž zboží a statku k ruce sirotčí a užitku jich obracujíc. A Jan Oděrad z Sekeřic a Jiřík z Sloupna a z Heřmanic, poručníci otcovští týchž sirotkuov, toho poručenství s radú a povolením pánuov JMstí na plném soudu se zbavují a odříkají, kteréžto zbavení a oderčení téhož poručenství jim dědičnom i dědinám jich má beze vší škody od týchž sirotkuov i jich dědicuov býti věčně a bez všelikého nároku a nesnází. A v to poručenství týchž sirotkuov svrchupsaný Jan a Hynek bratří starší s povolením

pánuov a vladyk z plného soudu mají vstúpiti a ty sirotky se vším zbožím a dědinami jich spravovati bez umenšení téhož zboží a dědin, svrchkuov i peněz hotových; a za to jsú slíbili oni Jan a Hynek bratří spolu. Pakli by umenšili co zboží a dědin, svrchkuov neb peněz hotových svrchupsaným sirotkuom bratřím svým mladším, tehdy též sirotci přijdúce k letuom spravedlivým s jedním komorníkem pražským budú se moci uvázati v dědictví jich, v Vřešťov a v jiné dědictví jich všecko svrchupsané, kteréž se jim na díle dostalo, tak jakž dsky téhož dílu plněji svědčí, a to budú moci držeti a jeho užívati tak dlúho, dokudž by se jim dosti nestalo za to, což by týmž sirotkuom na dědictví a zboží jich, svrchcích neb penězích, bylo umenšeno se všemi náklady. A také svrchupsaní bratří Jan a Hynek, bratřím mladším, když k letuom přijdou, zboží jich, dědin a statků, tak jak se jim na dílu dostalo, postúpiti mají beze vší odpornosti, a jim počet spravedlivý z užívání a držení statků týchž sirotkuov učiniti, a téhož statku, dědin a zbožího sirotčího nikterakž neodbývati, žádným vymyšleným obyčejem, než jim statku jich, dědin a zboží v cele dochovati mají; pakli by odbyli statku jich komužkoli, tehdy to odbytí žádné moci nemá míti. A slíbili z obú stran, že strana strany, dědicuov ani dědin jich nemají aniž moci budú naříkati, ani napomínati z kterého dílu otcovského, bratrského a dědičného dalšího časy budúcí a věčné nižádným právem ani skutkem; neb svrchupsanými dědinami jsú od sebe i od jich dědicuov úplně a docela odděleni. Co se pak dotýče zboží Lieskovského s tím se vším, což k tomu přisluší, toho páni a vladyky při kšaftu a zřízení otcovském nechávají, tak aby to zboží při Marketě, Johanně a Anně sestrách zuostalo, tak jakož kšaft plněji svědčí. A to zboží svrchupsaní Jan a Hynek též spravovati mají do let týchž sester bez umenšení a všeliké újmy na tom zboží pod pokutú s komorníkem uvázání v dědictví téhož Jana a Hynka podtud, pokudž by se umenšilo, i se všemi náklady. A co se pěti set kop gr. čes. dotýče, kteréž jest týž Věněk Kunce dceři své najmladší ústně odkázal, těch pět set k. gr. čes. mají míti svrchupsaní Jan Oděrad z Sekyřic a Jiřík Ples z Slúpna a těch k ruce též Kunky požívati a k užitku jejímu. A kdyžby k letuom spravedlivým přišla, tehdy jí těch pět set k. gr. čes. má vydáno býti od týchž Jana Oděrada a Jiříka Plesa neb od jich dědicuov i s tím, což by přichovali, beze vší odpornosti pod pokutú s komorníkem Pražským uvázání v dědiny jich, kdež mají neb jmíti budou, se všemi náklady. Pakli by táž Kunka dřéve let spravedlivých umřela, tehdy těch pět set k. gr. čes. na Annu a na Johanku sestry její má připadnúti plným právem, tak jakž kšaft ukazuje. A což sú svrchupsaní Jan Oděrad a Jiřík Ples k soudu jezdíc o též sirotky utratili, to sobě mají z užívání těch pěti set k. gr. č. zase vzíti až do pětimecítma k. gr. č., a více nic. A co se pak nápadu svrchupsaných bratří z obú stran i sester jich dotýče, toho páni také při kšaftu otce jich nechávají; a také dcery všecky Johanka, Anna a Kunka mají při mateři své zuostati a chovány býti, a Jan a Hynek mají mateři jich k chování týchž dcer každý rok deset k. gr. č. z statku týchž dcer jejich vydávati, a to dotud, dokudž by jí to mohlo stačovati, a když by jí to vystačiti nemohlo, tehdy ona to má na pány vznesti a od pánuov v tom opatřena býti. A co se bratří mladších dotýče, ti mají při starších bratřích zuostati a chováni býti. Poslové na to od pánuo z plného soudu byli jsú Jan Špetle mladší z Prudic a Bořek z Dohalic z vladyk, jsúce k tomu zvláště vysláni. Stalo se v středu po svatém Vítu [c. 15 Jun.] leta vt supra.

Talmberg. 285.

136. Johannes Markwardus Sspina de Genissowicz citat Zbynkonem Slassek de Biela. Ibi beneficiarii Pragenses minores in pleno judicio, — vbi ipse Johannes Sspina inculpauit ipsum Zbynkonem, quia fecit ei damnum posse suo líče při svú, že když jej Jana Špínu poháněl k práva zemskému o též dědiny, a on je byl prvé pohnal k právu manskému o též

dědiny, že ta pře ještě přesúzená není, — tu úředníci nahledše pilně v nález první, kterýmžto nálezem ten puohon zdvižen jest z té příčiny, že ty dědiny jsou v soudě manském, i protož také poněvadž o ty dědiny ještě v soudu jsou a přesouzeno právem manským není, i z té příčiny úředníci ten puohon zdvihají.

Talmberg. 265.

137. V té při, kteráž jest mezi Janem Zajícem z Hazmburku z jedné a Bohuslavem z Švamberka z strany druhé. Tu najjasnější kníže a pán, pan Vladislav, boží milostí Český král ꝛc, se pány a vladykami na plném soudu slyševše strany a jich obojích pře líčení i odpory, dsky kšaftu někdy Kateřiny z Pecky i nález, — tak jakož jest nadepsaný Jan Zajíc vinil jej Bohuslava z Švamberka jmenem sirotkuov někdy Lvových z Rožmitála, jakožto poručník a společník týchž sirotkuov, pravě, žeby ti sirotci měli také právo k úřadu Domažlickému, tahna se na nález první panský, kterýž se stal mezi nimi Janem Zajícem a Hynkem z Švamberka, a on Bohuslav jakožto poručník na místě Markety z Rožmitála tomu odpíraje pravil, že k tomu úřadu Domažlickému práva sirotci Lvovi nemají, dokládaje se kšaftu někdy Kateřiny z Pecky, nalezli za právo, a Jaroslav z Šternberka a z Konopiště a Jiřík Berka z Dubé a z Lipého z pánuov a Albrecht Ojíř z Očedělic z vladyk panský potaz vynesli: páni, nahledše pilně v kšaft, v kterémžto takto stojí: že odkazuje všecken statek, zboží své movité i nemovité a zvláště zápisy na úřad Domažlický panně Marketě dceři své, a to takto však, když by stála v stavu manželském a prvé nic, a také dále, kdyby jí Markety buoh neuchoval dřéve stavu manželského, že jest ten statek jinam odkázala, — i protož z té příčiny KMst se pány a vladykami na plném soudu dali jsú jemu Bohuslavovi na místě Markety jakožto jejímu poručníku za právo. Actum anno quo supra feria sexta post Francisci.

Talmberg. 175.

138. V té při, kteráž jest mezi Janem Pelhřimem z Chotěnic a Dobšem z Slavic z jedné a Janem a Petrem bratřími z Kolešovic z strany druhé, — jakož předřečení Jan a Petr uvázali se komorníkem v dědiny v Hradišti vedle zápisu, kdež Anna z Kolešovic Čeňkovi z Kolešovic a jeho dědicuom . . .; proti kterémužto uvázání Jan Pelhřim a Dobeš odpor učinili jsú pravíce, že jsú toho uvázání oni Petr a Jan učiniti neměli, nebo ona Anna prodala ty dědiny Hendrichovi z Otova, a týž Henrich týž dědiny v pokojná leta vydržel, a proti tomu trhu nižádný odporu neudělal, tak jakož odpor plněji svědčí; proti tomu Jan a Petr odpírajíce pravili, že mají zápis celý a nepropuštěný prvnější, — nalezli za právo, a Jan z Šelmberka kancléř království Českého a Zdeněk Kostka z Postupicz z pánuov a Bohuslav Malovec z Pacova z vladyk panský a vladycký potaz vynesli: poněvadž ona Anna zápis udělavši Čeňkovi a jeho dědicuom a mohúci jej sama sobě propustiti i nepropustila, že jest jiného zápisu, dokadž by toho nepropustila, učiniti nemohla, a také poněvadž otci jich Čeňkovi a jeho dědicuom dsky svědčí, aby se mohli s komorníkem Pražským uvázati, když by bez toho býti nechtěli, že jsú z té příčiny práva svého nepromlčeli; protož KMst se pány a vladykami jim Janovi a Petrovi dali za právo.

Talmberg. 249.

139. Kdež Jan Mandelík z Chrastu pohánie Jiříka z Želetavy. Než ktož dluh nálezem panským nebo škody nebo sumu jakú obdrží, a toho jemu pohnaný vydati a nálezu panskému dosti učiniti nechce, ten právo vésti má na jeho dědiny po nálezu panském jako v dědictvie, ale musí na vrch práva k odhádání dovesti, aby ani viece ani méně dědictvie nedržal, než potud, což jemu za tu sumu dluhu, škod nebo peněz odhádáno bude, aby se ani

držiteli ani tomu, ktož právo po nálezu vede, žádná křivda nestala, ale aby se pro dluh, pro škody nebo pro sumu peněz odhádati mohlo.

Všehrd. 67.

140. Johannes Sokol de Leskowcze citat Vlricum Bradacz de Taussenie. Ibi in crastino Fabiani in capella Omnium sanctorum Vlricus Bradacz citatus ad juramentum iterum ter vocatus non adstitit, ideo sibi Johanni Sokol actori cum suo coactore datum est pro jure obtento, et sicut Girziko, filius Vlrici Bradacz citati, commissarius eius se opověděl dicens, že stojí na místě otce svého tanquam commissarius eius, že to stání vedle práva moci nemá; neb každý sám k přísaze osobně státi má, a že jemu Oldřichovi jest přísaha nalezena a ne jemu Jiříkovi commissario suo, poněvadž jest on Oldřich pohnán. A ty škody aby on pohnaný jemu actori cum suo coactore dal ɔc.

Talmberg. 265. Všehrd. 24. 56. 57. Brun. 234, 236. Nálezové, 216.

141. Johannes de Zasmuk citat Georgium de Zieletawy. Ibi serenissimus princeps et dominus, dominus Wladislaus Bohemie rex cum dominis baronibus in pleno judicio auditis partibus, — tu jakož jest někdy Magdalena z Vlkšic vxor Girzikonis citati inducta per beneficiarios Pragenses super hereditates in Pniowie, ita prout inductio plenius testatur; contra quam inductionem Johannes Przebozsky actor správce těch dědin defensam fecit, quod habet melius jus ad easdem hereditates quam ipsa Magdalena; ibi praefatus Girziko ostendit tabulas seniores, quam est inuentio a výpověď, quam fecit Wilhelmus de Ryzmberg et de Rabij juxta consensum RMstis et dominorum baronum in pleno judicio inter predictam Magdalenam et inter odporníky, ita prout inuentio plenius testatur, et prefatus Girziko non ostendit, by prefatæ hereditates nebyly Prokopovy, i protož ta smlúva poslední nálezem panským všecky jiné staré dsky v té při oddaluje, — ibi RMsts cum dominis baronibus in pleno judicio inuenerunt: poněvadž smlúva a nález panský znamenitě ukazuje, po kom Magdalena které dědiny držeti jměla, a po kom nic, a táž Magdalena uvázala se v ty dědiny v Pňově neměvši se uvázati, jakož pak Jiřík muž její věda to práva neokázal jest přes tu smlúvu nahoře dotčenú, ani provedl, by ty dědiny jí po Prokopovi příslušely, a podle toho KMst i se pány na plném soudu dávají Janovi Přebozskému puovodovi za právo, a těch dědin on Jiřík aby postúpil jemu Janovi Přebuzskému ɔc. A poněvadž v svrchu dotčené smlouvě a nálezu ty dědiny nejsou zejmena vysvětleny a vyjmenovány, z té příčiny Jiřík není povinen základem a pokutú; neb se jest stalo to uvázání z omylu.

Talmberg. 264. Nálezové, 158.

142. Laurentius de Thabor citat Katherinam de Rzepcze. Ibi a. d. MCCCCLXXXVII° fer. II post Viti [18 Jun.] serenissimus princeps et dominus, dominus Wladislaus, Bohemie rex ɔc cum dominis baronibus in pleno judicio, vbi ipse Laurentius actor inculpauit Katerinam citatam dicens, quia tenet hereditatem eius hereditariam in Petrzikowiczych ɔc post Dorotheam de Rzepcze, vxorem suam, ita prout querela testatur, et super eo ostendit tabulas, vbi eadem Dorothea obligauit sibi Laurentio easdem hereditates, dans sibi plenam potestatem, vt easdem hereditates posset jure adquirere, ita prout tabule testantur, et ipsa Katerina citata contra hoc respondit dicens, quia easdem hereditates vendidit cum consensu ipsius Dorothee, et super hoc ipse actor ostendit tabulas, vbi ipsa Katherina tanquam commissaria per regem facta vendidit Johanni Hagek, marito suo, absque consensu ipsius Dorothee, nemajíc jí jejích dědictví umenšovati vedle poručenství, ita prout commissio regia plenius testatur, inuenerunt pro jure: ex quo ipsa Katherina vendidit easdem hereditates Johanni Hagek,

marito suo, a zvlášť poněvadž jest rukojmě za ten statek, aby umenšován nebyl, nemajíc prodávati ani umenšovati vedle svého poručenství a svěření, ideo RMsts cum dominis baronibus et clientibus in pleno judicio dederunt sibi Laurentio pro jure, a těch dědin medietatem aby jemu ona Kateřina postoupila infra duas septimanas sine diminutione, a pro takový úklad, kterýž jest ona Kateřina udělala proti poručenství a svěření svému, RMsts cum dominis baronibus ji Kateřinu v svú kázeň berú. Actum vt supra.

Talmberg. 239, 268 et 269. Vindob. N. 5106. 20. Všehrd, 246. Jura et const. r. B. 234, 240. Brun. 235. Nálezové, 217.

143. Kdež Léva z Mašťova místosudí království Českého pohání Jana Běškovce ze škod l. b. MCCCCLXXXXIII[0] v pondělí po sv. Bonifací [20 Maji]. Braní s komorníkem ktož nečiní pro úrok, když dsky zavřeny, tím nic neztratí. Úrokuov ktož nebeře, když dsky byly zavřeny, tož nic neškodí.

Brun. 217. 245.

144. Vedle toho puohonu, kdež Linhart Reichšteinar z Malé strany pohání Bořivoje z Donína. Tu leta ɔc LXXXXIII v středu den sv. Dionysia [9 Oct.] páni a vladyky na plném soudu slyševše strany a jich z obú stranú pře líčení a odpory, — kdež on Linhart puovod vinil jeho Bořivoje pohnaného pravě, že jest jemu škodu učinil mocí svú, tu kdež jest pobrán statek jeho na zmatek téhož Bořivoje ɔc; proti tomu on Bořivoj odpíraje pravil, že ta věc o dědictví není, a že jest prvé o škody pohnal a že o to o všecko s ním konec má, a pravě, že jest jej na zámek pohnal, — nalezli za právo, a Vok z Rosenberka a Beneš z Kolovrat a z Libšteina z pánuov a Jan Špetle mladší z Prudic a z Žlebuo z vladyk panský a vladycký potaz vynesli: poněvadž jest on Linhart puovod z těch škod pohnal, kteréž jest na náklady činil, stávaje, když jest sumy své prvnější na něm dobýval, že ten puohon na zmatek není; i protož aby on Linhart puovod před úředníky Pražskými stál na zejtří sv. Martina nejprvé příštího, a ty škody aby provedl vedle práva na na schválení týchž úředníkuov; a což provede na schválení jich, to aby on Bořivoj jemu Linhartovi dal ve dvú nedělích od pruovodu pořád zběhlých; a což by on Linhart nad to více jmíti chtěl, to aby spravil vedle práva v kaple Všech svatých na hradě Pražském v pátek o suchých dnech adventních najprvé příštích. Dal památné ɔc.

Talmberg. 282.

145. Marketa z Tarmarku pohání Smila z Běškovic l. b. 1485. Držení dsky odsuzuje. Neotpíráním ve dsky kladenie ztratil své právo.

Brun. 219, 221, 229.

146. L. b. MCCCCLXXXV, kdež Martin Holec z Nemošic pohání Slavatu k roku na zejtří sv. Jeronyma [1 Oct.], najjasnější kníže a pán, pan Vladislav, boží milostí Český ɔc král, se pány a vladykami na plném soudu slyševše strany a jich z obú stranú pře líčení, — kdež nadepsaný Martin Holec puovod vinil jeho Slavatu pohnaného pravě, žeby jemu držel jeho dědinu dědičnú a poslúpnie Dobré pole, twrz ɔc, k kteréžto dědině má lepší právo nežli on Slavata po někdy Dorotě sestře své nedílné a po předcích svých nedílných, dokládaje se desk zemských; a on Slavata odpíraje pravil, že ty dědiny má zapsané od někdy Doroty z Nemošic nadepsané od manželky své, od dědičky týchž dědin, a na to okázal dsky zemské, kteréž jemu od též svědčí manželky jeho s povolením krále Jiřího slavné paměti; také

okázal proti nedílnosti Martina Holce list ve dsky dvorské vložený od někdy Hlaváče z Dobrého pole, kterýmžto listem zapisuje Zdislavovi z Dobřenic a Janovi z Duban ty dědiny v Dobrém poli, jakož o tom týž list ve dsky dvorské vložený plněji svědčí, proti kterémužto zápisu Jindřich syn Matějuov Holcuov z Nemošic bratr jeho odpor udělal, že má k tomu lepší právo po bratru svém strejčeném nedílném po Janovi Hlaváčovi, a potom jest týž Jindřich ten odpor propustil, a protož tím propuštěním dal jest moc týmž dskám dvorským; také týž Martin Holec seznal se, že jest byl při tom, když jest ona Dorota jemu Slavatovi zapisovala, ale pravé, že jest ještě let neměl, — nalezli za právo, a Jan Zajíc z Hazmburka a z Kosti a Sigmund z Vartmberka a z Děčína z pánuov a Albrecht Ojíř z Očedělic z vladyk panský a vladycký potaz vynesli: poněvadž jest on Martin Holec při tom byl, když jest Dorota sestra jeho zapisovala jemu Slavatovi, by pak v ty chvíle let neměl, a potom přišed k letuom svým, ano vždycky v ty časy dsky ku potřebě lidské otevřeny byly, odporu jest neučinil podle řádu a práva zemského, až jeliž teprv po dvanácti letech u desk dvorských, a tak jest dal letuom zemským projíti, vedle toho král JMst se pány a vladykami na plném soudu dali jsú jemu Slavatovi za právo. Dal památné.

Talmberg. 240. Vindob. N. 5106, 30. Všehrd, 350.

147. Juxta causam, vbi Martinus de Drzenie citat Andream Kaffunk de Kaffunka. Ibi a. d. MCCCCLXXXV fer. IV post Dionisii [12 Oct.] RMsts cum dominis baronibus a wladykonibus in pleno judicio auditis tabulis Martini de Drzenie actoris et responsione Andreæ citati inuenerunt pro jure et Albertus de Kolowrath et de Nouo castro et Zdenko Kostka de Postupicz de dominis et Stiborius de Wolsstein et de Trzebowe z vladyk panský potaz vynesli: poněvadž Martin actor maje dsky, a pokutu vedle toho dskami zapsanú maje se svým zápisem spravovati a pokuty své se držeti, a to opustiv pohnal, nemaje poháněti, vedle toho jest na zmatek pohnal; i protož aby on Martin puovod pokutu panskú vedle práva a nálezu panského trpěl.

Talmberg. 246. Všehrd, 44, 425. Jura et const. r. B. 42. Brun. 247, 248.

148. V té při, kteráž jest mezi Marketú z Rožmitála dcerú někdy Protivovú odtudž a Hynkem z Švamberka poručníkem též Markety z jedné a Janem Zajícem z Hazmburka a z Kosti jmenem sirotkuo někdy Lvových z Rožmitála jakožto poručníkem a společníkem jmenovaného Lva z strany druhé, tu KMst se pány a vladykami na plném soudu, slysevše jich z obú stranú pře líčení a odpory, dsky a nález KMsti, — jakož jest nadepsaný Hynek jmenem Markety nadepsané vinil jeho Jana Zajíce, žeby jí měl dáti tři tisíce kop gr. č., kteréž jest jí odkázala a zapsala někdy Kateřina z Pecky mátě její, jakož jest pak na to okázal dsky, kšaft ve dsky vložený i zápis; proti tomu Jan Zajíc odpíraje pravil, že jí tím vinen není, a to proto, že nebožtík Lev z Rožmitála a Protiva byli jsú bratří nedílní, a tu nedílností žeby tím vinen nebyl, a na to ukázal list podělčí, v kterémžto listu takto svědčí: Kteréhož by koli z nás buoh smrti neuchoval, tehdy jeho všecko zboží mocně připadnúti má na pozuostalého a na jeho děti, tak aby každého děti nápadu otcovského požívali v témž rozdílu; pakli by jednoho děti sešly, tehdy na druhé děti zuostalé aby spadlo obojích zboží zase společně; a budúli synové, mají v tom rovný spolek míti, jako nedílní, pakli dcery, tehdy mají otcovsky odbývány býti, — tu král JMst se pány a vladykami na plném soudu za právo nalezli, a Vok z Rozmberka a Jiřík Berka z Dubé a z Lipého z pánuov a Albrecht Ojíř z Očedělic z vladyk, panský potaz vynesli: poněvadž jest on Jan Zajíc tomu dosti učinil, že jí otcovsky odbyl jakožto mocný poručník a společník, dávají jemu Janovi Zajícovi

a sirotkuom za právo, než aby ona Marketa s sirotky Lvovými měla pravý díl v těch třech tisícich kop. gr. Dedit memoriales; relatio omnium beneficiariorum. Actum a. d. 1485 fer. V post Thomae apostoli [22 Dec.].

Talmberg. 166.

149. Martinus de Drzenie citat Johannem Ilburgk. Ibi a. d. MCCCCLXXXVI fer. VI in die Reliquiarum alias post Ambrosii [7 Apr.] camerarius Alsso de Kossseticz fuit in monitione apud Elisskam de Landsstein, vxorem olim Johannis Ilburg de Wrzesowicz, commissariam paternam orphanorum dicti Ilburg et possessorem hereditatum dictorum orphanorum, juxta dominorum beneficiariorum inuentionem et post jus obtentum.

Ibi a. d. MCCCCLXXXVI°[1] fer. IIII post Dionisii [11 Oct.] RMsts cum dominis baronibus et clientibus in pleno judicio mandauerunt, ex quo ipse Johannes citatus mortuus est, prius quam ille Martinus jus deduxit post jus obtentum, že ten puohon jest mrtvý, a zdáli se jemu Martinovi o tu při koho poháněti, právo mu se nezavírá.

Talmberg. 269. Brun. 238. Nálezové, 158. — [1]) Nálezové: 1485.

150. Marketa z Horek pohání Ješka Svojanovského z Boskovic z dědictvie l. b. 1487 v středu den sv. Benedikta [21 Mart.]. Žaloba když se s líčením pře a s puohonem nesrovnává, zdvihnú takový puohon.

Všehrd, 32. Brun. 246.

151. Magdalena [1] filia olim Nicolai de Libeziz citat Margaretham de Malsina. Ibi Venceslaus Rastel maritus dictae Margarethe ponit Margaretham citatam infirmam. Ibi a. d. MCCCCLXXXVII fer. V in die Francisci [4 Oct.] domini barones et clientes in pleno judicio juramentum zdvihají ex eo, quia viderunt eam infirmam.

Také jsem já při tom byl, že jest nemocný přivezen byl k třetiemu roku na hrad, a odtud do kaply Všech svatých jest přinesen, šlakem sa poražen a mluviti nemohl, aby nemoc svú vedle práva spravil, a ještě jej takového vidúce, třeli naň, aby za nemoc správu činil, ale toho sú páni a KMst nedopustili. Neb na komž se zřetelná nemoc vidí, ten za nemoc přisahati nemá.

Talmberg. 266. Všehrd, 42. Brun. 234. — [1]) Všehrd et Brun.: Marketa.

152. Magdalena de Wrthba citat Johannem de Klenoweho. Ibi a. d. MCCCCLXXXVII sabbato post Francisci [6 Oct.] RMsts cum dominis baronibus et clientibus mandauerunt: ex quo ipsa Magdalena actrix citat pro damnis, a těch škod jesti v své žalobě nejmenovala, protož ten puohon zdvihají.

Talmberg. 265.

153. Nález, kdež Marketa brala s komorníkem na dědinách v Přebuzi a on Přebuzský se jest dále zvedl pro nesprávu na správci svého Alexandra, a on Alexandr proti tomu braní udělal odpor a pravě, že jemu Přebuzskému tú správú není povinen, nalezli za právo, a Vok z Rozmberka a Jan z Šelnberka z pánuov a Albrecht Ojíř z vladyk, panský potaz vynesli: že ji Marketu při tom platu zuostavují při těch 18 k. gr. na Přebuzi, a to podle nadepsané smlúvy, kterúž jest náměstek Přebuzského dobrovolně učinil s Názovú a Jindřichem synem jejím, a on Alexandr ani jiní správce jemu Přebuzskému tou správou povinovati nejsou spraviti, což se těch XVIII k. gr. platu dotýče, poněvadž jest on Přebuzského náměstek tu

smlúvu bez vuole svých správcuov učinil, a z té příčiny král JMst se pány ten zvod i to odhádání, kteréž jest on Přebuzský učinil na dědinách Alexandrových, na Chrbenice, zdvihají. Leta ꝛc 88.

Talmberg. 181.

154. Margaretha [1] de Tachow citat Johannem Hosstialek de Hognestu. Ibi a. d. MCCCCLXXXVIII fer. VI post Dionisii [10 Oct.] serenissimus princeps et dominus, dominus Wladislaus, Bohemie rex ꝛc, cum dominis baronibus et clientibus in pleno judicio, — vbi ipsa Margaretha inculpauit ipsum Johannem citatum dicens, že jest stané právo obdržela proti němu Janovi citatum, a toho sobě nedovedše vedle práva i přes to pohnala ku právu zemskému z dědictví, i učinila sama sobě zmatek, i z té příčiny RMsts cum dominis baronibus et clientibus in pleno judicio ten puohon zdvihají, a chceli se ona podle staného práva zachovati, to se nezavírá.

Talmberg. 269. Brun. 238, 247. Nálezové, 281. — [1]) Všehrd: Marta z Tachova.

155. Marketa dcera někdy Mikuláše z Libčic pohánie Marketu z Malšína l. b. 1489 fer. IV post Longini [18 Mart.]. Poručník otcovský nejsa od sirotka k letóm přišlého napomenut, aby jemu statku jeho sstúpil, nenie sirotku, proto žeby jemu statku jeho nepostúpil, škodami žádnými potom po letech jeho přišlými povinen. — Poručník otcovský muož statek sirotčí utratiti a není škodami povinen ani počtem. — Nálezu panskému ktož dosti neučiní, zvod naň jde ot úřadu i odhádanie. — Svědci když pohnaní jsúce nesvědčí, odkládá se té pře.

Všehrd, 246. Brun. 228, 235, 239, 250. Nálezové, 217.

156. Marketa z Nelžejovic pohání Děpolta Popela z Lobkovic. V té při, kdež Marketa z Nelžejovic pohání Děpolta nadepsaného, že jí udělal škodu stržením rybníka svého ꝛc, prout querela plenius testatur, páni nalezli: poněvadž jest on Popel obeslán, aby svuoj rybník opatřil, že se chce strhnúti, i zanedbal jeho opatřiti, až se jí Marketě škoda stala, že jest on Děpolt jí Marketě těmi škodami vinen na schválení menších úředníkuov. Actum a. d. MCCCCXCI° [1] quatuor temporum Pentecostes [25—28 Maji].

Talmberg. 222. Brun. 237. — [1]) Brun.: 1488.

157. Nález, kdež Marketa panování učinila na dědinách v Přebozech. V té při, kteráž jest mezi Janem Přebozským z jedné a Marketú z Chřenovic Plzákovú z strany druhé, — kdež táž Marketa panování učinila na dědinách v Přebozích v vosmnácti k. gr. platu ročního holého, věčného, a on Jan Přebozský odpor učinil proti témuž panování pravě, že toho panování učiniti nemohla; neb jest pokojná leta vydržal nadepsaný dědiny; proti tomu Gerunk z Lomu od Markety odpíraje pravil, táhna se na panský nález, že jsú jí Marketě ten plat přisúdili na Přebozech, a na to okázal týž nález; dále on Přebozský pravil, že má s ní smlouvu, táhna se takéž na túž smlúvu, kterážto smlúva takto ukazuje slovo od slovo iuxta formam Quarto Plana, N, XVII°: A. d. MCCCCLXXXVIII° sabbato post Bonifacii [17 Maji] Jan Přebuzský odpírající propustil jest nadepsaný odpor zase, a nadepsaná Marketa propustila puohon nadepsaný úplně a docela, i slíbili jsou z obú stranú, že strana strany dědicuov ani dětí jich naříkati ani napomínati nemá, co se nadepsaného puohonu a odporu dotýče, nižádným právem ani skutkem časy budúcí a věčné; protož odpor a puohon a odpor k témuž puohonu jsou vymazáni: proti tomu on Gerunk pravil, že jest propustila toliko puohon svuoj, ale ne plat, — nalezli za právo, a Jan z Šelnberka a Zdeněk Kostka z Postupic z pánuov, Jan Špetle z Prudic z vladyk panský a vladycký potaz vynesli: že páni JMst spravedlivě

jsú jí Marketě ten plat byli přisúdili, ale nevěděc o té smlouvě nadepsané, kterúž jest ona Marketa s Přebozským dobrovolně dskami udělala, v kteréžto smlúvě bez výminky stojí, že jeho Přebozského, dědicuov ani dědin naříkati nemá, i z té příčiny páni jej Přebozského při té smlúvě zuostavují; neb dobrovolné [smluvení] všeliké právo lomí. Actum a. d. MCCCCXCI° fer. V ante Translationem sancti Wenceslai [3 Mart.].

Talmberg. 193.

158. L. b. MCCCCXCIII k suchým dnuom adventním [18—21 Dec.], kdež Michal Švarcl pohání Těmu z Koldic. Tu páni a vladyky na plném soudu slyševše strany a jich z obú stranú pře líčení a odpory, — kdežto on Michal Švarcl vinil jej Těmu pohnaného ze 32 centnéřuo cínu; proti tomu týž Těma odpíraje pravil jest, že jemu odpovídati povinen není, a to z té příčiny, že jest týž Michal člověk jeho dědičný; proti tomu týž Michal mluvil, že jest v zástavě, a nadepsaný Těma pohnaný pravil, že jest ta věc předešla, o kterúž jest jeho pohnal, před zástavú, jakož pak oboje strana k tomu se jest seznala, — i nalezli za právo, a Petr z Rozmberka a Beneš z Kolovrat a z Libšteina z pánuov a Jan mladší Špetle z Prudic z vladyk panský a vladycký potaz vynesli: poněvadž obě straně k tomu se seznaly, že jest ta věc předešla, o kterúž jeho viní, před zástavú, že týž Těma jemu Michalovi odpovídati povinen není, člověku svému dědičnému. L. b. 1495 o sv. Vítě [15 Jun.].

Talmberg. 241. Vindob. N. 5106, 21. Brun. 218.

159. Kdež Marketa z Robús [1] pohánie Hajmana Krušiny z Lichtmburka z dědictví věnného vznešeného. Kteráž věna vznešení provede, má toho užiti. Která vdova chce pohnati pro věno své vznešením, nemuože toho učiniti listem obranním, než má a musí pohnati toho, kdož ty dědiny, na kteréž jest vznešeno, drží.

Všehrd, 218. Brun. 244. Nálezové, 287. — [1]) Nálezové: Marketa z Rolochos pohání Heřmana Krušiny.

160. Nález, kdež Marketa brala s komorníkem v Přebuzi v úroce, proti kterémužto braní on Pardus jest odpor učinil a pravíce, že ona tu žádné spravedlnosti nemá, a ona na to okázala list smluvní ve dsky vložený, tu král JMst se pány a vladykami váživše odpor i ten list ve dsky vložený, nalezli za právo, Jan z Šelnberka a Jiřík Berka z Dubé z pánuov, Albrecht Ojíř z vladyk panský potaz vynesli: poněvadž jest on Jan Přebuzský, dědic a držitel těch dědin v Přebuzi, smlúvu jest s nimi učinil a dobrovolně k tomu se podvolil jim i jich dědicuom ten plat uručiti a vydávati, a ten list smluvní, když jest ve dsky všel za krále Jiřího, ješto tehdáž práva šla, a žádný jemu neodpíral, i z té příčiny vedle toho listu smluvního král JMst se pány dali jí Marketě, což se nadepsaných 18 kop platu dotýče, za právo.

Talmberg. 181.

161. In causa, vbi dominus Martinus plebanus ecclesie sancte Catherine in Welwar citat Petrum ɔc fratres de Ssebirowa. Ibi domini barones et clientes in pleno judicio auditis partibus et eorum ex vtraque parte narrationibus, replicationibus et tabulis, et literis regie maiestatis, — vbi ipse dominus Martinus plebanus inculpat dictos citatos dicens, quia se intromiserunt suo posse sine iure et tenent hereditatem eius et altaris sanctæ Dorotheæ in eadem ecclesia, videlicet quinque curias rusticales cum censu in Bechlinie ɔc, ita prout querela plenius testatur, et super hoc ostendit literas MRie Venceslai diue memorie et tabulas; proti tomu ipsi citati respondentes dixerunt, že jsou se v to žádnú mocí neuvazovali, a na to jsú okázali dsky a starodávní držení, a že jsú se trhové dáli, a že jim toho žádný ne-

odpíral; ibi domini barones et clientes in pleno judicio ráčili jsú se tázati poručníkuov kněze Martina actoris, bylli jest kdy v držení těch dědin on kněz Martin neb předkové jeho, a oni pověděli, že jsú byli, ale toho jsú neprovedli, — ibi domini barones et clientes in pleno judicio auditis eorum narrationibus et literis maiestatis inuenerunt pro iure, et illustris Henricus princeps Minsterbergensis ɔc et Benessius de Kolowrath et de Libsteyn de dominis et Johannes senior de Dobrzenicz de clientibus dominorum et clientum consilium exportauerunt: poněvadž oni pohnaní okázali a provedli starodávní držení i trhy dskami zemskými zapsané těch dědin, kterýmž jest žádný neodpíral, i vedle toho držení dederunt ipsis citatis pro iure. Než kdyby práva duchovní šla, jestli že on kněz Martin actor neb potomní jeho fařářové Velvarští chtěl by koho z těch dědin viniti, právo se jim nezavírá. Dedit memoriales.

Talmberg. 251. Nálezové, 338.

162. Juxta causam, vbi Mathus de Bladnicze citat Bohuslaum Malowecz de Paczowa. Ibi serenissimus princeps et dominus, dominus Wladislaus, dei gracia Bohemie rex ɔc, cum dominis baronibus et clientibus in pleno judicio auditis querelis et responsione citati, — vbi ipse Mathuss actor inculpauit ipsum Bohuslaum Malowecz citatum dicens, že jest někdy Jan Malovec bratr Bohuslava pohnaného nedílný poslal lidi a služebníky své, že Blatnici ztekli a otce Matúšova jali a svázali, všecken statek pobrali, a tvrz spálena i zahubena i s dvorem, tak jakož žaloba plněji svědčí; proti tomu on Bohuslav pohnaný odpíraje pravil, že otce Matúšova z té příčiny jal, že jest byl služebník téhož Jana Malovce, a že jest on otec Matúšů dopustil témuž Matúšovi, že i s jinými odtud z Blatnice sšedše že jsú vybrali tvrz Háj přátelskú; ale tomu jest on Malovec odpíral, by Blatnici lidé jeho spálili, a Matúš také odpíral, by se ta škoda od otce jeho v Háji stala, a na to obojí vedli sú svědomí, — nalezli za právo, a Jan z Šelnberka, kancléř království Českého, a Sigmund z Vartmberka a z Děčína z pánuov a Mikuláš mladší Trčka z Lipy a z Lipnice panský a vladycký potaz vynesli: poněvadž jest on Jan otec Matoušuov byl v tu chvíli služebník Janů Malovců, že jest to mohl Jan Malovec slušně udělati a jej vzíti a trestati jako služebníka svého; než jakož svědomí jich obojích i Malovcovo i Matúšovo svědčí, že by něco statku jeho při něm vzato bylo, tu což Malovcovo svědomí vyznává, to aby on Bohuslav pohnaný podle znění svědomí jemu Matúšovi zaplatil aneb navrátil od dnešního dne ve dvú nedělích zběhlých, a což nad to více jmíti chtíti bude, to aby provedl před úředníky Pražskými menšími v středu po próvodní neděli, a to na jich schválení. A což by nad to více míti chtěl, to aby spravil v kaple u Všech svatých na hradě Pražském v pátek po suchých dnech letničních. A což se spálení dotýče tvrze a dvoru Blatnice, poněvadž on Matúš jsa tázán králem JMstí a pány seznal se jest, že se jemu to spálení od Malovce nestalo, než že jest v té míře, když jest otec jeho seděl u vězení to se stalo, a protož on Bohuslav jemu těmi škodami nic vinen není.

Talmberg. 251.

163. L. b. MCCCCLXIII, kdež Mikuláš z Běšin pohání Herky. Tu páni leta ɔc LXIII° v středu po Zvěstování panny Marie [30 Mart.] na plném soudu slyševše žalobu puovoda a odpověď pohnaného a jich z obú stran pře líčení a odpory, — tak jakož puovod viní Herku pohnanú, že Vilém z Ryzmberka, syn její, odkázal jemu puovodovi C k. gr., a že ona Herka, mátě Vilémova, slíbila jemu těch C kop gr. dáti, ale duovodu on puovod nižádného před pány neukázal jest, by jemu to Herka slíbila, i také ona Herka vývodu z toho před pány, z čehož ji puovod viní, neukázala, — i nalezli, a Jan z Kolovrat a z Bezdružic a Bohuslav z Žiberka a z Plané panský potaz vynesli: poněvadž pŭvod i pohnaná neokázali prŭvoduov před pány, protož aby on pŭvod to spravil bez zmatku sám toliko, že ona Herka

slíbila jemu puovodovi těch C k. gr. dáti, a ona Herka pohnaná, budeli toho chtíti prázdna býti, aby to také spravila bez zmatku sama toliko v kaple Všech svatých na hradě Pražském tu středu po Próvodní neděli [20 Apr.], a oba mají spraviti vedle naučení úředníkuov.

Talmberg. 133. Vindob. N. 5106, 21. Brun. 234, 236, 239, 246.

164. Kdež Mikuláš starší Trčka z Lipy pohání Arnošta z Věžník ze škod l. 1480. Rybníkem na cizí žádný topiti nemá, ani vodú přívalnú, aby dlúho stála.

Brun. 237.

165. Kdež Mikuláš Stříbrný pohání l. 1483[1] v středu den sv. Bonifacia [14 Maji]. Za nemocna, k soudu nemaje poručníka položen.

Brun. 229. — [1]) In ms. 1493.

166. Fer. II post Dionisii 1485 [10 Oct.]. V té při, kteráž jest mezi Mikulášem Tulešickým z jedné a Mikulášem starším Trčkú z Lipy a z Vlašimě z strany druhé. Tak jakož jest na plném soudě králem JMstí a pány a vladykami nalezeno a rozkázáno, jakož jest prvé rozkázáno Mikulášovi staršímu Trčkovi, aby kšaft otce svého položil před králem JMstí a přede pány, a poručníci téhož Mikuláše Trčky odpírali pravíce, že on Mikuláš toho kšaftu nemá, ani o něm ví, ale Tulešický na ten kšaft se vždy potahuje, k kterémuž jest on Mikuláš prvé neodpíral; protož JMKská i se pány na plném soudě rozkázali, aby on Mikuláš vždy s tím kšaftem stál před KMstí i přede pány na zejtří sv. Jeronyma; pakli by toho neudělal a k tomu se kšaftu neznal, to aby spravil v kaple Všech svatých na hradě Pražském též na zejtří sv. Jeronyma sám toliko, jakž jemu rozkázáno bude; i nyní na soudu zemském v pondělí po sv. Diviši Mikuláš Trčka nadepsaný skrze poručníka svého Lukaveckého i sám osobně k tomu se jest kšaftu seznal, že jest jej viděl i měl: tu KMst s pány a vladykami na plném soudu nalezli za právo, a Vok z Rozmberka a Jan Zajíc z Hazmburka z pánnov a Albrecht z Leskovce z vladyk panský potaz vynesli: poněvadž se jest Mikuláš Trčka k tomu kšaftu seznal, že jest jej viděl i měl, skrze to že k přísaze nemá připuštěn býti; a také poněvadž jest toho kšaftu nepoložil před KMstí a před pány, vedle toho KMst i se pány a vladykami na plném soudu dávají jemu Mikulášovi Tulešickému za právo, a tomu aby nadepsaný Mikuláš Trčka dosti udělal vedle znění přípisu toho kšaftu i vší spravedlnosti Tulešického podle prvnějších nálezuov, a to konečně ve dvú nedělích od dnešního dne pořád zběhlých. A ten přípis kšaftu toho aby Tulešický položil při úřadu desk zemských, a to hned dnešní den i ten kšaft s pečetmi Mocihubuo. A jakož v nálezu také jest zapsáno, když se tomu rozkázání od Mikuláše Trčky dosti stane, aby také hned zase Tulešický práv byl Mikulášovi Trčkovi, z čehož mu vinu dá před KMstí a před pány, i nestalo se jest tomu nálezu a rozkázání panskému jim Mikulášem Trčkú dosti, a z té příčiny není hned Tulešický povinen Mikulášovi Trčkovi odpovídati, než když se tomu dosti stane vedle toho i prvnějších nálezuov, tehdy aby Mikuláš Tulešický práv byl Mikulášovi Trčkovi na suché dni adventní najprvé příští před KMstí a před pány, jestli že by jej chtěl z čeho viniti, jakož se jest sám Tulešický k tomu podvolil, a to bez puohona.

Talmberg. 163. Jura et const. r. B. 123.

167. L. b. MCCCCLXXXVI, kdež Mikuláš z Nemyšle pohání Jarohněva k suchým dnuom letničním [17 Maji]. Tu úředníci Pražští menší desk zemských na plném soudu slyševše strany a jich z obú stranú pře líčení a odpory, — jakož jest on Mikuláš puovod a Bohuslav z Nemyšle spolupuovod vinili jej Jarohněva pohnaného, žeby jim udělal škodu mocí svou bez

práva, tu kdež jest Martin Hrdina držel dědiny jeho Mikulášovy v Jiví, polovici dvoruo ꝯc, kterážto polovice týchž dědin jest jemu Mikulášovi na plném soudu panským nálezem přisouzena, a skrze to žeby škodu vzali jezdíce a utrácejíce a majíce ty škody své na druhé polovici týchž dědin v Jiví shledati, kterážto polovice byla Martinova Hrdinova; a dále v své žalobě pokládajíce, že on Jarohněv ty škody přijav i drží a užívá; a on Jarohněv odpíraje pravil, že jemu těmi škodami nic vinen není, neb jest těch dědin, kteréž jest od Martina koupil, jedva dvě neděle byl v držení po rozsudku panském a před puohonem, — nalezli za právo: poněvadž on Jarohněv po rozsudku panském ty dědiny koupil od Martina, že jest ty škody na se přijal, kterýmiž jest on Martin byl jim povinovat, vedle toho úředníci pražští na plném soudu dali jemu Mikulášovi puovodovi a Bohuslavovi spolupuovodovi za právo, a k čemuž se on Jarohněv zná, to aby dal od dnešního dne ve dvú nedělích pořád zběhlých, a k čemuž se nezná, to aby spravil vedle práva v kaple Všech svatých na hradě Pražském na zejtří sv. Markety [14 Jul.]. Dal památné.

Talmberg. 241. Vindob. N. 5106, 21. Jura et const. r. B. 48.

168. Mikuláš z Veležic pohání Mikuláše a Haška z Veležic l. b. 1487 k suchým dnuom adventním [19—22 Dec.]. Odsazeniem jednoho od druhého, ani seděniem a drženiem oddielným dielnost se neztvrzuje, když toho jeden od druhého do konce za diel nepřijme a vedle práva dielu konečného, dskami, listy nebo přátely nestvrdí.

Všehrd, 261. Brun. 220. Nálezové, 326.

169. Kdež Mikuláš z Chvalkova pohání Přibíka Tluksu z Čechtic l. b. 1488. Služební nebo drábi udělajíli komu škodu, i číž jsou anebo odkud sjedou, ten to má zaplatiti, a ten má pohnán býti, a ne drábi.

Brun. 219, 241.

170. Nicolaus Kfelerz de Zakssowa [1] ꝯc commissarius citat Jaroslaum ꝯc, Zdeslaum de Sternberg. Ibi a. d. 1488 [2] sabbato post Longini [22 Mart.] serenissimus princeps et dominus, dominus Wladislaus Bohemie rex cum dominis baronibus, — jakož jest Zdeslav z Šternberka žádal za opatření, poněvadž jsú Mikuláš Kfeléř a Jiřík Henigar prvé pohnali nežli jest Falknar poručníky učinil dskami, a také že pohnali jmenem sirotkuo, a sirotci leta mají; proti tomu také okázali Kfeléř a Henygar list, kterýž svědčí od Mikuláše Spaurara z Šedinka a z Lintachu chtíc tím listem poručenství obdržeti, — tu KMst se pány a vladykami nahledše pilně v puohon i ve dsky, i také v ten list shledali jsú, že jsú té moci neměli poháněti, nemajíc té moci předešlé k poručenství, a také že ten list svědčí od nadepsaného Mikuláše přáteluom jeho toliko, i protož král JMst se pány a vladykami ten puohon zdvihají.

Talmberg. 270. Brun. 235. — [1]) Brun.: Kdež Mikuláš z Zakšova a Jiřík Henygar, poručníci někdy sirotka Sigmunda Falknaura ꝯc. [2]) Brun.: 1485.

171. L. MCCCCLXXXVIII, kdež Mikuláš Wrbík z Tismic pohání Jana ꝯc bratří z Mrzek na zejtří sv. Jeronyma [1 Oct.]. Tu leta božího MCCCCXCII v středu po sv. Jeronymu [3 Oct.] páni a vladyky na plném soudu slyševše strany a jich z obú stranú pře líčení a odpory, — kdežto on Mikuláš puovod vinil je pohnané pravě, že učinili jemu jsú škodu na dědictví jeho v Tismicích, totižto na tuoni, kteráž jest rumem zanešena ꝯc, tak jakož žaloba plněji svědčí; proti tomu Karlíkové pohnaní odpírali pravíce, že dědictví neobdržav, že ze škod pohání, a také dokládajíce se purkrabí hradu Pražského, kterýž jest byl na ty meze vyslán; tu páni a vladyky na plném soudu ráčili jsú slyšeti zprávu téhož purkrabie hradu Pražského, kterýž

byl na ty grunty vyslán, a ji ráčili vážiti, — nalezli za právo, a Vok z Rozmberka a Beneš z Kolovrat a z Libšteina z pánuov a Albrecht Ojíř z Očedělic z vladyk panský a vladycký potaz vynesli: poněvadž purkrabie hradu Pražského jsa na ty grunty pány JMstmi z plného soudu zvláště vyslaný, a ty škody mezi týmiž stranami skrze staré lidi vyhledal, na kterýchž jsú strany mocně přestaly, pány JMsti jest to zpravil, že ony obě strany samy sobě ty škody dělaly skrze nevyčišťování struh z obú stranú, i z té příčiny aby ty škody mezi stranami z obú stranú minuly, o kteréž se puohon stal, a chtíli se budúcích škod uvarovati, aby sobě potomě strouhy čistili. Než co se tuoně dotýče, kteráž se jest tím rumem zanesla, tu kdež jest Karlík splav dělal, skrze jeho neopatření, a také což se toho lesu sekání dotýče, ty škody aby oni Karlíkové jemu Mikulášovi puovodovi zaplatili podle zdání a rozkázání svrchu psaného purkrabí hradu Pražského, kterýž na ty škody byl vyslán, a to ve dvú nedělí od rozkázání pořád zběhlých. Dal památné.

Talmberg. 241. Vindob. 5106, 21.

172. Nicolaus senior Trczka de Lippy cum coactore citant Annam Lemberkowu. Ibi a. d. MCCCCLXXXVIII fer. V quatuor temporum Pentecostes [11 Jun.] beneficiarii Pragenses minores auditis partibus, — vbi ipse Nicolaus Trczka actor inculpauit ipsam Annam citatam pro damnis, tu kdež jest měla platiti plat k kostelu Velizskému k lampě 1 k. gr. ze dvoru Velikých Slatinan, et super hoc ostendit literam tabulis terre insertam, vbi Johannes de Slatinan zapsal listem 1 k. gr. platu na témž dvoru; a dále také okázal svědomí, že ten plat placen není od desíti let; a proti tomu ipsa Anna respondit dicens, že toho platu povinna není platiti, protože na tom dvoře má věno zapsané svobodné a čisté, — inuenerunt: poněvadž on Mikuláš pohání ze škod a toho platu nedosáhl právem vedle téhož listu znění, maje toho platu prvé v držení vjíti, a potom, jestli žeby týž plat nebyl placen, z úroknov zadržalých pohánčti, i z té příčiny úředníci ten puohon zdvihají.

Talmberg. 270.

173. Kdež Mikuláš z Hodějova a z Chotojřiny pohání Jana Malovce ze škod l. 1490. Zvod po právu staném má jíti.

Brun. 250.

174. Nicolaus Lucek de Ryzmburg citat Girzikonem de Miletinka.[1] Ibi a. d. MCCCCXXXXI fer. II [19 Dec.] ante Thomæ apostoli domini barones et clientes auditis partibus, — vbi ipse actor inculpauit ipsum Girzikonem z dluhu, že mu dlužen 200 a 10 hřiven stříbra a kuoň za 12 k. gr.; proti tomu Girziko citatus odpíraje pravil jest, že jest to dluh zaplacený, a že ten dluh on Mikuláš od rukojmí Pardubského zaplacen má; a také jest týž Jiřík citatus pravil, že jest jemu Nicolao actori jeden list na sto zlatých obnovil, a on Nicolaus jměv jemu list starý zase vrátiti i nenavrátil jest, a že chce na něm druhé peníze míti, a při tom pravil, že jest naň jměl čtyři listy, a že peníze vyupomínal na některých rukojmích přes smlúvu, právem je k tomu připraviv, et super hoc testimonium duxit některá; proti tomu ipse Nicolaus actor odpíraje pravil, že naň na Jiříka citatum měl dva listy, a že mu jeden v Hradci shořal, et super hoc duxit testimonium Sišku, hospodáře svého z Hradce, et Henricum Ssemcziczky, kteříž jsú takto vyznali, že on Lucek měl jest tři listy na Pardubského a čtvrtý list na úroky na téhož Pardubského, — páni a vladyky inuenerunt, jakož napřed prvé psán jest.

Nález, kdež Lícek zadržený a vyvazený list u sebe zachoval a chtěl po druhé z Pardubského penězuov vyvazeným listem týmž zadržalým vyupomínati. Nalezli za právo, Beneš

z Kolovrat, Zděněk Kostka z pánuov, Albrecht Ojíř z vladyk panský potaz vynesli: a poněvadž se to znamenitě z svědomí Líckova i Pardubského okazuje, že jest on Lícek list starý u sebe zachoval a po druhé peníze bráti chtěl, kteréž jest prvé na rukojmích vyupomínal tím listem, a k tomu ještě z těch škod sem pohnal, ješto se to znáti muože, že jest Jiříkovi pohnanému podvod učinil, a pro takový podvod neslušný, kterýžto páni JMsti naň jsú seznali, z té příčiny jej Mikuláše puovoda v svú kázeň berou, a jej trestati ráčí podle jeho provinění, a jemu Pardubskému dali za právo. Stalo se leta oc MCCCCXCIIII°[2].

Talmberg. 192, 270. Brun. 225. Jura et const. r. B. 183. — [1]) Brun.: Jiříka Pardubského. [2]) Brun.: 1486.

175. Kdež Mikuláš z Kříčova[1] pohání Pavla z Jenšteina l. 1493. Žaloby ktož ve desky sobě nevloží, zdvihnú jemu puohon.

Všehrd, 31, 426. Brun. 246. Nálezové, 281. — [1]) Všehrd: Křečova (31), Krežova (426).

176. Mikuláš z Budětic pohání Václava a Zdeňka Medky z Valdeka ze 38 kop gr. dluhu. Tu leta 1493 ... Žaloba s svědomím když se nesrovnává, bude pohnanému dáno za právo.

Všehrd, 32. Brun. 229, 246. Nálezové, 277.

177. A. d. MCCCCXCIIII ad quatuor temporum Quadragesime [24—27 Febr.]. Nicolaus Baroch de Kestrzan citat Henricum de Radkowicz et de Dworu, quidquid habet. L. b. tisiecého čtyřstého devadesátého pátého v pátek před sv. Benediktem [20 Mart.] páni a vladyky na plném soudu takto rozkázati ráčí, poněvadž on Mikuláš Baroch viní jej Jindřicha pohnaného z dluhu za rukojemství, a on Jindřich se jemu k tomu dluhu zná a pravie, že statkem svým jeho odbývati chce, a protož chceli on Baroch k tomu statku Jindřichovu hleděti a na něm svého dluhu postihnúti, aby ty, kteříž na tom statku předešlé zápisy mají, splatiti mohl, a v dluhu svém i v dluzích těch, kteréž by splatil, aby ten statek držel dotud, dokudž by od téhož Jindřicha anebo od toho, ktož by k tomu statku právo měl, splacen nebyl.

Leta oc XCV° ve čtvrtek po sv. Tiburcí Mikuláš Baroch z Kestřan přiznal se před úředníky Pražskými, že všeho práva svého, kteréž koli má k dědinám a staku Jindřichovu z Radkovic mocí nálezu panského tak a v témž plném právě, jakož jemu nález panský plněji svědčí, také všeho práva svého, kteréž koli ke škodám má, jakž by to koli shledáno mohlo býti, hned postúpil jest Arnoštovi Purkhartovi z Kestřan a jeho dědicóm v padesáti kopách gr. č. k jmění, držení, k prodání, zastavení, k zapsání, k dobývání, k učinění jako z svého vlastního, žádného sobě práva k tomu statku ani k škodám dále nepozůstavuje.

Tab. cur. reg. LXII, 252.

178. Nález, kdež Mikuláš pohání Beškovce k odporu a viní jeho, žeby otec jeho byl rukojmě za Jana z Landšteina k manželce jeho za věno, nalezli za právo, Jan z Švamberka a Jiřík Berka z Dubé z pánuov, Petr z Sulevic z vladyk panský potaz vynesli: poněvadž on Mikuláš nic podle práva neprovedl, žeby otec jeho za Jana těch 500 k. gr. dal, i z té příčiny dali jsú jemu Beškovcovi za právo.

Talmberg. 181.

179. Nález, kdež Mikuláš Zajíc puovod vinil Dorotu a praví, že drží dědinu jeho; proti tomu Dorota odpírajíc pravila, že nic víc nedrží než to, což jejímu muži prodal listem, nalezli za právo, Jan z Švamberka a Sigmund z Vartmberka z pánuov, Albrecht Ojíř z vladyk panský potaz vynesli: poněvadž ten list, kterýž jest ona Dorota okázala, a dsky svědčí

Voldřichovi z Duban a jeho dědicuom, že ji při tom listu a jejím zápisu zuostavují. A jakož jest Mikuláš Zajíc pravil, žeby ona Dorota více držela, než by držeti měla, aby on Mikuláš purkrabí hradu Pražského na ty meze vedl, a to týž purkrabie aby mezi stranami ohledal, oč by mezi stranami rúznice byla, vedle práva a úřadu mezního. A což týž Mikuláš na schválení téhož purkrabí provede, žeby ona Dorota více držela, než by držeti měla, toho aby jemu zase postoupila. Actum anno vt supra.

Talmberg. 191.

180. Nicolaus pellifex de Praga cum suis coactoribus citant Nicolaum Parwik. Ibi beneficiarii Pragenses minores auditis partibus, kdežto ipse Nicolaus actor nebyl hotov s některými věcmi k jeho soudu potřebnými, i podáno stranám jim, mohúli se o to přátelsky smluviti, že jim toho přejí; pakliby se nemohly smluviti, aby zase stály na zejtří v sobotu s těmi věcmi, což by jim k soudu potřebí bylo. Tu v sobotu on Mikuláš puovod stál a pohnaný také; i tázal se pohnaný, máli dobrú vuoli na ten list, k kterémuž pohání, i řekl jest, že dobré vuole nemám, ale že jest poručníkem sirotkuov, kterýmž ten list přislušī; a tu pohnaný žádal, aby ten kšaft a poručenství okázal, a on puovod řekl, že jest na rathauze zapsáno. Tu opět úředníci dali jemu, aby to okázal dokud z soudu nevstanú; a v tom toho kšaftu neukázal ani poručenství, až i úředníci vstali, et ex quo ipse nestál jest s svými věcmi k soudu potřebnými, juxta hoc beneficiarii minores dederunt ipsi citato pro jure obtento.

Talmberg. 269.

181. Mikuláš z Kolovrat pohání Buriana z Gutšteina. Pohnaný nestojíli třikrát jsa volán, prvé nežli páni z soudu vstanou, bude právo stané dáno.

Nálezové, 158.

182. L. b. MCCCCLXXXVII, kdež Ofka z Petrovic pohání Jana Hrabani k suchým dnuom adventním [19—22 Dec.].

L. b. MCCCCLXXXVIII v pondělí před svatým Řehořem [10 Mart.] — jakož Ofka z Petrovic pohání Jana Hrabani a Duchka postřihače, měšťany Starého města Pražského, vinieci je z pobrání klenotuov, tu kdež Víšek pravil a táhl se na smlúvu, kterúž mají Pražané s králem JMstí, že když nová rada osazena bude, těm, komuž by co pobráno bylo, a chtělli by z toho koho viniti, aby před nimi před konšely a novú radú vinili; tu Ofka proti tomu odpírajíc pravila, že jest o té smlúvě nevěděla, žádajíci při právu ostavena býti, — tu král JMst se pány a vladykami na plném soudu ráčili rozkázati: poněvadž taková smlúva JMKskú s Pražany jest učiněna, aby ona Ofka najprvé své spravedlnosti před nimi hledala, pakli [by] se jí tam spravedlivě nestalo, právo se jí nezavírá. A z té příčiny král JMst se pány a vladykami na plném soudu ten puohon zdvihají; a poněvadž ona Ofka o té smlúvě jest nevěděla, z té příčiny král JMst se pány outok o škody zdvihají.

Talmberg. 241. Vindob. N. 5106, 22. Brun. 233. Nálezové, 281.

183. L. b. MCCCCLXXXVIIII k suchým dnuom postním, kdež Ofka dcera Jindřicha z Bolechovic pohání Zdeňka Kostku z Postupic. Tu l. b. MCCCCXCIII v pátek po svatém Matěji apoštolu [1 Mart.] páni a vladyky na plném soudu slyševše strany a jich z obú stranú pře líčení a odpory dskami i svědectvím, — kdežto ona Ofka puovod vinila řečeného Zdeňka pohnaného pravieci, že se jest uvázal mocí svú bez práva a drží plat její, totiž 4 k. gr. platu ročního holého a věčného v Stupnicích ꝍc, tak jakož žaloba plněji svědčí, a na to okázala kšaft a svědomí, kdež někdy Matěj Dubecký udělal Zdeňka Kostku z Postupic dskami

poručníka dětí a statku svého, v kterémžto poručenství kšaftem učiněným on Dubecký poručil jest a odkázal Jindřichovi Pločkovi a dětem jeho 4 k. gr. platu holého a věčného ve vsi Stupnicích téhož Zdeňka poručníka; a dále ona Ofka okázala jest svědomí Václava z Malešína úředníka někdy na Kolodějích, že on Václav ten plat otci řečené Ofky vydával; proti tomu on Zdeněk pohnaný odpíraje pravil, a žádaje toho, aby ona Ofka těch 4 k. platu dskami pokázala na vsi Stupicích téhož Zdeňka, — nalezli za právo, a Vilém z Pernšteina, najvyšší hofmistr království Českého, a Jiřík z Ronova a Guntsperku z pánuov a Mikuláš mladší Trčka z Lipy a z Lichtmburka z vladyk panský a vladycký potaz vynesli: poněvadž on Matěj Dubecký ten plat v svém kšaftu zjevně odkázal otci též Ofky a dětem jeho a poručníka Zdeňka Kostku udělal, a on Zdeněk to poručenství k sobě přijal, kdež na dědinách jeho ten plat ukazuje, tomu kšaftu ani poručenství neodepřel, ale podle kšaftu poručenství k sobě přijal, z té příčiny dali jí Ofce puovodovi za právo. Dala památné; vyznání všech úředníkuov.

Talmberg. 242.

184. L. MCCCCLXXXVII k suchým dnuom postním, kdež Ofka z Miloňovic pohání Jindřicha z Rabšteina. Tu l. b. MCCCCLXXXVIII⁰ v pátek po sv. Diviši [10 Oct.] najjasnější kníže a pán, pan Vladislav, boží milostí král Český ɔc, se pány a vladykami na plném soudu slyševše žalobu puovoda a odpověď pohnaného, — kdežto ona Ofka puovod vinila jeho Jindřicha pohnaného pravieci, že někdy Matěj Vlášek, otec její, jsa v službě u Jana z Rabšteina probošta Vyšehradského, že jest proň zašel, jsa šacován, tak jakož žaloba plněji svědčí; na to jest ukázala svědomí; proti tomu Daniel poručník pohnaného odpíraje pravil, že ten Vlášek v tom vězení jsa dobrovolně se šacoval, a na to také vedl svědomí, — nalezli za právo, a Jan z Šelnberka, kancléř království Českého, a Sigmund z Vartmberka a z Děčína z pánuo a Bořek z Dohalic z vladyk panský a vladycký potaz vynesli, že ačkolivěk služebník, kterýž vejde v vězení v službě kteréhož kolivěk pána, nemaje se šacovati bez vuole a vědomí pána svého, zvláště když pán jeho o něj stojí chtě jej vyvaditi; ale poněvadž jest ona Ofka provedla hodným svědomím, že jest on Matěj Vlášek otec její v tom vězení dobře dlúhý čas v vazbě seděl, a také za ním za proboštem, ty doby pánem svým, že jest do Uher jezdil, prosil, aby jej vyvadil, a on Jindřich pohnaný proti tomu nic dostatečného neokázal, a poněvadž jest on probošt nestál o něj jako o služebníka svého, tak jakož jest povinen byl, z té příčiny dali jsú jí Ofce za právo, a ten dluh aby jí dal ve dvú nedělích pořád zběhlých. Dala památné.

Talmberg. 232. Vindob. N. 5106, 13. Brun. 238.

185. Kdež Ofka z Petrovic pohání Beneše Weitmilara z Weitmile. Žaloby ktož ve dsky sobě nevloží, zdvihnú jemu puohon.

Všehrd, 31, 426. Brun. 246.

186. Ottijko de Tluczne citat Johannem Žid de Wethly. Ibi RMsts cum dominis baronibus in pleno judicio audita querela, — kdežto on Otík mluvil, že by on Jan Žid KMst i pány zmýlil, když první nález mezi nimi učinili, že by jemu puol Čeřkovic v padesáti kopách ve dsky kladl, a tudy chtě[l] míti od pohnaného 300 hřiven škod; a on Jan pohnaný odpíraje pravil, že jest to všecko jemu učinil, což mu jest panským nálezem rozkázáno, a KMst se pány v nález prvnější vhledše i shledáno, že Otík z těch pří prvé na Jana Žida žaloval, a KMst i se pány slyšavše jich při nález spravedlivý učinili bez všelikého omylu, innenerunt, že poněvadž on Otík pohnal jej Jana Žida o tu při, kteráž jest prvé

panským nálezem rozsúzena mezi nimi, že jest toho učiniti neměl, vedle toho KMst se pány dávají Janovi Židovi za právo; a že Otík na zmatek jej jest Žida pohnal a k tomu mluvil, žeby KMst se pány zmýleni byli, když jsú první nález učinili, protož KMst se pány jej Otíka v svú kázeň berú a trestati míní.

Talmberg. 270. Všehrd, 423. Nálezové, 281. Jura et const. r. B. 43.

187. L. MCCCCLXV°, kdež Petr z Dobrošovic pohání Annu z Žernosek a z Šeslic. Tu úředníci menší slyševše žalobu puovoda a odpovědi pohnané a jich z obú stran pře líčení i odpory, — kdežto Petr puovod viní pohnanú, žeby jeho z rukojemství vyvaditi nechtěla, držiec statek muže svého, a ona odpírala, že není poručnicí sirotčí dskami, ale toliko že to spravuje do vuole KMsti, a dále odpírala, že pečeť její při tom listu není, tu kdež rukojmí jest řečený puovod, — tu úředníci tázavše se s králem JMstí a pány na plném soudu nalezli: poněvadž pohnaná není poručnicí dskami sirotčího statku, ani pečeti její při tom listu jest, kterýmž ji viní, že není povinna jeho z rukojemství vyvaditi; podle toho úředníci menší dali Anně pohnané za právo.

Talmberg. 132, 270. Všehrd, 14. Brun. 221, 245.

188. Přibík Tluksa pohání... 1485. Jestli žeby kto který statek držal svuoj, a na něm by puohonem zastižen z čehožkoli by byl, a prvé nežli by ta pře k rozsudku přišla, a on by ten statek v tom prodal, a puovod obdržalli by na něm rozsudkem neb právem staným jakú sumu: tehdy bude moci právo vésti na ten statek, na kterémž jest pohnaného svým puohonem zastihl.

Jura et const. r. B. 48.

189. V té při, kteráž jest mezi Puotú z Ryzmberka a z Švihova, najvyšším sudím království Českého, z jedné a mezi Plzenskými z strany druhé. Tu kdež on Puota je Plzenské vinil, že jsú jemu za příměří velikú a znamenitú škodu učinili, a na to ukázal listy jejich Plzenských, kterýmiž píší úředníku jeho na Švihově Dominikovi z Újezda přikazujíce jemu, jestli žeby co proti pánu jeho a jeho poddaným měli činiti, že chtí pánu jeho týden dáti napřed věděti, jakož též listové plněji svědčí, a přes to jich psaní a přiřčení žeby se jemu škoda stala; a proti tomu oni Plzenští mluvili jsú odpírajíc a prosíc, aby král JMst a páni je při smluvách zuostavili, — tu najjasnější kníže a pán, pan Vladislav, boží milostí král Český ɔc, se pány a vladykami na plném soudu za právo nalezli, a Jan z Šelnberka, kancléř království Českého, a Jiřík Berka z Dubé a z Lipého z pánuov, a Jaroš z Sovojovic a z Nového Stranova z vladyk panský potaz vynesli: král JMst se pány a vladykami na plném soudu nahledli pilně v smlúvy Olomúcké, takto jsú nalezli: že těmi smluvami jest zavříno, že všecky věci, což by koli strana straně učinila v příměřích po smlúvě Vratislavské, to aby súzeno bylo v Kladště radami obú dvú králuov JMstí, jakož též smlúvy plněji svědčí. A poněvadž Plzenští v ty časy, když jest se ta škoda stala jemu Puotovi, byli jsú poddaní krále Uherského JMsti, a všecky věci i příměří učiněné bez výminky tou smlouvou Olomúckou jsú osaženy, aby v Kladště súzeno bylo, a protož král JMst i se pány je Plzenské podle znění těch smluv pozuostavují. A jakož jest dále nadepsaný Puota vinil je Plzenské z rukojemství, kdež jest někdy Vilém z Ryzmberka strýc jeho za některé Plzenské k králi Jiřímu slavné paměti slíbil, a od týchž Plzenských není vyvazen, a tomu rukojemství jest dosti učinil, jakož list téhož krále Jiřího jemu Vilémovi daný plněji svědčí, tu král JMst se pány a vladykami na plném soudu rozkazují, aby Plzenští jemu Puotovi těch 100 k. gr. vedle

znění toho listu dali ve čtyrech nedělích pořád zběhlých, a těch 100 k. zaplaceno býti má vedle toho zřízení, kteréž se jest stalo za krále Jiřího slavné paměti, v památných kněhách ve dsky zapsané[ho]. Actum a. d. MCCCCLXXXVI° fer. V post Catedram sancti Petri [23 Febr.].

Talmberg. 174.

190. Przibijk Tluxa cum coactore citant Johannem Sspan de Barsstein. Ibi in testatione citationis Blažko de Welenie ponit Johannem Sspan citatum infirmum; ibi terminus iurare.... [sic] Anno domini MCCCCLXXXVI fer. II post Conductum Pasche [3 Apr.] Przibiko actor et Vlricus coactor ad juramenti susceptionem a Johanne Sspan citato pro infirmitate capellam introierunt bez opovědi úřadu, ibi beneficiarii Pragenses ten puohon zdvihají.

Talmberg. 271.

191. Przibik Tluxa de Czechticz citat Johannem Sspan de Barsstein. Ibi a. d. MCCCCLXXXVII beneficiarii Pragenses minores in pleno judicio auditis partibus, vbi ipse Przibiko cum coactore citat Johannem Sspan ze škody i z puojčky jistinné, smísiv to obě spolu, že jest toho učiniti neměl, než najprvé měl poháněti z jistiny a obdrže jistinu potom ze škod, i protož z té příčiny ten puohon zdvihají. Actum vt supra.

Talmberg. 271. Brun. 234.

192. L. b. MCCCCLXXXVII, kdež Přibík Tluxa z Čechtic pohání Ondřeje Oremusa. Tu l. b. MCCCCLXXXVIII v středu o suchých dnech postních [27 Febr.] úředníci Pražští menší na plném soudu slyševše žalobu puovoda a odpověď pohnaného, — kdežto on Přibík puovod vinil jej Ondřeje Oremusa pohnaného pravě, že učinil jemu škodu, tu kdež jest slíbil jemu puojčiti jemu sto kop gr. míš., i nepuojčil, tak jakož žaloba plněji svědčí; proti tomu on Oremus odpíraje pravil, že jest jemu řekl půjčiti, ale aby mi na to jistotu udělal vedle řádu, i neudělal jest, a z té příčiny jest jemu puojčiti nechtěl; i pravil jest on Přibík, že jest chtěl jemu plat svuoj dědičný zapsati, kterýž jest hned na zejtří collegiatuom prodal, a poněvadž jsou jej collegiati přijali, že jest i on Oremus přijíti jměl; i odpověděl on Oremus, že jest toho platu přijíti nechtěl než jistotu na peníze vedle řádu a práva, — nalezli: poněvadž jest jemu jistoty na peníze vedle vuole jeho neudělal, ani také při kterém právu toho pověděl, žeby mu té smlúvy držeti nechtěl, i z té příčiny úředníci ten puohon zdvihají, a strany aby se o tu věc více nepoháněly.

Talmberg. 243. Vindob. N. 5106, 23.

193. L. b. MCCCCLXXXVII, kdež Petr z Údimě ꝛc pohání Slavatu z Chlumu k suchým dnuom letničním [6—9 Jun.]. Tu leta božího MCCCCXC v pátek o suchých dnech postních [5 Mart.] najjasnější kníže a pán, pan Vladislav, boží milostí král Český ꝛc, se pány a vladykami na plném soudu slyševše strany a jich z obú stranú pře líčení, odpory, dsky a svědomí, — kdežto on Petr puovod vinil jej Slavatu pohnaného pravě, že uvázal se mocí svú bez práva a drží dědictví jeho Leštansko, lesy, porostliny, lúky a grunty jeho, na kterýchž jest rybník udělán, bez vuole jeho, tak jakož žaloba plněji svědčí; proti tomu on Slavata pohnaný odpíraje pravil, že on i předkové jeho jsú toho v držení od padesáti let, a na to z obú stran vedli jsú svědomí, a dsky, i na vrch práva odumrtního dovedení někdy Matěje Borotína, — tu král JMst se pány a vladykami na plném soudu vážíce jich pře líčení i odpory, dsky a svědomí nalezli za právo, a Jan Zajíc z Hazmburka a z Kosti a Zdeněk Kostka z Postupic z pánuov, a Bořek z Dohalic z vladyk panský a vladycký potaz vynesli: poněvadž král JMst z plného soudu zemského byl ráčil rozkázati místopurkrabí Pražskému

vyjeti na ohledání té věci a vyslyšení svědkuov vedle práva, poněvadž on Petr puovod provedl svědky dobrými lidmi rytířskými, i také některými sedlskými cizími, i také člověkem Slavaty pohnaného, jménem Markvartem z Nespeřic, kteřížto ti všickni svědkové učinivše přísahu podle práva vyznali a svědčili jsú za grunty dědičné; ale on Slavata pohnaný vedl jest své lidi, a ti také učinivše přísahu podle práva svědčili jsú toliko za držení; a dále týž Slavata ukázal jest svědomí Petra z Křečovic, kterýžto vyznává, že někdy Zbyněk z Soběšína žádal Rudolta, aby jemu odpustil rybník na té louce dělati, a poněvadž jest toho na něm žádal, tehdy jest ta louka jeho nebyla, a také že někdy Martin Borotín udělav vejprosu na týchž gruntích Žišovských a Leštanských a práva úplně dovedl, jakož dsky o tom plněji svědčí, podle toho dali jsú Petrovi puovodovi za právo, a on Slavata aby jemu Petrovi puovodovi na těch gruntích k Žišovu přislušejících a těch lesích Leštanských vedle vyznání a mezí ukázání těch svědkuov nepřekážel, a čehož toho v držení jest, aby jemu Petrovi toho postúpil, a jeho gruntuov netopil, ve dvú nedělích pořád zběhlých.

Talmberg. 242. Vindob. N. 5106, 23.

194. Petrus Lhotsky de Zasmuk citat Rynarthum Huska de Wrzesne. Ibi a. d. MCCCCLXXXVIII fer. V post Translationem s. Venceslai [7 Mart.] RMsts cum dominis baronibus et clientibus in pleno judicio, — vbi Petrus Lhotsky citat Rynarthum pro damnis, ita prout querela testatur, jakož jest Petr, udělav útok ze škod pro neopravení roku naň na Housku na pohnaného, a pohnav i vmísil v to jiné škody, než pro které škody jest útok udělal, a spolu pohání z těch i jiných škod, — i z té příčiny ten puohon zdvihají.

Talmberg. 271. Brun. 235, 241.

195. Petrus Barchowsky de Kasalicz citat Jesskonem Swoyanowsky. Ibi anno domini MCCCCLXXXVIII⁰ fer. II post Francisci [6 Oct.] Benessius de Weitmille, purgrauius de Karlsstein, defensam posuit contra prefatam citationem ex eo, quia ad easdem hereditates a k gruntuom těch dědin habet melius jus quam ipse Petrus Barchowsky; docere vult... [sic].

Nalezli vuobec za právo: ktož by se na přátely poddal o kterú při, a přátelé by toho nerozeznali, a toho ti s sebe nesložili, a ten pohnalli by přes to z té pře, ten puohon má jemu zdvižen býti, a pohnanému má škody zaplatiti a zase před smluvce té pře hleděti. A bylali by mocně přestána, a smluvce žeby prodlévali konce udělati, muož jich strana z toho pohnati, aby jim konec o to udělali. A jestli žeby kto na se to mocně vzali a tomu dosti neučinili jedny i druhé suché dni, že strana neb strany k třetiem suchým dnóm budú moci z toho těch smluvcí pohnati, kteréž se straně zdá. Pakliby nebyla mocně přestána, a oni jim prodlévali toho konce jednáním učiniti, opověda se smluvciem, že toho déle čekati nechce, bude moci z té pře pohnati.

Talmberg. 271. Jura et const. r. B. 41.

196. L. b. MCCCCLXXXVIIII, kdež Petr Měřička pohání Bohuslava Malovce k suchým dnuom adventním [16—19 Dec.]. Tu l. b. MCCCCXCI v středu o suchých dnech letničních [25 Maji] úředníci Pražští menší na plném soudu slyševše strany a jich z obú stranú pře líčení i odpory i svědomí, — kdežto on Petr vinil jej Bohuslava pohnaného pravě, [že] učinil jemu škodu, tu kdež jest poslal k němu lidi dobré, aby jemu spravedlivé udělal o to, což jsú lidé jeho témuž Petrovi na gruntích jeho pobrali, tak jakož žaloba plněji svědčí; proti tomu on Bohuslav pohnaný odpíraje pravil, že ten člověk, kterýž seděl na tom gruntu téhož Měřičky, že jest člověk jeho dědičný, a že jest ho tu nechal do své vuole, a potom že ten člověk vrátil se k němu Malovcovi zase, statek svuoj tam pobral s přátely svými bez roz-

kázání téhož Malovce; a on Petr toho neodpíral, by jeho Malovců člověk dědičný nebyl; a dále týž Malovec pravil, že jest jeho ze škod poháněti neměl; proti tomu on Měřička Petr puovod odpíraje pravil, že jest na jeho grunty sáhl, a chtělli jest k čemu právo jmíti, že jest jeho měl právem hleděti; a on Bohuslav pravil, že jsou tehdáž práva nešla, a také svědomí téhož Měřičky vyznává, že týž člověk pobral statek svuoj, kterýž jest tu měl, — nalezli: poněvadž ten člověk jest dědičný téhož Malovce, a že pobrav statek svuoj a jiného nic i vrátil se zase ku pánu svému, i z té příčiny dávají jemu Bohuslavovi za právo, a že jemu těmi škodami povinen není. Dal památné.

Talmberg. 243. Vindob. N. 5106, 23.

197. Procopius Dobess de Bezdiekowa citat illustrem Henricum seniorem, principem Minsterbergensem ꝯc. Ibi a. d. MCCCCXCIII° fer. II ante Dionisii [7 Oct.] domini barones et clientes in pleno judicio auditis narrationibus et replicationibus ex vtraque parte, — vbi ipse Procopius inculpauit ipsum principem Henricum z padesáti zlatých uherských, — tu páni a vladyky nalezli: poněvadž se manství dotýče dědičného kněze Jindřichova, z té příčiny ten puohon zdvihají, a chceli on Dobeš k tomu jaké právo jmíti, aby toho před knězem na témž manství hleděl.

Talmberg. 271.

198. L. MCCCCXCIIII k suchým dnuom letničním [21—24 Maji], kdež Petr z Šternberka pohání Táborských. V té při, kdež Petr z Šternberka puovod s spolupuovodem pohání purkmistra, konšeluo i vší obce města Táboru vině je z Jana člověka svého z Slovenic, kterýž jest za Táborskými v jich vsi, a na to vedl jest svědomí, žeby otec téhož Jana za Petra z Šternberka dvě letě před válkú na jeho grunty se přistěhoval, a téhož syna Jana tu na tom gruntu s sebú měl, a puoldruhého leta u válku že jest se z gruntu Petra z Šternberka vystěhoval; proti tomu oni Táborští odpírajíc pravili, žeby na tom gruntu Petra z Šternberka seděl, a potom výhost že jsú téhož Jana otci od rychtáře té vsi vzali; též ukazovali svědky, žeby se v Postupicích rodil, — tu úředníci Pražští slyševše strany a jich pře líčení a odpory a svědomí, nalezli: poněvadž Petr z Šternberka dostatečně jest to provedl, že jest téhož Jana otec dvě letě před válkú na jeho gruntu byl, a puoldruhého leta u válku že jest se z jeho gruntu stěhoval, a téhož Jana syna svého také s sebú vzal, a oni Táborští toho jsú dostatečně neprovedli, by týž Bartoš s Janem synem svým dostatečný vejhost od pána svého měl, a poněvadž jest on Jan na gruntích Petra z Šternberka puovoda u válku puoldruhého leta byl, a potom času s gruntu jeho sšel, i dávají jemu Petrovi puovodovi s jeho spolupuovodem za právo, a oni Táborští aby jemu téhož Jana s pokutú dali od dnešního dne ve dvú nedělích pořád zběhlých vedle práva a nálezu panského. A jakož jsú Táborští pravili, že jsú k tomu nálezu, což se lidí sběhlých dotýče nesvolovali i jiná města, a že jest to král JMst na se vzíti ráčil k té žalobě odpovídati nechtíc, o tom páni JMsti na plném soudu ráčili jsú rozkázati, aby oni Táborští i jiná města, kdož by je o lidi, kteréž v svých vsech mají, vinil a poháněl, aby každému o túž věc vedle práva odpovídali. Dal památné.

Talmberg. 232. Vindob. N. 5106, 13. Brun. 224.

199. Puota z Ryzmberka a z Švihova a Hendrich z Švamberka citant Krištofa s bratřími z Gutšteina. V té při, kteráž jest mezi Puotú z Ryzmberka a z Švihova, najvyšším sudím království Českého, a Henrichem z Švamberka a služebníky jich z jedné a mezi Krištofem, Hendrichem a Jetřichem bratřími z Gutenšteina z strany druhé, kdež jsú je svrchupsaní Puota z Ryzmberka a Hendrich ꝯc viniti chtěli, že jsú je na jich cti vysoce slovy i psaními zha-

něli, chtíce se z té věci před KMstí a pány na plném soudu jako ctní páni vyvesti, a k tomu že jsú také svrchupsaní bratří z Gutenšteina učinili jim moc proti právu; proti tomu oni Krištof, Hendrich a Jetřich k tomu nic neodpírajíc králi JMsti v tom jsú se ve všem králi na milost dali a svrchupsaných Puoty a Hendricha i služebníkuov jich za to jsú prosili, aby na ně v té věci soudem netiskli, a že jim to vše napraviti chtí, jakž se JMKské a pánuom zdáti bude, — tu najjasnější kníže a pán, pan Vladislav, Uherský, Český ꝛc král, se pány a vladykami na plném soudu to vážíce, že jsú svrchupsaní bratří z Gutenšteina vysoce proti JMKské, proti úřadu i právu učinili, kdyby ta věc byla k soudu přišla, podle starodávných nálezuo na to a pokut byl by to JMst k spravedlivému konci a k pomstě dostatečně přivedl; ale poněvadž oni Gutenšteinové nepřistúpivše k soudu JKMsti v tom se všem na milost jsú se dali beze všeho prostředku, z té příčiny JKMst je Gutenšteiny v svú kázeň beře, a toho dále se pány a vladykami povážiti ráčí, kterak to má k dalšímu napravení přijíti; neb toho JMst žádnému lehce vážiti neráčí, kdož by proti právu a řádu co v této zemi učinil. Co se pak dotýče hanění, kterýmž jsú již psaní Gutenšteinové dotýkali psaním i ústně prvé psaných Puoty a Hendricha z Švamberka, ta věc podle nálezu prvního krále JMsti a panského měla by takto a těmito slovy napravena býti, jakož teď nález předešlý o to slovo od slova čten bude mezi Albrechtem Ojířem z jedné a Jeníkem z Mečkova z strany druhé v památných knihách, L, XII. Ale k prosbě krále JMsti a pánuov a vladyk na plném soudu prvé jmenovaní Puota a Hendrich z Švamberka dobrovolně to jsú učinili a na tom přestali, ne z práva než k prosbě jako svrchu napsáno jest, že oni všickni tři, Krištof, Hendrich a Jetřich z Gutenšteina mají takto říci: Pane Švihovský a pane Švamberče, co jsme o vás ústně mluvili anebo listy rozpisovali cti vaší dotýčíce, v tom jsme vám křivdu učinili, a prosíme pro pána boha, abyšte nám to odpustili. A ta náprava a odprošení těmi slovy, jakož se prvé jmenuje, má za tak dosti býti k napravení cti svrchupsaných Puoty a Hendricha, jakoby podle nálezu svrchupsaného těmi slovy jim bylo napraveno. A co se Pernšteinara a Kutnauera a panny Markety dotýče, těm také mají takto říci: Pernšteinar, Kutnauer a panno Marketo, co jsme proti vám i proti cti vaší mocí učinili, prosíme vás také, abyšte nám to odpustili. Stalo se leta ꝛc CCCCXCVII v sobotu před svatým Řehořem [11 Mart.].

Také když pan Švihovský stál s pany Gutenšteiny před králem a pány, tu Chmelický podpurkrabí od pánuo Gutenšteinských mezi jinú řečí takto řekl, že co jsú páni Gutenšteinští učinili, že jsú museli učiniti. Na to dal pan Švihovský tuto odpověď: co jsú mně a panu Švamberkovi pani Gutenšteini učinili, to jsú učinili, nevohradivše cti své. Proti tomu páni Gutenšteinští nic neodpověděli, a při tom nechali a mlčeli.

Talmberg. 280.

200. Petr Atrzpach z Dubé a z Náchoda pohání Jana Černčického z Kácova z nářku cti. Tu páni a vladyky na plném soudu slyševše strany a jich z obú stranú pře líčení i odpory a svědomí, — kdežto on Petr puovod vinil jest Jana Černčického z nářku cti, tu kdež jest pravil on Jan Černčický, že jest měl lepšího otce, a sám že jest lepší ode všech čtyř štítuov nežli on Petr Atrzpach ꝛc, tak jakož žaloba plněji svědčí; podle toho on Petr Atrzpach mluvil, poněvadž jest on Jan Černčický pravil, že jest měl otce lepšího nežli on, a sám že jest také lepší nežli on Petr, a mateř také že jest měl lepší, i žádal jest, aby to provedl; tu on Jan odpíraje okázal jest svědomí otci Petra Atrzpacha na jeho cti utrhavé, co se pak mateře dotýče, tu jest Jan Černčický pověděl, že jest tím máti jeho lepší, že jest máti jeho byla šlechtična a stavu panského, a máti jeho Petrova že jest byla rodu vladyčího; a proti tomu kusu Petr nic jest neodmlouval, ale k tomu se jest znal; než co se cti otce umrlého jeho Petrova dotýče, tomu jest on Petr odmlouvaje tak mluvil, že to svědomí, kteréž proti

cti otce jeho svědčí, že svědčí řeč slyšenú, a že to svědomí není dostatečné podle práva, aby jeho otec mrtvý, jsa pán na cti zachovalý, měl tím svědomím cti odsvědčen býti, prose v tom pánuov za opatření, — i nalezli, a Vilém z Pernšteina ꝛc a Jan z Šelnberka ꝛc z pánuov, a Jan Špetle mladší panský potaz vynesli: poněvadž Jan Černčický měl jest mateř rodu panského a Petr mateř rodu vladyčího, že tím mátě Černčického jest lepší nežli mátě Petrova; ale poněvadž on Jan řekl jest, že jest měl otce lepšího nežli on Petr, a na to ukázal svědomí jeho Petrovu otci utrhavé a toho jest naň dostatečně neprovedl, z té příčiny podle prvního nálezu, kdož by komu na čest sáhl, a toho neprovedl ꝛc, páni JMsti a vladyky na plném soudu jej Jana Černčického v svou kázeň berou. Dal památné. Relatio omnium beneficiariorum.

Talmberg. 287.

201. Kdež Petr Kapléř z Sulevic pohání Prachatických ze škod. Z škod po nálezu, ješto se obránil, póhon zdvihli.

Brun. 241.

202. Nález, kdež Petr pohání Ješka Svojanovského a žaluje na Ješka a praví, že mu se mocí uvázal v hrad Kalich; proti tomu odpíraje Ješek pravil jest, že ten hrad držán jest za pokojných let bez naříkání, nalezli za právo, Bušek z Žiberka, Zdeněk Kostka z pánuov, Malovec z vladyk panský potaz vynesli: poněvadž první držitelé podle práva bez naříkání drželi jsou ten hrad Kalich, a leta podle práva prošla, a on Ješek po nich v to držení všel i z té příčiny dali jsú Ješkovi za právo. Actum anno quo supra.

Talmberg. 191.

203. Raczko de Kothaunie [1] citat Johannem de Gindrzichowicz. Ibi beneficiarii minores auditis partibus, — vbi ipse actor querelam duxit pro damnis a v líčení pře se dotýče lúky a dna, a tak že se žaloba a líčení té pře nesrovnává, a také on puovod jměl jest prvé o dno té lúky místo s pohnaným vzíti, a dosoudě se lúky teprv měl ze škod poháněti, — protož páni úředníci ten puohon zdvihají. L. b. 1463.

Talmberg. 271. Brun. 222, 246. — [1]) Brun.: z Chotúně.

204. L. MCCCCLXIII°, kdež Ryneš z Vodokrt pohání Viléma z Netonic. Tu KMst se pány na plném soudu slyševše žalobu Rynšovu puovoda a odpověd Viléma pohnaného, — žeby jemu a jeho lidem učinil škodu mocně na jeho dědinách, kdežto pobral některé svrchky, a pohnaný odpíral pravě, že jest byl při tom s jinými mnohými, když jest jeho lidem pobráno, a to z rozkázání pána svého, u kterého jest té chvíle byl, jakožto u pana Donínského, a jeho pán puovodů, jakožto Voldřich z Rakovej, s ním puovodem hleděli jsú o tu škodu prvé k Fridrichovi z Donína, jakož jest toho duovod list, kterýž on Voldřich z Rakové psal Donínskému žádaje, aby to kázal jemu Rynšovi puovodovi a jeho lidem navrátiti, co jest mu pobráno, — nalezli za právo, a Jetřich z Janovic a z Chlumce a Zdeněk Kostka z Postupic a z Třebové Moravské, mincmeistr království Českého, panský potaz vynesli: poněvadž provedeno jest, že to pobrání z rozkázání Donínského se stalo, a o to prvé k Donínskému hledíno jest a psáno, podle toho KMst se pány dali jsú Vilémovi pohnanému za právo, a o tu věc on puovod i pohnaný aby se více nepoháněli.

Talmberg. 133. Vindob. N. 5106, 14. Jura et const. r. B. 232.

205. L. MCCCCLXXXV na zejtří sv. Jeronyma [1 Oct.], kdež Regina z Sázavy pohání osvíceného Jindřicha. Tu najjasnější kníže a pán, pan Vladislav, boží milostí král Český ɔc, se pány a vladykami na plném soudu slyševše strany a jich z obú stranú pře líčení a odpory, — kdežto ona Regina puovod vinila jeho kněze Jindřicha pravieci, že když jest vdávána Mikulášem z Sázavy otcem svým za Jiříka Hluckého k manželství, žeby po ní jmenováno bylo 200 k. gr., a on kníže Jindřich žeby slíbil, že jí proti těm 200 k. gr. má obvěněno býti, i že není obvěněno; i proti tomu kníže odpověděl jsa KMstí tázán a pány po dvakrát, slíbilli jí za to čili nic, aby to pověděl; tu jest kníže na nepamět svú propověděl, slíbilli jest čili neslíbil; a ona Regina vždy volala na právo podle puohonu svého, aby při tom byla zachována, jakož v žalobě položeno jest: ználi se, právě se zná, pakli se nezná, žádá práva, — nalezli za právo, a Jan Zajíc z Hazmburka a z Kosti a Jiřík Berka z Dubé a z Lipého z pánuo, a Jan Malovec z Pacova z vladyk panský potaz vynesli: poněvadž kníže Jindřich pohnaný k tomu slibu se nezná, ani toho svědomím žádným s sebe nesvedl, že jest neslíbil, to aby spravil vedle práva v kaple Všech svatých na hradě Pražském, a to ten pátek o suchých dnech letničních najprvé příštích. Tu v pátek o suchých dnech letničních l. b. MCCCCLXXXVI[1] v kaple Všech svatých osvícený Jindřich starší ku přísaze podle panského nálezu stál jest s očistníky, kteréž jest jmenoval, totiž s Prokopem Liškú z Vysoké a Janem Karlíkem z Nežetic. Tu téhož dne Regina puovod v kaple Všech svatých jsúci tázána řečníkem jednú, druhé, třetí, stojíli k svému právu, i pověděla, že stojí, ale poněvadž nežádala vstúpení k svému právu vedle práva, páni a úředníci větší i menší ten puohon zdvihají a dávají kníželi za právo.

Talmberg. 233. Vindob. N. 5106, 14. Brun. 246. — [1]) Brun.: 1492 v sobotu po sv. Vítu.

206. L. MCCCCLXXXVIII[0] k suchým dnuom letničním, kdež Rynart Houska pohání Petra Lhotského z Zásmuk. Tu l. b. MCCCCXCI[0] v sobotu o suchých dnech letničních [28 Maji] páni a vladyky na plném soudu slyševše strany a jich z obú stranú pře líčení a odpory i svědomí, — kdež on Rynart Houska puovod vinil Petra pohnaného pravě, že jest mu učinil škodu mocí svú bez práva, tu kdež jest poslal dráby své a služebníky, a oni vpadli jsú jemu v tvrz a v dvuor ɔc, tak jakož žaloba plněji svědčí; proti tomu on Petr pohnaný odpověděl pravě, že jest jemu toho neučinil, a že jest v tu chvíli doma nebyl, — nalezli za právo, a Jan z Šelmberka, kancléř království Českého, a Sigmund z Vartmberka a z Děčína foit Šestiměstský z pánuov, a Bořek z Dohalic z vladyk panský a vladycký potaz vynesli: poněvadž jest on Petr pohnaný dostatečně toho neprovedl, by tím vinen byl, ale proto slovy svými toho odpíral, že tím vinen není, aby on Petr spravil to v kaple Všech svatých na hradě Pražském na zejtří sv. Jeronyma, jakž jemu rozkázáno bude, tak že jest té škody Houskovi nerozkázal učiniti, ani toho k sobě přijal, ani toho čím požil, ani o tom co věděl, ani ví. Tu leta ɔc XCI v sobotu na zejtří sv. Jeronyma [1 Oct.] v kaple Všech svatých Petr Lhotský pohnaný přísahaje provedl přísahu. Vyznání všech úředníkuov.

Talmberg. 238. Vindob. N. 5106, 15. Brun. 243, 250.

207. Kde Šimon z Mostku pohání Přibíka a Oldřicha bratří z Těmic z dědictví l. 1485. Bratra nejstaršího kdož by nepohnal vedle bratří mladších nedílných, bude jemu ten puohon zdvižen. Bratří nedílných ktož pohání, všech má pohnati.

Brun. 217.

208. Kdež Zdeslav Jeník z Mečkova a z Uherska pohání Jiříka Pardubského ze škod l. 1486. Zvod po právu staném má jíti.

Brun. 250. Nálezové, 278.

209. L. MCCCCLXXXVI k suchým dnuom letničním [17—20 Maji], kdež Slavata z Chlumu pohání Martina Holce z Nemošic. L. b. MCCCCLXXXVII v sobotu po svatém Františku [6 Oct.] páni a vladyky na plném soudu slyševše žalobu puovoda a odpověď pohnaného, kdežto on Slavata vinil jej Martina pohnaného, že učinil jemu škodu, tu kdež jest k vuoli jemu Martinovi stávati musil k soudu, pokládaje tu škodu na rozličných nákladích, dědin spuštění, rybníkuov nenasazení, tak jakož žaloba plněji svědčí; a nadepsaný Martin Holec pohnaný odpíraje pravil, že jemu těmi škodami tak velikými povinen není, neb jest jeho statku nedržel, a že jest také o jiné pře k soudu stával, — nalezli za právo, a Jiří Berka z Dubé a z Lipého a Bušek z Žiberka a z Plané z pánuov, a Ctibor z Volšteina z vladyk panský a vladycký potaz vynesli: jakož on Slavata viní jej Martina z dědin spuštění a rybníkuov nenasazení, že jemu on Martin těmi škodami povinen není, než k těm škodám, kteréž by on Slavata vzal v té při jezdě k soudu, dávají jemu Slavatovi za právo, a ty škody aby provedl před úředníky Pražskými menšími na jich schválení od dnešního dne ve dvú nedělích pořád zběhlých. Dal památné.

Talmberg. 243. Vindob. N. 5106, 24.

210. L. MCCCCLXXXVI, kdež Sigmund a Mikuláš bratří z Poběžovic pohánějí Sigmunda Šarovce a Viktorina k suchým dnuom adventním [20—23 Dec.]. Tu l. b. MCCCCXXXVIII v středu den sv. Řehoře [12 Mart.] najjasnější kníže a pán, pan Vladislav, boží milostí král Český oc, se pány a vladykami na plném soudu slyševše žalobu puovoda a odpověď pohnaného, — kdež on Sigmund pohnaný pravil, máli to vedle práva býti, že když jest udělal prvé útok na Vítka, když jest puohon zdvižen témuž Vítkovi a nedočekav rozsudku ani se s ním o škody smluvil, i zapsal jest právo své bratřím svým v Slatinanech, jakož ten zápis plněji svědčí, nalezli za právo, a Jan z Švamberka, mistr převorství po Čechách a na Strakonicích, a Jiří Berka z Dubé a z Lipého z pánuov, a Albrecht Ojíř z Očedělic z vladyk panský a vladycký potaz vynesli: poněvadž jest on Vítek ten statek v Slatinanech zavázal bratřím svým jsa v puohonu zastižen, i nedočekav o to rozsudku, ani se s ním o škody smluvil, z kterýchž jest byl pohnán, že jest to zmatečné udělal, i z té příčiny král JMst se pány a vladykami na plném soudu jej Vítka v svou kázeň berou. A také ten puohon, kterýž jsou Sigmund a Mikuláš bratří nadepsaného Vítka z Tuněchod na Sigmunda a Šarovce o dědictví v Slatinanech jeho učinili, KMst i se pány a vladykami také ten puohon zdvihají.

Talmberg. 243. Vindob. N. 5106, 24. Všehrd, 93, 426. Jura et const. r. B. 48. Brun. 241, 247. Nálezové, 279.

211. Kdež Zdislav z Šternberka pohání Ješka Svojanovského z Boskovic l. 1488. Poručník před soudem má otpoviedati za toho, od kohož poručníkem jest, a nechceli otpoviedati, ztratí při.

Brun. 236.

212. Nález, kdež Zbyněk z Žebec a z Ohraženína vinil Přibíka z Kádova, žeby jemu sirotka držel, k kterémuž on lepší právo má jako strýc nedílný a společník, nalezli za právo a Vok z Rozmberka a Jan z Šelnberka z pánuov, a Albrecht Ojíř z Očedělic z vladyk panský potaz vynesli: poněvadž on Přibík z Kádova okázal jest trhy i věna, a tomu jest žádný

neodpíral z společníkuov, ani také kdo k tomu povolení svého dávali; a on Zbyněk proti tomu jest nic dostatečného neokazoval ani provedl, a protož z těch příčin a jeho pruovoduov dali jsú jemu Přibíkovi za právo. Anno quo supra [1488].

Talmberg. 180. Všehrd, 267. Jura et const. r. B. 126. Brun. 229.

213. L. MCCCCLXXXVIII k suchým dnuom letničním [28—31 Maji], kdež Štěpán Vrchota pohání Ondřeje ꝺc. Tu l. b. MCCCCLXXXIX ve čtvrtek o suchých dnech postních [12 Mart.] úředníci Pražští menší na plném soudu slyševše strany a jich z obú stranú pře líčení a odpory i svědomí, — [kdež] Štěpán Vrchota puovod s svým spolupuovodem vinil jej Ondřeje pohnaného pravě, že mu učinil škodu mocí svú bez práva, tu kdež mu člověka jeho vydati nechtěl vedle zuostání zemského, tak jakož žaloba plněji svědčí; proti tomu on Ondřej odpíraje pravil, že nejsem sám svuoj, ale jsem úředník pánuo Táborských a že jakožto úředník dal jsem mu gleit, a když jest on Vrchota o něho mluvil s ním, že jest jeho tu v městečku nebylo, a že jest byl preč odšel; a na to vedl jest svědomí, a že jest jeho pro tu věc poháněti a ke škodám připravovati neměl; proti tomu on Vrchota mluvil, že jest ne jmenem pánuo Táborských gleit dal, ale sám od sebe, a že jest ten člověk nic neudělal proti pánuom Táborským, než proti němu Vrchotovi, a že jest jemu toho nepravil, by jeho tu nebylo, než že mu ho vydati nechce, a že má právo před sebú, a že jest on věděl, že jest mordéř jeho člověka, a že jest z toho zabitého sám šíp vytáhl; a proti tomu on neodpíral; a potom také když jest s ním mluvil v domu páně Trčkovu, pověděl, že za padúcha cti své dáti nechce, aniž jest pravil tehdáž, by ho tu tam nebylo, a na to vedl jest svědomí, — nalezli jsú: poněvadž jest on Ondřej pohnaný jemu jeho vydati nechtěl, a gleity jej zastíral proti svolení zemskému, a ani pověděl, by ho tu nebylo, aby se on Vrchota v tom opatřil, i z té příčiny úředníci jemu Vrchotovi s jeho spolupuovodem dávají za právo. A ty škody aby jemu Vrchotovi s jeho spolupuovodem dal ve dvú nedělích od dnešního dne pořád zběhlých. Dal památné.

Talmberg. 236. Vindob. N. 5106, 16.

214. Sigismundus de Roznhein citat Wilhelmum Ilburgk de Mssene. Ibi anno domini MCCCCLXXXVIIII° fer. II post Francisci [5 Oct.] RMsts cum dominis baronibus in pleno judicio mandauerunt, aby jemu Sigmundovi nebylo dáno za právo stané, lečby prvé na JMKskú a na pány in pleno judicio vzneseno bylo.

Ibi a. d. vt supra fer. III post Francisci [6 Oct.] z povolení strany jemu Wilhelmo Ilburg to ustané právo, kteréž jest on Sigismundus na něm ustál, ke škodě býti nemá; než on Vilém Ilburg aby stál k soudu ten pátek o suchých dnech adventních bez puohonu. — Kdož co prodává, má to dskami ze jmena jmenovati, a což se nejmenuje, to není prodáno.

Talmberg. 271. Všehrd, 156. Brun. 219, 222. Nálezové, 283.

215. Kdež Sigmund Bareš z Kamenice Václava Čejku z Olbramovic pohánie l. 1493. Práva ktož v žalobě nežádá próvodu nemaje, nebude mu nalezena přísaha, než póhon se zdvihá.

Brun. 233.

216. Zdeněk puovod pohání Bohuslava ꝺc. V té při, kdež on Zdeněk vinil jej Bohuslava pohnaného pravě, že pobral svrchky na zámku Bradlci ꝺc, tak jakož žaloba plněji svědčí; proti tomu on Bohuslav odpíraje pravil, že jest nic nepobral sobě, než toliko to, což jemu Štylfridovi nachoval, a táhna se na tu smlúvu, kteráž jest mezi ním a Václavem Číčem a Kopidlanským učiněna, že v té smlúvě o hotových penězích ani o klenotech položeno není: tu páni a vladyky JMsti nahledše v smlouvu, v kteréžto zjevně stojí, že po smrti Štyl-

fridově na Loučenské ty peníze, kteréž jemu oni Loučenští vydávají, zase připadnúti mají, a list jejich aby byl vrácen; a také v smlouvě stojí, že ten zámek Bradlce se všemi svrchky Lúčenskými jměl postúpen býti; ale páni JMsti hledíce na nedostatek a nemoc téhož Štylfrida nalezli za právo, a Vilém z Pernšteina ꝛc a Jan z Švamberka, mistr ꝛc, z pánuov, a Jan z Dobřenic z vladyk panský a vladycký potaz vynesli: poněvadž on Bohuslav Litevský nemoc a nedostatek Štylfriduo předkládá, a že mu nemuož ta suma vystačovati k jeho opatrování a živnosti, kterúž mu Lúčenský bratr jeho vydává, že páni JMsti jemu Bohuslavovi rozkázati ráčí, aby on Bohuslav se tak při svých slovích zachoval, a tak jej Štylfrida na ta slova, kteráž jest mluvil před pány opatroval, aby on Štylfrid núze netrpěl, a těch peněz i klenutuov při něm při Bohuslavovi nechávají, a to na ten spuosob, aby on Bohuslav, kdyžby buoh Štylfrida neuchoval smrti, jemu Zdeňkovi Loučenskému z toho ze všeho počet udělal, a což by těch klenotuov neb peněz po smrti Štylfridově zuostalo, aby Zdeňkovi Loučenskému všecko zase navrátil jakožto bratru jeho. Actum a. d. 1493 quatuor temporum Aduentus [18—21 Dec.].

Talmberg. 273.

217. Ve při mezi Stanem z Lub z jedné a mezi Vikéřem z Proseči z strany druhé. Tu l. b. 1495 v ten pátek o suchých dniech adventních [18 Dec.] úředníci větší i menší v kaple Všech svatých, poněvadž on Vikéř pohnaný v kaple Všech svatých potřikráte volán jsa k přísaze nestál jest, z té příčiny dali jemu Stanovi za právo.

Všehrd, 126.

218. L. MCCCCXCV na zejtří sv. Jeronyma [1 Oct.], kdež Sigmund Bareš z Kamenice pohání Korandu z Prahy ꝛc. L. b. MCCCCXCVII v pondělí den sv. Diviše [9 Dec.] páni a vladyky na plném soudu slyšavše strany a jich z obú stranú pře líčení a odpory i svědomí, — kdežto on Bareš vinil je pohnané, že jsú jeho nařkli na cti jeho; proti tomu oni pohnaní odpírajíce pravili, že jsú ten nárok naň z té příčiny učinili, že on Sigmund na svobodné silnici vzal zlato uncové, a když jest seděl u vězení, že se jest znal, že jest zle učinil, a také jsa slibem zavázán od Korandy rychtáře, aby nechodil z vězení, že jest ušel, a to žeby proti své cti učinil; proti tomu on Bareš odpíraje ukázal svědomí Balcara Wideršpergera, kterýž sám na se vyznává, že jest to zlato vzal a jemu Sigmundovi dva unce dal, kdež také otec jeho a téhož Balcara vyznává, že jest on Balcar syn jeho to zlato vzal, a k čemuž se jest u vězení znal, že to z strachu učinil, — i nalezli za právo, a Vilém z Pernšteina najvyšší hofmistr království Českého, a Petr z Vartmberka a z Bydžova z pánuov, a Mikuláš Trčka mladší z Lipy a z Lichtmburka z vladyk panský a vladycký potaz vynesli: poněvadž on Balcar to seznal, že jest to zlato sám vzal a jemu Sigmundovi dva unce dal, i z té příčiny on Bareš tím zlatem vinen není, a jemu k ujmě na jeho cti býti nemá. A což se vězení dotýče, poněvadž jemu prostě na jeho čest věřeno není, i z té příčiny on Bareš tu jest nic proti své cti neučinil. A což se Marka pohnaného dotýče, poněvadž on Marek naň na Barše praví, žeby jej obloupil, a toho naň neprovedl, aby on Marek jemu Baršovi to napravil, podle nálezu panského.

Talmberg. 226. Jura et const. r. B. 51. Brun. 228.

= 219. Smil z Neznaboh žaluje na Šťastného z Sekeřic, že jest jemu učinil moc na dědictvie a na gruntích jeho v Neznabozіech v mírné a pokojné zemi, ano práva jdú, tu kdež se jest naň sebral nočně a do Neznaboh přijel, jej jímal a čeleď jeho bil, a on jest

naň žádné péče nejměl. Dokládá se svědomie a nálezu starého o moc, podle toho žádá spravedlivého panského nálezu.

Všehrd, 30.

220. Kdež Šťastný z Kolovrat a z Nového hradu žaluje na Jana staršího z Bysně. Řčení svému každý musí dosti činiti.

Brun. 237.

221. Kdež Zdeněk Mtihavský s spolupuovodem pohánějí Jana z Gutšteina ze škod z 10 hřiven stříbra. Pán ne lidé má býti pohnán, když komu co lidé jeho učiní, a otec to zastati má, což syn jeho nedílný rozkáže, jako moc, braní, lapkování nebo co jiného.

Brun. 231, 232.

222. Nález, kdež vinil Zdeněk s jinými Bohuslava z Švamberka pravíce, žeby clo nespravedlivě bral u Boru, a on Bohuslav odpíraje pravil, že jest to mýto držel po svých předcích, nalezli za právo a Jan z Švamberka a Beneš z Kolovrat z pánuov, Albrecht Ojíř z vladyk panský potaz vynesli: poněvadž Zdeněk s jinými to jsú dostatečnějším svědomím provedli nežli on Bohuslav, z té příčiny král se pány na plném soudu jim dávají za právo, a on Bohuslav aby toho cla více nebral.

Talmberg. 182.

223. Tristram z Kocova[1] pohánie Pótu z Ryzmberka najvyššího sudieho [c. 1479—1495]. Najvyšší purkrabie, komorník najvyšší, sudí najvyšší, ti vedle práva ne komorníkem jako jiní, než kmetem z lavic jedniem tu v laviciech mají najprvé býti pohoněni. Svobodu však toho mají, chtieli ten póhon po kmetu přijieti a na tom přestati nebo nechati. Pakli póhonu po kmetu přijieti nechtie, tehdy mají pohnáni býti též jako jiní obyvatelé země české komorníkem.

Všehrd, 102. Nálezové, 158. — [1]) Nálezové: z Kácova.

224. L. MCCCCXCIII k suchým dnuom adventním [18—21 Dec.], kdež Tobiáš z Sulevic pohání Jana Liblického[1]. Tu leta božího MCCCCXCV v sobotu o suchých dnech letničních [13 Jun.] páni a vladyky na plném soudu slyševše strany a jich z obú stranú pře líčení, odpory i svědomí, — kdežto oni puovodové vinili jsú jej Jana pohnaného pravíce, že svedl vodu s mlýnuov sirotkuov někdy Petra Klučovského, tudíž v Klučově jim ke škodě ɔc, tak jakož žaloba plněji svědčí; proti tomu on Jan Liblický odpíral jest a pravíce, že jest tu vodu pojal na svých gruntích i po svých gruntích ji vede, a zase že tu vodu pouští do starého toku po svých gruntích, a na to vedl jest svědomí, — i nalezli za právo, osvícený Jindřich, kníže Minsterberské, hrabě Kladské ɔc, a Beneš Libšteinský z Kolovrat z pánuo a Jan Špetle mladší z Prudic a ze Žlebuov z vladyk panský a vladycký potaz vynesli: poněvadž jest to on Jan Liblický dostatečně provedl, že túž vodu na svých gruntích pojal, a po svých gruntích ji vede, a zase také po svých gruntích do starého toku ji pouští, že z té příčiny páni JMsti dávají jemu Janovi Liblickému za právo. Dal památné.

Talmberg. 236. Vindob. N. 5106, 16. Jura et const. r. B. 230. Brun. 244. — [1]) Brun.: Libčického.

225. Vlricus Kalenicze de Sskworzethicz citat... [sic]. Ibi a. d. MCCCCLXXXVI fer. II in die Dionisii [9 Oct.] domini barones in pleno judicio mandauerunt tabulis annotare: poněvadž Margareta, mátě, a Bohuslav, bratr Voldřichuov actoris, dali jsú povolení ku puohonu, a on

Voldřich Kalenice má jiné bratry, a [ti] leta mají a v zemi nejsou, protož aby on Voldřich bratří svých těch dobyl, aby s ním stáli aneb povolení jemu dali, a že té pře páni odkládají bez pohoršení práva obojích stran ad feriam quintam quatuor temporum Quadragesime [8 Mart.].

Talmberg. 273.

226. V té při, kteráž jest mezi Voldřichem z Ertína a z Baště z jedné a mistry a studenty koleje Nazaretu učení Pražského z strany druhé, tu páni a vladyky na plném soudu, slyševše strany a jich z obú stranú pře líčení, odpory a dsky, — kdež někdy Stibor z Ertína odpírá proti nadání Anny, ženy někdy Oldřicha Medka, kdež jest odkázala do koleje Nazaretu 10 k. gr. platu ročního holého a věčného a 10 k. gr. platu též ročního holého a věčného kazateli v Betlémě na dědinách v Bašti, k kterémužto odporu nadepsaný Voldřich jmenované mistry pohnal pravě, že k témuž platu žádného práva nemají; a oni mistři odpírajíce pravili, že [to] mají od nadepsané Anny s královským povolením, a to dskami provodili, i také obdarováním, krále JMsti listem a také registry okázali, že jsú ten plat jí Anně kladli; ale on Voldřich držitel těch dědin v Baštku neokázal jest, by od koho ten plat zapsán měl aneb by jemu přislušel, — nalezli za právo, a Jan Zajíc z Hazmburku a z Kosti a Sigmund z Vartmberka a z Děčína z pánuov, a Albrecht Ojíř z Očedělic z vladyk panský potaz vynesli: že je mistry z Nazaretu a kazatele nadepsané při tom platu ostavují.

Talmberg. 176.

227. Oldřich Šatava z Újezda pohání Petra Kořenského z Terešova. Držitelé statku mají všickni poháněni býti.

Brun. 221.

228. Kdež Vilém z Račiněvsi a mistr Václav Koranda pohánějí Půtu z Paběnic ze škod z 10 hřiven stř. l. b. 1464. K ležení když rukojmě napomínají, nemá jistec napomínati než vlehnúti. Ktož rukojmě napomene, dosti činí své povinnosti a práva neztratí.

Brun. 228, 237.

229. Kdež Vilém z Rismberka pohání Jana z Švamberka mistra převořstvie po Čechách l. 1485. Díl trojím obyčejem bývá, dskami, listy a přátely.

Brun. 220.

230. Kdež Vítek z Tuněchod a z Poběžovic pohání Sigmunda Šarovce z dědictvie l. b. 1486 v středu po sv. Remigiu [4 Oct.]. Bratří nedílní mají všickni poháněti spolu.

Brun. 217.

231. L. MCCCCLXXXVI, kdež Václav Kopanský pohání Jetřicha k suchým dnuom postním [15—18 Febr.]. L. b. MCCCCLXXXVII ve čtvrtek den sv. Františka [4 Oct.] páni a vladyky na plném soudu slyševše žalobu puovoda a odpověď pohnaného, — kdežto on Václav puovod vinil jej Jetřicha pohnaného pravě, že mu učinil škodu, tu kdež jest jemu pobral obilé sžaté, tak jakož žaloba plněji svědčí, pokládaje té škody dvě stě hřiven stříbra; proti tomu Jetřich pohnaný odpíraje pravil, že jemu tak velikými škodami povinen není a na to okázal některá svědomí, kterážto svědomí se nesrovnávají, z kterýchžto jeden takto svědčí, že bych za to obilé, bych je měl kupovati, 30 neb 40 k. gr. najvíce dáti chtěl, proti kterémužto svědomí on Kopanský pány jsa tázán nic neodpíral, — nalezli za právo, a osvícený

Jindřich, kníže Minstrberské oc, pán z Kunstatu a z Poděbrad, a Bušek z Žiberka a z Plané z pánuo a Mikuláš mladší Trčka z Lipy a z Lipnice panský a vladycký potaz vynesli: poněvadž on Václav puovod v své žalobě tak velikú sumu jest položil a ji tak neprovedl, a jeho Jetřichovo svědomí, kteréž vyznává, že by za to obilé 30 kop aneb 40 najvíce dáti chtěl a tomu svědomí Kopanský neodpíral, i poněvadž on Jetřich zná se sám i svědomí, že jest pobráno, i protož aby on Jetřich jemu Kopanskému vedle tohoto svědomí těch 40 k. gr. dal od dnešního dne ve dvú nedělích pořád zběhlých; ale že není jmenováno, jací by měli groši dáni býti, páni a vladyky nalezají, aby byli groši čeští jemu dáni za to pobraní. Dal památné.

Talmberg. 236. Vindob. N. 5106, 16.

232. Kdež Václav Hulmata z Žitenic původ a Martin z Dříně spolupuovod pohánějí Bořivoje z Donína ze škod l. 1487 pro vzetí sirotka. Spolupůvod nestáním ztratí puohon a ne při.

Brun. 240.

233. Kdež Václav z Oslova pohání Chvala z Lub ze škod z desíti hřiven stříbra za Appolenu ženu jeho l. 1487. Z slibu ktož pohání a schází na průvodích, nalézá se přísaha.

Brun. 239. Jura et const. r. B. 122.

234. Nález, kdež Vilém Hromada vinil Jana purkrabí Buštěvesského z krádeže a pobrání nočního. Nalezli za právo, a Jan z Šelnberka a Jiřík Berka z Dubé z pánuov, a Albrecht Ojíř z vladyk panský potaz vynesli: a že podle nařčení Hromadova a vyznání Šimkova, kterýžto jest na tom umřel, že on purkrabie o tom vzatku věděl, a z něho také bral a na Buštěves se zase vrátili, i z té příčiny král se pány jej purkrabí v svú kázeň berou, a což se pak Jakuba a jiných dotýče, poněvadž sami jsou se seznali pod svú přísahú, že jsú také při tom účinku byli, páni je v svú kázeň berú a k nim se podle práva míti chtí. L. oc 88°.

Talmberg. 180.

235. L. MCCCCXCI k suchým dnuom letničním [25—28 Maji], kdež Václav z Lobkovic pohání Bohuslava Břekovce. Tu l. b. MCCCCXCI v středu o suchých dnech adventních [14 Dec.] úředníci Pražští menší na plném soudu slyševše strany a jich z obú stranú pře líčení a odpory i svědomí, — kde on Václav puovod s svým spolupuovodem vinil jej Bohuslava pohnaného pravě, že drží člověka jeho řečeného Vít proti svolení zemskému, a jemu jeho vydati nechtěl, tak jakož žaloba plněji svědčí; a na to vedl jest svědomí, kteréž vyznává, že Pavlík otec Vítův bydlel i s synem v Rovině až do válek, a když jsú je vypálili, že jest se odtud vybral; proti tomu Bohuslav pohnaný odpíraje pravil, že ten člověk Vít ne z své vuole ale z přinucení pana Jetřicha pána svého se odtud vybral, a na to také vedl svědomí, kteréžto svědomí takto vyznává, že když jest se pan Jetřich pán jeho z některých příčin rozhněval na téhož Pavla, i kázal mu se vyprodati, aby na jeho zboží nebýval i s dětmi jeho, a aby jemu osadil, a on Pavlík osadiv i soudy vydržal, za Mikuláše Hradeckého se vybral do Zbirazi [sic] a tu bydlel, a potom k žádosti téhož Mikuláše Jetřich Chlumecký nadepsaný propustil jest téhož Pavlíka rukou dáním, jakož svědomí o tom propuštění vyznává, — nalezli: poněvadž jest nadepsaný Jetřich Chlumecký jakožto tehdáž pán jeho dědičný kázal se jemu Pavlíkovi odtud vybrati i s dětmi, a jej propustil, i z té příčiny dali jsú jemu Bohuslavovi za právo, a jej při tom člověku zuostavují. Dal památné; vyznání všech úředníkuov.

Talmberg. 237. Vindob. N. 5106, 17. Jura et const. r. B. 149. Brun. 218.

236. L. b. MCCCCXCI, kdež Václav Kladivo pohání Jana Mírka ꝛc na zejtří sv. Jeronyma [1 Oct.]. Tu l. b. MCCCCXCI ve čtvrtek o suchých dnech adventních [15 Dec.] úředníci Pražští menší na plném soudu slyševše strany a jich z obú stranú pře líčení a odpory i svědomí, — kdežto on Václav puovod vinil jej Jana pohnaného pravě, že drží čeledína jeho jmenem Juonka proti svolení zemskému, a jemu jeho vydati nechce, tak jakož žaloba plněji svědčí; a na to vedl jest svědomí, kteréžto svědomí vyznává, že ten čeledín Juonek sjednal se od vánoc do vánoc a nedoslouživ roku svého utekl, a potom že jsú jej optali a k témuž Václavovi puovodovi zase přivedli, a on jest jej přijal, a že jest jemu slíbil neutíkati od něho, a přes to že jest utekl; proti tomu Jan pohnaný odpíraje pravil jest, že jest jemu toho roku nabyl, což jest jemu odjitím zmeškal, a na to vedl jest svědomí, kteréžto vyznává, že jsú k témuž Václavovi puovodovi jezdili a jeho se tázali, doslúžilli jest jemu Václavovi ten čeledín Juonek, a on Václav že jest řekl, že doslúžil, — nalezli: poněvadž jest ten čeledín Juonek jemu Václavovi puovodovi doslúžil a nabyl, což mu jest v tom roce svým odjitím zmeškal, a on Václav jeho znovu na druhý rok nesjednal, i z té příčiny dali jsú jemu Janovi pohnanému za právo, a jej při tom čeledínu zuostavuji. Dal památné.

Talmberg. 238. Vindob. N. 5106, 18.

237. L. b. MCCCCXCI⁰ na zejtří sv. Jeronyma, kdež pohání Václav Kopanský z Vranieho Zdeslava Jeníka z Mečkova. Tu l. b. MCCCCXCIII v sobotu před sv. Řehořem [9 Mart.], jakož týž Václav Kopanský pohání téhož Zdeslava Jeníka pohnaného ze škod po právu staném před purkrabí hradu Pražského, jakož pak relací od úřadu téhož purkrabie ve dsky zemské vešla jest; proti tomu stanému právu on Zdeslav Jeník odpíral jest pravě, že mu jest ta věc bezelstně přišla, že pro zvodnění vody veliké že jest státi nemohl; tu páni a vladyky na plném soudu o tom takto rozkázati ráčí: poněvadž jest naň na Jeníka taková věc bezelstně přišla, že z té příčiny páni ten puohon zdvihají, a strany oboje aby stály před purkrabí hradu Pražského, když jim o to rok složí, poněvadž se škod listovních dotýče.

Talmberg. 237. Vindob. N. 5106, 18. Všehrd, 26, 129. Brun. 238, 244. Nálezové. 158.

238. L. ꝛc XCI k suchým dnuom postním [23—26 Febr.], kdež Václav Kopanský pohání Sigmunda Barše. Tu l. b. MCCCCXCIII v středu [sic] den sv. Bonifacia [14 Maji] páni a vladyky na plném soudu slyševše strany a jich z obú stranú pře líčení a odpovědi, — kdežto on Václav puovod vinil jej Sigmunda pohnaného z nářku cti, kdežto v své žalobě šíře položil, dokládaje se svědomí, ale vedle žaloby své žádného svědomí neokázal; proti tomu on Sigmund pohnaný odpíraje pravil a žádaje při tom opatřen býti vedle práva, — nalezli za právo, a Sigmund z Vartmberka a z Děčína foit Šesti měst a Zdeněk Kostka z Postupic z pánuo, a Jan Fremut z Stropčic z vladyk panský a vladycký potaz vynesli: poněvadž on Kopanský puovod v své žalobě svědomí se dokládal, a maje čas a prodlení k tomu toho svědomí podle práva sobě nezjednal, i protož skrze to na zmatek jest pohnal, i z té příčiny páni a vladyky na plném soudu jej Kopanského v svú kázeň berou.

Talmberg. 237. Vindob. N. 5106, 17. Všehrd, 33. Brun. 230. Nálezové, 159, 281.

239. L. b. MCCCCXCII k roku sv. Jeronyma, kdež Václav ꝛc bratří pohání Kateřinu z Šitař. Tu l. b. MCCCCXCIIII v sobotu o suchých dnech letničních [30 Maji] páni a vladyky na plném soudu slyševše strany a jich z obú stranú pře líčení, odpory, — kdež nadepsaný Václav a Mikuláš puovodové vinili nadepsanú Kateřinu pohnanú pravíce, že drží jim jich peníze pět set zlatých uherských zapsaných na dědinách na Velenci a na jiných vesnicích, tak jakož žaloba plněji svědčí; proti tomu ona Kateřina pohnaná skrze Puotu z Ryzm-

berka, najvyššího sudího království Českého, odpírala jest pravieci, že knížata, když jsú těch vsí v držení byli, v zápisích svých že jsú mohli zapisovati. což jsú chtěli; ale poněvadž králi JMsti ti zápisové vráceni jsú, a JMst znovu ta zboží zapisuje, a k zápisu knížecímu JMKská žádného povolení nedává, že JMst ani ona Kateřina nejsú povinni toho dluhu platiti, — nalezli za právo, a Vilém z Pernšteina, najvyšší hofmistr království Českého, Sigmund z Vartmberka a z Děčína foit Šestiměstský z pánuo, Mikuláš mladší Trčka z Lipy a z Lichtmburka z vladyk panský a vladycký potaz vynesli: poněvadž oni Václav a Mikuláš puovodové puojčujíce na grunty zápisné v tom jsú se neopatřili rukojměmi ani povolením královským, a JMKská zápisuov svých prvních dosáhl, a znovu zápisem ta zboží zapisuje, i z té příčiny není povinen JKMst ani ona Kateřina toho dluhu platiti; než poněvadž jsú oni Václav a Mikuláš puovodové své peníze za to dali, chtějíli o to k komu jinému hleděti, právo se jim nezavírá. A škody o tu při páni JMsti mezi nimi zdvihají. Dali památné.

Talmberg. 238. Vindob. N. 5106, 18.

240. Kdež Václav Kopanský z Vraního Tomáše Horňatského pohání l. b. 1493 nebo 1494 [sic]. S žalobú ktož hotov není před soudem, zdvihnú jemu puohon.

Brun. 247.

241. L. ɔc XCIIII k roku na zajtří sv. Jeronyma. Václav z Lažan žaluje na Jindřicha z Dvoruov i odtud kdež co má.

Juxta. Vložen útok v úterý po sv. Urbanu z padesáti a z devieti kop gr. míš. a 21 zlatých uherských sumy jistinné s proležaným i s úroky po právu staném před purkrabí Pražským.

Tu l. b. MCCCCXCV v sobotu o suchých dnech letničních [13 Jun.] páni a vladyky na plném soudu, poněvadž on Jindřich pohnaný po třikrát volán jsa k soudu nestál jest, protož jemu Václavovi dali jsú za právo stané. Dal památné.

Tab. cur. reg. XXI, 315.

242. Kdež Václav z Kratonoh pohánie Alše z Vlčnova. Tu l. b. 1495 v středu před sv. Havlem [14 Oct.] páni a vladyky na plném súdu, poněvadž on Aleš potřikrát volán sa k súdu nestál jest, z té příčiny dali sú jemu Václavovi póvodovi za právo.

Všehrd, 126.

243. Václav Polacký pohání Chmelického. V té při mezi Václavem Polackým z jedné a Chmelickým z strany druhé, — jakož on Václav Polacký vinil téhož Chmelického z nářku cti, a na to chtěl i svědomí vésti, a on Chmelický tomu odpíral pravě, že jemu není povinen odpovídati, táhna se na nálezy císaře Sigmunda, kteréž jest ukázal, kterýž nález sám v sobě svědčí, kdož by koli v pokojné a mírné zemi odpověděl a voheň pustil, zač má ten držán býti, — tu páni JMsti váživše ty nálezy, ráčili jsou je při jich mocnosti zuostaviti a jimi nehýbati, než jeho Polackého kázali jsú slibem zavázati až do šťastného příjezdu krále JMsti do koruny České. A když JKMst do země a koruny České přijeti ráčí, a na soudu zemském se pány JMstmi seděti ráčí, tu on Polacký se postav a svú potřebu a svědomí ukazuj, což jemu k jeho potřebě potřebného bude; a več to král JMst se pány obrátiti ráčí, ta věc při tom zuostaň. Než majíli ony strany o statek neb očkoli jiného spolu co činiti, jeden druhému odpovídaj. Stalo se l. MCCCCLXXXXV v sobotu o suchých dnech letničních [13 Jun.].

Talmberg. 272.

244. Kdež Václav Polacký s spolupóvodem žaluje na Václava z Rúpova l. b. 1496 o suchých dnech letničních [25—28 Maji]. Stané právo ktož obdrží, má ho právem dovesti, ne znovu poháněti. Zmatek, že opustiv právo stané, i pohnal z novu.

Brun. 238, 247. Všehrd, 125, 425. Jura et const r. B. 44. Nálezové, 281.

245. Kdež Václav Valkoun z Adlaru pohání Jiříka a Viktorina bratří z Ronova. Cesty a silnice na cizie grunty nemá žádný obracovati svévolně. Luk nemá žádný jeden druhému bahniti.

Brun. 218, 226.

246. Kdež Václav Popel z Lobkovic ɔc pohánějí Děpolta odtudž bratra svého. Svědci když pohnáni jsúce nesvědčí, odkládá se té pře.

Brun. 239.

247. Václav Kopanský z Vranieho pohánie kapitoly kostela Pražského. Odhádání ktož neotpírá, sám sobě zmatek učiní.

Brun. 231. Všehrd, 197.

248. Kdež Václav Hulmata z Žitenic pohání Bořivoje z Donína. Člověka svého žádný mocí od žádného bráti nemá, když práva jdou.

Brun. 218. Jura et const. r. B. 141.

249. Nález o tom, kdež Veronyka s sestrami svými vinila Sigmunda pohnaného z neopatření věn jich podle práva. Tu páni a vladyky na plném soudu nalezli za právo, a Vok z Rozmberka a Jan z Šelnberka kancléř z pánuov, Albrecht Ojíř z vladyk panský potaz vynesli: poněvadž on Sigmund nebyl rukojmí za jiné, než toliko za umenšení dědin, a ony jeho z těch dědin neviní, a sic jinak poručníkem jich žádným nebyl, a také jsou toho neprovedly, aby on Sigmund za dovedení jim jich věn sliboval, z té příčiny dali páni Sigmundovi za právo. Actum anno quo supra.

Talmberg. 192.

250. Wilhelmus Wyssko de Blazicze citat magistrum ciuium Noue Plzne. Serenissimus princeps et dominus, dominus Wladislaus, rex Bohemie, cum dominis baronibus in pleno judicio, sicut Wilhelmus Wyssko citat magistrum ciuium et communitatem Plznensem, dávaje jim vinu, že by drželi dědinu jeho věnnú zástavnú tudíž v Plzni, k kteréžto dědině má lepší právo nežli oni, dokládaje se listu věnného, kterýž má s dobrú volí od Tobiáše Pabiánka, a oni pohnaní odepřeli, že toho v držení nejsou k obci, než některé osoby drží, inuenerunt pro jure: poněvadž jest on Víšek puovod nepohnal osob a držiteluov těch dědin, páni a vladyky na plném soudu ten puohon zdvihají.

Talmberg. 271. Jura et const. r. B. 45.

= 251. Vladislav z Rúsinova žaluje na Jana ze Třtie, že jest jemu učinil škodu mocí svú bez práva, tu kdež jemu dobytek jeho ze dvora zajal, některé zbil a některé prodal. A ta škoda na rozličných útratách, jízdách a na hotových penězích za 50 hřiven stříebra; po té škodě póvod sám a svědomie. A na to žádá spravedlivého panského nálezu.

Všehrd, 30.

252. V té při, kteráž jest mezi měšťany Starého města Pražského a Mojžíšem z jedné a Janem Škvoreckým z Klinšteina z strany druhé. Jakož jsú Pražané a Mojžíš vinili jej Jana Škvoreckého o to, kteráž se jim škoda stala lúpežem ɔc, jakož pak někteří jsúce zjímáni od Pražan a právem tázáni i pravili jsú a na tom zemřeli jsú, že při tom jsú byli Heřman, Vít Němec a Jan Veliký, a že jsú odtud ze Škvorce sjížděli a chodili a na Škvorec nosili, a také pravíce, že jest jemu králem JMstí a pány rozkázáno, aby ty jisté postavil, jednú i druhé; a on Jan Škvorecký proti tomu pravil, že jest jich bezelstně postaviti nemohl, a by je byl mohl míti, že by je byl rád postavil před JMstí a před pány, — tu najjasnější kníže a pán, pan Vladislav, boží milostí Český král ɔc, se pány a vladykami na plném soudu slyševše strany a jich z obú stranú pře líčení i odpory, nalezli za právo, a Jan Švamberk mistr převorství po Čechách a na Strakonicích a Sigmund z Vartmberka a z Děčína z pánuo, a Albrecht Ojíř z Očedělic z vladyk panský potaz vynesli: poněvadž jest jemu Janovi Škvoreckému králem JMstí a pány rozkázáno jednú i druhé, aby on ty jisté Heřmana, Víta Němce a Jana Velikého postavil, ale on jest toho neučinil klada se k nevině, že jest jich bezelstně míti nemohl, a také pravě, že jest o těch škodách a lúpežích skutkem ani radú ani vědomím nevěděl, protož aby to on Jan spravil, že o tom skutkem ani radú, ani rozkázáním nevěděl, ani kterýmkoli užíváním užil, a že jest také těch jistých bezelstně postaviti nemohl; to aby on Jan spravil vedle práva v kaple Všech svatých na hradě Pražském v pátek o suchých dnech adventních. A začežby spraviti nechtěl, to aby zaplatil těm, komuž se škoda stala, ode dne správy ve dvú nedělí beze vší odpornosti. A také jakož on Mojžíš nařekl jest jej Jana, žeby ta čuba, v kteréž jest týž Jan chodil, jemu byla vzata, táhna na krále JMsti kožišníka, a týž kožišník vedle práva vyznal, že ta čuba nikdy nebyla jest Mojžíšova; poněvadž jest on Mojžíš toho neprovedl, v tom jest jemu Škvoreckému křivdu učinil. A jakož jest týž Mojžíš pravil, žeby se jemu při tom jiné škody staly, to stuoj při nadepsané správě, kterúž on Jan spraviti má, podle jiných. Stalo se po sv. Dionysí l. 1486 [p. 9 Oct.].

Talmberg. 177. Konop. B, 11.

253. L. b. MCCCCLXXXVII k nazajtří sv. Jeronyma. Vedle té pře, kdež purkmistr a konšelé i všecka obec města Budějovic Českých pohánějí Voka a Petra bratří z Rozmberka z silnic a z cla a z skladuov. Tu l. b. tisícieho čtyřstého devadesátého ten pondělí před sv. Řehořem [8 Mart.] najjasnější knieže a pán, pan Vladislav, z boží milosti král Český ɔc, se pány a vladyky na plném soudu slyševše strany a jich z obú stranú pře líčení a odpory, listy majestátuov, a list rozsudku a svědomie, — kdežto nadepsaní purkmistr a konšelé ɔc vinili svrchupsané Voka a Petra bratří z Rozmberka praviece, že uvázali se mocí svú a drží silnice a sklad jich, cla berú, práva nemajiece, kteréž jim z obdarovánie někdy králuov Českých přislušejí, tak jakož žaloba plněji svědčí; proti tomu svrchupsaný Vok z Rozmberka pohnaný odpieraje pravil i svědomie lidí osobnie i také listy vedl jest, kterak od starodávna předkové jeho svobodně užívali sú majt a cel, a bez překážky jich Budějovských ty silnice šly z Cáhlova a z Mihle přes jich panstvie na Přiedolé, ale že pro lepšie cesty že sú obrátili tu silnici z Přiedolé na Krumlov, — nalezli za právo, a Jan Zajiec z Hazmburka a z Kosti a Jiří Berka z Dubé a z Lipého z pánuov, a Petr Kapléř z Sulevic a z Vintmberka z vladyk panský a vladycký potaz vynesli: král JMst se pány ráčil jest pilně v jich listy a rozsudek krále Jiřieho i svědomie nahlednúti, i ráčili sú to vážiti: poněvadž král Jiří JMst ráčil jest o to prvé rozsudek učiniti mezi týmiž stranami a JMst ráčil jest je Budějovské při jich listech a zápisech zuostaviti, kdežto v těch listech se znamenitě ukazuje a zavierá, že všichni a všelikterací kupci se všemi i všelikterakými kupectvími do Čech jedúc jinudy nemají jeti nežli do Budějovic na Předolé nikam nevyvinujíc, a že jinde skladu kupeckého býti nemá než

v Budějovicích, a nadepsaní Vok a Petr pohnaní k tomu sú se seznali a k tomu neodpierali, by na to Předolé od starodávna ta silnice jíti neměla, než že sú ji pro lepšie cestu na Krumlov obrátili; tu KMst se pány a vladykami na plném soudu je Budějovské při témž rozsudku krále Jiřieho a jich listech a majestátiech i skladu, což se těch silnic z Cáhlova a z Mihle dotýče zuostavují; a což se dotýče majt a cel, kteréž od starodávna mezi nadepsanými stranami byly sú, aby se v nich tak zachovali bez újmy jich obojích stran spravedlnosti; a co se dotýče trhuov svobodných v městech a v městečkách téhož Voka a Petra pohnaných, na tom jim oni Budějovští nemají překážeti. Dali památné. Vyznánie všech úředníkuov.

Orig. extr. Mus. reg. Boh. Tab. ter. CCXLIX, B. 22.

254. L. ꝯc LXXXVIII na zajtří sv. Jeronyma. Vedle toho puohonu, kdež purkmistr a konšelé města Českých Budějovic svým i všie obce téhož města jmenem poháněji purkmistra a konšely i všicku obec města Třeboně. Tu leta božieho tisícieho čtyřstého devadesátého druhého ten pátek po sv. Benediktu [23 Mart.] purkmistr a konšelé ꝯc puovodové propustili sú je purkmistra a konšely pohnané z tohoto puohonu, a to na tento spuosob; neb Jindřichem z Hradce, najvyššiem komorníkem královstvie Českého, a Vilémem z Pernšteina, najvyššiem hofmistrem královstvie Českého, oni puovodové s Vokem z Rozmberka s poručníkem a se pánem jich pohnaných a s nimi pohnanými sú přátelsky smluveni, tak totiž, že on Vok s pohnanými listy krále Vladislava na silnici třebonskú a krumlovskú ztrhal a zkazil jest, a jim puovoduom silnice svobodné pustil jest, a oni puovodové Budějovští také škody všecky jemu Vokovi a pohnaným prominuli sú; než což sè silnice krumlovské dotýče, ta stuoj při tom nálezu, kterýž se jest stal králem JMstí a pány na plném soudu. Protož tento puohon vymazán jest. Vyznání všech úředníkuov.

Orig. extr. Mus. reg. Boh. Tab. ter. CCXLIX, B. 22.

255. Měšťané Vodňanští poháněji Hendricha Priešenka z Štatenberka. Tu najjasnější kníže a pán, pan Vladislav, z boží milosti Český král ꝯc, s pány a vladykami na plném soudu slyševše strany a jich z obú stranú pře líčení, odpory, listy, majestáty i svědomí, — kdež purkmistr a konšelé vinili Hendricha Priešenka pravíc, že mocí svú bez práva drží dědinu jich, totiž řeku Blanici, hory, chrastiny, lúky, roli, kteréž k jich městu od starodávna přislušejí, tak jakož žaloba plněji svědčí, a na to list okázali slavné paměti krále Jana, kterýž takto svědčí: poněvadž okolek Vodňanský od starodávna, jakož v jistotě zpraveni jsme o řece, kteráž slove Blanice, až do potoku, kterýž slove Kuní potok ꝯc, jakož týž list v sobě šíře ukazuje a zavírá, a také na to některé svědomí okázali jsú; proti tomu Vok z Rozmberka, jakožto mocný poručník Priešenku a správce toho zboží odpíraje pravil, že jest v to držení, z čehož jej viní, žádnú mocí nevšel, než že jsú to jeho předkové drželi od starodávna, a on po nich beze všeho naříkání právem, a také pravě, že na to prvnější spravedlnost má, jakž pak na to ukázal dsky i listy, kteréž jsú starší nežli jich majestát, a k tomu také svědomím provedl jest, že jest toho od starodávna v držení byl; proti tomu oni Vodňanští odpírajíc pravili, že jsú to naříkali za Jiřího z Kumstatu, správce království Českého, také za JMsti kralování a že JMst ráčil na ty meze vyslati, — za právo nalezli, a Beneš z Kolovrat a z Libšteina, Zdeněk Kostka z Postupic z pánuov, Albrecht Ojíř z Očedělic a z Lobkovic [z vladyk] panský a vladycký potaz vynesli: poněvadž Vok z Rozmberka starší spravedlnost dskami okázal i listy než oni Vodňanští, a také že od nich ani on, ani předkové jeho nikdy právem naříkán není, ani z držení vyveden, a práva i leta zemská několikrát prošla jsú a svědomím své starodávní držení provodil, a Vodňanští jsú toho dostatečně neprovedli, by kdy toho

v držení byli, z těch příčin KMst se pány a vladykami na plném soudu dali jsú Vokovi jakožto Priešenkovu poručníku a těch dědin správci za právo toho, čehož od starodávna za svých předkuov v držení jest, buďto řeky, luk, dědin, i porostlin. A což se hor dotýče, které svědkové za obec vyznávají, těch ze spolka vuobec všickni užívejte, na tom jedni druhým nepřekážejíc. Actum a. d. MCCCCLXXXX feria tercia ante Gregorii [9 Mart.].

Talmberg. 282.

256. L. b. MCCCCLXXXVIII o suchých dnech adventních [17—20 Dec.], kdež purkmistr ꝯc města Chrudímě pohání Sigmunda Šarovce. Tu l. b. MCCCCXCIII páni a vladyky na plném soudu v sobotu o suchých dnech letničních [1 Jun.] slyševše strany i jich z obú stranú pře líčení i odpory i list JMsti krále, — kdežto on purkmistr téhož města vinil je pohnané pravě, že drží a požívají obchoduov, kteréž k témuž městu Chrudími přislušejí, jakož pak na to ukázali list obdarování krále JMsti pána našeho milostivého, kdežto je Chrudímské ráčil obdařiti, aby v míli okolo téhož města nebylo šenkováno pivo bílé ani jiné než z téhož města Chrudímě, jakož pak týž list v sobě šíře svědčí a zavírá; proti tomu oni pohnaní odpírajíc pravili, že jsú oni zemané svobodní, a že jest JMKská toho učiniti nemohl proti jich svobodě, — tu páni a vladyky na plném soudu váživše pilně jich pře líčení i odpory i list královského obdarování nalezli za právo, Vilém z Pernšteina, najvyšší hofmistr království Českého, a Beneš z Kolovrat a z Libšteina z pánuov, a Albrecht Ojíř z Očedělic panský a vladycký potaz vynesli: poněvadž JMKská takové obdarování učiniti jest ráčil na všech pánich a rytířstvu téhož kraje Chrudímského v míli příležicích, kteříž jsú svobodní, a ne zejmena na komoře své, že jest toho JMKská učiniti nemohl, poněvadž jest dědictví jich svobodné, a z té příčiny páni JMst dávají jim pohnaným za právo, a je při jich starodávních užitcích zůstavují, což se toho piva šenkování a vaření dotýče. Dali památné.

Talmberg. 240.

257. K suchým dnuom postním l. b. MCCCCLXXXIX⁰ [11—14 Mart.]. L. b. ꝯc LXXXXIII v sobotu o suchých dnech letničních [1 Jun.] páni i vladyky na plném soudu slyševše strany a jich z obú stran pře líčení a otpory a listy, majestáty a svědomí, — kdež on purkmistr a konšelé města Prachatic puovodové vinili je Záblatské pohnané z silnice a skladu, že užívají silnice proti právuom jich a vejsadám starodávním a sklad sobě učinili, sobě k zisku a jim ke škodě ꝯc, tak jakž žaloba plněji svědčí, a na to ukázali listy, majestáty králuov Českých, jakožto krále Jana slavné paměti, i jiných potomních králuov Českých, z nichž se to zřetedlně ukazuje, že ty cesty a stezky, kteráž jde od Pasova a k Prachaticuom ꝯc a zase, i svědomí mnohá jsú také při tom ukázali, že jsú té stezky a cesty od starodávna vždycky užívali; proti tomu oni Záblatští také okázali list krále Václavuov slavné paměti, v němž JMst jim Záblatským tu moc dává, aby mohli sobě udělati silnici novú do Pasova, na kterýžto list také ukázali potvrzení krále Jiřího slavné paměti i také potvrzení krále JMsti pána našeho milostivého, — tu páni a vladyky na plném soudu váživše pilně jich pře líčení i otpory, listy, majestáty i svědomí, nalezli za právo, a Jan z Šelnberka, kancléř království Českého, a Jiřík z Ronova a z Kuntšperku z pánuov, a Jan mladší Špetle z Prudic z vladyk panský a vladycký potaz vynesli: poněvadž oni Prachatičtí ukázali jsú výsady své i také užívání té stezky a cesty mnohem starší a prvnější, nežli výsady a užívání Záblatských, i z té příčiny jim Prachatickým puovoduom dávají za právo, a oni Záblatští té silnice, na kterúž jich Záblatských listové svědčí, nemají užívati. A jakož jsou také Záblatští mluvili, že by oni Prachatičtí své právo promlčeli, poněvadž jest věc vědoma, že jsú Prachatičtí prvé o týž věc je Záblatské pohonili do komory královské, a potom jim jest k soudu zemskému

ukázáno, a oni toho právem zemským hleděli, z té příčiny se nenalezá, by právo své promlčeli. Dali památné; vyznání všech úředníkuov.

Tab. ter. CCXLIX, G, 6.

258. Kdež purkmistr ꝛc města Chomútova pohánějí Jindřicha z Vřesovic, že ze vsi městečko udělal l. 1492. Na měřenie míle také jeden úředník menší jest jezdil, aby při tom měření byl.

Všehrd, 169. Brun. 227.

259. Magister civium ꝛc Chomutow citant Elsskam de Landsstein. Ibi a. d. MCCCCLXXXXII quatuor temporum Pentecostes [13—16 Jun.] domini barones et clientes in pleno judicio auditis partibus et inspecta diligenter querela et citatione, poněvadž jest on Jindřich z Vřesovic poručník Elšky pohnané pověděl, že se žaloba s puohonem nesrovnává, a to z té příčiny, že v žalobě dotčeno jest práva staného před králem JMstí v komoře, o kterémžto v puohonu žádné zmínky není, i z té příčiny domini barones et clientes in pleno judicio illam citationem tollunt.

Talmberg. 269.

260. Magister civium ꝛc Kadanie citant judicem, consules, communitatem Klášterce pod Novým Šomberkem. Ibi a. d. MCCCCXCIII fer. VI quatuor temporum Quadragesime [1 Mart.], — vbi magister ciuium Kadanie inculpauit ipsos citatos dicens, že piva vaří, slady dělají, i jiná řemesla dělají jim ke škodě ꝛc, ita prout querela testatur; proti tomu Felix Appl pán jich Klášterských a poručník té pře pravil jest, že jest on ten pivovár vystavěl, a pánev i jiné nádobí koupil a zjednal ku pivováru přislušející k svému puožitku, a že jemu oni Klášterští z toho pivováru znamenitý plat platí, a že se jemu zdá, že jest on o tu věc pohnán měl býti a ne jeho lidé, poněvadž on těch pivovárských užitkuo k své ruce užívá, — ibi domini barones et clientes in pleno judicio z té příčiny ten puohon zdvihají, a zdáli se jim Kadaňským pána viniti, to se jim nezavírá.

Talmberg. 269. Brun. 232.

261. Havéři vinili jsú Michala hofmistra ꝛc. V té při a různici, kteráž jest vznikla mezi havéři z jedné a Michalem hofmistrem na Horách Kutnách z strany druhé, — jakož jsú vinili Michala i na pány vznesli, kteříž jsú od krále JMsti do Hory sem vysláni, vznášejíce, kterak by neřád veliký i křivda se dála králi JMsti napřed, i vší koruně, i jim také, pravíce, že ruda všecka k prodaji na stuol do kaven nepřicházela a [on] při tom prodaji svého lepšího tu napřed hleděl, a což lepších rud bylo, tu do šibáren bráti a klásti dopouštěl, kdežto taková ruda k prodaji na stuol nepřicházela podle zřízení horního; a při šeptání překážku takovú učinil jest, že Václavek Prennar šeptaje dával padesáte šest hřiven, a on Michal třidceti šest hřiven šeptal, v těch třidceti šesti hřivnách Bernášek jemu Michalovi jest vzíti dopustil, a že jest to prvé více činil; a také žeby mnohé havéře proti jich spravedlnosti utiskal, a když se o to všecko zdvihli, sám se dobrovolně přede vší obcí k opravě podal; a na to jsú svědky vedli a vystavili; proti tomu on Michal odpíraje pravil, že se jemu od nich křivda děje veliká, že jest zakládal a hory mimo jiné nákladem svým vyzdvihoval; a což jsú naň vznášeli, že jest podle možnosti své to napravoval, a na některé věci takové také jest svědky vedl; a což se Václava Prennara té rudy zdvižení dotýče, v těch penězích, jakož svrchu dotčeno jest, žeby to týž Václav jako pod ňákým podvodem učinil, a k tomu jiné mnohé výmluvy mluvil jest své, — páni všickni na to vyslaní slyševše pře i odpory i svědomí, [i] úředníky všecky hor těchto, takto o tom jsú rozkázali a rozkázati ráčili: poně-

vadž on Michal maje úřad hofmistrství na těch horách od krále JMsti poručený, kdežto král JMst napřed, i všecka země na něho jsou se ubezpečili, aby hory v svých právích starodávných zuostaly, a tak držány byly, a kdož by z těch řáduo vystúpiti chtěl, aby ta věc jím napravena byla; ale on podle úřadu svého toho jest zanedbal, a sám neřád na sobě okazoval, i z té příčiny, jej Michala, páni JMsti k ruce krále JMsti v kázeň berou, a ten úřad hofmistrství od něho zdvihají, a v závazek berou, a což dále JMKská s ním učiní, to při JMsti stuoj. Stalo se jest před pány dolepsanými:

Z pánuov: Pan Petr z Rozmberka, najvyšší hajtman království Českého,
pan Vilém z Pernšteina, najvyšší hofmistr království Českého,
pan Jindřich z Hradce, najvyšší komorník království Českého,
pan Puotha z Ryzmberka a z Švihova, najvyšší sudí království Českého,
pan Jan z Šelmberka, najvyšší kancléř království Českého,
pan Jiřík z Dubé a z Lipého, najvyšší sudí dvorských desk král. Českého,
pan Beneš z Kolovrat a z Libšteina,
pan Petr z Šternberka a z Leštna ɔc.
Z rytířstva: Albrecht z Leskovce, podkomoří království Českého,
Mikuláš Trčka z Lipy a na Lichmburce,
Mikuláš z Hořic a na Pecce, purkrabie Hradecký,
Jan Špetle z Prudic a na Žlebích,
Burian Trčka z Lipy a na Lipnici,
Heřman z Vojslavic.
Města: Pražané, Lounští, Táborští a Chrudímští.
Actum a. d. MCCCCLXXXXIIII v neděli před svatým Havlem [12 Oct.].

Talmberg. 272.

262. In causa, que est inter moniales a sancta Katharina in Noua ciuitate Pragensi ex vna et Venceslaum Kopansky de Wranijho parte ex altera, quidquid concernit duodecim marcas argenti census annui in hereditatibus in Kopanie, quas dicte moniales per tabulas ostenderunt coram RMste et dominis baronibus in crastino Jeronimi, quod eundem censum in dictis hereditatibus habent prescriptum, demum ostenderunt concordiam in memoriis conscriptam, quæ facta est per olim Wilhelmum de Ryzmbergk tunc supremum camerarium et Nicolaum de Landsstein tunc prothonotarium, ibi RMsts cum dominis baronibus et wladikonibus mandauerunt, aby nadepsané strany vedle desk a nadepsané smlúvy se zachovaly též i nyní, — RMsts cum dominis baronibus inuenerunt et manduerunt, aby se tak zachovaly vedle desk a nadepsané smlúvy; pakliby se nestalo, tehdy aby úředníci Pražští vedle práva dopomohli. Actum a. d. MCCCCLXXXV fer. V quatuor temporum Aduentus alias post Luciæ [15 Dec.].

Talmberg. 164.

= 263. Lochovský pohání Jindřicha z Semčic ɔc. V té při, kteráž jest mezi Lochovským z jedné a mezi Jindřichem z Semčic z strany druhé, — jakož Lochovský žaloval na Jindřicha, že on Jindřich dluh židovský k sobě přijal, kterýž jest Lochovský na králi JMsti vyprosil; proti tomu Jindřich odpíraje pravil jest, že k žádosti Lochovského pro jeho dobré učinil jest, aby vsazen nebyl; tomu odpíraje Lochovský ukázal čtvero svědomí, že se před nimi žid Hořovský seznal, že jest to Jindřichovi poručil a jej daroval, aby mu toho dopomáhal, jakož to svědomí o tu věc v sobě šíře ukazuje, — tu král JMst se pány radú svú takto ráčil o tom rozkázati a nalezti, aby on Jindřich Lochovskému jeho listy, co se té pře dotýče vrátil, a chceli Lochov-

ského z čeho viniti aneb koho jiného, právo se jemu nezavírá. A poněvadž on v soudu sedaje takovou věc k sobě přijímal proti zřízení zemskému, král JMst ráčil jej rozkázati slibem zavázati, a v soudu aby více nesedal. Actum a. d. MCCCCXCVII sabbato ante Viti [10 Jun.].

Talmberg. 281.

= 264. V té při, kdež Přebozský žaloval na Popela, že mu jest někdy Bohuše škodu učinil zatopením rybníka, a on Popel jest těch dědin po nápadu v držení po Bohuslavovi, nalezli za právo, a Jindřich starší kníže Minstrberské ꝯc a Bušek z Žiberka z pánuov, a Albrecht Ojíř z vladyk panský potaz vynesli: tu kdež jest on měl Přebozský k súdu přistúpiti prvé, i roznemohl se jest, a ten sirotek, kteréhož pře jest, sám stál k súdu leta maje s túž smluvú, jako i nyní s ní stojí, i jest tehdáž panským soudem odsúzen, a to z té příčiny, že on Přebozský sám sobě pečetí svú základu přisvědčiti nemohl. A poněvadž jest prvním rozsudkem pány toho základu odsúzen, též i ještě král JMst i se pány nalezají, že on Popel tím základem jemu Přebozskému povinovat není. Leta vt supra 1487 fer. V post Georgii [15 Mart.].

Talmberg. 167. Konop. B. 12.

= 265. Nález, kdež Chyba Sendražskému vysoce na jeho čest sáhl. Nalezli za právo, a Jan z Šelnberka a Jiřík Berka z Dubé z pánuov, a Albrecht Ojíř z Očedělic z vladyk panský potaz vynesli, že to svědomí, kteréž jest on Chyba proti Benešovi vedl podle nařčení na jeho čest vysoce dostatečné není, by jemu Sendražskému to nařčení mělo jeho cti co škoditi, anebo ke škodě býti, i protož král JMst i se pány na plném soudu vedle nálezu prvního panského obecného, kdožby koho nařekl na jeho cti, a toho naň neprovedl, jakož pak týž nález to v sobě šíře zavírá, jej Chybu v svú kázeň berú, a on Chyba má jemu to napraviti podle toho nálezu panského. Leta ꝯc LXXXVII°.[1]

Talmberg. 180. Konop. B. 13. — [1]) Konop.: 1488.

= 266. Nález, kdež Jan pohání k odporu Zdeňka, a Zdeněk při tom za opatření žádá a praví, že on Jan jest prvé ty dědiny zapsal, než ho pohnal. Nalezli za právo, a Jiřík Berka z Dubé a Bušek z Žiberka z pánuov, Ctibor z vladyk panský potaz vynesli: a poněvadž jest on Jan prvé ty dědiny zapsal, a potom k odporu pohnal a tu již nic nemaje, a z té příčiny ten puohon jest učinil na zmatek, i pro takový zmatečný puohon král JMst se pány jej Jana puovoda v svú kázeň berú. Anno 1488.

Talmberg. 180. Konop. B, 14.

= 267. Nález, kdež Stříbrný odpírá zvodu, kterýž jest Beneš udělal. Nalezli za právo, a Vok z Rozmberka a Jan z Šelnberka z pánuov, Albrecht Ojíř z vladyk panský potaz vynesli: ačkolivěk Beneš podle desk svých praví, že úřadem zveden pro nesprávu, ale že jest obojím týž Dubňanské ve dsky kladl Benešovi obdarování královského, a rukojmě aby se jeho statkem vyvazovali, tu kdež jsú zaň slibovali, i z té příčiny král se pány je rukojmě při tom zuostavují, a ten zvod, kterýž jest on Beneš učinil, zdvihají. A on Beneš aby na rukojmě na ty dědiny nesahal pro nesprávu, a všecky škody, kteréž jsú až dosavad vznikly mezi nadepsanými stranami, a ty aby z obú stran minuly. Stalo se l. 1489.

Talmberg. 181. Konop. B, 14.

= 268. Nález, kdež Voldřich udělal zápis s dluhem a s místem, a toho zápisu nepropúštěl, ani na místo prázdné doložil, jinému zapsal týž dluh. Nalezli za právo, a Jan z Šelnberka a Jiřík Berka z Dubé z pánuov, Albrecht Ojíř z vladyk panský potaz vynesli: poněvadž on

Voldřich zápis udělav prvnější Vlašímskému, a toho zápisu jest nepropustil, že jest toho dále Vamberskému zapisovati moci neměl; a poněvadž on Voldřich, po kterémž se Vlašímský táhne, zapisuje Vamberskému toliko o 200 k. zmínku činí, i z té příčiny král JMst se pány a vladykami na plném soudu dali jsú jemu Vlašímskému za právo k těm 200 k., a ty aby on Samuhel dal ve dvú nedělí. Stalo se o suchých dnech adventních l. 1490 [15—18 Dec.].

Talmberg. 182. Konop. C, 1. Cfr. pag. 181, n. 122.

= 269. Nález, kdež odhádání stalo se Vlčkovi a on Vondráček neudělal odporu ve dvú nedělí proti odhádání vedle práva. Nalezli za právo: a poněvadž on Ondřej byl sám na tom odhádání, jemu Vlčkovi dědin v Svinařích bez výminky jest odhádal, a nic tu tehdáž nepravil, by jakú spravedlivost k těm dědinám v Svinařích měl, a odporu do dvú neděli po odhádání podle práva neudělal jest, že jest sobě při tom sám zmatek učinil, a protož aby těch dědin Vlčkovi ve dvú neděli postúpil; a Jan z Švamberka z pánuov a Albrecht Ojíř z vladyk tento nález jsú rozkázali psáti. L. 1490.

Talmberg. 191. Konop. C, 3.

= 270. Nález, kdež Pardubský pravil, žeby jej Jeník úkladem o jeho statek připravil, a že mu jest k tomu radil, aby dal na sobě právo stané ustáti, tu páni a vladyky na plném soudu nalezli za právo, Vok z Rozmberka a Jan z Šelnberka z pánuov, Albrecht Ojíř z vladyk panský potaz vynesli: poněvadž on Pardubský sám se k tomu zná, že jest s Jeníkovú radú takový úklad před se bral, aby jej z veliké sumy pohnal a právo na něm aby ustál, a tudy rukojmí svých aby prázden byl, že jest se Pardubský sám svými ústy odsúdil, že jest nad svými rukojměmi nešlechetně a nepravě učinil, i také že před krále JMst a před slavný soud zemský takový úkladný soud uvedl, ješto pamětníkuov není, by se kdo o takovú nepravost před takovým soudem pokusiti směl, a také týž Pardubský před králem JMstí a přede pány v pokoji JMsti pod velikú klatbú pravil, že jest panu Švihovskému jak je živ za služebníka se nepřikazoval, a potom před králem JMstí a přede pány při soudu zemském přiznal se jest, že jest byl služebníkem Švihovského, než že jest jej Jeník na to vedl, aby toho přel, by kdy služebníkem Švihovského byl, a protož z těch příčin, že jest on Jiřík takovú nešlechetnú nepravost napřed proti králi JMsti a proti právu i proti rukojmím, kteřížjsú zaň z víry slibovali, učinil, i také že jest v křivé přísaze nalezen, že jest hrdlo podle práva propadl. A což se dotýče Jeníka, an proti svědkuom Pardubského mluví, kteřížto naň svědčí, že jest ten úklad s Pardubským o to ustané právo, a ty svědky Jeník zamítá, že to král JMst se pány šíře rozvážiti ráčí; než poněvadž jest věc podezřelá, žeby Jeník také o tom úkladném staném právu věděti mohl, z té příčiny JMst jej v svú kázeň béře. A což se statku Pardubského dotýče, o suchých dnech adventních král JMst se pány rozvážiti ráčí, aby kněz Jindřich i rukojmě i jiní, komuž by co z toho statku přislušelo, opatřeni byli podle práva. Actum anno 1491 v středu po sv. Františku [5 Oct.].

Talmberg. 192. Konop. C, 3. Cfr. pag. 170, n. 94.

= 271. Nález, kdež odhádání stalo se mistru Janovi podle nálezu panského, a on Zdeněk proti tomu jest odpor učinil, i nalezli za právo, a Vok z Rozmberka a Jan z Švamberka z pánuo, Trčka z vladyk panský potaz vynesli: poněvadž jest mistru Janovi podle nálezu prvního panského odhádáno, a on Zdeněk tomu nálezu dosti jest neudělal, a odpor proti tomu jest učinil, i z té příčiny jej Zdeňka ve svou kázeň berou; a on Zdeněk aby mistru Janovi překážek nečinil podle odhádání a jej v skutečné držení vpustil. L. 1494.

Talmberg. 193. Konop. C, 5.

= 272. Nález o tom, kdež Ondráček pravil, žeby Václav nemohl práva vésti po panském nálezu, a to z té příčiny, že jest těch dědin byl v držení a z toho odhádány jemu neměly býti. Tu páni a vladyky na plném soudu ráčili jsú vážiti žalobu i odpor, dsky, svědomí, kdež jsú se odhádání prvé pro dluhy stávaly, i nalezli za právo, a Beneš z Kolovrat, Zdeněk Kostka z pánuov, Albrecht Ojíř z vladyk panský potaz vynesli: poněvadž on Václav vedl jest právo pro dluh 150 k. gr. pány jemu přisúzených, že jest to dobře učiniti mohl, aby se jemu odhádalo v té sumě již dotčené, a což by za tu sumu stálo, a on Ondráček toho jest dostatečně neprovedl, by Václav před právem vedení toho v držení byl, než teprv jsa právem uveden v držení těch dědin všel jest, a také že jest v dluzích od starodávna bývalo po panských nálezích odhádáno k dědictví, i z těch příčin on Václav zmatečně jest úřadu k odhádání těch dědin nevedl, než že to dobře učiniti mohl, i podle toho dáno Václavovi za právo. Actum anno MCCCCXCIIII°.

Talmberg. 193. Konop. C, 4.

= 273. Nález, kdež Dašický právo ustál na Bohunkovi Škorňovi. Tu páni a vladyky na plném soudu nalezli za právo, Jan z Švamberka, Jiřík z Ronova z pánuov, Albrecht Ojíř z vladyk panský potaz vynesli: poněvadž on Bohuněk dal na sobě právo ustáti v komoře královské a před soudem zemským, a potom to dědictví, kteréž dal na sobě ustáti, prodal Václavovi Číčovi, i jest toho učiniti nemohl, neb jest tím nestáním právo své ztratil, z čehož jest pohnán byl; a také datum listu Bohunkova, kterýmž jemu Václavovi Číčovi prodává, jest poslednější, nežli uvázání Vlašťovičky, i z té příčiny dávají jemu Dašickému za právo. A jakož jest týž Dašický pravil, žeby Václav Číč ten odpor na zmatek učinil, i poněvadž on Václav Číč ukázal listem, že mu jest to Bohuněk prodal, z té příčiny ten odpor nestal se na zmatek. L. 1494.

Talmberg. 193. Konop. C, 5.

= 274. Nález, kdež Anna zapisuje Čenkovi a jeho dědicuom a Petr, syn téhož Čenka, uvázal se jest v ty dědiny zápisy jmenované a dotčené Anny, kterýž jest otci jeho učinila a dědicuom jeho, a proti tomu uvázání Jan učinil jest odpor pravě, že jest toho uvazování Petr učiniti neměl; neb ona Anna ty dědiny jest prodala Hendrychovi, a on ty dědiny jest držal leta pokojná; Petr pravil, že má zápis celý a neporušený, a že mu to nic ke škodě není, i nalezli za právo, a Jan z Šelnberka a Zdeněk Kostka z pánuov, a Bohuslav Malovec z vladyk panský potaz vynesli: a poněvadž ona Anna zápis udělavši Čenkovi a jeho dědicuom a mohúci jej sama sobě propustiti i nepropustila, že jest jiného zápisu dokudžby toho prvního nepropustila, učiniti jest nemohla, a také poněvadž otci jeho Čenkovu a jeho dědicuom dsky svědčí, aby se mohli s komorníkem uvázati, když by bez toho býti nechtěli, i z té příčiny jest svého práva nepromlčal, protož podle toho král se pány na plném soudu Petrovi dávají za právo. Stalo se l. 1490 fer. VI post Anuntiationem b. Mariæ [26 Mart.].

Talmberg. 182. Konop. C, 1.

275. Anno ↄc 78. Páni nalezli: kdyby kdo koho pohnal, maje bratra mladšího majícího leta a nedílného, a sám od sebe pohnal, tehdy má bratr mladší dáti povolení k tomu puohonu, a že jemu poroučí na zisk i na ztrátu; pakliby toho neučinil a strana žádala za opatření, že má bratra nedílného, tehdy puohon zdvižen, leč by prosil za prodlení, že chce k tomu bratra připraviti, že své povolení dá.

Talmberg. 231.

276. Albus citationum; sumtum de tabulis curie. Domini barones in judicio curie regalis nouiter inuenerunt, aby již po tento čas, kdož by kolivěk list provolací vzal na které dědiny, a by byly provolány, a držitel těch dědin žeby odporuov nekladl do toho času, ažby se list vrátil zase, má ten, kdož sobě právo královo chce osobiti, vzíti komorníka od práva zemského a poslati k veřejím držitele těch dědin, kteréž jsú na králi vyslúženy, dávaje jemu to věděti, že se dědiny jeho provolávají, máli právo, aby odpíral a dvú nedělí nepřečekávaje zvodu na se, aby před úřadem u desk dvorských královských vyznání své učinil, že jest byl v tom napomenutí, a který den.

Talmberg. 252. Brun. 243.

277. Mezi Košinkú a Janem z Šelnberka ɔc. Nenie také proti právu, když sú páni v potazu, že se strany samy dobrovolně smluvie o to, což mezi nimi súdem má býti děleno; ne toliko, když potaz jest, ale by pak se již i nález dokonal a napsán byl, toho páni stranám přejí.

Všehrd, 61.

278. Nalezli vuobec za právo: jestli žeby kto měl správce a jemu by úmluvu dal, již ten, komuž jest úmluva poslána, stuoj nebo nestuoj, tehdy pohnaný má předce ku právu stávati a súditi se, a prohráli rozsudkem, má se zachovati k svému správci podle prvnieho svolenie. Než jestli žeby pohnaný nestáním ztratil, tehdy jemu správce nic povinen nebude.

Jura et const. r. B. 118.

279. L. 1485. Nalezli vuobec za právo: kto by pohonil z jaké pře i ze škod jedniem puohonem, a z těch škod žeby z jeho statku něco užíváno bylo, ten puohon bude mu zdvižen.

Jura et const. r. B. 33. Cfr. pag. 181 n. 122.

280. L. 1484. Nalezli vuobec za právo: jestli žeby kto před který kolivěk soud jinde pohnal, a nevezma tam konce ani nedočekaje, aby tam póhon jeho konec vzal, vo tu při hnal by před soud zemský, také mu ten puohon bude zdvižen.

Jura et const. r. B. 34. Cfr. p. 183 n. 128.

281. L. 1485. Nalezli vuobec za právo: kdyžby svědčily dsky otci a jeho synu na které zbožie, a toho zbožie žeby král kázal pro neposlušenstvie otce dobyti, a syn let žeby neměl, a potom přijda k letuom a pohnal by k svým dskám, má při svých dskách zachován býti, poněvadž jest otci té svévolnosti nepomáhal a let neměl.

Jura et const. r. B. 57.

282. L. 1485. Nalezli vuobec za právo: jestli žeby která vdova koho upomínala, že jest jie za věno rukojmí, a jej z toho poháněla, a on by jie toho slibu odpieral, že jie za to věno neslíbil, aneb že se v tom nepamatuje, by jie slíbil, a ona toho žádným svědomím neprovedla, a ten také žeby žádným svědomím toho neodvedl, má za to spraviti vedle práva pohnaný.

Jura et const. r. B. 57.

283. L. 1485. Nalezli vuobec za právo: jestli žeby kto pohnal purkmistra a konšelóv i všie obce a v žalobě nedokládal se žádného duovodu, než žádal práva, tehdy mají obojí spraviti, napřed puovod, že jest se mu od toho města škoda stala, a od služebníkuov jich,

a že sú mu pobrali a spálili, tehdy purkmistr toho města má také spraviti, a vedle něho jiná dva dobrá člověky, kteříž by na svobodných dědinách měli, že sú ti služebníci bez jich vuole tu škodu učinili. Pakliby ten purkmistr umřel, prvé nežliby ta pře k konci přišla, tehdy jiný purkmistr vedle nahoře dotčených má spraviti; pakliby purkmistra toho času nebylo, tehdy najstarší konšel má tu správu učiniti. A jestli že tu správu obojí provedú, tehdy ta pře mezi nimi i s škodami mine, a jestli žeby která strana nechtěla spraviti, tu při ztratí i s škodami.[1]

Jura et const. r. B. 122. — [1]) Cfr. N. 95 pag. 170.

284. L. 1485. Item, nalezli vuobec za právo: jestli žeby komu list shořal, a on by dostatečně to provedl, že jest list nevyvazený a dluh nezaplacený, má proto jistec i rukojmě tomu listu dosti učiniti a rukojmě vyvaditi a ten dluh zaplatiti, a ten komuž jest dlužno, muož před purkrabí z toho hnáti.

Jura et const. r. B. 182.

285. L. 1485. Nalezli vuobec za právo: kteráž by koli vdova, mající věno po muži svém, a v ně se neuvázala vedle práva do tří let a 18 neděl, a na ně právem vdovským nesáhla, tehdy to věno promlčí jako jiné dědictvie. A jestli žeby je také komu zapsala před třemi lety a 18 nedělmi, a ten také po smrti muže jejieho po právu žeby nešel, ažby od smrti muže jejieho tři leta a 18 nedělí prošlo, an práva jdú, též své právo promlčí jako ona, kteráž věno měla.

Jura et const. r. B. 242.

286. L. 1485. Nalezli vuobec za právo: kdyžby dvěma neb třem dsky svědčily bez vymienky, a jinač sebe dielni byli, jeden svuoj diel můž dáti aneb prodati, komuž se jemu zdáti a líbiti bude dskami.

Jura et const. r. B. 247.

287. L. 1486. Nalezli vuobec za právo: ktož by koli komu zápis dskami udělal s miestem anebo bez miesta, a ten zápis nebyl mu propuštěn, a ten by na to jiný zápis udělal, že ten zápis poslední žádné moci mieti nemá.

Jura et const. r. B. 109.

288. L. 1486. Nalezli vuobec za právo: jestli žeby dvěma neb třem statek svuoj kto po smrti zapsal, aby se s komorníkem uvázal, tehdy jestli žeby se z těch jeden, kterýmž svědčí zápis s komorníkem, uvázal, a jiní, kterýmž také svědčí zápis s komorníkem, i neuvázali by se a dali by třem letóm a osmnácti nedělém projíti od smrti toho, kterýž jest jim ten statek zavázal, tehdy ten, ktož se jest s komorníkem v ten statek uvázal, jemu vedle oněch let projitie i jich diely zuostanú. Než jestli žeby na jich miestě byli přátelé neb poručníci, že ti budú se moci uvázati v takový statek jmenem sirotkóv těch.

Jura et const. r. B. 116.

289. L. 1486, 1488. Nalezli vuobec za právo: kdyžby kto několika osobám statek svuoj zapisoval, a v tom zápisu žeby tak znělo, že diel mrtvého na živého připadnúti má, a když by ten statek na ně přišel, že každý svuoj diel muož prodati, zapsati a učiniti z něho, což mu se zdá, kdyžby leta měl.

Jura et const. r. B. 117.

290. L. 1486. Nalezli vuobec za právo: kdežby dva bratřie statek prodávali a společně žeby jej ve dsky kladli, a spravovali jej oba, čímž mají neb mieti budú, by se pak potom rozdělili, tehdy ten, komuž spravují, má se na oba bratry statky vésti, kdež by je měli. Povedeli se na jednoho statek, muož jemu ten jeden odpor klásti, a bude jemu to vedenie práva zdviženo, a musie potom na oba vésti pro nesprávu, nedáli letóm zemským projíti. A též jestli žeby kto dva správce měl, a ti sobě žeby nic nebyli, a spravovali jemu dvěma statky, tehdy se má též na oba statky pro nesprávu vésti, aby mu na každého statku polovice té správy odhádáno bylo. Pakli by se na kterého polovici statku nedostalo, bude moci na druhého správci statku to všecko, což mu se nedostalo, odhádati. Pakli by se na jednoho statek vedl, tehdy bude moci jemu ten jeden odpor dělati, a bude jemu to též právo zdviženo, jakož o nahoře psaných bratřiech svrchu stojí.

Jura et const. r. B. 118.

291. L. 1486. Nalezli vuobec za právo: jestliže kto při vyhrá, nemá z žádných jiných škod pro tu při viniti, než toliko což pro tu při naloží a utratí; pakliby z čeho jiného viniti chtěl, nemají jemu toho přisuzovati, ani za to dáti přísahati.

Jura et const. r. B. 142.

292. L. 1486. Nalezli vuobec za právo: kdežby dvěma nebo třem dobrá vuole svědčila na který list, že mají pohnáni býti všichni; pakliby jeden byl pohnán, tehdy ten puohon bude jim zdvižen. A též zase, jestli žeby oni k té dobré vuoli pohnati chtěli, též mají všichni pohnati; pakliby jeden pohnal, tehdy ten puohon zdvižen bude; a ten list buď na dědiny neb na penieze.

Jura et const. r. B. 179.

293. L. 1486. Nalezli vuobec za právo: ktož by kolivěk komu mezníky vymetal anebo podsekal, aneb je jinam přesadil bez vuole a vědomie, s kýmž ty mezníky spolu má: tehdy ten tomu neb těm propadni dvadceti hřiven.

Jura et const. r. B. 179.

294. L. 1486 po sv. Diviši [c. 9 Oct.]. Nalezli vuobec za právo: kdyžby kto list odkázal muži a ženě i dětem jich, žeby pak muž její a otec těch dětí dal ten list komu s dobrú volí, že proto ta žena svého dielu ani dětí neztratie, neb muž její a otec těch dětí nemuož viece pryč dáti, než svuoj diel, a což viece dá, že to žádné moci mieti nemá. A též i dskami by co otci a jeho dětem dali, tehdy on dielu dětí svých nemuož pryč dáti ani utratiti, poněvadž jest s ním spolu dáno. Pakliby diely dětí svých čímkoli zavadil, nemá žádné moci to mieti; než otec toho, což jest jim dáno, užívaj k své ruce dotud, dokudž děti let spravedlivých mieti nebudú. Než když které dietě k letóm spravedlivým přijde, má svého daného a odkázaného dielu užívati; pakli by otec nedal jemu toho dielu odkázaného užívati, tehdy úředníci od desk mají jemu na to obranní list dáti, aby v to uveden byl ten sirotek, jakž dsky svědčie.

Jura et const. r. B. 183.

295. L. 1487. Nalezli vuobec za právo: jestli žeby kto zastavil dědiny své anebo zbožie dluhem, an mu na to spravedlivě puojčil bez fortele dskami, a potom by někto pro dluh pohánět toho, ktož jest zastavil: tehdy ten ktož jest na tom při vyhrál aneb právo ustál, bude moci na to dědictvie předce právo vésti, ažby měl listy na odhádánie vzieti. A prvé

nežby listy vzal, má tu sumu neb dluh ten dskami zapsaný u desk položiti, a polože listem jej od úřadu obeslati, aby penieze své bral, a hned také má listy na odhádánie vzieti. A když se jemu odhádá, má jeho v drženie skutečné pustiti těch dědin. Pakliby peněz vzieti nechtěl a toho zbožie postúpiti, tehdy toho, ktož penieze u desk položil, chtě vyplatiti, mají obranným listem od úřadu v to zbožie jej uvesti. A tento penieze své u desk vezmi, ktož zástavu má, a zápis ten jemu propusť aneb ve dsky vlož s správu, co by sám zavadil.

Jura et const. r. B. 48.

296. L. 1487. Nalezli vuobec za právo: ktož by jakú smlúvu měl, a ten, kohož by se smlúva dotýkala, žádal by ji viděti, a ten by mu jie neukázal, ktož by ji měl, a ten nevěda co v nie stojí, něco učinil proti té smlúvě, a ten ktož by smlúvu měl, pohnal ho z té pokuty, kteráž by v té smlúvě byla, že jemu tou pokutou povinen nebude, a tomu pohnanému škody zaplatiti musie; než potom, když mu tu smlúvu ukáže, mají sobě ji držeti.

Jura et const. r. B. 57. Cfr. N. 127. pag. 182 et 183.

297. L. 1488. Nalezli vuobec za právo: ktož by měl někde ves, a někto by v té vsi měl člověka, nebo viece: že jeden pán bez druhého vuole v té vsi cest ani vuobcí rybníka dělániem zatopovati nemá, ani jinam cesty a obce převozovati nemá bez druhého vuole; a také ani struh, ani vody vedenie na obci dělati nemá, ani má žádných jiných věcí jeden bez druhého vuole. Pakliby se kto toho dopustil, a druhý by k němu poslal, aby mu to očistil, a toho mu nečinil, a on nechtěl by toho po tom poselství učiniti: tehdy propadne tomu pokutú, jakož prvnie svolenie o pychu svědčí.

Jura et const. r. B. 215.

298. L. 1489. Nalezli vuobec za právo: ktož by komu v potociech, neb v tuoniech neb řekách, pychem ryby lovil neb loviti kázal bez vuole a vědomie toho, čí by ten potok, tuoně aneb řeky byly, ten tu pokutu propadne vedle svolenie prvnieho o pychu.

Jura et const. r. B. 215.

299. L. 1489. Nalezli vuobec za právo: jestli žeby kto koho za nemocného kladl, an mu toho neporučil a také nemocen nebyl, že takový jako úkladník trestán má býti vedle prvnieho nálezu obecnieho.

Jura et const. r. B. 46.

300. L. 1489. Nalezli vuobec za právo: jestli žeby komu zápis který zjevně svědčil, že muože pro zadržalé úroky bráti, ten toho užiti má podle zápisu svého.

Jura et const. r. B. 63.

301. L. 1491. Nalezli vuobec za právo: jestli žeby kto člověka cizieho na gruntu za sebú osazeného jměl, a ten člověk žeby se pod svého pána dědičného vystěhoval aneb se vykradl od toho, pod kterýmž jest seděl: tehdy ten, od kohož se jest vystěhoval aneb vykradl, pošleli k jeho pánu dědičnému, aby mu ho vydal, jako člověka, kterýž mu se pryč vystěhoval aneb vykradl, a nechtělli by ho vydati: tehdy jej muož pro to nevydánie z pokuty pohnati, a na něm tu pokutu obdrží. Než když bude ten člověk zase navrácen, odkud se jest vystěhoval aneb vykradl: tehdy pán jeho dědičný bude moci zase vedle práva jako k člověku dědičnému hleděti podle svolenie prvnieho o pokutách, což se lidí dotýče.

Jura et const. r. B. 141.

302. L. 1492. Nalezli vuobec za právo: ustojíli kto právo na kom vo dědictvie aneb vo jiný jaký statek, to stané právo hned muož dáti aneb prodati aneb poručníka k dovedení práva udělati dskami.

Jura et const. r. B. 31.

303. L. 1492. Nalezli vuobec za právo: kto by mana z manské věci před který jiný soud pohonil, že mu ten puohon bude zdvižen.

Jura et const. r. B. 34.

304. L. 1492. Nalezli vuobec za právo: ktož by jakú zástavu držal, a ten ktož by zastavil, měl by vuoli vyplatiti, neuchovalli by buoh jeho, ktož zastavuje, tehdy k té výplatě dědicové jeho aneb nápadníci právo mieti mají, jako on sám. Budeli ten, ktož zástavu drží, komu chtieti to své právo prodati aneb komu zapsati, to bude moci dobře učiniti. Pakliby toho práva žádnému nezapsal ani prodal, a umřel by v tom, tehdy ktož nápadníci po něm budú, k tomu zápisu budú mieti právo.

Jura et const. r. B. 117.

305. L. 1493. Nalezli vuobec za právo: ktož by cizieho čeledína neb služebníka na rukojmiech měl, a ten čiež jest, žádal by toho, aby mu jej vydal, a on by pravil, když mu jej postavie, že jej chce rád vydati, a ten nečekaje toho, aneb žeby toho od něho přijieti nechtěl, až by ten rok k stavení přišel toho člověka, a přes to by z pokuty pohnal: že té pokuty neobdrží. Než ten pro to pohnaný, když ten člověk jemu postaven bude, má jej jemu, ktož jest oň k němu poslal, vydati. Pakliby se ten člověk nestavěl, tehdy on vyupomínaje ten základ má jej tomu dáti, čiež jest toho člověka čeledín neb služebník.

Jura et const. r. B. 142.

306. L. 1493. Nalezli vuobec za právo: že bratr starší muož sám poháněti i puohony přijímati, maje bratřie mladšie, kteří by let neměli.

Jura et const. r. B. 54.

307. L. 1494. Nalezli vuobec za právo: ktož by s kým smlúvu měl, a on mu jie nezdržel, a on pro to nezdrženie žeby jej zhaněl na cti, a on by jej pohnal z toho haněnie, tehdy bude do panské kázně pro to haněnie vzat, že jest právem živ nebyl podle prvnieho svolenie; a potom zdáli mu se, učině panskému nálezu dosti muož potom zase z toho nezdrženie smlúvy pohnati.

Jura et const. r. B. 53.

308. L. 1494. Nalezli vuobec za právo: ktož by na dvojiem statku neb na viec měl zapsán plat komorní, a z těch jeden dal by na svém dielu anebo zboží ten plat všecken odhádati, a odporu by tomu neučinil, sám by sobě zmatek učinil, a ten by všecek plat na jeho dielu zuostal.

Jura et const. r. B. 65.

309. L. 1494. Nalezli vuobec za právo: ktož drží právem věnným neb zástavú věnnou kterékoli dědictvie, že proti dědici a nápadníku těch dědin nikda se výplata nepromlčí.

Jura et const. r. B. 111.

310. L. 1494. Nalezli vuobec za právo: kdež stranám obojiem nálezem přisoudie něco, ježto v tom nálezu nestojí, že se jedné straně dává za právo, tehdy ty strany nemají se ze škod viniti. Pakliby která strana vinila, tehdy jie to obeslánie bude zdviženo, kteréž pro ty škody udělá. Než jestli žeby v nálezu stálo, že jedné straně za právo dávají, ta strana muož ze škody viniti.

Jura et const. r. B. 137.

311. L. 1494. Nalezli vuobec za právo, že Pražané a jiná města královská, kteréž grunty mají na zemi svobodné, že z těch mají vydávati lidi sběhlé, sirotky i čeleď, jako páni neb rytieřstvo jedni druhým vydávají.

Jura et const. r. B. 141. Cfr. p. 204, n. 198.

312. L. 1495. Nalezli vuobec za právo, ktož by listem svědomie dal pod pečetmi nebo pod pečetí, a ta pře žeby k soudu přišla, a ti svědkové žeby prvé zemřeli, tehdy má to svědomie přijato býti, jakoby přísahu učinili.

Jura et const. r. B. 138.

313. L. 1495. Nalezli vuobec za právo: jestli žeby kto člověka svého rukú dáním propustil komu, a on to dostatečně provedl, má toho ten člověk užiti, jakoby mu list výhostní byl dán.

Jura et const. r. B. 141.

314. L. 1495. Nalezli vuobec za právo: že z panského aneb rytieřského řádu poboční synové aneb dcery nemají vydáváni býti jako jsú sirotci, leč by komu dobrovolně slíbili člověčenstvie.

Jura et const. r. B. 141.

315. L. 1496. Nalezli vuobec za právo: ktož by, maje smlúvu o kterú koli věc, i z té pře poháněl by přes tu smlúvu, ten póhon učiní na zmatek.

Jura et const. r. B. 44.

LVOVÉ PÓHONNÉ.

(O. r. 1496—1506.)

1. L. 1496. Nalezli vuobec za právo: jestli žeby kto svuoj statek dskami zastavil a výplatu by sobě pozuostavil, tehdy přišelli by čas té výplatě, aneb řeklli by ten prvé penieze vzieti, nežby rok výplatě přišel, a nechtělli by potom sumy vzieti a statku postúpiti a zápisu propustiti, tehdy ten, ktož jest zastavil, má penieze u desk položiti a od úředníkuov list vzieti, aby byl ten obeslán, ktož statek drží, aby sumu přijal. A neučinilli by toho po tom obeslání, tehdy ten, ktož vyplatiti chce, má peněz u desk nechati, a má pohnati toho, ktož jich přijieti nechtěl. A budeli mu to přisouzeno, aby penieze vzal a statku postoupil, tehdy musí, což jest statku užil od toho času, jakž penieze u desk ležie, to navrátiti tomu

i s škodami. Pakliby ten pohnal, ktož vyplatiti chce, a peněz by u desk nenechal, tehdy mu ten puohon bude zdvižen, a on se drž zase svého zápisu, nedáli zemským letóm projíti.

Vlad. zříz. zem. 31.

2. L. 1496. Nalezli vuobec za právo: jestli žeby kto koho žádal, aby mu se čeledínem ujistil, a on vsadil by jej do vazby, a ten čeledín žeby jemu z vazby ušel neb vyšel beze lsti, bylli by pohnán z té pokuty, komuž jest ten vezeň ušel, nebude tou pokutou povinen.

Vlad. zříz. zem. 137.

3. L. b. 1496. Nalezli vuobec za právo: kdyžby dvěma trh svědčil na který grunt, a ti žeby člověka cizieho na ten grunt přijali, a chtělli by kto z toho člověka pohnati, tehdy má obú pohnati, komuž dsky svědčie; neb poženeli jednoho, že jemu puohon zdvihnú.

Vlad. zříz. zem. 137.

4. L. 1496. Nalezli vuobec za právo: jestli žeby který sirotek hotové peníze měl, a na dědinách žeby neměl, tehdy ktož by toho sirotka poručníkem po nápadu byl, má tu sumu oznámiti při dskách, kterúž sumu ten sirotek má, a má uručiti, aby jie neubývalo než radše jie aby přibývalo.

Vlad. zříz. zem. 233.

5. L. 1496. Nalezli vuobec za právo: jestli žeby kto statek svuoj zapsal někomu a dětem jeho, že tu děvečky mají tolikéž jako pacholíci, a že jeden z těch dětí nemuož se ke škodě druhého dlužiti na ten statek, a že dluhy zapisujícieho mají spolu platiti.

Vlad. zříz. zem. 234.

6. L. 1497. Nalezli vuobec za právo: ktož by úřad purkrabstvie Pražského vedl z rozkázánie královského aneb panského a vladyckého, aneb žeby se strany samy o purkrabí svolily a žeby jej kde vedly, a kdyžby purkrabie tam zuohledoval i svědky přijal, a jestli žeby kto po tom úřadu vedení jaké svědky ku právu pro tu při vedl a je sobě zapisovati dal, že nemají ti svědkové přijati býti.

Vlad. zříz. zem. 182.

7. L. 1498. Nalezli vuobec za právo: jestli žeby kto před soud menší pohnal z vyššie sumy než z desieti hřiven bez lotu, že mu ten puohon zdvižen bude.

Vlad. zříz. zem. 41, 137.

8. L. 1497 k roku Jeronymi [1 Oct.], kdež Alena z Radonic pohání Jana, Viléma ꝛc. Kšaft, kterýž do desk nevšel, byl odsouzen.

Nálezové, 332.

9. L. 1497 k roku Jeronymi [1 Oct.]. Alena z Radonic pohání ꝛc. Kdož koho před soudem zhaní řečí svou, oč není póhon, a neprovede, bývá v kázeň vzat.

Nálezové, 280.

10. L. 1497 k roku Jeronymi [1 Oct.]. Alena z Radonic pohání Petra Přibíka z Březí. Když která vdova má něco na kterém statku neb žena, a potom bude poručnicí nad tím statkem; nezbavíli se po smrti muže svého toho poručenství a sedí předce v něm, že jest povinna sirotku počet činiti; a dokudž počtu neudělá, nemuože ze svého věna upomínati.

A když sirotku udělá počet vedle práva, tehdy sirotek jí má věno dáti teprv ve dvou nedělí po počtu a prvé nic. Pakli nedá, muože se v ně uvázati podle práva.

= Nalezli vuobec za právo: kdyžby na kterú ženu po příbuznosti (podle obdarovánie královského) poručenstvie připadlo jako na najbližšieho přietele, a ta žeby uručila, aby statku neubývalo, nemá jie muž v to poručenstvie sahati bez jejie vuole, ani v ten statek vkráčeti. Pakliby sáhl, anebo ona jemu jej dobrovolně poručila k spravování, tehdy povinen bude muž uručiti; a když uručí, její rukojmě mají propuštěni býti, a muž za ni počet činiti má. A nedostaneli se co na tom počtu, tehdy muž má svým statkem odbývati; a pakliby umřel, tehdy ktož nápad k statku jeho by měl, bude povinen za muže jejieho (což jest byl toho v držení) počet činiti, a zaň jeho statkem odbývati. Než kdyžby ona ovdověla, a ten statek poručenstvím předce držela, z svého drženie povinna bude počet sirotkuom učiniti, i jich vedle práva odbyti, nedostaneli se co po počtu. Než žádný muž nemá podle sebe ženy své v poručenstvie přijímati ani zapisovati, aby vedle něho urukovala za umenšenie statku. Jestli žeby ji pak přes to v to poručenstvie zapsal, tehdy to žádné moci nemá mieti.

Nálezové, 287. Vlad. zříz. zem. 245.

11. L. 1497 Jeronymi [1 Oct.]. Anna z Onšova pohání Mikuláše Trčku. Kdo co provozuje toliko jedním svědkem, má při tom spraviti v kaple; pakli nespraví, neužive svědomí toho.

Nálezové, 277.

12. L. b. MCCCCXCVII v sobotu před sv. Divišem [7 Oct.] páni a vladyky na plném soudu slyševše strany a jich z obú stranú pře líčení a odpory i svědomí, — kdežto ona Anna puovod vinila nadepsané Václava a Ladislava, bratří pohnané, pravieci, že rybníkem svým velikým pod Suchovskú zatopil grunty dědičné lidem vosedlým z Nelžejovic dědičným též Anny, za kteréžto grunty zatopené měli odměny dáti týmž lidem a nedali jsú oc, tak jakož žaloba plněji svědčí; proti tomu oni pohnaní otpierajíc pravili, že což jsú zatopili, že jsú to koupili od Marty z Nelžejovic mateře její, a na to ukázali dsky, a také dále pravili jsú, že ona Marta Nelžejovská ani ona Anna puovod od toho času, jakž jsú to koupili, nikdy jich právem z toho nenařiekaly, při tom pravíce, žeby leta zemská prošla, a ona Anna proti tomu pravila, že jest ona Marta mátě její dědin lidských neprodávala, než toliko dědiny své ode dvoru, a když jsú ty dědiny lidem jejím odjaty, kteréž jsú byly oddány a Janovi Chlumskému dány, že jest čtvrt leta nevyšlo, až ona Anna puovod z toho jest pohnala, i nalezli za právo a Zdeněk Kostka z Postupic a Petr Zvieřetický z Vartmberka a z Bydžova z pánuov, a Václav Sobský z Sulevic z vladyk panský a vladycký potaz vynesli: poněvadž jest ona Anna, dřiev než čtvrt leta vyšlo po oddání týchž dědin Janovi Chlumskému, pohnala, že jest tudy práva a let nepromlčela; než poněvadž svědomí i dsky ukazují, že jest jmělo oddáno býti a není oddáno, i z té příčiny dávají jí Anně za právo, aby lidem jejím za ty dědiny, kteréž jsú jim zatopili, oddali od dnešního dne ve dvú nedělí pořád zběhlých. A pakliby neoddali, aby těm lidem jejím těch dědin více netopili aneb se s nimi o to smluvili. Dala památné. Vyznání všech úředníkův.

D. z. CCXLIX, A, 9.

13. L. 1498 k suchým dnuom postním [7—10 Mart.]. Anna z Vranova pohání Jana. Která žena má věno ujištěné od muže a po smrti jeho to přijme, že tudy díl mezi ní a otcem a bratrem neb strýcem jejím se nachází, aniž se nedílem muože navrátiti k dědictví proti jiným přátelům, nemáli zvláštní jistoty.

Nálezové, 288, 331.

14. Kteráž by věnné peníze své vysoudila, že muože také z neužívání věna svého pohnati, a od smrti muže svého až do nálezu každý rok sobě muože počísti, a bude jí přisouzeno z každého sta kop gr. č. 10 k. gr. č.; jedné ať požene podle toho nálezu, který se jest stal mezi Alenou z Radonic a Kateřinou z Koutuov 1503.

Nálezové, 288.

15. L. 1508 k roku Jeronymi [1 Oct.]. Alžběta z Jablonné pohání Bohuslava Chotka. Kdyžby která ovdověla, a muže druhého pojala potom, a prodala dědiny své věnné neb jiné věci, kteréž by po prvním muži svém držela u věně, již majíc muže druhého, aneb muž její druhý žeby to prodal s její volí, má ten trh moc míti, nemá se ona ničím vymlouvati.

Nálezové, 288.

16. L. 1508 k adventním suchým dnuom [20—23 Dec.]. Alžběta z Vetly pohání Václava Pamberka. Otec maje syna nemajícího let, chceli jaké peníze jeho synu odkázané a od koho jiného jemu přišlé vyzdvihnúti, má je ujistiti, aby syn jeho dojda let věděl je kde vzíti a nalezti.

Nálezové, 326.

17. L. 1497 k adventním [20—23 Dec.]. Beneš a Jan pohánějí Brodské. Kdyžby jedna strana proti druhé ukázala a provedla smlouvu, a druhá strana žeby smlouvě odpírala a pravila, že jest k smlouvě té povolení nedala, a podala se k tomu, že chce za to spraviti, má k tomu připuštěna býti; a když spraví, obdrží.

Nálezové, 336.

18. L. 1498 k postním [7—10 Mart.]. Brikcí a Jan bratří z Stepčic žalují na Henrika z Plavna. Když otec komu škodu udělá a umře, že muože syn jeho nedílný, drže statek otce svého, z toho pohnán býti, a škodu musí zaplatiti.

Nálezové, 326.

19. L. 1501 k letničním [2—5 Jun.]. Bohuslav Vrchota z Slatiny pohání purkmistra oc Pražan. Kdož se v žalobě své dokládá, že to, z čeho žaluje, chce provesti, a toho tím neprovede, jest zmatek.

Nálezové, 282.

20. L. 1496 Jeronymi [1 Oct.]. Dorota z Lantšteina žaluje na Jana z Cetně. Kdož co drží pokojně a nejsa z toho právem vyveden ani narčen, poženeli ho kdo pro to z moci neb z pychu, bude zmatek.

Nálezové, 282.

21. L. 1496 k roku Jeronymi [1 Oct.]. Elška z Jelec pohání Jindřicha... Nalezli za právo: kdyžby která panna byla v cizie moci, a měla jaké právo k čemu dskami neb jinak, že práva svého nepromlčí. Kdož v cizí moci jest, nepromlčí práva svého.

Žádný se nemuože ke škodě druhému jeho dílu dlužiti. Nález tu jest, a v témž nálezu najdeš, že [když] se několika po někom statek dostane, má každý dluhy toho, což na jeho díl přijde, platiti.

Vlad. zříz. zem. 234. Nálezové, 326, 337.

22. L. 1498 k Letnicím [6—9 Jun.]. Jiřík Plech a Jan a osadní sv. Michala pohnali Pavla z Hrádku. Když kdo neb kteří z obce neb osady jmenem svým, jmenem té obce neb osady atd. požene, a zmatek nalezen bude, tehdy by pak někdo jiný z té osady stál k rozsudku, nežli ti, kteříž se v póhonu jmenují, má ten pokutu trpěti.

Nálezové, 282.

23. L. 1497 Jeronymi [1 Oct.]. Jiřík z Kopydlna žaluje na Geruňka. Kdož jest za koho rukojmě a bude pro to rukojemství pohnán, nestaneli rukojmě a dá na sobě právo ustáti, není jemu jistec to, což by zaň dal, navrátiti povinen.

Nálezové, 158. Vlad. zříz. zem. 182.

24. L. 1497 k adventním [20—23 Dec.]. Jiřík Oděradský z Hrušova pohání Mikuláše. Kdož by dobytek zajal na škodě, mají na tom právě, kdež zajat jest, lidi voliti z obú stran, a co škod provede zaplatiti.

Nálezové, 214.

25. L. 1498 [1] (?) k suchým dnuom letničním. Jiřík probošt ꝛc z Kladska pohnal Puotu z Ryzmberka a na Švihově o ňáké zboží duchovní. Nalezli, že ta věc má státi do arcibiskupa.

Nálezové, 323. — [1]) Nál.: 1493.

26. L. 1498. Kněz Jiřík probošt na Th.. ꝛc žaluje na Puotu z Ryzmberka. Konvent odsúzen dědictví, kteréž bylo trhem kladeno konventu, poněvadž dal zemským letuom projíti.

Nálezové, 337.

27. L. 1497 k adventním [20—23 Dec.]. Hynek Bořita z Martinic pohání Elišku z Kolovrat. Která by žena pravila, že jí muž peníze neb klenoty dal, má za to spraviti v kaple.

Nálezové, 288.

28. L. 1497 k Letnicím [17—20 Maji]. Jindřich z Oudrče pohání Dorotu. Poručenství na přítele připadá.

Nálezové, 218.

29. L. 1498 k adventním [19—22 Dec.]. Jindřich z Roztok žaluje na Jana. Kdož by komu řekl zapsati statek svůj a nejmenoval s místem ani bez místa, má vuoli zapsati s místem neb bez místa.

Nálezové, 285.

30. Horníci a úředníci mince od Hory vinili jsú Vencelíka o měď ꝛc. Jakož úředníci mince a hor od Hory králi JMsti psali jsú a oznámili, že ta měď kterúž jest pan Burian Trčka Vencelíkovi pro clo pobral, že se jim zdá, žeby ta měď byla nová, a že jest podle obyčeje a váhy prvé nebyla ani vážena ani pruobována, tu král JMst takovú věc slyše, ráčil jest psáti Vencelíkovi, aby on stál o těchto nynějších suchých dnech postních před panem hajtmanem a před pány a vladykami, a tu věc aby pokázal jaká jest to měď. Tu on Vencelík k JKMsti rozkázání stoje před pány, před vladykami, před Pražany i před jinými posly z měst široce vypravuje v tom nevinu svú, a že jest tu nic neučinil, co by učiniti neměl, veda na to mnohá svědomí. Tu páni, rytířstvo, Pražané i poslové jiných měst ode všeho sněmu obecně vybraní slyšíce jeho řeči a svědomí pilně jsú to vážili, a takto o tom rozkazují: poněvadž se ta věc dotýče prvotného krále JMsti pána našeho milostivého a potom vší

země, a o mnohé jiné potřeby zemské má k JKMsti posláno býti ode všech stavuov, že toho také tam odkládají, aby on Vencelík před JMKskú a těmi posly k JMsti poslanými stál se všemi potřebami svými, a več to JMKská obrátiti ráčí, to při tom aby zuostalo. Než poněvadž on Vencelík po své cti stojí hotov jsa k vejvodu, jestli žeby v tom času naň buoh smrt dopustiti ráčil, že to jeho cti k žádné újmě nemá býti. A což má ještě u Hory mědí buď zagrovaných neb nezagrovaných neb jakých koli jiných věcí, ješto k tomu přísluší, to aby úředníci královští ohledali, a co toho jest, zapsali, a on Vencelík aby ty všecky věci v času určitém, totiž do Svatého ducha najprv příštího, nebo ty věci všecky tu u Hory zdělal anebo na Žirovnici odvezl, a mimo ten čas aby toho tu u Hory nic neměl pro uvarování budoucího zmatku a podezření. A již po dnešní den aby on Vencelík ani žádný jiný aby žádných mědí od Hory nevezl, lečby se prvé úředníkuom opověděl a to dostatečně oznámil. Což se pak Petra proběře dotýče, jakož jest pan komorník najvyšší království Českého od Vencelíka mluvil žádaje naň na Petra proběře práva, poněvadž jest Vencelíka nařekl a toho naň neprovedl, tu páni, rytířstvo i Pražané vážíce to, že jest on Vencelíka v ničemž konečně nenaříkal, než toliko to, což jest úřadu jeho příslušalo podle jeho povinnosti a přísahy na jiné úředníky vznesl, že jest tu nic neučinil, proč by měl trestán býti, poněvadž se jest zachoval, pokudž úřadu jeho příslušelo, a že to také jeho Petrově cti k žádné újmě býti nemá. Actum a. d. MCCCCLXXXXVIII quatuor temporum Quadragesime [20—23 Febr.].

Talmberg. 288.

31. Henrich z Švamberka ɔc purkmistra ɔc města hory Tábor k suchým dnóm postním l. 1501 [3—6 Mart.].

Nejstarší pam. kniha v Táboře.

32. L. 1502 k adventním [14—17 Dec.]. Henrich z Švamberka pohání Vojslava z Kestřan. Kdož na koho z úmysla nejede, nestojí, ani jde, než někoho z řečí horlivých dobude, zraní, tak že umře, že proto jemu to jeho cti nic neškodí, než v kázeň vzat bude pro to.

Nálezové. 335.

33. L. 1497 Jeronymi [1 Oct.]. Jan Kapún pohánie ... Nalezli vuobec za právo: ktož by koho pohnal z svěřenie kromě řeči které koli, a žádným svědkem toho svěřenie žeby toho neprovedl, že ten puohon učiní na zmatek. Než jestli žeby měl jednoho svědka hodného zachovalého: tehdy ten, ktož by svěření otpíral, má za to spraviti vedle práva, že jest nesvěřil.

Vlad. zříz. zem. 45. Nálezové, 282.

34. L. 1498. Jeronym z Skuhrova pohání Jetřicha Bezdružického. Kdož se pod kým nenarodil, ani pod ním s otcem svým byl, nemůže se po otci naň táhnúti.

Nálezové, 320.

35. L. 1498 k postním [7—10 Mart.]. Jan Krisostom z Hostouně pohání Jana Hlaváče. Škody útratné jsou přisouzeny na jedné hospodyni.

Nálezové, 214.

36. L. 1499. Jan z Ryzmberka pohání Jindřicha Vaizeka. Kdyby jeden bratr neb strýc co koupil a sobě samému klásti dal dskami, anebo ženě věnoval na svém statku; však jestli že se jest to stalo před zřízením zemským o rozdílích učiněným, kteréž zní, že nemuože rozdíl než listy nebo dskami pokázán býti.

Nálezové, 330.

37. L. 1499 k Letnicím [22—25 Maji]. Jan z Dubé a Průhonic [1] pohání Jindřicha Mičana. Když kdo sirotku s statku sstoupí, nestojíli o počet sirotek z užívání tehdáž podle práva a zanechá toho, nebude jemu tím povinen.

Nálezové, 219. — [1]) Nál.: z Prahonic.

38. Jan z Dubče pohání manželky Jindřicha Mičana. Jakož jest Jan z Dubče pohnal manželky Jindřicha Mičana k svědomí, tu týž Jindřich pánuov a vladyk na plném soudu prosil za naučení, máli manželka téhož Jindřicha proti němu svědčiti? Tu pan sudí ráčil pověděti od pánuov z plného soudu, že ona, ani žádná manželka není povinna proti muži svému svědčiti. Stalo se l. b. MCCCCLXXXXVIIII ve čtvrtek před Přenešením sv. Václava [28 Febr.].

Talmberg. 288.

39. L. 1500. Jan z Bysně a z Malikova pohání Sigmunda Pětipeského. Kdož by k své při pohnal z nějakých listů, pravíc, žeby jimi chtěl a měl svú spravedlivost pokázati, má jemu odloženo býti, a úředníci mají psáti tomu, kdož jest z těch listův pohnal, aby je položil.

Nálezové, 277.

40. L. 1500 k postním [11—14 Mart.]. Jan z Bezdědic pohání Matúše Zlatníka. Kdož by komu řekl peněz půjčiti na list, má jemu rukojmě postaviti v tom listu na schválení purkrabí hradu Pražského.

Nálezové, 285.

41. L. 1501 k letničním [2—5 Jun.]. Jan Dubec pohání Bořivoje z Donína. Kdož k komu pošle o vydání člověka, a on odpovíli: když to provede, že jeho jest, že mu ho chce vydati, není ten povinen provozovati, než muože pohnati z pokuty, a provedeli z pokuty, že jest jeho obdrží.

Nálezové, 320.

42. L. 1500 Jeronymi [1 Oct.]. Jan a Vilém pohánějí Václava. Kdož se k čemu smluvou podvolí dobrovolně v jaké gruntovní věci, že držitel potomní těch gruntóv jest tomu všemu povinen dosti učiniti.

Nálezové, 336.

43. L. 1502 k roku Jeronymi [1 Oct.]. Jan Žibřid z Mostku pohání Jana Holuba. Kdož by se komorníkem uvázal v jaké dědiny, by pak po uvázání žádného tu v svém místě nenechal, tím své spravedlnosti neztratí; ale může potom, komuž chce, poručiti, aby tu byl, nechceli sám býti.

Nálezové, 215.

44. L. 1504 k Letnicím [29 Maji]. Jan z Sulevic pohání Václava Solského. Kdož by komu dědictví prodal, a ten trh cedulemi smluvními byl dokonán, a těmi cedulemi smluvními žeby se zavázal na nejprvnější suché dni příští ve dsky zemské klásti, od kupujícího peníze neb jistotu na sumu neb na díl té sumy přijal, a v tom, než by ty suché dni přišly, žeby umřel, poženeli přítel prodávajícího nejbližší z toho statku chtíc po příbuzenství právo míti, neobdrží nic, a trh ten má před se jíti.

Nálezové, 236.

45. L. 1505 k roku sv. Jeronyma [1 Oct.]. Johanka z Tejnce pohání Jana z S[o]vojovic. Kdož by komu grunty zapověděl a vzal jemu po zápovědi služebníky s koňmi, není to moc, ale ostane ten, kdož pobral, práv, a škody mají jemu napravovány býti.

Nálezové, 320.

46. L. 1506 k Letnicím [3—6 Jun.]. Jan z Zelnice a v Krašovicích pohání Jetřicha z Kolovrat. Kdož by se komu v podací kostelní uvázal práva k tomu nemaje, udělá pych a dáti musí 10 k. gr. č.

Nálezové, 335.

47. Jan z Svojenic pohání Mikuláše Vančuru. Kdož by lidem nebo služebníkuom svým rozkázal co udělati, a pán jejich potom byl pohnán pro postavení těch lidí, že ty lidi chce viniti z toho účinku, že pán jich muože ty lidi k svědomí pohnati, a když po póhonu svědomí dadí, bude jich svědomí přijato.

Nálezové, 320.

48. L. 1497 k letničním [17—20 Maji]. Kristofor Náz pohání purkmistra ɔc Čáslavských. Kdož jest pohnán pro postavení člověka k póhonu a k při, a v póhonu není žádán, aby jeho do té pře skonání dochovali a dodrželi, a byl někde utracen na některé popravě, že není dále povinen.

Nálezové, 320.

49. L. 1496. Mikuláš z Běšin ... Nalezli vuobec za právo: ktož by koli ze rčenie chtěl viniti a řádným svědomiem toho rčenie podle práva neprovedl, ten puohon jest na zmatek.

Vlad. zříz. zem. 45.

50. L. 1500 k s. d. letničním [10—13 Jun.]. Nález mezi Matiášem opatem a Bernartem Rachmberkem. Kdož prokáže co platu, který jest nadán a ne koupen k kostelu, a bylli k tomu platu prvé v užívání, obdrží jej.

Nálezové, 323.

51. L. 1497 k Letnicím [17—20 Maji]. Ofka z Achstka z Březiny pohání kněze Baltasara. Která vdova pohání o své věno stojíc, by pak odsouzena byla a dáno proti ní za právo, není škodami povinna.

Nálezové, 288.

52. L. 1499 k Letnicím [22—25 Maji]. Prokop z Holohlav žaluje ɔc. V které smlouvě stojí, že sobě strany mají tu smlouvu do desk vložiti v určitém času, a to se nestane, že se ta smlouva promlčí a nemá žádné moci.

Nálezové, 336.

53. L. 1499 k Letnicím [22—25 Maji]. Prokop z Holohlav a z Jeřic žaluje na Václava. To slovo: budoucí že se vztahuje na držitele potomní.

Nálezové, 285.

54. L. 1499 k letničním [22—25 Maji]. Prokop z Habřiny písař menších desk zemských, pohání Severina ɔc. Kdyby kdo komu řekl, že jest učinil to, co jest učiniti neměl, jest nářek cti, a má nápravu učiniti, a zvlášt kdyžby tomu, kdož ho nařekl, nic neučinil.

Nálezové, 281.

55. L. 1503. Petr Holický z Sternberka. Ktož má městečko, v němžto bývá v témždni svobodný trh vysazený, na tom trhu toho dne vysazeného nemuože pán toho městečka nižádnému brániti prodávati; než jiný den krom toho dne takového vysazeného může brániti a nedati prodávati.

Nálezové, 157.

56. L. 1504 k roku Jeronyma [1 Oct.]. Prokop Otmar z Holohlav pohání Petra Bořka. Kdo by komu zač slíbil a umřel, že ten slib s ním umírá, a jeho rodičové nejsou žádnému tím slibem povinni, leč by za živnosti bylo o to k němu právem hledíno.

Nálezové, 326.

57. L. 1503 k adventním [20—23 Dec.]. Racín z Ryzmburka a Václav pohání Prokopa Otmara. Kdož by koho z pokuty propadené pohnal, že jest všecek statek pro něco a t. d. propadl králi ⁊c, by pak toho propadení neprovedl, není povinen nic napravovati, a není to počteno za nářek.

Nálezové, 160.

58. L. 1497. Štěpán Anděl pohánie . . . Nalezli vuobec za právo: ktož by koho pohnal, aby postavil člověka svého, že jej chce viniti z zlodějstva, a stoje póvod k té při, i pravil, že s tiem pohotově nenie, i poněvadž jest neprovedl, že jest ten puohon na zmatek učinil.

Vlad. zříz. zem. 45.

59. L. 1498 k Letnicím [6—9 Jun.]. Štěpán Anděl z Ronovce žaluje na Jana z Sekyřic. Pro nájemníka nemuože z pokuty pro nevydání poháněti, tak jako pro čeledína neb člověka.

Nálezové, 320.

60. L. 1499 k roku Jeronyma [1 Oct.]. Sigmund z Prvovic žaluje na Jindřicha z Hrádku, mincmeistra. Kdož k komu sám osobně jde s někým, a žádá na něm vydání čeledína neb člověka, a nebude mu vydán, poženeli z pokuty, neobdrží jí, poněvadž zřízení zemské ukazuje, že má poslati a ne sám jíti.

Nálezové, 320.

61. L. 1496, Jeronymi [1 Oct.]. Václav z Želetavy [1] žaluje na Václava Vencelíka. Poručník mocný otcovský což koli sirotku učiní, to má od něho přijíti sirotek.

Nálezové, 219. Jura et const. r. B. 240. — [1]) Nálezové: z Bílavy.

62. L. 1497 k adventním [20—23 Dec.]. Václav z Kolovrat a z Bezdružic žaluje na Bořivoje. Kdož by komu dal list zatykací na jeho služebníka atd. ne doma, než jinde, a ten služebník, kterýž by měl býti zatčen, s ním v bytu nebyl, neníť povinen zatykacího listu naň přijíti.

Nálezové, 222.

63. L. 1502 k adventním [14—17 Dec.]. Václav z Kolovrat pohání Překa. Kdo by pohnati chtěl z pokuty propadené pro kladení cizích dědin do desk, nemůže z té pokuty pohnati prvé, leč by se tomu trhu odpor stal, aneb žeby o to puohon a nález byl, a žeby bylo nalezeno, že jest těch dědin klásti neměl.

A v témž nálezu najdeš, kdož z takové věci pohání a pokuty, a nenaříká pohnaného, že není jemu nápravou povinen.

Nálezové, 156.

64. L. 1503 k adventním [20—23 Dec.]. Václav z Kolovrat pohání Racka. Kdož by pohnal z pokuty propadené a králem dané, prvé nežliby ta pokuta přisouzena byla na tom, kdož by v ni upadl oc, bude zdvižení.

Kdo z takové věci a pokuty pohání, že nenaříká pohnaného, není jemu nápravou povinen.

Nálezové, 334.

65. L. 1496 k roku Jeronymi [1 Oct.]. Zdeněk z Běšic žaluje na Kateřinu. Kdož na kom žádá, aby jemu čeledína vydal neb člověka, a přitom mluví takto, aby mu ho vydal nebo se jím ujistil, sám sobě zmatek učiní a pokuty neobdrží.

Nálezové, 320.

66. L. 1498 Jeronymi [1 Oct.]. Zdeněk Loučenský z Kopydlna žaluje na Jana. Že spolupuovod může ze škod útratních a nákladních poháněti neb obeslati sám bez svého puovoda.

Nálezové, 214.

67. L. b. MCCCCLXXXXVIII k roku svatého Jeronyma [1 Oct.]. V té při, kteráž jest mezi Zdeňkem Loučenským z Kopydlna a Stranníkem oc ve čtvrtek po svatém Matěji apoštolu božím páni a vladyky na plném soudu tento zvod a práva vedení na pohnaného zastavují z té příčiny, poněvadž jest on Zdeněk puovod poháněje z nedržení smlouvy v puohonu svém nepoložil té příčiny, v čem by jemu on pohnaný té smlúvy nezdržal. A pak po dnešní den, kdož by koli koho z nezdržení smlúvy pohnal, že má položiti příčinu, v kterém kusu by jemu té smlúvy nezdržal, a že řčení též má položeno býti, v čem by pohnaný puovodovi a v kterém artykuli a kusu řčení svého nezdržal. Pakliby toho nepoložil, by pak i právo ustál, že jemu to nic platno býti nemá; neb by úředníci nevěděli, z které příčiny a pro který kus měli by dopustiti právo vésti.

Talmberg. 288. Vlad. zříz. zem. 45. Nálezové, 337.

68. L. 1501 k roku Jeronyma [1 Oct.]. Zdeněk z Běšic žaluje na Kateřinu. Kdyžby která vdova byla a věno po ní někdo jiný jmenoval a dal nežli otec neb bratr, a žeby jí věno ne z otcovského statku než odjinud dáno bylo, nemuož bratr statku toho zapisovati nižádnému; pakli zapíše a umře, spadne na ni.

Nálezové, 327.

69. L. 1502 k Letnicím [18—21 Maji]. Zdeněk Chvalkovský z Hustiřan pohání Václava Zárubu. Když dvě straně na kom oč přestaly, a ten, na komž přestáno, žeby výpověď učinil mezi těmi stranami o tu věc, a v té výpovědi žeby ňákú pokutu položil, kteráž by strana jí dosti neučinila, aby jí druhé propadla, není strana žádná povinna té pokuty nésti.

Nálezové, 337.

70. L. 1503 Jeronymi [1 Oct.], kdež Zdeněk oc z Bošína pohání Prokopa. Žádný nemluv při soudu slov nepotřebných a důtklivých k straně.

Nálezové, 281.

71. L. 1503 k adventním [20—23 Dec.]. Zdeněk Lev z Rožmitála pohání Jana Vratislava. Komu král ráčí dáti clo, [a] on jeho v držení užívá pokojně do tří let a 18 neděl, má ho užiti.

Nálezové, 337.

= 72. Jan z Šelmberka, kancléř království Českého, mluvil k panu Donínskému.
Takto pan kancléř k panu Donínskému mluvil: pane Donínský, takto páni JMsti rozkázali povědĕti z plného soudu, že se pánóm tak zdá, máteli jakú smlúvu mezi vámi a Litovským, ješto by se statku dotýkalo aneb jakých dědin, tehdy máte svědčiti o tom panu Sigmundovi Vršovskému; pakli se cti dotýče, že nejste povinni svědčiti, jestliže o čest bylo a o to smlúvu máte. Stalo se jest a. d. MCCCCLXXXXVIIII tu sobotu před svatou Trojicí [25 Maji].

Talmberg. 289.

= 73. V kvaternu Šlechta l. 1502. Nymburští viní Anežku. Když póhon nebo obeslání nevztahuje se od purkmistra a konšelův i vší obce, než toliko od samého purkmistra a konšelův bez obce, tehda mají purkmistr i konšelé všickni zejmena jmenováni býti v půhonu nebo obeslání, a to proto, že se osoby mění při úřadech, a na obec se ta věc nevztahuje; sic bude zdvižení.

Nálezové, 159.

ČERVENÉ PÓHONNÉ.

(O. r. 1505—1520.)

1. L. 1506 k adventním [16—19 Dec.]. Albrecht Rendl pohání Hendricha Šlejnice. Kdož by dědiny jaké vysoudil a prvé než by jemu byly po nálezu aneb po práva vedení po témž nálezu postoupeny, žeby ze škod aneb z užívání těch dědin pohnal, tím póhonem nic nevezme.

Nálezové, 213.

2. L. 1509, Jeronymi [1 Oct.]. Anna, Bohuslavova dcera, pohání Václava Koty. Kdož komu statek svuoj zápisem dskami zapíše bez místa, nemaje 20 let, a nedada 20 letóm projíti poženeli, obdrží proti tomu zápisu.

Nálezové, 219.

3. L. 1509 k roku Jeronymi [1 Oct.]. Apollon z Želec pohání Jindřicha ɔc. Komuž by byl člověk zamordován, nemuože pro plat, kterýž jest ten člověk platil, pán toho gruntu hleděti, poněvadž toho gruntu v držení jest; než chceli o mord pohnati, to muože učiniti.

Nálezové, 323.

4. L. 1509 k adventním [19—22 Dec.]. Anna Hubenková v Novém městě Pražském, pohání Petra Amchu z Borovnice. Kdyby kdo koho dal zmučiti z ňákého domnění pro ňáké pohruožky toliko, nemaje dostatečného duovodu, a ten mučený žeby se nepřiznal na mučení, muož býti pohnán z 50 k. gr. č., a obdrží je.

Nálezové, 321.

5. Vedle toho puohonu, kdež Anna z Kolovrat, abatyše kláštera Tejneckého ɔc pohánějí Jana z Lobkovic na Hasišteině, tu nález: l. b. MDXVI v sobotu po svatém Valentinu, — jakož Anna z Kolovrat abatyše kláštera Tejneckého zákona svaté Kláry i všecken konvent

téhož kláštera pohánějí Jana z Lobkovic a z Hasišteina z toho, že jest posílal Linharta Štampacha služebníka svého vedle Jaroslava syna jeho do městečka jich Tejnce, kterýžto Štampach obeslav obyvatele téhož městečka tak jest mluvil, že jest k nim poslán od pána svého a jim jmenem pána svého přikazuje jakožto pána jich dědičného, aby panu Jaroslavovi synu jeho člověčenství slibovali, kdež oni sobě toho pokládají pět tisíc kop gr. č. ᴐc, tak jakož žaloba plněji svědčí, a že jsú těch lidí v držení a užívání s panstvím byli; a na to ukázali svědomí; proti tomu poručník Janův odpíraje pravil, že kdož jakýž koli plat aneb cožkoli k kterému záduší nadává, že bez JKMti povolení nadati nemůž, a že všecka nadání, kteréž jsú panny ukazovaly, nikdež povolení krále JMti není, a že jest on Jan z Lobkovic vždycky toho fundatorství a na lidech panství v užívání byl, než když byla některá abatyše umřela, když jsú jinú volily, i rozkázala sobě člověčenství slibovati, a ona když jest to učinila, z té příčiny že jest on Jan syna svého poslal, a nad to že jest to fundatorství jemu Janovi přisouzeno; a na to ukázal rozsudek a dsky, kdež jemu klade zejmena to fundatorství Jaroslav Plichta z Žerotína žádaje při dskách zachován býti, — tu páni JMst a vladyky na plném soudu zemském slyševše puohon a žalobu a svědomí, jich z obú stran pře líčení nalezli, a Petr z Rozmberka a Kristofor z Švamberka na Boru z pánův, a Linhard z Hrádku na Topistech z vladyk panský a vladycký potaz vynesli: poněvadž ona abatyše i všecken konvent to jsú provedli dostatečně, že jsú lidé jí abatyši i předkuom jejím slibovali člověčenství, i také že jsú lidí propouštěli i přijímali, a on Jan pohnaný toho ničímž neprovedl, by jemu kdy týž lidé slibovali člověčenstí, z té příčiny páni JMst a vladyky na plném soudu jí abatyši i všemu konventu kláštera Tejneckého dali za právo. A ponévadž ona abatyše i všecken konvent položili sobě toho pět tisíc kop gr. českých, aby to ona abatyše i všecken konvent provedli před úřadníky menšími tu středu po próvodní neděli najprvé příští na jich schválení až do té sumy, a což provede, aby jim dal on Jan pohnaný od pruovodu ve dvú nedělích pořád zběhlých. Dala památné; vyznání všech úředníkův. Stalo se leta MV^C^X.

D. zem. CCXLIX, C, 27.

6. L. 1517 k adventním [16—19 Dec.]. Albrecht Čipla pohání Mikuláše. Kdož by jsa pohnán z pokuty pro nevydání člověka, i dal na sobě právo ustáti, že jest povinen toho člověka vydati i s pokutou. Pakliby toho neučinil a byl po druhé pohnán pro nevydání z druhé pokuty, a žeby se chtěl teprva něčím brániti, nebude mu to platno; než má a povinen jest toho člověka i s pokutou vydati.

Nálezové, 320.

7. L. 1518 k suchým dnóm letničním [26—29 Maji]. Burian Trčka z Lipy podkomoří pohání Zdeňka odtudž. Kdyžby puovod, maje státi ku přísaze, kterúž pohnaný učiniti má za nemoc podle práva v kaple, nebyl opovědín před kaplú křestním jmenem, že jemu to ke škodě není.

Nálezové, 278.

8. L. 1517 k adventním [16—19 Dec.]. Panna Dorota z Doupova převora pohání Albrechta. Kdož by k tomu poslal o člověka neb čeledína, má jej ze jmena jmenovati. Pakliby ho nejmenoval a pohnal z pokuty, neobdrží.

Nálezové, 321.

9. L. 1515 k adventním suchým dnuom [19—22 Dec.]. Mezi Cebivským a Janem. Kdož podle práva svědomí komu dává, není povinen toho, což jest svědčil, provozovati.

Nálezové, 277.

10. L. 1505 Jeronymi [1 Oct.]. Jindřich z Rozmberka pohání Svojši. Kdož z manské věci, by jemu pak od krále bylo to k dědictví dáno, pohnal by k soudu zemskému, bude póhon zdvižen.

Nálezové, 160.

11. Hynek z Eisnberka pohání Jana. Kdož není řádného luože, nemá poháněti z dědictví; neb nemá práva užívati dědictví.

Hereš z Březnice pohání Albrechta. Kdož jest narčen, žádný nemá k soudu připuštěn býti, dokudž se z toho nářku nevyvede.

Nálezové, 160.

12. L. 1513 k letničním [18—21 Maji]. Mezi Henrikem ze Švamberka a Táborskými. Kdož by třikrát pohnal o jednoho sirotka, více nemuože pohnati z pokuty.

Nálezové, 319.

13. Mezi Jaroslavem z Sebečic a Žateckými k adventním. Dědictví svobodné s povolením královským, ani bez povolení, ani nikterakž nemůže a nemá se do žádných knih městských vkládati.

Nálezové, 156.

14. L. 1506 Jeronymi [1 Oct.]. Johanka z Tejnce pohání Jetřicha. Kdož by pohnal dvě osoby jedním póhonem spolu pro něco, a nežliby ta pře k slyšení přišla, žeby jeden z nich umřel, druhý není povinen potom póhonu odpoviedati, a [póhon] bude zdvižen.

Nálezové, 160.

15. L. 1507. Jan Svadba z Otradovic pohání Alše Zruckého z Chřenovic. Kdož by čího člověka neb služebníka jal, pro jakúž koli věc, pošleli pán jeho poň, aby jemu byl vydán, že chce od něho spravedlivé učiniti, má jemu ho vydati, a dáli jej mučiti na své popravě, musí jemu dáti 50 k. gr. č.

Nálezové, 322.

16. L. 1510 k postním [20—23 Febr.]. Jan Rochlovec z Rochlovic pohání Jana z Rabšteina. Kdož koho pohání, má jej pohnati pravým jmenem, sic bude póhon zdvižen.

Nálezové, 160.

17. Mezi Janem Vratislavem a Děpoltem z Lobkovic k svátosti l. 1510 [12 Apr.]. Kdož by člověka neb služebníka čího bez příčiny vsadil, učiní pych.

Nálezové, 321.

18. L. 1510 k suchým dnům letničním [23—25 Maji.]. Jan Freimut z Krásného dvoru pohání Hauga hrabí z Leisneku. Kdož by z čích lidí počal clo bráti nové, a ten čížby lidé byli, nedal letóm zemským projíti a poháněl toho, kdož by to clo bral, z té věci, bude ten, kdož to clo bral, odsouzen.

Nálezové, 221.

19. L. 1511 k letničním [11—14 Jun.]. Jan Hasištýnský z Lobkovic pohání Václava Popela ꝛc. Kdo jsa pohnán pro položení kšaftu jakého, že chce k němu mluviti, když položen

bude před soudem, má ležeti tu i s mocným listem do tří let a 18 nedělí, želi by kdo chtěl jemu odpírati k němu mluviti, aby to mohl učiniti.

Nálezové, 332.

20. L. 1511 k roku sv. Jeronyma [1 Oct.]. Jarohněv Vyhnák s Ondřejem z Křekovic. Kdož by k komu poslal, aby mu člověka vydal, a ten, k komuž bylo by posláno, jmenoval byl toho den, na který jeho vydati chce, a kdyžby pro téhož člověka přisli na ten den, a nenalezli by toho doma, kdož by měl vydávati, že proto mají ten den vyčekati; pakliby nevyčekali, a pohnal by z pokuty, neobdrží.

Nálezové, 319.

21. L. 1511 k adventním [17—20 Dec.]. Jan Vratislav z Mitrovic pohání kněze Stanislava. Kdož by se poddal, že chce od člověka jakéhož koli všecko spravedlivé učiniti na svém právě, a druhý toho nepřijal a pohnal by přes to, ostane křiv.

Nálezové, 321.

22. L. 1517. Johanka z Tanndorfu abatyše pohání Volfa z Rukšteina. Kdož by koho z pokuty pro nevydání člověka pohnal a právo ustál, že člověka také ustojí a obdrží právem staným.

Nálezové, 319.

23. L. 1519 v středu sv. Víta [15 Jun.]. Johanka z Chřenovic pohání Václava z Hodějova. Kdož by se oč na které přátely k smlouvě poddal, a oni toho nesmluvili ani toho slyšeli, a v tom žeby strana pohnala z té věci, a po póhonu žeby strany mezi sebú poklid udělali dskami, že se potom pohnaný neobrání tím, že jest na přátelích přestáno, poněvadž jest poklid učinil dskami.

Nálezové, 337.

24. L. 1508 k postním suchým dnuom [15—18 Mart.]. Kateřina z Kněžic pohání Dorotu odtudž. Kdyžby kdo dceru svú neb sestru vdal a po ní věno jmenoval, by pak i nedal, a přitom tu vymienku udělal, že jí tím neodbývá, a nechal po sobě syna neb dcery neb sestry neoddělené, a ten syn neb dcera neb sestra žeby umřel neb umřela, a nechal neb nechala po sobě dítěte, že to dítě obdrží statek proti té, kteráž jest vdána, poněvadž jest jí na tu vymienku nic nezapsal ani odkázal, moha to učiniti, a ta slova a to řčení ničímž nejsú.

Nálezové, 220, 327.

25. L. 1508 k roku Jeronymi [1 Oct.]. Kamarét Pešík pohání Václava z Lobkovic. Kdož kde kterého člověka právem obstaví, není to za pych počteno.

Nálezové, 335.

26. L. 1507 k suchým dnóm adventním [15—18 Dec.]. Kdež Lidmila atd. sestry pohánějí Václava z Doubravice. Kdož by na koho před soudem co vedl buď řečí neb svědomím, oč pře není, druhé straně k lehkosti, bude kárán.

Nálezové, 282.

27. L. 1521 v středu na zajtří sv. Jeronyma [1 Oct.]. Purkmistr oc Litomyšlští pohání Mýtských. O témž že plat nekoupený než nadaný se nepromlčel.

Nálezové, 338.

28. L. 1523. Kdež Ludvík král ꝛc, Jaroslav z Šelnberka ꝛc a jiní páni úředníci vyšší i nižší pohánějí Jakuba z Vřesovic a na Valči z odboje v pátek na den sv. Bonifacia. Když by kdo bral s komorníkem Pražským podle zápisu neb trhu pro plat komorní, a žeby ten, na čímž se gruntu béře, doma nebyl, a žena neb někdo jiný z čeledi neb poddaných toho, číž ti grunti jsou, žeby bránil bráti neb zjímati komorníku, že proto to odboj není, ani ten, na čichž gruntích se béře, pokutou na odboj uloženou povinen nebude, poněvadž jest doma nebyl.

Nálezové, 283.

29. L. 1506 k adventním [16—19 Dec.]. Martin převor od sv. Tuomy pohání Jindřicha. Co jest nadáno neb dáno k kterému klášteru neb oltáři, to se nepromlčí.

Nálezové, 338.

30. L. 1507. Mikuláš z Drašovic ꝛc pohání Nymburských. Kdyby čí člověk k některému právu přistoupil, a jsa odsouzen, byl pro tu při do vězení vzat, a pán toho člověka poslal oň, podle práva a zřízení zemského aby jemu vydán byl, není ho povinen vydati z toho práva, a poženeli pán ten z pokuty, nic neobdrží.

Nálezové, 322.

31. L. 1509 k roku Jeronymi [1 Oct.]. Marketa z Libčic pohání Václava. Kdo z jakého dědictví pohání, má to dědictví ze jmena jmenovati, sic bude zdvižení.

Nálezové, 160.

32. L. 1513. Mikuláš z Metíka pohání Jana Bechyni ꝛc. Kdož by mluvil k člověku rytířskému, že jest člověk Petrův neb Havlův, že to není nářek cti.

Nálezové, 282.

33. L. 1510 Jeronymi [1 Oct.]. Petr Adrspach z Náchodu pohání Beneše z Sendražic. Kdož by k komu poslal, aby mu pych napravil, buď od sebe sám neb od lidí svých, a on jemu za odpověd dal, že chce o to s lidmi svými rozmluviti, a jemu na to odpověd dáti aneb napraviti ten pych ve dvú nedělích, neučinili toho, muože pohnán býti.

Nálezové, 335.

34. L. 1511 k postním [12—15 Mart.]. Pavel Choltický z Újezda pohání Štěpána Anděla, aby postavil ꝛc. Kdož koho by pohnal aby postavil člověka svého, že jeho chce viniti z mordu, i když jej při ohlášení póhonu postaví, tehdy jest póhonu dosti učinil pohnaný, a více jemu ho není povinen stavěti; než chceli aby ten člověk k soudu dostál, má žádati při vyhlášení póhonu, aby byl vsazen, neb na rukojmě dán, aby dostál.

Nálezové, 321.

35. L. 1516 Jeronymi [1 Oct.], kdež Petr Adrspach pohání Beneše z Sendražic. Kdož jsa pohnán pro postavení člověka, kterýž by pych učinil, a žeby ten pán pohnaný po vyhlášení póhonu ke při sám poručníka udělal, a ten poručník hojemství bral, a ne ten člověk, kterýž měl postaven býti: by pak k rozsudku ten člověk nestál, tehdy pych na tom pánu, kterýž jest jeho postaviti měl, přisouzen bude, poněvadž jest poručníka sám udělal a ne ten člověk.

Nálezové, 335.

36. L. 1518 k postním [24—27 Febr.]. Petr Suda z Řenec pohání Přibíka Kotce. Kdož by k komu poslal o vydání čeledína a ten pravil, že mu se nehodí jeho vydati, a práva jemu podal, že z toho jest duovod, že jest čeledín ten u něho byl, a bude pokuta na něm přisouzena.

Nálezové, 320.

37. L. 1508 k Letnicím [14—17 Maji]. Sigmund z Leštkova pohání Jakuba K. Poručník, by pak byl mocný otcovský, jestli peníze hotové sirotčí, když se v poručenství uvazuje, k sobě přijme, jest povinen sirotku to ukázati, že jest je v dluzích neb v potřebách sirotčích vydal. Neprovedeli toho, musí to vrátiti sirotku.

Nálezové, 220.

38. L. 1511 k r. Jeronymi [1 Oct.]. Štěpán Anjel s Pavlem Choltickým. Když se bratří dělí o statek, mohou sobě což chtí v nedílu pozuostaviti.

Nálezové, 327.

39. L. 1512 k postním suchým dnuom [3—6 Mart.]. Štěpán Anděl z Ronovce pohání Sigmunda Vyšehněvského z Solce. Panský a rytířský stav není povinen cla dávati.

Nálezové, 336.

40. L. 1512 v pátek den sv. Alžběty [19 Nov.]. Mezi Sigmundem Baršem z Kamenice oc a jiný půhon téhož leta a ten den mezi Táborskými a Kateřinú z Pacova. Když dva člověky neb více udělali komu pych, a žeby toliko jen jeden byl vinín neb pohnán, bude póhon zdvižen.

Nálezové, 335.

41. L. 1517 k postním [4—7 Mart.]. Sigmund Bareš z Kamenice pohání Václava Mutrplosa. Kdyžby komu který člověk sliboval člověčenství a neměl by let dospělých, že to nic není.— Kdož by komu člověčenství slíbil ne dobrovolně, nemá žádné moci.

Nálezové, 218.

42. L. 1506 k roku Jeronymi [1 Oct.]. Václav nožíř, měštěnín, pohání purkmistra a konšeluov. Kdož pohání purkmistra a konšelův, kteříž té chvíle na radě byli, a nejmenuje jich ze jmena, bude póhon zdvižen.

Nálezové, 160.

43. L. 1508. Václav Holík z Strašic pohání Mandalenu z Vrtby. Žádný člověk neerbovní, kterýž pána má, nemuože z ničehož žádného pána, aniž člověka rytířského, pohnati; než pán jeho má pohnati.

Totéž v těchže knihách, kde Vavra Klivan pohání Jana Vratislava 1509 k postním [15—18 Mart.].

Nálezové, 322.

44. L. 1508 k roku Jeronymi [1 Oct.]. Viktorin z Kácova pohání Pražan Novoměstských. Žádný nemá žádného člověka panského a rytířského stavu přinutiti, aby uručil, aby před jeho neb jich právem stál.

Nálezové, 221.

45. L. 1508 k roku Jeronymi [1 Oct.]. Mezi Václavem a Bartošem primo. Kdož by od člověka mladého nemajícího 20 let jakž koli statek přijal, buď trhem neb smluvou, nemá to žádné moci.

Nálezové, 220.

46. L. 1511 Jeronymi [1 Oct.]. Václav z Řepnic pohání Jana Litvína. Když puovod svědkuov pohnal a nedožene jich, moha, a v tom žeby zemřeli, a chtěl aby tudy opatřen byl, a že jemu to býti ke škodě nemá, že žaloby své neprovozují; nebude tím vymluven, než má pohnanému dáno býti za právo, poněvadž jest svých svědkův nedohnal, moha.

Nálezové, 277.

47. L. 1512. Václav z Lobkovic pohání Bohuslava Břekovce z Ostromeče. Kdož by k komu poslal nebo psal jemu o to, dotazuje se o něčem, s jeholi se volí děje čili nic ꝛc, a on mu toho neoznámil, že ne s jeho volí, a na jiného neukazuje: muože ten z toho pohnán býti, k komuž jest posláno.

Nálezové, 321.

48. L. 1512 k letničním [2—5 Jun.]. Voldřich Freimut pohání Hanka hrabí. Clo nové kdož by bral a někdo nedada letuom projíti, poháněl z toho, tehdy ten, kdož pohání, obrání se tomu clu; než jiní, kdož nepohánějí, musejí dáti.

Nálezové, 337.

49. L. 1514 k postním [8—11 Mart.]. Václav z Ouberovic pohání Slavatu. Kdyžby kdo k komu poslal o pych, aby mu napraven byl, a ten k komu by posláno bylo, poddal by se k tomu, jestli že se pych stal, že chce o to s dobrými lidmi rovnán býti, a ten, kdož by o pych poslal, toho by nepřijal a přes to pohnal, neobdrží toho.

Nálezové, 335.

50. V té při, kteráž jest mezi Václavem z Lobkovic puovodem z jedné a Bohuslavem Břekovcem starším z Ostromiře a na Červeném Hrádku pohnaným z strany druhé, — tu kdež on Václav puohon pohání jej Bohuslava z pychu a pro ten pych z desíti kop gr. č., že jest týž Bohuslav topil pychem rybníka svého velikého Nelžejovského skrze podtrubie jeho až do rybníka jeho Václava ꝛc, jakož žaloba plněji svědčí, a na to ukázal ohledání komorničí a svědomí a nález předešlý mezi jím Václavem a Bohuslavem učiněný, a listy, žádaje v tom za spravedlivé opatření; proti tomu on Bohuslav pohnaný odpieraje pravil, že jest jeho neměl poháněti z pychu, poněvadž on Bohuslav jest jemu Václavovi, když jest k němu posielal, dotazuje se na něm, s jeho-li vuolí se to děje, že tiem rybníkem jeho se topí do jeho podtrubí, oznámil, že s jeho vuolí a příčinú jemu škoda ta se neděje, ale že se jest měl dále dotázati, s čí vuolí se to děje, a toho, s čí se to vuolí by dálo, poháněti, ale ne jeho Bohuslava; proti tomu, kdež on Václav mluvil, a na to i svědky vedl, žeby rybníka svého pro jeho Bohuslavuov rybník sloviti nemohl, on Bohuslav odpieraje pravil, že jest jej mohl dobře sloviti a slovil bez překážky jeho rybníka, a na to ukázal svědomí; a dále on Bohuslav pravil, že topení toho rybníka do podtrubí jeho Václavova není příčinú, ale že se jest před některým časem pod tiem rybníkem stržením toho rybníka tuoně hluboká udělala, a že tú příčinú se to topení děje, a na to ukázal ohledání komorničí a nález mezi někdy Martú z Nelžejovic a jím Václavem, a někdy Ladislavem bratrem jeho učiněný; proti tomu on Václav puovod pravil, že jest se jemu od té a tú tuoní jeho žádná škoda neděje a dieti nemuože, když v své míře stojí, ale že on Bohuslav jemu rybníkem svým topil do jeho tuoně přes

mezník a grunty jeho, kteréž jest vysoudil, nemaje toho učiniti, a na to ukázal ohledání komorničí a svědomí, žádaje JMstí v tom za spravedlivé opatření, — tu páni JMsti a vladyky na plném soudu zemském nalezli, a Petr Berka z Dubé a na Lipém a Jan z Vartmberka a na Dubě z pánuov, a Burian Trčka z Lipy ꝛc, podkomoří královstvie Českého, z vladyk panský a vladycký potaz vynesli: poněvadž jest on Václav puovod jemu Bohuslavovi troje psaní učinil o to, dotazuje se jeho, s jeholi se vuolí to děje, že se tiem rybníkem jeho Bohuslavovým topí v podtrubí až do rybníka jeho, a on Bohuslav po všem tom trojím psaní, jsa rybníka a gruntu toho v držení jemu Václavovi psaním svým jest neoznámil, ani na jiného ukázal, od kohož by se jemu jiného to topení dálo, a také on Václav ohledáním komorničím a svědomím to, že jeho Bohuslavuov rybník topil přes mezník do podtrubí jeho Václava, jest provedl: i z té příčiny dávají jemu Václavovi puovodovi za právo, tak že on Bohuslav pohnaný jemu Václavovi tiem pychem a pokutou v puohonu jmenovanú desíti kopami gr. č. povinen jest. A ty aby on Bohuslav jemu Václavovi dal od dnešního dne ve dvou nedělích pořád zběhlých. Dal památné. Stalo se leta ꝛc XIX v sobotu o suchých dnech letničních jinak po svatém Vítě [18 Jun.].

D. zem. CCXLIX, A. 8.

51. L. ꝛc XVIII (1518) k roku na zajtřie sv. Jeronyma [1 Oct.]. Vedle toho podání, kdež sú páni JMst a vladyky z plného soudu zemského ráčili podati nálezem na úředníky Pražské menšie desk zemských Viléma z Oujezda a Zdeňka, Jana a Bohuši bratří nedielné Kostky z Postupic ꝛc o to, což on Vilém před týmiž úředníky na schválení jich do té sumy v póhonu jmenované pokáže a provede, že jest někdy s Hynkem bratrem svým pro tu věc, že jest někdy Zdeněk Kostka statek jich prodal, újmu vzali na svém statku, to aby oni bratří Kostkové pohnaní jemu Vilémovi dali od toho pruovodu ve dvú nedělích pořád zběhlých, tu úředníci Pražští menší desk zemských slyševše strany a pruovod téhož Viléma a desky, a to s pilností váživše a vzavše naučení od pánuov JMstí a vladyk z plného soudu zemského nalezli: poněvadž jest on Vilém provedl, že jest ten statek jich prvé prodán byl vajše nežli jest jej někdy Zdeněk Kostka prodal o 75 kop gr. č., z té příčiny aby oni bratří Kostkové jemu Vilémovi těch 75 kop gr. č. dali od dnešnieho dne ve dvú nedělích pořád zběhlých, a k tomu za užitky z té sumy, to jest z pěti set kop gr. č., za kteréž jest někdy Zdeněk Kostka statek jich prodal, na každý rok po XXV k. gr. č., počítajíce od prodaje toho statku až do tohoto času, přišlých jemu Vilémovi dáti mají od dnešnieho dne ve dvú nedělích pořád zběhlých. A jestli že jest v těch letech jim někdy Hynkovi a Vilémovi oběma aneb kterému z nich co těch užitkuov z té sumy dáno jest, toho povinni jemu Vilémovi dáti nebudú, a pakliby se jemu Vilémovi po XXV k. gr. č. každý rok počítajíce za užitky přijíti nezdálo, tehdy což on Vilém před úředníky Pražskými menšími desk zemských v pátek po próvodní neděli provede a prokáže, že jest jich statku od téhož Zdeňka Kostky prodaného mohlo viece a vajše nežli pětmecítma kopami gr. č. ročně užieváno býti, to aby oni bratří Kostkové jemu Vilémovi nad tuto sumu užitkuov dotčenú dali a přidali od toho pruovodu ve dvú nedělích pořád zběhlých. Dal památné. Stalo se v pátek po Přenešení sv. Václava l. b. M°V^C^XXVI° [9 Mart.].

Výpis původní Mus. král. Čes.

52. L. 1506 k adventním [16—19 Dec.]. Zdeněk z Rosic pohání Václava ꝛc. Kdož by koho pohnal, že mu jest kázal pobrati něco, a v tom póhoně položil sobě sumu peněžitou toho, to není nářek cti.

Nálezové, 282.

53. L. 1513 k adventním suchým dnuom [14—17 Dec.]. Kdož by k komu o člověka poslal, a ten, k komuž by o toho člověka bylo posláno, nevydal jeho, než pravil, že má nějakú spravedlnost k tomu člověku, a nepravil, že ten člověk jeho není; by pak jeho nebyl, ani na jeho gruntu seděl, budeli pro nevydání z pokuty pohnán, bude na něm pokuta přisouzena.

Nálezové, 319.

MODRÉ PÓHONNÉ.

1. L. 1525 k Letnicím [7—10 Jun.]. Kateřina Pytlíkova z Zahořan pohání Kateřinu z Radiče. Pro kmetičnu anebo pro člověka může pohnati z pokuty netoliko třikrát, ale dokudž mu nebude vydán; než o sirotka toliko třikrát.

Nálezové, 321.

2. L. 1528 k suchým dnuom postním [4—7 Mart.]. Jiřík a Volf z Martinic pohánějí Ondřeje Tatka.

Nejst. kniha pamětní m. Tábora.

3. Vondřej Víta ze Rzavého pohání všecku obec města Hradiště hory Tábor, viniti je chce z toho, že sú Ondřeje Vítu z Rzavého otce vlastního nadepsaného Vondřeje zmordovali pod řádem a právem v městě KMsti a tohoto královstvie, totižto v Hradišti hory Tábora, an týž svrchupsaný Ondřej na touž obec jest žádné péče neměl.

Stánie v pátek o suchých dnech letničních najprvé příštích před pány JMstmi a vladykami na hradě Pražském.

Zdvižen ten puohon fer. VI ante Trinitatis 1532 [24 Maji].

Nejstarší kniha pam. města Tábora.

ŽLUTÉ PÓHONNÉ.

1. Leta božího 1536. Anna manželka Jakuba syna Vavřincova kloboučníka měštěnína Nového města Pražského tetěnná sestra někdy Uršuly Hrachové z Vovence pohání purkmistra a konšel i všecku obec Starého města Pražského. Viniti je chce z toho, kdež tíž Pražané uvázali jsú se v dvuor a statek pozemský tu v Vovenci řečený Hrachovskej se vším jeho příslušenstvím, s dědinami, lukami, vrbinami, v svršky a nábytky v témž dvoře, po někdy Uršile Hrachové tetěnné sestře její pozuostalé, práva a spravedlnosti k tomu nemajíc, k kterémužto dvoru a statku tak po též někdy Uršule Hrachové pozuostalému ona Anna jakožto nejbližší přítelkyně po příbuzenství právo a spravedlivost jmíti se praví. Stánie v pátek o suchých dnech postních nejprvé příštích před pány JMstmi a vladykami na plném soudu zemském větším na hradě Pražském.

Ruk. arch. měst. Praž. č. 210, 1.

2. Anna, manželka Jakuba syna Vavřincova kloboučníka měštěnína Nového města Pražského, pohání Václava Hanku krejčího, měštěnína Starého města Pražského, aby položil majestáty, dobré vuole, listy, všecky spravedlnosti, kteréž jest k sobě přijal po otci svém, svědčící na dvuor řečený Hrachovský ve vsi v Uovenci, že těch všech věcí ve všech puntích a klausulích potřebuje k svědomí proti purkmistru a konšeluom i vší obci Starého města Pražského — pokuta nepoložení 500 k. gr. č., — a to v pátek po Božím vstúpení najprvé příštím před úředníky Pražskými menšími desk zemských na hradě Pražském. (Sešlo z toho, poněvadž k puohonu nestála.)

Ruk. arch. měst. Pražského, č. 210, 2.

3. Anna, manželka Jakuba syna Vavřincova kloboučníka měštěnína Nového města Pražského, tetinná sestra někdy Uršuly Hrachové z Vovence pohání purkmistra a konšel i všecku obec Starého města Pražského, aby položili všecky spravedlnosti, kteréž se praví jmíti na dvuor Hrachovský ve vsi v Uovenci, a též aby položili kšaft někdy Uršuly Hrachové z Vovence, a též aby položili kvitancí, kteráž se ztahuje na 25 k. gr. č., že toho všeho potřebuje k svědomí proti týmž purkmistru a konšeluom i vší obci Starého města Pražského — pokuta nepoložení té každé věci 500 k. gr. č., — a to v pátek po Božím vstúpení nejprvé příštím před úředníky Pražskými menšími desk zemských na hradě Pražském. (Sešlo z toho, poněvadž k puohonu svému nestála.)

Ruk. arch. měst. Pražského, č. 210, 2.

4. Anna, manželka Jakuba syna Vavřincova kloboučníka měštěnína Nového města Pražského, na místě svém i na místě Doroty sestry své mladší let nemající jmenem tetěnné sestry někdy Uršuly Hrachové z Vovence pohánějí purkmistra a konšel; viniti je chtí z toho, kdež týž Pražané uvázali jsú se v dvuor a statek pozemský tu v Uovenci řečený Hrachovský se vším jeho příslušenstvím, s dědinami, lukami, v svršky a nábytky v témž dvoře po někdy Uršule tetěnné sestře jejich pozuostalé práva a spravedlnosti k tomu nemajíce, k kterémužto dvoru a statku tak po též Uršule Hrachové pozůstalému ona Anna s sestrú svú Dorotú jakožto nejbližší přítelkyně po příbuzenství právo a spravedlivost jmíti se praví. Stání na zajtří sv. Jeronyma najprvé příštího před pány JMstmi a vladykami na plném soudu zemském větším na hradě Pražském.

Ruk. arch. měst. Pražského, č. 210, 3.

5. Anna, manželka Jakuba syna Vavřincova kloboučníka měštěnína Nového města Pražského, na místě svém i na místě Doroty sestry své mladší let nemající jmenem pohánějí purkmistra a konšely Starého města Pražského, aby položili majestát Sigmunda císaře i dobré vuole, které mají, a ty se vztahují na dvuor v Uovenci řečený Hrachovský, a aby položili zápis dvoru, kdež jsú oni Pražané prodávali někdy Voršile na místě sirotčím ten dvuor v Uovenci, a aby položili všecky kvitancí po něm, kteréž jest za týž dvuor Voršila Hrachova učinila, a aby položili kvitancí, kterúž jim na 25 k. gr. č. nadepsaná Anna učinila, kteráž jí od purkmistra a konšel skrze jich úředníky vydána, i jiné všecky spravedlnosti, jakéž by se koli na ten dvuor pravili jmíti, že toho všeho proti purkmistru a konšelóm i vší obci téhož města Starého Pražského potřebují, slovo od slova k svědomí — a pro nepoložení jedné každé věci 500 k. gr. č. pokuty sobě pokládá, — a to v pondělí před sv. Vavřincem najprvé příštím před úředníky Pražskými menšími desk zemských na hradě Pražském.

Ruk. arch. měst. Pražského, č. 210, 13.

6. Jaroslav Vranovský z Valdeka pohání purkmistra a konšel Starého města Pražského, aby položili listy poselací, kteréž jest jim někdy Zdeněk Lev z Rožmitála a z Blatné ꝛc, toho času najvyšší purkrabie Pražský psal leta ꝛc XX⁰ a XXI⁰, a také i ty listy, kteréž jest jim někdy Hynek Bořita z Martinic najvyšší sudí království Českého těch let psal o vytažení k Tochovicóm a k Janovicóm, a to se stalo za jednoty Starého i Nového měst Pražských, kterýmižto jim jest psáno, aby na řád a na právo pomněli a mimo řád a právo před se nic nebrali, že těch všech listuov a notulí slovo od slova on Jaroslav Vranovský k svědomí potřebuje proti týmž Pražanóm Starého i Nového měst Pražských — pokuta nepoložení 20000 k. gr. č., — a to na zajtří svaté panny Barbory najprvé příští před úředníky Pražskými menšími desk zemských na hradě Pražském.

Ruk. arch. měst. Praž. č. 210, 16.

7. L. 1539. Jan Bilínský, měštěnín Nového města Pražského, pohání purkmistra a konšeluov Starého města Pražského, kteříž l. ꝛc XXXV na radě seděli, zejmena těchto: Jakuba Fikara z Vratu ꝛc, Martina Smila z Stoješic, Ondřeje Tatka z Kuřího, Šimona z Tišňova, Václava Jaroše z Kapí hory, Martina z Vlkanova od Zlatého kříže, Petra soukeníka z Dlouhé střídy, Sigmunda Pytle, Jiříka Komedky, Pavla Severina z Kapí hory, Václava Dúhy z Časterva [Častrova], Jakuba kožešníka z Caletné ulice, Matěje Řepíka, Václava Motýle bakaláře, Martina Farkaše kožešníka, viniti je chce z toho, že jsou jej Jana Bilínského svým ortelem nepořádně odsoudili 565 k. gr. míš., kterúžto sumu k věrné ruce Janovi Kurandovi soukeníku a Anně manželce téhož Jana Korandy dotčený Jan Bilínský k schování dal, ježto on Jan Bilínský z té sumy Jana Korandy a Anny manželky jeho neobvinil, ani on Jan Bilínský sám z té sumy od Jana Korandy a Anny manželky jeho obviněn pořádně podle práva nebyl, načež jsú rozsudek proti spravedlnosti jeho Jana Bilínského učinili, a to v té při, kdež od Jana Korandy před tejmiž nadepsanými purkmistrem a radú ze 45 k. a dále ze 13 k. vše míš. obviněn byl, tak jakž též obvinění a spuosob toho soudu i pře šíře ukazuje. A protož on Jan Bilínský k nim jmenovaným purkmistru a konšelóm o tu sumu tak jimi nepořádně odsouzenú hledí a hleděti chce. Stání v pátek o suchých dnech letničních najprvé příštích před pány JMstmi a vladykami na plném soudu zemském větším na hradě Pražském.

(K tomuto obeslání páni Pražané Staroměstští ohlásiti se nechtěli, bránice se zřízením zemským a Svatováclavskou smluvou, a tudy jest z toho obeslání sešlo.)

Ruk. arch. měst. Praž. č. 210, 21.

8. L. 1540. Mistr Jan Kulata z Javořice, měštěnín Starého města Pražského, pohání purkmistra a konšel Starého města Pražského, kteří tohoto leta ꝛc XL⁰ na radě sedí, z toho: jakož jest někdy Regina Lazarova, manželka téhož mistra Jana, měštka Starého města Pražského, kšaft o statku svém učinila podle práva a svobod téhož města Pražského, kterýž jest vysvědčen a k nim podán skrze Šimona sladovníka a Jana Hrona sousedy a měšťany Menšího města Pražského, kterýmžto kšaftem jemu mistru Janovi statek svuoj všecken i s vinicí Mouřeninkú poručila a dala jest, tak jakž týž kšaft slovo od slova to šíře v sobě ukazuje a svědčí, a jsúc oni Pražané žádáni a napomenuti od téhož mistra Jana Kulaty, aby takový kšaft slovo od slova podle zřízení zemského a podle práva a svobod Starého města Pražského ve dsky zemské vložiti učiníc relací ke dskám dali, toho jsou neučinili a učiniti zanedbávají k ujmě a na ublížení spravedlivosti jeho až podnes. Skrz té relací ke dskám zemským neučinění a takového kšaftu ve dsky zemské nevložení výš psaný mistr Jan pokládá sobě sumu tisíce k. gr. českých. Stání na zajtří svaté panny Barbory najprvé příští před pány JMstmi a vladykami na plném soudu zemském větším na hradě Pražském.

Ruk. arch. měst. Praž. č. 210, 22.

9. Leta božího MV^{C}XXXV^{0} k soudu sv. panny Barbory. Purkmistr, konšelé i všecka obec Starého města Pražského poháněji purkmistra i všecku obec města Nového Pražského, a viniti je chtí z toho, že jsú oni Novoměstští vyvedli tok vody, kterýž jest od starodávna šel a tekl mimo louku u Loužku k Sedlčankuom na rybničky dva Řičej a na Pláček jich Staroměstských, a týž tok vody že jsú obrátili na svuoj rybník Podvinský, toho učiniti na škodu jim Staroměstským nemajíc.

(Toho toku v puohonu vrchním položeného město toto odsouzeno jest a jim Novoměstským za právo dáno z příčin těch, poněvadž se jest z vyznání svědkuov našlo, že jest z toho toku za starodávna vždycky voda na rybník Podvinský hnána a vedena byla, a o takové vodě a toku při podílu žádného se jest mezi týmiž městy obmezení a výminky, jak by se k sobě zachovati měly, nestalo; z té příčiny ɔc [sic]. Než mimo potřebu Novoměstští na rybníčky naše vodu pouštěti mají. Actum fer. III post Hieronymi anno 1539.)

Ruk. arch. měst. Praž. č. 210, 1.

10. Purkmistr, konšelé i všecka obec Starého města Pražského pohánějí purkmistra, konšely i všecku obec Nového města Pražského, a viniti je chtí z toho, že jsú oni Novoměstští vyvedli tok vody, kterýž jest od starodávna šel a tekl od Tejnce k Bříství a k Přerovu, a týž tok vody že jsú obrátili na svuoj rybník Mochovský, toho učiniti na škodu jim Staroměstským nemajíce.

(Od tohoto puohonu dobrovolně páni Starého města Pražského pustili. Actum fer. V post Hieronymi anno 1539.)

Ruk. arch. měst. Praž. č. 210, 1.

11. Purkmistr, konšelé i všecka obec Starého města Pražského pohánějí purkmistra, konšely i všecku obec Nového města Pražského, a viniti je chtí z toho, že jsú oni Novoměstští na rybníčku svém Držkovci hráze povýšili i na díl ji do gruntuov jich Staroměstských podali, nemajíce toho učiniti na škodu gruntuov jich Staroměstských.

(Puohon tento vrchní při soudu zemském jest zdvižen z příčin těch, jedno že z dvojí věci pohání se, o povýšení hráze na grunty Staroměstských, a druhé že zatmělý jest, a škody, kteréž by se jim Staroměstským týmž rybníkem dáti měly, vysvětleny a položeny nejsou. Actum fer. V post Hieronymi anno 1539.)

Rukop. arch. měst. Praž. č. 210, 3.

12. Purkmistr a konšelé i obě obce Starého i Nového měst Pražských pohánějí Ludmilu z Maličína někdy manželku Pavla Skalského z Jenšteina a spolu s ní Jana Skalského odtud z Jenšteina jakožto držitele statku po témž Pavlovi Skalském, že za jednoty měst Pražských on pan Pavel s Lidmilú manželkú svú půjčili jsú 600 k. gr. č. napřed jmenovaným městóm, a majíc on Pavel list hlavní vrátiti dobré paměti panu Vojtěchovi z Pernšteina na 100 k. gr. č. ten jest za sebú zadržal, a maje sumu zaplacenú potom tím listem jest upomínáno, tak že oni Pražané 100 kop a 37½ k. a 24 gr. vše českých po druhé dáti museli. Stání o suchých dnech letničních 1537. (Umřela dříve slyšení.)

Ruk. arch. měst. Praž. č. 210, 7.

13. L. 1537. Petr Vosovský z Adlaru hofrychtýř měst v království Českém pohání purkmistra a konšel Starého města Pražského, aby položili ortel, kterýž se stal mezi panem Petrem Malovcem z jedné a židem Chrtem z strany druhé, slovo od slova, tak jakž týž ortel

to v sobě šíře ukazuje a zavírá, že toho ortele k svědomí potřebuje, a to v sobotu po sv. Diviši, t. j. dnes před úředníky Přažskými menšími desk zemských na hradě Pražském. (Jest vydán panu Jiříkovi bratru jeho.)

Ruk. arch. měst. Praž. č. 210, 13.

= 14. L. 1540. Purkmistr a rada i všecka obec Starého města Pražského pohánějí duostojného a urozeného pána, pana Arnošta z Šlenic arcibiskupství kostela Pražského administratora, téhož a míšenského kostelnov proboštа, aby postavil člověka svého Bartoloměje jinak Bartoně z Hostouně, viniti jeho chtí na místě člověka svého Nikodema z Jenče z pychu a pro ten pych z 10 k. gr. č., tu kdež týž Bartoň l. ↄc 37 času klizení ovsuov během nočním a pychem pobral jest témuž Nikodemovi na gruntech jich Pražan u Jenče drahný počet ovsa, toho učiniti proti právu a zřízení zemskému nemaje. Stání ve čtvrtek po sv. Bartoloměji ↄc XL⁰ [26 Aug.].

(Jest o to smlouva učiněna skrze pány úředníky špitálu sv. Pavla za Poříčskú branú téhož léta.)

Ruk. arch. měst. Praž. č. 210, 22.

15. Sigmund Pikhart z Zeleného Oudolu pohání purkmistra a konšel Starého města Pražského k svědomí proti Jiříkovi Pikhartovi strýci svému. Pokuta nesvědčení 2000 k. gr. č., stání v pátek o suchých dnech postních najprvé příštích před úředníky Pražskými menšími desk zemských na hradě Pražském. (Duohon také vyšel.)

Ruk. arch. měst. Praž. č. 210, 17.

16. Sigmund Pikhart z Zeleného Oudolu pohání purkmistra a konšel Starého města Pražského, aby položili zápisy trhuov a gruntuov, kteréž jsú v celnici v knihách jich blíž mostu Pražského. — První zápis, kdež někdy Prokop Pikhart koupil sobě a Lidmile manželce své dvuor s polem od Václava Babičky, kteréhožto datum leta 1514 sabbato Vndecim millia virginum [21 Oct.].

Item druhý zápis, kdež on Prokop Pikhart koupil Lidmile manželce své zahradu od Viktorina ze Všehrd a manželky jeho leta 1515 v sobotu ante Mariam Diuisionis apostolorum [7 Jul.].

Item třetí zápis, kdež on Jan Pikhart koupil sobě a dědicóm svým ↄc pole od Apollony z Dřínі leta ↄc XXVI v sobotu před svatým Primem [9 Jun.].

Item čtvrtý zápis, kdež on Jan Pikhart koupil sobě a dědicóm svým duom [s] zahradú na Smíchově, a to od Bartoše perkmeistra l. ↄc XXVI v sobotu po svatém Bartoloměji [30 Aug.].

Item pátý zápis, kdež on Jan Pikhart koupil sobě dědicóm svým dvuor, pole, louku, viničku i s tím vším, což k tomu přísluší, ležící na Smíchově, od Jakuba Daniele a nyní od Jindřicha Prefata z Vlkanova. Stalo se l. MCCCCCXXXIII⁰ v sobotu po sv. Prokopu [5 Jul.].

Item šestý zápis, kdež on Jan Pikhart koupil sobě dědicóm svým pole ležící na Smíchově od Šimona pekaře leta 1534 sabbato post Bartolomei [29 Aug.].

Item osmý zápis, kdež on Jan Pikhart koupil sobě dědicóm ↄc dva kusy dědiny od Mikuláše Hromádky [ve] Vápenici.

Item jiné všecky zápisy, kteréž se na někdy Jana Pikharta a dědice jeho vztahují, buď na zahrady a dědiny, kteréž by se v těch kněhách vyhledati mohly, že toho jednoho každého zápisu z týchž kněh slovo od slova potřebuje k svědomí proti Jiříkovi Pikhartovi strýci svému, — a nepoložení každého zápisu pokládá sobě toho pokuty 400 k. gr. č. —

a to v pátek o suchých dnech postních najprvé příštích před úředníky Pražskými menšími desk zemských na hradě Pražském.

Ruk. arch. měst. Praž. č. 210, 17.

17. L. 1533. Sigmund, Jan a Jindřich bratří Lapáčkové ze Rzavého na místě svém i na místě Jiříka bratra svého let nemajícího póhánějí purkmistra, konšely i vši obec města Hradiště hory Tábor, viniti je chtí ze 20 hřiven stříbra pokuty na to uložené podle zřízenie zemského, a to těch, tu kdež tíž bratří svrchu jmenovaní poslali jsú k týmž svrchupsaným purkmistru a konšelóm i vší obci téhož města, aby zastavili krčmu ve vsi Lhotě Purkartové, na kteréž sedí Matěj Dědina, čehož sú neučinili, kterúž sú sobě v nově vyzdvihli, proti jich starobylé krčmě a spravedlivosti to učiniti nemajíce. Stánie v pátek o suchých dnech postních [27 Febr.] nejprv příštích před pány JMstmi a vladykami na plném soudu zemském větším na hradě Pražském.

(Actum fer. V in Novo anno 1534, magister civium Mt. Kučera.)

Nejst. pamětní kn. města Tábora.

L. b. 1539 k suchým dnuom letničním [28—31 Maji].

18. Albrecht Třebešovský z Chlen póhání Věnka Korduli z Sloupna, viniti jej chce z toho, tu kdež týž Albrecht jemu z příčin zapověděl duom svuoj, a on přes to nočně k němu Albrechtovi s kuší napatú chodíval, že týž Albrecht svým hrdlem bezpečen nebyl, toho tak vejtržně přes takovú zápověd učiniti nemaje.

Juxta: Vložen útok v středu po Přenešení sv. Václava [5 Mart.].

Vaněk komorník. Stání o suchých dnech letničních.

D. zem. m. I, A, 1.

19. Albrecht Třebešovský z Chlen póhání Jaroslava Korduli z Sloupna z toho, tu kdež týž Jaroslav jemu Albrechtovi přiřekl jest Šebestiana jinak Poláčka pachole i s loutnú, na kterouž housti umí, na den sv. Štěpána minulého dáti aneb jej sám přivesti, přiříkajíc svú čest a víru rukú dáním dobrovolně témuž Albrechtovi před dobrými lidmi dosti učiniti, čehož se jest až posavad od něho tomu ničemuž dosti nestalo. Dokládá se svědomí a jiných svých spravedlností, a na to žádá spravedlivého panského nálezu.

Juxta: Vložen útok v středu po Přenešení sv. Václava [5 Mart.].

Vaněk komorník. Stání o suchých dnech letničních.

Tu týž Albrecht poručí Janovi Bořkovi z Dohalic a Václavovi z Peclinovce oběma spolu neb jednomu z nich k zisku i k ztrátě.

D. zem. m. I, A, 1.

20. Albrecht Třebešovský z Chlen póhání Jana Dobřenského z Dobřenic na Klouzkově, viniti jej chce z slov hanlivých, kdež týž Dobřenský k němu Albrechtovi před dobrými lidmi tato slova mluvil: toť pan Albrecht upojivši Vaňka syna mého že jej podvedl, maje peníze přisouzené že jich Vaněk řekl čekati, a já k nim do tohoto času přijíti nemohu: a tak těmito slovy na své cti zhaněl jest. Dokládá se svědomí a jiných svých spravedlností a na to ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok v středu po Přenešení sv. Václava [5 Mart.].

Vaněk komorník. Stání o suchých dnech letničních.

Týž Albrecht poroučí Václavovi Tlaninovi z Helfenburku k zisku i ztrátě, jinak Častolovi z Tunicz, oběma spolu neb jednomu z nich zvláště.

D. zem. m. I, A, 2.

21. Albrecht Třebešovský z Chleu pohání Jaroslava Korduli z Sloupna, viniti jej chce z slov hanlivě důtklivých, kdež týž Jaroslav k němu psaní pod sekrýtem svým učinil a v něm mezi jiným tato slova doložil: nejsem Věnkem jako bratr muoj, ať bych tak mnoho trpěl jako on, že ty jej šidíš jak sám chceš i ženu jeho: a tak těmi slovy jest jeho Albrechta na poctivosti zhaněl. Dokládá se svědomí a jiných svých spravedlností a na to ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok v středu po Přenešení sv. Václava [5 Mart.].

Vaněk komorník. Stání o suchých dnech letničních.

Týž Albrecht poroučí Janovi Bořkovi z Dohalic a Václavovi z Peclinovce oběma spolu neb jednomu z nich k zisku i k ztrátě.

D. zem. m. I, A, 2.

L. 1539 k roku na zajtří sv. Jeronyma [1 Oct.].

22. Adam Šturm z Eiferstorfu pohání Volfa Leibnice z Leibnic a na Kácově z nářku cti, a to z takového, že jest mluvil on Leibnic, že jest lepší nežli on Adam a on Adam jest vyjebaný pankhart, a tak tudy jej Adama na jeho poctivosti vysoce nařekl.

Juxta: Vložen útok v úterý po Narození panny Marie [9 Sept.].

Zdislav komorník. Stánie ut supra.

L. ↄc XL° ten úterý po sv. Františku [10 Oct.] stala se smlúva dokonalá mezi urozenými vladykami panem Adamem Šturmem z Zeifersdorfu z jedné a p. Volfem Leibnicem z Leibnic z strany druhé skrze nás mocné ubrmany a přátely z obuo stran k tomu vydaných, totiž Jaroslava purkrabí z Donína, Jana Hrzani z Harasova, Jindřicha Strajčkovského z Dražkovic, Petra Doupovce z Doupova a Lorence Šmolce z Šmolcu: jakož se jest sběhla různice a nesnáz mezi týmž Adamem Šturmem a Volfem Leibnicem, tak že skrze to on Adam jej Volfa před soud zemský z nářku cti jest pohnal, a to z takového, kterak by jej Adama on Volf zhaněti a na jeho poctivosti dotýkati měl, pravě, žeby byl lepší nežli on Adam a žeby on Adam pankhart býti měl, tak jakž týž puohon plněji svědčí: tu my nadepsaní ubrmani a přátelé k tomu vydaní takto o tom mezi stranami podle jich z obú stran na nás mocného přestání vypovídáme: poněvadž on Volf Leibnic v tom se nepamatuje, aby taková duotklivá slova jemu Adamovi mluviti měl, a byť i mluvena byla, že ta slova jemu Adamovi k žádné újmě poctivosti a dobré pověsti jeho nejsou a býti nemají nyní, na časy budoucí a věčné. A protož všecky ruoznice a nevole mezi nimi sběhlé zdviháme a v nic obracujeme, a puohon, kterýž jest na Volfa Leibnice z nářku cti vzat, minouti a přetržen býti má. A nad to on Volf podle svého poddání k Adamovi Šturmovi promluviti má: pane Adame milý, já se v tom nepamatuji, abych takové duotklivé řeči vám mluviti měl, však mluvilli jsem co, že jsem to z případu takového kvasu a z hněvu a z příčin tu mezi námi zběhlých učinil, též mám vás i pana Jana Šturma, otce vašeho, bratří vaše, i paní matku vaši i sestry vaše za ctivé a dobré lidi, jakož vás jiní páni a dobří lidé vuobec mají. A takovou smlúvu strany ve dsky zemské vložiti a vepsati dáti mají na rovný náklad. Tak smlouva tato žádné straně k ujmě, poctivosti a jeho dobré pověsti býti nemá, a škody mezi stranami i náklady skrze to vzešlé se zdvihají. Stalo se leta a dne ut supra.

D. zem. m. I, A, 3.

L. 1539 k r. na zajtří sv. panny Barbory [5 Dec.].

23. Apollona z Nové vsi pohání Jana Voračického z Paběnic, viniti ho chce z slov hanlivých, a to takových, kteréž jest on Jan Voračický leta ꝯc 39 v středu po sv. Jiljí mluvil k ní k Apolloně tu v Prčici z oust v oustí tato slova: v hrdlo lžeš, a pravím ještě že v hrdlo lžeš, a těmi slovy ji Apollonu jest na její poctivosti zhaněl, haněti nemajíce.

Juxta: Vložen útok v pondělí na den sv. Lidmily [15 Sept.].

Kašpar starý komorník. Stání na zajtří sv. p. Barbory.

Tu týž Jan poroučí Mikulášovi Voračickému k zisku i k ztrátě.

(L. 1542 fer. 4 post Bonifacii [17 Maji] vzaly strany poklid zhola až do nazajtří sv. Jeronyma.)

D. zem. m. I, A, 3.

24. Arnošt Bořek z Poličan pohání Jana Špetle mladšieho z Janovic proto, kdež Václav Dlask ze Vchynic, hajtman kraje Žateckého, téhož Arnošta Bořka pohání z nářku cti, a to z takového, tu kdež týž Arnošt Bořek o témž Václavovi Dlaskovi mluvil, že jest zloděj a že jest v Prusích kradl, tak jakž týž puohon plněji svědčí, a protož poněvadž on Arnošt Bořek taková slova slyšal o témž Václavovi Dlaskovi mluviti od dotčeného Jana Špetli, aby on Jan Špetle jakožto soukup v té při a v tom puohonu jeho Arnošta Bořka zastoupil. Dokládá se svědomí a jiných svých spravedlností a na to ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok v pátek po sv. Brikcí [14 Nov.].

Zdislav komorník. Stání ut supra.

Tu týž Arnošt poroučí Jiříkovi z Strapošína k hojemství vzetí.

D. zem. m. I, A, 4.

L. 1540 k suchým dnuom postniem [18—21 Febr.].

25. Aleš Berka z Dubé a z Lipého pohání Jiříka Hradeckého z Blatna a odtudž, kdež co má, ze škod ze 20 hřiven stříebra pro nevydání Hanzle z Vísky, člověka a poddaného dotčeného Alše Berky z Dubé.

Juxta: Vložen útok v pondělí po sv. panny Lucii [15 Dec. 1539].

Zdislav komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, A, 4.

26. Anna hospodyně v dómu pánuov z Rozmberka pohání Jana Thymu z Pošky, viniti jej [chce] z 5 k. gr. m. dluhu spravedlivého za stravu a za obrok konský zuostalého. Dokládá se svědomí a jiných svých spravedlností a n. t. ž. s. n.

Juxta: Vložen útok v úterý den sv. Fabiana a Šebestiana [20 Jan.].

Johannes komorník. Stání ut supra. Stání fer. 4 quatuor temporum Pentecostes.

Táž Anna poroučí Janovi Handlovi k zisku a ztrátě.

(Tu vedle téhož puohonu úředníci Pražští menší desk zemských na plném soudu zemském menšiem soudíce stání i nestání, poněvadž on Jan Thym z Pošky pohnaný po třikrát volán sa k soudu k tomuto puohonu nestál jest, i z těch příčin dali jsou jí Anně puovodu proti témuž Janovi pohnanému pro jeho k soudu nestání za právo stané. Dal památné. Actum fer. IIII post Urbani 1542 [31 Maji].)

¶ Táž Anna ꝯc pohání Petra Žibřida z Mostkuov, viniti jej chce z 8 ½ k. gr. a z 10 gr. vše míš. dluhu spravedlivého za stravu a za obrok konský zuostalého. Dokládá se svědomí a jiných svých spravedlností a n. t. ž. s. n.

Juxta ut supra.

D. zem. m. I, A, 5.

27. Aleš Berka z Dubé a z Lipého pohání Zigonii Šlikovú z Holejče hrabinku z Pasaunu a z Lokte na Divíně, viniti ji chce z toho, že táž dotčená Zigonia dala jest časem minulým splav neboližto jez udělati v břehu v Ploučnici na gruntech jmenovaného Alše Berky z Dubé, a tak takovým děláním toho splavu neb jezu v tom místě v grunty jeho Alše jest sáhla a vkročila nepořádně, toho učiniti na škodu jeho Alše Berky, poněvadž se tím udělánım i lúky jemu jeho podpouštějí a bahní, slušně nemajíce. Dokládá se svědomí a jiných svých spravedlností k tomu náležitých a n. t. ž. s. p. n.

Juxta: Vložen [útok] v pondělí po sv. panny Luciji [15 Dec. 1539].

Zdislav komorník. Stání ut supra.

Tu týž poroučí Jeronymovi z Hrobčic k zisku a ztrátě. Tu táž poroučí Jiříkovi bakaláři od Bílých vorluov k zisku i ztrátě.

D. zem. m. I, A, 5.

28. Anastazia z Dubau pohání Jindřicha Pětipeského z Chyš a z Egerberka, viniti jej chce z neužívání třetího dílu ze vsi Podlusků, kterýžto třetí díl též vsi i se všemi duochody a užitky jest jí Anastazí JMstmi pány a vladykami na plném soudu přisouzen, kteréhožto neužívání téhož třetího dílu pokládá sobě 500 k. gr. č.

Juxta: Vložen útok v úterý po sv. Tomáši [23 Dec. 1539].

Fridrich komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. A, 6.

29. Anna z Valšteina dcera někdy Uršily z Vartmberka, manželka Viléma Dobřenského z Dobřenic pohání Jiřího a Jana bratří vlastních z Valšteina a bratra jich mladšího let nemajícieho na Hostinném, viniti je chce ze 200 k. gr. č. dílu jejího věnného po též někdy Uršule z Vartmberka, mateři její, nápadem přišlých a připadených, a to těch, kteréž jest táž Uršila na dědinách v Chotěbicích na tvrzi a na jiných vesnicích od Zdeňka z Valšteina manžela svého dskami a zápisem věnným ujištěné 800 k. gr. č. jměla, tak jakž týž zápis věnný plněji svědčí, podle kteréhožto zápisu věnného v též dědiny ona Uršula listem obranným se uvázala, a ona Anna po též Uršile, mateři své, do těch 200 k. gr. č. věnných na díl svuoj k těm dědinám v témž zápisu zapsaným, kterýchž oni bratří v držení sou, praví se právo a spravedlivost jmieti.

Juxta: Vložen útok v sobotu den sv. Antonína [17 Jan.].

Vaněk komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, A, 6.

L. b. 1540 k suchým dnuom letničním [19—22 Maji].

30. Adam Vančura z Řehnic pohání Mandalenu Berčinku z Dubé a z Lipého, manželku někdy Petra Vančury odtudž z Řehnic, viniti ji chce ze sta kop gr. č., a to z těch, kdež nebožtík Petr Vančura z Řehnic manžel její a strejc téhož Adama Vančury kšaftem jest odkázal, kdyžby nadepsaný Adam k letu 20 neb vejš přišel, aby těch 100 k. gr. č. od té Mandaleny Berčinky svrchupsanému Adamovi dáno a vyplněno bylo, jakž týž kšaft v sobě to šíře obsahuje a zaviera; a již často psaná Mandalena jsúci od již psaného Adama napomenuta, tomu dosti učiniti zanedbává až posavad. Dokládá se kšaftu a jiných svých spravedlností k tomu náležitých.

Juxta: Vložen útok v sobotu po sv. Matěji [28 Febr.].

Zdislav komorník. Stání ut supra.

Tu týž porončí Václavovi z Peclinovce a Jiříkovi bakaláři, oběma spolu neb jednomu z nich, k zisku a ztrátě.

(V té při, kteráž jest mezi Adamem Vančurú z Řehnic z jedné a Mandalénú Berčinkú z Dubé a z Lipého, manželkú někdy Petra Vančury z Řehnic, z strany druhé, jakož týž Adam pohání ji Mandalenu ze sta kop gr., a to z těch... [ut supra], a na to ukázal týž kšaft někdy Petra Vančury; proti tomu poručník Mandaleny pohnané odpíraje pravil, že on Adam podle puohonu svého toho nepokazuje, by jí z toho napomenul, ni toho podle výminek v kšaftu doložených, by ona jemu tím povinovata býti měla, z čeho jí pohání, též ani toho se neukazuje, by jemu Adamovi dvadceti let minulo, dříve než jí pohnal; a poněvadž ona stav svuoj proměnila, jakž se v kšaftu dokládá, že ona není povinna jemu toho vyplniti, než chceli on Adam k nápadníku statku o to hleděti, toho vuoli má; také ani toho neprovozuje, by on Burian Vančura v té bitvě, v kteréž jest byl, zahynouti měl; proti tomu zase od Adama Vančury ukázány dva listy na svědomí, kteréž jest Voldřich Klusák z Kostelce z Konstantinopoli z Turek psal otci svému Albrechtovi Klusákovi, v kterémž jemu oznamuje, kterak by on Burian Vančura zahynul, a že jest hlavu jeho nésti na dřevci musil až do Konstantinopole před císaře Tureckého, a druhý list v tajž rozum, kterýž jest Václavovi Vančurovi o zahynutí jeho Buriana Vančury psal, a což se let dotýče, že to každému jest vědomo, kteříž ho znají, že jest mu dvadcet let, žádaje podle toho za spravedlivé opatření, — tu úředníci Pražští menší desk zemských na plném soudu menším zemským slyševše strany a jich z obú stran pře líčení, kšaft Petra Vančury a listy poselací, toho všeho s pilností považivše nalezli: poněvadž puohon ani žaloba s průvodem se nesrovnává, z té příčiny úředníci Pražští menší desk zemských na plném soudu zemském menším ten puohon zdvihají. Dala památné. Stalo se l. 1543 v středu [16 Maji] o suchých dnech letničních.)

D. zem. I, A, 7.

31. Panna Anna Kankovská z Kamsenšteina pohání Jiříka z Hozlar, viniti ho chce z toho, tu kdež týž Jiřík učinil jest Václavovi Kankovskému z Kamsenšteina otci jejiemu psaní, a v tom psaní toho doložil, že jest vzal některé peníze od nějakých soukeníkuov jako 130. kop, a že jest je jí Anně schovati zapečetivše [je] dal, a jemu Václavovi Kankovskému dáti rozkázal, a jestli žeby je táž Anna někdy založila a na ně nepamatovala anebo je komu dala, že ona o tom věděti musí, tak jakž téhož Jiříka z Hozlar psaní šíře v sobě ukazuje a zavierá. Protož aby on Jiřík z Hozlar takové o ní duotklivé psaní své pravé učinil před pány JMstmi a vladykami na plném soudu zemském, pakli neučiní, tehdy budú jemu Jiříkovi JMsti páni a vladyky a soudce zemští i jiní všickni dobří lidé věděti jak věřiti. Dokládá se listuov posělacích, svědomí a cedulí řezaných i jiných svých spravedlností, a na to žádá spravedlivého panského nálezu.

Juxta: Vložen útok ve čtvrtek před sv. Jiřím [22 Apr.].

Kašpar starý komorník. Stání v pátek o suchých dnech letničních.

Tu táž Anna poručí Václavovi z Gamsenšteina otci svému k zisku i ztrátě. Tu týž Jiřík poručí Janovi z Kolče k z. i zt.

(Jakož jest rozepře vznikla mezi urozenými..., i poněvadž taková pře na nás, Janovi purkrabovi z Donína ɔc, Jakubovi Hruškovi z Března, jakožto prostředcích a Hynkovi Krabicovi z Weitmile místopísaři král. Českého a Václavovi z Prošovic jakožto od obou stran přátel přidaných k přátelskému rovnání s jich obú dobrú volí jest mocně přestáno, z té příčiny takto o tom vypovídáme, uznali jsme a uznáváme: předkem, jakéž jest koli psaní od téhož pana Jiříka panu Václavovi Kankovskému otci panny Anny z strany těch peněz učiněno, že

takové psaní jí panně Anně k ublížení její cti a dobré pověsti není nyní ani na časy budoucí a věčné, a protož takový puohon, cedule řezané poselací to psaní jemu panu Václavovi učiněné i tu všecku nevoli a řeči, kteréž jsou se koli mezi stranami sběhly, zdviháme, moříme a v nivec obracujeme, nýbrž touto vejpovědí naší to ztvrzujem, že nadepsaná panna Anna jemu panu Jiříkovi již dále z strany takového puohonu pokoj dáti i jej z něho propustiti má. Nicméně i on pan Jiřík ji pannu Annu z té sumy napomínati ani viniti nemá a moci nebude, též časy budoucí a věčné, než dobří přátelé s touž pannou Annou i otcem jejím z strany té pře býti a zuostati mají; neb on pan Jiřík ji pannu Annu má za dobrú, ctnú a poctivú pannu, tak jakž ji jiní páni a dobří lidé mají a drží. A tak i škody a náklady všecky mezi stranami zdviháme; než vidíli se jemu panu Jiříkovi k komu jinému o ty peníze hleděti, toho bude jmíti vuoli. Kterážto smlouva má ve dsky zemské při puohonu, když páni JMsti a vladyky na plném soudu zemském na žádost nás nadepsaných prostředkuov k tomu své povolení dáti ráčí, při nejprvnějších suchých dnech vložena a vepsána býti. Však nic méně proto pro lepší jistotu a zdržení a stálejší paměť toho pečeti naše k této mocné vejpovědi naší jsme přitiskli. Stalo se l. 1542 v neděli po sv. Jiří [30 Apr.].)

D. zem. m. I, A, 7.

32. Adam Tluxa z Vrabí na Sibříně pohání Jindřicha z Chocemic ꝛc, viniti jeho chce z toho — kdež týž Adam dal jest svědomí dskami zemskými Jetřichovi Tluxovi z Vrabí v té při, kteráž byla mezi tímž Jetřichem a Janem Tluxú z Vrabí, kteréžto svědomí vztahovalo se na téhož Jindřicha z Chocemic; kdež pak týž Jindřich takové svědomí před pány JMstmi a vladykami na plném soudu zemském sám od své osoby nařiekal, pravíc, což týž Adam svědčí, že sobě nasvědčuje s Jetřichem, a tím že zavierá, že pravdy nesvědčí; těmi a takovými slovy téhož Adama vysoce jest nařekl. A protož aby taková slova svá týž Jindřich pravá učinil, což jest on Adam svědčil, že pravda není, neb týž Adam praví, což jest svědčil, že jest pravdu svědčil, a z toho jemu Adamovi aby práv byl.

Juxta: Vložen útok v sobotu po sv. Jiří [24 Apr.].

Zdeněk Kačic z Konic [komorník]. Stání ut supra.

Tu týž Adam poroučí Václavovi z Peclinovce k obojího hojemství vzetí. Tu týž Jindřich poroučí Erazimovi z Tumnic k obojího hojemství vzetí toliko.

D. zem. m. I, A, 8.

33. Aleš Berka z Dubé a z Lipé a na Beršteině jakožto fundator po předku svém kláštera řádu bratří poustevníkuov řehole sv. Augustina v městě Bělé pohání Jana a Jetřicha bratří vlastnie a nedielné Špetle z Janovic i na místě Viléma bratra jich mladšieho let nemajícieho odtudž z Janovic, viniti je chce z toho, že oni Špetlové drží Dlouhú Doubravu XV lánuo, platících ročnieho platu po hřivně těžké, totižto LXIIII grošuov rázu Pražského, kterýžto učiní sumu XVI kop IIII gr. — a ve vsi řečené Dětele VI lánuov a čtyři pruty platících ročně po hřivně lehké, totižto po LVI gr., kteréž činí sumu VI kop méně IIII gr. — ty pak obě sumě v jedno sečtené činí XXII kop gr. nahoře jmenovaných; a v též vsi řečené Dětele dva lány k vorání neb k forberku vzdělání, kteréžto věci, platy a lány nahoře jmenovanému klášteru někdy Hynkem Berkú starším z Dubé, tehdáž najvyšším purkrabí Praž. dobré paměti nadáním nadány jsú, jakž táž fundací a nadání toho kláštera i stvrzení císaře Karla JMsti šíře v sobě zavierá a ukazuje, že to drží nenáležitě a ke škodě dotčenému klášteru v Bělé; a jsúce od nadepsaného Alše Berky jakožto fundatora často jmenovaného kláštera a konventu toho napomenuti, aby to, což tak nenáležitě drží, ježto tomu klášteru nadáním vlastně náleží, postoupili, toho sú neučinili a učiniti zanedbávají až

posavad. Dokládá se fundací a nadání, majestátu, desk, cedulí řezaných, svědomí a jiných svých spravedlností a na to ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok v úterý po sv. Jiří [27 Apr.].

Zdislav komorník. Stání v pátek o suchých dnech letničních [21 Maji].

Tu týž poroučí Jeronymovi z Hrobčice k zisku i k ztrátě.

D. zem. m. I, A, 9.

34. Aleš Berka a Dubé a z Lipého a na Beršteině jakožto fundator ꝛc pohání Albrechta Klusáka z Kostelce, viniti jeho chce z toho, že týž Albrecht Klusák drží puol vsi Kadlína, z kteréžto vsi plat vycházeti má k témuž klášteru tu v Bělé, sto korcuov pšenice a sto deset korcuov žita, kteréžto věci a platy osepní nahoře jmenovanému klášteru někdy Hynkem Berkou starším z Dubé, ty časy najvyšším purkrabím Pražským dobré paměti, nadáním nadáni jsou, jakož táž fundací a nadání téhož kláštera i stvrzení ciesaře Karla JMsti slavné paměti o tom šíře v sobě ukazuje a zavierá, že to zdržuje nenáležitě a na škodu dotčenému klášteru v Bělé, a jsúce od nadepsaného Alše Berky jakožto fundatora často jmenovaného kláštera a konventu toho on Albrecht Klusák napomenut, aby takový plat osepní z té puol vsi Kadlína, jakž svrchu dotčeno vydával, toho jest neučinil, a učiniti zanedbává až posavad. Dokládá se fundací a nadání, majestátu, desk, cedulí řezaných, svědomí a jiných svých spravedlností a na to ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok ut supra.

Zdislav komorník. Stání ut supra.

Tu týž poroučí Jeronymovi z Hrobčice k zisku i ztrátě.

D. zem. m. I, A, 10.

L. 1540 k roku na zajtří sv. Jeronyma [1 Oct.].

35. Anna z Hustiřan manželka Fridricha Hořického z Hořic poručnice dětí a statku svrchupsaného Fridricha z Hořic pohání Albrechta Šlika z Holejče hraběte z Pasaunu a z Lokte najvyššieho kamermeistra král. Českého ꝛc z toho, kdež jest k sobě přijal služby za někdy Fridricha Hořického z Hořic od pánuov bernikuov od Adama z Šternberka ꝛc, Karla Dubanského z Duban a Šimona Třešinka z Hiršova $1\frac{1}{2}$ sta a 6 zlatých rejnských, za každej zlatej počítajíc 15 pacuov, i té sumy on Albrecht Šlik těch $1\frac{1}{2}$ sta a 6 zl. rejn. jí Anně jakožto poručnici dáti a zaplatiti zanedbává, dokládá se svědomí a register berničních a jiných svých spravedlností, a na to ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok v sobotu po sv. Prokopu [10 Jul.].

Fridrich komorník. Stání ut supra.

Tu táž Anna poroučí Václavovi z Peclinovce, Jiříkovi Labounskému, oběma spolu neb jednomu z nich, k z. a z.

(V té při . . . .; proti tomu poručník Albrechta Šlika pohnaného odpíraje pravil, poněvadž se toho podle práva dostatečně ničímž nepokazuje, by on Albrecht takovú sumu . . . . k sobě přijímati měl, že žádá na místě téhož Albrechta v tom podle práva za opatření, tu úředníci Pražští menší . . . nalezli: poněvadž ona Anna z Hustiřan puohonu svého podle práva ničímž nepokázala, aby týž Albrecht Šlik těch 156 zl. r. od pánuov bernikuov služby někdy Fridricha Hořického k sobě přijal, i z té příčiny dává se jemu Albrechtovi Šlikovi . . . . za právo, a úředníci Pražští menší desk zemských z hodných příčin škody mezi stranami zdvihají. Dal památný. Stalo se v středu o suchých dnech letničních l. ꝛc 43 [16 Maji].)

D. zem. m. I, A, 10.

36. Apollona z Nové vsi ɔc pohání Jana Voračického z Paběnic, viniti ho chce z neužívánie VI^C kop gr. věna jejího, kctež týž Jan Voračický zadržal jest za sebou těch VI^C gr. česk. věnných pět let pořád zběhlých jí Apolloně na škodu; kdež sobě táž Apollona pokládá toho neužievání za to dotčená leta IIII^C kop gr. č. Dokládá se svědomí a pamětí pánuov úředníkuov menších desk zemských a jiných svých spravedlností k tomu náležitých a na to ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok v středu po sv. Prokopu [7 Jul.].

Kašpar mladý komorník. Stání ut supra.

Táž poroučí Václavovi z Peclinovce a Janovi Pávovi z Očetína, oběma spolu nebo jednomu z nich, k zisku i ztrátě. Tu týž Jan poroučí Václavovi z Paběnic synu svému k zisku i k ztrátě. (1542 fer. IIII post Bonifacii [17 Maji] vzaly strany poklid zhola až do nazajtří sv. Jeronyma.)

D. zem. m. I, A, 10.

37. Arnošt administrator arcibiskupstvie Pražského, téhož a Míšenského kosteluov thumprobošt, Jiřík bratří vlastní a nedielní z Šleinic na Tolšteině a Šloknově pohánějí Jana z Vřesovic a [v] Vchynicích, viniti jeho chtie na místě Bartoše příjmím Svachy, člověka poddaného svého z Lovosic, z nářku cti, a to takového, že jest týž Jan téhož Bartoše nařekl na jeho poctivosti, dávaje jemu zrádce.

Juxta: Vložen útok v středu po sv. Prokopu [7 Jul.].

Fridrich komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, A, 11.

L. 1540 k roku na zajtří sv. p. Barbory [5 Dec.].

38. Anna manželka někdy Jakuba krajčieho hospodyně v domu Kašpara Pfluga na Malé straně pohání Jetřicha Bezdružického z Kolovrat na Buštěhradě, viniti jej chce ze XX kop gr. XXI gr. vše českých někdy témuž manželu jejiemu od šití rozličných šatů spravedlivě pozuostalých a povinných, a již též Anně jí po smrti jeho náležitých. Dokládá se registr a svědomí i jiných svých spravedlností a na to ž. s. n.

Juxta: Vložen útok v úterý před sv. Alžbětú [16 Nov.].

Jan Hřebecký komorník. Stání ut supra.

Tu táž Anna poroučí Janovi z Telče a Václavovi z Helfmberku, oběma neb jednomu z nich, k zisku i ztrátě.

(Tu vedle téhož puohonu úředníci Pražší menší desk zemských na plném soudu soudíce stání i nestání, poněvadž on Jetřich z Kolovrat pohnaný po třiekrát volán jest k soudu, k tomuto puohonu nestál jest, i z té příčiny dali sou jí Anně puovodu proti témuž Jetřichovi pohnanému za právo stané. Dala památné. Actum fer. IIII post Zofie 1543 [16 Maji].

M^oV^CXLIII^o v úterý po sv. Prokopu [10 Jul.] vyšel list zatykací podle tohoto staného práva na Jetřicha Bezdružického z Kolovrat a dán jest Anně manželce někdy Jakuba krajčího ɔc. Vyznání všech úředníkův.)

D. zem. m. I, A, 12.

39. Anna z Plikenšteina poručnice sirotka a statku někdy Kašpara Šnoble odtudž z Plikenšteina pohání Buriana Vahance z Vahanče jakožto živého pozuostalého, kterýž chtěl a pravil se býti poručníkem podle někdy Menharta z Jelnic od Kašpara Šnoble učiněného, viniti jeho chce ze III^C kop VIII kop XXXV gr. a V d. vše českých, a to těch — tu kdež týž Burian z Vahanče podle někdy Mainharta čině počet před menšími úředníky Praž. desk

zemských z register k témuž počtu položených i úroku sv. havelského, když se psalo leta XXXIII a sv. jiřského tudiež i sv. havelského leta oc XXXV, kteréžto úroky on Burian z Vahanče s Mainhartem z Jelnic již mrtvým jakožto tehdáž poručníci po smrti téhož Kašpara Šnoble z sum jistinných a témuž sirotku po již jmenovaným Kašparovi Šnoblovi pozuostalém povinně přináležetých přijal a v příjmu svém při počtu a v registřích k témuž počtu před úředníky menšími položených žádné zmienky neučinili, než toliko v ceduli řezané ke dskám položené počet činil, a tu sumu $2 \frac{1}{2}$ sta $12 \frac{1}{2}$ kop $7 \frac{1}{2}$ gr. vše míšenských na dluhu někdy Erazimovi Šnoblovi otci jejímu jakožto poručníku pořádnému ukázali, ježto nad touž sumu nyní jmenovanú z úroku svrchu jmenovaných nad postoupení za týmž Burianem z Vahanče živým a pozuostalým zuostává těch 3 sta kop 8 kop 35 gr. 5 d. vše českých: k kteréžto sumě peněz ona Anna k ruce a na místě téhož sirotka podle vymienky v nálezu úředníkuov menších desk zemských pozuostavené právo a spravedlnost praví se jmíti; a z toho aby jí on Burian z Vahanče práv byl. Dokládá se svědomí a register a jiných svých spravedlností a na to ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok v pondělí po sv. Brikcí [12 Jul.].

Fridrich komorník. Stání ut supra.

Tu táž Anna poroučí Václavovi z Peclinovce a Jindřichovi z Chocemic, oběma spolu neb jednomu z nich k zisku i k ztrátě. Tu týž poroučí Viktorinovi z Drast, Janovi z Vahanče, Janovi Cukrovi z Tamfeldu, Stanislavovi písaři, všem čtyrem, třem, dvěma neb jednomu z nich k zisku i k ztrátě.

D. zem. m. I, A, 12.

40. Táž Anna pohání téhož Buriana z Vahanče jakožto živého pozůstalého, kterýž se pravil poručníkem bejti někdy od Kašpara Šnoble učiněný, viniti ho chce z $1 \frac{1}{2}$ sta 8 k. 13 gr. $6 \frac{1}{2}$ d. vše českých, a to vedle vymienky v nálezu postavené úředníkuov menších desk zemských, kterúžto sumu za ním Burianem Vahancem a Mainhartem z Jelnic již mrtvým též někdy spolu poručníkem mimo vydání v registřích ku počtu od něho Buriana z Vahanče a někdy Mainharta z Jelnic spolu někdy poručníka podaných pozuostává, kterúžto sumu peněz ona Anna k ruce i na místě Buriana sirotka po témž Kašparovi Šnoblovi pozuostalém praví se právo a spravedlivost jmíti, tak aby jí nadepsaný z toho práv byl. Dokládá se svědomí a registr a jiných svých spravedlivostí a na to ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok ut supra.

Fridrich komorník. Stání ut supra.

Tu táž poroučí Jindřichovi z Chocemic a Václavovi z Peclinovce, oběma spolu neb jednomu z nich, k zisku a ztrátě. Tu týž Burian poroučí osobám těm ut supra.

D. zem. m. I, A, 13.

Leta 1541 k suchým dnuom postniem [9—12 Mart.].

41. Augustin krajčí měštěnín města Litoměřic pohání kněžnu Barboru z Šelnberka a z Kosti abatyši klášera sv. Jiří na hradě Pražském, viniti ji chce z 9 kop gr. česk. pozuostalých a to těch, tu kdež někdy Václav z Dobrovitova 18 kop gr. česk. dlužen byl témuž Augustinovi, a dala jest táž panna Barbora 9 kop gr. česk. na týž dluh, a ostatních 9 kop gr. č. podle povolenie svého dáti a zaplatiti jemu Augustinovi zanedbává. Dokládá se listu a svědomí a jiných svých spravedlností a na to ž. s. n.

Juxta: Vložen útok v pátek před sv. Janem Křtitelem božím.

Kašpar starý komorník. Stání ut supra.

Tu týž poroučí Jiříkovi Labounskému z Strašína k zisku i k ztrátě. Tu táž poroučí Janovi z Kelče k zisku i k ztrátě.

(V té při mezi Augustinem....; proti tomu od poručníka kněžny Barbory oc pohnané pověděno: poněvadž dluh její vlastenský není, že to poroučí k spravedlivému rozvážení. Tu úředníci Pražští menší desk zemských na plném soudu zemském menším slyševše svědomí a pruovod jeho Augustina krajčího a toho všeho s pilností povâživše nalezli: poněvadž jest to Augustin krajčí svědomím dostatečně podle práva pokázal a poručník Barbory z Šelnberka ničímž tomu neodepřel, i z té příčiny dává se jemu Augustinovi proti též kněžně Barboře pohnané za právo, tak aby ona Barbora pohnaná jemu Augustinovi puovodu tu sumu v puohonu jmenovanú dala, a to konečně od dnešního dne ve dvú nedělích pořád zběhlých. Dal památné. Stalo se v středu o suchých dnech letničních leta oc čtyřidcátého třetího.)

Desk. zem. m. I, A, 14.

42. Arnošt Smrčka ze Mnichu pohání Elšku z Šternberka, viniti ji chce z 50 k. gr. č., a to z těch, kdež jest někdy Jan Smrčka ze Mnichu, manžel její, poručil a odkázal kšaftem témuž Arnoštovi Smrčkovi těch 50 k. gr. č., a ona Elška tomu dosti učiniti zanedbává až podnes.

Juxta: Vložen útok v pondělí před sv. Pavla na víru obrácení [24 Jun.].

Ambrož komorník. Stání ut supra.

Tu táž Elška poroučí Jiříkovi bakaláři a Petrovi písaři, oběma spolu neb jednomu z nich, k zisku i ztrátě.

D. zem. m. I, A, 15.

43. Apollona z Nové vsi na Prčici pohání Jana Voračického z Paběnic i odtudž, kdež co má, ze škod ze 20 hřiven stř. pro nevydánie Jana syna Šimkova z městečka Prčice a sirotka jejieho dědičného.

Juxta: Vložen útok ve čtvrtek před Hromnicemi [27 Jan.].

Ambrož komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, A, 15.

44. Adam, Bohuslav a Jiřík bratří vlastní Flašarové z Dolan pohánějí Pirama Kapouna z Svojkova, viniti jeho chtí z toho, jakož jest k sobě přijal dání od JMKské, Běruničky tvrz pustú a dvuor poplužní, a v Běruničkách ves a dvory kmetcí s platem, to všecko, což k týmž Běruničkám přísluší, pravíc oni nadepsaní bratří, že k týmž Běruničkám i se vším jich příslušenstvím lepší právo mají nežli on Piram ani kdo jiný podle smlúvy mezi někdy Jaroslavem Kapounem z Svojkova a jimi nadepsanými bratřími učiněný, tak že ty Běruničky i s jich příslušenstvím on Jaroslav jest držeti jměl až do smrti někdy Lidmily ze Strhařova, mateře týchž bratří, jakž smluveno jest, kteréhožto užievání JMKská týmž bratřím na škodu jmíti jest učiniti proti jich spravedlnosti neráčil. Dokládají se smluv a jiných svých spravedlivostí k tomu náležitých, a na to ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok v úterý po sv. Valentinu [15 Febr.].

Ambrož komorník. Stání ut supra.

Tu tíž Adam, Bohuslav a Jiřík poroučejí Janovi Handlovi a Havlovi Samšovi, oběma neb jednomu z nich, k zisku i ztrátě.

Piram Kapoun zastoupil jest JMKské. Tu týž Piram Kapoun poroučí Václavovi z Peclinovce k z. i ztr.

D. zem. m. I, A, 15.

K suchým dnuom letničním l. 1541 [8—11 Jun.].

45. Anna z Pitkovic pohání Václava Krupého z Probluze, viniti jej chce z 17 ½ k. gr. č. dluhu spravedlivého povinného, tu kdež jest vyzdvihl sumu od úřadu purkrabského jistinnú, kteráž jest na úrocích byla, i nedal jest jí týž Václav až posavad.

Juxta: Vložen útok v úterý po sv. p. Žofií [17 Maji].

Fridrich komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, A, 16.

46. Albrecht Buokovka z Buokovky pohání Petra Dobřenského z Dobřenic, viniti jeho chce z slov hanlivých a na jeho urození a poctivosti duotklivých, a to takovejch: že jest týž Petr Dobřenský o témž Albrechtovi Buokovkovi před dobrými lidmi mluvil na zámku Lipnici leta M⁰V^CXL⁰ minulého, že oni Buokovkové nejsou někdy Jana Pleského strejcové, než že jsou taterský bič oni Albrecht svrchupsaný. A jsa týž Petr Dobřenský optán od Petra Kekule z Stradonic co to míní, že jest řekl, že jest tam v Moravě jakézsi přísloví, kdo jest nový zeman, že jest taterský bič, a tudy jest jeho Albrechta Buokovky on Petr Dobřenský těmi slovy na jeho urození a poctivosti dotekl a zhaněl. Dokládá se svědomí a jiných svých spravedlností a na to ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok v pátek o suchých dnech letničních [10 Jun.].

Matěj komorník. Stání ut supra.

Tu týž Albrecht poroučí mistru Voldřichovi z Prostiboře k z. i. ztr.

D. zem. m. I, A, 17.

L. b. 1539 k suchým dnuom letničním [28—31 Maji].

47. Beniamin z Vlkanova pohání pannu Annu z Kestřan, viniti ji chce z 2 ½ k. gr. a z 16 ½ gr. č. dluhu spravedlivého za sukna povinného. Dokládá se register a svědomí a na to ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok ... po sv. Matěji [p. 24 Febr.].

Matěj komorník. Stání v středu o suchých dnech letničních.

(Dáno původu za právo stané fer. IIII [8. Mart.] post Translationem Venceslai 1542. L. 1543 v pátek den sv. Apollony [9 Febr.] vyšel list zatykací podle tohoto staného práva na Annu z Kestřan a dán jest Beniaminovi z Vlkanova. V. v. úř.)

D. zem. m. I, B, 16.

L. 1539 k roku na zajtří sv. Jeronyma [1 Oct.].

48. Bohuslav Lhotickej ze Lhotic majíc sobě právo a spravedlnost řádně listem danou a od Adama Chvalovského z Ledec a na Fricšteině pohání Jana Licka z Rysmburka na Boruhrádku, viniti jej chce z 8 kop gr. č. dluhu spravedlivého povinného.

Juxta: Vložen útok ve čtvrtek po sv. Urbanu [29 Maji].

.... komorník. Stání na zajtří sv. Jeronyma.

D. zem. m. I, B, 16.

L. b. 1540 k suchým dnuom postniem [18—21 Febr.].

49. Bartoloměj z Velebudic pohání Šebestiana z Weitmile na Chomútově, německých lén hejtmana, z toho, že on Bartoloměj s týmž Šebestianem smlúvu má o několiko artikuluov l. 1536 ten úterý před sv. Václavem skrze Fridricha Satanéře z Drahovic na Červeném dvoře

a Mikulášem Velemyšlským z Velemyšlevsi, kterúžto smlouvu již čas minulý on Šebestian společně s týmž Bartolomějem ve dsky klásti jest měl, takž jakž táž smlouva v sobě ukazuje, ale on Šebestian takové smlúvy podle téhož Bartoloměje ve dsky klásti zanedbává až podnes.

Juxta: Vložen útok v sobotu před Hromnicemi [31 Jan.].

Matěj komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, B, 17.

50. Bartoloměj z Velebudic pohání Šebestiana z Weitmile ꝛc, viniti ho chce, že on Šebestian maje hrázi tři loket zvejší udělati a povejšiti nákladem svým u rybníčka nad Polerady, jenž slove Nadýmač, kterého on Bartoloměj v držení jest, tak jakž smlouva mezi týmž Šebestianem a jím Bartolomějem ukazuje, toho týž Šebestian učiniti zanedbává až podnes.

Juxta: Vložen útok ut supra.

Jiřík komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, B, 17.

51. Bartoloměj z Velebudic pohání Šebestiana z Weitmile ꝛc, viniti ho chce na místě Petra rychtáře, Albustina Čecha, Jana kováře, Jiříka kováře, Jiříka příjmím Jirsy všech ze vsi z Polerad lidí poddaných a dědičných svých z toho, že on Šebestian tu u Polerad strúhu, kterúž jest udělal na rybník svuoj přes grunty téhož Bartoloměje a lidí nahoře dotčených, že takových gruntuo v touž strouhu uděláním jest týmž lidem zatopil a zkazil, maje jim jinými grunty za to oddati a odměniti, toho týž Šebestian týmž nahoře psaným lidem odměniti a oddati, tak jakž smlouva mezi týmž Šebestianem a jím Bartolomějem učiněná ukazuje, toho učiniti zanedbává až podnes.

Juxta: Vložen útok ut supra.

Jiřík komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, B, 18.

L. b. 1540 k suchým dnuom letničním [19—22 Maji].

52. Bohuslav Banský z Dřenic pohání Jiříka Křineckého z Ronova ꝛc, viniti jej chce z $3\,^1/_2$ kop gr. č. — tu kdež týž Bohuslav Banský slíbiv za téhož Jiříka Křineckého Donátovi z Těchlovic těch $3\,^1/_2$ kop gr. č. témuž Donátovi dal jest, a on Jiřík Křinecký jemu Bohuslavovi Banskému té $3\,^1/_2$ kopy gr. č. zase dáti a zaplatiti až podnes zanedbává. Dokládá se kvitancí a jiných svých spravedlností a na to ž. s. n.

Juxta: Vložen útok v pondělí po sv. Tiburcí [19 Apr.].

Matěj komorník. Stání v středu o suchých dnech letničních [19 Maji].

Tu týž poroučí Jiříkovi Labounskému z Strašína a Janovi z Kelče oběma spolu neb jednomu z nich k z. i k ztr.

(Tu vedle téhož puohonu úředníci Pražští menší desk zemských na plném soudu soudíce stání i nestání, poněvadž on Jiřík Křinecký pohnaný po třiekrát volán jest k soudu, k tomuto puohonu nestál jest, i z těch příčin dali sou jemu Bohuslavovi Banskému puovodu proti témuž Jiříkovi Křineckému pohnanému za právo stané. Dal památné. Actum fer. IV post Vrbani 1543 [30 Maji].)

Desk. zem. m. I, B, 18.

53. Bohuslav Banský z Dřenic pohání Jiříka Křineckého z Ronova, viniti jej chce z $2\,^1/_2$ kopy gr. č. — tu kdež týž Bohuslav slíbiv za nadepsaného Jiříka Křineckého Dorotě

Vraždové měštce města Hradce Králové nad Labem těch 2 ½ k. gr. č. též Dorotě Vraždové dal jest, a on Jiřík Křinecký jemu Bohuslavovi Banskému té 2 ½ kopy gr. č. zase dáti a zaplatiti až podnes zanedbává. Dokládá se kvitancí a jiných svých spravedlností a na to [ž.] s. n.

Juxta: Vložen útok ut supra.

Matěj komorník. Stání ut supra.

Tu týž poroučí Jiříkovi Labounskému z Strašína a Janovi z Kelče, oběma spolu neb jednomu z nich k z. i k ztr.

Stané právo ut supra.

D. zem. m. I, B, 19.

54. Beniamin z Vlkanova ꝛc pohání France Rausendorfa z Plakovic, viniti jej chce z 1 kopy gr. a z 6 gr. vše českých dluhu spravedlivého za sukna zuostalého.

Juxta: Vložen útok v středu po sv. Marku [28 Apr.].

Jetřich komorník. Stání v středu o suchých dnech letničních.

D. zem. m. I, B, 19.

55. Bernart Žeušický z Nestajova ꝛc pohání Viléma z Valšteina na Richmburce, hajtmana kraje Chrudimského, mocného otcovského poručníka statku i dětí nebožtíka Slavaty z Chlumu a z Košmberka, viniti jeho chce z dostineučinění mocné vejpovědi mezi nimi Vilémem z Valšteina a jím Bernartem o zámek Chlum a zboží k němu přislušející leta 1540 v úterý den sv. Fabiana na zámku Polné skrze mocné ubrmany Karla z Valšteina na Polné, Hrocha z Mezilesic na Tejnci, Václava Chrustenského z Malovar na Myslibořicích, a to v tom, že týž Vilém z Valšteina po datum takové vejpovědi ve dvú nedělích, to jest ten úterý po Hromnicích měl jest témuž Bernartovi Zeušickému zámku Chlumu a zboží se všemi svrchky a nábytky a duochody, se všemi a všelijakým k témuž zámku a zboží náležitým (a) příslušenstvím, tak jakž týž zboží od starodávna v svých mezech a hranicích záleží a obmezeno jest, se všemi lidmi na témž zboží osedlými a neosedlými, jakž téhož zboží v držení a užievání svrchupsaný Vilém z Valšteina všel a tak zúplna, jakž registra trhu vydaná od něho Viléma jemu Bernartovi šíř ukazují, postúpiti, jakž táž mocná vejpověd o tom postoupení ukazuje, toho jest a takového postoupení podle vejpovědi neučinil. Dokládá se mocné vejpovědi mezi týmž Vilémem a jím Bernartem o zámek Chlum a zboží učiněnú [sic] a svědomí a jiných potřeb k tomu náležitých a na to ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok v pondělí po Nastolování sv. Petra [23 Febr.].

Vaněk komorník. Stání v pátek o suchých dnech letničních.

Tu týž [pũvod] poroučí Janovi Žateckému, Janovi z Kelče, Jindřichovi z Chocenic a mistru Václavovi z Helfnberku a mistru Voldřichovi z Prostiboře všem pěti, čtyřem, třem, dvěma neb jednomu z nich k z. i k ztr. Tu týž [pohnaný] poroučí Gabrielovi Klenovskému a Zdeslavovi z Vrabí oběma spolu neb jednomu z nich k z. i k ztr.

D. zem. m. I, B, 19.

56. Burian Běšín z Běšin pohání Jindřicha Běšína z Běšin, viniti ho chce z toho, tu kdež týž Jindřich prodal jest díl statku svého jemu Burianovi městečko Bělčice, tak jakž trh dskami zemskými učiněný svědčí, a majíce jemu díl sumy své, totiž 75 k. gr. věna, kterúž Kunka z Čachrova na tom statku Bělčickém, totiž 1 ½ sta k. gr. č. má, svésti, toho jest neučinil, a učiniti zanedbává až posavad.

Juxta: Vložen útok ve čtvrtek po sv. Matěji [26 Febr.].

Ambrož komorník. Stání v pátek o suchých dnech letničních.

D. zem. m. I, B, 20.

L. 1540 k roku na zajtří sv. Jeronyma [1 Oct.].

57. Bernart Ženšickej z Nestajova ɔc pohání Beatrix z Šumburka, viniti ji chce jakožto držitelkyni dědin a statku zuostalého po někdy Karlovi z Šumburka, polovice zámku Trutnova, polovice města Trutnova s vesnicemi, s dědinami, lukami, lesy, potoky, mlejnem, řekou Úpou, s tím se vším příslušenstvím a plným panstvím, což jest tu někdy Karel z Šumburka v držení a v užievání byl, a táž Beatrix po něm nápadem po vejpovědi, před úřadem purkrabstvie Pražského mezi někdy Janem Krušinú z Lichtnburka a bratřími jeho z jedné a touž Beatrix z Šumburka učiněnú, v držení dědičného a zápisného vešla; kteréžto dědiny a statek po témž Karlovi na Kateřinu z Šumburka vedle dotčené Beatrix po týmž Karlovi jako bratru podle zřízení zemského nápadem sou připadly, k kterýmžto polovice dědinám a statku vejš dotčeným týž Bernart Ženšickej praví se řádným dáním po též Kateřině z Šumburka, což na díl její připadlo, právo a spravedlivost jmíti lepší nežli táž Beatrix, ani kto jiný. Dokládá se dání Kateřiny z Šumburka, svědomí a jiných k tomu potřeb náležitých a na to ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok v sobotu po sv. Janu Křtiteli božím [26 Jun.].

Vaněk komorník. Stání ut supra.

Tu týž poroučí Gabrielovi Klenovskému a Zdeslavovi Vrabskému oběma spolu neb jednomu z nich k z. i k ztr. Tu táž poroučí Janovi z Sobětic, Janovi Silvarovi a Adamovi Silvarovi všem spolu neb jednomu z nich k z. i k ztr.

D. zem. m. I, B, 20.

58. Bernart Ženšický z Nestajova ɔc pohání Viléma z Valšteina na Richmburce, viniti jeho chce z 2000 k. gr. č. pokuty propadené pro dostineučinění mocné vejpovědi mezi týmž Vilémem z Valšteina mocným otcovským poručníkem dětí a statku někdy Slavaty z Chlumu a z Košmberka ɔc a jím Bernartem o zámek Chlum a zbožie k němu příslušející leta 1540 v úterý den sv. Fabiana na zámku Polné skrz mocné ubrmany Karla z Valšteina na Polné, Hrocha z Mezilesic na Tejnci, Václava Chrustenského z Malovar na Myslibořicích, a to v tom, že týž Vilém z Valšteina po datum takové vejpovědi ve dvú nedělích, to jest ten úterý po Hromnicích, jměl jest témuž Bernartovi Ženšickému zámku Chlumu a zbožie se všemi svršky a nábytky a duochody se všemi a všelijakými k tomu zámku a zbožie náležitým příslušenstvím, tak jakž týž zboží od starodávna ve svých mezech a hranicích záleží a obmezeno jest, se všemi lidmi na témž zbožie osedlými i neosedlými, jakž téhož zbožie v držení svrchupsaný Vilém z Valšteina všel, a tak zúplna, jakž registra trhu vydaná od něho Viléma jemu Bernartovi šíř ukazují, postúpiti, a jestli žeby tomu dosti neučinil a takového statku nepostoupil, aby propadl 2000 k. gr. č. a ve čtvrti letě od dostineučinění té mocné vejpovědi aby dal, jakž táž mocná vejpověd šíře ukazuje; kdež týž Vilém takové mocné vejpovědi jest dosti neučinil a těch 2000 k. gr. č. pro dostineučinění té mocné vejpovědi propadených jemu Bernartovi dáti až podnes zanedbává. Dokládá se mocné vejpovědi o zámek Chlum a zboží mezi týmž Vilémem a jím Bernartem učiněné a jiných potřeb k tomu náležitých a na to ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok v sobotu po sv. Janu Křtiteli božím [26 Jun.].

Jan měřič komorník. Stání ut supra.

Tu týž poroučí Gabrielovi Klenovskému a Zdeslavovi Vrabskému oběma spolu neb jednomu z nich k z. i k ztr. Tu týž Vilém poroučí Janovi Žateckému, Jindřichovi z Chocenic, Václavovi z Helfnberka, Janovi z Kelče a Voldřichovi z Prostiboře, všem pěti, čtyrem, třem, dvěma neb jednomu z nich k z. i k ztr.

(Původu za právo nedáno.)

D. zem. m. I, B, 22.

59. Burian Jaroš z Oujezdce pohání pannu Dorotu z Doupova mistryni a převoru kláštera Světeckého a Zderazského, viniti ji chce z nářku cti, a to z takového, tu kdež táž panna Dorota psaní učinila Adamovi Lvovi z Rožmitála a z Blatné leta ꝯc 38 v úterý po Božiem křtění, v kterémžto psaní jest doložila, že jest on Burian s pomocníky svými zbrojně s hřmotem na grunty kláštera Zderazského přiběh s hanebným láním, a zdi že jest bořil a převracel a rozmítal a odboj nálezu soudu komorního s některými nevážnými lidmi učinil, a skrze týž jeho odboj práva a to boření škoda šatuov, peněz hotových i s truhlicemi nočně jí panně Dorotě i jiným v témž klášteře v domu týž panny Doroty že se stala; kterýmižto slovy tak v témž listu psanými jeho Buriana na jeho poctivosti jest vysoce nařkla. Dokládá se listuov poselacích, cedulí řezaných, svědomí a jiných svých spravedlností k tomu náležitých a na to ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok v pondělí po sv. Jiljí [6 Sept.].

Fridrich komorník. Stání ut supra.

Tu táž Dorota poroučí Janovi z Kelče toliko k obojího hojemství vzetí.

(V té při, kteráž jest....; proti tomu od panny Doroty jest mluveno, že k tomuto puohonu odpovídati ani žaloby slyšeti povinna není, že se tuto dotýká odboje, žeby tím narčen on Burian Jaroš býti měl, ježto o tom zřízení zemské jinak ukazuje, jak se má jeden k druhému v odboji zachovati, kdež jest tuto toho všeho pominuto, ukázavši na to zřízení zemské o nářcích, pravíce, že se v tom nenachází o moci, ale tak z nářku mělo býti pohánino; též podle toho žádající v tom za spravedlivé opatření, — tu páni JMst a vladyky na plném soudu zemském slyševše strany a jich z obou stran pře líčení a zřízení zemské, toho všeho s pilností považivše nalezli, a Zdislav Berka z Dubé na Lipém a Zákupí, najvyšší kofmistr král. Českého a markrabství Horních Lužic lantfojt, Jan mladší z Lobkovic na Tajně Horšovském krále JMsti a koruny České německých lén hajtman z pánuov a Petr Janovský z Soutic na Zaječicích z vladyk panskaj a vladyckaj potaz vynesli: poněvadž zřetedlně zřízením zemským vyměřeno jest, že co za nářek cti býti má, ježto aby to, z čehož on Burian Jaroš ji pannu Dorotu z Doupova pohání, za nářek cti býti jmělo, toho se v témž zřízení zemském podle vyměření nenachází, z té příčiny ten puohon JMsti zdvihati ráčí. Dala památné. Stalo se v sobotu po sv. Urbanu leta ꝯc 45 [30 Maji].)

D. zem. m. I, B, 22.

L. 1540 k roku na zajtří po sv. Barboře [5 Dec.].

60. Burian Votický z Votic pohání Jana Voračického z Paběnic na Prčici z nářku cti, a to z takového, tu kdež jest týž Jan Voračický o něm Burianovi z Votic mluvil, žeby falešné peníze dělal, a když kterej falešný peniez on Jan Voračický jměl, že jest řiekal: toto jest Votického díla peniez, a tak jej těmi slovy na jeho poctivosti jest nařekl. Dokládá se svědomí a jiných svých spravedlností a na to ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok v středu před sv. Havlem [13 Oct.].

Jetřich komorník. Stání ut supra.

Tu týž původ poroučí Jiříkovi bakaláři od Bílých vosluov k obojího hojemství toliko přijetí. Tu týž Jan poroučí Mikulášovi synu svému toliko k obojího hojemství vzetí.

(Tu vedle téhož puohonu úředníci Pražští menší desk zemských na plném soudu zemském menším soudíce stání i nestání, poněvadž on Jan Voračický z Paběnic pohnaný potřikrát volán sa k soudu na vyhlášení k tomuto puohonu nestál jest, i z té příčiny dali sou jemu Burianovi Votickému z Votic puovodu proti témuž Janovi Voračickému pohnanému za právo stané. Dal památné.)

D. zem. m. I, B, 23.

L. 1541 k suchým dnuom postniem [9—12 Mart.].

61. Bernart Podvinský z Podviní pohání Jeronyma Božického z Božic a na Brzvech, viniti jej chce ze 40 k. gr. č. dluhu spravedlivého.
Juxta: Vložen útok ve čtvrtek po sv. Luciji [16 Dec.].
Johannes komorník. Stání ut supra.
D. zem. m. I, B, 23.

62. Burian Votický z Votic pohání Viléma Vejháka Koutského z Koutuov, viniti jej chce ze 22 k. gr. č. dluhu spravedlivého puojčeného a povinného.
Juxta: Vložen útok v úterý po sv. panně Dorotě [8 Febr.].
Jetřich komorník. Stání ut supra.
Tu týž poroučí Jiříkovi Labounskému z Strašína k z. i ztr.
D. zem. m. I, B, 23.

63. Beniamin z Vlkanova ꝛc pohání Jana Sobětického z Sobětic, viniti jej chce z 5½ kopy gr. a z 26 gr. vše českých dluhu spravedlivého za sukna zuostalého. Dokládá se registr, svědomí a cedulí pod jeho sekrytem a jiných svých spravedlností, a na to ž. s. p. n.
Juxta: Vložen útok v pátek po sv. Školastice [11 Febr.].
Vondřej komorník. Stání ut supra.
Tu týž poroučí Jiříkovi bakaláři k z. i k ztr.
D. zem. m. I, B, 24.

64. Beniamin z Vlkanova ꝛc pohání Václava Malešického z Černožic, viniti jej chce z 8 k. gr. č. dluhu spravedlivého za sukna zuostalého. Dokládá se register, svědomí, cedulí řezaných a jiných svých spravedlností a na to ž. s. n.
Juxta: Vložen útok v pátek po sv. Školastice [11 Febr.].
Kašpar komorník. Stání ut supra.
Tu týž B. poroučí Jiříkovi bakaláři k z. i k ztr. Tu týž Václav poroučí Václavovi z Peclinovce k z. i k ztr.
(Leta 1543 v úterý před Nanebevzetí matky boží [14 Aug.] Beniamin z Vlkanova seznal se před úředníky Pražskými, že jest vedle tohoto puohonu svého od Václava Malešického z Černožic pohnaného smlúvu vzal a přijal všecku sumu v témž puohonu jmenovanú i s nákladem . . . . . Vyznání všech úředníků.)
D. zem. m. I, B, 24.

65. Beniamin z Vlkanova ꝛc pohání Albrechta z Valšteina na Pšovlcích, viniti jej chce z 9 k. gr. a 22 gr. vše českých dluhu spravedlivého za sukna zuostalého.
Juxta: Vložen útok ut supra.
Fridrich komorník. Stání ut supra.
(Tu vedle téhož puohonu úředníci Pražští menší desk zemských na plném soudu soudíce stání i nestání, poněvadž on Albrecht z Valšteina po třiekrát volán sa k soudu nestál jest, z té příčiny dali sou jemu Beniaminovi puovodu proti témuž Albrechtovi pohnanému za právo stané. Dal památné.
1542 v středu po sv. Benediktu [22 Mart.] vyšel list zatykací podle tohoto staného práva a dán jest Beniaminovi z Vlkanova. Vyznání všech úředníků.
L. 1543 v pondělí po sv. Matěji [26 Febr.] Beniamian z Vlkanova měštěnín Starého města Pražského přiznal, že podle toho staného práva od Albrechta z Valšteina vzal a přijal všecku

sumu jemu tímto staným právem přisouzenú i se všemi škodami a náklady na právo vynaloženými, to jest vší sumy 14 k. gr. č., z kterýchžto 14 k. gr. č. on Beniamin jej Albrechta kvituje a propouští úplně a docela. Vyznání všech úředníků.)

D. zem. m. I, B, 24.

66. Burian Medek z Valdeka místokomorník královstvie Českého pohání Jana Hodějovského z Hodějova.

D. zem. m. I, B, 25.

L. 1539 k suchým dnuom postniem [26 Febr.].

67. Dorota z Krumlova abatyše kláštera Tajneckého zákona sv. Františka a řádu sv. Kláry i všecken konvent téhož kláštera pohánějí Elišku z Krajku mocnú otcovskú poručnici dětí a statku někdy Jiříka Popela z Lobkovic z toho, kdež táž Elška podle téhož poručenství přijímá k sobě platu ročnieho třetí diel ze vsi z Hyrškova peníze úroční, slepice a lesu Bavorovského, jenž slove Třečen, a to z lidí a poddaných, k témuž klášteru náležitých ze jmena z těchto: Matěje rychtáře, který platí platu ročního 35 gr. č., Martin Kalík platu ročního 43 gr. č., Jira Jiřákuov platu ročního 5 gr. č., Václav kulhavý pl. roč. 20 gr. č., tři slepice, Jan jinak Janák pl. roč. 20 gr. č. 4 $^1/_2$ d. za kuřata, Linhart na Rekově pl. roč. 36 gr. č., 3 slepice 2 $^1/_2$ d., Duchek Šípek pl. roč. 13 gr. č. 2 slepice, suma platu ročního 2 $^1/_2$ k. 13 gr. č., k kterémužto platu i k tomu ke všemu ona panna Dorota i všecken konvent s tím se vším příslušenstvím praví se lepší právo a spravedlivost míti nežli táž Eliška na místě sirotčím. Dokládá se vejpisuov nadání někdy Habarta z Žerotína a Plichty odtudž z Žerotína s povolením ciesaře Karla, krále Václava majestátu, z desk nálezuo vejpovědí, svědomí a jiných svých spravedlností k tomu náležitých a na to ž. s. p. n.

(Původu dáno za právo v pátek po sv. Urbanu l. 1545 [29 Maji]).

D. zem. m. I, E, 15.

L. 1540 k suchým dnuom postniem [17—20 Febr.].

68. Dorota z Kračína pozuostalá vdova po někdy Ladislavovi Loubskému z Lub pohání Viléma Loubského z Lub jakožto poručníka a držitele statku po někdy Ladislavovi z Lub, viniti ho chce ze sta k. gr. č., a to těch, kteréž jest jí někdy Ladislav jakožto manželce své leže na smrtedlné posteli nad věno dal a přidal, a on majíce jí to vyplniti, toho učiniti zanedbává až posavad.

Juxta: Vložen útok v pondělí po sv. panně Luciji [15 Dec. 1539].

Kašpar starý komorník. Stání ut supra.

Tu týž Vilém poroučí Václavovi z Peclinovce k z. i k ztr.

D. zem. m. I, E, 16.

L. 1540 k suchým dnuom letničním [19—22 Maji].

69. Diviš Slavata z Chlumu a z Košmberka pohání Jerolima Božického z Božic na Brzvech z toho, že týž Jerolim Božickej drží duom svobodný v Caletné ulici v Starém městě Pražském, kterejž jest byl někdy Michala Slavaty z Chlumu a z Košmberka, pravě jmenovaný Diviš Slavata, že k témuž domu má lepší právo a spravedlivost jakožto dědic po témž někdy Michalovi Slavatovi nežli on Jerolim Božickej. Dokládá se svědomí a jiných svých spravedlností a na to ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok v středu den sv. Floriana.

Vondřej komorník. Stání ut supra.

Tu týž Diviš poroučí Janovi Žateckému z Vojkerstorfu, Janovi z Kelče, Janovi Bořkovi z Dohalic všem třem, dvěma neb jednomu z nich k z. i k ztr. Tu týž Jeronym poroučí Janovi Handlovi k z. i k ztr.

(Původu za právo nedáno.)

D. zem. m. I, E, 16.

L. 1540 k roku na zajtří sv. Jeronyma [1 Oct.].

70. Dorota od Puol kola měštka Starého města Pražského pohání Mandalenu Berčinku z Dubé a z Lipého na Valečově jakožto držitelkyni statku po někdy Burianovi Vančurovi z Řehnic, viniti ji chce z $7\frac{1}{2}$ k. gr. a z 9 gr. vše česk. dluhu spravedlivého za sukna povinného a zuostalého. Dokládá se cedule řezaný a svědomí a jiných svých spravedlností a na to žádá s. n.

Juxta: Vložen útok v úterý po sv. Bonifací [18 Maji].

Zdislav komorník. Stání ut supra.

Tu táž poroučí Václavovi z Peclinovce k zisku i ztrátě.

(Dáno Dorotě proti pohnané za právo l. 1543 v středu [16 Maji] o suchých dnech letničních.)

D. zem. m. I, E, 17.

71. Dorota z Řehnic na místě Jiříka Kudrny sirotka svého a k ruce témuž sirotku pohání Mandalenu Berčinku z Dubé a z Lipého, viniti ji chce z 25 k. gr. č. k ruce témuž sirotku, a to z těch, kdež Burian Vančura z Řehnic bratr též Doroty majíce proti nepříteli všeho křesťanstva králi JMsti ku pomoci jeti kšaft jest udělal podle vymienky dskami učiněné a zapsané, kterúž jsú mezi sebú někdy Petrem Vančurú bratrem jeho jměli, a těch 25 k. gr. č. podle vuole kšaftovní téhož někdy Petra a Buriana vyplniti; a svrchupsaná Mandalena Berčinka jsúci těch statkuov po témž někdy Burianovi v držení zanedbává tomu dosti učiniti až posavad. Dokládá se desk a kšaftu a jiných svých spr. a n. t. ž. s. n.

Juxta: Vložen útok v pátek po sv. Vítu [18 Jun.].

Zdislav komorník. Stání ut supra.

Tu táž Dorota poroučí Jiříkovi bakaláři k z. i ztr.

(Dáno původovi za právo l. 1545 v středu [27 Maji] o suchých dnech letničních.)

D. zem. m. I, E, 17.

72. Dorota z Řehnic pohání Mandalenu Berčinku z Dubé a z Lipého, viniti ji chce z 50 k. gr. č., a to z těch, když Burian Vančura z Řehnic [etc. ut supra usque jměli,] aby z nich mohl jeden každej do 2000 k. gr. č. odkázati a dáti, jakž dsky o tom šíře ukazují a svědčí, a těch 50 k. gr. č. podle vuole kšaftovní [etc. ut supra].

Juxta: Vložen útok ut supra.

Zdislav komorník. Stání ut supra.

Tu táž Dorota poroučí ut supra.

(Dáno Dorotě původovi za právo l. 1545 v středu [27 Maji] o suchých dnech letničních.)

D. zem. m. I, E, 18.

L. 1540 k roku na zajtří sv. panny Barbory [5 Dec.].

73. Dorota z Tetova pohání Johanku z Říčan, viniti ji chce z nářku cti, a to z takového, tu kdež jest o té Dorotě táž Johanka před dobrými lidmi mluvila, že jest ji otrávila, a tak jest od té Johanky těmi slovy vysoce na své cti narčena.

Juxta: Vložen útok v pondělí den sv. Františka [4 Oct.].

Jetřich komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, E, 18.

L. 1541 k suchým dnuom postniem [9—12 Mart.].

74. Dorota z Nebovid manželka Václava Halaše z Radimovic pohání Jana Kašpárka z Nebovid, viniti ho chce z toho, že drží dědiny u Žitenic svobodné pozuostalé po někdy Jiříkovi Kašpárkovi z Nebovid, k kterýmžto dědinám na díl svuoj ona Dorota lepší právo a spravedlnost má jakožto pravá a nedílná dědička po někdy Václavovi Kašpárkovi otci svém nežli on Jan Kašpárek, ani kto jiný. Dokládá se vejpovědí JMstí z plného soudu zemského a kšaftu Jiříka Kašpárka z Nebovid a jiných svých spravedlností a n. t. ž. s. n.

Juxta: Vložen útok v středu po sv. Tomáši [22 Dec. 1540].

Jan Šonovský komorník. Stání ut supra.

Tu táž poroučí Václavovi Halašovi z Radimovic a Václavovi z Peclinovce oběma spolu neb etc. k oběma puohonuom. Tu týž poroučí Jindřichovi z Chocenic a Janovi z Sobětic oběma spolu ꝛc.

D. zem. m. I, E, 19.

75. Dorota z Nebovid pohání Jana Kašpárka z Nebovid, viniti jej chce z toho, že drží tři lány dědiny zápisné při městě Čáslavě ležící pozuostalé po někdy Jiříkovi Kašpárkovi z Nebovid, k kterýmžto dědinám zápisným na díl svuoj ona Dorota lepší právo a spravedlnost má po někdy Václavovi Kašpárkovi z Nebovid otci svém jakožto pravá nedílná dědička, ale že on Jan Kašpárek toho učiniti se zbraňuje nemaje k dílu jejímu žádné spravedlnosti. Dokládá se vejpovědi etc. ut supra.

Juxta: Vložen útok ut supra.

Jan Šonovský komorník. Stání ut supra.

Týž Jan poroučí Janovi z Sobětic a Václavovi Chotouchovskému z Nebovid synu svému oběma spolu ꝛc.

D. zem. m. I, E, 19.

L. 1541 k suchým dnuom letničním [8—11 Jun.].

76. Diviš Černín z Chudenic pohání Václava Pětipeského z Krásného dvora na Pteníně, viniti jej chce ze 20 hřiven stř. pokuty na to vedle zřízení zemského vložené a jemu Divišovi od něho Václava Pětipeského propadené proto, že jest on Václav Pětipeský po oznámení a napomenutí ve čtyřech nedělích pořád zběhlých krčmy své v nově zaražené ve vsi Přitíně, na který sedí Mareš krčmář člověk a poddaný dotčeného Václava Pětipeského nezastavil podle zřízení zemského. Dokládá se cedulí řezaných poselacích a jiných svých spravedlností k tomu náležitých a n. t. ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok fer. IIII post Annuntiationis Marie [30 Mart.].

Fridrich komorník. Stání ut supra.

Tu týž poroučí Jeronymovi z Hrobčice a Janovi Hanlovi oběma spolu neb ꝛc. — Tu týž Václav poroučí Gabrielovi Klenovskému ze Ptení k z. i ztr.

(Původovi nedáno za právo, poněvadž pohnaný ukázal, že ta krčma více než od čtyrydceti let ve vsi Přitíně byla, a tudy že původovi pohnaný tou pokutou vinen není.)

D. zem. m. I, E, 20.

L. 1539 k roku na zajtří sv. Jeronyma [1 Oct.].

77. Eliška z Sulevic a na Chcebuzi pohání Martina Nosidlu a podle něho Sigmunda Truple měšťany města Litoměřic, viniti je chce z toho, že oni Martin a Sigmund drží tři

louky se dnem u Veležic jí Elišce spravedlivě náležitých, kterýchžto tří luk týž Martin a Sigmund nahoře dotčení jí Elišce podnes postoupiti nechtí.

Juxta: Vložen útok v středu po Nanebevzetí p. Marie [20 Aug.].

Matěj komorník. Stání na zajtří sv. Jeronyma.

D. zem. m. I, F, 15.

L. 1541 k suchým dnuom postniem [9—12 Mart.].

78. Elška z Labouně pohání Kateřinu z Valšteina, viniti ji chce z nářku cti, a to z takového, že jest táž Kateřina k ní Elšce a o ní mluvila, kterak jí táž Elška s Margetú kuchařkú svú a s jinými spomocníky svými, kteříž nyní v domu tom u Labounských na Konským trhu jsú, zlodějsky v nemoci její z vosmnácte loží šatuov ze sklepu a peníze v hrncích a v čbáních i jiný všecky věci pokradla, a tak táž Kateřina těmi slovy nevinně na poctivost jí Elšce sáhla.

Juxta: Vložen útok ut supra.

Zdislav komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, F, 16.

L. 1541 k suchým dnuom letničním [8—11 Jun.].

79. Eliška z Smiřic pohání Johanku Struzskú z Chrastu, viniti ji chce z toho, že jest v lese jejím Všejamským leta ɔc 39 vochoz dříví smejtiti i odvesti mimo řád a právo rozkázala, toho učiniti nemaje. Dokládá se svědomí, kšaftu a jiných svých spravedlností a na to ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok ve čtvrtek po sv. Stanislavu [12 Maji].

Zdislav komorník. Stání ut supra.

Tu táž poroučí k oběma puohonuom Janovi z Kelče a Janovi z Sobětic oběma spolu neb jednomu z nich k z. i k ztr. Tu táž poroučí Václavovi z Peclinovce a Václavovi Sokolovi z Leskovce oběma spolu neb jednomu z nich k oběma puohonuom k z. i k ztr.

D. zem. m. I, F, 16.

80. Eliška z Smiřic pohání Johanku Struzskú z Chrastu, aby postavila Vojtěcha hajného člověka a poddaného svého ze vsi Struh, viniti jej chce z 20 hřiven stříebra, tu kdež týž Vojtěch leta ɔc 41 v lese jejím Všejamským mezník stal, toho učiniti nemaje. Dokládá se svědomí a kšaftu a jiných svých spravedlností a na to ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok ut supra.

Zdislav komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, F, 17.

L. 1539 k suchým dnuom letničním [28—31 Maji].

81. Fridrich Kestřanský z Kestřan pohání Mariannu z Chrastu, viniti ji chce z nářku cti, a to takového, že jest ona Marianna mající soud s Vrackú z Kolovrat manželkú téhož Fridricha před soudem komorním vo 70 k. gr. č. v té při, kteráž jest byla o kšaft Elšky z Cítova, při vedení té pře jej Fridricha Kestřanského falšem jest zúmyslně a mimo své pře potřebu nařkla, davši mluviti řečníku svému v té při, že na něj na Fridricha faleš uvesti chce, a takovými slovy nedůvodnými na jeho Fridrichovu poctivost zúmyslně jest sáhla.

Juxta: Vložen útok v pátek po sv. Řehoři [14 Mart.].

Ambrož komorník. Stání v pátek o suchých dnech letničních.

D. zem. m. I, G, 17.

L. 1539 k roku na zajtří sv. Jeronyma [1 Oct.].

82. Fridrich Saska z Vacovic pohání Jana Malovce z Pacova ꝛc a na Miloševicích z toho, že jest on Jan před ním Fridrichem o témž Fridrichovi z úst v uši mezi jinú řečí před dobrými lidmi mluvil, že jest lepší nežli on Fridrich, čemuž týž Fridrich nevěří, aby to týž Jan pravé učinil před JMstmi pány a vladykami na plném soudu zemském; pakli toho pravého neučiní, jakož neučiní, budú JMsti páni a vladyky i všickni jiní věděti, jemu Janovi jak věřiti.

Juxta: Vložen útok fer. V post Mariæ Magdalenæ [24 Jul.].

Kašpar mladý komorník. Stání na zajtří sv. Jeronyma.

D. zem. m. I, G, 17.

83. Fridrich Saska z Vacovic pohání Jana Malovce z Pacova ꝛc, viniti ho chce z slov handlivých a duotklivých, a to z takových, že jest on Jan před ním Fridrichem o témž Fridrichovi z úst v ouši mezi jinou řečí před dobrými lidmi mluvil, že jest on Fridrich vyjedený ꝛc lotr a šíbal; kterýmižto slovy týž Jan jeho Fridricha jest znamenitě zhaněl, haněti ho nemaje.

Juxta: Vložen útok ut supra.

Kašpar mladý komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, G, 18.

Leta 1540 k suchým dnuom letničním [19—22 Maji].

84. Fridrich Lukavecký z Lukavce pohání Jindřicha, Jana, Štilfrida a Adama bratří vlastní a nedílné Lukavecký z Lukavce na Lukavci, viniti je chce z nedržení smlouvy mezi nimi l. 1539 mocnú vejpovědí učiněné skrze Kunše Bohdaneckého z Hodkova, Janem mladším Leskovcem z Leskovce, Sigmundem Košínem z Košíně, Janem Voračickým z Paběnic, a to v tom, kdež jsou statku jemu Fridrichovi tíž bratří všeho nepostoupili, o to aby mezi sebou přátely volili a vydali a mocně přestali, cožkoli mezi nimi vypovědí, tak aby se zachovali, jakž týž artikul v té smlúvě mocnú vejpovědí šíře ukazuje; a dotčení bratří jsouc k tomu od téhož Fridricha napomenuti, aby se k němu podle té smlúvy a toho artikule zachovali a přátely volili a vydali, toho učiniti až podnes zanedbávají. Dokládá se smlouvy a jiných svých spravedlností a na to ž. s. p. n.

Juxta: Fridrich, Johannes komorníci. Stání ut supra.

Tu týž poroučí Gabrielovi ze Ptení k z. i k ztr. Tu týž Jindřich poroučí Václavovi z Peclinovce k z. i k ztr.

D. zem. m. I, G, 18.

85. Fridrich Pecingar z Bydžína pohání Sigmunda Smiřického z Smiřic na Skalách, aby postavil člověka a poddaného svého Mikuláše Smetanu z Hořic, viniti ho chce z toho, že jest týž Mikuláš Smetana přišel do hospody jeho tu v Hořicích tu neděli před sv. Kateřinú l. p. 1540 [21 Nov.], a tu jest k němu Fridrichovi k stolu přišel pod spuosobem přátelským a s ním pil, a když jest týž Fridrich chtěl domuov jeti, opovrhši řád a právo na něj jest z úmysla puotku učinil a jeho Fridricha s pomocníky svými jest zbil, zranil a zmordovati chtěl i za umrlého odšel, an naň týž Fridrich žádné péče neměl, toho jemu tak vejtržně pod řádem a právem učiniti nemaje. Dokládá se svědomí a jiných svých spravedlností etc.

Juxta: Vložen útok v pátek před sv. Řehořem [5 Mart.].

Zdislav komorník. Stání ut supra.

Tu týž poroučí Janovi Žateckému, Janovi z Kelče oběma spolu neb etc. Tu týž Mikuláš Smetana poroučí Gabrielovi Klenovskému ze Ptení k hojemství vzetí.

D. zem. m. I, G, 19.

L. 1539 [?] k suchým dnuom letničním.

86. Jiřík Svadba z Červených Otradovic pohání Mikuláše Karlíka mladšieho z Nešetic z toho, kdež týž Mikuláš Karlík pohnal jest téhož Jiříka Svadbu třmi puohony před soud zemský menší, každým puohonem ze sta kop gr. č. dluhu spravedlivého leta ɔc 33 k roku na zajtří svaté p. Barbory, a to tehdáž, když jesti týž Jiřík Svadba pro listy zatykací k souduom stávati nesměl; a podle těch puohonuov, kteréž jest sobě na něj smyslil, an jemu Karlíkovi týž Jiřík nic toho dlužen nebyl, právo jest ustál a po témž právě staném tu sumu 300 k. gr. č. od Jindřicha Firšice z Nabdína k sobě jest na škodu téhož Jiříka Svadby přijal, toho dluhu podle zřízení zemského neprovedši, kdež týž Jiřík Svadba praví, že jest on Mikuláš Karlík takových oukladně smyšlených puohonuv, poněvadž jest jemu toho dlužen nebyl, na jeho Jiříka Svadbu a škodu jeho učiniti ani té sumy k sobě přijímati spravedlivě neměl. Dokládá se zápisu od úřadu purkrabstvie Pražského a jiných svých spravedlností a na to ž. s. p. n.

Juxta: Tu týž poroučí Janovi z Kelče k z. i k ztr.

D. zem. m. I, H, 10.

L. 1539 k suchým dnuom postniem [26 Febr.—1 Mart.].

87. Jiřík Vlk z Kvítkova na Chomutičkách jakožto poručník sirotka a statku po někdy Jiříkovi Tatoušovi z Vranieho pohání Marketu Knížatku od Hory Kutny, viniti ji chce z toho, že dožádavše se na Václavovi Tatoušovi z Vranieho dědu téhož sirotka, aby nakládal statek svuoj na tu při, kterúž jest jměla ona Marketa s šepmistry a konšely od Hory Kutny před soudem zemským větším o 1200 zl. uherských, že jemu Václavovi chce dáti toho všeho polovici, což na nich obdrží, a předkem to, což na ni na tu při vynaloží, a tak obdrživši tu při často psaná Marketa na již jmenovaných Horníeích sumy 384 k. gr. č. zanedbává polovici té sumy dáti, to jest 192 k. gr. č. jemu Jiříkovi jakožto poručníku k ruce sirotka nadepsaného až posavad. Dokládá se svědomí a jiných svých spravedlností a na to ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok v úterý po sv. Fabianu a Šebestianu [21 Jan.].

Jan měřič komorník. Stání v pátek o suchých dnech postních [28 Febr.].

Tu týž poroučí Janu z Sobětic k z. i k ztr.

D. zem. m. I, H, 11.

88. Jindřich Březovský z Březovic pohání Mikuláše Labounského z Labouně z toho, aby v soudu zemském tajž Mikuláš Labounský jej Jindřicha z Březovic zastoupil, tak jakž o tom zřízením zemským vyměřeno jest, v puohonu jakožto soukup, a to v tom, kdež Jiřík písař na ten čas radní města Hradce nad Labem pohání jeho Jindřicha z nářku cti, a to z takového, žeby on Jindřich praviti jměl, že jest tajž Jiřík byl pankart narčený, poněvadž on Jindřich těch slov sám od sebe jest nemluvil, než že jest to o něm od téhož Mikuláše Labounského mluviti slyšal.

Juxta: Vložen útok v sobotu před Hromnicemi [1 Febr.].

Matěj komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, H, 11.

89. Jindřich z Dobrovitova na místě svém i na místě Adama a Jana bratří svých vlastních mladších a nedílných let nemajících odtudž z Dobrovitova jakožto synuov a dědicuov pozuostalých po někdy Václavovi z Dobrovitova pohání Jindřicha Kuli z Věřic na Pyšelích, viniti jej chce ze 200 k. gr. č. pokuty někdy Václavovi otci nadepsaných bratří podle smlúvy spravedlivě propadených, a to z té příčiny, kdež jest on Jindřich Kule jměl podle smlouvy někdy Václavovi z Dobrovitova otci nadepsaných bratří ujistiti v jistém času a na den jmenovaný na statku svém 6 $^1/_2$ sta k. gr. č. rozdílného placenie, tak jakž táž smlouva ukazuje, i toho jest neučinil.

Juxta: Vložen útok v sobotu před Hromnicemi [1 Febr.].

Jetřich komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, H, 12.

90. Jindřich z Dobrovitova na místě svém i na místě Adama a Jana ꝛc ut supra pohání Jindřicha Kuli z Věřic ꝛc, viniti jej chce z toho, tu kdež jest týž Jindřich Kule povinen byl někdy Václavovi z Dobrovitova a jeho dědicuom na statku svém ujistiti 6 $^1/_2$ sta k. gr. č. na roky rozdílně plnění, jakž smlouva mezi nimi učiněná to v sobě šíře ukazuje a zavierá, kdež pak nežli k témuž ujištění přišlo, že při času sv. Jiří leta ꝛc 38 z nadepsané sumy plnění jest vyšlo 1 $^1/_2$ sta k. gr. č., a k tomu za puoldruhého leta ourok z též sumy 22 $^1/_2$ k. gr. č., a mající touž sumu i s tím ourokem nadepsaným bratřím on Jindřich Kule dáti a vyplniti i zanedbává tomu dosti učiniti až podnes.

Juxta: Vložen útok ut supra.

Jetřich komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, H, 12.

91. Jindřich z Dobrovitova ꝛc ut supra pohání Jindřicha Kuli z Věřic ꝛc, viniti jej chce z toho, kdež týž Jindřich Kule jměl jest ujistiti někdy Václavovi z Dobrovitova a dědicuom jeho podle smlúvy učiněné a pečetěné v času jistém a již minulém 500 k. gr. č. a po smrti téhož Jindřicha Kuli táž suma se měla zaplatiti, tak jakž táž smlouva to v sobě šíře ukazuje a zavierá, kteráž jest mezi týmž Jindřichem Kulí a Václavem z Dobrovitova učiněna, čemuž dosti učiniti a těch 500 k. gr. č. ujistiti zanedbává až podnes.

D. zem. m. I, H, 13.

92. Jindřich a Petr bratří vlastní a nedílní Dobřenští z Dobřenic pohánějí najjasnějšího knížete a pána, pana Ferdinanda Římského, Uherského a Českého ꝛc krále, infanta v Hispanii, arciknížete Rakouského a markrabí Moravského, Lucenburského a Slezského knížete a Lužického markrabie ꝛc jakožto krále Českého ze 200 set k. gr. č. dluhu spravedlivého podle zapsání listem na papíře pod pečetí JKMsti Kunratovi mladšiemu z Dobřenic otci týchž bratří, tak jak týž list dluhu plněji svědčí, kterýžto list nadepsaní bratří mají s dobrú volí sobě daný. Dokládají se listu na papíře pod pečetí JMKr. Kunratovi mladšímu z Dobřenic svědčícího a jiných svých spravedlností a na to žádají s. p. n.

Juxta: Vložen útok fer. II post Purificationis [3 Febr.].

Zdislav komorník. Stání ut supra. Poklid do na zajtří sv. Jeronyma anno ꝛc 40. Poklid zhola do suchých dnů letničních. Actum o suchých dnech postních 1541.

Tu tíž poroučejí Gabrielovi ze Ptení a Erazimovi Čáslavovi z Tupnic oběma spolu neb jednomu z nich k z. i k ztr.

(Pàvodům dáno za právo.)

D. zem. m. I, H, 13.

L. 1539 k suchým dnuom letničním [28—31 Maji].

93. Jiřík Dlask ze Vchynic ꝛc pohání Jana Sekerku z Sedčic, viniti jej chce z nářku cti, a to takového, tu kdež týž Jan Sekerka před dobrými lidmi o témž Jiříkovi tato slova mluvil, že jest podvodník a mateři jeho Jana Sekerky žeby podvod učinil, a tak těmi slovy znamenitě jest od něho na své poctivosti narčen.

Juxta: Vložen útok ve čtvrtek po Přenesení sv. Václava [6 Mart.].

Jiřík komorník. Stání v pátek o suchých dnech letničních [30 Maji].

D. zem. m. I, H, 14.

94. Jiřík Bobrovec z Bobrovic pohání Jana Muchka z Bukova, viniti ho chce z nedržení smlúvy mezi týmž Jiříkem Bobrovcem z jedné a jím Janem Muchkem z strany druhé dobrými lidmi na mocné přestání učiněné o Děkov se vším jeho příslušenstvím, a to v tom, že dotčený Jan Muchek témuž Jiříkovi Bobrovcovi vedle znění též smlúvy platu ročního až do smrti téhož Jiříka Bobrovce 80 k. gr. č. dskami jměl jest ujistiti a jemu touž dotčenú sumu, to jest 80 k. gr. č. s budúcími svými každého roku rozdílně, jakž táž smlouva v sobě ukazuje a zavierá, vydávati zapsati; na kterúžto smlúvu týž Jan Muchek od něho od Jiříka statek jeho dědičný Děkov s jeho příslušenstvím jest k sobě přijal, a s tím statkem jak se jemu zdálo a líbilo vedle vuole své šafoval a k dobrému svému obrátil, ale maje zase proti tomu on Jan Muchek nahoře psanú sumu platu ročnieho témuž Jiříkovi Bobrovcovi dskami ujistiti, jakž táž smlouva ukazuje, toho jest učiniti zanedbal a zanedbává až posavad, kteréhožto platu dskami neujištěnie a tomu dosti neučiněnie týž Jiřík Bobrovec pokládá sobě 2 tisíce k. gr. č. Dokládá se smlouvy a svědomí a jiných svých spravedlností a n. t. ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok v pondělí po sv. Benediktu [24 Mart.].

Fridrich komorník. Stání v pátek o suchých dnech letničních [30 Maji].

Tu týž Jan poroučí Janovi z Kelče a mistru Václavovi Flavinovi z Helfnberka oběma spolu neb jednomu z nich k z. i k ztr.

(Pŭvodu dáno za právo.)

D. zem. m. I, H, 14.

L. 1539 k roku na zajtří sv. Jeronyma [1 Oct.].

95. Jiřík Kozel řezník z Hradčan pohání Kašpara Paseka z Vizentálu, viniti jej chce ze 12 k. gr. m., tu kdež jest zaň slíbil a dáti své musil Henrichovi Kienarovi.

Juxta: Vložen útok v pondělí po Povýšení sv. Kříže [15 Sept.].

Johannes komorník. Stání ut supra.

(Pŭvodovi dáno za právo stané.)

D. zem. m. I, H, 15.

96. Jiřík Kozel řezník z Hradčan pohání Kašpara Paseka z Vizentálu ꝛc, viniti jej chce z 6½ kopy [gr.] míš. dluhu spravedlivého jemu Jiříkovi za stravu pozuostalého.

Juxta: Vložen útok ut supra.

Johannes komorník. Stání ut supra.

(Pŭvodovi dáno za právo stané.)

D. zem. m. I, H, 15.

97. Jiřík Kozel řezník z Hradčan pohání Kašpara Paseka z Vizentálu, viniti jej chce z 10 k. gr. m., kdež jest zaň slíbil a dáti své musil Janovi Krčínovi z Hradce Králové.

Juxta: Vložen útok ut supra, komorník ut supra, stání ut supra.

D. zem. m. I, H, 15.

98. Jindřich Čech z Prostiboře pohání Jana staršího z Doubravice, viniti jeho chce z toho, že týž Jan jsouc od Fridricha Štose z Kounic narčen, že jest se k němu Štosovi zrádně a lotrovky zachoval, a od téhož Jindřicha, že on Jan psancem jest; a kdež pak i z nářku cti téhož Jindřicha týž Jan před soud zemský pohnal, a když na tejž puohon ku při přišlé jsa puovod k tomu jest nestál, a protož aby před pány JMstmi a vladykami na plném soudu zemském stál a vedle zřízení zemského z takového zlého domnění a takových nářků na schválení JMstí pánuov a vladyk na plném soudu zemském aby se vyvedl a očistil. Dokládá se svědomí a jiných svých spravedlností a na to ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok v úterý po sv. Bartoloměji [26 Aug.].

Vaněk komorník. Stání ut supra.

Poroučí [Jindřich] Jetřichovi Klenovskému k z. i k ztr. Tu týž Jan poroučí Jiříkovi bakaláři od Bílých vorluov k obojímu hojemství vzetí toliko.

D. zem. m. I, H, 16.

99. Jindřich Mezeřičký z Lomnice ꝯc pohání Jana z Lipna i na místě Petra, Jindřicha, Viléma a Šebestiana bratří jeho mladších a nedílných a na Třebuzi, viniti je chce z toho, že sou ho pohnali před soud zemský markrabstvie Moravského, totiž před pana hejtmana a pány dvěma puohony, tak jak tož puohonové v sobě plněji svědčí, a v tom jednom puohonu doložili toho, pravíce se ke dvěma listóm, totiž na 400 k. gr., lepší právo a spravedlnost jmíti dáním Jiříka a Jindřicha Pejnkaruov z Hajdy nežli on Jindřich Mezeřičký, ale že on Jiřík i Jindřich vlastní bratří Pejnkarové a nedílní takovému dání, aby od nich řádně vyšlo, odpierají, že sú na to a takové dání pečeti své přitiskali, ani on Jindřich Penkar [sic] jak živ své pečeti nepřitiskal, tak taky ani těch dobrých lidí do takového listu za přitiskání pečeti jich na svědomí nežádal; a proto on Jan z Lipna i na místě bratří svých svrchu dotčených svých puohonuv podle takového nepořádného listu a dání jsou užili proti jeho Jindřicha Mezeřičkého zřetedlné spravedlnosti, toho učiniti nemaje. Dokládá se nálezu z soudu markrabstvie Moravského, smlouvy, svědomí a jiných svých spravedlností a n. t. ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok v pátek po sv. Jiljí [5 Sept.].

Ambrož komorník. Stání ut supra.

(Původu za právo nedáno.)

D. zem. m. I, H, 16.

100. Jiřík konvář měštěnín Starého města Pražského pohání Jiříka Vosovského z Adlaru, aby postavil před pány JMsmti a vladykami na plném soudu zemském člověka svého dědičného Václava jinak Vanka ze vsi z Nebřenic, že téhož Václava viniti chce z nářku cti, a to z takového, tu kdež tajž Václav mluvil o něm na paláce hradu Pražského před manželkú téhož Jiříka konváře: — kde jest tvuoj muž, ježto svú čest ztratil jako jiný lotr: a tak tím nářkem velice jeho nařekl.

Juxta: Vložen útok v pátek po Narození panny Marie [12 Sept.].

Jan měřič komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, H, 17.

L. 1539 k roku na zajtří sv. panny Barbory [5 Dec.].

101. Jiřík z Poměnic pohání Jindřicha Lukaveckého z Lukavce, viniti jej chce z nářku cti, a to z takového, kdež on Jindřich k němu Jiříkovi u Jana koláře v sladovnickém domě na Konském trhu ten pondělí před sv. Divišem [6 Oct.] nyní minulém mluvil tato slova: což

vy od čertova dola, pane Jiříku, jako rádi kradete a dali ste oblúpiti kněze od nás: a těmi slovy jest jej Jiříka on Jindřich vysoce na jeho poctivosti nařekl. Dokládá se svědomí a na to ž. s. n.

Juxta: Vložen útok v pátek u vigiljí Všech svatých [31 Oct.].

Jan Šonovský komorník. Stání ut supra.

Tu týž Jiřík poroučí mistru Václavovi z Helfnberku a Havlovi Šamšovi oběma spolu neb jednomu z nich toliko k obojího hojemství vzetí. Tu týž Jindřich poroučí Václavovi z Peclinovce toliko k obojího hojemství vzetí.

(Původu nedáno za právo.)

D. zem. m. I, H, 17.

L. 1540 k suchým dnuom postniem [18—21 Febr.].

102. Jiřík Svadba z Červených Otradovic majíce sobě dluh listem řádně daný od Jindřicha Firšice z Nabdína pohání Buriana Ledeckého z Říčan na Ledči, viniti jej chce z 7½ k. gr. č. dluhu spravedlivého, povinného a puojčeného.

Juxta: Vložen útok v pondělí po sv. Pavlu na víru obrácení [26 Jan.].

Jan Šonovský komorník. Stání v středu o suchých dnech postních [18 Febr.].

D. zem. m. I, H, 18.

103. Jiřík mladší Dlask ze Vchynic pohání Sigmunda Smiřického z Smiřic a na Skalách, aby postavil Jana Zikše a Jana jinak Bišického lidi poddané své ze vsi Tuklak, viniti je chce z pychu, a pro ten pych z 10 k. gr. č., tu kdež jsú leta ɔc 36 v středu před sv. Duchem v též vsi Tuklacích jeho skopec pychem vzali, toho učiniti nemajíc.

Juxta: Vložen útok v středu po Božiem křtění [7 Jan.].

Jan měřič komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, H, 18.

104. Jiřík mladší Dlask ze Vchynic pohání Sigmunda Smiřického z Smiřic na Skalách, aby postavil Petra Vohniště ze vsi Přišimas člověka svého, viniti jej chce z pychu, a pro ten pych z 10 k. gr. č., tu kdež jest týž člověk leta ɔc 38 při času sv. Jiří dubí a břézy na lesích Radešinských za kněze hájem, kterýchž na ten čas v držení týž Jiřík byl, pychem posekal, i též dříví pobral, toho učiniti nemaje.

Juxta: Vložen útok ut supra.

Jan Hřebecký komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, H, 19.

105. Jindřich Lukavecký z Lukavice pohání Václava Kavana z Dědibab, viniti ho chce z nářku cti, a to z takového, že jest on Václav Kavan o něm Jindřichovi mluvil, žeby on Jindřich proti témuž Václavovi Kavanovi svědomí podvodně ukazoval, a to v té při, kterúž jměl on Václav Kavan s někdy Annú z Onšova před soudem menším zemským, a těmi slovy jest jeho Jindřicha Lukaveckého on Václav Kavan na jeho poctivosti vysoce nařekl.

Juxta: Vložen útok v středu po Božím křtění [7 Jan.].

Zdislav komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, H, 19.

106. Jiřík Lanškrounskej kuchmistr pohání Petra Zárubu z Hustěřan ɔc z nářku cti a to z takového, že jest před soudem komorním Václavovi z Peclinovce poručníku svému dal od

sebe, když na jeho obeslání Landškrounského přišlo, tato slova mluviti dal, že jest zjevný psanec a práva že užiti nemá, a to naň že ukázati chce, a tak těmi slovy tak před týmž soudem promluvenými znamenitě jest od něho Záruby na své cti narčen.

Juxta: Vložen útok v středu před sv. Antonínem [14 Jan.].

Matěj komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, H, 20.

L. 1540 k suchým dnuom letničním [19—22 Maji].

107. Jindřich Vopršal z Jetřichovic pohání Bohuslava Tetaura z Tetova, viniti jej chce z 7 ½ k. gr. č. dluhu spravedlivého puojčeného.

Juxta: Vložen útok fer. IIII ante Translationem Wenceslai [3 Mart.].

Ambrož komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, H, 20.

108. Jiřík Kozel řezník z Hradčan pohání Jana Malovce z Malovic příjmím Košana, viniti jej chce ze 24 k. gr. a z 18 gr. vše českých dluhu spravedlivého za stravu, za pití i za obrok konský zuostalého a povinného. Dokládá se registr, cedulí řezaných, kteréž mezi sebou mají, a jiných spravedlností a n. t. ž. s. n.

Juxta: Vložen útok v středu [sic] den sv. Floriana [4 Maji].

Vondřej komorník. Stání ut supra.

(Poněvadž Jan Malovec pohnaný k soudu nestál, dáno původovi za právo.)

D. zem. m. I, H, 20.

109. Jiřík Lanšgrúnský kuchmistr nejvyššieho maršálka královstvie Českého pohání Petra Zárubu z Hustěřan, viniti jej chce z nářku cti, a to z takového, jakož jest před JMstmi pány a vladykami na plném soudu zemském v sobotu před sv. Matějem v šrancích skrze Gabriele Klenovského přítele svého dal tato slova promluviti, tak pravě: pan Záruba kdyby jměl prodlenie, žeby to naň na Jiříka chtěl ukázati, že jest jej kníže Karel od šibenice vyprosil od pana z Pernšteina, a že jest jej chtěl dáti pán voběsiti: a tak těmi slovy na jeho čest znamenitě sáhl, jestli že se zná, že jest to mluviti dal, zná se v pravdě, pakli pře, chce na panském nálezu dosti jmíti.

Juxta: Vložen útok v pátek po sv. Matěji [27 Febr.].

Kašpar starý komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, H, 21.

110. Jiřík Vančura z Řehnic pohání Mandalenu Berčinku z Dubé a z Lipého, viniti ji chce z 600 k. gr. č., a to z těch, kdež Burian Vančura z Řehnic bratr téhož Jiříka, majíce proti nepříteli všeho křesťanstva králi JMsti ku pomoci jeti, kšaft jest udělal podle vymienky dskami učiněné a zapsané, kterúž jsú mezi sebú někdy Petrem Vančurú bratrem jeho jměli, aby z nich mohl jeden každej do 2000 k. gr. č. odkázati a dáti, jakož dsky o tom šíře a plněji svědčí a ukazují, a to těch 600 k. gr. č. podle vuole kšaftovní někdy Petr Vančura maje vyplniti, prvé než tomu se dosti stalo, jest umřel, a svrchupsaná Mandalena Berčinka jsúc těch statkuov po témž někdy Petrovi a Burianovi v držení, zanedbává tomu dosti učiniti až posavad. Dokládá se kšaftu někdy Buriana Vančury a jiných spr. a. n. t. ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok v pondělí po sv. Matěji [1 Mart.].

Zdislav komorník. Stání ut supra.

Tu týž Jiřík poroučí Voldřichovi z Prostiboře a Václavovi z Peclinovce, Jiříkovi bakaláři všem třem, dvěma neb jednomu z nich k z. i ztr.

D. zem. m. I, H, 21.

111. Jindřich a Arnošt bratří vlastní Amchové z Borovnice pohánějí Adama Tluxu z Vrabí poručníka dětí a statku někdy Bohuslava Hornateckého z Dobročovic, viniti jeho chtie z toho, že drží vodu na rybníce nade vsí Poboří leta oc a roku tohoto 40° vejše nežli prvé držievân byl týž rybník, a tím držením vody na týmž rybníce topí týmž bratřím Amchuom na grunty jich a na dědinu a na dvě louky člověku jich ze vsi Podboře jmenem Benešovi krčmáři, a takovým topením vody týž louky zbahnil, toho učiniti nemaje, kdež sobě toho pokládají 1000 k. gr. č.

Juxta: Vložen útok ve čtvrtek po sv. Vitáliši [29 Apr.].

Jan měřič komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, H, 22.

112. Jiřík Cetenský z Cetně pohání Mandalenu Berčinku z Dubé a z Lipého na Valečově, viniti ji chce z 200 k. gr. č., a to těch, kdež Burian Vančura [etc. mutatis mutandis ut in N.ro 110 p. 279]. Dokládá se desk a jiných spravedlností a n. t. ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok v úterý po sv. Filipu a Jakubu [4 Maji].

Zdislav komorník. Stání v pátek o suchých dnech letničních [21 Maji].

Tu týž Jiřík poroučí Jindřichovi z Chocemic a Erazimovi Částkovi z Těmic a Jiříkovi bakaláři od Bílých orluov, všem spolu neb jednomu z nich zvláště k z. i ztr.

(Dáno původovi za právo l. 1544 ve čtvrtek [9 Oct.] den sv. Diviše.)

D. zem. m. I, H, 22.

L. 1540 k roku na zajtří sv. Jeronyma [1 Oct.].

113. Jiřík Klobása příjmím od Hory Gutny maje sobě právo a spravedlnost listem řádně dané od Václava Koblasy [sic] měštěnína na Horách Gutnách otce svého pohání Václava Hoštického z Hoštic na Tupadlých, viniti ho chce z 25 k. gr. č. a z 24 gr. č. dluhu spravedlivého za sukna zuostalého. Dokládá se cedule řezané a jiných svých spravedlností a na to ž. s. n.

Juxta: Vložen útok v středu po sv. Prokopu [7 Jul.].

Zdislav komorník. Stání ut supra.

Tu týž Jiřík poroučí Jiříkovi bakaláři k z. i k ztr. Tu týž Václav poroučí Václavovi z Peclinovce k z. i k ztr.

D. zem. m. I, H, 23.

114. Jiřík z Jelče pohání Jana Studeněveského z Libošína, viniti jej chce z 50 k. gr. č. témuž Jiříkovi podle zapsání listem na papíře pod pečetí svú a na svědomí dobrých lidí pečetmi z dluhu spravedlivě povinného na týž list pozuostalého.

Juxta: Vložen útok v sobotu po sv. Maří Majdaleně [24 Jul.].

Jan Řebecký komorník. Stání ut supra.

(Tu vedle téhož puohonu úředníci Pražští menší desk zemských na plném soudu zemském menším soudíce stání i nestání, poněvadž on Jan Studeněveskej potřiekrát volán sa k soudu na vyhlášení puohonuov k tomuto puohonu nestál jest, i z té příčiny dali sou jemu Jiříkovi puovodu proti témuž Janovi pohnanému pro jeho k soudu nestání za právo stané. Dal památné. Actum fer. III post Jeronymi [5 Oct.] a. 1540.

L. 1540 v pátek před sv. Martinem komorník Matěj byl na úmluvě od Jiříka z Jelče u Jana Studeněveského z Libošína, a to po právu staném před úředníky Pražskými menšími desk zemských na plném soudu zemském menším. Vyznání téhož komorníka.)

D. zem. m. I, H, 23.

115. Jindřich Firšic z Nabdína pohání šepmistruov a rady i vší obce města na Horách Kutnách i odtud, kdež co mají, ze škod ze 20 hřiven střiebra pro nevydánie Jiříka příjmí[m] Holoubka syna někdy Hrušky z Holejšovic člověka jeho Jindřicha Firšice. Dokládá se svědomí a listu vejhostního a jiných svých spravedlností a na to ž. s. n.

Juxta: Vložen útok v pondělí po sv. Bartoloměji [30 Aug.].

Jan měřič komorník. Stání ut supra.

Tu týž poroučí Gabrielovi Klenovskému a Václavovi z Peclinovce oběma spolu neb jednomu z nich k z. i k ztr. Tu tíž poroučejí Jindřichovi z Chocemic a Václavovi z Helfnberku oběma spolu neb jednomu z nich k z. i k ztr.

D. zem. m. I, H, 24.

116. Jiřík Kopryč z Kopryc na místě poddaného svého Jiříka z Račiněvsi jmenem a k ruce jeho pohání Jiříka z Sebuzína ꝛc, viniti jej chce z 8 k. gr. č. dluhu spravedlivého Jiříkovi z Račiněvsi poddanému téhož Jiříka Kopryče za kuoň spravedlivě povinného a zuostalého. Dokládá se svědomí a jiných svých spravedlností a na to ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok v pondělí před sv. Jiljím [30 Aug.].

Fridrich komorník. Stání ut supra.

(Poněvadž pohnaný k soudu nestál, dáno původu za právo stané.)

D. zem. m. I, H, 24.

117. Jiřík Bobrovec z Bobrovic pohání Jiříka Charvata z Baršteina na Děkově i odtudž, kdež co má, ze škod ze 20 hřiven střiebra pro nevydání Jana příjmím Kulicha člověka jeho dědičného.

Juxta: Vložen útok v úterý před sv. Jiljím [31 Aug.].

Fridrich Žichovec komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, H, 24.

118. Jiřík, Pavel a Krištof bratří vlastní a nedílní Kořenští z Terešova na místě svém i na místě Lacka a Adama a Joachyma též bratří svých mladších let nemajících, synové někdy Václava Kořenského z Terešova pohánějí Vondřeje Ungenoda z Sonneku, viniti ho chtie z dostineučiněnie mocné vejpovědi, kteráž se stala Jaroslavem starším z Šelnberka a z Kosti na Hrádku nad Sázavú najvyšším komorníkem královstvie Českého, Petrem z Rozmberka na Krumlově ꝛc Adamem z Šternberka na Zelené hoře ꝛc leta ꝛc 39 v středu po sv. Lukáši mezi týmž Vondřejem Ungenodem a jím někdy Václavem Kořenským otcem dotčených bratří, a to v tom, že jest týž Vondřej Ungenod jměl někdy jemu Václavovi Kořenskému a jeho dědicuom podle též mocné vejpovědi a podvolenie svého dáti $7\frac{1}{2}$ sta k. míš. na sv. Jiří nyní minulého, a tomu on Vondřej Ungenod dotčeným bratřím jakožto dědicuom jeho Václava Kořenského dosti učiniti zanedbává až posavad. Dokládají se mocné vejpovědi smluvní a jiných svých spravedlností a na to ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok v pondělí před sv. Bonifacím [31 Maji].

Fridrich komorník. Stání ut supra.

Tu též bratří Kořenští poroučejí Jiříkovi Kořenskému z Terešova a Jiříkovi Labounskému oběma spolu neb jednomu z nich k z. i k ztr.

D. zem. m. I, H, 25.

119. Jiřík a Václav bratří Luněkovští z Vraního pohánějí Jana Libovického z Libovice, viniti ho chtí z toho, že jest o nich bratří slova tato mluvil, že oni bratří toho obdarování, kterejž jest otci jich dáno na erb, užívati nemají, protož aby on Jan taková slova svá před JMstmi pány a vladykami na plném soudu zemském pravá učinil a jim bratřím z toho aby práv byl.

Juxta: Vložen útok fer. V post Viti [17 Jun.].

Fridrich komorník. Stání ut supra.

Tu týž poručí Jakubovi z Libovice k z. i k ztr.

D. zem. m. I, H, 25.

120. Jiřík a Václav bratří vlastní a nedílní Luněkovští z Vranieho pohánějí Jakuba Libovického z Libovice z toho, tu kdež týž Jakub k týmž nadepsaným bratřím v městě Slaném před purkmistrem a radú na rathouze i před jinými dobrými lidmi tato slova mezi jinú řečí mluvil, že tito bratří Luněkovští stavu rytířského užievati nemají a jim že majestát dán není; a tak těmi slovy jest týž bratří nenáležitě na ublíženie proti jich obdarovánie dotejkal, protož aby ta slova svá k nim tak promluvená před JMstmi pány a vladykami na plném soudu zemském pravá učinil, pakli neučiní, že JMsti jej Jakuba budú věděti zač držeti a viece jak má jeho lehkomyslným slovóm a neduovodným potomně věřeno bejti.

Juxta: Vložen útok v středu po sv. Petru a Pavlu [30 Jun.].

Kašpar starý komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, H, 26.

121. Jiřík Zarathouzskej měštěnín města Hradiště hory Tábor pohání Jana Straku z Nedabilic ɔc ty časy úředníka na Vlašími, viniti ho chce z nářku cti, a to z takového, kdež jest on Straka psaní učinil purkmistru a radě téhož města Hradiště hory Tábor, kteréhožto listu datum jest v úterý po sv. Vítu [16 Jun.] leta ɔc 34; kterýmžto psaním mezi jinými slovy tato slova dostavena jsú: voznamuji vám, že nějaký Jan Hrdej jsa trápen právem outrpným při právě městečka Vlašími nějaký věci praví a vyznává na Jiříka Zarathouzského, a jemu aby oznámili, chceli po své poctivosti státi a z takové věci se vyvesti, aby stál na zajtří ve Vlašími v hodinu na den nebo dvě, jakž tejž psaní v sobě šíře zavierá, a tak nečasně toho psaní jim Táborským dodáno, a on Jiřík jako dobrý hned tejž den, jakž to psaní jim Táborským dodáno, do Vlašímě jest jel, a on Jan Straka nedočkav jeho tam, téhož Jana Hrdého utratiti jest dal, kterýmžto psaním on Jan Straka jemu Jiříkovi vysoce jest na jeho poctivost sáhl.

Juxta: Vložen útok v středu před sv. Abdonem [28 Jul.].

Matěj komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, H, 26.

L. 1540 k roku na zajtří sv. panny Barbory [5 Dec.].

122. Jiřík z Zahrádky pohání Mikuláše Světeckého z Černčic, viniti jej chce z 5 k. gr. č. dluhu spravedlivého za kuoň pozuostalého.

Juxta: Vložen útok v pátek před sv. Linhartem [5 Nov.].

Kašpar starý komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, H, 27.

123. Jiřík Chalupa z Voskořína pohání Václava Lévu z Brozánek, viniti jej chce z slov hanlivých, a to z takových, že jest on Václav mluvil o něm o Jiříkovi, že jest duše vyjebená, ošemetná a mní, že ho mám za dobrého, ale nemám a jmíti nebudu, kterýmižto slovy týž Václav téhož Jiříka na poctivosti znamenitě jest zhaněl, haněti nemaje.

Juxta: Vložen útok v sobotu po sv. Jeronymu [2 Oct.].

Vaněk komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, H, 27.

124. Jiřík, Pavel a Krištof bratří vlastní a nedílní Kořenští z Terešova a na Vlhlavech na místě svém i na místě Lacka, Adama a Joachyma též bratří svých mladších let nemajících, synové někdy Václava Kořenského z Terešova, poháněji Vondřeje Ungenoda z Sonneku a na Hluboké, viniti ho chtie z dostineučinění mocné vejpovědi, kteráž se stala Jaroslavem starším z Šelnberka a z Kosti na Hrádku nad Sázavou najvyšším komorníkem království Českého, Petrem z Rosenberka a na Krumlově ɔc, Adamem z Šternberka na Zelené hoře ɔc leta ɔc 1539 v středu po sv. Lukáši [22 Oct.] mezi týmž Vondřejem Ungenodem a jím někdy Václavem Kořenským otcem nadepsaných bratří, a to v tom, že jest týž Vondřej Ungenod jměl někdy jemu Václavovi Kořenskému a jeho dědicuom podle též mocné vejpovědi a podvolení svého dáti 750 k. gr. m. na sv. Havla nyní minulého a tomu on Ondřej Ungenod etc. ut in N. 118 p. 281.

Juxta: Vložen útok v sobotu den sv. Linharta [6 Nov.].

Vondřej komorník. Stání ut supra.

Tu tíž bratří poroučejí Jiříkovi Kořenskému bratru svému a Jiříkovi z Strašína oběma spolu [etc. ut in forma].

D. zem. m. I, H, 28.

L. 1541 k suchým dnuom postniem [9—12 Mart.].

125. Jindřich Pětipeskej z Chyš a z Egerberka pohání Jaroslava Sekerku z Sedčic fersuchara zemského, viniti ho chce z $1\frac{1}{2}$ sta kop gr. míš. podle smlúvy pozuostalých mezi nimi učiněné, kteréžto datum jest leta ɔc 40 v úterý po sv. Marku [27 Apr.], jakž táž smlouva plněji svědčí a v sobě zavierá, kterýchžto $1\frac{1}{2}$ sta kop gr. míš. on Jaroslav jemu Jindřichovi Pětipeskému až podnes dáti a zaplatiti zanedbává.

Juxta: Vložen útok v pátek po sv. Luciji [17 Dec.].

Jan Hřebecký komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, H, 28.

126. Jindřich Švihovský z Ryzmberka a z Švihova pohání purkmistra a konšel i vší obec města Litoměřic i odtudž, kdež co mají, ze škod, ze 20 hřiven střiebra, pro nevydánie Jana Mráčka řemesla kozelanského, člověka jeho dědičného ze vsi Trnči, kterejžto mezi nimi sousedem jest.

Juxta: Vložen útok v středu po sv. Antonínu [19 Jan.].

Kašpar starý komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, H, 29.

127. Jindřich mladší z Oudrče pohání Albrechta z Valšteina, viniti ho chce z 10 kop gr. č. dluhu spravedlivě puojčeného.

Juxta: Vložen útok v úterý před Hromnicemi [1 Febr.].

Fridrich komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, H, 29.

128. Jiřík Benáckej sukna kraječ oc pohání Václava Vincence z Šonova, komorníka při dskách zemských, viniti jeho chce ze 3 ½ k. gr. a z 10 gr. vše dluhu spravedlivého za sukna zuostalého. Dokládá se registr a svědomí a jiných svých spravedlností a na to ž. s. n.
Juxta: Vložen útok ut supra.
Jan Šonovský komorník. Stání ut supra.
Tu týž poroučí Viktorinovi z Drast k z. i k ztr.
D. zem. m. I, H, 29.

129. Jindřich Střela z Rokyc pohání kněze Václava opata kláštera Žďárského i všeho konventu téhož kláštera, aby postavili Prokopa jinak Prokle hamerníka z hamru Nejdeku, člověka poddaného svého, viniti jej chce z mordu, a to takového, tu kdež týž Prokop jinak Prokl jemu Jindřichovi Střelovi Havla příjmí[m] Kuli služebníka jeho v hamře Polničce, opovrhši řád a právo, zamordoval, toho pod řádem a právem učiniti nemaje.
Juxta: Vložen útok v pátek po sv. panně Luciji [17 Dec.].
Jan Šonovský komorník. Stání ut supra.
D. zem. m. I, H, 30.

L. 1539 k roku na zajtří sv. panny Barbory [5 Dec.].

130. Hestera Dovolová z Chlumu manželka Jindřicha Dovole pohání Mandalenu ze Chcebuze, viniti ji chce z nářku cti, a to z takového, že jest ona Mandalena o ní o Hesteře mluvila, že jest ona Hestera prvé dítě jměla, než jest se za Jindřicha Dovole manžela svého dostala a jeho pojala.
Juxta: Vložen útok v úterý den sv. Martina [11 Nov.].
Zdislav komorník. Stání na zajtří sv. p. Barbory.
D. zem. m. I, K, 20.

L. 1540 k suchým dnuom letničním [19—22 Maji].

131. Havel příjmím Barbora měštěnín města Hradce Králové nad Labem pohání Jana Korduli z Sloupna, viniti jej chce z pychu a pro ten pých z 10 kop gr. č., a to z takového, tu kdež týž Jan Kordule přišel do domu Václava konváře měštěnína téhož města Hradce, a to leta, když se psalo 39 v sobotu před sv. Havlem, a tu jest téhož Havla Barboru pychem zbil, a to pod řádem a pod právem, toho učiniti nemaje.
Juxta: Vložen útok v pondělí po Přenešení sv. Václava [8 Mart.].
Vaněk komorník. Stání ut supra.
Tu týž Jan poroučí Jiříkovi Labounskému z Strašína k z. i k ztr.
D. zem. m. I, K, 20.

L. 1540 k roku na zajtří sv. Jeronyma [1 Oct.].

132. Hynek švec měštěnín Starého města Pražského pohání Jiříka Horynu z Honbic, viniti jej chce ze 2 kop gr. č. sumy jistinné pozuostalých za rukojemství za téhož Jiříka Janovi Tatousovi z Vranieho daných, tu kdež se jest týž Hynek rukojmí za sumu 15 k. gr. č. k témuž Janovi Tatousovi za téhož Jiříka postavil, jak list šultprifní plněji svědčí; kterýchžto 2 kop gr. č. on Jiřík jemu Hynkovi dáti a zaplatiti až posavad zanedbává. Dokládá se listu šultprifního a svědomí a jiných svých spravedlností a na to ž. s. n.
Juxta: Vložen útok v sobotu po sv. Prokopu [10 Jul.].
Matěj komorník. Stání ut supra.

Tu týž poroučí Václavovi z Helfenberku k z. i k ztr. Tu týž Jiřík poroučí Janovi z Sobětic k z. i k ztr.

D. zem. m. I, K, 21.

133. Hektor Ventris z Nové vsi ꝛc pohání Jana Byšického z Byšic purkrabie hradu Pražského, viniti ho chce z 25 kop gr. č. a z 1 ½ gr. č. za Adama a za Baltazara syny jeho za stravu i jinak jemu Hektorovi za každého z nich za 1 ½ leta povinných a pozuostalých.

Juxta: Vložen útok ut supra.

Jan Hřebecký komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, K, 21.

134. Hynek Žampach z Potnšteina pohání Viléma Vojislavského z Vojislavic na Žďáře z toho, že on Vilém drží šest člověkuov i s grunty a k těm gruntuom s jich příslušenstvím ve vsi Lesné k špitálu Hořepnickému nadaných, tak jakž týž nadání a zápis dskami ukazuje; kterýchžto lidí s grunty a jich všelijakými příslušnostmi témuž Hynkovi jakožto pánu vrchnímu a držiteli Loutkova, Hořepníku i s tím špitálem k témuž špitálu slušejících, kterémužto na těch lidech plat schází, postúpiti zanedbává až podnes, toho učiniti a jich spravedlivě držeti na škodu on Vilém nemaje. Dokládá se vejpisu z desk, svědomí a jiných svých spravedlností k tomu náležitých a na to ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok v pátek po sv. Janu Křtiteli božím [25 Jun.].

Vondřej komorník. Stání ut supra.

Tu týž poroučí Janovi z Sobětic k z. i k ztr.

(Dáno pohnanému za právo stané.)

D. zem. m. I, K, 22.

135. Hanuš z Fictum na Novém Šumburce pohání najjasnějšího knížete a pána, pana Ferdinanda Římského, Uherského a Českého krále ꝛc, viniti JMKr. chce z 4 ½ sta 6 ½ kopy 20 gr. č. na díl jeho Hanuše přišlých, a to těch, tu kdež JMKr. jemu Hanušovi a někdy Volfovi Ditrichovi bratru jeho ráčil jest zastaviti dědictví jich vlastní, totiž ves Vokónov, Šénpach, Grýnov s jezerem s rybníky, Sosnou, Malkov s rybníkem, jmenovitě v devieti stech třinácti kopách 40 gr. praž. č., tak jakž majestát od JMKr. takové zástavy v sobě plněji svědčí a zavierá; ale že po takové zástavě JMKr. nadepsaní bratří Hanuš a Volf Ditrich vejpovědí soudu zemského zase obdrželi jsou takové dědictví své, protož JMKr. jemu Hanušovi spravedlivý diel sumy jeho, totiž 4 ½ sta 6 ½ kopy 20 gr. vše českých ráčí býti povinen navrátiti. Dokládá se vejpovědi soudu zemského a jiných svých spravedlností a na to ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok v pátek den sv. Abdona [30 Jul.].

Jan měřič komorník. Stání ut supra.

Týž Hanuš poroučí Jeronymovi Božickému z Božic a Janovi Sobětickému a Havlovi Samšovi všem třem, dvěma neb jednomu z nich k z. i k ztr.

D. zem. m. I, K, 22.

136. Hanuš z Fictum ꝛc pohání najjasnější kníže a pána, pana Ferdinanda Římského, Uherského a Českého krále etc., viniti JMKr. chce jakožto krále z užievání dědictví jeho Hanuše, totižto vsí dolepsaných, totižto Tomkova, Teličova, Horné, Šteingrýnu, Rájova, Hohu, Tolu, Hameršmídu s mlynářem a krčmářem, s lesy, potoky, s jich vším a všelijakým příslušenstvím k zámku pustému Piršenšteinu příslušející, kterýžto vsi, lesy, potoky, jakž nahoře dotčeno, jemu Hanušovi na plném soudu zemském zase přisouzeny jsou, tak jakž týž přísudek v sobě plněji svědčí a zavierá, kteréhožto užievání on Hanuš z Fictum sobě pokládá od leta ꝛc

30 až do leta ꝛc 39 dva tisíce kop gr. č. Dokládá se vejpovědi soudu zemského a jiných svých spravedlností a na to ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok ut supra.

Jan měřič komorník. Stání ut supra.

Týž Hanuš poroučí Jeronymovi Božickému z Božic a Janovi Sobětickému z Sobětic a Havlovi Samšovi všem třem, dvěma neb jednomu z nich k z. i k ztr.

D. zem. m. I, K, 23.

137. Hanuš z Fictum ꝛc pohání najjasnější kníže a pána, pana Ferdinanda Římského, Uherského a Českého krále ꝛc, viniti JMKr. chce z užievání vsí Vokúnova, Šénpochu, Sosné, Grýnova s jezerem, s rybníky, Malkova s rybníkem dílu svého na plném soudu zemském zase přisouzeného, kteréhožto užievání on Hanuš z Fictum sobě pokládá na díl svuoj, a to od leta ꝛc 30 až do leta ꝛc 39, tisíc kop gr. č. Dokládá se majestátu krále JMsti na zástavu těchto vsí a jiných dědin v půhonu položených i jiných svých spravedlností a na to ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok ut supra.

Jan měřič komorník. Stání ut supra.

Týž Hanuš poroučí Jeronymovi z Božic a Janovi z Sobětic a Havlovi Samšovi všem spolu neb jednomu z nich k z. i k ztr.

D. zem. m. I, K, 23.

138. Hanuš z Fictum ꝛc pohání Albrechta Šlika z Holejče hrabí z Pasounu a z Lokte najvyššího komermeistra král. Českého ꝛc, viniti jeho chce z toho, tu kdež týž Hanuš byl udělal zápis dskami na statku svém jemu Albrechtovi na sto k. gr. č., kdež pak on Albrecht přijavše sumu svú jemu Hanušovi takovej zápis propustiti zanedbává.

Juxta: Vložen útok v pátek den sv. Abdona [30 Jul.].

Fridrich komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, K, 24.

139. Hanuš z Fictum ꝛc pohání Albrechta Šlika z Holejče hrabí z Pasounu a z Lokte ꝛc, viniti jeho chce jakožto držitele statku vsi Berenstorfu s jejím vším a všelijakým příslušenstvím, z nedržení smlúvy pečetěné mezi někdy knězem Řehořem opatem i vším konventem kláštera Grynhauského a Hanušem z Fictumu, tak jakž táž smlouva v sobě plněji svědčí, pravíce nadepsaný Hanuš, že se jemu v ničemž v té smlúvě dosti neděje.

Juxta: Vložen útok ut supra.

Fridrich komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, K, 26.

L. 1541 k suchým dnuom letničním [8—11 Jul.].

140. Hanuš Dobrohost z Ronšperka pohání Volfa Dobrohosta z Ronšperka a na Tejně Horšovském strejce svého, viniti ho chce z 6 kop kbelcuov obilé, totižto pšenice, žita, ječmene, ovsa a hrachu za 1 ½ leta při času sv. Jiří zadržalého, kteréžto obilé on Volf jemu Hanušovi od leta ꝛc 38 až do leta 41 zadržal, nevydal, maje to spravedlivě a povinně učiniti, a každý rok jemu po čtyřech kopách kbelcích vydávati, tak jakž jest někdy Jiřík Dobrohost z Ronšperka kšaftem svým o tom pořízení učinil a jemu Volfovi týmž kšaftem poručil, aby on vyberúc od lidí Polžických ten osep, každý rok jemu Hanušovi po těch čtyřech kopách kbelcích vydával; kdež pak prvé týž Volf jemu Hanušovi každého roku ten často dotčený

osep jest vydával, ale teď od puoldruhého leta již jemu jej vydati zanedbává, kteréhožto obilé nevydánie on Hanuš pokládá sobě 200 kop gr. č. Dokládá se kšaftu a jiných svých spravedlností a na to ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok v úterý před Hromnicemi [1 Febr.].

Ambrož komorník. Stání ut supra.

Tu týž poroučí Jeronymovi z Božic k z. i k ztr.

D. zem. m. I, K, 27.

L. 1538 k roku na zajtří sv. Jeronyma [1 Oct.].

141. Jan Vidlák Radímskej z Slavkova pohání Mikuláše Voračického z Paběnic na Polouce, viniti ho chce ze 20 hřiven stř. pokuty na to uložené podle zřízení zemského, a to proto, že jest nezastavil krčmy nesvobodné na gruntích svých tu v Staré Vožici, na kteréž sedí Jakub jinak Kubec příjmím Počínek, po čtyrech nedělích jemu napřed věděti daných podle dotčeného zřízení zemského.

Týž Mikuláš poroučí Janu z Sobětic k zisku i ztrátě.

D. zem. m. I, M, 9.

= 142. Jan Pardus z Vratkova pohání Václava Vyzdvihače z Miletínka a z Pardubic, že se uvázal bez práva a drží jeho dědinu v Pardubičkách malých, Jesenčany, Dražkovice a Mikolovice a jiné vesnice k tomu příslušející s dědinami, s lukami, s lesy, potoky, řekú, rybníkem i se vší zvolí, což k tomu přislušíí, k kteréžto dědině má lepší právo nežli on; neb jest ji kúpil a zaplatil. Dokládá se ke dskám zemským Pražským, v kterýchž plněji záleží libro citationum anno d. 1454 ad quatuor tempora Pentecosten.

D. zem. m. I, M, 10.

L. 1539.

143. Jan z Kelče pohání Melichara Rúra z Rúrova z nářku cti, a to z takového, tu kdež týž Melichar Ruor o témž Janovi z Kelče před dobrými lidmi mluvil, že jest od šibenice vyprošený, a tak jest těmi slovy na jeho poctivost mluvě tak o něm znamenitě sáhl.

D. zem. m. I, M, 10.

L. 1533 k roku na zajtří sv. panny Barbory [25 Dec.].

144. Jeronym Božický z Božic pohání Doroty jinak Sibyly barvieřky na hradě Pražském proti mostu, viniti ji chce z slov hanlivě duotklivých, a to těch, že jest táž Sibyla o něm před dobrými lidmi mluvila, kterakby jemu padesát kop míšenských dala jednú, a potom žeby je jich týž Jeronym zapřel, a tak žeby je jemu podruhé dáti musila, pak to aby pravé učinila před JMstmi pány a vladykami na plném soudu zemském, pakli neučiní, jakož neučiní, tu JMsti páni i jiní všickni dobří lidé budú věděti jí potom jak věřiti. Dokládá se svědomí a nálezu od úřadu purkrabství Pražského a jiných svých spravedlností a na to ž. s. p. n.

Tu vedle téhož puohonu páni JMsti a vladyky na plném soudu zemském soudíce stání i nestání, poněvadž ona Dorota jinak Sibyla pohnaná potřiekrát volána jsúci k soudu k tomuto puohonu jest nestála, i z té příčiny JMsti dali sú jemu Jeronymovi Božickému puovodu proti též Dorotě jinak Sibyle pohnané pro její k soudu nestání za právo stané. Dal památné. Stalo se l. 1534 v pátek po sv. Marcellu [19 Jun.].

L. 1534 v středu po sv. Bartoloměji [26 Aug.] vyšel list zatykací podle tohoto práva staného na Dorotu jinak Sibylu ꝯc a dán jest Jeronymovi Božickému z Božic. Vyznání všech úředníků.

Páni JMsti a vladyky na plném soudu zemském ráčili rozkázati při puohonu zapsati: Jakož jest Jeronym Božickej z Božic pohnal Dorotu jinak Sibylu barvířku na hradě Pražském z slov hanlivě duotklivých, tak jakž puohon plněji svědčí, v kterémžto puohonu týž Jeronym na též Dorotě právo jest ustál; i poněvadž on Jeronym nadepsaný ji Dorotu z slov hanlivě duotklivých pohnal a právem jest k ní hleděl, po své cti stoje, až i právo na ní jest ustál, i z té příčiny jemu Jeronymovi jeho cti a dobré pověsti ke škodě ta slova hanlivá a duotklivá nejsou a bejti nemají nyní ani na časy budúcí a věčné. Posel na to od JMstí byl jest Jindřich Berka z Dubé na Dřevenicích nejvyšší sudí král. Českého z pánuov. Stalo se leta 1534 v sobotu po sv. Havle [17 Oct.].

D. zem. m. I, M, 9.

145. Jan Hořešovec jinak Studeněveský z Libošína pohání Michala Kariga z Řezna obývajícieho v Starém městě Praž., viniti ho chce z 1000 k. gr. č., a to těchto, kteréž jest on Michal od Zdeňka Lva z Rožmitála ꝯc k sobě přijal na tu sumu, kterúž týž Zdeněk Lev někdy Viktorinovi ze Všehrd byl jest dlužen, vedle smlúvy, kterúž jest týž někdy Viktorin o měď s Hons Trogem a Marketú Slavíkovú jměl na Horách Kutnách, kteréžto mědi on Michal od téhož Hons Troge a Markety [maje] postúpiti, přijavši svú sumu svrchupsanú 1000 k. gr. č., v kterýchž jemu táž měď zastavena byla, toho jest neučinil až podnes, a tak ten 1000 k. gr. č. u sebe zdržuje sobě nenáležitě, práva žádného k tomu nemaje, k kterýmžto 1000 k. gr. č. týž Jan praví se spravedlnost jmieti řádnú, lepší nežli týž Michal, ani kto jiný, a to řádným dáním od někdy Apollony z Dříni manželky téhož někdy Viktorina ze Všehrd.

Juxta: Páni JMsti a vladyky z plného soudou zemského ráčili sou poručiti a rozkázati před shořením desk při puohonu znamenati a zapsati: Jakož jest Jan Hořešovec jinak Studeněveský z Libošína pohnal Michala Kariga z Řezna třími puohony před soud zemský větší z toho, jakž týž puohon ukazuje, i jsúci puovodem k takovým puohonuom někdy sám na vyhlášení jest nestál, a někdy poručník aneb poručníci jeho od těch puohonuov, když jest na ně pořád přišlo, sou pouštěli, aby jemu Janovi Studeněveskému o touž věc, jakž tento puohon ukazuje, více žádných puohonuov od úřadu na téhož Michala vydáváno nebylo. Stalo se toto obnovení této juxty ve čtvrtek před sv. Marcelem leta ꝯc 42.

D. zem. m. I, M, 11.

146. Jan z Kelče pohání Jana Libínského, který se praví psáti z Libína, z nářku cti, a to takového, tu kdež týž Libínský poslal ceduli řezanú po lidech leta ꝯc 38, a v ní jest tato slova postavil: že jest o tobě mluvil jeden dobrý člověk stavu rytířského, že si ty vyprošený od šibenice: a závirku té cedule: a protož dokavadž se z toho nevyvedeš a toho sebe nesmyješ, nemám tě než za takového ꝯc: a tak on Jan z Kelče od něho těmi a takovými slovy v té ceduli postavenými vysoce na své poctivosti narčen. Dokládá se svědomí, cedulí řezaných a jiných svých spravedlností a na to ž. s. p. n.

D. zem. m. I, M, 12.

147. Jan z Kelče pohání Jana Libínského, který se praví psáti z Libína z nářku cti, a to takového, tu kdež týž Libínský poslal ceduli řezanú po lidech leta ꝯc 38 a v ní jest tato slova postavil: Druhý kus nepěkný, že jest o tobě mluvil pan Košín, že si od něho

zavázán ctí a věrú a ty že si se nestavěl a své poctivosti nevyvadil až posavad: a závírku té cedule: a protož dokud se z toho nevyvedeš a toho s sebe nesmyješ, nemám tě než za takového ꝯc: a tak on Jan z Kelče od něho těmi a takovými slovy v té ceduli postavenými vysoce na své poctivosti narčen. Dokládá se svědomí, cedulí řezaných a jiných svých spravedlností a na to ž. s. p. n.

D. zem. m. I, M, 12.

148. Jan mladší Kanický z Čachrova ꝯc pohání Diviše Černína z Chuděnic na Chuděnicích z toho, že lidí svých poddaných z Hradiště Jakuba na Markovském dvoře, Evu, Valšíka, Bártu Koukole, Václava a Burdu k placení slepic každého roku vždycky při sv. Havle poplatku, kteréž od starodávna předkóm jeho tudiež i jemu Janovi Kanickému platívali a platiti povinni jsou, a týchž lidí, jsa přátelsky žádán od jmenovaného puovoda, aby nadepsaný jeden každý ty dvě slepice bez zadržování jemu platil, přidržeti skutečně zanedbává. Dokládá se svědomí a jiných svých spravedlností k tomu náležitých a na t. ž. s. p. n.

Juxta: Tu týž poroučí Václavovi z Peclinovce, Jindřichovi z Chocemic oběma spolu neb jednomu z nich k z. i k ztr. Tu týž Diviš poroučí Jeronymovi z Hrobčice k z. i k ztr.

D. zem. m. I, M, 13.

L. 1539 k suchým dnuom postniem [26 Febr.—1 Mart.].

149. Jan z Pernšteina na Helfenšteině pohání Adama Lva z Rožmitála a z Blatné ꝯc z toho, že drží někdy dědiny a lidi Mikuláše Cerhenského z Hražovic zejmena tyto: ves Dobřichov, rybník řečený Klenot, s haltéři, s dědinami, lukami, lesy, potoky i se vší zvolí, což k tomu přisluší, s plným panstvím, kteréžto dědiny on Jan z Pernšteina, chtěje právem a spravedlností Jaroslava z Šelnberka a z Kosti najvyššího komorníka král. Českého ꝯc od nadepsaného Adama Lva podle znění desk a zápisuov vyplatiti, položil jest na splacení týchž dědin a zápisuov jemu Adamovi Lvovi u desk zemských peníze a jeho Adama Lva k přijetí těch peněz jest obeslal, ale on Adam Lev že těch peněz od téhož Jana z Pernšteina přijíti nechtěl, k kterýmžto dědinám a lidem jmenovaný Jan z Pernšteina praví se právo a spravedlivost jmíti, aby je vyplatiti a ssouti mohl, a to zapsáním a postoupením dskami od Jaroslava z Šelnberka a z Kosti najvyššího komorníka král. Českého, kterýžto Jaroslav z Šelnberka jměl jest též právo sobě podle Šebestiana z Weitmile od Mikuláše Cerhenského z Hražovic i od téhož Šebestiana dané a dskami zemskými zapsané a postoupené, a že on Adam Lev těch peněz, tak jakž svrchu dotčeno jest, jsa obeslán podle znění desk a zápisu přijíti a témuž Janovi z Pernšteina dědin a lidí svrchu dotčených postúpiti až podnes nechce. Dokládá se zápisuov, desk a jiných svých spravedlností a na t. ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok fer. V ante Antonii [16 Jan.].

Jetřich komorník. Stání v pátek o suchých dnech postních [28 Febr.].

(Původu za právo nedáno.)

D. zem. m. I, M, 13.

150. Jan Libínský z Libína pohání Melichara Rúra z Rúrova z příčiny té, kdež jest Jan, kterýž se praví psáti z Kelče, pohnal Jana Libínského z Libína, že jest on Jan Libínský jemu Janovi z Kelče ceduli řezanú poslal a v té ceduli jest postavil: že jest o tobě mluvil jeden dobrý člověk stavu rytířského, že jsi ty vyprošený od šibenice, jakož pak týž puohon šíře svědčí a v sobě zavierá, a protož aby on Melichar jeho Jana Libínského za-

stoupil v tom jakožto soukup, když na tu při příde, podle zřízení zemského. Dokládá se cedulí řezaných a svědomí a jiných spravedlností a na to ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok v úterý před Hromnicemi [28 Jan.].

Matěj komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, M, 14.

151. Jan Libínský z Libína pohání Sigmunda Košína z Košíně z příčiny té, kdež Jan, kterejž se praví psáti z Kelče, pohnal Libínského z Libína, že jest on Jan Libínský z Libína jemu Janovi z Kelče ceduli řezanú poslal, a v té ceduli jest postavil: že jest o tobě mluvil pan Košín, že si od něho zavázán ctí a věrou, a ty že si se nepostavil a své poctivosti nevyvadil až posavad, jakž pak týž puohon šíře svědčí a v sobě zavierá; a protož aby on Sigmund Košín jeho Jana Libínského v tom zastoupil jakožto soukup, když na tu při příde, podle zřízení zemského.

Juxta: Vložen útok ut supra.

Jan měřič komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, M, 14.

152. Jan Cukrman z Ruperstorfu pohání Sigmunda z Puchova ɔc, viniti jej chce z toho, že týž Sigmund jemu Janovi pohrůžky činil slovy těmito: shledáš to, že spolu jináč budem kláti než sme prvé spolu kláli: a tak těmi slovy on Sigmund povrhši řád a právo pohruožku jest učinil jemu Janovi, toho spravedlivě učiniti nemaje.

Juxta: Vložen útok v pátek před Hromnicemi [31 Jan.].

Kašpar komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, M, 15.

153. Jan Voračický z Paběnic pohání Jana Vidláka Radímského z Slavkova na Neustopově, viniti jeho chce z slov na poctivosti hanlivě duotklivých, a to z takových, že jest týž Jan na Neustopově před dobrými lidmi mluvil, dávajíc témuž Janovi Voračickému zvyjebaný lháři, a že jest se ve dsky zemské za lháře zapsati dal, a těmi a takovými slovy jeho jest zhaněl na poctivosti. Dokládá se svědomí, cedulí řezaných a zřízení zemského a jiných svých spravedlností k tomu náležitých a na to ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok v pondělí po Hromnicích [3 Febr.].

Jiřík komorník. Stání ut supra.

Poklid místo hojemství.

(Původu za právo nedáno.)

D. zem. m. I, M, 15.

154. Jan starší Tetaur z Tetova pohání Havla dědinníka z Vranic za dva roky roční zadržalého platu z jednoho korce žita a čtyřiceti vajec, a to z těch, kdež drží purkrecht v Vranicích, na kterémžto purkrechtu plat jest Tetaurovi každý rok puol korce žita 20 vajec k Kácovu dědičného, tak jakž Eva z Olbramovic toho v držení a v užievání po Janovi z Olbramovic otci svém byla a držela, a on Jan Tetaur od též Evy má a to drží, ale on Havel jemu Tetaurovi tak za dva roky roční zadržalého platu jednoho korce žita a 40 vajec, jsouc k tomu i napomenut, dáti zanedbává jakožto držiteli zboží Kácova.

Juxta: Vložen útok v pondělí den sv. Blažeje [3 Febr.].

Jetřich komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, M, 16.

L. 1539 k suchým dnuom letničním [28—31 Maji].

155. Jan Vlkovejskej z Vernířova pohání Václava příjmím Kuklu odtuž z Vernířova bratra svého, viniti jej chce z dostineučiněnie smlúvy, a to v tom, že on Jan z Vernířova koupil jest tu všecku spravedlnost od téhož Václava Kukly bratra svého, kterúž jest jměl tu v Vernířově, za 14 k. gr. č. jemu Václavovi zúplna zaplacených; kdež pak on Václav podle smlúvy maje jeho Jana bratra svého dskami zemskými z toho dílu a sumy kvitovati, tak jakž táž smlouva ukazuje, ale že on Václav Kukla toho až podnes učiniti zanedbává.
Juxta: Vložen útok v pátek po sv. Řehoři [14 Mart.].
Matěj komorník. Stání v pátek o suchých dnech letničních [30 Maji].
D. zem. m. I, M, 16.

156. Jan Šváb z Chvatliny pohání Hynka Berku z Dubé a z Náchoda, viniti jeho chce z slov na poctivosti hanlivě duotklivých, a to z takových, že jest týž Hynek jeho Jana Švába zhaněl, dávajíc jemu před lidmi šibale, toho učiniti nemaje. Dokládá se svědomí a jiných svých spravedlností a na to ž. s. p. n.
Juxta: Vložen útok ve čtvrtek po sv. Tiburcí [17 Apr.].
Vaněk komorník. Stání v pátek o suchých dnech letničních [30 Maji].
Tu týž Hynek poroučí Janovi Sobětickému k obojího hojemství vzetí toliko.
D. zem. m. I, M, 17.

157. Jan z Pernšteina a na Helfnšteině pohání Viléma Šťastného z Valšteina a na Rychmburce mocného otcovského poručníka dětí a statku někdy Slavaty z Chlumu a z Košmberka z toho, že drží někdy dědiny a lidi Mikuláše Cerhenského z Dražovic zejmena tyto: zámek Hradiště s vesnicemi k němu přislušejícími a vesnicemi Radovesice, Domaňovice, Božce a Lipce s dědinami, lukami, lesy, potoky, rybníky i se vší zvolí, což k tomu přisluší, s plným panstvím, kteréžto dědiny on Jan z Pernšteina, chtěje právem spravedlivosti Jaroslava z Šelnberka a z Kosti najvyššího komorníka král. Česk. oc od nadepsaného Viléma poručníka podle znění desk zemských a zápisuov vyplatiti, položil jest na splacení týchž dědin a zápisuov jemu Vilémovi poručníku a držiteli dědin výš dotčených u desk zemských peníze, a jeho Viléma jakožto poručníka k přijetí těch peněz jest obeslal, jakž obeslání plněji svědčí, ale on Vilém že těch peněz od téhož Jana z Pernšteina přijíti nechtěl; k kterýmžto dědinám a lidem jmenovaný Jan z Pernšteina praví se právo a spravedlivost míti, aby je vyplatiti a ssouti mohl, a to zapsáním a postoupením dskami zemskými od Jaroslava z Šelnberka a z Kosti najvyššího komorníka král. Českého, kterýžto Jaroslav z Šelnberka a jměl jest též právo sobě podle Šebestiana z Weitmile od Mikuláše Cerhenského z Dražovic i od téhož Šebestiana dané a dskami zemskými zapsané a postoupené, a že on Vilém jakožto mocný otcovský poručník a držitel týchž dědin takových peněz, tak jakž vejš dotčeno jest, sa obeslán podle znění desk zemských a zápisuov přijíti a témuž Janovi z Pernšteina dědin a lidí svrchupsaných postúpiti až podnes nechce. Dokládá se zápisuo z desk a jiných svých spravedlností a na to ž. s. p. n.
Juxta: Vložen útok v sobotu po sv. Stanislavu [10 Maji].
Jan měřič komorník. Stání v pátek o suchých dnech letničních [30 Maji].
Tu týž Slavata poroučí Václavovi z Peclinovce, Janovi z Kelče a Janovi Bořkovi z Dohalic všem třem, dvěma neb jednomu z nich k z. i k ztr.
(Původu nedáno za právo.)
D. zem. m. I, M, 18.

158. Jan Měsíček z Vejškova na Dolanech pohání Voršilu z Žiehobec, viniti ji chce na místě Bohunky a Mandaleny dcer svých vlastních let nemajících jakožto držitelkyni tvrze Předslavi a vsi tudíž se vším jich a všelijakým příslušenstvím podle kšaftu od někdy Petra z Damnice učiněného, tak jakž týž kšaft šíře ukazuje, kdež týž Jan na místě dotčených dcer svých praví se nápadem a podle zřízení zemského po někdy Anežce z Žiehobec mateři vlastní týchž dcer svých k dílu, k též tvrzi Předslavi a vsi s jich vším příslušenstvím, což jest tu zůstalo po témž někdy Petrovi, právo a spravedlnost míti lepší nežli táž Uršila ani kdo jiný; kterúžto tvrz Předslav a ves poručil jest týž Petr nadepsané Anežce mateři nadepsaných dětí a též Voršile na rovný diel, tak jakž týž kšaft ukazuje, ale táž Uršila jsúce toho v držení jemu Janovi Měsíčkovi na místě dotčených dcer, otci jich, takových dílů, což tak na též dcery tvrze a vsi s jich příslušenstvím přišlo a připadlo, postúpiti zanedbává až podnes.

Juxta: Vložen útok v sobotu po sv. Stanislavu [10 Maji].

Vondřej komorník. Stání v pátek o suchých dnech letničních [30 Maji].

D. zem. m. I, M, 18.

L. 1539 k roku na zajtří sv. Jeronyma [1 Oct.].

159. Jan Šonovský z Šonova komorník při dskách zemských pohání Jiříka Horynu z Honbic, viniti jej chce ze 2 zlatých uherských anebo každý zlatý po 45 gr. č. počítajíce sobě řádně od Jana Vrbčanského z Velišova na témž Jiříkovi Horynovi daných. Dokládá se listu dáním té spravedlnosti a jiných svých spravedlností a na to ž. s. n.

Juxta: Vložen útok v sobotu po sv. Janu Křtiteli božím [28 Jun.].

Jan měřič komorník. Stání na zajtří sv. Jeronyma.

(Původu dáno za právo.)

D. zem. m. I, M, 19.

160. Jan mlynář za Oujezdem za Malú stranú pohání Jana, Ladislava a Ludvíka bratří vlastní Bezdružický z Kolovrat jakožto syny a dědici a držitele statku po někdy Václavovi Bezdružickým z Kolovrat oc najvyšším sudím dvorským král. Česk. otci jich, viniti je chce ze 30 kop míš. a z 18 gr. míš. dluhu spravedlivého témuž Janovi mlynáři od nadepsaného Václava, otce svrchupsaných bratří, za prkna spravedlivě povinného. Dokládá se cedule řezané a svědomí a na to ž. s. n.

Juxta: Vložen útok v středu po sv. Jiljí [3 Sept.].

Zdislav, Kašpar, Jan Šonovský komorníci. Stání ut supra.

Tu týž Jan poroučí Janovi z Kelče k z. i k ztr. Tu týž Jan poroučí Jindřichovi z Chocemic a Jiříkovi od Bílých vorluov oběma spolu neb jednomu z nich k z. i k ztr.

(Původu dáno za právo.)

D. zem. m. I, M, 19.

161. Jan Čížek Jaromirský obyvatel města Hradce nad Labem pohání Petra Nejedlého z Vysokého z toho, že učiniv puotku v témž městě Hradci mezi jinú řečí na téhož Jana Čížka takto pověděl k němu: Mluvíš, že jsou zdejší krajčí pivovárníci všickni, ježto v hrdlo lžeš; pakli toho odpieráš, to na tebe provedem, a tak musíš v hrdlo lháti: a tak těmi slovy on Petr Nejedlý jeho Jana Čížka vysoce na jeho poctivosti slovy hanlivými zhaněl, toho pod právem a řádem učiniti nemaje. Dokládá se svědomí a zřízení zemského a jiných svých spravedlností a na to ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok v úterý po sv. Marcellu [6 Jun.].

Vaněk komorník. Stání ut supra.

Tu týž Jan poroučí Jeronymovi z Hrobčice k z. i k ztr. Tu týž Petr poroučí Jiříkovi Labounskému k z. i k ztr.

(Nalezeno, že pohnaný jest podle zřízení zemsk. původu 20 kop. gr. č. pokuty povinen.)

D. zem. m. I, M, 19.

162. Jan, Vlachyn a Václav bratří vlastní a nedílní z Leskovce a na Cerekvici pohánějí Hynka Žampacha z Potnšteina a na Loutkově, viniti jej chtí z neužievání čtyř vesnic zápisných, zejmena těchto vsí: Chřelovic, Jiřic, Vítovic a Rovného a dvoruov kmetcích s poplužím, s dědinami, lukami, lesy, řekami, kurmi, robotami, ospy, s mlejny i se vším k těm vsem příslušenstvím, kteréžto vesnice náležely jsú týmž bratřím po smrti někdy Alžběty z Vojislavic, a on uvázal se jest v vesnice svrchu jmenované a jich užíval a jim bratřím Leskovcuom jich spravedlivého užievání zbraňoval, kdež sobě toho neužievání nadepsaní bratří Leskovcové pokládají 500 k. gr. č. Dokládají se nálezu desk zemských, svědomí a jiných k tomu náležitých spravedlností a na to ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok v pátek po Narození panny Marie [12 Sept.].

Kašpar komorník. Stání ut supra.

Tu tíž bratří poroučejí Janovi Žateckému z Vejkerstorfu, Janovi z Kelče oběma spolu neb jednomu z nich k z. i k ztr.

(Původům dáno za právo.)

D. zem. m. I, M, 20.

163. Joachym Blekta z Outěchovic oc pohání Jiříka Kyje z Kyjova, viniti ho chce z nářku cti, a to z takového, že jest týž Jiřík Kej před dobrými lidmi mluvil o týmž Joachymovi Blektovi zejmena tato slova, že on Joachym jemu Jiříkovi zrádně a lotrovsky jest učinil, a to o něm že chce mluviti v Praze, a kdež jemu toho potřeba bude, a tak těmi slovy jej Joachyma na jeho poctivosti znamenitě jest nařekl, toho učiniti nemaje.

Juxta: Vložen útok v pondělí po sv. Vítu [16 Jun.].

Zdeslav komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, M, 20.

164. Jan Měsíček z Vejškova na Dolanech na místě Petra koláře z Dolan člověka svého dědičného pohání Sigmunda Měsíčka z Vejškova na Dolanech, viniti ho chce z nářku cti, a to z takového, že jest témuž Petrovi koláři z ust v uši vyjedených zrádcuov nadal.

Juxta: Vložen útok v pondělí po sv. Vítu [16 Jun.].

Ambrož komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, M, 21.

165. Jan Libínský z Libína pohání Jindřicha Pětipeského z Chyš a z Egerberka, aby postavil člověka dědičného svého Jana, syna Václava krčmáře z Pětipes, kterejž nyní píše se z Kelče, před pány JMstmi a vladykami na plném soudu zemském, viniti jej chce z slov na jeho poctivosti duotklivých, a to těch, kdež dotčený Jan, syn kramářuov, poslal témuž Janovi Libínskému odpověd cedulí řezanú na jeho Libínského ceduli a v ní tato slova doložil: i k tomu toto pravím a za odpověd na ten artikul dávám, tomu aby tak jmělo bejti odpírám, a tím že mě křivě a nepravě dotýkáš: a tudy těmi slovy jest jeho Jana Libínského na jeho poctivosti dotekl.

Juxta: Vložen útok ve čtvrtek po sv. Vítě [19 Jun.].

Ambrož komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, M, 21.

166. Jan Král měštěnín města Lúna pohání Annu z Lipy na Novém hradě jakožto mocnú otcovskú poručnici dětí a statku někdy Purkharta z Kolovrat z toho, tu kdež letos vodu na rybníce, kterejž jest nade vsí Zeměchy vejše vodu držící, tejž rybník odevříti hráz dala a jemu Janovi Královi na jeho dědině, takovým násilným vody pouštěním a hráze odevřením z téhož dotčeného rybníka škoda se jest na dědině jeho tu pod týmž rybníkem ležící učinila, tak že té dědiny 32 záhony zšíří zatopeno a vosení žita, kteréhož 5 strychuov vsil, pokaženo zdélí za puol honuov, a jsúci z toho přátelsky napomenuta, aby jemu tu a takovou škodu napravila, toho učiniti zanedbává až podnes.

Juxta: Vložen útok v středu po sv. Janu Křtiteli božím [25 Jun.].

Vondřej komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, M, 22.

167. Jan Žatecký z Vejkerštorfu pohání Václava Kodydku z Semechova měštěnína města Litoměřic, viniti ho chce z 50 kop gr. č. z té příčiny, kdež jest někdy Havel rychtář z Pištan člověk a poddaný téhož Jana Žateckého dal schovati Jeronymovi v Litoměřicích truhlici s penězi, že on Václav Kodytko [sic] k sobě jest přijal od Anny manželky téhož Havla z těch peněz 50 kop gr. č. po smrti téhož Havla rychtáře, kterážto suma a ty peníze náležely jsou a spravedlivě náležejí nápadem jmenovanému Janovi Žateckému po témž někdy Havlovi člověku jeho. Dokládá se svědomí a jiných potřeb k tomu náležitých a na to ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok v pondělí po sv. Marketě [14 Jul.].

Matěj komorník. Stání ut supra.

Tu týž Jan poroučí Janovi z Kelče k z. i k ztr. Tu týž Václav poroučí Václavovi z Peclinovce k z. i k ztr.

D. zem. m. I, M, 22.

168. Johanka z Černožic manželka Markvarta Věžníka z Věžník pohání Viléma, Václava a Půtu bratří vlastních a nedílných Malešických z Černožic a na Ratajích nad Sázavú, viniti je chce ze sta k. gr. č. dílu svého po někdy Barboře z Ostrova mateři její Johanky naň přišlých a připadlých, tu kdež někdy Ladislav Malešickej z Černožic otec nadepsaných bratří a manžel dotčené Barbory z Ostrova též Barboře manželce své dal a odkázal kšaftem 600 k. gr. č., aby jí z statku jeho po jeho smrti vydáno bylo, ale oni nadepsaní bratří majíce těch 600 k. gr. č. za sebou, a dotčené Barboře nic nedavše, i těch sta k. gr. č. dílu jí Johanky na ni přišlého jí dáti a vyplniti zanedbávají až podnes.

Juxta: Vložen útok v sobotu před sv. Vavřincem [9 Aug.].

Kašpar komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, M, 23.

169. Johanka z Černožic manželka Markvarta Věžníka z Věžník pohání Viléma, Václava a Puotu bratří vlastních a nedielných Malešických z Černožic a na Ratajích nad Sázavú, viniti je chce ze sta k. gr. č. z dílu svého z věna někdy Barbory z Ostrova mateře její na ni přišlých a připadlých, tu kdež táž Barbora jměla věna svého 600 k. gr. č. od někdy Ladislava Malešického z Černožic otce jí Johanky a nadepsaných bratří ukázaných, a k tomu oni bratří se přiznali, že to věno za sebou mají, ale jí Johance sestře své že dílu jejího těch sta k. gr. č. na její díl přišlých dáti a vyplniti zanedbávají až podnes.

Juxta: Vložen útok ut supra.

Kašpar mladší komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, M, 23.

170. Jan Vidlák Radímskej z Slavkova pohání Jana Kniežatova ze vsi Záhoří, viniti jej chce z nářku cti, a to takového, tu kdež Jan Knížatuov k témuž Janovi Radímskému před lidmi tato slova mluvil mezi jinú řečí: udělal jsi mi moc, pobral jsi mi mocí drva: a tak těmi slovy jest jej na jeho cti vysoce nařekl. Dokládá se svědomí a jiných svých spravedlností a na to ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok ve čtvrtek po Nanebevzetí p. Marie [17 Aug.].

Zdislav komorník. Stání ut supra.

Tu týž Jan [původ] poroučí Janovi z Kelče toliko k obojího hojemství vzetí.

D. zem. m. I, M, 24.

171. Jaroslav starší z Šelnberka a z Kosti a na Hrádku nad Sázavú najvyšší komorník král. Českého pohání Mandalenu z Strašnic ɔc, viniti ji chce na místě Kříže ze vsi Bezděkova člověka ze 35 kop gr. č. peněz gruntovních jemu Křížovi nadepsaného Jaroslava člověku na rychtě ve vsi v Dolejší Chvatliny [sic] náležících, [k] kterýmžto 35 kopám gr. č. častopsaný Kříž člověk svrchu dotčeného Jaroslava z Šelnberka spravedlivost má, kterýchžto 35 k. gr. č. ona Mandalena z téhož gruntu je zdržujíc po častém jeho Jaroslava napomínání dáti se zbraňuje.

Juxta: Vložen útok v úterý po sv. Jiljí [2 Sept.].

Kašpar komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, M, 24.

172. Johanka z Skuhrova pohání Marketu z Rachmberka manželku Jetřicha z Reichu a na Srbči, viniti ji chce z toho, že ona Marketa při prodaji jí Johance dvoru v Jenči s jeho se vším příslušenstvím na témž dvoru toliko 3 ½ sta kop gr. č. platu ročnieho do Slovan opatu náležícieho oznámila a prodala, kdež pak týž opat s konventem svým na Vilémovi Chlumčanským z Přestavlk jakožto na tento čas držiteli téhož dvoru v Jenči, kterémuž jest ona Johanka týž dvuor trhem prodala, 700 kop gr. č. platu ročnieho soudem jest obdržal, a týž Vilém touž Johanku jakožto správci svého z toho do soudu zemského, aby jej v placení polovici téhož platu zastoupila a z toho vyvadila, pohnal, i protož aby ona Marketa ji Johanku v též druhé polovici dávání platu zastoupila a z toho vyvadila, jakožto správce svrchupsaných dědin.

Juxta: Vložen útok v středu po Narození p. Marie [10 Sept.].

Vondřej komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, M, 25.

173. Jan Voračický z Paběnic pohání Jana Vidláka Radímského z Slavkova na Neustopově, viniti jeho chce z slov na poctivosti hanlivých, a to z takových, že jest týž Jan Vidlák na Chotěticích i Vuoticích před dobrými lidmi [se] chlubil v sobotu den sv. Vavřince leta ɔc 38, že jest témuž Janovi Voračickému v domu jeho na Prčici přijevše k němu vuoči lháře před jeho přátely dával, tak těmi slovy: pravím, že jsi lhář; a protož aby týž Jan Vidlák taková slova svá pravá učinil, a z takových slov hanlivých práv byl, kterýmiž jest jeho tak zhaněl. Dokládá se svědomí, ceduli řezaných a zřízení zemského a k tomu jiných spravedlivostí k tomu náležitých a na to ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok v středu po Narození p. Marie [10 Spt.].

Zdeněk Kačice z Konic starosta. Stání ut supra.

(Původu za právo nedáno.)

D. zem. m. I, M, 25.

174. Jan Tetaur z Tetova na Kácově pohání Žibřida Doubka z Lauterbachu, viniti jej chce z 48 ½ k. gr. č. dluhu spravedlivého vděk puojčeného a povinného.

Juxta: Vložen útok v úterý po sv. Františku [7 Oct.].

Zdislav komorník. Stání ut supra. Hojemství. Hojemství.

D. zem. m. I, M, 26.

L. 1539 k roku na zajtří sv. panny Barbory [5 Dec.].

175. Kněz Jan Machek farář Bzenský pohání Mikuláše mladšieho Karlíka z Nežetic, viniti jej chce z toho, že jest tajž Mikuláš jej kněze Jana Machka pod puohony, kteréž s týmž knězem Janem má před soudem zemským i komorním, bíti a zamordovati dobyv meče chtěl ve vsi Ladvím, ježto on kněz Jan na téhož Mikuláše jsa s ním v puohoních žádné péče nejměl, toho proti zřízení zemskému učiniti nemaje.

Juxta: Vložen útok v den sv. Remigia [1 Oct.].

Zdislav komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, M, 26.

176. Jan Vidlák Radímskej z Slavkova pohání Jindřicha Kořenského z Terešova, viniti jej chce z slov hanlivě duotklivých, a to těch, tu kdež jest on Jindřich Kořenskej před dobrými lidmi o témž Janovi mezi jinú řečí tato slova mluvil: jestli žeby týž Jan z Slavkova vo Janovi Voračickém z Paběnic to mluviti jměl, žeby jemu na Prčici z oust v oustí jemu lháře dával: to žeby on Jan Radímský v hrdlo lhal, a tak těmi slovy jesti jej na jeho cti zhaněl. Dokládá se ceduli řezané a svědomí a jiných svých spravedlností a na to ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok fer. V post Jeronymi [2 Oct.].

Jetřich komorník. Stání ut supra.

Tu týž Jan poroučí Janovi z Kelče k z. i k ztr. Poroučí [Jindřich Kořenský] Janovi z Sobětic k z. i k ztr.

D. zem. m. I, M, 27.

177. Jan Vidlák Radímskej z Slavkova pohání Jarohněva Koutského z Koutuo na Koutech, viniti jej chce [etc. mutatis mutandis ut in N. 176 p. 296].

Juxta: Vložen útok ut supra.

Ambrož komorník. Stání ut supra.

Tu týž Jan poroučí Janovi z Kelče k z. i k ztr. Tu týž Jarohněv poroučí Jiříkovi Labounskému k z. i k ztr.

D. zem. m. I, M, 28.

178. Jan Vidlák Radímskej z Slavkova pohání Viléma Koutského z Koutuo na Koutech, viniti jej chce [etc. mutatis mutandis ut in N. 176 p. 296].

Juxta: Vložen útok ut supra.

Zdislav komorník. Stání ut supra.

Tu týž Jan poroučí Janovi z Kelče k z. i k ztr. Tu týž [Vilém] poroučí Jiříkovi z Strašína, Janovi Sobětickému z Sobětic k z. i k ztr.

D. zem. m. I, M, 28.

179. Jan Opit jinak Peřina z Maličína pohání Václava Dvoreckého z Radkovic, viniti ho chce z nářku cti, a to z takového, tu kdež týž Václav, dávaje odpověd ceduli řezanú jemu Janovi Opitovi na jeho poselství, nařekl jest jej, žeby nade mnú i nad jinými nešlechetně a zrádně

učinil, tak jakž táž cedule toho plněji svědčí, a tak takovými slovy v též ceduli řezaný položenými jeho Jana Opicha na jeho cti znamenitě nařekl.

Juxta: Vložen útok v pátek po sv. Jeronymu [3 Oct.].

Zdislav komorník. Stání ut supra.

Vedle toho poručení králem JMstí mně Zdislavovi Berkovi z Dubé na Lipém a Zákupí najvyššímu hofmistru král. Českého oc učiněného, aby s pány, radami JMKské, mezi Janem Opichú jinak Peřinú z Malčína z jedné a Václavem Dvoreckým z Radkovic z strany druhé, též mezi Mikulášem Tučapem a dotčeným Václavem Dvoreckým nějakého prostředku pohledal a je o nářky cti a puohony mezi nimi vzniklé srovnal, i tu já Zdislav Berka z Dubé oc maje při sobě pány, rady krále JMsti, slyševše strany, puohony a v to nahledše a s pilností váživše a dosáhše od stran, že jsou toho na mně mocně dobrovolně přestaly, takto o tom mezi nimi vypovídám: poněvadž jsem tomu s jinými pány, radami KMsti, vyrozuměl, což by se tu koli jemu Václavovi Dvoreckému událo mluviti o Janovi Opichovi, též Mikulášovi Tučapovi, že jest to z litosti té nešťastné příhody a porážky, která se u Gorianu stala, přišlo; a poněvadž JMKská o té příhodě a porážce ráčil jest bedlivě a pilně v prostraným času na to se ptáti, však aby to osobami neb osobou z královstvie Českého přijíti mělo, toho se jest najíti nemohlo, i z těch příčin ty puohony i ta slova v nich položená zdvihám a v nic obracuji, a uznávám, že jemu Janovi Opichovi ani Mikulášovi Tučapovi ani jiným to na ujmu jich cti a dobré pověsti' není a býti nemá na časy budoucí a věčné. Stalo se v sobotu den sv. Bonifacia l. oc XL°.

Tato smlouva ve dsky zemské vložena a vepsána jest z rozkázání pánuov JMstí a vladyk z plného soudu zemského. Posel na to Jindřich Berka z Dubé na Dřevenicích najvyšší sudí král. Českého z pánuov. Stalo se v outerý po sv. Bonifací anno ut supra.

D. zem. m. I, M, 29.

180. Jan Trčka mladší z Lipy oc pohání Michala Mladotu z Solopisk, viniti jej chce z pychu a pro ten pych z 10 k. gr. č., tu kdež jest tajž Michal Mladota l. oc 39 v pátek po sv. Vincencí Petra z Křižanovic ze vsi, člověka poddaného téhož Jana Trčky, pychem zbil, toho učiniti nemaje. Dokládá se svědomí a j. spr. a n. t. ž. s. n.

Juxta: Vložen útok fer. VI post Dionysii [10 Oct.].

Matěj komorník. Stání ut supra.

(Dáno původovi za právo stané l. 1542 [5 Jun.] fer. II die Bonifacii.)

D. zem. m. I, M, 29.

181. Jan Otmar z Holohlav oc pohání Václava Strachotu z Kralovic, viniti jej chce z toho, že podle prodaje a trhu, kdež jest jemu Otmarovi lesy prodal ode dvora Ostrova i s mateří svú, tu sobě nic nepozuostaviv, i prodlévá jemu ve dsky podle zuostánie klásti a tomu dosti učiniti, kdež sobě toho nekladení ve dsky zemské on Jan Otmar pokládá 150 k. gr. č.

Juxta: Vložen útok v pondělí před sv. Martinem [10 Nov.].

Vaněk komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, M, 30.

182. Jan Otmar z Holohlav pohání Kateřinu Koštálku z Ostrova, a viniti ji chce z toho, že jemu Janovi Otmarovi podle prodaje a zuostánie zanedbává ve dsky klásti lesuov, kteréž jemu Otmarovi prodati dopustila jest ode dvoru Ostrova, a toho nekladenie on Jan Otmar pokládá sobě 150 k. gr. č.

Juxta: Útok, komorník a stání ut supra.

D. zem. m. I, M, 30.

183. Jan z Kelče pohání Jindřicha Pětipeského z Chyš z Egerberka z toho, tu kdež týž Jindřich při času sv. Jeronyma nyní minulého, když se puohonové na soudu zemském vyhlašovali, tato slova mistru Voldřichovi promluviti dal: VMsti najvyšší páni úředníci, pan Jindřich Pětipeský jest pohnán od Jana Libínského, aby Jana z Kelče postavil jako člověka svého, i diví se tomu, proč ten puohon vyhlášen není, na čemž mu mnoho záleží; a když ten puohon byl vyhlášen, dále mistr Voldřich jest mluvil, žeby tomu puohonu rád dosti učinil a jej postavil jako člověka svého, a to žeby hned ukázati chtěl, že jest člověk jeho; a toho že jest i na rathouze na Malé straně doptati se nemohl, tu že jsú mu odpověd dali, že s ním nic činiti nemají, a že stavu rytířského užívá; a on nevěda, jak k němu uhoditi jako člověku svému, že JMstí v tom žádá, aby je postaviti mohl, za opatřenie; kterážto slova tak skrze mistra Voldřicha promluvená na posměch a potupu téhož Jana z Kelče býti jsou neměla, poněvadž smlouvcím o tu věc, jakožto Mikulášovi Velemyšlovskému z Velemyšlovsi a Jakubovi Hruškovi z Března, když by ten puohon Libínského vyhlášen byl, zjevně oznámil, co má před soudci tu chvíli promluviti, a jak se v tom zachovati, toho jest nic nemluvil a v jiné [se] řeči nahoře jmenované dal, pravě týž Jan z Kelče, že jest to proti svému vlastniemu přiznání a svými ústy před týmiž smluvci promluvení tak na posměch jeho učiniti nejměl, a to že na téhož Jindřicha chce ukázati a provesti. Dokládá se svědomí, cedulí řezaných i jiných spravedlností k tomu náležitých a n. t. ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok v pátek po sv. Brikcí [14 Nov.].

Vondřej komorník. Stání ut supra.

Tentýž [Jindřich] poroučí Jindřichovi z Prostiboře a Janovi Labounskému oběma spolu etc. (Dáno původovi za právo v pátek den sv. Bonifací [5 Jun.] l. 1545.)

D. zem. m. I, N, 1.

184. Jan Thym z Pošky pohání Melichara Stolinského z Kopist, viniti jej chce z nářku cti, a to ze jmena takového, že týž Melichar k témuž Janovi Thymovi v Píšťanech před domem a obydlím jeho Jana Thyma tu neděli před sv. Bartolomějem roku tohoto mluvil jest před lidmi tato slova: že jsi Polackého zrádně zabil jako pes: a tak těmi slovy jej na jeho poctivosti vysoce a znamenitě jest nařekl.

Juxta: Vložen útok v pátek po sv. p. Barboře [5 Dec.].

Fridrich komorník. Stání ut supra.

Poklid z hola. Actum o suchých dnech letničních a. 1540 [19—22 Maji].

D. zem. m. I, N, 3.

L. 1540 k suchým dnuom postniem [18—21 Febr.].

185. Jan Šonovský z Šonova komorník při dskách zemských pohání Jiříka Peterku z Vostrova, viniti jeho chce z 37 1/2 k. gr. č. dluhu spravedlivého jemu Janovi od téhož Jiříka povinného, a to takového, kdež jest týž Jan Šonovský jemu Jiříkovi Peterkovi takové sumy peněz k vyupomínání k věrné ruce svěřil, a to l. ↄc 34, a on Jiřík tu sumu peněz Janovi Šonovskému náležitú k sobě přijav jemu ji zaplatiti a dáti zanedbává. Dokládá se listu dání od Jana Vrbčanského a listu poselacího a jiných svých spravedlností a na to ž. s. n.

Juxta: Vložen útok v pátek před Hromnicemi [30 Jan.].

Matěj komorník. Stání v středu o suchých dnech postních [18 Febr.].

D. zem. m. I, N, 3.

186. Jan Žďárský ze Žďáru pohání Mandalenu z Chanova, viniti ji chce z toho, že táž Mandalena témuž Janovi Žďárskému v louku ležící u Zvěřníku vkročila a jí užívá proti spravedlivosti téhož Žďárského, toho učiniti nemaje.

Juxta: Vložen útok v sobotu den sv. Mikuláše [6 Dec.].

Fridrich komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, N, 4.

187. Jan Otmar z Holohlav pohání Alše Rodovského z Hustěřan, viniti jej chce z slov hanlivých, a to z takových, tu kdež jest o něm o Janovi Otmarovi on Aleš mluvil tato slova: pohání mne Jan Otmar, že jsem s myslivostí po gruntích jeho jezdil, ježto v hrdlo lže: a těmi slovy a tou řečí svú nedůvodnú on Aleš že jest jeho Jana Otmara vysoce zhaněl.

Juxta: Vložen útok v sobotu den sv. Mikuláše [6 Dec.].

Matěj komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, N, 4

188. Jan mladší Kanický z Čachrova pohání Volfa Chocomiského z Vintenfelzu z toho, že Havel Maršík z Hradiště člověk téhož Volfa, kterýž nyní na poustce sedí tu v Hradišti a platiti dvě slepice povinen jest každého roku při sv. Havle poplatku témuž Janovi Kanickému, jakož roku předešlého l. oc 38 týž Havel 2 slepice jest dal, ale víc dávati zanedbává vejš jmenovanému Janovi Kanickému, a Volf Chocomiský témuž člověku těch dvú slepic zbraňuje a k dání přidržeti zanedbává. Dokládá se svědomí a jiných svých spravedlností k tomu náležitých a na to ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok v sobotu den sv. Mikuláše [6 Dec.].

Ambrož komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, N, 5.

189. Jan mladší Kanický z Čachrova pohání Václava Pětipeského z Krásného dvoru na Ptenínĕ z toho, že lidí svých poddaných z Hradiště, Víta, Martina Janovic k placení dvú slepic každého roku vždycky při sv. Havle poplatku, kteréž od starodávna předkům jeho tudíž i jemu Janovi Chanickému platívali a platiti povinni jsú, a týchž lidí, jsa přátelsky žádán od jmenovaného puovoda, aby nadepsaný jeden každý ty dvě slepice bez zadržování jemu platil, přidržeti skutečně zanedbává.

Juxta: Vložen útok v sobotu den sv. Mikuláše [6 Dec.].

Ambrož komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, N, 5.

190. Jan mladší Trčka z Lipy pohání Jana Licka z Ryzmburka z toho, že jest vkročil a vložil se v dědičné lesy jeho Jana mladšieho Trčky náležité k hradu jeho Opočnu, ležící mezi Hradištěm a Domašínem, tak řečené vsi, a týž lesy na škodu jeho Jana Trčka mladšieho týž Jan Licek drží, k nim práva a spravedlivosti žádné nemaje. Dokládá se svědomí a jiných svých spravedlností, na to ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok v pátek před sv. Lucijí [12 Dec.].

Vaněk komorník. Stání ut supra.

Tu týž [Jan z Ryzmburka] poroučí Janovi z Sobětic k z. i k ztr.

D. zem. m. I, N, 6.

191. Jan Hoštický z Hoštic pohání Jana Bořka z Dohalic, viniti jeho Jana Bořka chce z dostineučinění smlúvy, a to v tom, když jest rozdělen byl statek jmenem Vrbický, který-

hožto statku jemu Janovi Hoštickému díl jeden dala jest Anna z Vrbice a jemu Janovi Bořkovi druhý díl téhož statku, a smlúvce, totižto Václav Ženšický, Kuneš Bohdanecký a někdy Václav Amcha, takovú smlúvu mezi týmž Janem Bořkem učinili jsú, když by téhož statku Vrbického který díl na prodaji byl, že on Jan Hoštický jeho Jana Bořka předkem pobuditi jměl k koupení téhož dílu toho statku, a on Jan Bořek tolikéž jest učiniti měl, ale on Jan Bořek podle též smlúvy tomu dosti jest učiniti zanedbal a jemu Janovi Hoštickému o tom neoznámiv jinému toho statku Vrbického díl jest prodal, toho mimo smlúvu učiniti nemaje.

Juxta: Vložen útok v . . . . po sv. Luciji [p. 13 Dec.].

Jan Šonovský komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, N, 6.

192. Jan mladší Špetle z Janovic pohání Arnošta Bořka z Poličan, viniti jeho chce z slov hanlivě na poctivosti duotklivých, a to z těch, kdež jest týž Arnošt Bořek mluvil o témž Janovi, neználi se k těm slovóm, že lže a lháti musí, kteráž jest o Václavovi Dlaskovi ze Vchynic mluvil, kdež jest k témuž Bořkovi týž Jan Špetle mladší s cedulí řezanú poslal o to, jakž ta cedule v sobě šíře ukazuje a zavierá, a on Bořek dávaje odpověd na túž ceduli nezřetedlnú ale ukrytú mezi jinými slovy: takto jest jeho Jana Špetle dotekl, žeby pán lhal, jakž táž odpověd obšírněji v sobě ukazuje, a tak jest Jana Špetle znamenitě a zbytečně na poctivosti dotekl. Dokládá se cedule, svědomí a jiných svých spravedlností a n. t. ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok ut supra.

Matěj komorník. Stání ut supra.

Tu týž Jan Špetle poroučí Erazimovi Částkovi k z. i ztr.

(Původovi nedáno za právo, poněvadž pře své dostatečně neprovedl.)

D. zem. m. I, N, 7.

193. Jan mladší Špetle z Janovic pohání Jindřicha Dovole ze Chcebuze z toho, aby jej Jana zastoupil v tom puohonu, kdež téhož Jana Estera Dovolova z Chlumu do soudu zemského většího z nářku cti [pohání], a to z takového, že jest on Jan o Hesteře mluvil k Mikulášovi Mnětickému, když měla ona Estera z zámku Bezdězí jeti aneb jíti: milý kmotře, jeď a pusť kurvu doluov: tak jakž puohon plněji svědčí. A protož, poněvadž on Jindřich Dovole taková slova jest o týž Esteře, že jest kurva, mluvil, a on Jan Špetle taková slova od něho Jindřicha Dovole mluviti slyšal, aby jeho Jana Špetly on Jindřich jakožto soukup v té při a v puohonu v tom zastúpil, když na tu při přijde podle práva a zřízení zemského.

Juxta: Vložen útok v pondělí po sv. Luciji [15 Dec.].

Zdislav komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, N, 7.

194. Jan Vidlák Radímský z Slavkova pohání Mikuláše Voračického z Paběnic na Polance z toho, tu kdež týž Mikuláš leta ↄc 39 v pondělí před Vtělením pána Krista, k témuž Janovi Radímskému ceduli poslal a mezi jinú řečí v též ceduli tato slova postavil: neb Mikuláš Janouš služebník muoj na ten čas o puohon, kterýmž ste vy jeho pohnali, konec má, a po škodách muož spravedlivě jíti, a nemá s žádným jiným žádného soudu: k kterýmžto slovóm on Jan Radímský, aby to tak býti jmělo, odpierá. Protož aby on Mikuláš Voračický taková slova k témuž Janovi psaná pravá před JMstmi pány a vladykami na plném soudu zemském učinil, pakli neučiní, tehdy JMsti páni i všecka obec budú jemu Mikulášovi [vě-

děti] potom více jak věřiti. Dokládá se svědomí a ceduli a jiných svých spravedlností a na to ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok v středu po sv. Luciji [19 Dec.].

Jan Šonovský komorník. Stání ut supra.

Týž Mikuláš poroučí Janovi z Sobětic k z. i ztr.

D. zem. m. I, N, 8.

195. Jan Pešík z Komárova pohání Jana z Vitenče a na Příbrami z toho, kdež někdy Jindřich Pešík z Komárova bratr téhož Jana Pešíka pustil hory stříbrné Příbramské smluvú dotčenému Janovi z Vitenče v moc jeho a v spravování do devieti let na užitek rovný, tak že již jmenovaný někdy Jindřich Pešík z Komárova polovici užitkuov z těch hor na silberkaufu, na desátku, na erbtalích do těch devieti let, jakž smlouva šíře ukazuje, jměl jest bráti, ale že on Jan z Vitenče, maje tak ty hory v své moci a v správě podle smlúvy s týmž Jindřichem učiněné, sám jest všecky ty užitky nahoře dotčené z těch hor za těch 9 let i vejše nad to za tři leta jest bral, a jich dotčenému někdy Jindřichovi Pešíkovi nevydával až v tom i umřel. Kdež pak nadepsaný Jan Pešík nápadem jakožto po bratru svém a dáním od Petra Pešíka z Komárova jakožto též nápadníka jednoho po témž někdy Jindřichovi bratru jich podle zřízení zemského k takovým užitkuom, kteréž on Jan z Vitenče za ta leta nahoře dotčené z těch hor nadepsaných bral a za sebou zuostavil, právo a spravedlnost má a jich sobě 3000 k. gr. pokládá. Dokládá se svědomí, smlúvy, fristunku a jiných svých spravedlností a n. ž. s. n.

Juxta: Vložen útok v úterý den sv. Blažeje [3 Febr.].

Jan měřič komorník. Stání ut supra.

Tu týž [Pešík] poroučí Voldřichovi z Prostiboře, Jiříkovi z Strašína oběma spolu etc. Tu týž Jan poroučí Jiříkovi bakaláři a Janovi Handlovi oběma sp. etc.

(Původovi dáno za právo.)

D. zem. m. I, N, 9.

L. 1540 k suchým dnuom letničním [19—22 Maji].

196. Jan z Kolovrat na Krakovci na místě svém i také na místě a jmenem Víta a Jiříka odtudž z Kolovrat bratří vlastních sirotkuov a nedílných let nemajících, strejcuov svých, pohání Jana Myšky ze Žlunic ꝛc, viniti jej chce ze 4 k. 14 gr. vše českých, a to těch a takových, kteréž jest on Jan z Kolovrat na uvázánie s komorníkem v ves Svojetín a ves Veckov podle zápisu desk pro nepostoupenie týchž vesnic, jichž jest on Jan Myška na ten čas v držení byl, dáti musil, kdež maje týž Jan Myška jemu Janovi z Kolovrat túž sumu, co jest na komorníka dáno, zase navrátiti, toho jest neučinil a učiniti zanedbává až posavad. Dokládá se desk, registříkû, komorníka relací a jiných svých spr. a n. ž. s. n.

Juxta: Vložen útok v pátek po sv. Ambroži [10 Dec.].

Ambrož komorník. Stání ut supra.

Tu týž [Jan z Kolovrat] poroučí Jeronymovi z Hrobčice k z. i ztr.

(Dáno původovi za právo stané.)

D. zem. m. I, N, 9.

197. Jan Myška ze Žlunic pohání Albrechta z Valšteina na Pšovlcích i odtudž, kdež co má, ze škod ze 20 hřiven stř. pro nevydánie Trible vovčáckého pacholka, čeledína téhož Jana Myšky.

Juxta: Vložen útok fer. V post Tiburcii [15 Apr.].

Zdeněk Kačice z Konic starosta ꝛc. Stání ut supra.

D. zem. m. I, N, 10.

198. Jeronym z Božic pohání Václava Sádlu z Kladrubec a na Kaleniciech, viniti jej chce z 10 k. gr. č. dluhu spravedlivého povinného a puojčeného.

Juxta: Vložen útok ut supra.

Ambrož komorník. Stání ut supra.

(Dáno pǔvodovi za právo stané fer. IIII post Urbani 1543 [29 Maji] a v pondělí po sv. Tiburcí [20 Apr.] l. 1545 vyšel na pohnaného list zatykací.)

D. zem. m. I, N, 10.

199. Jan Slánskej z Doubravice starší pohání Jindřicha Čecha z Prostiboře, viniti jeho chce z nářku cti, a to z takového, že jest on Jindřich před pány hejtmany kraje Hradeckého mezi jinú řečí pověděl, že na též pány hejtmany znášel, že jest se on Jan nad svú poctivostí zapoměl, čemuž Jan Slánskej takové jeho Jindřicha řeči a nářku odpierá.

Juxta: Vložen útok v úterý před sv. Matějem [24 Febr.].

Fridrich komorník. Stání ut supra.

Tu týž Jindřich poroučí Gabrielovi Klenovskému ze Ptení toliko k obojího hojemství vzetí.

D. zem. m. I, N, 10.

200. Jan mladší Trčka z Lipy pohání Jana Licka z Ryzmburka ꝛc, viniti jej chce z toho, že jest týž Jan Licek témuž Janovi mladšiemu Trčkovi propadl manstvie k hradu jeho Opočnu dědičně náležité, totižto v Skalce tvrz, dvuor poplužní s poplužím, dvory kmetcí s platem, v Oujezdci dvuor poplužní s poplužím, dvory kmetcí s platem, ve Lhotce a v Podbřezí dvory kmetcí platné i neplatné, v Kamenici dva dvory kmetcí s platem, s dědinami, lukami, lesy, potoky, rybníky, řekami, mlejny i se vší zvolí, což k tomu přísluší, s plným panstviem, nepřijav od nadepsaného Jana Trčky mladšieho týž Jan Licek léna jakožto od pána vrchního, jsa k tomu týž Jan Licek napomenut, chtějíc sobě týž manstvie dědicky týž Jan Licek osobiti. Dokládá se desk, listu vejsadnieho a jiných svých spravedlností a na to ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok v pondělí před Přenešením sv. Václava [1 Mart.].

Vaněk komorník. Stání ut supra.

Tu týž Jan [z Ryzmburka] poroučí Janovi z Sobětic k z. i k ztr.

D. zem. m. I, N, 11.

201. Jan Voračický z Paběnic pohání Ladislava Popela z Lobkovic a na Chlumci z toho, aby postavil Jakuba jinak Koubu krajčieho z městečka z Sedlce, člověka a poddaného svého, viniti ho chce z slov na poctivosti hanlivých, a to takových, že jest týž Jakub jinak Kouba téhož Jana Voračického zhaněl pravíc, že jest týž Jan za vyjebaného a přesvědčeného lháře odsouzen a jest přesvědčený lhář, těmi a takovými slovy že jeho Jana Voračického vysoce na jeho poctivosti jest haněl. Dokládá se svědomí, zřízení zemského a jiných svých spravedlností a na to ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok v pátek po sv. Ambroži [9 Apr.].

Kašpar starý komorník. Stání v pátek o suchých dnech letničních.

Tu týž Jan [Voračický] poroučí Janovi Sobětickému k z. i k ztr. Tu týž Jakub poroučí Janovi z Kelče k z. i k ztr.

(Půhon zdvižen.)

D. zem. m. I, N, 11.

202. Jan Kordule z Sloupna pohání Václava konváře měštěnína města Králové Hradce nad Labem z toho, že jest týž Václav na něm Janovi Kordulovi o slova hanlivá před sou-

dem zemským pod přátelským zuostáním a jeho ubezpečením právo ustál. Dokládá se svědomí a jiných svých spravedlností a n. t. ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok v sobotu po sv. Tiburcí [17 Apr.].

Matěj komorník. Stání ut supra.

Tu týž poroučí Jiříkovi Labounskému z Strašína.

(Dáno původovi za právo.)

D. zem. m. I, N, 12.

203. Jan Otmar z Holoblav ꝯc pohání Sigmunda Smiřického z Smiřic na Skalách, viniti jej chce z toho, že jest kázal lidem svejm Hořickejm Petrovi Špatovi a Václavovi mlynáři a Janovi Hlávkovi clo bráti z mého tu v Hořicích.

Juxta: Vložen útok v pondělí po sv. Marku [26 Apr.].

Zdislav komorník. Stání ut supra.

(Umřel.)

D. zem. m. I, N, 12.

204. Jan Ekhart z Urtvinovic pohání purkmistra a konšel i všecku obec města v Českých Budějovicích z toho, tu kdež drží dva lány lesuov příjmím Světlíkuov zápisného, kterejžto les leží u města Budějovic, pravě nadepsaný Jan Ekhart k tomu se lesu Světlíku lepší právo a spravedlnost jmíti podle kšaftu někdy Václava Puklice ze Vstuh nápadem nežli oni Budějovští, ani kto jiný. Dokládá se kšaftu Václava Puklice ze Vstuh, mocného listu královského, nálezu z desk zemských a svědomí a jiných svých spravedlností a n. t. ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok fer. IIII ante Translationem Wenceslai [3 Mart.].

Ambrož komorník. Stání v pátek o suchých dnech letničních [21 Maji].

Tu týž Jan poroučí Janovi z Kelče k z. i ztr. Tu týž purkmistr a konšelé i všecka obec vyslavše z sebe s mocným listem Šimona Ješka z konšeluov poroučejí mistru Voldřichovi z Prostiboře a Jiříkovi bakaláři od Bílých orluov, oběma spolu etc.

(Původovi dáno za právo l. 1545 [27 Febr.] v pátek po sv. Matěji.)

D. zem. m. I, N, 13.

205. Panna Johanka abatyše a všecken konvent kláštera sv. Ducha v Starém městě Pražském řádu a zákona sv. Benedikta poháněji Jana Kolmana z Libře, viniti jeho chtie ze 20 hřiven podle zřízení zemského, a to těch, že jest po voznámenie podle téhož zřízení zemského krčmu vnově a nespravedlivě zaraženú ve vsi Psářích na gruntech svých, kdež slove na Strkově, v kteréž šenkuje Jan člověk poddaný jeho, nezastavil, maje to povinně podle již dotčeného zřízení zemského učiniti a jmenovanú krčmu a šenk v ní, kterejž se děje na škodu a ujmu též panně abatyši a konventu napřed psaného krčmě od starodávna vysazené tu v Psářích, přetrhnúti a zastaviti.

Juxta: Vložen útok fer. III post Georgii [27 Apr.].

Zdislav komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, N, 13.

206. Jan Mrackej z Dubé pohání Jana Voračického z Paběnic, viniti ho chce z nářku cti, a to z takového, že jest on Voračický Jan mluvil před dobrými lidmi l. ꝯc 39 některý čas po Vánocích u sebe doma i jinde o témž Janovi Mrackém tato slova: žeby on Jan Mrackej ukradl šnúru perlovú za 50 kop gr. a nějaké péří Mikulášovi, synu téhož Jana

Voračického: a tak těmi a takovými slovy on Jan Voračický jej Jana Mrackého na jeho cti a dobré pověsti vysoce jest nařekl.

Juxta: Vložen útok v pátek po sv. Vitališi [30 Apr.].

Jan měřič komorník. Stání ut supra.

Týž Jan [půhon] poroučí Jiříkovi bakaláři od Bílých orluov k hojemství přijetí.

D. zem. m. I, N, 14.

207. Jan Voračický z Paběnic ꝯc pohání Jaroslava Vranovského z Valdeka, viniti jeho chce z toho, když týž Jan dožádal se jest na témž Jaroslavovi, aby s ním vstoupil do kaply Všech svatých a vedle Jiříka Mitrovského z Nemyšle za vočistníka podle zřízení zemského proti Apolloně z Nové vsi byl, tu kdež jsou páni úředníci Pražští menší desk zemských k přísaze vostatek škod útratních a nákladních po nálezu jí Apolloně s týmž Janem Voračickým do kaply l. tohoto ꝯc 40 na zajtří Fabiana a Šebestiana, aby stáli v středu po neděli provodní [7 Apr.], podali, a týž Jaroslav vstoupil a za očistníka se zapsati dal, a když toho páni úředníci odložili toho dne do zajtřka, tehdy na zajtří majíc k tomu státi a dostáti, toho jest neučinil a nepostavil se, a skrze to dáno jest na téhož Jana Voračického stané právo o sumu 12½ k. 5 gr. č., a protož k němu o takovú sumu 12½ k. 5 gr. č. pro takové jeho nedostání hleděti chce a hledí. Dokládá se svědomí a paměti pánuov úředníkuov menších a jiných svých spravedlností a na to ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok v pondělí den Nalezení sv. kříže [3 Maji].

Vaněk komorník. Stání ut supra.

Tu týž Jan poroučí Janovi z Libětic k z. i k ztr. Tu týž [Jaroslav] poroučí Janovi z Kelče k z. i k ztr.

D. zem. m. I, N, 15.

L. 1540 k roku na zajtří sv. Jeronyma [1 Oct.].

208. Jan mladší Trčka z Lipy pohání Vojtěcha Doubka z Lauterbachu, viniti jeho chce z 4½ k. 20 gr. vše českých dluhu spravedlivého za ryby zuostalých. Dokládá se svědomí a j. spr. sv. a n. t. ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok v sobotu po sv. Urbanu [29 Maji].

Vaněk komorník. Stání ut supra.

(Původovi dáno za právo stané.)

D. zem. m. I, N, 15.

209. Jaroslav Hrabaně z Přerubenic pohání Jiříka Kouče z Kouče, viniti jej chce ze 2 k. a 15. gr. č. dluhu spravedlivého za kuoň zuostalého.

Juxta: Vložen útok v pondělí před sv. Janem Křtitelem božím [21 Jun.].

Fridrich komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, N, 16.

210. Jakub Vrabec Hubený, hospodář v domu Jana staršieho Trčky z Lipy, pohání Beneše Sendražského z Sendražic, viniti jej chce z 4½ k. gr. č. dluhu spravedlivého sečteného a pozuostalého, za stravu u něho protráveného a povinného. Dokládá se svých spravedlností a n. t. ž. s. n.

Juxta: Vložen útok v sobotu po sv. Bartoloměji [28 Aug.].

Fridrich komorník. Stání ut supra.

(Původovi dáno za právo stané.)

D. zem. m. I, N, 16.

211. Týž Jakub Vrabec pohání Elšku z Kestřan manželku Jindřicha Koce z Dobrše a na Bystřici, viniti ji chce ze 4 k. gr. č. dluhu spravedlivého povinného, tu kdež jest táž Elška slíbila za někdy Přecha z Češtic manžela jejího, což u téhož Jakuba Vrabce protráví, že zaň dáti a zaplatiti chce, kdež pak toho jest sečteno svrchupsanú sumu, což jest u téhož Jakuba zuostal za stravu, a jsúci napomenuta zanedbává takového dluhu zaplatiti až posavad. Dokládá se svědomí a jiných svých spravedlností a n. ž. s. n.

Juxta: Vložen útok ut supra.

Matěj komorník. Stání ut supra.

(L. 1543 v středu o suchých dnech letničních [16 Maji] dáno původovi za právo.)

D. zem. m. I, N, 16.

212. Jan Žatecký z Weikerstorfu pohání Viléma Beřkovského z Šebieřova jakožto syna a dědice po někdy Radslavovi Beřkovském z Šebieřova najvyšším piesaři král. Česk., viniti ho chce z 75 k. gr. č. dluhu spravedlivého a témuž někdy Radslavovi puojčeného, kteréhožto dluhu a sumy týž Vilém Beřkovský jakožto syn a dědic jemu Žateckému zase dáti a zaplatiti zanedbává. Dokládá se registr a j. svých spr. a n. t. ž. s. n.

Juxta: Vložen útok v pátek po Narození p. Marie [10 Sept.].

Zdislav komorník. Stání ut supra.

Tu týž [Jan] poroučí Janovi z Kelče k z. i k ztr.

(Původovi dáno za právo stané.)

D. zem. m. I, N, 16.

213. Jan Bezdružický z Kolovrat pohání Sigmunda Smiřického z Smiřic a na Skalách z toho, kdež Prokop mlynář pod Mořežaby člověk téhož Sigmunda Smiřického na mlejně sedí, při kterémžto mlejně na tom toku vody nad tím mlejnem vodu zdejmá a vysoce drží nad starobylý pořádek a tok, a tak tím zdejmáním a vysoce té vody zdržením znamenitá se škoda v lukách téhož Jana Bezdružického, kteréž ke vsi Kojovicům náleží, děje, a týž i lidem poddaným jeho z též vsi Kojovic, tak že táž voda z těch břehu se vylévá a na ty louky vystoupuje a je bahní, a jsouce týž Sigmund Smiřický z toho přátelsky napomenut, aby to opatřil, zanedbává toho až posavad učiniti.

Juxta: Vložen útok v úterý po sv. Bonifací [8 Jun.].

Vaněk komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, N, 17.

214. Jan Bezdružický z Kolovrat pohání Jana Hrzaně z Harasova, viniti ho chce z toho, tu kdež týž Jan Hrzan rybníkem svým, kterejž leží pod Vruticí, mezník v gruntech téhož Jana Bezdružického zatopuje, kterýmžto mezníkem míra vody, pokudž by týž rybník topiti jměl, držeti se má, kdež pak přes týž mezník grunty jeho Jana Bezdružického zatopuje tak držením vody vejše nad mezník na škodu gruntuov jeho i lidí jeho, toho učiniti nemaje.

Juxta: Vložen útok ut supra.

Vaněk komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, N, 17.

215. Jan jinak Mikeš z Hrobčice pohání Petra Chotka z Vojnína, viniti jej chce z toho, že jest on Petr Chotek svedl a zrušiti dal silnici a cestu starobylou, kteráž vždycky za držitelů Budenic a toho panstvie šla a chodila přes hráz rybníka toho pod Budeničkami ležícího nade vsí Šlapanicemi tak řečenú dotčeného Jana Hrobčice, a přes splav téhož Petra Chotka rybníka toho již jmenovaného, kteréžto silnice svedením on Petr Chotek Šlapanským

lidem a poddaným již jmenovaného Jana z Hrobčice tudiež i jiným lidem přespolním a formanuom, kdež též silnice jsú tak užievali, těžkost a zádavu znamenitú, tak že tudy jezditi svobodně nemohú ale jinudy se se škodou svú obraceti musejí, jest udělal, toho učiniti nemaje. Dokládá se svědomí a jiných svých spravedlností a na to ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok ve čtvrtek po sv. Vítu [17 Jun.].

Kašpar komorník. Stání ut supra.

Tu týž [Jan] poroučí Jeronymovi z Hrobčice k z. i k ztr. Tu týž [Petr] poroučí Janovi z Kelče k z. i k ztr.

(L. 1545 v sobotu po sv. Urbanu [30 Maji] zdvižen půhon.)

D. zem. m. I, N, 18.

216. Jan Zumer z Herstošic jmenem svým a maje sobě právo a spravedlnost od Jiříka Zumra z Herstošic pořádně danou pohání Jindřicha z Semína, viniti jej chce z toho, že jest se uvázal v dvuor kmetcí po smrti Jana Zumra odtud z Herstošic ve vsi Pařiezku, v svršky a nábytky v témž dvoru a v jiný statek téhož Jana Zumra strejce jeho vlastního, práva a spravedlnosti k témuž statku nemaje, pravě nadepsaný Jan Zumr, že jest toho týž Jindřich pořádně a spravedlivě na ublížení nápadu jeho a spravedlnosti nejměl učiniti, neb k témuž statku všemu po témž někdy Janovi strejci svém právo lepší a spravedlnost jmíti se praví nežli on Jindřich ani kto jiný.

Juxta: Vložen útok v pátek po sv. Vítu [18 Jun.].

Jan měřič komorník. Stání ut supra.

Tu týž Jan poroučí Jeronymovi Božickému z Božic a Janovi z Sobětic, oběma spolu etc.

D. zem. m. I, N, 18.

217. Jan Ekhart z Urtvinovic pohání purkmistra a konšel města Českých Budějovic z toho, kdež drží ves Srubec, dvory kmetcí s platem i s jejím se vším příslušenstvím, pravě nadepsaný Jan Ekhart k té vsi lepší právo a spravedlivost jmíti podle kšaftu někdy Václava Puklice ze Vstuh nápadem, jakž týž kšaft ukazuje, nežli oni Budějovští, ani kto jiný. Dokládá se kšaftu Václava Puklice ze Vstuh, mocného listu královského, nálezu z desk zemských a j. sv. sprav. a na to ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok v pondělí před sv. Janem Křtitelem božím [21 Jun.].

Matěj komorník. Stání ut supra.

Tu týž Jan poroučí Janovi z Kelče k z. i k ztr. Tu tíž poroučejí M. Voldřichovi z Prostiboře a Jiříkovi bakaláři, oběma spolu etc.

(Původovi dáno za právo v sobotu po sv. Urbanu [29 Maji] l. 1545.)

D. zem. m. I, N, 19.

218. Jan Sobětickej z Sobětic pohání Jiříka od Branky měštěnína města Klatov z toho, že jest se on Jiřík jemu Janovi v rod a tytul vložil píšíc se Jiříkem Sobětickým z Sobětic, nejsa jemu Janovi ani rodu i předkuov jeho žádným krevním přirozeným ani příbuzným přítelem, ježto týž Jiřík jemu Janovi v rod a v tytul klásti a tím tytulem psáti a v rodu ani v tytule rovnati se nemá. Dokládá se listu posélacího, knih a registr městských, svědomí a j. sv. spr. k tomu náležitých a na to ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok v pátek po sv. Jakubu apoštolu božím [30 Jul.].

Matěj komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, N, 19.

219. Jan z Pernšteina na Helfenšteině pohání Anežky ze Střmelic, viniti ji chce a spolu s ní Elšku ze Střmelic z toho, kdež táž Anežka a Elška jakožto sestry mají smlúvu s týmž Janem z Pernšteina, Vilémem Křineckým z Ronova jakožto smluvcí učiněnú o ves Sloupno a o ves Sekeřice s jich příslušenstvím, kterak se o správu na JMsti do soudu zemského o to, jestli by na knězi Václavovi z Hradešína mistru v špitále oc sumy 6 ½ sta a 20 k. gr. vše českých, o kterúžto sumu s ním před týmž soudem zemským v puohonu byly, nevysoudily a neobdržely, podati k rozeznání jměly, tak jakž táž smlouva plněji svědčí. A poněvadž té sumy jsou na témž knězi Václavovi z Hradešína nevysoudily a neobdržely, jsouce též sestry ze Střmelic od jmenovaného Jana z Pernšteina k tomu napomenuty, aby o tu správu, jakž o tom smlouva ukazuje, se na JMsti do soudu zemského k rozeznání podaly, majíli neb nemají tou správú dotčenému Janovi z Pernšteina povinny bejti, i toho jsou neučinily a učiniti zanedbávají až podnes.

Juxta: Vložen útok v středu po sv. panně Marketě [14 Jul.].

Ambrož komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, N, 20.

220. Kněz Jan Machek farář Předměřický pohání Petra Bzenského z Proruby, viniti jej chce z nářku cti, a to takového, že jest mluvil o témž knězi Janovi, že jest psanec nevyvedený, před administratorem a konsistoří Pražskou.

Juxta: Vložen útok v pátek po sv. Maří Magdaleny [23 Jul.].

Jan měřič komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, N, 21.

221. Týž kněz Jan Machek pohání Petra Bzenského z Proruby, viniti jej chce z nářku cti, a to z takového, že jest mluvil knězi Janovi, že práva neužievá a užievati nemá, a to v městečku Brandejse v domu Matěje Škopka.

Juxta: Vložen útok ut supra, komorník, stání ut supra.

D. zem. m. I, N, 22.

222. Jan Voračický z Paběnic pohání Bohuslava Těmína z Těmic, viniti jeho chce z nářku cti, a to z takového, že jest týž Bohuslav téhož Jana nařekl před soudem komorním pravíc, že svědomí, kteréž jest týž Jan dal Jarohněvovi Vejhákovi z Koutuov, nález jaký se stal na téhož Jana Voračického [sic], pravě že tudy jeho svědomí Jana nejmělo přijato bejti, na jeho poctivosti jest jej nařekl, toho učiniti nemaje. Dokládá se cedule řezací, svědomí a nálezu v soudu komorním mezi Jarohněvem Vejhákem z Koutuo a j. sv. spr. a n. ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok v pátek po sv. Maří Magdaleny [23 Jul.].

Matěj komorník. Stání ut supra.

Tu týž Jan poroučí Janovi z Paběnic k z. i k ztr. Tu týž Bohuslav poroučí Janovi z Sobětic, Jindřichovi z Chocemic a Jindřichovi jinak Brožkoviouředníku, všem třem etc. k hojemství vzetí.

D. zem. m. I, N, 22.

223. Jan Čejka z Volbramovic pohání Jana Cinadra z Oujezdce, viniti ho chce z slov hanlivých, a to takových, že jest týž Jan Cinadr ve vsi Všebořicích mluvil k Martinovi z Vonšovce: pravíli to Jan Čejka, že Vondra bratr Petrů z Vonšovce jest člověk jeho, pravím, že v hrdlo lže. Dokládá se svědomí a j. spr. sv. a n. ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok v úterý po sv. Jakubu [27 Jul.].

Jan Šonovský komorník. Stání ut supra.

Tu týž Jan Čejka poroučí ke všem třem puohonuom Janovi z Kelče k z. i k ztr. Tu týž Jan poroučí Jiříkovi bakaláři od Bílých orluov k z. i k ztr.

D. zem. m. I, N, 23.

224. Jan Čejka z Volbramovic pohání Jana Cinadra z Oujezdce, viniti jeho chce z toho, že jest tajž Jan Cinadr podle smlúvy a trhu nepostoupil témuž Janovi Čejkovi kusu řeky ležící pod stavem u mlejna Vosičkova nad řekami Borovskými, náležité ke dvoru kmetcímu a krčmě, kdež Vít syn Kubátčin byl jest, ve vsi Bernarticích, a jsa k tomu napomenut od téhož Jana Čejky, to až posavad učiniti zanedbává. Dokládá se smlúvy trhové, svědomí a j. sv. spr. a n. ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok, komorník a stání ut supra.

D. zem. m. I, N, 23.

225. Jan Čejka z Volbramovic pohání Jana Cinadra z Oujezdce, viniti jeho chce ze sta kop gr. č. pokuty propadené pro dostineučiněnie smlouvy mezi týmž Janem Čejkú a Janem Cinadrem z strany druhé, a to pro nepostoupení kusu řeky, kteráž jest pod stavem u mlejna Vosičkova nad řekami Borovskými, náležející ke dvoru kmetcímu a krčmě, kdež jest byl Vít syn Kubatčin, ve vsi Bernarticích. Dokládá se smlúvy a svědomí a j. sv. spr. a n. t. ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok, komorník, stání ut supra.

Tu týž [Jan Cinadr] poroučí témuž Jiříkovi ut supra k z. i k ztr.

D. zem. m. I, N, 24.

226. Jan Myška ze Žlunic pohání Jana Ledvického z Chanova z toho, tu kdež týž Jan Ledvický dal jest svědomí do soudu komorního Mikulášovi Polencovi z Polenc vo dluh svuoj vlastní podle listu hlavního, kterejž sobě jměl na sumu 1400 k. gr. č. a 12 1/2 k. gr. vše českých i úrok z nich od téhož Polence naň Jana Myšku s dobrú vuolí daný i na rukojmě v témž listu zapsaný, kterejžto dluh témuž Ledvickému on Jan Myška, sumu jistinnú i s úroky dal i vyplnil a zcela zaplatil potom; a pohnán od téhož Polence, jakoby na týž list pozuostáno jmělo býti úrokuov 61 kop gr. č., a jemu Polencovi žeby Jan Myška je řečením dlužen byl, před týmž soudem komorním svejm svědomím týž Ledvický odsvědčil, pravě nadepsaný Jan Myška, že jest mu povinovat on Ledvickej těch 61 k. gr. č. zase dáti a navrátiti, poněvadž jeho osobě týž dluh předešle všecek z úplna vyplnil a zcela zaplatil.

Juxta: Vložen útok ve čtvrtek před sv. Sixtem [5 Aug.].

Fridrich komorník. Stání ut supra.

Tu týž [pohnaný] poroučí Jeronymovi z Hrobčice k z. i k ztr.

D. zem. m. I, N, 24.

227. Jan Těšínský z Písnice pohání Mikuláše mladšieho Hložka z Žampachu, viniti jej chce z slov hanlivě duotklivých na poctivosti, a to takových, že jest týž Mikuláš Hložek o témž Janovi mluvil, že jest lotr, a tak těmi slovy jej na poctivosti jeho vysoce zhaněl.

Juxta: Vložen útok v úterý po Na nebevzetí p. Marie [17 Aug.].

Zdislav komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, N, 25.

228. Jan Těšínský z Písnice pohání Mikuláše mladšieho Hložka z Žampachu, viniti jej chce z nářku cti, a to z takového, že jest týž Mikuláš Hložek o témž Janovi mluvil, že jest

nad nebožtíkem panem Petrem Rašínem z Ryzmburka zradil, a tak takovými slovy jest jej na jeho cti vysoce nařekl.

Juxta: Vložen útok, komorník, stání ut supra.

D. zem. m. I, N, 25.

229. Jan Cimburk z Cimburka pohání Mílu z Broumovic, viniti ji chce z 1000 k. gr. č. témuž Janovi Cimburkovi od též Míly podle smlúvy, kterúž mezi sebú dobrými lidmi učiněnú i spečetěnú mají, propadených, a to v takovém artykuli, kdyžby on Jan ceduli dílčí od ní Míly na místě dětí svých přijal o statek Broumovskej, že těch cedulí dílčích bez něho Jana ona Míla neměla jest ve dsky klásti, ale ona Míla že jest ty cedule bez přítomnosti jeho Jana do desk vložila, a tak tudy jemu jest těch 1000 k. gr. č. podle smlúvy propadla.

Juxta: Vložen útok ve čtvrtek před sv. Bartolomějem [19 Aug.].

Matěj komorník. Stání ut supra.

Tu táž Míla poroučí Gabrielovi Klenovskému ze Ptení k z. i k ztr.

D. zem. m. I, N, 26.

230. Jan Vidlák Radímskej z Slavkova pohání Ladislava Vostrovce z Kralovic, viniti ho chce z nářku cti, a to z takového, že jest on Laclav o témž Janovi mluvil slova tato, že jsa zatčen od Mandaleny z Elstibořе po nálezu o škody útratní a nákladní před úředníky Pražskými menšími, žeby on Jan po témž zatčení se nestavil, a těmi slovy jeho Jana z Slavkova jest na jeho poctivosti nařekl, toho spravedlivě učiniti nemaje.

Juxta: Vložen útok v pátek před sv. Bartolomějem [20 Aug.].

Vondřej komorník. Stání ut supra.

Tu týž poroučí Janovi z Kelče a Václavovi z Peclinovce, oběma spolu ꝛc, toliko k obojího hojemství vzetí. Tu týž Ladislav poroučí Gabrielovi Klenovskému toliko k obojího hojemství vzetí.

D. zem. m. I, N, 26.

231. Jan Vidlák Radímskej z Slavkova pohání Mandalenu z Elstiboře, viniti ji chce z nářku cti, a to takového, že jest ona Mandalena poručila vyžádati na místě svém list obsělací od úřadu purkrabstvie Pražského na téhož Jana Radímského, a to takový, kdež jest byl on Jan zatčen od též Mandaleny pro škody po nálezu před úředníky Praž. menšími, jakoby on Jan Radímskej tomu zatčení a závazku svému dosti neučinil, tak jakž týž list obsělací plněji to svědčí a v sobě zaviera, a takovým listem obsělacím na jeho Jana poctivost jest ona Mandalena vysoce sáhla, protož aby ona Mandalena jemu Janovi z toho práva byla. Dokládá se svědomí a j. sv. spr. a na to ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok, komorník, stání ut supra.

D. zem. m. I, N, 27.

232. Jan Mrackej z Dubé pohání Jindřicha Kořenského z Terešova, viniti jej chce z nářku cti, a to z takového, kdež jest on Jindřich Kořenský l. ꝛc 40 v neděli před sv. Vavřincem mluvil jest v Prčici před mnohými lidmi k němu Janovi Mrackému z ust v uši tato slova: že si zloděj a žes ukradl biret kuní Mikulášovi Voračickému, a on Jan Mrackej slyše ta slova, na něj jest to osvědčoval, a on Jindřich Kořenský podruhé i potřetí hlasem velikým přede vším lidem křičel: slyšte všickni, že to ještě pravím, že jest zloděj, a že jest biret ukradl Mikulášovi Voračickému: a tak těmi slovy jeho Jana Mrackého na jeho cti vysoce jest nařekl.

Juxta: Vložen útok v pátek před sv. Bartolomějem [20 Aug.].

Matěj komorník. Stání ut supra.

Týž [Jan] poroučí Jiříkovi bakaláři od Bílých orluov k hojemství přijetí. Tu týž Jindřich poroučí Janovi z Sobětic k hojemství vzetí.

D. zem. m. I, N, 27.

233. Jan mladší z Valšteina na Peruci pohání Zdeňka Kladenského z Kladna na Kladně ze 20 hřiven pokuty propadené, a to proto, že po voznámení vedle zřízení zemského krčmy vnově a nespravedlivě zaražený v Kamenici na gruntu nezastavil, maje to povinně podle téhož zřízení zemského učiniti a tu dotčenú krčmu a šenkování v ní skutečně zastaviti, a tak táž krčma v nově zaražená drží se a v ní šenkuje jemu Janovi ke škodě a krčmám jeho, kteréž drží v polovici městečka Vraním, kdež sou od starodávna šenkovali. Dokládá se svědomí a j. sv. spr. a p. ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok v pátek po sv. Bartoloměji [27 Aug.].

Fridrich komorník. Stání ut supra.

Tu týž Jan poroučí Janovi z Sobětic k z. i k ztr.

D. zem. m. I, N, 28.

L. 1540 k roku na zajtří sv. panny Barbory [5 Dec.].

234. Jaroslav Mičan z Klinšteina a z Roztok pohání Jetřicha Vrabského z Vrabí na Vostrově, viniti jej chce ze 4 k. gr. č. dluhu spravedlivého zuostalého.

Juxta: Vložen útok v středu před sv. Havlem [13 Oct.].

Jetřich komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, N, 28.

235. Jan Přichovskej z Přichovic pohání Václava Strachotu z Kralovic, viniti jeho chce z toho, že jest jemu prsten z ruky jeho vzal, kterejž sobě 12 k. gr. č. on Jan pokládá, poněvadž toho prstenu jemu Janovi zase vrátiti zanedbává.

Juxta: Vložen útok v sobotu po sv. Jeronymu [2 Oct.].

Vaněk komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, N, 28.

236. Jan, Vaněk, Petr bratří Častolorové z Dlúhé vsi na místě svém i na místě bratří svých mladších nedílných let nemajících poháněji Adama Volbrama z Kamenice a v Tejně Dobrohostově, viniti jej chtí ze 12 k. gr. míš. dluhu spravedlivého, povinného a vděk puojčeného.

Juxta: Vložen útok v sobotu po sv. Martinu [13 Nov.].

Ambrož komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, N, 29.

237. Jan Žatecký z Weikerstorfu pohání Jeronyma Božického z Božic, viniti jej chce z 60 k. gr. č. dluhu puojčeného a jemu spravedlivě povinného. Dokládá se registr a jiných potřeb k tomu náležitých a na to ž. s. n.

Juxta: Vložen útok v pondělí po sv. Martině [15 Nov.].

Jan Hřebecký komorník. Stání ut supra.

(L. 1543 fer. V post Stanislai [10 Maji] dáno původu za právo stané.)

D. zem. m. I, N, 29.

238. Jan z Kelče pohání Votíka z Loutkova, viniti jej chce z 10 k. gr. č. témuž Janovi z Kelče spravedlivě povinných.

Juxta: Vložen útok v pondělí po sv. Martině [15 Nov.].

Vondřej komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, N, 29.

239. Jan Kropáč sukna kraječ pohání Jeronyma Božického z Božic oc, viniti jej chce z 14 k. a z 26 gr. vše českých dluhu spravedlivého za sukna zuostalého. Dokládá se registr a svědomí a. j. sv. spr. a na to ž. s. n.

Juxta: Vložen útok ve čtvrtek před sv. Alžbětú [18 Nov.].

Jan Hřebecký komorník. Stání ut supra.

Tu týž Jan poroučí Jiříkovi bakaláři od Bílých vorluov k z. i k ztr.

(Původovi dáno za právo stané.)

D. zem. m. I, N, 29.

240. Jan Písnickej z Písnice pohání Jana Smrčku z Zábřeží, viniti jeho chce z 10 k. gr. č. dluhu spravedlivého, témuž Janovi za zvody k úřadu zuostalého.

Juxta: Vložen útok v pondělí po sv. Martině [15 Nov.].

Johannes komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, O, 1.

241. Jan z Lungvic na Všebořiciech pohání Václava z Vartnberka na Lipém a Krupce z toho, že dopouští lidem svejm ze vsi Knínic k panstvie Krupeckému příslušejícím vyrážeti vodu, a to najvíc časem letním a v sucho z pramenuov studničných a z potoku toho, kterejž prvé ústavně z týchž pramenuov svuoj počátek maje šel ode vsi Knínic doluov na ves a skrze ves jeho Jana z Lungvic řečenú Ždár, na kteréžto vodě ves Ždár vedle jejího založení vystavena, a na tom potoku od svého počátku vždycky zasedělá jest, ježto tudy a takovým vyrážením té vody letním časem a v sucho ten potok se vosušuje a do starého toku a té vsi Ždáru docházeti nemuože, toho on Václav z Vartnberka nadepsaný na záhubú a zkázu té vsi Ždáru proti obecní svobodě měst, městeček a vsí tohoto království užievání vod, na kterejchž od svého založení sedí a vystaveny sou, uhnúti a lidem svejm vody vyrážeti dopouštěti nemaje.

Juxta: Vložen útok v sobotu po sv. Jeronymu [2 Oct.].

Fridrich komorník. Stání ut supra.

Tu týž Václav poroučí Jeronymovi z Hrobčice a Jiříkovi bakaláři, oběma spolu neb jednomu z nich k z. i k ztr.

D. zem. m. I, O, 1.

242. Johana z Přítočna vdova pozuostalá, manželka někdy Jana Širokého z Miřovic, na místě svém i na místě sirotka Jana syna svého z Mirovic let nemajícieho pohání Václava Sokola z Leskovce, viniti jeho chce z toho, že jest tajž Václav k sobě za živnosti Jana Širokého i po smrti přijímal a k sobě bral peníze za vobilí, pšenice, žita, ječmeny, za dobytky a koně, za mléčné a ryby, což jest prodáváno bylo, i také peníze odjinud, kteréžto peníze jemu Janovi nebožtíku a Johaně jsú náležité byly, a po smrti téhož Jana manžela jejího JMstmi pány na plném soudu zemském jí Johaně a sirotku jest všecko přisouzeno, což jest k sobě přijal a za sebú má, aby to všecko týž Václav dal a postoupil, ale toho jest nic neučinil a též Johaně a sirotku žádných peněz hotových nedal a nepostoupil až posavad; kteréhožto nedání a nevrácení pokládá sobě táž Johana i na místě sirotka Jana syna svého 1000 k. gr. č.

Juxta: Vložen útok v sobotu po sv. Jeronymu [2 Oct.].

Zdeněk Kačice z Konic. Stání ut supra.

Tu týž [Václav] poroučí Erazimovi z Tumnic k z. i k ztr.

D. zem. m. I, O, 2.

243. Jan Vidršpergar z Vidršperku pohání Jerolima Tasa z Peruce oc, viniti jeho chce z toho, tu kdež se jest dal v jednání týž Jerolim s ním s Janem Vidršpergarem o prodaj statku Chotěmiře s jeho se vším příslušenstvím, totižto toliko o díl svuoj, což tu sám měl, a smluviv s ním Janem Vidršpergarem, že za tejž statek jměl jemu $1\frac{1}{2}$ sta k. gr. č. dáti týž Jan Vidršpergar na takový spuosob, přidáli kto od učinění toho trhu a smlúvy ve dvú nedělích pořád zběhlých více za tejž statek přes těch $1\frac{1}{2}$ sta k. gr. č. nežli on Jan Vidršpergar smluvil a stržil, že to jemu Jerolimovi Tasovi dotčený Jan Vidršpergar přidati chce, a když jest Kašpar Gotfrid z Žebnice více o 25 k. gr. č. jemu Jeronymovi Tasovi v těch dvú nedělích na ten statek přidával, že on Jan Vidršpergar tu sumu jest totižto 25 k. gr. č. nad $1\frac{1}{2}$ sta k. gr. č. přidati na hotových penězích chtěl a předce ten trh držeti podle smlouvy s týmž Jeronymem Tasem učiněné, ale on Jerolim Tas těch peněz jest od něho od Jana Vidršpergara přijíti ani té smlúvě a tomu trhu dosti učiniti nechtěl, než nadepsanému Kašparovi Gotfridovi mimo něj Jana Vidršpergara ten statek prodal a jemu jej ve dsky zemské vložil, toho prodaje tak učiniti ani téhož statku ve dsky zemské proti němu Janovi Vidršpergarovi a proti podvolení svému klásti nemaje.
Juxta: Vložen útok v úterý po sv. Františku [5 Oct.].
Vondřej komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, O, 2.

244. Jan z Valšteina starší na Březanech pohání Jana Benedu z Nečtin na Libni na místě jeho i na místě Albrechta a Beneše bratří odtudž z Nečtin let nemajících vedle nich a spolu s nimi Václava, Ludvíka a Sigmunda bratří Benedy z Nečtin, viniti je chce z nedržení smlúvy trhové o statek tvrz Březany s dvorem popl. s poplužím, s dědinami, lukami, s štěpnicemi, zahradami, rybníky, potoky, lesy, vesnicemi, s mlejnem, učiněné mezi týmž Janem z Valšteina a vejš psanými bratry Benedy, a to v tom, že tíž bratří Benedové listu hlavních do $2\frac{1}{2}$ tisíce k. gr. č. ve správě vejš dotčeného statku při dskách zemských ležeti jsou nechati jměli, dokudž by oni bratří Benedové jemu Janovi do té sumy správu neopatřili, tak jakž táž smlouva trhová to vše šíře ukazuje; ale dotčení bratří Benedové jemu Janovi takové smlúvě dosti učiniti a takových listuo do $2\frac{1}{2}$ tisíce k. gr. č. při dskách zemských ležeti a nechati ve správě zanedbávají až podnes.
Juxta: Vložen útok ut supra.
Jan měřič komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, O, 3.

245. Jan Koc z Dobrše na Bystřici pohání Smila Nebilovského z Drahobuze, viniti jeho chce z mordu, a to takového, že jest v městě Plzni Novém Václava Koce z Dobrše otce téhož Jana s pomocníky neb pomocníkem svým zamordoval, an na něj žádné péče nejměl, toho pod řádem a právem učiniti nemaje. Dokládá se svědomí a j. sv. spr. a n. t. ž. s. p. n.
Juxta: Vložen útok ut supra.
Ambrož komorník. Stání ut supra.
Tu týž Jan poroučí Gabrielovi Klenovskému ze Ptenie k z. i k ztr.
(Původu nedáno za právo.)

D. zem. m. I, O, 3.

246. Jan Voračický z Paběnic pohání Albrechta Čiplu z Kravska oc, viniti jeho chce z nářku cti, a to takového, že jest týž Albrecht téhož Jana nařekl před právem v městečku Mladé Vožici, pravíc, že svědomí jeho Jana Voračického, kteréž jest dal Janovi a Jiříkovi

bratřím z Radvanova proti témuž. Albrechtovi Čiplovi místa nedává a za svědka přijat bejti nemá před žádným právem pro nález, kterejž se s ním stal s Apollonou Cávovú z Nové vsi, těmi a takovými slovy, aby jeho svědomí Jana nejmělo přijato bejti, na jeho poctivosti jest jej nařekl, toho učiniti nemaje. Dokládá se svědomí a j. sv. spr. a n. t. ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok ve čtvrtek po sv. Františku [7 Oct.].

Jetřich komorník. Stání ut supra.

Tu týž Jan poroučí Janovi z Sobětic k obojího hojemství vzetí. Tu týž Albrecht poroučí Janovi z Kelče a Mikulášovi z Staniměřic oběma spolu k toliko obojího hojemství vzetí.

D. zem. m. I, O, 4.

247. Jan Muchek z Bukova na Voseku pohání Jiříka Bobrovce z Bobrovic z toho, že jest týž Jiřík Bobrovec mluvil o témž Janovi Muchkovi, žeby témuž Janovi Muchkovi statku svého Děkova svěřil a dskami zemskými zapsal, a jmenovaný Jan Muchek žeby témuž Jiříkovi podle toho svěření dosti neučinil, a tak těmi slovy jest jemu Janovi Muchkovi na jeho poctivosti a dobré pověsti nevinně ublížil. Dokládá se svědomí, desk i j. sv. spr. a n. t. ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok ut supra.

Zdeněk Kačice komorník. Stání ut supra.

Tu týž Jan poroučí Janovi z Jelče a mistru Václavovi Flaminovi oběma etc. ut in forma.

D. zem. m. I, O, 4.

248. Jan mladší z Lobkovic oc pohání na místě Jiříka Táhly měštěnína Tajna Horšovského člověka poddaného svého Petra Snopoušovského z Borku oc, viniti ho chce z nářku cti, a to z takového, že jest on Petr některého času o masopustě minulém v témž městě Tejně u Jana mydláře mluvil k témuž Jiříkovi, že jest zvyjebaný lotr, lhář, šibal a zrádce, a tak téhož Jiříka na jeho poctivosti a dobré pověsti těmi slovy nařekl, toho učiniti nemaje. Dokládá se svědomí a j. sv. spr. a n. t. ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok ve čtvrtek před sv. Havlem [14 Oct.].

Jiřík komorník. Stání ut supra.

(Původu dáno za právo stané v pátek [24 Febr.] o suchých dnech postních l. 1548.)

D. zem. m. I, O, 5.

249. Jan Čelechovec z Kralovic oc pohání Krištofa Sataněře z Drahovic a v Střížově, viniti jej chce z toho, tu kdež týž Krištof Sataněř po něho Jana Čelechovce a k němu do jeho bytu do Malého Stroupče Jiru Kraizle člověka svého poslal s těmi slovy žádajíc jeho, aby k němu do jeho vsi Stráně přišel, anebo kdežby mu se zdálo, že mu chce na Stroupeč kupce dohoditi, kdež on Jan Čelechovec věře jemu, tak jest učinil a na jeho poselstvie a žádost do vsi jeho řečené Stráně k němu jest přišel, tu on Krištof Sataněř s lidmi a pomocníky svejmi zejmena těmito: rychtářem Linhartem a synové jeho, Pavlem a krčmařem a s Jirú odtudž z Stráně, s Markusem a s Paurem, s Šimkem a s Faitem a Rezáč podruh Paurnov odtudž všickni z Stráně, z Ouhostic s Fichtlem, Valentinem, s Jirú, Krajzarem, Zikl Hoynuov syn, Jan Herychl, Falta, Hons Telar, z Střížova s Tubicarem, s Petrem Kernarem, s Kernarem Mikulášem, s Mertlem, Pekem pod řádem a pod právem jeho Jana Čelechovce v též vsi své řečené Strání v krčmě jest zranil a zchromil a zamordovati chtěl. Dokládá se svědomí a j. sv. spr. a n. t. ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok v úterý po sv. Lukáši [19 Oct.].

Fridrich komorník. Stání ut supra.

Tu týž [Jan] poroučí Janovi z Sobětic k z. i k ztr. Tu týž [Krištof] poroučí Janovi z Kelče a Havlovi Samšovi, oběma spolu etc.
(Původovi nedáno za právo, poněvadž sám příčinu dal k svádě.)
D. zem. m. I, N, 5.

250. Jan Šmohař z Rochova pohání Jana Kostomlatského z Vřesovic z nářku cti, a to z takového, kdež jest on Jan Šmohař vsedši na kuoň z Dlažíma ze vsi pryč jeti chtěl l. ꝛc 40° při času sv. Jiří, a on Jan Kostomlatský vyběhši z krčmy s dobytú braní na téhož Jana Šmohaře z oust v uši volal: počkaj zvyjedený zrádce, nemám tebe než za zvyjedeného zrádci a nejsi dobré mateře syn, než jsi z vyjednaný pankhart, kterýmižto slovy jest téhož Jana Šmohaře týž Jan Kostomlatský znamenitě na jeho cti a dobré pověsti nařekl.
Juxta: Vložen útok v úterý před sv. Šimonyšem a Judy [26 Oct.].
Fridrich komorník. Stání ut supra.
D. zem. m. I, O, 6.

251. Jan Myška ze Žlunic pohání Václava Kounovského z Píbru a na Kounově, viniti jej chce ze 20 hřiven stř. pro nezastavení krčmy nesvobodné ve vsi Veclově na gruntu, na kterémž sedí Jira Přibyl, po čtyrech nedělích podle zřízení zemského, aby jí zastavil, zapověděné.
Juxta: Vložen útok v úterý po sv. Linhartu [9 Nov.].
Jiřík komorník. Stání ut supra.
D. zem. m. I, O, 6.

L. 1541 k suchým dnuom postním [8—11 Mart.].

252. Jan Nymerfol měštěnín Českých Budějovic pohání Jana Malovce z Malovic, viniti ho chce podle Mikuláše Malovce bratra jeho dielného ze 28 k. a z 54 gr. vše. míš. dílu jeho, a to vedle zapsání šultprifem na papíře pod pečetmi týchž bratří Malovcuov dluhu spravedlivě jemu povinného a za krámské věci zuostalého.
Juxta: Vložen útok ve čtvrtek po sv. Mikuláši [9 Dec.].
Ambrož komorník. Stání ut supra.
Tu týž [Malovec] poroučí Jiříkovi bakaláři od Bílých vorluov k z. i k ztr.
D. zem. m. I, O, 7.

253. Jan Nymerfol měštěnín města Českých Budějovic pohání Mikuláše Malovce z Malovic, viniti ho chce podle Jana Malovce bratra jeho dílného ze 28 k. a z 54 gr. vše míšenských dílu jeho, a to vedle zapsání šultprifem na papíře pod pečetmi týchž bratří Malovcuov dílu jemu spravedlivě povinného a za krámské věci zuostalého a nedodalého.
Juxta: Vložen útok, komorník, stání ut supra.
D. zem. m. I, O, 7.

254. Jan Vidlák Radímskej z Slavkova pohání Mikuláše Voračického z Paběnic na Polance i odtudž, kdež co má ze škod, toliko ze 20 hř. stř. pro nevydání Jana syna plenkařova člověka jeho ze vsi Noskova.
Juxta: Vložen útok v úterý po sv. p. Luciji [14 Dec.].
Zdeněk z Konic starosta ꝛc. Stání ut supra.
Tu týž [Mikuláš] poroučí Janovi z Sobětic k z. i k ztr.
D. zem. m. I, O, 7.

255. Jan Kropáč sukna kraječ pohání Jana Pavovce z Uřetína ꝫc, viniti jej chce ze 2 k. $12\frac{1}{2}$ gr. č. dluhu spravedlivého za sukna zuostalého. Dokládá se registr, svědomí a j. sv. spr. a n. t. ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok v úterý den sv. Pavla na víru obrácení [25 Jan.].

Ambrož komorník. Stání ut supra.

Tu týž [pûvod] poroučí Jiříkovi bakaláři k z. i k ztr. Tu týž [pohnaný] poroučí Janovi z Kelče k z. i k ztr.

D. zem. m. I, O, 7.

256. Jan Voračický z Paběnic pohání Alše Karlíka z Nežetic ꝫc, viniti jej chce z 87 k. a 27 gr. vše českých, a to těch, kdež jest týž Jan Voračický Apollonu Pávovú z Nové vsi a na Prčici před pány úředníky čtverým obesláním ze škod útratních a nákladních z sum jistých obeslal l. ꝫc 38 po 15 k. gr., a l. ꝫc 39 dvojím obesláním, jedním Ludmilu z Nové vsi, druhým pannu Marketu po 20 k. gr. č., kterýmžto obesláním on Aleš Karlík o takový škody útratní svědomí jest dával a za hospodáře se v domu Pirovském Janovi Voračickému postavil, skrze kteréhožto jeho Alše svědomí jest týž Jan Voračický o nahoře psanú sumu přišel, a nic víc neprovedl než to, co se k úřadu dalo, jakž těch šest rozsudkuov na ta obeslání v sobě zavierají, kterúžto nahoře psanú sumu těch 87 k. gr. a 27 gr. pro takový téhož Alše svědomí nenáležité jemu Janovi Voračickému povinen jest. Dokládá se svědomí a j. sv. spr. a n. t. ž. s. p. n.

Tu týž [Jan] poroučí Janovi z Sobětic k z. i k ztr. Tu týž [Aleš] poroučí Václavovi Kavanovi z Dědibab k z. i k ztr.

D. zem. m. I, O, 8.

257. Jeronym Božický z Božic pohání Albrechta Tandorfara z Tandorfu, viniti jej chce z 25 k. gr. č. dluhu spravedlivě povinného a puojčeného. Dokládá se svědomí listu posělacího a j. sv. spr. a n. t. ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok v pondělí před sv. Matějem [20 Febr.].

Johannes komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, P, 3.

258. Jeronym Božický z Božic ꝫc pohání Jiříka, Václava a Sigmunda bratří Freitakuov z Řepiroh a v Hříškově, viniti je chce ze 4 k. gr. č. k žádosti jich za ně ke dskám vydaných od žaloby čtení řečníku zemskému proti Mostským, dluhu spravedlivě povinného. Dokládá se svědomí Jakuba řečníka zemského.

Juxta: Vložen útok ut supra.

Jan Hřebecký komorník. Stání ut supra.

(L. 1543 fer. IIII post Urbani [29 Maji] pûvodovi dáno za právo stané.)

D. zem. m. I, P, 3.

259. Johanka z Přítočna na místě svém i na místě Jana z Mirovic syna svého let nemajícího pohání Václava Sokola z Leskovce, viniti jeho chce z toho, že jest se odepřel listu toho na tři sta k. gr. česk. svědčícieho, kterejž jest jemu někdy Jan z Mirovic manžel nadepsané Johanky a otec svrchupsaného Jana z Mirovic let nemajícieho s jistými výmienkami učinil, jakž týž list šíře v sobě zavierá, pravě, že žádného takového listu nemá, a že jest jemu jeho jmenovaný Jan někdy z Mirovic na žádnú sumu neudělal; a potom týž list on Václav Sokol sobě ve dsky zemské vložiti dal, chtěje té sumy v něm zapsané užiti, kdež

nadepsaná Johanka z Přítočna i na místě Jana syna svého praví, že již přes takové své odepření on Václav Sokol toho listu jest sobě ve dsky zemské dáti vložiti nejměl a sumy v něm zapsané že užiti proti její a syna jejího spravedlnosti nemá. Dokládá se svědomí a j. sv. spr. a n. t. ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok ut supra.

Zdislav komorník. Stání ut supra.

Tu týž poroučí Erazimovi z Tumnic k z. i k ztr.

D. zem. m. I, P, 4.

260. Jan z Prorubí a v Bezně pohání kněze Jana Machka faráře Předměřického, viniti ho chce z slov hanlivých a na poctivosti duotklivých, a to zejmena takových, že jest on kněz Jan Machek o témž Janovi z Prorubie mluvil před dobrými lidmi slova tato, že on v hrdlo lže, a tak těmi slovy jej Jana na jeho poctivosti vysoce zhaněl a dotekl.

Juxta: Vložen útok v středu den Hromnic [2 Febr.].

Zdislav komorník. Stání ut supra.

Tu týž poroučí Janovi z Sobětic k z. i k ztr.

D. zem. m. I, P, 4.

261. Jan Malobratřickej z Řehče pohání Jiříka Procka z Cetně, viniti jej chce z slov hanlivých a duotklivých na poctivosti, a to takových, že jest týž Jiřík Procek mluvil k témuž Janovi Malobratřickému, že jest lepší nežli on Jan Malobratřickej, i protož aby on Jiřík Procek taková slova svá pravá učinil před pány JMstmi a vladykami na plném soudu zemském a jemu Janovi Malobratřickému z toho aby práv byl.

Juxta: Vložen útok ut supra.

Zdislav komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, P, 5.

262. Jan mladší z Vartnberka, najvyšší purkrabie Pražský, pohání Arnošta z Šlejnic administratora a probošta kostela Praž., viniti jej chce ze 20 hřiven stříebra pokuty na to podle zřízení zemského uložené, a to proto, že jest nezastavil krčmy a šenku vnově zaražené ve vsi v Dušnících na gruntu Pavlovu, kterážto krčma jest na škodu Michalovi nápravníku a jeho starobylé krčmě na škodu tu v Dušnících k úřadu purkrabstvie Praž. náležité.

Juxta: Vložen útok ut supra.

Jan Hřebecký komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, P, 5.

L. 1541 k suchým dnuom letničním [8—11 Jun.].

263. Jan Čejka z Volbramovic pohání Václava Žakavce z Žakavy na Jivjanech, viniti jej chce ze 35 k. gr. č. m. dluhu spravedlivého za vovce zuostalého.

Juxta: Vložen útok ve čtvrtek po sv. Stanislavu [12 Maji].

Ambrož komorník. Stání ut supra.

Tu vedle téhož puohonu úředníci Pražští menší desk zemských na plném soudu soudíce stání i nestání, poněvadž on Václav Žakovec pohnaný potřiekrát volán jsa k soudu k tomuto puohonu nestál jest, i z těch příčin dali jsou jemu Janovi Čejkovi puovodu proti témuž Václavovi pohnanému za právo stané. Dal památné. Actum fer. IIII post Urbani a. 1541 [1 Jun.].

D. zem. m. I, P, 6.

264. Jan Kfelíř z Zakšova pohání Petra Šatného z Brodce, viniti jej chce z 10 kop gr. česk. dluhu spravedlivého povinného u vděk puojčeného.

Juxta: Vložen útok v sobotu po Zvěstování p. Marie [26 Mart.].

Kašpar starý komorník. Stání ut supra.

Tu vedle téhož puohonu úředníci Praž. menší desk zem. na plném soudu zemském soudíce stání i nestání, poněvadž on Petr Šatný pohnaný potřiekrát volán sa k soudu k tomuto půhonu jest nestál, z té příčiny dali sou jemu Janovi Kfelířovi puovodu proti témuž Petrovi pohnanému za právo stané. Dal památné.

D. zem. m. I, P, 6.

265. Jan Čejka z Volbramovic pohání Václava Žakavce, viniti jej chce ze děberu ryb kapruov, kteréž mu řekl na vovce přidati.

Juxta: Vložen útok ut supra.

Ambrož komorník. Stání ut supra.

(Původu dáno za právo stané.)

D. zem. m. I, P, 6.

266. Jan Kába z Rybňan ꝯc pohání Viléma Vojislavského z Vojislavic na Žďáře, viniti ho chce z pychu a pro ten pych z 10 k. gr. č., a to z takového, kdež l. ꝯc 39 Pavel mlynář Samoselský člověk poddaný téhož Viléma rybníkem jeho Viléma jmenem Stávkem na grunt téhož Jana Káby na louku, kterúž drží Jan Cábek člověk poddaný jeho Jana Káby, topil pychem, a když týž Jan Kába vedle někdy Václava Káby z Rybňan bratra svého nedílného k němu Vilémovi posielal, s volíli jeho takového topení činí, tomu jest neodepřel, aby s volí jeho nebylo, toho topení na grunty jeho Jana mimo starobylý top pychem učiniti nemaje. Dokládá se svědomí a j. sv. spr. a n. t. ž. s. p. n.

Juxta: Jetřich komorník. Stání ut supra.

Tu týž [Jan] poroučí Gabrielovi z Ptení k z. i k ztr. k oběma puohonuom. Tu týž [Vilém] poroučí Janovi z Sobětic, Václavovi z Peclinovce oběma spolu ꝯc k oběma puohonuom.

D. zem. m. I, P, 7.

267. Jan Kába z Rybňan pohání Viléma Vojislavského z Vojislavic, viniti jeho chce z pychu a pro ten pych z 10 kop gr. česk., a to z takového, kdež leta ꝯc 37 při času sv. Tomáše týž Vilém Bártovi a Vítovi Polákovi čeledi své dříví v gruntech téhož Jana Káby a někdy Václava Káby z Rybňan bratra jeho nedielného, kdež slove v Bezděčinách, pychem sekati a to dříví pobrati dal, toho pychem učiniti nemaje. Dokládá se svědomí a jiných svých spravedlností a na to ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok ut supra.

Jetřich komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, P, 7.

268. Jan Honsobě z Čeřejova syn a dědic někdy Mikuláše Šerava jinak Honsobě pohání Voldřicha Humpolce z Prostibor, viniti jej chce z toho, že týž Voldřich přijav k sobě při od někdy téhož Mikuláše Šerava otce jeho v městě Budějovicích skrze konšele přísežné, kterúž jesti jměl s Jiříkem Honsobě synem svejm on Mikuláš Honsobě o statek svuoj z příčin trhu, že tejž Voldřich sepsavši smlouvu mezi osobou svú a týmž Jiříkem, bratrem Jana Honsobě vlastním, bez přítomnosti přátel téhož Jiřka o statek a dědictví téhož Mikuláše Honsobě otce jeho, a to že jemu jakožto synu a dědici na škodu a újmu nápadu jeho proti zřetelné spra-

vedlnosti učinil, a diel téhož statku tou smluvou jakožto duom v městě Budějovicích i se všemi klenoty, svršky, nábytky ze dvora i z domu a k tomu 300 k. gr. m. osobě své dědičně přivlastnil, pravíc on Jan z Čeřejova, že on Voldřich takové smlúvy nepořádné proti jeho nápadu dědičnému učiniti jest nemohl, kterúžto smlouvú všecek statek od osoby jeho, [k] kterémuž jest spravedlnost jměl jakožto syn a dědic otce svého podle bratra svého, odcizil, a to že chce ukázati, že táž smlúva žádné moci míti nemá, kteráž jest tak bez vědomí jeho učiněna. Dokládá se svědomí, ortelu, vejpisu z kněh městských a j. sv. spr. k tomu náležitých a n. t. ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok v středu po sv. Ambroži [6 Apr.].

Johannes komorník. Stání ut supra.

(Původu nedáno za právo.)

D. zem. m. I, P, 8.

269. Jan Kába z Rybňan pohání Viléma Vojislavského z Vojislavic na Žďáře, viniti jeho chce z pychu a pro ten pych z 10 kop gr. č., a to z takového, že týž Vilém rybníkem svým řečeným Hraničný na grunty téhož Jana Káby a na louky, kteréž drží Janek Martinů syn a Mareš Přibyl z Jižné lidé téhož Jana Káby skrz zadělání splavu u téhož rybníka topil, toho a takového topenie pychem udělati nemaje, a to leta ↄc 40. Dokládá se svědomí a jiných svých spravedlností a na to ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok v středu po sv. Sigmundu [4 Maji].

Jetřich komorník. Stání ut supra.

Tu týž poroučí Gabrielovi Klenovskému ze Ptení k z. i k ztr. Tu týž poroučí Janovi z Sobětic, Václavovi z Peclinovce k z. i k ztr., oběma spolu neb jednomu z nich.

D. zem. m. I, P, 9.

270. Jan Kába z Rybňan pohání Viléma Vojislavského z Vojislavic na Žďáře, viniti jeho chce z nenapravení pychu od Jiry Chláně z Samoskol [sic] člověka poddaného téhož Viléma, a pro ten pych z 10 k. gr. č., a to z takového, že týž Jira Chlán leta ↄc 39 před Vánoci na louku, kterúž drží Mareš Přibyl z Jižné člověk jeho Jana Káby, a na grunt téhož Káby hromadu dříví pychem nakladl toho a takového pychu učiniti nemaje. Dokládá se svědomí a j. sv. spr. a na to ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok ut supra, komorník, stání ut supra.

Tu týž [Jan] poroučí Gabrielovi ze Ptení k z. i k ztr. Tu týž poroučí Janovi z Sobětic, Václavovi z Peclinovce k z. i k ztr. oběma spolu neb jednomu z nich.

D. zem. m. I, P, 10.

L. 1537 k roku na zajtří sv. Jeronyma [1 Oct.].

271. Krištof hrabě z Hardeku a z Klacka v Mochlantu na místě svém a na místě Volfa, Ditřicha, Jana a Fridricha bratří svých mladších let nemajících pohání Albrechta Šlika z Holejče hrabí z Pasaunu a Lokte, najvyššího kamermeistra královstvie Českého, z toho, že jest se týž Albrecht Šlik po smrti někdy Voldřicha hrabí z Hardeku a Kladska v zámek Křivoklat, města a městečka a vesnice k témuž zámku příslušející se všemi duochody a požitky a se vším příslušenstvím témuž někdy Voldřichovi hraběti v jisté sumě od JKMsti vydaný a ve dsky zemské vložený, [jak] to v sobě šíře obsahuje a zavierá, uvázal, pravě jmenovaný Krištof hrabě, že k tomu zámku a panství svrchudotčenému a k sumě dskami za-

psané v též zástavě s bratřími svými lepší právo a spravedlivost má nežli on Albrecht Šlik. Dokládá se smlouvy a j. sv. spr. a na to ž. s. p. n.

Juxta: Tu týž Krištof i na místě bratří svých poroučí Janovi Žateckému, Janovi z Kelče a Krištofovi z Račína, všem třem, dvěma oc.

(Původovi dáno za právo.)

D. zem. m. I, O, 8.

272. Týž Krištof hrabě z Hardeku ut supra pohání Albrechta Šlika z Holejče hrabí z Pasaunu a z Lokte, najvyššího kamermeistra král. Česk., viniti jej chce ze 2000 kop gr. česk. témuž Albrechtovi Šlikovi od někdy Voldřicha hrabí z Hardeku strejce téhož Krištofa spravedlivě puojčených, pravě se jmenovaný Krištof s bratřími svými k té sumě dotčené dvěma tisícím kopám gr. právo a spravedlnost jmíti. Dokládá se svědomí, smlouvy a j. sv. spr. a na to ž. s. p. n.

Juxta: Tu týž poroučí Janovi Žateckému, Janovi z Kelče, Krištofovi z Račína, všem třem, dvěma neb jednomu z nich k z. i k ztr.

(Pustili od toho puohonu.)

D. zem. m. I, O, 9.

L. 1538.

273. Kateřina manželka Vavřince z Tejnce pohání kněze Bartoše faráře v Hostouni, viniti ho chce z nářku cti, a to z takového, že týž kněz v domě jejím po sv. Matěji v pátek leta tohoto jí Kateřině kurvy dával, a k tomu doloživ, že v svém domu nemá než všecko kurvy, toho učiniti nemaje, ježto k takovému nářku ona Kateřina žádné příčiny nedala.

D. zem. m. I, O, 9.

L. 1539 k roku na zajtří sv. Jeronyma [1 Oct.].

274. Kateřina dcera někdy Duchka Lhotického měštka [v] Čáslavě pohání Jana syna Dvořáka z Klukuov a v Puchři, viniti ho chce z toho, že týž Jan v statek a v dvuor v Puchři s dědinami, lukami a což k tomu dvoru přináleží ve všecko vkročil a v to se uvázal po nebožce Gerdrutě, kteráž byla v držení toho dvoru v Puchři, práva ani spravedlnosti k tomu nemaje; kdež táž Kateřina strejná teta po též Gerdrutě jakožto krevné a najbližší přítelkyně praví se k tomu dvoru i s jeho se vším příslušenstvím lepší právo a spravedlnost jmieti nežli on Dvořák, kterejž v ten dvuor tak veň vkročil, proti její spravedlnosti drží, toho učiniti nemaje. Dokládá se desk, svědomí i j. sv. spr. k tomu nálež. a n. t. ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok v úterý před sv. Sixtem [5 Aug.].

Jan měřič komorník. Stání ut supra.

Tu táž Kateřina poroučí Janovi z Kelče k z. i k ztr. Tu týž Jan poroučí Jindřichovi z Chocemic a Václavovi z Peclinovce, oběma etc.

D. zem. m. I, O, 10.

275. Krištof Pintic z Pintic pohání Kašpara Pfluga z Rabšteina a na Bečově, hajtmana kraje Plzenského, viniti jej chce z toho, že jest na téhož Krištofa on Kašpar některé lidi a poddané své z Bečova k potoku Teplá Volfa z Pintice, otce nadepsaného Krištofa, mezi Hamrem a Rotelmejnem pod vsí Poutnova ležící, zbrojně s kušem napatým v sobotu před sv. Petrem a Pavlem l. oc 39 [28 Jun.] proti zřízení zemskému vyslal a jeho Krištofa pod řádem a pod právem v mírné a pokojné zemi, an práva jdou, slibem zavázati sobě k ruce,

aby mu se v Bečově stavěl, rozkázal, ježto on Krištof Pintic na téhož Kašpara Pfluga žádné péče nejměl, toho proti zřízení zemskému učiniti nemaje.
Juxta: Vložen útok v úterý před sv. Bartolomějem [19 Aug.].
Fridrich komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, O, 11.

276. Krištof Pintic z Pintic pohání Kašpara Pfluga z Rabšteina na Bečově, viniti ho chce z nářku cti, a to z takového, že jest jeho na poctivosti nařekl, dávaje Volfovi Pinticovi z Pintic otci téhož Krištofa odpověď, když k němu posielal o lidi, které dal pobrati v potoce téhož Volfa a jeho Krištofa slibem zavázati, mezi jinými slovy těmito slovy nařekl, žeby jemu Kašparovi zlodějsky odjali, což jeho jest v jeho potoce, a když k němu Kašparovi Pflugovi posláno bylo, na něho-li na Krištofa míní, nedal jest zjevné odpovědi, a tak to k sobě přijal.
Juxta: Vložen útok ut supra.
Fridrich komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, O, 11.

277. Kateřina z Vartnberka vdova pozuostalá po někdy Václavovi Litovském z Svinař pohání Jana z Pernšteina na Helfenšteině jakožto držitele statku někdy Petra Zviřetického z Vartnberka, viniti jej chce z neužívání sumy $3\frac{1}{2}$ sta 25 k. gr. č. věna jejieho, kterúž jest za sebou jměl, a to od smrti někdy nadepsaného Václava Litovského manžela jejieho až do l. 1539, kteréhožto neužívání ona Kateřina pokládá sobě 600 k. gr. č. Dokládá se kšaftem téhož někdy Václava Litovského, svědomí i j. sv. spr. a n. t. ž. s. p. n.
Juxta: Vložen útok fer. V post Bartholomei [28 Aug.].
Jan měřič komorník. Stání ut supra.
Poroučí [pùvod] Jiříkovi bakaláři od Bílých orluov k z. i k ztr.

D. zem. m. I, O, 11.

L. 1539 k roku na zajtří sv. panny Barbory [5 Dec.].

278. Kašpar Bernášek z Žebnice pohání Viléma Svitáka z Lantšteina, viniti jeho chce z toho, kdež jest mu list pod pečetí svú poslal o vedení svědkuov, v kterémžto listu to jest napsal: Tobě slovutný Kašpaře Bernášku, kterejž se píšeš z Žebnice: jakoby on Kašpar nová osoba stavu rytířského byl, protož aby to on Vilém Sviták pravé před pány a vladykami na plném soudu zemském JMstmi učinil, pakliby neučinil, tehdy JMsti páni a vladyky i jiní všickni dobří lidé vuobec budú jemu Vilémovi Svitákovi věděti jak věřiti, a z toho jemu Kašparovi aby práv byl. Dokládá se majestátuov a listuov i j. sv. spr. a n. t. ž. s. p. n.
Juxta: Vložen útok v pátek po sv. Jeronymu.
Jetřich komorník. Stání ut supra.
Tu týž Kašpar poroučí Václavovi z Peclinovce k z. i k ztr.

D. zem. m. I, O, 12.

279. Kašpar Pflug z Rabšteina pohání Marketu z Nalžov jakožto poručnici statku a dětí někdy Jiříka z Nalžov a v Svojšíně, viniti ji chce z neoddání dílu a luk pěti těžařuov aneb dvoru v Jemnici rybníkem velkým Jemnickým, kteréhožto táž Marketa jakožto poručnice v držení jest, svedených a vytopených podle znění majestátu krále Jiřího slavné paměti, tím

a takovým oddáním jsouce témuž Kašparovi Pflugovi jakožto držiteli vsi Jemnice a puostotiny Bílonice s jejím příslušenstvím povinna, a toho učiniti zanedbává.

Juxta: Vložen útok v úterý po sv. Františku [7 Oct.].

Vondřej komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, O, 12.

280. Kankovští na Horách Kutnách starší nad havíři, rychtář a konšelé i všecka obec na Horách Kutnách hor Kankovských pohání Václava Popela z Vesce a na Sukdole z nedostiučinění smlúvy, a to v tom, kdež tíž Kankovští koupili jsú dědiny vorné od Libenic od téhož Václava Popela a mezi sebou obmezili a jemu též dědiny ouplna a docela zaplatili, že před dotčený Václav Popel, vedle též smlouvy a trhu maje Kankovským ten trh svrchupsaný a zápis ve dsky památné vložiti prvé nežli suché dni letniční přidú ꝯc, tak jakž táž smlúva a trh to v sobě plněji ukazuje a zavierá, tomu že dosti učiniti zanedbává až podnes.

Juxta: Vložen útok ve čtvrtek den sv. Havla [16 Oct.].

Matěj komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, O, 13.

281. Panna Kateřina Lehonská z Malevic pohání Václava Lehonského odtud z Malevic, viniti téhož Václava chce z nářku cti, a to takového, že jest k též panně Kateřině mluvil, kurvy a arcikurvy jí dávaje, a tudy jest jí těmi slovy on Václav vysoce na její poctivosti nařekl.

Juxta: Vložen útok v pátek po sv. Havle [17 Oct.].

Ambrož komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, O, 13.

L. 1540 k suchým dnuom postniem [18—21 Febr.].

282. Kundrát z Krajku na Mladém Boleslavi pohání Jindřicha Kobíka z Pořičan, viniti jej chce na místě Anny Vondráčkové z Mladé Boleslavi poddané své k ruce její z dluhu spravedlivě též Anně povinného a pozuostalého z 18½ kopy gr. a z 27 gr. vše českých.

Juxta: Vložen útok ve čtvrtek po sv. Fabianu [22 Jan.].

Zdislav komorník. Stání v středu o suchých dnech postních [18 Febr.].

D. zem. m. I, O, 14.

283. Kateřina z Chajnova manželka Heralta Kavky z Říčan pohání Petra Malovce z Chajnova, viniti jej chce z neužívání dílu svého na touž Kateřinu přišlého, totižto ve vsi Bezděkově a v Uotvojících a v Skrchlebích, toho všeho, což jest jí Kateřině podle jejího s komorníkem Pražským uvázánie na plném soudu zemském na díl její přisouzeno, kteréhožto neužívání na týž díl svuoj v nadepsaných vesnicích pokládá sobě 100 k. gr. č.

Juxta: Vložen útok fer. V ante Purificationem [29 Jan.].

Ambrož komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, O, 14.

L. 1540 k suchým dnuom letničním [19—22 Maji].

284. Kristina z Klinšteina a z Roztok pohání Viléma Křineckého z Ronova, viniti jeho chce z toho, že on Vilém dobrovolně podvolil se, že s ní s Kristinú býti nechce a že o ni nestojí; kdež pak ona Kristina již čas dávný věřéc jeho Viléma řeči bez opatrování téhož

Viléma živnost svú opatrovala, a nyní zase proti podvolenie tomu již Kristinu v svú moc vzíti chce statku jejiemu na škodu.

Juxta: Vložen útok v pátek před Nastolováním sv. Petra [27 Febr.].

Zdeněk Kačice z Konic ꝛc. Stání v pátek o suchých dnech letničních [21 Maji].

D. zem. m. I, O, 15.

285. Kateřina Malovcová z Pacova pohání Pavla Malovce z Malovic syna svého, viniti jeho chce z toho, kdež táž Kateřina témuž Pavlovi synu svému zápis dskami zemskými udělala na 2000 k. gr. č. na statku Borotínském svědčící, tak jakž týž zápis plněji svědčí, a týž Pavel takovej zápis k sobě přijal k věrné ruce, kteréhož jemu táž Kateřina svěřila, a též Kateřině listem on Pavel a svú vlastní rukú pod svú pečetí jest se zapsal, kdyžby táž Kateřina jeho Pavla napomenula, tehdy že jí zase takový zápis z desk zemských propustiti má, jakž list toho zapsání plněji svědčí; a jsúce dotčený Pavel od též Kateřiny mateře své napomenut, takového zápisu dskami zemskými učiněného z desk zemských propustiti podle svého zapsání zanedbává až podnes.

Juxta: Vložen útok v pondělí po Přenešení sv. Václava [8 Mart.].

Ambrož komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, O, 15.

L. 1540 k roku na zajtří sv. Jeronyma [10 Oct.].

286. Kundrat Krajíř z Krajku pohání Mandalenu Berčinku z Dubé a z Lipého, viniti ji chce jakožto držitelkyně statku někdy Buriana Vančury z Řehnic na místě Anny Vondráčkové kuchařové z města Boleslavě Mladého kmetičny své z dluhu někdy Vondráčkovi, též Anny manželu, a na ni již tak přišlého po témž manželu jejím, z 6 k. 16 gr. a 2 d. vše českých dluhu spravedlivě povinného.

Juxta: Vložen útok v pátek po sv. Jiljí [3 Sept.].

Zdislav komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, O, 16.

287. Kateřina z Ostrova ꝛc pohání Voldřicha Dubeckého z Zap, viniti jej chce z 10 k. gr. č. dluhu spravedlivého za krámské věci pozuostalého.

Juxta: Vložen útok ve čtvrtek po Narození panny Marie [9 Sept.].

Jan měřič komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, O, 16.

288. Kateřina z Ostrova pohání Jaroslava Mičana z Klinšteina a z Roztok, viniti jej chce z 15 k. gr. a z 14 gr. č. dluhu spravedlivého za krámské věci pozuostalého. Dokládá se registr, cedule řezané, svědomí a j. sv. spr. a n. t. ž. s. n.

Juxta: Vložen útok ut supra.

Vondřej komorník. Stání ut supra.

Tu táž poroučí Václavovi z Peclinovce.

(Původovi dáno za právo stané l. 1542.)

D. zem. m. I, O, 16.

289. Krištof hrabě z Hardeka a z Glacka na místě svém i na místě Volfa, Titricha, Jana a Fridricha bratří jeho nedílných let nemajících pohání Jana z Písnice z toho, že drží duom svobodný v Praze na Novém městě Pražském, kterýž slove Andělská zahrada, se vším

vokršlkem a příslušenstvím, kterýžto duom byl jest někdy Voldřicha hrabí z Hardeka ꝯc strejce týchž bratří vlastnieho, k kterémužto domu jmenovaní bratří praví se lepší právo a spravedlivost jmíti podle smluv nežli on Jan z Písnice, ani kto jiný.

Juxta: Vložen útok fer. IIII post Laurentii [11 Aug.].

Vaněk komorník. Stání ut supra.

Tu týž [Krištof] poroučí Janovi Žateckému, Janovi z Kelče, Krištofovi z Račína, všem třem ꝯc. Tu týž Jan poroučí Gabrielovi Klenovskému a Jiříkovi z Strašína, oběma spolu etc.

D. zem. m. I, O, 17.

290. Krišpin Šultys pohání Jana z Písnice z nářku cti, a to z takového, že jest o něm před lidmi mluvil, zloděje a zrádce jemu dávaje, a tudy jest jemu takovými slovy na jeho čest vysoce sáhl a jej nařekl. Dokládá se svědomí, cedulí řezaných a j. sv. spr. a n. t. ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok v středu po sv. Bartoloměji [25 Aug.].

Matěj komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, O, 18.

291. Kristina z Klinšteina a z Roztok pohání Viléma Křineckého z Ronova z toho, kdež jest skrze JMst pana purkrabí najvyššího před soudem jí Kristiny se odřekl, že s ní nestojí a s ní bejti nechce, tomu aby on Vilém dosti učinil, a takové své oderčení jí aby dskami zemskými ztvrdil. Dokládá se svědomí i j. sv. spr. a na to ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok v sobotu po Narození p. Marie [11 Sept.].

Jan měřič komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, O, 19.

292. Krišpin Šultys pohání Jana z Písnice, viniti ho chce z slov hanlivě duotklivých, že jest o týmž Krišpinovi před dobrými lidmi mluvil a jemu lotry dával, a tak jest jej na jeho cti znamenitě zhaněl. Dokládá se svědomí, cedulí řezaných a j. sv. spr. k tomu náležitých a n. t. ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok ve čtvrtek po Povýšení sv. Kříže [16 Sept.].

Jan Hřebecký komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, O, 19.

293. Krišpin Šultys pohání Václava Lopatského z Liběchova, viniti jej chce z nářku cti, a to z takového, že jest k témuž Šultysovi mluvil před dobrými lidmi, jinde po Praze rozprávěl a zloděje jemu dával, a tak jest jemu na jeho čest znamenitě sáhl. Dokládá se svědomí, cedulí řezaných a j. sv. spr. a n. t. ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok ut supra.

Jan měřič komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, O, 20.

L. 1540 k roku na zajtří sv. panny Barbory [5 Dec.].

294. Krištof z Jandorfu ꝯc pohání Jiříka z Valšteina i na místě Zdeňka z Valšteina bratra jeho let nemajícieho i odtud, kdež co mají, ze škod, z 20 hřiven stř. pro nevydánie Matesa Bretšnaidra člověka jeho. Dokládá se cedulí řezaných, svědomí a j. sv. spr. a n. t. ž. s. n.

Juxta: Vložen útok v středu po sv. Františku [6 Oct.].

Vaněk komorník. Stání ut supra.

Tu týž Krištof poroučí Jeronymovi z Božic a Jeronymovi z Hrobčice. Tu týž Jiřík poroučí Janovi z Kelče k z. i k ztr.

(Původu nedáno za právo.)

D. zem. m. I, O, 20.

295. Kateřina hospodyně z domu Jana Sezemy v Starém městě pohání Jana Kopáče z Dražova držitele a správce statku někdy Jana a Jiříka Kopáčuov týž z Dražova, viniti jej chce z 11 k. gr. míš. dluhu spravedlivého povinného podle cedule řezané s přitištěnými pečetmi někdy Jana strejce jeho. Dokládá se listu pod pečetí někdy Jana Kopáče a svědomí a j. sv. spr. a n. t. ž. s. n.

Juxta: Vložen útok ut supra.

Jakub řečník zemský. Stání ut supra.

Tu týž Jan Kopáč poroučí Václavovi z Peclinovce k z. i k ztr.

D. zem. m. I, O, 20.

L. 1541 k suchým dnuom postniem [9—12 Mart.].

296. Krištof Manvic z Patokrej pohání Martina Manvice z Patokrej, viniti jej chce z 7½ sta k. gr. č., a to těch, tu kdež někdy vedle cedulí dílčích na díl Sigmundovi Manvicovi z Patokrej strejci jeho za díl přišlo a náleželo 1500 k. gr. č., tak jakž dílčí list to v sobě plněji zavierá, a týž někdy Václavovi Manvicovi bratru svému a otci jeho Krištofa díl svuoj dal a dědicuom jeho, jakž list téhož dání v sobě to plněji zavierá, a on Martin Manvic jsa držitel statku po témž Sigmundovi Manvicovi vedle někdy Hanuše Manvice bratra svého těch 750 k. gr. č. na diel jeho povinných jemu Krištofovi jakožto dědici a nápadníku téhož Václava Manvice dáti a zaplatiti, jsa z toho přátelsky napomínán, zanedbává. Dokládá se svědomí a j. sv. spr. a n. t. ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok v pondělí před sv. Tomášem [20 Dec.].

Johannes komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, O, 21.

297. Kašpar Pflug z Rabšteina pohání Buriana z Nalžov na místě svém i na místě Jošta bratra jeho mladšieho let nemajícieho odtudž z Nalžov, viniti jej chce z toho, že udělány jsou tři rybníčky a dva haltéře na gruntech Jemnických k klášteru Kladrubskému podle fundací náležitých, kteréž on Burian s bratrem svým Joštem odtudž z Nalžov držie, k kterýmžto rybníčkuom a haltéřuom dotčený Kašpar Pflug z Rabšteina podle obdarovánie krále JMsti a dánie vejplaty od opata a konventu kláštera Kladrubského praví se lepší právo a spravedlivost jmíti nežli on Burian s Joštem bratrem svejm dotud, dokudž toho neukáže, že ti rybníčkové a haltéři dotčení ne na gruntech Jemnických ale na gruntech dědičných a svobodných jim náležitých leží. Dokládá se fundací, majestátu, nálezu z soudu komorního svědomí a j. sv. spr. a n. ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok fer. IIII post Trium regum [12 Jan.].

Ambrož komorník. Stání ut supra.

Tu týž původ poroučí ke všem třem puohonuom Voldřichovi z Prostiboře, Jeronymovi z Hrobčice, Janovi z Kelče, všem třem, dvěma ɔc. Tu týž Burian poroučí Václavovi z Peclinovce a Burianovi z Šonova, oběma spolu ɔc.

D. zem. m. I, O, 21.

298. Kašpar Pflug z Rabšteina pohání Buriana z Nalžov na místě svém i na místě Jošta, bratra jeho mladšieho let nemajícieho odtudž z Nalžov na Svojšíně, viniti jej chce z toho, jakož jest se někdy mezi Hanušem Pflugem z Rabšteina najvyšším kancléřem král. Českého a jím Kašparem Pflugem odtud z Rabšteina z jedné a někdy Marketú z Nalžov mateře jich z strany druhé v soudu komorním předešle nález neb vejpověd o vejplatu vsi Jemnice a puostotiny Bílonice stala, tak že jim táž vejplata těch vsí podle obdarování KMsti dobře náleží, i poněvadž dvuor s poplužím, s dědinami, lukami a lesy k tomu dvoru přislušejícími, kterejž on Burian k svému a bratra jeho užívánie drží, na kterýmž nyní sedí v nájmu Rataj, Jira, Matouš, ve vsi v Jemnici ležící jest, a v fundací kláštera Kladrubského se nachází, že jest tu někdy v Jemnicích bylo deset těžaruov neboližto dvoruov, a již jich není než pět, a protož aby to ukázal a provedl, že dotčený dvuor ne na gruntech Jemnických ale na gruntech dědičných a svobodných jemu s bratrem jeho náležitých jest a leží, k kterémužto dvoru s jeho příslušenstvím vedle krále JMsti majestátu, tudiež opata i konventu kláštera Kladrubského dané vejplaty a povolení on Kašpar Pflug praví se jmíti právo a spravedlivost. Dokládá se fundací etc. ut supra.

Juxta: Vložen útok, komorník, stání ut supra.

Tu týž Burian poroučí Václavovi z Peclinovce a Burianovi z Šonova oběma spolu ꝛc.

D. zem. m. I, O, 22.

299. Kašpar Pflug z Rabšteina pohání Buriana z Nalžov na místě svém a Jošta bratra jeho mladšieho let nemajícieho odtud z Nalžov a na Svojšíně, viniti jej chce z neoddání etc. ut in N. 279 pag. 320 usque zanedbává. Dokládá se majestátu, fundací, nálezuov, svědomí a j. sv. spr. a n. t. ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok ut supra, komorník, stání ut supra.

Tu týž Burian poroučí ut supra.

D. zem. m. I, O, 23.

300. Krištof z Pintic pohání Kašpara Pfluga z Rabšteina a na Bečově, viniti jeho chce z nářku cti, že jest jeho na poctivosti nařekl, dávaje Volfovi Pinticovi z Pintic otci téhož Krištofa odpověd, když k němu posielal o lidi, které dal pobrati v potoce téhož Volfa a jeho Krištofa slibem zavázati, mezi jinými slovy těmito slovy nařekl, žeby jemu Kašparovi zlodějsky odňali, což jeho jest v jeho potoce, a když k němu Kašparovi Pflugovi posláno bylo, na něholi to na Krištofa míní, nedal je zjevné odpovědi, a tak to k sobě přijal. Dokládá se svědomí a j. sv. spr. a n. t. ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok v pondělí po sv. p. Dorotě [7 Febr.].

Zdeněk Kačice ꝛc. Stání ut supra.

Tu týž Kašpar poroučí Voldřichovi z Prostiboře, Janovi z Kelče, Jeronymovi z Hrobčice k vzetí obojího hojemství.

D. zem. m. I, O, 23. Cfr. N. 276 pag. 320.

L. 1541 k suchým dnuom letničním [8—11 Jun.].

301. Kateřina z Vostrova pohání Jana z Násilé, viniti jej chce ze 3 k. gr. 24 $^1/_2$ gr. vše českých dluhu spravedlivého za krámské věci zuostalého.

Juxta: Vložen útok fer. V post Sophie [19 Maji].

Fridrich komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, O, 23.

L. 1533.

302. Lidmila z Stránec pohání Jakuba z Chmelic, viniti ho chce z toho, že on Jakub drží dědictví, ves Hořetice celú s tvrzí, dvorem poplužním s poplužím, s dědinami, lukami, rybníky, s kostelním podacím, s jiným příslušenstvím, kteréžto Hořetice s příslušenstvím jich jí Lidmile spravedlivě náleží jakožto dědičce po někdy Dorotě z Krbové mateři její vlastní a přirozené, ale on Jakub jí Lidmile téhož dědictví již jmenovaného postúpiti zanedbává. Dokládá se kšaftu někdy Doroty z Krbové mateře své, a na to ž. s. p. n.

Tu vedle téhož puohonu páni JMsti a vladyky na plném soudu zemském soudíce stání a nestání, poněvadž on Jakub z Chmelic pohnaný potřikrát volán jsa k soudu k tomuto puohonu jest nestál, i z té příčiny JMsti dali jsou jí Lidmile z Stránec puovodu proti témuž Jakubovi z Chmelic pohnanému pro jeho k soudu nestání za právo stané. Dala památné. Stalo se l. MV^{C}XXXIIII v pátek po sv. Marcellu [19 Jun.].

L. 1534 v pátek po sv. Marketě [17 Jul.] Jakub z Chmelic osobně stoje před úřadem přijal za zvod Lidmile z Stránec na dědiny své na Hořetice na tvrz, na dvuor poplužní s poplužím, na ves celú tudíž a na dvory kmetcí s platem, s dědinami, lukami, rybníky, kostelním podacím i se vší zvolí, což k tomu přísluší, s plným panstvím po právu staném před pány JMstmi a vladykami na plném soudu zemském, a to ku pravému právu dědickému plným právem. Vyznání všech úředníkuov.

L. 1534^{0} ve čtvrtek před sv. Bartolomějem [21 Aug.] vyšel list obranní podle tohoto zvodu na dědiny v témž zvodu jmenované a dán jest Lidmile z Stránec. Vyznání všech úředníkuov.

L. b. 1534 v sobotu po sv. panně Marketě [18 Jul.] Jindřich z Chmelic syn a dědic Jakuba odtudž z Chmelic na místě svém i na místě Jiříka bratra svého let nemajícího odtudž z Chmelic otpírá proti tomuto zvodu, kterýž jest učinila Lidmila z Stránec na dědiny v Hořeticích, tak jakž týž zvod to v sobě šíře obsahuje a plněji svědčí, pravě jmenovaný Jindřich, že jest ona Lidmila jeho Jakuba z Chmelic otce téhož Jindřicha z týchž svrchupsaných dědin spravedlivě poháněti ani práva na něm ustati neměla a nemohla přes zápis dskami učiněný někdy Doroty z Krbové neteře své, a to chce ukázati před pány JMstmi a vladykami na plném soudu zemském, když jemu toho potřebí bude. Vyznání všech úředníkuov.

L. 1534^{0} v pátek u vigiliji sv. Jakuba apoštola božieho [24 Jul.] komorník Zdislav od Jindřicha z Chmelic syna a dědice Jakuba z Chmelic na místě svém i na místě Jiříka bratra svého mladšího let nemajícího odtudž z Chmelic pohnal k tomuto odporu Lidmilu z Stránec. Rok vedení otporu na zajtří sv. Jeronyma najbližšího před pány JMstmi a vladykami na plném soudu zemském. Vyznání téhož komorníka.

D. zem. m. I, P, 28.

L. 1534.

303. Ladislav a Fabian bratří vlastní a nedílní Sekerkové z Sedčic a na Lobkovicích pohání Jana a Jiříka bratří vlastních a nedílných Vančuruov z Řehnic a na Krnště a Mikuláše, Petra a Sigmunda též Vančuruov z Řehnic strejcuov jich nedílných let nemajících, viniti je chce z toho, že rybníkem svým Třebošnickým a hrází téhož rybníka lidem jich z Mlekojed škodu nemalú činí na jich lukách, dědinách podmokáním, bahněním a vody vyrážením, tak že též lidé těch luk a dědin tak jako prvé užievati nemohou. Dokládají se svědomí komorníka, purkrabí a j. sv. spr. a n. t. ž. s. p. n.

(Pǔvodovi nedáno za právo.)

D. zem. m. I, P, 27.

L. 1539 k roku na zajtří sv. Jeronyma [1 Oct.].

304. Léva Zruckej z Chřenovic pohání Přecha Dvoreckého z Volbramovic, viniti ho chce z nářku cti, a to z takového, že on Přech o témž Lévovi Zruckým mluvil jest před dobrými lidmi, že ho nemá než za arcizrádce, tak a tudy jest jeho Lévu znamenitě on Přech na jeho dobré cti a poctivosti bez jeho provinění nařekl.

Juxta: Vložen útok v sobotu před sv. Vítem [14 Jun.].

Kašpar starý komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, P, 21.

305. Léva Zruckej z Chřenovic pohání Přecha Dvoreckého z Volbramovic, viniti ho chce z slov hanlivě duotklivých, a to z takových, tu kdež jest on Přech témuž Lévovi vzkázal po Zdeňkovi Zruckém z Chřenovic bratru jeho vlastním při přítomnosti Svatomíra z Miličína, že on Léva v hrdlo lže, kterýmižto slovy on Přech jeho Lévu znamenitě jest zhaněl a dotekl.

Juxta: Vložen útok ut supra.

Kašpar komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, P, 21.

306. Lidmila z Klinšteina pohání Sigmunda z Smiřic a na Skalách z toho, tu kdež jest on Sigmund koupil statek Škvorec, zámek s jeho přislušenstvím od někdy Jindřicha Škvoreckého z Klinšteina, a smlúvu učiniv on Sigmund s týmž někdy Jindřichem, tak že jest týž Sigmund jemu Jindřichovi Škvoreckému 2000 k. a 1 ½ sta k. gr. vše českých zuostal dlužen, kterýžto 1 ½ sta k. gr. č. předkem na časy již minulé on Sigmund z Smiřic vyplniti jest jměl a list hlavní na 2000 k. gr. č. s úrokem a rukojměmi udělati témuž někdy Jindřichovi, tak jakž smlúva mezi jím Sigmundem z Smiřic a týmž někdy Jindřichem z Klinšteina plněji svědčí, kteréžto spravedlnosti, kterúž on někdy Jindřich z Klinšteina na témž Sigmundovi z Smiřic a u něho jměl, třetí díl, totižto z 1 ½ sta k. gr. č. 50 k. gr. č. a ze 2000 k. gr. 666 kop gr. a 40 gr. vše českých na ni na pannu Lidmilu jest nápadem přišel a připadl, a praví se k tomu právo a spravedlivost jmíti, ale on Sigmund jí panně Lidmile těch 50 k. gr. č. dáti, a listu na 2000 k. gr. č. na díl její svrchudotčený třetí podle též smlúvy nahoře psané vyplniti zanedbává až podnes. Dokládá se svědomí a smlúvy a j. sv. spr. a n. t. ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok v středu po Matce boží na nebe vzetí [20 Aug.].

Zdislav komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, P, 22.

307. Ludmila z Ruperstorfu vdova pozuostalá po někdy Janovi Kozlovi z Pokšteina měšťanu Starého města Pražského na místě svém a také jakožto poručnice dětí a statku po témž Janovi Kozlovi manželu jejím pozuostalých na místě týchž sirotkuov zejmena Severina, Sigmunda synuov, Marty a Anny dcer, jich všech let nemajících pohání Jakuba Strnada z Tryskovic, viniti ho chce z nářku cti, a to z takového, že dotčený Jakub Strnad před dobrými lidmi mluvil jest o témž někdy Janovi Kozlovi manželu jejím a otci nahoře psaných dětí let nemajících slova tato zejmena pravě, že někdy on Jan Kozel na pánich Novoměstských kšaft Doroty Říhové jest vylhal a svědky jest falešné vedl, a maje svědka falešného staveti, že jest ho nepostavil, a tak těmi slovy umrlého manžela jejího a otce těch sirotkuov na jeho cti znamenitě jest nařekl, toho učiniti nemaje.

Juxta: Vložen útok v sobotu před sv. Bartolomějem [23 Aug.].

Voudřej komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, P, 22.

308. Lidmila z Vitiněvsi pohání Jana Čelechovce z Kralovic a v Stroupči, viniti jeho chce z toho, kdež jest týž Jan Čelechovec jměl při a soud v soudu komorním s touž Lidmilou o nepostoupenie vinice, lidí, řeky, chmelnice ke dvoru menšímu v Stroupči příslušejících, že v též při vedl jest svědky sobě proti též Lidmile nepořádné a proti dskám, zejmena tyto: Jiru z Michalovic z Horek, Matouše rychtáře z Velikého Stroupče, Václava rychtáře z Přívlaky, Jana Jišu, Jana Křepelku z Libočan, Vanka Honka z Velikého Stroupče, ježto tíž lidé někteří, totižto Matouš rychtář z Velikého Stroupče a Václav rychtář z Přívlaky a Vaněk Honěk z Velikého Stroupče tomu svědomí, kteréž jest tehdáž v soudu komorním on Jan Čelechovec proti též Lidmile z Vitiněvsi ukazoval a čísti dal, otpierali, pravíce, že jsú ho tak a v těch slovích nedávali, na kterážto jich seznání ona Lidmila dědictví svého i lidí a dotčených gruntuov jest odsouzena. Dokládá se vajpisuov z desk, svědomí a j. sv. spr. a n. t. ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok v pátek po sv. Jiljí [5 Sept.].

Vondřej komorník. Stání na zajtří sv. Jeronyma [1 Oct.].

Tu táž Lidmila poroučí Voldřichovi z Prostiboře, Mikulášovi Karlíkovi z Nežetic a Václavovi z Peclinovce, všem třem ꝯc. Tu týž poroučí Janovi z Sobětic k z. i k ztr.

D. zem. m. I, P, 23.

L. 1540 k suchým dnuom postniem [18—21 Febr.].

309. Lidmila Škvorecká z Smiřic pohání Sigmunda Smiřického z Smiřic na Skalách bratra svého, viniti ho chce ze dvú tisíc k. gr. č., a to těch, kteréž jest on Sigmund někdy Jindřichovi Škvoreckému z Klinšteina synu též Lidmily za statek Škvorec s jeho příslušenstvím dlužen zuostal, pravíce nadepsaná Lidmila, že k těm dvěma tisícuom gr. č. právo a spravedlivost má, a to dáním a odkázáním téhož někdy Jindřicha Škvoreckého syna jejieho, kterúžto sumu 2000 k. gr. č. on Sigmund jí Lidmile zanedbává dáti a vyplniti až posavad.

Juxta: Vložen útok fer. V post Fabiani [22 Jan.].

Zdislav komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, P, 23.

L. 1540 k suchým dnuom letničním [19—22 Maji].

310. Lidmila z Klinšteina pohání Michala Brauma z Chomútovic, viniti jej chce z 50 k. gr. č. dluhu spravedlivého povinného.

Juxta: Vložen útok v středu před Přenešením sv. Václava [3 Mart.].

Ambrož komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, P, 24.

311. Lidmila Charouzka městka Nového města Pražského pohání Jana Thyma z Pošky, viniti jej chce ze 14 k. a z 56 gr. vše míš. dluhu spravedlivého za stravu zuostalých.

Juxta: Vložen útok ve čtvrtek po sv. Vitáliši [29 Apr.].

Kašpar starý komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, P, 24.

L. 1539.

312. Mikuláš Voračický z Paběnic a na Polance pohání Jana Jenčíka z Radvanova v Záhoří, viniti ho chce z nedržení smlúvy a z dostineučiněnie pečetěné, a to v tom, kdež jest jemu Mikulášovi on Jan Jenčík prodal lán a čtvrt dědiny ve vsi v Staré Vožici, na kterémžto gruntu sedí Jan náměstek Šverů, za jistú sumu peněz, jakž ta smlouva šířeji

v sobě zavierá, a vedle znění týž smlúvy maje jemu Mikulášovi on Jan Jenčík ve dsky zemské na čas určitý a v smlúvě jmenovaný ty grunty trhem vložiti, toho jest neučinil a učiniti svévolně až posavad zanedbává. Dokládá se smlouvy trhové, svědomí a j. sv. spr. k tomu náležitých a n. t. ž. s. p. n.

Juxta: Tu týž poroučí Řehořovi služebníku Jana Neustupovského k z. i k ztr. Tu týž Jan Jenčík poroučí Václavovi z Helfnburka a Vondřejovi Montanovi, oběma oc.

D. zem. m. I, Q, 14.

L. 1539 k suchým dnuom postniem [26 Febr.—1 Mart.].

313. Mikuláš Světecký z Černčic pohání Sigmunda Čenka z Mirošovic, viniti jej chce z slov hanlivých na poctivosti duotklivých, tu kdež jest k němu Mikulášovi v Ouštku na rynku mluvil těmito slovy mezi jinú řečí: však pravím, že v hrdlo lžeš: a tak těmi slovy jej jest zhaněl.

Juxta: Vložen útok v sobotu před Hromnicemi [1 Febr.].

Kašpar starý komorník. Stání v pátek o suchých dnech postních [28 Febr.].

D. zem. m. I, Q, 15.

L. 1539 k suchým dnuom letničním [28—31 Maji].

314. Mikuláš Šust z Chotče pohání Diviše Tuněchotského z Poběžovic, viniti jej chce z nářku cti, a to z takového, kdež jest k němu ceduli po poslu poslal a v jednom artikuli toto dostavil, že jest mu to podruhé učinil, jeho peníze odpečetil bez vuole jeho, a že jest z nich 10 k. gr. č. vzal, a tak tím psaním na jeho poctivosti jest jej nařekl, toho učiniti nemaje.

Juxta: Vložen útok v pondělí po sv. Tiburcí [21 Apr.].

Vaněk komorník. Stání v pátek o suchých dnech letničních [30 Maji].

D. zem. m. I, Q, 15.

315. Mareš Dobřenský z Dobřenic pohání Viléma Dobřenského z Dobřenic z toho, že on Vilém prodlévá témuž Maršovi na nebezpečnost jeho trhem tvrz Dobřenice, dvuor poplužní s poplužím, ves tudíž s podacím kostelním, s dědinami, lukami, lesy, rybníky, se vším příslušenstvím do desk zemských podle smlúvy spečetěné, kterúž jest týž Mareš s týmž Vilémem skrze strejce své učinili, i túž smlúvu, jakž sama v sobě zní a ukazuje, vložiti. Dokládá se smlúvy v puohonu dotčené a j. sv. spr. k tomu náležitých a na to ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok v pondělí den sv. Vitáliše [28 Apr.].

Vaněk komorník. Stání v pátek ut supra.

Tu týž Mareš poroučí Erazimovi z Tumnic k z. i k ztr.

D. zem. m. I, Q, 16.

316. Mareš Dobřenský z Dobřenic pohání Zdislava Dobřenského z Dobřenic na Újezdě z toho, kdež týž Zdislav s ním spolu s Maršem s Vilémem Dobřenským z Dobřenic učinili smlúvu skrze strejce své spečetěnú o statek Dobřenice, Kratonohy a Vuobědovice s příslušenstvím, tak jakž táž smlouva spečetěná plněji svědčí a ukazuje, ale on Zdislav prodlévá túž smlúvu spečetěnú, jakž správa v sobě zní a ukazuje, do desk zemských podle té smlúvy na bezpečnost toho Marše vložiti. Dokládá se smlúvy v puohonu dotčené a j. sv. spr. a n. t. ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok ut supra.

Vaněk komorník. Stání ut supra.

Tu týž Mareš poroučí Petrovi z Dobřenic a Erazimovi z Tumnic, oběma spolu oc.

D. zem. m. I, Q, 16.

317. Mikuláš Miřkovský z Stropčic pohání Bernarta Barchance z Baršov z nářku cti takového, tu kdež před dobrými lidmi o témž Mikulášovi mluvil i na poselstvie přiznal se k tomu, žeby nešlechetně, zrádně a lotrovsky člověka jemu Bernartovi Barchancovi zamordoval, an naň tudiež on Barchanec i ten člověk žádné péče nejměli, a tudy tím nářkem znamenitě jeho Mikuláše na jeho cti a poctivosti nařekl. Dokládá se svědomí a j. sv. spr. a n. t. ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok v pondělí [sic] den sv. Floriana [4 Maji].

Vondřej komorník. Stání v pátek o suchých dnech letničních.

(Strany smluvily se feria II post Translat. S. Wenceslai [5 Mart.] 1543.)

D. zem. m. I, Q, 17.

L. 1539 k roku na zajtří sv. Jeronyma [1 Oct.].

318. Mandalena Berčinka z Dubé a z Lipého oc pohání Václava Vančuru z Řehnic, viniti jej chce z 180 k. 50 gr. vše míš. dluhu někdy Petrovi Vančurovi z Řehnic manželu též Mandaleny za plod spravedlivě zuostalého, jakž kšaft ukazuje, o kterejžto dluh po smrti téhož Petra Vančury k němu Václavu táž Mandalena psaní učinila a z toho napomenula, a týž Václav připsání učinil, po penieze aby poslala, k kterémužto dluhu právo a spravedlnost má, ale týž Václav jsúci tak dlužen jí Mandaleně takové sumy dáti a zaplatiti zanedbává až podnes. Dokládá se kšaftu někdy Petra Vančury z Řehnic a jiných potřeb k tomu náležitých a n. t. ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok fer. III post Bartholomei [26 Aug.].

Zdislav komorník. Stání ut supra. Hojemství. Hojemství.

D. zem. m. I, Q, 17.

319. Mandalena Šalomúnka vdova pozuostalá po někdy Martinovi Šalomúnovi sukna kraječi, měštka Starého m. Praž., pohání Anežku hrabinku z Helfenšteina na Ronově jakožto držitelkyni statku po někdy Vilémovi z Illburka manželu jejím, viniti ji chce z $20 \frac{1}{2}$ kopy gr. a z 16 gr. vše česk. dluhu za sukna povinného a též Mandaleně spravedlivě zuostalého a náležitého. Dokládá se registr, svědomí a j. sv. spr. a n. t. ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok v sobotu před sv. Jiljím [30 Aug.].

Kašpar starý komorník. Stání ut supra.

Tu táž porončí Jeronymovi z Hrobčice k z. i k ztr.

(Původu za právo nedáno.)

D. zem. m. I, Q, 18.

320. Táž Mandalena pohání Buriana Medka z Valdeka, místokomorníka král. Česk., viniti ho chce z 17 kop gr. a z 24 gr. vše česk. dluhu za sukna povinného a též Mandaleně spravedlivě zuostalého a náležitého. Dokládá se registr, listuo a cedulí poselacích a j. sv. spr. k tomu náležitých a n. t. ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok ut supra.

Kašpar komorník. Stání ut supra.

Tu táž Mandalena poroučí Jeronymovi z Hrobčice k z. i k ztr.

(Původu dáno za právo.)

D. zem. m. I, Q, 18.

321. Táž Mandalena pohání Jana Lungvice z Lungvic na Všebořicích, viniti ho chce z 10 k. gr. a z 10 gr. vše českých dluhu spravedlivého za sukna povinného a též Mandaleně spravedlivě zuostalého a náležitého. Dokládá se registr, svědomí a j. sv. spr. a n. t. ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok, komorník, stání ut supra. Hojemství, hojemství.

Tu táž Mandalena poroučí Jeronymovi z Hrobčice k z. i k ztr. Tu týž poroučí Janovi z Kelče, mistru Václavovi z Helfenburku, oběma spolu ꝛc.

D. zem. m. I, Q, 18.

322. Táž Mandalena pohání Jana Dobřenského z Dobřenic, viniti ho chce z 7 k. gr. a z 8 $^{1}/_{2}$ gr. vše česk. dluhu za sukna povinného a náležitého.

Juxta: Vložen útok ut supra.

Ambrož komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, Q, 18.

323. Mikuláš z Skalky a na Vostrově pohání Jana Licka z Ryzmburka ꝛc, viniti jej chce z toho, jakož jsú on Jan Licek a Mikuláš z Skalky rybník Vostrovský společný po vysušení toho rybníka každý polovici plodem nasaditi na dvě letě jměli, a týž Mikuláš ten rybník jest na svú polovici šedesáti a šesti kopami plodu nasadil, a on Jan Licek majíce tolikéž plodu vsaditi, toho jest neučinil, a do téhož rybníka plodu takového, kterýž by k užitku přijíti jměl, nevsadil; neb když se jest týž rybník Vostrovský lovil leta ꝛc 38 v postě, ryb se více při lovení mimo sto 28 dčberuov nenašlo, a do čberuo na 34 kapruov nevcházelo, ježto tudy jemu Mikulášovi takovým nevsazením z úplna polovice téhož Jana Licka se jest při užitku a lovení nenašla, a tudy nemalá újma se jest stala jemu Mikulášovi, a na díl svuoj toho užitku nepřijel více on Mikuláš nežli padesáte dčberuov, tu kdež mu týž Licek podle nějakého registříku takový užitek na některých dlužnících ukázal, a na svuoj díl on sám Licek 78 dčberuov přijal, pravě týž Mikuláš, že jest povinen jemu to napraviti a ten užitek navrátiti, kteréhožto užitku sobě pokládá on Mikuláš 500 kop gr. česk.

Juxta: Vložen útok v sobotu po sv. Urbanu [31 Maji].

Vaněk komorník. Stání ut supra.

Tu týž Jan poroučí Janovi z Sobětic k z. i k ztr.

D. zem. m. I, Q, 19.

324. Mikuláš z Skalky ꝛc pohání Jana Licka z Ryzmburka, viniti jej chce z pychu a pro ten pych z 10 k. gr. č., tu kdež jest týž Jan Licek Šimka ze vsi Kamenice člověka jeho dědičného zbil pychem, toho učiniti nemaje.

Juxta: Vložen útok, komorník, stání ut supra.

Tu týž Jan poroučí Janovi z Sobětic k z. i k ztr.

D. zem. m. I, Q, 19.

325. Marketa jinak Maruše pohání Jindřicha Valeckého, viniti jej chce z 6 $^{1}/_{2}$ k. m. jí Marketě za víno spravedlivě povinných.

(Původu dáno za právo stané.)

D. zem. m. I, Q, 19.

326. Mikuláš z Skalky na Vostrově pohání Jana Licka z Ryzmburka, viniti jej chce z toho, že týž Jan Licek l. ꝛc 38 při času jarním nasadil jest rybník Vostrovský společně plodem svým proti spravedlnosti téhož Mikuláše, ježto týž rybník toho roku a času on Mikuláš sám svým plodem k svému užitku nasaditi a toho lovení jměl užiti, tak jak předešlá a jiná leta toho užívali i předešlí obojí držitelé toho rybníka a také tak se zachovávali, kdež pak když se ten rybník vosuší, po témž vysušení obojí plodem, dadúc každej polovici, nasazují, a ten rybník společně lovíc i užievají. A před tímž vysušením Jiřík Budskej držíc

statku podle nájmu před týmž vysušením ten rybník jest sám slovil, a toho poněvadž tehdáž samému Lickovi ten užitek podle nasazení náležel, i užil, a zase po témž vysušení toho rybníka a společného užívání i s lovením jemu Mikulášovi samému jest náležel ten rybník k jeho užitku vlastniemu nasaditi, a on Jan Licek takovým nasazením toho rybníka výš dotčeného tak v to nepořádně jest vkročil a jej nasadil, pravíce týž Mikuláš, že toho rybníka loviti ani spouštěti ani žádným spuosobem užiti proti jeho spravedlnosti takové on Jan Licek nemá, a že jemu Mikulášovi podle nasazení ten rybník loviti, spustiti a rybami těmi, což by se jich tam koli našlo, užiti náleží, kteréhožto užitku sobě pokládá 1000 k. gr. č.

Juxta: Vložen útok ut supra.

Vaněk komorník. Stání ut supra.

Týž Jan poroučí Janovi z Sobětic k z. i k ztr.

D. zem. m. I, Q, 20.

327. Matouš Dvořák měštěnín Nového města Pražského pohání Mikuláše Všeliského ze Všelis a na Veleni, aby postavil Martu Holbovu ze vsi z Velené kmetičnu svú před pány JMstmi a vladykami na plném soudu zemském, viniti ji chce z toho, tu kdež táž Marta drží čtvery hony dědiny, kteréž leží u Malého Velence, jedny k tvrzi konci, druhé i třetí k konci mezi Sluhami a Velencem, čtvrté za Všeliského humny, i se vší zvolí, což k tomu přisluší, pravě nadepsaný Matouš Dvořák, že k těm a k takovým dědinám i se vší zvolí, což k tomu přisluší, praví se lepší právo a spravedlnost jmíti nežli nadepsaná Marta Holbova. Dokládá se desk, nálezu z soudu komorního, svědomí a j. sv. spr. a na to ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok v sobotu po sv. Bonifací [7 Jun.].

Zdislav komorník. Stání ut supra.

Tu týž Matouš poroučí Janovi z Kelče a Václavovi z Peclinovce k z. i k ztr.

D. zem. m. I, Q, 20.

328. Mandalena z Kestřan pohání Stanislava Žďárského ze Žďáru, viniti jej chce z nářku cti, a to z takového, že jest mluvil před dobrými lidmi, že jest kurva a horší než kurva. Dokládá se svědomí a j. sv. spr. a n. ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok ve čtvrtek ....

Jan měřič komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, Q, 21.

329. Martin Pondělíček měštěnín města Lúna pohání Annu z Lipy na Novém hradě, jakožto mocnú otcovskú poručnici dětí a statku někdy Purkharta z Kolovrat z toho, tu kdež letos vodu na rybníce, kterejž jest nade vsí Zeměchy vejše vodu držící, tajž rybník pustiti a odevříti hráz dala a jemu Martinovi Pondělíčkovi na jeho dědině takovým násilným vody pouštěním a hráze odevřením z téhož rybníka dotčeného škoda se jest na dědině jeho tu pod týmž rybníkem ležící učinila, tak že té dědiny jeho 23 záhonuov zšíř zatopeno a vosení žita, kteréhož vsil 4 strychy, pokaženo jemu, a jsúci z toho přátelsky napomenuta, aby jemu tu a takovou škodu napravila, toho učiniti zanedbává až podnes.

Juxta: Vložen útok fer. IIII post Joannis Baptiste [25 Jun.].

Vondřej komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, Q, 21.

330. Mikuláš Hoštálek z Hojnestu pohání kněze Jana opata kláštera Kladrubského, viniti jej chce z toho, jakož jest on kněz Jan obeslal do soudu komorního jeho Mikuláše, že

jest ho kněze Jana tu v klášteře v Kladrubech zmordovati chtěl, nešanujíc osoby jeho i místa toho, k kterémužto obeslání on kněz Jan jest nestál, čemuž on Mikuláš nevěří, aby to kněz Jan ukázal, že jest jej tak mordovati chtěl, jakož toho neukáže, i budú jemu JMsti páni a vladyky na plném soudu zemském i všickni jiní věděti jak věřiti.

Juxta: Vložen útok v středu po sv. Vavřinci [13 Aug.].

Ambrož komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, Q, 22.

331. Marketa z Klinšteina pohání Sigmunda z Smiřic na Skalách z toho, tu kdež jest on Sigmund koupil statek Škvořec, zámek s jeho příslušenstvím, od někdy Jindřicha Škvoreckého z Klinšteina, a smlúvu učiniv on Sigmund z Smiřic s týmž někdy Jindřichem, tak že jest týž Sigmund z Smiřic jemu Jindřichovi Škvoreckému 2000 k. a $1\frac{1}{2}$ sta k. gr. vše čes. zuostal dlužen, kterýchžto $1\frac{1}{2}$ sta k. gr. č. [etc. mutatis mutandis ut in N. 306 pag. 327.]

Juxta: Vložen útok v středu po Matce boží na nebe vzetí [20 Aug.].

Zdislav komorník. Stání ut supra.

Tu táž Marketa poroučí Vilémovi Klenovskému z Klenového, Voldřichovi z Prostiboře, Jiříkovi bakaláři a Mikulášovi z Říčan, všem čtyrem etc. Tu týž Sigmund poroučí Gabrielovi Klenovskému k z. i k ztr.

(Původu nedáno za právo.)

D. zem. m. I, Q, 22.

L. 1539 k roku na zajtří sv. panny Barbory [5 Dec.].

332. Mikuláš Vančura z Řehnic na místě svém i na místě Václava Sigmunda a Jindřicha odtudž z Řehnic bratří svých mladších let nemajících i na místě Mikuláše, Petra, Sigmunda a Jindřicha odtudž z Řehnic strýcuov svých mladších nedílných let nemajících pohání Mandalenu Berčinku z Dubé a na Valečově, viniti ji chce jakožto poručnici a držitelkyni statku po někdy Petrovi Vančurovi z Řehnic manželu jejím z 98 k. gr. č. dluhu témuž Mikulášovi Vančurovi i na místě bratří a strýcuov jeho mladších nedílných let nemajících, podle sečtení někdy s týmž Petrem Vančurú a Mikulášem svrchupsaným a cedulemi řezanými mezi sebou učiněného, spravedlivě dlužného, povinného a pozuostalého. Dokládá se cedulí o týž dluh a svědomí a j. sv. spr. k tomu náležitých a n. t. ž. s. n.

Juxta: Vložen útok v sobotu po sv. Linhartu [8 Nov.].

Zdislav komorník. Stání ut supra.

Tu poroučí [původ] Erazimovi Zumerfeldovi jinak Částokovi z Tumnic k z. i k ztr.

D. zem. m. I, Q, 23.

333. Mikuláš Voračický z Paběnic pohání Jana Vidláka Radímského z Slavkova, viniti jeho chce z slov na poctivosti hanlivých, a to z takových, kdež týž Jan dávaje jemu Mikulášovi odpověd na poselství k němu Janovi učiněné o opravení stavu, mezi jinými slovy jest jeho zhaněl, pravíc že to psaní on Mikuláš opět sobě lživě smyslil, tak jakž takové zhanění cedule řezaná od téhož Jána Radímského jemu Mikulášovi Voračickému dodaná plněji ukazuje. Dokládá se cedulí řezaných, svědomí, zřízení zemského a k tomu j. sv. spr. a na to ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok ve čtvrtek den sv. Havla [15 Oct.].

Kašpar komorník. Stání ut supra.

Tu týž Mikuláš poroučí Janovi z Sobětic a Václavovi z Peclinovce, oběma spolu etc. Tu týž [Jan Vidlák] poroučí Janovi z Kelče a Václavovi z Peclinovce [sic], oběma spolu etc.

D. zem. m. I, Q, 23.

334. Mikuláš mladší Karlík z Nežetic pohání pannu Lidmilu z Klinšteina, viniti ji chce ze 20 hřiven stř. pro nezastavení krčmy v městečku Pořiči [po] napřed dání 4 neděle podle zřízení zemského nadepsané panně Lidmile věděti.

Juxta: Vložen útok v úterý den sv. Martina [11 Nov.].

Kašpar komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, Q, 24.

335. Mikuláš mladší Karlík z Nežetic pohání Lidmilu z Klinšteina na Tajnci, viniti ji chce z toho, že jest ona Lidmila díl krčmy na gruntech téhož Mikuláše dědičných v městečku Pořiči dopustila postaviti, toho táž panna Lidmila spravedlivě učiniti nemajíc.

Juxta: Vložen útok ut supra.

Kašpar komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, Q, 24.

336. Matouš Kasalickej z Kaštic pohání kněze Václava děkana kostela hradu Pražského i všie kapitoly téhož kostela, aby postavili před pány JMstmi a vladykami na plném soudu zemském Petra poddaného svého z Drast, viniti jej chce z nářku cti, a to z takového, tu kdež ten Petr jej Matouše Kasalického nařekl těmito slovy, že zlodějsky hřeby z bran jemu na poli vybil. Dokládá se svědomí a j. sv. spr. a na to ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok v úterý po sv. Brikcí [18 Nov.].

Johannes komorník. Stání ut supra.

Tu týž [Matouš] poroučí Jiříkovi Labúnskému z Strašína k z. i k ztr. Tu tíž poroučejí Viktorinovi z Drast k hojemství vzetí.

D. zem. m. I, Q, 25.

337. Mikuláš Voračický z Paběnic pohání Jana Vidláka Radímského z Slavkova, viniti jej chce z 20 hřiven stříebra pokuty na to uložené podle zřízení zemského, a to proto, že jest nezastavil krčmy nesvobodné na gruntu svém tu v Staré Vožici, na kterémž sedí Jan Malý, po čtyřech nedělích jemu napřed věděti daných podle dotčeného zřízení zemského, k též krčmě tak zaražené spravedlivosti pořádné nemaje. Dokládá se svědomí, zřízení zemského, smlouvy, cedulí řezaných a k tomu j. sv. spr. a na to ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok v pátek po sv. Vincencí [23 Jan.].

Zdislav komorník. Stání ut supra.

Týž Mikuláš poroučí Janovi z Sobětic k z. i k ztr. Tu týž poroučí Janovi z Kelče a Václavovi z Peclinovce, oběma etc. k z. i k ztr.

(Původu za právo nedáno.)

D. zem. m. I, Q, 26.

L. 1540 k suchým dnuom postniem [18—21 Febr.].

338. Mikuláš Sobek z Jezera pohání Jindřicha Kuli z Věřic, viniti ho chce z toho, že jest jemu svěřil dvuor Božešice a ves Nestařice a Řitkú ves pustú s jich vším a všelijakým příslušenstvím a dskami zemskými zapsal na jistý spůsob, kdyžby jemu to navrátil, což jest Jan Jindřichovi Strejčkovskému dal, že jemu to vše zase z desk propustiti a postúpiti má, čehož on Jindřich se zbraňuje a takovému svěřenie dosti učiniti nechce.

Juxta: Vložen útok v úterý po sv. Mikuláši [9 Dec.].

Fridrich komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, Q, 25.

339. Mareš Dobřenský z Dobřenic pohání Alžbětu z Chvalovic, viniti ji chce ze 20 hř. stř. pokuty na to uložené podle zřízení pro nezastavenie krčmy nesvobodné ve vsi Syrovátce na gruntech též Alžběty, a to po čtyrech nedělích napřed věděti daných podle dotčeného zřízřízení zemského. Dokládá se zř. zem., svědomí a j. sv. spr. a n. t. ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok v úterý po sv. Vincencí [27 Jan.].

Vaněk komorník. Stání ut supra.

Tu týž [Mareš] poroučí Erazimovi z Tumnic a Petrovi z Dobřenic, oběma spolu etc. Tu táž poroučí Václavovi z Peclinovce k z. i k ztr.

D. zem. m. I, Q, 26.

L. 1540 k suchým dnuom letničním [19—22 Maji].

340. Mikuláš Vančura z Řehnic pohání Mandalenu Berčinku z Dubé a z Lipého manželku někdy Petra Vančury z Řehnic, viniti ji chce ze sta k. gr. č., a to z těch, kdež nebožtík Petr Vančura z Řehnic manžel její a strejc téhož Mikuláše Vančury kšaftem jest odkázal, kdyžby nadepsaný Mikuláš k letuom 20 aneb vejše přišel, aby těch sto k. gr. č. od též Mandaleny Berčinky svrchupsanému Mikulášovi dáno a vyplněno bylo, jakž týž kšaft v sobě to šíře obsahuje a zavierá, a již častopsaná Mandalena jsúci od již často jmenovaného Mikuláše napomenuta, tomu dosti učiniti zanedbává až posavad. Dokládá se kšaftu téhož někdy Petra Vančury, svědomí a j. spr. sv. k tomu člež. a na to ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok ut supra.

Zdislav komorník. Stání ut supra.

Poroučí Erazimovi Zumerfeldovi jinak Častolovi z Tumnic k z. i k ztr.

(Půhon zdvižen l. 1543.)

D. zem. m. I, Q, 27.

341. Mikuláš Otmar z Holohlav pohání Václava Amchu z Borovnice, viniti jej chce z toho, že jest jemu psaní učinil pod pečetí svú zúmyslně se s ním Mikulášem Otmarem ve při dávaje o ryb koupenie na rybníce Jana Chvalkovského, pravíc a píšíc, že za tři bílé koupil, ježto on Mikuláš Otmar tomu místa dáti nechce, leč to před JMstmi pány soudci zemskými provede, pakli neprovede JMsti páni a všecka obec budú věděti, zač Václava Amchu jmieti a jak jemu věřiti.

Juxta: Vložen útok v pondělí po sv. Marku [26 Apr.].

Matěj komorník. Stání v pátek o suchých dnech letničních [21 Maji].

D. zem. m. I, Q, 27.

342. Matouš od věže měštěnín na Horách Kutnách pohání Jana z Vyskytné, viniti ho chce z nářku cti, a to z takového, tu kdež týž Jan v radě před šepmistry na Horách Kutnách leta ↄc 40 mluvil jest, žeby Albrecht z Gutšteina na Kolíně najvyšší mincmeister král. Česk. kázal jeho Matouše zmučiti a voběsiti pro zfalšování nějakých registr, a tak těmi slovy jest jeho znamenitě na poctivosti on Jan nařekl.

Juxta: Vložen útok v úterý po sv. Jiří [27 Apr.].

Matěj komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, Q, 28.

L. 1540 k roku na zajtří sv. Jeronyma [1 Oct.].

343. Mikuláš Tučap z Tučap pohání Annu z Huštěřan jakožto poručnici statku a dětí nebožtíka Fridricha Hořického z Hořic, viniti ji chce ze 41 zl. uherských a z $^1/_2$ k. gr. č. a 37 krajcaruov dluhu témuž někdy Fridrichovi Hořickému puojčených, a to v tažení proti Turku v Graci, kteréhožto dluhu, jsúc napomínána, dáti zanedbává. Dokládá se cedule a svědomí a j. sv. spr. a n. t. ž. s. n.

Juxta: Vložen útok v úterý před sv. Bonifací [1 Jun.].

Vaněk komorník. Stání ut supra.

Tu týž poroučí Jiříkovi Labounskému k z. i k ztr. Tu táž Anna poroučí Václavovi z Peclinovce a Jiříkovi z Strašína, oběma spolu etc.

(Původovi dáno za právo.)

D. zem. m. I, Q, 28.

344. Marketa jinak Maruše pohání Anežku hrabinku z Helfnšteina a na Ronově, viniti ji chce ze 13 kop a 4 gr. vše míš. jí Marketě za stravu, pití a obrok konský spravedlivě povinných. Dokládá se svědomí a j. sv. spr. a na to ž. s. n.

Juxta: Vložen útok v pondělí po Na nebe vzetí p. Marie [16 Aug.].

Kašpar starý komorník. Stání ut supra.

Tu táž Marketa poroučí Janovi Hanlovi a Havlovi Šamšovi, oběma etc. k z. i k ztr.

D. zem. m. I, Q, 29.

345. Panna Marketa Snopovská z Borku pohání Jana z Meitolara z Meitolu, viniti jej chce z nářku cti, a to z takového, že jest jí Marketě tato slova mluvil: di z mého domu nešlechetná mošno a kurvo kurevská: a když ta Marketa k němu Janovi o to s cedulí řezanú dobrý lidi poslala, to že jest k sobě přijal a na to poselství a ceduli jí Marketě podle zřízení zemského žádné odpovědi nedal.

Juxta: Vložen útok v sobotu po sv. Urbanu [29 Maji].

Ambrož komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, Q, 29.

346. Mikuláš Tučap z Tučap pohání Vaclava Dvořeckého z Radkovic z nářku cti, a to takového, tu kdež týž Václav, dávaje odpověď cedulí řezanú jemu Mikulášovi Tučapovi z Tučap na poselství jeho, nařekl jest jej, žeby nad ním i nad jinými nešlechetně a zrádně učinil, tak jakž táž cedule to v sobě plněji svědčí, a tak takovými slovy v též ceduli řezané položenými jeho Mikuláše na jeho cti nevinně nařekl.

Juxta: Vložen útok v pondělí před sv. Urbanem [24 Maji].

Kašpar mladý komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, Q, 30.

347. Majnuš z Hustiřan pohání Žibřida Doubka z Lauterbachu, viniti jej chce ze 32 k. 16 gr. 1 $^1/_2$ d. vše čes., kteréž jest přijal od téhož Majnuše po listu obranním na tvrz Dubenec od něho Žibřida Doubka vzatém, kterýchžto 32 k. 16 gr. 1 $^1/_2$ d. vše čes. tak sobě náležitě přijatých on Zibřid Doubek jemu Majnušovi dáti a navrátiti zanedbává, jsa jemu tím spravedlivě povinen. Dokládá se svědomí a j. sv. spr. a n. t. ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok v středu po sv. Bonifací [9 Juni].

Jan měřič komorník. Stání ut supra.

Tu týž [Majnuš] poroučí Jiříkovi Labounskému z Strašína k z. i k ztr. Tu týž [Žibřid] poroučí Václavovi z Peclinovce k z. i k ztr.

(Původu nedáno za právo.)

D. zem. m. I, Q, 30.

348. Mikuláš Voračický z Paběnic pohání Vondřeje Jišova dědinníka z Lomné, viniti ho chce z toho, jakož jest on Mikuláš jemu dědictvie své prodal a v té smlúvě trhové sobě a dědicuom svým znamenitě vymienil, kdyžby co přelíčel s tenaty na zajíce neb jinú zvěř na ty grunty, že to bude moci učiniti, jakž táž smlúva plněji svědčí anebo ten trh to v sobě zavierá, kteréhožto trhu datum jest l. 1538 v pondělí po sv. p. Školastice [11 Febr.], kteréžto smlúvy a trhu v tom artikuli o to honění s tenaty ve dsky zemské vložiti jemu Mikulášovi a dědicuom jeho zanedbává až podnes. Dokládá se svědomí a cedule řezané trhové a j. spr. a n. t. ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok v úterý po sv. Jakubu [27 Juli].

Tu týž Mikuláš Voračický poroučí Janovi z Sobětic k z. i k ztr. Tu týž Vondřej poroučí Janovi z Kelče a Václavovi Slavínovi z Helfenburka, oběma etc. k z. i k ztr.

(Původu za právo nedáno.)

D. zem. m. I, R, 1.

L. 1540 k roku na zajtří sv. panny Barbory [5 Dec.].

349. Panna Marketa Chodaurka z Lokte pohání Buriana Chodaura odtudž z Lokte, viniti jej chce z toho, že on Burian Chodaur přijal k sobě 35 k. gr. č., kteréž peníze náležely někdy Jetřichovi Chodaurovi z Lokte otci jejímu, a že ty peníze panně Marketě zanedbává dáti až posavad, kterýžto peníze jest vyzdvihl od Henricha Tajřovského Einzigle, kdež táž panna Marketa jakožto dcera a dědička k tejmž penízuom právo a spravedlivost má.

Juxta: Vložen útok ve čtvrtek po sv. Františku [7 Oct.].

Jiřík komorník. Stání ut supra.

Tu týž [Burian] poroučí Erazimovi z Tumnic k z. i ztr.

D. zem. m. I, R, 1.

350. Matouš apatekář obývající v Starém m. Pražském pohání Jana staršieho z Vartnberka a na Strakonicích najvyššieho mistra převorstvie Českého, viniti jej chce z 11 k. a z 12 gr. vše míš. dluhu spravedlivého za apatykářské věci povinného zuostalého.

Juxta: Vložen útok v pondělí po sv. Linhartu [8 Nov.].

Zdislav komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, R, 1.

351. Panna Marketa Chodaurka z Lokte pohání Buriana Chodaura z Lokte strýce svého, viniti jej chce z toho, že on Burian uvázal se v dvuor a což k tomu dvoru náleží v dědiny, louky a svrchky, kterýžto dvuor leží při městu Rakovníce a jí panně Marketě jakožto dědičce náleží po otci jejím někdy Jetřichovi Chodaurovi též z Lokte, kteréhožto dvoru s jeho příslušenstvím nadepsaný Burian jí panně Marketě postúpiti nechce.

Juxta: Vložen útok v sobotu den sv. Linharta [6 Nov.].

Jiřík komorník. Stání ut supra.

Tu týž poroučí Erazimovi z Tumnic k z. i k ztr.

D. zem. m. I, R, 2.

352. Mareš Dobřenský z Dobřenic pohání Zdislava Dobřenského z Dobřenic, viniti jeho chce z pychu, a to z takového, že on Zdislav rozkázal čeledi své roli jeho Maršovu pod Rozpakovem, kteráž k Dobřenicím náleží, zvorati a zasíti vovsem dal, a to na jaře l. ꝯc 40, pro ten pych z 10 k. gr. č.

Juxta: Vložen útok v pondělí po sv. Martině [15 Nov.].

Vaněk komorník. Stání ut supra.

Tu týž Zdislav poroučí Jiříkovi z Strašína k z. i k ztr.

D. zem. m. I, R, 2.

L. 1541 k suchým dnuom postnim [9—12 Mart.].

353. Mandalena manželka Tomáše krajčieho měšténína Menšího města Pražského pohání Viktorina z Drast ꝯc z nářku cti, a to takového, že jest jí Mandaleně kurvy dával, a tak těmi a takovými slovy jest jí na její poctivosti vysoce nařekl, toho mimo řád a právo učiniti nemaje.

D. zem. m. I, R, 3.

354. Mikuláš a Jiřík bratří vlastní a nedílní Královė z Dobré vody pohánějí Mikuláše Karlíka staršieho z Nežetic, viniti jeho chtějí z toho, že jest tok vody, kterej slove Suchý duol, z starobylého toku vyvedl, tak že již ta voda jsouce z starobylého toku jím vyvedena skrze Horní Dobrú vodu, jakž prvé od starodávna chodila, nejde, toho týmž bratřím na škodu učiniti nemaje. Dokládají se zřízení zemského a j. sv. spr. a na to ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok ut supra.

Vaněk komorník. Stání ut supra.

Tu tíž bratří poroučejí Erazimovi z Tumnic k z. i ztr. Tu týž Mikuláš poroučí Jiříkovi z Strašína k z. i ztr.

D. zem. m. I, R, 4.

355. Mikuláš Dobřenský z Dobřenic pohání Viléma Dobřenského z Dobřenic, viniti jej chce z toho, tu když týž Vilém témuž Maršovi prodal trhem statek Dobřenice za čistý, svobodný a nezávadnej se vším příslušenstvím, a maje ten plat, kterejž jemu z téhož statku vydával, podle předešlé smlouvy a zápisu dskami svésti a propustiti, toho až posavad jemu na škodu a na nebezpečenstvie učiniti zanedbává.

Juxta: Vložen útok v pátek po sv. Valentinu [18 Febr.].

Vaněk komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, R, 5.

L. 1541 k suchým dnuom letničním [8—11 Jun.].

356. Marketa Kocovská z Křimic pohání Václava Točníka z Křimic bratra svého, viniti jeho chce z přiřčení, tu kdež jest jí on Václav přiřekl, aby zápisy své dskami i listem sobě učiněné propustila a zkazila, že na tom nic ztratiti nemá, a jestliže proto jeden gr. ztratí, že jí zase za to dva dáti chce, po kterémžto jeho přiřčení, že jest tak učinila a zápis z desk dvorských a list hlavní, každého jednoho obzvláštně na 300 k. gr. m. sobě od někdy Jana z Kocova manžela svého svědčícího, propustila a zkazila, a tudiež o túž obojí sumu, totižto 600 k. gr. m., takovejm propuštěním zápisu a zkažení listu že jest přišla, ale že jí tomu přiřčení svému dostiučiniti až posavad zanedbává, protož aby jí Marketě on Václav práv byl,

a tomu podle takového jí přiřčení dosti učinil a dal. Dokládá se svědomí a j. sv. spr. a n. t. ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok v pátek před sv. Řehořem [11 Mart.].

Ambrož komorník. Stání ut supra.

Tu táž poručí Jiříkovi z Kelče k z. i k ztr. Tu týž poručí Janovi z Kelče a Václavovi z Peclinovce k z. i k ztr.

D. zem. m. I, R, 5.

357. Mikuláš Miřkovskej z Stropčic pohání Vojtěcha z Rabšteina ɔc z nářku cti, a to z takového, kdež jest týž Vojtěch v Plzni u Jana Mantuana mluvil k témuž Mikulášovi tato slova: víšli Mikuláši, že já to o tobě mluvím, že s tebou není hodno jísti ani píti, že si zrádce, a tím tebe nařekl Barchanec: a tak těmi slovy on Vojtěch jest jeho Mikuláše na jeho cti a dobré pověsti nařekl. Dokládá se svědomí a j. sv. spr. a n. t. ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok v středu po sv. Sigmundu [4 Maji].

Ambrož komorník. Stání ut supra.

Tu týž poručí Janovi z Kelče a mistru Václavovi z Peclinovce toliko k hojemství vzetí. Tu týž Vojtěch poručí Jeronymovi z Hrobčice a Janovi Handlovi, oběma spolu neb jednomu z nich k hojemství vzetí toliko.

D. zem. m. I, R, 6.

L. 1539 k roku na zajtří sv. Jeronyma [1 Oct.].

358. Natanael sukna kraječ měštěnín Starého města Pražského pohání kněze Jana faráře v městečku Vřešticích [sic], viniti jej chce z toho, že týž kněz Jan dal jest dobrou vuoli na pargameně nepořádnú s pečetmi visutými, a to mistru Janovi Kulatovi svědčící, na list někdy Jana z Švamberka mistra převorství Českého ɔc a převora a všeho konventu kláštera Matky boží na Malé straně blíž mostu, kterýmžto listem vysadili vinici svou, nyní slovú Mouřenínku, ku pravému právu dědickému, někdy Jarošovi Mouřenínovi, dědicuom a budúcím i tomu každému, ktožby týž list jměl svobodnú dobrú vuolí sobě daný, a to s povolením královským do desk zemských vešlo, kteréžto vinice týž kněz Jan nikdy v držení a užievání nebyl, a to že jest témuž Natanaelovi na ujmu spravedlnosti jeho, kterúž se k též vinici řádným kšaftem po někdy mistru Václavovi Lazarovi a po smrti Reginy Lazarové právo a spravedlnost jmieti pravie nadepsaný Natanael, že jest tak nepořádně dobré vuole od sebe jemu Kulatovi vydávati nejměl, a to že jest proti témuž kšaftu a zřízení zemskému učinil. Dokládá se desk, knih perkmeisterských, vejpisuov kšaftu někdy mistra Václava, orteluov Starého m. Pražského, nálezu soudu komorního, svědomí i j. sv. spr. k tomu náležitých a na to ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok fer. V post Laurentii [14 Aug.].

Jetřich komorník. Stání na zajtří sv. Jeronyma [1 Oct.].

Tu týž [pohnaný] poručí Erazimovi Částkovi z Tumnic k z. i k ztr. Žaluje.

D. zem. m. I, R, 16.

359. Natanael sukna kraječ ɔc pohání mistra Jana Kulatu z Javořice, viniti jej chce z toho, že týž Kulata přijal jest k sobě dobrú vuoli na pargameně nepořádnú s visutými pečetmi, a to od kněze Jana faráře ve vsi Všešticích svědčící na list někdy Jana z Švamberka [etc. ut supra usque: do desk zemských vešlo,] kteréžto vinice týž Jan Kulata podle té nepořádné dobré vuole v držení jest, a týž kněz Jan toho a takové vinice v držení nikdy nebyl, a on vědúce Kulata o tom, že touž vinici někdy Regina Lazarová podle kněh perk-

mistrských a kšaftu někdy mistra Václava Lazara manžela svého v držení a užievání až do smrti byla, a takovou nepořádnou dobrú vuoli proti téhož Natanaele spravedlnosti k sobě přijal, proti témuž kšaftu a zřízení zemskému učiniti nemaje. Dokládá se desk etc. ut supra.

Juxta: Vložen útok ut supra.

Vondřej komorník. Stání ut supra.

Tu týž Jan Kulata poroučí Gabrielovi Klenovskému ze Ptení a Erazimovi z Tumnic, oběma spolu etc.

(Nálezem soudu zemského dotčená dobrá vůle za neplatnou prohlášena při obou půhoních.)

D. zem. m. I, R, 16.

360. Natanael sukna kraječ ꝯc pohání mistra Jana Kulatu z Javořice, viniti jej chce z toho, že drží vinici slovú Mouřenínku, kteráž leží za Oujezdem, kterážto vinice dskami zapsána a vysazena od někdy Jana z Švamberka mistra převorství Českého a od převora, a konventu kláštera Matky boží na Malé straně ku pravému právu dědickému někdy Jarošovi Mouřenínovi, dědicuom a budúcím, pravě nadepsaný Natanael k té se vinici lepší právo a spravedlnost jmíti, nežli on Jan Kulata ani kto jiný, podle kšaftu někdy mistra Václava Lazara, a to po smrti Reginy Lazarové. Dokládá se desk, vajpisuov z knih perkmeisterských, kšaftu někdy mistra Václava bratra svého, ortele Starého města Pražského o touž vinici učiněného mezi týmž Kulatú a Natanaelem, nálezu soudu komornieho, svědomí a kšaftu někdy Reginy Lopatský a j. sv. spr. k tomu náležitých a n. t. ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok, komorník, stání ut supra.

Tu týž poroučí Gabrielovi Klenovskému a Erazimovi z Tumnic, oběma spolu etc.

(Původu dáno za právo sabbato ante Viti [14 Jun.] 1544.)

D. zem. m. I, R, 17.

L. 1540 k suchým dnuom postním [18—21 Febr.].

361. Ozvald Laymar z Kadaně pohání Dorotu dceru někdy Filipa Paura z Kadaně i odtudž, kdež co má, viniti ji chce z toho, že se ona Dorota s komorníkem Pražským uvázala v tvrz pustú, v dvory kmetcí s platem v Hošťanech, což tu někdy Matěj Rorenkwark z Kadaně jměl, s dědinami, lukami, lesy, potoky, rybníky, s podacím kostelním tudíž, i se vší zvolí, s plným panstvím, což k tomu přísluší, praví se k těm dědinám proti témuž uvázánie lepší právo a spravedlivost jmíti nežli ona Dorota po někdy Matějovi Rurenkwarkovi strejci svém nedílném. Dokládá se desk zemských a svědomí, a což jemu k tomu potřebného jest, a n. t. ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok v pátek před sv. Antonínem [16 Jan.].

Fridrich komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, S, 2.

L. 1539 k suchým dnóm postním [26 Febr.—1 Mart.].

362. Petr z Rožmberka a na Třeboni jmenem a na místě Jiříka kožišníka člověka svého z Kaplice pohání Petra Žibřida z Mostku a v Uomleničce z slov hanlivě duotklivých na poctivosti, a to těch, tu kdež píše týž Petr Žibřid k témuž Petrovi z Rožmberka o již dotčeném Jiříkovi kožišníkovi mezi jinými slovy tak, že oukladné a neduovodné svědky proti témuž Petrovi Žibřidovi on Jiřík kožišník jednal, a tudy jest jeho Jiříka kožišníka na poctivosti znamenitě bez provinění zhaněl, do toho psaní a listu jemu Petrovi z Rožmberka

tak učiněného od Petra Žibřida. Dokládá se listu posélacího a svědomí i j. sv. spr. a n. t. ž. s. p. n.

Juxta: Poroučí Janovi Žateckému z Weikerstorfu a Jindřichovi z Chocemic.

(Půhon zdvižen.)

D. zem. m. I, S, 19.

363. Purkmistr a konšelé i všecka obec města Nového Kolína pohání Jana Haši z Oujezda na Konárovicích z nářku cti, a to takového, tu kdež týž Jan Haša v městě Kolíně den sv. Štěpána minulého leta, když se psalo ↄc 38, mluvil, žeby oni purkmistr a konšelé i všecka obec úkladně škody spisovati a učítati jměli na téhož Jana, a to žeby k témuž Janovi Hašovi při úřadu na hradě Pražském mluveno bylo, a poslavši oni Kolínští k němu k Janovi Hašovi podle zřízení zemského, aby jemu soukupa neb soukupy oznámil, k těm slovóm se přiznal, žádného soukupa od koho by jiného mluveno bylo, dál neoznámil, a tak takový nářek k sobě jest přijal a je nadepsaný puovody těmi slovy napřed jmenovanými znamenitě na jich cti nařekl.

Juxta: Vložen útok v úterý po sv. Fabianu [21 Jan.].

Jan měřič komorník. Stání v pátek o suchých dnech postních [28 Febr.].

D. zem. m. I, S, 20.

L. 1539 k suchým dnuom letničním [28—31 Maji].

364. Pavel z Bezdědic, majíc sobě právo dskami daný od Johany Oděradské z Hrušova manželky své, pohání Bernarta Oděradského z Hrušova, viniti jej chce z toho, kdež týž Bernart Oděradský podle zápisu smlúvy dskami, majíc též Johanně sestře své každého roku 5 k. gr. č. vydávati a platiti, toho jest neučinil, od leta ↄc 21 do leta ↄc 37 takový plat zadržal, totižto sumu 80 k. gr. č., tak jakž táž smlouva v sobě ukazuje a zavierá. Dokládá se desk, svědomí a j. sv. spr. a n. t. ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok v pátek po sv. Řehoři [14 Mart.].

Zdislav komorník. Stání v pátek o suchých dnech letničních [30 Maji].

Tu týž [Pavel] poroučí Jiříkovi z Strašína k z. i k ztr. Tu týž [Bernart] poroučí Václavovi z Helfenburku k z. i k ztr.

D. zem. m. I, S, 21.

365. Pavel z Bezdědic maje sobě právo dskami daný od Johany Oděradský z Hrušova manželky své pohání Bernarta Oděradského z Hrušova, viniti jej chce z toho, tu kde týž Bernart podle zapsání smlúvy dskami spolu s Jindřichem bratrem svým z Hrušova Johaně sestře své z Hrušova vejpravu dáti majíc toho jest podle dotčené smlúvy neučinil až posavad. Dokládá se svědomí a j. sv. spr. a n. t. ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok, komorník, stání ut supra.

Tu týž [Pavel] poroučí Jiříkovi z Strašína k z. i ztr. Tu týž [Jan] poroučí Václavovi z Helfnburku k z. i ztr.

(Původovi nedáno za právo.)

D. zem. m. I, S, 21.

366. Pavel z Bezdědic majíc sobě právo dskami daný od Johanny Oděradské z Hrušova manželky své pohání Jindřicha Oděradského z Hrušova, viniti jej chce z toho, tu kdež týž Jindřich Oděradský z Hrušova podle zapsání smlúvy dskami spolu s Bernartem bratrem svým

z Hrušova Johaně sestře své z Hrušova vejpravu dáti majíc, toho jest podle dotčené smlúvy neučinil až posavád.

Juxta: Vložen útok ut supra.

Matěj komorník. Stání ut supra.

Tu týž [Jindřich] poroučí Jiříkovi bakaláři od Bílých vorluov k z. i k ztr.

D. zem. m. I, S, 22.

367. Petr Bzenský z Prorubie pohání Albrechta Klusáka z Kostelce na Horkách, viniti jej chce z pychu a pro ten pych z 10 k. gr. č., tu kdež jsú Martin Beránek, Vít syn jeho, Jira a Valenta lidé téhož Albrechta ze vsi Bezna Jana pacholka, čeledína téhož Petra Bzenského, kterejž jest vorat vyjel a voral dědiny, slovú Prošovské, na gruntích poddacieho kostelního Bzenského téhož Petra, a to tohoto roku, a tak tíž lidé pychem jsou téhož čeledína s těch gruntuov sehnali a vorati nedali, toho učiniti nemaje.

Juxta: Vložen útok fer. IIII post Tiburcii [16 Apr.].

Zdislav komorník. Stání v pátek o suchých dnech letničních [30 Maji].

Tu týž Albrecht poroučí Gabrielovi Klenovskému k z. i ztr.

D. zem. m. I, S, 22.

368. Petr Bzenský z Prorubie oc pohání Albrechta Klusáka z Kostelce, aby postavil Víta syna Beránkova ze vsi Bezna člověka svého; viniti jej chce z slov hanlivě duotklivých, a to těch, tu kdež týž Vít Beránkuov tato slova k témuž Petrovi Bzenskému mluvil před lidmi: chceš nás šiditi: a tak těmi slovy od něho na své poctivosti jest zhaněn.

Juxta: Vložen útok, komorník, stání ut supra.

Tu týž [Petr] poroučí Gabrielovi ze Ptení k z. i k ztr. Tu týž [Vít] poroučí témuž.

D. zem. m. I, S, 23.

369. Pavel Vostřiež ze Zruče pohání Jana Lévu z Brozánek, viniti jeho chce z nářku cti, a to z takového, že jest on Jan Léva jemu Pavlovi v voči mluvil: žes mi zrádně a šibalský učinil: a těmi slovy on Jan Léva téhož Pavla vysoce jest na jeho poctivosti nařekl. Dokládá se svědomí a j. sv. spr. a n. t. ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok fer. V post Tiburcii [17 Apr.].

Zdislav komorník. Stání ut supra.

Poroučí [Jan Léva] k vzetí hojemství Václavovi z Peclinovce.

D. zem. m. I, S, 23.

370. Petr Záluskej z Podhoří pohání Žofiji z Břízy a na Hvožďanech na místě jejím i na místě panny Apollony odtudž z Břízy sestry její let nemající, viniti ji chce ze řčení takového, že jest vedle žádosti a vuole někdy Jindřicha Koutského z Břízy otce svého a sestry své řekla po smrti jeho Jindřicha jemu Petrovi Záluskému tvrze a vsi Hostíšovic s příslušenstvím a rybníku Valkovského postúpiti k jeho užievánie, vládnutí a drženie vlastniemu, a jsúc k tomu napomínána, tomu, jakž vuole otce jich sester byla, a řčení svému dosti učiniti a takového statku sstúpiti zanedbává až podnes.

Juxta: Vložen útok v pátek den sv. Marka [25 Apr.].

Vondřej komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, S, 24.

371. Pavel Vostříž ze Zrutče pohání Ananiáše písaře radnieho na Mélníce, viniti jeho chce z nářku cti, a to z takového, kdež jest on Pavel některého času za městem Mělníkem před městem chodil, tu on Ananiáš stoje na baště městské k němu Pavlovi tato slova jest mluvil: zvyjebaný zrádce, co ty tu děláš a co tu vopatruješ, však sem tobě zrádce a lotře tu opatrovati neporučil: a tak jest jej Pavla on Ananiáš těmi slovy vysoce na jeho cti a poctivosti nařekl. Dokládá se svědomí a j. sv. spr. a na to ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok v pondělí po sv. Stanislavu [12 Maji].

Fridrich komorník. Stání ut supra.

Tu týž Ananiáš poroučí Janovi Handlovi toliko k obojího hojemství vzetí.

D. zem. m. I, S, 24.

L. 1539 k roku na zajtří sv. Jeronyma [1 Oct.].

372. Petr Bzenský z Prorubie a [v] Bezně pohání kněze Jakuba faráře na Skalště, viniti jej chce z nářku cti, a to z takového, tu kdež týž kněz Jakub před dobrými lidmi duchovními i světskými o něm Petrovi tato slova mluvil v městě Mladém Boleslavi, že jest nešlechetník a loupežník a že jest loupeží živ, a těmi slovy znamenitě jest na své cti od téhož kněze nařčen.

Juxta: Vložen útok v pátek den sv. Prokopa [4 Jul.].

Kašpar mladý komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, S, 25.

373. Petr Vosovský z Adlaru pohání Albrechta Bryknara z Bruksteina i na místě Mikuláše bratra jeho mladšieho let nemajícieho odtudž z Brukšteina, viniti jej chce i na místě téhož Mikuláše z toho, že on Albrecht Bryknar nechtěl a nechce jemu postúpiti mlejnu vejsadního na Podviní ležícieho témuž Petrovi náležitého podle téhož listu vejsadnieho, kterýžto mlejn na Podviní ležící dal jest a vysadil někdy Mikuláš Bryknar z Brukšteina otec téhož Albrechta a Mikuláše někdy Pavlovi Beranovi konváři i dědicuom jeho i budúcím, tak jakž týž list plněji svědčí, kterejžto list vejsadní on Petr praví se jmíti s dobrú vuolí sobě řádně daný.

Juxta: Vložen útok v úterý po sv. Prokopu [8 Jul.].

Zdislav komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, S, 26.

374. Petr Novohradský z Kolovrat pohání kněze Albrechta a kněze Petra oltářníky oltáře světic a svatých, totižto Kateřiny, Hedviky a Lucije a sv. Kristofora znovu v kostele Pražským vystaveného, viniti je chce ze 34 k. gr. 22 gr. č., a to z těch, kteréž jest jim platu ročního ze vsi Strkovic dáti musil, kteréhožto platu ročnieho na plném soudu nadepsaní kněží odsouzeni jsou, a té že jemu Petrovi nahoře dotčené sumy zase dáti a navrátiti zanedbávají až posavad.

Juxta: Vložen útok v pátek před sv. p. Marketú [11 Jul.].

Jan měřič komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, S, 26.

375. Petr Holej z Chrastu ɔc pohání Viléma Svitáka z Lantšteina na Krašově, aby postavil před pány JMstmi a vladykami na plném soudu zemském Jakuba a Šimona a Bártu bratří z Kozojed lidi a poddané své; viniti je chce z mordu, a to z takového, tu kdež sou

Jana jinak Jandu krčmáře z Petrovic a Vojtěcha služebníky téhož Petra Holého pod řádem a pod právem v městečku v Kralovicích zmordovali, toho učiniti nemajíc.

Juxta: Vložen útok v středu po sv. Vavřinci [13 Aug.].

Jiřík Kamaret komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, S, 27.

L. 1539 k roku na zajtří sv. panny Barbory [5 Dec.].

376. Petr Žibřid z Mostku pohání Vondřeje Dvoreckého ze Dvorce, viniti jeho chce z nářku cti, a to takového, že on Vondřej mluvil jest zjevně před dobrými lidmi o něm o Petrovi l. ↄc 38 v středu před sv. Jiljím v Třeboni na zámku, že Petr Žibřid v hrdlo lže jako zrádce, aby mu co přiříkal dáti, toho o něm on Vondřej mluviti nemaje, a tudy jest jeho těmi slovy vysoce na jeho poctivosti nařekl.

Juxta: Vložen útok v středu po sv. Šimonyši a Judy [29 Oct.].

Kašpar komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, S, 27.

377. Prokop Otmar z Holohlav pohání Jana Bukovského z Hustěřan ↄc, viniti jej chce z slov hanlivých takových, že jest v ceduli své on Jan Bukovský, kterúž mu jest na odpověď jeho Prokopovu dal, a toho doloživši v též ceduli, kdož praví, žeby on lhal, že sám v hrdlo lže jako ↄc lhář, a tudy na jeho dobré pověsti on Jan Bukovský jeho Prokopa Otmara jest zhaněl, ješto on Prokop, což jest o něm mluvil neb psal jemu, že jest pravdu psal i mluvil, a to že jeho Janovým Bukovským vlastním přiznáním a připsáním dovesti chce.

Juxta: Vložen útok v pondělí před sv. Martinem [10 Nov.].

Vaněk komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, S, 28.

378. Prokop Otmar z Holohlav pohání Jana Bukovského z Hustěřan staršieho, viniti jej chce z toho, že jest o něm mluvil před dobrými lidmi, kterak jest utiekal před Albrechtem mladším Kordulí z Sloupna v té puotce, kterúž s ním jměl, ježto to za pravé neudělá a udělati nemuož, a tak páni JMsti i všecka obec věděti budú, jak věřiti a zač jej jmíti.

Juxta: Vložen útok v pondělí před sv. Martinem [10 Nov.].

Vaněk komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, S, 28.

L. 1540 k suchým dnuom postniem [18—21 Febr.].

379. Pavel Marvan měštěnín Starého města Praž. pohání Lukáše Čípku z Machnic ↄc viniti ho chce z 76 kop vše míš. dluhu spravedlivého pozuostalého, tu kdež se jest on Lukáš zapsal šultprifem někdy Jiříkovi Šrámovitému měštěnínu města Prahy, Adamovi z Německého Brodu v sumě jisté, tak jakž týž šultprif v sobě to ukazuje a zavierá, na kterýžto šultprif sumu 76 kop míš. zuostalých on Pavel Marvan podle odevzdání nahoře psaného Adama z Německého Brodu a smlúvy s ním učiněné ↄc pravie se právo a spravedlnost jmieti. Dokládá se šultprifu, smlouvy, ortele a j. sv. spr. a na to ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok v středu po sv. Mikuláši [10 Dec.].

Fridrich komorník. Stání v středu o suchých dnech postních [18 Febr.].

Tu týž porončí Janovi z Sobětic k z. i k ztr. Tu týž [Lukáš] poroučí Jeronymovi z Hrobčice a Janovi z Kelče oběma etc. k z. i k ztr.

D. zem. m. I, S, 29.

380. Pavel z Písnice měštěnín Nového města Pražského pohání Jeronyma Božického z Božic a na Brzvech, viniti ho chce ze 2 k. gr. č. dluhu spravedlivého za Jiříka Vosterského Kapléře z Sulevic na se přijatého. Dokládá se svědomí a j. sv. spr. a n. t. ž. s. n.

Juxta: Vložen útok fer. III post Conversionem Pauli [27 Jan.].

Johannes komorník. Stání v středu ut supra.

(Původovi dáno za právo.)

D. zem. m. I, S, 29.

381. Pavel Vostříž ze Zrutče pohání Matěje Vodičku souseda na Mělníce z slov hanlivě duotklivých, a to z takových, tu kdež týž Matěj Vodička v městě Mělníce jeho Pavla z nějakých vovec jest napomínal, [ku] kterým se on Matěj Vodička spravedlnost dáním nějakého zločince u Buděšína odpraveného jmíti pravil, a mezi jinú řečí k němu Pavlovi on Matěj Vodička tato slova jest mluvil: však jsi žvyjebený lhář, neb si se z zrady nevyvedl: a tak těmi slovy on Matěj Vodička jeho Pavla na jeho poctivosti jest duotklivě zhaněl. Dokládá se svědomí a j. sv. spr. a n. t. ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok v sobotu den sv. Mikuláše [6 Dec.].

Kašpar komorník. Stání ut supra.

Tu týž Matěj poroučí Janovi Handlovi k z. i k ztr.

D. zem. m. I, S, 30.

382. Pavel Vostřiež ze Zrutče pohání Matěje Vodičku souseda na Mělníce z nářku cti, a to z takového, tu kdež týž Matěj Vodička v městě Mělníce z nějakých vovec jeho napomínaje mezi jinú řečí k němu Pavlovi tato slova jest mluvil, že jest falešník a že naň to ví všecka obec, a že se faleš k zradě rovná, a žeby radšě biřice za souseda vedle sebe jměl nežli jeho falešníka, a tak těmi slovy on Matěj Vodička jeho Pavla Vostříže vysoce jest na jeho poctivosti nařekl. Dokládá se svědomí a j. sv. spr. a n. t. ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok ut supra.

Kašpar starý komorník. Stání ut supra.

Tu týž Matěj poroučí Janovi Handlovi toliko k obojího hojemství vzetí.

D. zem. m. I, S, 30.

383. Přech Popovský z Božejovic pohání Alžbětu z Talmberka z toho, kdež někdy Václav Popovský z Božejovic, bratr téhož Přecha, zápis dskami zřídil o svém statku a jí Alžbětě všecek statek svuoj týmž zápisem zapsal s takovú výminkú v témž zápisu dskami položenú, kdyby na ni Alžbětu týž statek po smrti téhož Václava Popovského přišel, aby táž Alžběta to dskami zřídila a upevnila, jestli žeby jí Alžběty pán buoh neuchoval, aby pravá polovice těch všech dědin a statku Václava nadepsaného přišla a připadla na téhož Přecha Popovského a na jeho dědice, tak aby po smrti též Alžběty s komorníkem Pražským v tu polovici statku jeho on Přech neb jeho dědici uvázati se mohli ku pravému právu dědickému, tak jakž týž zápis a výminka dskami plněji svědčí a ukazuje, podle kteréžto výměnky ona Alžběta jsúc od téhož Přecha napomenuta poselstvím a cedulí řezanú, toho týmuž Přechovi a jeho dědicuom, tak jakž táž vejminka zápisem ukazuje, zřéditi a upevniti až posavad zanedbává.

Juxta: Vložen útok ve čtvrtek před Hromnicemi [29 Jan.].

Jetřich komorník. Stání v pátek o suchých dnech postních.

D. zem. m. I, T, 1.

384. Petr Smetana měštěnín města Hradce nad Labem pohání Petra Zárubu z Huštěřan, viniti ho chce z toho, že letos v pondělí po Třech králích přišedši do domu téhož Petra Sme-

tany tu v městě Hradci a podle jiných slov to jest jemu Petrovi Smetanovi mluvil, že není hoden v tom soudu, kdež sedá, seděti; a těmi slovy na jeho poctivost zbytečně sáhl jest, protož aby to pravé činil.

Juxta: Vložen útok v pátek po sv. Pavlu na víru obrácení [30 Jan.].

Matěj komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, T, 1.

385. Pavel Vostřiež ze Zrutče pohání Václava Kolínského měštěnína města Mělníka, viniti jeho chce z nářku cti, a to z takového, že on Václav Kolínský jemu Pavlovi před lidmi v noci mluvil, že jest falešník a že všecka obec o tom ví, a z toho že je se nevyvedl; a těmi slovy jeho Pavla vysoce a duotklivě na poctivosti jeho nařekl, toho proti právu učiniti nemaje. Dokládá se svědomí a j. sv. spr. a na to ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok v sobotu před Hromnicemi [31 Jan.].

Kašpar komorník. Stání ut supra.

Tu týž Václav poroučí Janovi Handlovi toliko k hojemství obého vzetí.

(Původu dáno za právo stané.)

D. zem. m. I, T, 2.

L. 1540 k suchým dnuom letničním [19—22 Maji].

386. Petr Srbický z Zálezl pohání Václava mladšieho Litmíra z Háje jakožto držitele statku po někdy Janovi Ryšavém z Třebska, viniti ho chce z 70 kop míš. dluhu spravedlivého, a to z těch, kteréž jest dotčený Jan Ryšavý dlužen zuostal někdy Prokopovi Tomkovi z Čejkóv a vnukóm jeho odtudž z Čejkóv, jakož list na papíře o tom plněji svědčí a v sobě zavierá, kterúžto sumu on Petr a tu všecku spravedlnost má sobě pořádně listem odevzdanú od Pavla, Jindřicha a Prokopa Tomkuov bratří vlastních vnukuov již psaného Prokopa, týž odtud z Čejkov, kterýchžto 70 kop míš. on Václav Litmír jemu Petrovi až podnes dáti a zaplatiti zanedbává.

Juxta: Vložen útok fer. V die Translationis Wenceslai [4 Mart.].

Ambrož komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, T, 2.

387. Pavel Vostřiež ze Zrutče pohání Mikuláše bakaláře od Černé růže na Novém městě Pražském obývajícieho, viniti ho chce ze 14 k. gr. č. a z $7\frac{1}{2}$ gr. č., a to z těch, kdež jest byl obeslal po staném právě týž Pavel Vostřiež Šebestiana z Škrovudu ze škod útratních a nákladních před úředníky Pražský menší desk zemských a témuž Mikulášovi list mocný dal před pány úředníky k provozování škod, v kterémžto listu byl poručník zapsaný Jiřík bakalář měštěnín Nového města Pražského od Bílých orluov, a on Mikuláš to poručenství od toho Pavla přijav, že týž list a pruovod o škody Jiříkovi bakaláři dá k sv. Marketě již minulé; kdež pak on Mikuláš to k sobě přijav, toho jest neučinil a jej Pavla v tom obmeškal, kdež on k jinému o to nemuože než k němu hleděti. Dokládá se svědomí a j. sv. spr. a n. t. ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok fer. V post Tiburcii [15 Apr.].

Vaněk komorník. Stání ut supra.

(Původu dáno za právo stané.)

D. zem. m. I, T, 3.

388. Petr z Rozmberka na Krumlově pohání Jana Petříka z Spolkovic, viniti jeho chce z pychu a pro ten pych z 10 kop gr., a to takového, že on Jan Petřík znamenitý počet kmenuov v lese Čabrově téhož Petra z Rozmberka posekati dal bez vuole téhož Petra tudiež úředníkuov a hajných jeho, a na témž lesu častopsanému Petrovi z Rozmberka týmž pychem škodu znamenitú učinil.

Juxta: Vložen útok v sobotu po Přenešení sv. Václava [6 Mart.].

Ambrož komorník. Stání ut supra.

(Pûvodu dáno za právo stané.)

D. zem. m. I, T, 3.

L. 1540 k roku na zajtří sv. Jeronyma [1 Oct.].

389. Petr Lhotický ze Lhotic majíc sobě právo dané od Bohuslava bratra svého odtudž ze Lhotic pohání Lévu Říčanského z Říčan, viniti jeho chce jakožto nápadníka a držitele statku po někdy Marketě z Votic manželce jeho z padesáti pěti kop míš., a to těch, tu kdež někdy Vondřej Lhotický ze Lhotic otec nadepsaného Petra koupil jest byl dvuor od někdy Petra Malovce z Chajnova a od někdy Albrechta Cinadra z Oujezdce jmenem Velběhy za 1 ½ sta 15 kop gr. č., jakož pak na tejž dvuor jest byl 65 kop gr. zavdal, a potom sa dožádán od nadepsaných Petra a Albrechta, aby jim toho dvoru zase postoupil, že jemu sumu jeho zase dáti chtie, tak jest tejž Vondřej učinil, jim postoupil a od častopsaného Albrechta Cinadra jeho díl přijal; a on někdy Petr Malovec maje svrchudotčenú sumu na jeho díl přišlú jemu Vondřejovi vydati, a táž někdy Marketa po něm jakožto držitelkyně statku, toho jsú neučinili až dosavad, k kterýmžto 55 kopám on Petr jakožto vlastní syn po témž někdy Vondřejovi spravedlnost se jmieti praví.

Juxta: Vložen útok v pátek po sv. Prokopu [9 Jul.].

Jan Šonovský komorník. Stání ut supra.

Tu týž Léva poroučí Jiříkovi od Bílých vorluov k z. i k ztr.

D. zem. m. I, T, 4.

390. Prokop Štítný z Štítného pohání Annu z Huštěřan poručnici sirotka a statku někdy Fridricha Hořického z Hořic, viniti ji chce z 17 zlatých uher. na zlatě někdy témuž Fridrichovi Hořickému manželu jejímu puojčených.

Juxta: Vložen útok v středu po sv. panně Marketě [14 Jul.].

Vaněk komorník. Stání ut supra.

Tu týž poroučí Janovi z Kelče k z. i k ztr. Tu táž Anna poroučí Václavovi z Peclinovce a Jiříkovi Labounskému, oběma ꝯc k z. i k ztr.

D. zem. m. I, T, 5.

391. Petr Dobřenský z Dobřenic pohání Petra Prase Žďárského z Chrastu, viniti jej chce z 7 kop gr. č. dluhu spravedlivého povinného.

Juxta: Vložen útok v pondělí před Narozením p. Marie [6 Sept.].

Matěj komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, T, 5.

392. Petr Malovec z Chajnova na Vintmberce pohání purkmistra a konšeluov i všecku obec města Písku, viniti je chce z toho, kdež jsú udělali smlúvu s opatrnými purkmistrem, konšely i vší obcí města Prachatic o vybírání cla, aby tu v Prachaticích svého celného

majíc oni Písečtí clo brali, tak jakž táž smlúva leta 1539 v pondělí po sv. Luciji skrz komisaře od JMKr. vydané plněji svědčí, kdež pak formané z Prachatic měli a mají jezditi silnicí na město Písek a nikudy jinudy, ale již po takové smlouvě toho nečiní a tudy nejezdí nežli kudy chtí; kdež týž Petr praví a to ukázati chce, že jsou oni Písečtí takové smlúvy na ujmu a škodu silnice svobodné k městu Vintmberku a clu tu v Vintmberce jeho Petra Malovce udělati neměli a nemohli proti jeho spravedlnosti a toho města Vintmberka, a táž smlouva že žádné moci míti nemá. Dokládá se majestátuov, smlouvy, svědomí a j. sv. spr. a n. t. ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok v pátek po sv. Vítu [18 Jun.].

Matěj komorník. Stání ut supra.

(Původu za právo nedáno.)

D. zem. m. I, T, 5.

393. Přech Dvořecký z Volbramovic pohání Lévu Zruckého z Chřenovic, viniti jeho chce z 50 k. gr. č. pokuty propadené, protože jest týž Léva jemu Přechovi listu podle smlúvy ve čtyřech nědelích pořád zběhlých neudělal a nedal na sumu 90 k. gr. č., tak jakž to smlúva spečetěná pány a dobrými lidmi mezi Přechem a jím Lévú v sobě ukazuje, kteráž smlouva stala se mezi nimi l. ꝯc 39 v neděli po sv. Mikuláši. Dokládá se smlouvy spečetěné a j. sv. spr. a n. t. ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok v středu po sv. panně Marketě [14 Jul.].

Zdislav komorník. Stání ut supra.

Tu týž [Přech] poroučí Jiříkovi z Strašína k z. i k ztr. Tu týž [Léva] poroučí Janovi z Kelče k z. i k ztr.

D. zem. m. I, T, 6.

L. 1541 k suchým dnuom postniem [9—12 Mart.].

394. Petr z Rozmberka ꝯc na místě Petra Silvestra z Krumlova poddaného svého pohání Jeronyma Božického z Božic ꝯc, viniti jeho chce z 7 kop gr. č. dluhu témuž Petrovi Silvestrovi spravedlivě povinného. Dokládá se listu rukú vlastní přepsání a j. sv. spr. a na to ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok ut supra.

Vondřej komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, T, 7.

395. Petr Veležský z Velkanic pohání Jiříka Hrzka ze Mšena a na Oujezdě, viniti ho chce z toho, že on Jiřík Hrzek drží tři louky se dnem ležící u Veležic, k kterýmžto lukám on Petr Veleskaj lepší právo a spravedlivost jakožto nápadník po někdy Elšce z Sulevic mateři své nežli on Jiřík Hrzek praví se jmíti, a dotčených luk jemu Petrovi týž Jiřík Hrzek postúpiti nechce až podnes. Dokládá se desk a svědomí a j. sv. spr. a n. t. ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok v pátek post Fabiani [21 Jan.].

Kašpar komorník. Stání ut supra.

Tu týž [Petr] poroučí Jiříkovi Labounskému k z. i k ztr. Tu týž Jiřík poroučí Václavovi z Peclinovce k z. i k ztr.

(Původu za právo nedáno.)

D. zem. m. I, T, 8.

396. Pavel Bzenský z Prorubí pohání Petra z Prorubí a ve Všelisích bratra svého dílného, viniti jej chce ze 20 hřiven stříebra pokuty jemu podle zřízení zemského propadené, tu kdež týž Petr z Prorubie jsa od něho Pavla napomenut poselstvím, aby do čtyř nedělí pořád zběhlých krčmu nová a nespravedlivú v Bezně, na kterýž jest Jan jinak Janovský krčmář jeho, na gruntech jeho zastavil a tu šenkovati nedal, čehož jest pak, maje to učiniti a tak se vedle dotčeného zřízení zemského zachovati, neudělal až podnes. Dokládá se svědomí, zřízení zemského, cedule řezané, desk a j. sv. spr. a n. t. ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok ut supra.

Zdislav komorník. Stání ut supra.

Tu týž poroučí Janovi z Sobětic k z. i k ztr. Tu týž poroučí Václavovi z Peclinovce k z. i k ztr.

(Původu dáno za právo.)

D. zem. m. I, T, 8.

397. Purkmistr a konšelé i všecka obec města Mostu pohánějí Petra z Kolovrat a na Novém hradě z toho, že jest se uvázal v dědinu jich k městu od starodávna příináležející, práva k ní a spravedlivosti nemaje, a ji drží a užívá, z kterýžto dědiny jest platu ročnieho k městu 12 gr. č., a tu dědinu někdy Jakub Žakavec držal s povolením jich Mostských pod plat dotčený, a ta dědina leží mezi dědinami Volfa Selendra, kteréžto dědiny on Petr z Kolovrat proti jich Mostských puovoduov spravedlivosti užievá a drží, toho učiniti spravedlivě nemaje na ujmu jich spravedlivosti. Dokládají se svědomí a j. sv. spr. a n. t. ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok fer. V post Valentini [17 Febr.].

Jan Hřebecký komorník. Stání ut supra.

Tu tíž poroučejí Janovi z Kelče k z. i k ztr. Týž Petr poroučí Jeronymovi Božickému z Božic a Janovi Frajnarovi a Janovi z Sobětic, všem třem etc. k z. i k ztr.

(Původům dáno za právo.)

D. zem. m. I, T, 9.

L. 1541 k suchým dnuom letničním [8—11 Jun.].

398. Petr z Rozmberka oc pohání Petra Žibřida z Mostkuov, viniti ho chce z 60 zlatých uherských na zlatě dluhu někdy Joštovi z Rozmberka bratru téhož Petra spravedlivě povinného. Dokládá se cedule řezané, svědomí a n. t. ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok v pondělí po sv. Řehoři [14 Mart.].

Zdislav komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, T, 9.

399. Purkmistr a rada města Nového Plzně pohánějí Benignu z Šternberka mocnou otcovskú poručnici dětí a statku někdy Jana z Švamberka a na Boru, aby položila před pány JMstmi a vladykami na plném soudu zemském všecky listy a majestáty královské na zástavu úřadu Domažlického na $4\frac{1}{2}$ tisíce zlatých uherských v nich zapsaných, pravíc jmenovaní purkmistr a rada, že k týmž listóm a majestátuom i k sumě v nich zapsané právo a spravedlivost mají, a to podle poručení a kšaftu někdy paní Markety z Rožmitála, tak jakž jim toho týmž kšaftem šíře svěřila a poručila. Dokládají se kšaftu někdy Markety z Rožmitála a j. sv. spr. a n. t. ž. s. p. n.

Juxta: Tu tíž poroučejí Janovi Žateckému z Veikrštorfu a Janovi z Kelče, oběma etc. k z. i k ztr. Tu táž poroučí Petrovi a Albrechtovi bratřím z Švamberka, Gabrielovi Klenovskému, všem třem etc. k z. i k ztr.

D. zem. m. I, T, 10.

400. Přech Dvořeckej z Volbramovic pohání Lévu Zruckého z Chřenovic z toho, aby to pravé učinil on Léva, což jest mluvil v domu Duchka kožišníka na Koňském trhu v Novém městě Pražském v sobotu po sv. Kříži nalezení l. oc 41 před Janem z Votic, kteréhož týž Léva zejmě jmenem panem švagrem svým, i také před jinými lidmi pravě taková slova o Přechovi, by Přecha nebylo, žeby bratr muoj se se mnou nesoudil i protož, aby týž Léva což jest mluvil o Přechovi pravé učinil před JMstmi pány a vladykami na plném soudu zemském.

Juxta: Vložen útok v pondělí po sv. Stanislavu [9 Maji].

Matěj komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, T, 10.

L. 1539 k roku na zajtří sv. Jeronyma [1 Oct.].

401. Rudolf z Binu a na Děčíně pohání Jiljího Berku z Dubé a z Lipého, viniti jeho chce z slov hanlivých a na jeho poctivosti duotklivých, a to z těch, kdež týž Jiljí Berka mluvil jest o témž Rudolfovi z Binu slovy německými pravě, žeby týž Rudolf Šelm bejti jměl, a tak těmi slovy německými on Jiljí Berka jest jeho Rudolfa na jeho poctivosti zhaněl.

Juxta: Vložen útok v sobotu po sv. Urbanu [31 Maji].

Fridrich Žichovec komorník. Stání na zajtří sv. Jeronyma.

D. zem. m. I, T, 24.

L. 1540 k suchým dnuom postniem [18—21 Febr.].

402. Rudolf z Binu na Děčíně pohání Fridricha z Zolhauzu oc na Benešově z toho, že týž Fridrich z Zolhauzu drží přívoz přes Labe u krčmy, kteráž slove Horniss Kracmer převozujíc vobilé, suol a jiné věci, dav k tomu převozu novú cestu udělati, kteráž prvé a od starodávna nebyla, témuž Rudolfovi a jeho clu na škodu i na škodu a újmu jeho poddaným města Děčína, toho týž Fridrich [z] Zolhauzu slušně učiniti nemaje.

Juxta: Vložen útok v středu po sv. Pavla na víru obrácení [28 Jan.].

Kašpar starý komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, T, 25.

403. Suda z Řenec na Zdechovicích na místě svém i na místě Sigmunda a Ludvíka bratří svých vlastních a nedílných let nemajících pohání Mikuláše Hyzrle z Choduov na místě jeho i na místě Albrechta, Viléma, Krištofa a Jana, dětí někdy Bernarta Hyzrle odtudž z Choduov, jakožto poručníka týchž dětí a statku někdy Bernarta Hyzrle z Choduov strejce jeho, viniti jej chce z 1000 k. gr. č., kterýchžto 1000 k. gr. č. někdy Petr Suda z Řenec otec týchž bratří položil jest k věrné ruce u někdy Mikuláše Hyzrle z Choduov strejce téhož Mikuláše a někdy Bernarta, a on Mikuláš s někdy Bernartem strejcem svým po smrti téhož Mikuláše uvázali jsou se jakožto nápadníci v statek veškeren téhož někdy Mikuláše a jim bratřím takového tisíce kop zase navrátiti a dáti zanedbávají. Dokládá se šultprifu, smluv, svědomí a j. sv. spr. a n. t. ž. s. p. n.

Juxta: Tu týž Suda i na místě bratří svejch poroučí Janovi Žateckému z Veikerstorfu a Janovi z Kelče, oběma spolu etc. Tu týž Mikuláš poroučí Gabrielovi ze Ptení, Jiříkovi bakaláři od Bílých vorluov, oběma spolu etc.

(Původovi nedáno za právo.)

D. zem. m. I, V, 5.

L. 1539 k suchým dnuom letničním [28—31 Maji].

404. Smil Hodějovský z Hodějova pohání Jarohněva Vejháka Koutského z Koutuov, viniti ho chce na místě Macha koláře z Durdic člověka poddaného svého z nářku cti, a to z takového, že jest on Jarohněv z oust v ouši témuž Machovi koláři mluvil, že jest spolu s Martinem mlynářem příjmím Sobíškem z Pekla jemu Jarohněvovi ukradl kalich a feflík z kaply z Arnoštovic, a že jemu musí kat okolo boku choditi, a těmi slovy jest jeho Machka znamenitě na jeho poctivosti nařekl.
Juxta: Vložen útok v středu den sv. Jiří [23 Apr.].
Matěj komorník. Stání v pátek o suchých dnech letničních [30 Maji.].
D. zem. m. I, V, 6.

405. Smil Hodějovský z Hodějova pohání Jarohněva Vejháka Koutského z Koutuov, viniti ho chce na místě Martina mlynáře příjmím Sobíška z Pekla člověka poddaného svého z nářku cti, a to z takového etc. mutatis mutandis ut supra.
D. zem. m. I, V, 6.

L. 1540 k suchým dnuom letničním [19—22 Maji].

406. Sezema z Vrtby pohání Viléma Loubského z Lub jakožto poručníka a držitele statku po někdy Ladislavovi Loubským z Lub, viniti ho chce z 10 k. gr. č. dluhu jemu spravedlivě povinného, kterýž jest jemu týž někdy Ladislav spravedlivě dlužen zuostal.
Juxta: Vložen útok v úterý po Nastolování sv. Petra [24 Febr.].
Jan Šonovský komorník. Stání ut supra.
Tu týž Vilém poroučí Václavovi z Peclinovce a Jiříkovi bakaláři, oběma spolu neb jednomu z nich k z. i k ztr.
D. zem. m. I, V, 7.

407. Salomena z Semanína manželka Jindřicha Huby dcera někdy Jana Suda z Semanína pohání Bernarta Doktora měštěnína St. města Pražského, viniti jej chce jakožto syna a dědice držitele statku někdy Havla otce téhož Doktora z neužievání vsi Radimku, tu kdež týž Havel jakožto poručník též Salomeny přijal jest k sobě zápis k ruce její na touž ves Radimek od někdy Jana z Vratu ve 200 k. gr. č., a majíce jí též duochody a platy a užitky z té vsi za 6 let pořád zběhlých až do propuštění téhož zápisu vydávati, toho jest neučinil, a on jsúce Doktor tím povinen toho zanedbává učiniti, kdež sobě téhož neužievánie pokládá 100 k. gr. č.
Juxta: Vložen útok v pondělí po sv. Sigmundu [3 Maji].
Vaněk komorník. Stání v pátek o suchých dnech letničních [21 Maji].
D. zem. m. I, V, 7.

L. 1540 k roku na zajtří sv. Jeronyma [10 Oct.].

408. Šebestian z Weitmile na Chomútově ɔc pohání purkmistra a radu i všecku obec města Lúna z toho, tu kdež též Lounští pod městem mají dva mlejny na Vohři i s jezy, horní a dolní, že při těch mlýnech na těch jezích drží vodu vejše mimo vyměření a přísežných mlynářuov cejchování, a nadto tu hradby na týchž jezích dělají a tak vodu zdejmají na velikú škodu a újmu gruntuov téhož Šebestiana z Weitmile, a to městečku Kostolo-

pert, vsi Lenešic, vsi Března, toho mimo též cejchování a vyměření na škodu dotčených gruntuov učiniti spravedlivě nemajíc.

Juxta: Vložen útok v pondělí před sv. Vítem [14 Jun.].
Jan Hřebecký komorník. Stání na zajtří sv. Jeronyma [1 Oct.].

D. zem. m. I, V, 8.

409. Šebestian z Weitmile ꝛc pohání purkmistra a radu i všecku obec města Lúna z toho, tu kdež týž Lounští mají dva mlýny na vodě v Ohři i s jezy při témž městě, horní a dolní, kteréžto jezy vrat žádných nemají, a tak tudy svobodná silnice po též vodě Vohři svého svobodného pruochodu nemá, což jest od starodávna bejvalo, a tak lidem a poddaným téhož Šebestiana z Weitmile z městečka Kostoloprt i z jiných vesnic téhož Šebestiana znamenitá se újma děje, pravě, že oni Lounští povinni sou na týchž jezích jako na silnici královské svobodné vrata zdělati, tak aby se toho neujímalo, což jest od starodávna bývalo.

Juxta: Vložen útok, komorník, stání ut supra.

D. zem. m. I, V, 8.

410. Štefan Tetaur z Tetova pohání Johanku Čabelickú z Oušavy na Tejně jakožto poručnici dětí a statku někdy Prokopa Čabelického z Soutic, aby postavila před JMstmi pány a vladykami na plném soudu zemském Jakuba jinak Kubu Hořáka ze vsi z Voplan, člověka svého, kteréhož týž Štefan viniti chce z nářku cti, a to z takového, že jest týž Jakub mluvil o něm Tetaurovi, že jest on Štefan kuoň jemu ukradl aneb valach, a tak těmi slovy vysoce jest na poctivosti jeho nařekl, toho spravedlivě učiniti nemaje.

Juxta: Vložen útok v pondělí po Na nebevzetí p. Marie [16 Aug.].
Ambrož komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, V, 9.

411. Štefan Tetaur z Tetova pohání Jiříka Priska z Větřně na Pyskocelích, viniti ho chce z toho, že jest jeho Tetaura slibem cti a věrou zavázal pod řádem a právem v mírné a pokojné zemi, aby před pány hajtmany kraje Kouřímského stál, a to z příčiny té, žeby měl o témž Tetaurovi mluviti nějaký Jakub jináč Kuba ze vsi z Voplan člověk paní Johanky Čabelické z Oušavy ꝛc a na Tajně, žeby on Tetaur jměl kuoň nebo valach témuž Jakubovi ukrasti, čemuž jest on Jakub před dotčenými pány hajtmany otpíral a otpírá, protož aby on Prisek před pány JMstmi a vladykami na plném soudu zemském stál a jemu Tetaurovi aby z toho práv byl. Dokládá se svědomí a j. sv. spr. k tomu náležitých a n. t. ž. s. n.

Juxta: Vložen útok ut supra.
Jan Šonovský komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, V, 9.

L. 1541 k suchým dnuom postniem [9—12 Mart.].

412. Šebestian Šlanc z Pavlovic pohání Albrechta Borně z Habec z nářku cti, a to z takového, že jest on Albrecht o něm Šebestianovi mluvil, že jest Jindřichovi Všetackému kuoň ukradl, tak ho na poctivosti jeho znamenitě jest nařekl, nařiekati nemaje.

Juxta: Vložen útok v pondělí den sv. Valentina [14 Febr.].
Fridrich komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, V, 10.

L. 1541 k suchým dnuom letničním [8—11 Jun.].

413. Smil Myška ze Žlunic pohání Mandalenu z Strašnic, viniti ji chce z toho, kdež on Smil Myška má poloviei podacieho kostelnieho ve vsi Dolejší Chvatlině řečené, že táž Mandalena v tu polovici toho podacieho se vkládá a je sobě sama osobiti chce, toho proti jeho Smila Myšky spravedlnosti učiniti nemaje. Dokládá se svědomí a j. sv. náležitých spr. a n. t. ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok v pondělí den sv. Sigmunda [2 Maji].

Matěj komorník. Stání ut supra.

Tu týž poroučí Jeronymovi z Božic a Erazimovi z Tumnic, oběma spolu etc. Tu táž poroučí Janovi z Kelče k z. i k ztr.

D. zem. m. I, V, 10.

L. 1539 k suchým dnuom postniem [26 Febr.—1 Mart.].

414. Tomáš z Javořice kancléř St. města Pražského pohání Jana mladšieho Leskovce z Leskovce, viniti ho chce z nářku cti, a to z takového, že on Jan Leskovec jemu Tomášovi nadal jest: zrádci a arcizrádci: a tím jest jeho na jeho poctivosti nařekl, toho učiniti nemaje. Dokládá se svědomí a j. sv. spr. a n. t. ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok fer. V ante Purificationis [30 Jan.].

Kašpar mladý komorník. Stání v pátek o suchých dnech postních [28 Febr.].

D. zem. m. I, V, 25.

L. 1536 k suchým dnuom postniem [8—11 Mart.].

415. Volf Šlik hrabě z Pasaunu, z Holejče a z Lokte a na Falknově pohání Albina Šlika hrabě z Pasaunu, z Holejče a z Lokte a na Najdeku, viniti ho chce z nářku cti, a to z takového, že jest týž Albin o něm Volfovi v neděli před sv. Lucijí mluvil před některými pány a dobrými lidmi v domu Petra Holého z Chrastu tato slova jazykem německým: ano chceteli vy mému bratru na jeho přísahu věřiti, však on stokráte smí přisíci a jest všecko selháno; já také bych deset přísah učinil; co jest on přisáhl, že jest všecko falešně přisáhl a chci to naň hned dostatečně pokázati, co jest on přisáhl, že jest selháno: toho týž Albín na ujmu poctivosti jeho Volfa učiniti nemaje.

D. zem. m. I, W, 30.

416. Václav a Vojtěch bratří Hostounští z Rabšteina a na Hostouni pohánějí Zikoni z Gutšteina manželku Jiřika Planského z Žieberka, viniti ji chtějí z nářku cti, a to z takového, že jest táž Zikonia z Gutšteina na Chyšech na den sv. Fabiana a Šebestiana roku tohoto již minulého před ctnými pány a dobrými lidmi mluvila o týchž Václavovi a Vojtěchovi z Rabšteina zejmena slova tato proti řeči Volfa z Gutšteina na Chyšech a Petršpurce, když jest k ní týž Volf z Gutšteina promluvil, žeby o vás někteří sousedé vaši mluvili, že byšte zlá byla, tu že jsi proti tomu promluvila, že žádný jiný toho nepraví a nemluví než Hostounští bratří z Rabšteina, a že pravíš, že oni v hrdlo lhou jako zrádci, a tak těmi slovy na poctivosti jejich nahoře dotčené bratří že jsi je vysoce nařkla, toho učiniti nemajíc.

(Půhon zdvižen r. 1542.)

D. zem. m. I, X, 1.

L. 1539 k suchým dnuom postniem [26 Febr.—1 Mart.].

417. Vilém, Bohuslav, Václav, Petr a Bohuslav bratří vlastní a nedílní Ruotové z Dierného a v Dierném poháněJí Jana a Václava bratří vlastních Kábuov z Rybňan a na Lhotě, viniti je chtí z pychu a pro ten pych z 10 kop gr. č., a to z takového, že sou týž bratří dali posekati na gruntích jich bratří Ruotnov les jich a jej pobrali leta ɔc 1536, kterýžto les leží podle rybníka Třešňovce týchž bratří Kábuov, toho pychem učiniti nemajíc.
Juxta: Vložen útok v pondělí před sv. Pavlem na víru obrácení [20 Jan.].
Kašpar mladší komorník. Stání v pátek o suchých dnech postních.

D. zem. m. I, X, 2.

418. Vilém, Bohuslav, Václav, Petr a Bouchval [sic] bratří vlastní a nedílní Ruotové z Dierného pohánějí Jana a Václava bratří vlastních Kábuov z Rybňan ɔc, viniti je chtějí z pychu, a to z takového, že týž bratří Kábové na gruntích jich bratří Ruotuov dali udělati kus hrázi přidělávajíc rybníka svého dotčení Kábové jmenem Třešňovce, toho tak pychem na gruntích jich učiniti nemajíc, kdež sobě toho pokládají 1 sto kop gr. česk.
Juxta: Vložen útok ut supra.
Kašpar mladý komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, X, 2.

L. 1539 k suchým dnuom letničním [28—31 Maji].

419. Vít Lišovský z Pruochodu úředník kapitoly kostela Pražského pohání Jaroslava Dlaska ze Vchynic; viniti jej chce z nářku cti, a to z takového, že jest on Jaroslav témuž Vítovi zrádcuov nadal před lidmi, toho učiniti nemaje. Dokládá se svědomí a j. sv. spr. a n. t. ž. s. p. n.
Juxta: Vložen útok v pátek po sv. Stanislavu [9 Maji].
Jiřík komorník. Stání v pátek o suchých dnech letničních.
Poroučí Viktorinovi z Drast k obojiemu hojemství přijetí. Tu týž poroučí Janovi Žateckému a Václavovi z Helfnburka, oběma etc. toliko k obojího hojemství vzetí.

D. zem. m. I, X, 3.

420. Vilém Chlumčanský z Přestavlk na Jenči pohání Johanku z Skuhrova z toho, že ona Johanka při prodaji jemu Vilémovi dvoru v Jenči s jeho se vším příslušenstvím na témž dvoru toliko 3 ½ kopy gr. č. platu ročního do Slovan opatu náležícieho oznámila, kdež pak týž opat s konventem svým na něm Vilémovi 7 kop gr. č. platu ročního soudem jest obdržel; i protož aby ona Johanka jeho Viléma v též druhé polovici dávání téhož platu zastoupila a z toho vyvadila.
Juxta: Vložen útok v sobotu po sv. Stanislavu [10 Maji].
Jiřík Kamaryt komorník. Stání o suchých dnech letničních.

D. zem. m. I, X, 3.

421. Václav Lopatský z Liběchova pohání purkmistra a konšely i všecku obec Starého města Pražského a vedle nich a spolu s nimi purkmistra a konšely i všecku obec Nového města Praž., viniti je chce z toho, tu kdež sú za jednoty týchž měst Pražských leta 1525 Jiříka Lopatského odtudž z Liběchova, otce nadepsaného Václava, rychtářem Starého města Praž. tu v Starém městě Praž. do vězení svého beze všeho jeho provinění pod ubezpečením slavné paměti krále Ludvíka vzíti rozkázali, a téhož Jiříka Lopatského v témž vězení bez

usouzení umořili a jej vo jeho hrdlo připravili, a potom po smrti jeho těla mrtvého tu v Starém městě Praž. při faře, k kteréž jest náležel, pochovati nedopustili, jakoby něco proti své cti učinil; a to že sou jemu Jiříkovi Lopatskému v letech Václava Lopatského mladých a dětinských pod řádem a pod právem učinili, toho jemu tak učiniti a jej tím vězením umořiti beze vší příčiny že sou neměli.

Juxta: Vložen útok v středu po sv. Žofiji [21 Maji].

Zdislav komorník. Stání o suchých dnech letničních.

D. zem. m. I, X, 4.

L. 1539 k roku na zajtří sv. Jeronyma [10 Oct.].

422. Václav Močidlanský z Močidlan pohání Jana Fremúta staršieho z krásného dvoru a v Buškovicích, viniti jej chce z 62 ½ kop gr. č., a to těch, které jest svrchupsaný Jan Fremút na místě a k ruce téhož Václava Močidlanského od Jana Mašťovského z Kolovrat a na Krásném dvoře úroku svatojiřského, když se psalo leta ꝛc 38, jemu Václavovi náležitého k sobě přijal, a majíce takovou sumu těch 62 ½ kopy týž Jan Fremút po přátelským napomenutí témuž Václavovi v času již minulém dáti, toho jest učiniti zanedbal až podnes.

Juxta: Vložen útok v pátek po sv. Jiljí [5 Sept.].

Vondřej komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, X, 5.

423. Václav Dlask ze Vchynic pohání Arnošta Bořka z Poličan, viniti jej chce z nářku cti, a to z takového, tu kdež týž Arnošt Bořek o témž Václavovi Dlaskovi před dobrými lidmi mluvil, že jest zloděj a že jest v Prusích kradl, a tak těmi slovy jest na jeho poctivost znamenitě sáhl.

Juxta: Vložen útok v pondělí den sv. Marcella [2 Jun.].

Matěj komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, X, 5.

424. Václav Dlask ze Vchynic pohání Arnošta Bořka z Poličan ꝛc, viniti jej chce z toho, že týž Arnošt Bořek před dobrými lidmi mluvil k témuž Václavovi Dlaskovi, že jest mu dal pohlavek, čemuž on odpierá, i protož aby on ta slova pravá učinil před pány JMstmi a vladykami na plném soudu zemském.

Juxta: Vložen útok, komorník, stání ut supra.

D. zem. m. I, X, 6.

425. Vilém Sviták z Landšteina pohání Kašpara Bernáška z Žebnice, viniti jej chce ze 20 hřiven stř. pokuty na to uložené, a to proto, že jest nezastavil krčmy nesvobodné na gruntích svých tu ve vsi v Potvorově po čtyrech nedělích jemu napřed věděti daných podle zřízení zemského. Dokládá se svědomí, cedulí řezaných i j. sv. spr. a n. t. ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok v středu po sv. Marcellu [4 Jun.].

Ambrož komorník. Stání ut supra.

Tu týž Vilém poroučí Gabrielovi ze Ptení k z. i k ztr. Týž Kašpar poroučí Václavovi z Peclinovce k z. i k ztr.

D. zem. m. I, X, 6.

426. Vracka z Klinšteina na Hořovicích pohání Sigmunda z Smiřic na Skalách z toho, u kdež jest on Sigmund koupil statek Škvořec, zámek s jeho příslušenstvím, od někdy Jin-

dřicha Škvořeckého z Klinšteina, a smlúvu učině on Sigmund z Smiřic s týmž někdy Jindřichem, tak že jest týž Sigmund jemu Jindřichovi Škvořeckému 2000 kop a 1 ½ sta kop gr. č. zuostal dlužen, kterýchžto 1 ½ sta kop gr. č. předkem na časy již minulé on Sigmund z Smiřic vyplniti jměl jest a list hlavní na 2000 kop gr. č. s úrokem a rukojměmi udělati témuž někdy Jindřichovi, tak jakž smlouva mezi jím Sigmundem z Smiřic a týmž někdy Jindřichem z Klinšteina plněji svědčí, kteréžto spravedlivosti, kterúž on někdy Jindřich z Klinšteina na témž Sigmundovi z Smiřic a u něho jměl, třetí díl, totižto z 1 ½ sta kop gr. č. 50 kop gr. č. a z 2000 k. gr. 600 k. gr. 66 k. gr. a 40 gr. vše česk. na ni na Vracku jest nápadem přišel a připadl, a praví se k tomu právo a spravedlnost jmíti, ale on Sigmund jí Vratce těch 50 k. gr. č. dáti a listu na 2000 k. gr. č. na díl její svrchudotčený třetí podle též smlúvy nahořepsané vyplniti zanedbává až podnes.

Juxta: Vložen útok v středu po Matce boží na nebe vzetí [20 Aug.].
Zdislav komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, X, 7.

427. Voldřich Čichalovec z Čichalova pohání Hendricha sv. Římské říše purkrabie v Míšni, hrabě z Hartnšteina a z Plavna, viniti jeho chce z 1900 zl. rejnských, zlatý jeden po 24 gr. č. počítajíce, tu kdež jest někdy Jan Čichalovec z Čichalova přirozený a krevný strejc jeho Voldřicha prodal statek Čichalov, tvrz, dvuor poplužní s poplužím, ves tudiež a ves Záhoří Hons Hufarovi z Lubenšteina za jistou sumu za 2200 zl. rejn., a z té sumy jest týž Hendrich vydal Johance z Čichalova sestře téhož Jana 300 zl. rejn., kdež svrchudotčený Hendrich z Plavna k sobě jest těch nahoře dotčených 1900 zl. rejn. ostatních po věnu též Johanky přijal, a za ním jsou zuostaly až podnes, kdež Voldřich z Čichalova jmenovaný po témž někdy Janovi Čichalovcovi jakožto přirozený a krevní strejc právo a spravedlnost k těm 1900 zl. rejn. jmíti se praví lepší nežli kto jiný, ale on Henrich z Plavna té sumy, totižto těch 1900 zl. rejn., jeden zlatý počítajíc po 24 gr. č., jemu Voldřichovi dáti a zaplatiti zanedbává až podnes.

Juxta: Vložen útok v sobotu před sv. Bartolomějem [23 Aug.].
Fridrich komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, X, 7.

428. Volf Pintic z Pintic pohání Kašpara Pfluga z Rabšteina na Bečově, hajtmana kraje Plzenského, viniti jej chce na místě Jana krčmáře poddaného svého z Poutnova z toho, když týž Volf vyslal téhož člověka v sobotu před sv. Petrem a Pavlem leta oc 39 do potoku svého jmenem Teplá lovit ryb, kterýž leží mezi Hamrem a Rotelmlejnem pode vsí Poutnovem, a týž Kašpar téhož člověka do svého vězenie vzíti dal pravíc, že jemu jeho zlodějsky odjal, což jeho jest, a protož aby týž Kašpar na téhož člověka to pokázal a slova svá pravá učinil, že týž člověk jemu v tom potoce zlodějsky odjímal a odjal, což jeho jest.

Juxta: Vložen útok v úterý po sv. Bartoloměji [26 Aug.].
Fridrich komorník. Stání ut supra.
Týž [Kašpar] poroučí Voldřichovi z Prostiboře, Jeronymovi z Hrobčice a Janovi Handlovi, všem třem etc. k z. i k ztr.

D. zem. m. I, X, 8.

429. Václav Žehušický z Nestajova pohání Jakuba a Kateřinu ženu jeho příjmím Zemánka ze vsi Vrduov, kdež grunty drží jeho, roli a louky a mistiště, kteréž podle dvoru jich tu [v] Vrdech leží, a platí platu ročnieho z těch gruntů jemu Václavovi Žehušickému 1 ½ k. 12 gr. č. rozdílně na sv. Jiří 51 gr. a na sv. Havla tolikéž, a nemajíc týž Jakub

a Kateřina žena jeho k týmž gruntóm dotčeným k držení jich žádné spravedlnosti, neb jsúc napomenuti k ukázání spravedlnosti a mezí gruntuov těch, z nichž ten plat platí, vykázati ani postúpiti nechtí, ježto tím jakožto poplátníci, aby spravedlnost podle které ty grunty drží, kde a pokud ti gruntové jsú, ukázati jako pánu těch gruntuov jsou povinni, ale proti vuoli jeho Václava beze vší spravedlnosti to svévolně drží. Dokládá se svědomí a j. sv. spr. a n. t. ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok v středu po sv. Bartoloměji [27 Aug.].

Jan měřič komorník. Stání ut supra.

Tu týž [Václav] poroučí Gabrielovi Klenovskému, Václavovi z Peclinovce, oběma spolu ꝛc. Tu týž Jakub poroučí Janovi z Kelče a mistru Václavovi z Helfnburku, oběma spolu ꝛc.

D. zem. m. I, X, 8.

L. 1539 k roku na zajtří sv. panny Barbory [5 Dec.].

430. Václav z Ploskovic pohání Hynka Adršpacha Berku z Dubé, z Náchodu a z Lipého, viniti jej chce z slov hanlivých, a to z těch, kdež týž Hynek o něm o Václavovi mluvil v pátek den sv. Valentina minulého [sic] leta ꝛc 39 u Kunce krajčieho měštěnína Menšího města Praž., že týž Václav vždy s ním s Hynkem šibalsky vuokol de, a tak že jest jeho Václava těmi slovy na poctivosti jeho zhaněl.

Juxta: Vložen útok v pátek po sv. Linhartu [7 Nov.].

Vondřej komorník. Stání ut supra.

Tu týž [Hynek] poroučí Janovi z Sobětic k obojího hojemství vzetí toliko.

D. zem. m. I, X, 9.

431. Vilém Bareš z Kamenice pohání Václava, kterejž se píše z Hiršperku, viniti jej chce z toho, že jest mluvil před dobrými lidmi, že jest lepší nežli on Vilém a lepšího rodu, a protož aby to ukázal před pány JMstmi a vladykami na plném soudu zemském, pakli neukáže, že budou témuž Václavovi věděti jak věřiti.

Juxta: Vložen útok v pondělí před sv. Alžbětú [17 Nov.].

Joannes komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, X, 9.

432. Vilém Bareš z Kamenice pohání Mandalenu z Kestřan z toho, když jest k ní poselství učinil s ceduli řezanú po dobrých lidech, žeby o témž Vilémovi mluviti jměla a na jeho poctivosti dotýkati tím, že bez odpuštění páně purkrabova hradu Pražského do Starého města Praž. chodí, i na to poselstvie se jest přiznala, žeby u Martinové postřiehačky v Starém městě Praž. byl a že pan purkrabie jeho Viléma neodpustil, a tak těmi slovy znamenitě na poctivosti jej jest bez jeho provinění dotkla, čehož ani pravého neučiní; neb se jest při témž vězení tak choval, což dobrému náleží.

Juxta: Vložen útok ve čtvrtek po sv. Alžbětě [20 Nov.].

Joannes komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, X, 10.

L. 1540 k suchým dnuom postniem [18—21 Febr.].

433. Václav Žampach z Potnšteina pohání Jiříka Buckého z Varnstorfu, viniti ho chce z $7\frac{1}{2}$ k. gr. č. dluhu spravedlivého zuostalého, kterýchžto $7\frac{1}{2}$ k. gr. č. on Jiřík Buckej

jemu Václavovi zanedbává dáti až podnes. Dokládá se listu pod sekretem a j. sv. spr. a n. t. ž. s. p. n.
Juxta: Vložen útok ve čtvrtek po sv. Mikuláši [11 Dec. 1539].
Vaněk komorník. Stání ut supra. Hojemství.
(Původu dáno za právo stané.)
D. zem. m. I, X, 10.

434. Václav Kavan z Dědibab pohání Johanku z Bílých Otradovic, viniti ji chce z 50 k. gr. č. dílu na touž sumu přišlého, tu kdež se jest táž Johanka zapsala dáti a vyplniti 1½ sta k. gr. č. témuž Václavovi spolu s někdy Annou z Vonšova a Reginú z Bílých Otradovic na čas již dávno minulý, a téhož dluhu spravedlivého vyplniti zanedbává. Dokládá se smlouvy a j. sv. spr. a n. t. ž. s. p. n.
Juxta: Vložen útok ve čtvrtek před sv. Antonínem [15 Jan.].
Jetřich komorník. Stání ut supra.
Táž Johanka poručí Gabrielovi Klenovskému ze Ptení a Adamovi Lukaveckému z Lukavce, oběma ɔc.
(Původu nedáno za právo.)
D. zem. m. I, X, 10.

435. Václav, Zdeněk a Hynek bratří Žampachové z Potnšteina poháněјí Mikuláše z Bubna na Lukavici i odtudž, kdež co má, ze škod ze 20 hřiven stříebra pro nevydání Matěje jinak Macháčka Petříčkova ze vsi Šedivce, člověka jich dědičného. Dokládají se svědomí a j. sv. spr. a n. t. ž. s. p. n.
Juxta: Vložen útok v pondělí po sv. Luciji [15 Dec.].
Vaněk komorník. Stání ut supra.
Tu tíž bratří poroučejí Janovi z Sobětic k z. i k ztr.
(Původům dáno za právo stané.)
D. zem. m. I, X, 11.

436. Václav Kavan z Dědibab pohání Johanku z Bílých Otradovic jakožto držitelkyni statku Reginy z Bílých Otradovic ɔc, viniti ji chce z 50 k. gr. č. dílu na touž sumu přišlého, tu kdež se jest táž Regina zapsala dáti a vyplniti 1½ sta k. gr. č. témuž Václavovi spolu s někdy Annú z Vonšova a Johankou z Bílých Otradovic na čas již dávno minulý, a téhož dílu spravedlivého vyplniti zanedbává. Dokládá se smlouvy spečetěné a j. sv. spr. a n. t. ž. s. p. n.
Juxta: Vložen útok ve čtvrtek před sv. Antonínem [15 Jan.].
Jetřich komorník. Stání ut supra.
Táž Johanka poručí Gabrielovi Klenovskému ze Ptení a Adamovi Lukaveckému z Lukavce, oběma etc. k z. i k ztr.
(Původu za právo nedáno.)
D. zem. m. I, X, 11.

437. Václav Rozběžskej měštěnín města Králové Hradce nad Labem pohání Hamzu z Zaběдovic ɔc, viniti jej chce z toho, že lidé jeho ve vsi Chloumku, zejmena tito: Kuba šafář, Beneš rychtář, Martin zahradník, Pelech zahradník, Martin Záveskej dědinu jeho a jemu Václavovi po někdy Jarošovi z Rozběžic otci jeho náležící, jedenácte prutuov bez jitra a bez dvou provazcuov, tu u vsi Chloumpku ležící, témuž někdy Jarošovi otci nadepsaného Václava

a dědicuom jeho pod purkrecht vysazený, tak jakž týž list vejsadní to v sobě šíře ukazuje a zavierá, svrchu psaní lidé drží a užievají, a jsa on Hamza za to žádán, aby jemu Václavovi svrchupsané dědiny týmž lidem k jeho Václava držení a užievánie postúpiti rozkázal, toho týž Hamza učiniti zanedbal a zanedbává až posavad, toho na ublížení spravedlnosti jeho Václava učiniti nemaje. Dokládá se listu purkrechtního a cedule řezané, svědomí a j. sv. spr. k tomu náležitých a n. t. ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok v středu po Mlaďátek [31 Dec.].

Vaněk komorník. Stání ut supra.

Tu týž [Václav] poroučí Václavovi z Helfenberku a Janovi Handlovi, oběma spolu ɔc. Tu týž [Hamza] poroučí Jiříkovi Labounskému z Strašína a Václavovi z Prošovic, oběma spolu ɔc.

(Původu nedáno za právo.)

D. zem. m. I, X, 11.

438. Václav Kraselovský z Kraselova pohání Zdeslava Kraselovského z Kraselova ze 20 hř. pokuty propadené, a to proto, že jest po voznámenie vedle zřízení zemského krčmy vnově a nespravedlivě zaražené ve vsi v Dražejově na gruntech svých, tu kdež šenkuje Jan Sádlo na chalupách Pechovských, nezastavil, maje to povinně podle téhož zřízení zemského učiniti, a tu dotčenú krčmu a šenkování v nie skutečně zastaviti, a tak táž krčma vnově zaražená drží se a v ní šenkuje jemu Václavovi ke škodě a krčmě jeho, kdež Hanzl krčmář sedí tu ve vsi Dražejově, a kteráž se jest témuž Václavovi na rozdílu dostala.

Juxta: Vložen útok v úterý před sv. Antonínem [13 Jan.].

Ambrož komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, X, 12.

439. Václav Chotek z Vojnína pohání Votíka z Cítova na Selmicích, viniti ho chce z 8½ sta k. gr. č., a to těch, tu kdež někdy Bohuslav Chotek z Vojnína strejc, a týž někdy Pavel Chotek odtudž z Vojnína otec jeho Václava za statek Jirna dáti a je svými penězi zaplatiti [měl], i majíce on Votík sobě takový statek Jirna od někdy Bohuslava Chotka strejce jeho dskami zápisem a vkladem trhovým svěřený, že jemu takové sumy 8½ sta k. gr. č. za sebú zdržuje a věrné ruky odevříti nechce až posud.

Juxta: Vložen útok v středu před sv. Antonínem [14 Jan.].

Fridrich komorník. Stání ut supra.

Tu týž Václav poroučí Jeronymovi z Božic k z. i k ztr. Tu týž Votík poroučí Jindřichovi z Chocemic, Jindřichovi Domovskému z Harasova a Erazimovi Častolovi z Tumnic, všem, dvěma ɔc.

D. zem. m. I, X, 12.

L. 1540 k suchým dnuom letničním [19—22 Maji].

440. Václav Dobiáš měštěnín St. města Pražského pohání Jana Libínského z Libína, viniti jej chce ze 13 k. gr. č. a 24 gr. vše českých z dluhu povinného za víno zuostalého.

Juxta: Vložen útok v pondělí před sv. Tiburcí [12 Apr.].

Jan Hřebecký komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, X, 13.

441. Vondřej Klatovský bakalář měštěnín St. města Pražského pohání Václava Bublu z Meziklasí, viniti jej chce z 25 k. gr. č. dluhu spravedlivého podle napsání listem na pa-

píře pod jeho pečetí pozuostalého. Dokládá se listu, kterýž jest na sebe témuž Vondřejovi pod pečetí svú a jiných dvú dobrých lidí pečetí a sekretem učinil, a n. t. ž. s. n.

Juxta: Vložen útok v středu po sv. Marku [28 Apr.].

Zdislav komorník. Stání ut supra.

Tu týž [Ondřej] poroučí Jiříkovi od Bílých vorluov k z. i k ztr. Tu týž [Václav] poroučí Jiříkovi z Strašína a Janovi Handlovi k z. i k ztr.

D. zem. m. I, X, 13.

442. Václav z Nehvizdek pohání Jeronyma Božického z Božic oc, viniti jej chce z 7 ½ k. z 19 gr. vše českých dluhu spravedlivého, a to těch, tu kdež týž Jeronym Božický tu sumu svrchupsanú někdy Václavovi z Nehvizdek ty časy starostovi komorničiemu při dskách zemských k úřadu za puohony dlužen zuostal, slíbiv za Johanku ze Rtyň, k kterémužto dluhu on Václav z Nehvizdek jakožto po strejci svém vlastniem a nedílným praví se právo a spravedlnost jmíti. Dokládá se svědomí a j. sv. spr. a n. ž. s. n.

Juxta: Vložen útok v pátek po sv. Vitáliše [20 Apr.].

Jan měřič komorník. Stání ut supra.

Tu týž [Václav] poroučí Václavovi z Peclinovce k z. i ztr.

D. zem. m. I, X, 13.

443. Václav z Nehvizdek pohání Jana Vrbčanského z Velišova, viniti jej chce z 6 ½ k. 2 gr. č. dluhu spravedlivého, a to těch, tu kdež jest týž Jan Vrbčanský tu sumu svrchupsanú někdy Václavovi z Nehvizdek ty časy starostovi komorničiemu při dskách zemských k úřadu za puohony a za listy ze škod dlužen zuostal, k kterémužto dluhu on Václav z Nehvizdek jakožto po strejci svém vlastním a nedílným praví se právo a spravedlnost jmíti. Dokládá se registr a j. sv. spr. a n. t. ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok ut supra.

Jan měřič komorník. Stání ut supra.

Tu týž [Václav] poroučí Václavovi z Peclinovce k z. i k ztr.

(Původu za právo nedáno.)

D. zem. m. I, X, 14.

444. Václav Duha z Častrova měštěnín Starého města Pražského pohání Petra Doupovce z Doupova, viniti jej chce z 3 ½ kopy gr. a z 15 gr. č. dluhu spravedlivého za krámské věci zuostalého.

Juxta: Vložen útok v pondělí po sv. Sigmundu [3 Maji].

Vaněk komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, X, 14.

445. Václav konvář měštěnín města Hradce nad Labem pohání Jana Korduli z Sloupna, viniti jej chce z pychu a pro ten pych z 10 k. gr. č., a to z takového, kdež týž Jan Kordule přišed do domu téhož Václava konváře l. oc 39 v sobotu před sv. Havlem [11 Oct.], tu jest témuž Václavovi v světnici svícen mosazný veliký zsekal pychem pod řádem a právem, toho učiniti nemaje.

Juxta: Vložen útok v pondělí po Přenešení sv. Václava [8 Mart.].

Vaněk komorník. Stání ut supra.

Tu týž Jan poroučí Jiříkovi Labounskému z Strašína k z. i k ztr.

D. zem. m. I, X, 14.

446. Václav Vančura z Řehnic ɔc pohání Mandalenu Berčinku z Dubé a z Lipého, viniti ji chce z 7 ½ sta k. gr. č., a to z těch, kdež Burian Vančura z Řehnic bratr téhož Václava majíce proti nepříteli všeho křesťanstva králi JMsti ku pomoci jeti kšaft jest udělal podle výminky dskami učiněné a zapsané, kterúž jsú mezi sebou někdy Petrem Vančurú bratrem jeho jměli, aby z nich mohl jeden do 2000 k. gr. č. odkázati a dáti, jakž dsky o tom šíře a plněji svědčí a ukazují, a těch 7 ½ sta k. gr. č. podle vuole kšaftovní někdy Petr Vančura maje vyplniti, prvé než tomu dosti se stalo, jest umřel, a svrchupsaná Mandalena Berčinka jsúci těch statkuov po témž někdy Petrovi a Burianovi v držení zanedbává tomu dosti učiniti až posavad. Dokládá se kšaftu někdy Buriana bratra jeho a j. sv. spr. a n. t. ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok v úterý po sv. Ambroži [6 Apr.].

Zdislav komorník. Stání ut supra.

Tu týž Václav poroučí Jiříkovi bakaláři od Bílých orluov a Václavovi z Peclinovce, oběma etc.

D. zem. m. I, X, 15.

447. Vilém Kamajtský z Elstiboře ɔc pohání rychtáře, konšeluov i všech rybářuov Litoměřických, viniti je chce z nedržení smlouvy učiněné l. 1487 v úterý před sv. Bartolomějem apošt. božiem [21 Aug.] skrze někdy Albrechta z Leskovce a na Cerekvici podkomořieho král. Česk., Jana Hlaváče z Stříbřích hofrichtýře téhož král. Česk. a purkmistra a konšely města Litoměřického mezi někdy Petrem z Elstiboře a na Kamajku otcem téhož Viléma z jedné a mezi rybáři Litoměřickými z strany druhé o lovení ryb na Labi, tak jakž táž smlúva to v sobě šíře ukazuje, a to z nedržení té smlúvy v tom, kdež leta 1535 v pondělí po Smrtedlné neděli [15 Mart.] lidem a poddaným téhož Viléma Kamajtského zejmena těmto: Pavlovi Šantrakovi a Janovi Němcovi oběma ze vsi Čahlostic Jan Veckuov syn jinak Jiša a Valenta Chvistuov syn, kteříž slovú také rybáři Litoměřičtí, zbraňovali loviti ryb na Labi nad slúpy u Čahlostic, a když týž Vilém k nim ke všem rybářuom Litoměřickým poslal, doptávaje se, s volíli jich týž Jan Veckuov a Valenta Chlistuov to jsú učinili, dávaje odpověď tíž rybáři Litoměřičtí to sou k sobě přijali, pravíc, že jich k tomu zbraňování vuole jest a v tom se od nich neděli, toho a takového zbraňování oni rybáři Litoměřičtí proti smlúvě vejš dotčené učiniti nemaje. Dokládá se svědomí a smlouvy, kterúž má s těmi rybáři předměstskými, a j. sv. spr. a na to ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok ve čtvrtek po sv. Ambroži [8 Apr.].

Kašpar komorník. Stání v pátek o suchých dnech letničních [21 Maji].

Tu týž Vilém poroučí Gabrielovi Klenovskému k z. i k ztr. Tu tíž rybáři vyslavše z sebe s mocným listem Říhu Vovsa a Jana Svačinu poroučejí Jeronymovi z Hrobčice k z. i k ztr.

(Původu dáno za právo.)

D. zem. m. I, X, 16.

448. Vilém Podmoklský z Prostiboře pohání Václava Žakavce z Žakavy, viniti ho chce z nářku cti, a to takového, že jest on Václav Žakavec v úterý před Smrtelnú neděli l. ɔc 40 o témž Vilémovi mluvil, že práva užiti hoden není, a těmi slovy jest jeho Viléma na jeho cti a dobré pověsti vysoce nařekl.

Juxta: Vložen útok v pondělí po sv. Tiburcí [19 Apr.].

Ambrož komorník. Stání v pátek o suchých dnech letničních [21 Maji].

D. zem. m. I, X, 16.

449. Vilém Podmoklský z Prostiboře pohání Václava Žakavce z Žakavy, viniti ho chce z nářku cti, a to z takového, kdež jest na poselstvie od téhož Viléma k němu učiněné cedulí řezanú dal odpověď, že v té ceduli o něm o Vilémovi tato slova jest dostavil: k tomu se znám, že jest on Vilém v Daliborce seděl pro přechovánie a fedrování lotruov a zhoubcí zemských a že jest do Daliborky vzat jako jiný zločinec: a tudy jest těmi slovy on Václav Žakavec jeho Viléma Podmoklského vysoce na jeho cti a dobré pověsti nařekl.
Juxta: Vložen útok ut supra.
Ambrož komorník. Stání ut supra.
D. zem. m. I, X, 17.

450. Vilém Černín z Chuděnic pohání Jana z Rabšteina a na Hostouni, viniti ho chce z toho, že jest mu dal klínec lesu toliko za pruohon, aby dobytek svuoj mohl do svých lesuov hnáti u Chvojového, ležícího nad Tasňovici, kterýžto klínec jměl jest jemu dskami zemskými stvrditi, tak jakž země za právo má, tomu dosti učiniti zanedbává až posavad.
Juxta: Vložen útok v úterý po sv. Tiburcí [20 Apr.].
Ambrož komorník. Stání ut supra.
D. zem. m. I, X, 17.

451. Václav Voračický z Paběnic pohání Jana Mrackého z Dubé, viniti jej chce z nářku cti, a to z takového, že jest on Jan jemu Václavovi z úst v uši tato slova mluvil: že si zvyjebený zloděj: a těmi slovy jest jej na jeho cti vysoce nařekl.
Juxta: Vložen útok v sobotu po sv. Jiří [24 Apr.].
Johannes komorník. Stání ut supra.
Tu týž [Jan] poroučí Jiříkovi bakaláři od Bílých vorluo toliko k obojího hojemství vzetí.
D. zem. m. I, X, 18.

L. 1540 k roku na zajtří sv. Jeronyma [1 Oct.].

452. Václav Žakavec z Žakavy pohání Jana z Gutnšteina na Čéčovicích, viniti jej chce z 15 k. gr. č. dluhu spravedlivého za voves povinného.
Juxta: Vložen útok v pátek po sv. Žofiji [21 Maji].
Matěj komorník. Stání ut supra.
D. zem. m. I, X, 18.

453. Vondřej bakalář měštěnín St. města Pražského pohání Václava Bublu z Meziklasí na Hlavině, viniti jej chce z 7 k. gr. a 1 $^1/_2$ gr. vše českých dluhu spravedlivého nedodalého za Sigmunda Fricka z Daliměřic sirotka někdy pozuostalého po Šťastném Frickovi z Daliměřic. Dokládá se listu, kterýž jest na sebe témuž Vondřejovi pod pečetí svú etc. učinil, a n. t. ž. s. n.
Juxta: Vložen útok v pátek po sv. Bartoloměji [27 Aug.].
Zdislav komorník. Stání ut supra.
Tu týž Vondřej poroučí Jiříkovi bakaláři od Bílých vorluov k z. i k ztr. Tu týž [Václav] poroučí Jiříkovi z Strašína a Janovi Handlovi k z. i k ztr.
D. zem. m. I, X, 18.

454. Vondřej zvonař měštěnín Nového města Pražského a Zuzana Štrabochova též měštka Nového města Praž. majíce sobě právo a spravedlnost danú od Vondřeje Květonského z Strašína měštěnína Nového města Pražského, což jemu tu podle nich náleží na díl jeho po někdy Martě

manželce jeho sestry nadepsaných Vondřeje a Zuzany, pohánějí Johanu z Zahrádky manželku Jana Koutského z Kostelce, viniti ji chtí z 50 k. gr. č., a to z těch, kdež nebožka Majdalena zvonařka matka jich k prosbě a k žádosti též Johaně jest půjčila, k kterýmžto 50 k. gr č. jakožto děti nebožky Majdaleny mají právo a spravedlivost, a ona Johana jsúci napomenuta od týchž dědicuov téhož dluhu dáti a zaplatiti zanedbává až podnes.

Juxta: Vložen útok v úterý před Narozením p. Marie [7 Sept.].

Jetřich komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, X, 19.

455. Václav Strachota z Kralovic pohání Kateřinu Koštálku z Ostrova, viniti ji chce ze rčenie, a to z takového, že jest mu před dobrými lidmi přiřkla rybníčky Klenické s jich se vším příslušenstvím dáti a ve dsky zemské vložiti, kterémužto rčenie svému zanedbává témuž Václavovi dosti učiniti až posavad.

Juxta: Vložen útok v pondělí před sv. Urbanem [24 Maji].

Zdeněk Kačice z Konic. Stání ut supra.

D. zem. m. I, X, 19.

456. Václav Strachota z Kralovic pohání Kateřinu z Vostrova na Vostrově, viniti ji chce ze rčenie, a to z takového, že jest ona Kateřina jemu Václavovi řekla dáti a ve dsky zemské vložiti statku svého za pět set kop gr. č., i tomu dosti učiniti zanedbává.

Juxta: Vložen útok v úterý před sv. Bonifacím [1 Jun.].

Vaněk komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, X, 20.

457. Václav Strachota z Kralovic pohání Hendricha a Jiříka bratří vlastních a nedielných z Nové vsi, viniti je chce z toho, že podle toho přísudku, kterejž mají sobě učiněný na plném soudu zemském na Kateřinu z Vostrova a na Vostrově podle smlúvy spečetěné a dobrými lidmi stvrzené, vzavši po témž rozsudku na dotčenú Kateřinu zatykač pro věno, toho sobě k místu a ku konci právo přivesti odtahuje, ježto skrze takové jich odtahy on Václav Strachota znamenitú škodu má, protože k své spravedlivosti takovou jich zástěrou přijíti nemuož.

Juxta: Vložen útok v úterý před sv. Bonifacím [1 Jun.].

Vaněk komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, X, 20.

458. Vondřej Trautnbergéř z Trautnberku ꝛc pohání Viléma Trautnbergéře ze Tří dvoruov, viniti ho chce z nářku cti, a to takového, že jest týž Vilém ten pondělí po neděli jenž slove Cantate nejprv minulý v městě Tachově k dotčenému Vondřejovi Trautnbergéři mluvil tato slova mezi jinými: aby tě svatého Valentina nemoc napadla, s takovým lživým člověkem, vyjebaný zradný zrádce, ty jsi sobě sjednal falešné listy a jimi si na mně mú spravedlivost vysoudil ꝛc: jakž ta a taková slova německým jazykem obšírněji jsou vyslovena a v sobě ukazují, kterýmižto slovy on Vilém Trautnbergéř jej Vondřeje Trautnbergéře vysoce a znamenitě na jeho cti a dobré pověsti jest nařekl. Dokládá se svědomí, ceduli poselacích řezaných a j. sv. spr. a n. t. ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok ve čtvrtek po sv. Bonifací [10 Jun.].

Matěj komorník.

(Původu dáno za právo stané.)

D. zem. m. I, X, 21.

459. Václav Bořek z Dohalic mající sobě právo a spravedlnost od Jana, kteréhož někdy Apollon z Rychnova za syna svého vyznával, listem sobě danou pohání Zdeňka Zárubu z Hustěřan, viniti ho chce ze 300 k. gr. č., kteréž jest k sobě od purkmistra a konšel i všie obce města Mejta Vysokého na místě téhož Jana přijal a vyzdvihl a je Majtské z toho kvitoval, tak jakž táž kvitancí v soudu komory KMsti šíře ukazuje a zavierá, kterúžto sumu peněz při témž soudu komorniem někdy Václav z Hustěřan na místě dotčeného Jana a k ruce jeho obdržel jest a vysoudil, a on Zdeněk Záruba takovú sumu k sobě přijav již dotčenému Janovi, kteréhož nadepsaný Apollon z Rychnova za syna svého vyznal, ani jmenovanému Václavovi Bořkovi z Dohalic, kterejž se praví k těm 300 k. gr. č. dáním od téhoz Jana lepší právo a spravedlnost nežli on Zdeněk Záruba jmieti, jest nedal a podnes dáti zanedbává. Dokládá se svědomí a j. sv. spr. a n. t. ž. s. n.

Juxta: Vložen útok v pondělí před sv. Vítem [14 Jun.].

Vaněk komorník. Stání ut supra.

Tu týž Václav poroučí Janovi z Kelče k z. i k ztr. Tu týž Zdeněk poroučí Václavovi z Peclinovce k z. i k ztr.

D. zem. m. I, X, 21.

460. Václav Bořek z Dohalic pohání Jana a Zdeňka bratří vlastních Zárubů z Hustěřan, aby postavili Adama Hospodu ze vsi Rosnic člověka poddaného svého, viniti jeho chce, že drží louku ležící pode vsí Popovici, kteráž náleží kruntu od starodávna ve vsi v Střežeticích, na kterémž sedí Jira Kubíkuov člověk poddaný jeho Václava Dohalského, k kteréžto louce týž Václav Bořek podle vrchnosti a panství a zápisuov praví se lepší právo a spravedlnost jmíti nežli týž Adam Hospoda člověk nadepsaných Zárubuo ani kto jiný. Dokládá se svědomí a j. sv. spr. a n. t. ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok, komorník, stání ut supra.

Tu týž Václav poroučí Gabrielovi Klenovskému, Šimonovi Pekelskému z Králové Hradce. Tu tíž bratří poroučejí a ten člověk Adam Hospoda z Rosnic Václavovi Pekelskému k z. i ztr.

D. zem. m. I, X, 22.

461. Václav Pětipeský z Krásného dvora pohání Albrechta z Gutnšteina na Kolíně najvyššího mincmeistra král. Českého, viniti ho chce z toho, tu kdež týž Václav jemu Albrechtovi k žádosti jeho ukázal a vydal majestát někdy slavné paměti krále Vladislava JMsti na ten spuosob, aby jej radám komory královské ukázal, svědčící někdy Hynkovi Pětipeskému z Krásného dvora bratru téhož Václava, tu kdež král Vladislav JMst témuž někdy Hynkovi Pětipeskému tajž majestát dáti ráčil na purkmistra, konšely i všecku obec města Louna vo vyhnání židů z téhož města, tak jakž týž majestát v sobě plněji svědčí, a jsa týž Albrecht od něho Václava častokrát přátelsky napomenut, aby mu takový majestát navrátil, toho učiniti zanedbává až posavad.

Juxta: Vložen útok v sobotu po sv. Janu Křtiteli božím [26 Jun.].

Jan měřič komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, X, 22.

462. Václav Voračický z Paběnic pohání Bohuslava Těmína z Těmic, viniti jeho chce z slov hanlivě na poctivosti duotklivých, a to z takových, že jest týž Bohuslav téhož Václava zhaněl před soudem komorním pravíc, že svědomí, kteréž týž Václav dal Jarohněvovi Vejhákovi z Koutuov, místa tomu svědomí týž Bohuslav nedává pro nářky, kteréž na sobě má a s sebe jich nesvozuje, a protož aby taková slova svá on Bohuslav Těmín pravá učinil

a jemu z toho práv byl. Dokládá se svědomí, cedulí řezaných, zřízení zemského, nálezu mezi Bohuslavem Těmínem a Jarohněvem Vejhákem Koutským a j. sv. spr. a n. t. ž. s. n.

Juxta: Vložen útok v pátek po sv. Maří Majdaleně [23 Jul.].

Matěj komorník. Stání ut supra.

Tu týž Bohuslav poroučí Jindřichovi z Chocemic a Janovi z Sobětic a Jindřichovi jinak Br..... služebníku svému, všem třem etc. k z. i k ztr.

D. zem. m. I, X, 23.

463. Kněz Václav děkan i všecka kapitola kostela Pražského pohánějí Albrechta, Jiříka Sokoly z Mor na místě jich i na místě Václava a Adama bratří jich vlastních a nedílných let nemajících odtudž z Mor z toho, že tíž jmenovaní bratří drží lidi ve vsi v Malém Palečku a ve vsi v Čeradicích zápisné, kteříž jsú byli někdy Prokopa Kystrského z Hořešovic, práva a spravedlnosti k tejmž lidem nemajíc; neb týž někdy Prokop Kysterský rozkázal jest obrátiti a dáti ty jmenované lidi Václavovi Sokolovi z Mor, dědu týchž bratří a jiným poručníkóm na kaplanstvie do kostela na hrad Pražský k oltáři Početí blahoslavené panny Marie, a to oni bratří, majíc a souc povinni jakožto nápadníci po dědu svém týž jmenované lidi ze vsi Malého Palečka a z Čeradic tu a k tomu voltáři dotčenému obrátiti, toho učiniti zanedbávají. Dokládají se svědomí a j. sv. spr. k tomu náležitých a n. t. ž. s. n.

Juxta: Vložen útok v pátek den sv. Abdona [30 Jul.].

Kašpar starý komorník. Stání ut supra.

Tu tíž Albrecht a Jiřík i na místě bratří jich vlastních odtudž z Mor poroučejí Václavovi z Peclinovce k z. i k ztr.

D. zem. m. I, X, 23.

464. Voldřich Zápský z Záp pohání Matěje Strnada z Tryskovic z toho, že týž Matěj o témž Voldřichovi Zápském před lidmi mluvil, žeby jměl lidem svejm poručiti, aby na Jana Hlasa z Kamenice k šturmu zazvoněno bylo a jej aby zamordovali, protož aby on Matěj Strnad z toho a z takových slov jemu práv byl.

Juxta: Vložen útok v středu po sv. Vavřinci [11 Aug.].

Ambrož komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, X, 24.

465. Vilém Rendl z Oušavy pohání Václava Štítného z užievání tří set zlatých uherských červených na zlatě i na váze dobrých, a to od leta když se psalo 1525 až do tohoto času, za každý rok počítajíc po 30 zlatých uherských, a to z té summy zlatých, kterýchž jest někdy Albrecht Rendl z Oušavy bratr vlastní nadepsaného Viléma Rendle puojčil na žádost a ku potřebě již psanému Václavovi Štítnému, kterážto pak suma zlatých uherských přišla jest a připadla po smrti téhož někdy Albrechta Rendle nápadem na již psaného Viléma Rendle jakožto na bratra jeho vlastního, kdežto jest již ta suma zlatých na témž Václavovi i přisouzena.

Juxta: Vložen útok v pátek před sv. Bartolomějem [20 Aug.].

Vondřej komorník. Stání na zajtří sv. Jeronyma.

D. zem. m. I, X, 24.

L. 1540 k roku na zajtří sv. panny Barbory [5 Dec.].

466. Václav Žďárský z Chrastu pohání Jana Seneckého ze Lhoty a na Senci, viniti ho chce z nářku cti, a to z takového, kdež týž Jan Senecký v zámku Křivoklátu l. oc 39 mlu-

vil k témuž Václavovi Žďárskému: ukradls katu klobúk: a tak ho vysoce na jeho poctivosti nařekl.

Juxta: Vložen útok v pátek po sv. Františku [8 Oct.].

Jiřík komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, X, 25.

467. Václav Hertmbergar pohání Viléma Krušiny z Lichtmburka, viniti ho chce z nářku cti, a to z takového, tu kdež týž Vilém Krušina mluvil zjevně na paláce i v zelené světnici před dobrými lidmi, žeby on Václav byl pankart a to vésti na něho chce, těmi slovy jej vysoce na jeho cti a poctivosti nevinně nařekl.

Juxta: Vložen útok fer. V ante Galli [14 Oct.].

Johannes komorník. Stání ut supra.

(Pohnaný zemřel dříve nežli přišlo k soudu, tu pak nalezeno, že nářek ten původově cti a dobré pověsti na škodu býti nemá. Actum 1542.)

D. zem. m. I, X, 25.

468. Volf, Ludvík strejci z Gutšteina pohánějí Albrechta a Jana bratří z Kolovrat i na místě Jiříka a Víta strejcuov jeho Jana mladých nedielných let nemajících odtudž z Kolovrat, jakožto dědicuov a nápadníkuov statku někdy Jindřicha jinak Albrechta z Kolovrat otce nadepsaných bratří, a podle nich Albrechta a Jana bratří z Valšteina syny někdy Bernarta z Valšteina, a podle týchž bratří Václava, Vojtěcha, Krištofa a Bohuši i na místě Franty bratra jich mladšieho let nemajícieho odtud z Valšteina, viniti je chtí jakožto nápadníky a držitele statku někdy po Albrechtovi z Kolovrat ty časy najvyšším kancléři království Českého zuostalého, kdežto jest se otcuom jich a potom po nich jim bratřím a strejcuom nadepsaným takový statek po témž někdy Albrechtovi najvyšším kancléři dostal, a to z neužívání 4350 k. gr. č., tu kdež někdy Anna z Kováně, jsúci statku nadepsaného Albrechta z Kolovrat najvyššího kancléře v držení, odpor dskami zemskými někdy Janovi z Gutšteina bratru dotčeného Volfa a strejce jeho Ludvíka z Gutšteina jest učinila právu vedení po nálezu KMsti na zámek Bělou s jeho příslušenstvím, jakž týž odpor v sobě šíře ukazuje a zavierá, kdežto on Volf a Ludvík strejc z Gutšteina jakožto nápadníci a držitelé statku po někdy Janovi z Gutnšteina jakožto po bratru jeho Volfa a strejce jeho Ludvíka z Gutšteina praví se právo a spravedlivost jmíti k takovému neužívání, a toho sobě tejž strejci z Gutšteina 4350 k. gr. č. pokládají. Dokládají se výpisuov z desk, svědomí a j. sv. spr. k tomu náležitých a n. t. ž. s. n.

Juxta: Vložen útok v úterý po Všech svatých [9 Nov.].

Jiřík komorník. Stání ut supra.

Tu týž Volf poroučí Voldřichovi z Prostiboře a Stanislavovi písaři, oběma spolu ꝯc. Tu týž Jan mladší z Valšteina poroučí Janovi Žateckému, Janovi z Kelče, Jeronymovi z Božic, všem ꝯc. Tu týž Ludvík poroučí Voldřichovi z Prostiboře. Tu týž Albrecht i na místě sirotkuov poroučí Jeronymovi z Hrobčice. Tu týž Jan z Kolovrat i na místě sirotkuov poroučí Jeronymovi z Hrobčice. Tu tíž bratří všickni z Valšteina poroučejí Janovi Žateckému, Janovi z Kelče, Jeronymovi z Božic, všem ꝯc. Týž Albrecht poroučí Janovi z Sobětic, Janovi Žateckému, Janovi z Kelče, Jeronymovi z Božic, všem ꝯc.

(Půhon zdvižen.)

D. zem. m. I, X, 26.

469. Václav Žďárský z Chrastu pohání Petra Holého z Chrastu a na Petrovicích z nářku cti, a to z takového, tu kdež nadepsaný Petr tu na Petrovicích před dobrými lidmi témuž Václavovi mluvil v noci mezi jinú řečí, že jest pankart, a tak jest jeho na jeho cti vysoce nařekl.

Juxta: Vložen útok v pátek po sv. Martině [12 Nov.].

Jiřík komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, X, 26.

470. Vracka z Klinšteina pohání pannu Lidmilu z Klinšteina, viniti ji chce z toho, kdež táž panna Lidmila jí Vratce prodala statek svuoj, totižto tvrz Všeradice s dvorem poplužním s popluží, ves celú tudiež i s jinými vesnicemi k též tvrzi příslušejícími, a též všicek statek ona panna Lidmila dotčené Vratce ve dsky zemské vloživši a po témž vkladu s ní Vrackú o postoupenie a o záplatu téhož statku smlúvu učinivši, že jí téhož statku na sv. Jiří již minulého aneb dvě neděle potom l. oc 40 postúpiti a svú záplatu vedle znění té smlúvy vzíti jměla, i toho jest neučinila a dotčeného statku Všeradic s jich příslušenstvím jí Vratce z Klinšteina jest táž panna Lidmila nepostoupila a postoupiti a své záplaty zaň podle znění již dotčené smlúvy přijíti zanedbává až podnes.

Juxta: Vložen útok v pondělí po sv. Brikcí [15 Nov.].

Vondřej komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, X, 27.

L. 1541 k suchým dnuom postniem [9—12 Mart.].

471. Václav Žehušický z Nestajova oc pohání Václava Lopatského z Liběchova měštěnína Starého města Pražského i odtudž, kdež co má, ze škod ze 20 hřiven stříebra pro nevydání Martina příjmí Lípu člověka jeho zběhlého.

Juxta: Vložen útok v pondělí den sv. Lucije [13 Dec.].

Jan Šonovský komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, X, 27.

472. Václav jinak Hynek Svatopolský z Jablonné pohání Přibíka Netvorského z Březy na Březanech i odtudž, kdež co má, ze škod ze 20 hřiven stříebra pro nevydánie Kateřinu kmetičnu jeho manželku Petrovu Sajčkovu z Pišel, člověka jeho.

Juxta: Vložen útok v úterý před Hromnicemi [1 Febr.].

Vondřej komorník. Stání ut supra.

Tu týž Přibík poroučí Jiříkovi bakaláři k z. i k ztr.

D. zem. m. I, X, 27.

473. Vondřej Kořeníčko oc pohání Jindřicha z Vřesovic oc, viniti ho chce z 11 k. 23 gr. č. dluhu spravedlivého za voly pozuostalého.

Tu vedle téhož puohonu úředníci Pražští menší desk zemských na plném soudu soudíce stání i nestání, poněvadž on Jindřich z Vřesovic pohnaný potřikrát volán sa k soudu k tomuto puohonu nestál jest, i z těch příčin dali sou jemu Vondřejovi puovodu proti témuž Jindřichovi pohnanému za právo stané. Dal památné. Stalo se o suchých dnech postních l. oc 41 [9—12 Mart.].

D. zem. m. I, X, 28.

474. Volf Šoltys kupec obývající v Praze pohání Jana Dobřenského z Dobřenic v Hradci Králové n. Labem, viniti jej chce z 5 k. gr. a 2 ½ gr. vše česk. dluhu spravedlivého za krámské věci zuostalého.
Juxta: Vložen útok v sobotu po sv. Školastice [12 Febr.].
Vaněk komorník. Stání ut supra.
D. zem. m. I, X, 28.

475. Václav z Vartmberka na Lipém a na Krupce na místě Baltazara Ficnera měštěnína města Krupky, člověka a poddaného svého, pohání Krištofa Manvice z Patokrej z nářku cti, a to z takového, že jest on Krištof Manvic tu středu před svatú Marketú leta oc 38 před lidmi na Krupce k témuž Baltazarovi Ficnarovi mluvil, že jest on Baltazar v oheň mostský tetě jeho Manvicové její věci zlodějsky pokradl, a tak jest jej těmi slovy na jeho poctivosti on Krištof Manvic jeho Baltazara nevinně nařekl. Dokládá se svědomí a j. sv. spr. a n. t. ž. s. n.
Juxta: Vložen útok v pondělí den sv. Mikuláše [6 Dec.].
Johannes komorník. Stání ut supra.
Tu týž Krištof poroučí Václavovi z Peclinovce toliko k obojího hojemství vzetí.
D. zem. m. I, X, 28.

476. Václav Sokol z Leskovce pohání Adama Lévu z Brozánek, viniti jeho chce z toho, kdež týž Adam Léva má louky pod tvrzí Vlkavú nad strženým stavem Vlkavským i pod týmž stavem, mezi kterýmižto lukami strúha jest a tok, kterýmžto voda odpadnúti má, že týž Adam pro nevyčištění a necízení dopustil se tý strouze zbahnúti a třtinú zarústi, tak že pro zbahnění a třtinú zaroštění voda svobodného odpadu jako prvé jmieti nemuože, než ta se zdýmá, jemu Václavovi Sokolovi do gruntů a luk jeho se vylévá, a týž louky jeho pro neodpadenie té vody se zbahnily, kdež pak týž Adam Léva jsa od něho napomenut, aby tu struhu vyčistil a vycídil, aby voda svobodně jako prvé odpadnúti mohla, tak jakž jest prvé odcházela, aby se jemu Václavovi na gruntech a lukách jeho škoda nedála, toho učiniti zanedbává. Dokládá se svědomí a komorníka vedení a j. sv. spr. a n. t. ž. s. p. n.
Juxta: Vložen útok ve čtvrtek po sv. Mikuláši [9 Dec.].
Zdislav komorník. Stání ut supra.
Tu týž poroučí Erazimovi z Tumnic k z. i k ztr.
D. zem. m. I, X, 29.

477. Viktorin z Drast pohání Lidmilu z Nového dvora z nářku cti, a to z takového, tu kdež táž Lidmila po přísudku, kterej se jest jí Lidmile na témž Viktorinovi v soudu komorním stal, o něm Viktorinovi tato slova jest mluvila: již jsem na tom zrádném lotru vždy ty peníze vysoudila: a tak ona Lidmila těmi a takovými svejmi slovy jej Viktorina vysoce na jeho poctivosti jest nařkla.
Juxta: Vložen útok v středu po sv. Pavlu na víru obrácení [26 Jan.].
Ambrož komorník. Stání ut supra.
D. zem. m. I, X, 29.

478. Viktorin z Drast pohání Petra Měděnce z Ratibořic oc na Novém dvoře z toho, kdež Lidmila z Nového dvoru pohnala téhož Viktorina před pány JMsti a vladyky do plného soudu zemského z nářku cti těmito slovy: také jí Lidmile tou sumú povinen není; neb ani pankart-

stvím narčenému nemá bejti odpovídáno, dokládajíc oc, jakž puohon to šíře ukazuje, i protož týž Petr Měděnec, aby jej Viktorina v tom soudu zastúpil, když na tu při přide jakožto soukup.

Juxta: Vložen útok ut supra.

Jetřich komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, X, 30.

479. Volf Pintic z Pintic pohání Kašpara Pfluga z Rabšteina na Bečově, viniti jeho chce na místě Jiříka krčmáře a poddaného svého z Poutnova z toho, kdež týž Volf vyslal téhož člověka v sobotu před sv. Petrem a Pavlem leta oc 39 do potoku svého jmenem Teplá lovit ryb, kterejž leží mezi Hamrem a Rotelmlejnem pode vsí Poutnovem, a týž Kašpar téhož člověka do vězení svého vzíti dal, pravíc, že jemu jeho zlodějsky odjal, což jeho jest, a protož aby týž Kašpar na téhož člověka to pokázal a slova svá pravá učinil, že týž člověk jemu v tom potoce zlodějsky odjímal a odjal, což jeho jest; pakli nepokáže, tehda budú JMsti páni i jiní jemu Kašparovi věděti co věřiti. Dokládá se svědomí a jiných potřeb k tomu náležitých a n. t. ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok ut supra.

Zdeněk Kačice z Konic. Stání ut supra.

Týž [Kašpar] poroučí Voldřichovi z Prostiboře a Janovi z Kelče k z. i k ztr.

D. zem. m. I, X, 30.

480. Václav Vančura z Řehnic pohání Mandalenu Berčinku z Dubé a z Lipého, viniti jí chce z toho, kdež Petr, Václav a Burian bratří Vančurové z Řehnic při podílích o rybnících smlúvu jsú mezi sebú učinili, jak a kterak se, komuž by se díl kterejžkoli dostal, k sobě zachovati mají, kterážto smlúva na zdržení dskami jest stvrzena, kdež táž Mandalena, jsúce v držení a v užievání statku nebožtíka Petra a Buriana Vančurů, tak jakž smlouva ukazuje, od ní se nedrží, a to v tom, že rybník, slove Volšový, k Valečovu [přislušející], má loven bejti při času sv. Václava, a to z té příčiny, aby rybník Koprnickej též mohl volně sloven i vodú zase napuštěn býti na podzim; kdež pak táž Mandalena tejž rybník Volšový lovila při sv. Havle leta oc 39, a on Václav Vančura svého rybníka Koprnického až do jara zanechati pro její zdržení musil, a toho leta tajž Václav rybníku svého Koprnického pustého nechati musil pro její Mandaleny nečasné rybníka Volšový lovení, kdež sobě toho neužití toho rybníku na témž rybníce statku svém pokládá 2000 k. gr. č. Dokládá se smluv, kteréž sú při podílích mezi sebú učinili bratří, a j. sv. spr. a n. t. ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok fer. V die Scolastici [10 Febr.].

Zdislav komorník. Stání ut supra.

Tu týž [Václav] poroučí Voldřichovi z Prostiboře, Václavovi z Peclinovce, Jiříkovi bakaláři od Bílých orluov, všem třem oc k z. i k ztr.

D. zem. m. I, Y, 1.

L. 1541 k suchým dnuom letničním [8—11 Jun.].

481. Vít smukýř měštěnín Starého města Pražského pohání Jana Vrbčanského z Velišova, viniti jej chce z 1 ½ kopy gr. č. dluhu spravedlivého za krámské věci zuostalého. Dokládá se vejpisu z registr, kteréhož mu podal, a j. sv. spr. a n. t. ž. s. n.

Juxta: Vložen útok fer. V post Stanislai [12 Maji].

Jan Hřebecký komorník. Stání ut supra.

Tu týž [Vít] poroučí Havlovi Šamšovi k z. i k ztr. Tu týž [Jan] poroučí Janovi z Sobětic k z. i k ztr.

D. zem. m. I, Y, 1.

482. Václav Sokol z Leskovce pohání Adama Lévu z Brozánek ꝛc, viniti jeho chce z pychu a pro ten pych z 10 k. gr. č., a to z takového, že jest jemu na gruntech jeho Vlkavských v stráni proti strženýmu stavu volší posekal, toho jemu Václavovi mimo pořad práva činiti nemaje.

Juxta: Vložen útok ut supra.

Zdislav komorník. Stání ut supra.

(Původu dáno za právo stané.)

D. zem. m. I, Y, 2.

483. Václav Sokol z Leskovce pohání Adama Lévu z Brozánek, viniti jeho chce z pychu a pro ten pych z 10 k. gr. č., a to z takového pychu, že jemu Václavovi jest na gruntech jeho Vlkavských volší posekal od mezí Všejamských nedaleko proti poli téhož Václava, toho jemu Václavovi týž Adam činiti nemaje.

Juxta: Vložen útok, komorník, stání ut supra; dáno za právo stané ut supra.

D. zem. m. I, Y, 2.

484. Vilém z Lužné a na Baštku pohání Jana Vtelenského ze Vtelna, viniti jej chce z toho, že týž Jan Vtelenský tu ve Vtelně v domu otce svého jej Viléma jest zranil a zamordovati pod řádem a pod právem chtěl, an naň žádné péče nejměl, a to leta ꝛc tohoto 41, toho učiniti nemaje. Dokládá se svědomí, zřízení zemského a j. sv. spr. a n. t. ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok ut supra.

Zdislav komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, Y, 2.

L. 1539 k suchým dnuom letničním [28—31 Maji].

485. Zdeněk Žampach z Potnšteina maje sobě spravedlnost řádně danú od Václava a od Hynka bratří vlastních svých z Potnšteina pohání Mikuláše z Bubna a v Lukavici, viniti jeho chce z toho, že drží městečka zejmena tato: Mladkov a Kyšperk s domy a krčmami, dvory kmetcími, s platem, s vesnicemi všemi k týmž městečkóm a vesnicem příslušejícími, s dědinami, lukami, lesy, horami, rybníky, řekami, potoky i se vší zvolí, což k těm městečkám a vesnicem přísluší, s plným panstvím, tak jakž někdy Petr Přibek z Otoslavic na Březovicích, Václav z Bubna, Prokop Dobeš z Bezděkova a na Koldíně, Bohuslav Vamberský z Chrastu a na Vamberce a Michal Strachota z Kralovic a na Vorlicí týž statky jakožto rukojmové sou od někdy Jana Žampacha z Potnšteina, otce nahoře psaného Zdeňka, k sobě co právo jich rukojemské přijali, totižto Petra Přibka, Prokopa Dobše, Bohuslava Vamberského, Michala Strachoty nadepsaných a po někdy Václavovi z Bubna strejci svém nápadem, což tu práva svého měl, on Mikuláš v to se uvázal a v ten statek nadepsaný vkročil, praví se nadepsaný Zdeněk Žampach k takovému napřed dotčenému statku sutím jakožto pravý dědic po někdy dotčeném Janovi Žampachovi otci téhož Zdeňka právo a spravedlnost míti, kdež pak on nadepsaný Mikuláš maje sumy své, kteréž na tom od nadepsaných osob má přejíti a jemu Zdeňkovi svrchupsaného statku postúpiti, toho učiniti zanedbává až posavad. Dokládá se nálezu, svědomí, listů poselacích a kvitancí a j. sv. spr. a n. t. ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok v pátek po sv. Stanislavu [9 Maji].

Jan měřič komorník. Stání v pátek o suchých dnech letničních [30 Maji].

Tu týž Zdeněk poroučí Janovi z Sobětic a Jeronymovi z Božic, oběma etc. k z. i k ztr.
Tu týž [Mikuláš] poroučí Gabrielovi Klenovskému ze Ptení k z. i k ztr.
(Nalezeno, aby původ zaplatil pohnanému 2000 kop 2 kopě 8 gr. $5^1/_2$ peníze a pak obdržel zboží zpět.)

D. zem. m. I, Y, 8.

L. 1539 k roku na zajtří sv. Jeronyma [1 Oct.].

486. Sigmund z Smiřic a na Skalách pohání Jana Dlaska ze Vchynic, viniti jeho chce z toho, že béře clo v městečku Ouvale z lidí a poddaných téhož Sigmunda na Škvorec náležitých, spravedlivě bráti nemaje, a když týž Sigmund o to k němu psaní učinil, aby jemu spravedlnost pokázal na takové clo, aby je bráti mohl, toho učiniti odepřel.
Juxta: Vložen útok fer. IV post Assumptionem Marie [20 Aug.].
Jan měřič komorník. Stání na zajtří sv. Jeronyma [1 Oct.].

D. zem. m. I, Y, 8.

487. Sigmund z Smiřic a na Skalách ꝯc pohání Jiříka Dlaska ze Vchynic, viniti jeho chce ze 20 hřiven střiebra pokuty propadené podle zřízení zemského, a to proto, že týž Jiřík Dlask leta ꝯc 36 mezníky posekati dal na mezi, kteráž mez běží od Šeberova a jest mezi poplužím svrchupsaného Sigmunda, kterýž k Škvorci náleží, a mezi poplužím k Hostúni náležitým, toho týž Jiřík učiniti nemaje.
Juxta: Vložen útok ut supra.
Zdislav komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, Y, 9.

488. Sigmund z Fraisgutu ꝯc pohání Jiříka Buckého z Varnstorfu, viniti jej chce z 16 k. gr. a z $38^1/_2$ gr. vše č. dluhu spravedlivého za krámské věci zuostalého.
Juxta: Vložen útok v úterý po sv. Marcellu [3 Jun.].
Jetřich komorník. Stání ut supra [sic].
(Původu dáno za právo stané.)

D. zem. m. I, Y, 9.

L. 1539 k roku na zajtří sv. panny Barbory [5 Dec.].

489. Sigmund z Fraisgutu ꝯc pohání Víta Cetenského z Cetně, viniti jej chce z 7 kop gr. č. a z 17 gr. vše č. dluhu spravedlivého za krámské věci zuostalého. Dokládá se registr a svědomí a j. sv. apr. a n. t. ž. s. n.
Juxta: Vložen útok ve čtvrtek den sv. Linharta [6 Nov.].
Zdislav komorník. Stání ut supra.
Tu týž [Sigmund] poroučí Jiříkovi bakaláři k z. i k ztr.
(Půhon zdvižen.)

D. zem. m. I, Y, 9.

490. Sigmund Kapřík z Lesonic pohání Buriana Stranovského z Svojovic, viniti jeho chce z slov hanlivých, že jest on Burian mluvil před dobrými lidmi o témž Sigmundovi, že jest zvyjebený šibal, a těmi slovy jest jej na jeho poctivosti zhaněl, toho učiniti nemaje.
Juxta: Vložen útok ve čtvrtek po sv. Jeronymu [2 Oct.].
Vaněk komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, Y, 10.

L. 1540 k suchým dnuom postniem [18—21 Febr.].

491. Sigmund Vodička měštěnín Nového města Pražského pohání Elšku z Kynšperku na Kolči jakožto držitelkyni statku po někdy Volfartovi Planknarovi z Kynšperku otci svém, viniti ji chce z 23 k. a z 40 gr. vše č. dluhu spravedlivého od téhož někdy Volfarta Planknara podle učtenie zuostalého.

Juxta: Vložen útok fer. IV post Conversionem Panli [28 Jan.].

Vondřej komorník. Stání v středu o suchých dnech postních [18 Febr.]. Poklid zhola na smlouvu. Actum o suchých dnech letničních leta ɔc 40.

D. zem. m. I, Y, 10.

492. Zdeněk Kačice z Konic starosta komorničí při dskách zemských pohání Václava z Hoštic, viniti jej chce ze 4 k. gr. 26 gr. č. dluhu spravedlivého, tu kdež slíbil za Jana z Hoštic bratra svého za puohony, k úřadu zuostalého. Dokládá se svědomí a j. sv. spr. a n. ž. s. n.

Juxta: Vložen útok v sobotu před Hromnicemi [31 Jan.].

Matěj komorník. Stání ut supra.

Tu týž Václav poroučí Václavovi z Peclinovce k z. i k ztr.

D. zem. m. I, Y, 11.

L. 1540 k roku na zajtří sv. Jeronyma [1 Oct.].

493. Zdeněk Kačice z Konic starosta komorničí při dskách zemských pohání Pirama Kapouna z Svojkova, viniti jej chce z $3\frac{1}{2}$ kopy gr. a z 12 gr. vše českých dluhu spravedlivého k úřadu za úmluvy a panování pozuostalého. Dokládá se registr a svědomí a j. sv. spr. a n. t. ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok v pátek po Narození p. Marie [20 Aug.].

Jan měřič komorník. Stání na zajtří sv. Jeronyma.

Tu týž [Zdeněk] poroučí Janovi z Kelče k z. i k ztr.

(Původu dáno za právo stané.)

D. zem. m. I, Y, 12.

494. Zdeněk Zrucký z Chřenovic ɔc pohání Lévu Zruckého odtudž z Chřenovic a na Borovšti na místě Jerolima syna Matěje jinak Starého z městečka ze Zrutče, člověka poddaného svého, z nářku cti, že jest týž Léva o týmž Jerolímovi mluvil, že jest jemu stodolu ve dvoře jeho u zámku Borovska vypálil, čehož on Léva na téhož Jerolíma pravého neučinil. Dokládá se svědomí a j. sv. spr. k tomu náležitých a n. t. ž. s. p. n.

Juxta: Vložen útok fer. IV post Margarethe [14 Jul.].

Zdislav komorník. Stání ut supra.

Týž Zdeněk poroučí Janovi z Sobětic k hojemstvie přijetí.

D. zem. m. I, Y, 12.

495. Zdeslav Kraselovský z Kraselova pohání Václava Kraselovského z Kraselova ze 20 hřiven pokuty propadené, a to proto, že podle voznámenie a vedle zřízenie zemského krčmy vnově a nespravedlivě zaražený vně přede vsí Dražejovem, tu kdež šenkuje Hanzl příjmím krčmář, nezastavil, maje to povinně podle zřízení zemského učiniti a tu dotčenú krčmu a šenkování v ní skutečně zastaviti. A tak táž krčma vnově zaražená drží se a v ní

šenkuje jemu Zdeslavovi ke škodě a krčmě jeho, kdež Jan Sádlo na gruntech jeho ve vsi Dražejově šenkuje a od starodávna šenkovali jsú.

Juxta: Vložen útok v pátek po sv. Bartoloměji [27 Aug.].

Matěj komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, Y, 13.

L. 1541 k suchým dnuom postniem [9—12 Mart.].

496. Sigmund z Fraisgutu ꝛc pohání Pavla Kořenského z Terešova, viniti jej chce ze 31 k. gr. a 27 gr. vše českých dluhu spravedlivého za krámské věci zuostalého. Dokládá se registr a svědomí a j. spr. sv. k tomu náležitých a n. ž. s. pr. n.

Juxta: Vložen útok ut supra [sic].

Ambrož komorník. Stání ut supra.

Poroučí Sigmund Jiříkovi bakaláři od Bílých orluov k z. i k ztr.

D. zem. m. I, Y, 13.

497. Sigmund z Fraisgutu ꝛc pohání Kundrata Volhern z N. viniti jej chce ze 4 kop a z 19 ½ gr. 1 ½ denaru vše č. dluhu spravedlivého za krámské věci zuostalého.

Juxta: Vložen útok v pátek po Božím křtění [7 Jan.].

Johannes komorník. Stání ut supra.

D. zem. m. I, Y, 13.

KVATERN OBESLÁNÍ KU DNI ÚTERNÍMU.

= 1. Mezi Ctiborem Tovačovským a Nymburskými. To což jest a nač ráčil král dáti svuoj majestát, to jest ráčil zase v nic obrátiti svým nálezem.

Nálezové, 156.

L. 1500.

2. Kněz Matiáš opat Slovanský obeslal purkmistra ꝛc Malostranské. Plat duchovní nadaný a nekoupený promlčel se.

Nálezové, 338.

L. 1500 Jeronymi [p. 30 Sept.].

3. Kněz opat kláštera sv. Prokopa obeslal Kolínské. Kdož by po staném právu nebo nálezu právo vedl, a tomu vedení žeby někdo odpor učinil, a ten kdož by právo vedl, pohnal by k tomu odporu toho, kdož odpírá, že jemu právo, jestli žeby je chtěl dále vésti, dopuštěno býti nemá po takovém póhonu, poněvadž se jest již tím póhonem v soud a ve při dá; než má nejprv ten póhon a při vykonati.

Nálezové, 223.

4. Vedle toho obeslání, kdež kněz Kliment opat kláštera svaté Markety i všecek konvent obeslali listem Jetřicha z Kolovrat ze vsi Cvrkyně, Oujezdce a Hole, aby sumu svú peněz vzal, tu on Jetřich pravil, že jsú jemu puol leta vedle znění majestátuov napřed vě-

děti nedali, ani toho pokázati mohou, a také že Hole v držení není, žádaje za opatření; tu JMsti páni a vladyky na plném soudu zemském vypoviedají: poněvadž jest on Jetřich ukázal majestát KMsti, v kterýmž stojí, že mu 400 k. gr. připsati ráčil na těch vsech, z kterýchž jest obeslán, podle jiných vesnic, kteréž se v témž zápisu jmenují, ježto on kněz Kliment z nich jest neobeslal ani na ně spravedlivosti ukázal, a v majestátu Jetřichovým stojí, aby jemu suma jeho spolkem dána byla, z té příčiny Jetřich není povinen své sumy vzíti. Stalo se leta MV^{C}II k svatému Jeronymu [p. 30 Sept.].

Kdež kněz Klimens opat kláštera sv. Markety obsíla Jetřicha. Kdož by komu dál rok neb puol leta napřed věděti podle majestátu znění, že chce vyplatiti ꝛc, a v tom roku nebo polouletí, prvé nežli by vyšlo, žeby peněz ke dskám nepoložil, než teprv po vyjití toho roku ꝛc žeby ty peníze položil, není ten, komuž jest dáno věděti, povinen přijíti, ani dědin postúpiti, než musí dáti znovu napřed věděti.

D. zem. CCXLIX, C, 23. Nálezové, 334.

L. 1503 po Letnicích [p. 10 Jun.].

5. Jeronym z [S]kuhrova a Bohuslav s Eliškou z Běšic. Poručník poručníku neb poručníkům jiným, by pak otcovští byli, jest povinen jeden druhému počet činiti.

Nálezové, 219.

L. 1503 Jeronymi [p. 30 Sept.].

6. Anna z Krašovic obsílá Matysa Isrli. Ač která na které dědictví jest vznešena, muože na tom dědictví svého věna postíhati.

Nálezové, 289.

L. 1505.

7. Kdež Jindřich z Vřesovic s Matesem ꝛc... Když by král maje k něčemu právo, dal to pryč, a ten, komuž by dáno bylo, žeby práva svého nedovedl, a ten, kdož by byl z toho narčen pokázal, že jest toho v držení pokojném byl zemská leta, obdrží.

Nálezové, 334.

L. 1505 k letničním [p. 17 Maji].

8. Kdež Matiáš opat Slovanský s Malostranskými. Kdož by koho z čeho obeslal, chtě k tomu spravedlnost míti, nepokáželi toho, by obeslaný byl toho v držení, bude obeslání zdviženo.

Nálezové, 334.

L. 1507 k letničním [p. 29 Maji].

9. Zdeslav Kapléř s Magdalenú z Vrtba. Kdož koho k výplatě obsílá, má provesti, že obeslaný jest těch dědin, z kterýchž obsílá, v držení, sice bude obeslání zdviženo.

Nálezové, 334.

L. 1508.

10. Václav Bezdružický z Kolovrat obsílá Pavla Chotka s Záběhlice. Kdož by měl majestát na výplatu, a žeby svědčil jemu samému toliko a ne jeho dědicuom, neudělali dobré vuole naň dědicuom svým, tehdy dědicové toho majestátu neužívou.

Nálezové, 334.

L. 1508 po suchých dnech postních [p. 18 Mart.].

11. Kateřina z Moklešovic s Vilémem z Buzic. Přítel když se žádný po meči neohlásí, tehdy přijdeli po přeslici, mají sirotci i statek vydán býti.

Nálezové, 218.

L. 1508 k Letnicím [p. 17 Jun.].

12. Marketa z Libřic s Václavem Popelem z Lobkovic. Kdož by byl držitel statku čího jakéhož koli, ježto by ten, číž statek, byl některé ženě příjemce věna jejího tehdáž, když jest ten statek držal, muože ta žena k držiteli toho statku o to věno hleděti a obdrží.

Nálezové, 289.

L. 1509 k roku po suchých dnech postních [p. 3 Mart.].

13. Salomena z Hustiřan obeslala Beneše z Sendražic. Poručník kterak má dluhy sirotčí z duochoduov sirotčích platiti. Poručník má počet sirotkům učiniti.

Nálezové, 213.

14. Mezi Oldřichem Malovcem z Chejnova a Johankou a Kateřinou. Kdož by poručníka sirotčího z čeho pro sirotčí statek pohánči nebo obeslal, a prvé nežli by ta pře k slyšení přišla, žeby ten poručník tomu sirotku statku sstoupil, že proto poručník má z té pře púvodovi odpoviedati, poněvadž jest půhonem na tom statku zastížen. Než má toho sirotka listem od úřadu desk zemských obeslati, aby jeho v tom soudu zastoupil; pakli nezastoupí, má sám odpovídati k té při.

Nálezové, 219.

15. Salomena a Eliška z Hustiřan s Benešem Sendražským. Kšaft, při kterémž není nežli jedna pečeť, není dostatečný.

Nálezové, 332.

L. 1510 k roku po suchých dnech postních [p. 23 Mart.].

16. Mezi Annú z Vesce a Heřmanem a Jindřichem z Vojslavic. Že rozdíl muože býti cedulemi.

Nálezové, 330.

17. Václav z Hodějova s Jindřichem z Hodějova, jakož si jemu Václavovi položil cedule dílčí statku vám po otci vašem zůstalého, z kterýchžto cedulí on Václav jednu vzal a druhú tobě poslal, a podle té cedule, kterúž on Václav vzal, že si jemu téhož dílu statku svrchudotčeného nepostúpil; a protož aby postúpil mezi časem ꝛc a suchými dny ꝛc, pakliby ꝛc, aby stál v úterý před pány na plném soudu zemském.

Vedle toho obeslání, kdež Václav z Hodějova obeslal listem ke dni úternímu Jindřicha z Hodějova bratra svého, jakož jest jemu Václavovi položil cedule dílčí statku jim po otci jich zůstalého, z kterýchžto cedulí on Václav jednu vzal a druhú jemu poslal, a podle té cedule, kterúž on Václav vzal, že jest jemu téhož dílu statku svrchudotčeného nepostoupil ꝛc, tak jakž též obeslání plněji svědčí; proti tomu on Jindřich otpíraje pravil, že jest jemu všeho podle cedulí dílčích postoupil, — tu páni JMsti a vladyky na plném soudu zemském takto o tom nalezti ráčí, aby strany na to purkrabí hradu Pražského vedly mezi časem nynějším a suchými dny postními najprv příštími; a tu purkrabie aby tam to sepsal, a spíšíc pánuom JMstem do soudu oznámil, a strany aby zase stály ten úterý po suchých dnech postních najprv příštích před JMstmi na plném soudu zemském, že páni JMsti stranám na ten čas o to konec spravedlivý učiniti ráčí. Poslové na to z plného soudu zemského byli s ní ke dskám Ladislav z Šternberka na Bechyni, najvyšší kancléř královstvie Českého, z pánuov a Burian Trčka z Lipý na Lipnici, podkomoří království Českého, z vladyk k tomu vyslaní. Stalo se leta buožieho MV^{C}XI v úterý po sv. Františku [7 Oct.].

Leta MVCXII v středu po sv. Vítu [16 Jun.], jakož jest bylo nalezeno pány JMstmi a vladykami na plném soudu zemském, což se Václava a Jindřicha bratří z Hodějova dotýče, aby purkrabie hradu Pražského strany na to vedly, a purkrabie aby tam to sepsal, a spíše pánuom JMstem do soudu oznámil, — tu JMsti páni a vladyky na plném soudu slyševše zprávu téhož purkrabí takto o tom nalezti ráčili: poněvadž on Václav to jest dostatečně provedl, tak jakž jeho cedule dílčí ukazuje, že ty louky všecky kromě nové louky, pod Černým lesem tak slovou, a také že ten mezník jest teprv vsazen, když jest týž Václav ceduli dílčí přijal, a to jest provedl, i z té příčiny aby on Jindřich jemu Václavovi toho postúpil, po těch mezech, pokud sú téhož purkrabí vedli a pokudž jeho Václavovi svědkové seznávají; a též také on Václav to jest provedl, tak jakž cedule dílčí ukazuje, že u téhož Chebdového zúru sú ti tři palouci, a že jemu Václavovi podle též cedule i průvodu jeho přislušejí, a těch on Jindřich aby jemu Václavovi také postoupil, a to vše od dnešního dne ve dvú nedělích pořád zběhlých, kromě toho trávníku, kterýž leží od těch paloukuov až k chmelnici, na kteréž se on Václav netáhne. Poslové na to Jan z Vartmberka z pánuov a Oppl z Fictum z vladyk. Stalo se leta jakož se svrchu píše.

D. zem. CCXLIX, C, 19.

L. 1510 po Letnicích [p. 25 Maji].

18. Bořita z Martinic s Slanskými. Když by komu král výplatu dal na vesnice zápisné duchovní, a ten, kdož by je držal, žeby teprva po dání královském té výplaty smlouvu učinil o ty vesnice s tím opatem neb konventem, čí by ty vesnice kruntovně byly, že je má předce držeti, a tou smluvou žeby se tomu, kdož by k výplatě obeslal držitele, bránil, neobrání toho; poněvadž by ta smlouva byla poslednější nežli královské dání.

Nálezové, 334.

L. 1511.

19. Jan Tuněholský z Pověžovic s Mikulášem Brlohem. Kdy který sirotek leta má, by pak které měl bratry let nemající, má jemu statku sstúpiti a počet činiti.

Nálezové, 218.

L. 1511 k postním [p. 15 Mart.].

20. Barbara z Harasova s Janem. Kdož by nebyl pohnán jako poručník, jsa poručník čích dětí, pro věc sirotčí, bude pûhon zdvižen.

Nálezové str. 159 a 160.

L. 1511 po Letnicích [17 Jun.].

21. Vilém Kornhauzský z Kolovrat s Jindřichem odtudž. Otec žádný nemuože syna žádného svého zavázati, aby od svého bratra dílu žádati nemohl.

Nálezové, 327.

L. 1512 k postním [9 Mart.].

22. Mikuláš Malovec z Pacova s Kateřinú odtudž. Kdož chce s kým býti v nedílu, neodcizuj zápisem statku svého od toho, s kým by se pravil býti nedílný; pakli odcizíš, přijdeš o tu spravedlivost, a díl se tudy najde.

Nálezové, 331.

L. 1513.

23. Kdež kněz Jetřich z Tandorfu obsílá... Vedle toho odložení pánuov JMstí a vladyk z plného soudu zemského mezi knězem Jetřichem z Tandorfu proboštem Vyšehradským z jedné,

a Janem z Gutšteina a na Chyšech z strany druhé, aby strany oboje z příčin hodných v témž obeslání dotčených před JMstmi zase stály ten úterý po nazajtří sv. Jeronyma [4 Oct.] najprv příštieho ɔc, tak jakož též odložení JMstí to šíře ukazuje; tu strany na týž den před JMstmi zase stojíce, on Jan obeslaný osobně stoje, odpíraje pravil: dokudž on kněz Jetřich toho nepokáže, že jest proboštem Vyšehradským řádně stvrzeným, jakž jeho obsílá, že jemu není povinen podle toho obeslání odpoviedati, a že on Jan těch vesnic po svém otci v držení řádném byl jest, a na to ukázal jest listy a majestáty krále Vladislava slavné paměti a list někdy Jana z Rabšteina probošta Vyšehradského ɔc, kterýmž ty vesnice zastavil někdy Václavovi z Rabšteina bratru svému, a potom týž Václav ten list dal jest s dobrú volí někdy Burianovi z Gutšteina otci nadepsaného Jana z Gutšteina, a zvláště ukázal jest majestát krále Vladislava slavné paměti, kterýmžto majestátem JKMst někdy Krištofovi z Gutšteina a bratřím jeho všem tu milost činí, aby on s bratřími svými zboží, kteréž drží, buď královská aneb duchovních, nižádných splacováni nebyli do jich všech životuov, žádaje JMstí vedle toho majestátu znění zachován býti; proti tomu zase poručník kněze Jetřichuov mluvil, že podle toho odložení JMstí on Jan obeslaný neprovozuje, že jest té vsi Letova ani toho Mikuláše rychtáře Svitáčka ze vsi Letova, když jeho půhon ten došel, aby téhož rychtáře postavil, aby list ten, kterýž má od probošta Vyšehradského, vedle půhonu k svědomí položil, a když to provede a list ten položen bude, že také hotov jest všecko to i jiné, pokudž jeho spravedlnosti náležeti bude, pokázati, a přes to ukázal jest listy nadepsaného krále Vladislava JMsti, kterýmiž jedním listem, kdež JMst jemu to proboství dáti, a druhým listem, kdež jeho častopsaného kněze Jetřicha za probošta Vyšehradského řádně vedle práva duchovního potvrditi jest ráčil; dále ukázal jest [list] kněze Bartoše děkana kostela Vyšehradského, kterýmžto listem jej kněze Jetřicha za řádného probošta přijatého v témž kostele vyznává; také ukázal majestát též krále Vladislava, kterýmž JMst jemu k té vajplatě povolení dává; a k tomu ukázal majestát pod bullí zlatú na též vesnice císaře Karla slavné paměti, kterýmžto majestátem ty vesnice k tomu proboství připojiti ráčil, a potvrzení téhož majestátu krále Vladislava, a poněvadž k své spravedlnosti to pokazuje dostatečně, že proboštem Vyšehradským řádným jest, a že k té vajplatě právo a spravedlnost má obdarováním krále Vladislava, i také krále Ladislava, obú dvú králuov slavné paměti, a zvláště kdež v majestátu krále Ladislava stojí, aby zbuoží a věci téhož proboštví skrze JMKskú ani potomky JMsti zastavovány, odcizovány nebyly, a těch vesnic [zástavu] on Jan z Rabšteina probošt Vyšehradský ty časy bez povolení král. učiniti jest nemohl, že JMstí prosí v tom za spravedlivé opatření, tak aby ty vesnice jemu knězi Jetřichovi od něho Jana bez peněz postoupeny byly, — tu páni JMsti a vladyky na plném soudu zemském slyševše strany a jich pře líčení a nahledše pilně v majestáty a listy, kteréž jsú k té při oboje strany pokazovaly, takto o tom nalezti ráčili: poněvadž on kněz Jetřich probošt Vyšehradský řádné vjití v též proboţství pokázal, i také vejplatu krále Vladislava majestátem a obdarováním, kterúž JMst jemu knězi Jetřichovi na týchž vesnicích v obeslání dotčených s jich příslušenstvím učiniti a dáti jest ráčil, a on Jan toho jest nepokázal, aby ještě na těch vsech a zbožích jací životové byli, po kteréž by on kněz Jetřich těch vsí a zboží podle obdarování majestátu královského vyplatiti nemohl, i z té příčiny JMsti dávají jemu knězi Jetřichovi proboštu Vyšehradskému proti němu Janovi z Gutšteina za právo, tak aby on nadepsaný kněz Jetřich probošt dadouc jemu Janovi z Gutšteina sumu na tajchž vesnicech listem krále Vladislava někdy Burianovi z Gutšteina otci téhož Jana zapsanou, tehdy on Jan má a povinen jest od něho tu sumu hned, jakž by mu ji dal, přijíti, a vesnic těch a toho zboží všeho v obeslání dotčeného ihned bez průtahuov k jeho proboštovu vlastnímu držení a užívání, ale ne jinému od něho k zastavení, tak jakž majestát krále JMsti ukazuje, postúpiti, a zápisy, kteréž na to on Jan má, zase navrátiti. Dal památné. Poslové na to Vojtěch z Pernšteina

a na Hluboké, najvyšší hofmistr královstvie Českého z pánuov, Burian z Lipy a na Lipnici, podkomoří královstvie Českého z vladyk, jsúce k tomu zvláště vyslaní. Stalo se l. b. MV^CXIX v úterý na den sv. Františka [4 Oct.].

D. zem. CCXLIX, B, 12.

L. 1514.

24. Jan a Bernard bratří obeslali Jana z Roupova. Kdyžby král komu dal výplatu ꝛc. a v tom majestátu žeby stálo, když to vyplatí, že od něho nemá vyplaceno býti ꝛc, a ten žeby toho zboží nevyplatil, než dal ten majestát s dobrú volí držiteli toho zboží, že ten držitel muože proto splacován býti, a ta vymienka jemu v tom majestátu není platná.

Nálezové, 285.

25. Jan a Bernart bratří z Valšteina obeslali ꝛc. Kdyby král komu dal výplatu, a v tom majestátu žeby stálo, když to vyplatí, že od něho nemá vyplaceno býti ꝛc, a ten žeby toho zboží nevyplatil, než dal ten majestát té výplaty držiteli toho zboží, že ten majestát není tomu platen držiteli, ale muože ten držitel splacován býti.

Nálezové, 334.

L. 1514 po suchých dnech letničních [13 Jun.].

26. Panna Johanka z Ryzmberka abatyše Kláštera sv. Jiří ꝛc s Lévou Malovcem ꝛc jmiela činiti o vejplatu městečka Heřmani a vsí Krasolovic,[1] Lidmovic, Votic,[2] Louže, Umňany,[3] Šitic[4] a Malešic ꝛc, kteréžto městečko a vsi od starodávna k týmuž klášteru a konventu sv. Jiří spravedlivě příslušely.

Břežan registra Švamberská, 127. — [1]) Krašlovice. [2]) Vítice. [3]) Humňany. [4]) Štětice.

L. 1518 k roku po suchých dnech postních [2 Mart.].

27. Ofka z Lipy obsílá Jana jinak Hanuše. Žádný nemuož pro věno hleděti k statku zápisnému vznešením, než k sumě, kterúž na tom statku zápisném má ten, kdož jest ji vdával.

Nálezové, 287.

L. 1519.

28. Delfín Haugvic a Slanský ꝛc. Když by se list obsilací neb registra s dskami nesrovnaly, bude zdvižení.

Nálezové, 212.

29. Kdež Petr Suda z Řepic obeslal dvěma listy, jedním Filipa a druhým Jakuba. Kdož by vyslyšel svědky strany sobě odporné, a chtěl potom svědky vésti a zapisovati, by je pak prvé pohnal byl, nebude jemu to dopuštěno.

Nálezové, 278.

30. Vedle toho obeslání, kdež Jan a Bernart bratří z Valšteina a na Krupce obeslali listem ke dni úternímu Prokopa Čabelického z Soutic o vajplatu zámku a městečka Tajna na Vltavě, i také vesnic a rybníkuov, lesuov, s kurmi, vajci, ospy, i se všemi a všelijakými k témuž zámku a městečku i vesnic k tomu příslušnostmi, pravíce se týž nadepsaní bratří k té vejplatě spravedlnost míti, a na to ukázal on Jan majestát krále Vladislava slavné paměti, kterýmžto majestátem JMst týmž bratřím tu vejplatu jest dáti ráčil, žádaje on Jan z Valšteina od sebe sám a na místě strýcuov svých, synuo nadepsaného někdy Bernarta bratra svého, podle takového majestátu a obdarování tej vejplaty zachován bejti, a že se oni

zase k témuž Prokopovi, což budú míti jemu za tu vejplatu spravedlivě dáti, rádi zachovati chtí; proti tomu on Prokop obeslaný odpieraje dal jest čísti některé majestáty krále Jiřieho a krále Vladislava obú slavné paměti, a zvlášť majestát nadepsaného krále Vladislava, kterýž svědčí s dobrú volí, kterýmž JMst šťastné paměti na svrchupsaném zámku a městečku Tajna na Vltavě s jich příslušnostmi vejplatu jest dáti ráčil Janovi z Roupova a dědicuom jeho, při tom jemu a jeho dědicuom týmž majestátem tuto milost činíce, že JMKská ani budúcí králové Čeští nemají ani budou moci na nich dávati nižádné vejplaty žádnému na již psaných zbožích, při tom dále pravě, že otec téhož Prokopa starý Čabelický ten majestát a to právo všecko s dobrú volí naň sobě a svým dědicuom dané má, žádaje on Prokop jakožto dědic nadepsaného Čabelického starého při tom majestátu a dobré vuoli naň učiněné zachován býti; proti tomu Jan z Valšteina pravil, že ten majestát krále Vladislava svědčí, že jemu Janovi z Roupova tu milost činí, kdyžby on to zboží vyplatil, ale poněvadž týž Jan jest toho zboží nevyplatil, že jest nemohl, dokudž jest toho sám neměl, toho práva svého žádnému dávati ani prodávati; zase proti tomu on Prokop Čabelický mluviti dal, že otec jeho byl jest prvé toho zboží v držení, a nebylo mu potřebí žádného majestátu na vajplatu téhož zboží jednati než toliko chtě v jistším držení toho býti, aby splacován nebyl, zjednal jest sobě od Jana z Roupova týž majestát a dobrú vuoli naň, kterýmžto jest všecko právo své naň a na jeho dědice převedl s něho, a ktož na který majestát sobě daný dobrú vuoli má, že má vší té spravedlnosti i všech věcí v něm zapsaných užiti jakž dobrá vuole v témž majestátu se vztahuje; a protož jest otec téhož Prokopa i on Prokop po něm tou spravedlností podle jiných majestátuov to zboží častopsané bez vejplaty držal a spravedlivě držeti muož, nejsa z něho od žádného splacován, leč tak, dokudž týž majestát ukazuje, žádaje JMstí při tom též i nyní zachován bejti, — tu páni JMsti a vladyky na plném soudu zemském slyševše strany a jich z obú stran pře líčení a nahłedše s pilností v majestáty téhož Prokopu i s tou dobrú vuolí, kterúž jest někdy Jan z Roupova otci jeho na ten majestát, kterýž jemu dal, učinil, o tom takto nalezti ráčili: poněvadž v majestátu tom krále Vladislava slavné paměti, kterýž dává jemu Janovi někdy z Roupova vejplatu téhož zboží Tejna, stojí, že témuž Janovi Roupovskému tuto milost činí další při tom a dává, když by to zboží on Jan vyplatil, že JKMst ani JMsti budúcí králové čeští nemá ani budou moci na něm na Janovi a dědicích jeho na týchž zboží dávati nižádné vejplaty, a on Jan Roupovský nevyplativ toho zboží než toliko spravedlivost svú všecku s těmi klausulemi v něm dotčenými na téhož Čabelického převozuje maje prvé sám to vedle téhož majestátu znění vyplatiti, a toho jest neučinil, a také poněvadž životové jeho Čabelického na též zboží sú dáním poslednější, neli to dání vejplaty jeho Jana z Valšteina: i z těch příčin JMsti dávají jemu Janovi z Valšteina za právo, tak aby on Jan jemu Prokopovi Čabelickému z Soutic vedle znění majestátu a zápisu krále Jiřího té vejplaty rok napřed věděti dal, a jemu sumu vedle znění jeho Prokopa majestátuov položil, kteráž v těch majestátích témuž Prokopovi spravedlivě náleží, že on Prokop Čabelický povinnen jest jemu Janovi toho zámku a městečka Tajna s jich všelijakými příslušnostmi těmi majestáty obsaženými postúpiti, a listy a majestáty na též zboží jemu vydati bez odpornosti. Dal památné. Actum f. III ante Petri et Pauli 1519 [28 Jun.]. Relatorové Jan z Vartnberka z pánuov a Opl z Fictum z vladyk.

D. zem. CCXLIX, B, 14.

L. 1532 po nazajtří sv. Jeronyma [8 Oct.].

31. Vedle těch obeslání, kterýž sou se staly z rozkázání pánuov JMstí a vladyk z plného soudu zemského na Johanku z Ryzmburka a na Elšku z Valšteina na žádost Adama a Hynka

bratří Chvalovských z Ledec i na místě Václava a Sigmunda bratří jich mladších let nemajících z Ledec, i na místě Jana Chvalovského odtudž z Ledec, strýce jich let nemajícího, z té příčiny, že jest ona Elška z Valšteina s Johankú z Ryzmburka po někdy Jindřichovi Chvalovském odtudž z Ledec bratru jich a po Marketě z Ryzmburka, manželce téhož Jindřicha, pobraly od Markety Strkovské na předměstí Zálabském u městě Nymburka klenoty, sekret zlatý jeho vlastní, truhličku červenú, v kteréž jsou byly prsteny a zlaté, šnuoru perlovú, hotové peníze se dvěma pytly, kožich atlasem hřebičkové barvy pošitý popelicí, i protož aby před JMstmi pány a vladykami na plném soudu zemském v pátek o suchých dnech postních najprvé příštích stály a nadepsaným bratřím, z čeho je viniti budú, aby právy byly ꝛc, tak jakž obeslání plněji svědčí; proti kterýmžto obesláním od Elšky z Valšteina a od Johanky z Ryzmburka poručník jich mluvil, že k nim povinny odpoviedati nejsou, a to proto a z té příčiny, že těmi obesláními ne z jedné ale z několika věcí obsílají, a zřízení zemské to v sobě ukazuje, ktož ze dvojí nebo ze trojí věci pohání, že takový puohon zdvihán bývá; druhé že jsou se oni bratří dožádali těch obeslání, kteréž jsou zatmělé, a to v tom, že zejmena jsou nevyslovili, co jest v té truhlici a kolik prstenuov nebo zlatých bylo, ježto jsou to všecko vysloviti jměli, aby ony věděly se jakými svědky k tomu připraviti a jim toho odvoditi; ale poněvadž jsú ta obeslání tak zatmělá, že se jim zdá jakožto poručníkuom jich, že nejsou povinny k těm obesláním odpoviedati, leč jim JMstmi to nalezeno bude; proti tomu zase od bratří Chvalovských mluveno, kdež se strana brání, žeby nebyly povinny odpoviedati, že ze dvojí neb z trojí věci obsílají, a ktož pohání ze dvojí nebo z trojí věci, že takový puohon zdvihán bývá, a druhé, žeby obeslání zatmělé učinili, to k tomu jsou oni Chvalovští bratří poručili promluviti, že tato věc jest sirotčí a sirotkuov se dotýče, a tak ne z jedné, ale by bylo třebali ze sta věcí, že sirotci obeslati mohú, jakož jest se prvé stávalo; a na to ukázal dsky nálezu mezi Kateřinú z Roupova z jedné a Evú z Sudoměře z strany druhé; a kdež praví, žeby byla ta obeslání zatmělá, však z jistých klenotuov, z sekretu zlatého, peněz a svrchkuov je obsílají, a což pokáží, že toho a nic jiného užiti mají, žádajíce JMstí, aby své obeslání před se ukazovati a vésti mohli; a na ta obeslání ukázali svědomí, a podle toho že JMstí žádají za opatření spravedlivé, to pravě, že jsou od té Strkovské truhličku vzaly a co jest v té truhličce bylo, čemu jsú prvé odpíraly, že jsú nic nebraly, a teď se k něčemu přiznávají, že jsú vzaly, pravíc že jest jim věc svěřena, ale toho svěření že ničímž nepokazují, a oni že to dostatečně provozují, že jsú k sobě ony přijaly, a podle svého ukázání že JMstí žádají za opatření spravedlivé; proti tomu zase od obeslaných mluveno, že oni bratří Chvalovští svého obeslání neprovozují, aby ony Elška a Johanka měly jaké věci bráti, než že jest někdy Marketa sestra Johanky některé věci jim svěřila, jako sekret zlatý a prsten s modrým kamenem a šnuoru perlovú, a truhličku, v kteréž jest Joachimstalský gr. nalezen byl, a k šubce popelici, a tomu svěření že chtí dosti učiniti, když dcerka též Markety z Ryzmburka k letuom přijde, než že jsou obmysl učinili a tyto Elšku a Johanku obeslali, jakoby tím vinny byly, z čehož je obsílají, ježto jsú toho nic k sobě nebraly a nepřijaly, než to což jest jim svěřeno bylo; a na to ukázaly svědomí, že ona někdy Marketa nevěsta jich bratří, mělali jest jaké klenoty nebo zlaté a prsteny, že jest ty musila míti na Frykšteině, nebo ona by se s těmi klenoty přes svět nestěhovala, než toho že jest doma nechati musila, i to pravě, že Adam Chvalovský jest je přehledal obědvě i vuoz přemetali, hledajíce toho, což jsú pobraly, ješto jsú toho ničehož nenalezli, a také nic jsou toho mimo svěření nepobraly; a poněvadž toho obeslání svého neprovozují, že on žádá, poněvadž to odvozuje, jakožto poručník na místě týchž Elšky a Johanky obeslaných za opatření spravedlivé, — tu páni JMsti a vladyky na plném soudu zemském slyševše strany, odpor a jich z obú stran pře líčení, dsky a svědomí, toho všeho s pilností povážívše, takto o tom vypoviedati ráčí: poněvadž jest

se z svědkuov a z vyznání Markety Strkovské z Nymburka vyhledalo, že jsú ona Elška z Valšteina a Johanka z Ryzmburka vzaly od Markety Strkovské po smrti Markety manželky někdy Jindřicha Chvalovského dva pytlíky peněz, jeden větší a druhý menší, kterýžto peníze i některé jiné věci dány jsú byly k schování od nadepsaného Jindřicha a Markety manželky jeho jí Marketě Strkovské, ježto to jim Adamovi a Hynkovi a Václavovi a Sigmundovi bratřím jich mladším let nemajícím a Janovi Chvalovskému strýci jich též let nemajícímu po smrti jich náležalo po bratru a strýci jich nedílném, z těch příčin dává se jim Chvalovským za právo, tak aby ony nadepsané Elška a Johanka jim Chvalovským ty peníze, jakž jsú je k sobě vzaly, zase daly, a to od dnešního dne ve dvú nedělích pořád zběhlých, a v pátek o suchých dnech letničních najprvé příštích aby ona Elška a Johanka v kaple Všech svatých na hradě Pražském stály a podle práva přísahou, jakáž jim tu nalezena bude, spravily, že jsou k sobě více mimo tu sumu, kterúž jim Chvalovským navrátiti mají, nevzaly; než což by ona Elška a Johanka slušně před úředníky Pražskými menšími desk zemských na schválení jich v pátek po próvodní neděli najprvé příští pokázaly, že jsou za nebožtíka Jindřicha a Marketu manželku jeho v hospodě aneb za jaké jich dluhy spravedlivě aneb ku pohřebu aneb na pohřeb vynaložily a daly, to na též sumě vyraziti sobě mají, k čemu jsou se samy dále přiznaly, že jsou k sobě jaké koli věci přijaly, ty všecky věci aby jim Chvalovským od dnešního dne ve dvú nedělích pořád zběhlých navrátily a v moc daly. Dali památné. Posel od JMstí byl Jan Bechyně z Lažan a na Píčině, purkrabie Karlšteinský z vladyk, jsa k tomu zvláště vyslaný. Stalo se v úterý před sv. Řehořem [5—12 Mart.].

D. zem. CCXLIX, A, 29.

32. Vedle toho obeslání, kdež Šebestian z Weitmile obeslal před JMsti pány a vladyky do plného soudu zemského purkmistra a konšely i všecku obec města Loun z té příčiny, že nálezu JMstí učiněnému mezi týmž Šebestianem a jimi, kterýž se stal, dosti nečiní, a to v tom, že témuž Šebestianovi gruntuov ke vsi Březnu přislušejících všech bez umenšení jsú nepostúpili a postúpiti nechtí, tak ɔc jakož obeslání plněji svědčí; a na to ukázal svědomí a nález, který se stal mezi Janem a jím Šebestianem z jedné a týmiž Lounskými z strany druhé, k tomu pravě, že jsú jemu měli těch všech vesnic postúpiti bez umenšení, ale to že jsú neučinili a učiniti zanedbávají až podnes, a podle toho že JMstí žádá za opatření spravedlivé, i to pravě, že od té vsi Března více by se těch gruntuov, z kterýchž je obsílá, v jich knihách našlo, nežli jsú jemu jich postúpili; neb jsú jemu podle nálezu JMstí učiněného všeho bez umenšení postúpiti měli, ale toho že jsú neučinili, žádaje i toho pro širší té věci vyrozumění, aby purkrabie hradu Pražského na ohledání těch gruntuov vyjel; proti tomu poručník od Lounských odpíraje jest mluvil, že ti svědkové, kteréž ukazuje, toliko slyšenú věc vysvědčují, i z té příčiny jim se místa nedává, neb jim nic ke škodě nesvědčí, a toho ničímž podle práva příslušenství k Březnu, aby jaké grunty oni Lounští držeti jměli, kteréž by jemu náleželi, a z kterýchž je Lounské obsílá, neprovozuje, a tomu oni Lounští že odpírají, aby jaké grunty k Březnu přislušející držeti měli, než že oni drží grunty ty své od starodávna mocnú ubrmanskú vajpovědí z rozkázání a poručení královského krále Václava slavné paměti; a na to ukázali touž vajpověď, a podle toho všeho ukázání svého že JMstí též žádají za opatření spravedlivé, i to pravě, že ti gruntové Kujem, kterýž on Šebestian obcí neb pastvištěm jmenuje, že k Březnu přisluší, že nepřisluší než k městu Lounskému, kteréhožto Kujmu předkové jich jsú vždycky od starodávna v držení byli, a v jich grunty že jsú ty grunty vcházely, a žádný jim žádné překážky v tom nečinil; a na to ukázali list purkmistra a rady Nového města Pražského pod pečetí téhož Nového města Pražského, kterýmžto listem vysvědčují, že jsú na žádost některých posluov z Loun zvidimisovali některé zápisy z knih jich městských,

které jsú před nimi položili, že ty grunty, kteříž slovú Kujem, v jich knihy vcházely, žádajíce JMstí, aby je při tom držení zachovati ráčili, poněvadž ničímž podle práva svého obeslání neprovozuje, — tu páni JMsti a vladyky na plném soudu zemském slyševše strany, otpory a jich z obú stran pře líčení, svědomí, nález i hamfešt, vidimus, vajpověď mocnú ubrmanskú, toho všeho s pilností pováživše, takto o tom nalezti ráčili: poněvadž oni Lounští jsú smlouvú pořádnú pokázali, pokud a jak kteří gruntové k městu Lounóm a ke vsi Březnu držáni a užíváni býti mají, jakž táž smlouva v sobě to šíře obsahuje a zavírá, při kterééžto smlouvě je Lounské JMsti zuostavovati ráčí, a při tom to mluviti od sebe dali, že podle též smlouvy zouplna všech gruntuov i se vsí Březnem Šebestianovi z Weitmile podle nálezu pánuov JMstí a vladyk jsou postoupili, a poněvadž on Šebestian z Weitmile praví, že podle nálezu JMstí gruntuov k též vsi Březnu náležících jsú oni Lounští nepostoupili, i jestli že sou oni Lounští podle nálezu JMstí pánuov a vladyk z plného soudu zemského čeho jemu Šebestianovi, ježto by k té vsi Březnu mimo svrchupsanú smlouvu přislušelo, nepostúpili, tak jakž tehdáž mezováno bylo, na to aby purkrabie hradu Pražského vedli, a zase strany v úterý po suchých dnech letničních nejprv příštích aby před JMstmi stály, tu JMsti majíce v tom od purkrabie zprávu, stranám spravedlivý konec učiniti ráčí. Relatorové Jan Březenský z Vartmberka a na Ploskovicích mincmaistr hor zlatých z pánuov, a Jan Bechyně z Lažan a na Píčině, purkrabie Karšteinský z vladyk. Actum v outerý po sv. Matěji apoštolu božím leta MV^C^XXXII [26. Febr.].

D. zem. CCXLIX, A, 25.

C. 1532.

33. Vedle toho obeslání, — kdež panna Dorota z Doupova převora kláštera Světeckého i všecken konvent téhož kláštera obsílá purkmistra a konšely i všicku obec města Mostu o vejplatu vsi řečené Sv. Václava s lidmi, platy ꝫc, se vším a všelijakým k té vsi příslušenstvím, jakž jest to k probostvie Zderazskému zákona křižovníkuov Jeruzalemským od starodávna příslušalo a přísluší, pravíc se táž panna Dorota a nadepsaný konvent k té vejplatě spravedlnost jmíti ꝫc, tak jakž tož obeslání plněji svědčí; na to ukázala svědomí a majestát krále Ferdinanda JMsti na touž vajplatu svědčící, i také list nadání k témuž kostelu, a majestát povolení krále Václava slavné paměti, kterýmžto majestátem dávati ráčí své milostivé povolení, aby to nadání k témuž kostelu mohlo učiněno a nadáno té vsi Sv. Václava býti; též ukázala list, že jsou touž ves držely, pravíce dále, že své obeslání podle práva provozují, že jsou té vsi Sv. Václava s jejím se vším příslušenstvím v držení byly, a nad to vajše to že jest ukázala nadání, kterémuž jest král Václav slavné paměti povolení své dáti ráčil, a podle toho všeho ukázání svého že JMstí žádá za opatření spravedlivé; proti tomu poručník Mostských pravil, že sou oni Mostští jemu Petrovi z Weitmile na úmluvu jakožto správci svému dali, aby je v tom soudu zastoupil; kdež pak poručník Petra z Weitmile proti tomu mluvil, že jakož jsou ukázali majestát krále Václava slavné paměti, kterýmž praví, že by týmž majestátem i jiné krále zavazovati ráčil, aby ty vsi od toho kostela odcizovati nemohli, že k tomu to praví, že tím majestátem žádného krále budúcího jest zavazovati nemohl, a nemuože, než každý král i budúcím králuom té moci sobě poznostavovati ráčí, aby to mohli změniti, anebo s tím učiniti, co by se JMstem zdálo; než týž konvent JMKská zavazovati ráčí, aby ony té vsi od toho kostela nebo konventu neodcizovaly ani odprodávaly bez vuole JKMsti anebo budúcích královuo Českých; na to ukázali majestát krále Jiřího, kterýmžto majestátem zapisuje Mostský hrad s jeho se vším příslušenstvím, i tudíž Kostoloprty, někdy osvíceným knížatuom Minstrberským, aby od žádného do živností svých z toho splacováni nebyli, a když by to zboží kteří z králuov JMstí po smrti týchž knížat chtěli vyplatiti, že držiteluom týchž zboží mají dáti rok napřed věděti, kdyby chtěli to zboží sobě zase vyplatiti; též ukázal majestát

krále Vladislava slavné paměti, kterýmžto majestátem potvrzovati ráčí majestátu krále Jiřího, a na týž majestáty ukázali týchž knížat Minstrberských dobré vuole i jiné dobré vuole; též ukázal druhý majestát krále Vladislava slavné paměti svědčící na Mostský hrad a na Kostoloprty s jich se vším a všelijakým příslušenstvím, kterýmžto majestátem táž zboží zastavovati ráčí, a k tomu zboží svrchupsanému že táž ves Svatý Václav také přináleží a přísluší, a týmž majestátem sobě JMKská a budúcím králuom Českým výplaty jest pozuostaviti ráčil, kdyžby chtěli vyplatiti ta zboží, že sou měli držiteluom těch zboží dáti rok napřed věděti; též ukázali dsky smlúvy, kterúž sú měli oni Mostští s někdy Janem z Weitmile o touž ves Svatého Václava, kterážto smlouva s povolením JMKské krále Vladislava slavné paměti jest jim Mostským do desk vešla, pravě dále, že jsou JMsti ty majestáty všecky i dobré vuole slyšeti ráčili, a jak jsou ta zboží s jeděch na druhé přicházely, až teď na pány z Weitmile najposléze, že těch zboží Mostského hradu i Kostoloprt s jich se vším příslušenstvím v držení a v užievání jsou mnohá leta, a ta ves Svatý Václav při těch zboží jest také, a oni sou tu ves, tak jakž na to jich majestátové ukazují, Mostským s povolením královským směnili; a také že kdyby chtěli kteří králové ta zbožie vyplatiti, že sou měli všecka ta zboží, ale ne po málu, vyplatiti podle vymienek v týchž majestátích pozuostavených, a ona převora vyžádavši toho sobě od JKMsti teď leta ↄc XXXII, chtěla by jim tu překážku učiniti a tak a tudy lidi k těžkostem přivesti, ježto toho bejti nemuože; a ona toho že spravedlivě užiti nemá a nemuože proti zřízení zemskému, kteréž sou čísti dali; a také že jim bratřím z Weitmile ani podle jich majestátuov rok napřed věděti nedala, ani žádný jiný nedali, a jí že toho povinni postupovati nejsou ani žádnému; a také ten kostel na Zderaze, ten že jest pustý a žádného v něm probošta není; a ti listové a majestátové, kteréž ona ukazuje, že se na probošta vztahují, ale ne na převora; a by pak i to bylo, že by jakú spravedlnost k té vsi jměla, tehdy tímto majestátem to se jí všecko kazí a ruší, kterýž jsou ukázali krále Vladislava slavné paměti, kterýmžto majestátem někdy Janovi z Weitmile na týž zboží předepsaných připisovati ráčí 1300 k. gr. č.; též ukázali smlúvu mezi Janem z Vartnberka a na Strakonicích, najvyšším mistrem převorstvie Českého, z jedné a pannú Dorotú z Doupova, převorú kláštera Světeckého, i vším konventem téhož kláštera z strany druhé, a podle toho ukázání všeho svého že JMsti též žádají za opatření spravedlivé; proti tomu také od Mostských mluveno: ač Petr z Weitmile je Mostské podle úmluvy jich jemu dané v tomto soudu jest je zastoupil, ale ona převora že netoliko před tento soud, ale i před soud komorní o takové výplaty obsielá, a tudy lidem těžkosti veliké činí a lidi k škodám znamenitým vede; těmi mnohými umluvami že sem pro ni k těmto souduom jezditi i choditi musí, a útraty veliké činí, aby JMsti na to pohleděti ráčili, a takové škody aby pominuly, kteréž se lidem její příčinú dějí, a podle toho ukázání Petra z Weitmile že oni Mostští též žádají za opatření spravedlivé; proti tomu zase od převory a konventu mluveno, že ten majestát krále Václava slavné paměti divně vykládají, a jemu jiné rozumy dávají, nežli sám v sobě zní, a že JMstem bez vykládání jeho k spravedlivému rozvážení poroučí; a kdež praví, že v tom kostele žádného převora není, to jest tak: kterak má tam převor býti, poněvadž k tomu klášteru žádných duochoduov nemá, než té vuole jest, kdyžkoli k tomu přijde a duochodové zase k témuž klášteru vyzdviženi budou a svuoj průchod jmíti budú, že ona v tom jest, aby tajž klášter zase vyzdvihnúti mohla, avšak proto kaplana v tom kostele chová, a na stavení mnoho jest vynaložila, a služby boží že se v tom kostele dějí; a jakož majestáty a dobré vuole ukazují na zboží Mostské a Kostoloprtské, že panna převora na to se nepotahuje, než jim ona toho přeje, než toliko na touž ves Sv. Václava, kteráž k kostelu Zderazskému přísluší, ale ne k zboží Mostskému nebo k klášteru Kostoloprtskému, a poněvadž oni toho nepokazují, aby ta ves Sv. Václav k tomu zboží Mostskému nebo klášteru Kostoloprtskému náležela, anebo aby co

na ni půjčeno bylo, že ona toho žádá, poněvadž jest to dostatečně podle práva pokázala, že ta ves Sv. Václav klášteru Zderazskému přísluší a ne jinam; a na to ukázala majestát krále Václava slavné paměti, kterýmžto majestátem zapisovati se ráčí témuž konventu, že ničehož od téhož kláštera Zderazského, žádných zboží, statkuov k témuž klášteru příslušejících odcizovati ani prodávati žádnému neráčí, a podle toho ukázání všeho svého že ona žádá i s svým konventem za milostivé a spravedlivé opatření, — tu páni JMsti a vladyky na plném soudu zemském slyševše strany a jich se všech stran řeči, listy, majestáty, dobré vuole, dsky, smlouvy, zřízení zemské a svědomí, toho všeho s pilností považivše takto o tom vypoviedati ráčí: poněvadž jsou oni Mostští to dskami zemskými pokázali, že jsou Souši s jinými vesnicemi a grunty k též Souši příslušejícími, dědictvím svým, smluvou frajmarčili na touž ves Sv. Václav s někdy s Janem z Weitmile jakožto toho času držitelem též vsi Svatého Václava, a ta smlouva a směna s povolením slavné paměti někdy krále Vladislava jakožto krále Českého jest se stala, a táž ves Sv. Václava dědicky za svrchupsané dědictví jich jim Mostským jest převedena a jim připojena, jakož o tom dsky plněji svědčí, i z té příčiny JMst je Mostské při tom, jakž v té smlúvě a směně dsky s povolením krále JMsti plněji svědčí, zuostavovati, a za právo jim Mostským proti nadepsané panně Dorotě převoře kláštera Světeckého a konventu jejímu dávati ráčí, tak že oni Mostští jí panně Dorotě a témuž konventu tou vejplatú podle jich vobeslání povinni nejsou. Dali památné. Relatorové Adam [z] Šternberka na Zelené hoře z pánuov, a Jan Bechyně z Lažan a na Píčině purkrabie Karlšteinský z vladyk ꝛc. Stalo se v outerý před svatým Janem Křtitelem božím.

D. zem. CCXLIX, B, 4.

34. Vedle toho odložení nálezem pánuov JMstí a vladyk z plného soudu zemského mezi Šebestianem z Weitmile puovodem z jedné, a purkmistrem a konšely i vší obcí města Lúna z strany druhé, — tu kdež jest JMstmi nalezeno, poněvadž on Šebestian z Weitmile praví, že podle nálezu JMstí gruntuov k též vsi Březnu náležících jsou oni Lounští nepostupovali; i jestli že jsou oni Lounští podle nálezu JMstí čeho jemu Šebestianovi, ježto by k té vsi Březnu mimo smlouvu příslušelo, nepostoupili, tak jakž tehdáž mezováno bylo, na to aby purkrabie hradu Pražského vedli a zase strany v úterý po suchých dnech letničných nejprvé příštích aby před JMstmi stály, tu JMsti majíce o tom od purkrabie zprávu stranám spravedlivý konec učiniti ráčí ꝛc, tak jakož odložení plněji svědčí; dále pravě k tomu on Šebestian, že jsou oni Lounští jemu Šebestianovi nepostoupili nějaké nivy a té obce, kteráž k Březnu náleží, kterúž jsou na vinice rozdělali; a na to jest ukázal svědomí, že ta niva a vobec vždycky jest k Březnu příslušela, kterouž jsou na vinice rozdělali, i to pravě, že oni Lounští to jsou drželi ode sta let, pak v těch časích že jsou ty grunty k městu sobě pod šos osobili, a ty svědky vedou toliko od XL^ti^ a XXX^ti^ let nejvíce, ježto ti o tom jsou nic nevěděli a nevědí, aby ti gruntové k Březnu příslušeli, žádaje JMstí aby jeho podle toho ukázání všeho milostivě a spravedlivě opatřiti ráčili; proti tomu zase od Lounských mluveno, že sou oni jemu Šebestianovi gruntuov všech k Březnu náležících bez umenšení podle nálezu JMstí postoupili; než chtěl by on Šebestian, aby jemu postoupili některých svých gruntuov, kteréž k městu Lúna jich přísluší, a pod šos že k městu přináleží; na to jsou ukázali mnohá svědomí a vidimusy, že jsou sobě jedni druhým sousedé jich ty grunty, kteréž on Šebestian na nich jmíti chce, do kněh jich prodávali a jich užívali; též ukázali smlouvu, kterúž sou měli s opatem kláštera Kostoloprtského, a podle toho ukázání všeho svého že JMstí též žádají za opatření spravedlivé, i to pravíce, aby od purkrabie hradu Pražského o tom jistú zprávu JMsti vzíti ráčili, kterýž jest na ty grunty vyjel a ty jest i ohledal, a pokudž od něho JMsti zprávu vzíti ráčí, že podle té zprávy JMstem dané žádají za opatření spravedlivé; a jakož praví, že

by jemu nějaké nivy nepostoupili, nebyli jsou povinni té nivy polovice postupovati, pokudž jest jim bylo vyměřeno, než což jest jim vyměřeno nebylo, toho že jsou jemu všeho postoupili bez umenšení, a té nivy druhé polovice že jeho lidé v držení jsou, a na tu jim nesahají, a podle toho všeho že JMstí žádají za opatření a za nález spravedlivý, — tu páni JMsti a vladyky na plném soudu zemském slyševše strany a jich z obú stran pře líčení, svědomí, hamfešty a vidimusy, toho všeho s pilností považivše a vzavše zprávu od purkrabie hradu Pražského takto o tom vypovídati ráčí: poněvadž jest se to z smlouvy někdy o též grunty učiněné našlo, že ti gruntové rozděleni a mezováni byli, pokud jim Lounským týchž gruntov zuostati má, a pokud někdy kněz Jan a konvent téhož tehdáž kláštera Kostoloprtského s povolením slavné paměti někdy krále Václava při týchž gruntech se zachovati mají, tak jakž táž smlouva šíře to v sobě ukazuje; a i také JMsti od purkrabie hradu Pražského zprávu o tom vzavše je Lounské při tom zuostavovati ráčí a za právo dávati, jakž jsú tu při přítomnosti téhož purkrabie meze a mezníky pokázali, že toho týž Lounští užiti mají. Dali památné. Relatorové Adam z Šternberka ꝛc z pánuov, a Jan Bechyně z Lažan a na Píčině purkrabie Karlšteinský z vladyk. Stalo se v pátek před svatú Lucií leta MV^C^XXXV [10 Dec.].

D. zem. CCXLIX, A, 27.

35. Vedle toho obeslání, kteréž se stalo z rozkázání pánuov JMstí a vladyk z plného soudu zemského na žádost Alžběty z Vojislavic, manželky někdy Mikuláše z Leskovce, na Bohuchvala z Leskovce z toho, že se jí Alžbětě vkládá v lidi poddané v vesnicích témuž někdy Mikulášovi manželu též Alžběty a jí Alžbětě náležitých, a týmž lidem jí Alžbětě člověčenství slibovati zbraňuje mimo vuoli a poručení téhož někdy Mikuláše z Leskovce manžela jejího ꝛc, tak jakž též obeslání plněji svědčí; proti tomu obeslání on Bouchval skrze poručníka svého tuto zprávu JMstem dává, že on Bouchval v žádné lidi její jest se nevkládal, ani jí lidem jejím nikdy nezbraňoval, aby jí člověčenství slibovati neměli; a také v tomto obeslání, že se žádní lidé zejmena nejmenují, kterým by zbraňovati měl, aby jí člověčenství slibovati neměli; a také ani v tom obeslání dále jeho že z ničehož viniti nechce, a tudy to obeslání že jest zatmělé, a protož že se s ní oč súditi nemá, než tu zprávu že JMstem činí, a jí že dále mimo tu již zprávu učiněnú nic povinen není; proti tomu zase Alžběta z Vojislavic dala čísti kšaft nebožtíka Mikuláše z Leskovce, dále pravíc, že páni JMsti ten kšaft slyšeti ráčili, na kterýžto kšaft toto obeslání jest naň na Bohuchvala se stalo, že jí lidi on Bouchval rozpakuje, aby jí člověčenství neslibovali, kteríž sou se na díl někdy Mikulášovi bratru jeho dostali; a na to ukázala list dílčí, kterýž se jest mezi týmiž bratřími Leskovci stal, kterýžto list to ukazuje, co se jest témuž někdy Mikulášovi na díl jeho dostalo, kteří lidé a vesnice sou se jemu dostali, a on že jest těm lidem jí člověčenství slibovati nedal, a je rozpakoval, žádaje JMstí, aby jí on Bouchval v tom překážky nečinil, a lidem těm aby nepřekážel, aby jí člověčenství slíbili, nebo ti lidé žádným se na tento čas nespravují, ani jí úrokuov že neplatí, ani pivovaru že užievati nemuože, žádaje JMstí v tom za opatření spravedlivé; proti tomu zase od Bohuchvala mluveno, jakož praví, že by toto obeslání se mělo státi na tento kšaft, ježto v tom obeslání žádné zmínky o žádném kšaftu nečiní a protož že toho při té zprávě nechává, kterúž jest prvé JMstem učinil; a poněvadž v tom obeslání žádných lidí zejmena nejmenuje, a jest zatmělé, že to obeslání spravedlivě zdviženo býti má, táhna se na nález, kterýž se stal mezi Elškú z Krajku z jedné a Janem Litvínem a Děpoltem bratřími Popely z Lobkovic z strany druhé, kterýž jest čísti dal, dále i to pravě, že sami ti lidé jsou k němu přišli pravíce, že jemu a ne jí Alžbětě z Vojislavic jakožto po bratru jeho vlastním náležejí, a že ona jim pohruožky činí s Leskovci mladšími poručníky jejími, jestli že jí člověčenství slibovati nebudou, že je trestati budú, ježto by toho těm lidem činiti neměli, poněvadž ještě nevědí,

komu náležeti budou, a také že jest se k tomu nepřipravil, aby jí odpoviedati měl, než měllí by k tomu dále odpoviedati, že JMstí žádá, aby JMsti jemu průtah učiniti ráčili, aby se k té věci připraviti mohl a přihotoviti, a jí dále odpovídati, a svou spravedlnost pokázati; proti tomu zase od Alžběty mluveno, že on Bohuchval tuto se daremně brání, pravíc, že jest on lidí těch nerozpakoval, a jim že člověčenství slibovati nedal, že se to jináč najde; a na to ukázala svědomí, dále pravě, jestliže chce on Bouchval jakou spravedlivost k čemu míti, že ví pořad práva, jak se v tom zachovati má, a jestliže jest to kšaft nepořádný, že jemu muože dobře odpor učiniti, a k ní pořadem práva přikročiti, ale ne tak k tomu přikročovati, aby lidem jejím neměl jí člověčenství dopustiti slibovati; a podle toho ukázání všeho svého že JMstí žádá za opatření spravedlivé, tak aby jí v tom dále překážky nečinil, i to pravě, že sou mezi sebou cedule učinili o lovení ryb, že jest jí i rybníkuov loviti zbraňoval, a na to touž ceduli čísti dala, ježto by se měla k tomu něco více domlúvati, ale že toho učiniti nechce, ani na těžkost jeho že se nic nedomlouvá, než že vždy žádá za opatření spravedlivé, tak aby jí lidem člověčenství slibovati nebránil, ani jich proti ní více nerozpakoval; než bude-li chtíti on Bouchval dále k ní oč právem přikročovati, že toho bude míti vuoli; proti tomu zase od Bouchvala mluveno: což se těch svědkuov dotýče, ti že se s obesláním nesrovnávají, a také že jí poručníci přisvědčují, a tak že jemu ke škodě nic nejsou; a že to všecko JMstem k rozvážení spravedlivému připouští, — tu páni JMsti a vladyky na plným soudu zemském, slyševše strany a jich z obou stran pře líčení, dsky, kšaft, list dílčí a svědomí, toho všeho s pilností povážívše, takto o tom vypoviedati ráčí: poněvadž jest on někdy Mikuláš z Leskovce maje list mocný od JKMsti a na týž list kšaft udělal, kterýžto kšaft s týmž mocným listem ve dsky zemské všel, a týmž kšaftem jí Alžbětě z Vojislavic manželce své statek svuoj i dceru svú poručil, z těch příčin aby on Bouchval jí Alžbětě překážky nečinil, aby ona volně podle téhož kšaftu v lidi ty a statek ten se uvázati mohla podle znění téhož kšaftu; než chceli on Bouchval k ní Alžbětě pořadem práva přikročiti, právo se jemu nezavierá. Dala památné. Relator Jan Bechyně z Lažan a na Píčině purkrabie Karlšteinský z vladyk. Stalo se leta MV^{C}XXXVI ve čtvrtek po sv. Mikuláši [7 Dec.].

D. zem. CCXLIX, B, 16.

36. Vedle toho obeslání, kteréž se stalo z rozkázání pánuov JMstí a vladyk z plného soudu zemského na žádost Václava, Zdeňka a Hynka bratří Žampachuov z Potnšteina na Mikuláše z Bubna, žeby mu týž bratří peníze na placení zbuoží Mladkovského při úřadě desk zemských položili, ale on žeby jich přijíti nechtěl, a proto aby před JMstmi zprávu toho učinil, proč se jich bráti zbraňuje, žádaje JMstí v tom za spravedlivé opatření; proti tomu od Mikuláše z Bubna jest mluveno, že jim on tím obesláním povinen nebyl a není, poněvadž on od rukojmí někdy Jana z Potnšteina v jisté sumě ten statek drží, ježto sú měli právem z toho jej jinak jakožto držitele dědin těch, kteréž jest on trhem koupil, a ne jako rukojmě viniti, tak aby on také správcím svým na úmluvu dáti mohl, a poněvadž sou toho neučinili, že jest také nebyl povinen a není peněz přijímati, ani v jaký počet se s nimi dávati, táhna se na nálezy mezi Janem z Pernšteina a Slavatú z Chlumu a mezi Václavem, Zdeňkem, Burianem a Hynkem bratřími vlastními z Potnšteina a Petrem Přibíkem z Otoslavic a jinými rukojměmi, a v tom že JMstí žádá za spravedlivé opatření, tak aby při pořádku práva podle zřízení zemského zachován a zůstaven býti mohl, — tu páni JMsti a vladyky na plném soudu zemském slyševše strany a jich z obú stran pře líčení, smlouvu a nálezy, toho všeho s pilností povážívše, takto o tom vypoviedati ráčí: poněvadž se tomu srozumělo, že on Mikuláš z Bubna to zboží Mladovské od rukojmí za někdy Jana Žampacha z Potnšteina jest skoupil, a na to zbuoží od nich rukojmí správy má, z té příčiny on Mikuláš z Bubna těch peněz

podle tohoto obeslání na splacení povinen přijíti není; než chtíli oni bratří Žampachové podle pořadu práva k Mikulášovi jakožto k držiteli těch dědin hleděti, tak aby on mohl správcím svým na úmluvu dáti, právo se jim nezavírá. Dal památné. Posel na to Jan Litoborský z Chlumu a na Pecce purkrabie kraje Hradeckého, podkomoří králové Její Msti. Stalo se ve čtvrtek po sv. Remigii leta MV^{C}XXXVIII [3 Oct.].

D. zem. CCXLIX, B, 27.

37. Vedle toho obeslání, kteréž se stalo před JMsti pány a vladyky na plný soud zemský od Jiříka Pikharta, měštěnína Starého města Pražského, na Sigmunda Pikharta, aby jemu dal díl všeho statku zemského buď dědičného neb zápisného, na čem by ten koli nalezen byl, a jakými by koli jmeny jmenován býti mohl, buď na svrchcích, klenotech, hotových penězích, listech a nábytcích, kteréž až posavad spolu v nedílu mají a drží ꝛc, jakž obeslání plněji svědčí, a na to čteno zřízení zemské, svědomí a list, kterýmž on Sigmund od téhož Jiříka dílu žádá, a poněvadž pak týmž zřízením jak dílové díti se mají světle vyměřeno jest, a on Jiřík nedílnost dostatečně jest ukázal, že JMsti v tom podle vymienky vajpovědi JMKské jemu pozuostavené žádá za spravedlivé opatření; proti tomu od Sigmunda Pikharta jest mluveno, předkem což se těch svědkuov strany nedílu dotýče, těm že odpierá, a v tom že se na kšaft táhne, proti kterémuž i někteří ti svědkové svědčí, což se v skutku jináč nachází a nalezá, dav na to čiesti suplikací jeho Jiříka Pražanuom podanú, a poněvadž v té suplikací zřetedlně se nachází, že jest on Jiřík tepruov po smrti otce Sigmundova v spravování toho statku všel, tehdy že ti svědkové o nedílu omylně svědčí, a zvláště, poněvadž on někdy Jan Pikhart o statku svém jakožto vlastním řídí a kšaftuje, i také cedule dvě jeho někdy Jana Pikharta vlastní rukú psané o dílích, a poněvadž se to ukazuje, že jsou všickni dílní byli, a duom u Tří králuov že jest se jemu Jiříkovi na díl dostal, z té příčiny že nedílu žádného tuto užiti nemá; dav též čiesti svědomí, tím dokládaje, že jest on někdy Jan všecky statky sobě k ruce a dědicuom svým kupoval; ukázáno na to dsky, a poněvadž on Jiřík tomu nikda jest neodpíral, tehdy že toho užiti nemá; a svědkové že mu postačiti nemohou, táhna se na nález k též věci nápodobný mezi Kateřinú z Řepan a Dorotou z Hostouně, též mezi Závišem z Sekyřic ꝛc a Levhartem z Vidžína, tím dokládaje, by pak i jaký díl v tom měl, tehdy že jest o ten díl tímto promlčením a projitím let přišel, a v tom že se JMstem poroučí k spravedlivému opatření, tím zavíraje, že i tomu listu, aby mu jaký o díl psáti jměl odpierá, a druhý že také otec jeho sám jest se z berní přiznával, ukázav též přiznání jeho někdy Jana vlastní rukú psaná, a poněvadž pak ani on Jiřík, když jest on Jan dědiny, kteréž jest kdykoli kupoval podle pořádku městského provolávati dal, nikda jest neodpíral, že i to JMstem k spravedlivému uvážení, dav čísti na to vajpověď JMKské a svědomí; proti tomu od Jiříka Pikharta jest mluveno předkem, což se těch zápisuov a vkladuov dotýče, kdyžkoli bratří nedílní jsou, tehdy že není potřebí žádným zápisuom odpierati, a zvláště z strany statkuov pozemských, že podle zřízení zemského žádného dílu neukazuje, dav čiesti na to zřízení zemské; a poněvadž pak i toho vlastního připsání a přiznání jeho Sigmunda se nachází, že jsou v nedílu byli, a zvláště poněvadž i otec jeho k tomu jest se znal, jakž pak i z psaní jeho, kteráž sú čtena, se nachází, z té příčiny že toho spravedlivě užiti má, a jemu odpierati že jest potřebí nebylo, dav čiesti při tom nález mezi Janem z Prostiboře a Reginú odtudž, též mezi Janem z Leskovce a Arnoštem ꝛc odtudž, tím dokládaje, kdyžby kdo od koho dělen byl, žeby ten podle pořádku a práva toho dílu odřéci se jměl; a poněvadž toho neukazuje, tehdy že mu to postačiti nemuože; a v tom že se JMstem poroučí k spravedlivému opatření; — tu páni JMsti a vladyky na plném soudu zemském slyševše strany a jich z obú stran pře líčení, výpověď JMKské, dsky, zřízení zemská,

listy posělací a přiznavací, cedule dílčí, nálezy, kšaft, suplikací a svědomí, toho všeho s pilností považivše takto o tom vypoviedati ráčí: poněvadž jest on Sigmund Pikhart toho podle práva a zřízení zemského ničímž dostatečně nepokázal, aby někdy Jan Pikhart otec jeho Sigmunduov s Jiříkem Pikhartem bratrem svým pořádně o statek pozemský rozdělen byl, i z té příčiny JMsti jemu Jiříkovi Pikhartovi proti témuž Sigmundovi strejci jeho za právo dávati ráčí, tak aby on Sigmund Pikhart jemu Jiříkovi ze všeho statku pozemského i zápisného díl pravý a spravedlivý dal, a to konečně od dnešního dne ve čtyrech nedělích pořád zběhlých. Dal památné. Posel na to byl jest od JMstí Šebestian Markvart z Hrádku, purkrabie Karlšteinský z vladyk. Stalo se leta MV^{C}XXXVIII v pondělí po sv. Luciji [16 Dec.].

D. zem. CCXLIX, A, 6.

38. Vedle toho obeslání, kteréž se stalo z rozkázání JMstí pánuov a vladyk z plného soudu zemského na žádost Sigmunda Chvatěrubského z Lestkova, Mikuláše Kunše z Lukovec, Lidmily Chvatěrubské z Lužné a Salomeny z Čermik na starší osadní a všecku osadu kostela sv. Martina v Starém městě Pražském, aby se toho spravili, proč sou se jim v to fundatorství a kolatorství vložili a kaplana tu od nich podaného sou odtiskli ꝛc, jakož obeslání plněji svědčí; a na to čteny sou cedule řezané, podle kterýchž sou k nim poselství učinili, při tom i odpověď na to zase danou, dsky zápisu, kdež týž někdy Jan Vlčíhrdlo činí a nadepsané fundatorství řídí, nic méně vejpověď mezi Pražany Starého města Pražského a týmž Janem Vlčíhrdlem, zápisy nadání a svědomí, žádaje JMstí v tom za spravedlivé opatření; proti tomu od starších osadních téhož kostela jest mluveno, že strana toho, z čehož obsielá, ničímž neukazuje, nýbrž ten kaplan, kterýž tu až posavad jest, ten jest byl od téhož někdy Jana Vlčíhrdly ustanoven a tu vsazen, protož takové jeho nařízení spravedlivě že místa míti nemá, a ten plat že také zadržován bejti nemá, jakž pak od času toho obeslání zastaven jest, čině při tom i tu zprávu, jaký spuosob neb oumysl oni sou kaplana tu podali, aby větší díl platu toho tudy za nimi zuostal, a kaplanu svému toliko 2 k. gr. aby dávali, ježto to proti vuoli a nařízení jeho někdy Vlčiehrdly býti nemá, žádajíce podle toho, zvláště poněvadž on nebožtík pokutu na to jest uložil, zuostaveni bejti; zase proti tomu od Sigmunda Chvatěrubského a jiných jest mluveno, že z toho nadání dostatečně se ukazuje, jestli žeby tomu kaplanu, kterýž by tu vsazen byl, plat jeho nevycházel, že jest mu pokuta s komorníkem Pražským uvázaní pozuostavena, a jim osadním tu nic že se neporoučí, nýbrž dále coby k službě boží náleželo, zříditi jim, totiž Sigmundovi a jiným, že to poručeno jest, a nad to pak vejše že ani kaplana žádného tu nechovají, a protož toho užiti nemají; dav na to čísti nález mezi Johankou z Tandorfu ꝛc a Jiříkem z Lobkovic ꝛc témuž nápodobný, tím dokládaje, žeby měli to ukázati, kde aneb jak jim to fundatorství náleží, což tito dostatečně ukazují, a v tom že se JMstem poroučí k spravedlivému opatření, — tu páni JMsti a vladyky na plném soudu zemském slyševše strany a jich z obou stran pře líčení, cedule řezané, dsky zápisuov, nadání a nálezuov a svědomí, toho všeho s pilností považivše takto o tom vypoviedati ráčí: poněvadž se v kšaftu někdy Jana Vlčiehrdly ze Všehrd to nachází, že k oltáři k Matce boží u fary sv. Martina v Starém městě Pražském plat jest nadal, aby se na to kaplan choval, tak jakž týž kšaft šíře v sobě zavierá, a toho fundatory činí a kolatory Sigmunda Chvatěrubského, Mikuláše Kunše, Lidmilu Chvatěrubskú, a Salomenu z Čermik i s dědici a budúcími jich, a oni takové nadání podle svěření kšaftu téhož Jana Vlčiehrdly s povolení[m] JMKské jsú dskami učinili a zapsali: i z té příčiny se jim svrchujmenovaným fundatoróm a kolatoruom téhož oltáře dává za právo, tak aby oni již jmenovaní fundatorové a kolátoři konečně od dnešního dne ve čtyrech nedělích kaplana k témuž oltáři u Matky boží v kostele u fary sv. Martina v Starém městě Pražském podali, a v tom podle jeho někdy

Jana Vlčiehrdly svěření vydávání té sumy se spravedlivě zachovali, a oni starší osadní i všecka osada kostela sv. Martina nynější i budúcí týmž fundatoróm a kolatoróm nadepsaným v tom aby žádný překážky ani témuž kaplanu nižádného obtížení aby nečinili a činiti nedopouštěli. Dali památné. Relator Volfart Planknar z Kynšperku, podkomoří královstvie Českého z vladyk ꝛc. Stalo se leta ꝛc XXXIX v úterý po Přenešení sv. Václava [11 Mart.].

D. zem. CCXLIX, B, 29.

39. Vedle toho obeslání, kteréž se stalo před JMstmi pány a vladykami na plný soud zemský od Kateřiny z Vartmberka na Jiříka Zacha z Chrudímě na Horách Gutnách z té příčiny, kdež jest někdy Václav Litovský z Svinař manžel její poručníkem byl učiněn nad statkem někdy Alžběty Hrabaňové, a to slavné paměti králem Vladislavem na jistý spuosob, tak jakž týž majestát na to témuž někdy Václavovi Litovskému daný plněji svědčí, a táž někdy Alžběta týž statek na skutky milosrdné jest byla zřídila, a on že jest téhož statku v držení vešel po smrti Zacha z Chrudímě otce svého, kterýžto statek na těchto vsech zejmena jest: totižto ves Hlízov, ves Kořenice a ves Bořetice, ježto vedle dání již dotčeného témuž někdy Václavovi a jeho dědicuom týž statek jest poručenstvím náležel a on svú všechnu spravedlnost též Kateřině pořádně dal jest, žádajíc táž Kateřina, aby on Jiřík jí téhož všeho statku postoupil ꝛc, jakž obeslání plněji svědčí; a na to ukázány dsky pře vedení, téhož poručenství, kšaftu a svědomí, poroučeje JMstem k spravedlivému uvážení; proti tomu od poručníka obeslaného jest mluveno: poněvadž jest on někdy Václav toho sobě nevykonal, aby takového poručenství v držení vjíti měl, z té příčiny, čeho jest sám ještě neměl a to promlčal, že jest to také od sebe pryč dávati nemohl; druhé že ani JKMst poručenství žádného nad statkem zřízeným žádnému dávati nemuože, než toliko nad nezřízeným statkem, a nýbrž ani to dání JMKské na to se vztahuje, aby on komu jinému to poručenství dávati aneb na koho jiného převozovati mohl, a nad to vejše to že se nachází, že táž někdy Alžběta statek svuoj všecek Bohuslavovi Janovskému a Burianovi a Zachařovi dává a odkazuje, jim dále poroučeje, jak jej spravovati mají, ježto tu nic jest na JMKskú, což by dáti od sebe mohl, nepřipadlo; a tak to dání JMKské místa míti nemá a nemuože, dav čísti kšaft též někdy Alžběty; a poněvadž pak JMsti i skrze předešlé nálezy ten kšaft proti těm, kteříž sou jej též rušiti a kaziti chtěli, jakž dsky toho ukázány sou, stvrditi a jemu moc dáti ráčili, čemuž jest on někdy Václav Litovský nikda neodpíral, z té příčiny, že také tato Kateřina žádného práva k tomu nemá a míti nemuože, poněvadž se to dání ani na dobré vuole nevztahuje a on někdy Václav toho jest vyprošovati nemohl, což jest ani proti dědicuom postačiti nemohlo, poroučeje to JMstem k spravedlivému uvážení; zase proti tomu od puovoda jest mluveno, jakož se nejprv mluví, že by on někdy Václav nikda sobě toho k místu nepřivedl a v držení toho nevšel, pak v tom dání to že se nachází, že tepruov po smrti všech těch poručníkuov to naň připadnúti má, a na jeho dědice, a ne na dědice týchž poručníkuov, a tak on že jest toho jí Kateřině dobře postúpiti mohl, a dědicové jeho že sou tomu neodpírali; což se pak poručenství dotýče, jestli žeby to místa míti nemělo, tehdy ani také to, kteréž jest Jan Salava a Jan Žatecký k sobě přijal místa, ani také on Jiřík Zach k tomu právo míti nemá, a tak a tudy žeby to na JMKskú připadlo, a nálezové jí na škodu nic že nejsou, nýbrž ten poslední, kterejž ukazován jest, že jí k dobrému jest, ukázav též dsky některých nálezuov, tím dokládaje, poněvadž on od Hrabaňové poručníkem žádným učiněn není, že povinen jest jí ty všecky duochody, tak aby je ona podle téhož kšaftu na skutky milosrdné obrátiti mohla, navrátiti, poroučeje to JMstem k spravedlivému uvážení, — tu páni JMsti a vladyky na plném soudu, slyševše strany a jich z obou stran pře líčení, dsky dání JMKské poručenství, kšaftu, nálezuov a svědomí, toho všeho s pilností považivše, takto o tom

nalezti ráčili: poněvadž se to v kšaftu někdy Alžběty Hrabaňové z Vlkanova našlo a vyhledalo, že statek svuoj zápisný i dědičný zejmena ves Hlízovú, Kořenice, a v Bořeticích dva člověky a louku týmž kšaftem na jistej spuosob mocně dává a poroučí někdy Václavovi bratru Burianovu, Bohuslavovi Janovskému z Suchotlesk a Zachařovi jinak Zachovi poručníkuom svým, ježto tudy aby JMKská král Vladislav slavné paměti měl nad tím poručenství jiným mimo tento kšaft a statek zřízený dávati, to JMKská proti zřízení zemskému o nápadích učiněnému a stvrzenému učiniti jest nemohl, a tak tudy a tím dáním na někdy Václava Litovského z Svinař ani na Kateřinu z Vartmberka jest nic nepřipadlo; z těch příčin dává se jemu Jiříkovi Zachovi proti též Kateřině za právo, tak že on Jiřík jí Kateřině tím, z čehož jeho obeslala, povinovat není. Dal památné. Posel na to Jan z Lobkovic a na Mašťově z pánuov. Stalo se v úterý před sv. Primem leta ɔc XXXIX [3 Jun.].

D. zem. CCXLIX, C, 20.

40. Vedle toho obeslání, kteréž se stalo z rozkázání pánuov JMstí a vladyk na plném soudu zemském na žádost a vznešení Anny z Vesce, Jana, Vlachyně a Václava bratří z Leskovce na Hynka Žampacha z Potnšteina, aby jim statku vesnic zejmena těchto: Chřelovic s mlýnem, Rovného, Jiřího, Vitovic s nápravníky i se vším k těm vsem příslušenstvím postoupil ɔc, jakž obeslání plněji svědčí, a na to ukázána jest cedule posilací, kterouž jemu Hynkovi oznamuje se, jaké právo a spravedlnosti k tomu míti se praví, při tom i majestátové a dobré vůle, a poněvadž pak on nemaje na ty vesnice majestátuov, dobrých volí, ani žádných spravedlností, než sám od sebe v ty vesnice a mocí svú se jest uvázal, že sou dobře to obeslání naň na JMstech vyžádati mohli, a jim že toho všeho postúpiti povinen jest, poněvadž se to dostatečně tou dobrú volí ukazuje, že po smrti někdy Alžběty z Vojislavic to zboží na ně připadlo, poroučeje to JMstem k spravedlivému uvážení; proti tomu od Hynka Žampacha jest mluveno, že předkem té dobré vůli, poněvadž ta řádně ani také s volí někdy nadepsané Alžběty přišlá není, místa nedává, a to proto, že všecky její ty spravedlnosti, kteréž se od strany ukazují, Anně z Vesce jakožto mateři její k věrné ruce dány schovati sou byly, ježto tudy jest ta dobrá vůle, poněvadž jest pečeti své na ten čas při sobě neměla a jí odpírala, přišla, toho že neví, a protož že ta dobrá vůle místa míti nemá, ukázal jest na to cedule poselací, skrze kteréž, aby jí to vše zase vráceno bylo a věrná ruka odevřela se, na mateři své žádá, při tom odpovědi zase na to dané a jiné cedule řezané a poselací, smlúvu i svědomí, žeby táž smlúva bez její vůle i přítomnosti pečetí její a některých svědkuov pečetmi pečetěna býti měla, nicméně dsky zápisu straně učiněného a zase propuštěného, a poněvadž pak vůle její v tom se byla změnila, a ona jemu Hynkovi to vše jest potom zase dskami zapsala, dáno čísti dsky téhož zápisu, že toho také užiti žádá, poroučeje se JMstem k spravedlivému opatření; zase proti tomu od Anny z Vesce a bratří z Leskovce jest mluveno, že sou oni nikda nebyli, aby v tom z strany takové dobré vůle nalezeni býti měli jináče, než jakž na dobré náleží, a to také podle práva na ně že se ničímž neukazuje, nýbrž že jest to dostatečné a pořádné, má za to, že takoví majestátové ne k věrné ruce jí sou dáni byli schovati, ale s dobrou volí, a protož to poselství více z návodu muže jejího nežli z jaké hodné a slušné příčiny jest se stalo, a nýbrž ten zápis, kterýž jemu Hynkovi svědčí, ten toliko na zboží Loutkovské s jeho příslušenstvím se vztahuje a ne na jiné zboží, dav na to čísti dsky zápisu nápadního jakým pořadem a s jakými vymienkami takoví zápisové se dějí, a poněvadž jemu tu nic toho, což by zápisného bylo vysloveno není, než toliko na dědictví se ten zápis vztahuje, že oni bratří spolu s mateří svú a ne on Hynek toho užiti mají, a poselství také o svěření těch majestátuov k nim bratřím žádné že jest se nestalo, ani také to se neukazuje, aby pečet svú dávati od sebe měla pro přitištění k mocnému listu,

poněvadž jest sama vždycky k půhonu stávala, a tak ta svědomí že postačiti nemohú, nýbrž že by i někteří snad pro nějaké dary svědčiti měli, ježto se jich svědomí dosti spletené nachází; a poněvadž pak smlúva ta i nálezem JMstí stvrzena jest, z té příčiny že ti svědkové, zvláště poněvadž toliko slyšenú věc svědčí, jim na škodu nejsú a býti nemohú, avšak že táž dobrá vůle s volí a dobrým vědomím jejím jest se stala i zpečetěna byla, a pořádně pošla, ukázali na to svědomí, a v tom ve všem že se obojí strana JMstem poroučí k spravedlivému a milostivému opatření, — tu páni JMsti a vladyky na plném soudu zemském, slyševše strany a jich z obú stran pře líčení, cedule řezané, majestáty, dobré vůle, smlouvu, dsky zápisuov a svědomí, toho všeho s pilností povážívše, takto o tom vypovídati ráčí: poněvadž Anna z Vesce, a Jan, Vlachyně a Václav bratří z Leskovce ukázali sou majestáty od králuov Českých JMstí slavné paměti svědčící na vesnice, zejmena tyto: na Chřelovce, Rovný, Jiří, Vitovice se vším jich příslušenstvím, a na též majestáty dobrou vůli od někdy Alžběty z Vojislavic pořádně sobě danou se vší spravedlností na to, a vajše oni Anna a bratří Leskovci dostatečným svědomím sou pokázali, že jest táž dobrá vůle od někdy nadepsané Alžběty z Vojislavic s jejím jistým vědomím dobrou a svobodnou vůlí jim dána: i z těch příčin JMsti je Annu z Vesce a bratří nadepsané z Leskovce při tom jejím Alžběty dání zůstavovati ráčí, tak aby on Hynek Žampach z Potnšteina jí Anně a Janovi, Vlachyňovi a Václavovi bratřím z Leskovce těch nadepsaných vesnic v obeslání jmenovaných se vším jich příslušenstvím bez umenšení od dnešního dne konečně ve dvú nedělích pořád zběhlých od datum vajpovědi této postoupil. Dal pamätné. Relatorové na to Adam z Šternberka a na Zelené hoře z pánuov a Jiřík Gerstorf z Gerstorfu podkomoří království Českého z vladyk. Stalo se leta oc XXXIX v úterý po sv. Marcellu [3 Jun.].

D. zem. CCXLIX, A, 16.

41. Vedle toho obeslání, kteréž se stalo před JMsti pány a vladyky na plný soud zemský od Jana a Viléma bratří z Hradešína na Pavla střelce od Horské brány na Novém městě Pražském, aby od nich peníze přijal, kteréž sou jemu položili na vajplatu dědin věnných, zástavných v Olšanech oc, jakž obeslání plněji svědčí, a na to ukázali zřízení zemské, dsky trhuov, přívodu, věna, postoupení a nálezuov, žádaje, neb aby on Pavel své peníze přijal, aneb aby JMsti jemu obranní list vydati poručiti ráčili, poroučeje se v tom JMstem k spravedlivému opatření; proti tomu od Pavla střelce jest mluveno, že on podle takového obeslání odpoviedati povinen není, a to z té příčiny, že správce své má, kterýmž nejsouc z toho pořádně a podle zřízení zemského obviněn, nemá podle čeho na úmluvu dáti, avšak že mu se vidí, že oni k tomu žádné spravedlnosti nemají, poněvadž ona někdy Dorota za vdovství svého podle zřízení zemského v to jest se ve třech letech a osmnácti nedělích neuvázala, letuom projíti dala, a nýbrž i otec jeho Pavla a on po něm mnohá leta bez naříkání toho jest v pokojném držení a užievání byl, dav na to čísti zřízení zemské, přitom že i ty dědiny pořádně a dědicky odhádány a prodány sú, ukázal dsky, a poněvadž JMsti z toho ze všeho nacházeti ráčí, jak jedni druhým posloupně toho statku postupují, a ten jak i ku pravému právu dědickému odhádán jest, vidí mu se, že jim ničímž tím povinen není, a oni, poněvadž sú pořádně po právě nešli, že sou to promlčeli, a nýbrž že ani to dědictví není než zápisná věc, že jest ukázal na to majestáty slavných pamětí císaře Sigmunda, krále Jiřieho a krále Vladislava, a dobré vuole na týž majestáty, a protož že oni bratří žádné spravedlnosti nemají; a bylo by jim potřebí to ukázati, kde dsky někdy Štefanovy z Olšan svědčí, podle kterýchž jest on dále ty dědiny též dskami zapisoval; a v tom poroučeje se JMstem k spravedlivému opatření; zase proti tomu od bratří z Hradešína ukázány sou dsky, kteréž o tom vyznávají, že to dědiny dědičné sú a za dědictví prodávány a postupovány byly, prvé nežli ciesař

Sigmund slavné paměti je zastavuje, a poněvadž JMsti to sú prvé z zřízení zemského slyšeti ráčili, že věrné právo nikda se promlčeti nemuože, nýbrž nálezy starými, kteříž také čteny sou, že to stvrzeno jest, a na to vejš že i Zdeněk Kostka z Postupic to jest dědicky a dskami prodával, a otec tohoto Pavla že potomně po všech po těch majestátích dskami zápisy k sobě přijímal a jich odsouzen jest, že JMstem také to poroučí k spravedlivému a milostivému opatření, — tu páni JMsti a vladyky na plném soudu zemském, slyševše strany a jich z obou stran pře líčení, dsky trhuov, přívodu věna, postoupení, odhaduov a nálezuov a zřízení zemské, majestáty a dobré vuole, toho všeho s pilností povážívše, takto o tom vypoviedati ráčí: poněvadž jest to Vilém z Hradešína i na místě Jana bratra svého odtud z Hradešína dostatečně zápisy dskami učiněnými provedl a ukázal, že dědictví to v Volšanech prvé jest ve dsky zemské vešlo Dorotě manželce někdy Štefana syna Mikuláše z Volšan, nežli jest od ciesaře Sigmunda a jiných králuov slavné paměti JMstí nadání osobám v majestátích jmenovaným týmiž majestáty dáno, na kterýmžto statku tu v Volšanech někdy Elška z Olšan toliko jest věnné své právo jměla, o kteréž se jest i prvé rozsudek stal mezi Annú manželkou Patriarchy a touž Elškou z Olšan z strany druhé, a téhož práva věnnýho jedni druhým sú prodávali a dskami postupovali, tak jakž tíž zápisové to vše v sobě šíře ukazují a zavierají, ježto, ktož věnným právem jaké dědictví drží, to se dědictví podle práva promlčeti nemuože, protož z těch příčin JMsti je Viléma a Jana při témž nápadu a dědictví zuostavovati ráčí, však tak, chtějí-li oni bratří Jan a Vilém v to dědictví se uvázati, mají jemu Pavlovi střelci sumu jeho věnnú, jakž zápis téhož věna ukazuje, položiti a ssouti; a on Pavel střelec přijmúce sumu svú, má a povinen jest nadepsaným bratřím téhož dědictví hned v moc jich postúpiti. Dali památné. Poslové na to Adam z Šternberka a na Zelené hoře z pánuov, a Jan Litoborský z Chlumu, purkrabie kraje Hradeckého ɔc z vladyk. Stalo se leta ɔc XXXIX, v pátek před svatú Lucijí [12 Dec.].

D. zem. CCXLIX, A, 17.

42. Vedle toho obeslání, kteréž se stalo z rozkázání pánuov JMstí a vladyk z plného soudu zemského na žádost Johanky z Blanice na purkmistra a radu města Brodu Českého z té příčiny, aby před JMstmi stáli a toho se spravili, proč jí sirotkuov a dětí pozuostalých po někdy Vilémovi z Blanice, poněvadž jí JMstmi poručenství nad týmiž dětmi a statkem nadepsaného Viléma jakožto najbližší přítelkyně dáno jest, a ona to dostatečně dskami uručila, vydati nechtí ɔc, jakž obeslání plněji svědčí; proti tomu od Brodských na její obeslání tato zpráva dána jest, že ten Vilém, ačkoli jest stavu rytířského, však tu v městě tom jest se osadil, ženil, domy i jiné věci sobě tu v městě a při témž městě kupoval, všecky pořádky městské i povinnosti podstoupil, a až do smrti své ničemuž na odpor nevstupujíc, podstupoval a trpěl, a tak naposledy i podle pořádku a svobod téhož města kšaft jest pořádný o všelijakým statku svým pozemským i šosovním udělal, kterýžto kšaft také stvrzen jest netoliko právem jich, ale i také JMKská skrze psaní někdy Wolfarta Planknara z Kynšperku, ty časy podkomořího království Českého, tomu jest své místo dáti, a o tom, jak by ten statek a kajm opatrován bejti měl, poručiti ráčil; ukázáno na to předkem týž kšaft, vidimus obdarování slavné paměti ciesaře Sigmunda, vejpis z knih městských, a připsání někdy nadepsaného Wolfarta žádajíce při tom při všem i při svobodách svých zuostaveni bejti, a v tom poroučejíce se JMstem k spravedlivému opatření; na to také od Doroty nadepsaného někdy Viléma manželky jest mluveno, ačkoli JMsti jí Johance z Blanice poručenství to dáti sú ráčili, však že JMsti poníženě prosí, poněvadž při též Johance nemalý nedostatek strany chudoby jest, aby JMsti při ní těch dětí nechati ráčili, a že je ona na svuoj náklad poctivě chovati a všelijak jakožto věrná mátě dostatečně všemi potřebami opatrovati chce; proti

tomu všemu od Johanky z Blanice jest mluveno, poněvadž JMsti to poručenství jí sú dáti ráčili, a ona jest je dostatečně uručila, že JMstí žádá, aby ji JMsti při témž poručenství zuostaviti, a ty sirotky vydati poručiti ráčili, podávaje se i v to, poněvadž s manželem svým dětí žádných nemá, že po smrti své i statkem svým, kterýž má, týmž sirotkuom dobře učiniti chce, a v tom že se poroučí JMstem k spravedlivému opatření: — tu páni JMsti a vladyky na plném soudu zemském slyševše strany a jich ze všech stran vznešení, kšaft, vidimus obdarování slavné paměti ciesaře Sigmunda, vejpis z kněh městských, a poručení někdy Volfarta Planknara, toho všeho s pilností pováživše, takto o tom vypoviedati ráčí: poněvadž jest se to dostatečně našlo a vyhledalo, že on někdy Vilém z Blanice jest kšaftoval knihami městskými o ves Hřiby, též i o sumy peněz jistinných, kteréž jměl na listech, ježto to zřetedlně proti zřízení zemskému jest: i z té příčiny JMsti tomu kšaftu v tom, což koli v něm kromě statku šosovního a městského odkazováno a nařízeno jest, místa dávati neráčí; a poněvadž ona Johanka z Blanice týž statek jakožto poručnice sirotkuom podle zřízení zemského dostatečně jest uručila, při tom i k tomu se podvolila, jestliže při poručenství zuostavena bude, poněvadž žádných dětí nemá, že po smrti své a po smrti muže svého statkem svým, kterýž má, týmž sirotkuom dobře učiniti chce, protož pro takové dobré sirotčí JMsti jí vedle uručení jejího při témž poručenství zůstavovati ráčí, a oni Brodští mají a povinni budou jí Johance té vsi Hřibuo tudíž i listuov hlavních na sumy jistinné postúpiti a počet z též vsi i také z peněz jí Johance udělati, a to konečně od dnešního dne ve dvú nedělích pořád zběhlých; než co jest koli on někdy Vilém o statku šosovním a městským řídil a kšaftoval, to v své moci a pevnosti zuostati má; a též což se dětí pozuostalých po témž někdy Vilémovi dotýče, poněvadž Dorota mateř jich na svuoj náklad je chovati a opatrovati chce, JMsti k tomu své povolení dáti ráčí, aby při ní zuostaly až do vuole JMstí; než což se Kateřiny najstarší dcery dotýče, tu JMsti také, při kom bude míti bejti chována, opatřiti ráčí. Relator Jan z Lobkovic na Mašťově z pánuov. Stalo se leta ꝯc XL v pátek po sv. Marcellu [4 Jun.].

D. zem. CCXLIX, A, 20.

KVATERN ŠKODNÍ.*)

L. 1501.

1. Purkmistr a konšelé města Tachova viní Jana Šnoble. Svědkové v škodách mají vyznati, při kterém času se ta útrata dála.

Nálezové, 212.

L. 1501 k roku sv. Markety [4 Jul.].

2. Ondřej Předbor z Radostína s Petrem Holickým. Půhonů kdož má více nežli jeden, mají též škody na něm rozdělené býti.

Nálezové, 214.

L. 1502 Fabiani [21 Jan.].

3. Prokop z Habřiny s Severinem z Prahy. Svědkové mají jmenovati, že pro tu při [škody byly učiněny].

Nálezové, 214.

*) Také někdy „Kvatern obeslání ze škod“ zvaný.

L. 1503.

4. Petr Talinský z Říčan a Mikuláš odtud obsílají Annu. Kdož jiného svú řečí viní než obeslání neb póhon ukazuje, bude zdvižení.

Nálezové, 160.

L. 1506 k roku na zajtří sv. Fabiana [21 Jan.].

5. Kdež Jiřík Hroš z Kadanic obeslal Jakuba Hupfaufa. Kdyby dvě straně byly podány od soudu zemského neb od jiného na pruovod před úředníky menší, a původ maje k průvodu státi a provozovati, i nestálby, že proto pohnaný nemůže původa ze škod útratních a nákladních viniti.

Nálezové, 212.

6. Václav Fencelík obeslal Mikuláše. V kterém nálezu nestojí: „dal památné" nebo: „dali mu za právo," nemají se strany ze škod viniti.

Nálezové, 212.

7. Jan Holého z Krchtína [sic] obeslal Jana Řibřida. Když svědkové nesvědčí, že pro tu při útraty vedl, nejsou ti svědkové ke škodě.

Nálezové, 212.

8. Purkmistr, konšelé i všecka obec Starého města Pražského byli pohnáni nebo obesláni ze škod od Horníkův, a Kateřina Zubová, súc z té obce Starého města Pražského, davši svědomí Horníkóm proti Pražanóm, ačkoli ta pře na ni se vztahovala, však proto to svědomí její bylo přijato, poněvadž ne sobě než proti sobě svědomí dala.

Nálezové, 277.

9. Prokop Otmar z Holohlav obeslal Vaňka. Kdož podle práva očistníků nejmenuje a vstoupí do kaply, ztratí při.

Nálezové, 278.

L. 1506 k roku středy po provodní neděli [22 Apr.].

10. Prokop z Jičíněvsi obeslal Prokopa z Holohlav. Kdyžby dva nebo tři nedílní poháněli koho, mají také všickni ze škod obeslati, sic bude zdvižení.

Nálezové, 160.

L. 1506 k roku sv. Markety [14 Jul.].

11. Děpolt z Lobkovic obeslal ze škod Jakuba Hupfaufa. Kdož by po nálezu obeslal listem ze škod, a v tom listu žeby stálo, že po právu staném chce ze škod viniti, sám se zmrhá a o škody přijde, a též zase nazpátek.

Nálezové, 212.

L. 1509 k roku sv. Fabiana [21 Jan.].

12. Janek rychtář . . . Lidé poddaní mohou sami obeslati ze škod útratních, když není o při hlavní.

Nálezové, 213.

13. Anna z Peře [sic] obsílá Mikuláše. Kdož přijme póhon, jsa nějakým tytulem pohnán z hlavní pře, a tytuli při té při neodepře, a potom žeby z škod jiným tytulem obsílal, bude jemu obeslání zdviženo.

Nálezové, 213.

C. 1510.

14. Kdež Beneš z Sendražic obsílá purkmistra ↄc Jaroměřské. Kdož by koho po staném právu obeslal ze škod útratních a nákladních, a obeslání to žeby vzal na svú přísahu a pod ztracením duše své, že jest jemu půhon ten, po kterémž jest stané právo dáno, dodán nebyl a není, a puovod toho také ničímž neprovedl, by byl ten póhon dodán, bude těch škod obeslaný prázden, a to jestli žeby komorník s tím póhonem nejezdil.

Nálezové, 215.

L. 1510.

15. Kdyžby sirotci poháněli nebo obeslali poručníka prvé, nežby poručenství prázden byl, a nežliby mu se poděkování z poručenství stalo od nich, bude zdvižení.

Nálezové, 218.

L. 1510 k roku sv. Fabiana [21 Jan.].

16. Beneš z Sendražic obeslal Jaroměřské. Kdyžby obeslaný za to zpravil, že mu póhon není dodán, není škodami povinen.

Nálezové, 212. Srovnej výše č. 14.

17. Jan Drahobuzský z Dubé obsílá purkmistra ↄc Brodské. Když oběma stranám nálezem něco přisoudí, ty strany nemají se ze škod viniti.

Nálezové, 213.

18. Salomena a Eliška obesílá Beneše. Když svědkové svědčí, že jezdíce strana k póhonu, že tolik jest utraceno, a že jest póhonu nebylo než obeslání nějaké listem, nebude to svědomí přijato.

Nálezové, 214.

19. Panna Lidmila a Marketa sestry z Klinšteina s Václavem. Sirotek dokudž poděkování neučinilby poručníkóm z poručenství, dotud poručenství poručník není prázden.

Nálezové, 218.

L. 1511 k roku sv. Fabiana [21 Jan.].

20. Václav Fencelík z Vrchovišť obsílá Jiříka Rambouska. Když komu póhon zdvihnou, když z městské věci požene, má hned ve dvú nedělí škody před menšími úředníky provesti; pakli ve dvú nedělí neprovede, přijde o ty škody, a obešleli po těch dvú nedělích z těch škod, bude to obeslání zdviženo.

Nálezové, 213.

21. Kunrat Pešík z Komárova obsílá Václava Popela. Kdož by svědky vedl na nějakú věc chtěje provesti, a kdyžby k té při přišlo, žeby těch svědkův čísti nedal, než toliko registřík od nich dal k úřadu a čísti jich nekázal, sám sobě škodu učiní; neb toho, což ti svědčí, úředníci vážiti nebudou.

Nálezové, 278.

L. 1512 k provodní středě [21 Apr.].

22. Jan a Václav bratří z Chlumu. Kdyžby pohnanému byla před soudem nalezena přísaha za to, z čeho jest pohnán, a žeby původ pohnaného z přísahy propustil, nemůž původ ze škod viniti.

Nálezové, 213.

L. 1513 k roku sv. Markety [14 Jul.].

23. Jan Drha z Radkovic obeslal Písecké. Kdyžby kdo dobře žádal listu po svém nálezu aneb staném právu ze škod, a to se tak našlo v registřích starosty komorničího, že jest dobře útok vložil, by pak list byl zle napsán, není to původovi k škodě.

Nálezové, 214.

L. 1514 k roku sv. Fabiana [21 Jan.].

24. V kterém nálezu stojí: „dal památné", a že té straně, kteráž památné dala, se něco přisoudí, může ta strana ze škod viniti.

Nálezové, 213.

L. 1515 k roku na zejtří sv. Markety [14 Jul.].

25. Jan Drahobuzský z Kastel obsílá Václava. Kdož by, maje více rozsudkův než jeden, obeslal ze škod toliko po jedné při a svědomí vedl o škody pro všecky, bude to obeslání zdviženo.

Nálezové, 213.

L. 1516 k roku sv. Fabiana [21 Jan.].

26. Mezi Janem z Vratu a Danielem Raušem. Kdyžby kdo, jsa odsouzen, chtěl se uvarovati dalších škod, poslal by k druhé straně o to, že mu chce náklady a škody navrátiti, druhá strana má vůli to od něho přijíti aneb ze škod obeslati.

Nálezové, 213.

L. 1518 k roku sv. Fabiana [21 Jan.].

27. Kdež Adam Rouzim ze Bží obeslal purkmistra a konšely i všecku obec města Budějovic. Když komu kterým nálezem dává se za právo, a při tom žeby k průvodu týmž nálezem byl před menší úředníky podán, by pak před týmiž úředníky nic neprovedl, proto může po nálezu pánův JMstí a vladyk soudu zemského ze škod obeslati stranu druhú. Toliko suchým dnům aby nedal projíti, aby nejprv útok před suchými dny vložil.

Nálezové, 214.

L. 1519.

28. Kdež purkmistr a konšelé ꝛc Budějovští obsílají Adama Rouzima. Kdyžby která strana byla podána od soudu zemského většího k průvodu před menší úředníky a žeby před menšími úředníky nic neprovedla, a žeby v nálezu menších úředníků stálo: poněvadž ꝛc nic vedle práva neprovedla ꝛc, tehdy že strana druhá tím ꝛc povinna není dáti památné, že proto ta strana, kteráž památné dá, nemůž ze škod viniti tím, že v nálezu stojí: „dal památné."

Nálezové, 214.

L. 1526 k roku sv. Markety [14 Jul.].

29. Mikuláš Trčka z Lipy obsílá Zdeňka Trčku. Kdyžby kteří nedílní měli činiti o rozdíl statku jich, a v tom by nějaký rozsudek nebo výpověd se mezi stranami stala, nemohú se strany ze škod útratních a nákladních obsílati.

Nálezové, 215.

L. 1526 k roku Fabiani [21 Jan.].

30. Mezi Václavem ꝛc bratřími Žampachy a Přibíkem. Komu bývá dáno za právo nálezem, a tak žeby týmž nálezem byl podán na pruovod před úředníky menší, může hned po témž, nečekaje pruovodu, a má obeslati ze škod, nechceli o škody přijíti.

Nálezové, 215.

QUATERNI CONTRACTUUM.

DSKY TRHOVÉ.

PRIMUS ZDISLAI.

(1320—1336.)

A, 2. — *1320, . . Febr.* — Bernart z Cimburku, Albrecht a Ješek z Poděus p., že sú prodali dědictví své ves Střemelic, kdež není kostelu, ves Ivanovice, ves Hacky, paní Kunegundě abbatyši S. Jiří a témuž klášteru dědicky a k věčnému vládnutí, za šest set zlatých, šedesáte čtyři groše za každý zlatý počítajíc. Stalo se leta božieho třistého dvadcátého, v pondělí před Obcováním [sic] pána Krista, v přítomnosti nejjasnějšího krále Českého, z boží milosti Jana, Albrechta z Luběšic komorníka, Voldřicha z Říčan sudího, Jana písaře, kněze Jana Vyšehradského probošta, k. Č. kancléře, Hynka řečený Berka purkrabí Pražského, Voldřicha řečenýho Pluh, Voka z Kovař, Plichty z Adlar, a jinými Pražskými úředníky.

Tab. ter. VI, B, 22.

A, 2 & 3. — *1320, . . Febr.* — Barones inter Wok de Kowar, Plichta de Adlar, Plichta de Rozdialowicz, Albertus de Krir. Ibidem juxta donationem coram Alberto, Ulrico, Joanne notario prædictis et baronibus Henrico de Lippa, Petro de Rozmbergk, Wilhelmo de Landsstein, Hinkone dicto Berka de Dube, Henrico de Lichtmburgk, Brzidislao de Rizmbergk,[1] Busskone de Bor, Biczeno de Vinarzecz.[2]

Talmberg. 30. Palacký, Arch. č. II, 333. — [1]) Ms. Rozmbegk. [2]) Ms. Vinaczecz.

A, 3. — *1320, 23 Febr.* — Hynek Berka de Dube protestatus est coram beneficiariis, quod commutauit hereditates suas in Veleziczich, curiam arature et quicquid habet ibi, cum agris, siluis, pratis et qualibet libertate ad ipsa pertinente, cum Gindrzich de Osmechowa pro hereditatibus Kokorzin, curia arature et quicquid habet ibi, jure hereditario et sibi mutuo de eisdem condescenderunt, debet eciam vnus alteri jure terre per terminum a quolibet disbrigare. Actum a. d. millesimo trigentesimo vigesimo sabbato quatuor temporum Quadragesime coram Alberto de Lubiessicz camerario, Vlrico de Riczano zudario, Joanne notario ceterisque Pragensibus beneficiariis, et baronibus Hinkone Berka, Biczeno de Racziniewsy, Alberto de Krir, Plichta de Rozdialowicz.

Tab. ter. VI, H, 28.

A, 6. — *1320, 4 Apr.* — Jan de Ebrharticz vendidit Henrico de Toyslawicz hereditatem suam in Ebrharticzich, VI laneos pro XL marcis.[1] Actum fer. VI post Pasce anno MCCCXX.

Tab. ter. CCL, C, 23. — [1]) Ms. marcas.

A, VII. — *1320, . . Apr.* — Vbi Gindrzich de Gežova[1] barones, inter quos Beneda de Sweyssin . . .

Talmberg. 30. Palacký, Arch. č. II, 333. — [1]) Ms. Sežowa.

A.. — *1320, 15 Jun.* — Dominus Sobko prepositus, totusque conuentus domus Zderaziensis, pr. s. c. b. P., quod vendiderunt duo molendina in Porziecz cum duodecim rotis, areis, loco fracture lapidum deputato, et qualibet libertate ad ipsa pertinente, Conrado de Zacz et Pezoldo de Praga pro 64 marcis argenteis,[1] sexaginta grossos pro marca qualibet computando, jure theutonico eis et eorum heredibus perpetuo possidenda, et eis de dictis molendinis condescenderunt, conditionibus istis adiectis: quod Conradus, Pezoldus, et eorum heredes singulis annis tenebuntur soluere in censu hereditario dicte domui duodecim marcas argenteas, sexaginta quatuor grossos pro marca qualibet computando, medietatem dicti census, videlicet 6 marcas argenteas in festo Georgii, et 6 marcas arg. in festo Galli; quod si in aliquo dictorum terminorum non soluerent censum, tunc pena dupli dicte pecunie eos sequetur, et beneficiarii Pragenses impignorabunt dictos Conradum, Pezoldum et heredes in censu duplicato, quocienscunque fuerit neglectus, sine omni citacione. Debent eciam dicte domui molere singulis annis 24 strichones de alba farina et omnia braszia necessaria dicte domui; debent etiam singulis annis soluere pro honore in vigilia Natiuitatis Christi 17 grossos, debent eciam omnes pisces, quos capient, cum dicta domo dimidiare. Si vero (quod absit) per gwerram generalem dicta molendina deperirent, tunc debent habere libertatem quartam partem anni tantum. Si uero Conradus, Pezoldus uel eorum heredes dicta molendina vendere uellent, tunc primo preposito et conuentui debent exhibere vendicionem. Quodsi prepositus et conuentus emere nollent, tunc uendent, cuicunque potuerunt, pro suo libito uoluntatis, homini tamen equali, eodem jure, quo ipsi possederunt. Debent eciam prepositus et conuentus dicta molendina eis disbrigare jure terre a quolibet homine impugnante. Actum a. d. millesimo trecentesimo vigesimo in die beati Viti, coram Alberto de Lubiessicz camerario, Vlrico de Rziczano sudario, Joanne notario, ceterisque Pragensibus beneficiariis.

Tab. ter. III, K, 19. — [1]) Ms. marcas argenteas.

A, 19. — *1320, 4 Oct.* — Inter dominam Hedwikam ɔc. Coram dominis Henrico de Lippa capitaneo regni Bohemie, Alberto de Libiessicz camerario, Vlrico de Rziczano judice, Johanne notario, ceterisque beneficiariis Pragensibus et baronibus Hinkone de Duba dicto Berka, Benessio de Michalowicz, Petro de Rozmbergk et Wilhelmo de Landsstein. A. d. MCCCXX sabbato post Jeronimi.

Talmberg. 30. Palacký, Arch. č. II, 333.

A, 23. — *1320, 4 Oct.* — Rex mandauit istam protestationem delere, quia inuentum fuit et est per barones terre et juris peritos, videlicet magistrum Vlricum de Pabienicz scholasticum Pragensem, magistrum Thomam archidiaconum et alios juris peritos, et etiam viros religiosos in iudicio facto coram domino rege, quod ista donatio vigorem non habuit pro eo, quod Brzibislaus de Brzeznie fuit clericus ordinatus, videlicet subdiaconus, ideo ipse clare nihil dotare potuit. Nuntius ad tabulas item eodem die in crastino Jeronimi dominus Henricus de Lippa, capitaneus regni Bohemiæ. Et barones adinuenerunt, quod nullus debet impedire dominam Janofetam.[1]

Talmberg. 30. Palacký, Arch. č. II, 333. Jireček, C. j. B. II, 2 p. 19. — [1]) Ms. Janosletam.

A, 27. — *1321, 6 Jan.* — In causa, quæ vertebatur inter Wilhelmum de Strakonicz a. d. MCCCXXI in Epiphania domini coram Alberto de Libiessicz camerario, Vlrico de Rziczano judice, Johanne notario, ceterisque Pragensibus beneficiariis, et baronibus Hinkone dicto Berka de Dube, Henrico de Lichtenburg, Vlrico dicto Phlug[1] subcamerario, Hinkone de Pardubicz milite, Hinkone Hlawacz ibidem, Sezema de Herssteyn.

Talmberg. 30. Ms. bibl. univers. Prag. boh. Palacký, Arch. č. II, 333. — [1]) Ms. Phul.

A, 27. — *1321, 6 Jan.* — Inter dominum Brzetislaum de Ryzmbergk [1] ꝛc anno ꝛc coram domino Johanne præposito Wyssehradensi, cancellario regni Bohemiæ, domino Henrico de Vilow, Alberto de Libiessicz camerario, Vlrico de Rziczano judice, Johanne notario, ceterisque Pragensibus beneficiariis, et baronibus Hinkone Berka de Duba, Henrico de Lichtenburgk, Vlrico dicto Phlug [2] subcamerario, Hinkone de Pardubicz milite, Hinkone Hlawacz ibidem et Sezema de Herstein. Ibidem in tabulis statim coram Alberto de Libiessicz camerario, Vlrico de Rziczano judice, Joanne notario, ceterisque Pragensibus beneficiariis, et baronibus domino Henrico de Lippa capitaneo regni Bohemiæ, Alberto de Krir [3] et Biczeno de Vinarzecz.

Talmberg. 30. Ms. bibl. univers. Prag. bohemice. Palacký, Arch. č. II, 334. Ms. univ. Prag.: V prvních Zdislava, A, 27. Item tudiež v druhé při mezi Břecislavem z Ryzmberka a Nechvalem z Osvračína ꝛc také ubrmanem súd se dál před panem Janem proboštem Vyšehradským, kancléřem královstvie Českého, před panem Jindřichem hajtmanem královstvie Českého, Albrechtem z Lubišic komorníkem ꝛc. — [1]) Talmb. Ryzmburgk. [2]) Talmb. Phul; ms. bibl. univ. Prag. Pluk [3]) Talmb. Kuc.

A, 28. — *1321.* — Dobess de Tassowa ꝛc coram Alberto de Libiessicz camerario, Vlrico de Rziczano judice, Joanne notario ceterisque Pragensibus beneficariis, et baronibus Hinkone Berka dicto de Duba, purgrauio Pragensi, Busskone de Bor, Biczeno de Vinarzecz.

Talmberg. 30.

A, 28. — *1321.* — Když kto také jakú nešlechetnost nebo svévolnost proti králi, proti zemi nebo moc proti právu učiní, takového každého zboží na KMst přichází, by pak ten, ktož se toho dopustí, měl syny, bratří, strýce nebo jiné přátely nedielné; neb ti toho nemohú obdržeti, ani toho kterým právem obrání.

Všehrd, 486. Nál. 282. Jireček, C. j. B. II, 2 p. 19.

A, 35. — *1321.* — Jessek filius Zwiestonis ꝛc. Coram Alberto de Libiessicz camerario, Vlrico de Rziczano, Johanne notario, et baronibus dominis Henrico de Lippa, Henrico de Lichtenburgk, Bernardo de Czymburgk.

Talmberg. 30.

A, 36. — *1321, 12 Jun.* — Johannes dei gracia rex Bohemie p. e., quod quando mouerat questionem et intromissionem se de theoloneo, id est Straz, cum silua et custodibus ad hoc pertinentibus, quod tenuit Gindrzich de Borku cum fratribus suis, informatus dominus rex per barones suos, cum judicio super hoc presideret, quod Gindrzich predictus cum fratribus suis sunt iusti in causa ista, permisit eos stare et permanere hereditarie circa dictum theoloneum, et quecumque ad hoc pertinent, cum omni libertate. Et super hoc Gindrzich cum fratribus suis dederunt memoriales. Coram Alberto de Lubiessicz camerario, Vlrico de Rziczano judice, Johanne notario ceterisque Pragensibus beneficiariis, et baronibus Henrico de Lippa, Petro de Rozmberg, Wilhelmo de Lantstein, Henrico de Lichtemburg, Biczeno de Winarzecz a. d. MCCCXXI feria VI quatuor temporum Pentecostes.

Raigrad. 15. Talmberg. 30 bohemice. Palacký, Arch. č. II, 334 et III, 307.

A, 38. — *1321, 12 v. 13 Jun.* — Ktož svého zbožie žádnému nezapíše, svobodu toho plnú maje, a přátel žádných nedielných nemá, to zbožie pravě a spravedlivě na krále přichází, a JMst takové zbožie spravedlivě dává, komuž ráčí. Tak svaté a slavné paměti Jan z božie milosti Český a Polský král dědictvie Milomovo, kterýž bez dědicóv umřel, dal jest Mařanovi z Olešnice a jeho dědicóm.

Všehrd 6, 280. Nálezové, 338. Jireček, C. j. B. II, 2 p. 19.

A, 49. — *1321, 3 Jun.* — Nos Johannes dei gracia Bohemie et Polonie rex, Lucemburgensis comes, marchieque Budisinensis dominus, notum facimus tenore presencium vniuersis ɔc, videatur processus ibidem. Actum a. d. MCCCXXI sabbato quatuor temporum Pentecostes coram Alberto de Lubiessicz camerario, Vlriko de Rziczano judice, Johanne notario terre Pragensibus beneficiariis, et baronibus Hymanko[1] dicto Berca de Duba purgrauio Pragensi, Henrico seniori de Lippa, summo[2] marssalko regni Bohemie, Petro de Rozimberg, Wilhelmo de Lantstein, Benessio de Wartimberg, Henrico de Luchtimburg, Henrico juniori de Lippa, Vlrico dicto Phlug subcamerario, Vlrico de Mendico, Biczeno de Raczyniewes.

Raigrad. 15. Talmb. 30. bohemice. Palacký, Arch. č. II, 334. — [1]) Talmb. Hermanno. [2]) Raigr. et Talmb. Simone.

B, 1. — *1328, 3 Dec.* — Karel z Cucova[1] a z Bavorova a Bohuslav z Dobré, bratří strýčení, přiznali se před najjasnějším pánem, Janem králem Českým, a před úředníky Pražskými, že sú se spolčili všemi dědinami svými, kteréž mají kdežkolivěk. Stalo se l. b. MCCCXXVIII sedmého dne po sv. Vondřeji v rozmlouvání zvláštním před nadepsanými panem králem a před úředníky Pražskými, p. Samšou komorníkem, Voldřichem řečeným Pluh sudím, Štefanem písařem, a jinými Pražskými úředníky.

Tab. ter. VI, B, 22. — [1]) Ms. Czuczowa.

B,[1] *4.* — *1321.* — Boleslav vévoda Slezský, hajtman královstvie Českého, zbožie Kunšovo z Divišovic, kterýž bez dětí umřel, a naň bylo připadlo, Vladivojovi svú a krále Českého mocí dal jest.

Všehrd, 280. Nálezové, 333. Jireček, C. j. B. II, 2 p. 20. — [1]) Nál. B, 3.

B, 16. — *1322.* — Causa, quæ vertebatur .... Kdyžby komu svědkové svědčili, že Jan a Petr jsou praví hromaždníci aneb společníci, mají ti svědkové spraviti to se zmatkem.

Nálezové, 331. Jireček, C. j. B. 20.

B, 18. — *1322, 29 Jun.* — Jaroslav z Martinic, Hron, Petr a Beneš synové jeho odtudž p. se př. ú. Pr. a přede pány téhož dne a leta, jak se v dole píše, že jsú směnili dědictví své v Martinicích, 12 lánuov dědin s dědinami, lukami, lesy, řekou, s podacím kostelním, polem kobylím i se vší zvolí k tomu přislušející, s mlajny, s Mikulášem z Nazic za jeho dědictví, Nazice ves, a v Oticích pět lánův dědin beze čtvrti, s dědinami, lukami, lesy, řekou i se vší zvolí, což k tomu přislušie, a jeden druhému dědicky postúpil, a má jeden druhému dědictví směněné právem zemským před každým spravovati.

Tudíž Hron převedl věno ženy své Ofky 150 hřiven stříbra na dědictví Nazice a Otice, a Mikuláš též převedl věno ženy své Anny 100 hřiven stříbra na Martinice dědictví své.

Stalo se leta MCCCXXII den svatých apoštoluov Petra a Pavla.

Tab. ter. CCLI, E, 20.

B, 21. — *1322.* — Jan Český a Polský král dědictvie Jana z Kocňovic, kterýž bez dědicóv ššel, jinému dal jest.

Všehrd, 280. Jireček, C. j. B. II, 2 p. 20.

B, 45. — Marca sexaginta quatuor grossos pragenses valet. Vbi Johannes rex ɔc.

Vindob. N. 3483, 1; Talmberg. 31. Brun. 223. Palacký, Arch. č. II, 334. Jireček, C. j. Boh. II, 2 p. 20.

B, 47. [1] — Johannes dei gracia Bohemie rex protestatus est ibidem et tabulis terre studiose mandauit annotari, quod Margaretham orfanam, filiam Proczkonis de Slawossowa quondam dicti, postquam ibidem pater eius mortuus esset, non relictis post se aliis suis pueris, sed ipsam tantum solam, permisit eam graciose vti eo iure, quod barones terre invenerunt et de ipsius regis pleno statuerunt consensu, quod quelibet filia moriente patre et non relinquente post se filios gaudere debet in successione omnium bonorum et hereditatum patris, quo filius, eo iure ɔc.

Vindob. N. 3483, 1. Talmberg. 31. Všehrd, 162. Brun. 219. Nálezové, 325. Palacký, Arch. č. II, 335. Jireček, C. j. B. II, 2 p. 20 et 21. — [1]) Nál. B, 42.

C, 39. — 1324, 22 Dec. — Svojše z Chotiřiny p., že jest dal a dáti mohl dědictví své v Chotiřini, což tu má, v Vesci, což tu má, v Vepicích, což tu má, s dědictvím i se vší zvolí a v Březí dvuor kmetcí Martinovi synu sestry svý z Počapel a dědicuom jeho a dědicky postoupil. Stalo se leta tisícího třistého dvacátého čtvrtého v sobotu o suchých dnech adventních před panem Petrem z Rožmberka komorníkem, Voldřichem z Říčan sudím Českým, písařem a jinými Pražskými úředníky, a pány Hynkem řečený Berka purkrabí Pražským, Vilímem z Lanšteina, Blehonem [sic] z Střely, Byčenem z Vinařec i jinými pány zemskými.

Týž Svojše přiznal se před týmiž úředníky a pány, že jest dal a dáti mohl dědictví své v Záluží tři dvory kmetcí a v Slavoňově dvuor kmetcí Budilovi z Chotiřiny a dědicuom jeho s dědinami, lesy, potoky, lukami, i se vší zvolí, což k tomu přísluší, a postoupil dědicky.

Tab. ter. III, A, 1. Palacký, Arch. č. II, 335.

D, 13. — 1325, 7 Oct. — Hermannus de Mrdicz p. e. c. b. P., quia diuisit filios suos a se, videlicet Cztiborium et Hermannum de Rychenberg, [1] quibus dedit porcionem eorum denarios, quos habuit super castro Rychenberg, [2] castro Tasonis, et eodem castro cum omnibus bonis et pertinenciis suis cum hereditate et qualibet libertate, eo jure, sicut ipse habuit, ipsis condescendit, et cum hoc diuisit eos a se et ab aliis filiis suis, videlicet a Wankone, Bernardo et Jarossio, et ab vxore sua Miloslawa, et istis filiis suis ac vxori sue dedit Mrdicz municionem cum curia arature, Herzmanowo Miesto opidum, Knieznicze villam, [in] Klessiczich quidquid ibi habuit, Kossicze villam et municionem et molendina, Turnow villam, Dubrawicze villam, cum agris, pratis, siluis, campo equacie, fluminibus, jure patronatus ecclesie et qualibet libertate ad ipsa pertinente, et hereditarie condescendit, et dictos pueros suos cum vxore sua commisit proteccioni domini Bernhardi de Czimburg, auunculo ipsorum puerorum, usque ad annos eorum maturos. Actum a. d. MCCCXXV in octaua Jeronimi.

Tab. cur. reg. XXI, 199. — [1] et [2]) In cod. Rychenburg.

D, 40 et 45. C. a. 1326. — Na krále každé dědictvie připadá, kteréž kto bez otporu a nárokóv drží, a toho žádnému nezapíše, a v tom bez dědicóv sejda, taková dědictvie a zbožie všecka na krále spravedlivě připadají. Jan z boží milosti Český a Polský král ɔc.

Všehrd, 6. Jireček, C. j. B. II, 2 p. 21.

D, 47. — 1327, 26 Maji. — A. d. MCCCXXVII tercia feria proxima ante festum Pentecosten dominus Joannes dei gracia inclitus rex Boemie, mittens dominum Zauissium de Vgezd summum regni Boemie camerarium ad tabulas terre pro nuncio, mandauit in ipsis conscribi tabulis, quod prior totusque conuentus fratrum predicatorum monasterii de Vsk vendiderunt domino Wilhelmo de Lantsstein hereditates, videlicet areas XX in ciuitate Swenic minus una, jure quod vocatur purchre[ch]t locatas, et terciam partem municionis, judicii siue thelonis fo-

rensis ibidem in Sweinicz et laneos quinque cum dimidio in villa Borowans et Trautmans totam villam, et terciam partem eorum, que adhuc indiuisa sunt, sicut siluarum et aliorum huiusmodi, que hereditates fuerant Hogeri quondam ordinis et monasterii eorum monachi, et que sibi pro porcione in vera diuisione, inter ipsum Hogerum et fratres suos Jaroslaum et Sezemam facta, cesserunt, et quas hereditates idem Hogerus decedendo dedit ipsis fratribus predicatoribus, committens eis, quod eas vendant et cum pecunia, pro qua vendent, disponant pro remedio animarum, videlicet sue et suorum antecessorum, et pro melioracione sui monasterii, prout eis videbitur melius expedire; et quod ipse dominus rex predictus easdem hereditates dedit vltra hoc et omne jus suum, quod sibi in eisdem competebat vel competere poterat, ex eo quod idem Hogerus licet fuerit monachus, tamen fuit tum homo nobilis terre et sine heredibus, relinquens ipsas hereditates herede legitimo carentes, decessit, ipsi Wilhelmo de Lantsstein, et sibi de eisdem hereditatibus cum omni hereditate et qualibet libertate ad hoc pertinente ipse dominus rex vna cum ipsis fratribus predicatoribus condescenderunt hereditarie et cesserunt. Actum ut supra.

Tab. ter. II, D, 4.

E, 44. — Johannes rex Bohemie dedit ad burgrauiatum Pragensem bona.

Nos Johannes dei gratia Bohemie et Polonie rex ac Luczemburgensis comes. Notum esse volumus vniuersis presentes literas inspecturis, quod volentes regni nostri conditionem, ut tenemur, facere meliorem, cum commodo tamen ecclesie Pragensis et melioratione, permutauimus bona nostra regalia, pertinentia ad purgrauiatum castri nostri Pragensis, in villa Hostun cum curia et munitione ac piscinis nec non propugnaculo, et cum agris duarum araturarum liberarum, ac cum viginti et dimidio nono laneo agrorum cultorum et incultorum iure emphiteotico venditorum, ac tribus tabernis liberis, et tribus molendinis, et omnibus ad predicta spectantibus, videlicet pratis, riuis, rubetis, pascuis, hortis, subsidibus nec non iure patronatus ecclesie ibidem et libero iudicio; item cum villa Dehnicz ad vnam araturam magnam de agris liberis ad ipsam spectantibus et cum quatuor hereditatibus, de quibus laboratur ter in septimana; item cum agris, quos famulus ibidem residens tenet et ipsis deseruit; item cum agris, quos Ottardus ibidem tenet, et cum omnibus ad predicta pertinentibus, subsidibus, hortis, pomerio, pratis, rubetis, riuo, pascuis; item cum villa in Owencz cum curia ad vnam araturam de agris et tribus laneis, piscina, pratis, pascuis, riuis et flumine Multauia, subsidibus, piscatoribus et jure patronatus ecclesie ibidem, et cum omnibus ad predicta spectantibus, orto ferarum duntaxat excepto,[1] et agris, qui antiquitus ad ipsum pertinere dignoscuntur, videlicet duodecim jugerum agrorum pro custode ipsius horti; item cum tribus curiis in Buben dimidiam alteram sexagenam soluentibus et vno subside, cum bonis et pro bonis ecclesie predicte Pragensis et prepositure ipsius, videlicet in Praskolas villa et iure patronatus ecclesie ibidem; item cum villis Sedlecz, Tlusticz, Cotopek, Lhota Lubosnensi, Gesenicz, siluis, rubetis, riuis, pratis, pascuis, hortis, molendinis et omnibus ad ipsa spectantibus. Cum istisque bonis ecclesie et prepositure ipsius primo exsoluimus castrum nostrum regale Misemburgk, quod in magna obligaueramus pecunia necessitate nostra et regni nostri vrgente, nostro fideli Zbynkovi de Mendico; cum predictis bonis ecclesie emimus ad castri nostri predicti Pragensis purgrauiatum, ex quo contractu, vt prediximus et regno nostro et purgrauiatui predicto nec non ecclesie antedicte ac prepositure ipsius vtilitates magne prouenient et prouenisse dignoscuntur. Predictam igitur permutationem sic rationabiliter factum de mutarò consilio baronum et consiliariorum nostrorum promittimus ratam et firmam tenere, et heredes ac successores nostros ad hoc obligamus, promittentes bona fide manu tenere et defendere posse nostro in bonis predictis per nos permutatis ecclesiam predictam Pragensem et ipsius prepositaram, ad que facienda

heredes ac successores nostra presentibus obligamus, dantes preposito et capitulo Pragensi bona predicta vendendi, donandi et obligandi cuicumque voluerint ac etiam permutandi eadem in alia seu alias pro suo beneplacito disponenda plenam presentibus facultatem, renuntiamus nihilominus omni juris auxilio, quod nobis, heredibus aut successoribus nostris, regibus Bohemie competit in presenti, vel competere fortasse poterit in futuro. In quorum omnium testimonium presentes fieri iussimus literas sigilli nostri robore consignatas. Date Prage anno MCCCXX^{0} nono Kalendas Junii.

Vindob. N. 3483, 1. Talmberg. 31. Palacký, Arch. č. II, 335. Jireček, C. j. B. II, 2 p. 21. — [1]) Ms. ortoferarum d. excepta.

... — *1330, 21 Sept.* — Ditricus de Stochowa c. b. P. p. est, quod hereditatem suam in Stochow, totum quidquid ibi habuit, cum municione, in Holubin totum, in Rynolcz quidquid habuit et in Honycz 3 $^{1}/_{2}$ laneum et duos subsides ɔc cum agris, pratis, dominio, iure proprietatis et qualibet libertate ad ea pertinente, vendidit domino preposito ac toti conventui monialium ad S. Mariam Magdalenam in Vgezd ante suburbium Pragense et Nicolao dicto Weys ciui Pragensi, Conrado dicto Gimusel ciui Pragensi et heredibus eorum pro CCC sex. gr. prout in tabulis terre plenius continetur. A. d. M^{0}CCCXXX^{0}, sexta feria in quatuor temporibus ante Michaelis.

Tab. cur. reg. XIV, 69.

... — *1331, 25 Maji.* — Wiczemil de Quicze cum filiis suis Pesskone, Dobrohostoue, Jesskone, et filiabus suis Zofka et Anka, commutauerunt hereditatem suam in Quiczi, totum quidquid ibi habuerunt, cum agris, pratis, siluis, pomeriis, molendinis, aquis et qualibet libertate ad ea pertinente, cum Wilhelmo fratre suo Wznata de Zap [sic], pro hereditate eius in Sesselicz, quidquid ibi habuerint, cum agris et qualibet libertate ad ea pertinente; et quidquid hereditas in Quicz plus hereditate in Sesselicz valuerit, hoc Wznata in parata pecunia addit et persoluit, et sibi invicem de hereditatibus commutatis hereditarie condescenderunt, quas hereditates debent sibi disbrigare a quolibet homine jure terre. Actum a. d. MCCCXXXI, sabbato quatuor temporum Pentecostes.

Tab. cur. reg. XIV, 313.

G, 16. — *1333 v. 1334.* — Jan de Suche ɔc.

Tab. ter. CCLI, B, 24 et CCLII, A, 25.

G, 31. — *1333 v. 1334.* — Jakub de Hor ɔc.

Tab. ter. CCLI, B, 24 et CCLII, A, 25.

G, 34. — *1334, 13 Jan.* — Nos Joannes dei gracia Boemie et Polonie rex ac Luczemburgensis comes ad vniuersorum noticiam volumus tenore presencium peruenire, quod nos fideles nostros dilectos Hinconem dictum Berkam de Duba purgrauium Pragensem et Vlricum dictum Pflug judicem terre mittentes pro nuntiis ad tabulas terre mandauimus ad ipsas imponi tabulas, quod benigne et plene dilecto fideli nostro Petro de Rosemberch et suis heredibus condescendimus hereditarie et omni nostro jure, quod nobis competit seu competebat uel in futurum competere possit in omnibus hereditatibus his, videlicet in foro Baworow cum castro et villis Hracholusky, Wycziegeczie, Zirnownicze, Nebahow, Zwoynicze, Wsychow, Lhota noua, Strunkowicze, Blanicze, Zwymieticze, Budynie, Netmieczy, Radigowicze, Kwaskowcze, Skale, Zaluzy, Mieknicze, Craynyczko, Sczeczin, due Lhote, Wezegowe, na Hayku, et cum agris cultis et incultis, montibus, vallibus, planis, pratis, pascuis, siluis, venacionibus, fluminibus,

piscinis, piscacionibus, aquis, aquarumue decursibus, molendinis, jure patronatus ecclesiarum, dominio, vtilitatibus, juribus omnibus, que nunc sunt uel erunt in posterum, ac generaliter et singulariter vniuersis dictarum hereditatum pertinenciis et cum qualibet libertate. Pro quo siquidem iure nostro, quod nobis competebat in ipsis hereditatibus, dictus dominus Petrus de uero suo et proprio debito octingentas sexagenas gr. denariorum prag. relaxauit. In quibus omnibus hereditatibus supradictis honesta matrona domina Margaretha relicta quondam Bawari de Strakonicz, soror vterina ipsius domini Petri, habuit de uera pecunia sua dotali octingentas et octuaginta marcas argenti, videlicet sexaginta quatuor grossos pro marca qualibet computando, quam eciam pecuniam dotalem Wilhelmus de Strakonicz ipsam dominam Margaretham in dictis hereditatibus habere et habuisse recognouit; et eandem pecuniam dotalem totam ipsa Margaretha dedit et dare potuit ipsi domino Petro fratri suo, et cendescendit in dictis hereditatibus omnia jura, sicut ad eam pertinuerunt seu dinoscebantur pertinere, et inclitus Carolus primogenitus noster charissimus, marchio Morauie, nostro nomine ore proprio mandauit ad dictas imponi tabulas omnia et singula superius narrata. In cuius rei testimonium presentes fieri et sigillo nostro maiori fecimus communiri. Datum Lucemburch in octaua Epiphanie domini anno eisudem a natiuitate milessimo trecentesimo tricesimo quarto.

Tab. ter. VI, D. 25.

H, 17. — *1335, 1 Oct.* — Hedwika de Suche dala věnné právo své v Suché a. d. millesimo trecentesimo [tricesimo] quinto in crastino Sancti Jeronymi.

Tab. t. CCLI, B, 24 et CCLII, A, 25. Palacký, Arch. č. II, 335.

H, 27. — *1336, 23 Febr.* — Johannes dei gracia Boemie rex ac Lucemburgensis comes vniuersis praesentes literas inspecturis gratiam regiam. Praesentibus fidem dare vestra noscat vniuersitas, quod nos de maturo nostro et nostrorum consiliariorum consilio spontanee et libere cum deuoto nostro dilecto Teodrico preposito monasterii sanctimonialium Dokczanensis pro parte conuentus ipsius monasterii bonum et commodum pensantes non modicum in hoc parte monasterii memorati de curia Welechow cum villis et pertinentiis suis vniuersis ad ipsas spectantibus nec non castro Haunstein, quod idem prepositus emit pro ipso monasterio a fideli nostro Winklero posessum a nobis in foedum [sic] cum pertinenciis suis, ad ipsum monasterium spectantibus ex vna parte, et alia quoque parte de villis nostris Kmetynawes, Czernuczie et molendino vulgariter dicto Ogermul in confluxu Albee de Egra sito iuxta Lutomierzicz, quod prepositus eciam emit a quondam Nicolao ciue Luthomierziczensi pro ipso monasterio libertatum per nos et liberum redditum ab omnibus et singulis censibus, contribucionibus et aliis oneribus, quibus ciuitati Luthomiericzensi uel cuicunque alii obnoxium tenebatur, permutacionem rite et legitime fecimus tituloque permutacionis tradidimus monasterio predicto cum omnibus et singulis agris, campis cultis et incultis, pratis, pascuis, siluis, rubetis et montibus, planis, vallibus, fluminibus, stagnis, paludibus, riuis, aquis, aquarumve decursibus, molendinis et limitibus ac pertinenciis suis vniuersis, et cum bernis, censibus, affictibus, utilitatibus, obuencionibus, vsibus, usufructibus quibuscunque, qualiacunque sint et in quibuscunque rebus consistant, que nunc ibi sunt uel fieri poterunt in futurum, nec non cum pleno et toto dominio bonorum predictorum ac iure, iudicalibus, iurisdiccione mera et mixta plenissima et cum iure patronatus ecclesiarum ibidem utrobique hincinde ad dicta bona spectantibus et quouismodo uel titulo pertinentibus per ipsum monasterium et conuentum ipsius tenenda, possidenda, utenda, utifruenda perpetuo et habenda; verum quia euidenter apparet ad oculum, quod predicte uille Kmetynawes et Czernuczie cum pertinenciis suis

longe meliores sint curia Welechow et castro Haunstein predictis, idcirco predictus prepositus nomine monasterii sui trecentas triginta sex. gr. den. pr. nobis superaddidit in permutatione prefata, quas nobis protinus persoluit, et quamquam fortassis, imo sine forte dicte ville Kmetynawes et Czernuczie cum pertinentiis suis adhuc majoris extimacionis et valoris existant bonis, uidelicet curia Welechow et castro Haunstein ac cum pertinentiis suis, id tamen, quod melius et prestancius est, eidem monasterio ob salutem animarum predecessorum nostrorum ac nostre damus et liberaliter donamus, ipsis eciam bonis ipsum monasterium vti et gaudere debet sub eisdem iuribus, graciis et libertatibus, quibuscunque aliis bonis gaudet et potitur, et quod ipsum monasterium et homines ipsorum bonorum occasione eorum non possint nec debeant trahi ad judicia uel zudas terrestria seu etiam prouincialia quoquo modo. Vt autem dictum monasterium Dokzanense dictis bonis tute et perpetuo valeant gaudere, promittimus predictam permutacionem gratam, ratam et firmam pro nobis et heredibus nostris tenere et inuiolabiliter obseruare et ab aliis inconscusse facere obseruari, promittentes pro nobis et heredibus nostris ipsum monasterium penes ipsa bona manu tenere, defendere et perpetuo conseruare nec vnquam uerbo, facto aut eciam de jure in contrarium venire, renunciantes expresse omni juri, accioni, excepcioni cauillacioni et alii obieccioni doli mali non electi non numerati uel non ponderati auri uel argenti, et cuilibet alii suffragio tam juris canonici, ciuilis aut eciam regni Boemie statuti uallato, et singulis omnibus aliis, qualiacunque sint, eciam si talia sint, de quibus de uerbo ad verbum specialem et expressam fieri oporteret quomodolibet mencionem. Quibus omnibus et singulis et cuilibet eorum ex certa sciencia esse et intelligi volumus penitus derogatum harum serie et testimonio litterarum, quibus nostrum sigillum duximus appendendum. Datum et actum Prage sub testimonio et in presencia dominorum Joffridi comitis Lunga, Arriolis de Blankenheim, Conradi de Sleida, Vlrici de Hanow, Hinconis Berce de Duba, Vlrici senioris Phlugonis et aliorum fide dignorum a. d. 1336, VI fer. ante dominicam, qua cantatur Reminiscere, proxima. Et dominus Hinco de Duba dictus Berga burgrauius Pragensis nuncius ad tabulas ex parte ipsius domini regis predicti, qui hunc tenorem ad hoc registrum tabularum terre de verbo ad verbum, ut supra continetur, imponere mandauit, ut ipsius tenoris contractus in omni parte sua inuiolabilis et firmior perpetuo valeat permanere.

Tab. ter. II, H, 12.

⊕ A. d. MCCCXXV⁰ král Jan dává povolení Pražskému měštěnínu jednomu k trhu v knihách, na kterýchž jest groš měděný, [a to] pod svrchupsaným najdeš znamením, a tak se počíná: Nos Joannes dei gratia ꝛc.

Item v týchž knihách najdeš nález krále Jana při takovým znamení Ꝗ, a počíná se a. d. MCCCXXXVII⁰.

Item a. d. MCCCXXVII král Jan se pány na plném soudu udělali nález vuobec, což se probošta a lidí jeho Doksanského dotýče, a Voldřieh Pluh z Hradce tento nález vynesl.

Item na druhém kvaterně najdeš list krále Jana pod tímto znamením ⊖ⱵⱵ

Item na témž kvaterně najdeš Pražanuom s povolením královským kladeno při takovém znamení Ͼꞏᐧ

Talmberg. 32 et 33 Palacký, Arch. č. II, 335.

SECUNDUS ZDISLAI.

(1337—1345.)

B, 4. — *1337.* — Když pan Děpolt... Nález se dovodí na dědictvie zvodem a úmluvú.

Brun. 228.

B, 8. — *1337.* — Po starých dskách se nacházie, že se jest držieval súd zemský i v Praze dole v klášteřiech.

Všehrd, 18. Brun. 241. Jireček, C. j. B. II, 2 p. 21.

= *1337, 18 Jun.* — Když pan Dětoch někdy z Žuželic umřel, tehda ta dědictví všechna, hradové a města i vsi i všecko panství, to vše přišlo na pana Petra z Rožmberka, jakož on sám držal; neb jemu podle práva dal a dáti mohl. Proti tomu odpor činil Mikeš řečený Piskle vo dědictví Vápna vsi, Strašova [1] vsi, Přepychy vsi, Častovy lhoty vsi, na Lániech vsi s dědinami, lukami, lesy i se vší zvolí k tomu přislušející a příslušnostmi všelijakými. Táž pře přišla před JMst Jana krále Českého; tu JMKská odložil před přítomnost svú a před soud a všecko právo, tu kdež sám seděl v soudu s pány nížepsanými. Tu slyšeli všecky řeči a viděli všecko právo z obojí strany mezi panem Petrem a Mikulášem Pisklí při čtení desk a obdarování i při práva obdržení, že Dětoch obdržal nadepsaná dědictví na něm Mikšovi Piskle se vším plným právem. Tu osobně král sedě na soudu zahájeném místo komorníka zemského a právem jeho, pan Albrecht z Kryr vyhledávaje právo podle naučení jiných pánuov; tu dáno jest za právo panu Petrovi z Roznberka—dal památné—že má lepší a spravedlivější právo k nadepsaným dědictvím, nežli on Mikeš Piskle. A toto se dálo před panem Janem milostivým králem Českým, kterýžto právem komorníka seděl na soudu, Voldřich Pluh sudí i jiní Pražští úředníci a páni, kněz Pertolt z Lipé probošt Vyšehradský kancléř a podkomoří království Českého Vilém z Landšteina, Záviše z Újezdce, Zdeslav z Šternberka, Jindřich z Lichtmburka, Hynek z Náchodu, Jan z Michlperku, Vilém z Skály, Ondřej z Dubé, Hynek z Žlebóv, [2] Vilém z Strakonic a před jinými pány zemskými. Stalo se leta MCCC třicátého sedmého v středu po hodu sv. Trojice.

Tab. ter. II, D. 5. — [1]) Ms. Strashowu. [2]) Ms. Slebow.

B, 10. — *1338.* — A. d. MCCCXXXVIII donata est villa Brzezowa alias Lhotka cum censu conuentui ad s. Thomam in Minori ciuitate sub castro Pragensi per dominum Stephanum militem, antiquum prothonotarium tabularum terre, fundatorem capelle sanctorum apostolorum Philippi et Jacobi in ambitu ibidem sepulti; et in eadem uilla Brzezowa sunt nouem lanei, qui soluunt annuatiam VII sexag. et XII gr., diuisim in festo s. Georii medietatem, in festo sancti Galli similiter medietatem, de quolibet laneo soluunt XXIIII gr., et in festo s. Galli triginta sex pullos.

Codex Thomaeus, 99.

B, 18. — *1337, 1 Oct.* — Dobeš z Rakova p., že jest věnoval a věno ukázal dvě stě hřiven stříbra na dědinách svých v Rakově, v Přchovech, Markvarticích a na Lhotách, na tom na všem, což tu má, s dědinami, lukami, lesy i se vší zvolí, což k tomu přislušé, manželce své paní Zdence a bratru jejímu Ješkovi z Dobrévody a jim nadepsaných dědin v nadepsaném stříbru věnném k pravé věnné zástavě postoupil. A též dědiny věnné má jim spraviti před každým člověkem právem zemským. Stalo se l. b. M^{0}III^{C}XXXVII ten den po sv. Jeronymu před pány: Petrem z Rožmberka komorníkem, Voldřichem Pluhem sudím, a před Štěpanem zemským písařem, a před jinými Pražskými úředníky, a před pány: před Hynkem z Dubé purkrabí Pražským, před Závišem z Újezdce, Zdeňkem z Šternberka, Albrechtem z Kryr, Janem z Michalovic, Zbyňkem z Luběšic a před Vilémem z Skály, Hynkem z Náchoda a před Jencem z Krumburku sudím dvoru královského, a před jinými pány zemskými.

Tab. ter. II, D, 4. Palacký, Arch. č. II, 336.

D, 15. — *1339, 1 Oct.* — Ota z Martinic a Ješek z Rutonštajna p., že vším dědictvím svým, totižto v Martinicích a v Rutonštajnu a jiným vším statkem svým movitým i nemovitým, kterýž mají neb mieti budú kdež koli, spolčili se k pravému spolku neb na pravý spolek, tak že jsú učiněni praví hromaždníci. Stalo se l. MCCCXXXIX druhý den po svatém Jeronymu.

Tab. ter. CCLI, E, 20.

. . . — *1340.* — Jan z boží milosti Český král ꝯc ráčil rozkázati skrze relatora svého, pana Jence z Grunberku, dskami zapsati, že dědictví své ves Lhotu, kteráž jest na JMKskú po smrti Kunše ze Lhoty připadla, dáti jest ráčil Janovi z Malšic ꝯc, kteréžto přiznání jeho pana Jence stalo se před pány Petrem z Rožmberka, hejtmanem a nejvyšším komorníkem k. Českého, Voldřichem Pluhem z Rabšteina sudím, Jindřichem proboštem Mělnickým nejvyšším písařem k. Českého, a jinými úředníky Pražskými, a před pány: panem Hynkem z Dubé purkrabím Pražským, Vilémem z Lantšteina, Závišem z Újezdce, Zdeslavem z Šternberka, Štefanem z Bechyně, Vilémem z Skály a jinými pány, leta M^{0}CCC^{0}XL^{0}.

Tab. ter. VI, B, 23.

D, XXV. — *1340, 3 Oct.* — Pře, kteráž byla mezi kněžem Mrákotou opatem, i vším konventem kláštera Milevského z jedné, a mezi Pelřimem a Přibislavem z Ješkovic z strany druhé o dědictví a o meze, kteréž on opat pravil, že přisluší k dědictví kláštera jich nadepsaného, totižto ke vsi Ješkovicem, podána byla skrze pana' Petra z Rožmberka, hajtmana k. Českého k rozeznání Jencovi z Grunberku,[1] sudímu dvoru královského, konečnému, kterýžto sudí, slyše důvody obojí strany, podal k rozvážení pánuom, totižto panu Petrovi z Rožmberka nadepsanému, Hynkovi z Dubé purkrabí Pražskému, Závišovi z Újezdce, Zdeslavovi z Šternberka, Voldřichovi z Hradce, Vilémovi z Skal, Dobešovi z Kamenice a jiných pánuov, kteřížto podle slušných pokazování a pruovoduov týchž opata a konventu před nadepsaným soudcí pokázaných nalezli za právo: že to dědictví, kteréž jest z té strany potoku řečeného Chotiřina, na kteréžto straně leží ta ves Ješkovice, k témuž klášteru až k řece Vltavě, a nahoru až ke vsi Chotěřinám se vztahující, s polovicí téhož potoku jest a býti má týchž opata a konventu. A on sudí podle nálezu týchž pánuov dal jim za právo, tak že též dědictví jich opata a konventu věčné a dědičné býti má, a nadepsaní opat a konvent dali památné. Stalo se l. b. M^{0}III^{C}XL v úterý po sv. Michalu v hodinu jakožto nešporní, v klášteře u sv. Klimenta.

Tab. ter. II, D, 5. Palacký, Arch. č. II, 336. — [1]) Ms. z Grumbochu.

E, 10. — *1340, 10 Jun.* — Havel z Vinařec p., že dědictví své v Vinařicích, pátý díl tvrze, zahrady a sedm dvoruov kmetcích, v Dobrovicevsi pět dvoruov kmetcích a dvuor popplužní s polovicí toliko poplužî, v Křimíně dvuor poplužní s polovicí poplužím a dvuor kmetcí, a v Nepřivazivsi dvuor km. s dědinami, lukami, lesy, řekami, rybníky, vinnicemi, s poddacím kostelním, sady, štěpnicemi i se vším jeho příslušenstvím, i se vší zvolí k tomu příslušející dal a dáti mohl Puotovi z Žandova a j. d., a dědičně postoupil. Stalo se l. b. M°III^C^XL v sobotu o suchých dnech letničních před pány Petrem z Rožmberka, hajtmanem k. Č. a najvyšším komorníkem, Voldřichem Pluhem sudím, před Jindřichem Mělnickým proboštem, písařem zemským, a před jinými úředníky Pražskými, a před pány: Hynkem Berkou z Dubé, purkrabí Pražským, před Vilémem z Lantšteina a Záviší z Újezdce, před Zdeslavem z Šternberka, Voldřichem z Hradce, Albrechtem z Kryr, a před Jencem sudím dvoru královského, a před jinými pány zemskými.

Tab. ter. II, D, 5. Palacký, Arch. č. II, 336.

. . . — *1343, 6 Jun.* — A. d. MCCC quadragesimo tercio feria sexta quatuor temporum Penthecostes presidentibus in judicio in castro Pragensi, videlicet domino Carolo primogenito regis Boemie, marchione Morauie tunc rectore generali regni Boemie predicti, et dominis Petro de Rozubergk summo camerario, Andrea de Duba judice, Henrico preposito Pragensi notario terre, ceterisque Pragensibus beneficiariis, et baronibus Pertolto de Lippa preposito Wissegradensis ecclesie, cancellarii regni Boemie, Hincone de Duba purgrauio Pragensi, Wilhelmo de Landtsstein, Zdeslao de Ssternberg, Sbincone de Hazmburgk pincerna, Wilhelmo de Strakonicz, Wilhelmo de Skali, Sbincone de Lubiessicz, Alberto de Crir, Jencone de Grumberch judice curie regis ceterisque baronibus terre per quosdam ciues Pragenses litigatum fuit, quod homines Cruciferorum hospitalis in pede pontis in Praga coram eis conuenti respondere deberent jure terre, ipsis Cruciferis contradicentibus, quod non aliter respondere deberent, nisi secundum quod in eorum priuilegiis et terre tabulis plenius continetur. Tunc predicti dominus Carolus, beneficiarii et barones auditis et diligenter perspectis ipsis priuilegiis et tabulis inuenerunt constantissime pro jure: quod de cetero et perpetuo sic homines eorum, ut in ipsis priuilegiis et tabulis continetur, respondere deberent, et nullo vnquam tempore in hoc articulo et in omnibus aliis articulis per quemcunque hominem contra ipsos Cruciferos et hospitale eorum nichil in contrarium deberet penitus attentari. Et si quid attentatum fuerit quandocunque per quemcunque in judicio siue extra judicium, hoc statim abici debet et semper irritum reputari propter gratio[si]ssima et specialissima ipsorum priuilegia, ob pietatem et fauorem infirmorum ac debilium eiusdem hospitalis a pluribus principibus terre Boemie eis pre ceteris specialius concessa.

Tab. ter. VI, B, 29. Palacký, Arch. č. II. 336. Jireček, C. j. B. II. 2 p. 21.

. . . — *1343, 6 Jun.* — In nomine sancte Trinitatis et indiuidue unitatis amen. Nos Wenceslaus dei gratia quartus rex Boemorum vniuersis fide Christiana preditis in perpetuum. Quoniam actiones mortalium sub tempore solemni celebrate propter longeuum temporis cursum, proch dolor, a memoria decidere consueuerunt, expedit et omnino necessarium arbitramur, ut ne suis frustrentur effectibus, literarum et testium aminiculo perhennentur. Noscat igitur tam presens hominum etas, quam successura in Christo fidelium posteritas, quod nos ad predecessorum nostrorum et successorum remedium propriamque salutem, moti tamen specialiter pia ac deuota precum instantia dilecte sororis nostre, domine Agnetis, hospitale sancti Francisci, quod ipsa in pede pontis Pragensis ad vsus infirmorum, peregrinorum et quorumlibet debilium ibidem confluentium construxit, cum fratribus eiusdem hospitalis ordinis

Stelliferorum presentibus et futuris huiusmodi subnotate libertatis priuilegio ex affluentia regia gaudere volumus jugiter, et ejusdem muneris plenitudine eosdem fratres a nobis nostrisque successoribus in perpetuum possidere, de regali largicione ipsis primo liberaliter concedentes sub obtentu nostre gratie precipientes firmiter et districte, vt nulli nostrorum officialium camerarii, officiales, ministeriales, barones, nobiles, judices prouinciales uel simplices seu cuiuscunque potestatis nostre extiterint rectores, in dicti hospitalis curiis, villis, ciuitatibus et alodiis ac in omnibus eorum bonis aliis habitis et habendis aliquod forum judicii pro quacunque causa, quantumcunque magni criminis fuerit, videlicet homicidii, furti, stupri, incendii, spolii uel alterius cuiuslibet flagicii sibi contra statutum regium aliqualiter attrahant uel vsurpent. Volumus enim, vt fratres predicti in omnibus eorum bonis et possessionibus de omni causa facultatem habeant manu videlicet libera judicandi, ipsis ex nostre plenitudinis gracia concedentes, vt si quid vnquam homicidii uel alterius nephandi criminis in hereditate eorum subortum fuerit, de hoc prime coram eorum prefectis et judicibus per actores tantummodo justicia requiratur, qui si ad definicionem uel decisionem cause negligentes uel insufficientes extiterint, extunc talis casus discussio summo magistro et fratribus prefati hospitalis ab actoribus deferatur, vt sine debito mediante tamen justicia ciuitatum nostrarum et non alia decidatur. Quod si magister et fratres antedicti hospitalis ad hoc determinandum eciam inexpertes uel tardi seu maliciosi, quod absit, extiterint, et hoc per testimonium fide dignum probatum fuerit, huius litis contestatio et cause predicte detruncacio ad examen tantum regalis presencie pertinebit, ita tamen, vt quicquid coram nobis uel nostro judice specialiter super hoc delegato satisfaccionis exinde uel emende profluxerit nobis, totum in vsus pauperum dicti hospitalis et debilium conuertetur. Addentes ceterum, vt si per defectum supradictum pauperes et homines predicte fundacionis coram nobis uel nostris judicibus hoc modo respondere contigerit, pro quocunque casu ad nullum alium locum quam ad castrum nostrum Pragense ipsos liceat citari per aliquem quemcunque nostrum nobilem uel actorem. Eisdem eciam fratribus et eorum hominibus ex habundantia fauoris regii liberaliter indulgemus, vt si ad forum alicuius judicii siue secularis siue spiritualis contra modum supradicti processus ducti fuerint uel coacti, licet etiam causa maxima mediante, ab eodem penitus sint exempti, et aduersam partem ipsius in expensis, quas fecerint, per presentia condemnamus, additis omnibus illis, qui Prage uel in aliis nostris ciuitatibus fratres uel homines antedicti hospitalis pro quacunque causa occupauerint uel grauauerint indecenter. Ad hec de nostra munificentia sepedictis fratribus conferimus gratiose, vt per omnem hereditatem hospitalis eorum, in quibuscunque locis ipsis expedire videbitur, ad ampliorem infirmorum refectionem et profectum, nullis obstantibus casibus, tabernis eorum vtantur pacifice, libere et quiete. Preterea si forsan propter terre necessitatem prenominatos fratres et eorum successores de hominibus hospitalis exactionem, que vocatur steura seu berna regis, vnquam dare continget, ipsam tantum fidelitati eorum per omnes possessiones suas committimus colligendam, quam cum prosequuti ex integro fuerint, mediam eius partem nostre camere, reliquam uero ad vsus infirmorum predicti hospitalis fideliter assignabunt, nullis nostris officialibus et collectoribus ipsis resistentibus in hac parte. Insuper magistrum prefatum cum suis posteris hospitalis nostri hoc muneris dono potiri volumus, vt cum sex equis infra terram et cum octo extra terre terminos nostre expensis nostre familie sit adscriptus, inhibentes districtius, ne quis suppanorum nostrorum in quocunque nostro uel eorum negotio in bonis supradicti hospitalis se recipiat ad pernoctandum in eorum preiudicium et grauamen. De libero ceterum nostro arbitrio concedimus, ut predicti fratres per omnes possessiones suas venandi liberam in euum habeant potestatem et omnis posteritas eorundem. Demum omnia bona nostris baronibus a nobis quocunque jure collata, que sepedicti fratres ordinis Stelliferorum ad hospitale donationis uel emptionis titulo contraxerint,

siue in ciuitatibus uel uillis, curiis, ecclesiis, siluis, piscacionibus, pratis, campis, siue in aliis quibuscunque prouentibus habeantur, cuncta eisdem personis presentibus et futuris predicta bona cum omnibus obuentionibus ac vtilitatibus eorundem ad vsus et refectionem debilium in perpetuum conferimus jure hereditario possidenda. Quam donationem ad omnes nostros posteros extendi volumus in his scriptis, adicientes nichilominus, quod predictum hospitale nostrum cum omnibus suis, tam rebus quam personis, omni et maxima libertatis frui debent gratia, que per nos seu predecessores nostros vnquam in terris nostris cuiquam esse facta dinoscitur, et perhenniter gaudere. Ad quam libertatis gratiam ipsum presentibus confirmamus. Cum autem affectionis et donationis nostre liberalitas iam dicto hospitali, tam in suis personis quam possessionibus, in palam facta sit ad laudem dei principaliter sueque genitricis Marie et omnium sanctorum pariter gloriam et honorem ac in remedium predecessorum nostrorum et nostram ac successorum nostrorum propriam ad salutem, ipsi summo deo suisque sanctis omnibus, nec non sanctissimo patri nostro summo sedis apostolice pontifici Gregorio, qui nostre voluntatis et donacionis in hac parte magnificentiam ad preces nostras personaliter confirmauit, promittimus regia fide, data pro nobis ac omnibus successoribus nostris, quod omnem excellentie nostre munificentiam his literis editam et impensam circa dictum hospitale et in bonis suis ratam et inuiolabilem ac inconuulsam perpetuo volumus obseruare de libero nos ad hoc obligantes arbitrio cum omnibus nostris successoribus, vt si vnquam cogente quacunque necessitate per nos uel sequentes nostros bona prenominati hospitalis nunc habita uel habenda, ab eo alienata uel in vsum alie nostre fundacionis, quantumlibet care, uel etiam ad vtilitatem sororis nostre Agnetis siue sancti Francisci stipendia translata fuerint, per donum seu per rapinam uel calumniam aliquam et redacta, et ceterum si de malicia quacunque, quod absit, predicte libertatis nostre collacio circa bona sepedicta suis effectibus priuata fuerint uel minuta, extunc ad eiusdem restitucionem et reformationem integram indignationem omnipotentis dei et bannum beatorum apostolorum Petri et Pauli ac offensam et proscriptionem omnium regum nos et totam successiuam nostram posteritatem profitemur et decernimus incurrisse. In cuius rei perpetue firmitatis vigorem presentis scripture seriem conscribi et sigillo nostre sublimitatis jussimus insigniri. Testes autem sunt hii: Johannes uenerabilis Pragensis ecclesie episcopus, Epo Pragensis prepositus et totus eiusdem ecclesie conuentus, Bohuta prepositus Boleslauiensis, Arnoldus prepositus Wyssegradensis, laici Roznata noster camerarius, Mezdidruh castellanus Pragensis, Zawisse subcamerarius, Potych castellanus Wyssegradensis, Budyslaus et Jaroslaus fratres vterini, Zulislaus et Cztimich, Bauarus de Lubochowicz, Zdeslaus de Synich et alii quam plures clientes et laici fide digni. Acta sunt hec anno dominice incarnationis MCCXXXV⁰, regni nostri anno XIIII⁰. Datum in ambitu Pragensis ecclesie pridie Idus Februarii indictione tercia [1235, 12 Febr.].

Tamen a. d. MCCCXLIII⁰ feria V post festum Purificationis beate Marie inclitus dominus Carolus marchio Morauie, capitaneus regni Boemie, vniuersa et singula in prescripto libertatis priuilegio contenta cupiens et omnino volens feruentissime inconuulsa ac intacta perpetuo permanere, ipsum prescriptum tenorem libertatis priuilegii per nuncium suum dominum Hinconem Berkam de Duba purgrauium Pragensem ad hoc a se specialiter deputatum de uerbo ad uerbum ad terre tabulas imponi mandauit.

Tab. ter. VI, B, 28.

. . . — *1343, 7 Jun.* — Věněk z Byšic př. se, že dědictví své v Byšicích, polovici vsi s dědinami, lukami, lesy, s podacím kostelním i se všemi příslušnostmi, i se vší zvolí, což k tomu přisluší, prodal Hnanně z Janovic a jeho dědicuom za padesáte zlatých, a přiznal se, že jest od něho ty peníze zouplna přijal, a dědicky postoupil; a též dědictví jemu mají

a slíbili sou spraviti on Věněk a Sokol z Byšic, oba spolu, před každým člověkem právem zemským; pakli by nespravili, tehdy Pražští úředníci jej Hnannu mají neb jeho dědice zvesti na dědiny jich správcuov, kdež koliv mají neb jmíti budou, beze všeho puohonu, jakožto v právě staněm třetinou vajše peněz nadepsaných. A paní Vychna manželka jeho Věňka, přijala jest za věno své na jiné polovici v též vsi, od nadepsaného věna svého list propouštějíc. Stalo se léta M°CCC°XLIII, v sobotu o suchých dnech letničních.

Tab. ter. VI. H, 24.

K, 16. — *1345, 17 Dec.* — Cum inter Ditricum de Manczicz actorem ex vna et Genissium et Bietam nulliunde citatos parte ex altera super hereditate in Manczicz, curia arature et vno subside, questio in forma judicii vertebatur ad probandam intencionem ipsius Ditrici tabule terre fuerunt lecte in hac verba: Diuissius de Manczicz etc. [vide pag. 5]; ex parte vero domini regis fuit in contrarium oppositum, quod eadem donacio vigorem habere non poterat, propter condicionem eandem appositam in jure, videlicet si absque legitimis heredibus decederet etc. [sic]. Barones vero infrascripti super premisso articulo deliberacione prehabita diligenti invenerunt pro jure, quod propter huiusmodi non juridicam ad terre tabulas imposicionem eadem hereditas in Manczicz, pro qua lis inter predictas partes, ut predicitur, mouebatur, ad ipsum dominum regem jure deuolucionis ipso facto extitit deuoluta, et ex parte ipsius domini regis dederunt memoriales. Actum a. d. MCCCXLV sabbato quatuor temporum in Aduentu domini coram domino Carolo marchione Morauie, rectore tunc generali regni Bohemie, Petro de Rozimberg summo camerario, Andrea de Duba judice, Henrico preposito Pragensi, notario terre, ceterisque Pragensibus beneficiariis et baronibus Wilhelmo de Lantstein, Wilhelmo de Strakonicz, Johanne de Michalowicz, Wilhelmo de Skaly, Johanne de Weselee, Alberto de Krir, Hincone de Wlassimie, Dobessio de Kamenicze, Hincone de Waldenstein, Gencone de Grumberg judice curie regalis et coram aliis baronibus terre.

Raigrad. 13. Talmberg. 36 bohemice. Brun. 219, 220. Palacký, Arch. čes. II, 337; III, 308. Jireček. Cod. jur. Boh. II, 2 p. 22.

K, 17. — *1345, 23 Dec.* — Dominus Henricus plebanus de Sstiepanow p. c. c. domino Karolo marchione Morawie, tunc rectore generali regni Bohemie, et c. b. P., quod hereditatem suam in Wrapicz, quidquid ibi habuit et in Stehelczewsy, similiter quidquid ibi habuit, cum juribus patronatus in Hospozinie et in Praga s. Johannis Baptiste ecclesiarum et cum agris, pratis, omnibusque suis pertinentiis et qualibet libertate ad ea pertinente dedit et dare potuit ecclesie collegiate Omnium sanctorum in castro Pragensi et toti collegio canonicorum ibidem et hereditarie condescendit. Nuntius super hoc fuit ex parte ipsius domini marchionis ad tabulas dominus Henricus de Lichtmburg. Actum a. d. MCCC°XLV° fer. VI post festum beati Thome apostoli.

Tab. cur. reg. XXI, 221.

TERTIUS ZDISLAI.

(1346—1356.)

A, 2. — 1346, 11 Mart. — Hynko dictus Berka de Duba purgrauius Pragensis p. e. c. b. P., quod hereditates suas in Longa Dubrawa, quindecim laneos, in Dietele sex laneos et quatuor virgas agrorum, de quibus laneis viginti due sexagene gr. den. Prag. annue censuantur, et duos laneos de silua ibidem in Dietele pro aratura extirpandos, et in Kadlyn de blado censuali, quod osep dicitur, centum et decem strichones siliginis et centum strichones tritici, in molendino quoque sub piscina in Biela quinquaginta duos strichones siliginis annuatim, et cum agris, pratis, pascuis, omnibusque suis pertinentiis et qualibet libertate ad ea pertinente dedit et dare potuit pure propter deum pro sue et suorum predecessorum remedio animarum claustro beati Venceslai in Biela et toti conuentui fratrum heremitarum ordinis s. Augustini ibidem degencium de nouo per eum fundato, et eis de predictis hereditatibus et censu ac blado censuali predicto hereditarie et perpetuo condescendit. Actum a. d. millesimo trecentesimo quadragesimo sexto sabbato quatuor temporum Quadragesime coram dominis Hynkone dicto Hlawacz de Duba, Zbynkone de Hazmburk, Alssone de Lubiessicz et coram aliis pluribus fide dignis.

Tab. ter. III, H, 22.

B, 17. — 1348, 13 Mart. — A. d. MCCCXLVIII feria [II] proxima post quatuor tempora Quadragesime residentibus judicio dominis Josstone de Rozimberg supremo camerario, Andrea de Duba judice, Henrico preposito Pragensi, notario terre, ceterisque beneficiariis Pragensibus et baronibus Wilhelmo de Lantsstein, Hincone Berca de Duba purgrauio Pragensi, Johanne de Weselee, Johanne de Michalowicz, Wankone de Wartmberg, Czenkone de Lipnicze, Wilhelmo de Strakonicz, Benessio de Dieczin, Wilhelmo de Skaly, Hincone de Walsstayn, Zbinkone de Libiessicz, Tassone de Skuhrowa, Alberto de Krir, Zbinkone de Hazimburg et aliis baronibus terre excellentissimus dominus Karolus Romanorum [et] Bohemie rex per nunccium suum Reymundum de Kostomlath tunc judicis curie regis vices habentem super hesitacione seu dubio contra, videlicet, an is, qui filium cuiuspiam iudiuisum a patre suo nec eciam matrimonialiter coniugatum ad ius terre euocauerit, eo non respondente uel nollente contumaciter comparere huiusmodi actor memoriales super suum ius dare debeat contra reum eundem uel non, per prefatos barones determinari et pro iure inveniri mandauit. Qui barones super eodem dubio tractatu diligenti inter se prehabito pro iure invenerunt et perpetue duraturo statuerunt, quod huiusmodi filius non coniugatus nec diuisus ab ipso patre suo ad instanciam cuiusvis pro quacumque re seu causa ad iudicium terre fuerit euocatus vel citatus, donec diuisus ab ipso patre suo uel coniugatus legitime [non] fuerit, non debeat cuipiam in iudicio respondere, nec eciam aliquis respondebit eidem, et per consequens memoriales predicti super eundem non debeant nec per eundem contra alios debeant exhiberi.

Ceterum ibidem per prefatos barones pro jure fuit inventum et inconwlse perpetuo statutum, vt nullum juris preiudicium seu nocumentum ex hoc oriatur uel oriri debeat, si quis in hereditatibus suis per donacionem, empcionem, divisionem, vnionem cum aliis uel alio, seu testacionem uel quouis modo seu titulo alio acquisitis, exceptis dumtaxat hereditatibus in

foro iudicialiter obtentis, cum camerario [a] beneficiariis Pragensibus dato infra tres annos continuos et sex septimanas a die assecucionis hereditatum earundem non fuerit dominatus, quorundam prawa adinvencione seu conswetudine dominacionis predicte, que pocius corruptela dicenda est, que in talibus seruabatur, non obstante; quam quidem adinvencionem prauam predictorum seu dominacionem pretactam sepe fati barones cassauerunt irreuocabiliter et eciam annullauerunt, censentes eandem dominacionem nullius esse ammodo efficacie uel momenti.

Páni nalezli za právo a neroztržené na věčnost ustanovili, aby žádného práva pohoršení nebolito škody z toho žádnému nebylo, ani býti má, jestli žeby kdo na dědictví svém, kteréž by skrze obdarování, kúpení, zapsání neb spolčenie s jinými neb s jiným neb kterakým koli obyčejem držal ve třech letech pořád zběhlých a šesti nedělích ote dne dobytí neb držení toho dědictví, že má toho držení užiti proti jakémužkoli právu vedení.

Raigrad. 14 Vindob. 3483, 1; Talmberg. 36. Vindob. N. 5106, 7. et Konop. A, 12 bohemice. Všehrd, 98. Brun. 232, 239. Palacký, Arch. č. II, 338 (N. 29, 30, 31): III, 308, V, 510. Jura et const. reg. Boh. V, 16. Jireček, C. j. Boh. II, 2 p 22.

B, 28. — *1348.* — Wchyna z Hodkova Držkovi z Nesper l. 1348.

Tab. ter. II, F, 21.

C, 18. — *1348.* — Henricus de Sobieticz věnuje na Korytech, na Viceniciech Kateřině z Kuína 300 k. gr. leta 1348.

Tab. ter. CCL, C, 28.

C, 22. — *1348, 14 Jun.* — Kunek z Cetně prodal v Proševicích dvuor poplužní, šest dvoruov kmetcích a což tu měl Peškovi z Chotětova za 110 k. gr. leta 1348 v sobotu o Letnicích.

Tab. ter. CCL, B, 9.

D, 2. — *C. 1348—1350.* — Diwissius de Thalmbergk....

Tab. ter. CCL. E, 21.

D, 11. — *C. 1348—1350.* — Mezi Ondřejem z Dubé súdcí zemským... Úrok z 10 kop jedna kopa gr. aby šla, stará věc jest v Čechách.

Brun. 245.

... — *1350, 8 Nov.* — Jindřich z Byšic p., že dědictví své v Byšicích, dvuor kmetcí, na kterémž Jakub sedlák sedí, k kterémuž puol lánu dědiny přísluší, a jestli žeby se pak co na tom dědictví nedostávalo, to jmá on Jindřich z svého vlastního dědictví vyplniti, kterýžto Jakub sedlák platí ročně 36 gr. pr. peněz, s dědinami, i se vší zvuolí, což k tomu přísluší, prodal knězi Václavovi faráři sv. Jiljí v Praze kupujícímu k témuž kostelu k opatrování kněze Václava za pět kop gr., a přiznal se, že jest ty peníze od něho zouplna přijal, a dědicky postoupil. A též dědiny jemu mají a slíbili sou spraviti on sám Jindřich, Vladislav, Pavlík z Byšic, všickni spolu, před každým člověkem; a také od paní Anky, manželky jeho Jindřicha, jestli žeby živa manžela svého přebyla, i přede vším věnem jejím po smrti jeho za tři leta a 6 nedělí právem zemským; pakliby nespravili, tehdy Pražští úředníci jej kněze Václava, nebo budúcí jeho, faráře nadepsaného kostela, zvesti mají na dědiny správcí, kdež mají neb jmíti budou, beze všeho puohonu, jakožto v právě staném. Stalo se l. p. M°CCC°L°, v pondělí před S. Martinem.

Tab. ter. VI, II, 25.

E, 24. — 1351, 17 Mart. — Karolus dei gracia Romanorum rex, semper Augustus et Boemie rex. Ad vniuersorum tam presencium quam eciam futurorum noticiam tenore presencium volumus deuenire, quod nobilis Wilhelmus de Straconicz fidelis noster dilectus in nostra ac illustris Joannis marchionis Morauie, principis et fratris nostri charissimi, nec non Jostonis summi camerarii, Hinconis dicti Berce de Duba purgrauii Pragensis, Andree de Duba judicis, Stephani canonici Pragensis, terre notarii, ceterorumque beneficiariorum Pragensium et baronum, acpote Wilhelmi de Lantsstein, Wanconis de Warthenberch, Joannis de Wessele dicti de Wartenberch, Czenkonis de Lipa, Joannis de Michelsperch, Bussonis [sic] de Laiticz [sic] Hinconis de Sleben, Henrici de Noua domo, Joannis de Slenicz, Jaroslai de Ssternberch et Wilhelmi de Scala presentia personaliter constitutus, p. e. et publice recognouit, se omne jus suum hereditarium, quod ipse habuit uel heredes sui, si quos habuerit, habere poterunt, quomodolibet in futurum in hereditatibus immediate subscriptis, videlicet in castro Baworow, in opidis Baworow et Strinkowicz et in villis Hracholusky, Wietieyowicze, Zyrnowniczie, Nebahow, Swoyniczie, Syechow, Lhota noua, Leskowecz, Blaniczie, Swynieticzie, Budynie, Nettuniczie Radieiowicze, Kwaskowiczie, Skale, Zaluzie, Miekinczie, Craynisko, Sczethyn, due Lhote, na Vtisschowie, na Hayku cum aliis villis et curiis araturarum et rusticalibus ad Baworow pertinentibus, et hec omnia cum agris cultis et incultis, montibus, vallibus, planis, pratis, pascuis, siluis, rubetis, venacionibus, campo equacie, fluminibus, riuis, piscinis, piscacionibus, aucupacionibus, aquis, aquarumue decursibus, molendinis, jure patronatus ecclesiarum, dominio, juribus, vtilitatibus vniuersis et singulis, que nunc ibi sunt uel fieri poterunt quomodolibet temporibus successiuis, et cum qualibet libertate pertinente ad ea nobilibus Petro, Jostoni, Vlrico et Joanni fratribus de Rosenberch et eorundem heredibus pro mille sexagenis gr. denar. Prag. sibi jam integraliter persolutis rite et racionabiliter vendidisse, propter quod idem Wilhelmus de eodem jure suo in omnibus predictis hereditatibus eo jure, sicut ad ipsum pertinebant, prefatis fratribus de Rosenberch et eorum heredibus hereditarie et perpetue condescendit. Inter alia etiam est expressum, quod illustris Joannes quondam rex Boemie, genitor noster clare, memorie pro jure, quod sibi in dictis hereditatibus competebat, a nobili Petro olim de Rosenberch octingentas sexagenas grossorum predictorum recepit et in solucione suorum debitorum integre defalcauit; nobilis etiam Margaretha Bawari quondam de Straconicz relicta, soror ipsius Petri de Rosenberch, de uero suo et legittimo dotalicio octingentas octuaginta marcas graues, sexaginta quatuor gr. pro marca qualibet computando, pretacto Petro de Rosenberch et suis heredibus dedit et dare potuit ac de prefata pecunie summa in sepedictis hereditatibus hereditarie et perpetuo condescendit. Que vniuersa et singula et quodlibet premissorum per nobiles Andream de Duba judicem terre Wilhelmum de Lantsstein et Joannem de Michelsperch ad terre tabulas per nos missos ipsis tabulis terre imponi mandauimus, prout enarrata sunt superius et expressa. Quare nostro culmini pro utraque parte Wilhelmi videlicet de Strakonicz nec non Petri, Jostonis, Vlrici et Joannis fratrum de Rosenberch humiliter extitit suplicatum, quatenus emptionem et vendicionem predictas et inter eos hinc inde factas nec non vniuersa et singula premissa et quodlibet premissorum, prout in ipsis terre tabulis sunt annotata, approbare, ratificare et confirmare auctoritate nostra regia et benignitate solita dignaremur, ut ad hoc nostro accedente consensu dicte empcionis et vendicionis contractus et omnia premissa robur perpetue obtineant firmitatis. Nos attendentes multa grata seruicia et accepta, que Wilhelmus et fratres de Rosenberch predicti nostre celsitudini exhibuerunt hactenus et exhibituros speramus indubie fructuosius in futurum, considerantesque, quod empcio et vendicio predicte dictarum hereditatum per nos ipsos tanquam arbitrum et amicabilem compositorem inter dictas partes ordinata et facta existit, justis eorum supplicacionibus inclinati empcionem et vendicionem sepedictas et omnia et singula premissa et quodlibet premis-

sorum rata et grata habentes, eisque nostrum benignum prebentes assensum, ipsos et ea, prout in terre tabulis annotata noscuntur, approbamus, ratificamus et de certa nostra sciencia presentis scripti patrociuio confirmamus, renunciantes simpliciter et expresse omni juri, quod nobis in predictis hereditatibus competebat hactenus uel posset competere quomodolibet in futurum, omne jus huiusmodi in sepedictos Petrum, Jostonem, Vlricum et Joannem fratres de Rosenberch et heredes eorum de dono nostre singularis gracie transferentes hereditarie in eum. In quorum omnium testimonium et memoriam sempiternam presentes scribi et sigilli maiestatis nostre munimine jussimus appensione muniri. Datum et actum a. d. millessimo trecentesimo quinquagesimo primo XVI Kalendas Aprilis regnorum nostrorum anno quinto.

Tab. ter. VI. D, 26.

F, 17. — 1351, 24 Jul. — Bernarth de Mrdicz p. e. c. serenissimo domino Karolo Romanorum et Bohemie rege et c. b. P., quod hereditates suas Mrdicz castrum et curiam arature cum duabus araturis ibidem, Knieniczich villam, Klessiczich quidquid ibi habuit, Moczidlczich septem laneos, Herzmanstat medium oppidum cum medietate juris patronatus ecclesie, et in Kostel mediam alteram curiam rusticalem cum medietate juris patronatus ecclesie et cum agris, pratis, siluis, piscinis, riuis, molendinis, omnibus vtilitatibus et pertinenciis suis, et qualibet libertate ad ea pertinente dedit et dare potuit Jarossio de Mrdicz fratri suo carnali (et Jarossio de Laczembok; et hoc nomen est in tabulis deletum,) et eorum heredibus et eis de ipsis hereditatibus hereditarie condescendit. Nuntius ex parte ipsius domini regis fuit super hoc ad tabulas dominus Henricus de Lichtemburg. Actum a. d. MCCCLI in vigilia beati Jacobi apostoli.

Tandem a. d. MCCCLVI fer. VI quatuor temporum Quadragesime Jaross de Laczembok partem suam totam predictarum hereditatum dimisit libere eidem Jarossio de Mrdicz et suis heredibus.

Tab. cur. reg. XXI, 127.

G, 18.[1] — *1350, 3 Sept.* — Karolus dei gracia Romanorum rex semper Augustus et Boemie rex. Notum facimus vniuersis, quod quia pridem clare memorie illustris Joannes quondam Boemie rex, genitor noster charissimus, consideratis multiplicibus operosis obsequiis et constantis fidei puritate nobilis quondam Petri de Rosenbergk, quibus eidem nostro genitori debite fidelitatis solercia dinoscitur placuisse, sibi et suis heredibus bona in Bawarow cum villis, prediis, agris, possessionibus et omnibus pertinentiis suis eo jure, libertate et dominio, prout ad regnum Boemie spectare poterant, rite donauit et eciam in parte pro pecuniis vendidit, sicut in literis ipsius desuper editis euidencius est expressum, nos prefati Petri, nec non heredum suorum diligenter inspectis obsequiis animo deliberato, non per errorem aut improuide, sed de certa nostra sciencia et maturo nostrorum procerum consilio precedente nobilibus Petro, Jodoco, Vlrico et Joanni natis prefati Petri de Rosenbergk predicta bona in Bawarow cum villis, agris, prediis, juribus, libertatibus et pertinentiis suis, quibuscunque possunt specialibus vocabulis designari, sicut in litteris paternis et in tabulis regni nostri Boemie continetur expressum, damus, conferimus et donamus, nec non donacionem et vendicionem dicti genitoris nostri in omnibus suis tenoribus, clausulis, punctis, sentenciis et articulis de uerbo ad uerbum, ac si prefate genitoris nostri littere et scripture tabularum huiusmodi presentibus ad plenum inserte consisterent, approbamus, ratificamus ac per omnia de benignitate regia confirmamus, supplentes omnem defectum, si quis in litteris dicti genitoris nostri, tabulis regni aut in presentibus obscuritate, dubietate aut ambigua interpretacione verborum seu quauis alia de causa fortasse fuerit, de regie plenitudine potestatis, presencium

sub nostre maiestatis sigillo testimonio litterarum. Datum Brunne a. d. millesimo trecentesimo quinquagesimo jubileo III die mensis Septembris, regnorum nostrorum anno quinto.

Tab. ter. VI, D. 26. — [1]) Ms. Secundus Zdislai, G, 18.

. . . — *1351, 27 Jun.* — Drslav z Byšic p., že čtyry kopy gr. praž. platu ročního na dědictví svém v Byšicích, na dvoru poplužním, na tom na všem, což tu jmá, s dědinami, lukami, lesy, řekú, a lovením ryb, i se vším příslušenstvím, i se vší zvuolí, prodal Johlínovi řečený Rokycan z Prahy, a jeho dědicuom, za 38 kop gr. česk. ouplně zaplacených, a jemu toho platu dědicky postoupil. A paní Svachna, manželka jeho Drslava, k tomuto trhu dala své povolení, i se vším věnem a právem svým, což jest jměla na témž dědictví, a oznamujíc též dědictví s týmž platem ročním. Spraviti jim mají a slíbili sou on sám Drslav, a synové jeho Ješek a Šebestian z Byšic, všickni spolu, před každým člověkem, a jmenovitě před ní paní Svachnou, a přede vším věnem jejím, tak, jest-li žeby živností přebyla jeho Drslava, manžela jejího, po smrti za tři léta a šest nedělí, právem zemským; pakli by nespravili, tehdy Pražští úředníci jej Johlína neb j. d. mají zvesti na dědiny jich správcuov ꝛc. Však na ten spuosob: jestli žeby ve čtyřech letech pořád zběhlých ote dne tohoto nynějšího vkladu platu jiného čtyř kop gr. podobného a v témž zdálí od Prahy jim Johlínovi a j. d. koupili, tehdy též dědictví v Byšicích hned od toho platu bude svobodné. Stalo se l. b. M°CCC°LI°, v pondělí po s. Janu Křtiteli buožím.

Tab. ter. VI, H, 24.

H, 27. — *1353.* — Dominus Menhardus filius Vlrici de Noua domo electus episcopus Trideniczensis p. e. c. serenissimo rege Carolo, že se odříká všeho svého dílu. A. d. MCCCLIII°.

Talmberg. 37.

. . . — *1354, 20 Dec.* — Jessko, Hassko, Albertus de Brasskow p. s. c. dominis baronibus, quod hereditatibus suis in Brasskow, Vgezdie, v Lukově et na Kopanině, quidquid ibi habuerunt, cum agris ꝛc [univerunt se ꝛc] prout hoc in tabulis terre plenius continetur. Actum a. d. M°CCC°LIIII°, sabbatho quatuor temporum Adventus.

Tab. cur. reg. XIV, 293.

L, 27. — *1355, 15 Apr.* — Kuneš z Cetně v Čejeticích 2 k. gr. prodal Ctiborovi z Cetně l. 1355 v středu po próvodní neděli.

Tab. ter. CCL, B, 9.

. . . — *1356, 13 Maji.* — Vilém řečený Krabice z Weitmile p. s. p. ú. P., že na dědictví svém na Weitmili, na tvrzi, na dvoru poplužním s popluží, na vsi Chomuticích a na dvořích kmetcích s platem, na tom na všem, což tu má, paní Přibě z Martinic manželce své 200 k. gr. věnoval a ukázal, a jí postoupil. Stalo se leta MIII°LVI v pátek po svatém Stanislavu.

Tab. ter. I, B, 29.

. . . — *1356, 30 Maji.* — Item a. d. MCCCLVI fer. secunda proxima ante festum Ascensionis domini dominus Karolus rex Boemie per nuncios suos dominos Johannem de Wessele summum camerarium, Andream de Duba judicem terre, Czenkonem de Lipa et Henricum de Lauchtenberch ad dominos Petrum et Jesconem fratres de Rozemberch, tutores et commissarios orphani Johannis quondam de Michalowicz, dixit, quia nollet eidem orphano et bonis suis aliqua dampna vel incomoda aliquatenus inferre nec inferri per quempiam siniri quo-

quomodo, si eciam sibi et regno suo de eisdem bonis nulla dampna inferrentur, qui fratres de Rozemberch et tutores eidem domino regi per eosdem nuncios et dominos responderunt, quia omnia et singula, prospera et aduersa cum eodem orphano volunt et ipse orphanus cum eis debet sustinere.

Tab. cur. reg. I, 103.

. . . — *1356, 1 Oct.* — Kunegundis relicta Wilhelmi dicti Lepus quondam de Krussowicz p. e. c. b. P., quod patrem suum Conradum dictum Kemnater de Haczek ad se in veram vnionem seu na pravý spolek suscepit super dotem suam quadringentarum sexagenarum gr. den. prag., quas habet in hereditate in Krussowicz villa hereditarie cum agris, pratis, siluis et qualibet libertate ad ea pertinente, ita quod facti sunt cum eadem dote et ipsa hereditate veri hromadníci. Actum a. d. MCCCLVI sequenti die post Jeronimi coram dominis, domino Czenkone de Lypa summo cammerario, Andrea de Duba judice, Stephano canonico Pragensi, notario terre, ceterisque beneficiariis, et coram baronibus, dominis Jescone de Wessele purchrawio Pragensi, Wilhelmo preposito Wissegradensi, Petro de Rozemberch, Benessio de Dyeczin, Wilhelmo de Straconicz, Wilhelmo de Scali, Jaroslao de Sternberch, Wancone de Duba, Sdencone de Sternberch judice curie regalis, Herbordo de Janowicz, et coram aliis baronibus terre.

Tab. cur. reg. I, 84.

. . . — *1356.* — Pistor ꝛc Cztiboris de Chorzowa . . . .

Tab. ter. CCLII, B, 8.

C. 1356—1360.

Chotyebor de Zbrassyna recognouit coram beneficiariis Pragensibus, quod Bohunconem dictum Hanas de Bossyna et Jaroslaum de Tuchowycz debet et tenetur infra hinc et festum Penthecosten eximere et liberare a Judeo Baruchone, magistro Judeorum de Praga, in 13 sexagenis den. prag. pecunie capitalis ac eciam vsuris super accrescentibus sub poena 50 sexagenarum grossorum predictorum. Quod si non fecerit, extunc dictus Chotyebor ad eosdem Bohunconem et Jaroslaum predictas 50 sex. gr. predictorum amittet tanquam in jure obtento, inducto et dominato, ita quod iidem Bohunco et Jaroslaus dictum Chotyeborium poterunt impignorare pro dicta pecunia, videlicet 50 sex. in suis hereditatibus habitis vel habendis absque omni citacione, monicione, induccione et dominacione cum solo camerario tantum vsque ad satisfaccionem pecunie predicte. Actum ꝛc.

Tab. cur. reg. I, 1.

Sdenko de Konopiscze et de Sternberch p. e. c. b. P., quod omnes et singulos pueros suos cum omnibus bonis et hereditatibus, vbicunque habet uel habebit, committit in tutelam matri sue, domine Anne de Sternberch, ita quod ipsa sit et esse debeat dictorum puerorum nec non bonorum et hereditatum mater commissaria, eam veram tutricem faciendo. Actum anno et die coram eisdem beneficiariis et baronibus, quibus supra.

Sdenko de Konopiscze et de Sternberch p. e. ꝛc, quod omnes et singulos pueros suos cum omnibus bonis et hereditatibus, vbicunque habet vel habebit, committit in tutelam domino Jaroslao de Sternberch, fratri suo, ita quod ipse sit et esse debeat dictorum puerorum nec non bonorum et hereditatum pater commissarius, eum verum tutorem faciendo. Actum anno et die quibus supra.

Tab. cur. reg. I, 81.

Brunus et Jesco fratres de Byelczicz p. s. c. b. P., quod 11 sex. gr. den. prag. census annui in hereditate sua in Hwozdan, toto quidquid ibi habent, cum hereditate et qualibet libertate ad ea pertinente dederunt et dare potuerunt pro ipsarum porcione sororibus suis Wratcze et Margarethe, videlicet Wratcze 6 et Margarethe 5 sexagenas census annui, et eis de predicto censu annuo in hereditate ad tempora vite earundem condescenderunt, hoc specialiter expresso, quod ipsis sororibus eorum decedentibus ipse census cum hereditate mox ad... sine omni difficultate deuoluatur. Actum anno et die coram eisdem beneficiariis, quibus supra.

Tab. cur. reg. I, 81.

Domini Zawissius canonicus et Plichta scolasticus ecclesie Pragensis p. s. c. b. P., quod hereditatem suam in Raczinyewsy 8 curias rusticales censuantes annue 10 sex. gr. den. prag. cum hereditate et qualibet libertate ad ea pertinente vendiderunt ecclesie sancti Viti in castro Pragensi, ita quod idem census annuus perpetue debeat pertinere ad prebendam in eadem ecclesia Pragensi, per dominum Karolum, Romanorum imperatorem et Boemie regem de nouo erectam annexamque ad prepposituram Boleslaviensem, pro 100 sex. gr. praedictorum, et fassi sunt, se eandem pecuniam totam plenarie percepisse, et eidem ecclesie de eadem hereditate hereditarie condescenderunt. Eandemque hereditatem eidem ecclesie debent et fideiusserunt disbrigare ipsimet domini Zawissius et Plichta, Wanco de Wynarzecz, Jesko de Smylowicz et Jesco Jesconis de Raczinyewess, omnes in solidum, a quolibet homine jure terre; quod si non disbrigarent, tunc Pragenses beneficiarii ipsum prepositum Boleslawiensem inducere debent super hereditates ipsorum fideiussorum, vbicunque habent et habebunt, absque omni citacione tamquam in jure obtento, in tercia parte plus pecunie supradicte. Actum ut supra.

Tab. cur. reg. I, 82.

Dominus Prziedbor abbas et totus conuentus monasterii in Hradysczi et Hasco de Lemberca dictus de Zwyerzietycz p. s. c. b. P., quod hereditates suas adinvicem permutarunt, videlicet ipse abbas et conventus hereditates suas in Bozkow, Roztoky villas, in Gesseny quidquid habuerunt, in Kostrzy 5 curias rusticales, et duas piscinas sub villa Byczina sitas, cum agris, pratis, siluis, riuis et qualibet libertate ad ea pertinente permutacionis nomine dederunt eidem Haskoni et suis heredibus pro eius hereditatibus in Rokyta et in Krupa, quidquid ibi habuit, eciam cum agris, pratis, siluis, riuis, et qualibet libertate ad ea pertinente; et sic sibi invicem de dictis hereditatibus permutatis hereditarie condescenderunt, easdemque hereditates sibi invicem disbrigare debent a quolibet homine jure terre. Et huius disbrigacionis sunt fideiussores, videlicet hereditatum, quas ipsi abbas et conuentus eidem Hasconi dederunt, ad ipsum Hasconem Pesco Kabat de Krzidy, Pesco dictus Oczass de Zassady et Jesco de Koczyneiowicz, sed hereditatum, quas ipse Hasco dedit eisdem abbati et conuentui, sunt ad ipsos abbatem et conuentum fideiussores et disbrigatores ipsemet Hasco, Boczko de Podyebrad et Jarek de Zeleznyczie, omnes in solidum. Quod si non disbrigarent tunc Pragenses beneficiarii eum, cui predicta disbrigacio facta non fuerit, inducere debent super hereditates predictorum suorum fideiussorum, vbicunque habent uel habebunt, absque omni citacione tamquam in jure obtento, in tercia parte plus illarum hereditatum, que non fuerint, ut premittitur, disbrigate. Et dominus Karolus Romanorum imperator et Boemie rex ad hanc permutacionem suum beniuolum et graciosum prebuit consensum; super quo nuncius ex parte ipsius domini imperatoris fuit ad tabulas dominus Jesco de Wessele, purgrauius Pragensis. Actum anno ꝛc.

Tab. cur. reg. I, 83.

Bohunco de Dolan p. e. c. b. P., quod fratrem suum Marquardum de Bartossowa ad se suscepit in veram vnionem super hereditatem suam in Udrzenycz, curiam cum duabus araturis, municione et 6 marcis argenti census annui cum agris, pratis, siluis, vineis, riuis et qualibet libertate ad ea pertinente, et super alias hereditates habitas et habendas vbicunque, ita quod facti sunt veri hromadníci. Idem Bohunco vxorem suam, dominam Ankam, cum omni eius dote videlicet 150 sex. gr. den. pr. de hereditate Zytinycz, quidquid ibi habuit, transducit super aliam hereditatem suam predictam in Udrzienycz, quidquid ibi habet, et ei de eadem hereditate in jam dicta dotali pecunia ad veram obligacionem dotalem condescendit, et ipse Marquart ad hoc suum plenum et beniuolum prebuit consensum. Actum ɔc.

Tab. cur. reg. I, 84.

Przissnak de Wirssowicz et Albertus de Otycz p. s. coram serenissimo domino Karolo, Romanorum imperatore et Boemie rege, et coram beneficiariis Pragensibus, quod hereditatibus suis in Wyrssowicz, quidquid ibi habent, in Jaworzie 6 curiis rusticalibus, in Lesczinye 5 curiis rusticalibus, cum agris, pratis, siluis, riuis, piscinis, molendiuis ac rebus mobilibus et immobilibus omnibus et hereditatibus habitis vel habendis vbicunque cum omnibus suis pertinenciis et qualibet libertate ad ea pertinente vniuerunt se ad veram vnionem seu na pravý spolek, ita quod facti sunt veri hromadníci. Nuncius ex parte ipsius domini imperatoris fuit super hoc ad tabulas dominus Russo de Lutycz, subcamerarius regni Boemie. Actum anno ɔc.

Tab. cur. reg. I, 85.

Przybak et Slawibor fratres de Vmonina p. s. c. b. P., quod hereditatibus suis in Wyssinye, Vmonynye et in Krzieczi, quidquid ibi habent, cum agris, pratis, fluminibus, siluis, molendinis, rebus mobilibus et immobilibus et qualibet libertate ad ea pertinente, vniuerunt se ad veram vnionem seu na pravý spolek, ita quod facti sunt veri hromadníci. Actum coram baronibus ɔc.

Tab. cur. reg. I, 85.

Johannes de Podhorzan p. e. c. b. P., quod hereditates suas in Semitiessy, in Brziezina et in Skalka, quidquid ibi habuit, cum agris, pratis, siluis et qualibet libertate ad ea pertinente dedit et dare potuit fratri suo Tyrczino de Podhorzan et orphanis, filiastris suis, Petro et Zwyestoni ibidem, et eis de ipsis hereditatibus hereditarie condescendit, hoc expresso, quod ipsi orphani ante omnia habere debent 60 sex. gr. den. pr. in predicta hereditate Semytiessy et ipsarum hereditatum omnium ipse Tyrczin veram medietatem et ipsi orphani aliam medietatem habere debent. Actum anno et die coram eisdem beneficiariis et baronibus quibus supra.

Tab. cur. reg. I, 87.

Anka de Bychor p. e. c. b. P., quod 60 sex. gr. den. prag. dotis sue, quas habuit in hereditatibus suis dotalibus obligatis in Bychor, et in Byelussicz, quidquid ibi habuit, cum agris, pratis, siluis, riuis, omnibusque suis pertinenciis et qualibet libertate ad ea pertinente dedit et dare potuit filiis suis Jesconi, Hermano, et Alberto de Bychor et eis de ipsis hereditatibus in iam dicta dotali pecunia eo jure per omnia, sicut ad ea pertinebat, condescendit. Actum ɔc.

Tab. cur. reg. I, 88.

Jutka de Zaluzan p. e. c. b. P., quod a filiis Benessio et Diuissio de Zaluzan quadringentas sex. gr. den. pr. dotis sue, quas habuit in hereditate sua dotali obligata in Zaluzan, recepit, 50 sex. ipsorum grossorum dotis eiusdem reputavit soluendas per ipsios filios domicelle Jutcze, filie Mladote de Nechanicz, et ipsi filii ei easdem 50 sexagenas soluere subintrarunt. Predictaque domina Jutka adhuc retinuit in eadem hereditate sua et aput ipsos filios suos pro se 50 sexagenas dotis sue predicte disponendas, prout ei videbitur expedire, et nichil amplius habet apud ipsos filios preter predictas 50 sexagenas. Actum ꝛc.

Tab. cur. reg. I, 89.

Arnust de Porzyeczie pater commissarius orphanorum quondam Mstissonis de Porzyeczie p. e. c. b. P., quod hereditatem ipsorum orphanorum in Czirnczienyech $4\frac{1}{2}$ laneum et $\frac{1}{2}$ jug. hereditatis cum curiis ad hoc pertinentibus, cum agris, omnibusque suis pertinenciis et qualibet libertate ad ea pertinente vendidit Andree de Duba, judici terre et suis heredibus pro 108 sex. gr. den. pr. et 12 gr., et fassus est, se eandem pecuniam totam ab eo plenarie percepisse, et ei de hereditate eadem hereditarie condescendit. Eandemque hereditatem ei debent et fideiubent disbrigare ipsemet Arnust, Czstibor de Gezara, Czenko de Sobyehyrd et Bohunco de Klokoczna, omnes in solidum, a quolibet homine, et nominatim ab ipsis orphanis vsque ad annos ipsorum orphaniles. Et postquam ad annos ipsorum legitimos peruenerint, post hoc per tres annos et 6 septimanas jure terre. Quod si non disbrigarent, tunc Pragenses beneficiarii ipsum Andream seu heredes ipsius inducere debent super hereditates ipsorum fideiussorum, vbicunque habent vel habebunt, absque omni citacione tamquam in jure obtento, in tercia parte plus pecunie supradicte. Actum ꝛc.

Tab. cur. reg. I, 90.

Henricus de Bezdiekowa ex vna et Pesco de Wrtka parte ex altera recognouerunt coram beneficiariis Pragensibus, quod pro jure obtento per ipsum Henricum et patrem eius Albertum quondam de Bezdiekowa super hereditatibus in Lubenczi admiserunt se potenti arbitrio Bohuslay de Krassikowa, et quidquid ipse inter eos mandabit, quandocunque et quomodocunque ad tabulas imponet, hoc imponi debet in presentia vel absencia ipsarum parcium, et firmiter debet observari. Actum anno ꝛc.

Tab. cur. reg I, 104.

Dominus Johannes dictus Pauli, Pragensis et Boleslawiensis ecclesiarum canonicus, recognouit c. b. P., quod hereditatem in Kogeticz curiam arature nudam cum municione et cum agris, pratis, pascuis tantum, sed sine seminibus et sine animalibus, ad sex annos continuos locauit et condescendit Hermanno dicto Czelko de Horziessowicz et suis heredibus, ita quod idem Hermannus vel sui heredes de ipsa hereditate ipsi domino Johanni censuare debebit septem sex. gr. den. prag., medietatem ipsius census infra octauam sancti Georii proximi et aliam medietatem infra octauam sancti Galli, et sic deinceps singulis dictis sex annis. Quod si in aliquo predictorum terminorum non solueret, et post ipsum terminum octo diebus, ex tunc 8 grossi nomine pene super eos accrescent, et si infra alios octo dies et terminos non solueret, tantumdem crescet, si autem infra quartos 8 dies non solueret continuos censum eundem cum penis omnibus, extunc ab omni jure, quod sibi competebat, in ipsa hereditate totaliter cadent et amittent. Actum anno ꝛc.

Tab. cur. reg. I, 104.

Dominus Karolus imperator Romanorum et Boemie rex per nuncium suum dominum Jesconem de Wessele ad tabulas terre imponi mandauit, vt omnia jura obtenta, inducta, taxata et dominata ac omnes et singule citaciones contra Henricum de Noua Domo stent et non procedant a dic presenti per spacium duorum annorum, et interim eciam nulle prescripciones annorum eidem in preiudicium currere debent vel transire. Actum ꝯc.

Tab. cur. reg. I, 105.

Albertus de Lybotinye p. e. c. b. P., quod hereditates suas in Budcowie, Moykowie, Tresczeni, v Dworczie, quidquid ibi in eisdem hereditatibus omnibus habuit, cum agris, pratis siluis, omnibusque suis pertinenciis et qualibet libertate ad ea pertinente dedit et dare potuit pro porcione filiis suis, videlicet Cunssoni, Bohunconi, Henrico, Hyrdonio. Vlrico, Poczino de Lybotynie et eis pro ipsorum porcionibus de predictis hereditatibus hereditarie condescendit. Actum anno et die coram eisdem rege, beneficiariis, et baronibus, quibus supra.

Ibidem Otaslaw de Budkowa defendit, quod ipsa hereditas in Budkow est sua, et ipse Albertus eandem dare ipsis filiis non potuit.

Tab. cur. reg. I, 106.

Karolus Quartus diuina fauente clemencia Romanorum imperator semper Augustus et Boemie rex. Ob reuerenciam dei omnipotentis et ad laudem sancti Laurencii monasterii in Opatowycz, ordinis sancti Benedicti, Pragensis dyocesis per nuncios suos venerabilem dominum Johannem episcopum Olomucensem, nobilem Johannem dictum de Wartemberch purchrauium Pragensem ad tabulas terre imponi mandauit, inhibens districte sub obtentu gracie sue et mandans per totam terram ac volens, quod omnes homines censuales seu rusticos ac eciam feodales, vel seruiles, cuiuscumque status uel condicionis existant, tractos aut citatos per quemcunque seu ad instanciam quarumcunque personarum cuiuscunque beneficii vel districtus, quod senteciis ipsorum minime valeant predictos homines claustrales innodare, aut in ipsos sentencias exsecutorias seu diffinitiuas fulminare, immo pocius ipsos ab omni onere judicii terreni uel terre seu a judicio per totum regnum Boemie liberos volumus habere et exemptos. Sed qui habeat contra ipsos claustrales homines accusacionis quid proponere, hoc idem coram abbate Opatowicensi ipsius monasterii uel gerenti suas vices repetat, quia justiciam statim eidem impetenti ipsi abbas uel suas vices gerens aut cui commissum fuerit, debent facere expeditam, jure quo homines ipsius monasterii sunt locati uel situati, prout indignacionem nostre maiestatis grauissimam cupitis euitare. Actum anno ꝯc.

Tab. cur. reg. I, 110.

QUATERNUS PRZISNAKONIS.*)

(1357—1360.)

A, 13. — *1357.* — Ješek z Talmberka . . .

Tab. ter. CCL, E, 21.

B, 2. — *1357, 14 Jul.* — Vilím z Talmberka . . . Stalo se leta M°CCC°LVII° v pátek po ochtabu sv. Prokopa.

Tab. ter. CCL, E, 21.

B, 16. — *1357.* — Henzlinus de Praga dictus Benessacz vendidit doctoribus et magistris legentibus in artibus hereditates suas in Poczernicz et in Trczaus Arnesto archiepiscopo Pragensi pro octingentis sexagenis grossorum.

Riegger, Mater. VI, 203.

C, 14.[1] — *1357, 1 Jul.* — Epyk de Hradku p. e. c. b. P., quod hereditates suas in Broczuye curias arature cum curiis rusticalibus, in Chudolaziech quidquid ibi habuit, in Zalezlech quidquid habuit, in Borowalhota villam, in Wesselelhota villam, cum agris pratis, siluis, riuis, piscinis, omnibusque suis pertinenciis et qualibet libertate ad ea pertinente, vendidit domino Arnesto Pragensis ecclesie archiepiscopo et suis successoribus, cancellario vniuersitatis Pragensis studii privilegiati, ementi dicta bona ad vsum studii Pragensis predicti, videlicet pro solario doctorum, magistrorum et aliorum legencium in studio predicto, pro septingentis sex. gr. den. prag., quas dominus Carolus imperator Romanorum et Boemie rex ac collegiati conuentus Pragensis diocesis pro solariendis doctoribus et magistris studii predicti contribuerunt, et fassus est, se eandem pecuniam totam ab eo plenarie percepisse, et ei de hereditate eadem hereditarie condescendit. Eandemque hereditatem ei debent et fideiubent disbrigare ipsemet Epyk, Henslinus de Duba, Benessius de Duba, Hynco de Duba et Hroch de Przyluczie, omnes in solidum, a quolibet homine jure terre. Quod si non disbrigarent, tunc Pragenses beneficiarii ipsum dominum Arnestum seu successores suos inducere debent super hereditates ipsorum fideiussorum, vbicunque habent vel habebunt, absque omni citacione tanquam in jure obtento, in tercia parte plus peccunie supradicte. Actum a. d. M°CCC°LVII° sabbato post diem apostolorum Petri et Pauli.

Tab. cur reg. I, 91. Talmberg. 324. Riegger, Mater. VI, 253. — [1]) Riegger O, 13.

C, 16. — *1357.* — Vilém z Talmberka . . .

Tab. ter. CCL, E, 21.

C, 20. — *1357, 30 Jun.* — Leta 1357 v pátek po sv. Janu. Kuneš z Cetně v Cetni Ctiborovi z Cetnie . . .

Tab. ter. CCL, B, 9.

*) Interdum registrum Prziznakonis nominatus.

D, 14. — *1357.* — Heress de Rozdialowicz dedit monasterio in Sacro campo ...

Talmberg. 335.

... — *1357, 28 Oct.* — Jindřich z Byšic p., že šedesáte čtyři gr. platu ročního na dědictví svém v Byšicích, dva dvory poplužní, dvory kmetcí, na tom na všem, což tu jmá, s dědinami, lukami, lesy, rybníky, potoky, i se vším příslušenstvím a se vší zvolí, což k tomu přislušÍ, prodal Henzlinovi z Prahy, řečený Benešaver, a jeho dědicuom za 10 k. a 40 gr. peněz praž. zouplna zaplacených a že mu toho platu roč. postoupil. A tejž plat roční jemu mají a slíbili sou spraviti, on sám Jindřich, Ješek z Byšic a Bohuněk z Byšic, všickni spolu, před každým člověkem, a jmenovitě od paní Anky manželky jeho, i přede vším věnem jejím ꝯc; pakliby nespravili ꝯc (*jakož forma*). Stalo se léta M°CCC°LVII°, v sobotu den sv. Šimoniše a Judy.

Tab. ter. VI, H, 25.

E, 6. — *A. 1357 exeun. v. 1358 ineun.* — Remuth de Lobosicz [1] vendidit monasterio in Postoloprd ...

Talmberg. 320. — [1]) Ms. Lobicz.

E, 17. — *1358, 24 Febr.* — Marquart, Przibik et Jessek fratres de Porzessin p. s. c. b. P., quod hereditatibus suis, videlicet castro Porzessin et Porzessin villa et aliud iterum Porzessin, in Kaplicz oppido, in Diedkow et Netrziebiczie villis, in Hrziebeny 2 laneis, in Zubczicz, na Plawy, Trzietez villis, in Puchtikow 1 laneo, in Zahradka 1 laneo, in Roznow, Omlenicze, Blazkow villis, in Malikow curia arature et vno laneo hereditatis, in Horssow 2 laneis, in Stradow et Skoronicz villis, in alio Stradow 1 laneo, in Podole 1 laneo, in Brussi 2 laneis et in Wyhni 3 laneis hereditatis cum agris, pratis, siluis, riuis, piscinis, molendinis, fluminibus, montibus, vallibus et curiis ad hoc pertinentibus omnibusque suis pertinenciis, et qualibet libertate ad ea pertinente, vniuerunt se ad veram vnionem seu na pravý spolek, ita quod facti sunt inter se veri hromáždníci, ita tamen, quod predictus Jessko ad tempora vite sue de hac vnione non debet nec potest se trahere sine aliorum fratrum voluntate; si autem alii fratres vellent dividere se, tunc ipse Jessek cum parte porcionis sue potest et debet ad quem vult se trahere et in eo alii fratres non debent ipsum inquietare. Actum a. d. MCCCLVIII sabbato quatuor temporum Quadragesime coram baronibus et beneficiariis, quibus supra.

Tab. cur. reg. XXI, 24.

F, 15. — *1358.* — Boczko de Podiebrad vendidit monasterio Aule regie ...

Talmberg. 316.

... — *1359, 12 Maji.* — Dominus Karolus, serenissimus imperator Romanorum et Boemie rex, cum baronibus infrascriptis invenerunt, quod homines hereditarii, id est dědinníci ville Stadicz debent amodo in perpetuum ab omni solucione census seu alia exaccione quacunque liberi esse et absoluti, prout a fundacione et principio dicte ville exstiterunt, exceptis duntaxat berna generali et defensione terre, ad quam prout alii terrigene obligantur ꝯ ...

Tab. cur. reg. I, 115. Cfr. Balb. Miscell. dec. I, 66. VII, lit. publ. 73 et Pelzel, Lebensgeschichte Kaiser Karls IV, 605.

... — *1359, 13 Maji.* — Štěpán z Byšic p., že jednu kopu gr. peněz praž. platu ročního na dědictví svém v Byšicích, dvú dvořích kmetcích, s dědinami i se vší zvolí, prodal Henzlinovi z Prahy, řečený Benešaver, a dědicuom jeho, za 10 k. gr. zúplna zaplacených a že mu

toho platu roč. postoupil. A ten plat jemu mají a slíbili spraviti, on sám Štěpán, Hyrd z Dyrchlavy a Bohuněk z Byšic, všickni spolu ꝛc; pakliby nespravili ꝛc. Stalo se l. b. M°CCC°LIX, v pondělí po neděli, jenž slove Jubilate.

Tab. ter. VI, H, 26.

... — *1359, 13 Maji.* — Rameš z Byšic p., že jednu k. gr. peněz praž. platu ročního na dědinách svých v Byšicích, na tom na všem, což tu jmá, s dědinami, i se vší zvuolí prodal Henzlinovi z Prahy, řečený Benešaver, a jeho dědicuom za 10 k. gr. úplně zaplacených, a že mu toho platu r. postoupil. A tejž plat roční jemu mají a slíbili sú spraviti on sám Rameš, Hyrd z Drchlavy, Jindřich a Ješek z Byšic, všickni spolu ꝛc; pakliby nespravili ꝛc. Stalo se l. b. M°CCC°LIX, v pondělí po neděli, jenž slove Jubilate.

Tab. ter. VI, H, 26.

... — *1359, 14 Jun.* — In villa Wessczy Miksso decessit, cuius bona ad d. regem sunt devoluta. Fer. II post Reminiscere a. d. 1391 Otyk de Semptyna docuit per tabulas terre veram vnionem cum Mixone de Morawcze et Domoslao de Semtyna cum hereditatibus suis in Morawcze, curia arature, III curiis rusticalibus, in Semtyn curia arature, 1 curia rusticali, et aliis et singulis hereditatibus et bonis ipsorum habitis vel habendis. Que vnio facta est a. d. MCCCLIX fer. VI quatuor temporum Pentecostes.

Tab. cur. reg. XIII, 202.

... — *1359, 20 Jun.* — Carolus de Duban spojuje se s Přibíkem z Lukohořan dědictvím svým Dubany a v Vojničkách. Stalo se leta MCCCLIX po Sv. Trojici ten čtvrtek.

Tab. ter. CCL, M, 16.

L, 6. — *1359.* — Jesco de Sobieticz v Soběticích spolčili se leta 1359.

Tab. ter. CCL, C, 28.

L, 16. — *1359.* — Margaretha de Strakonicz dedit monasterio in Strakonicz ...

Talmberg. 328.

L, 18. — *1359.* — Jindřich z Hradce mocný otcovský poručník sirotkuov někdy Jindřicha z Černína p. se př. ú. P., že dědictví týchž sirotkuo v Černíně, dvuor poplužní jeden, dvory kmetcí dva, mlýn, v Chotidlsku čtyři dvorové kmetcí, v Podhoří jeden dvuor kmetcí s dědinami, lukami, lesy, rybníky, potoky, sady, chmelnicemi, i se vším, což k tomu přislušě, i s všelijakú zvolí k tomu přislušející, prodal Haškovi z Lemberka řečenému ze Zvířetic a jeho dědicuom za tři sta kop gr. peněz praž., a jemu toho dědictví dědicky postoupil. Spraviti má, tak jak země za právo má.

Talmberg. 37. Palacký, Arch. č. II, 339. Jireček, Cod. jur. Boh. II, 2 p. 26.

... — *1359, 20 Dec.* — Przyssnaco de Porzieczie ex vna et presbiter Johannes plebanus de Pyssel parte ex altera in omnibus causis inter ipsos in hodiernum diem motis admiserunt se potenter arbitrio Johannis de Strzmelicz; quidquid mandabit, ratum tenere debent sub amissione centum mar. arg. pro jure obtento arbitro inobedientiam profitente, et ipse dominus Johannes plebanus promittit tamquam principalis, et cum eo Jaroš de Kozmycz, pater ipsius plebani, nomine fideiussoris pro se et Przyssnak dictus pro se promittunt ratum tenere arbitrium supradictum sub pena predicta. Idem arbiter mandauit, quod ante omnia omnes cause

inter ipsos in diem hodiernum mote quomodolibet, tam coram ecclesiastico judice quam coram seculari seu mundano, sint mortue et nulle, ac fideiussoria seu vadia, et quod ipse Johannes plebanus habere et reputare debet predictum Przissnaconem pro patrono seu pro domino ecclesie tamquam alium dominum, quorum interest. Item quod ipse Przyssnaco debet esse dominus et heres illius hominis, pro quo lis vertitur inter ipsos, et debet potestatem habere super ipsum judicandi ipsum, sed omnes culpe, in quibus idem homo uel pro quibus judicialiter sententiaretur per ipsum Przyssnaconem, debent ad ipsum plebanum deuolui et non ad alium. Item ipse Przyssnaco debet tantummodo habere ab illo homine vnam anseram honoris in die sancti Martini quolibet anno. Item bernam generalem, si eidem Przyssnaconi placuerit, debet cum collectoribus berne expedire; sed alie omnes exacciones, culpe, census uterque sancti Georii et sancti Galli, messores et alia omnia jura, in quibus idem homo residet, debent ad ipsum plebanum sine quolibet impedimento pertinere. Item ille homo, qui pro nunc est, non debet infra hinc et festum sancti Martini proximum ammoueri; sed si non placuerit ipsi plebano de cetero, eundem hominem dictus plebanus poterit amouere et alium perpetuo loco sui, quemcunque ipse plebanus voluerit, poterit locare. Item mandauit, quod utraque pars debet stare sub caucione fideiussoris infra hinc et triennium sub pena predicta, et post hoc debet utraque pars ratum tenere sine fideiussoria caucione. Actum anno domini MCCCLIX fer. VI quatuor temporum Aduentus.

Tab. cur. reg. I, 1.

. . . — *1359, 22 Dec.* — Habart z Žerotína starší přiznal se, že dědictví své v Tejnci, dvuor poplužní s poplužím, k kterémuž přislušejí tři lány bez jedné čtvrti dědiny, s dědinami, lukami, lesy, i se vším toho příslušenstvím i se vší zvolí k tomu přislušející dal a dáti mohl k klášteru svaté Trojici v Tejnci nábožným jeptiškám řádu sv. Františka, a dědičně postoupil. Stalo se l. b. $M^{0}III^{C}LIX$ v neděli nejbližší před Božím narozením. Posel na to ke dskám byl pan Ješek z Velhartic od JCMsti, a také sám JMCská ústy svými vlastními do desk vložiti rozkázal.

Tab. ter. II, B, 16.

M, 3. — *1360.* — Eliška z Hodkova pozuostalá někdy Arnošta z Hodkova Zeidlinovi z Prahy 1360[1] leta.

Tab. ter. II, F, 21. — [1]) Ms. 1340.

N, 3. — *1360.* — Karolus rex dedit monasterio Sclaworum . . .

Talmberg. 322.

N, 9. — *1360.* — Jordanus ɔc vendidit ad vsus studii Pragensis . . .

Talmberg. 324.

N, 17. — *1360, 15 Jul.* — Habart z Žerotína starší přiznal se, že dědictví své v Hříškově, dvory kmetcí, na kterýchž jest 2½ k. gr. peněz praž. platu ročního, s dědinami, zahradami i se vší zvolí k tomu přislušející, dal a dáti mohl k klášteru sv. Františka a sv. Kláry v Tejnci nábožným jeptiškám řádu sv. Františka, a všemu konventu téhož kláštera, a dědičně postoupil. Stalo se l. b. $M^{0}III^{C}LX^{0}$ v středu po sv. Marketě, a najjasnější pán, Karel ciesař Římský a Český král, ústy svými vlastními do desk vložiti rozkázal, totižto 12 kop duochoduov, jakož prvním ve dsky vložením, kdež posel na to byl, zavierá se.

Tab. ter. II, B, 26. Talmberg. 323.

N, 4. — *1360.* — Pessko de Duban věnuje paní Anežce. M°CCC°LX°.

Tab. ter. CCL, M, 16.

O, 1. — *1360.* — Sobiehrd dedit monasterio Nepomuczensi . . . .

Talmberg. 325.

. . . — *1360, 19 Dec.* — Sdenco de Radcze docuit tabulis terre, qualiter Mikes de Radcze c. b. P. p. e., quod hereditatem suam in Radcze, duas curias arature, 4 curias rusticales cum 4 subsidibus vendidit Zdene vxori sue pro 100 sexagenis gr., et quando ipsa moreretur, quod conuerso cadere debet in predictum Mixonem et pueros ipsius, prout in tabulis terre plenius continetur. A. d. M°CCC°LX° sabbato quatuor temporum Aduentus.

Tab. cur. reg. XIII, 22.

. . . — *1360, 21 Dec.* — Diwissius, Wilem, Proczek, Mstislaw, Slawata & Jessek de Chluma protestati sunt coram ser^mo d. Karolo imp. Romanorum et Boemie rege, quod hereditatibus suis in Chlumie, Chwalowiczich, Czeikouiczich, w Kozlowie, Olessney, Hostowliczich, Sczytowye, Nowawes, Sowolusczieeh, Radonowie, Podmoklech, Bielissiczich, toto quidquid ibi habent, cum agris, pratis, siluis riuis, piscinis, molendinis, jure patronatus ecclesiarum et dominio, omnibusque suis pertinenciis et qualibet libertate ad ea pertinente vniuerunt se ad veram vnionem seu na pravý spolek, ita quod facti sunt veri hromadníci; et D. Karolus ser^mus imperator de gratia speciali omnibus, qui annis legitimis caruerunt, illos suppleuit, addendo ipsis veram etatem. A. d. M.CCC.LX°, feria secunda ante Natiuitatem Christi. Nuncius super eo ad tabulas d. Jesco de Wilharticz.

Tab. cur. reg. XIII, 159; XIV, 273.

P, 5. — *1360 v. 1361.* — Vilém z Talmberka . . .

Tab. ter. CCL, E, 21.

P, 20. — *1360 v. 1361.* — Zdeňka z Talmberka . . .

Tab. ter. CCL, E. 21.

PRIMUS DACZICZ.

(1361—1366.)

A, 1. — *1361.* — Jessko de Duban věnuje na Dubanech paní Marketě leta MCCCLXI...

Tab. ter. CCL, M, 16.

. . . — *1361.* — Fricz de Liblicz et Jessko de ibidem filiaster eius p. s. c. Karolo imperatore, quod hereditatibus suis in Liblicz, curia arature cum municione et omnibus curiis rusticalibus, jure patronatus ecclesie, et in Hostinney curia arature et omnibus curiis rusticalibus, in Jeleniczich curia arature, sex curiis rusticalibus et medio molendino, cum agris, pratis, siluis, riuis, molendinis, luhy, vineis et omnibus libertatibus ad easdem spectantibus, nec non cum rebus et bonis mobilibus et immobilibus omnibus, que habent vel habebunt in futurum, vniuerunt se ɔc. Nuncius ad tabulas fuit Pessko de Janowicz. Actum a. d. M°CCC°LXI° ɔc.

Tab. cur. reg. XIV, 36.

A, 10. — *1361.* — Dalebor de Cogicz dimittit monasterio Czedliczensi . . .
Talmberg. 332.

B, 3. — *1361.* — Zdislaus de Kroczihlaw vendidit preposito s. Egidii . . .
Talmberg. 334.

B, 13. — *1361.* — Jessek cum fratribus de Vgezdecz vendidit ecclesie Boleslawiensi . . .
Talmberg. 312.

B, 14. — *1361.* — Clara monialis ad s. Spiritum venditit Boleslawiensibus prelatis . . .
Talmberg. 312.

C, 5. — *1361, 4 Oct.* — Waniek, Sulek de Hrossowicz p. s. c. b. P., quod hereditates suas in Hrossowicz, curiam arature cum municione, duas curias rusticales cum agris, pratis, piscinis, riuis, ortis, pomeriis, totum quidquid ibi habent, et qualibet libertate ad ea pertinente vendiderunt Jarossio de Mrdicz et suis heredibus pro CCCXX sex. gr. den. prag., et fassi sunt, se eandem pecuniam ab eo plenarie percepisse, et ei de eadem hereditate hereditarie condescenderunt, eandemque hereditatem ei debent et fideiusserunt disbrigare ipsimet predicti Waniek, Sulek, Heress de Rozgalowicz, Michael de Morawan, omnes in solidum, a quolibet homine jure terre. Quod si non disbrigarent, extunc Pragenses beneficiarii ipsum Jarossium predictum uel heredes suos inducere debent super hereditates ipsorum disbrigatorum, vbicunque habent uel habebunt, absque omni citacione tanquam in jure obtento in tercia parte plus pecunie supradicte. Actum a. d. MCCCLXI in crastino Dedicacionis ecclesie Pragensis.
Tab. cur. reg. XXI, 138.

C, 16. — *1361.* — Wolflinus Meinhardi ꝯc. Litera est intabulata Aule regie monasterio.
Talmberg. 315.

C, 16. — *1361.* — Nicolaus de Zdib Bradacz vendidit monasterio s. Katherine . . .
Karolus imperator dedit monasterio s. Katherine . . .
Talmberg. 331.

C, 17. — *1361.* — Przipisk de ciuitate Karoli dedit monasterio s. Katherine . . .
Talmberg. 331.

. . . . — *1361, 15—18 Dec.* — In villa Blssanech Kocotek decessit, cuius curia arature cum omnibus pertinenciis ad dominum regem existit deuoluta. Sabbato quatuor temporum Aduentus a. d. 1394 [19 Dec.] Dora relicta Kocotkonis docuit tabulis terre taliter, quod Pesco filius quondam Egerii de Lun in hereditate sua in Blsan, curia arature cum agris, pratis, et omni libertate dotauit et nomine dotis assignauit vxori sue domine Dorothee 60 sex. gr., duntaxat in porcione sua parua ipsum continente, prout in tabulis terre plenius continetur. A. d. MCCCLX⁰ primo quatuor temporum Aduentus.
Tab. cur. reg. XIII, 188.

. . . — *1361, 15—18 Dec.* — In villa Zydowicz Moico dictus Puklicze de Bierunycz decessit, cuius medius laneus agrorum in Zydowicz cum omni libertate ad ea pertinente ad dominum regem existit legitime devolutus, sed Milotha de Zidowicz ostendit tabulis terre,

quod Byetha de Zidowicz hereditatem suam in Zidowicz, medium laneum agrorum cum pratis et omni libertate, prout in tabulis terre plenius continetur, vendidit Milothe de Zidowicz pro 9 sexagenis gr. a. d. MCCCLXI° quatuor temporum Aduentus.

Tab. cur. reg. XIII, 20.

D, 1. — 1361 v. 1362. — Henricus de Praga vendidit fratribus s. Thome . . .

Talmberg. 333.

E, 9. — 1361 v. 1362. — Johannes commendator Cruciferorum conuentui in pede pontis dimisit censum . . .

Talmberg. 334.

F, 3. — 1362. — Radicz magistro Detlebo in Sinycz villam . . .

Riegger, Mat. VI, 203.

F, 3. — 1362. — Karolus imperator . . Litera magistri de Tliwy plebani s. Nicolai.

Talmberg. 331.

F, 9. — 1362. — Mathias et Petrus vendiderunt magistro Borssoni in Wraczowicz 13 curias rusticales pro centum sexaginta et 35 sex. gr.

Riegger, Mater. VI, 203.

F, 14. — 1362. — Wan magistro Nicolao . . .

Riegger, Mat. 203.

H, 15. — 1362. — Wilem de Skochowicz vendidit ecclesie s. Egidii . . .

Talmberg. 334.

J, 2. — 1362. — Anna Bielczonis vendidit virginibus et monasterio s. Spiritus . . .

Talmberg. 330.

J, 3. — 1362. — Wolflinus Meinhardi vendidit monasterio Aule regie . . .

Talmberg. 316.

K, 2. — 1363. — Nicolaus de Duban 4 podsedky v Dubanech prodal Pešíkovi z Duban . . .

Tab. ter. CCL, M, 16.

K, 8. — 1363. — Joannes de Duban canonicus Lithomysslensis prodal Slatinu [a. d.] M°CCC°LXIII°.

Tab. ter. CCL, M, 16.

K, 20. — 1363. — Dominus Arnestus archiepiscopus ɔc dederunt ad s. Procopium . . . Idem dominus Arnestus dedit in Saczka . . .

Talmberg. 330.

M, 15. — 1363. — Nachwal de Libiechowa vendit magistro Martino in Libiechow pro 300 sex. gr.

Riegger, Mater. VI, 203.

O, 10. — *1363.* — Pessek de Benessowa dedit hospitali in ponte . . .

Talmberg. 334.

O, 14. — *1363, 26 Oct.* — Pesslinus Johannis de Praga dedit hospitali . . .

Talmberg. 334.

O, 14. — *1363, 26 Oct.* — Marquarth de Porzessina p. e. c. b. P., quod dominam Pribkam vxorem suam cum eius dote, quam habuit in hereditatibus, in Zubczicz tota villa, in Netrzebicz tota villa, in Strzietezy tota villa, Puklicz tota villa, 375 sex. gr. prag. denar. traducit super ipsam hereditatem in Zubczicz, suam partem, 7 laneos sine tercia parte lanei, in Netrzebicz 6 laneos cum curia arature, in Strzietezy 2 laneos, in Puklicz $^1/_2$ laneum et in Diedkowicz 2 laneos, in Porzessin 2 laneos, in Porzessinczy $2^1/_2$ laneum, in Roznow $3^1/_2$ laneum, in Brusnem curiis rusticalibus, in Omleniczcze 1 laneo, in Stradow 1 laneum, et in Podoli 1 laneum cum agris, pratis et omni libertate ad ea pertinente, et ei de dicta hereditate in dicta pecunia dotali ad veram dotalem obligacionem condescendit, et Otta de Skocziecz nomine ipsius domine Prziebe hoc suscepit. Actum a. d. MCCCLXIII fer. V ante Simonis et Jude.

Nota: Quia domina Prziba non fuit aput tabulas, sed postea debet adduci, ut daret consensum. Relacio beneficii.

Tab. cur. reg. XXI, 121.

O, 16. — *1363, Oct. v. Nov.* — Welislaw de Elaw vendidit abbati et monasterio s. Ambrosii [Pragæ] . . .

Talmberg. 316.

. . . — *1363, 22 Dec.* — In villa Ocziedielicz habens hereditates et bona in Strazow et in Bozdiessicz Busco decessit. A. d. 1392 sabbato quatuor temporum Aduentus Otik de Strazowa terre tabulis docuit vnionem, quam habuit cum Buscone de Strazowa cum omnibus hereditatibus eorum habitis vel habendis. A. d. M°CCC°LXIII° fer. VI quatuor temporum Aduentus.

Tab. cur. reg. XIII, 121.

. . . — *1364.* — Hermanus de Sobieticz věnoval na Korytech Katruši leta 1364 . . .

Tab. ter. CCL, C, 28.

Q, 11. — *1364.* — Carolus de Duban, Aleš odtudž prodali Lukohořany . . .

Tab. ter. CCL, M, 16.

Q, 15. — *1364, 18 Aug.* — Ješek a . . . . bratří ze Vliněvsi p., že dědictví jich v Mlazicích, dvuor kmetcí s dědinami, lukami, kteréž sám měl a dělal, i s lesem, i se vší zvolí, což k tomu přislušÍ, prodali konventu a bratřím tudíž obyvajícím v klášteře pod městem Mělníkem a j. b. za 118 k. gr. peněz praž., a seznali, že svrchu psané peníze od nich úplně a docela přijali, a jim toho dědictví dědicky postoupili. Spraviti mají oni prodávající, a s nimi Milota z Rudče, Hašek ze Vtelna, Herša ze Vliněvsi, všickni spolu oc. Stalo se l. b. 1364 [1] v neděli po hodu slavném Matky boží na nebe vzetí. Posel na to byl Beneš z Vartmberka z strany pana Karla císaře ke dskám.

Tab. ter. III, J, 8. — [1]) Ms. 1564.

... — *1364, 24 Aug.* — In villa Hosczicz Litoss et Jarossius fratres germani decesserunt. Quorum dimidia curia arature cum dimidia municione, cum agris, pratis, siluis et omni libertate ad ea pertinente in dominum regem deuoluta esse dicitur. In crastino Jeronimi a. d. 1392 Dluhomil miles de Hosczicz docuit tabulis terre empcione in Hosczicz curiam arature cum tribus laneis agrorum, pratis, siluis, piscinis et omni libertate ad ea pertinente, quam habet a Litossio de Hosczicz. Anno LXIIII⁰ in die sancti Bartholomei.

Tab. cur. reg. XIII, 207.

R, 12. — *1364.* — Johanna Hankonis relicta de Praga vendit monasterio s. Magdalenae [in Tusta].

Talmberg. 315.

S, 4. — *1364.* — Pesslinus commendator s. Marie in pede pontis permutauerunt ...

Talmberg. 334.

S, 19. — *1364 v. 1365.* — Johannes archiepiscopus dedit monasterio in Porta Apostolorum partem ...

Talmberg. 315.

T, 4. — *1365, 8 Mart.* — Sezema de Parzedielicz ꝛc dederunt abbati de Roczow ...

Talmberg. 317.

T, 4. — *1365, 8 Mart.* — Kněz Beneš farář z Baršov, Pětra z Chlumu a Přibík odtudž přiznali se před pány JMstmi na plném soudu, že on kněz Beneš s Pětrú sestrú svú dědictvím jich v Korosiku a v Kameni se dvěma kopami gr., v Sčítkově dvuor pop. a Přibík dědictvím svým v Chlumě, v Černým dubě, v Závratě, polovici městečka v Křemži toliko vymieňuje, s dědinami, lukami, lesy, mlýny, rybníky, potoky i se všemi dědinami jich, kteréž mají neb jmíti budou, se ve spolek spolčili ku pravému spolčení, tak že učiněni jsú praví společníci nebo hromáždníci. Stalo se leta MCCCLXV⁰ v sobotu o suchých dnech postních.

Tab. ter. VI, A, 29.

... — *1365, 1 Oct.* — Swatomir et Hynko filii Jakussi de Horzicz p. s. c. b. P., quod a predicto Jakussio patre eorum hereditates, in Radikowicz totam villam, in Zzely totam villam, in Hwozdnicz tres sexagenas gr. census annui, in Myslczewsy 20 sex. gr. census similiter annui et perpetui cum curia arature, in Horzicz oppido duas partes oppidi, et in Lhotie Brzezowske duas partes, in Brzezowicz villa duas partes, in Brzezowicz in quatuor molendinis duas partes, cum curia arature, municionibus, agris, pratis, siluis, riuis, piscinis, jure patronatus ecclesie in Horzicz duas partes, et omni libertate ad ea pertinente, pro directa ipsorum porcione susceperunt et receperunt, et ipse Jakuss predictis filiis suis de ipsis hereditatibus hereditarie condescendit. Actum a. d. MCCCLXV⁰, feria IIII post Jeronimi.

Tab. cur. reg. XV, 19.

U, 4. — *1365.* — Jiřík de Duba[n] prodal dědictví své v Vojničkách MCCCLXV ...

Tab. ter. CCL, M, 16.

U, 21. — *1365 v. 1366.* — Jessko de Nedwiezyho ꝛc vendidit conuenti Aule regie ...

Talmberg. 315.

U, 25. — *1365 v. 1366.* — Wolfmarus Volflini et moniales s. Laurentii permutauerunt...

Talmberg. 331.

Y, 11. — *1366.* — Nicolaus de Duban prodal Dubany...

Tab. cur. reg. CCL, M, 16.

... — *1366, .. Oct.* — In villa Chlumczan Marquardus decessit, cuius 2 lanei agrorum, curia arature cum aliis singulis pertinenciis et vna sexagena census in Wlczi in dominum regem deuoluta sunt. In crastino Jeronimi 1393 dominus Swiecz dictus Kraff plebanus de Chlumczan et Pesco de ibidem docuerunt tabulis terre vnionem in hec verba, videlicet quod dominus Swiecz plebanus de Chlumczan, Marquardus de ibidem et Pesco de ibidem vniuerunt se insimul hereditatibus ipsorum in Chlumczan et in Wlcziem, quidquid habent et habebunt vbicunque, cum omni libertate, et facti sunt veri vnitores, prout in tabulis terre plenius continetur. A. d. M°CCC°LXVI° post Jeronimi.

Tab. cur. reg. XIII, 186.

SECUNDUS DACZICZ.

(C. 1366—1370.)

A, 6. — *1366 v. 1367.* — Najjasnější knieže a pán Karel Římský ciesař, vždycky Rozmnožitel a Český král, rozkázal v zemské dsky vložiti, že páni země České nalezli za právo, že ktož by koli člověka zabil, ten vražedlník z toho mordu aneb z hlavy na svém právě neb soudu, k kterémuž přisedí, a ne na jiném, totižto zeměnín v zemském, man na manském, měštěnín na městském, nařiekán neb viněn býti má.

Vindob. N. 5106, 7. Talmberg. 37. Palacký, Arch. č. II, 340. Jireček, C. j. Boh. II, 2 p. 26.

A, 6. — *1366 v. 1367.* — Gallus et Boztiech vendiderunt Wratiwogio decano Pragensi...

Talmberg. 311.

... — *1367, 13 Mart.* — Dominus Swanko plebanus in Hostka et Petrus de Hostka fratres p. s. coram dominis baronibus in pleno judicio presidentibus, quod hereditate ipsorum in Horka et Zahagy cum molendinis, duabus curiis rusticalibus et toto, quidquid ibi habuerunt, et omnibus hereditatibus habitis vel habendis, se insimul vnierunt ad veram vnionem, ita quod facti sunt veri vnitores seu hromáždníci. Nuntius ad tabulas fuit dominus Purchardus prepositus Wyssegradensis. Actum a. d. MCCCLXVII, sabbato quatuor temporum Quadragesime.

Tab. cur. reg. XIV, 247.

B, 24. — *1367.* — Bussko de Kossicz ꝛc vendiderunt dominis Wratiborio ꝛc decano Wyssegradensi...

Talmberg. 319.

C, 10. — *1367.* — Przibik de Swoykowa vendidit fratribus s. Benedicti de Insula.

Talmberg. 320.

C, 20. — *1367.* — Sezema de Podcziedielicz vendidit hospitali sub Wyssegradu ...
Talmberg. 334.

C, 21. — *1367.* — Vlricus de Hradcze vendidit capitulo Wyssegradensi ...
Talmberg. 319.

C, 23. — *1367.* — Mstidruh ɔc de Winarzecz vendidit monasterio s. Magdalene in Vgezd...
Talmberg. 315.

D, 15. — *1367.* — Maress de Zwiriezkowcze vendidit monasterio Aule regie ...
Talmberg. 316.

E, 10. — *1367.* — Petrus de Wrtba vendidit monasterio in Plass ...
Talmberg. 320.

E, 12. — *1367.* — Chotibor et Zawisse de Gimlin vendidit hospitali in pede pontis...
Talmberg. 334.

E, 15. — *1367.* — Maress de Wlyniewsy vendidit monasterio Aule regie ...
Talmberg. 316.

F, 23. — *1368.* — Jessko de Smilowicz vendidit monasterio s. Procopii ...
Talmberg. 330.

F, 24. — *1368.* — Pavlík z Cetně věnuje na dědictví svém v Cetni, v Doubravici a což k tomu přísluší Katce 200 k. leta 1368.
Tab. ter. CCL, B, 10.

F, 29. — *1368.* — Raczek de Prostiborze vendidit monasterio in Kladrub...
Talmberg. 323.

G, 2 et 3. — *1368.* — Carolus Quartus. Litere studentium in theologia et artibus.
Talmberg. 324. Riegger, Mater. VI, 203. Jireček, Cod. jur. Boh. II, 2 p. 27.

G, 18. — *1368.* — Petrus Michalecz de Michlssperg vendidit capitulo Pragensi ...
Talmberg. 311.

G, 19. — *1368.* — Jakess Polka vendidit capelle regie Omnium sanctorum ...
Talmberg. 311.

G, 24. — *1368.* — Elizabeth abbatyssa, totusque conuentus s. Georgii cum Henzlino permutauerunt ...
Talmberg. 311.

H, 13. — *1368.* — Salmanus de Praga dictus Galin dedit monasterio s. Katherine ...
Talmberg. 332.

H, 16. — 1368. — Dobeš z Cetně věnuje na Cetni Kateřině manželce své 125 k. gr.
Tab. ter. CCL, B, 10.

J, 9. — 1368. — Nicolaus Geyher de Praga vendidit monasterio s. Magdalenæ [in Tusta]...
Talmberg. 315.

J, 27. — 1368. — Petrus de Praga dedit ecclesie in Litoznicz...
Talmberg. 321.

K, 1. — 1368. — Ditrich z Sobětic s Odolenem z Sobětic spolčili se leta 1368...
Tab. ter. CCL, C, 28.

K, 2. — 1368. — Nicolaus Slichenhauf de Praga vendidit monasterio Aule regie...
Talmberg. 316.

... — *1368. 8 Oct.* — Hinko dictus Hlawacz de Dubee, Hinco de Nachod et Jessco fratres ibidem, Hynek et Hynacziek de Wyssemburg p. s. c. dom. baronibus in pleno judicio, quod ipse Hlawacz hereditate sua in Trziebochowicz oppido cum municione et aliis hereditatibus omnibus, et Hinco et Jessco de Nachod hereditate ipsorum, Friburg castro, et Jessco Lewyn castro et oppido ac aliis omnibus villis, quas habent, et ipsi Hynek et Hynaczek castro Wissenburg, Vpicze oppido, et cum omnibus aliis villis, cum oppidis, agris, pratis, siluis, riuis, molendinis, piscinis, curiis araturarum et curiis rusticalibus, municionibus, montibus, vallibus, censibus, utilitatibus, jure patronatus ecclesiarum, hortis, pomeriis, humuletis, et omni dominio ac libertate ad ea pertinente, et omnibus hereditatibus habitis et habendis, se insimul vniuerunt ad veram vnionem, ita quod facti sunt veri vnitores seu hromáždníci. Actum a. d. MCCCLXVIII, die dominico post Dedicacionem Pragensem.

Anno d. MCCCC primo fer. secunda post Oculi [7 Mart.], Johannes de Wissenburg et Hinko Hlawacz dimiserunt se de omnibus vnionibus, quas patres eorum simul habuerunt, plene et in toto, ita quod nihil facere habent invicem cum eorum hereditatibus. Relacio omnium beneficiariorum.

It. anno d. MCCCCX° post Jeronimi [Oct.], Hinco et fratres de Trziebochowicz ex vna et Hinco junior de Czrwenehori parte ex alia dimiserunt se de omnibus vnionibus, quas patres eorum simul habuerunt plene, et in toto, ita quod nichil debent et habent facere invicem cum eorum hereditatibus in diuisione contentis. Relacio omnium beneficiariorum.

Tab. cur. reg. XV, 30.

... — *1368, 20 Dec.* — Bleh de Homberk p. e. c. b. P., quod in hereditate sua, suo rozdielu tantum, in Homberk tercia parte castri, Passieka in tercia parte, in Przyekossicz tres curie rusticales, in Westcze tercia parte laneorum, in Lubogetech silua, cum agris, pratis et omni libertate ad ea pertinente, Jitcze vxori sue 50 sex. gr. den. prag. dotauit et nomine dotis assignauit, et ei de dicta hereditate in dicta pecunia dotali ad veram dotalem obligacionem condescendit; et Jaroslaus et Jessek fratres predicti Bleh dederunt ad hoc suum consensum. Actum a. d. MCCCLXVIII, IIII fer. quatuor temporum Aduentus.

Tab. cur. reg. XIV, 159.

K, 27. — 1368. — Marsso de Malikowicz vendidit dominis in ecclesia Pragensi...
Talmberg. 311.

L, 5. — *1369, 15 Jan.* — Fric z Cetně dědictví své v Rokytovci, v Pečekozlech, v Cetně 4 k. gr. dal Vítkovi z Dvorce leta 1369 v pondělí před s. Fabianem.

Tab. ter. CCL, B, 10.

L, 23. — *1369.* — Margaretha Žalmani de Praga vendidit monasterio s. Katherine...

Talmberg. 331.

L, 28. — *1369.* — Maczek de Wyssehorzowicz vendidit decano [ecclesie Prag.]...

Talmberg. 311.

L, 28. — *1369.* — Hynko de Radicz vendidit decano Pragensi...

Talmberg. 311.

M, 5. — *1369, 13 Apr.* — Marquart de Porzessina p. e. c. b. P., quod omnes pueros suos cum omnibus hereditatibus suis habitis et habendis commisit in tutelam dominis Petro et Jodoco et Johanni fratribus de Rozmberg et constituit eos veros commissarios patres, dans et concedens eis plenam et omnimodam tutoriam potestatem. Actum a. d. MCCCLXIX°[1] sabbato post Laucee domini.

Tab. cur. reg. XXI, 122. — [1]) In cod. MCCCLXVI.

M, 6. — *1369.* — Paulus de Genczensstein vendidit altaristis in ecclesia Pragensi...

Talmberg. 311.

M, 8. — *1369, 27 Maji.* — Registrum: Bořivoj z Lochovic Vilémovi.

Anno domini M°CCC°LXIX° eo tempore, quo ego frater Sbynco intromisi me de officio prioratus in conuentu Pragensi ad sanctum Thomam in Minori ciuitate, in quatuor temporibus, quando cantatur: Karitas, eminus a domino Borzywogo de Lochowycz duos laneos et quinque sexagenas minus quatuor gr. de vero censu et vnam desertam hereditatem, de qua aliquando soluta est una sex. census; et hec bona eo tempore intabulata sunt per dominum Borziwoyum de Lochowycz de iussu conuentus domino Wilhelmo de Hasnburk. Emta sunt autem hec bona pro centum et viginti sexagenis, de quibus recepimus a predicto domino Wilhelmo 63 sex. pro anima domini Sbinconis patris sui; item a domino Lythomil pro censu exsoluto in Zabyehlycz, quem habuimus pro anima Czenkonis, 40 sex.; item pro anima domine Lukarthe de Peles 10 sex. et a Fridlino Pognero pro quodam censu per eum a nobis exsoluto 7 sex.

Cod. Thomæus, 100.

... — *1369, 1 Sept.* — Marquardus de Porzessin p. e., quod 20 sex. gr. prag. census annui et nudi, videlicet in camera tantum, tenetur et debet soluere et sui heredes domino Johanni fratri suo germano ibidem de Porzessin vnitori suo videlicet 10 sex. gr. prag. in festo s. Galli nunc proxime venturo, et totidem in festo s. Georgii deinde secuturo, et sic singulis annis ad tempora vite ipsius domini Johannis tantum, et post mortem ipsius domini Johannis predicti idem census ad vsum Marquardi et suos heredes devolui debet, et a solucione liberi et soluti esse debent; mortuo autem ipso Marquardo vna cum heredibus suis, extunc omnes hereditates cum omnibus rebus mobilibus et immobilibus ipsius Marquardi ad dictum dominum Johannem devolui debent, tanquam ad verum vnitorem, et que vnio in tabulis terrae plenius continetur; si autem ipse Marquardus supra dictum censum in terminis

predictis eidem domino Johanni non soluerit, extunc ipse dominus Johannes cum vno solo camerario poterit et debet ipsum Marquardum aut heredes suos impignerare in hereditatibus suis habitis et habendis pro impensis et expensis ob non solutionem predicti census factis omni jure. Actum a. d. MCCCLXIX sabbato in die Egidii.

Tab. cur. reg. XXI, 122.

... — *1369, 2 Oct.* — In villa Chwatlynye Jessco decessit, cuius bona ad d. regem sunt devoluta. — A. d. 1390 fer. II post quatuor tempora Adventus Laurentius de Mlecouicz nomine Bussconis, Maynussii et Johannis orphanorum olim Maynussii de Mlecouicz docuit per tabulas terre, quod Jessco predictus vendidit hereditatem suam Maynussio de Mlecouicz in Chwatlinye curiam arature cum hereditate, cum censu, pratis, riuis, s luhy, pomeriis, in Nessmyeny siluam et omnibus ad id spectantibus pro 70 sex. gr. plene persolutorum a. d. MCCCLXIX⁰ fer. III post Dedicacionem Pragensem.

Tab. cur. reg. XIII, 200.

N, 10. — *1369, 19 Dec.* — Marquardus de Porzessina et Johannes dictus Borowecz de Mezypotoczie p. s. c. dominis baronibus in pleno judicio et beneficiariis Pragensibus, quod ipse Marquardus hereditate sua in Ossowczem curia arature, in Rozputiwes tota villa, in Wyhni 4 laneis censualibus, et ipse Borowecz hereditate sua in Zahradka curia arature, in Zubcicz 2 ½ laneis censualibus, in Wyhni 2 laneis censualibus, in Dczkach 2 laneis censualibus, cum agris, pratis, siluis, et omni libertate ad ea pertinente duntaxat, et non amplius, se insimul vniuerunt ad veram vnionem, ita quod facti sunt veri vnitores hromáždníci seu společníci. Actum a. d. MCCCLXIX fer. IV quatuor temporum Aduentus.

Tab. cur. reg. XXI, 122.

... — *1369, 23 Dec.* — Czenko de Przestawlk docuit per tabulas terre vnionem veram cum Raczkone de Przestawlk, domino Vnka plebano de Nechanicz et Johanne dicto Sestak in omnibus eorum bonis vbicunque habitis vel habendis de anno domini MCCCLX nono die dominico ante festum Natiuitatis Christi factam.

Tab. cur. reg. XIII, 12.

... — *1369, 24 Dec.* — Hroch de Zweroticz nomine dominorum de Rozenberg docuit per tabulas terre in Radenin mediam villam, curiam arature, municionem mediam, cum agris, pratis, 7 laneis silue, et in Bor curiam arature cum agris, pratis, rubetis, riuis et omni libertate ad ea pertinente et totum, quidquid in dictis villis Nicolaus dictus Cztwero filius olim Nicolai de Radenin habuit, et in Lhotie mediam villam dirutam cum omni libertate ad ea pertinente, quas dedit et dare potuit dominis Petro et Vlrico et Johanni fratribus de Rozenberg et ipsorum heredibus. A. d. millesimo CCCLXIX fer. secunda in vigilia Natiuitatis Christi.

Tab. cur. reg. XIII, 78.

N, 13. — *1370.* — Protiwa de Casseyo[wi]cz magistro Joanni vendidit in Przedmirzy.

Riegger, Mater. VI, 203.

N, 25. — *1370.* — Nicolaus de Berztenicz vendidit fratribus in Aula regia ...

Talmberg. 316.

N, 30. — *1370, 9 Mart.* — Registrum: Vojtěch z Lužec Vilémovi.

A. d. M⁰CCCLXX⁰ in quatuor temporibus, quando cantatur: Intret, emimus in eadem uilla (Luzecz) a Woytyechone dicto Chabecz vnam curiam cum duobus laneis, pratis et pascuis et vna domo, quam inhabitauit colonus suus, et vnum laneum, quem nunc tenet Nyemecz rusticus soluens in festo Georii 32 gr. et in festo Galli 32 gr. et tempore steure 33 gr. et duas mensuras auene et quatuor pullos. Et hanc hereditatem emimus pro centum et viginti sexag., dedit nobis dominus Wernherus ciuis de Tyn centum et decem sex. Et idem Woytech de iussu conuentus eodem tempore intabulauit domino Wilhelmo de Hasnburk.

Codex Thomæus, 100.

N, 30. — *1370.* — Johannes de Wssehrd vendidit magistro hospitalis . . .

Talmberg. 334.

O, 12. — *1370.* — Která města, země a zámky císař Karel k České zemi a k Českému království dobyl a připojil.

Nálezové, 338. Jireček, C. j. Boh. II, 2 p. 27.

P, 9. — *1370.* — Milota de Rozdialowicz[1] ꝛc vendidit dominis in castro . . .

Talmberg. 311. — [1]) Ms. Ryzdialowicz.

P, 11. — *1370.* — Dluhnik ꝛc de Hospozin vendidit ecclesie s. Egidii.

Talmberg. 334.

. . . — *1370, 2 Oct.* — Vlricus et Smil de Libomyssle p. s. c. dominis baronibus judicio presidentibus ꝛc, quod ipse Vlricus hereditate sua in Lybomissli, toto quidquid ibi habuit, in Ohrazeniczich parte sua, in Krzyessin parte sua, et ipse Smil hereditate sua in Horzowicz parte sua, et in Rpet parte sua, in Cheznowicz parte sua, in Olessne parte sua, in . . . . [sic], omnibus hereditatibus habitis vel habendis se insimul vniuerunt, ita ꝛc. Actum a. d. M⁰CCCLXX, fer. quarta post Dedicacionem Pragensem.

Tab. cur. reg. XIV, 77.

. . . — *1370, 3 Oct.* — In villa Chwoykowie Vgiezdczi Wenceslaus dictus Chwogie decessit. A. d. 1392 fer. secunda post Reminiscere dominus Andreas plebanus de Lukawiczie nomine Andree, filiastri sui de Letyn, filii olim Margarethe per terre tabulas docuit curiam arature cum aratura vna et duabus curiis rusticalibus, cum agris, pratis, siluis, quam Diuissius de Vgiezdczie vendidit Wenceslao de Kaliscz, et suis heredibus et specialiter Margarethe filie dicti Wenczeslai, que est vxor Prostieyonis de Letyn, et Thomikoni de Vgiezdcze fratri dicti Wenceslai indiuiso et suis heredibus pro 66 sexagenis grossorum. Anno LXX⁰ quinta feria post Dedicacionem Pragensem.

Tab. cur. reg. XIII, 123.

. . . — *1370, 23 Dec.* — Anna [coniux Petri et filia Rudlini, ciuium Mutensium docuit per tabulas terre] totam villam in Vgezdczi cum municione, curiam arature cum 2 araturis, in Morassicz curiam arature cum municione, jure patronatus ecclesie, cum 7 sexagenis gr. census annui, cum curiis rusticalibus, in Sedlisczkach villam contiguam prope Morassicz cum agris liberis, pratis, siluis, piscinis et omni libertate ad ea pertinente, quas hereditates prefatus Rudlinus

emit apud Henricum de Potenstein sibi, Katherine vxori sue, nec non ipsorum heredibus, quos modo habent insimul vel habebunt. A. LXX⁰ secunda feria ante Natiuitatem Christi.

Tab. cur. reg. XIII, 13.

V, 15. — *1370.* — Wolffmarus et moniales ad s. Katherinam permutauerunt . . .

Talmberg. 331.

. . . — *1366—1370.* — Hincze de Lipa dimisit monasterio Sedliczensi . . .

Talmberg. 328.

. . . — *1366—1370.* — Johannes prepositus ecclesie s. Egidii in Praga ɔc permutauerunt . . .

Talmberg. 334.

. . . — *1366—1370.* — Wratiwogius Pragensis ɔc dederunt hospitali in Broda 22 sex. gr. in Opocznicz . . .

Talmberg. 334.

. . . — *1366—1370.* — Rubin de Rizmburg vendidit canonicis in Jaromirz . . .

Talmberg. 323.

PRIMUS ULRICI.

(C. 1370—1375.)

A, 1. — *1370 v. 1371.* — Busško de Kolowicz vendidit canonicis ecclesie Pragensis . . .

Talmberg. 311.

A, 24. — *1370 v. 1371.* — Frenzl Donati de Praga vendidit monialibus s. Katherine . . .

Talmberg. 332.

. . . — *1371, 17 Jan.* — Bohunko de Jaworek protestatus ɔc, quod hereditatem suam in Jaworczie, curiam arature, totam villam, cum agris ɔc vendidit Milote de Byestwyny et Andree de Spaczicz et ipsorum heredibus pro 50 sex. gr. plene ɔc. Disbrigare debet et promisit ipsement vendens et cum [eo] Jessko de Gyenycow, ambo in solidum ɔc. Actum a. d. M⁰CCCLXXI fer. sexta ante Fabiani et Sebastiani.

Tab. cur. reg. XIV, 207.

B, 26. — *1371.* — Nicolaus de Naczeracz vendidit religiosis . . .

Talmberg. 311.

C, 5. — *1371.* — Nicolaus de Duban věnoval na Hostovlicích l. MCCCLXXI . . .

Tab. ter. CCL, M, 16.

C, 13. — 1371, 29 Maji. — Hanuss de Wsseborzicz p. e. c. b. P., quod in hereditate sua in Wsseborziczich, curia arature, quatuor curiis rusticalibus cum municione, agris, pratis, siluis, humuletis, pomeriis et omni libertate ad ea pertinente Margarethe vxori sue centum viginti quinque sex. gr. pr. dotauit et nomine dotis assignauit, et ei de dicta hereditate in dicta pecunia ad veram dotalem obligacionem condescendit. Actum a. d. MCCCLXXI fer. V quatuor temporum Pentecostes.

Tab. cur. reg. XX, 103.

D, 15. — 1371. — Najjasnějšie kníže a pán, pan Karel rozkázal všem úředníkóm Pražským mocně a přísně, aby žádných sirotkuov k spolkuom nepřipouštěli, jedné aby je prvé opatřili anebo na ně osóbně pohleděli.

Vindob. N. 5106, 7. Talmberg. 37. Palacký, Arch. č. II, 340; V, 499. Jireček, C. j. Boh. II, 2 p. 28.

D, 24. — 1371, 1 Oct. — Sbynko de Slatinan dictus Othagie et Johannes de Tuniechod dictus Henik p. s. c. domino Karolo Romanorum imperatore et Bohemie rege, quod hereditatibus ipsorum, ipse Sbyniek in Slatinan, curia arature cum municione, jure patronatus ecclesie, 20 curiis rusticalibus et toto, quidquid ibi habet vel habebit, in Kochanowicz tota villa, in Trpissow 13 curiis rusticalibus, et ipse Johannes duabus curiis araturarum et duabus municionibus, tota villa sine duabus curiis clientum, et jure patronatus ecclesie, in ve Trzti tota villa sine vna curia rusticali, in Trogiewicz tribus curiis rusticalibus, in Slepoticz vna curia rusticali, cum agris, pratis, siluis, riuis, rubetis, molendinis, fluminibus, piscinis, censibus, vtilitatibus et omnibus hereditatibus habitis et habendis, et omni libertate ad ea pertinente se insimul vniuerunt ad veram vnionem, ita quod facti sunt veri vnitores, hromáždníci aut společníci. Nuncius super eo fuit ad tabulas ex parte domini imperatoris Jaroslaus de Ssternberg. Actum a. d. MCCCLXXI fer. VI post Dedicacionem Pragensem.

Tab. cur. reg. XXI, 99.

. . . — *1371, 3 Oct.* — Czenko de Kossicz et Otta de Olesne p. s. c. d. Karolo Romanorum imperatore et Boemie rege, quod hereditatibus ipsorum, ipse Czenko in Kossiczkach tota villa, in Bozczie tota villa, et ipse Otta heredidate sua in Olesna, tota villa, in Skrownicz paruo et magno curiis arature et 4 sex. gr. census, in Lhota Tassowczonis 3 sex. gr. census, in Nyemczi, in Mistrowiczich, in Bossin toto, quidquid ibi habet, agris, pratis, siluis, riuis, pomeriis et omnibus hereditatibus habitis et habendis et omni libertate ad ea pertinente se insimul vniuerunt ad veram vnionem, ita quod facti sunt veri vnitores et hromadníci uel společníci. Nuncius ad tabulas super hoc fuit Benessius de Wartenberg ex parte domini imperatoris. Actum a. d. M°CCC°LXXI° fer. VI post Dedicacionem Pragensem.

Tab. cur. reg. XIII, 16.

E, 7. — 1371. — Johannes archiepiscopus Pragensis dedit altari s. Erhardi in ecclesia Pragensi . . .

Talmberg. 311.

E, 16. — 1371. — Heress de Peczky dedit altari ecclesie ibidem . . .

Talmberg. 325.

E, 23. — 1371. — Jacobus oc de Chanicz vendidit monialibus [s. Georgii in castro Prag.] . . .

Talmberg. 311.

. . . — *1371, 17—20 Dec.* — In villa Lidiczich Franco dictus Koza decessit. In crastino sancti Jeronimi a. d. 1390 Dyewna de Slana docuit per tabulas terre, quod ipsa et Franco maritus et pueri sui ac Petra relicta Krzyzonis de Slaneho cum heredibus eorum in Lydicz curia arature, in Kralowicz media curia arature, cum agris, pratis et omni libertate ad ea pertinente vniuerunt se insimul, ita quod sunt veri vnitores omnium premissorum. A. d. M⁰CCC⁰LXXI⁰ in quatuor temporibus Aduentus, prout in tabulis terre plenius continetur.

Tab. cur. reg. XIII, 244.

F, 25. — *1371 v. 1372.* — Jessco de Kopytcze vendidit decano Pragensi . . .

Talmberg. 311.

G, 17. — *1371 v. 1372.* — De Sternberg ꝯc vendidit Slawate decano Boleslawiensi . . .

Talmberg. 312.

G, 20. — *1371 v. 1372.* — Procopius de Praga vendidit altari in ecclesia s. Egidii . . .

Talmberg. 334.

H, 6. — *1372.* — Jeclinus de Mielnik vendidit hospitali s. Elisabet sub Mielniko . . .

Talmberg. 334.

. . . — *1372.* — Vitko de Slywna Minori docuit a. d. M⁰CCC⁰LXXXVII⁰ per tabulas terre curiam arature cum agris et omni libertate ad ea pertinente cum nábytek, quam ei vendidit Wit de Parwo Slywna et Pessek de Magno Slywna pro LXX sex. gr. Actum a. LXXII.

Tab. cur. reg. XIII. 35.

. . . — *1372, 14 Jan.* — Diwissius de Popowicz p. e. ꝯc, quod hereditates suas, in Kossmberg castrum et Luzy oppidum ante castrum, Zdyslaw villam, in Woleticz curiam arature, in Srbczicz curiam arature, in Popowecz villam integram cum curia arature, in Mirkowicz curiam arature, in Menturzye villam, et in Budyslawy quidquid ibi habet, in Genissowicz quantum ibi habet, in Ostrowye quidquid ibi habet, in Czenkowicz, in Wsczenczy, in Domoradicz quidquid ꝯc, cum agris ꝯc molendinis, montibus, vallibus, jure patronatus ecclesiarum et toto dominio et libertate ad premissa spectante vendidit Diwissio de Chlumu, Jesskoni, Mstislao et Slawate ibidem fratribus pro duobus millibus, et fassus est ꝯc, et eis de dicta hereditate ꝯc. Disbrigare debet ipsemet vendens et cum [eo] Jessko Talaphus de Rzymowicz, Bohunko de Marssowicz dictus Wycher et Vlricus de Hostowlicz, omnes ꝯc. Quod ꝯc. Actum a. d. M⁰CCCLXXII fer. IIII ante Fabiani.

Item a. d. M⁰CCC⁰LXXVII⁰ fer. III post Corporis Christi [2 Jun.] Diwissius, Jessko, Mstyslaw et Slawata fratres predicti cum camerario Sezema dominati sunt in hereditatibus eorum in Srbcziczich, in Wsczyenczy emptis, ut premittitur, pleno jure.

Tab. cur. reg. XIV, 272.

. . . — *1372, 26 Jul.* — In villa Sobecziczich et in Rzipczy Zdinka decessit. Dominus Vlricus de Rozemberg fecit et constituit commissarium Hrochonem de Bieztohowa huius cause. In crastino sancti Jeronimi a. 1389 Hrocho predictus docuit per tabulas terre totam villam Sobieczicz, curiam cum duabus araturis, municionem, cum agris, siluis, riuis, et omni

libertate, quam vendidit Henricus de Sobieczicz Petro, Vlrico et Johanni fratribus de Rozembergk pro CCC sex. gr. prag. denariorum plene persolutorum. Anno MCCCLXXII⁰ fer. secunda post festum sancti Jacobi Maioris.

Tab. cur. reg. XIII, 138.

. . . — *1372, 4 Oct.* — Hněvimír z Spaňova p., že dědictví své v Luženicích, šest dvoruov km., s dědinami, lukami, potokem i se vší zvolí, což k tomu přislušie, i s panstvím k tomu přislušejícím, to vše, což tu má, prodal Vavřincovi, Mikulášovi, Matějovi, Michalovi, Blažkovi a Svatoslavovi z Luženic a jich dědicuom, za sto a za 80 k. gr. praž. úplně zaplacených, a jim toho nadepsaného dědictví dědicky postoupil. A to dědictví jim mají a slíbili jsou spraviti on sám prodávající a s ním spolu Jan z Úlic, Sudivoj z Spaňova a Hněvek z Stanětic, všickni spolu, před každým člověkem pr. z. a t. d. Stalo se léta M.CCC.LXXII⁰ v pondělí po sv. Jeronymu.

Tab. ter. II, L, 18.

J, 2. — *1372.* — Liepolt de Oseka vendidit preposito et conuentui in Osek . . .

Talmberg. 325.

J, 13. — *1372.* — Henricus Kokowecz de Czista cum dominis Pragensibus canonicis . . .

Talmberg. 311.

J, 16. — *1372.* — Pessko de Duban v Trojovicích 6 dvoruov prodal . . .

Tab. ter. CCL, M, 16.

J, 23. — *1372.* — Sezema de Brzisti vendidit Agnezcze moniali . . .

Talmberg. 311.

J, 23. — *1372.* — Albertus de Czymburg vendidit honorabilibus et religiosis viris Johanni abbati et conuentui in Opatowicz . . .

Talmberg. 324.

J, 30. — *1372.* — Petrus de Przestawlk vendidit conuentui in Sezemicz . . .

Talmberg. 328.

K, 8. — *1372 v. 1373.* — In villa Lazcze curia arature et in villa Zlowicz molendinum cum villa integra. Buzko de ibidem decessit, cuius bona ɔc. A. d. MCCCCV fer. V post Jeronimi Zawissie de Ostrow docuit, quod Buzko de Lazecz vxori dotauit . . ., prout in tabulis terre plenius continetur.

Tab. cur. reg. XIV, 251.

K, 18. — *1373.* — Karolus indulsit Vlrico vicenotario emere 2 sex. gr. census annui ad s. Egidium.

Talmberg. 334.

. . . — *1373, 8 Mart.* — In villa Wessczy Miksso decessit; habuit villam Bahnow, Czakow, Lhota, Wlkow et Byelczyczy. A. d. MCCCXCI fer. II post dominicam Reminiscere domina Margaretha relicta quondam Mixonis de Wessceze docuit per tabulas terre, quod in heredita-

tibus Wesseczi, in curia arature, quinque sexagenis census et in curiis rusticalibus ibidem 3 sex. census, et quidquid ibi deficeret eiusdem census illarum 8 sexagenarum, suppleri debet in Zabonoss, quos ipsa et Nicolaus maritus suus habuerunt, et idem Nicolaus eidem ostendit. Actum a. d. M°CCC°LXXIII° fer. IIII quatuor temporum Quadragesime.

Tab. cur. reg. XIII, 201 et 202.

L, 15. — *1373.* — Markwart canonicus Wyssegradensis ɔc vendidit altari s. Spiritus ibidem . . .

Talmberg. 319.

L, 27. — *1373.* — Kuneš z Sobětic věnoval na Soběticích Affe manželce své l. 1373 . . .

Tab. ter. CCL, C, 28.

L, 28. — *1373.* — Henricus plebanus in Wsserub dedit censum ecclesie in Wsserub . . .

Talmberg. 329.

. . . — *1373, 2 Oct.* — Vlricus de Telecz p. e. c. b. P., quod hereditatem in Telczych curiam arature cum quatuor curiis rusticalibus, cum agris, pratis, ortis caulium, pomeriis et omni libertate ad ea pertinente vendidit Bohuncze vxori Stanionis de Neprobilicz et suis heredibus et Vnegewy de Perucze fratri eius pro 90 sex. gr. prag. et fassus est, se eandem pecuniam ab eis plene percepisse, et eis de dicta hereditate hereditarie condescendit. Ipsamque hereditatem eis debent et fideiusserunt disbrigare, ipsemet vendens et cum eo Pessiek de Kaczicze, Przech de Horziessowicz Welikych, omnes in solidum, ab omni homine jure terre. Quod si non disbrigarent, tunc Pragenses beneficiarii ɔc. Actum a. d. M°CCC°LXXIII dominica post festum s. Jeronimi.

Item a. LXXIIII° sexta feria quatuor temporum Quadragesime [24 Febr.] Bieta et Kaczka sorores et virgines de Telecz ad forum predictum dederunt earum voluntatem.

Tab. cur. reg. XV, 391.

M, 7. — *1373.* — Aless de Duban Vojničky dědictví své prodal M°CCC°LXXIII°[1] . . .

Tab. ter. CCL, M, 16. — [1]) Cod. 1374.

M, 8. — *1373.* — Frara de Holyssowicz vendidit Anne moniali . . .

Talmberg. 311.

M, 22. — *1373, 19 Dec.* — Czenka de Kromiessina p. e. c. b. P., quod hereditatem suam dotalem obligatam in Kromiessinie, curiam arature cum curiis rusticalibus, in Rochniowie duas curias rusticales, cum agris, pratis, siluis, molendino, riuis, fluminibus et omni libertate ad ea pertinente vendidit domino Laurencio de Michalowicz et Zwiestoni ibidem dicto Henzlinus fratribus pro centum et decem sex. gr. prag., et fassa est, se eandem pecuniam ab eis plene percepisse, et eis de dicta hereditate eo jure, prout sola tenuit, condescendit. Ipsamque hereditatem eis debent et fideiusserunt disbrigare, ipsamet vendens et cum ea Pomen de Brziessie et Jessek de Zitowlicz, omnes in solidum, ab omni homine jure terre; quod si non ɔc. Actum a. d. M°CCC°LXXIII°, fer. II post quatuor tempora Aduentus.

Tab. cur. reg. XXI, 17.

N, 3. — *1373 v. 1374.* — Elizabeth Romanorum imperatrix dedit monasterio s. Katherine . . .

Talmberg. 332.

N, 6. — *1373 v. 1374.* — Henricus de Mezrzicze vendidit domicelle Katerine s. Annæ...

Talmberg. 331.

N, 6. — *1373 v. 1374.* — Elizabeth eadem [imperatrix] dedit monasterio s. Katherine...

Talmberg. 332.

N, 7. — *1373 v. 1374.* — Petrus de Chwistonos vendidit decano ɔc [sic] capelle Omnium sanctorum in castro Pragensi . . .

Talmberg. 311.

N, 19. — *1374.* — Nieplach de Ostrowa vendidit hospitali s. Anthonii in Hradczano...

Talmberg. 334.

N, 19. — *1374.* — Paulus de Jenczsstein vendidit hospitali s. Anthonii in Hradczano. Pesslinus de Mielnik vendidit hospitali in Hradczan.

Talmberg. 335.

. . . — *1374.* — In villa Vssczi Pessco decessit, cuius bona ɔc. In crastino Dedicacionis Pragensis Slawibor de Vstczicz docuit rádlo cum hereditate, pratis, siluis, ryuulis, duas curias rusticales cum hereditate et omni libertate ad ea pertinente, quod emit apud Pessconem predictum pro 42 sex. gr. den. prag. A. d. M°CCC°LXXIIII°.

Tab. cur. reg. XIII, 95.

. . . — *1374.* — Henslinus Pessoldi de Praga p. e. ɔc, quod hereditatem suam, in Trzyebotow municionem et quatuor curias rusticales cum vinea, in Roblin curiam cum 2 agriculturis, cum curiis rusticalibus omnibus, cum agris, pratis, censibus, riuis, siluis, medium jus patronatus ecclesie, cum taberna in Trzebotow, cum omni libertate ac dominio ad easdem villas pertinente, exceptis dumtaxat 10 marcis gr. prag. annui census, quas Endrlinus Stuck de Praga habet in dictis hereditatibus, II marcis, que soluuntur in Karlstein, vendiderunt [sic] Merclino Stach judici Maioris ciuitatis Pragensis et suis heredibus pro 240 sexagenis gr. prag., et fassus est, se easdem pecunias ab eo plene percepisse, et ei de dicta hereditate hereditarie condescendit, ipsamque hereditatem et census ei debet et fideiussit disbrigare ipsemet vendens et cum eo Menll [sic] et Frana de Brunna, ciues Pragenses, omnes in solidum, ab omnī homine jure terre. Quod si non disbrigarent ɔc. Actum a. d. MCCCLXXIIII°.

Tab. cur. reg. XIV, 75.

. . . — *1374, 15 Apr.* — In villa Dluha, alia villa Dluha et Lhotka post Albertum hereditates ad dominum regem dicuntur esse devolute. Petrus notarius d. Vlrici de Rozenberk nomine Mikssiconis de Gyedowar a. d. MCCCXC fer. II post Reminiscere docuit per tabulas terre in Dluha Mediocri curiam arature et V curias rusticales, in secunda Dluha Inferiori curiam rusticalem, in Lhota tres curias rusticales, cum agris, pratis, siluis, aquis, et omnibus ad id spectantibus, que bona emit a Czenkone ibidem de Dluha pro 76 sexagenis gr. anno LXXIIII° in crastino Lancee.

Tab. cur. reg. XIII, 139.

O, 4. — *1374.* — Rynartus de Nedwiezy vendidit abbati in Aula Regia . . .

Talmberg. 316.

O, 10. — *1374.* — Ogijrz de Drletina vendidit conuentui s. Procopii . . .

Talmberg. 330.

O, 12. — *1374.* — Jessko de Kossewsy ꝯc dedit mediam villam in Branne ecclesie s. Laurentii in Kostelecz . . .

Talmberg. 310.

O, 13. — *1374.* — Beness Krabicze vendidit hospitali in Brod . . .

Talmberg. 334.

O, 14. — *1374.* — Karolus Quartus indulsit emere decem marcas ad s. Nicolaum . . .

Talmberg. 331.

O, 20. — *1374.* — Pessik de Skalicze vendidit religiosis domicellis in Sezemicz . . .

Talmberg. 328.

P, 8. — *1374.* — Herzman de Necztin vendidit magistro et conuentui hospitalis in pede pontis . . .

Talmberg. 334.

P, 26. — *1374.* — Martinus Krupa ciuis Pragensis ꝯc dederunt ecclesie s. Apollinaris . . .

Talmberg. 320.

. . . — *1374, 22 Dec.* — Super villas Wyssokuwess et Mukarzow prope Uscz dictum Michalczonis data est litera proclamacionis in Lithomirzicz. Post Jeronimi a. 1391 Jessek de Tyeclowicz et Jessco de Konogied et Petrus filius Jessconis de Konogied docuerunt tabulis terre hereditates suas, Wissokuwess villam integram cum agris, pratis, siluis, riuis et Mukarzow villam integram cum agris, pratis, jure patronatus ecclesie, silua dicta Czastalow, et omni libertate ad ea pertinente, nichil ipsis ibidem reseruantes, eo jure, prout soli tenuerunt, quas [hereditates] emerunt a Wenceslao, Nicolao et Benessio fratribus de Wartmberg dictis de Dieczin pro 233 sex. gr. prag. integraliter persolutorum. Actum a. d. MCCCLXXIIII fer. VI quatuor temporum Aduentus, prout in tabulis terre plenius continetur.

Tab. cur. reg. XIII, 184.

. . . — *1374, 22 Dec.* — Dietleb et Jesco dictus Nepassek de Seslawek fratres p. s. c. b. P., quod super hereditatibus ipsorum ibidem in Seslawkach, duabus curiis rusticalibus, 4 subsides [sic], agris, pratis, flumine, molendino, jure patronatus ecclesie, pomeriis, et in Synczan curiam arature, cum agris, pratis, in Rossiczich 3 curiis rusticalibus, agris, pratis, jure patronatus ecclesie, pomeriis, flumine, in Holetin 3 curiis arature cum agris, pratis, siluis, riuis, et in Seslawecz curia arature et vno subside, agris et omni libertate ad ea pertinente et toto, quidquid habent aut habebunt, vnierunt se insimul, ita quod facti sunt veri vnitores omnium, ut est premissum. Actum in tabulis terre a. d. M^{0}CCC^{0}LXXIIII^{0}, VI fer. quatuor temporum Adventus.

Tab. cur. reg. XIII, 14.

. . . — *1375, 22 Jan.* — In villa Chwoykowie Vgiezdczi Wenceslaus dictus Chwogie decessit. Anka prefati Wenceslai dicti Chwogie conthoralis cum Wenceslao marito suo per terre tabulas docuit, quod curiam arature et duas curias rusticales cum agris, pratis, siluis, et omni libertate ad ea pertinente emit a Sdena de Chwoykowa Vgiezda pro 50 sexagenis gr. anno LXXV fer. II post Fabiani.

Tab. cur. reg. XIII, 123.

. . . — *1375, 29 Mart.* — Margaretha de Wtelna relicta olim Vzikonis c. b. P. p. e., quod hereditatem suam dotalem obligatam ibidem in Wtelne, curiam arature et septem curias rusticales cum agris, pratis, siluis et omni libertate ad ea pertinente, in qua hereditate habet centum quinquaginta sex. gr. prag. vendidit Johanni filio suo de Wtelna et Laurencio de Sedlczan et Budisslao de Tuchomie et eorum heredibus pro centum quinquaginta sexag.; sed Budisslaus de Tuchomie antedictus habet de dotalicio post filiam antedicte domine Margarethe 20 sexag. gr. et recipit census de eisdem in antedictis hereditatibus in obligacione. Et hoc ipsa Margaretha et Laurencius recognouerunt a. d. MCCC°LXXV° fer. quinta in capite jeiunii.

Tab. cur. reg. XIII, 48.

. . . — *1375, 4 Maji.* — Sabbato quatuor temporum Quadragesime [9 Mart.] a. d. 1392 dom. Eywan de Chuderowa docuit terre tabulis Boztiessiczie villam integram, in qua sunt sex sexagene census annui minus tres grossi, cum curiis rusticalibus, agris, pratis ꝛc, quam emit a Jacubkone de Oslouicz et Henrico Hunger pro 135 sexag. gr. a. d. MCCCLXXV in die Lancee.

Tab. cur. reg. XIII, 183.

R, 3. — *1375, 4 Maji.* — Gessko de Slawcze et Bohuslaus frater suus germanus ibidem p. s. c. b. P., quod hereditatem suam, in Slawczi curiam rusticalem soluentem 26 grossos census annui et Kluk montem et duos laneos silue, in Hradcziich tres laneos silue et duas piscinas cum omni libertate ad ea pertinente vendiderunt Benessio et Przibikoni fratribus de Krzemze, et eorum heredibus pro 60 sexagenis gr. prag., et fassi sunt, se easdem pecunias ab eis plene percepisse, et eis de dicta hereditate hereditarie condescenderunt. Ipsamque hereditatem eis debent et fideiusserunt disbrigare, et cum eis Onsso de Wehlaw, Henricus de Prosstienicz et Jessek de Wescze, omnes in solidum, ab omni homine, jure terre et specialiter a dote Margarethe, vxore vendentis Jesskonis, tribus annis et sex septimanis post mortem mariti. Quod si non ꝛc, ut in forma. Actum a. d. MCCCLXXV fer. VI in die Lancee.

Tab. cur. reg. XX, 179.

R, 20. — *1375.* — Venceslaus Nogl de Praga vendidit preposito collegii.

Talmberg. 323.

SECUNDUS ULRICI.

(1375—1380.)

. . . — *1375, 16 Jun.* — In villa Kobilnik Mikssik decessit. In crastino Dedicacionis pragensis a. d. 1382 Sdena de Kobilnik docuit empcionem per tabulas terre, quam emit Mikssik predictus sibi et Sdene filie sue antedicte apud Newlassonem de Kobilnik, curiam arature cum hereditate, municione, pratis, piscinis, ryuulis, 9 curias rusticales cum hereditate, taberna et qualibet libertate ad ea pertinente pro 260 sexag. gr. den. prag. plene persolutorum, prout in tabulis terre plenius continetur. A. d. M°CCC°LXXV° sabbato quatuor temporum Pentecostes.

Tab. cur. reg. XIII, 233.

A, 2. — *1375.* — Henik de Tuniechod vendidit monasterio in Sezemicz . . .

Talmberg. 328.

A, 7. — *1375.* — Witko presbiter de Czierniczicz vendidit domicellabus in Sezemicz.

Talmberg. 328.

A, 15. — *1375.* — Rynhart de suburbio Pragensi vendidit domicellabus et conuentui s. Anne.

Talmberg. 331.

A, 23. — *1375.* — Mathias de Turri condescendit prebendam s. Georgii [ecclesiæ Pragensi].

Talmberg. 311.

. . . — *1375, 31 Oct.* — Kaczena de Praga relicta olim Henrici decessit, post cuius mortem 16 sexag. gr. census annuus ad dominum regem deuolutus est, quem censum habuit in villis Sylibyczich et in Zizeliczich. In crastino s. Hieronimi a. d. 1390 dominus Hermannus prior, totumque collegium suo nec non capelle in Jerusalem nomine docuit per tabulas terre, quod Kacziena predicta vendidit capelle in Jerusalem in Silibiczich 5 sexagenas census annui in curiis rusticalibus, in Trziebowynye et in Horzieslany duas marcas census annui a. d. M°CCC°LXXV° in vigilia Omnium sanctorum. Domini Caroli olim Romanorum imperatoris et Bohemie regis ad premissa consensus graciosus accessit, prout in tabulis terre plenius continetur.

Tab. cur. reg. XIII, 183.

. . . — *1375, 12 Nov.* — Fricz de Liblicz ex vna et Jessko junior ibidem filiaster suus parte ex altera p. s. c. b. P., quia pro omnibus hereditatibus eorum et bonis, quas et que habuerunt insimul, diuiserunt se per omnia in hunc modum:

Primum quia Jesco antedictus debet habere in Liblicz municionem cum curia, cum medietate agrorum ad dictam curiam spectancium, et medietatem pratorum, que sunt in litore aque a parte Czeczelicz, que prata in Kuth et Pobrziezie nuncupantur, cum parte luci inter

Cunssonis lucum et pratum Fryczonis Otmyena dictum, et eiusdem prati Otmyena medietatem, ut in metis et limitibus est distinctum. — Item medietatem prati Habrzinska dicti, a parte illa, vbi transitur a Mielnik, cum media piscina in prato eodem, et medium molendinum spectans ad Liblicz. — Item habere debet sex curias rusticales in Liblicz, cum tribus laneis agrorum et vno quartali; ortum Lisczonis, ortum Jandonis et ortum, quem Czipa tenuit sub censu. — Item sub villa Liblicz ortos tres, prope Otmyenam pratum predictum. — Item in alio loco sub villa predicta quatuor ortos et vnum ortum cum pratis, qui ortus quondam emptus fuit aput Jesconem dictum Plch de Czeczelicz; in quo quidem loco fatus Jesco junior vel sui heredes, nec aliquis eorum nomine, debet aliud molendinum erigere in dampnum molendini ibidem ab antiquo situati, nec aque ibidem defluenti aliquod impedimentum facere. — Item debet habere aream curie arature ibidem in Liblicz, quam quondam Tluxa tenuit, cum aratura. — Item mediam curiam cum medio pomerio adiacente eidem curie circa Herssonem, hominem censualem Cunssonis in Liblicz, in parte ville a Melník iacente, cum omni libertate ad ea pertinente. — Item debet habere in villa Ebrharticz curiam arature cum aratura, cum omnibus curiis rusticalibus, quas ipse Fricz tenuit ante diuisionem; et in Hostyna tres curias rusticales, in quibus resident Czwik cum medio laneo, Marziczco cum vno quartali, Anka cum quartali; et medietatem vinee, et medietatem nemoris juxta vineam in Hostyna; sub Hostyna prope viam sub Liblicz equitando partem silue, videlicet Ochozi Dolnicze nuncupando, et medietatem silue in Jezwina nominate. — In Byssicz villa habere debet medietatem agrorum arature et homines censuales infrascriptos: Marssonem Sidlo, Marssonem cum orto penes ipsum, Marssalconem, orphanos Statkonis, Blahutonem, Marssiconem, Simonem, Adam, Weliconem, Krzichonem, Wlachonem, Pawlonem ortulanum, Jesskonem dictum de Mikow, cum ortulo paruo Zilkonis, cum pratis a parte alia, de Byssicz equitando in Czeczelicz a Liblicz jacentibus, et partem vinee in Nedomicz, cum agris, pratis, cum jure patronatus ecclesie et omni libertate ad ea pertinente.

Fatus vero Fryczo debet habere pro sua porcione medietatem agrorum arature in Liblicz, ad curiam cum municione prædicta spectantem, et septem curias rusticales, in quibus resident homines censuales, Cornol cum medio laneo, Oness cum medio laneo, orphani cum medio laneo, Jesco Mucha dictus cum tribus quartalibus agrorum, Pessko, Mezco cum medio laneo, Laster cum medio laneo, Nykel cum medio laneo. — Item ortum Marziconis prope pomerium magnum, cum eodem pomerio et campis circumiacentibus, omnes ortos cum gazis, a muro curie Jesconis predicti et sub curia dicti Jesconis usque ad finem ville predicte. — Item octo ortos sub villa Liblicz cum fossatis, salicibus; item ortum prope pratum Otmyena dictum, medium molendinum prope Liblicz predictum, medietatem pratorum in litore aque iacencium versus Czeczelicz, Kuth, Pobrzezie nominatorum, cum luco integro inter pratum Kuth et lucum Cunssonis de Liblicz sito; medietatem prati Otmyena dicti cum medio prato Habrzinska dicto, cum media piscina ibidem, cum ortis, salicibus, fossatis, gazis, pomeriis ibidem ad dictam porcionem spectantibus, cum media curia et medio pomerio adiacente Herssoni, homini censuali ipsius Cunssonis de Liblicz, et jure patronatus ecclesie ibidem in Liblicz. — Item habere debet in villa Hostyna curiam arature cum agris ad eandem spectantibus, cum omnibus curiis rusticalibus, media vinea, gazis, areis et omni alia libertate ad ea pertinente, siluis omnibus Otmyena dictis et media silua in Jezwin ac omnibus aliis siluis et rubetis. — Item in Byssicz curiam arature cum molendino ibidem prope curiam cum omnibus gazis ac fossatis, ortis circum curiam et sub curia. — Item molendinum supra villam Bissicz prope villam Morzizab cum luco, pratis omnibus et ortis ex superiore parte vie eundo de Bissicz in Czeczelicz ex vtraque parte aque, cum aquarum decursibus; homines censuales ibidem in Bissicz Zagieczonem, molendinum nouum prope curiam ipsius, Hostam viduam, viduam iterum, Bartonem,

Petrakonem cum area penes ipsum, Swatossonem, Zalabecz, Marzikonem, Tupczonem, Weprzkonem, Pessam, sutorem, fabrum et mediam partem vinee prope Nedomicz, cum agris, ortis, pratis et omni libertate ad ea pertinente.

Et sic cum hereditatibus omnibus premissis sunt iuste et veraciter diuisi, saluo tamen censu 17 sexag. census annui, quem soluere debent et tenentur de bonis in Byssicz Johanni de Ach ciui Pragensi, quarum medietatem ipse Jesco de parte sua et ipse Fricz aliam medietatem similiter de parte sua. Si autem propter non solucionem predicti census aliquis eorum dampnum in porcione sua et hereditate perceperit, extunc idem aliam partem debet impignerare in hereditatibus suis ubicumque habet aut habebit cum solo camerario Pragensi usque ad percepcionem census huiusmodi non soluti cum dampnis et impensis omnibus ob hoc fiendis. Actum a. d. M°CCC°LXXV° in crastino s. Martini.

Tab. cur. reg. XIV, 40.

B, 24. — 1375. — Fricz de Praga vendidit Johanni decano s. Apollinaris.

Talmberg. 320.

B, 30. — 1375. — Hassko de Turzicze vendidit Slawate, decano Boleslawiensi . . .

Talmberg. 312.

. . . — *1375, 19—22 Dec.* — In villa Knyeze Kladie Anna olim filia Stiborii de ibidem decessit, cuius curia arature cum curiis rusticalibus, agris, pratis, siluis et omni libertate ac toto quidquid ibi habuit et possedit, in dominum regem dicitur esse deuoluta. Sabbato quatuor temporum Pentecostes a. d. 1394 [13 Jun.] Przibiko de Zymutycz docuit tabulis terre taliter, quod Petrus de Rzeczicz, Przibiko et Drzkray frater ipsius de Rzeczicz, cui Drzkragony imperator Karolus diue memorie annos etatis sue suppleuit siue addidit, vniuerunt se hereditatibus habitis vel habendis, et specialiter in Knyezekladye 2 ½ sexagenis census annui, a. d. millesimo CCC°LXXV° quatuor temporum Adventus.

Ibidem eciam Styborius Przibiconem super hereditates in Knyezekladie super duas agriculturas cum curiis rusticalibus in veram suscepit vnionem, prout in tabulis terre plenius continetur.

Tab. cur. reg. XIII, 145.

C, 1. — 1375, 21 Dec. — Bohunko de Cztitar dictus Puklicze p. e. c. b. P., quod hereditatem suam ibidem in Sstitar, quatuor laneos araturarum, inclusis pratis et flumine, et vnum laneum silue propinquiorem ville, et curiam arature cum municione, orto et omni libertate ad ea pertinente, excepto riuo in communitate, vendidit Jacobo de Welenicz judici et suis heredibus pro ducentis quinquaginta sexagenis gr. prag., et fassus est, se eandem pecuniam ab eis plene percepisse, et eis de dicta hereditate hereditarie condescendit. Ipsamque hereditatem eis debet et fideiussit disbrigare ipsemet vendens et cum eo Jessko de Cztitar frater vendentis, Bernhardus de Hawranie, Nicolaus de Lipolticz, Gessko de Czepie, omnes in solidum, ab omni homine jure terre et specialiter a dote domine Johancze vxoris ipsius vendentis tribus annis et sex septimanis post mortem mariti. Quod si non ꝯc, inducere ipsum ementem ꝯc. Actum a. d. M°CCC°LXXV° fer. VI quatuor temporum Aduentus.

Tab. cur. reg. XX, 78.

C, 7. — 1376, 8 Jan. — Jan z Wartmberka purkrabie Pražský a Václav bratr jeho př. se př. ú. P., že dědictví jich Slavětín městečko s tvrzí i s dvorem poplužním, s trhem, s ro-

lemi, s lukami, s lesy, s vinicemi, s zahradami, s chmelnicemi, s sady, s rybníky, s horami, s údoly, i s všeckú svobodú k tomu slušějící, jakož jsú prvé kúpili byli od bratruov z Slavětína, všecko, cožkoli tam suo měli, nic sobě tudíž nepozuostavujíc, prodal [sic] Vilémovi z Hazmburka Zajíci a Mikulášovi tudíž synovci svému za dva tisíce kop gr. pr., a seznali sú se ty peníze od něho úplně vzíti, a jim z toho dědictví dědičně sstúpili sú. A to dědictví spraviti mají oni prodávající a s nimi... [sic], všickni vespolek, od každého člověka právem zemským a zvláště od všelijakého věna, jsúli která na těch dědictvích, ve třech letech a v šesti nedělích po smrti mužuov; a tím obyčejem mají jim spraviti, jakož prvé, jimž oni z Slavětína s jinými správcemi slíbili spraviti; pakliby ꝛc. Stalo se l. b. M°CCC°LXXVI° v úterý po Buožím křtění.

Tab. ter. CCL, M, 1.

C, 22. — 1376. — Johannes abbas Opattowiczensis ꝛc permutauerunt . . .

Talmberg. 324.

C, 24. — 1376. — Joannes episcopus Misnensis ꝛc dederunt hospitali sub Wyssegrado.

Talmberg. 335.

C, 25. — 1376. — Margareta relicta Johlini Rothleb vendidit capelle regie . . .

Talmberg. 311.

E, 21. — 1376. — Aleš z Duban prodal Marketě z Duban do živnosti její puol čtvrta lánu dědiny.

Tab. ter. CCL, M, 16.

. . . — *1376, 25 Oct.* — Mladota de Postrzizin et Waniek de ibidem p. s. c. b. P., quod hereditatem ipsorum in Postrzizin, curiam arature cum agris, pratis et omni libertate ad ea pertinente vendiderunt Jesskoni de Postrzizina et Marssoni de ibidem fratri suo pro 50 sexag. gr., et fassi sunt, se easdem pecunias ab eis plene percepisse, et eis de dicta hereditate hereditarie condescenderunt. Disbrigare debent ipsimet vendentes et cum eis Waltierz de Wssestud, omnes in solidum, ab omni homine jure terre et specialiter a dotibus et orfanis, ut juris est terre. Quod si non disbrigarent ꝛc. Actum a. d. M°CCC°LXXVI° sabbato post Luce Euangeliste.

Tab. cur. reg. XIV, 301.

F, 11. — 1376. — Henricus de Libiessicz et magistri permutauerunt . . .

Talmberg. 324.

G, 3. — 1377. — Joannes archiepiscopus Prag. ꝛc vendidit hospitali s. Antonii in Hradczano.

Talmberg. 335.

G, 18. — 1377. — Johannes decanus ecclesie s. Apollinaris ꝛc vendiderunt . . .

Talmberg. 320.

G, 24. — 1377. — Englhardus de Sobieticz věnoval na dílu svém v Kosmačově Marketě l. 1377.

Tab. ter. CCL, C, 28.

G, 30. — *1377.* — Strzizek de Kolodieg vendidit monasterio in Sezemicz.

Talmberg. 328.

. . . — *1377, 22 Maji.* — In villa Dubnyczy Habardus decessit, cuius bona ɔc. Fer. II post Trinitatis a. d. 1389 [14 Jun.] Wraczka de Dubniczie docuit per tabulas terre 30 mar. argenti dotales, quas habuit in hereditatibus Hoholow, cum quibus ipsam Habardus maritus suus de Dubniczie ad hereditates suas ibidem transduxit, videlicet super mediam curiam arature integram, municionem, mediam curiam rusticalem, mediam vineam, medietatem pratorum, medietatem siluarum, medietatem agrorum et omni libertate ad ea pertinente a. LXXVII fer. VI quatuor temporum Pentecostes.

Tab. cur. reg. XIII, 121.

. . . — *1377, 23 Maji.* — Przibislaw de Wranicz p. e. ɔc, quod hereditates suas, in Wranicz, vnam curiam rusticalem soluentem 80 gross. census annui, cum agris, pratis et omni ɔc vendidit Ahnikoni de Czestina Costela et domino Sbinkoni presbytero fratri suo ibidem germano pro 13 sexagenis gr. et 20 grossis persolutis [et eis de ea] condescendit. Disbrigare debet ipsemet vendens et cum eo Mykess de Petrowicz et Sbinko de Krziessicz, omnes ɔc. Actum a. d. M°CCC°LXXVII° sabbato quatuor temporum Pentecosten.

Tab. cur. reg. XIV, 255.

H, 23. — *1377.* — Jarek de Walssteyna vendidit monasterio s. Procopii.

Talmberg. 330.

H, 24. — *1377.* — Elizabeth abbatissa monasterii s. Georgii et Albertus de Malikowecz permutauerunt . . .

Talmberg. 311.

J, 4. — *1377.* — Vlricus de Brzistie vendidit Hermanno abbati in Aula Regia . . .

Talmberg. 316.

J, 5. — *1377.* — Janko de Sendražicz vendidit Hermanno abbati in Aula Regia.

Talmberg. 316.

. . . — *1377, 21 Dec.* — Przybyslaus archidiaconus Horsowiensis, Andreas Kotlyk canonicus Pragensis et Henslinus de Ossyeczan p. s. c. d. ɔc, quod super hereditates eorum in Rzerzihach super 8 laneos agrorum media vna quarta cum curiis rusticalibus soluentibus 11 ½ sexagenas census et 2 ½ grossos cum agris, pratis et omni ɔc. Nyepronem de Rupowa, Wenceslaum Wenceslai filium de Vgezdcze in veram suscepit vnionem, ita quod facti sunt cum eis veri vnitores et hromáždlníci ɔc. Anno M°CCC°LXXVII° fer. II ante Natiuitatem Christi.

Tab. cur. reg. XIV, 74.

L, . . — *1378.* — Machat sacrista ecclesie Pragensis et Michael permutauerunt . . .

Talmberg. 311.

L, 4. — *1377.* — Temlinus, Grawinbart de Montibus Gutnis ɔc dederunt hospitali ibidem.

Talmberg. 335.

L, 4. — 1337. — Elizabet abbatissa monasterii s. Georgii et Wanko de Niemczicz permutauerunt . . .

Talmberg. 311.

L, 21. — 1378. — Jesco de Sobieticz věnoval v Smrčanech Elšce manželce své L 1378.

Tab. ter. CCL, C. 28.

L, 24. — 1378. — Voldřich z Duban věnoval na Hostovlicích M°CCC°LXXVIII°.

Tab. ter. CCL, M, 16.

. . . — *1378, 13 Mart.* — In Radenyn Wyssatha decessit. Habuit in Jaworzie. A. d. 1391 fer. II [20 Febr.] post dominicam Reminiscere docuerunt Hermanus et Sigismundus fratres de Zalesye per tabulas terre veram vnionem hereditatum in Jaworzie ac aliarum omnium hereditatum habitarum vel habendarum vbicunque cum Wissata supradicto de anno domini M°CCC°LXXVIII sabbato quatuor temporum Quadragesime.

Tab. cur. reg. XIII, 140.

. . . — *1378, 30 Apr.* — In villa Podhradyczich Jacobus decessit, cuius bona ɔc. Feria II post quatuor tempora Aduentus a. d. 1390 [19 Dec.] Kaczka de Melnik docuit per tabulas terre 50 sexagenas minus 2 ½ sex. gr., cum quibus eam Jacobus maritus eius predictus de hereditatibus in Clobossicz transduxit ad hereditates suas in Podhradycz super toto, quidquid ibi habuit, cum curiis rusticalibus cum hereditate, pratis, et omni libertate ad ea pertinente. Actum a. d. M°CCC°LXXVIII° fer. VI in die Lancee, prout in tabulis terre plenius continetur.

Tab. cur. reg. XIII, 200.

. . . — *1378, 1 Maji.* — In villa Mylcziewssy Mixico decessit, cuius bona ibidem in Milcziewsi et alibi in d. regem deuoluta existunt. Sabbato quatuor temporum Aduentus a. 1393 [20 Dec.] Johannes de Weylburg protonotarius pretorii Maioris ciuitatis Pragensis docuit tabulis terre decem sexagenas census annui nudi duntaxat et perpetui, prout se docturum offerebat, quem censum emit Johannes pater dicti defendentis apud Leonem de Zacz, ciuem Pragensem in hereditate sua, videlicet in curia arature in Milcziewsi cum duabus agriculturis et in curiis rusticalibus nouem cum agris et omni libertate ad ea pertinente et in toto, quidquid ibi habuit, pro 100 sexag. gr. a. d. M°CCC°LXXVIII° sabbato post Lancee.

Tab. cur. reg. XIII, 187.

. . . — *1378, 14 Maji.* — In villa Lhotka Prziba decessit, cuius bona ɔc. Die dominico post quatuor tempora Pentecostes Jan et Dluhomyl fratres de Lethow docuerunt per tabulas terre, quod Prziba predicta de Lhoty Andree dicto Buchta marito suo dotauit 50 sex. gr. in duabus curiis censualibus et in vna curia libera et predicti Dluhomyl et Jan antedicta bona in Lhotye emerunt apud Andream predictum pro 50 sex. gr. den. prag. plene persolutorum a. d. M°CCC°LXXVIII° fer. VI post festum s. Stanislai.

Tab. cur. reg. XIII, 85.

. . . — *1378, 22 Maji.* — Benessius de Radossowicz p. e. c. b. P., quod in hereditate sua, in Radossowicz in curia arature cum rádlo role, in Toziczy in curia rusticali, in qua residet Marzan rusticus, cum agris, pratis et omni ɔc domine Gitcze vxori sue triginta tres sex. gr.

et vnum fertonem gr. prag. dotauit et nomine ꝫc, et ei de dicta hereditate ad veram dotalem obligacionem condescendit, hac condicione adiecta, quod quandocumque idem Benessius de hoc seculo migrauerit, extunc fratres ipsius Benessii domine Gitcze infra vnum annum debent dotem memoratam dare et ipsa abinde mox debet remoueri. Quod si non darent, extunc ipsa Gitca post elapsum vnius anni easdem hereditates habere debet hereditarie, contradiccione qualibet posttergata. Actum a. d. M⁰CCC⁰LXXVIII⁰ sabbato ante Ascensionem domini.

Tab. cur. reg. XV, 326.

N, 3. — 1378. — Elizabeth Romanorum imperatrix dedit altari s. Venceslai . . .

Talmberg. 311.

N, 5. — 1378. — Boczko de Podiebrad dedit monasterio in Saczka . . .

Talmberg. 317.

N, 6. — 1378, 14 Jul. — Elizabet Romanorum imperatrix et Boemie regina p. e. c. s^mo^ principe et domino Carolo, Romanorum imperatore et Boemie rege, et c. b. P., quod hereditatem suam in Wssechlap, vndecim sexagenas census annui et octo grossos, cum curiis rusticalibus, agris, pratis et omni libertate ad ea pertinente, totumque, quicquid ibi habuit, nichil sibi ibidem reseruando, dedit et dare potuit pro salubri remedio anime sue priorisse totique conuentui monasterii s. Katharine in Noua ciuitate Caroli, et ipsi monasterio perpetue et in euum, eisque de dicta hereditate hereditarie condescendit. Nunccius super eo fuit ad tabulas ex parte prefati domini Caroli Jan dictus Gast de Wartmberk. Actum a. d. M⁰CCC⁰ septuagesimo octauo in crastino s. Margarethe virginis.

Tab. ter. VI, H, 10.

. . . — *1378, 25 Sept.* — Macharius sacrista ecclesie Pragensis ex vna et Michal de Prziestawlk parte ex altera p. s. c. b. P., quod hereditatibus ipsorum, ipse dominus Macharius curia rusticali in Dussnik cum agris, communitate qualibet ad ea pertinente, et ipse Michal taberna sua cum domo et hereditate Welykewsy ad eandem tabernam pertinente ꝫc permutarunt insimul, hinc inde ipsis de dictis hereditatibus condescendendo. Disbrigare ipsas fideiusserunt ꝫc, prout in tabulis plenius continetur. Actum a. d. [M⁰]CCC⁰LXXVIII sabbato post festum Mathei.

Tab. cur. reg. XIV, 218.

N, 20. — 1378, 26 Sept. — Prokop Bohuslavuov měštěnín Starého města Pražského a Pězlin z Ptice komorník císařské milosti přiznali se před úředníky Pražskými, že na dědictví jich, on Prokop na dědictví svém v Kondraticích, na dvoru poplužním s dvěma poplužími a na vsi celé s dědinami, lukami, lesy, potoky, rybníky, mlýny i se vší zvolí, což k tomu přisluší, puol třinácty kopy gr. pražských platu ročního holého toliko a věčného, a on Pězlin na dědictví svém v Ptici na dvoru poplužniem a na platu na všem, v Středoklucích na dvoru poplužniem s dvory kmetcími všemi, s dědinami, lukami, lesy, potoky i se vší zvolí, což k tomu přislušÍ, i na všem na tom, cožkoli na týchž vsech má, též 12½ k. platu ročního holého toliko a věčného, a jestli žeby se co na svrchupsaných dědinách nedostalo, to vyplniti má na jiných dědinách, kteréž mají aneb jmíti budú, prodal nábožným mužuom převorovi i všemu konventu kláštera sv. Tomáše bratřím poustevnického zákona sv. Augustina pod hradem Pražským a témuž klášteru věčně i na časy budúcí za dvě stě za sedmdesát za pět kop gr. pr., a seznali sú, že jsú ty peníze úplně přijali a jim toho platu dědicky po-

stúpili. A jim ten plat mají a slíbili sú spraviti oni prodávající a vedle nich Henzlin Herolt měštěnín Starého města Pražského, všickni spolu, před každým člověkem právem zemským, pakliby nespravili ɔc. Kterýžto plat jim platiti a úročiti mají a povinni sú polovici na sv. Havla najprv příštího a druhú polovici na sv. Jiří potom přišlého, a tak vždy po všecka leta a roky. Pakliby jim na který rok rokuov toho platu neplatili, tehdy oni s jedním komorníkem sami aneb skrze posly své budú moci bráti na dědinách prodávajících nahoře jmenovaných pro nezaplacení jmenovaného platu a třetinu výš jmenem pokuty a nákladuov i škod pro to vzatých všelikterakú odpornost opovrhúcě, tuto výminku přiměnujíce, když by koli oni kupující od sv. Jakuba nyní minulého v jednom roce cělém kúpili jiný plat jistý, dobrý a svobodný 25 k., jakož se prvé píše, podle možnosti jich vzdálí čtyř míl od Prahy na třech místech, kteréž by pan Štěpán království Českého najvyšší písař slovně pravil býti jisty a svobodny, anebo když by on umřel, Jan ze Všener řečený Kluk též by pravil býti jisty, aneb po něm Vilém z Hazmburka řečený Zajiec, aneb po smrti jich všech, tehdy kteréž by úředníci Pražští seznali býti jisty a svobodny, tehdy on převor a konvent svrchudotčený mají přijíti a jim plat na svrchu dotčeném dědictví mají zase propustiti. A tyto všecky věci všelikteraké dály sú se s povolením pana Karla Římského císaře a krále Českého a z jeho rozkázání zvláštního. Stalo se v neděli před sv. Václavem MCCCLXXVIII.

A. d. MCCCC tercio die decima mensis Nouembris [sic], hoc est in die Galli ante meridiem tempore officii prioratus fratris Martini de Insula presente fratre Matheo et fratre Johanne facta est dominacio in Strzedokluk per fratrem Matheum predictum nomine conuentus monasterii s. Thome cum camerario Wenceslao in hereditatibus Strzedokluk et Ptycze, ob non solucionem censuum s. Georgii preteriti pleno iure, eiusdem camerarii in zájem, et fideiussores sunt nominati in tabulis terre.

A. d. MCCCCXVII sabbato ante Nicolai [4 Dec.] prior monasterii s. Thome in Minori ciuitate Pragensi ex parte tocius conuentus cum camerario Johanne dominati sunt in hereditatibus in Strzedokluczyech in foro contentis in censu s. Galli proxime preteriti pleno jure, registro eiusdem camerarii zájem, et fideiussor Heress de Lydycz Prdla.

A. d. MCCCCXVIII die XV mensis Februarii tempore officii prioratus fratris Johannis de Dobrowycz presente fratre Gallo lectore et fratre Zygissmundo pro tunc procuratore registratus est census sancti Galli nunc proxime preteriti de anno domini MCCCCXVII in registrum tabularum terre per dominum Andream notarium tabularum terre, quod conuentus non percepit censum de bonis Conratycz tempore domini et domini Wenceslai regis Bohemie, qui occupauit bona predicta in Conratycz.

Máš bráti od kněze Lamperta jinak Martina převora kláštera sv. Tomáše na Malé straně i ode všeho konventu téhož kláštera na dědinách ve Ptici na dvoru pop. a na platu na všem, což jest tu někdy Peclin měl s dědinú, lukami, lesy, potoky i se vší zvolí, což k tomu přisluší, pro 1 k. gr. a 22 ½ gr. č. úroka svatojiřského, nyní minulého, a k tomu v nákladiech plným právem. Byl na braní komorník Jan Hřebecký a učinil zájem v pondělí před sv. Havlem [13 Oct.] leta 1539; zajal 6 koní. Vyručil zájem Voldřich Žďárský ze Žďáru; útraty 31 gr. 2 d.

Codex Thomæus, 33, 90. Tab. ter. sign. r. XXIV, G, 30.

N, 24. — *1378.* — Jaroslaus de Lithna vendidit monasterio s. Thomæ.

Talmberg. 333.

. . . — *1378, 5 Oct.* — Hněvek z Hodějova přiznal se před pány JMstmi na plném soudu a před úředníky Pražskými, že na dědictví svém v Hodějově, dvuor poplužní a dvory kmetcí s platem, v Uhřicích na ves celú s dědinami, lukami, lesy, nábytky všemi i se vší zvolí, což k tomu přisluší, Rynarda z Češtic, krom dětí, podle pravého přijal spolčení, tak že učiněn jest s ním pravý společník a hromáždník všech věcí nadepsaných. Stalo se v přítomnosti pánuov JMstí Bohuslava z Krasikova najvyššího komorníka král. Českého, Vondřeje z Dubé najvyššího sudího král. Českého, Štěpána najvyššího písaře téhož král. Českého, Jana z Vartmberka purkrabí Pražského, úředníkuov Pražských, a Jaroslava a Zdeňka bratří z Šternberka, Havla z Zvířetic, Petra, Jana a Voldřicha bratří z Rožmberka, Bavora z Strakonic, jiných mnohých na témž soudu sedících. Stalo se leta tisícího třistého sedmdesátýho vosmého v úterý po sv. Jeronymu.

Tab. ter. III, A, 1. Paprocký, O stavu panském, 396.

O, 9. — *1378, 1 Oct.* — Anno domini MCCCLXXVIII⁰ fer. VI post Jeronimi notabiles domini et barones regni Bohemie invenerunt pro jure, quod quicunque in curia protonotarii regni Bohemie, qui tunc est uel pro tempore fuerit, cultellum suum uel gladium euaginauerit seu extraxerit, quod illi debet manus dextra amputari, si autem aliquem usque ad effusionem sanguinis wlnerauerit, capite debet plecti seu truncari. Hii namque sunt barones, qui tunc temporis presiderunt in judicio, videlicet Andreas de Duba supremus iudex regni Bohemie, Bohuslaus de Sswamberg supremus camerarius regni Bohemie, Stephanus protonotarius regni, Jaroslaus et Sdenko fratres de Stermberg, Gallus de Zwierzeticz, Petrus Johannes et Vlricus de Rozmberg, Bawor de Strakonicz et alii barones plures in eodem judicio residentes.

Raigrad. 16. Talmberg. 31 et 37, tab. terræ, III, A, 1, et Vindob. N. 5106, 7. bohemice. Palacký, Arch. č. II, 340; Jura et const. r. B. Arch. č. V, 206. Jireček, C. j. Boh. II, 2 p. 28 et 29.

Ibidem. Serenissimus princeps et dominus, dominus Karolus Romanorum imperator et Bohemie rex ordinauit, disposuit et mandauit, quatenus barones regni Bohemie vniuersi et singuli judicio et judiciis regni Bohemie presideant, prout hoc ab antiqua consuetudine est tentum et obseruatum; si autem aliqui presidere iudicio seu iudiciis nollent seu non possent, tunc beneficiarii Pragenses cum baronibus, qui tunc judicio seu iudiciis interfuerint, justiciam faciant. In casu autem, ubi nullus baronum iudicio interesse vellet seu posset, tunc ipsi beneficiarii Pragenses per se nichilominus iusticiam facere debent et tenentur, id nullatenus obmisso. Nunccius fuit ad tabulas ex parte fati domini Karoli Petrus de Costi dictus de Wartmberg magister curie imperialis. Actum anno vt supra.

Raigrad. 16, Talmberg. 37. Konopišt. A, 1. bohemice. Palacký, Arch. č. II, 340 Jireček, C. j. Boh. II, 2 p. 29.

. . . — *1378, 21 Oct.* — In villa Hostowlicz Bohunco dictus Huhna decessit, cuius tres sexagene census annui ad d. regem dicuntur esse deuolute. Sabbato quatuor temporum Quadragesime a. d. 1392 [9 Mart.] dominus Drhan de Cholinicz ɔc nomine orphanorum Nicolai de Cholinicz docuit terre tabulis 100 sex. grossorum dotalicii, quod Elzka relicta Vlrici mater orphanorum et vxor Nicolai de Cholinicz dotauit ipsi Nicolao predicto post se in curia arature et 3 ½ curiis rusticalibus cum nábytek prefati Vlrici dicti Maliska de Hostowlicz a. d. LXXVIII⁰ fer. V post Galli.

Item Mstich de Chlumo defendit hereditates predictas et docuit fer. II post Reminiscere a. d. 1392 [11 Mart.] tabulis terre, prout se docturum offerebat, quas ab Vlrico dicto Maliska emit.

Tab. cur. reg. XIII, 161.

. . . — *1379.* — Anna relicta olim Benessii de Chotyelsko dimisit omnem dotem suam, videlicet 25 sexag. gr. dotis sue, quam habuit in hereditatibus Chotyelscze, Pessykoni de Chotyelsko, patruo puerorum predicti Benessii, quia pecunias suas recepit, de quibus ipse solus dedit 16 sexag. eidem domine, et orphanis residuam ɔc. A. d. M°CCC°LXXIX°, prout in tabulis plenius continetur.

Tab. cur. reg. XIV, 129.

. . . — *1379, 6 Mart.* — In villa Pyeczina Maczek decessit, cuius bona ɔc. Feria II post quatuor tempora Quadragesime a. d. 1391 [20 Febr.] Jodocus de Hlohowa nomine Petri, Bohunkonis et Przibikonis fratrum de Chudlazye filiorum Maczkonis predicti docuit per tabulas terre, quod Hrd de Wlczkowicz alias de Pieczina hereditatem suam in Pieczina, curiam arature, duo radla hereditatis libere et 1 sexagenam census annui cum agris, pratis, siluis, riuis, curiis rusticalibus et omni libertate ad ea pertinente vendidit Maczkoni de Pieczina et suis heredibus pro 65 sexag. gr. prag. den. A. d. M°CCC°LXXIX° die dominico post quatuor tempora Quadragesime.

Tab. cur. reg. XIII, 200.

. . . — *1379, 23 Apr.* — Johannes de Brazdim p. e., quod in hereditate sua in Brazdymy, curia arature et toto ɔc mediam alteram sexagenam gr. census annui, nudi et perpetui vendidit Jesskoni judici de Brandysa et suis heredibus ɔc pro 15 sex. grossorum plene persolutorum ɔc, condescendit ɔc. Ipsumque censum debet disbrigare ipsemet vendens et cum eo Woyslaw de Welenczye, Hlawnycze et Jakubek de Sluh, omnes ɔc. Actum a. d. millesimo trecentesimo LXXIX° sabbato post Ostensionem reliquiarum.

Tab. cur. reg. XIV, 51.

. . . — *1379, 23 Apr.* — In villa Lhota dicta Druzie Andreas decessit. Philippus alias Wilem, Jodocus et Nicolaus presbiter fratres de Zadrazan docuerunt a. d. 1390 in crastino Jeronymi per tabulas terre, quod Andreas predictus vendidit eis in Lhotie Nadruzy curiam arature, 4 curias rusticales cum hereditate pro 20 sex. gr. denariorum prag. plene persolutorum a. d. M°CCC°LXXIX° in crastino Lancee, prout in tabulis terre plenius continetur.

Tab. cur. reg. XIII, 10.

. . . — *1379, 24 Apr.* — Bohunco dictus Chotielecz de Lupenicze ɔc protestati sunt, quod hereditates eorum, in Swabynowie municionem et villam integram, in Sdesslawicz villam integram, in Przedborzicz cum curia arature, cum agris, pratis ɔc vendidit Vlrico de Welymye pro mille sexagenis gr. plene persolutis ɔc. Disbrigare debent ipsimet vendentes, et cum eis Mlach de Knyezicz, Stiborius de Sowinicz, Jesco de Bohdancze et Jesco de Hrabissina, omnes in solidum, jure terre. Quod si non disbrigarent, ɔc. Actum a. d. M°CCC°LXXIX° dominico post Ostensionem reliquiarum.

Item a. d. M°CCC°LXXXIII° sabbato ante Judica [7 Mart.] Wenceslaus vicenotarius tabularum terre cum camerario Hascone induxerunt Jenconem de Sendradicz [sic] commissarium puerorum Vlrici super hereditates Mlachonis de Knyezicz ibidem et super hereditates aliorum disbrigatorum supradictorum in tercia parte plus pecunie antedicte, tamquam in jure obtento, propter non disbrigacionem, ut premittitur, pleno jure. Ad relacionem omnium beneficiariorum ɔc.

Item a. d. M°CCC°LXXXVII° feria II post octauam s. Procopii [15 Jul.] Genko commissarius orphanorum dicti Vlrici cum camerario Jescone Hrziebek dominatus est in heredi-

tatibus omnium disbrigatorum predictorum obtentis et inductis, ut premittitur, pleno jure. Relacio omnium beneficiariorum.

Item a. d. M⁰CCC⁰LXXXX⁰ fer. VI post dominicam Oculi [11 Mart.] Henricus de Cocowicz vicecamerarius et Weless camerarius taxauerunt hereditates principalis Bohunconis in Wynarzi curiam arature, agros fere duorum laneorum ab illa parte Bidzow oppidi cum curia deserta in 100 sexag. gr. cum lucis et piscinis duabus juxta hereditates curie ad verum jus hereditarium propter non disbrigacionem hereditatum predictarum in Swabinow et alias ut prefertur, et debet super principalem huiusmodi indisbrigationem ducere, quam diu et quam multum ipse potest habere, et cum in eo deficeret, tunc super alios disbrigatores. Et hoc factum est Michaeli orphano filio Vlrici antedicti.

Item a. d. M⁰CCC⁰LXXXXIII⁰ fer. IIII post Johannis Baptiste Michael, Pessiko, Jenko et Nicolaus de Weltrub cum camerario Zdisslao post taxacionem dominati sunt in hereditatibus Bohunconis principalis pleno jure. Relacio omnium beneficiariorum.

Tab. cur. reg. XIV, 5.

O, 5. — *1379.* — Alsso de Duban vendidit plebano in Lidicz šest dvorův do živnosti své.

Talmberg. 326. Tab. ter. CCL, M, 16.

Q, 29. — *1379, 3 Jun.* — Mikuláš z Hazmburku přiznal se, že dědictví své v Hlíně ves, cožkoli tam má, v Babině ve vsi, v Miřovicích, Čihošticích, Piestniech ve vsech na tom na všem, cožkoli tam měl, hrad Hazmburg sto . . . [sic] vsi Lkaň, ves Sedlec, Libochovice městečko s tvrzí, Slavětín městečko s tvrzí, v Kystře všecko, což tam má, v Poplzech ves, ve vsi Lhotě, v Kostelci ve vsi, v Rúdničku ve vsi, ve vsi Vrbce, v Veselí, v Nížebozích, v Piestech ve vsi, Budyni město, Břežany ves s mlýny, Žabovřesky ves, ves Radovesice, všecek svůj díl, což kolivěk tam má, nic sobě tudíž nezachovávaje, s právy podávání kostelóv, s rolemi, s lukami, s lesy, s rybníky, s řekami, s potoky, s horami, s údoly, s dvory kmecími i s dvory poplužními i se vší zvolí, plným panstvím k tomu slušějícím i se všemi puožitky, kteréž tam nyní sú a potomně býti budú moci, prodal Vilémovi z Hazmburku strýci svému vlastnímu i jeho dědicuom za dvanácte tisíc kop gr. praž., a seznal se jest, že ty peníze od něho úplně vzal jest a jemu z svrchupsaných dědictví dědičně sstúpil. Spraviti má týž prodavač a s ním . . ., všickni vespolek, od každého člověka právem zemským, a zvláště od sirotkův a od věn, jakož právo zemské jest; pakliby nespravili ꝛc. Stalo se l. b. MCCCLXXIX v pátek suchých dnův po s. Duše.

Tab. ter. CCL, M, 4.

R, 3. — *1379.* — Stephanus Budonis vendidit virginibus s. Spiritus . . .

Talmberg. 330.

R, 30. — *1379.* — Aless z Duban věnoval na Dubanech l. MCCCLXXIX,

Tab. ter. CCL, M, 16.

. . . — *1379, 3 Jun.* — Agnezka de Wlastiborzicz vxor olim Jesconis de Dieczina p. e. c. b. P., quod hereditatem suam, in Wlastiborzy [sic] curiam arature et duas curias agriculture cum municione et viginti duas sexag. gr. census annui, cum agris, pratis, siluis, piscinis, pomeriis, stagnis, humuletis et omni libertate ad ea pertinente, et in Gywynye curiam arature et villa integra, cum agris, pratis, siluis et omni libertate ad ea pertinente, montibus, vallibus et toto, quidquid ibi habuit, in Wlastiborzicz jure patronatus ecclesie, et in Trzsczy toto,

quidquid ibi habuit, vendidit Hanussio dicto Panczyerz de Smoyna et suis pueris pro quingentis sexag. gr. minus decem sexag. gr. pr., et fassus [sic] est, se easdem pecunias ab eo plene percepisse, et ei de dicta hereditate hereditarie condescendit. Ipsamque hereditatem debent et fideiusserunt disbrigare ipsamet vendens et cum ea Czenko de Wessele dictus de Wartnberg et Puotha Turgowecz de Bradlcze et Sdenko de Nadslawye, omnes in solidum, ab omni homine jure terre, et specialiter ab orphanis, pueris eiusdem domine Agnescze, tribus annis et sex septimanis, ut juris est terre. Quod si non disbrigarent ɔc. Actum a. d. millesimo trecentesimo LXXIX⁰ feria sexta quatuor temporum Penthecostes.

Tab. cur. reg. XIV, 68.

... — *1379, 15 Jul.* — Henricus de Zlunicz p. e. ɔc, quod omnes pueros suos cum omnibus hereditatibus suis habitis et habendis commisit et committit Litolto de Zlunicz filio Pesskonis ibidem et Benessio de Piecosicz indiuisim, ita quod fecit eos veros patres commissarios puerorum et hereditatum prius dictarum, faciendi cum eisdem pueris et hereditatibus, ac si solus superuiueret et vitam duceret in humanis. Actum anno M⁰CCCLXX nono fer. VI post Margarethe.

Item a. d. M⁰CCC⁰LXXXII⁰ sabbato post Lucie [20 Dec.] Benessius de Nepiekossicz jus suum commissionis ipsum contingens in toto dimisit Jessconi de Zlunicz potenter, ita quod solus amplius nullum jus habet. Ad relacionem omnium premissorum [sic].

Tab. cur. reg. XV, 22.

... — *1379, 1 Oct.* — Zdich de Libonicz, Jesco, Jan, Margaretha soror ipsorum ibidem p. s. c. serenissimo principe rege Wenceslao ɔc, quod hereditatibus ipsorum in Libonicz, curia arature, 8 sex. census cum agris, pratis et omni libertate ad ea pertinente, et aliis omnibus hereditatibus eorum habitis vel habendis vniuerunt se insimul, ita quod facti [sunt] veri vnitores. Nunccius ad tabulas ex parte prefati regis fuit Purgardus de Janouicz. A. d. MCCCLXX nono in crastino Jeronimi.

Tab. cur. reg. XIII, 16.

... — *1379, 4 Oct.* — Stephanus de Strzmelicz protestatus ɔc, quod hereditatem suam in Gerczanech, curiam arature, duos subsides cum agris, pratis et omni libertate ad ea pertinente vendidit Symoni de Gerczan et suis heredibus, prout in tabulis terre plenius continetur, pro 112 sexag. gr. plene persolutorum. Disbrigare debet ipsemet vendens, et cum ipso Nicolaus de Myslyna, Sbynco de Babicz ab omni homine jure terre, et specialiter ab orphano Alberto fratre Stephani tribus annis et sex septimanis post annos orphaniles, prout in tabulis plenius continetur. Actum a. d. M⁰CCC⁰LXXIX⁰ feria tercia post Jeronimi.

Tab. cur. reg. XIV, 127.

... — *1379, 5 Nov.* — Johannes de Brazdymcze p. e. c. b. P., quod in hereditate sua in Brazdymczy, curia arature cum municione, cum agris, pratis, fossatis et omni ɔc tres sexagenas gr. census nudi dumtaxat et perpetui vendidit Jessconi judici de Brandys pro 30 sexag. gr. pr., et fassus ɔc. Ipsumque censum disbrigare debet ipsemet vendens et cum eo Przybyk de Sluh et de Mratyna ɔc. Actum a. d. millesimo CCC⁰LXXIX⁰ sabbato post Omnium sanctorum.

Tab. cur. reg. XIV, 51.

. . . — ***1379, 14 Dec.*** — **Wolkerz de Tykowicz c. b. P. p. e., quod hereditatem suam in Tykowicz, mediam curiam cum agris, pratis et omni libertate vendidit Theodrico de Heroltica et suis pueris pro 20 sexag. gr., prout in tabulis terre plenius continetur. A. d. M°CCC°LXXIX° fer. IV quatuor temporum Aduentus.**

Tab. cur. reg. XIII, 103.

T, 16. — ***1379.*** — **Jaklinus altarista Pragensis dedit monasterio Spiritus sancti . . .**

Talmberg. 330.

. . . — ***1375—1379.*** — **Anna abbatissa monasterii s. Marie in Sezemicz ꝛc permutauerunt . . .**

Talmberg. 328.

. . . — ***1380, 9 Febr.*** — **In villa Mladietyczich Litko decessit, cuius bona ꝛc. A. d. CCCLXXXX in crastino Jeronimi [1 Oct.] Jesco de Mlynecz et Henricus de Kolessowa docuerunt per tabulas terre, quod Wseslaus dictus Chuod de Holeticz vendidit eis et Litkoni de Mladieticz hereditatem suam in Mladieticz, curiam arature cum agris, pratis, siluis et suis pertinenciis pro triginta sexag. gr. plene persolutorum a. d. M°CCC°LXXX° fer. quinta ante Scolastice.**

Tab. cur. reg. XIII, 57.

. . . — ***1380, 15—18 Febr.*** — Frenczlinus de Colonia p. e. c. b. P. et dominis baronibus, quod super hereditates suas in Dolanech, super curiam arature cum duabus agriculturis, cum agris, pratis ꝛc Frenczlinum de Gurim socerum suum in veram suscepit vnionem, ita quod facti sunt veri vnitores omnium premissorum. A. d. M°CCC°LXXX° quatuor temporum Quadragesime.

Tab. cur. reg. XIV, 244.

. . . — ***1380, c. 16 Febr.*** — Franciscus de Colonia p. e. c. b. P. et dominis baronibus, quod super hereditates suas in Dolanech, super curiam arature cum duabus agriculturis, cum agris, pratis ꝛc Frenczlinum de Colonia socerum suum in veram suscepit vnionem, ita quod facti [sunt] veri vnitores omnium premissorum. A. d. M°CCC°LXXX° quatuor temporum Quadragesime.

Tab. cur. reg. XIV, 197.

. . . — ***1380, 17 Febr.*** — Bunko de Pelhrzymow p. e. c. dominis baronibus pleno judicio presidentibus et c. b. P., quod super hereditates suas in Ostrowczy, villam integram cum omni libertate ad ea pertinente, et omnes hereditates habitas vel habendas Nicolaum filium suum in veram suscepit vnionem, prout in tabulis terre plenius continetur. A. d. M°CCC°LXXX° fer. VI quatuor temporum Quadragesime.

Tab. cur. reg. XIV, 195.

. . . — ***1380, 19 Febr.*** — In villa Kokorziewie Otyk filius olim Hirdiborii decessit. Stach de Kokorziewa docuit per tabulas terre sabbato quatuor temporum Pentecostes a. d. M°CCC°LXXXII° [31 Maji] quartam partem curie arature in Kokorziewie, in Tatyney mediam curiam arature, curiam rusticalem cum hereditate, pratis, siluis et qualibet libertate, quas emit aput Otykonem predictum pro 40 sexag. gr. den. prag. a. d. MCCCLXXX die dominico Reminiscere.

Tab. cur. reg. XIII, 116.

... — *1380, 7 Apr.* — In villa Chlumczy Swach decessit, cuius bona ɔc. In crastino s. Jeronimi a. d. M⁰CCC⁰LXXXIX⁰ Swoyslav et Hermanus fratres de Chabrzecz docuerunt per tabulas terre quatuor curias rusticales soluentes tres sexag. minus 14 gr. cum duobus laneis silue, sex jugera cum agris, pratis et omnibus suis pertinenciis, quas emerunt a Swachone predicto et Andrea fratribus de Chlumpcze pro centum sexag. gr. prag. den. a. d. [M⁰CCC⁰]LXXX⁰ sabbato post Ostensionem reliquiarum.

Tab. cur. reg. XIII, 155.

... — *1380, 16 Maji.* — In villa Czeradiczich Johannes plebanus de Clobuk decessit, cuius bona ɔc. Marziczek de Czeradicz docuit a. d. M⁰CCC⁰LXXXIII⁰ fer. II post quatuor tempora Quadragesime [23 Febr.] empcionem suam per tabulas terre, quam emit apud Jessco de Len et Margaretham de Catusicz, curiam arature cum municione, duos subsides, cum agris, pratis et totum, quidquid ibidem habuerunt, pro 43 sexag. gr. den. prag. plene persol. A. d. M⁰CCC⁰LXXX⁰ fer. IIII quatuor temporum Pentecostes.

Tab. cur. reg. XIII, 230.

... — *1380, 18 Maji.* — Nestezca de Sowinicz ex vna et Nicolaus filius suus de ibidem, ipsa dotali obligata hereditate et ipse Nicolaus hereditatibus suis habitis uel habendis vniuerunt se insimul, ita quod facti sunt veri vnitores ɔc. Actum a. d. M⁰CCC⁰LXXX⁰ fer. VI quatuor temporum Pentecostes.

Tab. cur. reg. XIV, 43.

... — *1380, 21 Maji.* — In villa Nezabyliczich Stephanus decessit, cuius bona ɔc. Fer. II post festum s. Trinitatis [14 Jun.] a. d. M⁰CCC⁰LXXXIX⁰ Dorothea de Nezabylicz docuit per tabulas terre 45 marcas argenti dotales, cum quibus eam Stephanus maritus ipsius predictus de hereditatibus in Druhonicz transduxit ad hereditates suas in Nezabilicz, super curiam arature cum hereditate, pratis, siluis et omnibus ad id spectantibus a. d. M⁰CCC⁰LXXX⁰ fer. secunda post Trinitatis, prout in tabulis terre plenius continetur.

Tab. cur. reg. XIII, 182.

Ante a. 1380, 23 Dec. — In villa Stranem Stibor cum pueris decessit, quorum bona ad d. regem sunt devoluta. Die dominico post quatuor tempora Aduentus a. d. M⁰CCC⁰LXXX⁰ [23 Dec.], Jessco de Prossenicz docuit sumpcionem tabulis terre, quia illa bona in Stranem cum aliis bonis ad hoc spectantibus emit apud Jarohnyewonem dictum Woyhak de Krzeczowicz pro C sexag. plene persolutis.

Tab. cur. reg. XIII, 92.

A. a. 1380, 24 Dec. — In villa Bukoli Jacobus decessit. In vigilia Natiuitatis domini a. M⁰CCC⁰LXXX⁰ Margaretha de Praga docuit per tabulas terre, quod Sdislaus pater eius in Zaluzi emit aput Jacobum de Bukole et ibidem in Bukoli, in Zatworzie vnam sexagenam census annui, in Przieliczi vnam sexagenam census annui.

Tab. cur. reg. XIII, 228.

QUATERNUS PROCOPII.*)

(1380—1383.)

A, 2. — *1380*. — Mezi králem Václavem a Purkhartem. Dva bratří a třetí toho rodu seděli v soudu zemském, i jiného rodu po dvou sedali.

Nálezové, 157.

. . . — *1380, 12 Aug*. — Bona de Bezemyn c. b. P. p. e., quod hereditatem suam dotalem obligatam ibidem in Bezemyn, curiam arature cum duobus subsidibus, cum agris, pratis et omni libertate ad ea pertinente, in qua hereditate habet 60 sexag. gr. dotis sue, nihil pro se reseruando, vendidit Lwiconi de Rochlow pro 60 sexag. et tribus sexag. a. d. M°CCC°LXXX° dominico post festum s. Laurencii.

Tab. cur. reg. XIV, 147.

. . . — *1380, 13 Aug*. — In villa Kopetczi Dalibor decessit. A. d. M°CCC°LXXXII° in crastino Dedicacionis Pragensis [2 Oct.] Andreas notarius domini abbatis de Insula docuit empcionem suam per tabulas, quam emit aput Vlricum de Kopetczie, curiam arature cum hereditate, pratis, cum duobus subsidibus et qualibet libertate ad ea pertinente pro 50 sexag. gr. den. prag. plene persol., pront in tabulis terre plenius continetur. A. d. M°CCC°LXXX° in die Invencionis sancti Stephani prothomartiris.

Tab. cur. reg. XIII, 26.

. . . — *1380, 27 Aug*. — Rzehnik de Racziniewess c. b. P. p. e., quod hereditatem suam ibidem, curiam arature et decem sexag. census cum agris et omni nábytek vendidit Rudoltoni de Racziniewssy pro trecentis sexag. gr. plene persolutis, prout in tabulis terre plenius continetur. A. d. M°CCC°LXXX° fer. II post Bartholomei.

Tab. cur. reg. XIV, 38.

. . . — *1380, 30 Aug*. — In villa Prziechouicz Johannes filius olim Zdoboronis decessit, cuius bona ɔc. Stoymir de Tupadl, Vilhelmus de Trubecz et de Prziechouicz et Chwalek de Oczina in crastino Dedicacionis Pragensis [2 Oct.] a. d. MCCCXCII docuerunt per tabulas terre municionem in Prziechouicz cum curia arature et duobus agriculturis et 20 curiis rusticalibus, molendinum, in Luczinie villam integram, exclusa vna curia rusticali, in Swrczowczi 4 curias rusticales, in Polenczie vnam curiam rusticalem, in Slawikouiczich 4 curias rusticales cum agris, pratis, siluis, piscinis et jure patronatus ecclesiarum, et omni libertate ad ea pertinente, quas hereditates Vilhelmus de Trubecz vendidit Stoymironi de Tupadl, Vilhelmo de Tupadl et Chwaloni de Oczina a. d. M°CCC°LXXX° in die Felicis et Aucti.

Tab. cur. reg. XIII, 124.

. . . — *1380, 2 Sept*. — In villa Vgezdczi et in Drzyssy dom. Nicolaus plebanus de Antiqua Pilzna decessit, cuius bona ɔc. Rudoltus de Raczynyewssi docuit fer. II post Reminiscere

*) Interdum liber Procopii v. registrum Procopii nominatus.

[28 Febr.] a. d. MCCCXC per tabulas terre curiam arature in Ugezdczy, in Drzissech totum, quidquid ibi habuit, in Gywanouiczich tres curias rusticales cum agris, pratis, siluis et omni libertate ad ea pertinente, que ei vendidit Wenceslaus de Ugezdczye pro 300 sexag. gr. den. pr. plene persolutorum a. d. M°CCC°LXXX° in crastino sancti Egidii confessoris, prout in tabulis terre plenius continetur.

Tab. cur. reg. XIII, 38.

. . . — *1380, 20 Sept.* — Marsso de Krassenowicz c. b. P. p. e., quod hereditatem suam in Krassenowicz curiam arature, vnam curiam rusticalem cum agris ɔc vendidit Wenceslao de Lhoty, Marssoni de ibidem fratribus et Petro de Krassenowicz pro 40 sexag. gr. persolutorum ɔc. Disbrigare debet ipsemet vendens et cum eo Dobessius de Zychowicz ɔc. Actum a. d. M°CCC°LXXX° fer. quinta post Exaltacionem crucis.

Tab. cur. reg. XIV, 196.

B, 1. — *1380.* — Pessko de Duban Dubaňy prodal Janovi z Duban.

Tab. ter. CCL, M, 16.

B, 5. — *1380.* — Jest tu nález o hojemství. V té při Jana s Herštajnem, což se obdarování královského dotýče, páni nalezli, že má Herštajn hojemství míti, a to pro to, že jest vně z země, do šesti neděl, až do třetích šesti neděl aby k svému právu stál skrze se samého anebo skrze jiného, a pakliby v tom času nestál, při svou ztratí.

Talmberg. 43. Konopišt. A, 10. Jireček, Cod. jur. Boh. II, 2 p. 30.

B, 5. — *1380.* — Nalezli vuobec za právo: jestli žeby koho puohon doma nezastihl, a on z zemi byl, že má obeslán býti od toho, ktož na jeho statku sedí, k osmnácti neděluom, a to vždy k šesti a k šesti, až po třikrát, aby k svému právu stál. Pakliby se těch osmnácte nedělí trefilo před kterými suchými dny který týden viece, tehdy on, kdyby na ty suché dni stál po těch osmnácti nedělech, když by páni soudili, že proto své pře neztratil by. Než nestálli by tu po těch osmnácti nedělích po těch suchých dnech, tehdy svú při ztratí, ležby kde byl v obehnání nebo na poli s pánem svým proti nepřátelóm, a žeby beze lsti s toho pole od svého pána jeti nemohl, anebo žeby někde byl, ježto by ten, ktož na jeho statku sedí, po poslech se jeho doptati nemohl. A jestli žeby toho pohnaného ten který artikul nahoře dotčený zašel, proto by své pře pro ten puohon neztratil. Než který by koli kus nahoře jmenovaný pravil, že jest mu ku překážce byl, že musie jej podle práva provesti, neb jej přísahú spraviti, když přijde k svému póhonu.

Jura et const. r. B. Palacký, Arch. č. V, 49. Ibidem II, 341. Jireček, Cod. jur. Boh. II, 2 p. 30.

B, 7. — *1380.* — Jindřich z Duban dědictví své v Dubanech prodal Alšovi z Duban.

Tab. ter. CCL, M, 16.

. . . — *1380, 1 Oct.* — Sdenco de Rozmital p. e. c. b. P., quod omne jus suum hereditarium, quodcumque habuit ad hereditates in Paczielicz, duabus agriculturis et octo sexagenis gr. census annui, agris, pratis, flumine, siluis et omni libertate ad ea pertinente, vendidit Johanni de Skorzieticz, Andree fratri ipsius et ipsorum heredibus pro triginta sexag. gr., et fassus est, se easdem pecunias ab eis plene percepisse, et eis de dicto jure hereditarie condescendit. Disbrigare debet ipsemet vendens et cum eo Jodocus de Poczapl et Marquardus

de Tyecharzowicz, omnes in solidum, ab omni homine jure terre, et specialiter a dotibus et orphanis, ut juris est terre. Quod si non disbrigarent ꝛc, ut in forma. Actum anno domini M°CCC°LXXX° in crastino Jeronimi.

Tab. cur. reg. XIV, 114.

B, 15. — *1380, 2 Oct.* — Přibík z Sobětic věno převodí na Sobětice leta 1380 v outerý po s. Jeronymu.

Tab. ter. CCL, C, 28.

. . . — *1380, 3 Oct.* — In villa Chwoykowie Vgiezdczi Wenceslaus dictus Chwogie decessit. Wyeczemyl de Teressowa sabbato quatuor temporum Quadragesime [9 Mart.] a. d. MCCCLXXXXII° docuit vnionem, quam habuit cum Wenceslao de Kaliscz in Vgiezdczi Chwoykowie pro omnibus hereditatibus habitis vel habendis. A. d. MCCCCXXX fer. IV post Jeronimi.

Tab. cur. reg. XIII, 123.

B, 18. — *1380.* — In villa Zestuczich Johannes Tichawa et Agnezka vxor sua decesserunt, quorum curia [cum] agris, pratis, cum dotalicio ad d. imperatorem velud Bohemie regem legitime est deuoluta. Katherina alias Kaczna et Anna sorores germane et Naczek frater ipsorum de Zestok indiuisi, qui fuerunt pueri Johannis alias Jesskonis de Zestok, docuerunt per tabulas terre, quia Agnezka mater ipsorum prescripsit jus suum dotale Jesskoni marito suo, patri predictorum, prout continetur sub registro Procopii, B, XVIII, et beneficiarii curie visis tabulis et documentis, ut supra, dederunt prefatis Kaczne, Anne et Naczkoni germanis super dotalicio, puta 80 sex., super hereditatibus in Zestucziech contra jus regium pro jure.

Tab. cur. reg. XV, 360.

. . . — *1380, 4 Oct.* — Nicolaus plebanus de Antiqua Pilzna c. b. P. p. e., quod hereditatem suam in Vgiezdecz, duas curias arature cum curiis rusticalibus, in Drziesech totum, quidquid habet, in Wegwanowicz tres curias rusticales cum agris, siluis, piscinis ꝛc vendidit Rudolto de Racziniewes, Jesconi de Woykowicz et Jesconi de Medonos pro 100 sexag. gr. a. d. M°CCC°LXXX° feria quinta post Jeronimi.

Item a. d. M°CCC°LXXXI° in die s. Clementis [23 Nov.] Rudolt et Jarka olim Wenceslai dimiserunt omne jus ipsorum Jesconi et dom. Nicolao viceuersa.

Item a. d. M°CCC°LXXXVI° in crastino Jeronimi [1 Oct.] domini barones audita narracione partis aduerse Rudolti, videlicet domino Nicolao plebano de Pilzna Antiqua et Rudolto predicto ac tabulis inuenerunt pro jure, quod ipse Rudolt et vxor sua manere debeant circa hereditates predictas secundum tabulas terre, et super eo dederunt sibi pro jure. Dederunt memoriales. Presentibus dominis baronibus Andrea de Duba supremo judice Sdencone de Sternberk et Sezema de Vstie ceterisque beneficiariis, qui ibidem interfuerunt de mandato dominorum baronum et domini regis ad audiendum zmatkones. Relacio omnium beneficiariorum.

Camerarius Ursus fuit im monicione apud dominum Nicolaum, Januchonem de Woykowicz et Jesconem de Medonos ex parte Rudulti et Anne de Racziniewess.

Item a. d. M°CCC°LXXXVI° fer. II post Simonis et Jude [29 Oct.] Vlricus Medek de Lessan vicecamerarius regni Boemie cum camerario Sezema induxerunt Rudoltum super hereditates predictas in foro contentas, obtentas pleno jure, et adiudicatas per dominos barones ipsis, ut prefertur. Relacio omnium beneficiariorum.

Tab. cur. reg. XIV, 39.

B, 29. — *1380.* — Herzman de Trzebrze dedit ecclesie in Quilicz.

Talmberg. 317.

A. 1380, c. 9 Oct. — Mathias de Turri et Jesco Rotonis ciues de Praga p. s. c. b. P., quod hereditatem suam in Dalow, villam integram cum omnibus curiis rusticalibus, cum agris, pratis, siluis, rubetis, venacionibus, utilitatibus, que modo sunt uel esse poterunt quomodolibet in futurum, et qualibet libertate ad ea pertinente vendiderunt d. Wenceslao plebano ecclesie s. Galli dicto Tausentmark in Maiori ciuitate Pragensi et ipsi ecclesie pro diuino cultu agendo in eadem ecclesia, quomodolibet per eundem disponendo et ordinando, pro ducentis sexag. gr. minus quatuor sexagenis prag. den., ita quod semper et perpetue eadem villa circa predictam ecclesiam s. Galli manere debeat, et fassi sunt, se easdem pecunias ab eodem plenarie recepisse, et ei ac dicte ecclesie de eadem hereditate hereditarie condescenderunt. Eandemque hereditatem ei et eidem ecclesie disbrigare debent et promiserunt, ipsimet Mathias, Jesco, Nicolaus de Mislin dictus Kolowrath, omnes in solidum, a quolibet homine tribus annis et sex septimanis iure terre; quod si non ɔc.

Lib. erect. II, 46.

C. 1380, 9 Oct. [?]. — Mathias in Turri et Jesco Ottonis ciues Maioris ciuitatis Pragensis recognoscunt, quod honorabilis et discretus vir d. Wenceslaus dictus Tausentmark, plebanus ecclesie s. Galli dicte ciuitatis Pragensis emit et racionabiliter comparauit 17 sex. gr. den. prag. et 10 gr. annui et perpetui census sive redditus pro se et dicta sua ecclesia circa famosum virum Nicolaum dictum Kolowrat in villa Dalowy, sita prope Diuischow, pro 194 sex. gr. den. prag. ipsi Nicolao integraliter persolutis, illumque censum 17 sex. et 10 gr. nobis ad manus fidas presumens ad terre tabulas imposuit et intabulauit ɔc.

Tab. ter. III, L, 9.

C, 12. — *1380, 10 Oct.* — Domini barones videlicet Andreas de Duba et ceteri in causa, que vertebatur inter Procopium de Sobieticz pro tunc vicenotarium tabularum regni Bohemie ex vna et claram de Sobieticz relictam olim Henrici de Sobieticz, patrui ipsius Procopii, et Henricum de Plzna fratrem dicte Clare parte ex altera ratione commissionis orphanorum quondam Henrici de Sobieticz germani Procopii, invenerunt pro jure et Vlricus de Noua domo dominorum inuentionem exportauit, quod predictus Procopius pro eo, quia est frater patruelis germanus dictorum orphanorum Henrici per lineam consanguinitatis, est et esse debet de jure directus et legitimus tutor et pater commissionis, et nullus alter. Et similiter orphanorum Kunssonis fratris sui patruelis tutor esse debet eodem jure consanguineitatis. Et statim idem Procopius eosdem orphanos in veram suscepit vnionem. A. d. MCCCLXXX fer. quarta post octauam [1] Jeronimi.

Talmberg. 43. Konopišt. A, 9 bohemice. Palacký, Arch. č. II, 341. Cod. jur. Boh. II, 2 p. 30. — [1]) Konopišt. fer. IIII post Jeronimi.

. . . — *1380, 11 Oct.* — In villa Borowska Marquardus decessit. Sabbato quatuor temporum Aduentus [20 Dec.] a. d. MCCCXCIII Marquardus de Wolfenberg et Erhardus de ibidem docuerunt tabulis terre hereditatem in Borowska, porcionem municionis, porcionem oppidi cum jure patronatus ecclesie, agris, pratis, siluis, molendinis, quam Marquardus junior dictus Synowecz et Proczko de Wolfenberg ac Marquardus de ibidem emerunt apud Marquardum de Borowska commendatorem de Strakonicz pro 400 sexag. gr., prout in terre tabulis plenius expressatur. A. ɔc LXXX fer. V post octauam Jeronimi.

Tab. cur. reg. XIII, 164.

C, 13. — *1380.* — Jessko de Bozkowicz vendidit Zaxino decano Boleslawiensi . . .

Talmberg. 312.

C, 13. — *1380.* — Procopius de Sobieticz vicenotarius tabularum regni Boemie Sobětice tvrz prodal leta M°CCC°LXXX°.

Tab. ter. CCL, C, 28.

. . . — *1380, 18 Oct.* — Wenceslaus de Hoholicz p. e. c. b. P., quod hereditatem suam, in Bissicz toto, quidquid ibi habet, in Erbharticz toto, quidquid ibi habet, in Budiehostyczich toto, quidquid ibi habet, in Wranyas toto, quidquid ibi habet, in Hoholicz toto, quidquid habet, cum agris, pratis, siluis, piscinis, riuis, pomeriis, fluminibus, omni nábytek et omni libertate ɔc vendidit Anne sorori sue de Hoholicz et Stanissio de Sulegewicz et suis pueris pro sexingentis sexagenis grossorum, et fassus est ɔc. Disbrigare debet ipsemet et cum [eo] Hasco de Czeczelicz, ambo in solidum ɔc. Actum a. d. millesimo CCC°LXXX° feria quinta in die S. Luce Evangeliste.

Tab. cur. reg. XIV, 319.

. . . — *1380, 26 Oct.* — Welislaus de Lydycz p. e. ɔc, quod hereditatem suam, ibidem in Lydyczych tres curias arature cum curiis rusticalibus, cum agris, pratis, siluis, nábytek omni et qualibet libertate ad ea pertinente, toto quidquid ibi habuit, vendidit domine Duchne uxori sue pro 200 sexag. gr. prag., et fassus est ɔc, et ei de dicta ɔc, ipsamque ɔc ipsamet [sic] tantum ɔc. Quod si ɔc. Actum a. d. M°CCC°LXXX° fer. sexta ante Omnium Sanctorum.

Tab. cur. reg. XIV, 296.

. . . — *1380, p. 1 Nov.* — Sudka relicta olim Stephani de Wsietat c. b. P. protestata est, quod hereditatem suam dotalem obligatam in Wsietat, curiam arature, toto quitquid ibi habuit, cum agris, pratis, siluis, piscinis, in qua hereditate habuit 125 sexagenas gr., vendidit Marssoni de Przyewory, Cunssoni ibidem, fratribus germanis, pro 125 sexag. gr., prout in terre tabulis plenius continetur, quas hereditates habuit a marito suo predicto. Actum a. d. M°CCC°LXXX° post festum Omnium sanctorum.

Tab. cur. reg. XIV, 38.

. . . — *1380, 3 Nov.* — Cztyborius de Zawsye protestatus est, quod hereditatem suam [et] orphanorum olim Smylonis de Zawsye in Zawsy, duas curias arature, 9 curias rusticales cum agris ɔc, vendidit Andree de Kestrzan et suis heredibus pro 350 sexag. gr. persolutorum, et fassus est ɔc condescendit ɔc. Disbrigare debet ipsemet, cum eo Kestrzan [sic] et Jesco de Czakauicz ab omni ɔc. A. d. M°CCCLXXX° sabbato post festum Omnium sanctorum.

Tab. cur. reg. XIV, 175.

. . . — *1380, 8 Nov.* — Wilhelmus de Duban, Pessko de Duban et Jan filius Hasskonis de Podhorzan p. s. c. Wenceslao rege Romanorum et Boemie, cui Johanni annos de plenitudine sue maiestatis addidit et suppleuit, quod hereditatibus, ipsi Wilhelmus et Pessko in Mukarzowye 6 sexagenis census annui, cum agris, pratis etc., et ipse Jan hereditate sua in Brzyczowa, municione, villa integra, cum agris, pratis, piscinis, jure patronatus ecclesie, simul cum omni nábytek et omni libertate ad ea pertinente et dominio, et omnibus heredi-

tatibus ipsius Johannis habitis vel habendis vnierunt se insimul, ita quod facti sunt veri vnitores et společníci. Nuncius ad tabulas Przyemko dux Tyesynensis ex parte domini regis antedicti. A. d. M°CCC°LXXX° fer. V in octaua Omnium sanctorum.

Tab. cur. reg. XIII, 162 et 165.

. . . . — *1380, 12 Nov.* — A. d. M°CCC°LXXX° fer. II post festum sancti Martini Budisslawa de Trziebilicz protestata e. c. b. P., quod omne jus suum, quod habuit in hereditatibus predictis in Trziebilicz, in Lhota, in Zbudowicz, in Suchotlesk, nichil post se dimittendo, in eisdem metis et limitibus, prout sola tenuit et habuit, Nicolao de Karoli ciuitate et Margarethe vxori sue et Wencesslao fratri suo de Wrhawczie ad verum jus hereditarium condescendit.

Item a. d. ut supra fer. II post festum s. Katherine [21 Nov.] Nicolaus de Karoli ciuitate et Margaretha vxor sua et Wenceslaus frater suus de Wrhawczie actores predicti cum Pessicone camerario intromiserunt se de hereditatibus omnibus, ut supra, pleno jure.

Item anno quo supra fer. II post festum s. Galli [22 Oct.] Nicolaus de Karoli ciuitate habet jus obligatum, inductum, dominatum, taxatum pleno jure ad verum jus hereditarium in Budisslawa de Trziebilicz in Lhota tota villa, in Zbudowicz tota, in Suchotlesk, prout dominaciones illius juris in tabulis plenius continentur.

Tab. cur. reg. XIII, 164.

. . . — *1380, 24 Nov.* Pawlik de Slupna p. e. c. b., quod hereditatem suam, in Slupnye curiam arature, in Naczow curiam arature cum curiis rusticalibus, agris, pratis, siluis, fluminibus et omni libertate ad ea pertinente vendidit Jarconi de Krziessicz, Bohunconi de Samechow, Pessiconi Wydrziduch de Rzimowicz, Jessconi de Tworziessowicz pro 50 sexagenis gr., et fassus est, se ab eisdem dictas pecunias plene percepisse, et eis de dicta hereditate hereditarie condescendit. Disbrigare debet ipsemet vendens et cum eo Pelhrzim de Machalow et Mathias de Zawidowicz, omnes in solidum, ab omni homine ɔc. Quod si non disbrigarent ɔc ut in forma. Actum a. d. M°CCC°LXXX° in vigilia S. Katherine.

Tab. cur. reg. XIV, 208.

D, 4. — *1380.* — Jan de Brloh vendidit Petro, preposito Pragensi . . .

Talmberg. 312.

D, 24. — *1380.* — Vilémovi z Duban, Peškovi a Janovi odtudž z Duban leta král Václav dáti ráčil M°CCC°LXXX°.

Tab. ter. CCL, M, 16.

. . . — *1380, 22 Dec.* — Zuzanna relicta Wlczconis de Hlasywa coram dominis baronibus pleno judicio presidentibus et c. b. P. protestata est, quod super hereditates suas dotales obligatas, in Wyssowye super quinque sexagenas gr. census annui, in Gedlan super 9 sexagenas gr. census annui et super omnes hereditates suas, quas habet vel habebit, pueros suos, quos cum Wlczcone habuerunt, in veram suscepit vnionem, ita ɔc. A. d. M°CCC°LXXX° sabbato quatuor temporum Aduentus.

Tab. cur. reg. XIV, 248.

. . . — *1380, 22 Dec.* — Jessko de Morawczicz ex vna et Jessko de Petrzina parte ex altera protestatus est ɔc coram dominis baronibus ɔc, quod hereditatibus eorum, ipse Jessko hereditate sua, in Morawczicz villa integra et in Lybyetica toto, quidquid ibidem habet, in

Buzcowicz toto, in Nuzcowicz villa integra, in Budenynye, in Pozowie toto, cum agris, pratis, siluis, piscinis, riuis et omni ꝛc, et ipse Jessko hereditate sua in Petrzinie, quatuor curiis rusticalibus cum agris, pratis, siluis et omni ꝛc, et omnibus hereditatibus eorum habitis vel habendis vniuerunt se insimul, ita quod ꝛc. Actum a. d. M⁰CCC⁰LXXX⁰ sabbato quatuor temporum Aduentus.

Tab. cur. reg. XIV, 256.

... — *1380, 22 Dec.* — Cunsso de Holessicz ex vna et Jesco de Crasticz parte ex altera p. s. c. baronibus judicio presidentibus et b. P., quod hereditatibus ipsorum, ipse Cunsso hereditate in Holessicz, curia arature cum municione, cum omni censu ad hoc pertinente, cum agris, pratis, siluis et omni libertate ad ea pertinente, et ipse Jesco hereditate sua in Chrasticz, curia arature cum municione, cum censu, quantum ibi habet, cum agris, pratis, siluis et omni libertate ad ea pertinente, et cum omnibus hereditatibus eorum habitis vel habendis vniuerunt se insimul, ita quod facti sunt veri vnitores et hromáždníci omnium premissorum. Actum coram dominis baronibus a. d. M⁰CCC⁰LXXX⁰ sabbato quatuor temporum Aduentus.

Tab. cur. reg. XIV, 117.

... — *1380, 22 Dec.* — In villa Mokrowus Zophka conthoralis quondam Dyenkonis de ibidem decessit, cuius curia arature cum censu ad d. regem dicitur esse deuoluta. A. d. MCCCXCII⁰ die dominico Reminiscere [10 Mart.] Sdenko de Mokrowus docuit per tabulas terre, quod Zofka, post quam dicte hereditates sunt proclamate, vendidit dotalicium suum, et Paulus filius suus jus hereditarium, curiam arature et 3 curias rusticales Diuissio de Dohalicz, Tassoni de Mokrowus pro 100 sexag. gr. a. ꝛc LXXX⁰ sabbato quatuor temporum Aduentus.

Tab. cur. reg. XIII, 14.

F, 5. — *1381.* — Gerlacus abbas monasterii in Nepomuk ꝛc permutauerunt ...

Talmberg. 324.

G, 18. — *1381.* — Katherina de Dobrowitowa vendidit abbatisse monasterii s. Georgii...

Talmberg. 311.

... — *1381, 9 Mart.* — Sabbato quatuor temporum Pentecostes a. d. MCCCXCIII⁰ [13 Jun.] Thomas de Sczitneho docuit tabulis terre, quod hereditates suas in Sczitneho, mediam villam cum curia arature et municione, curiis rusticalibus, agris, siluis, riuis, piscinis et omni libertate ad ea pertinente locauit et conduxit Sbincony et suis heredibus sub annuo censu, videlicet quod singulis annis deberet sibi censuare 14 sex. gr. et suis heredibus in ewm. Actum a. d. MCCCLXXXI⁰ sabbato quatuor temporum Quadragesime.

Tab. cur. reg. XIII, 144.

G, 28. — *1381, 9 Mart.* — Cunka relicta olim Bohunkonis de Prymberka, Zawisse, Henricus et Petrus filii sui p. s. c. b. P. et dominis baronibus, quod ipsa jure suo dotali et ipsi hereditario, videlicet Sprimbercze castro cum curia arature, in Bielenczich villa integra, et in Sanowie toto, quidquid ibi habent, cum agris, pratis, siluis, riuis, piscinis et omni libertate ad ea pertinente, et omnibus hereditatibus eorum, quas habent vel habebunt, quomodolibet in futurum, vniuerunt se insimul, ita quod fecit eos veros patres commissarios hereditatum puerorum omnium, vt est premissum. Actum a. d. M⁰CCC⁰LXXXI⁰ sabbato quatuor temporum Quadragesime.

Tab. cur. reg. XXI, 90. *In margine*: sic in forma totum stat.

. . . — *1381, 9 Mart.* — Hrzko de Praga p. e. c. b. curie [sic], quod hereditatem in Owcziarzich, curiam arature cum agris, pratis et omni libertate ad ea pertinente, vendidit Hawliconi de Nedomicz et suis pueris pro quinquaginta sexagenis et 4 grossis prag., et fassus est, se easdem pecunias ab eis plene percepisse, et ei de dicta hereditate hereditarie condescendit. Ipsamque hereditatem eis disbrigare debent et fideiusserunt ipsemet vendens et cum eo Herso de Catusicz et Tupecz de Zelczie, omnes in solidum, ab omni homine jure terre ꝛc. Quod si non disbrigarent ꝛc. Actum a. d. M°CCC° octuagesimo primo, sabbato quatuor temporum Quadragesime.

Tab. cur. reg. XV, 57.

G, 30. — *1381, 9 Mart.* — Bussko de Wlkosowa ex vna, Gessko de Hradisstian parte ex altera, p. s. c. b. P. et dominis baronibus, quod hereditatibus eorum, Bussko ipse in Wlkossowie villa integra, toto, quitquid ibi habet, in Borku toto, quitquid ibi habet, in Mezytin toto, quitquid ibi habet, cum agris, pratis, siluis, riuis et omni libertate ad ea pertinente, exceptis villis Krosow, Camenna hora et Potoka uillis, toto, quitquid ibi habet, quas sibi cum vnione reseruauit, et ipse Jessko in Hradysstian villa integra, in Nahosycz toto, quitquid ibi habet, in Ostrowiczych toto, quitquid ibi habet, in Poczynowicz toto, quitquid ibi habet, cum agris, pratis, siluis, riuis, montibus, vallibus et omnibus hereditatibus eorum habitis et habendis vniuerunt se insimul, ita quod facti sunt veri vnitores et hromáždníci omnium premissorum. Sabbato quatuor temporum Quadragesime a. d. MCCCLXXXI°.

Tab. cur. reg. XX, 18.

H, 12. — *1381.* — Przibik de Metle vendidit monasterio in Nepomuk.

Talmberg. 324.

H, 21. — *1381.* — Procopius de Sobieticz vicenotarius tabularum regni Boemie prodal v Hološovicích . . .

Tab. ter. CCL, C, 28.

H, 22. — *1381.* — Pessko ꝛc dimisit [1] abbati in Opatowicz . . .

Talmberg. 324. — [1]) Ms. diuisit.

. . . — *1381, 31 Mart.* — Jan et Welka de Brazdyma p. s. c. b. P., quod hereditatem eorum in Brazdym, que fuit olim Jacobi Benessow ciuis Pragensis, duas curias arature cum agris ꝛc vendiderunt Jacobo Benessow ciui Pragensi et Zbynkoni de Praga pro 300 sexag. gr. prag., et fassus est ꝛc, condescendit ꝛc. Ipsamque hereditatem eis debet disbrigare ipsemet vendens, Roprecht et Zdych de Przyewory, Mach de Rudczye, omnes ꝛc, tunc Pragenses beneficiarii ꝛc. Actum a. d. M°CCC°LXXX primo sabbato ante dominicam Judica.

Item a. d. millesimo CCC°LXXXII° fer. III post Ostensionem reliquiarum [22 Apr.] omnes predicti disbrigatores submiserunt se, quod debent disbrigare predictas hereditates Jacobo predicto ab omnibus dotibus, ut juris est, et a Zbynkone Buchowecz predictis orphanis ut juris est terre . . Quod si ꝛc.

Tab. cur. reg. XIV, 50.

J, 10. — *1381.* — Procopius de Sobieticz vicenotarius tabularum regni Boemie v Chlumě dědictví své l. 1381 . . .

Tab. ter. CCL, C, 28.

J, 13. — 1381. — Przibiko decanus Pragensis ɔc vendidit altari s. Annæ ibidem . . .

Talmberg. 326.

J, 23. — 1381. — Vlricus de Miksnicz vendit conuentui Porte Apostolorum . . .

Talmberg. 315.

. . . — *1381, 5—8 Jun.* — Elizabeth relicta olim Henzlini dicti Bussek de Ponte [p. e. c. b. Prag.], quod hereditatem suam in Skirzicz, villam integram cum 21 sexag. census annui cum agris, pratis, libero judicio et qualibet libertate ad ea pertinente, et totum, quidquid ibi habuit, vendidit Jacobo dicto Pleydner ciui de Ponte et suis heredibus pro 300 sexag. gr. prag. A. d. M⁰CCC⁰LXXXI⁰ quatuor temporum Pentecostes.

Tab. cur. reg. XIII, 184.

. . . — *1381, 25 Jun.* — Dominus Znatha plebanus in Chwatyerub nomine suo et dominorum Johannis et aliorum dominorum de Wartmberg a. d. M⁰CCCXCI fer. II post dominicam Reminiscere [20 Febr.] docuit per tabulas terre, quod Heress de Postrzizin et Zdislaus frater suus eis vendiderunt vnam sexagenam census annui et perpetui, quem habuerunt in hereditatibus in Postrzizin, in curia arature, taberna, agris, pratis et omni libertate ad ea pertinente de anno domini M⁰CCC⁰LXXXI⁰ fer. tercia post festum Johannis Baptiste.

Tab. cur. reg. XIII, 11.

L, 23. — 1381, 8 Oct. — Przibico et Wernherus fratres de Porziessin p. s. c. b. P., quod hereditatem eorum in Porzessinczy malém 2½ laneos agrorum, in Wrawny villam et in Podoly 1 laneum agrorum pratis, siluis et omni libertate ad ea pertinente vendiderunt Marquardo de Porzessin magistro curie serenissime principis et domine Johancze, Romanorum et Bohemie regine, et suis heredibus pro 100 sex. gr. prag., et fassus est [sic] se easdem pecunias ab eo plene percepisse, et ei de dicta hereditate hereditarie condescendit. Ipsamque hereditatem ei debent et fideiusserunt disbrigare ipsimet vendentes et cum eis Jessko de Boru, omnes in solidum, ab omni homine jure terre. Quod si non disbrigarent, tunc ɔc. Actum a. d. M⁰CCC⁰LXXXI⁰ fer. III post Francisci.

Tab. cur. reg. XXI, 122.

L, 27. — 1381, 18 Oct. — Registrum: Zbyněk z Litna nábožným k sv. Tomáši.

A. d. MCCCLXXXI⁰ in die s. Luce Ewangeliste tempore officii prioratus fratris Johlini pro tunc prioris conuentus s. Thome Apostoli in Praga in Minori cuitate Pragensi sub castro emptus est census in villa Kozolup prope villam Luzecz, 6 sex. census perpetui, in tribus laneis a domino Sbynkone de Lytna pro 72 sex. gr. Et idem census impositus ad tabulas terre secundum informacionem domini Stephani prothonotarii regni Bohemie fratribus — — — monasterii sancti Thome. Exbrigatores eiusdem census sunt domini: dominus Sbinco et Bohunco et Borziwogius fratres de Lochowicz. Et soluitur census diuisim, videlicet in festo s. Georii 3 sexag. et in festo s. Galli 3 sexag.

Cod. Thomæus, 102. Talmberg. 334.

L, 28. — 1381. — Jaroslaus de Lithna vendidit monasterio et conuentui s. Thomæ.

Talmberg. 333.

L, 29. — *1381.* — Woyslaus de Litohlaw vendidit magistris collegii Caroli vnum laneum agrorum in Ninaczewicz.

Talmberg. 323. Riegger, Materialien, VI, 204.

... — *1381, 23 Nov.* — In villa Vgezdecz dominus Nicolaus plebanus olim in Antiqua Pilzna decessit. Zauissius de Miekowicz nomine orphanorum Rudolti ostendit, qualiter Rudolt de Racziniewes et Anna vxor sua, quod et quia eiusdem dotis, quam ipsi Wenceslaus pater suus olim dictus de Ugezdecz sanus existens corpore dederat et donauerat, 40 sexag. grossorum a domino Nicolao plene percepissent pecuniis in pratis sabbato in die s. Clementis a. d. MCCCLXXXI⁰.

Tab. cur. reg. XIV, 39.

M, 11. — *1381, 14 Dec.* — Henricus de Swarzemicz p. e. c. b. P., quod in hereditate sua in Swarzemiczich, in curie arature sua porcione, agris, pratis, siluis, salicibus, humuletis, ortis, omnique libertate ad ea pertinente, in omni porcione, nichil sibi reservando, et in omni nábytek domine Bietcze vxori sue 60 sex. gr. prag. dotauit et nomine dotis assignauit, et ei de dicta hereditate ad veram dotalem obligacionem in dictis pecuniis condescendit. Actum a. d. M⁰CCC⁰LXXXI⁰ sabbato in crastino sancte Lucie virginis.

Tab. cur. reg. XXI, 223.

M, 23. — *1381.* — Wanko de Rassowicz vendidit Mathie ...

Tab. ter. CCL, L, 1.

M, 24. — *1381, 23 Dec.* — Domini barones regni Bohemie in pleno judicio in causa, quam gerebat Margaretha orphana de Oslowicz contra Zdenkonem de Rzehnicz, qui habuit vnionem datam a rege cum eadem in hereditatibus in Oslowicz et Ptylowie, [invenerunt pro jure,] quod ex quo ipsa Margaretha maritum habet et annos legitimos, quod illa vnio nihil sibi nocere debet neque potest, quia rex tantum contra suum jus dare potuit, sed in preiudicium eiusdem orphane non potuit dare; et ideo ipse Zdenko nullum jus habet et sui heredes ad hereditates predictas. Actum a. d. M⁰CCC⁰LXXXI⁰ fer. secunda ante Natiuitatem Christi.

Talmberg. 43. Palacký, Arch. č. II, 342. Jireček, Cod. jur. Boh. II, 2 p. 31.

... — *1382.* — In villa Bielenczich et Skitalech Henricus dictus Kozie decessit. Ambe ville integre in Bielenczi et Skitali in d. regem deuolute sunt. Feria secunda quatuor temporum Aduentus [16 Dec.] a. d. MCCCXCII dominus Fridricus de Eruenicz et Fremut de Cruoczie terre tabulis docuerunt empcionem ville integre Skital, exclusis duobus laneis, de quibus soluunt de Vrbiczie in Skital, quam Hermannus et Eywan fratres de Girznie et de Hradku vendiderunt Henrico de Bielenecz, Friderico et Fremutoni pro sexingentis cum 50 sexagenis gr. A. d. MCCCLXXXII⁰.

Tab. cur. reg. XIII, 185.

M, 26. — *1382.* — Procopius de Sobieticz vicenotarius tabularum regni Boemie děti poroučí ...

Tab. ter. CCL, C, 28.

M, 27. — *1382.* — Clara ex suburbio Pragensi vendidit monasterio s. Spiritus ...

Talmberg. 330.

M, 29. — *1382, 5 Febr.* — Henricus dictus Laczenbok de Stradowa pater commissarius orfanorum et hereditatum Hermanni et Bernhardi de Mrdicz fratrum p. e. c. b. P., quod hereditatem dictorum orfanorum, in Mrdicz municionem, Herzmanowo miesto opidum, cum omnibus villis ad id castrum et opidum pertinentibus: Klessicz, Knienicz, Nidczicze, Naczessycze, Wieczemilicze, Slawkowicze, Zlatussow, Hody, Kostelecz villis, totum, quidquid ibi habuit in eisdem villis, excluso censu, quem monachis deputauerat, cum omnibus vtilitatibus et usufructibus, curiis rusticalibus, robotis, minutis, ac aliis omnibus prouentibus, qui modo sunt vel quomodolibet poterint esse in futurum, cum omnibus agriculturis, cum agris, pratis, siluis, rubetis, piscinis, fluminibus, ortis, humuletis, pomeriis, jure patronatus ecclesiarum, molendinis, montibus, vallibus, cum omnibus venacionibus, aucupacionibus, piscacionibus et omni pleno dominio ad hoc pertinente, cum omnibus vtilitatibus tam in terra quam supra terram, et totum, quidquid dicti orfani tenuerunt et habuerunt et eorum predecessores actenus tenuerunt et habuerunt, nichil penitus predictis orfanis in eisdem bonis vniuersis totaliter reseruans, vendidit Czenkoni de Weselee dicto de Wartmberg pro quatuor millibus sexg. gross. et ducentis sexg. gr. pragens., et fassus est, se easdem pecunias ab eo plene percepisse, et ei de dicta hereditate hereditarie condescendit. Ipsamque hereditatem ei debent et fideiusserunt disbrigare ipsemet vendens et cum eo Smil de Ssternberg dictus de Holicz, Hersso de Morassicz, patruus eorundem orfanorum, Czenko de Tunochod, omnes in solidum, ab omni homine jure terre et specialiter ab omnibus dotibus et orfanis, si qui vel que sunt in dictis hereditatibus, tribus annis et sex septimanis post mortem maritorum, si eos preuixerint, et annos ipsorum orfaniles. Quod si non, ɔc. Actum a. d. M°CCC°LXXXII° fer. IIII ante Dorothee.

Tab. cur. reg. XXI, 137.

M, 29. — *1382, 5 Febr.* — Anna relicta olim Hermanni de Mrdicz p. e. c. b. P., quod hereditatem suam dotalem obligatam, in Mrdicz municionem et opidum Herzmanowo miesto cum omnibus villis ad dictam municionem et opidum pertinentibus, prout ei in terre tabulis hereditatum plenius continetur, in quibus hereditatibus habuit mille sexag. gr. dotis sue, vendidit Czenkoni de Weselee dicto de Wartmberg pro 1000 sexag. gr. prag., et fassa est, se easdem pecunias ab eo plene percepisse, et ei de dicta hereditate in eodem jure, sicut sola tenuit et habuit, condescendit. Ipsamque hereditatem ei debet et fideiussit disbrigare ipsamet vendens et cum ea Henricus Laczenbok de Stradowa, Smil de Stermberg dictus de Holicz, Heress de Morassicz, omnes in solidum, ab omni homine jure terre, et specialiter a dotibus et orphanis tribus annis et sex septimanis, ut juris est terre. Quod si non disbrigarent ɔc. Actum a. d. M°CCC°LXXXII° fer. IV ante Dorothee.

Tab. cur. reg. XXI, 137.

. . . — *1382, 7 Febr.* — In villa Damyrowie Bernhardus decessit, cuius bona in Damirowie et Orlowiczich ad d. regem sunt deuoluta. In crast. Jeron. a. d. M°CCC°XCIII° Wenceslaus Kratarz de Trzebostowicz docuit tabulis terre forum, quia emit a Nicolao de Sedlczie et Bernhardo de ibidem, prout in tabulis terre plenius continetur. A. d. M°CCC°LXXXII° fer. VI post Dorothee.

Tab. cur. reg. XIII, 163.

. . . — *1382, 28 Febr.* — Vrban de Blatha p. e. c. b. P., quod hereditatem suam in Blatie, curiam arature cum agris, pratis, siluis et omni libertate ad ea pertinente, vendidit Machoni de Blatha et suis pueris, et Weliconi de ibidem et eorum heredibus pro 50 sexagenis, et fassus est, se easdem pecunias ab eo plene percepisse, et ei de dicta hereditate hereditarie condescendit. Disbrigare debet ipsemet vendens et cum eo Mathias de Nemossicz, Wenceslaus

de Borzicz et de Mykulowicz, omnes in solidum, ab omni homine jure terre, et specialiter a dotibus et orphanis, vt juris est terre. Quod si non disbrigaret ɔc, ut in forma. Actum a. d. M°CCC°LXXX° secundo, fer. VI quatuor temporum Quadragesime.

Tab. cur. reg. XIV, 275.

N, 6. — *1382.* — Smilo presbiter ɔc dedit altari s. Gothardi in castro Pragensi . . .

Talmberg. 312.

N, 9. — *1382, 1 Mart.* — Raczko de Sswamberg ex vna et Jessko Koziehlawa de Pnietluk parte ex altera p. s. c. b. P., quod hereditatibus ipsorum, ipse Raczko hereditate sua in Ryzmberg castrum nowum, in Kaniczich curiam arature cum municione et duas agriculturas et villam integram, exclusis duabus sexag. gr. census, in Hradissczi villa integra, in Oswraczin castro cum duabus curiis araturarum cum omni censu, quantum ibi habuit, cum jure patronatus ecclesie ibidem, porcione sua tercia, cum agris, pratis, siluis, piscinis, riuis, fluminibus, molendinis, ortis, humuletis, montibus, vallibus et omni libertate ac dominio ad ea pertinente, et ipse Jessco hereditate sua, in Trzebel castro cum duabus agriculturis, molendino, cum curia arature, in Wezliwi, quantum ibi habuit, in Boboniowie villam integram, in Hosticzkow villa integra, in Zplzi villa integra, exclusis duabus terris agrorum, cum tercia porcione molendini; in Boboniowie, in Korzenie curias arature, quantum ibi habuit, in Sedlczi curias arature cum tribus porcionibus jure patronatus ecclesie, cum duobus molendinis sub Hosticzkowem, cum agris, pratis, siluis, riuis, piscinis, fluminibus, molendinis, humuletis, ortis, montibus, vallibus et omni libertate ac dominio ad ea pertinente, commutarunt invicem, et ipsis hincinde de dictis hereditatibus hereditarie condescenderunt. Ipsasque hereditates eis debent et fideiusserunt parte ex vtraque disbrigare, primo ipse Raczko pro parte sua solusmet, et cum eo Cztiborius de Vgezda et Jessco de Stupna et . . [sic]; et ipse Jessco pro parte sua solusmet et cum eo Sezema de Clenowicz et Bohuchwal de Hradku et . . . omnes in solidum, ab omni homine jure terre, et specialiter ex vtraque parte ab omnibus dotibus et orphanis, vt juris est terre. Quod si aliqua pars alteri parti non disbrigaret, extunc pars, cui non fuit disbrigatum, cum solo camerario Pragensi poterit impignerare partem non disbrigantem, vbicunque habent aut habebunt, in tercia parte plus peccunie antedicte, absque omni citacione, tamquam in jure obtento. Actum a. d. M°CCC° octuagesimo secundo sabbato quatuor temporum Quadragesime.

Item a. d. M°CCC°LXXXIII° fer. V post octauam Ostensionis reliquiarum [16 Apr.] camerarius Zdenko fuit in monicione apud Sezemam et Bohuchwalonem ex parte Raczkonis propter indisbrigacionem hereditatum in Sedlczi. Ad relacionem camerarii.

Tab. cur. reg. XXI, 65.

. . . — *1382, 13 Apr.* — In villa Wessczy Miksso decessit. Feria II post Reminiscere [19 Febr.] a. d. MCCCXCI° Johannes de Strzmelicz miles nomine Henrici et aliorum orphanorum olim Henrici de Kozmycz docuit per tabulas terre, quod Gitka relicta Nicolai de Zebudewssy hereditatem suam in Wesscze, curiam arature cum municione, et totum, quidquid ibi habuit, in Wlkowiczy et in Zabonoss totum, quidquid ibi habuit, cum agris, pratis, siluis, riuis, molendinis et omni libertate ad ea pertinente vendidit Henrico marito suo de Kozmycz pro 100 sexagenis gr. prag. sibi plene per eum persolutorum. Actum a. d. M°CCC°LXXXII° dominica post Ostensionem reliquiarum.

Tab. cur. reg. XIII, 201.

. . . — *1382, 7 Mart.* — Marek de Welencze orphanus olim Woysslai Hlawnicze, cui dominus rex Wenceslaus, Romanorum et Boemie rex, annos legitime etatis dedit et dare potuit, p. e. c. b. P., et coram eodem domino rege, quod super hereditates suas in Welencze, curiam arature cum agris, pratis, siluis, riuis, montibus, vallibus et omni libertate ad ea pertinente, et super omnes hereditates suas habitas uel habendas, cum omni nábytek, Jesconem de Welenie [sic] et suos heredes in veram suscepit vnionem, ita quod facti sunt veri vnitores omnium premissorum. Nunccius ad tabulas Otiko de Chrast viceiudex curie. Actum a. d. M°CCCLXXXII° fer. VI post Reminiscere.

Tab. cur. reg. XIV, 38.

N, 17. — *1382.* — Hastan de Welessicz vendidit conuentui de Strakonicz . . .

Talmberg. 328.

. . . — *1382, 18 Apr.* — Cunsso de Kunyeho p. e. c. b. P., quod in hereditate sua, in Kunyeho curia arature et toto, quidquid ibi habet, in Ribniczku curia rusticali et toto, quidquid ibi habet, cum agris, pratis, siluis et omni libertate ad ea pertinente ac omni nábytek, et toto, quidquid ibi habuit, domine Vrsule vxori sue 140 sexag. gr. ad veram dotalem obligacionem condescendit. Actum a. d. M°CCC°LXXXII° in Ostensione reliquiarum.

Tab. cur. reg. XV, 157.

. . . — *1382, 19 Apr.* — Przibca de Hustierzan vidua c. b. P. p. e., quod hereditatem suam dotalem obligatam in Hustierzan, in curia arature cum omni nábytek, agris, pratis ɔc, in qua hereditate habuit ducentas sexag. gr. dotis sue, vendidit Hedwicze et Offcze sororibus suis et eorum pueris pro ducentis sexag. gr., prout in tabulis terre plenius continetur. A. d. M°CCC°LXXXII° in crastino Reliquiarum.

Tab. cur. reg. XIV, 8.

. . . — *1382, 20 Apr.* — In villa Wessczy Miksso decessit. Habuit villam Bahnow, Czakow, Lhota, Wlkow et Byelczyczy. A. d. MCCCXCI fer. II post dominicam Reminiscere [20 Febr.] Johannes de Strzmelicz miles nomine Henrici et aliorum orphanorum olim Henrici de Kozmycz docuit per tabulas terre, quod Gitka relicta Nicolai de Zdebuzewssy hereditatem suam, in Wessceze curiam arature cum municione et totum, quidquid ibi habuit, in Wlkowiczy et in Zabonoss totum, quidquid ibi habuit, cum agris, pratis, siluis, riuis, molendinis et omni libertate ad eas pertinente vendidit Henrico marito suo de Kozmycz pro 100 sex. gr. prag. sibi plene persolutorum. Actum a. d. M°CCC°LXXXII° dominica post Ostensionem reliquiarum.

Tab. cur. reg. XIII, 202.

O, 1. — *1382.* — Benessius de Hostowicz ɔc vendidit monasterio in Sezemicz . . .

Talmberg. 328.

O, 1. — *1382.* — Pessik de Lhossina ɔc vendidit monasterio in Sezemicz . . .

Talmberg. 328.

O, 1. — *1382.* — Zdeniek de Brzezowicz vendidit monasterio in Sezemicz . . .

Talmberg. 328.

O, 1. — *1382.* — **Wyth de Blanska vendidit conuentui in Sezemicz.**

Talmberg. 328.

O, 16. — *1382, 7 Maji.* — Bohunco dictus Puklicze de Sstitar p. e. c. b. P., quod in hereditate sua, in Dobrczicz, in duabus agriculturis cum villa integra, cum omni censu et curiis rusticalibus, et si quid ibi deficeret, tunc debet suppleri in Czelczicz, villa integra cum agris, pratis, siluis et omni libertate ad ea pertinente, 20 sexag. gr. census annui nudi et perpetui vendidit Henzlino Barthossii ciui Pragensi et Dorothee vxori ipsius, ambobus in solidum, ita quod vno mortuo in alium census transeat pro centum octuaginta sexag. gr., et fassus est, se easdem pecunias ab eis plene percepisse, et eis de dicta hereditate hereditarie condescendit. Disbrigare debet ipsemet vendens et cum eo Przisnak de Cozmicz, Jessco de Ostromirz, omnes in solidum ɔc. Quod si non disbrigarent, tunc ɔc. Ita tamen, quandocunque infra hinc et terminum imminente decurrentem in tali distancia vel propius a Praga censum eque certum in hereditatibus liberis eis emeret, quem beneficiarii Pragenses dixerint fore certum, suis impensis, eundem ipsi debent suscipere et hunc sibi dimittere liberum et solutum, ita si non emeret, extunc hereditarie manebit. Actum a. d. M°CCC°LXXXII° fer. VI [sic] in die Stanislai. Quem quidem censum soluere debet in octaua s. Galli et s. Georgii perpetue et in evum, ita si non solueret, ex tunc ipse cum solo camerario poterit impignerare in hereditatibus predictis omnibus ad percepcionem census non soluti, cum tercia parte plus et impensis.

A. d. M°CCC°LXXXV° fer. V ante Purificacionem s. Marie [26 Jan.] camerarius Sdislaw dictus Slepka aput Przesnakonem et Jessconem de Ostromirz fuit in monicione propter impedimenta Venceslai Sstuk, qui prius censum habuit.

Item anno eodem predictus Barthossius fuit coram tabulis notificans, quod sibi non est satis factum per disbrigatores, et petens, ne anni transirent, ut sibi fieret munimentum seu ohrada. Ad relacionem omnium beneficiariorum.

Item a. d. M°CCC°LXXXVI° sabbato quatuor temporum Penthecostes [16 Jun.] Benessius Puczek de Pticz beneficiarius subcamerarii cum camerario Stephano induxerunt Henzlinum antedictum super hereditatem disbrigatorum Przisnakonis in Cozmicz toto, quidquid ibi habet, et Jessconis in Ostromirz toto, quidquid ibi habet, cum agris et omni libertate ad ea pertinente, in tercia parte plus, ut supra, pleno jure propter impedimenta antedicta. Ad relacionem omnium beneficiariorum.

Item a. d. M°CCC°LXXXVII° fer. IV post Natiuitatem s. Marie [11 Sept.] actor cum camerario Hostass dominati sunt in hereditatibus predictis omnibus Bohunkonis, Przisnakonis et Jessconis, omnibus obtentis et inductis, ut premittitur, pleno jure. Relacio omnium beneficiariorum.

It. a. d. M°CCC°LXXXIX° fer. IV ante Judica [31 Mart.] Henricus de Rakonik vicecamerarius cum camerario Hostass taxauerunt hereditates in Ostromirze, in Hradisstku toto, quidquid ibi habet, et si quid ibi deficeret, hoc suppleri debet in hereditatibus in Ostromirzi, in 20 sexag. gr. census annui, et in hereditatibus Przisnakonis fer. II ante Procopii [28 Jun.] cum camerario Przech in Teplissowiczich, villa integra, in Mukogedech villa integra similiter taxauerunt in 20 sex. gr. census ad verum jus hereditarium pleno jure propter impedimenta predicta. Relacio omnium beneficiariorum.

Tab. cur. reg. XXI, 59.

O, 30. — *1382.* — In causa, que fuit inter Merclinum Stach et Jesskonem de Wissehorzowicz domini barones super disbrigacione invenerunt, et Sdenko de Konopisscz dominorum potaz exportauit, si imbrigacio est zašla illas hereditates per Jesskonem predictum, extunc

Jessco secundum tabulas disbriget Merclino; si vero imbrigacio est zašla per alium quam ipsum, extunc Jessco debet esse liber a disbrigacione.

Raigrad. 7. Mus. boh. 189. Talmberg. 42. Konopišt. A, 10 bohemice. Brun. 229. Palacký, Arch. č. II, 342. Jireček, Cod. jur. Boh. II, 2 p. 31.

O, 30. — *1382.* — Joannes archiepiscopus Prag. censum hospitalis transtulit . . .

Talmberg. 335.

. . . — *1382, 18 Jul.* — Sdena relicta olim Jesconis de Weltrub protestata ꝛc, quod hereditatem suam dotalem obligatam in Wesczi, curiam arature cum censu, quam ibi habet, cum agris, pratis et omni libertate ꝛc, et per omnia in eo jure, sicut sibi a predicto marito suo in tabulis terre plenius continetur, vendidit Cztienie de Lhoti Stranikowi et suis pueris pro 150 sexag. gr. plene persolutis, prout in tabulis terre plenius continetur. A. d. M°CCC°LXXXII°, feria sexta post Margarethe.

Tab. cur. reg. XIV, 245.

. . . — *1382, 27 Aug.* — Hroch de Beztuhowa docuit tabulis terre, quod Jan de Beztuhowa hereditatem suam in Beztuhow, omnem porcionem suam in Gestrzebicz, porcionem in Durdicz, porcionem in Brziezecz cum agris, pratis et nábytek vendidit Hrochoni de Beztuhow, exlusa parte Nicolai junioris, pro 60 sexag. gr. A. d. M°CCC°LXXXII° feria quarta ante Egidii.

Tab. cur. reg. XIII, 102.

. . . — *1382, 1 Oct.* — In villa Chlum Zibrzid dictus Hubicze decessit. Sabbato quatuor temporum Pentecostes [20 Maji] a. d. MCCCXCI Petrus nomine Dorothee conthoralis Przibiconis de Gyeczkowicz docuit tabulis terre 60 sexagenas gr. dotalicii sui, quas ei dotauit Przibik de Chlum in curia arature et quinque curiis rusticalibus cum agris, pratis, siluis et omni libertate ad ea pertinente ad veram dotalem obligacionem. A. d. M°CCC°LXXXII° fer. IV post Jeronimi.

Tab. cur. reg. XIII, 141.

P, 15. — *1382.* — Pessik de Hradcze vendidit conuentui in Chotiessow . . .

Talmberg. 324.

P, 26. — *1382.* — Wilhelmus de Horzowicz vendidit Petro ꝛc fratribus in Insula . . .

Talmberg. 332.

Q, 6. — *1382, 10 Oct.* — Renwald de Vstupenicz p. e. c. b. P., quia dominam Margaretam vxorem suam cum omni dote eius, videlicet centum sex. gr., quam habuit in Michowie et Orzechowczi, ad alias hereditates suas in Vstupenicz, duas agriculturas cum curiis rusticalibus, agris, pratis, siluis, riuis et omni libertate ad ea pertinente traducit et transduxit, et ei de dicta hereditate ad veram dotalem obligacionem in dictis pecuniis condescendit, et ipsa hoc cum Bohunkone Wich de Pnietluk beniuole suscepit. Actum a. d. M°CCC°LXXXII° fer. VI post Francisci.

Tab. cur. reg. XXI, 202.

Q, 7. — *1382.* — Henricus de Biela magistro Dominico episcopo Olomucensi in Drzewcziczych munitione cum omnibus curiis et in Popowiczich totum, quidquid ibi habuit, vendidit pro duobus millibus octoginta et una sex. gr.

Riegger, Materialien, VI, 204.

Q, 12. — *1382.* — Hynek de Suche věnoval ženě.

Tab. ter. CCLII, A, 25. CCLI, B, 4.

Q, 13. — *1382.* — Chotieborius de Budyna magistro Hanussio et vxori eius in Charwatecz curia 6 sexag. gr. census annui vendidit pro 90 sexag. gr.

Riegger, Materialien, VI, 204.

R, 5. — *1382, 15 Dec.* — Anna relicta olim Hermanni de Mrdicz p. e. c. b. P., quia se solam cum pueris suis ac omnibus hereditatibus suis habitis vel habendis et rebus mobilibus, nihil penitus excludendo, committit potenter Hermanno de Chusnik, Smiloni de Sternberg dicto de Holicz, Wenceslao de Konarowicz, ita quod fecit eos veros patres commissarios omnium, ut est premissum. Actum a. d. M°CCC°LXXXII fer. II quatuor temporum Aduentus.

Tab. cur. reg. XXI, 186.

R, 6. — *1382.* — Johlinus Niger ɔc fratres s. Thome vendiderunt eidem monasterio.

Talmberg. 333.

R, 12. — *1382.* — Clara de Praga vendidit monasterio s. Spiritus...

Talmberg. 330.

... — *1383.* — Wenceslaus rex Boemie de plenitudine sue maiestatis Zdathe de Benessowi Hori cum orphanis omnibus Prziedothe de Hradicowicz, videlicet Vlrico, Benessio et Kaczca, quibus dominus rex annos legitime etatis dedit et suppleuit, super omnibus hereditatatibus ipsorum in Hradicowicz et in Zeclowem et in Lhota Nicolai, toto, quidquid habent ibidem, dedit vnionem veram, ita quod facit eos veros vnitores omnium premissorum. Nuncius ad tabulas a domino rege delegatus Henricus Skopek supremus camerarius regni Boemie. Anno MCCC°LXXXIII°.

Tab. cur. reg. XIV, 109.

... — *1383, 20 Jan.* — In villa Kleczanech Katherina dicta Kiczingerin decessit, cuius 40 sexag. census annui in Kleczan et 30 sexag. census, quem in Zdencone dicto Kostka dinoscitur habuisse, et alia bona omnia et singula per ipsam Katherinam ubilibet habita in d. regem deuoluta existunt. Otiko pannicida et ciuis Maioris ciuitatis Pragensis et Johannes de Wyda protonotarius pretorii eiusdem ciuitatis sabbato quatuor temporum Quadragesime a. d. M°CCCXCIIII° [14 Mart.] docuerunt tabulis terre 8 sexagenas census annui, nudi et perpetui [in Sulicz], prout se docturos offerebant, quem emerunt apud Katherinam relictam olim Mathie Kiczinger de Praga in hereditate quondam Vlrici de Sulicz, in curia arature, curiis rusticalibus omnibus et toto, quidquid ibi habet, cum agris, pratis, siluis et omni libertate ad ea pertinente pro 80 sexag. gr., prout in tabulis terre plenius continetur. Anno domini M°CCC°LXXXIII° in die beatorum Fabiani et Sebastiani.

Tab. cur. reg. XIII, 48.

... — *1383, 9 Febr.* — Przibiko de Racow c. b. P. p. e. ac dominis baronibus pleno judicio presidentibus, quod super hereditates suas, ibidem in Racow curiam arature et municionem, in Prziechwogy villam integram, in Lsczen quantum habet, in Zagiekurziech et Marquarticzich, Mrchogedech et in we Wskurzinie totum, quidquid ibi habet, cum agris,

pratis, siluis, riuis, piscinis et omni libertate ad ea pertinente, et alias vbicunque habitis uel habendis Burchardum de Waleczowa in veram suscepit vnionem, prout in tabulis terre plenius continetur. A. d. M°CCC°LXXXIII° feria secunda quatuor temporum Quadragesime.

Tab. cur. reg. XIII, 49.

... — *1383, 10 Febr.* — Petrus dictus Pomazanka de Zlywye p. e. c. b. P., quod hereditatem suam in Zliwye, toto, quidquid habuit, cum jure patronatus ecclesie, cum agris, pratis ꝛc, siluis, montibus, vallibus videlicet et omni libertate ad ea pertinente, vendidit Petronille de Zlywy ad tempora vite sue dumtaxat, et non vltra, pro 100 sexagenis gr. plene persolutis, prout ꝛc. Actum a. d. M°CCC°LXXXIII° fer. III quatuor temporum Quadragesime.

Tab. cur. reg. XIV, 8.

... — *1383, 12 Febr.* — Przibico de Racow c. b. P. p. e., quod in hereditate sua, ve Wskurzinie toto censu et curiis rusticalibus, quantum ibi habet, in Mrchoged toto, in Marquarticz toto, in Lsczen toto, in Weszinye toto, in Sczidle toto, in Zagiekurziech toto, cum agris, pratis, siluis et omni libertate ad ea pertinente dotauit domine Gitczie 300 sexagenas gr., prout in tabulis terre plenius continetur. Anno ꝛc LXXXIII° feria quinta quatuor temporum Quadragesime.

Tab. cur. reg. XIII, 49.

S, 1. — *1383, 14 Febr.* — Sabbató quatuor temporum Quadragesime a. d. M°CCC°LXXXIII [1] Lippoldus de Osek beneficiarius prepositi Wissegradensis, qui fuit pridem in quatuor temporibus Aduentus proxime transactis per dominos barones in pleno judicio datus scrutator et indagator, utrum sit usedlý et habeat hereditates liberas, recognouit coram dominis baronibus in pleno iudicio, quod scrutatus [est] et veridice inquisiuit, quod idem testis prius tactus est usedlý et habens hereditates liberas ac valens pro testimonio hereditatum. Et ibidem domini barones invenerunt pro jure, quod idem testis est minus juste leuatus a iure, et quod eadem causa debet habere processum et lucrata est in toto contra dominum regem. Wilhemus de Hazmburg dominorum consilium exportavit, et eidem Nicolao de Petrowicz, qui testem predictum duxit, datum est pro jure obtento. Dedit memoriales.

Raigrad. 8. Trebon. 394. Mus. boh. 189. Vindob. N. 3483, 1. Talmberg. 42, 43. Konopišt. A, 10 bohemice. Brun. 238. Palacký, Arch. č. II, 342. Jireček, Cod. jur. Boh. II, 2 p. 31. — [1]) Konopišt. MCCCLXXXVI°.

S, 2. — *1383, 14 Febr.* — Sabbato quatuor temporum Quadragesime domini barones in pleno judicio cum inclito principe, domino Procopio juniori marchione Morauie, pro tunc capitaneo regni Boemie, in causa, quam habuit dominus rex Wenceslas et Purgardus de Janowicz nomine suo super hereditatibus et villa Sesslicz cum Bartholomeo Stuk ciue Pragensi, qui easdem hereditates vendiderat Francisco Camereri ciui Pragensi, et dicebat dominus rex, se et Purgardus predictus nomine suo habere jus ad easdem hereditates post Lewam quondam de Luterbach pro eo, quia solus dominus Johannes cantor, quondam decanus sancti Apolinaris, vendidit easdem hereditates omnes et habuit eas cum predicto Lewa in tabulis terre, invenerunt pro iure: ex quo simul habent forum in tabulis terre, quod extunc vnus superstes, vt puta dominus Johannes predictus, vendere potuit, et vno mortuo in alium legitime hereditates sunt deuolute, et ideo dominus rex et post eum Purgardus predictus nullum jus habent ad hereditates predictas in Sesslicz post Lewam predictum; sed Bartolomeus predictus et post eum Franciscus predictus, qui ab eo emit, sunt iusti et spravedlivi, et ideo

per dominos barones datum est ipsis pro jure obtento. Dederunt memoriales. Et solus dominus marchio dominorum consilium exportauit presentibus dominis baronibus, primo beneficiariis Pragensibus, Procopio juniori marchione Morauie, Vlrico de Noua domo, Wilhelmo de Hazmburg, Purgardo de Janowicz, Ratmiro de Swamberg, Zdenkone de Konopisst, Alberto de Stermberg, Johanne de Michalowicz, Zdeslao de Stermberg, Hyncone Berca de Lippa, Henrico et Henrico fratribus de Nowa domo, Hermanno ibidem, Hasskone de Zwierzeticz, Czenkone de Lippa, Marquardo, Petro de Costi et aliis quam pluribus in iudicio presidentibus. Actum a. d. MCCCLXXXIII.

Reigrad. 16. Treb. 397. Mus. boh. 193. Talmberg. 42. Palacký, Arch. č. II, 343. Jireček. Cod. jur. Boh. II, 2 p. 31.

... — *1383, 15 Febr.* — Fricz de Liblicz p. e. coram ser^mo^ principe domino Wenceslao, Romanorum et Boemie rege, et c. b. P., quod super hereditates suas in Liblicz, in Bissicz, in Nedomicz et Bukol, toto, quidquid ibi habet, et super omnes hereditates, que sibi in porcione cesserunt [sic] a Johanne filio Johannis filiastro suo, et quas emit ab Enoch cum agris, pratis, siluis, municionibus, curiis araturarum, riuis, piscinis, campis cabellarum, vineis et domibus, vna in Praga juxta domum dominorum de Wessel, et secunda sub castro Pragensi, et alias omnes hereditates suas habitas vel habendas cum rebus mobilibus, similiter habitis vel habendis, Johannem de Liblicz filium Cunssonis filiastrum suum, exclusis suis pueris, in veram suscepit vnionem. Nunccius ad tabulas Benessius Chusnik prothonotarius tabularum terre. Actum a. d. M^o^CCC^o^LXXXIII^o^ dominico quatuor temporum Quadragesime.

Tab. cur. reg. XIV, 41.

... — *1383, 15 Febr.* — Petrus orphanus olim Wechonis de Peczkowicz coram ser^mo^ principe, rege Wenceslao Boemie, et c. b. P., cui idem rex annos legitime etatis de plenitudine sue potencie addidit et suppleuit, super omnibus hereditatibus suis habitis vel habendis Henrico et Ogerio de Peczkowicz veram dedit vnionem, ita quod facti sunt veri vnitores, ut est premissum. Nuntius ad tabulas ex parte prefati domini regis fuit Henricus de Duba supremus regni Boemie camerarius specialiter delegatus. A. M^o^CCC^o^LXXXIII^o^, dominica quatuor temporum Quadragesime.

Petrus orphanus olim Wyechonis de Pyeczkowicz p. e. c. rege Boemie et b. P., cui rex annos legitime etatis de plenitudine maiestatis sue addidit et suppleuit, quod super hereditatibus suis omnibus habitis et habendis, et specialiter in Przyeczkowicz [sic] Wilhelmum et Ogerium de Przyeczcowicz [sic] in veram suscepit vnionem. Nunccius Henricus Scopek.

Tab. cur. reg. XIV, 72.

S, 5. — *1383.* — Venceslaus rex indulsit ecclesie in Quilicz ...

Talmberg. 317.

S, 15. — *1383.* — Gerlacus abbas de Nepomuk defectus in Vgezd ...

Talmberg. 324.

S, 16. — *1383.* — Bohuslaus Hrubecz dedit religiosis in Piwonia ...

Talmberg. 329.

S, 18. — *1383.* — Benessius de Przedslawicz vendidit religiosis sancti Georgii ...

Talmberg. 311.

S, 19. — 1383, 15 Maji. — In quatuor temporibus Penthecosten a. d. M⁰CCC⁰LXXXIII⁰ fer. VI Johannes de Drazicz proclamatus est et institutus coram dominis baronibus in pleno judicio verus et legittimus prothonotarius regni Boemie tabularum, et prestitit juramentum de fide seruanda coram domino Andrea de Duba supremo judice et Henrico Skopek supremo camerario regni Boemie, Gallo de Zwierzeticz, Vlrico de Noua domo, Petro et Marquardo fratribus de Kosti, Wilhemo de Hazmburg, Sdenkone, Jaroslao, Marquardo, Alberto, Zdeslao de Stermberg, Gallo de Zwierzeticz juniori, Jesskone ibidem, Plichta nigro de Zirotin, Raczkone de Swamberg, Hinkone Berca de Lippe, Hincone de Vstie, Purgardo de Janowicz et aliis multis, qui in eodem judicio presiderunt.

Et iidem domini barones invenerunt et exportauerunt, ut dominus Johannes prothonotarius predictus cum aliis beneficiariis Pragensibus minoribus stánie et nestánie et alias intricaciones seu zmatky indifferenter omnes semper audire debeant, et possint finem hominibus imponere secundum antiquam consuetudinem jure regni Boemie.

Item invenerunt et exportaverunt, quod omnes illi nobiles et domini, qui descendunt et descenderunt a progenie baronum, et specialiter ipsi barones, qui judicio regni Boemie president, non debent citari ad judicia vel beneficia minorum beneficiariorum, excluso dumtaxat Pragensi.

Item invenerunt pro jure, quod vnio seu spolek non potest fieri alibi nisi coram domino rege de ipsius consensu, vel coram dominis baronibus in pleno iudicio; sed nullo foro potest esse aliqua vnio.

Et has invenciones omnes domini barones mandauerunt intabulare singulariter domino Johanni de Drazicz prothonotario prius dicto. Actum quo supra.

Raigrad. 8. Trebon. 394. Mus. boh. 189. Vindob. N. 3483, 2. Talmberg. 42. Konopišt. A, 2. Všehrd, 264. Jura et const. r. B. Palacký, Arch. č. V, 143, 240. Brun. 233, 240. Nálezové, 329. Palacký, Arch. č. II, 343. Jireček, C. jur. Boh. II, 2 p. 32.

S, 19 [?]. — 1383. — Nález obecní panský, aby žádných pamětí nepřijímali nad dsky než to, co dskami jest zapsáno.

Konopišt. A, 2.

S, 20. — 1383. — Písaře najvyššieho zemského páni usadili.[1]

Nálezové, 338. — [1]) Nál. usoudili.

T, 1. — 1383. — Franiek Robmhap de Suche vendidit Przibikoni . . .

Tab. ter. CCLII, A, 25; CCLI, B, 4.

T, 14. — 1383. — Baronum inuentio monialibus s. Annæ . . .

Talmberg. 331.

T, 25. — 1383. — Georgius de suburbio Pragensi dedit ecclesie Pragensi et altari . . .

Talmberg. 311.

T, 30. — 1383. — Albertus de Kornhauz dedit monasterio in Roczow . . .

Talmberg. 317.

. . . — *1383, 1 Oct.* — Czenko de Hranicze c. b. P. p. e., quod hereditatem suam ibidem, curiam arature cum agris, pratis ꝛc, cum quatuor sexagenis census, cum curiis, molendinis vendidit Henrico de Passow pro 40 sexagenis gr. plene persolutis, prout ꝛc. A. d. M⁰CCC⁰LXXXIII⁰ in crastino Jeronimi.

Tab. cur. reg. XIV, 244.

U, 12. — *1383, 1 Oct.* — Nicolaus de Solczek p. e. c. b. P., quod in hereditate sua ibidem, curia arature libera, curiis rusticalibus soluentibus 36 grossos census annui cum molendino libero, in Litkowicz 2 sexag. gr. census, et tota sua porcione, quantum habet aut habebit, cum agris, pratis et omni libertate ac nábytek ad ea pertinente Dorothee vxori sue 80 sexag. gr. dotauit et nomine dotis ad veram dotalem obligacionem condescendit. Actum a. d. M°CCC°LXXX° fer. V in crastino sancti Jeronimi.

Tab. cur. reg. XX, 168.

... — *1383, 2 Oct.* — In villa Mokrowus Jan et Margareta filiastri synovčata domini Marssikonis de Wrchlabie decesserunt, quorum curia arature ibidem cum agris, pratis, siluis, riuis ortis et molendino ac aliis libertatibus et pertinenciis, in Libonicz, quidquid ibi habuerunt, curiam arature, pratis, siluis, et suis pertinenciis, in Smrkowicz 8 sex. census, in Brenny 13 sex. census cum judicio ad d. regem sunt deuolute. A. MCCC°XCII° feria secunda post quatuor temporum Quadragesime [19 Mart.] docuit Hersso dictus Liska de Libonicz nomine Hersonis et Johannis filiorum Vintierzonis de Trziebowieticz tabulis terre curiam arature in Libonicz et sex sexagenas census cum curiis rusticalibus, agris, pratis, quam emit apud Saldam de Robuss, Mathiam de Bradi et Marsikonem de Cruozicz pro 200 sexag. gr. A. d. M°CCC°LXXXIII° fer. sexta post Jeronimi.

Tab. cur. reg. XIII, 16.

U, 13. — *1383, 2 Oct.* — Anno domini M°CCC°LXXXIII° fer. VI post Jeronimi coram dominis baronibus in pleno judicio curiensi tunc presidentibus per Benessium de Libiessicz dictum Sskopek curie regalis judice nomine et vice domini regis Wenceslai Boemie datum fuit super dominos barones, quando duo vel tres aut plures sunt in foro vno et tabulis, qui alio modo omni via sunt diuisi, illo foro et tabulis utrum possunt esse indiuisi seu spolčiti se et vnionem habere? Et domini barones mox invenerunt pro jure, et Johannes de Rozmberg consilium dominorum exportauit, quod ex quo alias sunt diuisi, videlicet quod non habent vnionem nec tabulis coram baronibus nec ex gracia domini regis, vel consanguineitate alias přibuzenstviem, quod foro illo indiuisi esse non possunt et illis tabulis, sed quod semper pars illius defuncti sine heredibus seu successoribus legitimis venire debet in ipsum dominum regem, ita quod statim proclamacione secundum cursum curie regalis facta diuisor a beneficiariis Pragensibus ad vicejudicem curie regalis dař debet et diuidere partem defuncti pro domino rege et residuum pro viuo vel viuis. Et huiusmodi suam invencionem mox domini barones mandauerunt ad terre tabulas imponi propter memoriam sempiternam presentibus dominis baronibus Andrea de Duba supremo judice, Henrico [1] de Libiessicz supremo pro tunc camerario, Joanne de Drazicz protonotario tabularum, Johanne de Rosis, Sdenkone, Alberto, Jaroslao de Stermberg, Benessio et Czenkone fratribus de Wesseli dictis de Wartemberg, Hincone de Vstie, Vlrico de Noua domo, Gallo de Zwierzeticz, Jesscone ibidem, Smilone, Vlrico de Holicz, Sezema de Vstie, Benessio et Henrico fratribus de Brzeznicze, Sdencone de Rozmital, Wilhelmo de Hazmburg et aliis multis baronibus, qui in eodem judicio presiderunt. Actum a. d. M°CCC°LXXXIII° fer. VI post festum Jeronimi.

Raigrad. 10. Tab. cur. reg. XXV, 284. Trebon. 396. Mus. boh. 192. Vindob. N. 3483, 2; Talmberg. 42; Vindob. N. 5106, 8 et Konop. A, 10 bohemice. Všehrd, 6, 160. Brun. 242. Nálezové, 284. Jura et const. r. B. Palacký, Arch. č. V, 105. Palacký, Arch. č. II, 344; V, 509. Jireček, Cod. jur. Boh. II, 2 p. 33. — [1]) Ms. Benessio.

U, 16. — *1383, 3 Oct.* — In causa, quam habuit dominus rex Wenceslaus Boemie et nomine ipsius domini regis Barwiko et Marssiko Cunad familiares ipsius super proclamacione

bonorum in villa Konicz relictorum post mortem quondam Jesskonis Rotl ciuis Pragensis, domini barones auditis proclamacione et induccione ac thabulis curie regalis super eisdem et auditis thabulis hereditatum regni Boemie, quas Johannes de Wida prothonotarius Maioris ciuitatis Pragensis pro se et pro patre suo produxit, inuenerunt inter easdem partes pro jure, et eas taliter jure diuiserunt, et Johannes de Rozmberg consilium dominorum exportauit: quod bona dicti Jesskonis Rotl, que post mortem suam reliquit, videlicet tres curias rusticales in eadem villa Konicz 21 gr. census soluentes ad dominum regem debent pertinere, quarum vnam habet rusticus Pecha et soluit 7 gr. census, et secundam tenet Dabin rusticus et soluit 7 gr. census, tertiam curiam tenet Clima rusticus et soluit 7 gr. census; prefato Johanni et suis heredibus ac successoribus predicti domini barones in predicta villa Konicz 14 sex. gr. census annui et perpetui sentecialiter et diffinitiue ac iuste adiudicauerunt ex eo, quia ipse Johannes eundem censum circa predictum Jesskonem Rotl quatuor annis ante mortem suam se emisse et persoluisse per tabulas regni Boemie in via probacionis rite ac racionabiliter demonstrauit, videlicet super tribus curiis rusticalibus in dicta villa Konicz medium alterum laneum agrorum habentibus cum agris, pratis et omni libertate ad ea pertinente tres sexagenas grossorum census, et super hereditatibus Jande at Janonis fratris sui ibidem in Conicz curia arature, curiis rusticalibus omnibus, toto quidquid ibi habuerunt, cum agris, pratis, siluis et omni libertate ad ea pertinente sex sex. gr. census annui, et super curia arature Nachwalonis ibidem similiter cum agris, pratis et omni libertate ad ea pertinente quinque sex. gr., et toto dumtaxat censu annuo nudo et perpetuo; sic quod ipse Johannes, heredes et successores sui dictum censum 14 sexag. gr. ex prefata inuencione dominorum baronum debent percipere et leuare a prefatis hominibus censualibus et eorum successoribus, dictarum hereditatum possessoribus, illumque censum illi homines soluere debent prefato Johanni, heredibus et successoribus suis hic in Praga, vt puta medietatem ipsius in octauo sancti Galli nunc proximi et aliam medietatem in octaua sancti Georgii deinde sequenti, et deinceps annis et terminis deinde sequentibus singulis perpetue et in ewum, et per amplius eundem censum habere debent sine impedimento quolibet et hereditarie possidere. Et super eo ipse Johannes pro se et pro suis hereditatibus ac successoribus dedit memoriales, et datum est sibi pro jure obtento. Ad relacionem omnium beneficiariorum anno domini MCCCLXXXIII sabbato post Jeronimi coram dominis baronibus pleno judicio presidentibus.

Raigrad. 11. Treb. 398. Mus. boh. 195. Talmberg. 43. Konopišt. A, 10. Palacký, Arch. č. II, 345. Jireček, Cod. jur. Boh. II, 2 p. 34.

U, 19. — 1383. — Venceslaus de Trzebrze dedit ecclesie in Quilicz . . .

Talmberg. 317.

U, 22. — 1383. — Witko canonicus Wyssegradensis vendidit religiosis virginibus in castro Pragensi . . . [sic].

Talmberg. 312.

U, 26.[1] — *1384, 1—4 Jun.* — Domini barones omnes in pleno judicio in quatuor temporibus Penthecostes a. d. M°CCC°LXXXIIII° invenerunt pro iure et Sdenko de Ssternberg dominorum consilium exportauit: vbicunque dominus rex iure aliquas hereditates contingeret, quod semper emptori disbrigatores disbringare tenentur secundum continenciam tabularum regni Boemie absque omni difficultate. Actum coram dominis baronibus in pleno iudicio, primo Andrea iudice, Henrico Sskopek, Joanne prothonotario, Sdenkone de Stermberg, Pur-

gardo de Janowicz, Gallo de Zwierzeticz, Wilhelmo de Hazmburg et aliis multis, qui ibidem presiderunt. Ad relacionem omnium beneficiariorum.

Raigrad. 1. Trebon. 387. Vindob. N. 3483, 2. Mus. Boh. 181. Talmberg. 42 et Vindob. N. 5106, 8 partim bohemice. Všehrd, 7, 177. Brun. 230, 248. Nálezové, 325. Palacký, Arch. č. II, 346; V, 510. Jireček, Cod. jur. Boh. II, 2 p. 34. — [1]) Všehrd, 7 h. U, 31.

. . . — *1383, 6 Oct.* — Bohuslaus de Hoholowa c. b. P. p. e., quod hereditatem suam in Swynarz, curiam arature cum agris, pratis ꝛc, nihil reseruando, excluso quod Fiola tenet, vendidit Otykoni et Alberto pro 7 ½ sexagenis. A. d. M⁰CCCLXXXIII⁰ fer. III post Jeronimi.

Tab. cur. reg. XIV, 70.

. . . — *1383, 14 Dec.* — In villa Toziczi Marquardus presbyter — habuit bona in Przibissiczich in districtu Wltawiensi — decessit, cuius bona ibidem, curia arature cum agris, pratis, siluis, et 7 sexagene census annui ac jus patronatus ibidem, in d. regem deuoluta sunt. Fer. II post Trinitatem [10 Jun.] a. d. M⁰CCC⁰LXXXXII⁰ Rudolphus de Benessowa nomine d. Alberti de Sternberg alias de Konopisczie docuit per tabulas terre duos laneos agrorum et 13 parve et magne jugera silue, que et quos emit a Conrado de Bernarticz pro 60 sexagenis a. d. M⁰CCC⁰LXXXIII fer. II quatuor temporum Aduentus.

Tab. cur. reg. XIII, 205.

. . . — *1383, 19 Dec.* — In villa Domoslawicz Pessco decessit. Fer. II post Reminiscere [28 Febr.] a. d. M⁰CCC⁰XC⁰ Dobess de Domoslawicz per tabulas terre docuit veram vnionem omnium hereditatum et bonorum, vbicunque habitorum vel habendorum cum Pesscone supradicto factam de a. d. M⁰CCC⁰LXXXIII⁰ sabbato quatuor temporum Aduentus domini.

Tab. cur. reg. XIII, 11.

. . . — *1383, 19 Dec.* — Bohunco de Podole ab vna, et Przibislaus de Milczicz et Petrus de Vgezda parte ex altera, coram rege Wenceslao Romanorum et Boemie p. s., quod hereditatibus ipsorum in Maczkow, toto, quidquid ibi habent, cum agris, pratis et omni libertate ꝛc et aliis omnibus [hereditatibus] habitis vel habendis vniuerunt se insimul, ita quod facti sunt veri vnitores omnium premissorum. Nunccius ad tabulas Brzenco de Skali. Actum anno d. M⁰CCC⁰LXXXIII⁰ sabbato quatuor temporum Aduentus.

Tab. cur. reg. XIV, 106.

. . . — *1383, 20 Dec.* — In villa Rassowiczich Perchta olim Otikonis Scopconis de ibidem decessit, cuius 14 sexagene gr. dotales, quam pecuniam habuit in curia rusticali et in tribus quartis hereditatum Scopconis ibidem in Rassowicz, in dominum regem deuolute existunt. Przibik Stagiczka et Albera de ibidem docuerunt tabulis terre curiam arature, tres curias rusticales et omne nábytek in Rassowicz, et vnam curiam rusticalem in Chlistow, quia emerunt a Suda de Prudicz, Otikone de Sudomyrz, Nicolao de Rassowicz pro 100 sexagenis gr. plene persolutis, prout in tabulis terre plenius continetur, a. d. M⁰CCC⁰LXXXIII⁰ dominico quatuor temporum Aduentus.

Tab. cur. reg. XIII, 145.

. . . — *1383, 21 Dec.* — Merclinus Stach ciuis Pragensis p. e. ꝛc, quod hereditatem suam in Chrzyenycz, curiam arature cum municione, villa integra, exclusa vna curia dumtaxat, quam Cristina vidua tenet, cum agris, pratis, salicibus, riuis, piscinis, vtilitatibus, robotis,

muneribus et omni libertate ad ea pertinente, et toto, quidquid ibi habuit, et sicut ipse tenuit, et Henslinus Stach ciuis Pragensis frater suus, excluso censu 20 marcarum, quem habet Bernassko Zeydl [ciuis] Pragensis in eadem hereditate, et 20 marcis grauibus census, quas Augustinus apotecarius et Clara vxor sua de Praga habent, nihil penitus ibidem tam in rebus mobilibus quam in hereditatibus reseruando, vendidit Augustino apotecario ciui Pragensi et suis heredibus ac successoribus pro 450 sexagenis gr. prag., et fassus est, se easdem pecunias ab eo plene percepisse, et ei de dicta hereditate hereditarie condescendit. Ipsamque hereditatem ei debent et promiserunt exbrigare ipsemet vendens et cum eo Vlricus Medek de Lessan, Johanco de Praga filiaster ipsius Merclini, omnes in solidum, jure terre, et specialiter ab omnibus dotibus, orphanis et juribus omnibus, ac in omnibus juribus, siue illas hereditates tangant literis aut zápis aut submissionibus aut alio quouis impedimento, ut juris est terre. Quod si non disbrigarent, tunc ɔc. Porro est expressum, si hereditates disbrigatorum prius in aliqua parte sui forent obligate, extunc submittunt se beniuole, quod dicto Augustino pro indisbrigacione predictarum hereditatum taxacio fiat pro residuo absque juris prolongacione. Actum a. d. M⁰CCCLXXXIII⁰ feria II post quatuor temporum Aduentus.

Item a. d. M⁰CCC⁰LXXXIIII⁰ fer. III ante Johannis Baptiste [21 Jun.] camerarius Henricus apud Vlricum Medek fuit in monicione, ad relacionem omnium, propter impedimenta, que fiunt in bonis Chrzyenycz per Johannem won Ach ciuem Pragensem, qui ducit in 30 sexag. census super Chrzyenycz, et Augustinus super Vlricum in 45 sexag. census ducere intendit.

Item a. d. millesimo CCC⁰LXXXV⁰ fer. IV post Reminiscere [1 Mart.] Vlricus de Lessan dictus Medek coram beneficiariis Pragensibus suscepit pro dominacione super omnes hereditates suas, [sicut] in induccione continetur, Augustino apotecario predicto pleno jure, sicut cum camerario fuisset dominatum.

It. anno dom. ut supra fer. VI ante Georgii [21 Apr.] Augustinus predictus cum camerario . . . Nicolao Przihoda dominatus est in hereditatibus predictis propter non solucionem census predicti prescriptis pleno jure. Relacio omnium beneficiariorum.

It. a. d. M⁰CCC⁰LXXXV⁰ feria V ante Fabiani [19 Jan.] Nicolaus notarius tabularum regni Boemie cum camerario Stephano ex parte tocius beneficii induxerunt Augustinum predictum super hereditates Vlrici Medek, in Lessan municionem cum curiis arature, villa tota, Vogeticz [sic] villam integram cum agris, pratis, siluis, riuis, piscinis et omni libertate ad ea pertinente, obtento seu prescripto, ut premittitur, pleno jure. Relacio omnium beneficiariorum.

It. a. d. millesimo CCC⁰LXXXVI⁰ camerarius Jan fuit in monicione ex parte Augustini in hereditatibus in Gwele et Sotalicz [sic], tabernis et hereditate $1\frac{1}{2}$ sexag. gr. census [solvente] aput Niklasonem Lutomericzensem propter indisbrigacionem hereditatum in Chrzienicz.

Item a. d. M⁰ ut supra sabbato post Purificacionis s. Marie [3 Febr.] Vlricus Medek de Lessan vicecamerarius cum camerario Slepka induxerunt Augustinum super hereditatem in Gwele et Sotalicz, super toto, quidquid ibi habet, cum agris, pratis et omni libertate ad ea pertinente, prescriptam, ut premittitur, pleno jure, in tercia parte plus antedicte pecunie.

Item a. d. ut supra, feria II post Reminiscere [19 Mart.] camerarius Jan cum predicto Vlrico induxerunt Augustinum super hereditatem Merclini Stach in Trzebotow et Roblin, toto, quidquid ibi habet, cum agris, pratis, siluis, riuis et omni libertate ad ea pertinente, in tercia parte plus pecunie antedicte.

It. anno eodem fer. V post Oculi [29 Mart.] cum camerario Zdislao alias Bohunkone dominatus est ɔc.

Item a. d. M⁰CCC⁰LXXXVI⁰ sabbato ante festum Martini [10 Nov.] Vlricus Medek submisit se beniuole et suscepit pro dominacione Augustino apotecario de Praga super omnes

hereditates suas, super quas est inductus, et que soluit sibi nomine census s. Galli 22 ½ sexag. gr. et de toto censu soluere debet 45 sexagenas gr. Relacio omnium beneficiariorum.

It. a. d. millesimo CCC°LXXXVI° sabbato post Conductum Pasce [5 Maji] camerarius Bohunko ex parte Augustini fuit in monicione in hereditatibus in Winorz omnibus, quas vendidit Hancze de Turri.

It. anno eodem Vlricus Medek de Lessan vicecamerarius regni Boemie cum camerario Zdislao Slepka induxerunt Augustinum de Praga super hereditates Johannis in Winorz, villam cum municione et omni libertate ɔc in tercia parte plus.

It. anno eodem sabbato post Assumpcionem s. Marie [18 Aug.] Augustinus apotecarius cum camerario Sezema dominati sunt in hereditatibus predictis inductis pleno jure. Relacio omnium beneficiariorum.

Camerarius Jan fuit in monicione feria secunda ante Carnispriuium [5 Mart.] ex parte Augustini in hereditatibus Gbele et Sotalicz tabernis et hereditate in Gbele 1 ½ sexag. census propter indisbrigacionem hereditatum in Chryenycz.

It. a. d. M°CCC°LXXXVI° feria tertia post Purificacionis S. Marie [6 Febr.] Vlricus Medek de Lessan vicecamerarius cum camerario Slepka induxerunt Augustinum super hereditates in Sotalicz et Gbele, toto, quidquid habent ibidem Merclinus et Johanko, cum agris et omni ɔc. Memorata prescripcio est predicta, sicut hereditates se extendunt.

It. anno eodem fer. II post Reminiscere [19 Mart.] Vlricus predictus cum camerario Jan induxerunt super hereditates Merclini Stach in Trzebotow toto, quidquid ibi habuit, et Roblin villa tota, cum agris, pratis, siluis, vineis, molendino, jure patronatus ecclesie et omni libertate ad ea pertinente, prescriptis, ut premittitur, pleno jure. Relacio omnium beneficiariorum.

It. a. d. eodem feria tercia ante Palmas [10 Apr.], Augustinus cum camerario Bohunkone dominati sunt in hereditatibus omnibus in premissis. Relacio Wenceslai et aliorum.

A. d. M°CCC°LXXXVII° sabbato quatuor temporum Aduentus [21 Dec.] Augustinus et Clara predicti dimittunt omnia jura, quecumque habuerint in hereditatibus Vlrici Medek, obtenta, inducta et taxata propter 20 sexagenas grossorum census, pro quibus ipsum impingnerauit Johannes de Aquis ciuis Pragensis integre et ex toto.

Anno domini MCCCLXXXVII feria quinta [7 Mart.] post dominicam Reminiscere Gymramus de Rzyczano vicecamerarius regni Boemie cum camerario Stephano taxauerunt hereditates in Trziebotow et in Roblin, curiam arature cum municione et quatuor curias rusticales cum vna taberna, agris, pratis, siluis, tribus laneis, medio jure patronatus ecclesie, media vinea, summatim pro 80 sexag. gr., exclusis 12 sexagenis census, cuius 2 ad castrum Karlstein, et 10 sex. ad Jankonem Stuk pertinent, propter impedimenta precedencia secundum cursum tabularum Ulrico Medek de Lessan et suis heredibus ad verum jus hereditarium prescriptas et intabulatas, quemadmodum in terre tabulis continetur.

It. anno eodem fer. IIII post Purificacionem s. Marie [6 Febr.] Gymramus de Rzyczano cum camerario Vrso taxauerunt hereditates in Sotalicz, tabernam cum agris, pratis et omni libertate ad ea pertinente, ad verum jus hereditarium pro 40 sexagenis gr., quia soluit eadem taberna scilicet 4 sexagenas gr. census, jure terre.

Tab. cur. reg. XIV, 73.

X, 8. — *1383.* — Jeník z Hodkova Ondřejovi z Dubé l. 1386 [sic] . . .

Tab. ter. II, F, 21.

Ante a. 1381, 9 Mart. — In villa Nyemcziewicz Jessco dictus Wrbka decessit. A. d. MCCCLXXXI sabbato quatuor temporum Quadragesime Otyk de Chrastu docuit vadium 60 sexag. gr. per tabulas terre.

Tab. cur. reg. XIII, 110.

A. a. 1381, 9 Mart. — In villa Swinomassy Sulico decessit. A. d. MCCCLXXXI sabbato quatuor temporum Quadragesime Zacharias vicepurgrauius Pragensis docuit forum per tabulas terre hereditatum in Swynomasiech, quas hereditates emit aput Sezemam et Johannem fratres de Hradku et non apud Suliconem.

Tab. cur. reg. XIII, 111.

A. a. 1381, 8 Jun. — In villa Rozthoky Margaretha relicta olim Ebhardi de Praga decessit. A. d. M⁰CCC⁰LXXXI⁰ sabbato quatuor temporum Pentecostes Rynhardus ciuis Maioris ciuitatis Pragensis docuit empcionem per tabulas terre, prout se docturum offerebat.

Tab. cur. reg. XIII, 229.

A. a. 1381, 2 Oct. — In Missloticzich Pessik decessit, cuius bona ɔc. A. d. M⁰CCC⁰LXXXI⁰ in crastino Dedic. Prag. docuit Prziedbor de Misleticz terre tabulis empcionem.

Tab. cur. reg. XIII, 72.

A. a. 1381, 2 Oct. — In villa Lomney Mathias cum vxore decesserunt, quorum bona ɔc. A. d. M⁰CCC⁰LXXXI⁰ in crastino Dedic. Prag. Jesco Pelhrzim et Miksso fratres de Vdymye docuerunt vnionem per tabulas terre, prout se docturos offerebant.

Tab. cur. reg. XIII, 72.

A. a. 1381, 2 Oct. — In villa Strziezimyrzy Sbinko decessit, cuius bona ɔc. Przibik de Byssiewa in crastino Dedic. Prag. a. d. M⁰CCC⁰LXXXI⁰ docuit empcionem per tabulas terre, curiam arature cum hereditate, 3 curias rusticales cum hereditate, pratis, siluis, piscinis, jure patronatus ecclesie et qualibet libertate ad ea pertinente apud Hinconem de Hnyewssina pro 26 sex. gr. den. prag.

Tab. cur. reg. XIII, 72.

A. a. 1381, 2 Oct. — In villa Lhotka Andreas dictus Buchta decessit, cuius ɔc. A. d. M⁰CCC⁰LXXXI in crastino Dedic. Prag. Dluhomyl et Jesco fratres de Turzycz docuerunt per tabulas terre 3 curias rusticales in Lhotye cum hereditate, pratis, siluis et qualibet libertate ad ea pertinente, quam emerunt apud Andream dictum Buchta de Lhoti pro 50 sexag. gr. den. prag., prout in tabulis terre plenius continetur.

Tab. cur. reg. XIII, 82.

A. a. 1381, 2 Oct. — In villa Zaborzie Vlricus decessit. A. d. M⁰CCC⁰LXXXI⁰ in crastino Dedic. Prag. Cirnyn et Philippus fratres de Pohorzie docuerunt empcionem per tabulas terre, quod ipsi duo et Vlricus emerunt bona simul in Zaborzy et ex eis Vlricus decessit.

Tab. cur. reg. XIII, 82.

A. a. 1381, 2 Oct. — In villa Stromczy Elzka decessit, cuius dotalicum ad d. reg. deuolutum est. A. d. M⁰CCC⁰LXXXI⁰ in crastino Dedic. Prag. Theodricus de Herolticz et Hirdco de Lutye docuerunt per tabulas terre duas curias rusticales cum hereditate, pratis, siluis et

qualibet libertate ad ea pertinente, et dotalicium Elzcze predicte, quas emerunt apud Jesconem et Sdislaum filios Marssonis ibidem de Stromczy pro 28 sexag. gr. plene persolutorum.

Tab. cur. reg. XIII, 95.

A. a. 1381, 2 Oct. — In villa Chleb Wenceslaus decessit. Habuit ½ lan. Anno domini M°CCC°LXXXI in crastino Dedic. Prag. Przisnak de Ledecz docuit empcionem per tabulas terre.

Tab. cur. reg. XIII, 95.

A. a. 1381, 2 Oct. — In Przywieticz et in Vgezd Gyrzik decessit, cuius ɔc. Anno dom. M°CCC°LXXXI in crastino Dedic. Prag. Bohunca de Prziwieticz docuit per tabulas terre 24 marcas arg. dotales, quas ei dotauit Gyrzik de Prziwietycz maritus eius in Vgezdczi, in curia arature cum hereditate et qualibet libertate ad ea pertinente, prout in tabulis terre plenius continetur.

Tab. cur. reg. XIII, 111.

A. a. 1381, 2 Oct. — In villa Kyrssowie Buzko decessit. Habuit in Zaduby pro 80 sexagenis. In crastino Dedic. Prag. a. d. M°CCC°LXXXI° Jaroslaw de Zadubie docuit empcionem per tabulas terre, prout se docturum offerebat.

Tab. cur. reg. XIII, 111.

A. a. 1381, 2 Oct. — In villa Wlkanowie Nyepr presbyter decessit. A. d. M°CCC°LXXXI° in crastino Dedic. Prag. Boztiech de Wlkanowa docuit empcionem per tabulas terre.

Tab. cur. reg. XIII, 111.

A. a. 1381, 2 Oct. — In villa Crzisowie d. Nicolaus minister Pragensis ecclesie decessit, cuius ɔc. A. d. M°CCC°LXXXI° in crastino Dedic. Prag. Vlricus decanus Omnium sanctorum docuit vnionem per tabulas terre.

Tab. cur. reg. XIII, 113.

A. a. 1381, 2 Oct. — In villa Bukowie Sbynko decessit. A. d. M°CCC°LXXXI° in crastino Dedic. Prag. Bohuchwal de Kyrchleb docuit empcionem per tabulas terre.

Tab. cur. reg. XIII, 114.

A. a. 1381, 2 Oct. — In villa Myrzkowie Alsso decessit. A. d. M°CCC°LXXXI° in crastino Dedic. Prag. Henricus et Humprecht de Vdycz docuerunt vnionem per tabulas terre.

Tab. cur. reg. XIII, 114.

A. a. 1381, 2 Oct. — In villa Prziestawlk Jan decessit. A. d. M°CCC°LXXXI° in crastino Dedic. Prag. Petrus de Prziestawlk docuit empcionem per tabulas terre.

Tab. cur. reg. XIII, 115.

A. a. 1381, 2 Oct. — In villa Chwalcowiczich Pessek dictus Byelik decessit, cuius ɔc. In crastino Dedic. Prag. Nyeper de Woyslawicz docuit empcionem per tabulas terre, prout se docturum offerebat.

Tab. cur. reg. XIII, 150.

A. a. 1381, 2 Oct. — In villa Tuchonicz Przièch decessit. In crastino Dedic. Pragensis a. d. M⁰CCCLXXXI⁰ Jaksso dictus Payar de Opoczna docuit per tabulas terre 150 marcas arg. dotales, prout se docturum offerebat.

Tab. cur. reg. XIII, 166.

A. a. 1381, 2 Oct. — In villa Pyseczney vinea olim Pessconis dicti Kamyk ad d. regem est deuoluta. A. d. M⁰CCC⁰LXXXI⁰ in crastino Dedic. Prag. Henich de Pocraticz, Henricus dictus Harunsminger [?] de Pocraticz et Jan de Pocraticz docuerunt empcionem vinee predicte per tabulas terre, quam emerunt apud Miksonem dictum Czykule ciuem de Luthomericz pro 63 sexag. gr. den. prag. plene persolutorum.

Tab. cur. reg. XIII, 168.

A. a. 1381, 2 Oct. — In villa Zassmuk Wenceslaus natus Przibkonis ibidem decessit. A. d. MCCCLXXXI in crastino Dedic. Prag. [2 Oct.] Sdislaus et Wyenko fratres germani de Zassmuk docuerunt empcionem suam per tabulas terre, prout se docturos offerebant.

Tab. cur. reg. XIII, 191.

A. a. 1381, 2 Oct. — In villa Dobra Petrus dictus Lodherz procurator consistorii Pragensis decessit. In crastino Dedic. Prag. a. d. M⁰CCC⁰LXXXI⁰ Henricus de Praga et Jacubinus de Braczicz docuerunt forum per tabulas terre.

Tab. cur. reg. XIII, 229.

A. a. 1381, 5 Oct. — In villa Brziezy Johannes dictus Brziezka decessit, cuius ɔc. Przibik et Otyk fratres dicti Rakus de Kozolup sabbato post Dedicacionem Pragensem a. d. M⁰CCC⁰LXXXI⁰ docuerunt empcionem per tabulas terre, curiam arature cum hereditate, duos subsides medium jus patronatus, quam empcionem emerunt apud Jessconem de Brziezie pro L sexag. gr. den. prag. plene persolutorum.

Tab. cur. reg. XIII, 111.

A. a. 1381, 22 Dec. — In villa Nezwiesticzich et in Nezbawieticzich Henricus cum Sobieslawa uxore sua decesserunt, quorum bona ɔc. Otyko de Slowicz nomine Hercze de Sczahlaw die dominico post quatuor tempora Aduentus a. d. M⁰CCC⁰LXXXI⁰ docuit per tabulas terre dotalicium Hercze supradicte, quod habuit in medio laneo silue et in medio laneo hereditatis in Nezbawieticz.

Tab. cur. reg. XIII, 115.

A. a. 1382, 3 Mart. — In villa Tyssowy Jessco filius olim Drahusskonis decessit. Fer. II post Dominicam Reminiscere a. M⁰CCC⁰LXXXII⁰ Henricus de Tyssowe et Petrus de Wietrznye docuerunt vnionem per tabulas terre, prout se docturos offerebant.

Tab. cur. reg. XIII, 133.

A. a. 1382, 31 Maji. — In villa Druhliczich Sdich decessit, cuius bona ɔc. Anno domini M⁰CCC⁰LXXXII⁰ sabbato quatuor temporum Pentecostes Barton et Blahut orphani Leonardi de Porostle docuerunt empcionem per tabulas terre, prout se docturos offerebant.

Tab. cur. reg. XIII, 96.

A. a. 1382, 31 Maji. — In villa Epicz Msticho decessit. A. d. M⁰CCC⁰LXXXII⁰ sabbato quatuor temporum Pentecostes Purchardus de Janowicz visis et auditis tabulis terre, quia Anna, Anka, Margaretha et Katherina filie Getrudis de Wepicz docuerunt vnionem eorum per tabulas terre, a jure suo dimisit.

Tab. cur. reg. XIII, 96.

A. a. 1382, 31 Maji. — In villa Vgezdie Albertus de Ptenyna decessit, cuius bona ɔc. Vlricus dictus Zakawecz de Paczielicz et Vlricus de Ptenina docuerunt sabbato quatuor temporum Pentecostes empcionem per tabulas terre, quam emerunt apud Wissemyrum de Vgezda, curiam arature cum hereditate, pratis, siluis, riuulis, quatuor curias rusticales cum hereditate et qualibet libertate ad ea pertinente pro 40 sexag. gr. plene persolutorum.

Tab. cur. reg. XIII, 116.

A. a. 1382, 31 Maji. — In villa Trziebiewliczich Pessik decessit, cuius bona ɔc. A. d. M⁰CCCLXXXII sabbato quatuor temporum Pentecostes nobilis Wilhelmus de Hazenburk, Rudkerius de Skalky et Jarko Caplerz docuerunt empcionem tabulis terre, prout se docturos offerebant.

Tab. cur. reg. XIII, 168.

A. a. 1382, 31 Maji. — In villa Miecholup Beness decessit, cuius bona ɔc. Anno domini M⁰CCC⁰LXXXII⁰ sabbato quatuor temporum Pentecostes Prziech de Holedczie coram dominis baronibus regni Boemie docuit vnionem per tabulas terre, prout se docturum offerebat.

Tab. cur. reg. XIII, 169.

A. a. 1382, 31 Maji. — In villa Beczwarz Sulico decessit. Sabbato quatuor temporum Pentecostes a. d. M⁰CCC⁰LXXXII⁰ Mladota de Beczwarz docuit per tabulas terre quinque quartalia agrorum in ambabus villis in Beczwarz Maiori et Minori, que emit apud Suliconem ibidem de Beczwarz pro 50 sexag. gr. den. prag. plene persolutorum, prout in tabulis terre plenius continetur.

Tab. cur. reg. XIII, 193.

A. a. 1382, 31 Maji. — In villa Quiczy Minori Pessco decessit. Anna de Quiczie sabbato quatuor temporum Pentecostes a. d. M⁰CCC⁰LXXXII⁰ docuit 20 marcas arg. dotales per tabulas terre et Dorothea filia eius 40 sexagenas argenti dotalicii, prout se docturas offerebant.

Tab. cur. reg. XIII, 231.

A. a. 1382, 31 Maji. — In villa Taklowicz 14 sexag. census annui post mortem olim virginis Katherine monialis monasterii sancte Anne sub monte Petrini ad d. regem deuolutus. Sabbato quatuor temporum Pentecostes a. d. M⁰CCC⁰LXXXII⁰ Petrus Czoterii ciuis Maioris ciuitatis Pragensis docuit jus suum per tabulas terre et jus ciuile, prout se docturum offerebat.

Tab. cur. reg. XIII, 231.

A. a. 1382, 31 Maji. — In villa Hosspozin Prziben decessit. Sabbato quatuor temporum Pentecostes a. d. M⁰CCC⁰LXXXII⁰ Petrus de Hosspozina et Catherina ibidem ostenderunt empcionem eorum per tabulas terre.

Tab. cur. reg. XIII, 232.

A. a. 1382, 2 Oct. — In villis Rokytowczy et Petycozlech census olim Sdenconis, Vzikonis et Pesskonis fratrum ibidem ad d. regem deuolutus est. In crastino Dedic. Prag. anno dom. M°CCCLXXXII° Jessco de Zwierzieticz docuit empcionem per tabulas terre, quam emit aput Jessconem solum.

Tab. cur. reg. XIII, 27.

A. a. 1382, 2 Oct. — In villa Oborzissczy Petrus decessit, cuius ɔc. Mikes de Brazne in crastino Dedic. Prag. docuit vnionem per tabulas terre.

Tab. cur. reg. XIII, 96.

A. a. 1382, 2 Oct. — In villa Czachorzich Mathias decessit. A. d. M°CCC°LXXXII° in crastino Dedic. Prag. Jessco de Krzenowicz docuit empcionem per tabulas terre.

Tab. cur. reg. XIII, 96.

A. a. 1382, 2 Oct. — In villa Vgezdczi Budywoy dictus Sliwa decessit, cuius bona ɔc. Milota de Vgezdczie suo et Jessconis ac Jessconis fratrum de Sulislawie nomine docuit empcionem per tabulas terre in crastino Dedic. Prag. a. d. M°CCC°LXXXII°.

Tab. cur. reg. XIII, 116.

A. a. 1382, 2 Oct. — In villa Smrczney Inferiori et in Eberharcztdorf Henzlinus et Petrus fratres germani decesserunt. In crastino Dedicacionis Prag. Martinus magister monete coram domino Procopio marchione Morauie in Stuba circa sanctum Jacobum in Maiori ciuitate Pragensi cum dominis baronibus regni Bohemie judicio presidentibus docuit empcionem per tabulas terre Eberharcztdorf, villam integram cum municione, Bukowa villam integram, in Starehorzie tres curias rusticales cum hereditate, pratis, siluis, piscinis et qualibet libertate ad ea pertinente, qui ea bona emit aput Henrisskonem de Pilzna pro CCCC sexag. gr. den. prag. plene persolutorum, prout in tabulis terre plenius continetur.

Tab. cur. reg. XIII, 151.

A. a. 1382, 2 Oct. — In villa Quietkow Cztibor decessit, cuius bona ɔc. In crastino Dedic. Prag. domino Procopio marchione Morauie cum baronibus regni Bohemie judicio presidentibus Rynolt de Dobieticz, Katherina uxor eius et fratres sui indiuisi docuerunt empcionem et donacionem VIII^{C} sexagenarum debiti, quam habent in hereditatibus in Quietkowie et in bonis omnibus et singulis rebus, mobilibus et immobilibus, et in dotalicio domine Anne relicte olim Cztiborii de Quietkow, videlicet in CCC sexagenis gr. den. prag., prout in tabulis terre plenius continetur.

Item domini barones in eodem termino invenerunt et adiudicauerunt secundum tabulas terre, quod domina Agnezka debet habere CCC marcas argenti dotalicii sui vel dotaliciales in hereditatibus in Quitkowie, et eadem Agnezka debet esse in possessione bonorum tamdiu, donec CCC marce argenti Agnezcze antedicte date fuerint et assignate.

Tab. cur. reg. XIII, 167.

A. a. 1382, 2 Oct. — In villa Libcowicz Sophia filia olim Jessconis decessit, cuius bona ɔc. A. d. MCCCLXXXII° in crastino Dedic. Prag. Petrus de Libcowicz docuit 200 sexag. gr. per tabulas terre.

Tab. cur. reg. XIII, 168.

A. a. 1382, 2 Oct. — In villa Sbrassnye Bech decessit, cuius bona ꝛc. A. d. MCCCLXXXII in crastino Dedic. Prag. Jan de Horzan docuit per tabulas terre 15 sexag. gr. dotales, quas emit apud Bonkam Bechonis vxorem de Sbrassyna pro 15 sexag. gr. den. prag. plene persolutorum, que Bonka dotalicium habuit in curia arature cum hereditate, pratis, siluis et omni libertate ad ea pertinente.

Tab. cur. reg. XIII, 168.

A. a. 1382, 2 Oct. — In villa Czirhynyczich Mikess decessit. Diuisius de Czirhynicz et Chotiborius ibidem alias dictus de Hlussecz in crastino Dedic. Prag. a. d. M°CCC°LXXXII° coram domino Procopio marchione Morauie et dominis baronibus regni Bohemie docuerunt empcionem per tabulas terre, prout se docturos offerebant, et dominus marchio vnacum dominis baronibus visis et auditis tabulis terre dederunt predictis Dyuissio et Chotyborio pro jure obtento.

Tab. cur. reg. XIII, 191.

A. a. 1382, 2 Oct. — In villa Zalezliczich Gyetrzrich et orphanus olim Sdichonis ibidem de Zalezlicz decessit. In crastino Dedic. Prag. a. d. M°CCC°LXXXII° Henricus dictus Kokowecz docuit 200 sexag. gr. vadii in hereditatibus Sdichonis in Zalezlicz, quas hereditates in ipso vadio potest vendere, alienare et ad placitum suum conuertere.

Ibidem Kaczka de Trziebrzie docuit 150 mar. arg. dotales, prout se docturam offerebat.

Tab. cur. reg. XIII, 228.

A. a. 1382, 2 Oct. — In villa Sak Jessco dictus Slawoch decessit. In crastino Dedic. Prag. a. d. M°CCC°LXXXII° Gyrzik de Sak docuit empcionem per tabulas terre, prout se docturum offerebat, quam emit apud Jessconem dictum Sakowecz predictum, curiam arature cum hereditate, pratis, siluis, pomeriis et omni libertate ad ea pertinente pro 10 sexag. gr. den. prag. plene persolutorum, prout in tabulis terre plenius continetur.

Tab. cur. reg. XIII, 233.

A. a. 1382, 20 Dec. — In villa Telczich Zdynka decessit. Dotalicium eius ad dominum regem deuolutum. Henricus de Telecz defendit dotalicium predictum. Procopius marchio Morauie mandauit Cunado dicto Caplerz viceiudici curie, ut in causa presenti audiret tabulas terre, quarum tenor talis est, quod Henricus de Thelecz predictus vniuit se cum Zawissio filiastro suo cum bonis et hereditatibus in Thelczich et in Skalach, prout in tabulis terre plenius continetur. Actum a. d. M°CCC°LXXXII° sabbato quatuor temporum Aduentus.

Tab. cur. reg. XIII, 170.

A. a. 1382, 21 Dec. — In villa Bukowniczie Mikess dictus Lissek decessit, cuius bona ꝛc. Die dominico post quatuor tempora Aduentus a. d. M°CCC°LXXXII° Rynardus miles de Czechticz docuit empcionem per tabulas terre, in villa Prassywey curiam arature, mediam villam, in Kraynicz curiam rusticalem, in Malcz 4 curias rusticales, in Damycz curiam rusticalem cum hereditate, pratis, siluis, ryuulis, piscinis et omni libertate ad ea pertinente, quam emit aput Mikssonem dictum Lyssek pro 150 sexag. gr. den. prag.

Tab. cur. reg. XIII, 83.

A. a. 1382, 21 Dec. — In villa Drzienowie census et pratum in Kralowicz post mortem Wankonis et Otykonis de Lydicz ad dominum regem deuoluta existunt. Wanko de Lidicz et Marsso filius suus die dominico post quatuor tempora Aduentus a. d. M°CCC°LXXXII° docuerunt empcionem per tabulas terre, prout se docturos offerebant.

Tab. cur. reg. XIII, 233.

A. a. 1382, 21 Dec. — In villa Skalach dominus Sulco plebanus de Thelecz decessit. Die dominico post quatuor tempora Aduentus a. d. M°CCC°LXXXII° Raczko de Skal docuit vnionem suam per tabulas terre et tenorem earundem, prout se docturum offerebat.

Tab. cur. reg. XIII, 234.

... — *Ante a. 1383, 14 Febr.* — In villa Bukowniczie Mikess dictus Lussek decessit, cuius bona ꝯc. A. d. 1383 sabbato quatuor temporum Quadragesime Prziech de Bukownika docuit per tabulas terre 100 mar. argenti dotaliciales in curia arature in Bukowniezie, in duabus curiis rusticalibus, prout in tabulis terræ plenius continetur.

Tab. cur. reg. XIII, 83.

A. a. 1383, 14 Febr. — In villa Przedworzicz Jesko decessit. A. d. M°CCC°LXXXIII° sabbato quatuor temporum Quadragesime docuit Zdynka de Prziedborzicz per tabulas terre C marcas arg. dotalicii sui vel dotales, quas habet in duabus curiis araturarum, in vna curia rusticali, in vno subside cum hereditate et qualibet libertate.

Tab. cur. reg. XIII, 97.

A. a. 1383, 14 Febr. — In villis Brziezowey et in Korotyczich Jan filius olim Hassconis decessit. Sabbato quatuor temporum Quadragesime a. d. M°CCC°LXXXIII° Wilhelmus dictus Dubanek de Duban docuit vnionem per tabulas terre, quod se vniuit cum Janone predicto filio olim Hassconis ex donacione domini Wenczeslai Romanorum et Boëmie regis, cum villa Brziezowa integra cum municione, pratis, siluis, piscinis, [in] Corutyczich cum integra villa, in Matharzowie cum sex sexagenis census annui, in Podhorzanech cum toto, quidquid ibi habuit, et cum omni libertate ad premissa bona spectancia [sic] in veram vnionem congressi sunt, prout in tabulis terre plenius continetur.

Tab. cur. reg. XIII, 151.

A. a. 1383, 15 Febr. — In villa Trhlawiech dominus Johannes dictus Mudraczek plebanus ecclesie in Chodzow, Swatha mater ipsius et Wienko de Kystra decesserunt. Die dominico Reminiscere Swacho de Trhlaw docuit forum siue empcionem per tabulas terre, quod forum siue empcio dominum Johannem, Swatham et Wyenkonem predictos nil tangit, et ob hoc predicta bona in Trhlawiech ad d. regem deuoluta sunt.

Tab. cur. reg. XIII, 175.

A. a. 1383, 15 Maji. — In villa Tyemiczich Jessco decessit. A. d. M°CCCLXXXIII fer. VI quatuor temporum Pentecostes docuit Agnezka de Tyemicz relicta predicti Jessconis per tabulas terre 80 marcas arg. dotales vel dotalicii sui, quas ei dotauit Jessco de Tyemicz maritus suus.

Tab. cur. reg. XIII, 74.

A. a. 1383, 16 Maji. — In villa Chrzynye Mathias decessit. Sabbato quatuor temporum Pentecostes a. d. MCCCLXXXIII° viri religiosi et fratres ordinis sancti Johannis hospitalis Jerosolimitani monasterii sancte Marie in pede pontis Pragensis docuerunt empcionem per tabulas terre, curiam rusticalem in Chrzynye cum hereditate et qualibet libertate ad ea pertinente, quam emerunt apud Thomassonem de Chirzina pro 26 sexag. gr. den. prag. plene persolutorum, prout in tabulis terre plenius continetur.

Tab. cur. reg. XIII, 234.

A. a. 1383, 18 Maji. — In villa Wolkerziewie Anka decessit. Fer. II post quatuor tempora Pentecostes Petrus plebanus de Krziessieticz et Bietka de Wolkerziewa docuerunt vnionem tabulis terre, quod prefata Anka ipsos in veram vnionem suscepit, videlicet in duas curias araturarum cum hereditate, in duas sexagenas census annui et qualibet libertate ad ea pertinente, prout in tabulis terre plenius continetur.

Tab. cur. reg. XIII, 171.

A. a. 1383, 18 Maji. — In villa Nezabyliczich Odolen decessit. In crastino s. Trinitatis Anna de Zahorzan docuit IIII^C marcas argenti dotaliciales vel dotalicii sui per tabulas terre, quas ei dotauit et donauit Odolenus maritus suus de Nezabilicz, videlicet in Zahorzanech in curia arature cum hereditate, in duobus subsidibus, in municione, in Vidoliczich in 3 ½ laneis, in Rohozczy in tribus laneis et quartali et qualibet libertate ad ea pertinente, prout in tabulis terre plenius continetur.

Tab. cur. reg. XIII, 171.

A. a. 1383, 18 Maji. — In villa Beczwar Gydytha decessit, dotalicium eius ad d. regem deuolutum est. Fer. II post quatuor temporum Pentecostes a. d. M°CCC°LXXXIII° Mladota de Maiori Beczwarz docuit jus hereditarium per tabulas terre, quia ipse Mladotha emit prefatas hereditates in Beczwarz aput Sulikonem maritum Gydyte predicte, ipso Sulicone et Gydita viuentibus.

Tab. cur. reg. XIII, 194.

A. a. 1383, 18 Maji. — In villa Beczwar Pessik dictus Spital decessit, cuius quinque sexagene census sunt ad d. regem deuolute. Fer. II post quatuor tempora Penthecostes a. d. MCCCLXXXIII° Jessco dictus Cropacz de Bohdanczie docuit 50 sexag. gr. den. prag. debiti prescripti per tabulas terre, quas ei prescripsit Pessik dictus Spital in hereditatibus in Beczwar.

Tab. cur. reg. XIII, 194.

A. a. 1383, 2 Oct. — In villa Vgezdczi Sobiehird decessit; habuit in Mrawnyuey Lhotye, in Wlkawye. Nicolaus dictus Odkolek de Vgezdczie cum fratribus suis defendunt empcionem per tabulas terre. Adla de Vgezdczie defendit 100 marc. arg. dotaliciales per tabulas terre. In crastino Dedicacionis a. d. M°CCC°LXXXIII° tabule terre fuerunt lecte et per beneficiarios curie audite, in quibus tabulis iacet forum hereditatum predictarum in Vgezdczi Sdislao tantum et non Nicolao predicto, qui defensionem inposuit.

Tab. cur. reg. XIII, 30.

A. a. 1383, 2 Oct. — In villa Litkowiczich Miksso decessit. A. d. M°CCC°LXXXIII° in crastino Dedic. Prag. Hersso de Waleczievva docuit per tabulas terre curiam arature in Litkowiczech cum hereditate et suis pertinenciis, quam emit apud Mikssonem predictum de

Litkowicz pro 40 sexagenis gr. den. prag. plene persolutorum, prout in tabulis terre plenius continetur.

Tab. cur. reg. XIII, 30.

A. a. 1383, 2 Oct. — In villa Radyeczieweasi Wlk Jan decessit. Franciscus institor de Zacz in crastino Dedic. Prag. docuit per tabulas terre 2 ½ sexag. census annui in Radyeczie-wssy, prout se docturum offerebat.

Tab. cur. reg. XIII, 171.

A. a. 1383, 2 Oct. — In villa Wrssiewiczich Zoff[c]a et Benigna decesserunt. Dotalicia earum ad d. regem. deuoluta sunt. In crastino Dedic. Prag. tabule terrestres per beneficiarios curie vise et audite fuerunt, quod Jan dictus Koryto de Wirssieuicz Zoffcze et Benigne ambabus 100 sexag. gr. in curia arature in Wirssiewicz dotauit.

Tab. cur. reg. XIII, 172.

A. a. 1383, 2 Oct. — In villa Lissowiczich Sdena et Bohuslawa sorores germane decesserunt. Offca de Trziebrzie et Kaczka de Rziepniczie sorores docuerunt in crastino Dedic. Prag. a. d. M°CCC°LXXXIII° per tabulas terre jus hereditarium, prout se docturas offerebant.

Tab. cur. reg. XIII, 235.

A. a. 1383, 19 Dec. — In villa Kozarowiczich Stanko decessit. Sabbato quatuor temporum Aduentus a. d. M°CCC°LXXXIII° Otyk de Dobre et Bussco de Sluh nomine Dorothee et Agnezcze de Praga docuerunt empcionem per tabulas terre, prout se docturos offerebant.

In eodem termino Woyslawa de Kozarouicz docuit 40 marcas argenti dotalicii sui per tabulas terre.

Tab. cur. reg. XIII, 30.

A. a. 1383, 20 Dec. — In villa Hradissko Byetka relicta Pessikonis de Vlrzichowicz decessit. A. d. M°CCC°LXXXIIII° die dominico post quatuor tempora Aduentus Protywa miles de Cassiegiewicz docuit empcionem per tabulas terre hereditatum et non dotalicii in Hradissty, tres partes ville Hradysstye, curiam arature superiorem cum hereditate, mediam municionem cum hereditate, pratis, siluis, piscinis et qualibet libertate ad ea pertinente, quam emit aput Vlricum de Hradisstye pro 100 sexag. den. prag. plene persolutorum.

Tab. cur. reg. XIII, 118.

A. a. 1383, 20 Dec. — In villa Rozhowiczich Gyrzik dictus Lykacz decessit. Die dominico post quatuor tempora Aduentus a. d. M°CCC°LXXXIII° docuit per tabulas terre tres curias rusticales et decem sexagenas census, excepta curia arature, que in tabulis terre non habetur.

Tab. cur. reg. XIII, 214.

A. a. 1384, 2—5 Mart. — In villa Drziechowiczich Blahut dictus Cleczka decessit. Kaczka de Slana in quatuor temporibus Quadragesime a. d. M°CCC°LXXXIIII° secundum invencionem dominorum baronum regni Bohemie docuit 85 marcas argenti dotales vel dotalicii sui per tabulas terre, prout se docturam offerebat.

Tab. cur. reg. XIII, 228.

A. a. 1384, 5 Mart. — In villa Cuiliczich Benak decessit. Sabbato quatuor temporum Quadragesime a. d. M°CCC°LXXXIIII° Waczlaw de Cuilicz docuit vnionem suam per tabulas terre et tenorem earundem, prout se docturum offerebat.

Tab. cur. reg. XIII, 231.

A. a. 1384, 6 Mart. — In villa Wechrwaczich Rudolt decessit. Wsseslaus dictus Syndel de Nudwogieuicz nomine Otykonis de Lodyna et Mikssikonis de Penczina docuit die dominico Reminiscere a. d. M°CCCLXXXIIII° empcionem eorum per tabulas terre.

Tab. cur. reg. XIII, 31.

A. a. 1384, 6 Mart. — In villa Pysselech et in Rzehnycz Przibico Anna et Byetka de Mlecowicz decesserunt. Sabbato quatuor temporum Aduentus a. d. M°CCC°LXXXIII° dixit Czenko de Pyssel, quod Przibiko et Anna sunt viui, sed Byetka est mortua, et omnes hereditates in Pisselech et in Rzehnyczich Czenkoni predicto de tabulis terre dimiserunt. Die dominico Reminiscere Czenko predictus docuit dimissionem per tabulas terre, quod Przibico et Anna predicti dimiserunt hereditates in Pysselecz et in Rzechniczich, sed Byetha non dimisit.

Tab. cur. reg. XIII, 195.

A. a. 1384, 6 Mart. — In villa Drahonyewie Wgezdie Jessco dictus Drahon decessit. Jessco dictus Basczin de Drahonyewa Ugezda die dominico Reminiscere docuit vnionem per tabulas terre, super quam vnionem Jesco predictus ipsum Alsonem suscepit in Drahowugezd, super curiam arature cum hereditate, super duos subsides, super quartam partem jurispatronatus in Gegicznyem, super curiam arature, curiam rusticalem cum hereditate, molendino, in Plysskowe super 8 curias rusticales cum hereditate, pratis, siluis, in Zczyekowye super tres curias rusticales cum hereditate, pratis, siluis, riuulis et qualibet libertate, prout in tabulis terre plenius continetur.

Tab. cur. reg. XIII, 119.

A. a. 1384, 6 Mart. — In villa Libiegewiczich Pessko dictus Malewecz decessit. A. d. M°CCC°LXXXIIII° die Dominico Reminiscere Diuissius de Malowicz docuit vnionem suam per tabulas terre.

Tab. cur. reg. XIII, 135.

A. a. 1384, 6 Mart. — In villa Chrast Johannes filius Wilhelmi decessit. Die dominico Reminiscere a. d. M°CCC°LXXXIIII° Jessco de Nacziessicz et Bohunko plebanus de Bohdanczie docuerunt per tabulas terre tres sexagenas grossorum denariorum pragensium census annui nudi, quem emerunt aput Pessconem de Chrasta in curia rusticali cum hereditate, in curia Orwyni cum medio laneo hereditatis in Chrasta, pratis, siluis et qualibet libertate ad ea pertinente pro 36 sexag. gr. den. prag. plene persolutorum, prout in tabulis terre plenius continetur.

Tab. cur. reg. XIII, 214.

A. a. 1384, 4 Jun. — In villa Martinyczich Pechanecz decessit, cuius bona ɔc. Przibedez dictus Wodyerad de Rossicz nomine Martini de Cupie, Petri de Tussowicz et Hirdonii de Nestrassiewicz defendit empcionem per tabulas terre, et sabbato quatuor temporum Pentecosten a. d. M°CCC°LXXXIIII° docuit per tabulas terre curiam arature cum censu in tribus

curiis rusticalibus, molendinum, quod emerunt aput Marquardum de Nestrasiewicz pro 100 sexag. gr. den. prag. plene persolutorum, prout in tabulis terre plenius continetur.

Tab. cur. reg. XIII, 85.

A. a. 1384, 5 Jun. — In villa Eypowyczich dominus Protywa plebanus de Lyboczie decessit. Die dominico post quatuor tempora Pentecosten a. d. M^{0}CCC^{0}LXXXIIII^0 Sdeborius dictus Byely de Wrzieskowicz docuit per tabulas terre donacionem a Stephano et a Sobiehirdone de Eypouicz sed non a Protywa et Humprechto, et ideo ipsa bona ad dominum regem deuoluta sunt.

Tab. cur. reg. XIII, 119.

A. a. 1384, 6 Jun. — In villa Podmoklech dominus Dytlebus plebanus ecclesie s. Nicolai in Maiori ciuitate Pragensi, dominus Benessius dictus Crabyczie canonicus ecclesie Pragensis et dom. Andreas dictus Kotlik altarista eiusdem ecclesie Pragensis decesserunt. Fer. II post festum s. Trinitatis a. d. M^{0}CCC^{0}LXXXIIII^0 d. Przibislaus archidiaconus Horssensis, Borsso archidiaconus Bechynensis, Ottyko de Slowicz et Wenceslaus de Vgezdcze docuerunt vnionem eorum per tabulas terre.

Tab. cur. reg. XIII, 55.

A. a. 1384, 6 Jun. — In villa Tuczapiech Albera decessit. A. d. M^{0}CCC^{0}LXXXIIII^0 in crastino s. Trinitatis Hynko de Hrabrzie, Jarossius de Gyedly et Conradus de Tuczap docuerunt per tabulas terre vnionem eorum, quia se vniuerunt cum Albera predicto in Radyeczy, quidquid ibi habuerunt, in Gyedly quidquid ibi habuerunt et cum omnibus hereditatibus siue bonis ubique habitis vel habendis, prout in tabulis terre plenius continetur.

Tab. cur. reg. XIII, 135.

A. a. 1384, 6 Jun. — In villa Wsskurzich Dymitr decessit. Feria II post festum s. Trinitatis a. d. M^{0}CCC^{0}LXXXIIII^0 Pessek de Wsscur docuit per tabulas terre 85 marcas argenti dotales, quas emit aput Dorotheam de Wsscur pro 75 sexag. gr. den. prag. plene persolutorum, quas ipsa Dorothea habuit in curia arature in Wsscur cum hereditate pratis et qualibet libertate ad ea pertinente, prout in tabulis terre plenius continetur.

Tab. cur. reg. XIII, 235.

A. a. 1384, 2 Oct. — In villa Czelystna, in Lhotie, in Wokowie curia arature [et alia bona] per mortem Ade de Koczodolycz et Wilhelmi de Rynharcze ad d. regem deuoluta sunt. In crastino Dedic. Prag. a. d. M^{0}CCC^{0}LXXXIIII^0 Myroslaw de Czieczowa et Jessco de Kramolyna docuerunt per tabulas terre in Wokowye curiam arature cum hereditate, in Lhota vnum laneum hereditatis, vnum subsidem, quartam partem molendini, flumen, [cum] siluis, pratis et qualibet libertate ad ea pertinente, prout in tabulis terre plenius continetur.

Item in crastino Dedic. Prag. Petrus, filius Ade et orphani Wilhelmi de Rynharcze docuerunt per tabulas terre in Czelistney 6 $^1/_2$ laneos hereditatis, in Lhotczie vnum laneum hereditatis, 4 partes molendini et vnum subsidem cum hereditate, pratis, siluis et qualibet libertate ad ea pertinente, prout in tabulis terre plenius continetur.

Tab. cur. reg. XIII, 75.

A. a. 1384, 2 Oct. — In villa Crassonyewiczich Woyslaus et Sdenko fratres decesserunt. In crastino Dedic. Prag. Hermannus filius Petri de Crassonyewicz docuit per tabulas terre

1 1/2 laneos et tres curias rusticales in Krassonyewiczich, cum hereditate pratis, siluis et qualibet libertate ad ea pertinente, prout in tabulis terre plenius continetur. Ibidem Dobessius de Zyehowicz docuit tres partes silue per tabulas terre. Petrus filius olim Crassononis de Crassonowicz vnum laneum hereditatis cum pratis, siluis, ryuis et qualibet libertate ad ea pertinente, et Petrus ac Jan filii olim Jacubconis de Krassonyeuicz 3 quartalia hereditatis in Krassonyewiczich [cum] pratis, siluis et qualibet libertate ad ipsam hereditatem pertinente docuerunt per tabulas terre.

Tab. cur. reg. XIII, 153.

A. a. 1384, 2 Oct. — In villa Brzieznye et in Gyrzietynye Gyrzik decessit. In crastino Dedic. Prag. Bussko et Newlas fratres de Czenberka docuerunt per tabulas terre, quod Gyrzyk supradictus in hereditatibus eorum in Brzieznye et in Gyrzietynye nihil habuit, quia sunt hereditates eorum, prout in tabulis terre plenius continetur.

Tab. cur. reg. XIII, 176.

A. a. 1384, 2 Oct. — In villa Horzienyczich Hodisslaw decessit. In crastino Dedic. Prag. a. d. M°CCCLXXXIIII° Maczko de Horzienicz docuit per tabulas terre curiam arature cum hereditate et qualibet libertate ad eam pertinente, prout in tabulis terre plenius continetur.

Tab. cur. reg. XIII, 177.

A. a. 1384, 2 Oct. — In villa Lissowiczich Newlas decessit, cuius bona ɔc. In crastino Dedic. Pragensis a. d. M°CCC°LXXXIIII° Offka de Trziebrzie et Kaczka de Rziepniczie sorores docuerunt per tabulas terre curiam arature in Lyssowyczich cum hereditate, pratis et qualibet libertate ad ea pertinente, quam Anka relicta olim Hermanni de Palczie emit apud Pessconem dictum Loth de Slana pro se et pueris suis, Offcze, Kaczcze et Vite.

Tab. cur. reg. XIII, 227.

A. a. 1384, 2 Oct. — In villa Dobrey Otyko decessit. In crastino Dedic. Prag. a. domini M°CCC°LXXXIIII° Jacubin de Sluh docuit per tabulas terre 60 marcas, quarum medietas ipsum concernit, sed secunda medietas, videlicet 30 marce argenti per mortem Otykonis ad d. regem deuoluta est.

Tab. cur. reg. XIII, 237.

A. a. 1384, 17 Dec. — In villa Sobyenyewie et in Bestwynye Jan filius olim Andree de Sobyenow decessit. Sabbato quatuor temporum Aduentus Stossko, Vita et Machna orphani de Dolan docuerunt vnionem per tabulas terre, in Sobynyewie curiam araturæ, villam integram, in Przyechodye curiam arature cum hereditate, flumine, pratis, siluis, in Sopotech jus patronatus, in Strhowie 2 laneos hereditatis, in Studenczy curiam rusticalem cum 1/2 laneo, molendino, podsadkem, silua et qualibet libertate ad ea pertinente.

Tab. cur. reg. XIII, 152.

A. a. 1384, 19 Dec. — In villa Swynne et in Skworzetine Wernuss decessit. A. domini M°CCC°LXXXIIII° fer. II post quatuor tempora Adventus Welyslaus ciuis de Chotyborzie docuit per tabulas terre in Swynne 7 curias rusticales, in Sqworzetine 10 cur. rusticales cum hereditate et qualibet libertate, quas emit aput Wernherum Marsalcum de Praga pro 55 sexag. gr. plene persolutorum.

Tab. cur. reg. XIII, 152.

PRIMUS VENCESLAI.

(1384—1389.)

A, 1. — *1384.* — Úředníkuov menších jest sedm: Komorník, sudí, písař větších a menších desk písař, úředník králové České, uředník probošta Vyšehradského, úředník podkomořího. Při tom jest i široce i potřebně, jak se mají všickni úředníci, větší i menší, zachovati, vypsáno.

Všehrd, 147. Jireček, Cod. jur. Boh. II, 2 p. 35.

... — *1384.* — Vlricus de Dworzieticz p. e. c. b. P., quod hereditatem ibidem curiam arature, tres curias rusticales, medium molendinum soluens 3 sexag. gr. census minus 12 gr. cum agris, pratis ꝛc vendidit Pauliconi de Letow et suis heredibus pro 80 sexag. gr. plene persolutorum ꝛc et fassus ꝛc. Disbrigare debet ipsemet vendens et cum eo Przyedotha de Buzicz, Jessco de Lazan ꝛc ut in forma, prout plenius in tabulis continetur. Anno domini M°CCC°LXXXIIII°.

Tab. cur. reg. XIV, 109.

A, 2. — *1384.* — Hasco z Cetně dědictví své v Kosořicích prodal Viktovi [sic] z Nyněchova leta M°CCC°LXXX[IV°].

Tab. ter. CCL, B, 10.

A, 8. — *1384.* — Majnuš Robmhap de Suche spolčil se s Majnušem též z Suché.

Tab. ter. CCLI, B, 24; CCLII, A, 25.

A, 12. — *1384.* — Kunka de Wrchlawicze vendidit preposito, conuentui in Kladrub ...

Talmberg. 323.

A, 14. — *1384.* — Sdenco de Sabenicz et frater suus de Bychor.

Tab. ter. CCL, L, 1.

A, 16. — *1384.* — Anna Lithomierziczensis dedit ad capellam b. Marie in Leta curia...

Talmberg. 332.

A, 29. — *1384, 7 Mart.* — Marquardus de Porzessin p. e. c. b. P., quod in hereditate sua, in Kapliczy opido integro et toto, quidquid ibi habet, cum censibus, agris, pratis, siluis, flumine, montibus, riuis, piscinis, ortis, pomeriis, humuletis et omni libertate ad ea ac dominio pertinente nichil penitus eximendo, in toto, quidquid ibi habuit, domine Elizabeth vxori Petri filii sui 600 sexag. gr. prag. dotauit et nomine dotis assignauit, et ei de dicta hereditate ad veram dotalem obligacionem in dictis pecuniis condescendit. Actum a. d. M°CCC°LXXXIIII° feria II post Reminiscere.

Tab. cur. reg. XXI, 122.

... — *1384, 7 Mart.* — Mladota plebanus de Nezwiesticz p. e. c. b. P., quod hereditatem suam in Nezdicz, curiam arature cum duabus agriculturis, porcionem suam, et nouem curias rusticales cum jure patronatus ecclesie, cum agris, pratis, siluis, fluminibus, porcionem suam, nihil sibi ibidem reservando, vendidit Nieproni de Rupowa, Artlebo ibidem pro 150 sexag. gr. integre persolutis, et eis de dicta hereditate hereditarie condescendit. Disbrigare debent ipsimet vendentes et cum eis Henricus de Dworczie et . . . . [sic] omnes in solidum, ab omni homine ꝛc. Quod si ꝛc. Actum a. d. MCCCLXXXIIII° fer. II post Reminiscere.

Tab. cur. reg. XV, 181.

A, . . . — *1384.* — Johannes de Strzmelicz dedit capelle Omnium sanctorum . . .

Talmberg. 313.

B, 3. — *1384.* — Johannes de Rosenberg vendidit preposito Omnium Sanctorum . . .

Talmberg. 313.

B, 6. — *1384.* — Venceslaus rex fecit gratiam ecclesie Boleslawiensi . . .

Talmberg. 312.

... — *1384, 21 Apr.* — Benessius de Vrbanicz p. e. ꝛc, quod in hereditate sua ibidem, in tercia porcione curie arature, tercia porcione curiarum rusticalium cum agris, pratis, siluis, piscinis, riuis et omni ꝛc, in Hossczalkowiczich in 5 curiis rusticalibus, in Starkoczi in quinque sexag. gr. census annui et 2 ½ gr. cum curiis rusticalibus ꝛc pratis, agris et omni ꝛc domine Anne vxori sue 175 sex. gr. donauit ad veram dotalem obligacionem; et debet ac fideiussit sibi hanc dotem ipsemet dotans et cum eo Radslaus et Leskeho, Hassko de Hosstaczowa, Robertus de Bodanczie, omnes ꝛc. Actum a. d. millesimo CCCLXXXIIII fer. VI in Ostensione reliquiarum. [1]

A. d. millesimo CCCCVII° dominico post Jeronimi Anna relicta Benessii dimisit dotem suam hic contentam Nicolao filio suo heredi dictarum hereditatum et Wolfardo de Kunczicz vnitori dicti Nicolai plene et in toto, nullum jus sibi ad huiusmodi hereditates reseruando.

Tab. cur. reg. XV, 251. — [1]) Ms. millesimo CCCCXXXIIII° fer. IV in Ostensione reliquiarum.

B, 13. — *1384, 22 Apr.* — Jessko Kropacz de Bohdancze p. e. c. b. P., quod hereditatem suam in Rzepnicz 6 sexag. gr. census annui in 6 laneis agrorum et una quarta cum agris, pratis, et omni libertate ad ea pertinente vendidit Przedborio de Holissina et suis heredibus pro 63 sexag. gr. prag., fassus est, se easdem pecunias ab eo plene percepisse, et ei de dicta hereditate hereditarie condescendit. Et debet disbrigare ipsemet vendens et cum eo Roperdus de Bohdancze, Miculass de Biele, Hassko de Laczenbok, Mogek de Janowicz, omnes in solidum, ab omni homine jure terre. Quod si non disbrigarent ꝛc. Actum a. d. M°CCC°MXXXIIII fer. VI in Ostensione reliquiarum.

Item a. d. M°CCC°LXXXXI° fer. IIII post Martini [14 Nov.] camerarius Ostas fuit in monicione aput principalem et omnes disbrigatores propter impedimenta Lipoczii. Relacio omnium beneficiariorum.

Item a. d. M°CCC°LXXXXIII° sabbato ante Fabiani [18 Jan.] Hassko beneficiarius regine cum camerario Bohunkone induxit Przedborium ementem super hereditates principalis in Bohdanczi, curiam arature, tres curias rusticales. Item anno eodem fer. IIII post Fabiani super hereditates Hasskonis in Seborz, quatuor curias rusticales et curiam arature, in Laczenbok municionem et 7 laneos silue, super hereditates Moikonis in Janowicz, tercia porcione curie

arature et tercia porcione curiarum rusticalium, agris, pratis, siluis, et omni libertate ad ea pertinente in 60 sexag. gr. et tercia parte plus nomine pene et impensarum propter impedimenta Lipoczii Johannis fratris Ginosskonis ɔc. Item anno eodem fer. IIII post festum sancti Venceslai [4 Oct.] Przedborius cum camerario Martino dicto Neles dominatus est in hereditatibus predictis in induccione contentis pleno jure. Relacio omnium beneficiariorum.

Tab. cur. reg. XXI, 148, 150.

. . . — *1384, 22 Apr.* — Myxyk de Strzyezymyrzye p. e. c. b. P., quod hereditatem suam in Strzyezymyrzy, duas curias liberas et medium laneum agrorum cum agris, pratis et communitate, jure patronatus ecclesie, toto, quidquid ibi habuit, vendidit Przyedslao de Strzyezymyrzye pro 65 sexag. gr. et fassus ɔc, et ei ɔc. Disbrigare debet ipsemet vendens et cum eo Nicolaus de Bozyetyn, Jan de Buchow, omnes ɔc. Quod ɔc, tunc ɔc. Actum anno domini M°CCC°LXXXIIII° feria sexta in die Ostensionis reliquiarum.

Tab. cur. reg. XIV, 95.

. . . — *1384, 22 Apr.* — Jesskó de Morawczicz p. e. c. b. P., quod in hereditate sua ibidem, curia arature cum agris, pratis, siluis et omni libertate ad ea pertinente domine Dorothee 30 sexag. gr. dotauit et nomine dotis assignauit, et ei de dicta hereditate ad veram dotalem obligacionem hereditarie condescendit. Actum a. d. M°CCCLXXXIIII fer. VI in Ostensione reliquiarum.

Tab. cur. reg. XV, 23.

. . . — *1384, 27 Apr.* — Bohunyek de Wrchoticz c. b. P. p. e., quod hereditatem suam in Rzicowe, curiam rusticalem soluentem duas sexag. census cum agris ɔc vendidit Henrico de Rozemberk pro triginta sexagenis gr., prout in tabulis terre continetur. A. d. MCCC°LXXXIIII° post Ostensionem reliquiarum feria IIII.

Tab. cur. reg. XIII, 78.

B, 18. — *1384.* — Cunclinus de Misa ciuis vendidit capitulo Wissegradensi . . .

Talmberg. 319.

B, 22. — *1384.* — Johannes de Kluczow ɔc dedit conuentui in Saczka . . .

Talmberg. 317.

B, 27. — *1384, 18 Maji.* — Wylem de Lompne p. e. ɔc, quod dominam Machnam vxorem suam cum omni dote eius, videlicet 60 sexagenis gr. prag., quam habuit in Borku, ad alias hereditates suas, in Lompna super curiam arature, porcionem suam, videlicet tres porciones cum omni nábytek, in Mostku quartam porcionem curie arature et toto, quidquid ibi habet vel alias habebit vbicunque, cum agris, pratis, siluis, riuis, piscinis et omni libertate ad ea pertinente transduxit et transducit, et ei de dicta hereditate ad veram dotalem obligacionem in dictis pecuniis condescendit. Et ipsa hoc cum Cunssone de Noskowa fratre suo germano beniuole suscepit. Actum a. d. M°CCC°LXXXIIII° fer. IIII in die Rogacionum.

Tab. cur. reg. XX, 159.

C, 3. — *1384.* — Czieńko de Fridlant vendidit abbati Porte apostolorum . . .

Talmberg. 315.

C, 3. — *1384.* — Henricus de Rorky vendidit abbati Porte apostolorum . . .

Talmberg. 315.

C, 8. — *1384, 5 Jun.* — Hermannus de Hradku p. e. c. b. P., quod dominam Annam vxorem suam cum omni dote eius, videlicet 400 sexag. gr. minus 25 sexag. gr., quam habuit in Plessniczich, Skytalech, Kniegiech et in Gezney, ad alias hereditates suas, in Wochow curia arature cum duabus agriculturis et duodecim curiis rusticalibus, in Vgezdie octo curiis rusticalibus, in Plewniczy sex curiis rusticalibus, in quibus praesens habet dotem suam, cum agris, pratis, siluis, fluminibus, lucis et omni libertate ad ea pertinente transduxit et transducit et ei de dicta hereditate ad veram obligacionom dotalem condescendit, et ipsa hoc cum Artlebo de Rupowa fratre suo beniuole suscepit et Gwan de Gizen frater suus germanus ad hoc suam dedit voluntatem. Actum a. d. MCCCLXXXIIII⁰ die dominico in festo Trinitatis.

Tab. cur. reg. XX, 114.

. . . — *1384, 11 Jun.* — In villa Keblowczy Adam cum pueris decessit. Margaretha de Keblowczie docuit per tabulas terre, quod Adam de Keblowczie olim maritus suus in hereditate sua ibidem in Keblowcze 2 laneis cum curiis, agris, pratis et omni libertate ad ea pertinente ipsi Margarethe tunc vxori sue in viginti sexagenis gr. prag. dotauit et nomine dotalicii assignauit, et ei de dicta hereditate ad veram obligacionem condescendit de anno domini MCCCLXXXIIII sabbato post festum Corporis.

Tab. cur. reg. XIII, 187.

. . . — *1384, 16 Jun.* — In villa Borowska Marquardus decessit. Anna filia olim Alssonis de Oticz docuit tabulis terre, quod Bohusslaus de Borowska dictus Synowecz in hereditate sua in Borowska, in curiis arature et in tribus quartis castri et in toto, quidquid ibi habuit, dotauit Anne vxori sue centum quinquaginta sexagenas grossorum, prout plenius in terre tabulis continetur. Anno ↄc LXXXIIII⁰ in crastino sancti Viti.

Tab. cur. reg. XIII, 164.

C, 15. — *1384.* — Sdyslaus de Bychor Sobiehrdo . . .

Tab. ter. CCL, L, 1.

. . . — *1384, 1 Oct.* — In villa Beczwarziech Minori Slawa miles decessit. Anno domini M⁰CCC⁰LXXXIX⁰ fer. II post Trinitatis [14 Jun.] Pesko de Beczwarcz et Kaczka vxor sua docuerunt per tabulas terre curiam arature cum hereditate, pratis, siluis, riuis et omni libertate ad ea pertinente, quam eis Slawa predictus vendidit pro CC sexag. gr. anno domini M⁰CCC⁰LXXXIIII⁰ in crastino s. Jeronimi.

Tab. cur. reg. XIII, 200.

1384, 2 Oct. — In villa Pohradyczich Jacobus decessit, cuius bona ↄc. A. d. MCCCXC fer. II post quatuor tempora Aduentus [19 Dec.] Kaczka de Melnik docuit per tabulas terre, quod Dobessius de Zichouicz vendidit in Podhradiczich duos laneos agrorum cum curiis rusticalibus Jacobo de Melnica, Wenczeslao de Herznicz et Kaczcze de Melnica pro 36 sex. gr. a. d. M⁰CCC⁰LXXXIIII⁰ die dominico post Jeronimi.

Tab. cur. reg. XIII, 201.

... — *1384, 3 Oct.* — A. d. MCCCXCIIII⁰ fer. II post Reminiscere [16 Mart.] Gitka relicta Przibiconis de Racow docuit, quod Przibek de Racowa in hereditate sua in Prziechwoy, villa integra cum curiis rusticalibus, agris, pratis et omni libertate domine Gitcze dotauit 100 sexag. gr. ad priorem dotem, et ad veram obligacionem dotalem a. ꝯc LXXXIIII⁰ fer. II post Jeronimi.

Tab. cur. reg. XIII, 49.

... — *1384, 3 Oct.* — In villa Mezlessicz Johannes dictus Kussie decessit. Sabbato post Jeronimi a. d. M⁰CCC⁰XCI⁰ Margaretha filia Theodrici, qui fuit filius indiuisus Johannis dicti Kussie docuit per tabulas terre dimidium laneum agrorum et 2 virgas in Mezilessicz, quam hereditatem Johannes prefatus Kussie auus indiuisus a patre Theodrico ipsius Margarethe indiuiso a Pessikone de Meslesicz pro 15 sexagenis emit et comparauit a. d. M⁰CCC⁰LXXXIIII⁰ die III post Jeronimi.

Tab. cur. reg. XIII, 216.

D, 2. — *1384, 3 Oct.* — Jan et Pessko de Czestina p. s. c. b. P., quod hereditatem suam ibidem, curiam arature cum rádlo role, cum agris, pratis, siluis et omni libertate ad ea pertinente, vendiderunt Petro de Lazan et suis heredibus pro 25 sex. gr. porsolutis et condescenderunt ꝯc. Disbrigare debent ipsimet vendentes, et cum eis Andreas de Nesper, omnes in solidum, ab omni homine jure terre. Quod si non disbrigarent, tunc ꝯc. Actum anno dom. M⁰CCC⁰LXXXIIII⁰ fer. III post Jeronimi.

Tab. cur. reg. XXI, 24.

D, 8. — *1384.* — Offka monialis sancti Georgii et totus conuentus defendunt ...

Talmberg. 313.

D, 10. — *1384.* — Vanko [1] de Przebissicz ꝯc vendidit ecclesie [in] Janowicz ...

Talmberg. 321. — [1]) C. h. Banko.

D, 10. — *1384.* — Sigmund z Duban v Slavkově tvrz, dědictví své prodal.

Tab. ter. CCL, M, 16.

D, 11. — *1384.* — Vlricus de Paczelicz [1] vendidit abbati et conuentui in Nepomuk ...

Talmberg. 325. — [1]) C. h. Paczelekz.

D, 15. — *1384.* — Paulus de Janowicz vendidit ecclesie in Janowicz ...

Talmberg. 326.

D, 23. — *1384.* — Hostislaw de Zmislowa vendidit plebano in Janowicz ...

Talmberg. 317.

... — *1384, 18 Dec.* — Woko de Walste[i]n conqueritur super magistrum Blazconem de Minori ciuitate Pragensi et de Genecz ad docendum, quo jure hereditates in Genecz tenet occupatas et quare ab eis non debeat amoueri. Blasco predictus docuit tabulis terre contra predictum Wokonem in hec verba: Karolus Turnowiensis de Praga p. e. c. b. P., quod hereditatem in Geneczye Maiori, duas agriculturas cum municione et subsidibus, agris, pratis, et omni libertate ad ea pertinente vendidit magistro Blazconi de suburbio Pragensi et suis

heredibus pro trecentis sex. gr. pr. integre persolutis, et condescendit. Et debet disbrigare ipsemet vendens et cum eo ....., ambo in solidum, ab omni homine ɔc. Actum anno domini M°CCCLXXXIIII° dominica post quatuor temporum Aduentus.

Tab. cur. reg. XVIII, 140.

... — *1384, 19 Dec.* — In villa Toziczi Marquardus presbyter decessit, cuius bona ibidem, curia arature cum agris, pratis, siluis et 7 sexagene census annui ac jure patronatus ibidem in dominum regem deuoluta sunt. Fer. II post Trinitatis [10 Jun.] a. d. M°CCCXCII° Rudolphus de Benessowa nomine domini Alberti de Sternberg docuit duas curias rusticales in Przibissiczich preter siluis et omni libertate ad ea pertinente, quas emit a Hinkone de Hrabrzie pro 74 sexag. gr. anno ɔc LXXXIIII° fer. II post quatuor tempora Aduentus.

Tab. cur. reg. XIII, 205.

... — *1384, 20 Dec.* — Mathias de Swynarz c. b. P. p. e., quod hereditatem suam ibidem, curiam arature cum agris, pratis, jure patronatus ecclesie et omni libertate ad ea pertinente vendidit Otikoni de Swynarz et suis heredibus pro tribus sexagenis grossorum. A. d. M°CCC°LXXXIIII° fer. III post quatuor tempora Aduentus.

Tab. cur. reg. XIV, 70.

E, 21. — *1385, 25 Febr.* — Petrus de Sstitar p. e. c. b. P., quod in hereditate sua ibidem, curia araturae cum municione, orto, laneo silue cum 4 laneis hereditatis libere, agris, pratis et omni libertate ad ea pertinente, in sua tantum porcione media domine Catherine vxori sue 50 sex. gr. dotauit et nomine dotis assignauit, et ei de dicta hereditate ad veram obligacionem dotalem condescendit. Actum a. d. M°CCC°LXXXV° sabbatho quatuor temporum Quadragesime.

Tab. cur. reg. XXI, 6.

... — *1385, 28 Febr.* — Pziech de Brloha p. e. c. b. P., quod dominam Zofkam vxorem suam cum omni dote eius, videlicet centum sexagenis gr. prag., quam habuit in Brloze, ad alias hereditates suas in Hrziesskow, super terciam partem curie arature cum omni nábytek et totum censum, quantum ibi habet, cum agris, pratis, siluis, ortis et omni ɔc transduxit et transducit, et ei de dicta hereditate in eo jure, sicut prius habuit in tabulis, condescendit. Et ipsa hoc cum Friczkone de Jabloncze benivole suscepit. A. d. millesimo trecentesimo LXXXV° feria tercia post quatuor tempora Quadragesime.

Tab. cur. reg. XIV, 82.

F, 3. — *1385, 12 Mart.* — Causa, que vertebatur inter dominos canonicos ecclesie Pragensis et Henricum de Kokowicz ac disbrigatores dictorum dominorum canonicorum bonorum de Czistaa, videlicet Bauarum de Wsserub, a quo bona emerat Henricus de Rabstain ipsis in disbrigacione vxoris et sui dotalicii dicti Kokowczonis; et idem Henricus eadem bona vendiderat Puote de Gutensstayn, quem Puotam penes alios disbrigatores domini canonici predicti inpingnerauerunt, sic per dominos beneficiarios de illo consilio et assensu ambarum parcium est ordinatum: quod predictus Henricus Kokowecz cum suo dotalicio expediri debet per dictos disbrigatores canonicorum, sic quod domini canonici et ipsorum hereditas omnino libera debet esse et quieta, et Petrus de Rabsstyn, cuius pater bona in Wsserub emerat a Bauaro disbrigatore dictorum canonicorum, pro damnis et impensis ipsis dominis canonicis debet dare et soluere 10 sex. gr. in medio jeiunii nunc proximi, et Kokowczoni pro parte

ipsius porcionis in suo dotalicio dare debet et soluere 32 sex. gr. in die s. Georgii nunc proximi, et 20 sex. gr., quas Puota de Gutsstein pro eo persoluit, sibi reddere debet in die Trinitatis terminis proximis. Item Jessko de Cziewicz pro porcione sua dare debet et soluere similiter 32 sex. gr. predicto Kokowczoni in die Penthecosten terminis proximis et dominis canonicis pro ipsorum impensis et dampnis dare debet et soluere similiter 10 sex. gr. in die Vrbani terminis proximis. Item vidua de Dolanek, si ipsam Plichta non wypří de suo dotalicio, tunc debet soluere tantumdem sicut Jessko per omnia; si vero non, iterum de nouo beneficiarii debent illius facti esse potentes, ita tamen, quod predictus Petrus de Rabsstain in sua porcione ducere debet super bona et hereditates Bauari de Wsserub, primo ibi in Wsserub super totum quidquid ibi habet, et si ibidem deficeret, tunc debet ducere super hereditates alias ipsius Bauari advitales aut alias, vbicumque quidquid de suis inuenirent hereditatibus. Actum a. d. MCCCLXXXV die dominica, qua cantatur Letare Hierusalem.

Raigrad. 12. Mus. boh. 195. Talmberg. 44. Palacký, Arch. č. II, 346.

F, 13. — *1385.* — Hersso de Baychor Onssoni de Studenczie ...

Tab. ter. CCL, L, 1.

F, 14. — *1385.* — Onsso de Bielussicz et Albertus de Bychor ꝯc.

Tab. ter. CCL, L, 1.

F, 17. — *1385.* — Nicolaus de Wlczkowicz dedit ecclesie in Neustupow ...
Nicolaus ciuis de Piska dedit altari in Wolina ...

Talmberg. 326.

... *1385, 15 Apr.* — In villa Kbel Zizka relicta olim Henrici ibidem decessit, dotalicium eius ad d. regem deuolutum existit. In crastino sancti Jeronimi [1 Oct.] a. d. M°CCCXC° Wenceslaus dictus Kluk de Stwolenek docuit per tabulas terre, quod Zizka predicta vendidit hereditatem suam obligatam dotalem in Kbele, curiam arature cum hereditate et suis pertinenciis, in qua habuit 50 sexagenas gr. dotales vel dotalicii sui, pro 50 sexag. den. pr. plene persolutorum a. d. M°CCC°LXXXV° sabbato post Lancee.

Tab. cur. reg. XIII, 199.

F, 20. — *1385, 16 Apr.* — Anna jeptiška kláštera sv. Anny v Starém městě Pražském p., že dědictví své v Babicích, to vše, což tu má, nic sobě nepozuostavujíc prodala převoře sv. Anny, kteráž nyní jest, aneb ty časy bude, a konventu všemu nadepsaného kláštera sv. Vavřince v Starém městě Pražském, za třidceti a za pět kop gr. praž. úplně zaplacených, a jim téhož dědictví dědičně postoupila. Spraviti má ꝯc. Posel na to byl od pana krále Václava, Římského a Českého krále, Ondřej z Dubé najvyšší sudí k. Č. Stalo se leta božího M°CCC° osmdesátého pátého v neděli po Ukazování svátostí.

Tab. ter. VI, I, 4. Talmberg. 331.

F, 20. — *1385, 16 Apr.* — Jimram z Říčan p., že dědictví své v Babicích, všecky dvory kmetcí, nic nevymieňuje, s dědinami, lukami i se vší zvolí k tomu přislušející, prodal panně Anně řečené Divišově, jeptišce u sv. Anny v Starém městě Pražském, za třidceti a za pět kop gr. praž. česk. úplně zaplacených a jí toho dědictvie dědičně postúpil. Spraviti má on sám prodávající a podle něho Hynek z Říčan syn jeho, a Ješek z Střmelic, všickni spolu,

před každým člověkem právem zemským; a Lipolt z Oseka seznal se též správcí býti. Pakliby nespravili ɔc [ut forma]. Stalo se l. b. 1385° v neděli po Okazování svátostí.

Tab. ter. VI, J, 3.

... — *1385, 26 Maji.* — In villa Wessczy Miksso decessit. Fer. II post dominicam Reminiscere [20 Febr.] a. d. M°CCCXCI° Margaretha relicta quondam Mixonis de Wesscze docuit per tabulas terre 120 sexag. gr. dotis sue in Bahnow, 12 sex. census in Lhotye Kaczerowye, 3 sexag. census in Byelczicz, in .... 1 ½ sexag. census cum agris, pratis, siluis, curiis rusticalibus et omni libertate ad ea pertinente. Actum de anno domini M°CCC°lxxxv° fer. VI quatuor temporum Pentecostes.

Tab. cur. reg. XIII, 201.

... — *1385, 28 Maji.* — In villa Libieticz vel in Libieticzek et in Lhotie Bernhardus decessit. Fer. II post Trinitatis [25 Maji] a. d. MCCC°LXXXVIII° Marussye vxor Dypoldi de Libzie docuit per tabulas terre curiam arature cum municione, agris, pratis, siluis, riuis et qualibet libertate ad ea pertinente, quam ei vendidit et pueris suis Bernhardus predictus pro 40 sexag. gr. plene persolutorum a. ɔc LXXXV° in die s. Trinitatis.

Tab. cur. reg. XIII, 76.

... — *1385, 28 Maji.* — In villa Nigro Luto (Črném Blátě) Jesco decessit, cuius curia arature cum omnibus et singulis suis pertinenciis in dominum regem est deuoluta. In crastino Dedicacionis pragensis [2 Oct.] a. d. M°CCCXCIII° Hermanus de Nigro Luto docuit tabulis terre, quod hereditatem in Czrnem Blatie, curiam cum agris, pratis, riuis et omni libertate ad eam pertinente emit a Przissnacone de Ledecz sibi et fratri suo Hermanno et ipsorum heredibus pro 80 sexag. gr., prout in tabulis terre plenius continetur. Anno domini M°CCC°LXXXV° in die s. Trinitatis.

Tab. cur. reg. XIII, 209.

... — *1385, 19 Jun.* — In villa Kunratczi Offka decessit. Dotalicium et bona eius in d. regem deuoluta sunt. Fer. II post quatuor tempora Aduentus [23 Dec.] a. d. MCCCXCII° Petrus et alii orphani Diepoldi de Weznik docuerunt per forum curiam arature in Kunratczi cum municione, cum jure patronatus ecclesie, cum agris, pratis, siluis, piscinis, nil sibi reseruando, quam Diepoldus de Wieznik emit apud Elzkam de ibidem, Marsikonem suum maritum, dominum Marquardum et Haussium filios eiusdem domine Elzcze pro 70 sexag. gr. persolutorum. Anno ɔc LXXXV fer. secunda post Viti.

Tab. cur. reg. XIII, 208.

G,[1] *21.* — *1385, 16 Jul.* — Janda de Nebrzenicz p. e. c. b. P., quod in hereditate sua in Pssewkl toto, quidquid ibi habet, domine Katherine vxori sue nonaginta sex. gr. pr. dotauit et nomine dotis assignauit, ad veram dotalem obligacionem condescendit. Actum anno dom. MCCCLXXXV die dominico post Margaretham.

Tab. cur. reg. XXI, 20. — [1]) Ms. J. 1.

G, 28. — *1385.* — Stephanus de Opoczna vendidit ecclesie Pragensi ...

Talmberg. 313.

G, 28. — *1385.* — Przibislaus archidiaconus Horssowiensis vendidit decano et capitulo Pragensi pro lampade.

Talmberg. 314.

H, 9. — *1385.* — Janek de Hradcze vendidit preposito Chotiessowiensi . . .

Talmberg. 324.

H, 9. — *1385.* — Jessko vendidit Hermanno preposito Chotiessowiensi . . .

Talmberg. 324.

H, 12. — *1385.* — Dobessius de Kdyczini vendidit dominis canonicis in Karlsstein . . .

Talmberg. 323.

H, 12. — *1385.* — Venceslaus Romanorum rex ɔc. Privilegium collegii Caroli. Confirmatio domus Caroli.

Riegger, Materialien, VI, 204.

H, 17. — *1385.* — Vrbanus apostolicus privilegium . . . Venceslaus Romanorum rex privilegium . . . Venceslaus rex privilegium . . . collegio Caroli . . .

Talmberg. 323.

H, 18. — *1385.* — Przech de Olbramowicz vendidit decano Boleslawiensi . . .

Talmberg. 312.

H, 20. — *1385.* — Stošek z Duban z Slavkova věno převádí na jiné dědictví.

Tab. ter. CCL, M, 17.

. . . — *1385, 2 Oct.* — Ludwik de Otradowicz, Benessius de Jankow p. s. c. b. P., quod hereditatem eorum in Otradowicz, curiam arature cum agris, pratis, siluis, molendinis, piscinis, ortis et omni libertate ad ea pertinente, vendidit [sic] Diwissio de Talmberg, Wienkoni de Otradowicz et suis heredibus pro 40 sexag. gr. integre persolutis; condescendit. Disbrigare debent ipsimet vendentes et cum eis Stephanus de Skrzissowa, Przibiko de Nasewrk, omnes in solidum, ab omni homine ɔc. Actum a. d. millesimo CCCLXXXV⁰ fer. secunda post Jeronimi.

Tab. cur. reg. XIV, 102.

. . . — *1385, 4 Oct.* — In villa Ugezdczy Przibik decessit. Hinco de Beztuhoua ex parte domini Vlrici de Rozenberg docuit per tabulas terre curiam arature in Vgezdcy cum agris, pratis et suis pertinenciis, quam Miksso pater Przibiconis predicti vendidit Johanni, Vlrico et Henrico de Rozenberk pro . . . sexag. gr. den. prag. plene persolutorum. Anno ɔc LXXXV fer. IV post Jeronimi.

Tab. cur. reg. XIII, 139.

J, 3. — *1385.* — Hostek de Zmislowa vendidit plebano in Janowicz . . .

Talmberg. 317.

J, 5. — *1385.* — Warobile de N. vendidit monasterio Zderaziensi . . .

Talmberg. 312.

. . . — *1386.* — In villa Babczicz Marquardus plebanus de Prohonicz decessit. Habuit curiam arature in Babczicz et tres sexagenas census annui, et in villa Hrussicz curiam arature cum agris, pratis, siluis et omni libertate, et in villa Pomienicz . . ., que per mortem eiusdem in d. regem deuolute sunt. A. d. M°CCCXCII in crastino Jeronimi Mirek de Kossorzie nomine Andree et fratrum suorum germanorum de Lesczna alias dicti de Duba docuerunt per vnionem omnes hereditates habitas et habendas, quas a Przibicone de Babczicz habent a. ɔc LXXXVI°.

Tab. cur. reg. XIII, 206.

. . . — *1386, 21 Jan.* — In villa Damyrowie Bernhardus decessit. In crastino Jeronimi a. d. M°CCCXC°III° Diuissius de Chlumph docuit tabulis terre curiam arature in Damirowie cum quinque laneis agrorum et quinque curiis rusticalibus cum agris, pratis et omni libertate, quas Jesco de Chlum emit pro se et suis heredibus a Bernhardo de Orlowicz nihil pro se reservanti, prout in tabulis terre plenius continetur, pro quinquaginta sexag. gr. a. LXXXVI° in crastino sancti Fabiani.

Tab. cur. reg. XIII, 163.

J, 26. — *1386.* — Sezema de Smrczan vendidit domino Nicolao et ecclesie in Genikow . . .

Talmberg. 322.

J, 28. — *1386, 24 Febr.* — Przibico Tluxa de Bozeyowa p. e. c. Wenceslao Romanorum rege et Bohemie et coram b. P., quod super hereditates suas, in Bozeyow municionem et oppidum, in Lybkowa woda totum, quidquid ibi habet, in Mezni, Wratissow, Sskehrow, in Wlasseniczi, Trzietez, in Wokow villis totum, quidquid ibi habet, in Czechssicz, cum agris, pratis, riuis, siluis, piscinis, molendinis et omni libertate ad ea pertinente et ad alias omnes hereditates suas habitas et habendas Hynkonem Tluxam fratrem suum in veram suscepit vnionem, ita quod factus est cum eo verus vnitor omnium premissorum. Nuncius ad tabulas ex parte d. regis predicti fuit super eo Henricus Sskopek de Dube; et Vlricus et Albrecht de Burzenicz fratres ad hanc vnionem consenserunt. Actum a. d. M°CCC°LXXXVI° sabbato post Petri in Kathedra.

Tab. cur. reg. XX, 78.

J, 29. — *1386.* — Zbihniew vendidit plebano in Quilicz . . .

Talmberg. 317.

J, 30. — *1386, 14 Mart.* — Czenko de Nuzkowicz p. e. c. b. P., quod in hereditate sua ibidem, curia arature cum agris, pratis, siluis, et omni libertate ad ea pertinente domine Machne vxori sue 50 sex. gr. dotauit et nomine dotis assignauit, et ei de dicta hereditate ad veram dotalem obligacionem in dictis pecuniis condescendit. Actum a. d. M°CCC°LXXXVI° fer. IIII quatuor temporum Quadragesime.

Tab. cur. reg. XXI, 6.

. . . — *1386, 16 Mart.* — Maress Desatek de Hlussecz, Zbynko de Slatinam et Bohunko Chotielecz de Winarzicz p. s. c. b. P., quod hereditatem suam, in Ssczelinie municionem, curiam arature cum duabus agriculturis, villam integram cum agris, pratis, siluis, fluminibus, stavem, pomeriis cum curiis rusticalibus et omni ɔc vendidit Jessconi de Sczetina et suis

heredibus pro 300 sex. gr. integre persolutis et ei de dicta hereditate hereditarie condescenderunt. Disbrigare debent ꝫc et cum eis Mlach de Chotielicz, omnes in solidum, ab omni homine et a dotibus et orfanis. Actum a. d. M°CCC°LXXXVI° feria VI quatuor temporum Quadragesime.

Tab. cur. reg. XV, 351.

K, 4. — *1386.* — Albertus de Sternberg vendidit altari et capelle s. Venceslai in castro (Pragensi) . . .

Talmberg. 313.

. . . — *1386, 17 Mart.* — In villa Milczewssy Gyrzik decessit, cuius curia arature cum duobus laneis agrorum cum pratis et omni libertate in dominum regem deuoluta sunt. Nicolaus de Milczewsy fer. II post quatuor tempora Pentecostes [2 Jun.] a. d. M°CCCXCIII° docuit tabulis terre in Milczewsy curiam arature cum agris, pratis et omni libertate, emptam pro 45 sexag. gr., quam emit pater ipsius Nicolai nomine Leo a Jordano . . .

Item docuit ibidem in Milczewsy curiam arature cum area, agris, pratis, pomeriis et omni libertate post Leonem patrem suum, quam emit similiter pro 45 sexag. gr. anno dom. M°CCC°lxxxvi° sabbato quatuor temporum Quadragesime.

Tab. cur. reg. XIII, 186.

. . . — *1386, 19 Mart.* — Walkun de Adlar p. e. c. b., quod in hereditate sua, in Wytyne curia arature et toto, quidquid ibi habet, in Krotieyowie curia arature, in Strazowie oppido toto, quidquid ibi habet, in Brty toto, quidquid habet ibi, in Jaworzy villa integra, in Boztiessicz toto, quidquid ibi habet, in Oc̨ziedieli toto, quidquid ibi habet, in Bohumylicz toto, quidquid ibi habet, cum molendinis duobus in Strazowie et Wytny, cum agris, pratis et omni ꝫc domine Elssce vxori sue 490 sexag. gr. dotauit ad veram dotalem obligacionem; siluas vero habere debet ad ignem et edificia, sed vendere non poterit et succidere, hoc adjecto, si maritum suum preuixerit et cum pueris vellet manere et dotem suam pueris dimittere et orphanis non deperdere, sed tantum uti, ex tunc debet esse potens omnium bonorum mobilium et immobilium et tutrix esse debet orphanorum. Si vero nollet cum orphanis manere vel aliqualiter suum statum immutaret, ex tunc fratres predicti Walkuni in predictis bonis debent sibi ostendere 40 sexag. gr. census annui et duas araturas, quas debet tenere tam diu, donec sibi predicte pecunie dotales darentur. Actum a. d. M°CCC°LXXXVI°, fer. II post [quatuor tempora] Quadragesime ꝫc.

Tab. cur. reg. XIV, 164.

K, 15. — *1386.* — Warobile vendidit monasterio Zderaziensi in Praga . . .

Talmberg. 312.

K, 18. — *1386.* — Bawor de Wsserub vendidit monasterio Zderaziensi . . .

Talmberg. 312.

. . . — *1386, 5 Maji.* — In villa Mezlessicz Johannes dictus Kassie decessit. Margaretha filia Theodrici, qui fuit filius indiuisus Johannis dicti Kassie docuit, quod Jessko auus ipsius post patrem Theodricum 1 laneum agrorum liberorum et omni libertate ad ea pertinente, quem a Mlachone de Ostrziessam emit pro 50 sexagenis gr. integre persolutorum. Actum anno ꝫc LXXXVI sabbato post Ostensionem reliquiarum.

Tab. cur. reg. XIII, 216.

. . . — *1386, 28 Maji.* — Kaczena de Praga relicta olim Henrici decessit, post cuius mortem 16 sexag. gr. census annui ad d. regem deuolute sunt, quem censum habuit in villis Sylibyczich et in Zizeliczich. In crastino sancti Jeronimi Henzlinus dictus Sodernicht et Otyko dictus Rus de Zacz docuerunt per tabulas terre, quod Kaczka antedicta vendidit in Zizeliczich 3 sexag. gr. census annui et 3 grossos, in Sylibyczich 2 sexag. gr. census annui minus 3 gr. pro 50 sexagenis gr. den. prag. plene persolutorum. Actum a. d. M°CCC°LXXXVI° fer. II Rogacionum, prout in tabulis terre plenius continetur.

Tab. cur. reg. XIII, 183.

L, 5. — *1386.* — Albertus et Zdenko de Ssternberg vendiderunt castro Pragensi [sic] . . .

Talmberg. 312.

. . . — *1386, 6 Aug.* — Dominus Mathias prepositus monasterii Rudnicensis canonicorum regularium ordinis s. Augustini suo et conuentus sui nomine ex vna et Johannes de Brloh parte ab altera p. s. c. b. P., quod hereditatibus ipsorum parte ab vtraque, primo ipse prepositus cum suo conuentu hereditatibus suis in Liborzicz villa integra cum agris, pratis, siluis, riuis, jure patronatus ecclesie et omni libertate ac dominio ad eandem villam pertinente, nichil penitus pro se et suo monasterio reseruantes; ipse vero Johannes hereditatibus suis in Brloh, curia cum municione et tribus agriculturis ac villa tota et integra cum agris, pratis, ortis, pomeriis, riuis, molendinis, piscinis, lucis, siluis omnique libertate ac pleno dominio ad eandem villam pertinentibus et specialiter cum jure patronatus ecclesie et luco dicto Lipowka ac toto, quidquid ibidem a Pessikone et ab aliis coemit, in Vgezdecz similiter villa integra cum omni libertate ad eandem villam pertinente pro se in omnibus predictis hereditatibus parte ab vtraque nichil penitus reseruantes, permutauerunt hincinde et eis nomine permutacionis hereditarie omnibus de predictis et hereditatibus equaliter condescenderunt. Ipse vero dominus prepositus cum suo conuentu et monasterium antedictum pro eo, quod ipsorum hereditates in Liborzicz taxate sunt pro 600 sex. gr. prag. et Brloh cum Vgezdecz hereditates Johannis pro 950 sex. gr. predictorum, addiderunt predicto Johanni ad suas hereditates 350 sexag. gr. predictorum pecunia in parata, quam pecuniam ipse Johannes fassus est, se ab eisdem dominis preposito et suo conuentu integraliter recepisse, promiseruntque et debent eis parte ab vtraque disbrigare, quelibet pars suas hereditates pro parte sua, dominus prepositus ipsemet cum suo conuentu et cum eo Zacharias de Winarzecz viceburgrauius castri Pragensis et Johannes de Kyg, ipse vero Johannes pro parte sua ipsemet primum et cum eo Plichta de Syrotin, Henricus de Cocowicz, Przech de Kniezicz, Wenceslaus de Kralowicz vicenotarius tabularum regni Bohemie et Rudolt de Racziniewssy, omnes in solidum, ab omni homine jure terre ꝛc. Item est expressum, quod Johannes predictus ante omnia hereditatibus predictis in Liborzicz, quas habet a monasterio et aliis penes has habitis vel habendis alias habitis et habendis disbrigare tenebitur et penes ipsum alii disbrigatores disbrigare tenebuntur hereditatibus suis habitis et habendis, vt prefentur. Dominus vero rex Venceslaus Bohemie de plenitudine regie maiestatis ad huiusmodi permutacionis contractum inter predictas partes suum graciosum prebuit consensum, et super eo nuncium ad tabulas regni Bohemie Henricum Sskopek supremum regni Bohemie predicti camerarium dictum de Dube specialiter delegauit, mandans, vt talis contractus vtpote monasterio predicto vtilis eisdem tabulis firmaretur. Et Henricus de Kokowicz, Przech de Kniezicz, qui dicti Johannis hereditates in tabulis terrae dudum habuerunt, ad praedictam permutacionem libere consenserunt, promittentes coram predictis beneficiariis suo jure predictos dominum prepositum,

conuentum suum et monasterium nullo vmquam tempore molestare. Actum a. d. MCCCLXXXVI dominico die in die s. Sixti.

Tab. cur. reg. XXI, 76.

... — *1386, 8 Aug.* — Plichta, Habeš, Habart, bratří z Žerotína z jedné, a panna Elška abatyše i všicek konvent kláštera v Tajnci řádu S. Kláry z strany druhé, přiznali se před úředníky Praž., že dědinami jich, oni bratří z Žerotína dědinami jejich v Uhercích osmnácti kopami gr. a 21 gr. platu s dvory kmetcími a důchody, kteréž položeny sou a odhádány za puol druhé kopy a za 18 gr. platu, i se vší zvolí k tomu přislušející, tím vším, což tu měli, kromě toliko sadu a dvoru pustého, krčmy a panství, kteréž mají na lidech kanovníkuov kostela Pražského v Kvílicích, mlýn, z kteréhož se platí tři kopy 9 gr. platu, též se vší zvolí k tomu přislušející; a ona abatyše dědinami svými a konventu svého v Libčevsi, dvorem poplužním, patnácti dvory km. s platem, polovicí lánu lesu, s dědinami i se vší zvolí k tomu přislušející, nic sobě z obou stran tudíž nepozuostavujíce, směnu učinili a sobě z obojí strany nadepsaných dědin dědicky postoupili. Spraviti sobě mají a povinni jsou z obojí strany: najprvé oni sami bratří z Žerotína z strany své, a podle nich Záviš, Jan, Bičen bratří [z] Sokolovic, všickni spolu; a abbatyše s svým konventem z strany své, a podle nich Bedřich z Vinařec, Jindřich z Kokovic, všickni spolu, před každým člověkem pr. z. ꝛc [*jakož forma*]. K kterémužto ve dsky kladení JM. Václav král Český povolení dal; posel na to ke dskám byl Jindřich z Dubé najvyšší královstvi Českého komorník. Stalo se leta b. 1386 v neděli před S. Vavřincem.

Tab. ter. VI, C, 13.

L, 10. — *1386, 9 Aug.* — Wanyek de Blasan pr. e. c. b. Pr., quod hereditatem suam in Postrzyesyn, videlicet 11 sexag. gr. census annui cum curiis rusticalibus, agris, pratis et omni libertate ad ea pertinente vendidit priori, conuentui monasterii sancti Thome necnon eidem monasterio in Minori ciuitate Pragensi ordinis fratrum heremitarum s. Augustini pro centum et quindecim sex. gr. prag., et fassus est, se easdem pecunias ab eisdem dominis integre percepisse, et eis ac ipsorum monasterio de dictis hereditatibus hereditarie condescendit. Ipsamque hereditatem eis debet et fideiussit disbrigare ipsemet vendens et cum eo Hasko de Chlumczan et Jesco dictus Zychowecz de Zychowa, omnes in solidum ꝛc. Nuncius fuit ad tabulas terre ex parte domini regis Boemie Nicolaus dictus Zagiecz de Hazemburk, referens, quod dominus rex ad huiusmodi forum suum graciosum prebuit consensum, et nichilominus dominus rex ore proprio hoc idem mandauit, ut tabulis terre firmaretur. Datum et actum in vigilia s. Laurentii anno domini M°CCCLXXXVI°.

Tab. ter. VI, E, 2. Cod. Thomæus, 89.

L, 16. — *1386.* — Majnuš Robmhap de Suché ꝛc.

Tab. ter. CCLI, B, 24. Ibidem CCLII°, A, 25.

... — *1386, 1 Sept.* — Jan de Sulicz p. e., quod in hereditate sua ibidem cum duabus agriculturis et censibus omnibus, agris, pratis ꝛc, tres sexagenas census annui nudi et perpetui vendidit Laurentio Martini institoris de Praga pro 30 sexag. gr., prout in terre tabulis plenius continetur. A. d. M°CCC°LXXX° die s. Egidii confessoris.

Tab. cur. reg. XIV, 126.

L, 22. — *1386.* — Hroch de Horzowicz abbas Opatowicensis permutauerunt . . .

Talmberg. 324.

L, 23. — *1386.* — Bussko de Sswambergk vendidit abbati in Kladrub . . .

Talmberg. 323.

L, 24. — *1386.* — Venceslaus rex decano et capellano Omnium Sanctorum dedit viceuersa . . .

Talmberg. 313.

L, 24. — *1386.* — Wenceslaus rex ademit 32 sexagenas grossorum census annui ex eo, quod intabulatio facta est pro certis personis tantummodo ecclesiæ et non pro ecclesia, et quod consensus ad hoc regiæ majestatis non fuit nec nuncius secundum consuetudinem regni ꝛc.

Talmberg. 44. Palacký, Arch. č. II, 347. Jireček, Cod. jur. Boh. II, 2 p. 36.

L, 26. — *1386.* — Nález o tom, že jedna vdova dala letóm vdovským projíti. Nalezli za právo: a poněvadž ona Kateřina dala letóm vdovským projíti, ano práva jdú, i z té příčiny ztratila jest právo své věnné; i z toho dali Hynkovi za právo.

Talmberg. 44. Všehrd, 214. Palacký, Arch. č. II, 347. Jireček, Cod. jur. Boh. II, 2 p. 36.

L, 30. — *1386.* — Waniek de Blssan vendidit monasterio et conuentui s. Thomæ . . .

Talmberg. 334. V. instr. ddto 1386, 9 Aug. pag. 505 et 506.

M, 1. — *1386.* — Břeněk z Hodkova prodal Petrovi l. 1386.[1]

Tab. ter. II, F, 21. — [1]) Ms. h. 1324.

M, 3. — *1386.* — Vilém z Duban v Matařově a v Lohnicích 6 k. gr. prodal.

Tab. ter. CCL, M, 17.

M, 9. — *1386, 1 Oct.* — Mikuláš z Kostelce p., že dědictví své v Kostelci dvůr poplužní, tvrz, před ní řečený parkán, deset dvorův kmecích s rolemi, s lukami, s lesy, s sady, s podáním kostela, s dvěma rybníkoma i s polovicí vinic, s řekami, s zahradami i se vší zvolí k tomu slušející prodal Vilémovi z Hazmburka i jeho dědicuom za dvě stě kop gr. pr., a seznal se jest, že ty peníze od něho vzal jest úplně a jemu z řečeného dědictví dědičně sstúpil. A to dědictví má a dlužen jest spraviti týž prodavač a s ním Jan z Vojnice, Jiří z Dobré, všickni společně, od každého člověka jure terre a zvláště od věn a od sirotkův, jakož právo zemské jest; a Diviš z Kostelce společník Mikulášův k tomu přivolil jest. Pakliby nespravili ꝛc. Stalo se leta buožího M°CCC°LXXXVI° v pondělí na zajtří sv. Jeronyma.

Tab. ter. CCL, M, 3.

M, 10. — *1386.* — Adam de Morasycz dedit ecclesie in Morasicz . . .

Talmberg. 325.

M, 12. — *1386.* — Marzico de Wylemow dedit ecclesie in Herzmanicz . . .

Talmberg. 326.

... — *1386, 3 Oct.* — Johannes presbyter de Waldow p. e. c. dominis baronibus in pleno judicio et c. b. P., quod super omnes hereditates suas in Waldow et alias omnes hereditates suas habitas vel habendas Georgium de Waldowa in veram suscepit vnionem, ita quod factus est cum eo verus vnitor et hromáždník omnium premissorum. Actum anno domini M°CCC°LXXXVI° feria quarta post Jeronimi.

Tab. cur. reg. XIV, 18.

... — *1386, 6 Oct.* — Kunath de Zichowa p. e. c. b. P., quod hereditatem suam ibidem, duas curias rusticales soluentes duas sex. gr. census et quinque quartalia agrorum cum omni libertate ad ea pertinente vendidit Rydgero de Skalky et fratribus suis pro 20 sex. gr. prag. integre persolutis, et eis de dicta hereditate in eo jure, sicut solus habuit et tenuit, hereditarie condescendit. Disbrigare debet ipsemet vendens et Jarko de Dolan, Friczko de Trziebiewlicz omnes in solidum ab omni homine jure terre et specialiter a dotibus et orphanis, ut juris est terre. Quod si non ɔc. Actum a. d. millesimo CCCLXXXVI feria VI post Jeronimi.

Tab. cur. reg. XV, 292.

... — *1386, 6 Oct.* — Hrocho de Zweroticz purgravius dominorum de Rozenberg docuit nomine dominorum de Rozenberg tabulis terre empcione curiam arature, 7 ½ curiam rusticales cum censu, quantum ad hoc pertinet, cum agris, pratis, 3 ½ laneo silue, medio jure patronatus in Knyn Juniori et Knyn Antiquo, riuis et omni libertate ad ea pertinente, prout in terre tabulis clarius continetur. A. d. M°CCCLXXXVI° sabbato post Hieronimi.

Tab. cur. reg. XIII, 101.

... — *1386, 23 Oct.* — In villa Wessczy Miksso decessit. Fer. II post dominicam Reminiscere [20 Febr.] a. d. M°CCCXCI° domina Margaretha relicta quondam Mixonis de Wessceze docuit per tabulas terre transduccionem dotis sue cum 90 sexag. gr. de hereditatibus in Kaczerowa Lhota et Semtyn ad alias hereditates, videlicet in Czakow super 5 sexag. census et in Wlkow unum laneum agrorum, absque preiudicio dotis sue prius facte ac imposite. A. d. M°CCCLXXXVI° fer. III post Undecim milia virginum.

Tab. cur. reg. XIII, 201.

M, 20. — *1386.* — Hersso et Albertus fratres de Bychor Marssikoni okolo 142 let.

Tab. ter. CCL, L, 1.

M, 21. — *1386.* — Haško z Cetně odpor činí bratru svému pro Cetni.

Tab. ter. CCL, B, 10.

M, 30. — *1386.* — Jessko de Studeniewsy vendidit ecclesie in Malikowicz ...

Talmberg. 325.

N, 5. — *1386.* — Przisnak de Ledecz vendidit ecclesie in Porzicz ...

Talmberg. 326.

N, 7. — *1386.* — Henzl de Stara vendidit monasterio in Opatowicz ...

Talmberg. 324.

N, 9. — *1386.* — Wanko et Henricus fratres de Duba vendiderunt monasterio s. Annæ...

Talmberg. 331.

N, 14. — *1386.* — Gallus de Zwirzeticz vendidit monasterio in Hradisсz . . .

Talmberg. 324.

N, 19. — *1386.* — Bernhardus de Sedlisst vendidit capitulo omnium sanctorum . . .

Talmberg. 313.

N, 22. — *1386.* — Franciscus Teckler dedit altari Corporis Christi in Leta curia . . .

Talmberg. 332.

N, 24. — *1386.* — Jessko de Slatiny vendidit plebano in Malikowicz . . .

Talmberg. 325.

N, 26. — *1386.* — Mikssik de Diedicz ɔc vendidit abbati et conuentui Milenensi.

Talmberg. 333.

N, 26. — *1386.* — Pelhrzim de Diedicz vendidit abbati et conuentui Milenensi . . .

Talmberg. 333.

. . . — *1386, 21 Dec.* — Jan de Sulicz c. b. P. p. e., quod hereditatem suam ibidem, curiam arature cum municione et curiis rusticalibus, agris, pratis ɔc et toto nábytek, nihil pro se reseruando, vendidit Laurencio Martini institoris de Praga, Jaklino de Gyloweho pro 100 sexag. gr. a. d. M°CCC°LXXXVI° fer. VI quatuor temporum Adventus.

Tab. cur. reg. XIV, 126.

O, 28. — *1387.* — Procopius ciuis Pragensis vendidit capelle s. Felicis in ecclesia s. Leonardi in Wssehrotin 7 sexag. gr. census.

Talmberg. 329.

P, 2. — *1387.* — Zdenko vendidit magistro Herzmano . . .

Riegger, Materialien, VI, 204.

. . . — *1387, 21 Apr.* — In villa Moczidlaniech Pawlico de Vgiezdczie decessit, cuius curia arature cum agris, pratis, piscinis in d. regem deuoluta est. Jacubek de Moczidlan alias dictus Benessowski docuit per tabulas terre curiam arature cum duabus agriculturis, pratis, siluis, montibus, piscinis et omni libertate ad ea pertinente, quam emit apud Johannem de Dubnian a. d. M°CCC°LXXXVII° fer. II post Ostensionem reliquiarum.

Tab. cur. reg. XIII, 238.

P, 20. — *1387.* — Johlinus Sling et alii jurati Pragenses adiudicauerunt Venceslao Sstuk post mortem Jankonis ɔc [sic].

Liber vetustissimus priv. ɔc Vet. urbis Prag. 84.

. . . — *1387, 30 Maji.* — In villa Muticz Johannes dictus Gyecha decessit. Fer. II post Reminiscere [20 Febr.] a. d. M°CCC°XCI° Bohunco de Muticz nomine Zoffcze matris sue do-

cuit per tabulas terre, quod eadem Zoffca habuit veram vnionem cum omnibus et singulis hereditatibus et bonis ubicunque habitis vel habendis cum Johanne dicto Gyecha marito suo supradicto factam de a. dom. M°CCC°LXXXVII° feria quinta quatuor temporum Pentecostes.

Tab. cur. reg. XIII, 77.

. . . — *1387, 31 Maji.* — Martyn de Budiehosticz p. e. c. dominis baronibus et b. P., quod super hereditatem suam ibidem in Budiehosticz, curiam arature liberam cum 30 strichonibus agrorum cum agris, pratis ꝛc Duchnam de Budiehosticz filiam suam in veram suscepit vnionem, ita ꝛc. Coram dominis baronibus Boczkone de Podyebrad camerario supremo, Andrea de Duba judice, Stephano protonotario et aliis quam pluribus baronibus, qui in tabulis terre plenius continentur. Actum a. d. M°CCCLXXXVII feria sexta quatuor temporum Penthecostes.

Tab. cur. reg. XIV, 45.

. . . — *1387, 1 Jun.* — Welik de Sobiehrd ex vna et Sdenca ibidem parte ex altera p. s. c. dominis baronibus in pleno judicio et coram b. P., quod hereditatibus ipsorum omnibus habitis uel habendis et omni nábytek vniuerunt se insimul, ita quod facti sunt veri vnitores seu hromáždníci omnium hereditatum, ut est premissum, a. d. M°CCC°LXXXVII° sabbato quatuor temporum Pentecostes.

Tab. cur. reg. XV, 160.

. . . — *1387, 3 Jun.* — Anno d. M°CCC°XCI° fer. II post Trinitatem nomine Mike de Sowinicz venit Mika de Mczel et docuit per tabulas terre in villa Sowinicz curiam arature cum agris, pratis, siluis et omni libertate ad ea pertinente, quam emit apud Pessiconem dictum Kussy de Ugiezdczie pro 55 sexag. gr. anno ꝛc LXXX septimo fer. secunda post Trinitatis.

Tab. cur. reg. XIII, 40.

Q, 3. — *1387, 1 Oct.* — Franciscus de Trzebina p. e. c. b. P., quod in hereditate sua in Trzebinie, curia arature et toto censu, quantum ibidem habet, agris, pratis, siluis, riuis, piscinis et omni libertate ad ea pertinente Margarete vxori sue quadraginta sex cum media sexagena gr. dotauit et nomine dotis assignauit, et ad veram dotalem obligacionem in dictis pecuniis condescendit. Actum a. d. M°CCC° octuagesimo VII° fer. III in crastino Jeronimi.

Tab. cur. reg. XX, 23.

Q, 5. — *1387.* — Jessko de Wssehrd vendidit monasterio in Plas . . .

Talmberg. 320.

Q,[1] *9.* — *1387.* — Vedle převodu věna, kdež Vaněk z Dubé ženě věno převodí, leta božieho M°CCCC°XXXII°[2] toto opravení na letu stalo se jest ten čtvrtek před sv. Havlem panským rozkázáním a nálezem z plného soudu, protože se stal omyl písařem, že maje napsati leta LXXXVII° i napsal byl leta LXXXVIII°. A to opravenie stalo se z rady pánuov mnohých i zeman k tomu soudu přivolaných v radu.

Vindob. N. 5106, 8; Talmberg. 44. Jura et const. reg. Boh. Palacký, Arch. č. V, 19. Ibidem II, 347 et V, 510. Jireček, Cod. jur. Boh. II, 2 p. 36 et 37. — [1]) Jura et const. J, 9. [2]) Fortasse MCCCLXXXII°.

... — *1387, 5 Oct.* — In villa Kozogied Woyka decessit. Feria secunda post Trinitatem [30 Maji] a. d. M°CCC°XC° Przibko de Kozogied docuit per tabulas terre curiam arature et municionem et subsidem in villa Kozogied, et in Bistrziczi 3 curias rusticales cum agris, pratis, rubetis et qualibet libertate ad ea pertinente, prout in tabulis terre plenius continetur. A. d. millesimo CCC°LXXXVII° sabbato post Hieronimi.

Tab. cur. reg. XIII, 12.

... — *1387, 8 Oct.* — Philippus de Slepoticz terre tabulis docuit, duas porciones omnium hereditatum supradictarum, [1] quas emit apud Annam vxorem Freibergeri de Alta Muta et Margaretam sororem ipsius germanam virginem pro sexingentis et 66 sexag. gr., prout in tabulis terre plenius continetur. Anno ꝯc LXXXVII° fer. III post festum Françisci.

Tab. cur. reg. XIII, 13. — [1]) Hereditates enumeratas cont. pag. 438 et 439.

Q, 22. — *1387.* — Albertus Kolowrath dedit monasterio in Roczow ...

Talmberg. 317.

Q, 28. — *1387.* — Pessko de Wssetat vendidit Agnezcze moniali s. Annæ ...

Talmberg. 331.

... — *1387, 4 Dec.* — Jesco de Tatyne p. e. c. b. P., quod hereditatem suam in Wydowle, 2 curias rusticales soluentes duas sexagenas gr. census cum agris, pratis et omni libertate ad ea pertinente vendidit Otlino de Zaczie pellifici et Kaczcze vxori sue et heredibus pro 20 et media sexagena gr. prag. a. d. M°CCC°LXXXVII° fer. IIII die sancte Barbare virginis gloriose.

Tab. cur. reg. XIII, 181.

... — *1387, 18—21 Dec.* — Anna de Racziniewess c. b. P. p. e., quod hereditatem suam hereditariam ibidem, totum quidquid ibi habuit, i. e. curiam arature et curias rusticales, in Drziesech totum, quidquid habet, cum curiis rusticalibus, in Gwanowiczich totum, quidquid habet, cum curiis rusticalibus, agris, pratis ꝯc, totum, quidquid habet in premissis, nihil eximendo, vendidit Rudolto de Racziniewes pro 100 sexagenis gr., prout in tabulis terre plenius continetur. A. d. M°CCC°LXXXVII° quatuor temporum Aduentus.

Tab. cur. reg. XIV, 39.

... — *1388.* — Strzyeza relicta Cristani de Sluh docuit per tabulas terre 130 marcas arg. dotales, quas ei dotauit Christanus maritus ipsius in hereditatibus suis in Sluh, in curia arature inferiori cum hereditate et qualibet libertate ad ea pertinente, prout in tabulis terre plenius continetur. Actum a. d. M°CCC°LXXXVIII°.

Tab. cur. reg. XIII, 36.

... — *1388, 21 Jan.* — Kuna de Sussiczie et pueri et heredes domine Kriste de ibidem tabulis terre docuerunt municionem in Kralouicz cum $1\frac{1}{2}$ curia agriculture et 23 sexagenis gr. census cum curiis rusticalibus, agris, pratis, siluis, piscinis, riuis et omni libertate ad ea pertinente, quas hereditates Jacobus emit sibi, Kristine et Kune sororibus suis, heredibus et successoribus ipsarum pro quingentis sexagenis gr. apud Pessiconem de Komarowa, prout in terre tabulis continetur. Anno ꝯc LXXXVIII° in crastino Sebastiani et Fabiani.

Tab. cur. reg. XIII, 46.

R, 16. — *1388.* — Jan de Sanbi de Okorze dedit monasterio in Roczow . . .
Talmberg. 317.

R, 17. — *1388.* — Venceslaus rex dedit privilegium cantori Rokyczanensi . . .
Talmberg. 325.

. . . — *1388, 19—22 Febr.* — Barones judicio presidentes a. d. M°CCC°LXXXVIII° quatuor temporum Quadragesime: Procopius marchio Morauie, Andreas de Dube [1] supremus judex, Henricus Sskopek de Dubee supremus camerarius, Cunradus Kaplerz de Sulewicz prothonotarius, Wilhelmus Zagiecz, Marquardus de Kosti, Jan Pikna de Pirknsstain, Henricus de Rozmberg, Hermanus, Vlricus, Jan de Noua domo, Sezema de Vstie, Jan de Zampachu, Plichta de Zirotin, Conradus de Lnarz, Henricus de Brzeznicze, Brzenko de Skala, Purghardus de Janowicz, Sdenco de Rozmital, Hinco Berka de Dubee, Rathmir de Sswamberg, Albertus de Ssternberg, Zdeslaus de Ssternberg, Czenko [2] de Wesele, ceterique domini barones.

Vindob. N. 3483, 71. Talmberg. 304. Palacký, Arch. č. II, 348. — [1]) Vind. et Talmberg h. Duba. [2]) Talmberg. h. Zdenko.

. . . — *1388, 19—22 Febr.* — A. d. MCCCLXXXVIII quatuor temporum Quadragesime barones judicio presidentes: Andreas de Dubee supremus judex, Henricus de Dubee supremus camerarius, Conradus Caplerz de Sulewicz prothonotarius, Otta Bergow de Bielina burgrauius Pragensis, Albertus Kolowrath de Kornhauz, Wilhelmus de Hazmburg, Jan Plichta de Zirotin et ceteri domini barones.

Vindob. N. 3483, 71. Talmberg. 304. Riegger, Mater. XI, 69. Palacký, Arch. č. II, 348.

. . . — *1388, 21 Febr.* — In Lhotka Parua Pessco dictus Zehur decessit. Feria secunda post Trinitatem Hinko dictus Drbal de Newieklowa docuit per tabulas terre curiam rusticalem in Homolowye Lhoty soluentem 74 gr. census annui cum agris et omni libertate ad ea pertinente, quam emit a Prziblone de Stagiez pro 14 sexag. gr. den. prag. plene persolutorum a. d. M°CCC°LXXXVIII° fer. VI quatuor temporum Quadragesime, prout in tabulis terre plenius continetur.

Tab. cur. reg. XIII, 99.

S, 9. — *1388.* — Vlricus in Holowus vendidit preposito et conuentui in Rokyczano . . .
Talmberg. 325.

S, 9. [1] — *1388* [?]. — Jaross de Gedli vendidit abbati et monasterio in Milewska.
Talmberg. 321; — [1]) Ms. Venceslai, S, 9.

. . . — *1388, 3 Apr.* — Katherina relicta Nicolai de Roztok et Nicolaus presbyter filius ipsius p. s. c. b. P., quod hereditatem ipsorum in Hniewczewsi, duas curias rusticales soluentes 2 1/2 sexagenas gr. census annui cum agris, pratis et omni libertate ad ea pertinente vendiderunt Dobralowi de Hniewczewsi et suis heredibus pro 30 sexagenis gr. et 25 grossis, et fassi sc. Disbrigare debent ipsimet vendentes et cum eis Vlricus de Kruhu et Johannes de Roztok, omnes sc. Quod si non sc. Actum a. d. M°CCC°LXXXVIII° feria sexta ante Ostensionem reliquiarum.

Tab. cur. reg. XIV, 24.

... — *1388, 11 Apr.* — Girzik de Solopisk p. e. c. b. P., quod hereditatem suam ibidem, municionem et curiam arature cum subsidibus, cum agris, pratis, siluis, riuis, piscinis, jure patronatus ecclesie, quantum habuit, cum omni libertate ad ea pertinente, nihil penitus excludendo, vendidit Jesskoni de Solopisk et suis heredibus pro 100 sexagenis gr. prag., et fassus est, se easdem pecunias ab eo integre percepisse, et ei de dicta hereditate hereditarie condescendit. Disbrigare debet ipsemet vendens et cum eo Jessko de Jezerzan, Sezema de Jezerzan et Stephanus de Brziesticz, omnes in solidum ɔc, excluso dotalicio vxoris Slawkonis, nominatim 30 sexagenis gr., quas disbrigare non tenentur. Actum a. d. M°CCC°LXXXVIII° sabbato post Ostensionem reliquiarum.

Tab. cur. reg. XIV, 266.

... — *1388, 3 Maji.* — Jessko de Libusse p. e. c. b. P., quod in hereditate sua ibidem, curia arature, octo curiis rusticalibus, tota parte sua, que ipsum in hereditate eadem pro porcione paternali tetigit et cessit, cum agris, pratis, siluis, omnibusque suis pertinenciis et qualibet libertate ad ea pertinente, dotauit et nomine dotis assignauit 100 sexagenas gr. denariorum prag. vxori sue domine Kaczeze, et ei de eadem hereditate ad veram dotalem obligacionem condescendit; et si aliquid in eadem hereditate vel porcione sua deficeret, hoc in hereditate Stiborii ibidem in Libusse, toto quidquid habet, suppleri debet. Actum a. d. MCCCLXXXVIII die dominica in die S. Crucis.[1]

Tab. cur. reg. XV, 45. — [1]) Ms. 1358 die dominica in die S. Crucis.

S, 17. — *1388.* — Děpolt z Hodkova Petrovi řečenému Trdlovi z Krašovic l. 1386 [sic]..

Tab. cur. reg. II, F, 21.

S, 27. — *1388, 22 Maji.* — Onsso de Wlhlaw p. e. coram serenissimo principe et domino, domino Wenceslao, Romanorum et Bohemiae rege semper Augusto, quod super hereditates suas, in Wlhlaw villam integram, in Niemczicz toto, quidquid ibi habet, in Vmbrechticzich toto, quidquid ibi habet, in Chrasstian toto, quidquid ibi habet, cum agris, pratis, siluis, riuis, jure patronatus ecclesiarum et collacione altaris in ecclesia Pragensi cum omnibus rebus mobilibus et alias habitis vel habendis Johannem de Dubicze cum suis heredibus, Przechonem de Czesticz sine ipsius vnitoribus et pueris in veram suscepit vnionem, ita quod facti sunt veri vnitores et hromáždníci omnium premissorum. Actum a. d. M°CCC°LXXXVIII° fer. VI quatuor temporum Pentecostes.

Tab. cur. reg. XX, 168.

... — *1388, 22 Maji.* — Nicolaus de Mimonie et Hinco de Newdanow docuit per tabulas terre, quod Petrus de Dubniczie super hereditates suas in Horka, toto, quidquid ibi habet, Nicolaum plebanum et Hinconem in veram suscepit vnionem, ita quod facti sunt cum eo veri vnitores et hromadníci omnium premissorum a. d. M°CCC°LXXXVIII° feria sexta quatuor temporum Pentecosthes.

Tab. cur. reg. XIII, 44.

... — *1388, 22 Maji.* — Item Hrdonius de Wsetat alias de Gilgiewa docuit per tabulas terre, quod Petrus de Dubniczie p. e. c. d. baronibus in pleno judicio et c. b. P., quod super hereditates suas in Nimirzicz, toto, quidquid ibi habet, Hrdonium de Katussicz in veram suscepit vnionem, ita [quod] factus est cum eo verus vnitor omnium premissorum. Actum a. ɔc LXXXVIII° feria sexta quatuor temporum Pentecostes.

Tab. cur. reg. XIII, 44.

... — *1388, 22 Maji.* — Petrus de Dubinczie p. e. c. d. baronibus in pleno judicio et c. b. P., quod super hereditatibus in Krasneywsi toto, quidquid ibi habet, Jeskonem dictum Krabiczie de Prorub in veram suscepit vnionem, ita quod factus est verus vnitor omnium premissorum a. d. millesimo CCC°LXXXVIII° fer. sexta quatnor temporum Pentecostes.

Tab. cur. reg. XIII, 43.

S, 28. — *1388.* — Przibik de Gedly vendidit conuentui in Mileno ...

Talmberg. 333.

T, 3. — *1388.* — Theodricus de Janowicz vendidit ecclesiæ ibidem ...

Talmberg. 317.

T, 5. — *1388.* — Venceslaus de Sydborze vendidit priori in Piwonia ...

Talmberg. 329.

T, 5. — *1388.* — Andreas de Slatina vendidit conuentui in Piwonia ...

Talmberg. 329.

T, 5. — *1388.* — Henricus, Habardus de Piwonia vendidit monasterio in Piwonia ...

Talmberg. 329.

T, 6. — *1388.* — Wolbramus de Sskworcze vendidit conuentui s. Katherine ...

Talmberg. 332.

T, 7. — *1388.* — O tom, že dva bratří v soudu seděli. — Jeden pán z Hradce byl nejvyšším purkrabím a druhý pán z Hradce písařem nejvyšším.

Nálezové, 158. — Jireček, Cod. jur. Boh. II, 2 p. 37.

T, 8. — *1388.* — Zdenko de Sstiepanicz vendidit conuentui s. Karoli ...

Talmberg. 333.

T, 10. — *1388.* — Jessko de Przibramie dedit altari in Przibram ...

Talmberg. 326.

... — *1388, a. 10 Aug.* — In villa Toziczi Zdislaus decessit, cuius due sexagene census annui nudi ibidem ad d. regem deuolute sunt. In crastino Jeronimi Johannes dictus Budata de Libiechow et Zdislaus de Wranieho docuerunt duas sexagenas census nudi, quas Zdislaus de Lidicz et magister Martinus de Zimie emerunt apud Johannem de Toziczie pro 20 sexagenis gr. a. ɔc LXXXVIII° ante festum Laurentii.

Tab. cur. reg. XIII, 206.

T, 17. — *1388.* — Odolen de Piessel dedit monasterio Ostrowiensi ...

Talmberg. 332.

T, 19. — *1388, 14 Aug.* — Nicolaus Wawrzinczonis ciuis Pragensis p. e. c. b. P., quod hereditatem suam Brazdim municionem cum curia arature et 3 agriculturis et villam integram cum curiis rusticalibus et censu ad hoc spectanti cum agris, pratis, piscinis, montibus,

vallibus et omni libertate ad ea pertinente nichil penitus pro se ibidem juris reseruando vendidit Frantissko Camereri ciui Pragensi et suis heredibus ac successoribus pro 400 sex. gr. prag. et fassus est, se easdem pecunias ab eo plene percepisse et ei de dicta hereditate hereditarie condescendit. Ipsamque hereditatem eidem fideiussit disbrigare ipsemet vendens et cum eo . . . [sic], omnes insolidum ꝛc, — hoc tantum est expressum, quod de decimis de illis bonis tantum soluere debet 24 strichones, videlicet siliginis, ordei, tritici et auene, — quod si non disbrigaret ꝛc. Actum a. d. M°CCC°LXXXVIII° fer. VI in vigilia Assumpcionis [Mariæ].

Tab. cur. reg. XXI, 136.

T, 29. — *1388.* — Pawlik de Muczkowa vendidit monasterio in Piwonia . . .

Talmberg. 329.

T, 29. — *1388.* — Nicolaus Wrbik de Tissmicz dedit ecclesiæ in Wrticz . . .

Talmberg. 326.

T, 30. — *1388.* — Nicolaus plebanus de Antiqua Pilzna dedit altari in Hostini . . .

Talmberg. 326.

U, 1. — *1388.* — Bornik de Hostinie vendidit ecclesie in Mutina . . .

Talmberg. 326.

U, 1. — *1388.* — Raczko de Hostinne vendidit ecclesie in Mutina . . .

Talmberg. 326.

U, 2. — *1388.* — Witko de Beztuchowa vendidit domino Johanni preposito Omnium sanctorum . . .

Talmberg. 313.

U, 3. — *1388.* — Jessko de Wylimie ꝛc vendidit domino Procopio et monasterio s. Karoli . . .

Talmberg. 333.

. . . — *1388, 31 Oct.* — Anno d. M°CCC°LXXXIX° Hirzko de Trziebossnyczie docuit per tabulas terre, quod ei vendidit Zofka relicta Bohunconis hereditatem suam dotalem obligatam in Trziebussnyczy et totum, quidquid ibi habuit, cum agris, pratis pro 20 sexagenis gr. in vigilia Omnium sanctorum a. d. M°CCC°LXXXVIII°.

Tab. cur. reg. XIII, 38.

U, 10. — *1388.* — Buzko de Zielewicz vendidit hospitali in Slana . . .

Talmberg. 335.

U, 9. — *1388.* — Venceslaus de Malikowicz vendidit ecclesie ibidem . . .

Talmberg. 317?

U, 12. — *1388.* — Stephanus de Horzenicz vendidit monasterio in Swietecz . . .
Talmberg. 318.

U, 13. — *1388.* — Venceslaus rex indulget emere monasterio in Swietecz . . .
Talmberg. 318.

= *1388.* — Domini judicio præsidentes: Andreas de Dube supremus judex, Henricus de Dube supremus camerarius, Conradus Kaplirz de Sulewicz protonotarius, Joannes de Pirkstein, Otto Perkow de Bilina burgravius Pragensis, beneficiarii Pragenses; Albertus Kolowrat de Kornhaus, Wilhelmus de Hazmburg, Joannes de Lichtmburg, Przenko de Skala, Zdienko de Rozmital, Joannes de Zampach, Plichta de Zierotin, Conradus de Lnarz, Rathmir et Pussko de Sswamberg burgrauius Wissehradensis, Burghardus, Genczo [et] Theodricus de Janowicz, Hinaczek de Wysmburg, Boczko de Podiebrad, Petrus de Kosti, Ulricus et Joannes de Noua domo, Joannes et Sezema fratres de Usti, Henricus de Brzeznicze, Joannes de Basstie, ceterique barones.
Balbins Verzeichniss der Reichsbeamten, Riegger Materialien, 75.

. . . — *1388, 16 Dec.* — Adam de Malobratrzicz protestatus est, quod hereditatem suam in Malobratrzicz, curiam arature 1 curiam rusticalem cum agris, pratis ꝛc vendidit domino Vincencio plebano in Petrowicz, domino Hnussoni plebano de Marquarticz, Cuniconi et Zdislao de Lhota pro 100 sexagenis gr. plene persolutis ꝛc. Disbrigare debet ipsemet vendens, Wyenco de Luczina hora et Prziech de Studenicz. Actum a. d. M°CCC°LXXXVIII° fer. quarta [quatuor temporum] Adventus.
Tab. cur. reg. XIII, 52.

U, 16. — *1388, 19 Dec.* — Jessko de Obrzistwie junior p. e. c. b. P., quod de mandato patris sui Johannis filiastris suis Cuncze et Margarethe dare debet et soluere novem sexag. gr. prag. census annui de hereditatibus suis, in Obrzistwie toto, quidquid ibi habet, et de nauigio, per medium in die sancti Georgii et sancti Galli terminis proximis, et hoc post decessum patris sui Johannis antedicti, ita si non solueret aliquem censum in aliquorum terminorum termino, ex tunc ipse cum solo camerario Pragensi poterit eum impignorare in hereditatibus suis omnibus habitis et habendis usque percepcionem plenam census non soluti cum tercia parte plus nomine pene et impensarum. Et si Margaretham mori contigerit, ex tunc portio sua venire debet in Kunkam, Kunka vero mortua in Henricum et Johannem predictos venire debet eo pleno jure. Et hec impignoracio et solucio fieri debet tamdiu, donec 90 sexag. ipsis non assignabuntur. Actum a. d. M°CCC°LXXXVIII° sabbato quatuor temporum Aduentus.
Tab. cur. reg. XXI, 243.

U, 16. — *1388, 19 Dec.* — Rynarth de Vstupenicz dictus Pohan et Dorothea de Wieczkowicz p. s. c. b. P., quod hereditatem ipsorum ipse Rynarth hereditatem suam, que sibi a domino rege Venceslao Romanorum et Bohemie rege data est, et ad ipsum regem legitime deuoluta, in Racowie curia arature cum curiis rusticalibus, agris, pratis, siluis, communitate et omni libertate ad ea pertinente, et ipsa Dorothea jus suum hereditarium per omnia, sicut Theodricus dictus Stola tenuit, vendiderunt Onssoni dicto Podolecz de Ratay et suis heredibus pro 47 sex. gross. prag. integre persolutis hereditarieque condescenderunt. Et dictas

hereditates disbrigare debent ipsimet vendentes et Beness Pucsek de Borowan, Margwarth de Tiecharzowicz, omnes in solidum ɔc, ab omni ɔc. Actum sabbato quatuor temporum Aduentus a. d. M°CCCLXXXVIII°.

Tab. cur. reg. XXI, 202.

U, 18. — *1388.* — Zacharias de Vinarzicz vendidit capitulo Pragensi...

Talmberg. 313.

U, 21. — *1388.* — Stephanus de Horzenicz vendidit ecclesie in Przeczapl...

Talmberg. 326.

X, 3. — *1388 v. 1389.* — Aleš z Duban dele [sic] poroučí...

Tab. ter. CCL, M, 16.

X, 20. — *1389.* — Dytmír z Duban v Dubanech prodal...

Tab. ter. CCL, M, 16.

... — *1389, 29 Jan.* — In villa Swoyssyczich Stiborius decessit. Fer. II post Trinitatem [14 Jun.] a. d. M°CCCLXXXIX° Wilem de Swoyssicz docuit per tabulas terre curiam arature cum subside, agris, pratis, siluis, cum jure patronatus pro 60 sexagenis gr. plene persolutorum, anno ɔc LXXXIX fer. VI post Conuersionem s. Pauli, prout in tabulis terre plenius continetur.

Tab. cur. reg. XIII, 199.

... — *1389, 6 Febr.* — Milobor de Jenczicz p. e. ɔc, quod hereditatem suam in Rzymynye, curiam arature cum curia [sic], 4 curiis rusticalibus, cum agris, pratis, siluis, vineis et omni libertate ad ea pertinente, vendidit Jesskoni et Paulikoni de Sulewicz fratribus indiuisis dictis Jeczmik pro 80 sexagenis gr. plene ɔc. Disbrigare debet ipsemet vendens et cum ipso Rydkerius de Skalky et Diwissius de Ryzmyn, omnes in solidum; et predictus Dyuissius ad hoc forum suum prebuit consensum. Actum a. d. M°CCC°LXXXIX° sabbato in die s. Dorothee.

Tab. cur. reg. XIV, 295.

A. a. 1385, 27 Maji. — In villa Sabienicz Byetha decessit. Dotalicium eius ad d. regem deuolutum existit. Sabbato quatuor temporum Pentecostes Jessco de Praga docuit forum sive emcionem dotalicii Byethe predicte per tabulas terre, prout se docturum offerebat.

Tab. cur. reg. XIII, 168.

A. a. 1385, 27 Maji. — Sabbato quatuor temporum Pentecostes a. d. M°CCC°LXXXV° docuerunt Przibislaus decanus et capitulum per tabulas terre forum sive empcionem ville Lunyn.

Tab. cur. reg. XIII, 55.

A. a. 1385, 29 Maji. — Fer. II post quatuor tempora Pentecostes docuerunt Stanislaus et Nicolaus, altariste ecclesie s. Nicolai in Maiori ciuitate Pragensi forum siue empcionem in villa Lhota Zlywa, et dominus Wenceslaus Romanorum rex plebano et altaristis ecclesie

antedicte et eorum successoribus villam Lhota Zlywa antedictam, in qua sunt quatuordecim sexagene census annui, in perpetuum appropriauit et incorporauit.

Tab. cur. reg. XIII, 54.

A. a. 1385, 29 Maji. — In villa Radycziewssi Twoch decessit. Fer. II post quatuor tempora Pentecostes Nicolaus dictus Pezenpach de Praga docuit per tabulas terre 8 sexagenas census annui in Radyecziewssy in 5 curiis rusticalibus, in quatuor laneis, in vno quartali hereditatis cum omni libertate ad ea pertinente, prout in terre tabulis plenius continetur.

Tab. cur. reg. XIII, 177.

A. a. 1385, 29 Maji. — In villa Wsselissiech et in Borczy 4 1/2 sexag. census annui post Slawiborium de Slywna filium Vitkonis ad dominum regem deuolutus est. Fer. II post quatuor tempora Penthecosten a. d. M°CCC°LXXXV° Vitko de Slywna docuit forum siue empcionem per tabulas terre et Zacharias frater Slawiborii predicti docuit per tabulas terre porcionem suam et Slawiborii fratris sui, quam eis Vitko de Sliwna pater eorum dedit et assignauit, prout in tabulis terre plenius continetur.

Tab. cur. reg. XIII, 33.

A. a. 1385, 29 Maji. — In villa Telczich Nyecz decessit. Fer. II post quatuor tempora Pentecostes a. d. M°CCC°LXXXV° Kaczka de Telecz docuit 45 marcas argenti dotales per tabulas terre, prout se docturam offerebat.

Tab. cur. reg. XIII, 239.

A. a. 1385, 29 Maji. — In villa Kacziczy Jessco dictus Kaczerek decessit. Fer. II post quatuor tempora Pentecostes Frenczel de Kacziczie docuit 1 1/2 laneum et unum agrum, qui vulgariter nyua dicitur, per tabulas terre, prout se docturum offerebat.

In crastino Dedic. Pragensis [1 Oct.] a. d. M°CCCLXXXV° Anna de Cuiczie et Dorothea de Horzieticz docuerunt 22 sexag. census annui per tabulas terre, prout se docturas offerebant.

In eodem termino docuit magister Blazko 70 grossos minus 2 gr. census annui per tabulas terre, prout se docturum offerebat.

Tab. cur. reg. XIII, 239.

A. a. 1385, 2 Oct. — In villa Smilkowiczich municio cum bonis post mortem Wratiwogii decani Pragensis et Stiborii archidiaconi Luthomericzensis ad dominum regem devoluta sunt. In crastino Dedicacionis Pragensis Bohunco de Smylkowa docuit per tabulas terre, quod ipse et Wratiwoy et Styborius fratres germani indiuisi emerunt bona siue hereditates in Smylcowie.

Tab. cur. reg. XIII, 135.

A. a. 1385, 23 Dec. — In villa Wieczkouicz et Homoly Mikssik de Bohdanczie et Kaczka vxor sua decesserunt. Sabbato quatuor temporum Adventus Dyepoldus de Wyeznyk docuit per tabulas terre Wyeczkowicz villam et in Homoly totum cum hereditate, pratis, siluis, et qualibet libertate ad ea pertinente, prout in tabulis terre plenius continetur.

Tab. cur. reg. XIII, 153.

A. a. 1385, 23 Dec. — In Czakowiczich Jan decessit. Sabbato quatuor temporum Aduentus Jacubek de Dokzie docuit per tabulas terre ducentas sexagenas gr. den. pr., in quibus

Jan predictus quondam de Czakouicz curiam arature et curias rusticales ibidem in Czakouicz et totum, quidquid ibi habuit, in Smyedowicz totum, quidquid ibi habuit, sibi obligauit, prout in tabulis terre plenius continetur.

Zwiest et Wenceslaus fratres de Tyechleuicz fer. secunda post Reminiscere [19 Mart.] a. d. M°CCC°LXXXVI° docuerunt per tabulas terre curiam arature, 8 curias rusticales in Czakouiczich cum hereditate, pratis, siluis, vinea, molendinum, que emit Zwiest pater eorum a Jesscone de Czakouicz, prout in tabulis terre plenius continetur.

Tab. cur. reg. XIII, 178.

A. a. 1386, 19 Mart. — Cunadus de Blssan decessit; bona eius in Wyeczkouicz, in Chlumye, in Babkouicz et in Tepkowie ad d. regem dicuntur esse deuoluta. Brzienko de Skali nomine domine Zdyncze relicte olim Wilhelmi dicti Blesska docuit per tabulas terre 25 sexagenas dotalicii sui, quas sibi Wilhelmus de Blssan donauit et dotauit in villa Dolanech, in curia arature, in 7 curiis rusticalibus, in Babkowicz in duabus curiis rusticalibus, in Chlumska in 4 curiis rusticalibus cum agris, pratis, riuis, molendinis et omnibus libertatibus ad ea spectantibus, prout in tabulis terre plenius continetur.

Tab. cur. reg. XIII, 120.

A. a. 1386, 19 Mart. — In villa Strziethezy Adam de Bozkowicz decessit. Fer. II post Reminiscere Paulus et Jessco fratres de Dyedicz docuerunt per tabulas terre, quod ipsi vniuerunt se cum Jarca matre ipsorum in Dyedicz cum curia arature et duabus curiis rusticalibus, cum agris, siluis, et ipsa Jarka cum dotalicio suo, videlicet triginta sexagenis, quas habuit in septem curiis rusticalibus in Strzyetezy, cum hereditate et qualibet libertate, prout in tabulis terre plenius continetur.

Tab. cur. reg. 75.

A. a. 1386, 18 Jun. — In villa Črném Blátě Albertus decessit. In crastino s. Trinitatis a. d. M°CCC°LXXXVI° Hermannus de Črného Bláta docuit vnionem per tabulas terre, prout se docturum offerebat.

Tab. cur. reg. XIII, 198.

A. a. 1386, 18 Jun. — In villa Bukowa Buzko dictus Howno decessit, post cuius mortem unus laneus hereditatis ad d. regem deuolutus est. Fer. II post Trinitatis a. d. M°CCC°LXXXVI° Marquardus de Praga docuit empcionem lanei in villa Bukowa per tabulas terre.

Tab. cur. reg. XIII, 56.

A. a. 1386, 1 Oct. — In villa Bukowa Martinko decessit, cuius ɔc. In crastino sancti Jeronimi docuit per tabulas terre Jarko de Borssicz vnum laneum agrorum, quem emit a Dywkone de Bukowa, in quo Martinco residebat, et dicit ipsum fuisse et esse censualem.

Tab. cur. reg. XIII, 56.

A. a. 1386, 2 Oct. — In villa Ratyborzicz Zophka relicta Mudraconis de Vsk decessit. In crastino Dedic. Prag. d. Petrus filius eiusdem, plebanus in Ratyborzycz, docuit vnionem per tabulas terre.

Tab. cur. reg. XIII, 76.

A. a. 1386, 22 Dec. — In villa Brzieszanech Petrus dictus Lodherz de Praga decessit, bona ipsius ad d. regem sunt deuoluta. Sabbato quatuor temporum Aduentus anno domini

MCCCLXXXVI Pessko de Kameyncze docuit per tabulas terre curiam arature in Brzieczanech, cuius medietas ipsum Pessconem secundum tabulas terre concernit, et secunda medietas post mortem Petri predicti ad d. regem deuoluta est.

Tab. cur. reg. XIII, 240.

A. a. 1386, 22 Dec. — In villa Nessmenye Margaretha relicta Daboronis decessit, dotalicium eius ad d. regem deuolutum existit. Sabbato quatuor temporum Aduentus a. domini M°CCCLXXXVI° Nutbor de Lybodrzycz docuit empcionem suam per tabulas terre et tenorem earundem, prout se docturum offerebat.

Tab. cur. reg. XIII, 198.

A. a. 1387, 3 Mart. — In villa Brlozczy Ottik et Theodricus filius suus decessit. Jesco dictus Mlinecz de Mlinecz die dominico Reminiscere a. d. M°CCCLXXXVII° docuit vnionem per tabulas terre.

Tab. cur. reg. XIII, 121.

A. a. 1387, 4 Mart. — In villa Krzem alias Brazczy Johannes presbiter dictus Wycher de Trziebiewlicz decessit. Feria secunda post Reminiscere Friczko de Trziebiewlicz docuit empcionem per tabulas terre et tenorem earundem, prout se docturum offerebat.

Tab. cur. reg. XIII, 178.

A. a. 1387, 4 Mart. — In villa Lukowie Sdena decessit. Fer. II post Reminiscere a. d. M°CCC°LXXXVII° Albertus de Lukowa, maritus Sdenæ, docuit per tabulas terre in Lucowie curiam arature cum municione, cum agris, pratis, piscinis, 5 curias rusticales, jus patronatus ecclesie et quantum ibi habuerunt, quod Carolus de Luczina et Paulus de Zicoua vendiderunt Alberto de Sbrasscoua et Sdeny vxori sue pro 200 sex. gr. minus 10 sexagenis.

Tab. cur. reg. XIII, 241.

A. a. 1387, 3 Jun. — Agnezka relicta quondam Marssonis dicti Kotel judicis de Jestborzicz [decessit]. Dotalicium eius ad d. regem deuolutum existit, quod ipsa habuit in bonis Hawlonis de Benessowicz. Fer. II post Trinitatis a. d. M°CCC°LXXXVII° Jan de Sczepanowa docuit per tabulas terre vnionem bonorum suorum, quam habet cum Petro de Siedrazicz et cum quibus se vniuerunt Jan predictus in Sczepanow cum municione et villa integra, Benessowiczich villa integra, Petrus antedictus in Siedrazicz villa integra, Werhtyn et aliis villis, prout in tabulis terre plenius continetur.

Tab. cur. reg. XIII, 215.

A. a. 1388, 24 Febr. — In villa Radycziewssy jus patronatus ecclesie post Mikssonem dictum Ruczka ad dominum regem deuolutum est. Fer. II post dominicam Reminiscere Mikssik de Lipna docuit per tabulas terre, quod Nicolaus dictus Bradaty de Maiori Lipna vendidit tres curias rusticales, in quibus sunt 5 sexagene grossorum census annui, excluso jure patronatus ecclesie ibidem in Radycziewssy, Frane dicto Prager de Praga pro 50 sexag. gr. den. prag. plene persolutorum, prout in tabulis terre plenius continetur.

Tab. cur. reg. XIII, 180.

A. a. 1388, 24 Febr. — In villa Raczinyewssy Gytka decessit. Fer. II post Reminiscere a. d. M°CCC°LXXXVIII° Rudoltus de Raczinyewssi docuit per tabulas terre, quod Gitka pre-

dicta in Raczynyewssy nullas hereditates habuit, sed ipse Rudoltus habet hereditates ab Andrea et aliis emptas, prout in tabulis terre plenius continetur.

Tab. cur. reg. XIII, 242.

A. a. 1388, 25 Maji. — In villa Kaczkowalhota Jarko dictus Nuzyerz decessit. Fer. II post Trinitatem a. d. M°CCC°LXXXVIII° Anna relicta Jarkonis docuit per tabulas terre 30 marcas argenti dotales, prout se docturam offerebat.

Tab. cur. reg. XIII, 198.

A. a. 1388, 25 Maji. — Andreas plebanus de Landeskrona decessit, post cuius mortem in Kozoged sex sexagene census, in Tunyechod 3 sexagene census, in Slatynach 3 sexagene census et alibi, vbi ipse habuit, ad d. regem deuolutus est. Fer. II post Trinitatem a. d. M°CCC°LXXXVIII° Mixo de Czankowicz docuit per tabulas terre in Kozoged curiam arature cum duobus laneis agrorum et 4 sexagenis census annui nudi ibidem, quorum bonorum medietas ipsum concernit, et alia medietas est per mortem domini Andree predicti secundum inuencionem dominorum baronum ad dominum regem deuoluta.

Tab. cur. reg. XIII, 215.

A. a. 1388, 25 Maji. — Anno MCCCLXXXVIII fer. II post Trinitatem docuit Zawissius de Hudlicz vnionem per tabulas terre, quam ei d. rex dedit et contulit cum Cristano de Sluh, et contra eandem vnionem dominus Henzlinus facit quandam obieccionem. Terminus ad barones in crastino sancti Hieronimi. In eodem termino Jacubyn antedictus [de Dymokur alias de Sluh] docuit empcionem per tabulas terre, quam habet a commissariis Cristani supradicti, quos Jacobus pater ipsius Cristani per tabulas terre fecit et constituit.

Tab. cur. reg. XIII. 36.

A. a. 1388, 25 Maji. — In villa Trziebyzi due sexagene census annui in aratura siue in agris Bedrzichonis clientis dicuntur esse ad d. regem deuolute. Fer. II post Trinitatis a. d. MCCCLXXXVIII d. Wenceslaus dictus Dobrnik prepositus monasterii s. Spiritus in Maiori ciuitate Pragensi ex parte abbatisse tociusque conuentus monasterii predicti docuit per tabulas terre duas sexagenas census predictas, quas eidem monasterio emit Stephanus Budconis et Stanissius de Horziessouicz, prout in tabulis terre plenius continetur, et eandem empcionem d. Wenceslaus Romanorum et Bohemie rex per literam suam confirmauit.

Tab. cur. reg. XIII, 242.

A. a. 1388, 25 Maji. — In villa Chrzynye Welico decessit. Fer. II post festum s. Trinitatis a. d. M°CCCLXXXVIII° Jana vxor Johannis de Holubicz docuit per tabulas terre jus hereditarium, videlicet curiam arature in Chrzinye cum hereditate, pratis et omnibus aliis pertinenciis, quam hereditatem Welico predictus emit apud Crucem filium Janonis ibidem [in] Chrzina sibi et heredibus suis, prout in tabulis terre plenius continetur.

Tab. cur. reg. XIII, 43.

A. a. 1388, 1 Oct. — In villa Lhotye Adam dictus Smach decessit. Anna de Lhota in crastino sancti Jeronimi docuit per tabulas terre 100 marcas argenti, quas ei dotauit Adam predictus maritus ipsius in curia arature in 2 curiis rusticalibus cum hereditate, pratis, siluis et qualibet libertate ad ea pertinente, prout in tabulis terre plenius continetur.

Tab. cur. reg. XIII, 154.

A. a. 1388, 21 Dec. — In villa Tatynem Jessco dictus Bradacz decessit. Fer. secunda post quatuor tempora Adventus Henricus plebanus ecclesie in Gyeczieuicz et Sdena de Ustie et Wilhelmus de Olessek docuerunt per tabulas terre in Tatynem curiam arature cum curiis rusticalibus, medium molendinum, in Wydowly quinque curias rusticales cum agris, siluis, pratis, riuis, ortis, pomeriis, humuletis et omni libertate ad ea pertinente, prout in tabulis terre plenius continetur.

Tab. cur reg. XIII, 181.

SECUNDUS VENCESLAI.

(1389—1391.)

... — *1389, 10—13 Mart.* — Johannes de Lochinicz p. e. c. dominis baronibus in pleno judicio presidentibus ɔc, quod super hereditates suas ibidem, toto, quidquid habet, videlicet curia arature et censu ac aliis omnibus habitis vel habendis, Wienkonem de Herzmanicz et Passkonem de ibidem fratres in veram suscipit vnionem, ita quod facti sunt veri vnitores seu hromáždníci omnium premissorum. Actum a. d. M⁰CCC⁰LXXXIX quatuor temporum Quadragesime.

Tab. cur. reg. XIV, 19.

A, 4. — *1389, 13 Mart.* — Henricus de Nedrahowicz, Jaroslaus de Przestawlk, Litoldus de Krztienowicz p. s. c. dominis baronibus in pleno judicio et c. b. P., quod hereditatibus ipsorum in Nedrahowicz et Przestawlk et Krztienowicz, toto, quidquid ibidem habent, et aliis omnibus ipsorum hereditatibus habitis et habendis vniuerunt se insimul, ita quod facti sunt veri vnitores et společníci omnium premissorum. Actum a. d. M⁰CCC⁰LXXXIX⁰ sabbato quatuor temporum Quadragesime.

Tab. cur. reg. XXI, 58.

A, 4. — *1389.* — Vilém z Duban Lochomice prodal...

Tab. ter. CCL, M, 17.

A, 8. — *1389, 14 Mart.* — Domini barones in pleno judicio in causa, que vertebatur inter Hinczikonem Pluk de Orlik ex vna et Plichtam de Zirotin parte ex altera super hereditatibus relictis post mortem Smilonis de Kowanie olim dicti, videlicet in Drahomysl et Kowan ac Wzteklinecz et aliis, vbicunque eas post se dereliquit, auditis partibus hinc inde pro jure invenerunt, et Ratimir de Swamberg dominorum consilium exportauit, quod Hincziko de Orlik predictus secundum continenciam sue vnionis et tabularum, quas pro se habuit, est justior et propinquior ad omnes hereditates predictas et alias quascunque per dominum Smilonem ipso defuncto derelictas quam aliquis alter, exclusa dumtaxat sola dote vxoris sue domine Anne, que debet circa suam dotem secundum tenorem tabularum libere remanere. — Item invenerunt, quod nulle alie memorie preter tabulas debent admitti. Actum a. d. M⁰CCC⁰LXXXIX⁰ dominica secunda in jeiunio presentibus dominis baronibus Andrea de Duba supremo iudice,

Hinco de Dube supremo camerario dicto Skopek, Cunado Capler de Sulewicz protonotario tabularum terre, Ratimiro de Sswamberg et ceteris baronibus, qui in eodem judicio presiderunt.

Raigrad. 8. Trebon. 394. Mus. boh. 190. Talmberg. 44. Vindob. N. 5106, 8 bohemice. Cruciger. 27. Konop. A, 10. Brun. 240, 243. Nálezové, 277. Palacký, Arch. č. II, 349. Jireček, Cod. jur. Boh. II, 2 p. 37.

A, 8. — 1389, 14 Mart. — Domini barones in pleno iudicio in causa, que vertebatur inter priorissam et conventum sanctimonialium monasterii sancte Katherine in Noua ciuitate Pragensi ex una et Henzlinum Hauer ciuem Noue ciuitatis Pragensis, Hanussium cocum domini regis, et quosdam ipsorum adiutores parte ab altera super viginti sex sexagenis gr. census annui in predicta ciuitate Pragensi et alibi, prout hoc plenius in litteris expressatur; quos census Valentius Krkacz predicte Noue civitatis olim conciuis, qui fuit procurator dictarum sanctimonialium, predicte priorisse et conventui ac monasterio legittime donauerat anime sue pro remedio salutari: partibus predictis hinc inde perauditis nec non gracias et litteras munimentaque predictarum sanctimonialium a domino Carolo, diue recordacionis Romanorum imperatore semper Augusto et Bohemie rege, pro parte ipsarum conspicientes, et litteris testamentalibus aliisque de pleno consilio juratorum dicte Nouae ciuitatis Pragensis pro parte Haueri ostensis, narracionibusque diuersis, quas pro se hinc inde produxerunt, clare intellectis, pro jure invenerunt, et Albertus Colowrat dominorum consilium exportavit: quod dicti census debeant perpetuis temporibus circa predictas priorissam et conventum ac monasterium pacifice permanere hereditarie et quiete; ipsasque virgines et monasterium ab impeticione dictorum Haueri et aliorum, quorum intererat, totaliter absolverunt, dantes et decernentes pro iure obtento et plene deducto, ipsas virgines et monasterium circa pacificam possessionem debere remanere perpetue et hereditarie, ut predicitur, census antedicti. Quorum nomine Benessius Ptaczek de Dworcze, ipsarum in hac parte commissarius, et Harbardus prepositus monasterii eiusdem pro dominis beneficiariis ad perpetuam rei memoriam dederunt memoriales.

Raigrad. 17. Treb. 397. Mus. boh. 194. Talmberg. 44. Palacký, Arch. č. II, 349.

A, 11. — 1389. — Herzmanus de Hor vendidit Bohunkoni de Hor.

Tab. ter. CCLI, B, 24; CCLII, A, 25.

A, 19. — 1389. — Adam de Gesseticz vendidit domino Andree canonico Boleslawiensi...

Talmberg. 312.

A, 24. — 1389. — Benessius de Sedczicz p. e. c. b. P., quod hereditatem suam ibidem, municionem cum curia arature et sedecim sexagenis gr. census annui, in Zaboklyczych duas sexagenas gr. census annui cum jure patronatus ecclesie, in Czeykowiczych quadraginta duos gr. census annui cum agris, pratis, siluis, piscinis, fluminibus, molendinis et omni libertate ad ea pertinente cum pleno dominio, nihil sibi ibidem penitus reseruando, vendidit Wilhelmo de Olessek, Raczkony de Sobiesuk, Henrico de Sedczicz pro quadringentis sexagenis gr. prag. et fassus est, se easdem pecunias ab eis plene percepisse, et eis de dicta hereditate hereditarie condescendit. Ipsamque hereditatem eis debet et fideiussit disbrigare ipsemet vendens et cum eo Vlricus de Radmicz, Henzl de Zeczgryna, omnes in solidum, ab omni homine ɔc. Actum ɔc [sic].

Tab. cur. reg. XX, 17.

... — 1389, 30 Apr. — In villa Podmokli Swatoslaus decessit, cuius curia arature cum agris, pratis, siluis, piscinis et omni libertate ad ea pertinente in dominum regem deuoluta

est. Maniecha relicta olim Swatoslai fer. II post Trinitatem [10 Jun.] a. d. M°CCC°XC°II° docuit tabulis terre 30 sexag. gr. dotis sue, quas Swatoslaus maritus eius ei dotauit in hereditatibus predictis. Actum anno ɔc LXXXIX° in Ostensione reliquiarum.

Tab. cur. reg. XIII, 205.

. . . — *1389, 30 Apr.* — Bohunko de Wrchoticz et Kedruta de Hostczicz protestati ɔc, quod hereditatem suam in Stupczicz, 4 sexagenas census annui, cum curiis rusticalibus cum prato ɔc vendiderunt Przibikoni de Lhoty et suis heredibus pro 57 sexagenis grossorum plene persolutis. A. d. M°CCCLXXXIX° in die Ostensionis reliquiarum.

Tab. cur. reg. XIV, 90.

. . . — *1389, 6 Maji.* — In villa Bossini Busco decessit. Habuit hereditates in Sedlczi et in Zelizi. Fer. II post Jeronimi [7 Oct.] a. d. M°CCC°XCII° Friczko de Vgiezdczie alias de Bossinie et Petrus de Bezdiedicz residens in Bossini terre tabulis docuerunt curiam arature in Bossin cum sex curiis rusticalibus, agris, pratis, siluis, vineis, piscinis et toto, quidquid ibi habuit, quam emerunt a Buscone de Bossinie pro 126 sexag. gr. a. d. M°CCC°LXXXIX° fer. V post Ostensionem reliquiarum.

Tab. cur. reg. XIII, 46.

B, 9. — *1389.* — Chotibor de Blahoticz vendidit plebano in Malikowicz . . .

Talmberg. 317.

. . . — *1389, 29 Sept.* — Roprecht de Otroczicz p. e. c. b. P., quod hereditatem suam ibidem, curiam arature et vnam curiam rusticalem cum duobus molendinis, in Woganowiczich quatuor curias rusticales, in Riczkowie quatuor curias rusticales cum agris, pratis, siluis, riuis, piscinis et omni libertate ad ea pertinente, vendidit Henrico de Rosenberg pro 80 sexag. gr. prag. integre persolutorum, et hereditarie condescendit. Disbrigare debet ipsemet vendens et Hynko de Turoweho, omnes in solidum ab omni homine ɔc. Actum anno dom. M°CCC°LXXXIX° fer. VI in crastino S. Wenceslai.

Tab. cur. reg. XV, 119.

B, 21. — *1389.* — Ottiko de Radkowicz vendidit conuentui in Mienanech.

Talmberg. 314.

B, 21. — *1389.* — Nicolaus de Odicz vendidit conuentui in Strakonicz . . .

Talmberg. 328.

B, 21. — *1389, 1 Oct.* — Domini barones, qui in crastino Hieronymi judicio presiderunt: Andreas de Duba supremus regni Boemie judex, Henricus Sskopek de Dube supr. regni Boemie camerarius, Kunadus Capler de Sulewicz protonotarius tabularum terre, Otto Bergow de Bilina purgravius Pragensis, Albertus [de] Kolowrath, Jan Pikna de Lichtmburk, Vilhelmus Zagicz de Hazmburk, Nicolaus Zagicz de Budiny, Ratmir de Sswamberk, Bussko ibidem, Henricus de Rozmberk, Zdenko de Rozmital, Purkhardus et Jenczo de Janowicz, Brzenko de Skala, Henricus de Brzieznicze, Vilhelmus de Zwirzeticz, Petrus de Kosti, Petrus de Weselee, et aliis multis, qui in eodem judicio presiderunt. Actum a. d. 1389 in crastino Jeronymi fer. VI.

Tab. ter. VI, H, 28.

C, 17. — *1389, 1 Oct.* — Nicolaus de Minori Soleczku p. e. c. b. P., quod in hereditate sua ibidem, curia arature, agris, pratis, riuis, siluis et omni libertate ad ea pertinente domine Dorothee vxori sue 20 sexagenas gr. prag. dotauit et ad priorem dotem addidit, et ad veram obligacionem condescendit a. d. M°CCC°LXXXIX° fer. VI in crastino Jeronimi.

Tab. cur. reg. XX, 168.

. . . — *1389, 2 Oct.* — Dominus Johannes plebanus de Arnosstowicz c. b. P. p. e., quod cum Alberto de Sedlcze hereditatibus suis habitis vel habendis se vniuit, prout in tabulis terre plenius continetur. A. d. M°CCC°LXXXIX° sabbato post Jeronimi.

Tab. cur. reg. XIV, 89.

. . . *1389, 2 Oct.* — In villa Rudolticz Kaczka relicta olim Zbraslai decessit, cuius dotalicium, videlicet quinquaginta sexag. gr. in quinque sexagenis gr. census annui, ad d. regem est deuolutum. Sabbato quatuor temporum Quadragesime [9 Mart.] a. d. M°CCC°XCII° Andreas de Rudolticz et Jan frater suus germanus terre tabulis docuerunt 5 sexag. gr. census annui, quas emerunt apud Zbraslaum de Rudolticz et Ozkam [sic] ibidem a. d. M°CCC°LXXX nono sabbato post Jeronymi.

Tab. cur. reg. XIII, 123.

C, 3. — *1389, 2 Oct.* — Raczko de Sobiesuk et Henricus de Sedczicz p. s. c. b. P., quod hereditatem ipsorum in Sedczicz curiam arature, 18 sexagenas gr. census annui cum curiis rusticalibus, in Zaboklik vnum laneum agrorum cum collacione capelle ibidem, in Czeykowicz medium laneum agrorum cum agris, pratis, siluis, pomeriis, riuis et omni libertate ad ea pertinente, nihil eximentes, vendiderunt Benessio de Sedczicz ad tempora vite ipsius dumtaxat et non vltra pro octuaginta sexagenis gr. prag. integre persolutis et ad tempora vite ipsius, ut predicitur, condescenderunt. Et disbrigare debent ipsimet vendentes tantum ab omni homine. Quod si non ɔc. Actum a. d. M°CCC° octuagesimo nono post Jeronimi sabbato proximo.

Tab. cur. reg. XX, 110.

C, 4. — *1389, 2 Oct.* — Dobessius de Libiegewicz p. e. c. b. P., quod hereditatem suam ibidem, curiam arature et tres laneos censuales, in Hwozdenech tres laneos censuales, in Cholticzich vndecim laneos censuales, in Przestawlk 1 ½ laneum censualem, in Rzimowicz vnam curiam rusticalem, in Vgezdczich duas villas integras, in Chlumecz villam mediam, in Radhosstich mediam villam, in Wczelnie sex. gr. census annui, in Crastussynie 1 sex. gr. census annui, in Wrabinie villam integram, in Radomilicz curiam arature et 2 sexag. gr. census annui, in Sstitow piscinam, in Pozierazie medium molendinum cum flumine, cum agris, pratis, siluis, piscinis, fluminibus et omni libertate ad ea pertinente vendidit Johanni de Malowicz, Jarossio de Drahonicz, Petro de Brziezie et heredibus ipsorum pro 300 sex. gr., et fassus est, se easdem pecunias ab eo pleno percepisse, et eis de dictis hereditatibus omnibus hereditarie condescendit. Ipsasque hereditates eis debet et fideiussit disbrigare ipsemet vendens et cum eo Przibico de Zimuticz, Hroznata de Zahorzie, omnes in solidum ɔc. Actum a. d. M°CCC°LXXXIX° sabbato post Jeronimi.

Tab. cur. reg. XXI, 180.

C, 14. — *1389.* — Aleš z Duban dědictví své v Dubanech, . . . dvorův, prodal do Doxan do živnosti její M°CCC°LXXXIX.

Tab. ter. CCL, M, 17.

. . . — *1389, 4 Oct.* — In villa Rudolticz Kaczka relicta olim Zbraslai decessit. Andreas de Rudolticz et Jan frater suus sabbato quatuor temporum Quadragesime a. d. M°CCCXCII° [9 Mart.] terre tabulis docuerunt 5 sexagenas census annui, quas emerunt apud Zbraslaum de Rudolticz et Ozkam de ibidem. A. ↄc LXXX nono sabbato post Jeronimi.

Tab. cur. reg. XIII, 122.

C, 18. — *1389, 13 Nov.* — Wenceslaus dei gratia Romanorum rex semper Augustus et Bohemie rex de plenitudine maiestatis sue dedit et dare potuit vnionem Sigmundo dicto Klaricz de Budweys cum orphanis olim Francisci de Trzebina hereditatibus ipsorum omnibus in Trzebin et in Borssowie, in Vgezd et alias habitis et habendis, ita quod factus est cum eis verus vnitor et hromáždník omnium premissorum. Nuntius ex parte domini regis fuit Cunadus Caplerz de Sulewicz protonotarius tabularum terre ad tabulas specialiter delegatus. Actum a. d. M°CCC° octuagesimo nono sabbato post Martini.

Tab. cur. reg. XX, 23.

C, 21. — *1389, 14 Nov.* — Grinwald de Brasskowa p. e. c. b. P., quod in hereditate sua, in Kystrzie curia arature et 1 $^1/_2$ sexag. gr. census annui in curiis rusticalibus, in Druzczy toto, quidquid ibi habet, in Dobra toto, quidquid ibi habet, agris, pratis, siluis, flumine, riuis et omni libertate ad ea pertinente cum omni nábytek domine Sskoncze vxori sue ducentas quinquaginta sexag. gr. dotauit et nomine dotis assignauit, et ad gratiosam obligacionem in dictis pecuniis condescendit. Johannes de Jabloncze ad hoc suum prebuit consensum. Actum a. d. M°CCC°LXXXIX° dominica post festum s. Martini.

Tab. cur. reg. XXI, 51.

D, 8. — *1389.* — Rubin de Skalicze vendidit monasterio et abbati in Wylemow . . .

Talmberg. 332.

D, 10. — *1389, 17 Dec.* — Domini barones pleno judicio presidentes: Andreas de Duba supremus judex regni Boemie, Henricus de Dube supr. camerarius, Cunadus Kapler tabularum terre protonotarius, Otto Bergow de Bilina purgrauius Pragensis, Albertus Kolowrat de Kornhauz, Vilhelmus de Hazmburg, Brzenko de Skala, Purkhardus, Jenczo, Theodricus de Janowicz, Joannes de [sic], Sezema de Usti, Zdenko de Rozmital, Joannes de Lichtmburk, Boczko de Podiebrad, Vlricus de Novadomo, Vilhelmus de Landstain, Ratmir de Porziczi, Bussko de Sswamberg, Joannes de Michalowicz, Vilhelmus de Zwirzeticz, et aliis quam pluribus in eodem judicio presidentibus. Actum a. d. M°CCCLXXXIX° quatuor temporum Adventus fer. VI.[1]

Tab. ter. VI, H, 28. Nálezové, 157. Palacký, Arch. č. II, 350. Jireček, Cod. jur. Boh. II, 2 p. 37. — [1]) Nálezové: Dva bratří neb více mohou spolu soudce zemští býti, v soudu pojednou seděti.

D, 14. — *1389, 18 Dec.* — In causa, que vertebatur coram dominis baronibus ex speciali mandato et commissione serenissimi principis et domini, domini Wenceslai Romanorum semper Augusti et Boemie regis inter Jarconem de Walsstein ex vna et Kacznam relictam olim Zdenkonis fratris sui ibidem parte ex altera, domini barones in pleno iudicio visis tabulis vnionis dicti Jarconis cum Sdenkone et dotalicii dicte Kaczne, quas omnes ipse Jarco coram dominis baronibus ostendit, inuenerunt pro jure, et Albertus Colowrath dominorum consilium exportauit: quod ex quo Zdenko Kaczne vxori sue dotauit in hereditatibus in vnione contentis absque consensu fratris sui Jarconis antedicti, quod medietas illius dotalicii concernens porcionem Jarconis libera esse debet a dotalicio Kaczne integre et soluta; pro

eo vero, quia tunc temporis Kaczna ante barones personaliter non astitit neque citata fuit, domini barones ipsam ad ostendendum jus suum citari mandauerunt, presentibus baronibus in eodem iudicio contentis. A. d. M°CCC°LXXXIX° sabbato quatuor temporum Adventus.

Raigrad. 13. Treb. 400. Mus. boh. 196. Talmberg. 45. Crucif. 30. Konop. A, 12. Brun. 243. Palacký, Arch. č. II, 350. Jireček, Cod. jur. Boh. II, 2 p. 38.

D, 19. — 1390, 22 Jan. — A. d. MCCCLXXXX[1] sabbato post festum sanctorum Fabiani et Sebestiani tempore officii prioratus fratris Petri de Alba emptus est census in villa dicta Opocznycze, 12 sex. 7 gr. 8 parui et in villa dicta Hawrownik due sexagene perpetui census cum dominio pro centum 47 sex. gr. in parata pecunia, dando pro qualibet sexagena census 10 sex. cum media, a Jarkone de Popek judice de Myestecz. Et iste census totalis est in tabulis terre impositus priori et conuentui s. Thome in Minori ciuitate Pragensi sub castro de licencia et mandato serenissimi principis regis Wenczeslai Romanorum et Bohemie. Nunccius fuit ad tabulas terre ex parte domini regis Chwal, ut habetur in tabulis terre. Exbrigatores eiusdem census in Opocznicze et Habrownik sunt primo idem Yarko dictus Popek judex de Myestecz principalis, a quo eundem censum emimus, et secundus Markwardus de Mesilesye et tercius Ganko de Habrownik.

Cod. Thomæus, 91. Talmberg. 334. — [1]) Cod. Th. h. M°CCCLXXXIX°.

D, 19. — 1390, 22 Jan. — Vachek z Toušic přiznal se před ouředníky Pražskými, že dědictví své tudíž, dvůr poplužní s pop. s dědinami, lukami, lesy, potoky, zahradami, luhy, s podacím kostelním, což tu má, se vší zvolí, což k tomu přisluší, nic sobě tu nepozůstavuje, prodal Jakubovi z Třebovle a jeho dědicům za půl druhého sta kop gr. pr. ouplně zaplacených a jemu toho dědictví dědicky postoupil. A jemu to dědictví má a slíbil jest spraviti sám prodávající a podle něho Vítek z Svojšic řečený Tušek a Vilím tudíž, všickni spolu ꝛc. A pan Prokop syn nadepsaného Vachka k tomu dal své povolení. A jestli žeby nespravil ꝛc. Stalo se leta páně tisícieho třistého devadesátého v sobotu po svatém Fabianu a Šebestianu.

Ms. bibl. Univ. Prag. XVII, F, 35 p. 176.

D, 19. — 1390, 22 Jan. — Vilem de Swoyssicz p. e. c. b. P., quod hereditatem suam in Swoyssicz, curiam arature, agris, pratis et omni libertate ad ea pertinente, tres sex. gr. census annui nudi et perpetui vendidit Wache de Tussecz et suis heredibus pro 30 sex. gr. prag. integre persolutis, hereditarieque condescendit. Et disbrigare debet ipsemet vendens et cum eo Vitko de Swossicz [sic], Theodricus ibidem, omnes in solidum ꝛc. Quemquidem censum sibi soluere debet et tenetur per medium in octaua s. Georgii nunc proximi, et per medium in octaua s. Galli tunc sequentis, et sic semper assidue, perpetue et in euum. In casu vero, si aliquem censum in aliquo terminorum termino sibi non solueret, ex tunc ipse cum solo camerario Pragensi poterit eum impignorare in hereditatibus suis omnibus antedictis ad plenam percepcionem census non soluti pro quolibet termino, cum tertia parte plus, nomine pene, dampnorum et impensarum. Actum sabbato post sanctorum Phabiani et Sebestiani a. dom. M°CCC°XC°.

Tab. cur. reg. XXI, 235.

D, 22. — 138.. — Johannes de Kluczow vendidit decano ꝛc s. Appolinaris . . .

Talmberg. 320.

. . . — *1390, 25 Febr.* — Jessek de Dluzin ex vna et Benek ibidem parte ex altera coram dominis baronibus p. s. et coram beneficiariis Pragensibus in pleno judicio, quod hereditatibus ipsorum omnibus habitis uel habendis vniuerunt se insimul, ita quod facti sunt veri vnitores et hromáždníci a. d. M⁰CCCXC fer. VI quatuor temporum Quadragesime.

Tab. cur. reg. XIII, 158.

. . . — *1390, 25 Febr.* — Petrus dictus Bratross de Dubuiczie c. d. baronibus p. e., quod super hereditates suas in Katussicz, in toto censu, quantum ibi habet, cum jure patronatus ecclesie et toto, quidquid ibi habet, Agnezkam et Dorotheam sorores suas germanas in veram suscepit vnionem, ita quod facte sunt cum eo vere vnitores et hromáždnicě omnium premissorum a. d. millesimo CCC⁰XC⁰ fer. sexta quatuor temporum Quadragesime.

Tab. cur. reg. XIII, 44.

. . . — *1390, 25 Febr.* — Jesco [dictus Krabiczie de Prorub] terre tabulis docuit, quod Petrus dictus Bratross de Dubniczie p. e. c. d. baronibus in pleno judicio et c. b. P., quod super hereditates suas in Sowinkach toto, quidquid ibi habet, cum agris, pratis, censibus, theloneo, jure forensi et omnibus vtilitatibus et juribus et toto, quidquid ibi habet, nil eximendo Johannem de Waytmul dictum Krabiczie in veram suscepit vnionem, ita quod facti sunt veri vnitores et hromáždníci. Actum a. d. M⁰CCC⁰LXXXX⁰ fer. VI quatuor temporum Quadragesime.

Tab. cur. reg. XIII, 43.

. . . — *1390, 26 Febr.* — In villa Wesseczy Miksso decessit. Habuit villam Bahnow, Czakow, Lhota, Wlkow et Byelczyczy. Fer. II post Reminiscere a. d. M⁰CCC⁰XCI⁰ [18 Febr.] Odolen de Olbramouicz docuit tabulis terre, quod Nicolaus vendidit sibi 1 curiam rusticalem in Kaczerowa Lhota, in qua residet Wanczek et censuat 50 grossos pro 10 sexagenis. Actum in tabulis terre de anno d. M⁰CCC⁰XC⁰ sabbato quatuor temporum Quadragesime.

Tab. cur. reg. XIII, 201.

E, 10. — *1390.* — Wilhelmus de Hazmburg dedit ecclesiæ et altari in Mielnik . . .

Talmberg. 317.

E, 27. — *1390, 27 Maji.* — Venceslaus dei gratia Romanorum rex semper Augustus et Bohemie rex, protestatus est coram d. b. et c. b. P., quod hereditates suas, que sibi per Yonam olim judeum Pragensem sunt deuolute legitime: Pussperk castrum cum omnibus villis ad hoc spectantibus, videlicet Polna, Czakanicz, Comssim, Babicze, Bezprawowicze, Luczicze, Wylow, Sedow, villas integras, Vnowicze, curiam arature in Bielissow, totum, quidquid ibi habuit, cum agris, pratis, siluis, piscinis, riuis, montibus, vallibus, jure patronatus ecclesiarum, omni libertate ad ea pertinente et totum, quidquid ibi habuit, cum eo pleno jure sicut solus habuit et tenuit, dedit et dare potuit Renwaldo et Bohunkoni de Vstupenicz, ita quod eadem bona predicti fratres habere debeant in eo pleno jure, prout ipse dominus rex antedictus a dicto judeo habuit, in nouingentis sexag. gros. prag., et quod facere possint de eisdem hereditatibus in predictis pecuniis pro libito ipsorum voluntatis. Ad quam dotacionem prefatus dominus rex nuncios Henricum de Duba supremum camerarium regni Bohemie et Kunadum de Sulewicz protonotarium tabularum terre eiusdem ad tabulas specialiter delegauit. Actum anno domini M⁰CCC⁰LXXXX⁰ fer. VI quatuor temporum Pentecostes.

Tab. cur. reg. XXI, 158.

. . . — *1390, 28 Maji.* — Johannes de Rozdialowicz dictus Kossik p. e. c. b. P., quod omnes pueros suos cum omnibus hereditatibus suis habitis vel habendis commisit potenter et committit Meynussio de Brzeznicze, ita quod fecit eum verum patrem commissarium puerorum et hereditatum, ut est premissum. Actum a. d. M°CCC°LXXXX° sabbato quatuor temporum Pentecostes.

Tab. cur. reg. XV, 38.

. . . — *1390, 9 Jun.* — In villa Toziczi Marquardus presbyter decessit, cuius bona ibidem in d. regem deuoluta sunt. Fer. II post Trinitatem [10 Jun.] a. d. M°CCC°XCII° Rudolfus de Benessowa nomine d. Alberti de Sternberg docuit per tabulas terre curiam arature in Toziczi et sex sexagenas census annui et jus patronatus ecclesie ibidem cum agris, pratis, siluis et omni libertate nil sibi ibidem reseruando, quam emit a Johanne dicto Toziczie pro 170 sexag. gr. anno ɔc XC° proxima feria quinta post Corporis Christi.

Tab. cur. reg. XIII, 205.

F, 7. — *1390.* — Stephanus magister de Telonia defendit in Trzansych 3 sexag. gr.

Riegger, Materialien, VI, 204.

. . . — *1390, 15 Jul.* — Jacubyn de Dymocur docuit a. d. M°CCC°XCIII° tabulis terre taliter, quod Jarosslaus sartor d. Wenceslai Romanorum et Boemie regis hereditatem suam, que sibi a domino rege predicto data est et in ipsum regem legitime post mortem Christanni [devoluta erat] in Sluhach, municionem, curiam arature cum agris, pratis, riuis, salicibus, tribus areis subsidum et omni libertate vendidit Jacubino de Dymokur et suis heredibus pro 50 sexag. gr., prout in tabulis terre plenius continetur a. d. M°CCC°LXXXX° fer. VI post Margaretham.

Idem docuit, quod dominam Annam vxorem Wanyeczkonis cum omni dote eius, videlicet centum quinquaginta sexag. gr., quem habuit in hereditatibus in Charwatecz et Sedlczi Arnostonis et Wlachonis fratris sui, ad alias hereditates suas in Sluh, municionem, curiam arature ɔc transducit et transduxit, et ei de dicta hereditate ad dictam obligacionem condescendit. A. ɔc LXXXX° et die, quibus supra.

A. d. M°CCC°LXXXXI° fer. VI quatuor temporum Quadragesime Wanyeczko de Truskawne c. b. P. p. e., quod jus suum, quodcunque habuit in hereditatibus in Sluh, nihil eximendo, libere dimisit Jacubino de Dymokur integre et ex toto, prout in tabulis terre plenius continetur.

Tab. cur. reg. XIII, 50.

. . . — *1390, 10 Aug.* — Anna relicta olim Johannis dicti Koczur de Hor c. b. P. p. e., quod hereditatem suam in Hor, duas curias rusticales, videlicet Przibkonem et Pecham rusticos, cum censu, agris, pratis ɔc et medietate nábytek, quod habuit in media curia arature in Hor, in qua habuit 40 sexagenas dotales, vendidit Otikoni de Vgezda et filiastris suis Nicolao de Vgezda pro 25 sexagenis gr. et domino Zbynkoni de Hor pro 15 sexagenis gr., prout in tabulis terre plenius continetur. A. d. M°CCC°LXXXX° in die s. Laurencii.

Tab. cur. reg. XIV, 91.

. . . — *1390, 3 Sept.* — Henricus de Bielenecz protestatus ɔc, quod hereditatem suam, terciam porcionem in Skytale omnium hereditatum et censuum, prout solus tenuit et habuit, in tercia porcione juris patronatus ecclesie cum agris, pratis, siluis, riuis, piscinis et omni

libertate ad ea pertinente veram terciam porcionem, nihil penitus eximendo, vendidit Fridrico de Erwenicze et suis heredibus pro 200 sexag. gr. prag. Et fassus est, se ɔc et ei de dicta ɔc. Ipsamque disbrigare debet ipsemet vendens et Henricus de Sobiesuk ab omni ɔc. Quod si ɔc. Actum a. d. M°CCC°LXXXX° sabbato post festum Egidii proximo.

Tab. cur. reg. XIV, 225, XIII, 185.

F, 23. — *1390.* — Johannes de Drazicz dedit conuentui s. Crucis . . .

Talmberg. 319.

F, 25. — *1390.* — Johannes plebanus de Dobssowa dedit conuentui s. Karoli . . .

Talmberg. 333.

G, 5. — *138..* — Kaczka de Krzessicz vendidit ecclesie in Janowicz . . .

Talmberg. 317.

G, 8. — *1390.* — Hermannus de Wilicz vendidit abbati ɔc in Nepomuk . . .

Talmberg. 325.

. . . — *1390, 1 Oct.* — Katherina relicta Johankonis de Krzessicz protestata ɔc, quod hereditates suas, in Lhyssowie curiam arature et duas sexag. gr. census cum agris, pratis, siluis, piscinis, et in Odlochowicz piscinam cum molendino et curia rusticali, in Borzkowicz 2 sexag. gr. census cum tribus curiis rusticalibus, in Podoli piscinam cum agris, pratis, siluis et omni ɔc, et totum, quidquid ibi habuit, nihil penitus eximendo, vendidit Przibikoni de Odlochowicz et Johanni fratri suo indiuiso pro 60 sexag. gr. integre ɔc hereditarieque condescendit. Disbrigare debet ipsamet vendens et cum ea Przibiko de Lhyssowa, ambo in solidum, ab omni ɔc. Actum a. d. MCCCLXXXX° in crastino Jeronymi.

Tab. cur. reg. XV, 125.

. . . — *1390, 7 Oct.* — Henrycus de Lhotky p. e. c. b. P., quod hereditatem suam in Sobyetycz, curiam arature, 3 ½ sexag. gr. census cum agris, pratis et omni libertate ad ea pertinente, nihil sibi ibidem reseruando, vendidit Buzkony de Pnyewa pro nonaginta vna sexagena gr., et fassus est, se ab eo dictas pecunias plene percepisse, et ei de dicta hereditate hereditarie condescendit. Disbrigare debet ipsemet vendens et cum eo Przybyk de Klenoweho, Petrus de Lub, omnes in solidum, ab omni homine jure terre ɔc. Actum a. d. millesimo CCC°LXXXX° feria sexta post Jeronimi.

Tab. cur. reg. XIV, 150, 154.

G, 28. — *1390, 10 Nov.* — Vlricus de Lessan p. e. c. b. P., quod 26 sexag. gr. census annui nudi et perpetui, quem dudum honorabiles viri fratres prior et conuentus monasterii s. Thome ordinis Heremitarum sancti Augustini in suburbio Pragensi habuerunt in tabulis terre, in et super hereditatibus Jaroslai de Litna ibidem et in Drahlin et Sadku villis per omnia in eo jure, sicut in eisdem villis habuerunt, super hereditates suas in Lessan, curiam arature cum duabus agriculturis et 40 sexag. gr. census cum curiis rusticalibus, agris, pratis et omni libertate ad ea pertinente transducit et transduxit taliter, quod easdem 30 sexag. gr. census cum infrascriptis 4 sexag. gr. census prefati fratres et monasterium habere debent hereditarie et in euum, et quod predictus Vlricus et sui successores eisdem prefatum censum soluere tenebuntur per medium in octaua s. Georgii et per medium in octaua s. Galli ter-

minis in proximis, et sic semper assidue, perpetue et in euum. In casu vero si aliquem censum predictis fratribus in aliquo terminorum termino non solueret, extunc ipsi fratres cum solo camerario Pragensi poterint eum impignerare in hereditatibus omnibus antedictis ad plenam percepcionem census non soluti pro quolibet termino, cum tercia parte plus, nomine pene, dampnorum et impensarum. Et eundem censum disbrigare tenebuntur primum ipsemet, Vlricus et Sdenka filius suus, Jaroslaus de Litna et Stephanus de Opoczen et d. Jaroslaus de Wranyho, omnes insolidum, ab omni homine jure terre ɔc. Et ibidem idem Vlricus in predictis bonis antedictis dominis ac monasterio 4 sexag. gr. census annui nudi et perpetui vendidit pro 40 sexag. gr. prag. integre sibi per eosdem persolutis ac hereditarie condescendit. Cuius sunt disbrigatores omnes prenotati, qui disbrigare tenentur modo et forma per omnia, quibus supra. Quem censum similiter percipere debent cum solo camerario Pragensi in terminis supranotatis ac pena predictis. Nunccius ad tabulas ex parte serenissimi principis et domini, domini Venceslai, Romanorum et Bohemie regis semper Augusti, Wilem de Hazmburg specialiter destinatus. Actum a. d. M°CCC°XC° in crastino s. Martini.

Item a. d. M°CCC°XCIII° fer. IV post Martini [12 Nov.] prior et conuentus monasterii s. Thome in Praga cum camerario Zdislao dominati sunt in hereditatibus predictis pleno jure propter nonsolucionem census s. Galli. Relacio omnium beneficiariorum.

A. d. millesimo CCCLXXXXV fer. V post Conductum Pasche [22 Apr.] frater Petrus prior, totusque conuentus monasterii s. Thome in Minori ciuitate Pragensi ordinis s. Augustini dominatus est cum camerario Martino in hereditatibus domini Vlrici dicti Medek de Lessano ibidem in Lessan ob nonsolucionem census s. Galli proxime preteriti. Et hoc habetur in tabulis terre.

A. d. MCCCC primo fer. secunda ante Conuersionem s. Pauli [24 Jan.] honorabiles et religiosi prior totusque conuentus monasterii s. Thome in suburbio Pragensi cum camerario Pechone dominati sunt in hereditatibus Nicolai in Lessano, toto, quantum ibidem habent, pleno jure. Registro camerarii eiusdem per Stephanum vicenotarium terre regni Bohemie tabularum tempore prioris fratris Petri de Husk. Et hoc habetur in tabulis terre.

A. d. M°CCCC°III° feria secunda ante Egidii [27 Aug.] Vlricus prior nomine conuentus monasterii s. Thome cum camerario Osstasione dominatus est in hereditatibus Markwardi dicti Sobyesin in Lessanech, toto, quantum ibidem [habet], ob nonsolucionem census s. Georgii, pleno jure. Registro Sezeme cam. per Otticonem vicenotarium tabularum. Et hoc habetur in tabulis terre.

A. d. MCCCCXII° fer. V ante Laurencii [4 Aug.] Augustinus prior monasterii s. Thome in Praga suo et conuentus sui nomine cum camerario Jacobo Medwyedek dominati sunt in hereditatibus Gyrzykonis, Johannis et Tassonis in Lessanech, in molendino super Sazawiam, in censu s. Georgii proxime preteriti, pleno jure, sed zagem exfideiussit Mislybor de Chwogenczie in 15 sex. gr. Registro Sazame camerarii.

A. d. MCCCCXVIII° fer. V ante Georgii [21 Apr.] prior monasterii s. Thome in suburbio Pragensi ex parte tocius conuentus eiusdem monasterii cum camerario Vlrico dominati sunt in hereditatibus Johannis de Lessan ibidem in foro contentis in censu s. Galli proxime preteriti prescripti pleno jure. Registro eiusdem camerarii.

A. d. M°CCCCXIX die XIII mensis Marcii feria secunda post dominicam Reminiscere inmediate post quatuor tempora cinerum supra dominacio in Lessan est tabulis terre notata per fraterem Zygissmundum de Tyn pro tunc procuratorem conuentus et fratris Johannis de Dobrowys pro tunc prioris.

Tab. cur. reg. XXI, 67. Cod. Thomæus, 88. Tab. ter. CCL, A, 2.

... — *1390, 16 Dec.* — Wenceslaus de Cztieniewsi ex vna et Andreas de ibidem fratres parte ex altera p. sunt coram dominis baronibus in pleno judicio sedentibus et c. b. P., quod hereditatibus ipsorum, ibidem in Cztiniewsy toto, quidquid ibi habent, et alias habitis vel habendis cum rebus mobilibus similiter habitis vel habendis vniuerunt se, ita quod facti sunt veri vnitores et hromáždníci omnium premissorum. A. d. millesimo CCC°XC° fer. VI quatuor temporum Adventus.

Tab. cur. reg. XIII, 41.

... — *1390, 16 Dec.* — In villa Woyslawicz Jesco dictus Pykna decessit. Fer. II post Trinitatem [22 Jun.] a. d. M°CCC°XCI° Wilhelmus dictus Chrt de Zahradky, Nicolaus de Sedlczie et Russ de Blazienicz docuerunt tabulis terre hereditatem suam in Woislawicz dotalem et municionem cum duabus curiis arature et 10 sexagenis grossorum census cum curiis rusticalibus et tribus laneis silue, cum agris, pratis, siluis, fluminibus, riuis et omni nábytek, quam emerunt, apud Elizabeth relictam olim prefati Jessconis pro se et pueris suis, quos habet aut habebit cum Anna, pro 200 et 20 sexagenis gr. prag. Anni tabularum ↄc LXXXX fer. VI quatuor temporum Aduentus.

Tab. cur. reg. XIII, 158.

H, 17. — *1391.* — Zbynko de Czestinne Kostel dedit ecclesiæ in Rowny ...

Talmberg. 317.

H, 18. — *1391.* — Theodricus de Hradisstian ↄc vendidit abbati in Kladrub ...

Talmberg. 323.

H, 18. — *1391.* — Bernhard de Korzecz vendidit monasterio Aulæ regiæ ...

Talmberg. 316.

H, 23. — *1391.* — Petrus de Tiechonicz vendidit abbati ↄc in Nepomuk ...

Talmberg. 325.

H, 25. — *1391.* — Petrus de Tiechonicz vendidit abbati in Nepomuk ...

Talmberg. 325.

H, 26.[1] — *1391, 14 Febr.* — Domini barones in pleno iudicio presidentes auditis tabulis Petri Ssmelczer[2] et suorum disbrigatorum secundum tabulas invenerunt pro jure et Purgardus de Janowicz dominorum consilium exportauit, quod ex quo Ssmelczer annis durantibus jure est in hereditatibus impeditus et jus suum duxit super suos disbrigatores, quod debet eo vti, et jus suum procedere secundum tenorem tabularum super suos disbrigatores, et Niclinus de Kniezewes cum suis coemptoribus similiter quod ius suum ducat super suum principalem, et si ibi deficeret, tunc super disbrigatores secundum tabulas terre, pro eo, quod est regnum impeditum, et anni in eo non possunt sic in breui pertransire. Actum a. d. M°CCC°LXXXXI° fer. III quatuor temporum Quadragesime.

Raigrad. 10. Treb. 396. Mus. Boh. 192. Talmberg. 45. Brun. 229. Palacký, Arch. č. II, 351. Jireček, Cod. jur. Boh. II, 2 pag. 38. — [1]) Brun. H, 25. [2]) Mus. Boh. Smelczerz.

... — *1391, 17 Febr.* — Bunko de Pelhrzymow ex vna et Lewa de Broda Theotunicali parte ex altera [univerunt se], Bunko hereditatibus suis in Ostrowczy et alias habitis vel

habendis et Lewa hereditatibus suis in Chochanowye et alias habitis vel habendis, et super hereditates suas predictas et super omnes hereditates habitas vel habendas pueros dicti Lewe et pueros Nicolai de Pelhrzymow in veram susceperunt vnionem. A. d. M°CCC°XC primo fer. VI quatuor temporum Quadragesime.

Tab. cur. reg. XIV, 195.

H, 27. — *1391, 17 Febr.* — Domini barones judicio presidentes: Andreas de Duba supr. judex terre Boemie, Henricus de Dube supr. camerarius terre regni Boemie, Cunadus Kapler de Sulewicz protonotarius tabularum terre regni Boemie, Tyma de Litwinow vicepurgrauius castri Pragensis, Theodricus Purkhardus de Janowicz, Czenko de Wesele, Stephanus de Opoczna, Vlricus de Holicz, Albertus Kolowrat de Kornhauz, Henricus de Noua domo, Vlricus de ibidem, Teodricus de Richnow, Boczko de Podiebrad, Albertus de Ssternberg, Puota de Turgow, Zdenko de Sstiepanicz, Petrus de Kost. Actum a. d. M°CCC°XCI° fer. VI quatuor temporum Quadragesime.

Tab. ter. VI, H, 29. Palacký, Arch. č. II, 351.

... — *1391, 17 Febr.* — Nicolaus de villa S. Wenceslai c. b. P. p. e., quod super hereditates suas, in Trzeboczicz villam integram, in Sletnik toto, quidquid ibi habet, et super alias hereditates omnes habitas vel habendas, Zigismundum et Wenceslaum filios suos et dominam Annam vxorem suam in veram suscepit vnionem, ita quod facti sunt veri vnitores omnium premissorum. Actum a. d. M°CCC°LXXXXI° fer. VI quatuor temporum Quadragesime.

Tab. cur. reg. XIV, 214.

J, 10. — *1391, 22 Febr.* — Anna z Cetně všecko právo své věnné, kteréž měla v Cetni, v Doubravici a v Kosořicích, propustila Markvardovi, Prockovi a Janovi synuom Haškovým leta M°CCC°LXXXXI° fer. IV ante Oculi.

Tab. ter. CCL, B, 10.

J, 10. — *1391, 1 Mart.* — Henricus dictus Berka de Duba cum filiis suis junioribus Wenceslao, Jankone, Henrico Hlawacz et Henrico juniore ex una et seniores filii sui Hynko senior dictus Dubsky, Henricus post Hynkonem senior et Henricus dictus Berka parte ex altera p. s. c. b. P., quod super omnibus bonis ipsorum, quecunque habuerunt, nichil penitus relinquentes inter se directam et legitimam ac patrimonialem fecerunt diuisionem, prout clarius in sermone wlgari expressantur in hec verba: Já Jindřich Berka řečený z Dubé odděluji své syny Hynka najstaršieho řečeného Dubský, a Jindřicha po něm najstaršieho a Jindřicha řečeného Berku, ty tři bratry dřéveřečené. Prvé je odděluji Jablonským zbožím, najprvé město Jablonné a k tomu Česká ves a Markvartice ves, což tu mají, a Suchá ves, což tu mají, Postřelna ves, což tu mají, i s poplužím, s dvorem i s tiem, což k tomu slušie, nic nepoostavujíc, a Kniežice ves, což tu mají, Petrovice ves, což tu mají, Heřmanice ves, což tu mají, s mlýny se všemi, což k tomu slušejí, s řekami, s rybníky, s potoky, s lukami i se clem, s lesy, s horami, s pastvami i se vší volí i s plným panstvím i se všemi užitky ižádných po sobě neostavujíc, a k tomu hrad, řečený Milštein a městečko Cwíkow, a ves Cwíkow a Kunratice ves i s tvrzí a s poplužím, a k tomu Lindowy Svrchní i Dolejní, Agrina ves, Krazhart ves, Margental ves a k tomu pustý Margental, Lichtemwaldy oba Svrchní i Dolejní, ves Krumpach s mlýny se všemi, což k tomu přislušie, se všemi rybníky, s řekami, s potoky i s lukami, s lesy i s horami i s pastvami, i se vší volí, což k tomu slušie, i s plným panstvím, se všemi užitky ižádných nepoostavujíc než to zbožie Jablonské i Milšteinské se vším, pravým

i plným panstvím, nic nepoostavujíc, i s kostelním podáním, kteréž jsú v tom panství ve všem: a my třie bratřie dřéveřečení, Hynek řečený Dubský, Jindřich a Jindřich řečený Berka mlazší přijímámy to jisté zbožie od svého otce i od svých bratří jiných za pravý rozdiel. A věno panie, že to má pán starý řečený z Dubé držeti do svého života beze všie překazy. Pakliby buoh pána i panie neuchoval, tehdy tito třie bratřie Hynek řečený Dubský, Jindřich a Jindřich řečený Berka mlazší mají sě v Kurovodské zbožie uvázati k svému rozdielu. A oni jiná bratřie Václav, Janek, Jindřich Hlaváč, a Jindřich najmlazší mají sě uvázati v to zbožie, což k Dubskému zbožie přislušie, to což panie věno obsáhlo. Pakliby bylo to zbožie, což k Dubskému zboží přislušie, lepšie než Kurovodské zbožie, tehdy Václav, Janek, Hlaváč, Jindřich [naj]mlazší tiemto třem bratřím Hynkovi řečenýmu Dubský, Jindřichovi a Jindřichovi řečenýmu Berka mají přidati po tom rozdielu penězmi nebo zbožím po přátelské radě, pakli by bylo Kurovodské zbožie lepšie než to zbožie, což k tomu zbožie přislušie, to což panie věno obsáhlo, tehdy tito třie bratřie Hynek Dubský, Jindřich a Jindřich Berka mlazší mají těmto bratróm svým Václavovi, Jankovi, Jindřichovi Hlaváčovi a Jindřichovi mlazšiemu přidati po tom rozdielu penězmi nebo zbožiem po přátelské radě k tomu zbožie, jakož k Dubskému zbožie slušie. A jiné zbožie všecko ižádného nepoostavujíc, což k Húsce přislušie, i hrad řečený Húska i Dubské zbožie všecko, i Hrádecké zbožie všecko i s Hrádkem, i Milčanské zbožie, i Fridlanské i město Dubá a k tomu všecko zbožie, žádného nepoostavujíc, i všecko panstvie, což jeho mají, ižádného nepoostavujíc, to dostalo sě za pravý rozdiel Jindřichovi z Dubé řečenému Berka starý, a Václavovi a Janovi a Jindřichovi řečenému Hlaváč, a Jindřichovi najmlazšiemu, synóm jeho z Dubé řečeným, s mlýny se všemi, což k tomu slušejí, i s poplužími se všemi, což k tomu slušejí, i s tvrzmi se všemi, s rybníky, s lukami, s řekami, s potoky, s lesy, s horami i s pastvami i se všie volí, s plným panstvím i se všemi užitky, ižádných nepoostavujíc, než se vším plným panstvím i se všemi podáními kostelními, které jsú v tom panstvie ve všem. A přiznali sě, že ten rozdiel s uobú stranú dobrovolně přijímají, a na tom mají věčně dosti mieti a jeden druhého z rozdiela nenapomienati, ani právem ani skutkem; neb sú sebe již tiem skutkem úplně dielní. Actum a. d. M⁰CCC⁰XCI⁰ fer. IIII post dominicam Oculi.

Tab. cur. reg. XX, 116; XXI, 96.

... — *1391, 3 Mart.* — Mathias de Malowar p. e. c. b. P., quod dominam Katherinam vxorem suam cum dote sua, videlicet 100 sexagenis gr., quam habuit in vno Gesenik in curia arature, ad alias hereditates suas in Gesennik Paruo, super 7 $^1/_2$ sex. gr. census annui cum curiis rusticalibus, et in Malessowie super tres sex. gr. census cum agris, pratis, siluis, lucis et omni libertate ad ea pertinente, transduxit et transducit, et ei de dictis hereditatibus ad graciosam dotalem obligacionem in dictis pecuniis condescendit, et ipsa hoc cum Marssone de Wrazkow beniuole suscepit. Anno d. millesimo CCC⁰LXXXX primo, feria VI ante dominicam Letare.

Tab. cur. reg. XV, 380.

J, 19. — *1391, 31 Mart.* — Dobessius de Jablonczie dictus Kdyczyna p. e. c. b. P., quod hereditatem suam in Lewinie, tres sex. gr. census cum quatuor curiis rusticalibus, in Neswaczil duas curias rusticales soluentes 3 sex. gr. census annui cum agris, pratis et omni libertate ad ea pertinente tantum vendidit Adalberto priori et toto [sic] conuentui monasterii in Verona ordinis fratrum Predicatorum nec non eidem monasterio perpetue et in ewum pro vescitu fratrum eorundem pro 60 sexag. gr. prag. integre persolutorum hereditarie, et condescendit. Et debet disbrigare ipsemet vendens et cum eo Zacharias de Winarzecz et Marquardus de

Tmanie, omnes in solidum ↄc. Nuncius ex parte domini regis fuit Cunadus Capler specialiter delegatus, referens, quod ipse dominus rex eisdem monachis indulsit emere 20 sexag. gr. census in hereditatibus liberis, ubicunque possent. Actum a. d. M⁰CCC⁰LXXXXI⁰ fer. VI ante Conductum Pasce.

Tab. cur. reg. XXI, 50.

. . . — *1391, 7 Apr.* — Bohunko de Wrchoticz c. b. P. p. e., quod hereditatem suam in Mrakoticzich, curiam arature cum agris, pratis et omni libertate ad ea pertinente, vendidit Przibikoni de Lhoty pro nonaginta quatuor sexagenis grossorum plene persolutis, prout in tabulis terre plenius continetur. A. d. M⁰CCC⁰LXXXXI⁰ feria sexta in Ostensione reliquiarum.

Tab. cur. reg. XIV, 90.

. . . — *1391, 14 Apr.* — Jakubek de Dlazkowicz p. c. c. b. P., quod hereditatem suam, in Dlazkowiczich curiam arature, curiis rusticalibus omnibus cum censu, excluso orto libero et ortulano in eodem, in Zahorzanech 4 sex. gr. census annui et alias vbicumque habet, nihil eximendo, vendidit Jesskoni de Tiechowicz et suis heredibus pro quadraginta sex. gr. integre persolutis, et ei de dictis hereditatibus et censu hereditarie condescendit. Disbrigare debet ipsemet vendens et cum eo Wenceslaus de Tuchorzimi, ambo in solidum ↄc. Actum a. dom. millesimo CCC⁰LXXXXI⁰ fer. VI post Ostensionem reliquiarum.

Tab. cur. reg. XV, 304.

J, 29. — *1391.* — Puotha de Dolan vendidit priori et conuentui de Tusta . . .

Talmberg. 315.

K, 6. — *1391, 25 Apr.* — Jarek, Kunát, Hanuš bratří z Sulevic 4 k. gr. v Želechovicích prodali leta M⁰CCC⁰LXXXXI⁰ den sv. Marka.

Tab. ter. CCLII, A, 3.

K, 13. — *1391, 18 et 19 Maji.* — In causa, que fuit coram domino Procopio marchione Morawie et coram dominis baronibus in pleno judicio presidentibus ac coram beneficiariis Pragensibus inter dominam Przibam relictam Stiborii de Fusperk,[1] Otikonem de Czrhowicz ac suas sorores, quorum intererat, super hereditatibus in Vniewicz domini barones auditis tabulis ipsorum, videlicet Otikonis et suarum sororum, in quibus se dicta Prziba obligauerat, quod non obligauit aliud, nisi suas hereditates dotales obligatas, et visis tabulis dotalicii ipsius, quod dicta villa Vniewicz non est in dotalicio, domini barones invenerunt pro jure et solus marchio dominorum potaz exportauit: quod si ipsa Prziba docebit tabulis, quod Cztibor post dotem dictam emit villam, extunc debet habere quietem in dicta villa secundum prescripcionem, quam sibi filii sui fecerunt, et debet eam in eodem purgrauius castri Pragensis defensare. Actum a. d. M⁰CCC⁰LXXXX primo fer. V et VI quatuor temporum Pentecostes coram dominis baronibus in pleno judicio presidentibus, presentibus dominis baronibus domino Procopio marchione Moraviae, Andrea de Duba supremo judice, Henrico de Duba supremo camerario, Cunrado de Sulewicz prothonotario, Boczkone de Podiebrad, Henrico de Noua domo, et Vlrico de Noua domo, Henrico de Honstein, Hincone de Lippa dicto Berca, Sdenkone de Rozmital, Rathimiro de Porziczie, Henrico de Brzeznicze, Conrado de Luarz, Vilhelmo de Lansstain, Johanne de Michalowicz, Johanne de Zampach, Stephano de Oppoczen, Vlrico de Holicz, Alberto de Stermberg, et alii multi, qui in eodem iudicio presiderunt.

Raigrad. 10. Trebon. 397. Mus. boh. 192. Talmberg. 45. Brun. 243. Palacký, Arch. č. II, 351. Jireček, Cod. jur. Boh. II, 2 p. 38. — [1]) Mns. h. Fuspek.

. . . — *1391, 20 Maji.* — Petrus de Hospozyn p. e. c. b. P., quod hereditatem suam in Hospozyn, curiam arature dictam Przibkowsky et Bradaczowsky cum agris, pratis ꝛc, cum jure patronatus ecclesie, cum duabus sexagenis gr. census annui, quas Pursso ibidem habuit, et cum omni libertate ad ea pertinente ꝛc vendidit Hasskoni de Hospozyn dicto Trczka et suis heredibus pro 120 sexag. gr. Et fassus est ꝛc. Et ei de dictis ꝛc. Disbrigare debet ipsemet vendens et cum eo Puress de Trzebyewlicz, Marsso de Trhlaw dictus Nadrzyenek ab omni homine ꝛc et a jure regio, si quod umquam in dictis hereditatibus probaretur. Anno domini M°CCC°LXXXX primo, sabbato quatuor temporum Penthecostes.

Tab. cur. reg. XIV, 294.

K, 18. — *1391, 20 Maji.* — Gezwecz de Sobieticz v Sobětících dvuor poplužní vendidit leta 1391 v sobotu po Sv. Duše.

Tab. ter. CCL, C, 28.

. . . — *1391, 20 Maji.* — In villa Bielenczich et Skitalech Henricus dictus Kozie decessit. Fer. II quatuor temporum Aduentus [23 Dec] a. d. M°CCC XCII° Martinek de Blazima alias de Low per tabulas terre docuit quinque sexagenas grossorum annui census in villa Bielenczich in quinque curiis rusticalibus, quas emit apud Henricum de Bielenecz pro 50 sexagenis gr. integre persolutorum. Anno ꝛc XCI° sabbato quatuor temporum Pentecostes.

Tab. cur. reg. XIII, 185.

K, 22. — *1391.* — Machna de Lazecz vendidit Zawissio, prout in tabulis terre plenius continetur.

Tab. cur. reg. XIV, 251.

L, 1. — *1391, 5 Jul.* — Andreas ciuis Czaslauiensis dictus Spitler p. e. c. b. P., quod hereditatem suam in Horkach, tres curias rusticales soluentes 5½ sexag. gr. census annui cum agris, pratis et omni libertate ad ea pertinente, nihil eximendo, vendidit Simoni judici ibidem in Czaslauia et scabinis, qui sunt vel pro tempore fuerint, necnon et communitati ciuitatis eiusdem pro 40 sexag. gr. prag. integre persolutis, hereditarieque condescendit. Ipsamque hereditatem debet disbrigare vendens tantum ab omni homine ꝛc. Actum a. d. M°CCC°XCI° fer. V in octaua sanctorum Petri et Pauli apostolorum domini nostri Jesu Christi.

Tab. cur. reg. XXI, 167.

. . . — *1391, 1 Sept.* — Rudolphus de Benessowa nomine d. Alberti de Sternberg docuit tabulis terre vnam aream desertam in Przibissiczich, quam emit a Przibikone de Stagiczie pro quinque sexagenis gr. anno ꝛc XCI° in die s. Egidii.

Tab. cur. reg. XIII, 205.

. . . — *1391, 1 Sept.* — Jaklyk de Gyloweho ꝛc, quod in hereditate sua in Psarz, curia arature cum agris ꝛc, vnam sexagenam census annui vendidit Hanussio Waysmanerz et suis heredibus de Gyloweho pro 10 sexagenis ꝛc a. M°CCC°LXXXXI° feria sexta in die s. Egidii.

Tab. cur. reg. XIV, 127.

L, 8. — *1391, 4 Sept.* — Štěpán syn Mikulášuov z Olšan řečený Počernický, měštěnín Pražský, p., že na dědictví svém v Olšanech, na dvoru poplužním, na třech dvořích kmetcích,

s dědinami, lukami, vrbinami, rybníky, potoky, vinnicemi i se vší zvolí atd. paní Dorotě manželce své sto kop groš. praž. věnoval a postoupil. Stalo se l. 1391° v pondělí po sv. Jiljí.

Tab. ter. III, D, 10.

L, 10. — *1391, 17 Sept.* — Jan de Lhota Mrazowa p. e. c. b. P., quod filiis suis Ratmyro et Alberto pro porcione paterna et hereditaria Mstiticze villam integram cum molendino, in Mrazowa Lhota curiam arature, Brzezyny villam ac totum, quidquid ibidem habuit, cum agris, pratis, siluis, riuis et omni libertate ad ea pertinente dedit, assignauit, ita quod cum eisdem hereditatibus sunt ab eo plene diuisi, et ipsi hoc pro porcione sua rate et grate susceperunt; residuum vero, quidquid est de omnibus bonis suis, pro se reseruauit ad tempora vite sue, et si aliter non disponet de eisdem, extunc post mortem suam debebunt cedere in eosdem, videlicet Ratmirum et Albertum. Actum in crastino sancte Ludmille anno MCCC nonagesimo primo.

Tab. cur. reg. XX, 22.

... — *1391, 1 Oct.* — Pessik de Zhorze p. e. c. b. P., quod in hereditate sua in Pawlowicz et in Dubu domine Katherine vxori sue quinquaginta sexagenas gr., et in Zhorze, toto quidquid ibi habet, similiter quinquaginta sexagenas gr. prag. dotauit, ita tamen, quod habere debet de vniuerso suo dotalicio in predictis hereditatibus et in medio nábytek 100 sexag. gr. prag. dotis sue; et ei de dictis hereditatibus ad veram dotalem obligacionem in dictis pecuniis condescendit. Et Sezema de Dalkowicz et Theodricus de Kladerub vnitores Pessikonis ad hoc dotalicium suum prebuerunt consensum. Actum anno d. millesimo CCC° nonagesimo primo, in crastino Jeronimi.

Tab. cur. reg. XIV, 257.

L, 19. — *1391, 2 Oct.* — Barones judicio presidentes: Procopius marchio protunc capitaneus regni Boemie, Joannes dux Gerlicensis, Andreas de Duba supr. judex regni Boemie, Henricus de Duba supr. camerarius regni Boemie, Cunadus Kapler de Sulewicz supremus notarius regni Boemie tabularum, Henricus de Roznberk, Henricus, Vlricus, Joannes fratres de Nouadomo, Ratmir de Sswamberk, Otta Bergow de Bilina supremus burgrauius castri Pragensis, Purkhardus Strnad de Janowicz, Vlricus de Noua domo, Raczko et Bussko de Sswamberg, Henricus de Brzeznicze, Zdenko de Rozmital, Joannes dictus Michalecz de Michalowicz, Puota de Turgow, Henzlinus de Turgow, Benessius de Libiessicz et alii multi domini barones, qui in judicio presiderunt. Actum a. d. 1391 fer. II post S. Hieronimi in terminis fieri consuetis.

Tab. ter. VI, H, 29.

L, 22. — *1391.* — Hanuš z Sulevic věno převodí z Radovesic na Čížkovice leta M°CCC°LXXXXI°.

Tab. ter. CCLII, A, 3.

L, 27. — *1391.* — Petrus de Petrowicz ꝛc vendidit abbati et conuentui Moliwiczensi ...

Talmberg. 329.

... — *1391, 3 Oct.* — Andreas de Proseczi, Hroch, Benessius fratres germani ibidem p. s. c. b. P., quod hereditatem eorum in Blikowye Lhotye, 2 laneos arature et quinque curias rusticales cum agris, pratis et omni libertate ad ea pertinente, nihil ibidem eis reseruantes,

vendiderunt Wenceslao de Lukeho et suis heredibus pro 70 sexagenis gr. prag. Disbrigare debent ipsimet tantum vendentes ac omni ꝛc. Actum a. d. millesimo CCC°LXXXXI° fer. III post festum s. Jeronimi.

Tab. cur. reg. XIV, 198.

... — *1391, 4 Oct.* — Petrus et Sezema fratres de Sczepanowicz c. b. P. p. s., quod hereditatem ipsorum in Unessow, municionem cum curia arature, cum agris, pratis, piscinis, jure patronatus ecclesie et omni libertate ad ea pertinente, toto, quidquid ibi habuerunt ꝛc, villam integram, exclusa vna curia rusticali, vendiderunt Busskoni de Klenowicz et suis heredibus pro 300 sexag. gross. A. d. M°CCC°LXXXXI° fer. IIII in die s. Francisci.

Tab. cur. reg. XIV, 145.

M, 5. — *1391, 4 Oct.* — Raczko de Sswamberga et Bussco de ibidem fratres p. s. c. b. P., quod hereditatem ipsorum, in Porzieczie opidum cum curiis araturarum, quantum ibi habent, Horzehledy villam, Strharz Nowawes dictam, Lipnicze Nowawes totum, quidquid ibi habent, in Zdierze jus patronatus ecclesie, quantum ibi habent, cum aratura et ortu apium in Ossy et flumine, in Zarubinie curiam apium, in Tustow et Rakow totum, quidquid ibi habent, cum agris, pratis, siluis, riuis, piscinis, fluminibus, montibus, vallibus, prouentibus, pascuis, communitatibus et omni libertate ac dominio ad ea pertinente in eisdem metis et limitibus, prout solus habuit et tenuit, nichil pro se ibidem penitus reseruando, vendiderunt Henriconi de Elstrberga et suis heredibus pro 1800 sex. gr. integre persolutis, et fassi sunt, se easdem pecunias ab eo plene percepisse, et ei de dictis hereditatibus hereditarie condescenderunt. Disbrigare debent ipsimet vendentes et cum eis Johannes dictus Michalecz de Michalowicz et Vlricus de Holicz, Lipolt de Oseka, omnes in solidum ꝛc. Actum a. d. M°CCC°XCI° fer. IV die s. Francisci.

Tab. cur. reg. XXI, 71.

M, 6. — *1391.* — Przedbor de Lhoti vendidit abbati Ostrowiensi ...

Talmberg. 332.

M, 12. — *1391.* — Markwardus de Borowska vendidit conuentui in Strakonicz ...

Talmberg. 328.

M, 22. — *1391.* — Gimranus de Rziczano vendidit virgibinus s. Anne ...

Talmberg. 331.

... — *1391, 6 Oct.* — Nicolaus de Lipna p. e. c. b. P., quod in hereditate sua in Neprochowach, municione, curia arature, agris, pratis, siluis, riuis, molendinis et omni libertate ad ea pertinente domine Biete vxori sue 40 gr. ad priorem dotem addidit seu dotauit, et ei de dicta hereditate ad gratiosam dotalem obligacionem in dictis pecuniis condescendit. Actum a. d. M°CCC°LXXXX primo, feria VI in octaua s. Michaelis.

Tab. cur. reg. XIV, 115.

N, 2. — *1391.* — Mezi Alenou z Kozojed a Kunšem z Neveklova. Když která dcera má jakou spravedlivost k ňákému dědictví po někom nápadem neb jináč, by je pak otec její neb kdož koli jiný držel, a ona jsúci již vdána nehleděla k tomu o to dědictví podle práva, až by leta prošla, sama se o to připraví.

Ibidem. Mezi Alenú z Kozojed a Janem z Řípu. Kdyžby otec držel statek dcery své, a ta dcera nebyla v jeho moci, než byla by vdána za muže, nestaneli o svůj statek a k otci oň nehledí, až leta projdou, ztratí ten statek.

Nálezové, 326, 327.

N, 9. — 1391. — Johannes de Mlheyn dedit capellæ in Bethleem . . .

Talmberg. 312.

. . . — *1391, 23 Oct.* — Anka de Horzyenicz vxor Jesconis de Rakownik p. e. c. b. P., quod hereditatem suam in Horzyenicz dumtaxat, et suam porcionem omnem, que sibi cedere debebat a fratribus suis senioribus de vera porcione paterna, vendidit Hermanno, Johanni fratribus suis, Margarethe et Margarethe sororibus suis et Anne nowerce sue, matri puerorum predictorum, pro 7 sexagenis gr. integre persolutis. Disbrigare debet ipsamet tantum ɔc. Actum a. d. M°CCC°LXXXXI° feria secunda post Galli.

Tab. cur. reg. XIV, 238.

. . . — *1391, 12 Nov.* — Johannes de Tozycz et Maynussius de Zdebudyewes patres commissarii orphanorum olim Zdislay de Bedrzychowicz p. s. c. b. P., quod hereditatem orphanorum predictorum in Bedrzichowicz, in Ondrzeyow et in Peczlinow villis, quidquid ibidem dicti orphani habuerunt, cum agris, pratis, siluis, riuis, piscinis et omni libertate ad ea pertinente, vendiderunt Martino dicto Skrzyeczka de Pietichwost et domino Colmano plebano de Rownich pro 200 sexagenis grossorum, et fassi sunt, se easdem pecunias ab eis plene percepisse; et eis de dictis hereditatibus hereditarie condescenderunt. Disbrigare debent ipsimet tantum, ambo in solidum ɔc. Actum a. d. M°CCC°LXXXX primo, in crastino Martini.

Tab. cur. reg. XIV, 97.

R, 8. — 1391 v. 1392. — Krzissta de Praga vendidit Fridrico abbati Aule regiæ . . .

Talmberg. 316.

U, 5. — 1391. — Venceslaus rex dedit monasterio Aulæ regiæ . . .

Talmberg. 316.

. . . — *1389—1391.* — Mathias de Slana defendens censum in villa Kaczycze docuit tabulis terre, quod Sulko de Kaczycze vendidit Johanni dicto Sicz de Praga, vxori sue et Mathie de Slana vnam sexagenam gr. census annui cum 7 grossis pro 9 sexagenis gr., census nudi et perpetui, prout in tabulis in secundo libro Venceslai vidimus contineri.

Tab. cur. reg. XIV, 309.

A. a. 1389, 13 Mart. — In villa Kowany Smil dictus Kowan decessit. Sabbato quatuor temporum Quadragesime a. d. 1389 Henczik dictus Pluh coram dominis baronibus regni Bohemie docuit vnionem suam per tabulas terre et tenorem earundem, prout se docturum obtulit siue offerebat.

Tab. cur. reg. XIII, 181.

A. a. 1389, 14 Jun. — In villa Nezabyliczich Stephanus decessit. Fer. II post Trinitatis a. d. M°CCC°LXXXIX° Zwyest dictus Mlynecz de Nezabilicz docuit per tabulas terre forum, quod habet a Hannone et non a Stephano.

Tab. cur. reg. XIII, 182.

A. a. 1389, 1 Oct. — In villa Chlistowie Simon decessit. In crastino s. Hieronimi a. d. 1389 Slawko de Czakanicz docuit per tabulas terre curiam arature cum hereditate, pratis, siluis et omni libertate et toto, quidquid ibi habuit, quam ei Kaczka de Czakanicz et Simoni antedicto vendidit pro 120 sexagenis.

Tab. cur. reg. XIII, 138.

A. a. 1389, 1 Oct. — In villa Lobeczku Wenceslaus et Margaretha uxor sua decesserunt. In crastino s. Jeronimi a. d. M°CCC°LXXXIX° Franciscus de Kbela ciuis Maioris ciuitatis Pragensis docuit empcionem per tabulas terre et tenorem earundem, prout se docturum offerebat.

Tab. cur. reg. XIII, 243.

A. a. 1389, 1 Oct. — In villa Byessietynie Rathmir studens decessit. A. d. M°CCCLXXXIX in crastino Jeronimi Jacobus de Zihobecz nomine suo et Purchardi fratris sui, Jan dictus Selmberg de Cadowa et Zwiest de Biessietina docuerunt vnionem per tabulas terre.

Tab. cur. reg. XIII, 86.

A. a. 1389, 2 Oct. — In villa Radyczich Drha decessit. In crastino Dedicacionis prag. a. d. M°CCC°LXXXIX° Jan dictus Kukol de Sulowa nomine Clare vxoris sue de Sulowa docuit 40 sexag. dotales, quas Jan dictus Kalenyczka dotauit in hereditatibus suis in Radiczy in 4 curiis rusticalibus soluentibus 4 sex. census Katherine vxori Benessii.

Tab. cur. reg. XIII, 87.

A. a. 1390, 1 Mart. — In villa Libediczich Jan filius Vlrici dicti Rudkerz decessit. F. II post dominicam Reminiscere Jarko de Oplot et de Borssicz docuit per tabulas terre in Oczyhowie curiam cum quinque quartalibus agrorum, que est eidem per beneficiarios terre in disbrigacione obtaxata, prout in tabulis terre plenius continetur.

Tab. cur. reg. XIII, 182.

A. a. 1390, 1 Mart. — In villa Wlhlaw Onsso miles decessit. Fer. II post Reminiscere Prziech de Czechczicz et Johannes dictus Hroza de Dubyczie docuerunt vnionem per tabulas terre et tenorem earundem.

Tab. cur. reg. XIII, 139.

A. a. 1390, 16 Apr. — In villa Mnetyessy Johannes dictus Friberker ciuis Maioris ciuitatis Pragensis decessit, post cuius mortem quatuor sexagene census annui ad d. regem deuolute sunt. In crastino Ostensionis reliquiarum a. d. M°CCC°XC° dominus Johannes capellanus altaris s. Marie in ecclesia s. Nicolai in Maiori ciuitate Pragensi in Foro pullorum docuit per tenorem tabularum terre et per literam d. Wenceslai Romanorum et Bohemie regis, quod præfate quatuor sexagene gr. census ad predictum altare spectant et pertinent.

Tab. cur. reg. XIII, 244.

A. a. 1390, 30 Maji. — Hassco de Czeczelicz docuit post mortem Hawlonis filii Litoldi fer. II post quatuor tempora Penthecostes a. d. 1390 quod Jessco dictus Jablco de Czeczelicz, commissarius tabulis terre puerorum olim Litoldi de Czeczelicz, vendidit ei et domine Elizabeth imperatrici curiam arature in Czeczelicz cum hereditate, pratis, jure patronatus, flumine et omni libertate ad ea pertinente pro 120 sexagenis gr. plene persolutorum, et ipsa domina

Elizabeth vendidit porcionem suam curie antedicte Hassconi supradicto, prout in tabulis terre plenius continetur.

Tab. cur. reg. XIII, 38.

A. a. 1390, 30 Maji. — In villa Nessmyeny Dalebor decessit. Feria II post quatuor tempora Pentecostes a. d. M°CCC°LXXXX° Jarossius de Nessmyene docuit empcionem suam per tabulas terre et tenorem earundem, prout se docturum offerebat.

Tab. cur. reg. XIII, 200.

A. a. 1390, 19 Dec. — In villa Kutyech Agnezka decessit. Fer. II post quatuor tempora Adventus a. d. M°CCC°XC° Przisnak de Ledecz docuit per tabulas terre curiam arature et octo sexagenas census in Kutech, quas sibi et domino Petro presbytero domina Byetka mater Agnezcze predicte dedit et dare potuit, quorum bonorum ipsum Przisnakonem medietas concernit.

Tab. cur. reg. XIII, 201.

PRIMUS NICOLAI.

(1391—1396.)

A, 4. — 1391, m. Dec. — Domini barones Johannes dux Gerlicensis, Procopius marchio protunc capitaneus regni Boemie, Henricus de Dubee supremus camerarius regni Boemie, Andreas de Dubee supremus iudex terre regni Bohemie, Cunadus Capler protonotarius terre regni Bohemie, Otta Bergow de Bielina purgrauius castri Pragensis, Johannes de Michelsperk, Puota de Czastolowicz, Henricus de Cumburg, Ratmir de Sswamberg, Theodricus et Jenczo de Janowicz, Boczko de Podiebrad, Wanko de Dube, Bussko de Sswamberg, Stephanus de Opoczna, Hinco Berca de Lipeho, Hermanus Chustnik, Henzlinus Turgow et alii barones judicio presidentes.

Raigrad. 20. Trebon. 400. Mus. boh. 196. Talmberg. 52. Palacký, Arch. č. II, 352.

A, 8. — 1391, 21 Dec. — In causa vertente inter Elzkam relictam Hinconis Berca ex vna, et Hinconem dictum Berca de Honstaina parte ab altera, super dotalicio ipsius domine Elzcze domini pleno judicio presidentes auditis tabulis predicte domine Elzcze et defensione predicti Hinkonis, in presencia Procopii marchionis Morauie et incliti principis Johannis ducis Gerlicensis invenerunt pro jure, et dominus Ratimir de Porziczie dictus Swamberg dominorum consilium exportauit: quod domine Elzcze predicte predictus Hinco debet cedere 80 sexagenas gr. census cum hominibus secundum continenciam tabularum ipsius, incipiendo ab uno fine per ordinem usque finem illius census, sicuti posset ille census in toto percipi. Et illos homines debet possidere, ipsosque iudicare, emendasque ab eis recipere; et illi homines debent habere libertates sicuti prius habuerunt et alias res et vóle; hoc habere debent sicuti ei domine Elzcze tabule testantur, exclusa steura seu berna regali, quam Hinco predictus in predictis hominibus more solito recipere debet. Actum anno domini MCCCLXXXXI sabbato quatuor temporum Aduentus presentibus dominis baronibus supradictis.

Raigrad. 13. Trebon. 400. Mus. boh. 23, G, 3. 196. Talmberg. 52. Cruciger. 30. Konopišt. A, 10. Brun. 243. Palacký, Arch. č. II, 353. Cod. jur. Boh. II, 2 p. 39.

A, 25. — *1392, 23 Jan.* — Woyhak de Krzieczowicz p. e. c. b. P., quod omnes pueros suos cum omnibus hereditatibus suis habitis vel habendis potenter commisit et committit Przechony de Wolbramowicz, Przechony de Brumowicz, Hrochony de Beztuhowa, ita quod facit eos veros patres commissarios et tutores omnium premissorum. Actum anno domini M⁰CCC⁰LXXXXII⁰ fer. III post Fabiani.

Tab. cur. reg. XX, 137.

A, 25. — *1392, 2 Mart.* — Marquardus de Porzessin p. e. c. b. P., quod hereditatem suam in Stradow, villam integram cum censu et curiis rusticalibus, agris, siluis, piscinis, riuis, molendino et omni libertate ad ea pertinente, nichil sibi ibidem reseruando, vendidit Bohuslao de Hradku pro 125 sexag. gr. prag. et fassus est, se easdem pecunias plene percepisse, et ei de dictis hereditatibus hereditarie condescendit. Disbrigare debet ipsemet vendens et cum eo Raczko et Petrus filii sui, omnes in solidum ꝛc. Actum a. d. M⁰CCC⁰LXXXXII⁰ sabbato ante dominicam Invocauit.

Tab. cur. reg. XXI, 122.

A, 27. — *1392, 1 Mart.* — Donyn de Slawcze p. e. c. b. P., quod in hereditate sua, ibidem in Slawczi curia arature et curiis rusticalibus, agris, pratis, siluis et in Bukwiczi duabus curiis rusticalibus, agris, pratis et omni libertate ad ea pertinente domine Margarethe vxori sue 140 sex. gr. dotauit et nomine dotis assignauit et ei de dictis hereditatibus in dictis pecuniis hereditarie condescendit. Actum a. d. M⁰CCC⁰XCII⁰ fer. VI ante Invocauit Quadragesime dominicam.

Tab. cur. reg. XXI, 28.

. . . — *1392, 6 Mart.* — Prziestau de Krotyegow protestatus ꝛc, quod hereditatem suam in Krotyegow, curiam arature, duas curias rusticales cum agris ꝛc vendidit Bussconi de Opalka a Slauiborio de Prziessyn pro 50 sexag. gr. plene ꝛc. Condescendit ꝛc. Disbrigare debet ipsemet vendens et cum ipso Otyco de Strazow, ambo in solidum ꝛc. A. d. M⁰CCC⁰LXXXXII⁰ fer. IIII quatuor temporum Quadragesime.

Tab. cur. reg. XIV, 148.

. . . — *1392, 8 Mart.* — Wenceslaus de Boztyessycz protestatus ꝛc, quod hereditatem suam ibidem in Boztyessiczych, videlicet septem curias rusticales cum agris ꝛc vendidit domino Drhanoni plebano in Kozoged pro [sic] sexagenis gr., et fassus ꝛc. Disbrigare debet ipsemet vendens et cum eo Jarossius de Deblycz, Nicolaus de Chotyewycz ꝛc. Anno domini millesimo CCC⁰LXXXXII⁰ fer. VI quatuor temporum Quadragesime.

Tab. cur. reg. XIV, 48.

B, 1. — *1392.* — Barones judicio presidentes: Henricus Sskopek supremus camerarius terre regni Boemie, Andreas de Duba judex terre, Kunadus Kapler protonotarius tabularum terre regni, Ratimir Sswamberg de Krassikow, Brzenko de Skala, Boczko de Podiebrad, Johannes de Michalowicz, Janko de Dieczin, Mikulass Zagiecz de Hazmburg, Albertus de Stermberg, Albertus de Konopisst, Purkardus de Janowicz, Henzlinus de Turgow, et aliis multis eodem judicio presidentibus.

Raigrad. 11. Trebon. 398. Mus. Boh. 194. Talmberg. 52. Palacký, Arch. č. II, 353.

B, 2.[1] — *1392, 9 Mart.* — In causa vertente inter Sobiehrdonem de Nechwalicz ex vna, et Marquardum de Tiecharzowicz super orphano olim Lidonis de Stareho Sedla parte ab altera, domini auditis partibus utrisque invenerunt pro jure, et dominus Rathmir de Swamberg dominorum potaz exportavit: ex quo Sobiehrdo est pater commissarius et tutor orphani predicti tabulis terre, ex tunc est justus ad orphanum predictum. Et etiam ipse Sobiehrd potuit vendere et alienare hereditates predicti orphani cuicunque sibi placeret; et quod predictum orphanum ipse Sobiehrd amplius coram dominis baronibus in judicio statuere non debet nec tenetur nec sit ad hoc iure terrestri compulsus; et super eo dederunt sibi pro iure obtento. Dedit memoriales. A ihned on Soběhrd o svých škodách, [jež] nesnázemi a válkami v rozličných nákladích vzal jest, pánuov prosil za nález, a páni slyšíce Markvarta odpověd nalezli za právo, a týž Ratimír panský potaz vynesl, že nadepsaný Markvart od toho času až do hodu sv. Ducha jemu škody nahraditi má. Presentibus dominis baronibus actum sabbato quatuor temporum Quadragesime.

Raigrad. 11. Trebon. 398. Mus. Boh. 195. Talmberg. 51 bohemice. Všehrd, 155, 245. Brun. 235. Nálezové, 216. Palacký, Arch. č. II, 353. Jireček. Cod. jur. Boh. II, 2 p. 40. — [1]) Všehrd 155 et Nal. h. Secundo Nicol. B. 2.

B, 2. — *1392, 9 Mart.* — Andreas dictus Spigler de Czaslawia p. e. c. b. P., quod hereditatem suam in Horkach, curiam arature cum duabus agriculturis, taberna parua, agris, pratis, riuis et omni libertate ad ea pertiuente, vendidit Nicolao notario et Henzlino dicto Kyfl fratribus de Czaslauia pro quadringentis sexag. minus 5 sexag. gr. prag., et fassus est, se easdem pecunias ab eis plene percepisse, et eis de dictis hereditatibus hereditarie condescendit. Disbrigare debet ipsemet vendens tantum ab omni homine ꝛc. Actum anno dom. M°CCC°XCII° sabbato quatuor temporum Quadragesime.

Tab. cur. reg. XXI, 167.

B, 3. — *1392.* — Jan de Sampssiny vendidit mansionariis . . .

Talmberg. 327.

B, 12. — *1392.* — Wylem de Drazkowicz vendidit ecclesie de Porzicz . . .

Talmberg. 310.

B, 28. — *1392.* — Heress de Wruticz vendidit commendatori in Strakonicz . . .

Talmberg. 328.

B, 29. — *1392.* — Nicolaus de Zbraslawicz dedit altari ibidem . . .

Talmberg. 317.

B, 29. — *1392, 27 Apr.* — Petrus de Miecholup p. e. c. b. P., quod in hereditate sua ibidem in Miecholup, curia arature cum duobus laneis agrorum, agris, pratis et omni libertate ad ea pertinente domine Offcze vxori sue 40 sexag. gr. dotauit et nomine dotis assignauit, et ei de dictis hereditatibus ad veram dotalem obligacionem in dictis pecuniis condescendit. Actum a. d. M°CCC°XCII° sabbatho post Ostensionem reliquiarum.

Tab. cur. reg. XXI, 26.

. . . — *1392, 27 Apr.* — In villa Nesmyenye Jesco Chatra et Bohunco fratres decesserunt, cuius unus laneus Bohunconis et unus laneus Jesconis ibidem ad d. regem deuoluti sunt.

Swach de Nesmyenye docuit tabulis terre curiam rusticalem cum agris, pratis et omni libertate, quam emit a Busscone de Mlecowicz pro 20 sexagenis a. d. M°CCC°XCII° sabbato post Ostensionem reliquiarum.

Tab. cur. reg. XIII, 209.

... — *1392, 27 Apr.* — Marquardus de Kosti p. e. c. b. P., quod omne jus suum dotale, quodcunque habuit in Smirzicz et in aliis hereditatibus ad Smirzicz pertinentibus, quas hereditates habuit a domina Elzka, in eo jure pleno, sicut sibi continetur, condescendit domine Zoffcze sorori sue plene et in toto. Actum a. d. ɔc XCII° sabbato post Ostensionem reliquiarum.

Tab. cur. reg. XIII, 18.

B, 30. — *1392.* — Nicolaus de Zbraslawicz dedit altari ibidem promissa ...

Talmberg. 317.

... — *1392, fin. Apr.* — Benessius de Gywie protestatus ɔc, quod in hereditate sua in Horach, duabus curiis araturarum et tribus curiis rusticalibus, soluentibus 2½ sexagenas census et vno subside, agris, pratis ɔc domine Anne vxori sue dotauit 80 sexagenas gr. ɔc. A. d. M°CCC°LXXXXII° post Ostensionem reliquiarum.

Tab. cur. reg. XIV, 91.

C, 7. — *1392.* — Pessko de Praga magistro Smiloni de Zelkowicz vendiderunt 8 sexag. gr. in Kokowicz, Bidelicz, in curia arature et curiis rusticalibus.

Riegger, Materialien, VI, 204.

... — *1392, 5—8 Jun.* — In villa Dyediczich Jesco dictus Zaczek decessit, cuius curia arature cum omnibus suis pertinenciis ad dominum regem est legitime deuoluta. Sabbato quatuor temporum Aduentus Paulus de Dyedicz, Prziba et Jarca filie ipsius docuerunt vnionem tabulis terre, sicut se docturos offerebant, prout in tabulis terre plenius continetur a. dom. M°CCCXXXX secundo quatuor temporum Pentecostes.

Tab. cur. reg. XIII, 146.

... *1392, 6 Jun.* — In villa Brziezowie et in villa Koruticzich nobilis Marquardus de Sleb alias dictus de Wartenberg decessit. Feria secunda quatuor temporum Aduentus [23 Dec.] a. d. M°CCC°XCII° Albertus de Brzezie docuit dimissionem, quam Marquardus et Petrus sibi dimiserunt viceuersa, duas agriculturas cum municione in Brziezowie, cum curiis rusticalibus, villam Koruticzie integram, jus suum et jus orphani Haskonis de Brziezowe et Brziesty cum agris, pratis, siluis, piscinis et omni libertate ad ea pertinente. Anno ɔc XCII° feria quinta quatuor temporum Pentecostes.

Tab. cur. reg. XIII, 162.

C, 20. — *1392.* — Venceslaus dei gracia ... Privilegium collegio Caroli in Nenaczowicz et Drahelczicz ...

Talmberg. 323. Riegger, Mater. VI, 204.

C, 21. — *1392, 8 Jun.* — Smil de Rychmburgka p. e. c. b. P., quod hereditatem suam, Rychmburgk castrum, Skutecz oppidum, Skuteczko, Zdiar, Radczicze, Lestinka, Malynne, Kwasycze, Janowicze, Kameniczka, Wyr, Zhorz, Hniewieticze, Mirzetin, Lessany, Bezweczie,

Daleticze, Sstiepanow, Lhota, Odradow, Ranna, Woytiechow, Pokrzikow, Ozrzeticze, Hlynsko oppidum, Strana, Blatne, Przerostle, Studnicze, Wytanowicze, Camenicze, Chlum, Lhota, Genykow, Kladne, Dyedowa, Vdrzissie, Kruna, Rybne Czeske, Rychnow, Kameniczka pusta, Perarzecz, Kutrzin, Zbeznow, Senowa, Swratka oppidum, Swratuch, Radymye, Radymicze, Lozicze, Wbrodu, Robun, Dolany, Chlumietin, villas integras cum curiis rusticalibus, in Holetin, in Krzyzanow, in Rybne Moravske, in Bieley, in Srbiczich, in Martiniczych, in Zdyslaw, in Tynow toto, quidquid in eisdem villis habet, in Mikulowicz curiam cum duabus agriculturis cum curiis rusticalibus et censu, in Drazkow, in Gesenczan, Uherczicze, Ewanowicze, Pordubicze, Mnichowe, Czrna, Nemossiczky Male, villas integras, in Ostrzessanych toto, quidquid ibi habet, cum agris, pratis, siluis, piscinis, riuis, fluminibus, curiis araturarum, censibus, montibus, vallibus, pomeriis et ortis et omni libertate ad ea pertinente vendidit Otte de Byelina dicto Bergow et Boczkoni de Podiebrad pro decem millibus sexagenarum gr., et fassus est, se easdem pecunias ab eis plene percepisse, et eis de dicta hereditate hereditarie condescendit. Disbrigare debet ipsemet et [sic], omnes in solidum ɔc. Actum a. d. M⁰CCC⁰LXXXXII⁰. Sabbato quatuor temporum Pentecostes.

Tab. cur. reg. XX, 139. Tab. ter. II, F, 21 boh.

C, 30. — *1392, 9 Jun.* — Jan de Onssowa filius Benessii p. e. c. b. P., et dominis baronibus in pleno judicio presidentibus, quod super omnes hereditates suas habitas vel habendas et specialiter in Onssow et in omni nábytek Sigismundum de Ledecz in veram suscepit vnionem, ita quod factus est cum eo verus vnitor seu hromáždník omnium premissorum. Actum a. d. M⁰CCC⁰LXXXXII die dominico quatuor temporum Pentecostes.

Tab. cur. reg. XX, 124.

D, 2. — *1392.* — Venceslaus rex indulsit preposito Pragensi . . .

Talmberg. 313.

D, 7. — *1392.* — Symon de Okruly vendidit mansionariis . . .

Talmberg. 327.

D, 8. — *1392.* — Procopius de Swoleniewsy vendidit altari s. Magdalene in castro Pragensi . . .

Talmberg. 327.

D, 24. — *1392.* — Michael de Ostrow dimittit conuentui in Rudnicz . . .

Talmberg. 329.

E, 13. — *1392.* — Venceslaus dei gracia . . . Privilegium monialium s. Spiritus . . .

Talmberg. 330. Tab. ter. VI, J, 20.

E, 14. — *1392.* — Wylem de Praga vendidit Marie abbatisse s. Spiritus . . .

Talmberg. 330.

E, 15. — *1392.* — Jarka de Tussenie dimisit monasterio s. Karoli . . .

Talmberg. 333.

E, 16. — *1392.* — Crux de Praga vendidit monasterio Rokyczana . . .
Talmberg. 325.

F, 5. — *1392.* — Wznata plebanus de Chwatierub dedit ecclesie ibidem . . .
Talmberg. 318.

F, 7. — *1392.* — Hanzl de Praga vendidit domino Johanni preposito Omnium Sanctorum . . .
Talmberg. 313.

F, 8. — *1392.* — Maress de Wrazkow vendidit ecclesie in Municz [1] . . .
Talmberg. 322. — [1]) Ms. Muntcz.

. . . — *1392, 18 Dec.* — Mathias de Malowar p. e. c. b. P., quod dominam Katherinam vxorem suam cum omni dote eius, videlicet 100 sexag. gr., quas habuit in Malessow et in Gesennyku Malem ad alias hereditates suas in Masogied super 10 sex. gr. census annui nudi perpetui cum agris, pratis et omni ꝯc traduxit et traducit, et ei de dicto censu in eo jure, sicut prius habuit, in dictis pecuniis condescendit, et ipsa hoc cum Johanne fratre suo de Porzyeczan beniuole suscepit. Actum a. d. millesimo CCC°XCII° feria quarta quatuor temporum Aduentus.

Tab. cur. reg. XV, 381.

F, 19. — *1392, 22 Dec.* — Henricus de Nekmirze p. e. c. b. P., quod in hereditate sua in Oplotech, curia arature, 5 sexag. gr. census cum curiis rusticalibus, agris, pratis, piscinis, ortis, pomeriis, molendino, flumine et omni libertate ad ea pertinente domine Anne vxori sue ducentas sexag. gr. dotauit et nomine dotis assignauit, et ei de dicta hereditate ad veram dotalem obligacionem in dictis pecuniis condescendit. Actum a. d. M°CCC°LXXXXII° die dominico post quatuor temporum Aduentus.

Tab. cur. reg. XXI, 106.

F, 22. — *1392.* — Venceslaus rex indulsit monasterio Rokyczanensi . . .
Talmberg. 325.

G, 6. — *1393.* — Albertus de Ssternberg vendidit Petro abbati s. Procopii . . .
Talmberg. 330.

G, 6. — *1393.* — Jessko de Strzmelicz vendidit monasterio s. Procopii . . .
Ibidem. Maynussius de Zdebudiewsy vendidit monasterio s. Procopii . . .
Talmberg. 330.

G, 11. — *1393.* — Jan de Praga vendidit monasterio in Postoloprd . . .
Talmberg. 320.

G, 12. — *1393, 1 Mart.* — Henricus de Colessow p. e. c. b. P., quod dominam Margaretham vxorem suam cum omni dote sua, videlicet 100 sexag. gr., quam habuit in Colessow, Zahorzie et Kobylee ad alias hereditates suas, in Tisowecz curiam arature, duabus curiis rusticalibus soluentibus 2 sexag. gr. census, in Zaluzie 1 ½ sex. gr. census cum curia rusticali, agris, pratis, siluis, piscinis, pomeriis, riuis et omni libertate ad ea pertinente trans-

duxit et traducit, et ei de dicta hereditate in eo jure, sicut prius habuit in dictis pecuniis, condescendit, et ipsa hoc cum Petro fratre suo de Strharzow beniuole suscepit. Actum a. d. M°CCC°XCIII° sabbato quatuor temporum Quadragesime.

Tab. cur. reg. XXI, 13.

G, 12. — *1393.* — Venceslaus dei gratia privilegium dedit monasterio Brzewniowiensi.

Talmberg. 315.

. . . — *1393, 3 Mart.* — Jan de Hranicze p. e. ꝛc, quod hereditatem suam, in Hranicz curiam arature cum agris ꝛc, duas sexagenas census annui nudi post Margaretham Paulo dotauit. Quem quidem censum per medium soluere tenetur; quod si non solueret, tunc debet impignerari ꝛc. Et quando Paulo vel Margarethe 20 sexagene darentur, tunc debent de tabulis dimittere. A. d. M°CCC°LXXXXIII° feria secunda post quatuor tempora Quadragesime, prout in tabulis terre plenius continetur.

Tab. cur. reg.

. . . — *1393, 27 Maji.* — Kunka, Jan de Lypna ex vna, et Jaroslaus de Opoczna parte ab altera coram dominis ꝛc judicio ꝛc et beneficiariis ꝛc, quod hereditatibus ipsorum ipsa Kunka et Jan hereditate ipsorum in Lypnye 24 sexagenis census cum curiis rusticalibus, et ipse Jaroslaus ibidem in Lypnye curia arature, municione, cum agris, pratis, siluis, piscina, vineis et omni libertate ad ea pertinente, et cum aliis hereditatibus ipsorum omnibus, quas habent vel in futurum habebunt, vniuerunt se insimul, ita quod facti sunt veri vnitores seu shromáždlníci ꝛc. Anno M°CCC°LXXXXIII° fer. III quatuor temporum Penthecosten.

Tab. cur. reg. XIV, 222.

G, 28. — *1393.* — Jan de Ronowcze vendit monasterio Brzewniowiensi . . .

Talmberg. 315.

H, 20. — *1393, 31 Maji.* — Sobiehrd de Nechwalicz ex vna, et Bohuslaus Zaczko de ibidem parte ex altera p. s. c. serenissimo principe Wenceslao, Romanorum et Bohemie rege, quod hereditatibus ipsorum omnibus, quas habent vel in futurum habebunt, et omnibus rebus mobilibus similiter, quas habent vel in futurum habebunt, vniuerunt se insimul, ita quod facti sunt veri vnitores seu hromáždníci omnium premissorum. Nuncius ad tabulas fuit ex parte d. regis Benessius de Chustnik. Actum anno domini M°CCC°XCIII° sabbato quatuor temporum Pentecostes.

Tab. cur. reg. XX, 101.

. . . — *1393, 19 Jun.* — Mlach de Chotielicz p. e. c. b. P., quod hereditatem suam in Sekirziczich, quatuor sexag. et 18 gr. census cum duabus curiis rusticalibus, quas Proch et Borziss tenent, et vnam quartam agrorum, quam Hrzco tenet, emptam aput Prochonem, cum agris, pratis et omni ꝛc vendidit Sbinconi et Nicolao fratribus de Kniezicz pro 40 sexag. gr. integre persolutis, et eis de dictis hereditatibus hereditarie condescendit. Disbrigare debet ipsemet vendens et cum eo Mislibor de Sekirzicz et Nicolaus de Holowus dictus Drzyesstyata, omnes in solidum ꝛc. Datum a. d. M°CCC°LXXXXIII fer. V post festum s. Viti.

Tab. cur. reg. XV, 8.

H, 26. — *1393.* — Alsso de Pokonicz vendidit monasterio Rokyczanensi . . .

Talmberg. 325.

. . . *1393, 14 Jul.* — Vlricus de Gywy p. e. c. b. P., quod hereditatem suam ibidem, curiam arature, duas curias rusticales cum censu, agris, pratis ꝯc vendidit Hrononi de Gywy pro 40 sexag. gr., prout in tabulis terre plenius continetur. A. d. M⁰CCC⁰LXXXXIII⁰ fer. II post Margarethe.

Tab. cur. reg. XIV, 91.

J, 7. — *1393.* — Suda de Gezow vendidit monasterio Rokyczanensi . . .

Talmberg. 325.

J, 18. — *1393, 11 Aug.* — Jessko de Gemnyk dictus Bobyl p. e. c. b. P., quod hereditatem suam in Gemnyczich, curiam arature, duas curias rusticales, soluentes duas sexagenas gr. census minus decem grossis, cum agris, siluis et omni libertate ad ea pertinente, nihil sibi ibidem reseruando, vendidit Jesskoni de Wruticze et suis heredibus pro centum quindecim sexagenis gr. integre persolutis, et ei de dicta hereditate hereditarie condescendit. Disbrigare debet ipsemet vendens et cum eo Jan de Ratay filius ipsius et Beda de Lhoticz dictus Kozel, omnes in solidum ꝯc ut in forma. Actum fer. II post Laurencii a. d. M⁰CCC⁰XCIII⁰.

Tab. cur. reg. XX, 90.

K, 21. — *1393, 4 Oct.* — Reynwald de Vstupenicz p. e. c. b. P., quod patrem suum Reynwaldum de porcione sua paterna et hereditaria liberum dimittit et solutum, et non debet ipsum nec heredes suos pro ulla porcione inquietare, et ipse Reynwaldus pater suus nomine suo et puerorum suorum eciam non debet ipsum inquietare in hereditatibus suis Popowicz, prout ei tabule testantur, quas pro suo seruicio serenissimus princeps Romanorum et Bohemie rex sibi comparauit. Actum a. d. M⁰CCC⁰XCIII⁰ sabbato post Jeronimi.

Tab. cur. reg. XXI, 167.

. . . — *1393, 4 Oct.* — Purkardus de Janowicz dictus Strnad p. e. ꝯc, quod hereditatem suam a domino rege sibi donatam, que post mortem Henrici dicti Kozye ad ipsum regem est legitime deuoluta, videlicet in Byelenecz curia arature, curiis rusticalibus cum censu, agris, pratis, lucis et salicibus, piscina, riuis et omni libertate ad ea pertinente, molendino, jure patronatus ecclesie, prout solus habuit et tenuit, nihil sibi ibidem reseruando, vendidit Borzite de Morawyewsy pro 350 sexagenis gr. integre persolutorum, et ei de dicta hereditate hereditarie condescendit. Disbrigare debet ipsemet et cum eo Jenczo de Petrzpurg, omnes in solidum ꝯc. Actum a. d. millesimo CCC⁰LXXXXIII⁰ sabbato post Jeronimi.

Item a. d. M⁰CCC⁰LXXXXVI⁰ feria quarta ante Assumpcionem virginis Marie [9 Aug.] camerarius Hostass fuit in monicione aput principalem et suos disbrigatores. Relacio omnium beneficiariorum.

Item a. d. Millesimo CCCC⁰ in vigilia s. Nicolai [10 Nov.] Oprssal fuit in monicione aput Jenczonem infra [sic] scriptum ex parte Borzite superius contenti propter impedimenta in Bielenecz pleno jure. Relacio omnium beneficiariorum.

Tab. cur. reg. XIV, 223.

K, 25. — *1393.* — Przisnak de Ledecz vendidit capelle Bethleem . . .

Talmberg. 324.

. . . — *1393, 7 Oct.* — Dyepoldus de Blanycze p. e. c. b. P., quod hereditatem suam in Lhotye, curiam arature, municionem, curias rusticales cum censu, agris, pratis, riuis, fluminibus,

piscinis et omni libertate ad ea pertinente, vendidit Sbincze de Sswabyna pro 180 sexagenis gr., et fassus est, se easdem pecunias ab ea percepisse, et ei de dicta hereditate hereditarie condescendit. Disbrigare debet ipsemet et cum eo Martinus de Zwyerzyncze et Andreas de Vhrzycz, omnes in solidum, ab omni homine ɔc. Actum a. d. M°CCC°LXXXXIII° feria tercia post Jeronimi.

Tab. cur. reg. XIV, 96.

K, 29. — 1393, 12 Nov. — Grinwald de Brasskow p. e. c. b. P., quod dominam Skonkam vxorem suam cum parte dotis sue, videlicet 105 sexag. gr., quam habuit in Kysstrzie ad alias hereditates suas in Brasskow, curiam arature cum duabus agriculturis, vna sexagena gr. census, cum curia rusticali, agris, pratis, siluis, piscinis, riuis, pomeriis et omne nábytek ac omni libertate ad ea pertinente traduxit et traducit, et ei de dicta hereditate in eo jure, sicut prius habuit, in dictis pecuniis condescendit. Et ipsa hec cum Alberto de Pieczin**y** beniuole suscepit. Actum a. M°CCC°LXXXXIII° fer. IIII in crastino Martini.

Tab. cur. reg. XXI, 51.

. . . — 1393, 19 Dec. — Simon de Giczin p. e. c. b. P., quod in hereditate sua in Czierziew, curia arature, agris, pratis, siluis et omni ɔc domine Anne vxori sue 150 sexag. gr. dotauit et nomine dotis assignauit, et ei de dicta hereditate ad graciosam dotalem obligacionem in dictis pecuniis condescendit, et Hinco presbiter ad hoc consensit. Actum a. dom. M°CCCLXXXXIII fer. VI quatuor temporum Aduentus.

Tab. cur. reg. XV, 6.

K, 29. — 1393. — Nicolaus de Zbraslawicz dedit altari ibidem . . .

Talmberg. 317.

. . . — 1394, 21 Febr. — Johanna de Chotun c. b. P. p. e., quod hereditatem suam dotalem obligatam in Chotun, curiam arature cum subsidibus et omni libertate ad ea pertinente, in qua hereditate habuit 80 sexagenas gr. dotalitii, vendidit Procopio, Anne, Kacze et Margarethe pueris Getrzichonis de Chotun pro 80 sexagenis gr., prout in tabulis terre plenius continetur. A. d. M°CCC°LXXXXIIII° sabbato ante Kathedram s. Petri.

Tab. cur. reg. XIV, 242.

L, 17. — 1394. — Jan de Ronowcze vendidit ecclesie in Werona . . .

Talmberg. 317.

L, 17. — 1394. — Jan de Ronowcze vendidit ecclesie in Mendico . . .

Talmberg. 317.

L, 23. — 1394, 15 Mart. — Bernhardus de Korzecz p. e. c. b. P., quod Elskam, vxorem suam, cum omni dote sua, videlicet ducentis sexagenis gr., quas habuit in Korzecz, ad alias hereditates suas in Bierunicz, decem et nouem sexagenas gr. census cum curiis rusticalibus, agris, pratis et omni libertate ad ea pertinente et si deficeret in predictis curiis rusticalibus, extunc suppleri debet ibidem in Bierunicz, curia arature, eam traduxit et traducit, et ei de dicta hereditate in eo jure, sicut prius habuit, in dictis pecuniis condescendit. Et ipsa hoc cum Benkone de Luzyn et Marssicone de Tuniechod beniuole suscepit et Jan dictus Kygiata

de Zasad, Jakobin de Dymokur et Marssik de Tuniechod ad hoc suum prebuerunt consensum. Actum a. d. M⁰CCC⁰LXXXXIIII⁰ dominica Reminiscere post quatuor tempora.

Tab. cur. reg. XX, 133.

L, 23. — *1394.* — Czenko de Chodcze vendidit Sophie abbatisse et conuentui in Sezemicz . . .

Talmberg. 328.

. . . — *1394, 17 Mart.* — Gymram de Sczipoklas p. e. c. b. P., quod dominam Margaretham vxorem suam cum omni dote eius, videlicet 30 sexag. gr., quam habuit in hereditatibus Raczkonis in Sczipoklas ad alias hereditates suas in Sczipoklas, duas curias arature cum agris, siluis et omni ꝯc traduxit et transducit, et ei de dicta hereditate in eo jure, sicut prius habuit in dictis pecuniis condescendit, et ipsa hoc cum Martino de Malssyn beniuole suscepit. Actum a. d. M⁰CCC⁰LXXXXIIII⁰ fer. III post Reminiscere.

Tab. cur. reg. XV, 185.

M, 4. — *1394, 19 Mart.* — Alexius de Conarzowicz et Bernardus de Korzecz p. s. c. b. P., quod censum suum, videlicet tres sexag. gr. census annui nudi et perpetui, quem habent in hereditatibus Wenceslai Vndrweyn in Conarzowiczich, curia arature, agris, pratis, curiis rusticalibus cum censu et omni libertate ad ea pertinente, prout ipsis tabule testantur, vendiderunt Marssoni de Tunyechod et suis heredibus pro 30 sexag. gr., et fassi sunt, se easdem pecunias ab eo plene percepisse, et ei de dicto censu hereditarie condescenderunt. Disbrigare debent ipsimet vendentes tantum ꝯc. Quem quidem censum possessores dictarum hereditatum ipsi soluere tenebuntur et debebunt per medium in festo S. Georgii et per medium in festo S. Galli et sic semper perpetue et in euum. In casu si aliquem censum in aliquo termino ꝯc non soluerent, ex tunc predictus cum solo camerario Pragensi poterit ipsos impignerare in hereditatibus predictis usque plenam percepcionem census non soluti pro quolibet termino, cum tercia parte plus nomine poene et impensarum. Actum a. d. M⁰CCC⁰LXXXXIIII⁰ fer. V post dominicam Reminiscere.

Tab. cur. reg. XXI, 31.

. . . — *1394, 19 Mart.* — Gytka relicta Przibiconis de Racow p. e. c. b. P., quod hereditatem suam dotalem obligatam in Lestyna villa toto, quidquid ibi habuit, in Prziechwogie villam integram, in Markwarticzich, in Mrchogedech, in Zagiekur, in Wskurzimye villam totam, in qua hereditate habuit quadringentas sexagenas gr. dotis sue cum agris, pratis, curiis rusticalibus ꝯc vendidit Bernhardo patri suo de Waleczow et suis heredibus pro 400 sexagenis gr. plene persolutis. A. d. M⁰CCC⁰XCIIII⁰ fer. V post Reminiscere.

Tab. cur. reg. XIV, 42.

M, 12. — *1394.* — Aless de Drahoniewa vendidit preposito Rokyczanensi . . .

Talmberg. 325.

M, 16. — *1394, 1 Maji.* — Przibik de Bozeyowa p. e. c. b. P., quod in hereditate sua in Libkowie Wodie toto, quidquid ibi habet, cum silua dicta Libkowsky et jure patronatus ecclesie, in Wratissow villa integra, in Wlaseniczich toto, quidquid ibi habet, exclusis siluis et altero medio laneo agrorum . . . . cum agris, pratis, piscina sub villa Wlasenicz et omni libertate ad ea pertinente domine Elisabet vxori sue sexingentas sexagenas gr. dotauit et

nomine dotis assignauit, et ei de dicta hereditate ad gratiosam dotalem obligacionem in dictis pecuniis condescendit. Disbrigare debet hereditates predictas ipsemet vendens tantum ab omni homine ꝛc. Actum a. d. M°CCC°XCIIII° in Ostensione reliquiarum.

Tab. cur. reg. XX, 120.

. . . — *1394, 2 Maji.* — Hynco dictus Tluxa de Czekticz protestatus ꝛc, quod hereditatem suam, in Tupadlech curiam cum duabus agriculturis et subsidibus, toto, quidquid habet, cum agris, pratis, siluis, riuis, piscinis, jure patronatus ecclesie in Chorzowach, et omni libertate ad ea pertinente, nihil sibi ibidem reseruando, vendidit Benessio de Smrdowa et suis heredibus pro 310 sexagenis gr. Et fassus est ꝛc. Disbrigare debet ipsemet vendens et cum eo Cunassco de Czihost et Wylem de Suticz, omnes ꝛc ita si ꝛc. Actum a. dom. M°CCC°LXXXXIIII° sabbato post Reliquiarum.

Tab. cur. reg. XIV, 200.

M, 19. — *1394.* — Jan řečený Jicha z Hodkova Marketě [1] z Pavlovic l. 1394.

Tab. ter. II, F, 21. — [1]) Cod. h. Magetě.

M, 19. — *1394, 2 Maji.* — Olbram de Kuta p. e. c. b. P., quod in hereditate sua ibidem in Kutie, curia arature cum agris, pratis, siluis, riuis, super omni nábytek et omni libertate ad ea pertinente Gitcze vxori sue 50 sex. gr. dotauit et nomine dotis assignauit, et ei de dicta hereditate ad veram dotalem obligacionem in dictis pecuniis condescendit. Actum a. d. M°CCC°LXXXXIIII° sabbato post Ostensionem reliquiarum.

Tab. cur. reg. XXI, 6.

M, 20. — *1394.* — Czeniek de Morassicz vendidit Sophie abbatisse et conuentui in Sezemicz . . .

Talmberg. 328.

. . . — *1394, 5 Maji.* — Vlricus de Rohowa p. e. ꝛc, quod hereditatem suam in Rohow, curiam arature, molendinum cum agris ꝛc vendidit Cubczoni de Prczicze pro 61 ½ sexag. gr. plene persolutorum ꝛc. Condescendit ꝛc. Disbrigare debet ipse vendens et cum eo Wenceslaus de Getrzichowicz, Domaslaus de Rohowa ꝛc, prout in tabulis plenius continetur. Actum a. d. M°CCCLXXXXIIII° fer. III post Sigmundi.

Tab. cur. reg. XIV, 177.

M, 29. — *1394.* — Dytmir z Duban věno převodí na Dubany . . .

Tab. ter. CCL, M, 17.

N, 2. — *1394.* — Jarko de Solan et mansionarii ꝛc permutauerunt . . .

Talmberg. 327.

N, 2. — *1394.* — Jessco de Czeradicz vendidit mansionariis ecclesie Pragensis . . .

Talmberg. 327.

N, 12. — *1394.* — Waniss de Chrastian vendidit et dedit ecclesie s. Martini in suburbio Zaczensi 2 sex. gr. in Zlowidiczych.

Talmberg. 310.

N, 14. — *1394.* — Martinus de Swierzenicz dedit ecclesie in Gesenicz . . .

Talmberg. 322.

N, 14. — *1394.* — Martinus de Swierzenicze dedit altari in Jesenicz . . .

Talmberg. 317.

N, 15. — *1394.* — Proczko de Gedliczan doctori Johanni Kbel 5 sexag. et 15 gr. v Jedličanech spustil jest.

Riegger, Materialien, VI, 204.

. . . — *1394, 30 Sept.* — Pessico de Zhorze p. e. c. b. P., quod dominam Katherinam vxorem suam cum parte dotis eius, videlicet quinquaginta sexag. gr., quam habuit in hereditatibus, in Pawlowiczich, curia arature, ita prout sibi tabule testantur, ad alias hereditates suas in Wraczowyczich, quinque sexag. gr. census in curiis rusticalibus, agris, pratis et omni libertate ad ea pertinente, transduxit et transducit, et ei de dicta hereditate in eo jure, sicut prius tenuit et habuit in dictis pecuniis condescendit, et ipsa hoc cum Bolechone de Cladie beniuole suscepit. Et statim ibidem idem Pessico in vna sexagena gr. census cum curia rusticali in Wraczowiczich dicte domine Katherine vxori sue 10 sexag. gr. addidit dotem ad predictam, et ad graciosam dotalem obligacionem condescendit. Actum a. d. M⁰CCCCIIII⁰ fer. IIII in die Jeronimi.

Tab. cur. reg. XIV, 257.

N, 25. — *1394.* — Stephanus prior vendidit monasterio in Podlazicz . . .

Talmberg. 325.

. . . — *1394, 27 Oct.* — Benessius de Hor coram beneficiariis Pragensibus protestatus est, quod hereditatem suam in Giwye, duas curias rusticales, soluentes 100 et 6 grossos census cum agris, pratis oc vendidit Hrononi et suis heredibus pro 22 sexagenis gr. Anno domini M⁰CCCXCIV⁰ feria III ante Simonis et Jude apostolorum.

Tab. cur. reg. XIV, 91.

N, 30. — *1394.* — Hanuš Kapléř věnoval na Čížkovicích l. M⁰CCCLXXXXIIII⁰.

Tab. cur. reg. CCLII, A, 3.

N, 30. — *1394, 12 Nov.* — Petrus de Sweyssina dictus Zmrzlik p. e. c. b. P., quod in hereditate sua Strzezowicz, villa integra cum curiis rusticalibus et censu, agris, pratis, siluis et omni libertate ad ea pertinente exclusis duobus laneis, quos dominus de Rozmberk tenet, domine Anne vxori sue septingentas sexag. gr. dotauit et nomine dotis assignauit, et ei de dicta hereditate ad veram dotalem obligacionem in dictis pecuniis condescendit tali sub conditione, si maritum suum preuixerit, ex tunc quandocunque ei pecunie predicte darentur, abinde debet amoueri. Actum a. d. M⁰CCC⁰XCIIII⁰ fer. V in crastino Martini.

Tab. cur. reg. XXI, 263.

. . . — *1394, 12 Nov.* — Bernhardus de Prziedborzicz c. b. P. p. e., quod hereditatem suam in Prziedborzicz, curiam arature cum agris, pratis, siluis, riuis, pisciuis et subsidibus, et quarta porcione juris patronatus ecclesie et cum omni libertate ad ea pertinente vendidit

Pothe de Chwalowa et Johanni de Rohozca pro quinquaginta sexagenis gr., prout in tabulis terre plenius continetur. A. d. M°CCC°LXXXXIIII° in crastino s. Martini.

Tab. cur. reg. XIII, 104.

O, 2. — *1394 m. Nov.* — Václav král z obdarování svého učinil milost Kojatovi z Dehtova starému patře na služby jeho, kteréž jest činil a dědici jeho ještě na budúcí čas činiti by mohli, že k němu jakožto člověku nemocnému a přilišnú starostí strápenému, kterýž jest nemohl osobně přijíti ke dskám zemským jednoho z úředníkův zemských Pražských rozkázal poslati, kterýžto od něho o zřízení dědictví jeho kteréhožkoli rekognicí ke dskám vezma, o takovém zřízení u desk učinil relací. A úředníci k tomu zřízení Václava řečeného Čečelka úředníka královéé rozkázali a poslali jsú skutečně, kterýžto o zřízení, které jest od nadepsaného Kojaty uslyšal a vzal, učinil relací ke dskám, jakož ve dsky vloženo jest. Posel na to byl jest Purghart z Janovic.

Talmberg. 51. Jura et const. r. B. in Palacký, Arch. č. V, 108. Ibidem II, 345 et V, 510.

. . . — *1395.* — Sezema ostendit, qualiter Wenceslaus, Romanorum et Boemie rex, de plenitudine maiestatis sue Sezeme de Fusperk ꝛc cum orphano Johanne filio olim Busskonis de Wrtba cum omnibus suis hereditatibus dedit et dare potuit veram vnionem, ita quod factus est cum eo verus vnitor seu hromadník omnium premissorum. Nuncius ad tabulas fuit Burchardus de Janowicz dictus Strnad. Actum a. d. M°CCC°LXXXXV° fer. VI post [sic].

Tab. cur. reg. XIV, 145.

. . . — *1395, 2 Jan.* — Margaretha de Zrnownyk relicta olim Mstihnyewonis dicti Panek, Wyen de Neczek frater eius germanus et Bohuslaus de Zrnownyk filius dicte Margarethe p. s., quod hereditatem ipsorum in Krzyekowiczkach, 7 sexagenas gr. et 14 grossos census cum 8 curiis rusticalibus et omni ꝛc nihil ꝛc vendiderunt Henrico de Sobiesuk dicto Hes pro 73 sexagenis gr. plene ꝛc. Disbrigare debent ipsimet vendentes et cum eis Jan de Sadku, Petrus de Zrnownyk, Jan de Dub, omnes ꝛc. Anno M°CCC°LXXXXV° sabbato post Circumcisionem domini.

Tab. cur. reg. XIV, 73.

O, 22. — *1395.* — Stephanus de Montibus Gutnis ꝛc dederunt hospitali [ibidem?] . . .

Talmberg. 335.

P, 4. — *1395, 2 Mart.* — Petrus de Sweyssina dictus Zmrzlik p. e. c. b. P., quod in hereditate sua in Vgezdczy penes Kasseyowicz in 20 sexag. gr. census cum curiis rusticalibus, agris, pratis et omni libertate ad ea pertinente, domine Anne de Frydmburka vxori sue ducentas sexag. gr. addidit ad priorem dotem, ita quod in istis et aliis hereditatibus suis, in quibus sibi prius dotauit, habebit nouingentas sexag. gr. dotis sue. Actum a. d. M°CCC°XCV° die secunda Martii.

Tab. cur. reg. XXI, 263.

P, 11. — *1395, m. Mart.* — Václav Římský a Český král z milosti své přiznal se před úředníky Pražskými, že všecky děti aneb sirotky někdy Jana z Chodžova se všemi dědinami jich a se všemi nábytky, kteréž nyní mají neb potom jmíti budú, mocně poručil jest a poručí Božděchovi z Bělušic, tak že jest [jej] učinil pravého a najvyššího otce poručníka a obranci všech věcí svrchu psaných, a Jindřicha z Bělušic odvolal z té příčiny, že nade-

psaný Jindřich na svobodných cestách a silnicích loupeže činil, a proti království učinil. Posel na to byl jest Purkhart z Janovic řečený Strnad najvyšší purkrabie Pražský.

Talmberg. 51. Jura et const. r. B. in Palacký, Arch. č. V, 240. Ibidem II, 354; V, 510.

. . . — *1395, 3—6 Mart.* — Zdislaus de Kopecze protestatus ɔc, quod in hereditate sua ibidem in curia arature, quatuor subsidibus cum agris, pratis et omni libertate ad ea pertinente, domine Margarethe vxori sue 30 sexagenas gr. dotauit et nomine dotis assignauit, et ei de dictis hereditatibus ad veram dotalem obligacionem condescendit, et Wenceslaus frater suus ad hoc consensit. Actum a. d. M°CCC°XCV° quatuor temporum Quadragesime.

Tab. cur. reg. XIV, 43.

. . . — *1395, 7 Mart.* — Hanussius de Wildeffels p. e. c. b. P., quod in hereditate sua ibidem, villa integra, curiis rusticalibus et censu cum agris, pratis et omni ɔc domine Przybe vxori sue ducentas sexagenas dotauit et nomine dotis assignauit, et ei ad veram obligacionem dotalem de dictis hereditatibus in dicta pecunia condescendit. Et quando ei pecunia daretur tunc abinde debet amoueri. Actum a. M°CCC°LXXXXV° dominico die Reminiscere.

Tab. cur. reg. XIII, 189.

. . . — *1395, 23 Apr.* — Rubyen de Trzebnusewssy c. b. P. p. e., quod hereditatem suam in Gerziczich, tabernam et subsidem, in Czrnoticich tres curias rusticales soluentes quinque sexagenas census, cum agris, pratis et libertate ad eam pertinente, vendidit Wenceslao de Gerzicz filio Wolflini pro 50 sexagenis gr., prout in tabulis curie [sic] plenius continetur. Anno domini M°[CCC]XXXXV° in die Ostensionis reliquiarum.

Tab. cur. reg. XIV, 2.

P, 23. — *1395, 24 Apr.* — Beness de Stoyslawicz p. e. c. b. P., quod hereditatem suam ibidem, curiam rusticalem desertam, piscinam, cum agris, pratis, siluis et omni libertate ad ea pertinente, nihil sibi ibidem reseruando, vendidit Jessconi de Stoyslawicz pro 20 et 2½ sexag. gr., et fassus est, se easdem pecunias ab eo plene percepisse, et ei de dicta hereditate hereditarie condescendit. Disbrigare debet ipsemet et cum eo Witko de Naczeracz et Benessius de Lompne, omnes in solidum ɔc. Actum a. d. M°CCC°XCV° sabbato post Ostensionem reliquiarum.

Tab. cur. reg. XXI, 23.

. . . — *1395, 24 Apr.* — Frana presbyter de Plzna p. e. c. b. P., quod hereditatem suam in Lobziech, quatuor sexag. gr. et 20 gr. census cum curiis rusticalibus, agris, pratis, fluminibus et omni libertate ad ea pertinente vendidit Wenceslao de Nouaplzna et suis heredibus pro 45 sexag. gr. et fassus est ɔc, et ei de dicta hereditate hereditarie condescendit. Disbrigare debet ipsemet vendens et cum eo Jakess de Nouapilzna et Blaha ibidem, omnes in solidum ɔc. Actum a. d. M°CCC° nonagesimo quinto, sabbato post Ostensionem reliquiarum.

Tab. cur. reg. XV, 193.

P, 26. — *1395.* — Fridericus de Erwenicz vendidit domino decano s. Appollinaris . . .

Talmberg. 320.

. . . — *1395, 27 Maji.* — Procopius de Dobrzienye, Henricus frater ipsius de ibidem et Nicolaus de Dobrzienye, Diuissius de ibidem parte ex vna, et Nicolaus de Petrowicz, Sdenco

de ibidem et Sbinco de Petrowicz parte ab altera, p. s. c. b. P., quod hereditatibus ipsorum ipse Procopius cum fratribus hereditate ipsorum, in Nesperziczich nouem sex. gr. census cum curiis rusticalibus, agris, pratis, siluis, exclusis duobus laneis silue, in Zandow et omni libertate ɔc, nihil sibi ibidem reseruantes, se inuicem permutarunt, et Procopius cum fratribus suis trecentas sex. gr. ad hereditates suas addidit. Et fassi sunt Nicolaus cum fratribus, se easdem pecunias ab eis plene percepisse et eis de dictis hereditatibus hiucinde condescenderunt. Disbrigare debent primum pro parte Procopii et fratrum suorum ipsimet et cum eis Hrocho de Czrhinicz et Bedricus de Radtienicz, omnes in solidum, et pro parte Nicolai et fratrum suorum ipsimet et cum eis Nicolaus dictus Zul de Ostrzedku, Jan de Zruczi, Albertus de Hodkow et , omnes in solidum ɔc. Actum a. d. M°CCC°LXXXXV° feria quinta post Ascensionem domini.

Tab. cur. reg. XV, 249.

Q, 1. — *1395, 27 Maji.* — Hanuš řečený Milhaim z Pordubic z jedné, a kněz Jan řečený Protiva z Novévsi, správce kaply Betlemské Starého města Pražského, z strany druhé, p., že dědinami jich, totižto on Hanuš devieti kopami gr. praž. platu ročního holého a věčného na vsi Přerovu celé, s dvory kmetcími, s dědinami, lukami, i se vší zvolí, což k tomu přislušie, i tím vším, což tu má; a on kněz Jan svým a kaply jmenované jmenem, v Újezdci devieti kopami gr. platu ročního, s dvory kmetcími, s dědinami, lukami, i se vší zvolí, což k tomu přislušie, se vespolek směnili, a nadepsaných dědin, on Hanuš témuž knězi Janovi Protivovi a jeho budúcím i též kaple časy budúcí a věčné, i také on kněz Jan jemu Hanušovi též zase sobě dědicky postúpili. Spraviti mají z strany Hanuše on Hanuš, a vedle něho Vítek z Turovic, oba spolu; a z strany Jana Protivy on toliko sám před každým člověkem ɔc, kterýžto plat on Hanuš jemu knězi Janovi a j. b. platiti má, polovici počna na s. Havla najprvé příštího, a polovici na s. Jiří ihned potom zběhlého, a tak vždycky budúcně a věčně svými vlastními důchody a náklady v svrchupsané kaple Betlemské na každý rok svrchudotčený klásti; pakliby kterého platu na který svrchu dotčených rokuov, tak jakož se svrchu píše nedal, tehdy nadepsaný Protiva n. j. b. budou moci s jedním komorníkem bráti na dědinách jmenovaných pro nezaplacení úroka v každém roce, třetinú výš jmenem pokuty a nákladuov. Stalo se ve čtvrtek po Božím vstoupení, l. 1395°.

Tab. ter. VI, C, 8.

. . . — *1395, 17 Jun.* — Anka de Lochcow relicta Marssonis p. e. c. b. P., quod censum suum, videlicet octo sexagenas gr. census annui, nudi et perpetui, quem habuit in hereditatibus Mathie de Kostomlat, videlicet in Cztynyewssy curia arature, curiis rusticalibus et censu, agris, pratis ɔc et omni ɔc vendidit Paulo studenti de Oslowicz et Pessicony de Komarow pro 80 sexagenis gr. integre persolutis, et eis de dicto censu hereditarie condescendit. Disbrigare debet ipsamet tantum ɔc. Quem quidem censum soluere debent ipsis per medium possessores hereditatis predicte in festo s. Georgii, per medium in festo s. Galli et sic semper perpetue et in euum. In casu si aliquem censum in aliquorum terminorum termino non solueret ɔc, ut in forma. Et Heralt de Bedrzecz ad hoc consensit. A. d. millesimo CCC°LXXXX quinto, feria quinta post festum s. Viti.

Tab. cur. reg. XIV, 323.

Q, 13. — *1395.* — Ludouicus de Cziernizlewa vendidit monasterio s. Georgii . . .

Talmberg. 327.

Q, 15. — *1395, 14 Jul.* — Nicolaus de Wrapicz dictus Benessowsky p. e. c. b. P., quod in hereditate sua in Stehelczewsy, in curiis rusticalibus et censu cum agris, pratis, piscinis et omni libertate ad ea pertinente ac toto, quidquid ibi habet, 5 sexagenas gr. census annui, nudi et perpetui vendidit Nicolao de Praga ciui dicto de Freitlich pro 50 sexagenis gr. et fassus est, se easdem pecunias ab eo plene percepisse, et ei de dicto censu hereditarie condescendit. Disbrigare debet ipsemet et cum eo Mika de Zap dictus Haklik, et Nicolaus de Drzienye dictus Zdislaw, omnes in solidum, ab omni homine ɔc. Quem quidem censum ipsi soluere tenetur et debet per medium in festo s. Galli proximi et per medium in festo s. Georgii deinde proxime sequentis et sic semper temporibus euis. Ita si aliquem censum in aliquo dictorum terminorum termino non solueret, extunc predictus cum solo camerario Pragensi poterit eum inpignerare in hereditatibus predictis ɔc. Actum in crastino sancte Margarethe a. d. M°CCC°XCV°.

Tab. cur. reg. XX, 177.

... — *1395, 30 Jul.* — Ofka de Dubencze relicta olim Stiborii de Peczek tutrix orphanorum Wienkonis de ibidem de Dubencze protestata e. c. b. P., quod hereditatem ipsorum orphanorum Wienkonis in Dubencze, curiam arature, curias rusticales cum censu, municionem cum agris, pratis ɔc molendino et omni ɔc vendidit Pasconi de Plessu, Przibconi de Dubencze et Pessiconi de Zdyaru pro 200 sexagenis gr. Et fassa ɔc, et eis ɔc. Disbrigare ipsamet tantum ab omni homine et specialiter ɔc. Quod si ɔc. Et Katherina relicta olim Wienkonis de Dubencze ad hoc forum suum beniuolum prebuit consensum. Actum a. d. millesimo CCC°LXXXXV° fer. VI post Jacobi apostoli.

Tab. cur. reg. XIV, 30.

Q, 23. — *1395.* — Maress de Brasskowa vendidit domino Zbinkoni preposito Miliczensi [1] ...

Talmberg. 333. — [1]) r. Milenensi.

Q, 25. — *1395.* — Henricus de Kolumburg dedit ecclesie in Paka ...

Talmberg. 317.

... — *1395, 15 Sept.* — Kunka relicta Johannis de Hranicz p. e. c. b. P., quod hereditatem suam dotalem obligatam in Hranicz, totum, quidquid ibi habuit, videlicet 100 sexag. gr. dotis sue, vendidit Zbraslao de Passiniewes, Nicolao de Lipan, Pessikoni de Chotun, Wenceslao de Sendradicz et Procopio de Wodierad dicto Richte pro 100 sexag. gr. plene persolutis, prout in tabulis terre plenius continetur. A. d. M°CCC°LXXXXV° fer. IV ante Mathei.

Tab. cur. reg.

... — *1395, 1 Oct.* — Nicolaus de Lazan dictus Kokotek p. e., quod in hereditate sua in Swoicow toto censu et curiis rusticalibus, quantum ibi habuit, in Lazan 8 sesagenas gr. census in curiis rusticalibus, in Nudwogewicz toto, in Viskrzy toto, quidquid ibi habuit, cum agris ɔc, prout in tabulis terre plenius continetur, domine Gytcze vxori sue 125 sexag. gr. dotauit, prout in tabulis terre continetur. Actum a. d. M°CCC°LXXXXV fer. VI post Jeronimi.

Tab. cur. reg. XIV, 43.

. . . — *1395, 2 Oct.* — Albertus de Chotyessicz ex vna et Benessius de Byssicz parte ab altera p. e. coram dominis ɔc et beneficiariis ɔc, quod ipse Albrecht hereditate sua in Nudwogewycz, toto, quidquid ibi habet, et aliis ɔc, et Benessius hereditate sua in Byssicz, toto, quidquid ibi habet, et aliis omnibus ɔc vniuerunt se insimul, ita quod facti sunt veri simul vnitores seu hromážďníci ɔc. A. d. M⁰CCC⁰LXXXXV⁰ sabbato post Jeronimi.

Tab. cur. reg. XIV, 10.

Q, 30. — *1395, 3 Oct.* — Henricus de Ssprymbergka et Petrus frater ipsius ibidem p. s. c. b. P., quod in hereditatibus orfanorum olim Zawisii de Bukowa ibidem in Bukowie, et in Bielenczich 10 sexag. gr. census cum curiis rusticalibus, agris, pratis et omni libertate ad ea pertinente domine Kerussy vxori Zawissii de Bukowa dicti Ssprymbergk 100 sexag. gr. dotauerunt et nomine dotis assignauerunt, et ei de dicta hereditate ad gratiosam dotalem obligacionem in dictis pecuniis condescenderunt. Quam dotem disbrigare debent ipsimet Petrus et Henricus antedicti, ambo in solidum, ab omni homine ɔc. Actum a. d. M⁰CCC⁰LXXXXV die dominico post festum s. Venceslai.

Tab. cur. reg. XXI, 110.

R, 8. — *1395, 8 Nov.* — Wenceslaus, Romanorum et Bohemie rex, de plenitudine maiestatis sue Chwaloni de Oczina cum orphano Mathie de Klukowicz et super omnibus ipsius orphani hereditatibus dedit et dare potuit veram vnionem, ita quod factus est cum eo verus vnitor seu hromážďník omnium premissorum. Nuncius ad tabulas fuit Purkardus de Janowicz dictus Strnad supremus burgrauius Pragensis, referens premissa, ab ipso rege specialiter delegatus. Actum a. d. MCCCXCV fer. II [1] ante festum sancti Martini.

Tab. cur. reg. XX, 91, LXI, 244. — [1]) Quat. tab. cur. LXI h. fer. V.

. . . — *1395, 14 Nov.* — Johannes de Chotielicz ex vna et Stossiek ac Johannes de Slawhosticz, scilicet fratres patrueles indiuisi, parte ab altera, p. s. c. serenissimo principe, domino Wenceslao Romanorum et Boemie rege et b. P., quod hereditatibus ipsorum, ipse Johannes de Chotielicz hereditate ipsius in Chotieliczich, curia arature, curiis rusticalibus et censu cum agris, pratis, siluis et omni libertate ad ea pertinente, et ipsi Johannes et Stossiek hereditate ipsorum in Slawosticzich, toto, quidquid ibi habent, et aliis ipsorum omnibus hereditatibus habitis et habendis vniuerunt se insimul, ita quod facti sunt veri simul vnitores seu hromážďníci omnium præmissorum. Nunccius ad tabulas ex parte d. regis fuit Purchardus de Janowicz dictus Strnad, referens, quod d. rex ad hoc suum præbuit consensum. Actum a. d. M⁰CCC⁰XCV⁰ dominica post festum s. Martini.

Tab. cur. reg. XV, 19.

. . . — *1395, 12 Dec.* — Andreas de Cztynyewess p. e. c. b. P., quod hereditatem suam ibidem, duas curias rusticales, unam sine agris desertam, et aliam cum agris et toto záhumnie usque stratam publicam, soluentes quinquaginta grossos census, cum agris, pratis, salicibus et omni ɔc vendidit Mathie de Vgezda pro viginti sexagenis gr., et fassus est, se easdem pecunias ab eo plene percepisse, et ei de dicta hereditate hereditarie condescendit. Disbrigare debet ipsemet et cum eo [sic] ab omni ɔc. Quod si non disbrigaret ɔc ut in forma. A. d. millesimo CCC⁰LXXXXV dominica ante festum s. Lucie.

Tab. cur. reg. XIV, 322.

R, 15. — *1395, 12 Dec.* — Zwiest de Menin p. e. c. b. P., quod in hereditate sua in Menin, vno laneo agrorum, soluente 3 sex. gr. census cum pratis in Lukowey et silua in Meninie et in Nieprowie Lhotie 7 sex. gr. census cum curiis rusticalibus, agris, pratis et omni libertate ad ea pertinente, et si quid ibi deficeret, tunc in residuo censu in Menin debet suppleri, domine Anne vxori sue 100 sex. gr. dotauit et nomine dotis assignauit, et ei de dicta hereditate ad gratiosam dotalem obligacionem in dictis pecuniis condescendit. Actum a. d. M⁰CCC⁰XCV⁰ die dominico ante festum S. Lucie.

Tab. cur. reg. XXI, 19.

... — *1395, 21 Dec.* — Nicolaus de Temierzicz dictus Temerzicz coram serenissimo Romanorum et Boemie rege ɔc, quod dominam Agnescam matrem suam super omnes hereditates habitas vel habendas, super nábytek in veram suscepit vnionem, ita quod ɔc. Nuncius ad tabulas Hynaczko de Wismburka et de Nachod ex parte domini regis, referens, quia dominus rex ad hoc suum prebuit consensum. A. d. M⁰CCC⁰LXXXXV⁰ feria tertia post quatuor temporum Aduentus.

Tab. cur. reg. XIV, 130.

S, 1. — *1395 exeun. vel 1396 ineun.* — Wenceslaus Romanorum et Bohemie rex de plenitudine maiestatis sue c. b. P. hereditatem, que ad ipsum tamquam ad regem Bohemie est legittime deuoluta post mortem Wsseslai Ssindel de Nudwogowicz, curiam arature ɔc, dedit et dare potuit Mikssoni Kokutek de Lazan, et ei de dictis hereditatibus hereditarie condescendit. Nunccius ad tabulas refferens premissa fuit Purkhardus Strnad de Janowicz judex curie a domino rege specialiter delegatus.

Vindob. N. 3483, 3; Talmberg. 52. Palacký, Arch. č. II, 355.

... — *1396, 23 Febr.* — Dominus Petrus presbyter de Lissicz p. e., quod hereditatem suam in Lissiczich, curiam arature cum curiis rusticalibus, soluentes duas sexagenas gr. et 12 grossos census, cum agris, pratis, siluis et omni ɔc, et omni nábytek vendidit Bartossio de Lissicz pro triginta sexagenis gr., et fassus ɔc condescendit ɔc. Disbrigare ipsemet vendens et Jan de Lepolis et Zdenko de Luzcze, omnes ɔc. A. d. M⁰CCC⁰LXXXXVI⁰ feria quarta quatuor temporum Quadragesime.

Tab. cur. reg. XIV, 17.

S, 13. — *1396.* — Zacharias de Fusperga vendidit magistro hospitalis ...

Talmberg. 335.

S, 18. — *1396.* — Katerina de Przemilawicz ɔc dedit abbatisse s. Georgii . . [sic].

Talmberg. 313.

S, 20. — *1396, 15 Apr.* — Barones judicio presidentes sabbato post Ostensionem reliquiarum a. d. M⁰CCC⁰LXXXXVI⁰ Hinco Berka de Honstein supremus judex, Wilhelmus de Lanstain supremus camerarius regni Boemie, Henricus de Rozmberg supremus purgrauius castri Pragensis, Smil de Rychmburg dictus Flasska protonotarius tabularum, Otta dictus Bergow de Bielina, Johannes dictus Michalecz de Michalowicz, Boczko de Podiebrad, Borsso de Osiek, Borsso junior de Osiek, Brzenko de Skaly, Bohuslaus de Swamberg, Puotha de Skaly, Berca senior de Dube, Raczko de Swamberg, Henricus de Brzeznicze, Wenceslaus de

Wartmberg, Petrus de Costi, Wilhelmus de Zwierzeticz, Sezema et Johannes de Vstie, Albertus de Konopisst, et alii domini barones, qui eidem judicio presiderunt.

Raigrad. 14. Trebon. 401. Mus. boh. 197. Talmberg. 52, 305. Vindob. N. 3483, 73. Palacký, Arch. č. II, 355.

S, 22. — ***1396, 17 Apr.*** — Prziba relicta olim Benessii de Podole p. e. c. b. P., quod hereditatem suam ibidem, curiam rusticalem soluentem 2 sexag. gr. census cum vno rádlo role cum agris, pratis et omni libertate ad ea pertinente vendidit Otradowi de Witanowicz pro 20 sexag. gr. et fassus [sic] est, se easdem pecunias ab eo plene percepisse, et ei de dicta hereditate hereditarie condescendit. Disbrigare debet ipsamet vendens et cum ea Bernhardus de Hor, ambo in solidum ɔc. Actum a. d. ɔc CCC°LXXXXVI fer. II post Ostensionem reliquiarum.

Tab. cur. reg. XXI, 98.

. . . — ***1396, 19 Apr.*** — Przibik et Drzkragius fratres uterini de Zimuticz p. s. c. dominis baronibus pleno judicio presidentibus et b. P., quod super hereditates ipsorum in Zimunticzich et in Becziczich villis integris, in Hrussowie toto, quidquid ibi habent, in Knieziekladie Inferiori curia arature cum duabus agriculturis et censu ac toto, quidquid ibi habent, in Kniezekladie Superiori, in Branowiczich, in Potrzenech, in Konczenech, in Potrzienczich Paruis toto, quidquid ibi habent, villis in predictis et aliis ipsorum hereditatibus omnibus habitis et habendis, Diuissium de Dobronicz et Woytiechium de Kraselowa sine ipsorum heredibus [1] in veram susceperunt vnionem, ita quod facti sunt cum eis veri vnitores seu hromadníci omnium premissorum. Actum a. d. M°CCC°LXXXXVI° feria IIII post Ostensionem reliquiarum.

Tab. cur. reg. XV, 213. — [1]) Cod. h. hereditatibus.

S, 27. — ***1396, 19 Apr.*** — Smil de Rychmburga dictus Flasska p. e. c. b. P., quod hereditatem suam in Vherczíczich, duas curias rusticales soluentes 5 sexag. et 35 gr. census, c̄um agris, pratis, siluis, riuis, et omni libertate ad ea pertinente vendidit Swietissio de Vherczicz pro 60 sexag. gr., et fassus est, se easdem pecunias ab eo plene percepisse, et ei de dicta hereditate hereditarie condescendit. Disbrigare debet ipsemet et cum eo . . . ., omnes in solidum ɔc. Actum a. d. M°CCC°XCVI° fer. IV post Ostensionem reliquiarum.

Tab. cur. reg. XXI, 94.

S, 27. — ***1396.*** — Nicolaus de Zebnicz vendidit altari s. Magdalene in ecclesia Pragensi . . .

Talmberg. 327.

T, 3. — ***1396, 26 Maji.*** — Smil de Rychmburg protonotarius tabularum p. e. c. b. P., quod hereditatem suam in Ewanowiczich, vnam curiam rusticalem soluentem 5 sexag. gr. census cum agris, pratis, siluis, riuis et omni libertate ad ea pertinente, nichil sibi ibidem reseruando, vendidit Genikoni de Ewanowicz pro 60 sexag. gr. et fassus est, se easdem pecunias ab eo plene percepisse, et ei de dicta hereditate hereditarie condescendit. Disbrigare debet ipsemet et cum eo Zwiest de Chigisst, ambo in solidum ɔc. Actum a. d. M°CCC°LXXXXVI fer. VI quatuor temporum Pentecostes.

Tab. cur. reg. XXI, 134.

T, 5. — ***1396, 26 Maji.*** — Anno domini MCCC nonagesimo sexto barones judicio presidentes feria sexta quatuor temporum Pentecostes: Wilhelmus de Lanthsstain supremus came-

rarius, Hinko Berka de Honsstain supremus judex, Smilo de Pordubicz prothonotarius tabularum terre, Henricus de Rozmberg supremus purgrauius Pragensis, Brzenko de Skaly judex curie regalis, Hermannus, Henricus [et] Vlricus de Noua domo, Johannes de Noua domo, Andreas de Duba, Petrus de Kosti, Henricus Berka de Lippeho, Rathmir de Sswamberg, Wilhelmus de Zwierzeticz, Sezema de Vstie, Janko de Dieczina, Zdenko de Rozmital, Henzlinus de Turgow, Albertus de Konopisst, Zdenko de Sstiepanicz, Henricus de Brzeznicz, Borsso iunior de Osek, Brzenko de Strakonicz, Benessius de Lesstna, Wenceslaus de Wartmberg, et alii domini barones, qui eidem iudicio presiderunt.

Vindob. N. 3483, 73. Talmberg. 306. Palacký, Arch. č. II, 355.

T, 7. — 1396, 27 Maji. — Czaslaw de Peklowa protestatus est coram beneficiariis Pragensibus, quod in hereditate sua ibidem, curia arature cum agris, pratis, siluis, riuis et omni libertate ad ea pertinente, ac in toto, quidquid ibi habet, domine Machne vxori sue triginta sex sexag. gr. dotauit et nomine dotis assignauit, et ei de dicta hereditate ad veram dotalem obligationem in dictis pecuniis condescendit. Actum a. d. M°CCC°LXXXXVI° sabbato quatuor temporum Pentecostes.

Tab. cur. reg. XXI, 143.

. . . — 1396, 27 Maji. — Nesteska de Sowinicz p. e. c. b. P. et dominis baronibus pleno judicio presidentibus, quod super hereditatibus suis in Sowinicz toto, quidquid ibi habet, et alias habitis vel habendis Otikonem de Bohumilicz, Nicolaum de Lipniczky et Otikonem filium Ogeri de Przedborz in veram suscepit vnionem, ita quod facit eos veros vnitores omnium premissorum. Actum a. d. M°CCC°LXXXXVI° sabbato quatuor temporum Pentecostes.

Tab. cur. reg. XIV, 51.

T, 13. — 1396. — Aleš z Duban Dubany prodal Dytmirovi z Duban. M°CCC°LXXXXVI°.

Tab. ter. CCL, M, 17.

. . . — 1396, 29 Maji. — Margaretha relicta olim Jesskonis dicti Buch de Swietcze p. e. c. b. P. et dominis baronibus, quod super hereditates suas in Tatinnem, curia arature, in Widowli toto, quidquid ibi habet, in Sabeniczich toto, quidquid ibi habet, in Swietczi toto, quidquid ibi habet, et alias habitis vel habendis cum agris, pratis, siluis, piscinis et omni ɔc, exclusis hereditatibus in Wrbiczi, quas ibi habet, quia easdem pro se reseruat, Busskonem de Izenberg et Georgium de Diwicz in veram suscepit vnionem, ita quod facti sunt ɔc. Actum a. d. M°CCC°LXXXXVI° feria secunda post festum Trinitatis.

Tab. cur. reg. XIV, 226.

T, 22. — 1396. — Thomas de Horek vendidit domino Johanni plebano de Choczna . . .

Talmberg. 318.

T, 22. — 1396. — Venceslaus de Chocznie vendidit ecclesie ibidem . . .

Talmberg. 318.

T, 22. — 1396. — Maress de Slemene ɔc vendidit domino Joanni plebano in Choczna . . .

Talmberg. 317.

T, 22. — *1396.* — Philipus de Slepoticz vendidit ecclesie in Choczna . . .

Talmberg. 310.

T, 29. — *1396, 2 Jun.* — Puota z Častolovic starší p. se př. ú. P., že paní Annu, ženu Puoty mladšieho syna svého, s jejím se vším věnem, totižto se dvěma tisícoma a s puol osmem stem kop gr. pr., ježto měla na dědinách v Skuhrově, tak jakožto ve dskách zemských plnějie záleží, na jiné na své dědiny, na ten jistý Skuhrov hrad a na město před hradem i na ta na všecka zbožie, což k tomu hradu i k městu vsí neb užitkóv přislušie, kterýmž se koli jmenem menují, na Rychmberk hrad i na to na vše, což k tomu hradu zbožie neb vesnic a užitkóv přislušie, kterým sě koli jmenem jmenují, na město Solnici s tú se vší zvolí i s zbožím, což k tomu městu přislušie, s dědinú, lukami, s dvory, poplužními i s kmetcími i se všemi vesnicemi, kteréž koli mají jmeno, s rybníky, s mlýny, potoky, s lesy, s řekami i s tú se vší zvolí i s panstvím celým, což k dřéveřečeným zbožím přislušie, i se všemi puožitky, buďte zjevní neb tajní, kterýmiž koli jmeny mohú jmenováni býti, nic na tom sobě nevymieňujíc ani sobě co poostavujíc, než úplně jakož on jest se panem Bočkem ode pana Jana z Meziřiečie kúpil, a potom naň na samého spadlo, jakož jest pan Vznata z Skuhrova držel, pakliby co odešlo, aby jie paní Anně navráceno bylo, kromě té Vésky i platu, což jest na té Vésce, ježto pan Jan z Meziřiečie za Vznatinu duši dal, převedl jest i převodí a jie těch dědin, těch hraduov, měst i všeho zbožie dřéveřečeného ku pravé věnné zástavě postúpil v těch penězích, totižto ve dvú tisíc a puol osmě stě kop pod takú výmluvú, ač by syna jeho Puoty dřéveřečeného buoh neuchoval prvé nežli panie Anny ženy jeho dřéveřečené, tehda kdyžby kolivěk on Puota nebo jeho budúcí nebo poručník dřéveřečené panie dřévejmenované penieze dva tisíce a puol osma sta kop dali a položili v Kladště, ale provodili beze lsti do Nysy, tehda beze všie překazy i beze všie pře paní Anna dřéveřečená má své penieze vzieti dřéveřečené a hraduov, měst i všeho zbožie dřéveřečeného jemu Puotě i jeho budúcím mocně sstúpiti bez přiekazy. A ona to se panem Hynáčkem z Wismburka a se panem Jetřichem z Janovic i z Náchoda a se panem Hynkem řečeným Hlaváč z Třebochova a se panem Štěpánem z Opočna dobrovolně přijala a dřevní vklad věnný propustila dobrovolně. Actum fer. VI post festum Corporis Christi a. d. M⁰CCC⁰LXXXXVI⁰

Tab. cur. reg. XX, 164.

Juxta. V, 6. — *1396, 29 Jul.* — Benessius de Dubec et de Libiessicz defendit contra permutacionem, ubi Alsso filius Henrici dicti Skopek de Dubec commutauit hereditates in Basst Parno pro hereditatibus in Welenecz cum domino Procopio abbate monasterii S. Karoli ꝛc, prout hoc idem in terre tabulis continetur, dicens, quod ipse Alsso dictas hereditates permutare non potuit ex eo, quod ipse Benessius cum patre dicti Alssonis Henrico super dictis hereditatibus fuit verus vnitor. Docere vult tabulis terre, quando ei domini barones terminum assignabunt. Actum sabbato post festum s. Jacobi a. M⁰CCCLXXXXVI⁰.

Tab. cur. reg. XXI, 207.

. . . *1396, 30 Jun.* — Witko de Chodunie [sic] protestatus est ꝛc, quod hereditatem suam in Trztieniczi, duas curias rusticales soluentes duas sexag. gr. census cum agris ꝛc vendidit Bohuslao de Mendico et Budiwogo plebano fratri ipsius ac Wogeze dicti Bohuslai vxori pro viginti sexag. gr. ꝛc. Disbrigare debet ipse et cum eo Jan de Tmanie, Zbynko de Wyssebor, omnes in solidum ab omni ꝛc ut in forma. Et Benessius de Chotunie [sic] ad hoc forum suum beniuolum consensum prebuit, et omne jus suum, quodcumque habuit ad dictas hereditates, dimittit eis plene et in toto. Actum a. d. M⁰CCC⁰LXXXXVI⁰ fer. VI in crastino s. Petri.

Tab. cur. reg. XV, 88.

U, 8. — *1396.* — Nicolaus de Gurim dedit ecclesie in Trzebowel . . .

Talmberg. 318.

U, 8. — *1396.* — Stephanus de Chwatlin vendidit ecclesie de Trzebowel . . .

Talmberg. 310.

U, 9. — *1396.* — Borsso Hrabie de Osek vendidit ecclesie in Teplicz . . .

Talmberg. 317.

. . . — *1396, 17 Aug.* — Dorothea relicta olim Przibikonis de Skrzissowa p. e. c. b. P., quod hereditatem suam hereditariam in Porzinie et in Bezdyeczinye villis, quatuordecim sexag. gr. census cum curiis rusticalibus, agris, pratis, rubetis et omni libertate ad ea pertinente vendidit Henrico de Rosenberg pro centum quinquaginta sexag. gr., et fassa est, se easdem pecunias ab eo plene percepisse, et ei de dicta hereditate hereditarie condescendit. Disbrigare debet ipsamet et cum ea Maress de Sobieslawie et Jan dictus Radiecz de Radiecz, omnes[1] in solidum ꝛc. Actum a. d. M°CCC° nonagesimo sexto fer. V post Assumpcionem Marie.

Tab. cur. reg. XV, 119. — [1]) Ms. h. omnibus.

U, 9. — *1396, 17 Aug.* — Dorothea relicta olim Pesskonis de Luna p. e. c. b. P., quod hereditatem suam dotalem obligatam in Blssanech, mediam curiam arature cum agris, pratis, lucis et omni libertate ad ea pertinente, in qua hereditate habuit 60 sexag. gr. sue dotis, vendidit Hane judici de Luna pro 60 sexag. gr., et fassa est, se easdem pecunias ab eo plene percepisse, et ei de dicta hereditate in eo jure, sicut sola tenuit et habuit, condescendit. Disbrigare debet ipsamet tantum ꝛc. Actum a. d. millesimo CCC°XCVI° fer. quinta post Assumpcionem s. Marie virginis gloriose.

Tab. cur. reg. XX, 109.

U, 17. — *1396, 2 Oct.* — Cunczlinus dictus Rothart de Montibus Cuthnis p. e. c. b. P., quod hereditatem suam in Erbrhardczi, curiam arature cum duabus agriculturis, curias rusticales cum censu, in Bukowe curias rusticales cum censu, in Starehorze curias rusticales cum censu, toto, quidquid habet villis in predictis, cum agris, pratis, siluis, riuis, piscinis et omni libertate ad ea pertinente ac toto, quidquid ibi habet, nihil sibi ibidem reseruando in eisdem metis et gadibus, prout solus tenuit et habuit exclusis 4 sexag. gr. census, quas abbas monasterii in Zelew et illud idem monasterium habent hereditatibus in predictis, vendidit Hasskoni de Iglauia dicto Hes pannicide et de Trelys pro ducentis sexagenis gr. et fassus est, se easdem pecunias ab eo plene percepisse, et ei de dicta hereditate hereditarie condescendit. Disbrigare debet ipsemet et cum eo Hanus dictus Noyel de Montibus Cuthnis, et Hanus dictus Schik ibidem, omnes in solidum ꝛc. Actum a. d. M°CCC°XCVI° fer. II post festum s. Jeronimi.

Tab. cur. reg. XX, 173.

U, 26. — *1396.* — Nicolaus de Lipan vendit ecclesie in Witicz quatuor sex. gr . . .

Talmberg. 310.

U, 29. — *1396, 4 Oct.* — Hynko de Dube et de Milssteyna p. e. c. b. P., quod in hereditate sua in Cunraticzich villa, municione, curia arature, curiis rusticalibus cum censu ac toto, quidquid ibi habet, in Herzmaniczi villa integra, curiis rusticalibus cum censu cum agris, pratis, siluis, et specialiter siluis dictis in monte Linberg, piscinis, riuis, fluminibus et omni

libertate ad ea pertinente ac toto, quidquid ibi habet, domine Katherine vxori sue quingentas sexag. gr. dotauit et nomine dotis assignauit, et ei de dicta hereditate ad veram dotalem obligacionem in dictis pecuniis condescendit. Actum a. d. M°CCC°LXXXXVI° fer. IIII post festum s. Jeronimi.

Tab. cur. reg. XXI, 50.

A. a. 1392, 9 Mart. — In villa Bohdanecz Mrzak cum vxore sua [1] decessit, cuius bona, videlicet curia arature cum agris, pratis, siluis et omni libertate ad ea et bonorum ubilibet habitorum ad d. regem deuoluta sunt. Sabbato quatuor temporum Quadragesime Elzka relicta Mrzakonis de Bohdanczie docuit dotem suam in predictis hereditatibus per tabulas terre, prout se docturam offerebat. Item Wilhelmus Chrt junior de Zahradki docuit empcionem omnium hereditatum, quas habet a Mrzakone in terre tabulis sibi annotatam.

Tab. cur. reg. XIII, 161. [1]) In margine: viva comparuit.

A. a. 1392, 9 Mart. — In villa Kaliscz Wenceslaus dictus Chwoge decessit. Sabbato quatuor temporum Quadragesime Vlricus plebanus de Ogienicz et Sdenko de Chayna et Diuisius de Krsera terre tabulis docuerunt 75 sexagenas gr., quas Wenceslaus de Kaliscz vxori sue ibidem dotauit et ipsa vlterius vendidit domino Vlrico, et Sdenkoni et Diuisio prefatis dotalicium antedictum.

Tab. cur. reg. XIII, 122.

A. a. 1392, 11 Mart. — In Minori Beczwar Pessik dictus Spital decessit, cuius 5 sexag. census annui in d. regem deuolute existunt. Fer. II quatuor temporum Quadragesime a. d. MCCCXCII° Marsso de Bohunyewicz et Petrus frater suus germanus indiuisus docuerunt forum predictarum 5 sexag. census annui per tabulas terre.

Tab. cur. reg. XIII, 205.

A. a. 1392, 10 Jun. — Nicolaus de Chotielicz docuit fer. II post Trinitatis anno dom. M°CCCXCII° tabulis terre 8 sexagenas gr. census annui in Smrkowicz, quem emit apud Zdichonem de Chotczie fratrem indiuisum Janonis et Margarethe, qui fuerunt filiastri Marsikonis de Wrchlabie, in curiis rusticalibus, cum agris, pratis et omni libertate ad ea pertinente et cum 1 laneo hereditatis post Pawlonem de Chotczie.

Tab. cur. reg. XIII, 16.

A. a. 1392, 11 Jun. — In villa Kozogied Venceslaus decessit alias dictus de Herzmanyewes, cuius curia arature in Kozogied et undecim sexagene census annui in Luzecz et bona ubilibet habita in d. regem deuoluta sunt. A. d. M°CCCXCII° fer. III post Trinitatem Kunka de Kozogied terre tabulis docuit dotalicium suum in omnibus hereditatibus prædictis, prout se docturam offerebat, præter 11 sexag. gr. census annui in Luzecz, qui et que in d. regem sunt legitime deuolutus et deuolute.

Tab. cur. reg. XIII, 17.

A. a. 1392, 1 Oct. — In villa Naswarow Henricus et filiaster suus Jarko decesserunt, quorum curia arature soluens duas sexagenas census annui in dominum regem deuoluta existit. Wenceslaus pellifex ciuis Maioris civitatis Pragensis in crastino Jeronimi a. d. M°CCCXCII° per tabulas terre docuit, quod predictas hereditates emit et persoluit.

Tab. cur. reg. XIII, 247.

A. a. 1393, 1 Oct. — In villa Nesmyenye Jesco Chatra et Bohunco fratres decesserunt, cuius 1 laneus Bohunconis et 1 laneus Jesconis ibidem ad dominum regem deuoluti sunt. In crastino Jeronimi a. d. M°CCC°XCIII° Swach de Nesmyenye docuit tabulis terre curiam rusticalem cum agris, pratis et omni libertate ad ea pertinente, quam emit a Maynussio de Mlecouicz pro 21 sexagenis gr.

Tab. cur. reg. XIII, 209.

A. a. 1394, 16 Jun. — In villa Eprnycz, Przibik de Zdar decessit, cuius tria allodia et 20 sexagene census annui ibidem in Epernicz cum agris, pratis, siluis, riuis, piscinis, jure patronatus ecclesie ibidem ad dominum regem sunt deuoluta. Hermanus de Zgierznye residens in Bubnye docuit vnionem super hereditatibus predictis tabulis terre, prout in tabulis terre plenius continetur. Actum fer. III in crastino s. Viti anno oc XCIIII°.

Tab. cur. reg. XIII, 126.

A. a. 1394, 17 Jun. — In villa Knyeze Kladie Anna olim filia Stiborii de ibidem decessit, cuius curia arature cum curiis rusticalibus, agris, pratis, siluis et omni libertate ac toto, quidquid ibi habuit et possedit, in d. regem dicitur esse deuoluta. A. d. M°CCC°XCIIII° fer. IIII post festum s. Viti docuit Przibico de Zymutycz taliter: Styborius de Knyezekladye p. e. c. b. P., quod Petrum de Zimuticz et Petrus Przibikonem super hereditates in Knyezekladie super 2 agriculturis cum curiis rusticalibus in veram suscepit vnionem, prout in tabulis terre plenius continetur.

Tab. cur. reg. XIII, 145.

A. a. 1394, 2 Oct. — In villa Tienyewicz Sdenko presbyter decessit. Bona ipsius in dominum regem sunt legitime deuoluta, videlicet in Tieniewicz curia arature cum hereditate, cum curiis rusticalibus, in Podoli tres curie rusticales, in Zaluzi tres lanei agrorum cum curiis rusticalibus, in Lucziscziсh tres lanei agrorum, in Lhota medietas agrorum cum agris, pratis, siluis, flumine, juris patronatus ecclesie ibidem in Tieniewicz tertia parte. Mikulczo in crastino Remigii a. d. M°CCC°XCIIII° docuit per tabulas terre 3 laneos agrorum in Lucziscziсh, quos emit apud Henricum de Brzecznicz. Raczko de Tienyewicz docuit terre tabulis curiam arature cum 2 agriculturis et totum, quidquid in proclamacione est contentum, quas hereditates emit apud Andream de Tieniewicz, prout in terre tabulis plenius continetur.

Tab. cur. reg. XIII, 125.

SECUNDUS NICOLAI.

(1396—1400.)

A, 1. — 1396, 6 Oct. — Nicolaus dictus Kokot de Slemene p. e. c. b. P., quod in hereditate sua in Mlekosrbiech, curia arature cum duabus agriculturis, curiis rusticalibus cum censu, agris, pratis et omni libertate ad ea pertinente domine Anne vxori sue 175 sexag. gr. dotauit et nomine dotis assignauit, et ei de dicta hereditate ad gratiosam dotalem obligacionem in dictis pecuniis condescendit, ita tamen, si maritum suum preuixerit, quandocunque

ei predicte pecunie dabuntur, abinde debet amoueri. Et Pessiko de Olessne et ..... ad hoc suum beniuolum prebuerunt consensum. Actum a. d. M⁰CCC⁰XCVI⁰ fer. VI post Jeronimi.

Tab. cur. reg. XXI, 101.

A, 4. — *1396, 6 Oct.* — Wenczeslaus de Strzelitow p. e. c. b. P., quod hereditatem suam in Damgenicz 5 curias rusticales soluentes 5 sexag. minus 30 gr. census cum agris, pratis, et omni libertate ad ea pertinente vendidit Stephano plebano ecclesie in Wozicz et Otradowi de Witanowicz pro 45 sexag. gr., et fassus est, se easdem pecunias ab eis plene percepisse, et eis de dicta hereditate hereditarie condescendit. Disbrigare debet ipsemet vendens et cum eo Hinko de Beztuhowa et Jan de Otradowicz, omnes in solidum ɔc. Actum anno d. M⁰CCC⁰XCVI⁰ in octaua s. Michaelis.

Tab. cur. reg. XXI, 98.

A, 24. — *1396, 22 Dec.* — Alžběta manželka někdy Jindřichova z Prahy řečeného Naz (Naaz) přiznala se před najjasn. knížetem a pánem, p. Václavem, Římským a Českým králem a úředníky Pražskými, že plat svuoj, totižto 10 kop gr. a 40 gr. pl. ročn. hol. a věčného, kterýž má v Roblíně a v Třebotově na vesnicích, na dvoru popl. a na dvořích kmetcích s polmi, s dědinú, lukami, i se vší zvolí ɔc na spasení duše své a předkuov svých dala jest a dáti mohla knězi Řehořovi, správci oltáře sv. Doroty v kostele vysazeném sv. Jiljie v Starém městě Pražském k témuž oltáři věčně a na budúcí časy a postoupila ɔc; ale podacího nadepsané kaply svrchupsaná Alžběta sobě a svým dědicuom pozuostavila a pozuostavuje tolikrát, kolikrát by potřebí bylo. Posel ke dskám Heřman Chousník atd. Kterýžto plat nadepsaného dědictví držitelé častojmenovanému knězi Řehořovi anebo budúcím jeho platiti povinni jsú a mají polovici na sv. Jiří najprv příštího a polovici na sv. Havla ihned potom zběhlého, a tak vždycky věčně a na budúcí časy. Takli by kdy kterého úroku na který rok rokuov nezaplatil ɔc ut in forma. Stalo se l. 1396⁰ v pátek o suchých dnech adventních.

Tab. ter. III, D, 16. Talmberg. 334.

. . . — *1396, 22 Dec.* — Mutynye de Krzydy p. e. c. b. P., quod hereditatem suam ibidem, villam integram cum aratura, curias rusticales cum censu, agris, pratis, siluis, piscinis et omni libertate ad ea pertinente vendidit Woislao de Palohlaw judici pro 283 sexagenis gr., et fassus ɔc. Disbrigare debet ipsemet et cum eo Hersso de Dobrowycz et Johannes de Czrmnyk, omnes in solidum, sed a dote Kacznie vxoris Mutynye predicti non debent nec tenentur disbrigare. Et Heress predictus ad hoc forum suum prebuit consensum. Actum a. d. M⁰CCC⁰LXXXXVI feria sexta quatuor temporum Aduentus.

Tab. cur. reg. XIV, 65.

. . . — *1396, 23 Dec.* — Bohuslawa relicta olim Swatoslai de Albenicz, Johan de ibidem et Crux de Olessnyczye protestatus [sic] est c. b. P., quod hereditatem ipsorum in Albeniczich, medium laneum agrorum cum agris, pratis, siluis et omni libertate ad ea pertinente, vendiderunt Peskoni de Albenicz et Sbincze vxori sue et ipsorum heredibus pro 11 sexagenis gr. integre persolutis ɔc. A. d. M⁰CCC⁰LXXXXVI⁰ sabbato quatuor temporum Aduentus.

Tab. cur. reg. XIV, 98.

. . . — *1397.* — Wilem de Lanstan [sic] p. e. c. b. P., quod hereditatem suam in Hohendorf, villam integram cum 9 sexagenis census annui et curiis rusticalibus, cum agris, pratis,

siluis, riuis, duabus piscinis et molendino sub villa, et omni libertate ad ea pertinente, vendidit Sbynconi de Knyna et suis heredibus pro 94 sexagenis gr., et fassus est ꝛc, et ei de dicta ꝛc. Disbrigare debet ipsemet tantum ꝛc. Actum a. d. M⁰CCC⁰LXXXX⁰ septimo, prout in tabulis terre plenius continetur.

Tab. cur. reg. XIV, 200.

. . . — *1397, 1 Jan.* — Georgius de Klassowa p. e. c. b. P., quod hereditatem suam ibidem, curiam arature cum agris, siluis, piscinis et omni libertate ad ea pertinente vendidit Ywanony de Wsseyan et Henrico de Meczierze pro sexaginta sexag. gr., et fassus est, se easdem pecunias ab eis plene percepisse, et eis de dicta hereditate hereditarie condescendit. Disbrigare debet ipsemet et cum eo Jena de Koserzicz et Wseslaw de Vgkowicz, omnes in solidum ꝛc. Actum a. d. millesimo trecentesimo nonagesimo VII⁰ in Circumcisione domini.

Tab. cur. reg. XIV, 63.

. . . — *1397, 31 Jan.* — Katherina relicta olim Bedrici de Bratrowicz protestata ꝛc, quod hereditatem suam dotalem obligatam ibidem, curiam arature cum agris, pratis, siluis ꝛc cum omnibus rebus ꝛc vendidit Nicolao de Kestrzan pro 70 sexag. gr. Et fassa ꝛc ꝛc. Disbrigare ipsamet et cum ea Arnestus de Kestrzan, Diuissius de Dobewye, omnes ꝛc. Actum anno d. M⁰CCC⁰LXXXXVII⁰ feria quarta post Conuersionem s. Pauli.

Tab. cur. reg. XIV, 105.

B, 2. — *1397, c. 16 Mart.* — Barones judicio presidentes: Wilhemus de Lantstein supremus camerarius, Hinco dictus Berca supremus iudex, Henricus de Rozmberg supremus purgrauius castri Pragensis, Smilo de Rychmburg protonotarius tabularum, Brzenko de Sswihowa judex curie, Henricus de Noua domo, Benessius de Libiessicz, Otta Bergow, Petrus de Costi, Boczko de Podiebrad, Jan Crussina, Ratmir de Sswamberg, Bohuslaus de Sswamberg, Borsso senior de Osek, Henricus de Elsterberg, Sdenko de Sstiepanicz, Stephanus de Opoczna, Borsso de Stiedrych, Wilhemus de Zwierzetiez, Henzlinus de Turgow, Johannes de Michalowicz, et alii plurimi domini barones, qui eidem judicio presiderunt.

Raigrad. 8. Mus. boh. 190. Talmberg. 53. Palacký, Arch. č. II, 355.

B, 2. — *1397, 16 Mart.* — In causa Purgardi dicti Strnad de Janowicz ex vna, et Sigismundi de Zelcze parte ex altera, super quadam obligacione et impigneracione eiusdem, domini barones audita proposicione et querela Sigismundi predicti et responsione ac deffensione Purgardi dicti Strnad inuenerunt pro jure, [et] Brzenko de Skali dominorum potaz exportauit dicens, quod milites et clientes ac communis populus non possunt přesvědčiti beneficiarios ex eo, quia sunt jurati i. e. přísežní; sed si Sigismundus potest habere memoriam antiquorum beneficiariorum, qui tunc erant, dum camerarium postulavit vel dominum baronem, popravczonem vel kmetonem, qui reciperet super suam fidem et diceret, quod est sibi notum, quod ipse Sigismundus camerarium postulasset, tunc suum ius debet habere processum.[1] Et super eo datum est ei pro iure obtento. Presentibus dominis baronibus Wilhemo de Lanssteyn supremo camerario, Hincone Berca supremo judice, et Smilone protonotario tabularum et ceteris superius annotatis. Actum a. d. M⁰CCC⁰LXXXXVII⁰ fer. VI quatuor temporum Quadragesime.

Raigrad. 9. Mus. boh. 191. Cruciger. 27. Konopišt. A, 9 et Talmberg. 52 bohemice. Všehrd, 150. Nálezové, 227. Palacký, Arch. č. II, 356, V, 510. Jireček, Cod. jur. Boh. II, 2 p. 41. —
[1]) Cruciger. et Konop. . . . tehda jeho právo má před se jíti; ale poněvadž těch svědkuov dotčených on Sigmund jest mieti nemohl, z toho dáno Purkhartovi za právo.

B, 2. — 1397, 16 Mart. — Nález mezi Dorotú a Eliškú z jedné, a králem Václavem z druhé, o věno jednostajně po sestrách dané. Nalezli za právo: cožkolivěk jest dáno po jedné sestře, tolikéž se má dáti po jiných sestrách, a ostatek jest na KMsti. A ten nález jest o hrad Vilštein mezi sestrami.

Talmberg. 53. Všehrd, 106, 162. Nálezové, 325. Jura et const. r. B., Palacký, Arch. č. V, 238. Ibidem II, 356. Jireček, Cod. jur. Boh. II, 2 p. 41 et 42.

B, 4. — 1397. — Boness de Niemczicz vendidit Jesskoni plebano in Choczna . . .

Talmberg. 318.

B, 14. — 1397, 17 Mart. — Benessius de Libiessicz junior p. c. c. b. P., quod pro porcione sua paterna et hereditaria a patre suo Benessio de Libiessicz recepit hereditates infrascriptas, primo videlicet in Wartu castrum, curiam arature sub castro, in Brzieznie villam integram, duas curias araturarum, curias rusticales cum censu, in Brzezenczi villam integram, curias rusticales cum censu, in Vitinie villam integram, in Ostrowic totum, quantum habet, in Welechow villam integram, Suleticze villam integram, Brziezu, Malessow, Zbudow, Waltierzow, Witow et Przerow villas integras cum agris, pratis, siluis, riuis, piscinis, molendinis, aquis, aquarum decursibus, montibus, vallibus, jure patronatus ecclesiarum et omni libertate ad ea pertinente in eisdem metis et gadibus, prout solus tenuit ipse Benessius, pater ipsius Benessii, et habuit, nihil eximendo, et non debet ipsum Benessium patrem suum neque heredes ipsius, videlicet Henricum fratrem ipsius Benessii junioris et alios, quos haberet, pro ulla porcione paterna et hereditaria perpetue inquietare et in euum. A. dom. MCCCXCVII sabbato quatuor temporum Quadragesime.[1]

Tab. cur. reg. XXI, 152. — [1]) Ms. Pentecostes.

B, 16. — 1397, 17 Mart. — Catherina relicta olim Cunadi dicti Kaplerz de Sulewicz, Joannes et Alsso fratres de Wrabic p. s. c. serenissimo principe et domino, d. Venceslao Romanorum et Boemie rege, et b. P., quod in hereditate ipsorum in Wrabic, curia arature cum duabus agriculturis, curiis rusticalibus et censu, ac villa integra, cum agris, pratis, siluis, riuis, piscinis et omni libertate ad ea pertinente, ac toto, quicquid ibi habent, decem sexagenas grossorum census annui nudi et perpetui honorabili domino Wenceslao filio olim Nicolai de Budweis, plebano ecclesie in Litoznicz ac altariste altaris Omnium sanctorum in collegiata ecclesia Cosme et Damiani in Antiqua Boleslawia, et ipsi altari perpetue et in euum dederunt et dare potuerunt pro suo suorumque predecessorum remedio animarum, ipsique d. Wenceslao et dicto altari ac ipsius altaris futuris rectoribus de dictis censibus hereditarie condescendit. Jus patronatus vero dicti Joannes et Alsso fratres pro se et suis successoribus, dum et quociens necessarium fuerit, plene ac in toto reseruantur. Nunccius ad tabulas ex parte domini regis fuit Henricus de Rosmberk, supremus burgrauius castri Pragensis sc. Actum a. d. 1397 sabbato quatuor temporum Quadragesime.

Tab. ter. III, D, 9.

B, 19. — 1397, 17 Mart. — Stiborius de Zdiaru p. c. c. b. P., quod omnes pecunias suas cum omnibus hereditatibus suis habitis et habendis commisit potenter et committit Bernhardo de Hlawaticz, Stiborio fratri suo et Bietcze vxori sue, omnibus in solidum, ita quod fecit eos veros patres commissarios seu tutores omnium premissorum. Actum a. d. M^{o}CCC^{o} nonagesimo VII° sabbato quatuor temporum Quadragesime.

Tab. cur. reg. XX, 37.

B, 19. — *1397.* — Frana presbiter de Praga vendidit domino Procopio abbati s. Karoli...
Talmberg. 333.

B, 19. — *1397.* — Petrus de Konoged vendidit Mathiæ preposito Rudniczensi . . .
Talmberg. 329.

B, 19. — *1397.* — Wznato plebanus in Chwatierub dedit ecclesie ibidem . . .
Talmberg. 318.

B, 22. — *1397, m. Mart. v. Apr.* — Martinus de Horziniewsy pater commissarius orphanorum olim Marssonis de Ostrow p. e. c. b. P., quod hereditatem predictorum orphanorum, in Clamossi villam integram, curias araturarum, municionem, curias rusticales cum censu, Hrtanow, Sczitow, villas integras, excluso 6 sexag. gr. census nudi, quas habent fratres predicatorum in Grecz Reginæ, Liplesi villam integram, in Gistrziczi, in Ostrowniczy, in Vgezdczy totum, quicquid ibi habuit, cum agris, pratis, siluis, riuis, piscinis, cum parte jure [sic] patronatus et omni libertate ad ea pertinente, nihil ipsis ibidem reseruando, vendidit Milothæ de Hrussowa pro 1100 sex. gr., et fassus est, se easdem pecunias ab eo plene percepisse, et ei de dicta hereditate hereditarie condescendit. Disbrigare debet ipsemet et cum eo Johannes de Clenicze, Nicolaus de Petrowiczek et Jan de Chotcze dictus Kule, omnes in solidum, ɔc ut in forma. Actum a. d. MCCCLXXXXVII.
Talmberg. 53. Všehrd, 156. Palacký, Arch. č. II, 356. Jireček, Cod. jur. Boh. II, 2 p. 42.

B, 25. — *1397.* — Dytmír z Duban v Želevicích jeden dvuor prodal . . .
Tab. ter. CCL, M, 17.

C, 4. — *1397, 7 Maji.* — Smil de Rychmburga protonotarius tabularum regni Bohemie p. e. c. b. P., quod hereditatem suam in Ewanowiczich, vnam curiam rusticalem soluentem 5 sexag. et octo gr. census cum agris, pratis et omni libertate ad ea pertinente vendidit Swietissiewi de Vherczicz pro 50 sexag. gr., et fassus est, se easdem pecunias ab eo plene percepisse, et ei de dicta hereditate hereditarie condescendit. Disbrigare debet ipsemet tantum ɔc. Actum a. d. M°CCC°XCVII° fer. II post Ostensionem reliquiarum.
Tab. cur. reg. XXI, 94.

. . . — *1397, 7 Maji.* — Petrmannus de Zpeczky ɔc, quod hereditatem suam in Suche, nouem sexagenas gr. census cum curiis rusticalibus, cum agris, pratis, siluis, vendidit Buzkoni de Sulegewycz et suis heredibus pro centum et 10 sexag. gr. ɔc, et fassus ɔc. Disbrigare ɔc et cum eo Nicolaus de Dubcze et Wenceslaus frater suus de ibidem, omnes ɔc ab omni ɔc et specialiter ɔc ita ɔc. Actum a. d. M°CCC°LXXXXVII° feria secunda post Ostensionem reliquiarum.
Tab. cur. reg. XIV, 226.

C, 15. — *1397, 9 Maji.* — Henricus de Cosmberga dictus Laczenbok p. e. c. b. P., quod hereditatem suam, in Swinczanech municionem, curiam arature, curias rusticales cum censu, in Ledcziech et in Dworcziech totum, quidquid habet, cum agris, pratis, siluis, riuis, piscinis, molendinis et omni libertate ad ea pertinente, ac toto, quidquid habet, exclusis duobus laneis silue et superiori piscina in Ledcziech, vendidit Johanni de Zdechowicz dicto Zdechowecz pro quadringentis sexag. gr., et fassus est, se easdem pecunias ab eo plene percepisse, et ei

de dicta hereditate hereditarie condescendit. Disbrigare debet ipsemet et cum eo Jodocus de Suticz, Benessius et Johannes de Lipky et Stach de Winorze, omnes in solidum ɔc. Sed ab intricacionibus Hasskonis de Swinczan et Johannis de Stiepanowa et ipsorum pueris disbrigare non debet nec tenetur. Actum a. d. MCCC[XC]VII fer. IIII post Ostensionem reliquiarum.

Tab. cur. reg. XXI, 147.

C, 16. — 1397, 9 Maji. — Henricus de Kossmberg dictus Laczenbok p. e. c. b. P., quod hereditatem suam, in Cholticzich mediam municionem, curiam arature cum duabus agriculturis, curias rusticales cum censu, in Chrtniczich curias rusticales cum censu, et in Ledcziech duos laneos silue cum piscina superiori, agris, pratis, siluis, riuis, piscinis et omni libertate ad ea pertinente, ac toto, quidquid ibi habet, nihil sibi ibidem reseruando, vendidit Johanni de Lipky pro quingentis sexag. gr., et fassus est, se easdem pecunias ab eo plene percepisse, et ei de dicta hereditate hereditarie condescendit. Disbrigare debet ipsemet et cum eo Venceslaus dictus Sekyrka de Choltiez et Benessius de Lipky, omnes in solidum ɔc. Actum anno dom. M°CCC°[XC]VII fer. IIII post Ostensionem reliquiarum.

Tab. cur. reg. XXI, 147.

C, 16. — 1397. — Rinolt de Dobeticz ɔc vendidit ecclesie in Babicz . . .

Talmberg. 318.

C, 21. — 1397. — Ludmila de Sulewicz dedit altari in Leta curia . . .

Talmberg. 333.

C, 21. — 1397, 4 Jun. — Stephanus de Opoczna p. e. c. b. P., quod hereditatem suam, in Chlumczi municionem, oppidum integrum, in Chlumczi Minori villam integram, in Cladrubiech villam integram, in Olessniczi, in Widen, in Praskolesich villas integras ac totum, quidquid habet, villis non in . . . [sic] cum agris, pratis, siluis, riuis, piscinis, curiis araturarum, curiis rusticalibus cum censu, montibus, vallibus et omni libertate ad ea pertinente cum omnibus utilitatibus et prouentibus, qui nunc sunt vel poterint esse in futurum, in eisdem metis et gadibus, prout solus tenuit et habuit, nihil sibi ibidem reseruando, vendidit Otte dicto Bergow de Bieliny pro quinque millibus et quingentis sexagenis gr., et fassus est, se easdem pecunias ab eo plene percepisse, et ei de dicta hereditate hereditarie condescendit. Disbrigare debet ipsemet et cum eo Johannes de Michalowicz dictus Michalecz et Hermannus Chaustnik de Chustnik, omnes in solidum ɔc. Actum a. d. M°CCC°XCVII° fer. II ante Pentecostes.

Tab. cur. reg. XX, p. 172.

. . . — 1397, 7 Jun. — Anna relicta olim Bohunkonis de [Trztye] p. e. ɔc, quod omne jus suum dotale obligatum et hereditatem suam dotalem obligatam in Trzty, curiam arature cum agris ɔc, nihil ɔc, vendidit Machoni de Brzyezycz pro 80 sexagenis, prout in tabulis terre plenius continetur. Actum a. d. M°CCC°LXXXXVII feria V ante Penthecosten.

Tab. cur. reg. XIV, 270.

. . . — 1397, 15 Jun. — Duchna [de Budiehosticz] vxor Wanconis p. e. ɔc, quod hereditatem suam ibidem liberam, quam habuit, nihil penitus sibi reseruando, cum agris et omni libertate ad ea pertinente vendidit Marssoni de Budiehosticz et suis heredibus pro 35 sexag. gr. persolutorum. Et fassa ɔc, condescendit ɔc. A. M°CCC°XCVII° feria VI quatuor temporum Pentecostes.

Tab. cur. reg. XIV, 45.

. . . *1397, 22 Jun.* — Nicolaus de Czestynkostel p. e. ɔc, quod hereditatem suam, videlicet siluam cum fundo, 6 laneos silue ad Czestynkostel adiacentem [sic] cum agris et prato inter siluam et omni ɔc vendidit Nicolao de Zbraslawicz pro 156 sexagenis gr. Et fassus est ɔc. Disbrigare debet ipsemet et Jan de Zruczy. A. d. M°CCC°LXXXXVII° feria sexta post Corporis Christi festum.

Tab. cur. reg. XIV. 200.

. . . — *1397, 30 Sept.* — Wenceslaus Sach de Oharz p. e. c. b. P., quod hereditatem suam in Nyemczicz, 80 gr. census annui cum curiis rusticalibus et subside et altero dimidio laneo agrorum cum agris, pratis, siluis et omni libertate ad ea pertinente vendidit Johanni de Oharz et suis heredibus pro 15 sex. gr. prag., et fassus est, se ab eo dictam pecuniam plene percepisse, et ei de dicta hereditate hereditarie condescendit. Disbrigare debet ipsemet vendens et cum eo fideiussit Heress de Bichar ambo in solidum ɔc. Actum anno domini millesimo CCC°LXXXXVII° die dominico post Michaelis.

Tab. cur. reg. XV, 320.

D, 7. — *1397.* — Nicolaus de Ziebrzicz vendidit Martino et collegio . . .

Talmberg. 324. Riegger. Materialien, VI, 205.

D, 8. — *1397.* — Marsso et Petrus de Bohuniewicz vendidit ecclesie Pragensi . . .

Talmberg. 313.

D, 14. — *1397.* — Martinus preceptor in ecclesia Pragensi Kunegunde abbatisse s. Georgii . . .

Talmberg. 313.

D, 18. — *1397, 16 Dec.* — Anno domini MCCC nonagesimo septimo feria sexta quatuor temporum Aduentus domini Jodocus et Procopius marchiones Morauie, barones Wilhelmus de Lanthsstein supremus camerarius, Hinko de Honsstein dictus Berka supremus judex, Smilo de Rychmburg protonotarius tabularum, Henricus de Rozmberg, Boczko de Podiebrad, Brzenko de Sswihowa, Otta Bergow de Bieliny, Borsso senior de Rismburg alias de Osek, Johannes Michalecz, Raczko de Sswamberg, Potha de Czasto[lo]wicz, Petrus de Kost, Johannes et Jaroslaus de Dobrusska, Nicolaus de Borotin, Hinco Hlawacz de Nachod, Hinco de Wissemburg, Hermannus de Wartmberg, Brzenko de Strakonicz, Johannes de Herstain, Vlricus et Johannes de Noua domo, Johannes de Zagieczicz, Albertus et Zdeslaus de Ssternberg, Albertus de Konopisst, Purkhardus de Janowicz, Vlricus de Hazmburg, Alsso Sskopek de Dubee, Przedbor de Ronow et alii quam plures domini barones eidem iudicio presidentes.

Vindob. N. 3483, 4 et 72. Talmberg. 52 et 305. Palacký, Arch. č. II, 357.

D, 19. — *1397, m. Dec.* — Nález o Agnežku vdovu z jedné, a o Vojíře s Evú ženú jeho z druhé, o dědictví v Radonicích. I nalezli za právo, že on Vojíř a Eva žena jeho jsú spravedlivi k Radonicím Hořejším i k Dolejším. Neb Henšík muž někdy Agnežčin žalující to dědictví, o kteréž pře jest, byl prvé je dáním zavedl, a z té příčiny jí Agnežce nemohl jest na těch dědinách věna vložiti, a z toho dáno Vojířovi za právo.

Talmberg. 53. Palacký. Arch. č. II, 357. Jireček, Cod. jur. Boh. II, 2 pag. 42.

D, 19. — *1397, m. Dec.* — Nález o poručenství. Páni nalezli za právo, že on křižovník Petr [na] poručenství jemu učiněné jest spravedliv k sirotkuom i k jich dědictví v Ejstrbích,

dvoru poplužnímu se dvěma poplužími, s tvrzí, s dvory kmetcími, s úroky, s rolími, s lukami, s lesy i se vší zvolí k tomu příslušející, jakož toho dsky ukazují, a mají v nich on Petr i sirotkové pokoj jmíti před Larvú. A na to dali jsú řečeným Petrovi a sirotkuom za právo.

Talmberg. 53. Palacký, Arch. č. II, 357.

D, 19. — 1397, m. Dec. — Nález o převedení věna. Nalezli za právo, že řečená Kateřina jest spravedliva k dědictví, na kteréž jest převedena, jakož jí dsky svědčí. A na tom dali Kateřině za právo.

Talmberg. 53. Palacký, Arch. č. II, 357.

D, 21. — 1397, m. Dec. — Nález o ztečení Tamberku. Nalezli za právo, aby on Havel hrad Tamberg postúpil Divišovi podle smlúvy a z vězení propustil a škody jemu opravil podle nálezu panského. A o to se chtí potázati, že jest přede pány nestál, jsa od nich obeslán. Z té příčiny dáno Divišovi za právo.

Talmberg. 53. Tab. cur. reg. XXI. Palacký, Arch. č. II, 358.

D, 22. — 1397, 21 Dec. — In causa Smilonis de Rychmburg ex vna et Johannis de Zagieczicz alias de Holicz patris commissarii, possessoris et tutoris orphanorum et hereditatum olim Vlrici de Holicz, parte ab altera, de et super disbrigacione hereditatum, accione dotalicii Kaczne olim Wenceslai Krussina, domini barones auditis querelis, tabulis et narracionibus dicti Smilonis et replicacionibus ac defensionibus dicti Johannis commissarii, ipsisque parte ex vtraque sane intellectis invenerunt pro jure, et Otta de Bergow dominorum consilium exportavit: quod ipse Johannes orphanorum nomine dicti Vlrici debet ostendere hereditates principales liberas et sufficientes et eas disbrigare; si vero ipse Johannes hereditates principales sufficientes non indicaverit aut ipsas disbrigare nequierit, ex tunc ipse Smilo debet reverti super hereditates orphanorum de tanto, de quanto ibi deficeret. Et super eo dicto Smiloni dederunt pro jure obtento. Dedit memoriales. Relacio omnium beneficiariorum. Actum coram dominis baronibus a. d. M⁰CCC⁰LXXXXVII⁰ fer. VI Aduentus domini.

Raigrad. 11. Mus. Boh. 194. Vindob. N. 3483, 4 et Talmberg. 53 bohemice. Všehrd, 176, 178. Brun. 229, 248. Nálezové, 324. Palacký. Arch. č. II, 357. Jireček, Cod. jur. Boh. II, 2 p. 43.

... — 1397, 21 Dec. — Przyech de Zachrastyan p. e. c. b. P., quod hereditatem suam in Lhotcze, 9 sexagenas gr. census cum quatuor grossis, cum agris, pratis, jure patronatus ecclesie ibidem, quas a Haskone de Kossicz habuit, vendidit Nicolao dicto Kotlowecz de Mentur et suis heredibus pro nonaginta sexagenis gr. prag. plene persolutis ɔc. Disbrigare debet ipsemet vendens Johannes dictus Vsak de Kossicz, Mikuless de Wisoczan ; et Petrus filius vendentis submisit se disbrigare ɔc, prout melius in tabulis terre continetur. Actum a. d. millesimo CCC⁰LXXXXVII⁰ feria sexta quatuor temporum Adventus.

Tab. cur. reg. XIV, 142.

D, 29. — 1397. — Buzek de Radkowicz vendidit monasterio in Milewska ...

Talmberg. 321.

E, 1. — 1397, 23 Dec. — Gytka de Olessne p. e. c. dominis baronibus et b. P., quod super hereditates suas in Olessnem, decem sexagenas gr. cum curiis rusticalibus, agris, pratis, et omni libertate ad ea pertinente ac toto, quidquid ibi habet, Haykonem de Hodietina et

Buzkonem de Bozegiowicz in veram suscipit unionem, ita quod facti sunt veri vnitores seu hromáždníci omnium premissorum. Actum a. d. M°CCC°LXXXXVII° die dominico post quatuor tempora Aduentus.

Tab. cur. reg. XX, 25.

E, 2. — 1397, 23 Dec. — Nicolaus de Slemene dictus Kokot p. e. c. b. P., quod dominam Annam vxorem suam cum omni dote sua, videlicet 200 sexag. gr., quam habuit in hereditatibus in Mlekosrbiech ad alias hereditates Marssonis et Pesskonis de Slemene et Marssonis de Czaslawek in Trzessicz, curiam arature cum duabus agriculturis, curias rusticales cum censu, agris, pratis, siluis, riuis, piscinis et omni libertate ad ea pertinente, prout ipsis tabule testantur, traduxit et traducit, et ei de dicta hereditate in eo jure, sicut prius tenuit, in dictis pecuniis condescendit. Et ipsa hoc cum Petro de Nemoczewsy fratre suo beniuole suscepit et predicti Marsso et Pessiko de Slemene et Marsso de Czaslawek ad hoc consenserunt. Actum a. d. M°CCC°XCVII° die dominica post quatuor tempora Aduentus.

Tab. cur. reg. XXI. 101.

... — 1397, 24 Dec. — Peskowecz de Zlunicz p. e. c. b. P., quia Buzkonem de Hlussicz in disbrigacione hereditatum Johannis olim fratris sui de Zlunycz ad Petrum dictum Chyba obligauit, et debet ac promisit ipsum liberare ab huiusmodi disbrigacione, si sibi aliquid contingeret vel ipsum aliquis impeteret pro huiusmodi disbrigacione sub poena 500 sexagenarum gr. In casu si non liberaret, ex tunc predictus vel sui heredes eo sublato de medio cum solo camerario poterint se intromittere de hereditatibus ipsius in Zlunycz toto, quidquid ibi habet, et aliis hereditatibus ipsius habitis vel habendis, easque ꝛc usque ꝛc cum impensis. Actum a. d. M°CCC°XCVII° fer. II in vigilia Natiuitatis Christi.

Tab. cur. reg. XIV, 21.

... — 1397, 27 Dec. — Jan dictus Crussina de Lichtemburg pater commissarius orphanorum olim Johannis dicti Pikna ibidem p. e. c. b. P., quod hereditatem eorundem orphanorum, quorum est pater commissarius, videlicet in Choczni medium oppidum cum jure forensi et censu, in Choczenku curias rusticales cum censu, quantum ibi habent, in Bieskowiczich villam integram, in Plchowiczich villam integram, in Klenich villam integram, in Skorinicze, in Jindrzichowa Lhota, Kunssowa Lhota, Horky, Borek, Siecz, Wssiestary, Brzeznicze, Lhotka, Skrownycze et in Bossinie totum censum, quantum ipse et dicti orphani habuerunt, cum agris, pratis, siluis, riuis, piscinis, molendinis, fluminibus, jure patronatus ecclesiarum, montibus, vallibus, aquis et omni libertate ad ea pertinente, nihil sibi ibidem reseruando, in eisdem metis et gadibus, prout solus tenuit et habuit, vendidit Hynkoni Hlawacz de Trziebochowicz pro tribus millibus sexag. gr. denariorum prag., et fassus est ꝛc, et ei de dicta hereditate hereditarie condescendit. Disbrigare debet ipsemet vendens, et fideiussit cum eo Jan de Bossina et Tamchyn de Aderspachu, omnes in solidum ꝛc. Actum a. d. M°CCC° nonagesimo septimo, fer. V in die s. Johannis apostoli et evangeliste.

Tab. cur. reg. XV, 32.

E, 8. — 1397 exeunt. v. 1398 ineunt. — Maress Sspina de Wylemow dedit monasterio in Wylemow . . .

Talmberg. 332.

... — 1398, 28 Febr. — Dorothea relicta olim Jarossii de Malowyd [protest. ꝛc] quod hereditatem suam dotalem obligatam in Malowyd, mediam municionem, mediam curiam ara-

ture, curias rusticales cum censu, cum agris, pratis, siluis ac medietate piscinarum et omni libertate ad ea pertinente, in quibus hereditatibus habuit 100 et 20 sexagenas gr. dotis sue, vendidit Bolechoni de Kunemili fratri suo pro 100 et 20 sexagenis gr. Et fassa ɔc. Disbrigare ipsamet tantum. A. d. M⁰CCC⁰LXXXXVIII⁰ feria quinta quatuor temporum Quadragesime.

Tab. cur. reg. XIV, 198.

E, 30. — *1398, 3 Mart.* — Johannes de Gihlawky p. e. c. b. P., quod in hereditate sua in Semptinye, curia arature, municione, media octaua sexag. gr. census et 5 gr. cum agris, pratis, siluis, piscinis et omni libertate ad ea pertinente ac toto, quantum ibi habet, nihil sibi ibidem reseruando, et in omni nábytek, quocumque censetur nomine, domine Dorothee vxori sue 60 sexag. gr. dotauit et nomine dotis assignauit, et ei de dicta hereditate ad veram dotalem obligacionem in dictis pecuniis condescendit. Actum a. d. M⁰CCC⁰XCVIII⁰ dominico die post quatuor tempora Quadragesime.

Tab. cur. reg. XXI, 6.

. . . — *1398, 3 Mart.* — Aless de Bl[s]an p. e. c. b. P., quod omnes pueros suos et filiastros suos cum omnibus hereditatibus suis et ipsorum habitis et habendis commisit potenter et committit Henrico de Elsterberk et de Porzyczye, Luczcze matri sue et Raczkoni de Wilemowa, omnibus in solidum, ita quod facit eos veros patres commissarios seu tutores omnium premissorum, et alios omnes, quos prius fecerat, in toto reuocauit. Actum a. d. millesimo CCC⁰ nonagesimo octauo, die dominico post quatuor tempora Quadragesime.

Tab. cur. reg. XIV, 236.

F, 4. — *1398.* — Venceslaus dei gracia ɔc [sic] administratori ecclesie Pragensis et Radečz . . .

Talmberg. 313.

F, 23. — *1398, 19 Apr.* — Hersso de Wruticze p. e. c. b. P., quod omnes pueros suos cum omnibus hereditatibus suis habitis et habendis commisit potenter et committit Jacobo dicto Hupik de Wruticze, ita quod fecit eum verum patrem commissarium seu tutorem omnium premissorum. Actum a. d. M⁰CCC⁰XCVIII⁰ fer. VI in Ostensione reliquiarum.

Tab. cur. reg. XX, 167.

F, 23. — *1398, 19 Apr.* — Jacobus Hupik dictus de Wruticze p. e. c. b. P., quod omnes pueros suos cum omnibus hereditatibus suis habitis et habendis commisit potenter et committit Herssoni de Wruticze fratri suo, ita quod fecit eum verum patrem commissarium seu tutorem omnium premissorum. Actum ut supra [fer. VI in Ostensione reliquiarum anno dom. M⁰CCC⁰XCVIII⁰].

Tab. cur. reg. XX, 167.

F, 25. — *1398.* — Wienko de Herzmanicz dimisit abbatisse s. Georgii . . .

Talmberg. 313.

F, 27. — *1398, 20 Apr.* — Sdislaus de Kutrowicz p. e. c. b. P., quod in hereditate sua, in Kutrowiczych quinque curiis rusticalibus, in Neprobiliczych tribus curiis rusticalibus, in quibus omnibus curiis sunt duodecim sexagene et triginta grossi census, cum agris, pratis et omni libertate ad ea pertinente, domine Margarethe vxori sue centum et viginti quinque

sex. gr. dotauit et nomine dotis assignauit, et ei de dicta hereditate ad gratiosam dotalem obligacionem in dictis pecuniis condescendit. Et Nicolaus plebanus de Quilicz frater dicti Zdislai indiuisus ad hanc dotem suum prebuit consensum. Actum a. d. M°CCC°LXXXXVIII° sabbato post Ascensionem.

Tab. cur. reg. XXI, 30.

F, 28. — *1398.* — Venceslaus dei gracia Bohemie rex dedit privilegium capelle Omnium Sanctorum . . .

Talmberg. 313.

. . . — *1398, 30 Maji.* — Vlricus de Ledkowa p. e. c. b. P., quod hereditatem suam in Lobziech, mediam quintam sex. gr. census cum curiis rusticalibus et in flumine duas sex. gr. census cum piscatoribus, cum agris, pratis, lucis, montibus, vallibus et omni libertate ɔc, ac toto, quidquid ibi habet, nihil sibi ibidem reseruando, vendidit Wenceslao de Noua Pilzna et suis heredibus pro sexaginta sex. gr. et tribus sex. gr., et fassus est, se easdem pecunias ab eo plene percepisse, et ei de dicta hereditate hereditarie condescendit. Disbrigare debet ipsemet vendens, et fideiussit, et cum eo Beness de Eypowicz et Wilem de Trubecz, omnes in solidum ɔc. Actum a. d. M°CCC° nonagesimo octauo feria V quatuor temporum Pentecosten.

Tab. cur. reg. XV, 193.

= *1398, 13 Jun.* — Prokop z božie milosti markrabě Moravský vám úředníkóm Pražským zemského úřada i dvorského od desk dávámy věděti, že o tu při mezi knězem Ješkem proboštem ode všech Svatých a Zachařem ze Stovic purkrabí na Zviekově o hrad Kostelec a což Chvalova zbožie bylo ze Rzavého, o to smy královým kázáním je rozsúdili panským nalezením a s diekem jich obú stranú, tak že což zvodóv nebo ustaných práv kterých póhonóv bude o škody nebo o to jisté zboží, to jmá všecko mezi nimi s obú stranú minúti, a ten hrad Kostelec i se vším Chvalovým zbožím to jmá knězi Ješkovi svrchupsanému a Mikšovi z Sešlic ostati, a Zachař svrchupsaný ani jeho erbové nejmají k tomu ižádného práva a slibují pode ctí a pod věrú a rukojmie pod pěti stem kop poslušenstvie svrchupsaného určenie trpěti, a toť my uznávámy a žádámy, abyste podle tohoto listu v obojí dsky znamenali a jiná jich všecka práva póhonná a zdržaná vymazali. A na svědomie toho svú smy pečet přitiskli. Dán v Praze ten čtvrtek v ochtab božieho těla, leta od narozenie božieho tisíc tří set devadesátého osmého, leta ɔc.

Tab. cur. reg. XIV, 126.

G, 24. — *1398.* — Johannes Ilburg ɔc vendidit abbati et monasterio s. Karoli . . .

Talmberg. 333.

G, 25. — *1398.* — Vilím z Duban v Lochmicích dědictví své prodal . . .

Tab. ter. CCL, M°, 17.

. . . — *1398, 14 Jul.* — Margaretha de Czelechowycz protestata ɔc, quod hereditatem suam dotalem obligatam in Czelechowye, curiam arature cum curiis rusticalibus, cum censu, cum agris, pratis ɔc, ortis et omni libertate ad ea pertinente, et omne jus quodcumque habet hereditates ad easdem, toto, quidquid ibi habet, nihil sibi ibidem reseruando, in quibus hereditatibus habuit 50 sexagenas gr. dotis sue, prout ei tabule testantur, vendidit Nicolao dicto

Bergmagister de Zacz et Margarethe vxori sue pro 50 sexagenis, et fassa est ɔc. Disbrigare ipsamet. Actum anno M°III^C LXXXXVIII dominico in crastino Margarethe.

Tab. cur. reg. XIV, 220.

H, 1. — 1398, 14 Jul. — Ogerius filius Hermanni de Mrdicz defendit contra fora et contractus factos per quempiam hominem super hereditatibus in Mrdicz et aliis juxta continenciam contractuum et tabularum cum omnibus hereditatibus ad ea pertinentibus, dicens, quia dictas hereditates nullus vendere potuit in preiudicium ipsius, quia sunt sue poslúpné post patrem suum Hermannum ibidem de Mrdicz, quas emit et persoluit, et post eum iste heres indiuisus permansit, et eciam post Bernhardum patruum suum indiuisum, et ex eo defendere aut de istis hereditatibus impetere non potuit propter impedimenta juris in terra facta. Docere vult, sicut domini invenient, et ei terminum assignabunt. Actum anno domini M°CCC°XCVIII° fer. II post festum s. Margarethe.

Tab. cur. reg. XXI, 111.

H, 3. — 1398, 15 Jul. — Nicolaus de Orzech p. e. ɔc, quod censum suum, videlicet septem sex. gr. census annui, nudi et perpetui, quem habet in hereditatibus Viti dicti Frowin in Nynoniczich, curia arature cum quatuor agriculturis, curiis rusticalibus et censu cum agris, pratis, siluis, riuis, piscinis et omni libertate ad ea pertinente, vendidit Cruci institori de Praga pro 70 sex. gr., et fassus est, se ɔc, et ei de dicto censu hereditarie condescendit. Disbrigare debet ipsemet vendens et fideiussit, et cum eo Pessiko de Komarow et Diuissius de Talmberg, omnes in solidum ɔc. Actum a. d. M°CCC°LXXXXVIII° fer. II post festum s. Margarethe.

Tab. cur. reg. XV, 408.

H, 4. — 1398, 29 Jul. — Procopius abbas monasterii s. Karoli in Noua ciuitate Pragensi suo et sui conuentus nomine p. e. c. b. P., quod hereditatem suam et sui monasterii in Weleni Maiori, curiam arature cum agris, pratis, salicibus, riuis, piscinis, humuletis et molendino cum duabus areis, subsidibus desertis et omni libertate ad ea pertinente ac de toto, quidquid ibi habet, nichil sibi ibidem reseruando, vendidit Wenceslao dicto Medulan de Karoli ciuitate et Cuncze vxori sue ac ipsorum heredibus pro 200 sexag. gr. et fassus est, se easdem pecunias ab eis plene percepisse, et eis de dicta hereditate hereditarie condescendit. Disbrigare debet ipsemet vendens et fideiussit, et cum eo Diuissius de Talmberg et de Miliczin et , omnes in solidum ɔc. Actum a. d. M°CCC°LXXXXVIII° fer. II post festum s. Jacobi.

Tab. cur. reg. XXI, 124.

H, 7. — 1398. — Johannes presbiter rector s. Blasii in ecclesia Pragensi nomine capituli defecit in Kowarzowicz . . .

Talmberg. 313.

H, 28. — 1398, 1 Oct. — Henricus dictus Berga de Dube et de Jablonnych p. e. c. b. P., quod in hereditate sua in Jablonnych, medio oppido cum jure forensi et suburbio, curiis rusticalibus cum censu, cum agris, pratis, riuis, piscinis, molendinis, theloneis, ortis, pomeriis, rubetis et omni libertate ad ea pertinente ac toto, quidquid ibi habet, ita videlicet, quod in dictis hereditatibus habere debet 90 sex. gr. census annui, domine Anne vxori sue sexingentas sex. gr. dotauit et nomine dotis assignauit, et ei de dicta hereditate ad veram dotalem obli-

gacionem in dictis pecuniis condescendit. Actum a. d. M⁰CCC⁰XCVIII⁰ fer. III in Dedicacione ecclesie Pragensis.

Tab. cur. reg. XXI, 19.

... — *1398, 1 Oct.* — Blahut de Zhorzye p. e. ɔc, quod in hereditate sua in Zhorzy, curia arature cum agris, pratis, siluis ɔc domine Byethe vxori sue 30 sexagenas gr. dotauit, et ei ɔc ad veram ɔc. A. d. M⁰CCC⁰LXXXXVIII fer. III in die Dedicacionis ecclesie Pragensis.

Blahut de Zhorzye p. e. c. b. P., quia Procopium de Gessetycz et Johannem de Tyemycz per literas in 20 sexagenis debiti ad Johannem de Zhorzye filium Petri de Zhorzye obligauit in fideiussoria caucione, et debet et promisit eos ab huiusmodi fideiussoria caucione liberare ab omni eorum dampno, ita si non liberaret, ex tunc ipsi cum solo camerario Pragensi debent se intromittere in Zhorzi, curia arature cum agris, pratis ɔc, prout in tabulis terre plenius continetur. Actum a. M⁰CCC⁰LXXXXVIII⁰ in crastino Jeronimi.

Tab. cur. reg. XIV, 93.

... — *1398, 2 Oct.* — Johannes dictus Roczowecz de Czelechowicz ɔc, quod in hereditate sua in Malykowiczych, curia arature, duabus curiis rusticalibus cum censu, cum agris, pratis, siluis, cum tercia parte jure patronatus ecclesie et omni ɔc domine Zofcze vxori sue 100 sexagenas gr. dotauit ad veram ɔc. A. d. M⁰CCC⁰LXXXXVIII⁰ feria quarta post Dedicacionem ecclesie Pragensis.

Tab. cur. reg. XIV, 295.

... — *1398, 3 Oct.* — Brzyenko de Skaly protestatus ɔc, quod hereditatem suam in Mochtina, villam integram et censum quinquaginta nouem sexagenarum, cum curiis rusticalibus, cum agris, pratis, siluis, riuis, toto ɔc, nihil ɔc, vendidit Puote de Dolan et suis heredibus, pro sexingentis sexagenis gr., et ei ɔc. Disbrigare debet ipse, et Alsso de Pokonycz, et Boniko de Bystrzycze, omnes ɔc. Actum a. d. millesimo CCC⁰LXXXX⁰VIII⁰ feria quinta post Jeronimi, prout in tabulis plenius continetur.

Tab. cur. reg. XIV, 152.

J, 17. — *1398.* — In villa Viskrzy a. M⁰CCCC⁰VII⁰ dotalicium post Zdenam de ibidem proclamatum. Jaroslaus de Budyehosticz defensionem docuit tabulis terre in secundo libro Nicolai J, 17: Sdena de Wyskrzy vendidit Jaroslao, prout in tabulis continetur.

Tab. ter. XIV, 67.

J, 18. — *1398, 7 Oct.* — Hrd z Sulic p., že plat svuoj, totižto tři kopy grošuov platu ročního holého a věčného, kterýž má a míti se praví na dědinách tu v Suliciech, totižto na dvoru poplužním s třetím dílem popluží a na dvořích kmetcích s platem, s dědinami, lukami, lesy, potoky, rybníky, i se vší zvolí, což k tomu přisluší, i na tom na všem, což tu nyní má a drží, kterýchžto dědin on pravým dědicem a držitelem jest, tak jakž ty tři kopy grošuov platu ročního od Vavřince Cejsmejsty, měštěnína města Pražského, nyní sám má a drží, prodal nábožné panně Margaretě jinak Máře, abatyši kláštera sv. Ducha, jináče Milosrdenství buožieho, v Větším městě Pražském, zákona sv. Benedikta, a jejímu konventu, i tomu klášteru k věčnosti, za třidceti kop gr., a seznal se, že jest ty peníze od nich úplně přijal, a jim toho platu dědicky postoupil. Spraviti má on sám prodávající a slíbil jest, a podle něho Vavřinec Cejmejsta z Prahy, Diviš a Aleš bratří z Krsovic, a , všickni spolu ɔc. Kterýžto plat on a jeho budoucí jim platiti mají a povinni budou polovici

na s. Jiří najprv příštího, a polovici na s. Havla potom hned zběhlého, a tak vždycky ꝛc. Pakliby jim kterého úroku ꝛc. K kterémužto trhu a vtělení takovému kláštera svrchupsaného pán náš král JMst dáti jest ráčil své povolení listem pod pečetí majestátu JMsti, kterýžto list při tomto vkladu ve dsky vložen jest. Stalo se léta páně M°CCC°LXXXXVIII° v pondělí po s. Jeronymě.

Tab. ter. VI, H, 3. Talmberg. 330.

J, 19. — 1398. — Venceslaus rex indulsit abbatisse s. Spiritus . . .

Talmberg. 330.

J, 21. — 1398. — Niclinus de Orzich vendidit Bietcze s. Georgii . . .

Talmberg. 313.

J, 21. — 1398. — Martinus Rotleb de Kolodieg vendidit canonicis s. Georgii . . .

Talmberg. 313.

J, 28. — 1398. — Johannes officialis Pragensis de Kbel dedit ecclesie in Kbel . . .

Talmberg. 318.

. . . — *1398, 14 Nov.* — Hynko dictus Tluxa de Czekssicz protestatus ꝛc, quod in hereditate sua, in Pacowie oppido cum jure forensi, curiis rusticalibus cum censu, cum agris, pratis, siluis, riuis, piscinis et omni libertate ad ea pertinente, ac toto, quidquid ibi habet, 16 sexag. gr. census annui, nudi et perpetui, vendidit Cruci institori ciui Maioris ciuitatis Pragensis pro 155 sex. gr., et fassus est ꝛc, et ei de dicto censu hereditarie condescendit. Disbrigare debet ipsemet vendens et cum eo fideiussit Zdeslaw de Burzenicz et Przibiko de Bozegiewa dictus Tluxa, omnes in solidum ꝛc. Quem censum soluere tenentur per medium in festo s. Georgii ꝛc cum camerario ꝛc. Actum a. d. M°CCC°LXXXXVIII° fer. V post Martini.

Tab. cur. reg. XV, 172.

K, 1. — 1398. — Wenceslaus rex indulget ecclesie Pragensi privilegium . . .

Talmberg. 313.

K, 1. — 1398. — Mladota de Radowicz et de Niemczicz vendidit decano et capitulo Pragensi . . .

Talmberg. 313.

K, 4. — 1398. — Frantisskus Tibiczansky de Praga vendidit canonicis S. Georgii . . .

Talmberg. 313.

K, 5. — 1398. — Katerina relicta Kunadi de Sulewicz donauit altari in ecclesia Pragensi . . .

Talmberg. 313.

K, 5. — 1398, 19 Dec. — Nedamir de Sudomirze p. e. c. b. P., quod in hereditate sua, in Nyemeczske Lhotie juxta Poniedrazi, villa integra, curiis rusticalibus cum censu, et in Nakrzik 6 sex. et 8 gr. census cum curiis rusticalibus, cum agris, pratis et omni libertate ad ea pertinente, ita quod in dictis hereditatibus debet habere 20 sex. gr. census annui domine Elszce vxori sue ducentas sex. gr. dotauit et nomine dotis assignauit, et ei de dicta

hereditate ad graciosam dotalem obligacionem in dictis pecuniis condescendit, et Cunass de Sudomirze frater dotantis ad hoc suum prebuit consensum. Actum a. d. M°CCC°LXXXXVIII° feria V quatuor temporum Aduentus.

Tab. cur. reg. XXI, 34.

... — *1398, 21 Dec.* — Johannes de Obrystwye de mandato patris sui Johannis de ibidem filiastris suis Cuncze et Margarethe debet soluere 9 sexagenas gr. census annui de hereditatibus suis in Obrzistwie, toto, quidquid ibi habet, et de nauigio, per medium in die s. Georgii et s. Galli terminis in proximis, et hoc post decessum patris sui antedicti; ita, si non solueret, ex tunc cum solo camerario ꝛc. Et si Margaretham mori contigerit, ex tunc porcio sua debet venire ad Cunkam; Cunka vero mortua in Henricum de Bielussicz et Johannem de Solan venire debet eo pleno jure, sicut ꝛc. Et hec impingneracio, donec ipsis 90 sexagenas gr. non assignarent ꝛc. Anno millesimo CCC°LXXXXVIII° sabbato quatuor temporum Adventus.

Tab. cur. reg. XIV, 59.

... — *1398, 21 Dec.* — Wienko de Otradowicz p. e. c. b. P., quod hereditatem suam, in Otradowiczich curiam arature cum 2 rádlo role, in Slawinie vnum rádlo role cum curia, in Podoly curia cum uno rádlo role, duabus curiis rusticalibus soluentibus 30 sexagenas gr. census cum agris, pratis, siluis, riuis, piscinis et omni libertate ad ea pertinente vendidit Maczkoni, Clementi, Przibiconi fratribus, filiis suis et Margarethe sorori ipsorum filie sue pro 100 sexagenis gr., et fassus est ꝛc. Disbrigare debet ipsemet tantum Clemens ꝛc. Actum a. d. millesimo CCC°LXXXXVIII° sabbato quatuor temporum Aduentus.

Tab. cur. reg. XIV, 100, 101.

K, 15. — *1398, 23 Dec.* — Anno domini MCCC nonagesimo octauo feria secunda ante Natiuitatem Christi barones iudicio presidentes: dominus Procopius marchio Morauie, Hermanus de Chusnik supremus camerarius, Bohuslaus de Sswamberg supremus judex, Vlricus de Noua domo protonotarius tabularum, Benessius de Libiessicz judex curie regalis, Henricus de Noua domo purgrauius Pragensis, Petrus de Kost, Henricus Berka de Husky, Johannes de Noua domo, Zdeslaus et Albertus de Ssternberg, Aless Śskopek de Duba, Hinco Hlawacz de Trzebochowicz, Raczko de Sswamberg, Vlricus de Hazmburg, Arnestus et Alsso de Somburg, Theodricus et Purkhardus de Janowicz, Puotha de Czastolowicz, Wenceslaus de Dieczin.

Vindob. N. 3483, 73. Talmberg. 305.

K, 24. — *1399.* — Maress ꝛc de Slana vendidit domino Wankoni plebano in Lidicz ...

Talmberg. 318.

K, 26. — *1399.* — Kuness de Olbramowicz vendidit capitulo Pragensi ...

Talmberg. 313.

K, 27. — *1399.* — Ottiko de Patokrey ꝛc vendidit monasterio in Swietecz ...
Venceslaus rex per literam indulget monasterio in Swietecz ...

Talmberg. 318.

L, 3. — *1399, 23 Febr.* — Chwal de Z[di]ara p. e. c. b. P., quod in hereditate sua in Zdiarze, curia arature cum duabus agriculturis, municione cum agris, pratis, siluis, piscinis,

riuis et omni ɔc, duodecim sexag. gr. census annui, nudi et perpetui vendidit honorabilibus viris dominis, capitulo ecclesie Wyssegradensis et ipsi ecclesie perpetue et in euum pro centum et octo sexag. gr., et fassus ɔc, et eis de dicto censu hereditarie condescendit. Disbrigare debet ipsemet et cum eo Pussko de Hlassywa et Stibor de Czrnucze, Cuness de Wrzesne, omnes in solidum ɔc. Quem quidem censum ipsis soluere debet et tenetur per medium infra vnam septimanam post festum s. Georgii et per medium infra vnam septimanam post festum s. Galli et sic semper ɔc. Plus etiam est expressum, quod Chwal predictus, quandocumque posset eque certum censum in distancia a Praga sex vel quinque milliarium reemere, eundem capitulum predictum Wyssegradense suscipere debet et tenetur omni sine contradiccione et difficultate, et istum censum de tabulis dimittere debent. Censum vero predictum ipse Chwal debet reponere singulis terminis suprascriptis in Wyssegrado circa dominum Dobrmannum vel circa kaplnikonem ecclesie predicte ipsius Chwalonis laboribus et impensis. Ibi doctum est per literam maiestatis domini Wenceslai regis Romanorum et Boemie de indulto ipsi ecclesie et capitulo Wyssegradensi per dictum dominum regem graciose concesso, quam literam ipsi capitulum ecclesie predicte habent. Actum a. d. M°CCC° nonagesimo nono, dominica qua cantatur Reminiscere.

Tab. cur. reg. XV, 223. Tab. ter. III, B, 5. Talmberg. 319.

L, 4. — *1399.* — Joannes [de] Wartmberg et de Ralsko dedit monasterio s. Karoli in Praga . . .

Talmberg. 333.

L, 9. — *1399.* — Venceslaus rex indulget privilegium super altare Sui [sic] in ecclesia Pragensi . . .

Talmberg. 313.

. . . — *1399, 12 Apr.* — Herka de Gindrzychowicz virgo protestata est ɔc, quod hereditatem suam ibidem in Gindrzychowyczych, curiam arature cum agris, pratis ɔc vendidit Czastowogyo de Zaborzye et suis heredibus pro 60 sexagenis gr., et fassa est ɔc. Disbrigare debet ipsamet et cum ea Jan Bussowecz de Bezdyekowa, Hynko de Zdenyna, omnes ɔc ab omni ɔc. A. d. M°CCC°LXXXXIX° sabbato post Ostensionem reliquiarum.

Tab. cur. reg. XIV, 179.

L, 30. — *1399, 13 Apr.* — Marquarth de Porzessina p. e. c. b. P., quod in hereditate sua in Caplicz opido, in 50 sexag. gr. census annui, et si quid ibi deficiet, extunc debet suppleri in hereditatibus Porzessincze et in Zdarzie villis integris, curiis rusticalibus cum censu, agris, pratis, et omni libertate ad ea pertinente, domine Strancze vxori filii sui Raczkonis 500 sexag. gr. dotauit et nomine dotis assignauit, et ei de dicta hereditate ad graciosam dotalem obligacionem in dictis pecuniis condescendit. Actum a. d. M°CCC°LXXXXIX° dominico post Ostensionem reliquiarum.

Tab. cur. reg. XXI, 123.

L, 30. — *1399, 13 Apr.* — Renwald de Vstupenicz p. e. c. b. P., quod in hereditate sua, in Bezprawowicz, villa integra, curiis rusticalibus cum censu, in Lucziczy toto, quidquid ibi habet, in Minori Polenka curia rusticali, in qua residet Lytalth, agris, pratis et omni libertate ad ea pertinente, domine Barbare vxori sue 250 gr. dotauit et nomine dotis assignauit,

et ei de dictis hereditatibus ad graciosam dotalem obligacionem in dictis pecuniis condescendit. Actum a. d. M°CCC°LXXXXIX° die dominico post Ostensionem reliquiarum.[1]

Tab. cur. reg. XXI, 100, 158. — [1]) Tab. cur. reg. XXI, 158 h. a. 1399 fer. VI quatuor temporum Pentecostes.

T, 14. — *1399.* — Bohuslaw magistro Matie de Tusta vendidit hereditatem suam in Spaniew, curiam arature, pro 1 sexag. gr.

Riegger, Materialien, VI, 204.

M, 16. — *1399, 28 Maji.* — Nicolaus plebanus ecclesie in Zwoleniewes p. e. c. b. P., quod censum suum annuum, videlicet decem sexag. gr. census annui nudi et perpetui, quem habet in hereditatibus Niclasonis de Wrapicz dicti Benessowsky in villa Duby integre et plene, prout ei forum a Bartholomeo Sstuk de Praga testatur, dedit et dare potuit ecclesie parrochiali in Zwoleniewes predicte et singulis suis successoribus in perpetuum et hereditarie possidendum per omnia juxta modum ordinacionis sue, quam in vita vel in morte duxerit ordinandam, et cum hac expressione, quod idem dominus Nicolaus ipsum censum ad vite suae tempora pro se libere et sine contradiccione qualibet tenere debet, et eciam si ipsam ecclesiam permutaret vel resignaret. Eo autem decedente tunc primo ecclesia ipsa et eius rectores ipsum censum percipient in eo modo, ut supra est expressum. Nunccius fuit ad tabulas ex parte domini Wenceslai regis Vlricus de Hazmburg dictus Zagiecz, referens, quod dictus rex ad hanc donacionem suum graciosum prebuit consensum. Actum M°CCC°LXXXXIX° fer. IIII ante festum Corporis Christi.

Tab. cur. reg. XX, 179.

M, 23. — *1399, 15 Jul.* — Oldřich z Hazmburka z jedné, a Anna z Libochovic manželka jeho z strany druhé, přiznali se před najosvícenějším knížetem a pánem, králem Václavem Římským i Českým králem i před úředníky Pražskými, že s dědictvím jich, kteréž mají nebo jmíti budou, shromáždili sú se spolu, tak že učiněni jsú praví hromáždníci těch všech věcí svrchupsaných. Posel byl jest ke dskám Heřman z Chústníku najvyšší komorník vypravuje svrchupsané věci, od svrchupsaného pana krále zvláště vydaný. Plněno leta buožího M°CCC°LXXXXIX° ten úterý po hodu sv. Markety.

Tab. ter. CCL, L, 29. Palacký, Arch. č. II, 358. Jireček, Cod. jur. Boh. II, 2 p. 358.

N, 6. — *1399.* — Jan Pieskle de Jaroslawie vendidit conuentui in Podlazicz . . .

Talmberg. 325.

N, 7. — *1399.* — Hanussko de Sdrasst ɔc vendidit mansionariis ecclesie Pragensis . . .

Talmberg. 313.

. . . — *1399, 30 Sept.* — Theodricus de Podolssye p. e. c. b. P., quod hereditatem suam ibidem in Podolssye, curiam arature, villam integram, curias rusticales cum censu, agris, pratis, rubetis, riuis, piscinis et omni libertate ad ea pertinente vendidit Cunssoni de Sukorad pro 125 sexag. gr., et fassus est, se easdem pecunias ab eo plene percepisse, et ei de dicta hereditate condescendit. Disbrigare debet ipsemet et cum eo Zacharz de Osoynycze et Petrus de Zlunicz dictus Hussipass , omnes in solidum ɔc. Actum anno domini M°CCC°LXXXXIX°, fer. IIII [sic] in die Jeronimi.

Tab. cur. reg. XIV, 68.

N, 25. — *1399, 3 Oct.* — Kunka z Cetně právo své věnné v Korcích a v Horkách prodala Nazconi z Vyskře leta M⁰CCC⁰LXXXXIX⁰ v pátek po sv. Jeronymu.

Tab. ter. CCL, B, 10.

. . . — *1399, 15 Dec.* — Sigismundus de Dolan p. e. c. b. P., quod in hereditate sua ibidem in Dolan, curia arature, curia rusticali, in qua residet piscator, agris, pratis, siluis, fluminibus et omni libertate ad ea pertinente domine Dorothee vxori sue quinquaginta sex. gr. dotauit et nomine ɔc, et ei de dicta hereditate ad graciosam ɔc. Actum a. d. M⁰CCC⁰XC nono, feria II quatuor temporum Aduentus.

Tab. cur. reg. XV, 393.

O, 7. — *1399.* — Zdenko de Chayna dedit monasterio s. Benigne in Basstin . . .

Talmberg. 329.

O, 8. — *1399, 16 Dec.* — Dytmír z Duban v Dubanech dvůr poplužní s podsedky prodal M⁰CCC⁰LXXXXIX⁰ v outeraj po s. Lucii.

Tab. ter. CCL, M, 17.

O, 20. — *1399.* — Venceslaus Pisk de Montibus Guthnis vendidit monasterio Czedliczensi . . .

Talmberg. 332.

O, 24. — *1399.* — Fridericus abbas monasterii Aule Regiæ ɔc permutauerunt . . .

Talmberg. 316.

S, 12. — *1400.* — Na dědiny sirotčí nemá sahati žádný, než na poručníkuo jich, a což by jich nestačily dědiny, toho teprv na sirotcích má hleděti.

Talmberg. 53.

. . . — *1400, 29 Febr.* — Andreas de Cztynyewess protestatus ɔc, quod hereditatem suam ibidem, curiam rusticalem, in qua residet homo censualis Schicho, qui $1 \frac{1}{2}$ sexag. gr. soluit, cum agris, pratis et omni ɔc vendidit Mathie de Kostomlath et domino Paulo presbytero priuigno suo, pro 10 sexag. gr. persolutis. Disbrigare debet et cum eo , ambo ɔc. Actum a. d. millesimo CCCC⁰, dominico: Esto mihi.

Tab. cur. reg. XIV, 322.

. . . — *1396—1400.* — Nález o krále Václava a Habarta řečeného Očival. Nalezli za právo, že on Habart jest spravedliv k dědictví Žerotínu podle desk svých. Z té příčiny dáno jest mu za právo.

Talmberg. 53. Palacký. Arch. čes. II, 358.

. . . — *1396—1399.* — Nalezli vuobec za právo, že věno muož převedeno býti s jednoho statku na druhý: ale když se to věno převodí, má příjemce býti od té ženy, kteréž se věno převodí, a ona také osobně tu býti má. A v tom se příjemce opatř, aby dosti věna k užívání jejiemu bylo vedle práva věnného; a ten příjemce má mieti na svobodných dědinách. Pakliby dosti věna nebylo, má ona na příjemcuov statek sáhnúti vedle práva. Pakliby i na příjemcovu statku dosti nebylo, tehdy se má zase navrátiti, kdež jest vznešena.

Jura et const. r. B. in Palacký, Arch. č. V, 112.

QUATERNUS STEPHANI.

(1400—1404.)

. . . — *1400, 13 Mart.* — Nicolaus de Zalonowicz protestatus ꝛc, quod hereditatem suam, in Zalunawiczich curiam arature, 4 subsides cum censu, cum agris ꝛc, jure patronatus ecclesie, in Lubnye duas curias rusticales soluentes 100 gr. cum agris vendidit Hinconi de Liczno et Bohunkoni fratri suo de ibidem pro 100 sexag. gr. Disbrigare ꝛc ipsemet vendens et cum eo Marquardus de Rudniczie, Diuissius de Chotsye, ambo ꝛc. Anno MCCCC° sabbato quatuor temporum Quadragesime.

Tab. cur. reg. XIV, 18.

A, 6. — *1400, 14 Mart.* — Otta Bergow de Chlumcze p. e. c. b. P., quod hereditatem suam in Nowem Chlumczy, curiam arature cum agris, pratis, flumine et omni libertate ad ea pertinente vendidit Petro de Chlumu pro 75 sexag. gr., et fassus est, se easdem pecunias ab eo plene percepisse, et ei de dicta hereditate hereditarie condescendit. Disbrigare debet ipsemet vendens et fideiussit, et cum eo , ambo in solidum ꝛc. Actum a. domini M°CCCC° dominico Reminiscere.

Tab. cur. reg. XXI, 160.

A, 6. — *1400.* — Bohuslaus decanus Pragensis ꝛc permutauerunt . . .

Talmberg. 313 ·

A, 17. — *1400.* — Iban de Brunov vendidit abbati Brzewniowiensi . . .

Talmberg. 315.

. . . — *1400, 17 Mart.* — Pessik de Komarow p. e. c. b. P., quod omne jus suum, quodcumque habuit ad hereditates Mathie de Costomlat, domini Pauli de Oslowicz et Lunete vxoris predicti Mathie, per tabulas, sit per modum fori vel obligacionis vel alias quomodocumque, et signanter ad Cztinyewes, in Dogzy, in Nudczicz, et ad octo sexagenas census, quas habuerunt a domina Anka de Lochowa nomine predictorum sibi ad domino Paulo predicto intabulatas et alias vbicumque, dimisit et dimittit eisdem, nullum penitus jus sibi reseruando hereditates ad predictas. Actum a. d. MCCCC°, fer. IV post Reminiscere.

Tab. cur. reg. XIV, 323.

A, 20. — *1400, 17 Mart.* — Albera de Tiechobuze p. e. c. dominis baronibus pleno judicio presidentibus et b. P., quod super hereditates suas, in Tiechobuze municionem, curiam arature, curias rusticales cum censu, in Zhorz Wysoka et Messne toto, quidquid ibi habet, in Branlynie curiam arature, curias rusticales cum censu, in Kratossczy curias araturarum, curias rusticales cum censu, ac toto, quidquid ibi habet, et in Hlynczy curias rusticales cum censu, cum agris, pratis, riuis, siluis, piscinis, jure patronatus ecclesiarum, molendinis et omni libertate ad ea pertinente, et super omnes hereditates alias suas habitas vel habendas, Jechonem de Prosinicz cum pueris suis et Woyhaka de Krzeczowicz sine pueris in veram suscepit

vnionem, ita quod fecit eos secum veros vnitores seu hromadnikones omnium premissorum. Actum a. d. M°CCCC° feria quarta post dominicam Reminiscere.

Tab. cur. reg. XX, 81.

A. 25. — 1400, 19 Mart. — Hinko dictus Berka de Milsstein et de Dube p. e. c. b. P., quod omne jus suum, quodcunque habuit racione fori, prescripcionis vel vnionis ad hereditates Henrici dicti Berka de Dube et de Jablonich ibidem in Jablonich, videlicet mediam ciuitatem cum curiis rusticalibus et censu et aliis omnibus villis, quas ipse Hynko habuit ab ipso Henrico, videlicet ad dictam medietatem ciuitatis pertinentibus cum omni libertate et dominio ad ea pertinente, prout sibi forum a predicto Henrico in tabulis continetur, dimisit et dimittit ipsi Henrico viceversa plene et in toto, nullum omnino jus sibi in predictis hereditatibus amplius reseruando. Actum a. d. M°CCCC°, fer. VI post dominicam Reminiscere.

Tab. cur. reg. XX, 104.

A, 28. — 1400. — Puotha de Cziastolowicz vendidit capitulo Pragensi . . .

Talmberg. 314.

A, 29. — 1400. — Item mensura siliginis taxata per 4 gr.; mensura auene per 2 gr.; duo pulli pro 1 gr.; vna sexagena ouorum pro 1 gr.

Item provazec 52 loket prag. nebo 26 kročejí.
Item jitro neb strych drží tři provazce.
Item míle drží 365 provazcuov; item lán drží 3 kopy 12 provazcuo.
Od 100 kop 6 kop; od 10 kop 36 gr.; od 1 kopy 3 gr. 4 denáry.

Talmberg. 54. Palacký, Arch. č. II, 359. Jireček, Cod. jur Boh. II, 2 p. 41

B, 13. — 1400. — Andreas de Biele vendidit vicariis ecclesie Wyssegradensis . . .

Talmberg. 319.

B, 16. — 1400. — Jaroslaus de Holicz et de Ssternberg vendidit monasterio in Podlazicz...

Talmberg. 325.

B, 20. — 1400. — Venceslaus rex dedit priwilegium abbati et monasterio Podlaziczensi...

Talmberg. 325.

. . . — *1400, 30 Apr.* — Marqwardus de Bukssicz p. e. c. b. P., quod hereditatem suam in Lobzich, curiam rusticalem soluentem 72 gr. census cum agris et omni libertate ad ea pertinente vendidit Wenceslao ciui de Noua Plzna pro quindecim sex. gr. integre persolutis, et ei de dicta hereditate hereditarie condescendit. Disbrigare debet ipsemet vendens et cum eo fideiussit Lipoldus de Ossieka, ambo in solidum ꝯc. Actum a. d. MCCCC° fer. VI in Ostensione reliquiarum.

Tab. cur. reg. XV, 195.

. . . — *1400, 30 Apr.* — Cristannus filius Cristanni de Zrnosek protestatus est ꝯc, quod hereditatem suam in Dubkowiczich, curiam arature cum curiis rusticalibus et censu, cum agris, pratis, siluis, pomeriis et omni libertate ad ea pertinente, ac toto ꝯc, nihil ꝯc, vendidit Johanni de Hrussowka, Petro et Erhardo de Skalky pro ducentis 34 sexagenis gr., et fassus

est ɔc. Disbrigare debet ɔc et cum eo Jessko dictus Tyechlowecz de Tyechlowycz, ambo ɔc., Actum a. d. milesimo CCCC⁰ feria sexta in Ostensione reliquiarum.

Tab. cur. reg. XIV, 226.

C, 5. — 1400. — Venceslaus rex dedit priwilegium ecclesie Wyssegradensi . . .

Talmberg. 319.

C, 6. — 1400. — Wylem de Rozmital vendidit ecclesie Wyssegradensi . . .

Talmberg 319.

. . . — *1400, 22 Maji.* — Pelhrzim de Naborzyedczicz coram serenissimo principe ɔc, quod super hereditates suas in Naborzyeczyczych, toto, quidquid ibi habet ɔc, cum agris, pratis ɔc, et aliis hereditatibus habitis vel habendis, orphanam Georgii de Radechow in veram suscepit vnionem. Et demum dominus rex de plenitudine ɔc in Wogeninye toto, quidquid ibidem habet, et aliis hereditatibus ipsius habitis vel habendis dicto Pelhrzimony dedit et dare potuit veram vnionem cum orphana supradicta, ita quod facti sunt supradictis hereditatibus veri vnitores seu hromážďníci. Nunccius ad tabulas Hermannus Chustnik a. d. M⁰CCCC⁰ sabbato ante Urbani, prout in tabulis plenius continetur.

Tab. cur. reg. XIV, 230.

C, 12. — 1400. — Mathias de Korziczan vendidit monachis monasterii Brzewniowiensis . . .

Talmberg. 315.

C, 20. — 1400. — Diwissius de Talmberg vendidit monasterio s. Procopii . . .

Talmberg. 330.

C, 21. — 1400. — Venceslaus rex dedit priwilegium monasterio s. Procopii . . .

Talmberg. 330.

. . . — *1400, 14 Jun.* — A. d. M⁰CCCC⁰, feria secunda post festum s. Trinitatis Benessius Chusnyk ex parte serenissimi principis et domini domini Wenceslai Romanorum et Boemie regis missus ad beneficiarios Pragenses, recognouit coram eisdem, quia quemadmodum a 15 vel a 16 annis idem dominus rex Boemie de plenitudine maiestatis sue Johanni de Zlunycz cum orphano olim Johanne filio quondam Henrici fratris sui de Zlunycz super omnibus hereditatibus suis habitis et habendis dedit et dare potuit veram vnionem, super quo dictus nunccius fuit ad tabulas Benessius predictus ab ipso domino rege specialiter delegatus: ita et nunc idem dominus rex dictam vnionem dicti Johannis cum dicto orphano ac hereditatibus ipsius supradictis ratificat et confirmat, mandauitque eandem vnionem pleno jure per dictum Benessium tabulis annotari. Ad relacionem Bohunconis Puklycze vicecamerarii et beneficiarii curie regalis.

Tab. cur. reg. XIV, 14. XV, 21.

C, 25. — 1400. — Zdenko de Rozmital vendidit ecclesie de Przibram . . .

Talmberg. 318.

C, 30. — 1400. — Alsso de Baychor vendidit Stefano . . .

Tab. ter. CCL, L, 1.

D, 5. — *1400.* — Rombaldus de Wstupenicz vendidit monasterio Aule Regie . . .
Ibidem. Venceslaus rex dedit priwilegium Aule Regie monasterio . . .

Talmberg. 316.

. . . — *1400, 16 Aug.* — Zawissius de Myekowycz p. e. c. b. P., quod hereditatem suam in Myekowycz, villam integram, curiam rusticalem [sic] soluentem 30 et 8 sexag. gr. pr., cum judicio ibidem, cum agris, pratis, lucis, riuis, piscinis et omni libertate ad ea pertinente, ac toto, quidquid ibi habuit, nihil sibi ibidem reseruando, vendidit Nicolao dicto Matrowecz de Matrowycz et plebano Johanni de Kunow fratribus indiuisis pro 442 sexag. gr. prag., et fassus est, se easdem pecunias ab eis plene percepisse, et eis de dictis hereditatibus hereditarie condescendit. Disbrigare debet ipsemet vendens et cum eo Procopius de Ledecz. Actum a. d. M°CCCC°, fer. II post Assumpcionem Marie.

Tab. cur. reg. XIV, 76.

D, 7. — *1400, 25 Aug.* — Zbyněk z Hazmburku probošt Mělnický, Mikuláš, Jaroslav a Jan z Hazmburku bratří p., že dědictví jich dědičné na Hazmburce, totižto čtyři díly hradu, dvůr poplužní se dvěma poplužíma pod hradem, Klepaj a Sedlec celé vsi, dvory kmecí s úroky, tři vinice, jednu pod hradem, druhú v Sedlci a třetí v Kostelci, mlýn v Dubanech s rolemi, s lúkami, s lesy, s potoky, s rybníky, s řekú Ohří, s právem podávání kostela v Klepém, s zahradami, s sady, s horami, s údoly i se vší zvolí k tomu přislušející i s plným panstvím, jakož tudíž svrchupsaní bratří drželi a jměli jsú, nic sobě tudíž nezachovávajíc, prodali Oldřichovi řečenému Zajéci z Hazmburku za 2000 a za 300 a za 80 a za 5 kop gr. a seznali sú se, že ty peníze od něho úplně vzali sú, a jemu z svrchupsaného dědictví dědičně stúpili. Spraviti mají tíž prodavači toliko ɔc. Stalo se leta b. M°CCCC° v středu po hodu s. Bartoloměje.

Tab. ter. CCL, M, 6.

D, 11. — *1400.* — Venceslaus rex indulsit emere monasterio Lanscronensi . . .

Talmberg. 319.

. . . — *1400, 2 Oct.* — Byeta relicta olim Johannis Krupa de Zahorzan p. e. c. b. P., quod hereditatem suam dotalem obligatam in Zahorzan, curiam arature mediam cum agris, pratis et omni libertate ad ea pertinente, in quibus hereditatibus habuit 50 sexag. gr. dotis sue, vendidit Benessio de Mnychowa et Woyslao fratri professo monasterii in Brzyewnow pro triginta sexagenis, et fassa est, se easdem pecunias ab eis plene percepisse, et eis de dicta hereditate condescendit. Disbrigare debet ipsamet tantum ɔc. Actum a. d. millesimo CCCC°, sabbato post Dedicacionem ecclesie Pragensis.

Tab. cur. reg. XIV, 224.

E, 9. — *1400.* — Johannes de Bystrzicze vendidit monasterio Lanscronensi . . .

Talmberg. 319.

E, 12. — *1400.* — Kateřina pozůstalá po někdy Kunátovi Kapléři z Sulevic nadala faráři kostela sv. Benedikta na Hradčanech plat roční v Slavošově na dvořích kmecích.

Tab. ter. r. XXIV, H, 1.

E, 17. — *1400.* — Conradus de Czyrkwicze vendidit capitulo Pragensi ...

Talmberg. 313.

E, 18[1]. — *1400, 3 Nov.* — Marquardus z Cetně na dědictví svém v Cetni a v Doubravici i se vší zvolí, což k tomu přísluší, 10 kop gr. prodal Gerungovi z Lomu za 100 kop gr. č. leta MCCCC v středu po Všech svatých.

Tab. ter. CCL, B, 10. — [1]) Cod. h. F, 18.

E, 22. — *1400, 17 Nov.* — Wenceslaus dictus Kluk de Stwolenek p. e. c. b. P., quod in hereditate sua in Zaluzi, 20 et 5 sexag. gr. cum curiis rusticalibus, cum agris, pratis et omni libertate ad ea pertinente domine Margarethe vxori sue ducentas et 50 sexag. gr. dotauit et nomine dotis assignauit, et ei de dicta hereditate ad graciosam dotalem obligacionem in dictis pecuniis condescendit. Actum feria IIII post Martini a. d. MCCCC°.

Tab. cur. reg. XXI, 7.

F, 1. — *1400.* — Maynussius de Lhoty vendidit monasterio s. Procopii ...

Talmberg. 330.

F, 5. — *1400, 18 Dec.* — Hinco dictus Hlawacz de Trzebochowicz p. e. c. b. P., quod hereditatem suam in Rudnicz, municionem, curiam arature cum duabus agriculturis, curias rusticales cum censu, agris, pratis, siluis, molendinis, fluminibus et omni libertate ac dominio ad ea pertinente ac toto, quantum ibi habet, exclusis sex sexag. gr. census annui cum curiis rusticalibus, de quibus censum altarista ecclesie in Trzebochowicz percipit et dominium eorundem censualium ad Hinconem Hlawacz supradictum pertinens dinoscitur, quod pro se reseruavit, vendidit Marquardo de Gerzicz alias de Rudnicz pro octingentis minus 26 sexag. gr., et fassus est, se easdem pecunias ab eo plene percepisse, et ei de dicta hereditate hereditarie condescendit. Disbrigare debet ipsemet vendens et cum eo Johannes Crussyna de Lichtmburka et Theodricus de Janowicz alias de Nachod, omnes in solidum ɔc. Actum a. d. M°CCCC° sabbato quatuor temporum Aduentus.

Item a. d. M°CCCC°I° sabbato quatuor temporum Aduentus [17 Dec.] Hinko de Visenburg et Henricus frater eius ibidem, Hinco et Hinco fratres de Aberspachu vnitores Hinconis Hlawacz ad hoc forum consenserunt.

Tab. cur. reg. XXI, 207.

F, 11. — *1400.* — Venceslaus de Sobuzicz vendidit monasterio s. Procopii ...

Talmberg. 330.

F, 19. — *1401.* — Heress et fratres de Baychor vendiderunt Vlrico ...

Tab. ter. CCL, L, 1.

G, 20. — *1401.* — Czienko de Milessowicz vendidit capitulo Omnium sanctorum ...

Talmberg. 314.

G, 25. — *1401.* — Jarohniew de Kutha et Philippus de Zahradky p. s. c. b. P., quod hereditatem ipsorum in Hatowie, duas curias rusticales cum censu, cum ... agris, pratis, siluis et omni libertate ad ea pertinente ac mediam piscinam, prout Bohunko tenuit et habuit, nihil sibi ibidem reseruando, vendidit Petro presbytero de Vstie et Procopio fratri ipsius indiuiso

ibidem pro 30 et una sex. gr., et fassi sunt, se easdem pecunias ab eis plene percepisse, et eis de dicta hereditate hereditarie condescenderunt. Disbrigare debent ipsimet vendentes et fideiusserunt et cum eis Brunno de Minarticz, omnes in solidum ꝛc. Actum a. d. MCCCC primo feria VI in Ostensione reliquiarum.

Tab. cur. reg. XXI, 8

. . . — *1401, 13 Maji.* — Chotibor de Krziemyzie p. e. c. b. P., quod hereditatem suam in Dobrzienczi, mediam quartam sexag. gr. census cum agris, pratis et omni libertate ad ea pertinente, nihil sibi ibidem reseruando, vendidit Nicolao de Olesska, Hrzkoni de Dessnycze et de Nedwidkowa et Johanni de Ocziedielycz et de Camyku et ipsorum pueris pro 35 sexag. gr., et fassus est, se easdem pecunias ab eis plene percepisse, et eis de dicta hereditate hereditarie condescendit. Disbrigare debet et promisit ipsemet vendens tantum ꝛc. Actum anno d. millesimo CCCCI°, fer. VI post Ascensionem domini.

Chotiebor de Krziemyzie p. e. c. b. P., quod hereditatem suam in Luhowie, mediam quartam sex. gr. minus tribus grossis census cum curiis rusticalibus cum agris, pratis et omni libertate ꝛc, nihil sibi ibidem reseruando, vendidit Nicolao de Olesska, Hrzkoni de Dessnycze et de Nedwidkowa et Johanni de Ocziedielicz pro 31 sex. gr., et fassus est, se easdem pecunias ab eis plene percepisse, et eis de dicta hereditate in eo jure, sicut solus habuit et tenuit, hereditarie condescendit. Disbrigare debet et promisit ipsemet vendens tantum ꝛc. Actum anno et die quibus supra.

Chotyebor de Krziemyzie protestatus ꝛc, quod hereditatem suam in Radechowye, decem sex. gr. census, curiis rusticalibus, agris, pratis et omni libertate ꝛc, nihil sibi ibidem reseruando, vendidit Nicolao de Olesska, Hrzkoni de Dessnycze et de Nedwidkowa et Johanni de Ocziedielicz pro 100 sex. gr., et fassus est, se easdem pecunias ab eis plene percepisse, et eis de dicta hereditate in eo jure, sicut solus habuit et tenuit, hereditarie condescendit. Disbrigare debet et promisit ipsemet vendens tantum ꝛc.

Hinco de Ocziedielicz p. e. c. b. P., quod hereditatem suam, in Dobrzienczy sex sex. gr. census cum curiis rusticalibus, cum agris, pratis et omni libertate ꝛc, nihil sibi ibidem reseruando, vendidit Nicolao de Olesska, Hrzkoni de Dessnycze et de Nedwidkow et Johanni de Ocziedielicz pro sexaginta sex. gr., et fassus est, se easdem pecunias ab eis plene percepisse, et eis de dicta hereditate in eo pleno jure, sicut solus habuit et tenuit, hereditarie condescendit. Disbrigare debet et promisit ipsemet vendens et cum eo Sigismundus de Dietanye, ambo in solidum. Actum anno et die quibus supra.

Tab. cur. reg. XV, 294.

H, 5. — *1401, 13 Maji.* — Nicolaus de Rzewniewicz p. e. c. b. P., quod hereditatem suam, in Rzewniewiczich curiam arature, quinque curias rusticales cum censu, et in Rzimowie curiam arature, septem curias rusticales cum censu, cum agris, pratis, siluis, riuis, piscinis, molendinis, et omni libertate ad ea pertinente, nihil sibi ibidem reseruando, vendidit Wilhelmo de Hlawatecz et Offcze vxori ipsius pro centum sexagenis gr., et fassus est, se easdem pecunias ab eis plene percepisse, et eis de dicta hereditate hereditarie condescendit. Disbrigare debet ipsemet vendens et fideiussit, et cum eo , omnes in solidum ꝛc. Actum a. d. millesimo quadringentesimo primo fer. VI post Ascensionem domini.

Tab cur. reg. XXI, 271.

H, 6. — *1400.* — Venceslaus rex indulsit Bernharto plebano s. Michaelis . . .

Talmberg. 329.

H, 6. — *1400.* — Venceslaus rex dedit priwilegium monasterio s. Marie in Rokyczan . . .

Talmberg. 325.

H, 11. — *1401, 28 Maji.* — Marquardus de Rudnicze p. e. c. P. b., quod hereditatem suam in Hosticzi, niwam agrorum et siluarum cum fundo, qui pertinebat ad Dohalicz Inferiorem, cum omni libertate ad ea pertinente, prout solus tenuit et habuit, vendidit Marcussoni de Mzarz pro 30 et sex sex. gr., et fassus est, se easdem pecunias ab eo plene percepisse, et ei de dicta hereditate hereditarie condescendit. Disbrigare debet ipsemet vendens ɔc. Et Bawor de Mokrowus ad hoc forum suum prebuit consensum, et siquidem ibidem idem Bawor intricaret, hoc debet et tenetur per se ab omni homine disbrigare ɔc. Actum a. d. 1401 sabbato quatuor temporum Pentecostes.

Tab. cur. reg. XXI, 208.

H, 13. — *1401.* — Alsso de Ssternbergka Eliscam uxorem suam transduxit cum dote ɔc anno 1401.

Tab. ter. CCL, K, 21.

H, 14. — *1401.* — Przech de Zachrasstian vendidit mansionariis Pragensibus . . .

Talmberg. 314.

H, 14. — *1400.* — Witko de Czrnczicz prepositus s. Egidii vendidit Wilhelmo . . .

Talmberg. 334.

H, 15. — *1401, 29 Maji.* — Renwaldus de Vstupenicz p. e. c. b. P., quod omnes pueros suos cum omnibus hereditatibus suis habitis et habendis commisit potenter et committit Bohunkoni et Dobessio de Vstupenicz et Jarohniewo dicto Chrt de Pnietluk, omnibus in solidum, ita quod fecit eos omnes simul veros patres commissarios seu tutores omnium premissorum. Actum a. d. M⁰CCCC⁰I⁰ dominico in die sancte Trinitatis.

Tab. cur. reg. XXI, 201.

H, 21. — *1401, 5 Jul.* — Martinus Rotlew de Colodieg p. e. c. b. P., quod in hereditate sua in Colodiegich, municione, curia arature cum duabus agriculturis, villa integra, curiis rusticalibus cum censu, cum agris, pratis, siluis, riuis, piscinis, vineis et omni libertate ad ea pertinente, decem sexag. gr. census annui, nudi et perpetui vendidit Cruci institori de Praga pro 100 sexag. gr., et fassus est ɔc, et ei de dicto censu hereditarie condescendit. Disbrigare debet ipsemet vendens et fideiussit cum eo Nicolaus dictus Wrbik de Tismicz et , omnes in solidum ɔc. Quem quidem censum soluere tenetur et debet per medium in festo s. Galli proximi et per medium in festo s. Georgii inde sequenti, et sic semper, perpetue et in euum. Actum a. d. M⁰CCCCI⁰ fer. III post Procopii.

Tab. cur. reg. XV, 82. Dipl. Mus Boh. datum a. d. 1431, 16 Jan.

H, 22. — *1401.* — Zdenko de Chayna vendidit monasterio S. Dobrotiwé . . .

Talmberg 319.

H, 28. — *1401.* — Henricus judex de Noua Plzna vendidit monasterio in Rokyczan . . .

Talmberg. 325.

. . . *1401, 30 Sept.* — Alsso et Henricus fratres dicti Sskopek de Dube p. s. c. b. P., quod hereditatem ipsorum in Uhosscz, dicto Purperk villam integram, curias rusticales cum censu, cum agris, pratis, siluis et omni libertate ad ea pertinente, nihil ipsis ibidem reseruantes, vendiderunt Haymanno dicto Ordaff de Cadano et Elisabeth vxori eius et eorum heredibus pro 60 sex. gr., et fassi sunt, se easdem pecunias ab eis plene percepisse, et eis de dicta hereditate hereditarie condescenderunt. Disbrigare debent ipsimet tantum ɔc. Actum a. dom. M⁰CCCC⁰ primo, feria sexta in die s. Jeronimi.

Tab. cur. reg. XV, 284.

J, 3. — *1401, 30 Sept.* — Czenko de Milossowicz p. e. c. b. P., quod in hereditate sua in Milossowiczich, curia arature, cum agris, pratis, siluis, riuis, piscinis, molendino et omni libertate ad ea pertinente mediam alteram sexagenam gr. census annui, nudi et perpetui vendidit Jesskoni de Banye et suis heredibus pro quindecim sexagenis grossorum, et fassus est, se easdem pecunias ab eo plene percepisse, et ei de dicto censu hereditarie condescendit. Disbrigare debet ipsemet vendens et fideiussit, et cum eo Sdenko de Wescze et , omnes in solidum ɔc. Quem quidem censum ei soluere tenetur et debet per medium in festo s. Galli proximi et per medium in festo sancti Georgii inde sequentis. Actum a. d. millesimo quadringentesimo primo, feria sexta in die sancti Jeronimi confessoris.

Tab. cur. reg. XX, 156.

J, 5. — *1401, 30 Sept.* — Georgius de Mnichowa p. e. c. b. P., quod dominam Przibam vxorem suam cum omni dote ipsius, videlicet 100 et 50 sex. gr., quam habuit in hereditatibus in Domiczich, curia arature, curiis rusticalibus cum censu, prout ei tabule testantur, ad alias hereditates suas in Strannem, mediam curiam arature cum vna agricultura, medietatem curie rusticalis cum censu, agris, pratis, siluis, riuis, piscinis, pertinenciis et omni libertate ad ea pertinente transduxit et transducit, et ei de dicta hereditate in eo jure, sicut prius tenuit et habuit, in dictis pecuniis condescendit. Et ipsa hoc cum Ruprechto de Prziewory beniuole suscepit. Actum a. d. M⁰CCCC⁰ primo, feria VI in die s. Jeronimi.

Tab. cur. reg. XXI, 42.

J, 5. — *1401.* — Niclinus de Orzech vendidit Andreæ canonico Pragensi . . .

Talmberg. 314.

J, 7. — *1401, 1 Oct.* — Alsso et Henricus fratres de Dube dicti Sskopek p. s. c. b. P., quod hereditatem ipsorum in Uhosstianech, municionem, curiam arature, villam integram, curias rusticales cum censu, agris, pratis, siluis, riuis, piscinis, jure patronatus ecclesie integro cum omni libertate ad ea pertinente ac toto, quantum ibi habent, in eisdem metis et gadibus, prout soli tenuerunt et habuerunt, nihil ipsis ibidem reseruando, vendiderunt Haymanno dicto Ordaff ciui de Cadano, Elisabethe vxori sue et ipsorum heredibus pro sexingentis grossis, et fassi sunt, se easdem pecunias ab eis plene percepisse, et eis de dicta hereditate hereditarie condescenderunt. Disbrigare debent ipsimet vendentes ɔc. Actum a. d. M⁰CCCC⁰ primo, sabbato in Dedicacione Pragensis ecclesie.

Tab. cur. reg. XV, 290; XXI, 46.

J, 14. — *1401.* — Niclinus idem [de Orzech] vendidit Gallo altariste Pragensi . . .

Talmberg. 314.

J, 14. — 1401, 8 Oct. — Smilo de Rychmburgk p. e. c. b. P., quod in hereditate sua in Rowny villa, videlicet septuaginta et quinque sexagenis gr. census cum curiis rusticalibus, agris, pratis, siluis et omni libertate ad ea pertinente, ac toto, quantum ibi habet, et si ibi quid deficeret, tunc in hereditatibus suis in Loziczy, in Raduiczy, in Woytiechow, in Rana villis, curiis rusticalibus cum censu similiter cum agris, pratis, siluis et omni libertate ad ea pertinente, ac toto, prout ab Otta Bergow de Bieliny et de jure hereditario habet, nihil eximendo, et in hominibus ipsius propinquioribus de dominio ad Rychmburgk pertinentibus debet suppleri, quadraginta et tres sexagenas gr. census annui nudi et perpetui vendidit Niclino de Orzech pro quadringentis et triginta sexagenis gr., et fassus est, se easdem pecunias ab eo plene percepisse, et ei de dicto censu hereditarie condescendit. Disbrigare debet ipsemet vendens et fideiussit, et cum eo Odolen de Pissel et Przibko de Hlussecz Minoribus et de Czierpucze, omnes in solidum ꝛc. Quem quidem censum ei soluere tenetur et debet per medium in festo sancti Georgii proximi et per medium in festo sancti Galli inde sequentis et sic semper ꝛc. Ista condicione adiecta, quod quandocunque idem Smilo poterit sibi similem et eque certum censum in hereditatibus liberis et non omagialibus in simili vel propinquiori distancia reemere, extunc ipse censum sic reemptum debet suscipere et istum de tabulis dimittere omni sine contradiccione, et eciam ex gracia ipsius ementis speciali potest idem Smilo pro eodem censu in parte vel in toto sibi porcionem persoluere, et ipse emens debet suscipere, pro qualibet sexagena census decem sexagenas grossorum computando, omni sine contradiccione. Actum a. d. M°CCCC°I° sabbato in octaua Dedicacionis ecclesie Pragensis.

Tab. cur. reg. XX, 134.

J, 20. — 1401. — Karolus de Baychor pueros committit okolo 125 let.

Tab. ter. CCL, L, 1.

J, 30. — 1401. — Martinus canonicus s. Apollinaris vendidit capitulo ecclesie eiusdem...

Talmberg. 320.

. . . — *1401, 5 Nov.* — Theodricus de Praga dictus de Ach, Gallus de Zwierzeticz, Nicolaus dictus Wrbik de Tysmicz, Johanko Zeydl de Pakomyrzycz, patres commissarii et tutores orphanorum olim Johanconis de Poczrnicz dicti de Ach, p. s. c. b. P., quod hereditatem dictorum orphanorum in Poczrniczich, municionem, curiam arature cum tribus agriculturis, villam integram, curias rusticales cum censu et jure patronatus ecclesie, in Kozowarzyech villam integram, curias rusticales cum censu, in Sedlczanech curiam arature, curias rusticales cum censu, quantum ibi habuit, in Selakowiczich municionem, oppidum, tabernas, curias rusticales cum censu et jure forensi, cum agris, pratis, siluis, riuis, piscinis, fluminibus, molendinis, lacubus, tuoněmi, lucis, vineis, pomeriis, ortis, jure patronatus ecclesiarum et omni libertate ad ea pertinente ac toto, quidquid ibi habuerunt, in eisdem metis et gadibus, prout idem Johanko et dicti eius orphani tenuerunt et habuerunt, nihil ipsis ibidem nec dictis orphanis reseruantes, vendiderunt Johanni de Kluczow pro quinque millibus sexagenarum gr., et fassi sunt ꝛc. Disbrigare debent ipsimet tantum ꝛc. Actum a. d. millesimo CCCC primo, sabbato post Omnium sanctorum.

Tab. cur. reg. XIV, 65.

. . . — *1402, 26 Jan.* — Hanza z Vinoře př. se př. ú. Pr., že dědictví své louku se dnem, kteráž byla faráře z Vinoře příležející k Jenšteinu a polovici obce nad touž lúkou, kteráž leží vedle mlýnu k Jenšteinu přislušejícímu, se vší zvolí, což k tomu přislušÍ, prodal

Voldřichovi z Černčic jinak z Jenšteinu za dvacet kop gr., a přiznal se, že jest od něho ty peníze zúplna přijal, a jemu nadepsaného dědictví dědicky postoupil. Spraviti má on sám prodávající a slíbil s ním Jan z Dubie řečený Dubecz, oba spolu ɔc. Stalo se leta MIIII^C^II ve čtvrtek po obrácení s. Pavla.

Tab. ter. I, B, 29.

... — *1402, 26 Jan.* — Hasko de Braskow p. e. c. b. P., quod dominam Drahnam vxorem suam cum omni dote eius, videlicet ducentis sexag. gr., quam habuit in hereditatibus Slawyetyn, toto, prout ei tabule testantur, ad alias hereditates suas, in Kyssyczych municione, curiis araturarum cum duabus agriculturis, curias rusticales et molendina [sic] cum censu, cum agris, pratis, siluis, riuis, piscinis et omni libertate ad ea pertinente, super omnibus rebus mobilibus seu nábytek, quibuscumque nominibus censeantur, transduxit et transducit, et ei de dicta hereditate in eo jure, sicut prius tenuit et habuit, in dictis pecuniis condescendit; et ipsa hoc cum Johanne Skubele de Gymlyna beniuole suscepit. Et de gracia sua idem Hasko in dictis hereditatibus omnibus domine Drahne vxori sue predicte centum sexagenas gr. dotauit et addidit ad dotem priorem in eodem jure, sicut sibi prius in tabulis continetur. Actum a. d. M°CCCC°II°, feria quinta post Conuersionem s. Pauli.

Tab. cur. reg. XIV, 297.

K, 12. — *1402.* — Jaxo de Karsstin vendidit ecclesie s. Palmacii [in Karlsteyn] ...

Talmberg. 323.

K, 15. — *1402.* — Hinko et fratres de Abrzpachu dederunt monasterio in Opatowicz ...

Talmberg. 324.

K, 17. — *1402, 18 Febr.* — Anno domini MCCCCII sabbato quatuor temporum Quadragesime barones judicio presidentes: dominus Sigismundus rex Vngarie, Hermanus de Chusnik supremus camerarius, Hinko Berka de Honsstain supremus judex, Smilo de Rychmburg protonotarius tabularum, dominus Wolframmus archiepiscopus Pragensis, dominus Johannes episcopus Olomuczensis, dominus Johannes episcopus Luthomyslensis, Raczko de Swamberg, Boczko de Podiebrad, Purkhardus de Janowicz, Henricus de Laczenbok, Henricus de Nachod, Otta de Bergow senior, Zdeslaus de Ssternberg, Johannes de Michalowicz, Henricus senior Berka de Husky, Wylem de Zwierzeticz, Johannes de Fridemburg, Jaroslaus de Zlebuow, Alsso Sskopek de Dubee, Henricus, Vlricus de Noua domo, Puotha de Czastolowicz, Theodricus de Nachod, Benessius fortis de Dubee, Alsso de Ssumburg, Johannes de Sswamberg, Hinko Zagiecz de Pihle, Thas de Bozkowicz, Johannes de Wartmberg, Herbordus de Kolowrath, Albertus de Konopisst, Johannes de Wlassim, Benessius de Dieczina, Nicolaus de Zbraslawicz, Henricus de Wartmberg, Henricus Berka junior, Janko de Wyssemburg, Johannes Boczek de Podiebrad, Hinko de Wyssemburg, Henricus Sskopek de Dubee, aliique multi.

Vindob. N. 3483, 74. Talmberg. 306. Palacký, Arch. č. II, 359.

K, 18. — *1402, 18 Febr.* — Páni najprv nalezli, aby voláno bylo ve všech městech i krajinách, aby všickni, ktož jsú přirozenie zemené země České, byli všichni v zemi, ktož slúžie proti koruně České, o Svátosti přede pány, a viece aby ižádný neslúžil ke škodě proti této zemi a koruně, ani jie více hubil. Pakli by kto kolivěk nepřijeli k tomu času neb ji dále hubili a proti nie slúžili, tehdy aby každý ztratil své dědictvie i všecen svuoj nápad, kterýž by koli v České zemi měl, buď u otce, u bratří, u strýcuov, po dskách neb kterak koli, a ty

dědiny i ty nápady má král dáti a obrátiti podle panské rady jakožto odsúzené na zemské dobré. Pakli by slúžili proti koruně aneb koruně škodili přes tento čas, tehdy každý jest odsúzen práva všeho, cti, jako psanec za zemského šknodci a zloděje.

Také jsú páni nalezli, že ižádný člověk v České koruně buď pán, rytieř, panoše, města neb člověk kteréhož koli řádu, nemá přijieti ižádného takového zemského zhúbce a šknodce, ktož by přes nález panský svrchupsaný učinil, v své tvrze a v své příbytky přijal, ani má s ním obcovati, ani jemu ižádné věci nakládati. Pakli by kto přes to přijal neb pomáhal, tehdy každý ten jest odsúzen zbožie na královu milost, tak jak jest svrchu psáno, a práva nemá mieti s ižádným, a má býti jakožto psanec, když by popravce toho kraje, tři páni přísežní naň vysvědčili a vyznali. Pakli by se o to ti třie páni dělili, tehdy na kterémž by větčie strana svědčila, na tom má státi.

O popravě páni pravie, byloliby, žeby na koho bylo dovedeno popravcemi a konšely toho kraje, tehdy má se nad takými poprava státi a práva ižádného nejmá mieti, jakož svrchu psáno stojí. A nad kýmž sě poprava děje, nejmá ot popravcí zbožie to hubeno býti ani bráno než oděnie jeho a jiezdne koně a což s kata jest dosti, ale viec nic. A kdyžby nemohli takého nikde chytiti, tehdy po měsieci má taký vyvolán býti v městech po krajiech, jakož právo staré jest.

Také páni nalezli, aby všecka branie mocí, všecko násilé, odpovědi, stráže i všecky nátisky stály a minuly v České zemi, buď odpovědí neb neodpovědí. Pakli by kto proti tomu učinil, tehdy jest odsúzen zbožie na královu milost, jakož jest svrchu psáno, a žádného práva proti žádnému nemá mieti, a má býti jakožto psanec. Než každý aby sebe hleděli zemským právem, jakožto starý obyčej jest.

Vindob. N. 3483, 4. Talmberg. 54. Všehrd, 64, 137, 138. Brun. 223, 227, 241, 249. Jura et const. Arch. č. V. 186—189. Palacký. Arch. č. II, 359; V, 510 et 515. Jireček, Cod. jur. Boh. II, 2 p. 44—46.

K, 18. — *1402, 18 Febr.* — Nález o tom, kdež jest Habart byl purkrabí Pražským skrze list obranní uveden z rozkázání panského a přes to jest pohnán. Nalezli za právo v při s králem Václavem a s Habartem o Žerotín, a o první nález panský, kterýž se jest byl dávno o to stal, tu páni nahledše v týž první nález svuoj i v list obranní ku purkrabí Pražskému poslaný, kterýmžto listem jest uveden v skutečné držení, že týž Habart má zuostati při prvním nálezu panském a při uvedení v jeho dědictví v Žerotín skrze purkrabí Pražského. A pakli co má pan král proti Habartovi o již dotčený Žerotín mluviti, hleď jeho právem podle řádu. I dali Habartovi za právo.

Talmberg. 54. Cruciger. 25. Konopišt. A, 8. Palacký, Arch. č. II, 361. Jireček, ibidem.

K, 18. — *1402, 18 Febr.* — Nález o jednoho manželku i o jeho dědictví. Nalezli za právo, že on Jan má zuostati při prvním nálezu panském, a jest k své ženě spravedliv i ke všemu dědictví jeho ženy, a má býti v ně uveden listem obranním od úřadu skrze purkrabí Pražského. Manželka žádná nemuože statku svého odciziti bez příčiny slušné. I dáno Janovi jest za právo.

Talmberg. 54. Cruciger. 25. Konopišt. A, 8. Nálezové, 289. Palacký, Arch. č. II, 361. Jireček, ibidem.

K, 19. — *1402, 18 Febr.* — Po panském nálezu vzvod Agnežky z Sezemic na dědiny, kteréž jie panským nálezem přisúzeny i smluvú Prokopa markrabí přiřčeny, nalezli za právo: jakož jest jednú nadepsaným Kateřině s Agnežkú to věno přisouzeno vedle listu královského,

aby mohly s ním učiniti, což se jim líbí, i ještě se jim vedle prvního nálezu panského za právo dává.

Talmberg. 54. Vindob. N. 3483, 6. Všehrd, 66. Brun. 228, 221. Jireček, ibidem.

K, 20. — 1402, 18 Febr. — Wenceslaus, Henricus dictus Hlawacz, Henricus junior dictus Waniek, et fratres de Dube p. s. c. b. P., quod pro porcione ipsorum paterna et hereditaria a Henrico dicto Berka de Dube, patre ipsorum de Dube, receperunt hereditates infrascriptas: primo Wenceslaus castrum dictum Czap, Tuhanecz villam sub castro, curiam arature, curias rusticales cum censu ac toto, quantum ipse Henricus pater ipsorum ibidem tenuit et habuit, in Lhotie, in Desseczna, in Jakssinic, in Dobrzin, in Widim villas integras, curias rusticales cum censu ac toto, quantum ipse Henricus pater ipsorum ibidem tenuit et habuit, in Hradissczku et in Zawory agros emphiteoticos cum agris, pratis, siluis, riuis, piscinis, molendinis, liberis stratis ac viis, montibus, vallibus et omni libertate ad ea pertinente, in eisdem metis et gadibus, prout solus idem Henricus pater ipsorum tenuit et habuit, molendinum dictum Woldanow cum censu, in Dubowu Horu siluam cum fundo, cum omnibus siluis ad dictam porcionem ipsius pertinentibus, jure patronatus ecclesiarum et omni libertate ad ea pertinente; et ipse Henricus Hlawacz in Chlumie, in Drchlawie, in Skale, in Wrchowen villam cum monte supra villam, in Horkach et in Brzeznicze Maiori villas integras, curias rusticales cum censu et jure patronatus ecclesiarum in Chlumie et in Drchlawie, in Lowu curiam arature, in Brzeznicze Minori curiam arature, curias rusticales cum censu et duo molendina sub Brzezniczi cum censu, in Nezlowiczi villam integram, curias rusticales cum censu, in Zdessowie agros cum censu, in Drazegiewie villam integram, curias rusticales cum censu, in Strziezowogicz villam integram, curias rusticales cum censu, in Swihowie agros, de quibus censuant vnam sexagenam grossorum census, in Kuku agros desertos cum censu, et in Strkawie agros desertos agriculture cum censu, agris, pratis, siluis, riuis, montibus, vallibus et omni libertate ad ea pertinente, ac toto, prout pater ipsorum tenuit et ipsum in porcione predicta contingit; Henricus vero junior dictus Wanko in Hradek castrum, curiam arature cum agricultura sub castro, piscina seu Kuchynky et molendino, in Wrziesku curiam arature cum omni libertate ad ea pertinente, in Duba oppidum cum jure forensi, tabernas, curias rusticales cum censu, jure patronatus ecclesie et piscinis, cum omnibus prouentibus et vtilitatibus, qui nunc in eodem oppido sunt vel esse poterunt in futuro, in Drziewiczy villam integram, curias rusticales cum censu, in Ždislawi, in Sussyczi, in Nedwiezyem villas integras, curias rusticales cum censu et in Strzieziem molendinum cum censu, item molendinum sub obstaculo cum censu, agris, pratis, siluis, riuis, piscinis, jure patronatus ecclesiarum et omni libertate ad ea pertinente, in eisdem metis et gadibus, prout pater ipsorum tenuit et habuit, nihil penitus eximendo, saluis viarum accessibus per ipsorum metas et gades ad molendina Henrici patris ipsorum in Dubam et ad siluas ipsius venales sine omni ipsorum fratrum predictorum impedimento, alia eciam a qualibet impeticione, et promiserunt, quia non debent nec poterint ipsum Henricum patrem ipsorum impetere seu inquietare de ulla porcione paterna et hereditaria ampliori perpetue et in euum. Actum a d. M°CCCC°II° sabbato quatuor temporum Quadragesime.

Tab. cur. reg. XX, 105; XXI, 97.

K, 22. — 1402, 21 Febr. — Nicolaus dictus Sczekna de Zaluzan protestatus est ac, quod in hereditate sua in Zaluzanech municione, curia arature, curiis rusticalibus cum censu, agris, pratis, siluis, riuis, piscinis et omni libertate ad ea pertinente, ac toto, quantum ibi habet, octo sexag. gr. census annui nudi et perpetui vendidit Cruci institori de Praga pro 80 sexag.

gr., et fassus est ꝛc, et ei de dicto censu hereditarie condescendit. Disbrigare debet ipsemet vendens et fideiussit, et cum eo Benessius de Letkowa, ambo in solidum ꝛc. Quem quidem censum ei soluere tenetur et debet per medium in festo s. Georgii proximi et per medium in festo s. Galli inde sequentis, et sic semper ꝛc, ista tamen condicione, si ipse Nicolaus vel eius heredes similem et eque certum censum in hereditatibus liberis et non omagialibus in distancia quatuor milliarium a Praga tempore quocumque reemeret, ex tunc ipse censum ita reemptum debet suscipere et istum de tabulis dimittere omni sine contradiccione. Actum a. d. M°CCCC°II, fer. III post dominicam Reminiscere.

Tab. cur. reg. XV, 83. Tab. ter. r. XXIV. H, 7. Dipl. arch. Mus. Boh. dat. a. d. 1431, 16 Jan.

K, 22. — *1402, 21 Febr.* — Jessko et Henricus fratres de Jaroslawic dicti Piskle p. s. c. dom. bar. iudicio presidentibus et b. P., quod super hereditatibus ipsorum in Jaroslawy, toto, quidquid ibi habent, cum agris, pratis, siluis, riuis, piscinis et omni libertate ad ea pertinente, et alias super hereditates ipsorum omnes habitas et habendas Diwissium dictum Mrzak de Miletinka, ipsummet tantum sine pueris eius, in veram susceperunt vnionem, ita quod factus est cum eis verus vnitor seu hromáždník omnium premissorum. Actum a. d. M°CCCC°II° fer. III post dominicam Reminiscere.

Tab. cur. reg. XXI, 100.

K, 23. — *1402, 21 Febr.* — Henricus junior de Jablonich et de Dube dictus Berka p. e. c. b. P., quod hereditatem suam in Jablonich, mediam ciuitatem cum municione, in illa parte ciuitatis medium suburbium, tabernas, curias rusticales et molendinum cum censu, medium theloneum cum agris, pratis, siluis, riuis et omni libertate ad ea pertinente, prout Henricus de Dube residens in Milczanech frater ipsius tenuit et habuit, vendidit Wenceslao de Dube dicto Berka pro mille sexagenis gr. ad vite eius tempora dumtaxat et non ultra, et fassus est, se easdem pecunias ab eo plene percepisse, et ei de dicta hereditate ad vite ipsius tempora dumtaxat condescendit, ut prefertur, et non ultra. Disbrigare debet ipsemet tantum ꝛc. Actum a. d. M°CCCC° secundo, fer. III post dominicam Reminiscere.

Tab. cur. reg. XX, 111.

K, 23. — *1402, 21 Febr.* — Henricus junior dictus Berga de Dube p. e. c. b. P., quod omnes pueros suos cum omnibus hereditatibus suis habitis et habendis commisit potenter et committit Venceslao dicto Berga de Dube fratri suo, ita quod fecit eum verum patrem commissarium seu tutorem omnium premissorum. Actum a. d. M°CCCC°II° fer. III post dominicam Reminiscere.

Tab. cur. reg. XXI, 50.

K, 27. — *1402.* — Benessius de Chusnik vendidit monasterio S. Crucis . . .

Talmberg. 319.

L, 1. — *1402.* — Niclinus de Orzech vendidit Theodrico s. Angelorum in ecclesia Pragensi . . .

Talmberg. 314.

L, 1. — *1402.* — Niclinus de Orzech vendidit Wilhelmo plebano in Lobositz . . .

Talmberg. 318.

L, 3. — *1402, 18 Mart.* — Johannes de Chlumu p. e. c. b. P., quod pro porcione sua paterna et hereditaria a Henczlino de Swoykowa patre suo certam pecunie summam recepit et promisit, quod non debet ipsum Henczlinum patrem suum et alios pueros et heredes ipsius inquietare seu impetere pro aliqua porcione paterna et hereditaria ampliori perpetue et in euum; si vero ipsum et heredes suos inquietare seu monere vellet aliquo jure pro ampliori porcione, ex tunc nullum jus ei debet juuari, terrestre, spirituale seu ciuile. Actum feria VI ante dominicam Palmarum a. M°CCCC°II°.

Tab. cur. reg. XXI, 214.

L, 4. — *1402.* — Leonardus Vienensis de Praga vendidit Johanni plebano in Leta curia...

Talmberg. 333. Cruciger.

L, 7. — *1402.* — Venceslaus rex indulsit monasterio s. Anne Maioris ciuitatis Pragensis...

Talmberg. 331.

L, 13. — *1402.* — Venceslaus rex indulsit Venceslao Radecz pro ecclesia Pragensi ...

Talmberg. 314.

L, 13. — *1402.* — Diwissius de Talmberg vendidit monasterio s. Anne ...

Talmberg. 331.

L, 13. — *1402.* — Věna najdeš, kdež králové věnují, císař Karel a král Václav při panské přítomnosti.

Králová hned muože svého podkomořího saditi a míti, a podkomoří královský nemá nic jejím městuom rozkazovati.

Talmberg. 55. Nálezové 338. Palacký, Arch. č. II, 361. Jireček, Cod. jur. Boh. II, 2 p. 47.

L, 14. — *1402, 8 Apr.* — Henricus de Chrzicz p. e. c. b. P., quod in hereditate sua, in Psowlcziech curia arature, curiis rusticalibus cum censu, agris, pratis, lucis, riuis, piscinis et omni libertate ad ea pertinente centum sexag. gr., et in Chrzyczy media sexta sexag. gr. census cum curiis rusticalibus sexaginta sexag. gr. et in Podmoklech media tertia sexag. gr. census cum curia rusticali, in qua residet Machek homo censualis, viginti sexag. gr. domine Katherine vxori sue centum et octuaginta sexag. gr. dotauit et nomine dotis assignauit, et ei de dicta hereditate ad gratiosam dotalem obligacionem in dictis pecuniis condescendit. Actum a. d. MCCC secundo, sabbato post Ostensionem reliquiarum.

Tab. cur. reg. XXI, 16.

L, 15. — *1402.* — Venceslaus rex indulsit monasterio s. Crucis Maioris ciuitatis Pragensis ...

Talmberg. 319.

L, 16. — *1402.* — Prziba de Bynicz vendidit altari s. Katherine in ecclesia Pragensi ...

Talmberg. 314.

L, 16. — *1402.* — Venceslaus Dobrman canonicus ecclesie Pragensis vendidit ecclesie Wyssegradensi pro coralibus ...

Talmberg. 319.

L, 18. — *1402, 9 Apr.* — Janko de Dieczina p. e. c. b. P., quod dominam Margaretham, vxorem Zdimirii de Sedlcze cum omni dote ipsius, videlicet quingentis sexag. gr., quam habuit in hereditatibus Hosstialkonis de Pssewlk ibidem in Pssewlcziech, prout ei tabule testantur, ad alias hereditates suas, in Brzeznie curiam arature cum agris ad dictam curiam pertinentibus, villam integram, curias rusticales cum censu, in Brzeznie Paruo villam integram, curias rusticales cum censu, in Wytow villam integram, curias rusticales et molendinum cum censu, in Brzieze et in Maleczow villas integras, curias rusticales cum censu, agris, pratis, siluis tantum ad necessaria curie quantum indigeret pro structuris et cremacione, riuis, fluminibus et omni libertate ad ea pertinente, ita quod in dictis villis habere debet 40 sexag. gr. census annui et non ultra ad dictam curiam arature et ipsius pertinencias, ut prefertur, residuum vero de censu, si quid est in dictis villis, hoc pro se reseruat, transduxit et transducit, et ei de dicta hereditate in eo jure, sicut prius tenuit et habuit, in dictis pecuniis condescendit, et ipsa hoc cum Jesskone de Tiechlowicz dicto Tiechlowecz beniuole suscepit. Actum a. d. M°CCCC°II° dominico post Ostensionem reliquiarum.

Tab. cur reg. XX, 176.

L, 19. — *1402, 9 Apr.* — Wssech de Petrowicz p. e. c. b. P., quod hereditatem suam in Petrowiczich 4 sexagenas gr. census cum tribus curiis rusticalibus, agris, pratis et omni libertate ad ea pertinente vendidit Johanni de Dobrzenicz pro 40 sexagenis gr., et fassus est, se easdem pecunias ab eo plene percepisse, et ei de dicta hereditate hereditarie condescendit. Disbrigare debet ipsemet vendens et fideiussit, et cum eo Benessius de Sseplawe et Johannes de Petrowiczek, omnes in solidum ꝛc. Et Nicolaus de Nepiekossicz et ad hoc forum consenserunt. Actum a. d. M°CCCC°II° dominico post Ostensionem reliquiarum.

Tab. cur. reg. XX, 176.

L, 19. — *1402, 9 Apr.* — Benessius de Costomlat et de Dube p. e. c. b. P., quod omnes pueros suos cum omnibus hereditatibus suis habitis et habendis commisit potenter et committit Herbordo dicto Colowrat de Roczowa, ita quod fecit eum verum patrem commissarium seu tutorem omnium premissorum. Actum a. d. M°CCCC°II° dominico post Ostensionem reliquiarum.

Tab. cur. reg. XXI, 151.

L, 24. — *1402, 13 Maji.* — Katherina relicta olim Cunadi dicti Caplerz de Sulewicz de consensu d. Wenceslai, Romanorum et Boemie regis, nec non d. Wolframi Pragensis ecclesie archiepiscopi, ac etiam decani totiusque capituli dicte ecclesie Pragensis, bona sua et hereditates, videlicet decem sexag. grossorum census annui nudi et perpetui, quem habet in et super hereditatibus Johannis de Zruczi et Nicolai de Zbraslawicz dicti Colowrat in Slawossowie, villa integra, curiis rusticalibus cum censu, agris, pratis et omni libertate ad ea pertinente, in omni eo jure, prout sibi Katherine ab eisdem Joanne et Nicolao forum plenius in tabulis continetur, dedit et dare potuit pro suo suorumque predecessorum remedio animarum perpetue et in euum honorabili viro domino Benessio de Ostromirz predicatori per ipsam Katherinam ecclesie Pragensis fundato, ipsique et successoribus eius, eundem locum predicacionis in futurum tenentibus, de dicto censu et huiusmodi hereditatibus condescendit ꝛc. Qui quidem Benessius tenetur et presentibus se suosque successores in futurum perpetuo obligauit ad predicacionem trium dierum in Aduentu qualibet septimana, et tempore quadragesimali singulis annis similiter, sine intermissione; omnibus vero diebus festiuis et dominicis per circulum anni ad huiusmodi predicacionem extat obligatus, prout eadem obli-

gacio actis vicariatus curie archiepiscopalis extat plenius roborata. Jus patronatus vero seu presentandi personam ad hunc locum predicacionis idoneam ad dictam Katherinam pertinebit, quamdiu vitam duxerit in humanis, ea vero defuncta ad dominum archiepiscopum Pragensem cum suo supremo in spiritualibus vicario. Ex mandato domini regis per nuncium suum ad tabulas Henricum de Rozemberk supremum burgrauium castri Pragensis. Actum anno d. 1402, sabbato post Ascensionem domini.

Tab. ter. VI, J, 17.

L, 25. — *1402.* — Sulco de Cowanie [1] magistris et collegio Omnium sanctorum in hereditate sua in Wezpikalech, in Borczi curiis rusticalibus 8 sexag. gr. census annui nudi et perpetui dedit et dare potuit.

Talmberg. 324. Cruciger. Riegger, Materialien VI, 205. — [1]) Talmberg. h. Kowancze.

L, 25. — *1402.* — Nicolaus de Ledcze vendidit monasterio s. Procopii . . .

Talmberg. 330.

L, 26. — *1402.* — Niclinus de Orzech censum altaris s. Marie M[agdalenæ] in Pragensi ecclesia transtulit . . .

Talmberg. 314.

. . . — *1402, 30 Sept.* — Procopius de Vrbanicz p. e. ↄc, quod in hereditate sua in Vrbaniczich curiam arature cum duobus laneis agrorum, pratis, duobus laneis silue et omni ↄc domine Dorothee vxori sue 60 sex. gr. dotauit, et ei ad graciosam obligacionem dotalem condescendit. Actum a. d. millesimo CCCC^{0}II^{0} sabbato in die s. Jeronimi.

Tab. cur. reg. XV, 251.

M, 4. — *1402.* — Venceslaus filius Jesskonis de Samssiny vendidit Nicolao plebano de Pake . . .

Venceslaus idem de Samssiny vendidit domino Witkoni plebano in Radimy [1] . . .

Talmberg. 318. — [1]) Ms. h. Radiny.

M, 9. — *1402.* — Venceslaus rex indulsit domino Venceslao pro altari ecclesie Pragensis . . .

Talmberg. 314.

M, 9. — *1402.* — Venceslaus de Vgezd vendidit Venceslao Radeczi Cunsset [sic] plebano pro altari Assumptionis [Mariæ] in ecclesia Pragensi . . .

Talmberg. 314.

M, 10. — *1402.* — Katherina relicta Cunadi dedit altari Conceptionis [Mariæ] in ecclesia Pragensi . . .

Talmberg 314.

M, 11. — *1402.* — Jessko de Kralewicz vendidit Nicolao plebano de Zwoleniewsy [1] . . .

Talmberg. 318. — [1]) Ms. h. Zboleniewsy.

M, 12. — 1402. — Venceslaus rex indulsit ecclesie s. Adalberti in Zderaz . . .

Talmberg. 329.

M, 12. — 1402. — Zdeslaus de Ssternberg vendidit vicariis Pragensis ecclesie . . .

Talmberg. 314.

M, 13. — 1402. — Zdeslaus de Ssternberg vendidit eisdem vicariis ecclesie Pragensis . . .

Talmberg. 314.

M, 14. — 1402. — Rohdal de Drahoniewicz vendidit monasterio s. Procopii . . .

Talmberg. 330.

M, 23. — 1402. — Zdenko de Chayna dedit altaristis in ecclesia Pragensi . . .

Talmberg. 314.

M, 26. — 1402. — Venceslaus rex consentit in altare s. Venceslai in ecclesia Pragensi donato per Frantiscum.

Talmberg. 314.

M, 28. — 1402. — Fridericus abbas Aule Regie et Woyslaus permutauerunt . . .

Talmberg. 316.

N, 20. — 1403. — Jacobus de Hermanicz vendidit Jarohniewo . . .

Lib. memorab. civ. Taboriensis.

N, 28. — 1403, 12 Jun. — Vitko de Turowicz et de Konarzowicz p. e. c. b. P., quia quemadmodum olim Bernardus Gruber de Montibus Cuthnis decem sexag. gr. census annui nudi et perpetui per litteras ciuitatis Montium Cuthnorum vendidit Wenceslao dicto Jurg de Montibus et cum potestate littere, qui ipsam haberet de ipsius voluntate, quam litteram habet Procopius dictus Merman, ciuis de Montibus Cuthnis, deinde dominus Vitko prepositus ecclesie sancti Egidii Pragensis hereditates in Konarzowicz a dicto Bernardo emendo eundem censum litteralem super dictis hereditatibus suscepit, demum vero Vitko de Turowicz predictus a dicto domino Vitkone easdem hereditates in Konarzowiczich emendo in se, eundem censum, 10 sexag. gr. census annui nudi et perpetui suscepit in municione, curia arature cum duabus agriculturis, curiis rusticalibus cum censu et in Wrkoleczi villa toto, quantum ibi habet, cum agris, pratis, siluis, riuis, vineis et omni libertate ad ea pertinente, eundemque censum ipsi Procopio Merman soluere tenetur et debet ac suis heredibus per medium in festo sancti Martini proximi et per medium in festo Pentecostes inde sequenti et sic semper perpetue et in euum oc. Actum a. d. M°CCCC°III°, fer. III post festum s. Trinitatis.

Tab. cur. reg. XX, 128.

O, 3. — 1403, 27 Jul. — Martinus de Kolodieg dictus Rotlew p. e. c. b. P., quod hereditatem suam in Dobrossowiczich, municionem, curiam arature cum duabus agriculturis, villam integram, curias rusticales cum censu, agris, pratis, siluis, riuis, salicibus, piscinis, vinea et omni libertate ad ea pertinente, ac toto, quidquid ibi habet, nihil sibi ibidem reseruando, exclusis 22 sexag. gr. census annui nudi perpetui, quem Procopius Niger de Praga et Johannes de Kluczow habent hereditatibus in predictis, quem eis Petrus infrascriptus et sui

heredes soluere tenebuntur iuxta ipsorum continenciam tabularum, vendidit Petro de Mysslina pro 210 sexag. gr., et fassus est, se easdem pecunias ab eo plene percepisse, et ei de dicta hereditate hereditarie condescendit. Disbrigare debet ipsemet vendens et fideiussit cum eo Vitus Frawin de Ostrowa, ambo in solidum ꝛc. Actum a. d. M°CCCC°III° fer. III in crastino sancte Anne.

Tab. cur. reg. XXI, 195.

O, 5. — 1403. — Johannes dictus Sstiekna sacre theologie professor, ordinis Cisterciensis professus et plebanus ecclesie in Przemakow Cracouiensis diocesis, Crux institor, et Niepra, ciues Maioris ciuitatis Pragensis procuratores et commissarii ad infrascripta recollende memorie quondam domine Hedwigis regine Polonie ꝛc venientes ad presenciam beneficii Pragensis duas literas patentes vnam serenissimi principis domini Wenceslai, Romanorum et Bohemie regis, et aliam prefate domine quondam Hedwigis regine Polonie exhibuerunt publice et ostenderunt, petentes huiusmodi literas tabulis terre inseri. Tenor autem litere domini regis talis est: Wenceslaus dei gracia Romanorum rex semper Augustus et Bohemie rex. Notum facimus tenore presencium vniuersis. Inter cetera, que sollicitudinis nostre cura quotidiana et diligenti meditacione reuoluit, illud occurit nostre consideracioni precipuum, qualiter veneraudus orthodoxe fidei nostre cultus ampla occidui orbis extendatur in climata populoque sedenti in tenebris et in vmbra mortis lux adoptata resplendeat ꝛc. Sane pro parte serenissime principis domine Hedwigis regine Polonie sororis nostre carissime oblata nuper maiestati nostre peticio continebat, quod cum ipsa ad propagandam in terris et dominiis suis ac eciam locis conuicinis sacrosanctam fidem katholicam certas personas a partibus Litwanie vel alibi oriundas eligere, ipsasque ad studium ciuitatis nostre Pragensis decreuerit destinare sub eo proposito, ut ibidem sacra facultate theologica cognita, et quantum ipsis ab alto concessum fuerit, realiter apprehensa veritatis doctrinam in gentes illarum parcium, que actenus nec deum norunt nec eius nomen magnificum inuocarunt, debeant fideliter deriuare, ad usus que dictarum personarum studere debencium domum in eadem ciuitate nostra Pragensi nec non ducentas sexagenas census annui prouiderit comparandas, quatenus empcioni domus et census huiusmodi consensum nostrum adhibere, ipsam quoque domum et censum ad usus dictarum personarum approperare, annectere et inuiscerare graciosius dignaremur. Nos prefate sororis nostre precibus utpote racionabilibus et justis benignius inclinati, ...ad hoc, ut prefata soror nostra seu ipsius procuratores pro habitacione personarum huiusmodi studere debencium domum in ciuitate nostra Pragensi Maiori, videlicet aut nouam comparare possint et valeant, consensum nostrum regium adhibuimus et virtute presencium graciosius adhibemus, ipsamque domum cum area et circumferentiis suis ex nunc prout ex tunc et ex tunc prout ex nunc ab omnibus et singulis angariis, perangariis, steuris, losungis, exaccionibus, imposicionibus et aliis grauaminibus, quocunque nomine censeantur, exemimus et libertauimus, eximimus et tenore presencium totaliter libertamus, et similiter censum ducentarum sexagenarum precedencium per eandem sororem nostram seu ipsius procuratores in regno nostro Bohemie in bonis tamen liberis sed non feodalibus simul aut successiue comparandum ad usus personarum studere debencium, ut prefertur, ex nunc prout ex tunc et ex tunc prout ex nunc approperamus, annectimus et incorporamus per ipsas ex nunc in antea perpetuis temporibus juxta disposicionem et ordinacionem supradicte sororis nostre seu procuratorum ipsius habendum, tenendum, et pacifice possidendum, literas quoque per eandem sororem nostram seu ipsius procuratores, tam super domo, quam eciam censu supradicto datas vel dandas, et omnem ipsius seu earum disposicionem ratas habentes et gratas, ipsas regia auctoritate predicta et de certa nostra sciencia approbamus, ratificamus et presentis scripti

patrocinio graciosius confirmamus, mandantes nihilominus vniuersis et singulis baronibus, nobilibus, militibus clientibus, purgrauiis, officialibus, ciuitatum et oppidorum communitatibus et signanter magistris ciuium, consulibus et scabinis Maioris et Noue ciuitatum Pragensium, qui nunc sunt vel pro tempore fuerint, firmiter et districte, quatenus sororem nostram seu ipsius procuratores in empcione domus et census, prefatasque personas studere debentes in possessione domus aut percepcione huiusmodi nequaquam impediant nec impediri per quempiam paciantur, quampocius circa huiusmodi protegant, manuteneant fideliter et defendant, prout grauem indignacionis nostre offensam voluerint arcius euitare. Presencium sub regie maiestatis nostre sigillo testimonio literarum. Datum Prage a. d. M°CCC°LXXXVII° die XX Julii regnorum nostrorum anno Bohemie XXXV Romanorum XXII. Ad relacionem Sigismundi subcamerii Wlachnico de Weitemule. Item tenor alterius litere, videlicet domine Hedwigis regine Polonie talis est: In nomine domini amen. Ad perpetuam rei memoriam ꝛc. Proinde nos Hedwigis, dei gracia regina Polonie et heres Hungarie regnorum, significamus vniuersis ꝛc, quod considerantes et diligenter dirigentes aciem nostre mentis, quomodo a tempore, quo deo auspice regni nostri in terris nostris Litwanie et aliis conuicinantibus eisdem populus, qui in gehennalis mortis caligine ambulabat, de cecitate perfidie ad lucem, deum verum, dudum inceperit consurgere atque sacri baptismatis fonte in maxima parte iam renatus sacrosancte Romane ac vniuersalis ecclesie vnitatem firmiter teneat et eidem faciat obedienciam reuerentem, iamque nonnulli Litwanorum ac aliorum inibi filii sancti spiritus rore perfusi ad scolasticum studium catholicum tamquam ceruus ad fontes aquarum sicientes confluunt et disciplinam docencium eos mansuetissime amplectendo iam quasi modogeniti infantes lac et felix Chananea micas verbi dei, que cadunt de mensa nobilis et opulentissime theologie et in orbe semen eius seminancium concupiscunt, vnde nos . . . . . decreuimus vnam domum et cum hoc ducentas sexagenas gr. ad vsus Lithwanorum dictorum et aliorum in sacra pagina studere volencium in ciuitate Pragensi uel citra comparandas, dummodo serenissimi principis domini Wenceslai, eadem gracia Romanorum et Bohemie regis semper Augusti fratris nostri carissimi, ad id voluntas accederet et consensus. Et quum ipse dominus rex . . . . . ad hoc assensum suum prebuit et consensum per literas suas . . ., nos igitur Hedwigis regina predicta . . . . . literas eius prescriptas per omnia ratas, gratas habentes perpetuo atque firmas eidem d. regi multas pro eo referimus graciarum acciones, cupientesque graciam huiusmodi nobis factam deducere ad effectum ex eo, quia de talibus inibi Prage disponere presencialiter non valemus, constituimus, ponimus et modo, forma, quibus melius possumus, de certa nostra sciencia ordinamus nostros veros, legittimos et indubitatos procuratores, actores, factores, negociorum gestores et nunccios speciales et eciam generales . . . honorabilem et religiosum ac honestos viros, videlicet magistrum Johannem dictum Sczekna fratrem ordinis Cisterciensis, sacre theologie baccalarium, plebanum de Przemankow curie nostre capellanum, familiarem deuotum dilectum presentem et in se onus procuracionis sponte suscipientem, Crucem institorem et Nieproncm ciues Maioris ciuitatis Pragensis absentes tamquam presentes, omnes et quemlibet eorum in solidum, ita quod non sit melior condicio occupantis, sed quod vnus eorum inceperit alter prosequi, mediare valeat et finire, dantes et concedentes virtute presencium eisdem procuratoribus nostris et eorum cuilibet plenum mandatum et omnimodam potestatem domum et censum annuum predictos emendi, comparandi, exsoluendi, ordinandi, disponendi, procurandi, personas studere debentes recipiendi, admittendi, destituendi et si necesse fuerit iterum restituendi, domum huiusmodi regendi, tuendi, reparandi, disponendi, censum predictum leuandi, quietandi, de eo disponendi, conuertendi, agendi, differendi, libellum seu libellos aut alia quecumque jura, argumenta seu documenta offerendi, offerri videndi ꝛc, promittentes tenore presencium omnia et singula rata, grata atque firma perpetuo

tenere et irreuocabiliter obseruare, quecumque per memoratos procuratores nostros aut eorum alterum uel substitutos ab eis acta, facta, procurata seu ordinata fuerint in premissis .... Datum Cracouie die decima mensis Nouembris a. d. M°CCC°LXXXXVII° per manus honorabilis Alberti Jastrziambecz Guesnensis et Cracouiensis ecclesiarum scolastici, cancellarii aule nostre, fidelis dilecti. Post quarum literarum exhibicionem prefatus Crux ciuis protestatus fuit, quod ipse ex commissione prefate d. Hedwigis regine vt procurator suus legitimus de consensu, voluntate, scitu et conniuencia predictorum magistri Johannis Sczekna et Niepronis certos redditus annuos, videlicet in et super bonis in Paczow a Hinkone dicto Tluxa sedecim sexagenas gr. prag. census et redditus annui nudi et perpetui in et super bonis in Colodieg decem sexag. emptas a Martino de Colodieg; item super bonis in Zaluzan octo sexag. emptas a Nicolao magistro in artibus de Zaluzan; item super bonis in Nynonicz septem sexag. emptas a Nicolao de Orzech, illas scilicet sexagenas tollet Gitka mater magistri Johannis Ssczekna ad tempora vite sue, ea decedente tunc magister Johannes Sczekna similiter ad tempora vite sue et consequenter studentes, prout huiusmodi census et contractus distincte et diuisim a quolibet venditi in tabulis terre sunt conscripti et intabulati. Vnde idem Crux de voluntate et mandato dictorum comprocuratorum ad hoc consenciencium et volencium prefatos omnes et singulos census annuos in eo pleno jure, sicut ipsemet habuit et tenuit et prout lacius in terre tabulis sunt descripti, prefato magistro Johanni Sczekna, qui officium regiminis studentum huiusmodi in domo in futurum pro ipsis ordinandam, ut litere testantur, per se uel per alium exercebit de voluntate et scitu Niepronis comprocuratoris deputauit et de eisdem censibus in eo jure, prout solus habuit et tenuit, condescendit, ita et taliter, quod idem magister Johannes Ssczekna uel suus procurator, quoad vixerit, aut eo cedente vel decedente ipsius legittimus in eodem loco et officio regiminis studentum successor huiusmodi census sic emptos et comparatos sic et taliter, prout ipse Crux institor faceret et facere posset, tolleret, reciperet, haberet, teneret, impigneraciones solitas et dominaciones in non solutis et retentis censibus, quociens et quando opus fuerit, faciendo et cauendo pro jure beneficii, ita et quemadmodum ipse Crux vigore tabularum et contractuum huiusmodi per se facere potuisset et debuisset, ita tamen et taliter, quod prefatus magister Johannes Sczieknа aut suus procurator omnes et singulos census iam emptos et intabulatos, ut prefertur, et deinde super consensu regio prescripto emendos et comparandos possit et deberet exigere et recipere ac tollere et leuare, et eosdem conuertere pro arbitrio sue voluntatis. Post mortem vero Johannis Sczekna successor suus legittimus predicta facere et inter studentes et scolares, qui in domo super hoc emenda morabuntur, distribuere et dispensare tenebitur et debebit iuxta modum, formam et ordinem, qui in literis ereccionis rectoris studentum huiusmodi et dispensacionis domus et curie, prout lacius ibidem describetur, renuncians idem Crux omni jure suo, qui sibi in huiusmodi censibus cum filiis competere posset et transferens huiusmodi census directo dominio et jure possessorio in prefatum magistrum Johannem Sczieknam et eo cedente uel decedente in ipsius legittimos successores dicte domus et studentum rectores per ipsum Crucem et suos procuratores erigendos et creandos, ita et taliter, prout in literis ereccionis huiusmodi et dispensacionis domus predicte et literis auctorisacionis ordinacionis super hiis fiende lacius poterit apparere. Super quo eciam fuit nunccius ad tabulas Johannes de Michalowicz dictus Michalecz, referens ex parte d. Sigismundi regis Hungarie et regni Bohemie gubernatoris, quod ad premissa omnia et singula suprascripta idem d. rex et gubernator suum graciosum consensum prebuit et beniuolam uoluntatem. Actum fer. IIII ante Laurencii a. d. M°CCCC°III°.

Tab. cur. reg. III, 170. Talmberg. 324. Cruciger. Dipl. arch. Mus. Boh. dat. a. d. 1434, 16 Jan. Riegger, Materialien VI, 205.

O, 15. — *1403, 30 Sept.* — Wylem de Vgezdcze p. e. c. b. P., quod in hereditate sua, in Wlkawie sex sexag. gr. census cum curiis rusticalibus, in Vgezdezi curia arature dicta Tupczowsky vna sexagena gr. census cum curiis rusticalibus et in Wodieradiech 4 sexag. gr. census cum curiis rusticalibus, agris, pratis, siluis, riuis, fluminibus et omni libertate ad ea pertinente, domine Margarethe yxori sue centum et octuaginta sexag. gr. dotauit et nomine dotis assignauit, et ei de dicta hereditate ad graciosam dotalem obligacionem in dictis pecuniis condescendit. Et Jaroslaus de Vgezdcze frater ipsius indiuisus ad hanc dotem suum prebuit consensum. Actum a. d. M°CCCC°III° dominico in die sancti Jeronimi.

Tab. cur. reg. XXI, 160.

O, 25. — *1403.* — Katherina relicta Cunadi de Sulewicz dedit ecclesie in Hradczano ...

Talmberg. 314.

O, 29. — *1403, 27 Nov.* — Niclinus de Orzech et de Suchdol p. e. c. b. P., quod censum suum, videlicet quadraginta et tres sexagenas gr. census annui nudi et perpetui, quem habet in hereditatibus olim Smilonis dicti Flasska de Rychmburgk in Rowny, curiis rusticalibus soluentibus septuaginta et quinque sexagenas gr. census annui, et si quid ibi deficeret, hoc suppleri debet in aliis hereditatibus de dominio ad Rychmburg pertinentibus, videlicet in Laziczi, in Radniczy, in Woytiechowie et in Rana, villis, curiis rusticalibus cum censu, ita prout eidem Smiloni ab Otta de Bergow tabule testantur, in hereditatibus propinquioribus ad Rychmburg pertinentibus, ita quod ad plenum dicte quadraginta et tres sexagene gr. census suppleantur, in omni eo jure et expressione, prout eidem Niclino forum et tabule ab ipso Smilone testantur, vendidit Mathie dicto Reyskitl ciui Maioris ciuitatis Pragensis et suis heredibus, pro quadringentis et triginta sexagenis gr., et fassus est, se easdem pecunias ab eo plene percepisse, et ei de dicto censu hereditarie condescendit. Disbrigare debet ipsemet tantum ꝯc. Quem quidem censum possessores dictarum hereditatum ei soluere tenentur et debent per medium ꝯc. In casu vero, si aliquem censum in aliquo dictorum terminorum termino non soluerent ꝯc. Actum a. d. MCCCCIII fer. III post Katherine.

A. d. MCCCCIIII° fer. III ante Galli [14 Oct.] Mathias Reyskytl hic contentus cum camerario Przechone dominatus est in hereditatibus olim Smilonis in Rowny et aliis omnibus bonis et villis in presenti foro nominatis ob non solucionem census sancti Georgii proximi preteriti pleno jure. Relacio eiusdem camerarii.

Item a. d. M°CCCC°V° feria V ante Galli [15 Oct.] Mathias, qui supra, cum camerario Jacobo dominatus est in hominibus suprascriptis in foro nominatis in censu sancti Georgii preteriti pleno jure. Relacio eiusdem.

Item a. d. M°CCCC°XVII° fer. VI post Johannis Baptiste [25 Jun.] Arnestus filius olim Reyskytlini cum camerario Mauricio dominatus est in hereditatibus Arnesti Flasska de Rychmburgk omnibus in foro contentis et in aliis hereditatibus omnibus ad Rychmburgk pertinentibus in censu sancti Georgii proximi preteriti pleno jure. Relacio eiusdem; sed nihil receptum.

Tab. cur. reg. XX, 135.

P, 1. — *1403, 29 Nov.* — Henricus dictus Berga de Duba et de Jablonnych p. e. c. b. P., quod hereditatem suam in Herarticzich et in Struzniczy, municionem, curiam arature, curias rusticales cum censu, agris, pratis, siluis, riuis, piscinis, molendinis, fluminibus, montibus, vallibus et omni libertate ad ea pertinente ac totum, quidquid ibi habet, in eisdem metis et gadibus, sicut solus tenet et habuit, nichil sibi ibidem reseruando, vendidit Hynkoni de Erkerzicz alias de Struznicze pro 70 sexag. gr., et fassus est, se easdem pecunias ab eo

plene percepisse, et ei de dicta hereditate hereditarie condescendit. Disbrigare debet ipsemet vendens et cum eo Hynko de Dube et de Milsstein et Henricus de Dube alias de Hradku dictus Wanick, omnes in solidum ꝛc. Actum a. d. M°CCCC°IIII° fer. V ante primum Aduentum domini.

Tab. cur. reg. XXI, 50.

P, 13. — *1403, 28 Dec.* — Andreas dictus Ssefrau de Biele p. e. c. b. P., quod iu hereditate sua in Arnosstowiczich, villa integra, curiis rusticalibus cum censu, agris, pratis et omni ꝛc septem sexag. gr. census annui nudi et perpetui vendidit discretis dominis vicariis minoribus quatuordecim ecclesie s. Petri Wyssegradensis, ipsi ecclesie, et eorum successoribus, perpetue et in euum pro quinquaginta et octo sexag. gr., et fassus est ꝛc, et eis de dicto censu hereditarie condescendit. Disbrigare debet ipsemet vendens et fideiussit, et cum eo Przibiko dictus Tluxa de Boziegiewa, ambo in solidum ꝛc. Quem quidem censum eis soluere tenetur et debet per medium ꝛc. In casu vero si aliquem censum in aliquo dictorum terminorum termino non solueret ꝛc. Super quo habetur consensus regius prius tabulis terre annotatus. Actum a. d. MCCCCIII [1], fer. VI in die Innocentum.

Tab. cur. reg. XV, 123. — [1]) Ms. h. 1407.

P, 15. — *1404, 5 Jan.* — Mikuláš z Hazmburku p. že dědictví své v Radovesicích celú ves, dvory kmetcí s úroky, s rolemi, s lukami, s lesy, s chmelnicemi i se vší svobodú k tomu slušející i to věčcko cožkoli tam má, nic sobě tudíž nepozuostavuje, kromě lúky pode vsí řečenú Radovesická, prodal Vilémovi z Hazmburku za 300 a 50 kop gr., a seznal se jest, že peníze úplně od něho vzal jest a jemu z svrchupsaného dědictví dědičně stúpil. Spraviti má týž prodávač a s ním kněz Zbyněk arcibiskup Pražský, oba společně ꝛc. Stalo se leta buožího M°CCCC°IIII° v sobotu u vigilii Buožího křténí.

Tab. ter. CCL, M, 4. Paprocký, O stavu panském, 78.

. . . — *1404, 7 Jan.* — Wenceslaus dei gratia Romanorum et Boemie rex de plenitudine maiestatis sue et de speciali gratia Johanni de Dubnyan cum orphanis olim Smylonis de Tussowycz et eorum hereditatibus habitis vel habendis, dedit et dare potuit veram vnionem, ita quod fecit eum cum dictis orphanis verum vnitorem seu hromáždníka. Nunccius ad tabulas Boczko de Podyebrad, referens eadem, a domino rege specialiter delegatus. Actum a. d. millesimo quadringentesimo IIII°, fer. II post Epiphaniam domini.

Tab. cur. reg. XIV, 112.

S, 12. — *1404.* — Katherina relicta Cunadi de Sulewicz dedit ecclesie in Hradčzano . . .

Talmberg. 313.

X, 30. — *1404.* — Každá kopa platu výše se ani níže neodhaduje než v desieti kopách grošóv, a to českých; strych žita ve čtyrech grošiech, strich ovsa ve dvú grošiech, dvě slepice za groš, kopa vajec za jeden groš, roboty den ve dvú grošiech, podacie kostelnie každé v desieti kopách grošiech, dědiny, lúky, lesové, potoci, rybníci tak se odhadují, jakž v kterém kraji platie, níže nebo výše, na lány nebo v každém kraji na obyčejné míry.

Všehrd, 19. Nálezové, 221.